

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Katolsk Ugeblad

6. Januar 1946
94. Aargang
Nr. 1

Tysklands Nederlag

Biskoppens Hjemkomst
Hjemkomst til England
La Grande-Chartreuse
Ungdomssiderne
genopstaar

DEN HELLIGE FADER VED APOSTELFYRSTENS GRAV. Juleaften begav den hellige Fader sig til Peterskirkens Krypt, hvor han en Stund dvælede i Bøn foran den første Paves Grav.

De hellige tre Konger *under Besættelsen*

Vi fortæller i Dag i vore Bog anmeldelser om Pater Wevers lille muntre Julehistorie »De hellige tre Konger i Danmark«, hvor de hellige tre er paa Vandring mod Betlehemsstalden, men i Danmark under den tyske Besættelse. For at give Læserne ekstra Lyst til at faa fat paa den morsomme Fortælling aftrykker vi de Linier, der handler om Kongernes Ankomst og deres Gaver.

Vismændene havde ikke Øje for disse umælende Statister. De havde allerede blottet deres Hoved og nærmede sig Krybben, der stod opstillet mod Væggen ligesom paa Altret i Kirken. Jomfru Maria, der knælede i Bøn, løftede sit Ansigt og nikkede til Tak. Sanct Josef rejste sig og bød velkommen:

»Vi begyndte at blive en Smule ængstelige,« sagde han. Saa gav han den afskærmede Lygte,

der hang under en Hanebjælke, en Drejning; hastige Skygger drev dinglende mod Krogene, mens Lyset faldt paa den yndigste lille Dreng, der laa og smilede saa fornøjet, at de tre Mandfolk fik Taarer i Øjnene af at se paa ham. For at skjule deres Bevægelse fik de fat i hver sin Kuffert og gav sig til at lede efter deres Gaver.

»Guld er bleven erstattet med Papir,« sagde Melchior, »og saa er det ikke til at opdrive og maa slet ikke udføres,« og han løftede Laaget af en Papæske med det fineste Babyudstyr.

»Røgelse er ikke til at faa,« erklærede Balthasar, »og det, der er, er saa daarligt, at man har set Børn besvime i Kirken,« og ligesom undskyldende lagde han en gennemsigtig Pose med Lavendel fra sig ved Krybbens Fodende.

»Det maa vist kaldes Erstatningsmyrrha,« mente Kaspar, idet han løsnede for det røde Baand og fjernede det fine Julepapir med Stjerner paa; han holdt et stort Stykke 80 pCt. Sæbe i Haanden og desuden i en lille Konvolut et helt Sæbemærke!

Jomfru Maria smilede rørt; Sanct Josef sagde: »Tak, skal I have, gode Venner,« og trykkede dem i Haanden. Saa traadte Vismændene tilbage for at knæle og tilbede. Derved kom de i

(Sluttes Side 13)

Munkemel

Vingaarden i Odense

Vingaarden i København

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

J. J. Jacobsens Eftf.

Odense - København
Grundl. 1841

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10003 København K Giro 2107

Torp & Co.

BLIKKENSLAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

HANS GLATRUP

Murermester

Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922

udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Th. Bremholm Rasmussen

Malermester

Brødvej 11 . Telefon Gentofte 1855

udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Aage Høyberg

Blikkenslager . aut. Gas- Vand-
og Sanitetsmester

Kingosgade 9 . Telefon Eva 2527

C. P. HANSEN

Tømrermester

Drosselvej 67 . Telefon Godthaab 4128

udfører Arbejdet for de kat. Institutioner

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Taga 573 . 574

Køb hos vore Annoncører

Brønshøj Bogtrykkeri

Frederikssundsvej 225

Bella 1700, Lokal Nr. 1

MIZAR

L. E. LARSEN

Nørrebrogade 208

Vintersko

Biskoppens Hjemkomst

Efter et Par Maaneders Bortrejse til Belgien og til Rom vendte Biskoppen hjem Juleaftensdag. Om Morgenen startede han fra Rom i Flyvemaskine og ankom til Paris, hvor han kunde skifte over i Stockholms-Maskinen. Elskværdigt tilbød man Biskoppen at mellemlande i Kastrup for hans Skyld, men da den store Rutemaskine naaede hertil, var Vejret saa taaget, at Landing ikke kunde finde Sted. Flyvningen fortsattes derfor til Malmø, hvor det blev muligt at gaa ned, og herfra kunde saa det sidste Stræk tages med en lille Maskine, for hvilken Landingen i Kastrup var lettere. I Biskoppens Selskab var den norske Præst Hansteen-Knudsen, der blev præsteviet i Rom for et Par Aar siden, men ikke har kunnet komme hjem før. Det var Meningen, at han skulde være naaet hjem Juleaften, saa han kunde synge Midnatsmessen i sit Hjemland. Men det var ikke muligt for ham at naa Norge samme Dag, saa i Stedet blev han anmodet om at synge Midnatsmessen i St. Ansgars Kirke, og i samme Messe holdt vor hjemvendte Biskop Prædikenen.

Paa Hellig tre Kongers Fest vil Biskoppen celebrere Pontifikalmessen i St. Ansgars Kirke, og efter Messen meddeler han den pavelige Velsignelse.

Ugebladet haaber at formaa Biskoppen til i et af de nærmest følgende Numre at skildre Indtryk fra sin Rejse.

Fødselsdagsgaven

Der er kun godt en Uge til, at Indsamlingen til Biskoppens Fødselsdagsgave maa afsluttes, for at alle Listerne med Gratulanternes Navne kan naa at blive indbundet til 50 Aars Dagen d. 24. Januar. Fristen for Afsendelsen, der var sat til 11. Januar, udskydes til senest d. 14. Januar, saa der vindes endnu en Søndag. Nogle Steder er man allerede langt fremme, saaledes kunde Centralskolen afslutte sin Indsamling før Ferien, efter at saa godt som alle Børn havde ydet deres lille Skærv og med større eller mindre Besvær prentet deres Navne paa Listerne. Benyt Lejligheden paa Søndag, Hellig tre Kongers Dag, til at naa med, hvis det endnu ikke er sket. Skulde De være forhindret i at naa med paa Deres Sogns egne Lister, kan De sende Deres Fødselsdagsgave til Indsamlingens Hovedkasserer, Hr. Bankkasserer Ch. Høegh, Holme-gaardsvej 4, Charlottenlund.

Tysklands Nederlag

Hyrdebrev af Ærkebiskop Conrad Gröber

Allerede d. 8. Maj i Fjor udsendte Ærkebiskoppen af Freiburg, Conrad Gröber, et Hyrdebrev om Aarsagerne til Tysklands dybe Fald. Først for kort Tid siden er den fuldstændige Tekst naaet til Danmark. Vi gengiver alle Hovedpunkterne i dette vægtige Dokument.

... Hvilke var de dybere aandelige Aarsager, der førte til Krigsudbruddet og til Nederlaget, og som ubetinget maa fjernes, hvis der atter ud af det opstaaede Kaos skal fremgaa en varig Ordning og en gnidningsløs Fred i Folket og i Forholdet til andre Folkeslag? Jeg tror, at den dybeste Grund til al vor Ulykke ligger i den nye Verdensanskuelse, der ikke blot blev dyrket overspændt i tyske Studerekamre, men blev paatvunget vort Folk i Ord og Skrift og med Magt! Jeg husker saa godt en Sætning, jeg læste i August 1939 i et førende tysk Blad, hvori der ordret stod, at vi maatte vinde Krigen, fordi vi udover de nye Vaabens frygtelige Kraft og Hærens Uovertræffelighed besad endnu et tredie Magtmiddel, vor *Verdensanskuelse*, der ubetinget garanterede en sejrrig Udgang af Krigen. Det var en af hine skæbnesvangre Profetier, som i Aarenes Løb viser sig som et smerteligt Bedrag. Den gamle Erfaring blev bekræftet, at naar Mennesket i sin Kortsynethed vil løfte Fremtidens Slør, griber det oftest fuldstændig fejl. Gud lader sig ikke — siger det folkelige Udtryk — kikke i Kortene af nysgerrige og hovmodige Mennesker, allermindst af dem, der ikke engang tror paa ham.

I de følgende Linier vil jeg søge at fremstille denne skæbnesvangre Verdensanskuelse i dens Opbygning og Sammenhæng. I vil da bedre forstaa mange Ting i Nutiden og den nære Fortid og mere beredvilligt tage vore Opgaver i den tunge Fremtid op.

Den nye *Verdensanskuelse* gik ud fra *Race* og *Blod* som det fundamentale og hævdede, at

hele det legemlige og aandelige Liv, det enkelte Menneskes og Folkeslagenes Skæbne er betinget heraf, ja næsten udelukkende heraf. Og blandt alle Racen — hed det videre — indtager den nordiske, den germaniske en fremragende Stilling, for i den ligger som dens særlige Arvegods en saadan Fylde af herlige Anlæg og saa højtstræbende Drifter, at den øjensynligt af Naturen er kaldet til at herske over alle andre, mindre værdifulde Racen. Og videre sagde man, at denne Race fortrinsvis, om end gennem en langsom Udvikling, har legemliggjort sig i det tyske Folk, specielt i de nordtyske Stammer, medens der i de syd- og sydøst-tyske Mennesker strømmer meget blandet Blod.

Man blev ikke staaende ved denne Overvurdering af Racen og Blodet, men drev endogsaa Kultus dermed, dyrkede dette saaledes udvalgte og højtbegunstigede Folk lige til en egentlig Forgudelse. Ganske vist talte man af og til om »Forsynet«, enkelte Gange endogsaa om Gud, men intet klart Ord forraadte, hvad man i Virkeligheden forstod dermed. Øjensynligt var blot det ene, at det nye Gudsbegreb ikke i mindste Maade dækkede det kristne. Faktisk blev det guddommelige flyttet over til ens eget Folk eller rettere sagt: den evige, uendelige Gud blev erstattet med det evige tyske Folk. Og med Udviskning eller Omtydning af Gudsbegrebet forbandtes nødvendigvis ogsaa enhver sand Religiositetens Ophevelse. Vel hævdede man, at det allerede er Religion, naar man ejer det rette Forhold til det tyske Fællesskab, og man

berømmede den trofaste og of-ferglade Tjeneste for Folket som den helligste Gudstjeneste. Men dette var et groft Misbrug af Ordet Religion. Uden en personlig Gud, ophøjet over Verden, er det, vi kalder Religion, enten en Myte, d. v. s. en Anskuelse, der forandrer sig alt efter Tid, Race og Blod, en Tro, der mangler enhver forpligtende Kraft, eller den er en latterlig Tilbedelse af en selv eller af en anden Skabning, hvad enten den nu kaldes Folket eller Verdensaltet eller bærer et andet klingende Navn — det er kort sagt en Afgudsdyrkelse, som forveksler Gud og Verden. I Tilslutning til den moderne gudløse Materialisme fornægtedes ogsaa Sjælens Udødelighed, og man kendte kun et fortsat Liv for det enkelte Menneske i Slægten og Folkefællesskabet. Det hed i Poesi og Prosa, at Menneskets Opgave udelukkende ligger og fuldbyrdes her paa Jorden, hvor ogsaa dets Oprindelse, baade legemligt og sjæleligt er at søge. Naar der var Tale om en Skabelse, mente man dermed kun en Videreudvikling gennem uhyre Tidsrum af et tilfældigt opstaaet Liv uden hin guddommelige Aarsag udenfor Verden.

Dermed forekom Kristendommen ogsaa at være affærdiget en Gang for alle, ganske bortset fra, at man ogsaa rakkede ned paa den og forkastede den som Jøde-Religion. Desuden hævdede man, at en Forløser-Religion maatte afvises allerede af den

Grund, at Mennesket af Naturen er godt og derfor heller ikke behøver nogen Forløser og Forløsning. Læren om Arvesynden er en artsfremmed Vildfarelse, der er indført fra Østen og paatvunget vore tyske Forfædre. Der gives kun en eneste Synd, Synden imod Race og Folk. Da man endvidere hævdede, at Kristendommen ligger som en Hemske paa vort Fremskridt eller som en Forvandelse over vort Folk, blev hele den tyske Historie betragtet fra dette falske og forfalskede Synspunkt og især forvansket i Skolebøgerne.

Hvis man imod alt dette indvender Partiprogrammets Ord om, at »Bevægelsen« staar paa »den positive Kristendoms Grund«, og at dens første storpolitiske Gerning bestod i at afslutte et Konkordat med Paven, saa maa der svares, at begge Dele siden viste sig at være et bevidst, planmæssigt Bedrag overfor Offentligheden. Den positive Kristendom, vi repræsenterer, blev omtydet som negativ og forkastelig, og efter at Konkordatet havde opfyldt sin politiske Vildledning af den katolske Befolkning og hele Verden, blev det betragtet som »forældet« og »udhulet«, som en »Lap Papir«, d. v. s. ikke længere bindende og forpligtende. Allerede Deltagelse i en katolsk Gudstjeneste eller endnu værre i en højtidelig Procession betragtedes nu som Anstød mod den herskende Befolkningsdels Opfattelse og blev en Fare for enhver i en afhængig

Stilling. Det hed endogsaa: enhver, der staar paa den nye Stats Grund, hvad enten det er som Lærer eller Tjenestemand eller paa anden Maade som fuldgyldig Folkefælle, har Pligt til at træde ud af Kirken.

Da man gjorde Gud og Folk til eet og ikke længere talte om en Guddom over os, kaldte man logisk rigtigt paa det moralske Omraade kun det godt og forpligtende, der direkte eller indirekte var til Nytte for Folket, hvad enten det saa svarede til de gamle Guds Bud og den menneskelige Samvittighed eller ikke. Det evige Folk var Maal og Maalestok for alt. Ny var denne Grundtanke kun, for saavidt den i Stedet for den i Tyskland forlængst af saakaldte Filosofer hævdede og af mange i deres eget Liv praktiserede Forgudelse af *Jeg'et*, nu satte Forgudelsen af *Folket* og lod den komme til Udtryk i ubønhørlige Krav. Med en aldeles videnskabelig og vilkaarlig Paaberaabelse af gammel-germansk Tænkning og Væsen, som man i to Aartusinders Afstand fremstillede som forbillig og forpligtende for den ganske anderledes formede Nutid, traadte nu i Stedet for den Næstekærlighed, der er væsentlig for Kristendommen, atter Haardhed og Had, i Stedet for Tilgivelse og Forsoning traadte den blodige eller ublodige Hævn, i Stedet for den menneskeværdige og rolige Overvejelse og den fornuftige Tilpasning til de nu engang givne Forhold traadte den utøjlede, blinde Fanatisme, d. v. s. Opvækkelsen af den dyriske Angrebshunger og Blødtørst, som først stilles, naar Offeret vrider sig paa Jorden i sit Blod eller rallende opgiver Aanden. Dermed blev Lidenskaber, som for den hittidige Menneskehed var betragtet som Kendetegn paa et lavt Udviklingstrin, der grænsede til det dyriske, nu erklæret for hellige og anbefalede og paabødes som de højeste Drivkræfter. I Folkets Tjeneste betragtede man alt som tilladeligt, hvad enten det nu var Frihedsberøvelse, barbarisk Mishandling, et morderisk

DE HELLEGE TRE
KONGER
(Kalkmaleri fra
omkr. 1275
Kjelby Kirke, Møn)

politisk Attentat, Drab paa enkelte Mennesker eller hele Befolksdele af fremmed Blod eller Rov af fremmed Land.

Ak, Gud, hvor meget Ondt har vi ikke dermed i de forløbne 13 Aar føjet til vor Skyldkonto. Hvor gør det mig ondt at tale offentligt derom, og hvor jeg gerne vilde ile med at vende Tanker og Blik bort derfra og ikke mere se mit eget Folks Skam og Skændsel. Desværre er det efter den tabte Krigs Afsløringer ikke mere muligt at skjule det for Solens alt gennemtrængende Lys og for hele den Verden, der forfærdet fordømmer os. Men til min ikke ringe Trøst ved jeg ogsaa, Gud være lovet, at det langt fra er alle indenfor den besejrede Bevægelse, der maa bære et frygteligt Ansvar og faktisk Medskyld, men kun visse samvittighedsløse Kredse, der logisk tænkte deres Verdensanskuelser forkastelige Grundsætninger til Ende og med en djævelsk Fanatismes Beslutsonhed omsatte dem i Gerning, idet de betragtede Forbrydelsen som en Tjeneste mod Folk og Fædreland.

Ud fra den falske Forestilling, at den nordiske Race er den ypperligste Race og af Skæbnen bestemt til at beherske Verden, blev sluttelig deres politiske Maal stillet og iværksat med systematisk, ligefrem stormende Beslutsonhed. Det var overhovedet det ejendommelige, at man ikke kunde vente i Ro og lade Tingene modnes, men at man i ubegrænset Hovmod mente sig kaldet til paa et Aarti at opbygge en helt ny Verden som Mirakelmagere. Man tænkte sig ud fra den nye Verdensanskuelse, at Historiens Udvikling var omtrent denne:

Første Trin: Indlemmelse af alle Folkeslag af vort Blod, som i tidligere Aarhundreder hørte til det tysk-romerske Rige.

Andet Trin: Indlemmelse af alle germanske Folk. Dermed strakte den begærlige politiske Haand sig bl. a. ud over de forlængst selvstændige nordiske Stater.

Tredie Trin: Det europæiske Statsforbund under det nye Tysklands autoritative Ledelse.

Sidste og højeste Trin: Det tyske Folks herskende Stilling i hele Verden.

At der i alle disse Trin, ligesom i hele Bevægelsens Væsen, laa en skjult Krigsfare, bemærkes blot i Forbifarten. For der var dog intet Menneske, som kunde tro, at alle disse Maal lod sig opnaa blot ved diplomatisk Snilde, uden at de truede eller truffede satte sig til Modværge. Derfor ogsaa den hemmelige og aabenlyse Rustning og Indsamlingen af Vinterhjælp, der næppe nogensinde blev benyttet til Lindring af Nøden, men næsten udelukkende til Anskaffelse af Krigsmateriel. Vi er ikke blinde for, at det politiske Maal, man havde sat sig, var gigantisk og højspændt og fortræffelig egnet til med bedragerisk Glans at henrykke ungdommelige Mennesker, Fantaster, laurbærlystne Generaler, Krigsudbyttere, ensidige og kortsynede Nationalister, hvis Gud er Nationen, og dem, der ikke tilbørligt kendte

Verdens Virkelighed og Magtfordelingen paa Jorden. Men betragtet ud fra det sluttelige Resultat, var det kun en febersyg Drøm, af hvilken man nu vaagner efter den korte Sejrsrus i en trøstesløs Elendighed og forfærdet aabner og gnider Øjnene, et Sammenbrud ligesom det vore Byer oplevede efter et koncentrisk Bombeangreb, der lagde alt i Grus og Aske og begravede talløse Mennesker i Ruinerne. Man maa blade langt tilbage i Historien for at finde et Eksempel paa et lignende, saa hastigt og næsten fuldkomment Nederlag. Man tænker paa Isaias 14, 14 ff., hvor det hedder: »Jeg stiger op over Skyernes Højder og gør mig den Højeste lig. Nu styrtedes du ned i Skyggeriget, ned i den dybeste Hule. Ser man dig, stirrer man paa dig med undrende Blikke: er det ham, som engang fik Jorden til at bæve, Riger til at skælve? Ham, som gjorde Verden til Ørken og jævnedede Byer, ikke gav Fangerne fri til at drage mod Hjemmet?«
(*Sidste Halvdel af Hyrdetrevet følger i næste Uge*)

Hjemkomst til England

af C. C. Martindale S. J.

Før Pater Martindale i Eftersommeren forlod os, lovede han, at han ikke vilde glemme »Katolsk Ugeblad«, men af og til sende os en Artikel, specielt skrevet for hans mange danske Læsere. Vi begynder det nye Aar med at offentliggøre den første af to Artikler, hvori vor engelske Ven skildrer det katolske England efter Krigens haarde Prøvelser.

Lad mig begynde med Almindelighederne. Som man kunde forudse det, har Krigen gjort umaadelig Fortræd i mange Henseender, men den har ogsaa i uhyre Grad forøget det gode i alt det, der i Forvejen var godt. Nu er det noget, som Erfaringen lærer os, at hvis noget skal være virkelig godt, maa det være besjælet af aandelige Principper. Og desværre er der mange Mennesker, der ikke aner, hvor de skal søge efter aandelige Prin-

cipper, og end ikke har tænkt over, hvad »aandeligt« vil sige. I denne Forbindelse kan jeg give Dem et Eksempel paa tilsyneladende Fortræd, som Krigen har voldt ... Vi opdager (ligesom De selv), at megen »Hæderlighed« ikke skyldes Principper, men udelukkende Frygt. »Lad ham, der stjal, ikke stjæle mere«, sagde St. Paulus. Men saa var der Mørklægningen, og der var de Plyndringer, Soldaterne iagttog eller selv var med til i

krigsførende eller okkuperede Lande. Resultatet er, at Tusinder, som aldrig bare drømte om at stjæle, nu gør det, fordi de har kunnet gøre det uden Risiko. Jeg taler om direkte Tyveri, ikke blot om det indirekte (saasom at snyde med sin Skat).

Messe i Buchenwald

Til Gengæld skal De saa faa et »sensationelt« Eksempel paa Forbedring. En af vore bedste Skuespillere, som er Konvertit og min gode Ven, har for nylig været nogle Maaneder i Frankrig. Der traf han en berømt Advokat, som havde været Fange i Buchenwald. I den Lejr gik Fangerne med meget tykke Træsko. Han udborede et Hul i Saaerne, og her gemte han konsekreerede Hostier, som en Katolik blandt de tyske Vogtere bragte ham. Naar han kunde komme til det, uddelte han Kommunionen fra dette Lager. Sommetider var der ogsaa en Præst, der læste sin Messe i det frie. Han satte sig f. Eks. ved et Bord med en Avis stillet op foran sig, og de andre samledes rundt om ham, ligeledes kamuflerede med Aviser, Strikketøj eller andet. Paa den Maade kunde de mange Katoliker alligevel komme til Messe.

Præst og Arbejder

Et andet Eksempel. Vi har længe vidst, at der omkring Paris og andre Steder er vidtstrakte Forstæder, hvor en Haandfuld heltemodige Præster har boet i Skure, gamle Baade etc. og arbejdet saa godt de kunde blandt en uhyre stor hedensk Befolkning, hvoraf maaske kun 20 pCt. var døbt. Pater Lhandes berømte Bog: »Kristus i det røde Bælte« hjalp Kardinal Verdier uhyre meget, saa han kunde bygge en Mængde Kirker i saadanne Distrikter. Men der var stadig Mangel paa Præster, og i den første Verdenskrig faldt der saa mange Præster og Præstestuderende, at Fremtiden tegnede sig mørkt. Nu faar imidlertid en Mængde »Missionspræster«, som er tidligere Soldater, en særlig Uddannelse — under hvilken et

helt Aar bliver tilbragt i Fabrikker, Kulminer eller paa Havnearbejde, saa at Præsten virkelig kan have været netop saadan en Arbejder som dem, han kommer til at arbejde iblandt. Forleden var der en af disse unge Præster, der døbte 8 Børn paa et Torv, omgivet af omkring 300 Kommuniste, der alle var levende interesserede og ærbødige. (Det opmuntrer mig i Haabet om, ikke blot at Modersmaalet vil kunne bruges ved Meddelelsen af alle Sakramenter, men ogsaa at Ceremonierne, specielt ved Daaben, vil kunne blive simplificeret meget eller gjort facultative). Der er sikkert heri lidt af den franske »crânerie«, som nyder den dramatiske Gestus, men hvis nogen er af den Formening, at stilfærdige, selvtilfredse Rutine-Metoder vil kunne gen-kristne Frankrig, England eller Danmark, saa tager han tragisk fejl.

Studenterne under Krigen

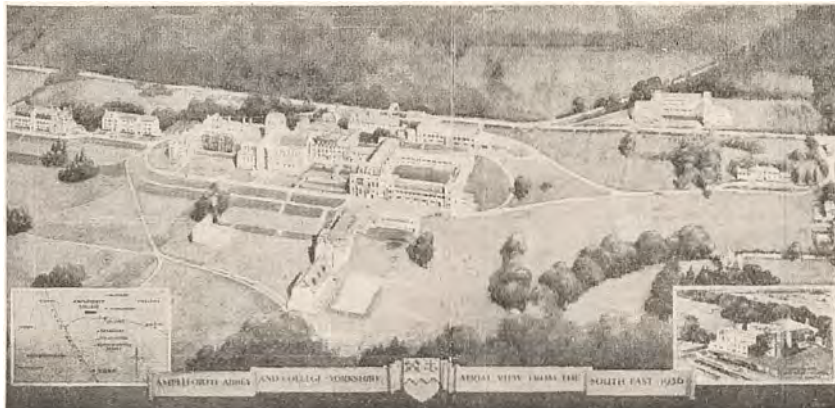
Og nu det mindre sensationelle. Jeg havde — med svigtende Tro — været bange for, at en Mængde godt katolsk Arbejde vilde være brudt sammen paa Grund af Krigen. Det omvendte var Tilfældet. Det, jeg brød mig mest om, havde udviklet sig i højeste Grad, specielt det, der angaar Studentertilværet og Universiteterne. F. Eks. er »The University Catholic Federation of Great Britain«, der er en Sammenslutning af katolske Foreninger ved hvert Universitet, ikke blot i Blomstring, men der er tilføjet et Led, jeg har læng-

tes saa meget efter — en Sektion for dem, der har taget deres Eksamen. Den hedder »The Newman Association«. Det har altid været vanskeligt at overtale Universitets Kandidaterne til at fortsætte med deres katolske Interesser og Arbejde fra Studenteraarene. Men nu er det nye Led næsten det stærkeste i Sammenslutningen.

Jeg har f. Eks. liggende foran mig en Tryksag, der er udsendt af Manchester Afdelingen. Den arbejder (ligesom de andre Afdelinger) med katolsk *Voksen-Opdragelse*. Den har ugentlige Foredragsrækker om Kristen Lære, Apologetik og Ny Testamente. Der er en Række paa 10 Foredrag om det lokale Selvstyre, holdt af Borgerrepræsentanter og andre Eksperte — selvfølgelig Lægmand, hvis Ord kan hjælpe Præsterne lige saa meget, som det Præsterne siger kan hjælpe Lægfolk — og alt dette falder ind under Arbejdsfeltet »Samfundskundskab og Administration«.

Sommerskolen i Ampleforth

Lidt efter lidt dannes der Faggrupper, bestaaende af Jurister, Læger, Lærere o. s. v., og hver Gruppe faar sine specielle Forelæsninger. I 1944 blev den første »Sommerskole« afholdt (5.—12. August) i den prægtige benediktinske Skole i Ampleforth. Jeg skal ikke nævne Talernes Navne, for det vil ikke sige Dem noget, men hvis jeg anførte deres videnskabelige, politiske og litterære Kvalifikationer, vilde det

Ampleforth Kloster

gøre Indtryk. Lad mig blot nævne en enkelt — Barbara Ward, som De saa ofte kan høre i Radio. Hun var den eneste Kvinde, der i Oxford fik højeste Udmærkelse i Skolen for Politik, Filosofi og Økonomi; før Krigen tilbragte hun lang Tid i Østrig, Italien og Tyrkiet, og under Krigen har hun været i Amerika, Italien og Sverige. Hun er i Redaktionsstaben for »Economist«. Saadanne Kvinder har vi Brug for!

Hovedtemaet for Sommerskolen var »Den kristne Tradition«. Specielle Emner var: Traditionen i Englands Fortid og i Landets Fremtid; Videnskab og Genopbygning i den kristne Traditions Lys; Kristen Tradition i Industrien, i Lægekunsten, i Universitetslivet; Kristen Humanisme; dens Relation til moderne Psykiatri; Kristen Tradition i Østeuropa; Antiklerikalismens Opstaaen; Befolkningsnedgangen; den kristne Tradition i engelsk Lov (dette Møde var under Forsæde af H. G. Hanbury D. C. L., en katolsk Oxford Professor, der er gift med en dansk Konvertit) ... og mange flere Foredrag.

Studenter-Sekretariatet

Efter Oprettelsen af The Newman Association i 1942 er der blevet afholdt større nationale eller regionale Konferencer i Dundee, Edinburgh, Newcastle, Ampleforth, Leeds, Sheffield, Manchester, Liverpool, Nottingham, Oxford, Cambridge og London. Og i Betragtning af Rejsevanskelighederne har en Delta-gelse af mellem 2 og 300 midt under Krigen været tilfredsstillende. Sammenslutningen udgiver ogsaa sit Maanedsskrift »Unitas« samt en Del Pjecer, f. Eks. »Katolikker og Samfundskundskab«, »Videnskab og Tro«, »Videnskab og Samfund«, »Videnskab og Religion«. I Sammenslutningens Hovedkvarter, 23 Hereford House, Park Street, London W 1 (som jeg haaber, at Danmark snart vil være i nær Kontakt med) afholdes fortræffelige Forelæsningsserier, f. Eks.

et to-aarigt Kursus i systematisk Filosofi (80 Forelæsninger) og Filosofiens Historie (60 Forelæsninger). Londons Universitet har godkendt de første to Dele af dette Kursus i systematisk Filosofi som »University Extension Lectures«, og man forventer at komme til at kunne uddele Diplomer og opnaa andre Privilegier.

Pax Romana

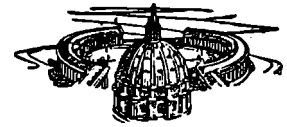
Et meget vigtigt Led i Universitets-Federationen (og specielt Newman Associationens) Arbejde ligger i den internationale Kontakt. Og vi maa gentage, hvor oprigtigt vi haaber, at danske Katolikker vil indtræde i den Verdens-Sammenslutning af katolske Studenterforeninger, som kaldes Pax Romana, det internationale »Sekretariat« for de nationale Federationer (og for nationale Grupper de Steder, hvor der endnu ikke er Katolikker nok til at danne en egentlig Federation; jeg vil dog tro, at en Sammenslutning af de katolske Studenter i København og Aarhus vil kunne betragtes som en Federation). For mig er det en særlig Glæde, at det var Spanien, der gav Pax Romana dennes internationale Præsident under det meste af Krigen — Joaquin Ruiz Giménez.

Hvad Studenterne udretter

Det er for tidligt for mig at fortælle om alt, hvad der allerede er udrettet — ikke mindst af Forarbejder til et internationalt Studenter-Tidsskrift med Beretninger om alle katolske Studenter-Foretagender, maaske en udvidet Udgave af, hvad de har i baade Nord- og Sydamerika. Det nordamerikanske Sekretariat har udsendt et »administrativt Cirkulære« med Uddrag fra Aarsberetningen (1944—45). —

Blandt de Ting, den kan nævne er Studenternes Krigshjælpearbejde. — Herfra plukker jeg blot ud, hvad det italienske Verdens-Studenter-Hjælpearbejdes Program indeholder: Et Studenter-»Hvilehjem« i Rocca

(Fortælltes Side 14)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Umiddelbart før Jul forelaa — som allerede nævnt i sidste Uge — Meddelelsen om den mest omfattende Udnævnelse af ny Kardinaler i Løbet af de sidste fire Hundrede Aar. Det hellige Kollegium bestaar normalt af 70 Medlemmer, men Antallet af Kardinaler er efterhaanden sunket til 39, idet der ikke har fundet Nyudnævnelser Sted siden 1937. Efterretninger fra Vatikanet gaar ud paa, at Kardinalsværdigheden vil blive tildelt 32 Prælater samt at Nationalitetsfordelingen bliver saaledes, at Australien, Belgien, Canada, England, Holland, Kina, Polen, de portugisiske Kolonier og Ungarn vil blive repræsenteret i Kardinalskollegiet med hver en, Frankrig, Spanien og Tyskland med hver tre, U. S. A. og Italien med hver fire og Sydamerika med seks ny Kardinaler. Blandt de vordende Kardinaler kan nævnes Ærkebiskoppen af Westminster Mons. Bernh. Griffin, der med sine 46 Aar formentlig bliver Kardinalkollegiets yngste Medlem, de for deres modige Modstand mod Nazismen kendte tyske Biskopper Conrad von Preysing fra Berlin, Clemens von Galen fra Münster samt Ærkebiskoppen af Köln, Mons. Joseph Frings, den apostoliske Vikar i Yangku Mons. Tomas Tien SDV, Ærkebiskoppen af Toulouse, Mons. Jules Saliège og Ærkebiskoppen af Krakow, Mons. Adam Sapieha.

De ny Kardinaler vil modtage deres Værdigheder ved et Konsistorium, som skal afholdes 18. Februar. Et fuldtalligt Kardinalkollegium vil saaledes kunne være til Stede i Rom paa den hellige Faders 70-Aars Fødselsdag, der tillige er 7-Aarsdagen for hans Kroning.

Frankrig

General de Gaulle har forleden ved en Militærparade tildelt en Jesuit, Pater Dieuzaide fra Bordeaux Modstandsbevægelsens Kors og Medaille for hans uforfærdede Mod og hans store Fortjenester over for Fædrelandet under den tyske Besættelse.

Østrig

Den ny østrigske Regering har — ifølge officielle Kredse i Vatikanet — til Hensigt at udnævne tidligere Forbunds kansler Schuschnigg til Østrigs Repræsentant ved den hellige Stol.

»La Chartreuse sans les Chartreux n'est plus qu'un corps sans âme« kunde en kendt fransk Forfatter med Rette udbrøde i Begyndelsen af Trediveerne, thi de nævnkundige Klosterbygninger i den afsides Dal ved Foden af le Grand-Som stod tomme efter skiftevis at have tjent forskellige verdslige Formaal; kun de afdøde Karteuserfædre hvilede under deres simple Gravkors paa den lille Kirkegaard foran Kapellet. Men for et Par Aar siden vendte »Sjælene« med et tilbage til La Grande-Chartreuse: Munkene, der siden deres For drivelse i 1903 havde levet i Exil rundt om i Europa, i Italien, i Ligurien, i England, i Spanien, kunde atter vende tilbage og paa ny tage deres gamle Arv i Eje.

Klosteret La Grande-Chartreuse — Karteuserordenens ældste Kloster — er oprettet af selveste Ordenens Stifter, den hellige Bruno, i 1084. Stedet, den en-somme, snævre Dalkløft mellem de høje, skovklædte Cartusia-Bjerge, fik han anvist af Ærkebiskoppen af Grenoble, den hellige Hugo, efter at han i 1076 havde maattet flygte fra sin Post som Kansler ved Domsolen i Reims, hvor han var kommet i Konflikt med den simonistiske og verdslige Ærkebiskop Mannasses I. Fjernt fra Verdens

Karteuserordenens ældste Kloster La Grande-Chartreuse

til den evige Stad, og med bløende Hjerter drog han af Sted. Den hellige Bruno døde i Italien i 1101 uden at have faaet sit største Ønske opfyldt: at gense Chartreuse.

Men hans Stiftelse voksede videre efter hans Død. Adskillige Gange har Klosterbygningerne været hærget af Krig og Brand, i 1192 lagde endog en Lavine Størstedelen af dem i

Grus. Men Chartreuse's Sjel levede videre. Det Kompleks af Bygninger med 10 Taarne, 86 Enebo, Gæstehuse og Kirke, som idag udgør den lille Klosterby, stammer i alt væsentligt fra 1676. Kapellet dog fra det 15. Aarhundrede. Da Klosteret blev sekulariseret i 1792 bestod Konventet af 300 Medlemmer. I 1818 fik Munkene imidlertid Lov til at sælge deres eget Kloster for 3000 Francs aarlig, men et lille Aarhundrede senere, i 1903, blev de paany sat paa Porten af de franske Ordenslove, hvorefter Staten skiftevis indrettede Klosteret til Hotel, Museum, Mejeriskole og Rekreationshjem. I

Aarene siden Verdenskrigen 1914—18 har Rester alter og alter gjort sig gældende for at give Karteuserne deres Moderkloster tilbage, men først for et Par Aar siden kronedes Bestræbelserne med Held.

Karteuserne er et af Kirkenes strengeste Ordenssamfund og tillige et af de ejendommeligste. Hver Munk behøver sit eget lille Hus, de nyder aldrig Kød og iagt-tager en saa godt som fuldstændig Tavshed. Og Arkitekturen i La Grande-Chartreuse er lige saa enkel og streng som Indbyggernes Liv. Hele Komplekset er omgivet af en Mur — og indenfor denne lever Brødrene deres Liv.

4 Gennem en praktisk Lær i Muren tager Karteuseren med det daglige Brød. Hver Munk behøver sit eget lille Hus, han nyder aldrig Kød og iagt-tager en saa godt som fuldstændig Tavshed.

4 I en snævre Dalkløft, indrammet af skovrige Bjerge og stejle Klippevægge ligger La Grande-Chartreuse.

4 Paa Kirkegaarden foran Kapellet hviler Klosterets Fædre, jordet uden Kista og Lighælder. Kun et simpelt Kors er indreder om den bortgængnes Navn.

Larm slog han sig da ned her i Ensomheden sammen med nogle Venner og stiftede sin Oratorier i mangt og meget minder om Oldkirkens Eneboerliv. Omkring Oratoriet rejste han Celler til de enkelte og inden længe stod der ogsaa en lille Kirke, idag Notre-Dame de Casalibus, hvis Navn minder om den beskedne Stiftelse, der blev Begyndelsen til Karteuserordenen og det berømte Chartreuse-Kloster. Kun faa Aar blev det imidlertid forundt ham at leve her. Allerede i 1098 kaldte Pave Urban II — der havde været hans Elev i Reims — ham

4 Det daglige Arbejdes gøres Side om Side med Bønnen.

Takst:
P. J.
Fotos:
Text & Billeder

4 Karteuseren i sin Celle, beskæftiget med lærde Studier.

Uøseligt knyttet til La Grande-Chartreuse er imidlertid ogsaa den Recept, hvorefter Karteuserne fremstiller deres verdensberømte Likør, ved Salget af hvilken de er i Stand til at opretholde Livet. Mangt og meget har denne Likør paa sin Samvittighed, og hvor ofte er ikke denne Side af Karteusernes Virksomhed blevet anvendt af Kirkens Modstandere. De mange karitative Institutioner — Hospitaller, Asylar — som Hovedparten af Indtægterne ved Fremstillingen af denne Likør har solt Karteuserne i Stand til at stifte og opretholde, glemmer man at betænke.

De katolske Ungdomsforeninger

Ind imellem —

Vore katolske Ungdomsforeninger har under Krigen været ude for mange Vanskeligheder. Spærretid, Usikkerhed paa Gaden etc. har hæmmet Arbejdet. Men saa vidt vides har ingen Ungdomsforening givet op i de vanskelige Tider. Redaktionen har henvendt sig til en af K. U. K.s Ledere, Hr. Albert Strøyer, og bedt ham fortælle om Ungdomsklubbens Erfaringer og Fremtidsplaner:

Howdan er Ungdomsarbejdet gaaet under Krigen?

Naar der hersker Uro i Verden gennem flere Aar, kan det næppe undgaas, at denne Uro ogsaa faar Indflydelse paa Ungdomsarbejdet. Vi har da ogsaa lidt meget under Krigens Aag. Trods et meget ihærdigt Arbejde har det været uhyre vanskeligt at holde paa de unge. Overalt har vi mødt Hindringer for vort Arbejde — Mørklægning, tidlig Lukning, Restriktioner, Skydri i Gaderne, saa man ikke har vovet sig ud o.s.v., o.s.v. Alt dette har været Skyld i, at vi har manglet Kontakt med vore unge.

Hvilken Indflydelse har Krigens Afslutning saa haft paa Ungdommen?

Jeg maa desværre sige — absolut ikke den forventede. Efter Spændingen om Krigens Afslutning og efter 5 Aars nedadgaaende Tendens er den nu sunket hen i en Art Psykose af vanemæssig Uvirkosomhed, som den har svært ved at komme af med. Man havde ventet et vældigt Opsving og en Virke-trang og Virkelyst som aldrig før, men i Stedet har de unge sat sig til at vente.

Hvad vil man da nu gøre med denne Ungdom?

Der er intet andet at gøre end begynde forfra. Det lyder uhyggeligt, men vi maa se at faa fat i de unge, der endnu har Initiativ, og saa faa de andre rystet vaagne og vise dem, at vi lever i en Verden, der skal fremad, at vi ikke maa blive staaende i en Krigens Verden,

heller ikke hvad angaar det religiøse.

Har De nogle Fremtidsplaner for at opnaa dette?

Ja, det har vi da rigtignok. Vi fortsætter Arbejdet efter samme Retningslinier, som vi hidtil har fulgt, men samtidig udvider vi det paa bred Basis. Ifølge nærmere bestemte Regler reorganiserer vi vort Gruppearbejde, saaledes at vi faar alle Medlemmer aktivt ind i Arbejdet. Vi tildeler hver enkelt en Opgave, som han eller hun skal løse og løse godt. Vi maa nemlig have alle med og interessere dem for det aktive Arbejde for vor hellige Kirke. Ligeledes maa vi gøre alle unge forstaaeligt, at de har et stort Ansvar for deres Kammeraters religiøse Overbevisning. Vi haaber at vi gennem det nye Gruppearbejde kan vække de unges Interesse for Kirkens Sag, for Land og Flag.

Har De nogle Fremtidsønsker?

Ja. Jeg ønsker, at alle unge Katolikker maa faa Forstaaelsen af, at hvad de lærte i deres Barndom, ikke er Præstesnak, nemlig dette — at vi som Medlemmer af den katolske Kirke ejer den fulde kristne Sandhed — at vi ikke behøver

Udvidelsen af Ugebladet — som dermed delvis atter iklæder sig sit Før-Krigstids-Udseende — sætter os i Stand til at indfri en gammel Forpligtelse: at lade Ungdomsiderne »Ind imellem —« vende tilbage, og med Glæde har Ugebladet overdraget Redaktionen til Pater Johs. Samuelsen S.J. AltStof samt enhver Korrespondance vedrørende disse Sider fremsendes i god Tid til *Katolsk Ugeblads Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.* Forsendelserne mærkes tydeligt (paa Kuverten) »Ind imellem —«

at skamme os over den — og at den er værd at kæmpe for.

Løgnen, Ondskaben og Hadet har regeret længe nok, nu er det os — de unge Katolikker — der drager i Felten til Kamp for Kristi Sag — Sandhed, Næstekærlighed og Fred.

Og endnu et Ønske: Gid Forældrene til fulde vilde forstaa deres Ansvar og hjælpe os i vort Arbejde ved at sende deres unge Søn eller Datter til vore Møder.

Vel mødt til det nye Aars Ungdomsarbejde!

Gennemsnitsdansker contra Pygmæ

Mit Navn er Olsen, og jeg er hverken Detektiv eller Journalist. Jeg har blot med Aarene lært at skelne mellem ægte og uægte, at skille Kernen fra Avnerne.

I det følgende skal jeg fortælle om to Begivenheder; den ene fandt Sted i Aar i en af Københavns Forstæder, den anden for 13 Aar siden i Afrikas Urskov.

Den moralske Anvendelse overlades til den tænksomme Læser.

1. Oplevelse:

Jeg er budt til Middag hos Familien Nejda; det maa siges at være en kristen Familie i den gængse Forstand. Vi sidder ved det veldækkede Middagsbord og tager

fat med god Appetit uden Bordbøn eller Antydning af Korstegn. Efter Bordet rejser man sig med mange Lovord og Tak for Mad til Vært og Værtinde. — Vi gaar ind i det tilstødende Værelse og nyder Kaffen; medens Cigarerne breder Taagesløv over Omgivelserne, lader jeg Blikket glide hen over Væggen. Dybt i min Underbevidsthed melder sig en stille Undren over den komplette Mangel paa kristne Symboler i Værelserne. Da jeg hen paa Aftenen bliver kaldt ind for at sige Godnat til Husets to smaa Spilopmagere, Kay og Jette, maa jeg sætte mig ved Barnesengene og fortælle Hans og Grethe-Historien,

— den plejer Mor at fortælle dem. Og da jeg er færdig, foreslaar jeg: »Skal vi saa lige bede vor Aftenbøn.« De to smaa ser forundret paa mig, — de kender ingen Aftenbøn, men Moderen griber ind med en Bemærkning om, at de med deres 5 og 7 Aar er for smaa til at fatte den Slags Ting; det kan de tidsnok lære i Skolen.

2. Oplevelse:

Det var i 1932; vi befandt os paa en Ekspedition i Fransk-Kongo. I Urskovens usunde Indre var jeg stødt paa nogle omstrefende Pygmæstammer, som jeg besluttede at udforske nærmere.

En Morgenstund strejfer jeg med de smaa primitive Mænd gennem Urskoven. Den afrikanske Gøg har lige slaet Alarm. Den har fundet Tilholdsstedet for en stor Flok Bier i et gammelt Træ, men den tør ikke gaa alene til Angreb. Den hidkalder Forstærkning med sit Skrig.

Pygmæerne sætter i Løb. Foran dem flager den støjende Fugl fra Træ til Træ. Endelig naar vi frem til Stedet, hvor Bierne holder til. Pygmæflokken slaar sig ned ved Træets Fod. En af Deltagerne indsmøres fra Top til Taa i Saften fra Aristolochiaplantens grønne Blade. Det skal værne mod Biernes Stik. Det er især Hænder og Ansigt, der nyder godt af Saften. — Saa er Pygmæen klar; behændigt stiger han op i et Nabotræ, hvorfra han ved Hjælp af en nedhængende Lian svinger sig 30 Fod gennem Luften og elegant lander lige foran Biernes Flyvehul. Saa tømmes Boet for Cellekager fyldt med dejlig Honning. Ved Hjælp af Lianen og grønne Blade fires Kagerne ned. Staaende midt i den summende Flok af vrede Bier, fortsætter han Arbejdet uden at blive træt eller ophidset. Nu klatrer han ned fra Træet. Han har endnu ikke smagt den lækre Honning, og hans Kammerater ved Træets Fod har ogsaa kunnet beherske sig. Nu ser Pygmæen tilbage, spytter paa Jorden, bøjer sig ned og tager et Stykke Honningkage. Han tager et meget fint Stykke, som han omhyggeligt renser for døde Bier. Nu hæver han det højtideligt op i Luften, idet han samtidig udtaler følgende rituelle Ord:

Til højre, til venstre,
Dig giver jeg det.
Til højre, til venstre,
hvad flyver, hvad flyver,
sort og klart, mørkt og glinsende:
Dig giver jeg det!
Dig være det tilbuddt,
Modtag det, tag det, o Herre!

Bordbønnen er forbi. Han kaster Stykket bag sig ind i Skoven, uden at se sig om efter det. Ingen rører det, fordi det er den Del, der tilhører Gud som Offer. Saa spytter den lille Mand endnu en Gang paa Jorden. Nu først spiser han den lækre Honning, og alle de smaa

P. Markus Fonlupt S. J. in memoriam

P. Markus Fonlupt S. J.

I Oktober Maaned afgang Pater *Markus Fonlupt S. J.* ved Døden i Pullach (uden for München), hvor han havde boet siden Nazisterne lukkede Jesuiterne store Kollegium »Stella Matutina« i Feldkirch

»primitive« Hedninger gaar om Bord i Herlighederne. Før man forlader Stedet, lægges et Stykke til Side til Gøgen; det er dens Andel i Byttet.

Som sagt, Moral og Anvendelse angaaende den kristne, danske Familie og de »primitive« Hedninger overlades til den tænksomme Læser.

A. Olsen, Menneskeven.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 5. Januar Kl. 19,30 pr. afholder vi vor aarlige Julefest med Kaffebord, Julefortælling, Dans omkring Juletræet m. m. Hvert Medlem bedes medbringe en Gave til Værdis Kr. 1,00, de unge Piger en Gave til en ung Pige og de unge Mænd en Gave til en ung Mand. Entré 75 Øre (Husk Sukker).

K. U. K. Lyngby

Hvad skal vi gøre i Klubben i det nye Aar og videre i Fremtiden? Vi skal først og fremmest fortsætte med en passende Blanding af un-

(Østrig). P. Fonlupt var født i Frankrig i 1864 og indtraadte i Jesu Selskab i 1882. Fra 1888 til 1920 virkede han som Lærer ved Sct. Knuds Skole i København, hvor han vandt sig mange Venner paa Grund af Elskelighed og rige Evner.

*

Den evig unge og glade, omend ofte smilende gennem Taarer, den næsten altid syge og dog forbavsende livskraftige, den gode P. Fonlupt (udt. fongly) er gaaet bort.

Han kom hertil i 1888 og underviste ved Sankt Knuds Skole i Stenosgade lige til 1920, da tiltagende Tunghørhed tvang ham til at sige Skolen Farvel for at søge og finde en til hans Evner og naturhistoriske Interesse svarende Beskæftigelse i Østrig.

P. Fonlupt var den fødte Lærer; i Naturfagene og i Sprogundervisningen var han lige dygtig. Hans glimrende Hukommelse, hans Livlighed, hans Kærlighed og Kendskab til den levende Natur, hans originale, dramatiske Fremstilling af Stoffet gjorde hans Timer ikke blot morsomme, men ogsaa værdifulde og uforglemmelige. Han beherskede fire levende Sprog: Dansk, Engelsk, Fransk og Tysk og underviste i Fransk og Engelsk efter den direkte Metode, der kræver meget af Læreren, men ogsaa yder meget til Elever, der vil lære noget. »Hver Time er en Kamp,«

derholdende og belærende Foredrag. Men vi kan ikke nøjes med det, vi vil ogsaa finde paa andet, der kan samle Interessen om Klubben. Det første Møde efter Nytaar bliver en Week-end-Tur for Medlemmerne til Stasevang Skov d. 12. og 13. Januar. *Man skal tilmelde sig i god Tid!* — Vi haaber at kunne faa flere lignende Ture i Stand i Løbet af Foraaret og Sommeren. Det næste Møde bliver arrangeret som Spørge- og Diskussionsaften. Vi møder op med Spørgsmaal og Problemer fra Dagliglivet, som vi er kommet ud for og ikke kan klare, eller som vi mener kan have Interesse for vore Kammerater. Hold jer endelig ikke tilbage fra at spørge. Begynd allerede nu at samle fra Aviser, Film og hvad I ellers kommer ud for. Samme Dag bytter vi Bøger, husk at medbringe dem, du har laant.

Nørrebros katolske Ungdom

Lørdag 5. Jan. Kl. 19,30 stor Nytaarsfest. Billetter à 1,50 Kr. maa købes i Forvejen de sædvanlige Steder.

sagde han ofte til undertegnede, der af ham blev indført i den praktiske Lærergerning.

Hans uselviske Elskelighed skal jeg altid bevare i frisk Minde. For P. Fonlupt var det naturligt at ofre sig for andre. Aldrig gjorde han Væsen af sine Sygdomme. Han var en barnlig Sjæl, et elskeligt Menneske, en fremragende Pædagog, en from Præst. Enhver følte sig vel i hans Nærhed. Giv Gud ham nu et »Vederkvælgensens, Lysets og Fredens Sted« i sit evige Rige.

J. Wolfisberg S. J.

Mater Angela von Gilgenheimb in memoriam

Mater Priorinde paa Farunggaard er Torsdag Morgen den 27. December gaaet bort. Vor Priorinde, som var elsket af alle baade stor og lille, ung og gammel, og som forstod at styre Farunggaard som en kærlig og god Moder, er ikke mere. Vi skal ikke mere se hendes kendte Skikkelse alle Vegne paa Gaarden, og vi kan ikke mere gaa til hende, naar der er noget i Vejen. Det bliver et stort Savn, et Savn, som det bliver svært at udslette.

Vi, der har kendt hende og kendt hende særlig godt, er stolte over at kunne kalde hende vor Ven, og vi har saa meget at sige hende Tak for, saa meget at gøre Gengæld for, som vi maaske ikke har naaet at faa gjort; men vi vil da bede og bede meget for hendes Sjæl. Men vi vil med vore Bønner og Tanker ogsaa være hos hendes kære Søstre, som nu staar uden deres aandelige Moder, og de skal mærke, at vi holder af dem med samme Hengivenhed, som vi holdt af Mater Priorinde.

Det lille Jesusbarn har sikkert haft Mater Priorinde meget kær, siden han har kaldt hende op til sig i Julens Oktav, for at hun kan fejre lidt af Julens Herlighed med ham i Himlen. Mater Priorinde døde vel forberedt med Kirkens hellige Sakramenter.

Hun hvile i Fred.

B. H.

Katastrofen paa Jeanne d'Arc

I Aarsoversigten i forrige Nummer anførtes det omtrentlige Tal paa de omkomne ved Katastrofen paa Jeanne d'Arc Skolen. Da det viser sig, at Ulykkens Omfang er blevet overdrevet i nogle Opgørelser, vil vi anføre de nøjagtige Tal. Der døde 68 Skolebørn og 18 Børnehævebørn, 10 Skolesøstre og 3 af Skolens civile Lærerinder, ialt 99 af Skolens Elever og Lærere. Desuden dræbtes en Kommunelærerinde, der var til Undervisning paa Skolen, og under Redningsarbejdet mistede nogle Mennesker Livet.

BØGER ≈

De hellige tre Konger og Gestapo

Steph. Wevers: »De hellige tre Konger i Danmark«.

Denne lille nydeligt trykte Fortælling med en Del Tegninger af A. Secher skulde være kommet inden Jul, men er blevet lidt forsinket. Man kan dog naa at faa den læst netop i de tre hellige Kongers Oktav, og den Fornøjelse bør man unde sig. Det er nemlig ingen helt almindelig Hellig tre Kongers Historie. De hellige tre er paa Vandring paa Sjælland »i Retning af Slangerup-Ølstykke«. De har ikke taget Slangeruptoget, fordi der er saa megen Sabotage paa Jernbanestrækningerne. Gestapo har haft dem til Forhør med Revolvere og Gummiknipler paa Bordet. De møder Hipoer paa Vej til Høveltelejren o. s. v. Men til sidst træffer de da den hellige Familie, som de maa nøjes med — i Surrogattider — at give nogle Erstatningsgaver: Babyudstyr i Stedet for Guld, Lavendel i Stedet for Røgelse og et Stykke 80 pCt. Sæbe i Stedet for Myrrha. Forklaringen paa det hele følger i de allersidste Linier og skal ikke foregribes i Anmeldelsen.

Hvem vil ikke læse Pater Wevers, naar han er allerbedst oplagt? Og køber man Fortællingen, gaar hele Overskuddet til saa godt et Formaal som St. Therese Kirkes nye Orgel. Ring eller skriv derfor til Pater Wevers og bestil Bogen. Oplaget er ganske lille.

En katolsk Generations Resultater

Karl Harmer: *Biskop Joseph Brems* (Udgivet af A. Silcowitz, Kr. 7,00).

Til Biskop von Euchs Præstjubilaum skrev Pater Metzler S. J. et Festskrift, som foruden at tegne den gamle Biskops Portræt, bragte en udmærket Oversigt over de forskellige katolske Menigheders Historie og et godt Billedmateriale. Den nye Bog, som udkom kort før Jul, er et Sidestykke hertil og en direkte Fortsættelse. Anledningen til, at Pater Harmer paa Bogforlægger Silcowitz' Opfordring har skrevet det nye Festskrift, er Biskop Brems 50 Aars Præstjubilæum, der fejredes i Begyndelsen af forrige Aar. Derfor indleder den smukke Bog med at fortælle om vor gamle Biskops Barndom og Ungdom, hans Studier, Præstevielse og mangeaarige Gerning i Vejle. Og da Biskop v. Euch levede endnu en halv Snes Aar efter Udgivelsen af Pater Metzlers Festskrift, følger saa i det nye Værk et Tilbageblik over disse Aar, for at de to Bøger til-

sammen kan faa hele Udviklingen med. Til sidst præsenteres Læsere for Biskop Brems egen Bispe-tid, og der gøres detaljeret Rede for, hvad der blev udrettet paa de forskellige »Stationer« i disse vanskelige Mellemkrisaar. Det lader sig selvsagt ikke gøre at skelne mellem Biskoppens egen og hans mange fortræffelige gejstlige og læge Medarbejders Indsats paa de forskellige Felter, men man faar et stærkt og opmuntrende Indtryk af, hvad der har kunnet udrettes, ofte under yderst fattige og besværlige Kaar.

Pater Harmer er en god Fortæller. Bogen er øjensynligt planlagt som folkelig Læsning. Menighedene skal i den brede Fremstilling rigtig kunne følge med i stort og smaat, og man mærker den gode Præsts Hjerte banke varmt med smittende Glæde over Resultater og stille Vemod over Positioner, der maatte opgives. Alt har naturligvis ikke kunnet komme med, men det er forbavsende, saa meget der har kunnet faa Plads, lige indtil arkitektoniske Detaljer ved de nye Kirker og Skoler. Og Oplysningerne er præcise, Aarstal og Datoer nøje kontrolleret.

En Righoldighed af Billeder gør allerede den første Gennembladning af Bogen til en Fornøjelse.

H. D. T. K.

BOGNYT

Gräf: Guds Viljes Vej

er genoptrykt og faas nu heftet. Pris Kr. 2,50.

Til Flygtninge

der rundt om i de forskellige Lejre mangler Bønnebøger, har Pauluskredsen nu udgivet to nemme og billige Bønnebøger:

Polsk.

Skarbczyk molitw i piesni koscielnych. Pris 1,00.

Tysk.

Mess- und Gebetbuch. Pris 0,60.

Den nye Festdag

22. August, Oktavdagen for den endelige Verdensfredsdag, der som ventet og profeteret i Maria-Aabenbaringen i Fatima, faldt paa en Mariafest: *Maria Optagelses Fest*, er nu af den hellige Stol ophøjet for hele Kirkens Vedkommende til Festdag for *Maria rene Hjerte*. (Immaculati cordis B.M.V.).

Følgende Tillæg haves i Øjeblikket paa Lager:

Til Missale, Kvart, lille Kr. 0,40
Til Breviar, lille Størrelse Kr. 0,50

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(36)

Næste Morgen kom han ikke ned til Korbønnen, og da Messen var forbi, ilede den ængstede Subprior op til Petroc's Celle og fandt sin Myndling i dyb Søvn. Den ene Haand laa under hans Kind, og den anden havde han snoet sin Rosenkrans. Stille listede Subprioren ud igen og fik sine Medbrødre til at love at færdes saa stille som muligt i Nærheden af Petroc's Værelse.

Først langt ud paa Eftermiddagen vaagnede hans Patient igen og tog smilende imod den Middagsmad, som hans Foresatte selv bragte ham. Med sin gamle Munterhed besvarede han dennes spøgende Drillerier; men ellers røbede han ingenting ud over, at han fortalte, at Guds gode Moder ikke havde kunnet bære over sit Hjerte at lade sit Barn leve længere ude i Mørket.

Løvrigt var han glad og ligevægtig i den følgende Tid. Han passede sine Pligter i Klosteret; men ud over det saa ingen i Kommunitetet noget til ham.

Pinsen kom og gik og ligesaa den skønne Kristi Legems Fest. Petroc saa Processionen fra sit Vindue, fordi Subprioren mente, at han var for svag til at følge med de andre.

Den 20. Juni holdt de Foresatte Raad om Petroc's Ordination. Man blev enige om, at han ikke skulde begynde paa Studierne; det vilde være alt for strengt for ham nu, hvor hans Helbred var saa svagt. Han maatte leve og dø som en almindelig Lægbroder. Abbeden lovede, at han selv vilde give Petroc Besked, men Subprioren frygtede for den Indvirkning, som Meddelelsen vilde foraarsage hos hans Myndling.

Men Petroc maatte jo have Besked, saa derfor gik Abbeden ud til ham i Haven samme Eftermiddag og meddelte ham, hvad man havde bestemt.

Petroc spekulerede et Øjeblik haardt; saa vendte han sig mod sin Foresatte og sagde roligt:

»Guds Vilje er altid den rigtige!«

Abbeden fortalte kort efter Subprioren, at Petroc havde taget det ganske roligt og smukt, og at der ikke havde været fjerneste Uro at spore hos ham, da han lidt efter fortsatte sit Arbejde i Haven. Sub-

prioren følte sig noget desorienteret, for han huskede jo, hvor lykkelig hans Myndling havde været, da han selv havde fortalt ham, nogen Tid før, at han snart skulde paabegynde sine Studier. Men det var jo ogsaa godt, om han nu helt kunde indordne sin Vilje under Guds.

Han saa ikke Petroc før hen mod Aften, da traf han ham i Biblioteket.

Han kom i fuld Fart ind for at slaa en Ting efter, da han støttede sammen med Br. Petroc, som netop havde hentet en Bog til Brug for Ornamentering af Alterkortene. Subprioren standsede brat og gjorde Undskyldning for sit Hastværk. Men Petroc smilede blot til Svar og fortalte saa uden Antydning af Skuffelse i Stemme eller Ansigtstudtryk, at alt Haab for ham om Præstevielse var svundet.

»Det gør mig meget ondt at høre,« svarede hans Foresatte; han kunde ikke finde noget rigtigt Svar at give.

»Det er Guds hellige Veje!« svarede Petroc.

Subprioren saa forskende paa ham.

»Om jeg dog kunde begribe, hvad der gaar for sig bag al den udivendige Rolighed!« manglede han ved sig selv.

Men Broderen havde alligevel hørt, hvad han sagde og svarede muntert:

»Aah, I moderne Mennesker skal da ogsaa altid ransage Nyre og Hjerter hos jer selv saavel som hos andre! Og til hvad Nytte? Kommer der andet ud deraf end Uro og Utilfredshed?«

»Tilgiv mig, Broder! Det var jo ikke af Nysgerrighed, jeg saa gerne vil vide Besked; det er jo kun af Interesse for Dem, og af Godhed for Dem. Jeg vilde saa gerne hjælpe Dem lidt, om bare jeg kunde.« (Fortsættes).

De hellige tre Konger ...

(fortsat fra Forsiden)

Karambolage med Folk, der i Forvejen knælede i Ladens Halvmørke. En Landarbejder fra Nabolaget havde presset sin Børneflokk sammen for derved at give Plads til de fornemme Gæster. Herved kom et af Børnene til at falde over Benene paa et Par tyske Soldater, der beskedent havde taget Plads i Baggrunden. Det maatte være Sydty-skere, de havde lagt Hjælm og Bælte med Vaaben fra sig og bad med opløftede Hænder. Barnet gav sig til at græde, og der opstod nogen Bevægelse. Uroen varede dog kun et Øjeblik, saa vendte Stilheden tilbage -- og Freden, Guds Fred for alle de, der er af god Vilje.

K. U. K. Ordrup

Lørdag d. 5. Januar 1946 arrangerer Ordrup K. U. K. paa Opfordring af Pater Lucas Julefest for Menigheden. Vi beder Medlemmerne møde talrigt op for at hjælpe med de mange praktiske Ting, der skal ordnes. Ligeledes vil vi gerne have Hjælp til Billetsalg og visse Arrangementer nu i Tiden før Festen.

Mødet Tirsdag d. 8. Januar bortfalder paa Grund af Festarbejdet og Juleferien. Til Gengæld har vi tænkt at arrangere en Tur i Januar; men hvorhen og hvornaar, vides endnu ikke.

Tirsdag d. 22. Januar 1946 Foredragsmøde. Program: se Ugebladet og Opslag i Vaabenhuset.

Vikariatets Skolekonsulent

erindrer om, at de statistiske Kort fra Skolerne maa indsendes snarest muligt. Skolekonsulentens nye Adresse er Falkonerallé 13, Kbhvn. F. Tlf. Fasan 2512.

Juleindsamlingen

indbragte i Sct. Ansgars, Sct. Antoni, Sct. Knud Lavard og Sakraments sogn ialt Kr. 3203,00, som blev uddelt til 158 Familier, enligstillede og skjult Nød. For det udmærkede Resultat bringer vi her ved alle de gode Givere vor allerhøjesteligste Tak.

December 1944. *Komitéen.*

Køb
PAULUS-
KREDSÉNS
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Jan.

6. S.*) HELLIG 3 KONGERS DAG (hvid) (Herrens Aabenbarelse) (72—16).

7. M. 2. Dag i Oktaven (72— (hvid) 16); 2. Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]).

8. Ti. 3. Dag i Oktaven (72— (hvid) 16); som Mandag.

9. O. 4. Dag i Oktaven (72— (hvid) 16); som Mandag.

10. T. 5. Dag i Oktaven (72— (hvid) 16); som Mandag.

11. F. 6. Dag i Oktaven (72— (hvid) 16); 2. Bøn: St. Hyginus ([5]), 3. Bøn: Gudsmoder (som Mandag).

12. L. Den h. Families Fest (76— (hvid) 17); 2. Bøn: Søndag i Oktaven (77), 3. Bøn: Oktaven (72); Hellig 3 Kongers Præf. (515).

13. S. Hellig 3 Kongers Oktav. (hvid)

*) Søndag den 6. Januar afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Afrikamissionen.

Se, Herren, vor Hersker, er kommen, og i hans Haand er der Kongevælde og Magt og Herredømme. (Malachias 3, 1).

Hellig 3 Kongers Dag, Indgangsvers.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tilf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tilf. Palæ 4777,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tilf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement legges paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Hjemkomst fra England

(Fortsat fra Side 7)

di Papa efter Forbillede af Châlet Etudiants i Combloux i Frankrig (den pavelige Hjælpekomite støtter dette Arbejde). Et særligt Institut til Undersøgelse af Studenter-Tuberkulose. Et System af »Bidrag« til trængende Studenter.

Den hellige Fader har i en lang Audiens vist sin store Interesse for det europæiske Studenter Hjælpefond og har udtrykt sin Glæde over, at Pax Romana medvirker heri. Jeg vil ogsaa gerne nævne, at Jeunesse Etudiante i Canada d. 25. Juni fejrede sin 10 Aarsdag. Der mødte omtrent 30 Tusind katolske Studenter fra 28 forskellige Lande, deriblandt f. Eks. Mexico, Luxembourg, Østrig, Italien, Polen og Kina, Lande fra hvilke man ikke skulde have troet, at Gæster kunde komme til Canada. Det samme gjaldt ogsaa Newman Hundredeaarsfesten og den første Pax Romana Kongres efter Krigen, der blev holdt i August i Windsor og i London. Men skulde jeg fortælle blot en Smule af, hvad den amerikanske Beretning rummer (f. Eks. om Indien, Australien, Kina) maatte jeg bruge en hel Række Artikler i Lighed med denne.

C. C. Martindale S. J.

St. Ansgars Kirke

Pontifikalmesse og Pavevelsignelse

Sønd. 6. Jan., Hellig tre Kongers Fest, celebrerer Biskoppen Kl. 10 en Pontifikalmesse og giver efter Messen den pavelige Velsignelse.

Katolsk vestre Kirkegaard

Anlæg og Vedligeholdelse af Gravsteder udf.

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner
Mansasvej 14. Tilf. Valby 4175

St. Mariæ Kirke

Sønd. 6. Januar Kl. 8 Børnemesse, Kl. 10 Højmesse. Onsd. 9. Januar Kl. 19,30 Kongregationsmøde for Damer og unge Piger.

St. Annæ Kirke

Sønd. 6. Jan. Kl. 8½ Fromesse, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 Festandagt.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 6. Jan. Kl. 10 Levitmesse, Kl. 19,30 Festandagt. Mand. 7. Jan. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. (Jule- og Nytaarsfest). Tirsd. 8. Jan. Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr.

Sakramentskirken

Lørd. 5. Jan. Kl. 19,30 N. K. U.s Nytaarsfest. Sønd. 6. Jan. Kl. 8 stille Messe, Kl. 9 Radio-Højmesse, Kl. 10 stille Messe, Kl. 17 Andagt. Onsd. 9. Jan. Birgittaforeningen.

St. Andreas Kirke

Lørd. 5. Jan. Kl. 17 Julefest for Børnene, Kl. 19 for de voksne (begge Dele paa Ordrup Hotel).

St. Antoni Kirke

Onsd. 9. Jan. Kl. 20 Kongregationsmøde.

Immaculatakirken

Sønd. 6. Jan. Kl. 7 stille Messe, Kl. 10 Højmesse.

Mødrekursus

hos Liobasostrene, Sct. Kjeldsgade 1, Torsdag d. 10. Januar Kl. 19,30. Fru Plate Petersen: Hvorledes udnytter Husmoderen bedst sin Tid og sine Kræfter. Sr. Franciska: Belønning og Straf.

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Emdrup Banke 120 København Ø

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-36

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSON
AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

D. K. K. F.

Paa Grund af Sygdom aflyses Fru Kate Flerøns Foredrag »Kvinder i Modstandsbevægelsen« Mandag d. 14. Januar. I Stedet derfor holdes samme Dag en Nytaarsmenkomst Kl. 19,30 i Klostret, Sct. Kjeldsgade 1. Fru Organist Kerckhoffs vil fortælle om en Rejse til Holland Sommeren 1945 og Frøken Inger Lund-Larssen vil synge.

Ved Kaffebordet à 1,25 Kr. vil

der blive holdt Auktion over indgaaede Bøger fra D. K. K. F.s Læsekreds.

Deltagelse bedes anmeldt til Grevinde Scheel, Sekretariatet, Pile Allé 23 A, Tlf. Eva 7091, eller til Sekretæren, Frøken May, Tlf. Vester 9492 x.

Mandag d. 28. Jan. begynder en Serie oplysende kirkehistoriske Foredrag ved Hr. Adjunkt, cand.

mag. Johan Jensen. Nærmere Oplysninger følger.

Sygeplejerskeforbundet

Nytaarsfest afholdes Onsdag den 9. Januar Kl. 19,30 paa St. Josephs Hospital. Tale af Pastor Geertz-Hansen. Forskellig Underholdning. Deltagere bedes melde sig til St. Josephs Hospital. Sukker medbringes.

Grdl. 1908	„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen) Autoriseret Elektroinstallatør Genforeningsplads 4 Taga 5372 . Taga 5268x <i>Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elektr. Kroner, Ringe, Tlf. og Signalanlæg. Radio</i> Leverandør til de katolske Institutioner	Jos. Fischlein <i>Murermester</i> Limfjordsvej 43 Tlf. Godthaab 8410 <i>Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard og Klostret</i>	G. Garth-Grüner Landsretssagfører Tlf. 12,166 og 12,161 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
	Anton Siegler <i>Malermester</i> Kingsgade 17 Vester 4753	Flytteforretninge. „FREDERIKSHOLM“ <i>v. Andersen og Poulsen</i> Flytning, Opbevaring og Forsendelse besørjes med Garanti overalt i Landet Sjæler Boulevard 21 Telefon Valby 3333 Godthaab 3653 x	Vær god imod Fuglene Fugle-Fodringshuse Søderberg, Larsbjørnsstræde 19
Aarhus			
		Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	ALFRED PIHL Bagermester . Conditore Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital
Aalborg			
Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) <i>Briller efter Lægerecept</i> Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779	Henry Hansen <i>Trikotage og Herrelingeri</i> Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 56 65	
M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992	Mathias Christensen Absalonsgade 14 . Tlf. 1556 <i>Kolonial . Delikatesser . Kaffe</i>	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2	
P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 Telefon 1786 <i>Udf. Arb. ved Kamilianerkliniken</i>	CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 - 68 - 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamilianerkliniken i Aalborg	Hans Wiencken Kastetvej 51 . Aalborg er det rigtige Indkøbssted for Kød, Flæk og Paalæg <i>Reelle, unge Varer til beskedne Priser</i> Egen Pølsefabrik . Forlang Tilbud	
N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER		Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581	

<p>Randers</p> <p>Randers Andelsmejeri <i>Telefon 776 (4 Linier)</i> Fineste Mejeriprodukter fra dyrlæge- kontrollerede Besætninger</p>	<p>Horsens</p> <p><i>Wittrup</i> HORSENS TEXTILLAGER</p>	<p>Horsens</p> <p>Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Holbæk</p>		
<p><i>Spis</i> Arbejdernes Fællesbageri's Produkter <i>Nakskov . Telefon 621</i></p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Tlf. 921</i> Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen . Murermester</i> Telefon 268 Leverandør til katolsk Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Ledig</p>	<p>Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Nakskov</p>		
<p>Harald Olsen <i>Glarmester</i> Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk <i>Rullegardiner - Rammer</i> <i>Gardinslænger - Billeder</i> Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Handelskompagniet <i>Aktieselskab - Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>S. Uldall <i>Farve- og Tapethandel</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>A. P. Pedersen <i>Murermester</i> Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A-S <i>Algade 54 - Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Leverandør til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Flektrisk Lys og Kraft Algade Telefon 365 Leverandør til den katolske Menighed</p>
<p>Vejle</p>		
<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>A-S Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Ledig</p>	<p>C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni <i>Havnegade 22 - Tlf. 68 og 69</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>

Katolsk Ugeblad

13. Januar 1946
94. Aargang
Nr. 2

De ny Kardinaler

Tyskland i Nederlaget
Hedningemission hjemme
Pastor v. Christierson
Ugeblad og Postvæsen

En paatrængende Frier

Omkring de politiske Valg faar de kristne Vælgere de mærkeligste Friere. Et Eksempel gav »Svenska Dagbladet« forleden. Bladets udsendte Korrespondent fortalte om en ikke utypisk Episode i en lille norditaliensk By. Kommunistledelsen i Byen henvendte sig til Stedets Præst for at komme til at deltage i en kirkelig Procession. Man vilde møde op med røde Faner, Hammer og Segl. Naturligvis saa Præsten gerne deres Deltagelse, men han paapegede, at Fanerne og Partitegnene ikke hørte hjemme ved en saadan Lejlighed. Kommunisterne gav sig imidlertid ikke. De blev ved med at trænge ind paa Præsten, og da han ikke gav efter, fandt de selv paa Raad. De gik ind i Kirken, tog uden videre Krucifiks og Helgebilleder og arrangerede saa deres egen Procession. I Spidsen bar Partisekretæren et stort Jesusbillede, og ved Siden af ham blev Partiinsignierne baaret frem. Derefter fulgte en stor Skare Processionsdeltagere. Men Præsten savnedes.

Tilfældet skal ikke være enestaaende. Og det er heller ikke saa svært at forstaa. Paven har formanet katolske Vælgere i Italien at se paa, om de Partier, der bejler til deres Stemmer, stiller sig positivt til Religionen. Det ligger da for en partipolitisk Tankegang snublende nær at blande sine Partifaner med Kirkebannerne og derved opnaa en suggestiv Virkning paa mindre dybt tænkende Sind.

Det barokke i Tilfældet ligger især deri, at Kommunisten rundt om i Verden ellers ikke er kendt for Iver efter at tage Del i det religiøse Liv. Men den lille Histories Rækkevidde som Illustration er ikke begrænset til dette Partis Metoder. Der er i alle Lande flere Partier, som med det gode eller med det onde vil sikre sig kristne Vælgerstemmer. Deres Programmer, Løfter, Plakater og Forsikringer vil i al Fremtid minde os om Kommunist-Sekretæren i Spidsen for den religiøse Procession i den lille italienske By, for de betyder

EN AF DE NYE KARDINALER, Biskoppen af Berlin, Grev von Preysing, forlader efter endt Gudstjeneste en af de Kirker, der endnu staar tilbage i Berlin.

praktisk talt hverken mere eller mindre.

De politiske Partier skulde nødtigt kunne slaa en Handel af med Kristendommen. De skal bare prøve paa at se paa Problemerne med kristne Øjne. Saa er vi tilfredse.

Paa deres politiske Gerninger skal de kendes.

Tom.

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

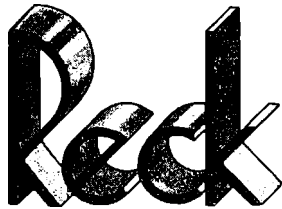
Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Kedler ★
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106
Telefon Central408

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udlærer Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Gaa i »AKA« Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe

1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
Stempler
o. s. v.

Brønshøj Bogtrykkeri

BE 1700 . Lok. 1
Fr.sundsvej 225
Brh.

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Horisonten rundt

Ugeblad og Postvæsen

»Ugebladet« har glædeligvis mange Læsere, der vil have, at Bladet skal være dem i hænde hver Uge i god Tid inden den Søndag, som Dateringen paa Forsiden lyder paa. Og disse gode Læsere har i længere Tid laaet deres Taalmodighed sat paa en haard Prøve. Oite er Bladet først kommet dem i hænde efter Søndag, i visse Tilfælde først midt i Ugen efter. Det er ikke blot Provinsen, der saaledes er blevet daarlig betjent. Mange Københavnerne har været de allersidste til at faa deres Ugeblad. Abonnenter, som har drøftet deres Genvordigheder med andre Abonnenter, har kunnet konstatere, at den ene tik Bladet tre eller flere Dage senere end den anden. Især er det Beboere paa Frederiksberg, som er blevet generet af store Uregelmæssigheder. Klager til Postvæsenet har ikke hjulpet stort.

En nærmere Undersøgelse har vist, at Avisposten ikke er i Stand til at love, at Bladet kommer ud i rette Tid, hvis det ikke afleveres fra Trykkeriet en Dag før end tidligere. Budene i Hovedstaden maa have tre fulde Dage til at bringe Bladet ud.

Derfor er vi nødt til — forhaabentlig kun for en Tid, indtil Arbejdstempoet sættes op — at slutte Redaktionen en Dag tidligere, u.v.s. Søndag. Større Indlæg maa være os i hænde senest Torsdag i Ugen inden, smaa Meddelelser senest Lørdag (eller med Søndagspost). Vi vil saaledes yde vort Bidrag til Genoprettelse af den normale Levering, idet vi, hvis Uregelmæssighederne fortsætter fra næste Uge og fremover, beder Læsere ikke undlade at paatale det paa det lokale Postkontor.

Hedningemission hjemme

Pastor Schindler har i »Morgenbladet« (3. og 4. Jan.) skrevet to interessante Kronikker, i hvilke han redegør for Indholdet af en Bog »Er Frankrig blevet et Missionsland?« udgivet i 1943 af en Række franske katolske Præster.

Først skildres Befolkningen i et afkristnet, som oftest kommunistisk fransk Storstadssogn. Midt i denne hedenske Verden ligger Sognet »Indkapslet i sig selv«, bestræbt paa at holde sig fri for den hedenske Smitte. Men kan under disse Forhold Kirken naa ud blandt de afkristnede? Svaret er Nej.

»Disse Hedninger er Mystikere paa deres Maade; Ordet, Begrebet »Kammerat« siger dem det samme,

som »Broder« sagde de første Kristne, og som disse kendtes paa, at de »elskede hverandre«, kendes Proletarer paa det næsten hellige Sammenhold, »Solidariteten«; dette genfinder han ikke i Menigheden. Saadan som Gudstjenesten oftest gestalter sig, og som Prædikenen lyder, føler han ingen Appel til noget stort deri: det er Søndagsmad, det er ikke noget, der ryster ham og griber ind i alle Detaljer af Dagliglivet — det er mest en Mængde Ting, han »ikke maa«, det er ikke noget Kald til noget heroisk og stort. Det keder ham, naar det varer i Timevis i Kirken, og han synes, det er lidt flovt med de 2—300 derinde, mens der gaar 55.000 paa Sognets Boulevard ... Tænk paa dette i et Omfang som flg.: to Sogne er paa hvert 40.000 Sjæle, i det ene gaar 5.000, i det andet kun 3.000 i Kirke — hvad med Resten? Det maa tilstaa, at der er Millioner af Sjæle, som ingen Mission naaer ud til.

Modsat er Sognet alt andet end henrykt, naar en eller anden af den Type gribes af Evangeliet, hvordan han saa end møder det, og omvender sig til Kirkeliv. Hans Sprog er noget langt horte fra de »frommes«, hans Kasket, røde Halsklud og Apache-Bukser vækker pinlig Opsigt, hans Manerer er »raa«, og — ak — af og til vaagner jo den gamle Adam og maa rase ud; han er rent ud sagt uvelkommen i troende Kredse — og en Kreds maa han have, for det er han vant til; det er kun faa Mennesker, der kan staa helt alene, Proletarer kan slet ikke, han er vant til at bevæge sig i Flok og Gruppe, og nu er han rykket ud af sin naturlige Kreds og finder sig ikke tilrette blandt Trosfæller. Føj dertil, at der maa ske kræves haarde Ting af ham: Brud med et ulovligt Elskovsforhold, Omlæggelse af Vaner, Ophævelse af et ulovligt Ægteskab ... saa forstaar man, hvor en saadan Person trænger til Støtte, men hvor svært det er for »ordentlige« Kredse at yde ham den. Paany er han rodløs, hjemløs, og det har han ikke Personlighed til at bære. Kan han ikke straks og helt lægge sig en kristen Livsvandel til, bliver han »sort Faar«, og hans »Tilbagefald« leder ham blot altfor let ind i det gamle Milieu.

Hvad skal han f. Eks. mere sig med i sin Fritid? Biografen er usædelig, Buleballerne er det samme, og Lejrbevægelsen fører bort fra Søndagspligten og er ofte erotisk betonet; Beværtningen er forbudt, Spil er forbudt — og Møde-

lokalets »Underholdning« er dog for forsk en Kost for ham. De gamle Optog og Demonstrationer er forsagede, men han synes selv, at han gør en komisk Figur i en kirkelig Procession.»

Vejen frem til at naa disse Hedninger er ved at drive »Mission« blandt dem, prøve at naa dem uden om Sognekirken, ligesom man f. Eks. i Østen ikke søger at kalde de indfødte til at tage Del i det kirkelige Liv i de europæiske Kirker, men samler dem i deres egne Kirker og taler til dem i deres eget Sprog.

Det er i Virkeligheden forfærdeligt, at franske Præster naar til en saadan Konklusion. Saa dybt gaar altsaa Kløften mellem Mennesker, der bor i Gade sammen, arbejder paa Fabrik sammen og mødes i de samme Forretninger, at Kirken for Alvor tænker paa at behandle Flertallet af dem som en fremmed Race, der maa høre de gamle Sandheder i deres eget Sprog og samles til et kirkeligt Liv for sig selv.

I Danmark vil saa drastiske Reformere heldigvis næppe være nødvendige. Og det taler til Ros for vore Samfundsforhold.

Pavelige Breve

Paven har skrevet til de bajerske Biskopper og til Biskopperne i Czekoslovakiet. I det første siger han bl. a. efter at have rost Katolikkerne for deres Modstand mod Nazismen:

»Men samtidig med at vi betragter og beundrer deres uovervindelige Fasthed, kan vi ikke undlade endnu en Gang at fremhæve, at det ikke er rigtigt eller i Overensstemmelse med Troens Sandhed at anklage en hel Nation for, hvad en Del af den har begaaet.«

Og i Forbindelse med Udrensningen skriver Paven til Czekerne: »Lad ikke de uskyldige blive straffet sammen med de skyldige, og lad Fornuft og Retsind raade i Afstraffelsen af de skyldige, for at ikke selve Præmisserne ved Domfældelsen af Voldsmændene skal blive betænkelige paa Grund af en Voldsand, som selv fortjener at dømmes, og for at ikke de uskyldige i Folket skal lide endnu mere. Lad Kærligheden sammen med Retfærdigheden lede det private og det offentlige Liv, og lad den sande Frihed blomstre, der altid ledsages af Dyd og Guds frygt.«

Biskoppen paa Rejse

Mandag den 7. Januar rejste vor Biskop til Sverige og bliver borte godt en Uge.

Fødselsdagsgaven

Indsamlingen slutter Søndag d. 13. ds. Har De husket Deres Gave til Biskoppens 50 Aars Fødselsdag?

Tyskerne i Nederlaget

Hvad nu?

Svaret kan ikke være svært. Det første og vigtigste maa vel være, at vi grundigt gør op med det, vi har erkendt som den aandelige Aarsag til vort Nederlag. I sine Resultater har den nye Verdensanskuelse fældet sin egen Dom. Der skete det, som de dybere Kendere af Forholdene forlængst havde forudsagt: vel kunde den føre til et Højdepunkt, men i sine Resultater vilde det bryde sammen, for dens Grundvold er falsk.

Det er usandt, at det nordiske Menneske paa Grund af sine Anlæg er hævet over alle andre Mennesker og dermed kaldet til at beherske Verden. Nutiden viser Falskheden i denne Paastand, uden at vi dermed vil benægte, at det tyske Folk paa enkelte Omraader besidder Fortrin og Fortjenester.

Det er usandt at ville gøre Folk og Race til evige Guddomme og benægte den personlige Gud, som vi ogsaa videnskabeligt er i Stand til at erkende. Hvor var denne indbildte tyske Gud dog lille i Sammenligning med den Almægtige, og hvor ubarmhjertigt har Krigen sat ham fra Tronen og kastet ham ud i ynkelig Elendighed.

Det er usandt at ville bestride Troen paa et Hinsides og vilde rive den ud af Menneskers Hjerter. Netop nu, hvor vi næsten ikke ejer andet end vor himmelske, miskundelige Gud og vor bitre Nød, vil Mennesker kun kunne bære deres Skæbne, naar deres Sjæl klamrer sig til den evige og almægtige Gud og atter erkender, at i ham er deres Kraft, deres Trøst og deres sidste Endemaal. Mon ikke ogsaa de, der engang var saa stolte og mægtige, og nu flakker om paa Flugt som Brodermorderen Kain, Gud maa vide hvor, for at undgaa Fangenskab og den fortjente Straf, mon ikke ogsaa

de mindes den kristne Gud, maaske før de i Fortvivelse selvmorderisk sætter Revolveren mod deres bankende Tinding?

Det er usandt at brændemærke Kristendommen som Jødedom, naar dog enhver kunde vide, at Jøderne stillede sig fjendtligt mod Kristus og hans Lære og mod den urkristne Menighed.

Det er usandt at henfalde til en yderliggaaende og ubarmhjerlig Antisemitisme og udtrykke et Folk, der i sin paatvungne Modstand blev farligere for os end den største fjendtlige Hær.

Det er usandt, at Kristendommen maatte forekomme artsfremmed for os tyske, hvilket jeg for kort Tid siden udførligt har bevist i en Afhandling ved at gennemgaa vor Historie.

Det er en usand Paastand, at Mennesket af Naturen er god, og at der kun gives een Synd, Synden mod Folket. Gennem denne Paastand, som modbevises af enhver Selverkendelse, og som overser det ondes og Syndens Herredømme i Verden, har Synden faktisk taget Overhaand indtil det forfærdeligt-forbryderiske, og det er ikke svært for vore Besejrerer dokumentarisk og fotografisk at paavise vor Skændsel over næsten hele Europa.

Det er usandt, naar man har paastaaet, at det tyske Menneske kun behøver at bruge sine Hænder og væрге sig tappert for — uden Gud og Bøn — at blive Herre over alle modstræbende Kræfter.

Nu hvor vi er blevet slaaet, saaledes som det næppe nogen sinde er hændt noget Folk, kan vi kun reddes ved Tilbagevenden til Gud og til den kristne Tankeverden, som er nedlagt i vor Tro og forpligter os til at høre efter vor Samvittigheds Stemme og følge Guds Bud med Tanke paa vort Ansvar overfor den Evige og Alvidende. Dette er den

allerførste Pligt i dette mørke Øjeblik:

at omvende os ved at kristnes!

Vel kan vi ikke dreje Tidens Hjul tilbage, men vi kan udrydde tidsbestemte Idéer, der har vist sig skæbnesvangre og morderiske. Og de maa og skal udryddes, især hos Ungdommen, som man ødelagde med den, baade i Skolen og i Organisationerne. Men behøver vi ikke at vende hjem til Kristus, fordi vi altid var Gud og hans Kirke tro, maa vi trøstes og fyldes af ny skabende Glæde ved den herlige Tanke, at vi vel med den tabte Krig har mistet uendelig meget af naturlige Goder og maaske kommer til at ofre endnu mere i Efterkrigstiden, men vor største og i sidste Instans eneste sande og varige Rigdom har vi og vil beholde: vor Tro og de usigelige store Naadens Skatte i vor hellige Religion. Lad os ydmygt paa vore Knæ sige Gud vor glade Tak for disse uforgængelige Værdier, som ingen kan røve fra os. Hvor fattige er derimod de andre, hvis hele Verden ligger i Skaar.

Det tyske Folks Omvendelse til Kristendommen maa for det andet ubetinget føre til dette Resultat:

En værdig Holdning i vor tilsyneladende trøstesløse Stilling. Vi maa ikke bryde sammen under Ulykkernes Vægt, men bære dem som ranke, beslutsomme Mennesker. Vi vil minde os selv om det allerede saa ofte udtalte Ord, at man »ikke behøver sammen med en tabt Krig ogsaa at tabe sin Ære«. Desværre har vi allerede bemærket, at der gives mange Medborgere og Medborgerinder, der ikke mere synes at vide af denne Værdighed.

Eller er det værdigt, at de, der hidtil stod i Spidsen for Folket og paa Tinderne af deres Magt, Lykke og Glans talte i høje Toner om heltmodigt at bære en ond Skæbne, at de nu forlader det slagne Folk i dets Nød, idet de kun tænker paa sig selv og i Nattens Mørke med Bil eller Flyvemaskine søger at redde sig

selv og deres Gods langt bort fra Tyskland? Man talte altid om Folkefællesskabet; hvorfor hører det op nu, hvor det drejer sig om i de kommende Aar efter den tabte Krig at holde fast og trofast sammen?

Og er det foreneligt med tysk Værdighed og Folkefællesskab, at man før sin egen Flugt hastigt ødelægger de forhaandenværende Forraad, Boliger, Stalde, Maskiner eller endogsaa Apotekernes Medikamenter og derved overlader de, der er afskaaret fra Flugt eller som af Fornuftsgrunde ikke vil flygte, til Hungersnød eller Sejrherrers Naade?

Svarer det til det tyske Menneskes Karakter og Værdighed i en Haandevending at fornægte sin Overbevisning og hyklerisk paastaa, at man længe har staaet udenfor Bevægelsen eller i det mindste rettidigt har skiftet Kulør, til Trods for at man stod midt i den eller tilmed hovmodigt gik i Spidsen og anerkendte, ja var med til alt, hvad der blev foretaget imod Religionen og Kirken?

Er det værdigt, naar de hastigt omvendte nu bliver hemmelige Angivere af deres tidligere Meningsfæller og vil skade selv dem, der aldrig hyldede den nye Verdensanskuelse eller havde Berøring med deres Forkyndere, ved at sætte dem i Forbindelse med det detroniserede System?

Er det værdigt, naar tyske Kvinder og unge Piger opfører sig paa en saadan Maade, at de i Besættelsestropperens Øjne kun tager sig ud som foragtelige Tøjter?

Er det ikke Øjeblikkets Pligt, at vi underkaster os i Guds Navn, og for at bevare Ordenen i vort Folk samvittighedsfuldt overholder de af Sejrherreren paalagte Bud og Forbud og undgaar alt, hvad der kunde faa Sejrherrerne til at gribe til endnu haarde og mere indgribende Forholdsregler?

Svarer det til tysk Værdighed og sund menneskelig Fornuft, at man i de erobrede Omraader af indblæst Fanatisme skyder fra Baghold og dermed sætter sit eget Liv og Folkefællesskabets

Vel paa Spil og forøger vor Ulykke endnu mere? Er det ikke et Bevis paa vor Ungdoms usalige Vildførelse, at den endogsaa ser sin Stolthed og Storbed i meningsløst at sætte sig selv paa Spil, blot fordi det endnu kligner daarende i deres Øren, at man er en tysk Helt, naar man holder ud paa en tabt Post indtil Enden og dermed afbryder sit unge Liv, der maaske vilde have kunnet bidrage noget stort og varigt for Folket?

Er det ikke uværdigt at »likvidere« (som det forbryderiske Ord hedder) sine egne Folkefæller, skønt de ikke søger andet end at opretholde Ordenen og bevare os mod Sult og anden Nød?

Var det virkelig saa forkasteligt, som man i Aarevis ideligt gentog, at Statsmændene efter den første tabte Verdenskrig sluttede rettidigt af og søgte en lemfældig Fred, før Fædrelandet var indtaget af Fjenden og besat i hele sin Udstrækning?

Øjeblikkets Tyskland giver et Svar, der ikke kan modsiges. Jeg forstaar det og lider selv paa det smerteligste derved, naar for Tiden Klager over Plyndring og Angreb paa Kvinders Ære dynge sig op, og de skændede Kvinders og unge Pigers Taarer udgydes i Strømme ...

Jeg gentager, hvad jeg allerede meddelte fra Freiburgs Prædikestole, at jeg har gjort og fortsat vil gøre alt for at bekæmpe disse forfærdelige Krigens Onder, og

Hjemkomst til England II

Engelske Katolikker og den øvrige Verden

I forrige Artikel kom jeg ind paa de yngre katolske Akademikers internationale Udsyn. Men det er aldeles ikke kun disse unge, som begynder at anlægge saadanne Synspunkter. (Desværre maa jeg dog undtage de fleste professionelle Partipolitikere og sikkert ogsaa de Mennesker, som har med Storfinansens at gøre.

Jeg heder og besværges paany Besættelsestropperne om ikke mere at tænke paa, hvad der skete af Forbrydelser hinsides Rhinen i den tyske Sejrsstund, thi Uret gøres ikke god igen ved ny Uret. Og de saa frygteligt ramte er ofte ganske uden Skyld.

Man foreholder os maaske, at vi med Magt skulde have afrystet det tidligere System, og heri bestaar bl. a. vor fælles Skyld, at vi ikke tappert og rettidigt gjorde dette.

Vi svarer: Den, der levede blandt det tyske Folk, véd, at vi gjorde alt, hvad vi kunde, vægede os karakterfast og var beredt til at døje Tabet af vor Frihed, ja af vort Liv. Men den brutale og raffineret organiserede Magt, som vi stod overfor, var saa stor, at vi endogsaa vi Kristne og Katolikker, ikke kunde tænke paa en Revolution, dels fordi Regeringen var kommet i Hænderne paa de andre gennem en gyldig Folkeafstemning og dermed gjaldt som retmæssig, dels fordi enhver Modstand brød sammen mod de andres hensynsløse Magt, som ikke hindredes af Samvittighedsbetæneligheder.

Jeg husker endnu godt de Ord, der blev svaret mig af en høj Gestapo Embedsmand, da jeg indvendte: »Vi har Retten paa vor Side«. Han svarede: »Og vi har Magten«.

Og dog falder der megen Skyld paa os, i det mindste overfor Gud.

(Sluttes næste Uge)

at prædike menneskeligt Broderskab, men gør det altid iklædt Hadets Dragt. Had mod den ene eller den anden — mod en Samfundsklasse, et Parti eller endogsaa mod hele Nationer«.

Spanien

Det var mig derfor en Glæde, da jeg næsten straks efter min Hjemkomst til England blev opfordret til i Radioen at sende nogle korte Budskaber til Polen og til Ungarn. Englændernes Følelser overfor Polen har været stærkt bevægede, men Ungarn bliver misforstaaet næsten lige saa grundigt som Spanien — maaske jeg ogsaa faar Lov til at tale i Radio til dette stolte og ædle Land. Da jeg gik hen for at tage Afsked med den spanske Ambassadør, Hertugen af Alba, understregede han stærkt overfor mig, at ikke en eneste Spanier betragtede Muligheden af en genoptagen Borgerkrig med andet end Rædsel. (Faktisk burde det ogsaa nu være almindelig bekendt, at der var udenlandske Tanks i Spanien, og at Kirker systematisk blev stukket i Brand. før General Franco søgte at sætte en Stopper for det. »Men da det ikke mere var vor Krig,« sagde Spanierne, »interesserede den os ikke længere«. De var villige til at kæmpe for Idéer, saa længe det virkelig var spanske Idéer — men nu vilde de ikke mere). Han sagde ogsaa, at ethvert Forsøg paa at tvinge den spanske Opinion ved fremmede Nationers Hjælp, mere end noget andet vilde føre Spanierne sammen i national Enhed. Jeg kan ikke ønske, at England eller Amerika (d. v. s. stærke Partier i disse Lande) vil have den ufor-skammede Dristighed at ville dirigere Spaniens Indenrigspolitik, men det vil glæde mig overmaade meget at se Spanien som et enigt Land, der igen indtager sin betydende Plads i Verden. Men lad mig vende tilbage til Radio-Budskaberne. Hvis saadanne Budskaber er velinformerede og viser de paagældende Nationer Respekt, og i hvert Fald viser, at Talerne nogelunde for-

staar de Menneskers Psyke, han taler til — saa gør de intet andet end godt. En »indfødt« læser Oversættelsen af det, der er skrevet, hvorefter Forfatteren selv gentager det sidste Afsnit paa sit eget Sprog — og jeg har gerne sluttet med at udtale Vel-signelsens Ord paa ungarsk eller hvilket Sprog, det nu skulde være.

Polen

I nogen Tid har her været en meget aktiv Anglo-Polish Catholic Association (APCA), der er stillet under Beskyttelse af Vor Frue af Walsingham og Vor Frue af Czestochowa. APCA ønsker at være »en aandelig UNRRA« (sagde Løitnant Grocholski d. 13. Maj 1943). Det vil sige, at den ønsker at udrette lige saa meget angaaende materiel Hjælp som UNRRA kan — maaske endda med større Held, og desuden meget mere ved Hjælp af Bøn. Allerede i 1940 under den første sovjetiske Okkupation kom Medlemmer af den guløse Bevægelse til det sultende Polen og sagde til Børn, at de skulde bede Gud om Brød. Det gjorde de, og der kom intet Brød. »Saa bed til Stalin«. Det gjorde de enfoldige smaa, og straks viste der sig Kager saavel som Brød ...

Det er rigtigt, at den umiddelbare Trang, baade den materielle og den aandelige, maa stilles, men de modige Polakker, der nu er i England og samarbejder med forskellige katolske Sammenslutninger ser Tingene paa langt Sigt og lægger deres Planer for en lang Tid fremover. For selv om baade Tyskere og Russere forsøgte at udrvøde alle de mest intelligente Polakker, lever der dog endnu mange Forkæmpere for den polske Kultur, og de arbejder for Udviklingen af en katolsk Presse, Publikations-Centre, Films. Forsamlings-salle og saa fremdeles. Det amerikanske National Catholic Welfare Council havde allerede sørget for Oprettelsen af 100 Kantiner for de polske Styrker i England. Italien og det Nære Østen. Naar vi nøjes med at se

paa, hvad der siden Marts 1945 er udrettet i Informations Sektionen, finder vi, at der i APCA's Hovedkvarter i London har været Foredrag eller Taler ved det første offentlige Generalmøde i Westminster, en Forelæsning med Demonstrationer om det nationale Element i polsk Musik, Foredrag om Katolicismen i Østeuropa, et Pilgrimstog til den polske Kirke i Nord London, Foredrag om de polske Kvinder, om Livet i de polske Luftstyrker, om »Polen og vi — det næste Kapitel«, to Rækker Taler om »Troen, vor og Polens fælles Arv«, endnu et Pilgrimstog, efterfulgt af en Diskussion om Polens nuværende Stilling og de landflygtige Polakker; og endelig et Foredrag af Pater J. Murray S. J., Redaktøren af »The Mounth«, Jesuitterens Tidsskrift om »Vor Uvidenhed i Historie — Polen et Eksempel«, hvor Ordet »vor« naturligvis gælder mine egne Landsmænd. Selv haaber jeg at arbejde med paa Rejsningen af et Alter for Vor Frue af Czestochowa i Liverpool Katedralen, der endnu en Gang begynder at rejse sig paa sine Fundamenter. Jeg vilde i alle Tilfælde have ønsket at gøre noget for denne Katedral, men min Glæde vil være dobbelt, hvis en Del af den er polsk.

Katolsk Hjælpearbejde i mange Lande

Paa videre Basis arbejder vor Catholic Committee for Relief Abroad (CCRA). Fra den sidste Beretning uddrager jeg følgende. To Grupper CCRA-Arbejdere kom til Ægypten i Juni 1944 og senere, og de har arbejdet for Jugoslaver i Flygtningelejre der, baade for deres materielle og deres aandelige Vel. Læg Mærke til, at disse ægte katolske Foretagender altid forener legemlig og intellektuel Hjælp med det, der er sakramentalt og overnaturligt — de lærer f. Eks. Flygtningene at køre Bil, lærer dem Hygiejne af enhver Art og sørger for at samle (i dette Tilfælde) Albanere, Grækere og Jugoslaver i deres egne Grupper. Og desuden skaffer de hvidt

Stof til Første-Kommunion-Kjoler, sørger for Rosenkranse o.s.v.

Deres Arbejde i Italien har været forbausende frugtbart, og ved Siden af sætter det os i Stand til at høre om de tusinde Ting, italienske Katolikker foretager sig, og som de verdslige Rapporter naturligvis ikke nævner. I Sabaudia i de pontiske Sumpe, som Mussolini fik drænet, og Nazisterne atter oversvømmede, fik CCRA 500 Flygtninge indkvarteret i et Hotel, omtrent 1000 i Flaadens Baraker og 20 Familier paa Bondegaarde. Det samme blev ogsaa gjort andre Steder i Provinsen Latium. Uendelige Vanskeligheder maatte overvindes i Retning af Vandforsyning og Fremskaffelsen af Rationer f. Eks. fra Rom. Det skete med Lastvogne, der ogsaa brugte Sæbe, Tøj, Telte m. m. Ødelagte Huse maatte rives ned og andre Boliger rejses, saa de enkelte Familier kunde leve et Privatliv. Vaskerum, Latriner, Værksteder, Affaldsgruber, Legepladser, Vugger, Laggerrum etc. etc. maatte der sørges for. Naturligvis maatte der ogsaa drages Omsorg for Lægehjælp og Fødselshjælp. Malariaen (som 75 pCt. af Befolkningen var angrebet af) maatte bekæmpes, og man maatte skaffe alle mulige Desinfektionsstoffer frem, Forsyninger af Lægemedler, indbefattet Penicillin, og der maatte behandles et Utal af Sygdomme.

Jeg gentager, at det er aldeles haabløst for mig at ville tegne bare Omridsene af det yderligere Arbejde, der er gjort i Italien, Sicilien og Tripolis. Men jeg maa nævne Holland, hvortil der er sendt en hel mobil Hospitalsafdeling (24 Personer), betalt af en Indsamling i Nordirland. Den hollandske Repatrierings Komite bød CCRA velkommen til Maastricht, der er et vigtigt Samlingsted for Hollændere, som vender hjem fra Tvangsarbejdslejre. De fik en Skole til Hospital og det tidligere Gestapo Hovedkvarter leverer Bolig for Personalet.

En anden Sektion tog til Tyskland og slog sig ned i Bielefeld, hvor der blev skaffet Mad

til omtrent 4000 Mennesker, som vendte hjem med Repatrierings Togene. Jernbanestationen fik indrettet en Spædbørnsstue, hvor man vaskede og madede de mindste, samt en Nødhjælpsstation for mindre alvorlige Tilfælde. Denne Lejr en nu flyttet til Minden.

Hjemme i England

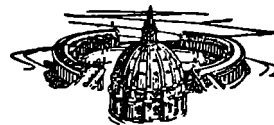
Den 30. Oktober »aabnede« jeg en Boghandel lige ved Hyde Park Corner. Her sælges alle mulige nye og brugte Bøger til Fordel for CCRA's fortsatte Arbejde. Forretningen ledes væsentligt af Mrs. Douglas Woodruff, gift med »The Tablet«s fremragende Medredaktør, den tidligere Lederskribent ved »Times«. Her kan jeg, Gud være lovet, være til Nytte, da Butikken ligger nær ved vort Hus, saa jeg ikke behøver at bevæge mig ret meget!

Vi har rigelig med (temmelig kedelig) Mad, men jeg er glad for, at Katolikker blot ikke i Almindelighed tager deres rigelige Del i de nationale Ofre til Fordel for nødlidende fremmede Lande, men bringer virkelig smukke Ofre for specielt katolsk Hjælpearbejde udenfor England. Vi paa-lægger kort sagt os selv — særdeles villigt — en helaarlig, ret streng Faste.

Jeg finder ogsaa, at mindre kendte Foretagender stadig er i Gang, f. Eks. den katolske Forening, der tager sig af Mennesker, der for første Gang er kommet paa Kant med Loven, og som Retten søger at holde fri for Fængslet og oplære i særlige Skoler. Jeg frygtede, at dette Arbejde var brudt sammen. Men med Hjælp af Lord Holden og andre loyale Hjælpere gaar det lige saa godt som før Krigen, ja faktisk bedre. Jeg haaber her ogsaa paa megen interessant — og ret paradoksal — Hjælp fra den socialistiske Lord Pakenham, der lige er blevet udnævnt til Kongens Lord-in-Waiting. Denne meget intelligente unge Konvertit er lige kommet til London fra Oxford.

Jeg har i alt dette kun nævnt nogle smaa Brudstykker... men

(Fortsættes Side 30)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Der foreligger nu Meddelelse om, at de ny Kardinaler vil blive officielt udnævnt i et hemmeligt Konsistorium Mandag d. 18. Februar, og at den hellige Fader — efter gammel Sædvane — vil tildele de nyudnævnte den røde Kardinalhat den efterfølgende Torsdag.

Den hellige Fader har i Slutningen af den forløbne Uge i en Haandskrivelse opfordret samtlige Biskopper til at drage en særlig Omsorg for alle de Børn, som er blevet Ofre for Krigen. Den hellige Fader roser det Kærlighedsarbejde, som udføres af kirkelige og verdslige Organisationer, men fremhæver, at det er uomgængelig nødvendigt, at der ogsaa sørges for de Hundredtusinder af Børn, som til Stadighed er uden Hjælp.

Italien

Ministerpræsident de Gasperi har for nylig holdt en Tale ved en Kongres i Rom og ved denne Lejlighed udtalt, at afdøde Pave Pius XI kort før sin Død havde afvist et fascistisk Forsøg paa at fjerne de Gasperi fra Vatikanstaten, hvor han havde søgt Tilflugt under Mussolinis Regime. Paven havde selv underrettet de Gasperi om, at han havde svaret Mussolinis Ambassadør, som søgte den nuværende Konsejlspræsident udleveret, at han »var stolt over at kunne række et Stykke Brød til en Person, som andre havde stjalet det fra«.

Sverige

Et ejendommeligt Skuespil har i Begyndelsen af denne Uge fundet Sted i Linköpings Domkirke, hvor 20 unge Polakker (fra en Koncentrationslejr), som for Øjeblikket opholder sig i Sverige, har opført et middelalderligt Julespil.

England

Den engelske Efterretningstjeneste meddeler, at Biskoppen af Wloclawek, Mons. C. Radonski, som blev fordrevet fra Polen af Tyskerne i 1939, har forladt London for at genoptage Arbejdet i sit gamle Bispedømme. Mons. Radonski har i de forløbne Aar været knyttet til det polske Nationalraad i Storbritannien.

Blandt de mange Gratulanter til Ærkebiskoppen af Westminster, Dr. B. Griffin, i Anledning af dennes Udnævnelse til Kardinal, be-fandt sig ogsaa Premierminister Atlee samt den anglikanske Kirkes Overhovede.

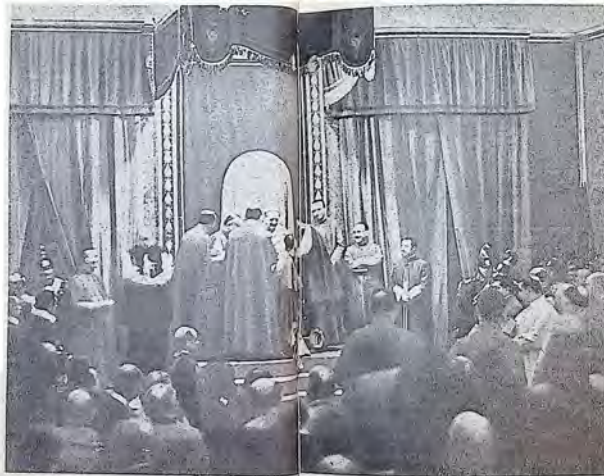
Den omfattende Udnævnelse af nye Kardinaler — den største i fire Hundrede Aar, har foranlediget Verdenspressen til at rejse sit skarpe Søgelys mod det evige Rom. Trods alt har alle Bevægelser indenfor den katolske Kirke altid været fulgt med den største Interesse af udenforstående, og det er da ganske naturligt, at de 32 nye Kardinaler, som den hellige Fader proklamerede umiddelbart før Jul, har sat mange Sind i Bevægelse Verden over. Blandt de nyudnævnte findes der ogsaa Navne, som under hele den nu afsluttede Verdensbrand flere Gange med Styrke har henledt Opmærksomheden paa sig — lad os blot nævne Biskoppen af München, Grev von Galen, Manden, hvem Nazityskland hadede og frygtede som ingen anden samt den ærverdige Erkebiskop, Francis Spellman fra New York, en af dem, der under Krigen har udført diplomatiske Missioner, som Efterkrigstiden først vil erfare — for første Gang i Historien bliver Italienerne en Minoritet i Kardinalkollegiet, en naturlig Følge af det

stadig voksende Antal Katoliker i den nye Verden hinsides Alltanten

Kardinalerne er de vigtigste Skikkelser i den romerske Kurie, det øverste Senat i Kirkens Regering, det hellige Kollegium. Fra deres Rækker udgaa Paven. Det latinske *cardinalis* afledes af Substantivet *cardo* — den Tap, hvorom en Dør drejer sig — med andre Ord: et ret karakteristisk Ord for den, der som Kardinalerne holder Kirkens Ledelse i Hænderne. De nye Kardinaler udnævnes i et hemmeligt Konsistorium, der efter gammel Tradition finder Sted paa en Mandag Paa det festsatte Tidspunkt ankommer Paven med sit Følge til Konsistoriesalen, hvor det bestaaende Kardinalkollegium forsamlet Ceremonimesteren udråber sit »Extra omnes«, alle udenforstående maa forlade Salen, og de i rødt Atlasklædte Tjenere lukker omhyggeligt Døren. I det hemmelige Konsistorium er Paven alene med Kardinalerne. Han sidder paa en Trone under en Baldakin og til højre og venstre langs de med rødt Damask og

Angaaende

DE NYKARDINALER

Tekst: U.E.O.
Fotos: FELICI (Roma)

siger der intel, og selv om disse skulde være at finde i hans Efterladenskaber, er hans Efterfølger aldeles ikke bundet af sin Forgængers Dispositioner. Et af de mest kendte Tilfælde af denne Art, er den lyske Kardinal Adolf Bertram, Erkebiskoppen af Breslau, som Pave Benedikt XV serverede sig i et Konsistorium i December 1916, og som først lik sin Udnævnelse tre Aar senere.

Aarsagen var dengang at søge deri, at Paven vilde sikre Kirkefyrsten fra Breslau Kardinalsværdigheden, men al det under Krigen var mest hensigtsmæssigt at vente med Udnævnelsen for at undgaa Virkninger af tvetydig politisk Karakter. I andre Tilfælde kan det dreje sig om Prælater, som Paven ønsker at tildele Kardinalsværdigheden, men som i øjeblikket ikke kan undværes paa de Poster indenfor den kirkelige Forvaltning eller i Diplomati, hvor de netop befinder sig.

Den nyudnævnte Kardinal erhverver umiddelbart alle sine Rettigheder allerede med Udnævnelsen i det hemmelige Konsistorium. Umiddelbart efter Konsistoriet iler pavelige Kurierer til de nye Kirkefyrster, der er hosiddende i Rom og bringer dem skriftligt Meddelelse om deres Udnævnelse til Purpurret (Fårven paa Kardinaldragten er i Realiteten slet ikke purpurrød) — Derpaa finder Prælater, Diplomater og den nyudnævntes Venner sig til Gratulationsbesøg. Venerne og de Gratulationsbesøgende sænkede sig i de gamle Fader den røde Hat paa Hovedet af hver enkelt og udtaler Ordene: »Hørdig denne røde Hat, det synlige Tegn paa Kardinalsværdigheden, til den almægtige Guds

smøtte den røde Biret paa de nye Kardinalers Hoved. I tidligere Tider plejede man at sende en lille Delegation til de Erkebiskopper eller Nuntier, der havde faaet den nye Værdighed tildeelt, og som var hosiddende udenfor Rom. Denne lille Delegation bestod i hvert enkelt Tilfælde af en Prælæt, der skulde overbringe Meddelelsen og en Nobelgæst, der rejste i Forvejen og overbragte den røde Kappe. Prælæten fulgte efter med Biretten, der blev sat paa den nye Kirkefyrstes Hoved af det paagældende Lands Statsoverhovede (for saa vidt det da var et katolsk Land).

Efter Sædvane indkaldes der til et offentligt Konsistorium Torsdagen i samme Uge, hvor det hemmelige Konsistorium har fundet Sted, og ved denne Lejlighed modtager de nye Kardinaler den traditionelle store røde Hat. Højtideligheden overværes som Regel foruden af de ældre Kardinaler af en repræsentativ Forsamling bestaaende af Medlemmer af den pavelige Hofstat, det diplomatiske Korps ved Vatikanet samt af Gæster og Repræsentanter for de paagældende Lande, der har faaet et nyt Medlem i Kardinalkollegiet. For Højtideligheden aflægges de nye Kardinaler i det sikhinske Kapel Troskabseden overfor Kardinal-Camerlengoen og Kardinalkollegiets Dekan, hvorefter de føres til Konsistoriet, der sædvanligvis afholdes i den store Aula oven over Peterskirken. Forhal Her har den ventende Forsamling i Mellemtiden faaet Tiden udfyldt med historiske Erindringer om Konsistoriets tidligere Magt: Rituskongregationens Sekretar og Konsistorialadvokaterne har foran den pavelige Trone læst op af gamle Akter, men saa snart de nye Kardinaler træder ind i Salen, slænder Op læsningen. De nye Kardinaler modtager Fredsskysset af Paven og Medlemmer af Kardinalkollegiet. Derpaa sætter den hellige Fader den røde Hat paa Hovedet af hver enkelt og udtaler Ordene: »Hørdig denne røde Hat, det synlige Tegn paa Kardinalsværdigheden, til den almægtige Guds

(Stutta Side 27)

Et Par Billeder fra 1914. Pave Pius XI sidste Gang udnævnte Kardinaler.

« Dan højlidelige Ceremoni i Konsistoriesalen, da Paven sætter Biret paa Hovedet af de ny Kardinaler »

« Kardinaludnævnelsen i Tidspunkt: i Benediktionsalen oven for Peterskirken Forhal overdrager Paven de ny Kardinaler den store røde Hat »

Gobeliner beklædte, ligger Paven i den hellige Fader nævner deres Navne paa dem, som han er at tildele Kardinalsværdigheden og tilføjer da sit »Quis vobis videtur«, et Spørgsmål, der erindrer om dengang, at Konsistoriet alene havde den afgørende og besluttende Myndighed. »Hvad mener I? Efter Guds Bøddelens Navne udtaler Paven i udnævnelsesformulæren: »I den almægtige Guds, de hellige Apostle

Skrivelysten Ungdom

Ind imellem —

Efter Ungdomsbladets Nedlæggelse er der rundt omkring i Ungdomsforeningerne skudt smaa Foreningsblade op. Mindst seks saadanne Maanedblade er blevet til i de forløbne Aar, og de unge skriver stadig deres smaa og store Guldkorn heri. Da de fleste Artikler for det meste kun naar frem for et mindre Forum, vil vi i det følgende aftrykke et Par tilfældige Smagsprøver. Maaske frister det en og anden af den skrivelystne Ungdom til smaa Artikler i »Ind imellem«!

★

Et Chok

Jeg blev dybt rystet paa Kontoret forleden Dag. En gammel Avis fra 1925 var kommet til Ære og Værdighed igen, denne Gang som Indpakkingspapir, og deri stod en sjælsoprivende Historie, som i uhyggelig Grad forvirrede mine Begreber om Kardinaler. Den handlede om en Monsignore, der efter en bedre Middag — godt med Øl og Snaps og Kvinder naturligvis — rejste sig op og tog sin Bispestav for at gaa ned og læse Messe! Det stod der virkelig! Det overraskede mig derfor ikke, at der et lille Stykke længere nede stod noget om, at han havde tryglet sin Moder om at løse ham fra sit Præsteløfte!! Jeg maa imidlertid tilgive Bladet, for paa den anden Side havde det forøget Jesuiterordenen med to ærværdige Personer, idet det omlalte Trotzky og Mussolini som »vor Tids store Jesuitter«. Jeg gratulerer.

Nej, maa jeg saa bede om Hugh Bensons Roman »Aandemanere«. Selv om vi ikke mere forestiller os Djævlen med spinatgrøn Halespids fare rundt og lave Ulykker, er det dog vigtigt at fastslaa, at han ganske haandgribeligt driver sit Værk, hvor han kan. Herom fortæller

Hugh Benson i sin Roman om Spiritismen, og man skal lede længe efter en mere uhyggelig og spændende Skildring om Djævlbesættelse.

—js—

Til min Broder

Kære I! Du er ung og rask, vil gerne være med, hvor der foregaar noget, og selv om du maaske ikke altid flyver fra det ene Sted til det andet, saa er dine Tanker stadig paa Fart, planlægger og forkaster, og det er kun godt. Men jeg vil bede dig passe paa, at du ikke bliver paavirket alt for meget af Tidens Tempo. Det vil gøre dig overfladisk og faa dig til at glemme Realiteterne bag det hele. Hvor mange unge præges ikke deraf i Dag! Alt hvad der ikke kan ses og føles, er uvirkeligt for dem, og Problemer, der er ubehagelige, skubber de fra sig. Naturligvis skal man ikke være Grubler, og du slet ikke, thi for dig er de helt store Problemer løst paa Forhaand. Du fik din Tro i Vugge-gave. Værn den og gaa af og til de store Sandheder igennem, saa at du stadig har dem for Øje i dit daglige Liv. Du ved, at Mennesket er en Guds Skabning, sat paa denne Jord for at vise, om det er værdig til den Kærlighed, der er blevet det til Del. Det er det ikke. Vi kender Synd ikke blot af Beretning men ogsaa af Erfaring. Men vi kender tillige Tilgivelse og Barmhertighed og de store Sandheder om Menneskevordelse, Korsdød og Opstandelse. Det giver os Tillid, faar os til at tro paa Sejren.

Hvad er din Opgave? Find den med Guds Hjælp, hvis den ikke allerede staar dig klar, og indtil da, udfør det, du er i Gang med, saa godt du formaar, besindigt d.v.s. med Omtanke, klar over hvorfor du gør det!

—par.

Stof og Korrespondance vedrørende disse Sider — der redigeres af *Pater Johs. Samuelsen S. J.* — fremsendes til *Katolsk Ugeblad's Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.*, og Kuverten mærkes tydeligt »Ind imellem—«. De respektive Ungdomsforeninger anmodes om i god Tid at indsende deres Mødemeddelelser o. l.

Hvad vi trænger til —

Arinbaandsure, Chokolade, Cigaretter og Silkestrømper samt Kul og Valuta er de seks Varer, som hele Verden *skriger* paa nu!

Aaja saamænd, skrige paa det gør baade Aviser, de store Folkeskarer, der strømmede til Slaraffenlandet Sverige og Dagliglivets altovervindende Kø-Mennesker.

Men, om det er det vi *trænger* mest til?

Overfor mig i Helsingørtoget sad en Flok *Boksere*, der var paa Vej hjem fra en Turné i Sverige. Paradisets Herligheder væltede ud af de bugnende Kofferter. Med saligt straalende Ansigter fortalte disse Sportsfolk, hvordan det var lykkedes at skrabe baade Tobak, Chokolade, Silkestrømper, Undertøj, Sten til Gastænder o. s. v. sammen. Det var Aandens Sejr over Materien! Deres 100 % Hjernearbejde var lykkedes: ved lidt Frækhed og Taskenspillerkunst var selv Snapseflaskerne kommet frelst gennem Toldernes Krydsild. Vældig Lykke gjorde det, at en havde reddet Tøj til sin Kone gennem Tolden ved selv at tage det paa. »Man føler sig som Julemand,« sagde en Bokser med Knæknæse til mig, idet han med sin Kæmpenæve rakte mig et Stykke af den dyrebare Chokolade.

Disse Mennesker var lykkelige, de havde været i Paradiset, de trængte ikke til mere.

Og dog fik man i Samtalens Løb Indtryk af, at de trængte til en hel Del mere! Disse massive, voksne Mennesker med de stopfyldte Kofferter paa Skødet, — kom til at ligne Kreaturer, der var brudt ind i en Havremark, medens Bonden ikke passede paa. Der laa, undskyld mig Udtrykket, noget dyrisk tilfreds i deres intime Fordybelse i jordiske Goder.

PASTOR von CHRISTIERSON

I Løbet af de næste Timer gik Snakken lystigt, kredsende om Livets Behageligheder, og om hvordan man skulde undgaa dets Ubehageligheder. Det var, som om de Mennesker kun brugte deres menneskelige Forstand til at spekulere over det vi kalder de skabte Ting. Sad man ikke og fik helt Medlidenhed med disse Mennesker, der selv mente de var saa rige, og dog forekom en saa fattige og uden Forstaaelse for, hvad der laa udover de daglige Smaatings Horisont.

Det er vist ikke uden Baggrund, naar Statsministeren i sin Nytaars-tale understreger, at vi maa indse, at den enkeltes Lykke ikke er afhængig af, hvor rige Tilførsler af Luksusvarer vi i det kommende Aar kan opnaa, men at Tilfredsheden med jævne Kaar bedst er Udtryk for, at vort Land er ved at genvinde sin aandelige og materielle Balance. *Jens.*

K. U. K. København.

1946 er begyndt og vi tager fat med friske Kræfter. Det nye Aar skal være et godt Aar for vor Klub.

Lørdag d. 12. Januar Kl. 19.30 pr. har vi en meget interessant Studiekreds med Emnet »Vor Stilling til de aktuelle Domme«. Indledere er: Karen Arentzen og Niels Kiær. Derefter Kaffebord og Hvem ved Hvad-Konkurrence.

Søndag den 27. Januar Kl. 19.00 pr. holder Klubben saa sin Nytaarsfest i Sct. Knuds Sal, Stenosgade 4. Det bliver en morsom Aften med et stort Program: Opførelse af Hustrups »Soldaterløjer«, fælles Kaffebord, musikalsk Underholdning og amerikansk Lotteri.

Vi haaber, at Medlemmerne agiter kraftigt for Festen, og vi forventer stor Tilslutning. Billetpriisen er kun Kr. 1,50.

Billetter kan rekvireres skriftligt hos Albert Strøyer, Bremensgade 45, S., og købes hos Gruppemedlemmerne samt Portneren, Stenosgade 4. — Køb Billet i god Tid.

K. U. K. Frederiksberg.

Lørdag den 12. ds. Ungdomsmøde. Foredrag af Hr. Mogens Carlsen, Kaffebord, derefter Selskabslege, Hvem-ved-hvad Konkurrence, og saa slutter vi med Dans. Medbring godt Humør.

De nye Kardinaler

(fortsat fra Midtersiden)

store Ære og til Pryd for den apostoliske Stol. Lad den være et Tegn paa, at du uforfærdet — i givet Fald til Udgydelse af dit Blod — vil virke for den hellige Tros Styrkelse, for Kristenhedens Fred og Ro, for den hellige romerske Kirkes Bevarelse og Udbredelse. Den røde Hat har Form som en mægtig Tallerken, over hvilken der er spændt to røde Silkesnore med ialt

Finlands haardtprøvede Kirke havde kun to »indfødte« Præster: von Carlen inde i det nu ødelagte Terijoki for de finsk-finske og Svensk-Finnernes von Christierson i Helsingfors; denne sidste døde i November.

Han var født i Vasa 1878, Søn af Kaptajn i Czarens Flaade von C. og Englænderinden Winifred, f. O'Flanagan. Sin Skoling fik han dels paa svensk Grund i Finland, dels i Oxford, og da han konverterede, foretog han sine theologiske Studier i St. Sulpice i Paris, saa han blev en europæisk dannet Personlighed, hvis Kultur var dyb, og hvis sproglige Viden var stor; han stod paa Højden af sin Tids aandelige Dannelse.

Et Aar var han Lærer ved et Gymnasium i Montpellier, blev saa i to Aar Sekretær hos Biskop Bitter i Stockholm og forflyttedes endelig til det af Russerne haardt medtagne Sogn Helsingfors under Ærkestiftet Mohilev. Han arbejdede godt, fik Sognet, der var meget blandet, paa Fode og fik oprettet en Sogneskole; men det czaristiske Tvangsstyre fordrev ham to Gange, saa han kun ved Vatikanets Mellemkomst kunde holde Menigheden

tredive Kvaster. I gamle Dage bar Kardinalerne denne Hat paa Ryggen ved festlige Lejligheder, men i vor Tid berører den kun Kardinalens Hoved een eneste Gang, nemlig naar den hellige Fader tildeler den. Først naar Kardinalen er død hentes den frem paany og lægges ved hans Fødder, den smykker hans Kiste og hænges derpaa op under Hvelvingerne i den Kirke, der gemmer hans Støv.

samlet i et Kapel; i 1914 skulde han være forvist til Moskva, men Udlandet intervererede, saa han kunde blive paa sin Post.

W. v. C. tog aktiv Del i Finlands Frihedsbevægelse og var Officer i Hvidegarden, senere Skyttebevægelsen (men i Sanitetsafdelingen). Da Finland fik sin Frihed, sendte Regeringen ham til Rom for at ordne Landets katolske Forhold; han fik Kirken udskilt fra Mohilev og gjort til et selvstændigt Vikariat — men man overdrog det til en hollandsk Kongregation, og der syntes ikke rigtig at være nogen Anvendelse for denne intellektuelle og højt dannede Præst, hvis Skæbne — og Sind — i mangt og meget ledede Tanken hen paa Newman.

Kirkeforholdene i Finland var i de Aar rentud mikroskopiske: 2 Kirker og et Par Kapeller, Menigheden delt op mellem Svenske, Finner, Baltiske Elementer, Polakker og Russere samt den faste Koloni af Gesandter og Konsuler. Det lykkedes dog W. von C. at faa en Academicum Catholicum stand og at faa den tilsluttet til *Pax Romana*; han var stærkt bestræbt paa at søge Tilknytning til den store Kirke ude i Verden og rejste derfor ofte og gerne, indbudt af formaaende Venner. Naar han kom til København, syntes han, han var i »Nordens Rom«: der var et Sted paa Dr. Louises Bro (sagde han), hvor der kun var et Kvarter til 4 store Kirker, og overalt var der Kapeller og Klostre ...

Ved det Juleskrift, han gennem en halv Snes Aar redigerede, søgte han at bringe Strømme udefra hjem til den isolerede og fjerne Kirke og at knytte dem til Finlands katolske Fortid. Den, der besøgte han i Helsingfors, fik et dybt Indtryk af, hvor langt hans Indflydelse rakte ud i dannede Kredse, og hvilken Agtelse hans Person var omgivet af — ak, havde man givet ham Midler og Kaar til bedre at udnytte denne Mulighed, som det var hans brændende Ønske! Hans Land anerkendte de Tjenester, han havde gjort det i Rom i 1920, og forlenede ham med Ridderkorset af Finlands hvide Rose. —

Op nu er denne kære Ven ikke mere paa Jorden, nu, hvor hans haardt omtumlede Kirke havde Brug for ham til Genopbygningen; men det er min Tro, at hans Vej var Ofrets Vej: hans Savn og Sorger, hans Ydmygelser og Tilside-sættelse blev ikke til Bitterhed — af og til dog til stille Harme — og de vil veje i Naadens Vægtskaal, baade for hans egen skønne Sjæl og for den Kirke, han ofrede alt for: St. Henriks i Finland. R. I. P.

Genève, i Decbr. 1945.

Peter Schindler.

Samarbejde for Freden

Efter Verdenskrigens Afslutning haabede mange paa, at Fredsslutningen vilde bevirke en Bedring paa alle livsvigtige Omraader, men der er mange af os, ogsaa blandt Ungdommen, som føler en dyb Skuffelse. Om denne trykkede Stemning udtalte Pastor Erik Jensen i en Kronik i Kristelig Dagblad 29. August: »Danmark var tavst, kneblet som det var af fremmede Voldsmænd. Men nu, da det igen har faaet Mæle, og alle daarlige Røster højlydt blander sig med de gode, ja ofte synes ganske at overdøve dem, saa er det, det kniber for de bedste af vore unge. De kan ikke rigtig taale Mødet med dette Danmark, hvor ogsaa alle nedbrydende Kræfter har deres frie Spil. Der skal kæmpes mod gammel Slendrian, mod Profitjageri, mod Ligegyldighed overfor Næstens Nød. Den udenvelts Fjendes Aag er brudt, men mod den indre gaar Kampen videre.«

Men nu kommer en god dansk Mand, der giver os Mod i Arbejdet for vor Sag og Haab om en snarligere og hurtigere Løsning af Opgaven, end vi ellers kunde vente, selvfølgelig under Forudsætning af, at ikke en brutal Magt som i 1536 og nu ved Verdenskrigen vil »sprænge Europa i Smaastykker« efter Friis Møllers Udtalelse. Det er Professor Mosbech, der forkyn-der os Haabet om en ny Verdensorden, idet der allerede 1910 var samlet en Kongres i Berlin under Deltagelse af Repræsentanter for alle Verdensreligioner, men den endte uden Resultat. Derimod udsendte 140 prominente Talsmænd for protestantiske, katolske og jødiske Kirkesamfund i Nordamerika i Oktober 1943 en Fælleserklæring, og i Maj 1944 blev den godkendt af Sammenslutningen, hvis ledende Mænd er den protestantiske Ærkebiskop af Canterbury, den katolske Ærkebiskop af Westminster, Lederen af den skotske Kirke, Lederen for Frikirkernes Sammenslutning og Overrabbineren for de jødiske Menigheder. Man ønsker tillige Proklamationen gjort bekendt for Tilhængerne af alle højere Religioner for at faa dannet en Verdensopinion, der kan vejlede alle Statsmænd og tilskynde dem til i deres Planer at tage Hensyn til de vedtagne syv Grundsætninger:

1. »at Moralloven maa være bestemmende for Verdens Ordning,
2. at Individets Rettigheder maa sikres,
3. at de undertrykte, svage eller farvede Folkeslags Rettigheder maa beskyttes,
4. at Minoriteternes Rettigheder maa sikres,
5. at der maa indrettes internationale Institutioner til at opretholde Fred i Forbindelse med Retfærdighed,
6. at internationalt økonomisk

Samvirke maa fremmes, 7. at en retfærdig social Ordning maa gennemføres.«

Det hedder f. Eks. endvidere, at »man anerkender folkelige, religiøse og kulturelle Mindretal til pædagogisk og kulturel Udfoldelse og politisk Ligestilling. Resultatet kan da blive, at de syv Punkter vil komme til at virke som en Verdenssamvittighed. Kommer en Samvirken i Stand mellem de forskellige Religioner, maa Følgen naturligvis blive en større indbyrdes Tolerance og gensidig Anerkendelse. Noget saadant er allerede begyndt her i Europa, hvor Forholdet mellem Katholicisme og Protestantisme i de senere Aar er blevet langt bedre end i tidligere Tider. Først og fremmest kommer det an paa for at skabe en varig Fred, at de religiøse Moralprincipper kommer til at bestemme Fremtidens internationale, politiske og sociale Udvikling. Det vil sikkert ogsaa føre til, at de forskellige Kirkesamfund søger sammen for at kunne kæmpe for det økumeniske Arbejde, for den kristne Kirkes Enhed.« Hermed er tillige udtalt en Anklage mod Reformatorerne og deres Værk, da man nu vil søge tilbage til Enheden efter Jesu Ord, og Biskop Damgaards Klage og Ønske vil saa gaa i Opfyldelse: »Verden trænger til en enig Kirke.«

Men ogsaa en anden god dansk Mand er traadt frem og opfordrer os danske Katolikker til at tage fat paa Arbejdet for Danmarks Genrejsning. Det er Holstens Provst, Michael Neiiendam, der i Nationaltidende 26. August med dyb Alvor og Energi i Stemmen udtalte: »Efter 5. Maj skulde nu hver forsøge at finde baglæns til det daglige Liv. Men saadan blev det ikke — langtfra! Een ond Aand er drevet ud, men syv andre onde Aander drager ind og huserer til Ødelæggelse. Had, Revanche, Utaknemlighed, Egoisme, Materialisme, Seksualisme og Surhed truer med at erobre os. Saa længe Kirken er en kæmpende Kirke, er den Fredens stærkeste Magt. Derimod er Verden for stærk for en kløftet Kirke. Det vilde kun være godt og glædeligt, om den katolske Kirke vilde være med, saa langt eller saa kort vi nu kan gaa sammen. Hver enkelt har Indflydelse langt udover, hvad Vedkommende selv aner, hver eneste for sig har Medansvar. Vi har at dele alt med vort Folk, men fra de skjulte Kilder i Troens og Bønnens Verden har vi at lyse op, bringe Velsignelse og vide os indbyrdes solidariske, fordi Kristendommen afslører vort Medmenneske som vor Næste — hvilken Livsanskuelse Vedkommende end har. Vor Næste — slet og ret. Et Kald til

Samling er haardt tiltrængt, en myndig Redegørelse for Ulykkens Aarsag og en lige saa myndig Vejledning til at afbøde Lidelsen til Lægedom.«

Opfordring til os Katolikere om at være med i Arbejdet for Genrejsningen og Freden kan vi og maa vi ikke være overhørig, men med saa meget større Lethed, Frihed og intensiv Interesse kan vi tage Del i dette betydelige og meget krævende Arbejde for vort Lands Lykke og Held og for Sikringen af Verdensfreden.

J. Hammermüller.

D. K. K. F. s S. Landsmøde

Referatet stærkt forsinket
p. G. af Pladsmangel

Søndag den 11. November 1945 afholdt paa St. Josephs Skole Danmarks Katolske Kvindeforbund sit 8. Landsmøde, der var blevet udsat et Aar paa Grund af Forholdene herhjemme.

Dagen begyndte med Messe og Fælleskommunion i Jesu Hjerter Kirke Kl. 7,30.

Kl. 13,30 samledes vi til Tillidsmandsmøde, hvor Repræsentanter for de fleste tilsluttede Foreninger mødte op og aflagde Beretning om deres Forenings Arbejde. Der var bl. a. Repræsentanter fra Aarhus, Odense og Roskilde. Der drøftedes Planer for et mere intimt Samarbejde og stærkere Tilslutning af andre Foreninger i Provinsen, og Midlerne til at dette kan realiseres. Man enedes om at erobre saa mange Byer som muligt.

Efter nogle Timers Pause samledes vi atter paa Skolen, hvor der var Andagt i Søstrenes Huskapel, og hvor Pater Coenen S. J. holdt en meget smuk Tale bygget over vore Initialer D. K. K. F.

Derefter begyndte Generalforsamlingen. Formanden aabnede Mødet med at foreslaa at udbringe et Leve for Kongen og Dronningen, hvorefter det 1. Vers af Kongesangen blev sunget. Straks derpaa aflagde Formanden Beretning om Forbundets Arbejde — derunder Arbejdet paa Prinsesse Margrethes Feriehjem »Trørødhus« — i de 3 forløbne Aar siden sidste Landsmøde, samt klarlagde de fremtidige Arbejdsplaner.

Det foresloges bl. a., at der i nogle katolske Hjem, hvor Husmoderen er Forbundskvinde, dannedes Smaakredse — eventuelt Sykredse — for Konvertitter og ensomme Katolikker, der savner katolsk Omgang.

Kassereren aflagde revideret Regnskab saavel for Forbundskassen som for Trørødhus, der begge blev anerkendt.

Samkvæmet med Provinsen blev atter drøftet, og det vedtoges,

at et Medlem af Hovedstyrelsen mindst een Gang om Aaret skulde rejse rundt i Provinsbyerne for nærmere at gøre Rede for Forbundets Arbejde. Ligeledes Forbindelse med de norske og svenske Kvindeforbund blev drøftet, og D. K. K. F. er allerede traadt i Forbindelse med disse, ligesom vi nu er kommet i Forbindelse med den Internationale Hovedstyrelse i Utrecht, om hvis Skæbne vi hidtil intet havde vidst, siden Krigen brød ud.

Angaaende næste Aars Raadmøde blev Aarhus foreslaaet som eventuelt Mødested.

Derefter gik man over til Valget. Der blev valgt 5 Medlemmer til Ho-

vedstyrelsen og 4 Suppleanter. De øvrige Medlemmer blev siddende.

Til Slut drøftedes Fremtidsplanerne nærmere. Bl. a. Afholdelse af nogle oplysende Foredrag af religiøs og social Karakter for at dygtiggøre den katolske Kvinde til den Indsats, hun skal øve i Samfundet. Og Nødvendigheden af, at katolske Kvinder staar fast i en samlet Blok, blev atter fremhævet, hvilket vor hellige Fader, Pave Pius XI har udtrykt, dengang han gav Initiativet til Oprettelse af en international Kvindeliga.

Til Ære for Guds Moder sang Forsamlingen saa til Slut »O sanctissima«. Derefter hævedes Mødet.

Og hvis De, Pater Subprior, som De selv siger, har nogen Godhed for mig, og det ved jeg, De har, saa glem, hvad der er af Ejendommeligheder ved mig, og lad os finde sammen i Gud selv og i hans hellige Vilje, for der kan intet skille os.«

»Ja, men Br. Petroc, hvad saa med alt det nye og mærkelige, der møder Dem i Deres daglige Liv her?«

»Det er kun Skygger, Skyggerne af en Drøm. Virkeligheden er kun een Ting.«

Subprioreren stod et Øjeblik tavs, mens hans Fingre gled hen over hans Rosenkrans; han vidste ikke rigtig, hvad han skulde svare. Men efter en Stunds Forløb sagde han noget hurtigt og med barsk Stemme:

»Ja, Broder; jeg skal forsøge, om jeg kan mødes med Dem, som De siger, i Guds hellige Vilje!«

Og med helt forandret Stemme fortsatte han:

»Tag lige og hjælp mig med det Citat fra St. Augustin. Det er vist ikke helt korrekt skrevet ned i min Artikel her, og den skulde gerne med Posten om et Øjeblik.«

Petroc nikkede smilende og gik over til de Hylder, hvor St. Augustins Skrifter stod.

Katolsk Ugeblads Feuilleton

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(37)

»Pater, De er den allerbedste Ven jeg har,« svarede Broder Petroc, »og De har gjort mig saa meget godt. Men mellem mig og andre af Nutidens Mennesker ligger mine 400 Aar som et uoverstigeligt Svælg. Deres Tankesæt, deres Handlemaade og Motiverne dertil er saa ubegribelige for mig, og de kan jo heller ikke forstaa mig. Jeg har ærligt stræbt efter at forcere Vanskelighederne; jeg har sat mig ind i alle de tekniske og videnskabelige Fremskridt, som Nutidens Folk nyder godt af; men trods alt er jeg fremmed for moderne Menneskers Tankegang og Synsmaade.

Vort Klosterliv her minder jo i alt det ydre saa stærkt om min egen Tids; men alligevel er det forskelligt derfra. Selv i det religiøse Liv gives der nu om Stunder nye Veje. Jeg har forsøgt at gaa dem; men det er ikke lykkedes mig, og

det har voldt mig megen Sorg og megen Bekymring.

Men for nylig er det blevet mig klart, at vort bedste og naturligste Tilknytningspunkt har vi i Gud selv. Derfor gjorde jeg mig Umage for at glemme alle Forskelle. Og i Gud og i hans hellige Vilje, har jeg fundet sammen med mine Medbrødre.

I Ham har vi vort Samlingspunkt, for vi lever med Ham i vor Bøn, og vi stræber efter at blive fuldkomne og blive Ham lig. Vi bruger de samme Midler: Davids Salmer, det hellige Messeoffer og vort Klosterliv. Og siden jeg har forstaaet alt dette, føler jeg mig ikke mere saa ensom og saa fremmed, og det har bragt mig megen Glæde. Men til Tider frygter jeg for, at jeg ikke skal kunne holde fast ved disse Tanker. Saa klynger jeg mig til Gud og til Hans hellige Vilje.

16. KAPITEL

Det var St. Peters og Pauls Fest, og Biskoppen havde skrevet til Abbeden, at han den følgende Dag vilde komme til Klosteret for at forhandle med ham om forskellige Ting vedrørende de økonomiske Forhold. Samtidig vilde han gerne hilse paa den Munk, som saa mirakuløst var vaagnet op til Livet igen. Subprioreren fortalte Br. Petroc dette sidste, og han smilede ved sig selv, da han samtidig kom til at tænke paa, hvilken betydningsfuld Rolle Broderen efterhaanden var kommet til at spille i Klosteret; for nu var det ikke længere Novicerne, som havde Monopol paa at beundre og elske Petroc. (Fortsættes)

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning
Central 605

Emdrup

København

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Jan.:

13. S. Hellig 3 Kongers Oktav (hvid) (83—18); Præl. (515).
14. M. St. Hilarius (784); 2. Bøn: (hvid) St. Felix af Nola, 3. Bøn: For Paven ([122]).
15. Ti. St. Paulus Eremit (785); (hvid) 2. Bøn: St. Maurus ([53]), 3. Bøn: For Paven.
16. O. St. Marcellus I (787); 2. (rød) Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven, 4. Bøn: For Paven (medmindre denne er valgt som 3. Bøn); Apostlenes Præl. (524).
17. T. St. Antonius (788); 2. (hvid) Bøn: For Paven.
18. F. St. Petri Stol i Rom (hvid) (788); 2. Bøn: St. Paulus, 3. Bøn: St. Prisca, 4. Bøn: For Paven; Apostlenes Præl. (524).
19. L. St. KNUD, Konge af Danmark (rød) (792); 2. Bøn: St. Marius og Fæller, 3. Bøn: For Paven.
20. S. 2. Søndag e. Hellig 3 Konger.

*) Tirsdag den 15. Jan. er 7 Aars Dagen for Hans Exc. Biskop THEODOR's Bispevielse.

Jubl for Gud, alle Lande; tjen Herren med Glæde. Træd ind for hans Aasyn med Fryderaab; thi Herren selv er Gud. (Ps. 99)

1. S. e. H. 3 Konger Offertorium.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Ti. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annoncestilling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Engelske Katolikker

(Fortsat fra Side 23)

Moralen er, hvad den altid har været: Nu maa vi mere end nogensinde underordne alle vore personlige Sympatier og Antipatier under en forenet Aktion for Kristi og hans Kirkes Skyld til Hjælp for vor hjemsogte Verden. Vi maa kun holde fast ved vor Tro, vor Kærlighed og vor Vilje til at arbejde indtil det yderste og mere til i Forening med hverandre — ved Jesus Kristus, vor Herre.

C. C. Martindale S. J.

Dødsannoncer

En Læser foreslaar i et Brev til os, at man i Dødsannoncer, f. Eks. lag de efterlades Navne sætter disses Bosted (Bynavnet). Det kan paa den Maade lettere blive muligt

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Katolsk vestre Kirkegaard

Anlæg og Vedligeholdelse af Gravsteder udf.

Erik Iversen privat Kirkegaardsaartner
Mansasvej 14. Tlf. Valby -175

Bogtrykkeriet Athene $\frac{A}{S}$
Svanemosegaardsvvej 4 · C. 11. 313

for fjernere Bekendte af den afdøde at blive klar over, hvem det er — f. Eks. en gammel Skolekammerat. Vi lader Tanken gaa videre til Læserne og til de Bedemænd, der engang skal være dem behjælpelig med at formulere en Dødsannonce om en af deres kære.

BOGNYT

Østsjællandsk Folkeblad skriver

Om den nyudkomne katolske Bog, Chesterton: Mørk Middelalder:

»... Man maa komplimentere Oversætteren for den ligesaa aandfulde som indlysende rigtige redaktionelle Foranstaltning at sammensætte Biografierne af Frans af Assisi og Thomas af Aquin i een Bog under den velvalgte Titel, hvis paradoksale Ironi, Chesterton sikkert vilde have smilet bifaldende til, i Fald han havde levet. Som henholdsvis Følelsens og Tanke's Stormænd staar de to middelalderlige Tiggermunke i en vis Forstand som det XIII Aarhundredes Yderpoler indenfor den katolske Kirke; i deres Samtidighed er de et storslaaet Vidnesbyrd om den aandelige Spændvidde i den Periode af Historien, Chesterton med stor Vægt betegner som Foraaret i europæisk Kultur, i skarp Modsætning til den gængse Opfattelse af Renaissancen og Reformationen, som det store Tøbrud efter Middelalderens mørke Vintertid.

Men at give blot den nødtørftigste Forestilling om »de fantastiske Subtiliteter« i Sankt Franciskus' religiøse og poetiske Genius, end-sige inklade sig i Redegørelse for de filosofiske Idéer, som ligger til Grund for Thomas af Aquins skolastiske Lærebygning, falder uden for en enkelt Anmeldelses Rammer. Maatte denne Anmeldelse derfor blot have opfyldt sit mere beskedne Hverv at føre Læseren frem til Tærsklen af den Port, Chesterton abner ind til Middelalderens dagklare og æventyrlige Verden, hvis dybeste Hemmelighed maaske var den vidunderlige Oplevelses-evne, som kendetegner Barnets Genius.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Den internationale Bedeuge

begynder Fred. 18. Jan. Bønnerne om Kristenhedens Genforening i Troen, som benyttes i denne Uge, findes i Søndagsmessebogen 2. Del Side 465.

D. K. K. F.

Orienterende Program

Følgende Foredrag vil blive afholdt i det kommende Semester.

Adjunkt cand. mag. Johan Jensen.

Oplysende Kirkehistoriske Foredrag »Reformationstiden«. Mandag den 28. Jan., Mandag d. 25. Febr., 25. Marts og 29. April.

Desuden i Februar:

Socialdirektør Orla Jensen:

Fremtidens sociale Lovgivning.

Forfatteren Jørgen Bukdahl:

Emne ikke fastlagt (muligt Sigrid Undset). Datoen for Mødernes Afholdelse vil fremkomme i Ugebladet, ligesom de endnu ikke fastlagte Foredrag for Marts og April.

Nytaarssammenkomst

I Klostret Sct. Kjeldsgade 1, Mandag den 14. Jan. Kl. 19,30. Fru Organist Kerckhoffs fortæller om en Rejse til Holland Sommeren 1945 med Ledsagelse af Lysbillede ved Hr. Albert Larsen, Frøken Inger Lund-Larsen synger til Klaverakompagnement. Ved Kaffebordet a

I Kr. 25 Øre holdes Auktion over indgaaede Bøger fra D. K. K. F.s Læsekreds. Deltagelse bedes meldt enten til Formanden Grevinde Scheel, Pile Allé 23 A, Telf. Eva 7091, eller til Sekretæren Frøken May, Tlf. Vester 9492 x.

Mødrekursus

hos Liobasøstrene Sct. Kjeldsgade 1, Torsdag d. 17. Januar Kl. 19,30, Red. Kiærulff: »Familiens religiøse Atmosfære«. Forevisning af Film: »Hjertets Renhed«.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

Onsd. 16. Jan. Kl. 18,30. Studiekreds III. Udvalgte Stykker af Summa Theologica. II, II, q. 184, a. 3.

Lørd. 19. Jan. Kl. 19,30 aabent Hus hos Grosserer B. Millech, Amicisvej 11.

St. Ansgars Kirke

Lørd. 19. Jan., St. Knuds Fest, Kl. 8 Levitmesse.

St. Mariæ Kirke

Onsd. 16. Jan. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 14. Jan. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 17. Jan. Kl.

20 Mændenes Kongr. Lørd. 19. Jan. Kl. 8,15 Højmesse i Anl. af St. Knuds Fest.

Sakramentskirken

Mand. 14. Jan. Kl. 20 Knud Lavards Broderskab.

St. Antoni Kirke

Tirsd. 15. Jan. Kl. 20 Ungdomsmøde.

St. Andreas Kirke

Sønd. 13. Jan. Kl. 8 Menighedens Fælleskommunion. Kl. 10 Sangmesse. Onsd. 16. Jan. Kl. 9 Møder. Messe. Torsd. 17. Jan. Kl. 20 Studiekreds om Familieopdragelse.

Ung Pige

Ønskes daglig, dog ikke Søn- og Helligdage, til at støve af og til Forelæsning af Aviserne.

Fru Helga Günther,
Bangertsgade 11, Tlf. C. 4110.

Paalidelig ung Pige

kan faa Plads 1. Februar. 2 Voksne og 1 Barn paa 5 Mdr. Henvendelse efter Kl. 17. Tlf. Damsø 6360.

Rekreationshjem

Hjem søges for en Herre og hans gamle Mor et Sted, hvor der er god Varme og Sygepleje.

Kurt Simonsen,
Vejlefjord Sanatorium pr. Vejle.

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestræde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Charles Jørgensen

Glarimester
Landskronagade 14
Telefon Ryvang 54

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri
Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelmsgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolle og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Nykøbing F.

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
Nykøbing F . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori
Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed
Sct. Olgade . Tlf. 859 - 1365

Odense

Ledig	JØRGEN RASMUSSEN <i>Glarmester</i> Overgaden 29, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster
Bageri og Conditori H. Andersen Hjallesøvej 28 - Tlf. 6395	Frederiksens Fiskesalg Albanigade 35 . Odense . Tlf. 8552 Alle Aars'idens Fiskeso ter løres Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ Hjallesøvej 10 . Odense Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio	Odense Brugsforening Alhanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 47 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner	Priorikaféens Konditori Enevold Sørensen Vestergade 1 Butiken: Telf. 744 Kafé: n: Telf. 2764
<h2 style="font-size: 1.5em;">Nyborg</h2>		Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn Telf. 25 . Nyborg Leverandør til Stella Maris
Korsgades Kødbod Alt i 1. Klasse Kød og Paalæg Holyer Jørgensen . Telf. 527 Leverandør til Stella Maris	Søren Pedersen Fiskehandel Telf. 339 & 338	Chr. Thomsen Blikkenslager, Gas- og Vandmester Skolegade 4 . Telf. 148 Leverandør til de katolske Institutioner
A. Jørgensen Kolonial Knudshovedvej 6 - Telf. 314 Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn Kongegade 25 . Telefon 487 Leverandør til Stella Maris	Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail Fiskerihaaven . Nyborg Leverandør til Stella Maris
<h2 style="font-size: 1.5em;">Næstved</h2>		N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Elisabeth Hospital
Evald Nielsen Malermester Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A.S. Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning v Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen Murermester Gallemarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	T. A. Meding's Tømmerhandel A/S Tlf. 1478 (3 Lin) Trælast & Bygningsartikler
Aabenraa	Kolding	Esbjerg
Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	Slagterludsalg Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952 1. Kl. Okser-, Kæve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik	Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg

Katolsk Ugeblad

20. Januar 1946
94. Aargang
Nr. 3

Biskoppens Fødselsdag

Tysklands Fremtid
St. Knud i Odense
Hvor mange opstaar
fra de døde?
En Sang om Farver

RADIO-FOTOGRAFI FRA BETHLEHEM. Under Midnatssessen i Fødselskirken i Bethlehem Julenat har en amerikansk Pressefotograf taget ovenstaaende Billede, som derpaa radiosendes fra Cairo til New York. Midnatssessen overværes ifølge Presseagenturet af »Tusinder af allierede Soldater« (I. N. P.)

Idealerne i mange Tilfælde paa Vildspor. Og iøvrigt betyder deres Eksempel saa lidt overfor de mange, der blot er glubske paa materielle Nydelser, ikke har lært at vente, endsige at give Afkald, men falder for den første Fristelse.

Vi har mange af disse unge i vore egne Rækker. Vi kender dem fra Skolerne. Drengene, der blev Tyveknægte, da de endnu ikke var 15 Aar, Piger, der holdt til med Soldater af forskellig Nationalitet i lige saa ung en Alder. I nogle Tilfælde sagde man: hvor skulde det kunne blive andet med et saadant Hjem? Men andre Gange ramte Ulykken et i alle Maader fortræffeligt Hjem. Det var Kammerater, der hurtigt fik Overtaget over Hjemmets Indflydelse. Og vi maa gøre os klart, at det Øjeblik, vore unge kommer ud i Livet, er der flere daarlige Kammerater end nogensinde før.

I de gode Hjem og de gode Skoler gør vi, hvad vi kan for at lære Børnene Selvdisciplin, Karakterstyrke. Men naar vi har gjort, hvad vi evner, staar Kammeratskaberne der som Junglen uden Vej for andre end de stærkeste. Og derfor lyder den store, i Ungdomsarbejdet alt overskyggende Opgave: *gode Kammerater*. Ikke bare godt Kammeratskab mellem dem, der er paa ret Vej. Men *godt* Kammeratskab for dem, der trænger mest til det.

(Fortsættes Side 39)

Gode Kammerater

Forleden Dag havde jeg Besøg af en høj kommunal Embedsmand i København, der har særlig godt Kendskab til Børn og unge. Jeg skal ikke forsøge at gengive alt, hvad jeg blev belært om. Men Hovedindtrykket var rystende forfærdeligt. Der har aldrig været saa mange unge, der gaar lige fra Skolebæn-

ken til Forbryderbanen eller Løsagtigheden. Allerede i Skoleaarene mærkes Forraaelsen. Der er Ungdomsopdragere, som ikke ved deres levende Raad. Raaheden smitter langt ind i de bedste Hjem. Og der er ingen Trøst i, at der ogsaa er unge, som er flittige, energiske og idealistiske. Ogsaa blandt dem er

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 384

Brønshøj Bogtrykkeri

Frederikssundsvej 225
Bella 1700, Lokal Nr. 1

C. & L. Tofte . V. Reusch

Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Set. Poulsgade 42. Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenogade 3, Vester 2319 x

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Th. P. Stillinge

Tømrermester

Sejrogade 15
Tlf. Ryvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedsal i St. Mariæ Sogn

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg

Nørrebrogade 200 . Tlf. Taga 1296

Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

EL GRAFIK A/S

VESTERBROGADE 69-71

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen

Nørrebrogade 19 B . C. 6538

Papir . Stort Boglager . Fyldepenne

Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Telf. Gothåb 656

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester

Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

L. F. Nielsen Snelkermester

Lindholmsvej 36 . Telf. Damsø 2048

Udfører Arbejdet for
de katolske Institutioner

Biskop Theodor Suhr

1896 - 24. Januar - 1946

Mellem den Dag i Begyndelsen af 1739, da Landets Katolikker tog imod vor første danskfødte Biskop siden Reformationen, og denne Januar dag 1946, hvor vi med samme Kærlighed og hjælpsomme Redebonhed fylkes om Biskoppen paa hans 50 Aarsdag, ligger næsten intet andet end den Tid, der allerede har faaet sin Overskrift i Danmarkshistorien: de onde Aar.

Dette giver alle Katolikkers Fødselsdagshilsen til Biskoppen en særlig Varme. Alle har vi forstaaet, at Bispegerningen i en saadan Tid var en tung Byrde.

HORISONTEN RUNDT

Jesu Gravkirke

Aviserne har bragt Meddelelser om, at Gravkirken i Jerusalem truer med at styrte sammen. En engelsk Korrespondent skriver til »The Universe«, at der ikke er sket nogen særlig ny Skade, men det har i flere Aar været klart, at der maatte omfattende Reparationer og Restaureringer til for at forhindre en Sammenstyrtning. Selve Bygningens Værdi er iøvrigt næppe saa stor, at en dygtigt udført Restaurering vil være nogen Skade til.

I 1808 udbrod en Brand, der bl. a. ødelagde Korsfarer-Kapellet over Graven. Den tyrkiske Sultan gav den græske ortodokse Kirke Tilladelse til at restaurere Kirken. Det blev udført med usædvanlig daarlig Smag og ligefrem Vandalisme. 60 Aar senere blev denne græske Kuppelbygning erstattet af en smukkere, udført af Jern, paa Ruslands, Frankrigs og Tyrkiets Bekostning. Men Vægten af Jernkonstruktionen truer Murene, som i Forvejen har lidt af Jordskælv og Brand.

Et Jordskælv i 1927 førte til Rejsningen af en meget uskøn Staalstøttestøttepille ved Hovedindgangen. Endnu senere midlertidige Reparationer med Træ, Staal og Cement har heller ikke pyntet, saa det vilde kun være godt, om en gennemgribende Restaurering kunde finde Sted.

Til Danmark kom en ung, stærk Biskop, rede til at sætte al sin Kraft ind paa at styrke og befæste Kirkens Position i vort Fædreland. Og Biskoppen har haft Brug for al sin Styrke. Men først og fremmest til at staa fast imod Tidens haarde Tryk. Besættelsesaaene bød svære Kaar for det kirkelige Liv. I mange Hjerter blev Troen kold. Inderligst følte vi med Biskoppen, naar Mennesker, han havde stolet paa, svigtede Kirken og ham. Det kunde vel ikke være andet i saa oprivende Tider, men det var bittert. Og Aarene var en fortsat Kamp mod Manglen paa Præster og svigtende Tilgang til det uhyre Arbejde, der udføres af store kvindelige Kongregationer. At det ogsaa økonomisk var svære Aar, der gjorde det nødvendigt at skelne mellem det mere og det mindre fornødne, har vi alle forstaaet. Og som Slutstenen paa al Krigstidens Nød og Ulykke staaer den frygtelige Ka-

tastrofe, der ramte vor største Skole i rig Blomstring, dræbte saa mange Børn og Lykken i saa mange Hjem, og tilføjede vor katolske Lærerstab store Tab, det vil tage lang Tid at raade nødvendigt Bod paa.

Og dog har Biskoppen ikke blot redet Stormen af. Der er i de syv Aar, takket være hans personlige Indsats, sket betydningsfulde Ting, som ikke var dikteret af Forholdene. En vidtrækkende Konsolidering har fundet Sted. Sankt Knuds Gilderne har bidraget til forøget Følelse af Enhed og Medansvarlighed. Paa Skolens Omraade er der naaet store Resultater. Den nye Sogneordning har sat sig bemærkelsesværdige Spor. Og først og fremmest har Kirken vundet i det almindelige Omdømme. Vor Biskop er en Mand, for hvem de tungeste Døre har vist sig at aabnes. Uhyre meget af den vundne good-will skyldes direkte Biskoppens Personlighed.

Der staaer Respekt om Biskoppen. Alle kender ham som den stærke og faste Karakter, retlinet og fuldkommen uselvsk i sin beskedne Livsførelse. Men der er desuden mange, som er kommet ham paa nært Hold og ikke kan ønske sig nogen bedre Ven. For dem især var det en Glæde forleden at se ham vende hjem fra sin Rejse til Rom. Det er, som de haarde Aars Tryk var gledet bort. Ved Katolicismens Kildespring har vor Biskop hentet ny Kraft og nyt Mod. Vi hilser paa Fødselsdagen Biskop Suhr med de største Forventninger til hans fremtidige Ledelse af vor Kirke, og vi tror, at han i Dag kan fornemme den Enighed og Hjælpsomhed, vi bringer ham som vor bedste Fødselsdagsgave.

Hvor mange opstaar fra de døde?

Efter at vi er kommet ind i det nye Aar, genoptager vi Traaden der, hvor vi slap den i Fjor. Det sidste, vi fik klarlagt, var den nøje Forbindelse, der er mellem vor Opstandelse fra de døde paa den yderste Dag og Kristi Opstandelse og hans Forløsergerning. Tænker man ene og alene paa den Side af Sagen, kunde man komme til den Opfattelse, at kun de Mennesker kan regne med en Genforening af Legeme og Sjæl, som her paa Jorden stod i Livssamfund med Kristus gennem den hellige Daab. Dertil kommer, at naar det Nye Testamente taler om denne Trosandhed, saa hører vi fremfor alt om de retfærdiggjortes Opstandelse. Af den Grund har der alle Tider været nogle, der paa-stod, at kun de troende, ikke de vantro, skal forlade deres Grave. Men denne Anskuelse er en stor Fejltagelse. Skriften udelukker ingen, men lærer tværtimod udtrykkeligt, at alle Mennesker, ogsaa Synderne, baade de vantro og de uretfærdige, skal rejse sig fra Dødens Søvn og vaagne til Livet igen. Opstandelsen er altsaa et Fænomen, der omfatter alle de Mennesker, som engang i Tidens Løb er døde, og der er ingen Undtagelser. Da Paulus stod som anklaget for Landshøvdingen Felix i Kæsarea, sagde han i sin Forsvarstale: »Jeg har det samme Haab til Gud, som disse (mine jødiske Anklagere) ogsaa selv venter opfyldt, at der engang skal ske en Opstandelse *baade af de retfærdige og uretfærdige*. Derfor øver jeg mig ogsaa selv i altid at have en uskadt Samvittighed overfor Gud og Mennesker.« (Apg. 24, 15—16.)

Det skal villigt indrømmes, at de godes Opstandelse ikke blot omtales hyppigere i den hellige Skrift, men ogsaa udførligere og med mere Fynd end de ugudeliges eller den almindelige Opstandelse. Men det er nu ogsaa let at forstaa, hvorfor dette sker.

Den religiøse Interesse koncentrerer sig naturligvis hellere om en Opstandelse til det Liv, som er Genstand for det kristne Haab, end til dets Modsætning. For det er jo i første Række det Liv, som skal krone Kristi Forløsergerning. Desuden er det for det meste saaledes, at den Sammenhæng i de bibelske Bøger, hvori Opstandelsen omtales, kræver, at kun de kristnes Opstandelse bliver behandlet og klarlagt. Lad os paavise dette ved Hjælp af to Eksempler.

Vi saa engang tidligere, at det 15. Kapitel i første Korinterbrev er Hovedstedet for Læren om de dødes Opstandelse. I det mindste fra Vers 18 taler Sankt Paulus kun om de godes Genopvækkelse. Men det er ganske tydeligt, at han udelukkende gør det, fordi han vil modbevise Vranglærernes Paastand om, at de, som er hensovet i Kristus, eller med andre Ord de afdøde Kristne, ikke skal genopstaa. Hele hans Argumentation gaar da ud paa at vise, at denne Lære er den mindst taalelige og allermest i Strid med Kristendommens fundamentale Sandheder. Noget lignende gælder om et Sted i første Brev til Tessalonikerne. (4, 13—18.) I Menigheden herskede der Uro angaaende de afdøde Kristnes Skæbne. Derfor er det ikke underligt, at Apostlen i sin beroligende Tale kun kommer ind paa de Kristnes Opstandelse.

Hvor der derimod i det Nye Testamente ikke er nogen speciel Anledning til netop at fremhæve de retfærdiggjortes Opstandelse, og hvor det af en eller anden Grund er ønskeligt at understrege *alle Menneskers* Tilbagevenden til Livet, der sker det ogsaa med fuldkommen Klarhed og Bestemthed. Hos Johannes 5, 28—29 siger f. Eks. vor Frelser selv: »Den Time, da alle de, som er i Gravene, skal høre hans Røst og gaa frem, de, som har gjort det gode, for at opstaa til

Livet; men de, som har gjort det onde for at opstaa til Dom.« Det samme fremgaar af Johannes' Aabenbarings 20. Kapitel. Vi læser der, at Apostlen saa »de døde, store og smaa, staa foran Troenen, og Bøger blev aabnet. Og endnu en Bog blev aabnet: Livets Bog. Og de døde blev dømt ud fra det, der stod skrevet i Bøgerne, efter deres Gerninger. Havet gav de døde tilbage, som var i det, og Døden og Dødsriget gav de døde tilbage, som var i dem. Og de blev dømt hver efter sine Gerninger.« Havet og Gravene maa altsaa give alle Legemer tilbage, ikke blot de udvalgte, men ogsaa de fortabes. Hvad St. Paulus lærer om dette Punkt, har vi allerede anført. Saa behøver jeg kun at gøre opmærksom paa, at ifølge hans Forsvarstale er Troen paa en almindelig Opstandelse fælles for Kristendommen og Jødedommen.

Overfor disse Udtalelser i det Nye Testamente har de *Indvendinger* ikke noget videre paa sig, som man ved Hjælp af visse andre Steder har villet gøre. Naar der i I. Joh. 3, 14 staar: »Den, der ikke elsker, bliver i Døden«, saa er der at sige: Sammenhængen viser, at der her nægtes Opstandelsen til det evige Salighedsliv i Himlen, og at Ordet Død er taget i moralsk Forstand, idet det betyder den evige Fortabelse. Sætningen kan altsaa slet ikke bruges som Argument mod den legemlige Opstandelse.

Det er ogsaa et Fejlsyn, naar man har villet gøre I. Kor. 15, 50 gældende: »Kød og Blod kan ikke arve Guds Rige.« Betragter man Stedet i dets Forbindelse med det øvrige, forstaaer man uden videre, at Kød og Blod her betyder Legemet i dets nuværende dødelige og forkrænkkelige Tilstand. I denne Tilstand kan ganske vist ingen gaa ind til Herligheden og Udødeligheden i Guds evige Rige. Først maa der foretages en grundig Forandring, og denne indtræder jo ved Opstandelsen fra de døde. Desuden betyder Kød og Blod i Skriften det rent naturlige Menneske med dets uordentlige og syndige Driftsliv. Saalænge vi lider un-

der dette, kan der ikke være Tale om at faa Del i den salige Opstandelse. Men ogsaa dette bliver overvundet.

Hvad St. Paulus vil sige med de Ord: »Kød og Blod kan ikke arve Guds Rige«, minder uvilkaarligt om Herrens Udtalelse hos Mattæus 22, 30: »I Opstandelsen tager de ikke til Ægte, ej heller bortgiftes de, men de er som Engle i Himlen.« Heller ikke her er Legemet som saadant udelukket fra det evige Liv i Salighedens Rige, men kun for saa vidt det beherskes af Begæret efter Forplantning. Eller man kan ogsaa komme i Tanke om, hvad der staar Ro. 14, 17: »Guds

Rige bestaar ikke i at kunne spise og drikke, men i Retfærdighed og Fred og Glæde i Helligaanden.« Med denne Bemærkning siger Paulus paa ingen Maade, at Legemet er ganske uskikket til at faa Del i de Kristnes salige Forventning, men kun, at Guds Rige bestaar i noget uendeligt højere end de Fornødenheder og Begæringer, som det naturlige og sanselige Liv har.

Det staar altsaa fast: Af Gud har vi modtaget vort Legeme med dets Lemmer. Af Gud faar vi det igen. Dette er de Kristnes og Jødernes sikre Tro og urokkelige Haab. F. K.

Det yndige lille Barn blev til en rask Skoledreng, og Skoledrengen blev efterhaanden Student i Oxford. Han læste et Par Aar uden særligt Maal og kom saa hjem. Han var en ualmindelig smuk og begavet ung Mand, og hans Forældre betragtede ham med Stolthed og Glæde. Aldrig havde Faderen haft Grund til at fortryde, at han hin Nat for tyve Aar siden sendte Bud efter den lille Dreng, som kom med Livet til hans Hustru.

En stille Sommeraften sad Anthony og hans Far og røg og snakkede sammen. Efterhaanden blev der dog lange Pauser i Samtalen, og til sidst gik den i Staa; men det gjorde ikke noget; de kunde saa godt tie stille sammen.

Det var Anthony, der endelig brød Tavsheden; hans Ansigt havde et lidt uroligt og bekymret Udtryk.

»Far, der er en Ting, jeg maa fortælle dig; men jeg er bange for, at du bliver ked af det. — Det er mit Ønske, og jeg tror ogsaa, det er mit Kald, at blive Præst.«

Der var for en Stund ganske stille i Stuen. Saa spurgte Faderen: »Har du sagt det til din Mor?«

»Nej, — jeg haabede paa, at du vilde fortælle hende det. Jeg har været klar over det i nogen Tid, men jeg vidste jo, at I havde andre Planer med mig, og saa var jeg urolig ved at fortælle jer det. Jeg var bange for, at du vilde blive skuffet, Far.«

»Skuffet, min Dreng? Nej, det er jeg, Gud ske Lov, ikke skuffet over! Jeg skal sandelig ikke staa dig i Vejen.«

Anthony rejste sig og gik hen til Vinduet. Lidt efter begyndte han at tale, mens han stod der med Ryggen til sin Far.

»Far, der er en Ting til, du skal høre,« sagde han, og hans Stemme skælvede lidt. »Mens jeg var i Oxford, blev jeg forfulgt af den voldsomste Fristelse til at drikke over Maade. Det lyder latterligt, men det var, som om jeg var besat af en Djævel. Jeg kunde ikke begribe, hvor denne

EN MODER

Engelsk Novelle

I den halvmørke Domkirke knælede en Kvinde og bad. »Herre, jeg beder ikke om Naade for mig selv, men kun for mit ufødte Barn. Bevar det, Herre, og dan det efter din Vilje.«

Endnu en kort Stund blev hun i den svale, højtidsfulde Stilhed; saa rejste hun sig og forlod Kirken med langsomme, trætte Skridt.

*

Den bekendte Læge, Sir Evans saa meget alvorlig ud. »Det er absolut nødvendigt, at Deres Hustru ikke faar at vide, at Barnet er dødt; hun maa være fuldkommen rolig, ellers — kan vi frygte det værste.«

»Ja — ja vist — men hvad skal vi dog gøre?« svarede Horace Langley fortvivlet. »Det er umuligt at holde det skjult for hende meget længere; hun har flere Gange spurgt efter Barnet.«

»Hør engang, Langley: jeg har et Forslag at gøre Dem. For mig staar det som det eneste rigtige; men det er Dem, der skal træffe Afgørelsen.«

»Jeg gaar ind paa hvadsomhelst, naar blot — hvad er det for et Forslag?«

»Førrige Nat blev der paa Sct. Catherinas Hospital født en

Dreng. Moderen er ganske uden Eksistensmidler, idet hendes Mand, som er en ren Slyngel, pludselig har forladt hende; hun er en dannet og —

»Jamen Forslaget, Planen?«

»Nu kommer det: Adopter det Barn. Jeg kan garantere for, at han er fuldkommen sund i enhver Retning. Naar Deres Hustru er blevet rask, maa De selvfølgelig fortælle hende det hele, og hun vil sikkert forstaa, at vi gjorde det for det bedste.«

»Men vil Moderen give Afkald paa sit Barn? Naturligvis er ingen Sum for stor, hvis vi paa den Maade kan frelse min Hustrus Liv.«

»Jeg tror ikke, at Penge vil friste hende. Men at *Barnet* ikke kommer til at mangle noget, og at det vil blive opdraget som en god Katolik, — det betyder noget!«

»Vil De saa ordne det, Evans? De maa for enhver Pris redde hende!« sagde Langley med rystende Stemme.

*

Saaledes gik det til, at Anthony Kershaw blev til Anthony Langley, den rige Forretningsmand Horace Langleys Søn og Arving.

Djævel kom fra; jeg kunde tænke mig, det vilde have været saadan, hvis jeg havde været Søn af en Drukkenbold.«

Faderen flyttede sig uroligt i Stolen.

»Og saa, min Dreng?«

»Jeg kæmpede saa haardt imod Fristelsen, og jeg tænkte paa dig og Mor, som jeg altid har beundret, og som jeg saa gerne vilde gøre Ære; men Fristelsen var lige stærk. Men engang, da det var allerværst, saa jeg et Par Hænder løftet mod Himlen i Bøn for mig. Hver Gang Fristelsen kom, prøvede jeg at bede; men der var en anden, der bad for mig, en træt, bøjet Skikkelse med opløftede Hænder. I Uger, nej i Maaneder, saa jeg den stadig; vi kæmpede sammen, — og vi sejrede sammen. Da min Sjæl igen var faldet til Ro, vidste jeg, at jeg skulde være Præst, at Gud havde kaldt mig, og at jeg maatte følge hans Kald.«

*

Domkirkens Højalter straalende i Kærternes Skær. Den sakramentale Velsignelse var just givet af en ung Præst, som var blevet ordineret samme Morgen.

Nu stod han ved Altersranken, lidt bleg og bevæget, mens Menigheden, som den engelske Skik er, kom op til Alteret, een for een, knælede og kyssede hans viede Hænder. I Mængden var ogsaa hans Far og Mor; han mærkede, at Moderen græd, da hun kyssede hans Haand.

Den allersidste, der kom, var en bleg, hvidhaaret Kvinde; hendes mørke Øjne var blanke af Taarer, og en Taare faldt paa Præstens Haand, da hun bøjede sig over den.

Den store Dag var endt. Pastor Anthony Langley kom fra Sakristiet ind i den dunkle Domkirke og gik henimod Sakramentskapellet. Pludselig hørte han en Lyd som et Suk, men da Kirken allerede var lukket til Natten, mente han, at han tog fejl. Men med eet standsede han: der knælede en Skikkelse, — en Skikkelse, han kendte saa godt — en træt, bøjet Skikkelse med

opløftede Hænder. Mens han betragtede den, sank den sammen paa Gulvet; i et Nu var Præsten derhenne og bøjede sig over en Kvinde, der aabenbart var lige ved at dø. Han løftede hendes Hoved en Smule, og hun aabnede sine mørke Øjne og saa paa ham. »Jeg dør nu, Fader! Giv mig Vandringsbrødet, før jeg dør.«

Præsten rejste sig og gik op til Tabernaklet.

»Skynd dig, min Søn,« hviskede den døende; men hendes Søn hørte det ikke, det var heller ikke hendes Mening, at han skulde høre det.

Gud gav hende engang en Søn; og nu skulde hun modtage Gud af sin Søns Haand. Hvor Gud var god!

Ærkebiskop Gröbers Hyrdebrev III

Tysklands Fremtid

Derfor *soner* vi nu — og dette er det *tredie*, som paahviler os. Lad os i Bodens Aand udholde alt det tunge, som Dagen eller Morgendagen bringer os, hvad enten det er Sult eller Ufrihed eller smertelig Indskrænkning af vor hele Livsførelse. Jeg er endogsaa bange for, at Lejlighederne til at sone vil forøges væsentligt i de kommende Uger. Men lad os i vor Afmagt og Nød sætte vor Lid til den guddommelige Almagt. Tyskland har i sin Historie oplevet mere end een Fornedrelsens Dag, men saa længe det var kristen, har det ogsaa paany genvundet sin Sundhed ved Frelserens Velsignelse, som vi erhvervede os ved vor Bøn og vor kristne Vandel.

Og det er det *fjerde*, vi forlanger: at vi *beder*. Lad os bede endnu mere end vi hidtil gjorde trods Krigens Haardhed. For stedse er vel nu hine taabelige forstummet, som i offentlige Talere haanede de troende Mennekers Bøn. Og hvor mange Anliggender har vi ikke, der nu tvinger os til ydmyg, tillidsfuld og udholdende Bøn. Jeg minder om vore fangne, vore døde Medbrødre, om disses efterladte og den Smerte, som tærer paa deres Hjertes Kraft.

Og lad os atter leve saaledes, som de kristne Bud forlanger.

Lad os tænke paa det første Bud, som mange af vore Folkefæller glemte: »Jeg er Herren,

din Gud! Du skal ikke have fremmede Guder« — altsaa ikke ophøje Mennesker til Himlen og sætte Folket paa den evige Trone — det Folk, der er forgængeligt ligesom alt, hvad der findes paa denne lille Planet, man kalder Jorden.

Lad os atter holde den saa ofte vanhelligede Søndag i Ære. Erfaringen har allerede tusinde Gange bevist, at Søndagen, som netop skulde bringe Velsignelse, bærer Forbandelse med sig, naar den vanhelliges. Og hvor har man ikke vanhelliget den. Og hvilken Krænkelse var det ikke, naar man under Straffrusel paabød os gudstjenstlige Tidspunkter, der gjorde det umuligt for mange, Maaneder igennem, at komme til Søndagsmessen.

Lad det fjerde Bud atter indpræges i vore Børn, der blev forført af de nye, unaturlige Idéer og følte sig stærkere og mere selvstændige end deres Forældre, ja ikke sjældent blev Forrædere og Angivere overfor deres egne Forældre. Lad os atter opdrage Børnene saaledes, som Kristus forlanger af os: til punktlig Lydighed, til Anstændighed, Høflighed og Flid og til Værdsættelse og Tilegnelse af de aandelige Goder, som vore kristne Skoler vil bringe dem. Lad os sørge for Lærere, der kristeligt set duer noget og ikke afkristner og fordærver deres Elever og sender dem ud i det bitre, svære Liv

uden den nødvendige Viden og Kunnen. Det skal være Ungdomsførere og ikke Ungdomsførere.

Lad os atter have Ærefrygt for det menneskelige Liv, thi det tilhører Gud. Det er kun tilladt at dræbe et Menneske, naar vi gør det i yderste Nødværge — naar en retmæssig Domstol dømmer en skyldig — eller naar en retfærdig Krig kræver Indsats af Soldaternes Liv. Men ellers er det Mord. Og dog, hvor blev der udgydt meget uskyldigt Blod, især i de sidste Aar under den tyske Haardhed, Hævnlyst og Magtbegær og under den saakaldte »Euthanasi« (som det forbryderiske Ord hedder), der dræbte de Mennesker, hvis aandelige Udrustning ikke var tilstrækkelig. Lad os bevare vort eget Liv, saa længe Gud vil det. For Mennesker med sund Fornuft er Selvmordet ikke en tilladt, endsige en ærefuld Ting. Det er Fejghedens Fejghed, naar mange nu med en Kugle unddrager sig den retfærdige Straf og Skændsel, som truer dem. Det er ikke Helle, men jammerlige Svæklinge, der ikke har Karakterstyrke til overfor Domstolen og Fremtiden at staa til Ansvar for deres Gerninger.

Lad os atter bringe det sjette Bud til Ære. Lad Ægteskabsbruddet atter regnes for en af de skændigste Forbrydelser, for en skrigende Modsætning til den Troskab, hvorom man siger, at netop den tyske Menneskenatur kræver den. Lad os atter anse det for de unges skønneste Rigdom, at de har vundet Sejr over sig selv, er uberørte og jomfruelige. Min Gud, hvor har man spottet disse unge i Aarene, som er gaaet. Ja, man skammede sig end ikke for i Lejrene og andre Steder at sige til de store Piger, der knap nok var vokset fra Skolen, at det var deres tyske Pligt at skænke Føreren et Barn. Hvad skal der nu i disse Nødens Dage blive af disse ugifte Mødre med deres Børn, som de skænkede Føreren? Arme, vildførte unge Kvinder, bedraget for deres Uskyld og Lykke ...

Bort med det Smuds, som den mangfoldiggjorte Kunst, Biografierne og de illustrerede Blade udbreder. Jeg værdsætter det Tilløb, man en Tid lang tog til for Alvor at fjerne Smuds og Skændsel fra Bøger og Billeder og især til at gengive den true eller allerede fordærvede Ungdom dens Renhed. Men desværre blev det staaende ved tøvendte Tilløb. Forførelsen tog igen hærgende Overhaand, Ungdommens Kraft blev ødt bort uden blufærdig Kærlighed og dens særlige ideale tyske Udfoldelse. Man hævdede, at *det* var Natur, som i Virkeligheden svækkede og ødelagde Naturen, før den var modnet, og som berøvede den modne Natur dens hellige, skabende Formaal. Atter og atter lyder nu i vore Øren Frelserens Ord: »Ve det Menneske, ved hvem Forargelsen kommer. Det var bedre for ham, om der blev hængt en Møllesten om hans Hals — —«

Lad os ikke forgribe os paa Menneskers Ejendom, og lad os atter gøre godt igen, hvad der blev forbrudt i de forløbne Aar ved retsstridige Overgreb mod fremmed Gods. Man har ikke blot beslaglagt og tilegnet sig, hvad Mennesker af anden politisk Opfattelse ejede, men har ogsaa med et Pennestrøg berøvet Kirken og navnlig Klostrene, hvad de retsmæssigt havde erhvervet sig eller bygget op ved Flid og Møje. For slet ikke at tale om de Mennesker østpaa, man har fordrevet fra Hus og Hjen, og om de uhemmede Plyndringer i de Lande, der blev besat under Krigen. Uret fører intet godt med sig, og de røvede Ting raaber nu saa højt efter deres Herrer, at det klinger i Tyvenes og Røvernes Øren som en Dom.

Ogsaa det ottende Bud maa nu igen komme til Ære, og ikke blot i Forholdet mellem mig og dig, men ogsaa mellem Folkeslagene indbyrdes. Lad Troskaben mod indgaaede Forpligtelser atter anses for hellig og ukrænkelig. Lad ikke højtidelige Aftaler igen blive uholdte, fordi de

(Sluttes Side 45)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Faders ny Encyklika »Quemadmodum« vedrørende den øjeblikkelige Hjælp til alle nødlidende Børn, har fundet Genlyd overalt i Verdenspressen, hvor man anerkender den hellige Faders Autoritet og paaskønner hans Initiativ. — Der indløber i denne Tid næsten daglig til Vatikanstaten Meddelelse om hvornaar og med hvilke Befordringsmidler de nyudnævnte Kardinaler agter at ankomme til den evige Stad. Den brasilianske Regering har saaledes stillet en Krydser til Raadighed for Landets to Kardinalsemner og tillige indbudt de nyudnævnte Kardinaler fra Chile, Peru og Cuba til at rejse med. Kardinal Spellman fra New York kommer flyvende sammen med sin 87-aarige Fader og sine Søkende. De britiske og amerikanske Myndigheder i Tyskland har ligeledes truffet Foranstaltninger for de tyske Kardinalers Afrejse.

Japan

General MacArthur har givet sit Santykke til at Spærringen af de udenlandske Konti i Japan lempes for de tyske Jesuitter, der saaledes faar de for deres Virke i Landet fornødne Beløb frigivet.

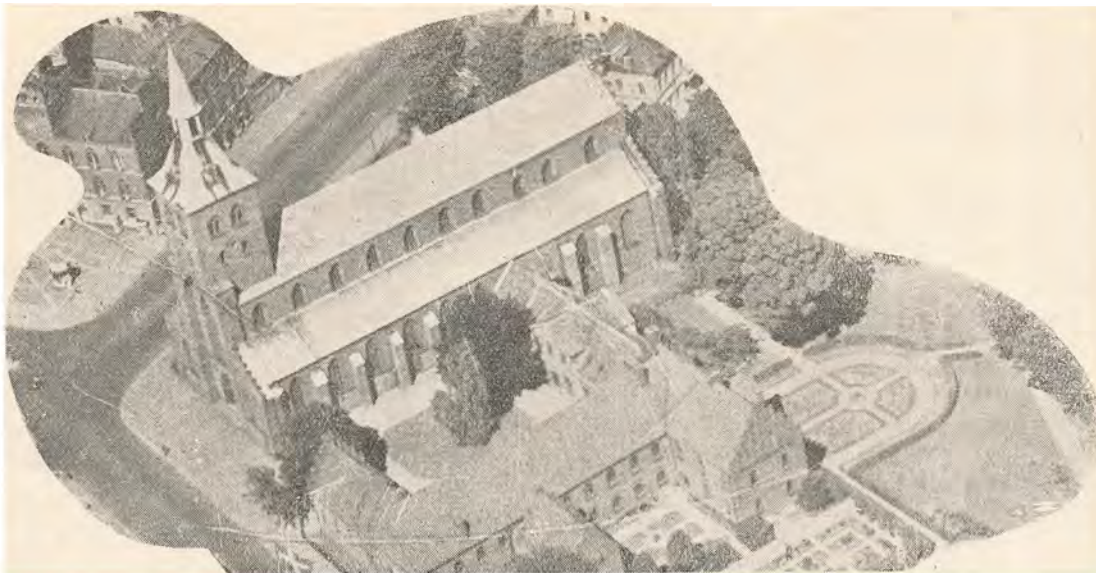
Gode Kammerater

(fortsat fra Forsiden)

Vore Ungdomsforeninger har altid Tilbøjelighed til at blive Samlingssted for dem, der mindst trænger til dem. Pæne unge Mennesker, som vilde være pæne ogsaa uden dem. Og indrømmes skal det, at det er svært at faa fat i og især at holde fast paa de andre. Men om man nu sagde til sig selv, at man vilde arbejde *netop* for at klare dette svært! Indrette sit Ungdomsarbejde, saa det sigtede netop mod dette. Ændre Metoder, prøve sig frem, være dristig i Skabelsen af nye Former for Arbejdet — og tage alle Skuffelserne med usvækket Mod, rede til fortsatte Forsøg.

I en Tid som vor kan Ungdomsarbejdet ikke have højere Sigte. Om saa ogsaa det maa tages op igen helt fra Grunden. Hvad har vi vore Idealer for, hvis vi lader de *andre* forsumpe?

Tom.

▲ Uvirkelig dragas Blikket opad mod Højalteret under Østruden.

Med Kongemordet i 1086 indledtes et nyt Afsnit i Odense Bys Historie. Odense var med eet Slag ikke længere — som hidindtil — blot en Bispestad, men blev en Klosterby, en Valfartsby, hvortil Pilgrimme søgte hen fra nær og fjern. Imidlertid er det kun saare lidt, man ken-

Under den ærværdige **Sct. Knud** hø

der til Byens Historie i den tidlige Middelalder, men saa meget er sikkert, at Erik Ejegod, Knuds Broder, omkring 1100 lod hente Munke fra Sct. Egwin's Kloster i Evesham (ved Avon) og overlod disse »Vor Frue og Sct. Albans Kirke«, hvor Kongedrabet havde fundet Sted. Denne Klosterstiftelse efterfulgtes snart af flere, og ved Middelalderens Slutning fandtes der i Odense seks større Klostre. Da den gamle Sct. Albani Kirke kun var opført af Træ, havde Knud selv til Afløsning for denne paabegyndt Opførelsen af en større Bygning i Sten, og efter hans Drab fortsattes Arbejdet. I 1101 kanoniseredes Kong Knud og Relikvierne bragtes til den ny Kirke, der senere kom til at bære hans Navn. Det er ligeledes ogsaa kun faa Ting, man ved om Sct. Knuds Kirkes Opførelse og ældste Historie; de første Efterretninger stammer fra 1247 og beretter, at Kirken — saavel som Størstedelen af Odense By — blev afbrændt af Hertug Abels Tropper. Kirken henlaa derefter i omtrent et halvt Aarhundrede som Ruin, indtil Odensedominikansen, Biskop Gisico († 1304) fik den genopbygget. Med Rette er denne Mands Navn

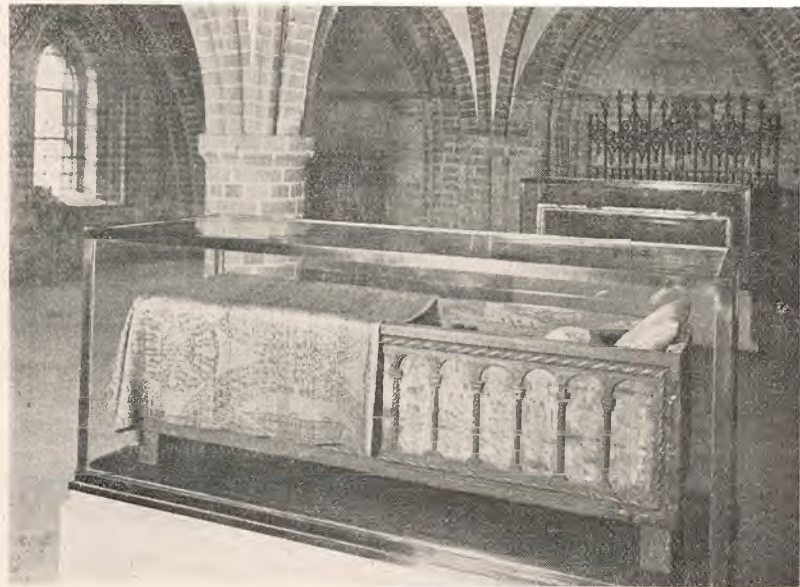

knyttet til Kirken: under Sideskibenes Gesimser findes endnu den Dag idag hin mærkelige gamle Indskrift, der paa et vanskeligt forstaaeligt Latin forkynder, at den fynske Biskob Gisico rejste dette Værk, og at det Herrens Aar 1301 var henrundet, da han fik den vældige Bygning sat i brugelig Stand. Hele Middelalderen igennem var Kirken uden Taarn; det rejstes først under Christiern III og rummer Danmarks ældste daterede Klokke (fra Aar 1300).

Fagfolk mener, at Bygningen idag i sit Ydre staar nogenlunde som den har set ud i den katolske Tid, og træder man ind i det store herlige Kirkerum, føler man et Pust af Middelalderens Tros-liv. Uvilkaarligt drages Blikket fremad og opad, frem mod Højalteret under den store Østrude. Og under Højalteret i denne Gotikkens anseligste og skønneste Monument i vort Fædreland hviler Helgenkongen, hvis Fest Kirken fejrer hvert Aar i Januar Maaned.

← Claus Bergs berømte Billedskærerværk: Højalteret.

ids Kirke der Helgenkongen

▲ I Krypten under Højalteret henstaar Skrinet med Helgenkongens Relikvier.

Tekst:

Jøbe

Fotos:

Otto Nørmark (2)

H. Lønborg (2)

Arkiv (1)

← Et Stykke Middelalder: Sct. Knuds Kirke og Kloster set fra Klosterhaven.

Den sorte Børs -

Ind imellem -

»Vi vil prøve paa at lægge Hovederne i Blød, saa at Afskedsfesten bliver saa vellykket som mulig!« siger Jane til sine to Kammerater Eric og Jens.

De tre har dannet et lille Udvalg, der skal sørge for at Afskedsfesten for Jørgen, der skal springe Soldat, bliver hyggelig.

Eric troner som Vært for Komiteen i en hyggelig gammeldags Lænestol. Jane noterer ned, efterhaanden som de lyse Indfald melder sig.

»Saa skal vi ogsaa have et lille Glas Vin til at drikke Afsked i, — Frugtvin vel?« spørger Jane, idet hun ser op fra Papiret.

»Ja, og oversøiske Cigaretter fra Fyn blandet op med Balkan,« driller Jens.

»Hvorfor saa ironisk,« griber Eric ind, »det er jo ikke alle i lille Danmark, der gaar rundt og har rare Onkler og Tanter i Amerika eller England; jeg for min Part melder Pas, og mit beskedne Førkrigs-lager af ægte Varer er gaaet til ved Befrielsesfestlighederne.«

Men Jens bliver uforstyrret ved i sin let overlegne Tone: »Det kunde dog hænde, at man i Dagens Anledning kunde rulle sig ud og skaffe baade ægte Cigaretter, en god Vin,« — og med et medlidende Blik paa Janes graa Strømper, — »maaske ogsaa et Par ordentlige, smarte Silkestrømper, du kunde pynte dig med til Festen. Jeg selv har forleden skaffet mig et Par gode, gamle Dæk, — men det var nu ikke en helt billig Spøg.«

Jane ser først maabende paa den nonchalant flotte Jens, saa siger hun med et lidt stramt Smil: »Men Jens dog, du handler da vel ikke paa den sorte Børs? — For de Varer kan du da ikke faa i Forretningerne!«

»Aa, Visvas,« dræver Jens, »fordi man kender nogen, der kender nogen, der har deres Gang paa det, du kalder den sorte Børs, behøver du vel ikke straks at tiltale mig som en falden Engel.«

»Om du umiddelbart placerer dig i den af Intelligens lysende Flok ved Frihedsstøtten, Trommesalen o. s. v., eller maaske skaffer Varer-

ne gennem saakaldte Mellemed og Mellemmænd, saa synes jeg dog, at det under alle Omstændigheder er en flov og pinlig Affære.« Jane er blevet lidt rød i Hovedet af Iver og banker med Blyanten i Bordet for ligesom at give sine Ord mere Eftertryk.

»Hov, hov, ikke saa hidsig, dydige Jane,« siger Jens, idet han rejser sig og faderligt klapper Jane paa Skulderen. »Du har nok ikke fulgt med i Aviserne de sidste Maaneder,« tilsøjede han i en belærende Tone. »Der kunde du ha' læst om Forholdene i de sydlige Lande, — f. Eks. Italien, hvor man med Myndighedernes Velsignelse kan skaffe sig alt muligt paa den sorte Børs, baade Madvarer og andre Livsfornødenheder. Og efter Billedreportagen at dømme lukker Myndighederne et Øje baade i Paris og Bruxelles. Saa hvorfor pludselig forarget paa Æstetikens Vegne, fordi man her i al Uskyldighed rekvirerer, hvad man gennem de omtalte Forbindelser kan skaffe til Festen.« Jens trak Vejret dybt efter den lange Udredning; han skulde lige til at fortsætte, men nu greb Eric energisk ind.

Han havde siddet og arbejdet med Saksen i en B. T. fra i Forgaars for at faa klippet et Par varme Indlæg til sine Træskostøvler. Leende stritter han Saksen hen ad Gulvet. — »Næ, nu skal du snart ha' Tak, Jens,« ler Eric. »Er du da slet ikke klar over, at der er en himmelvid Forskel mellem Forholdene her i Danmark og f. Eks. i Italien. Dernede har Krig og Hungersnød hærget. Selv det daglige Brød kan det knibe med at skaffe paa Kortene. Der kan man lettere forstaa, at Folk paa eget Initiativ prøver at bøde paa Manglerne. Men herhjemme kan det virkelig ikke paastaas, at Gennemsnitsdanskere er i Nød. Det er jo ikke det daglige Brød, der falbydes paa hjemlige Sort Børs-Institutioner. Det er Ting, der fortjener en helt anden Betegnelse. Og mon ikke mange, ja maaske de fleste Ting, der dukker op paa vore sorte Markeder, er stjaalne Varer.«

Stof og Korrespondance vedrørende disse Sider — der redigeres af Pater Johs. Samuelson S. J. — fremsendes til *Katolsk Ugeblad's Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.*, og Kuverten mærkes tydeligt »Ind imellem«. De respektive Ungdomsforeninger anmodes om i god Tid at indsende deres Mødemeddelelser o. l.

Ved disse Ord springer Jens op, idet han strækker Haanden ud. Men Eric lader ham ikke komme til Orde. Nu han er saa godt i Gang, vil han have Lov til at sige, hvad han har paa Hjerte.

»For nylig læste jeg, at selv Røde Kors Pakker var blevet plyndret og afsat paa det sorte Marked. Og se her,« siger Eric, idet han holder Stykkerne af den ituklippede Avis sammen. De to andre bøjer sig over Avisstumpen, medens Eric læser højt: »Indbrud til 100.000 Kr. nu foran Opklaring! Kriminalpolitiet paa Vesterbro under Ledelse af Kriminalassistent Nørreheden har i de sidste Dage arbejdet meget energisk med en større Tyvebande, som har en lang Række Indbrud med stort Udbytte paa Samvittigheden. Politiet er ganske klar over, at det meste af det stjaalne er havnet paa den sorte Børs, og man har da ogsaa allerede for nogen Tid siden fundet en Del her. Det er saaledes Tilfældet med større Partier Damestrømper. For Øjeblikket har man hos Kriminalpolitiet paa Svendsgades Station et stort Lager af meget fin Kvalitet over 3000 Par, men der er ingen Tvivl om, at rundt om i Byen ligger betydelige Lagre af stjaalne Ting.«

»Hæleren er vel lige saa god som Stjæleren, selv om det for at berolige Samvittigheden sker gennem Mellemmænd og Mellemed,« siger Eric stille, idet han putter Indlægget ned i sine Støvler.

Jens ser betuttet og virkelig flov fra den ene til den anden.

»Jeg tror, jeg vil nøjes med mine egne lidt triste Strømper; de er i det mindste ærlige,« smiler Jane.

»Og jeg tror, vi skal nøjes med min Cigarhandlers *Røgelsespinde*,« mumler Jens knap saa sejrssikker og uden den faderlig beskyttende Tone i Stemmen.

L-net.

Den dygtige Agent

Efter Stenografitimen stod de to ved Vinduet og sludrede om alt mellem Himmel og Jord. Nede i Gaarden kunde man se de unge Mennesker trække Cyklerne ud af Stativerne; det var Fyraften og Folk strømmede til de hjemlige Kødgryder.

»Jeg skal hjem og skrive nogle Kartotekskort ud, og saa skal jeg sende Indbydelser til Ungdomsforeningens Møde,« sukkede Benthe.

»Du skriver og skriver dig Fingrene krumme,« indskød Per, »men lige meget hjælper det. Altid den lille trofaste Skare, der dukker op og taalmodigt hører paa den indbudte Foredragsholder.«

»Ja, hvad andet end skrive til de unge og opfordre dem til at komme, kan jeg gøre?« sagde Benthe lidt stødt.

Der indtraadte en lille Pause, idet Per bøjede sig frem og kiggede ned i Gaarden, hvor der var dukket en Slags Agent op for et eller andet. Han gik rundt og standsede de enkelte Cyklister og talte indtrængende til dem.

»Se der,« lo Per. Minsandten, om ikke denne Agent for en eller anden Cyklist-Landssammenslutning er dukket op paa Arenaen. Jeg blev standset af ham ude paa Gaden for en Time siden, da jeg kom. Han har altsaa ikke givet op. Jeg fik at vide, at der daglig blev stjaalet saa og saa mange Cykler Landet over; hvilke betydelige Fordele det vilde have at være Medlem og hist oppe og hernede. Jeg sagde, at jeg ikke vilde ofre en Døjt Kontingent paa mit gamle Køretøj; vi havde klarert os gennem Krigen og der var saamænd ingen, der gad rende med mit Fugleskræmsel. - Men jeg kan ikke nægte, at jeg fik ligesom lidt daarlig Samvittighed, da jeg brutalt sagde Nej til alle de Herligheder og Fordele, der var ved at være Medlem af S sammenslutningen.«

Benthe havde interesseret fulgt den graahaarede Herre, der gik rundt for at skaffe Kontingentydere til S sammenslutningen.

»Se, nu tiltaler han den mutte unge Dame, der er ved at trække sin Cykel ud af Stativet. Hun vifter ham ogsaa bort,« smilede Per.

»Skal vi vædde,« udbrød Benthe ivrigt, »han faar hende overtalt til at betale Kontingent.« »Sludder,« afgjorde Per, »se, hun ryster jo

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(38)

I de sidste Par Maaneder var Petroc jo blevet en gammel, hvidhaaret og skrøbelig Mand, og det var maaske denne Kendsgerning i Forbindelse med den Mildhed og Lykke, der nu altid syntes at omstraae hans Person, der havde bevirket, at det efterhaanden var blevet en Vane i Klosteret, at man gik til ham, naar et eller andet tyngede én. Naar Prioeren var helt over-

energisk paa Hovedet og skynder sig at komme bort.«

Men Benthe fik alligevel Ret. Den unge Dame tøvede et Øjeblik dernede. Hun lyttede et Par Sekunder til den frygtelige Meddelelse om de mange Cykler, der bliver stjaalet hver Dag, hvilke Fordele etc. Oppe fra Vinduet kunde man følge Mine-spillet og de overtalende Haandbevægelser. Den unge Dame gjorde et sidste Forsøg og rystede mindre energisk paa Hovedet. »Han faar hende ikke overtalt,« afgjorde Per triumferende.

Dog, Benthe fik som sagt Ret. En indtrængende Appel, en Haandbevægelse; en flot uniformeret Herre dukkede op med Papirerne, Kontingentet blev betalt.

»Maaske,« sagde Benthe tankefuldt, »kan dette Oprin lære os noget. Agenten gaar ud paa Gader og Stræder; i Løbet af et Par Minutter faar han Folk indmeldt. Hvad om vi lærte deraf i vort Ungdomsarbejde. Hvad om vi søgte mere direkte Kontakt med dem!«

»Ja, hvad om vi skrev lidt mindre,« smilede Per, »og opsøgte vore unge og talte med dem. Ikke den trofaste Kreds, de kommer alligevel! Men dem, der er ved at glide fra af Ligegyldighed, af Glemsonhed, af Svaghed. Mon ikke det mundtlige Apostolat kunde betyde en hel Del? At vi fik dem overtalt ikke til at tegne en Forsikring af Frygt for et eller andet, men til at forstaa, at Kristendommen er værd at ofre lidt Fritid paa, til at forstaa, at Omgang med gode Kammerater i kristent Milieu er af uvurderlig Betydning for deres vaklende og lunkne Sjæle.«

»Jeg tror, jeg paa Hjemvejen lige stikker op og hilser paa et Par gamle Skolekammerater, der ikke har sat deres Ben i Kirken efter Skoletiden, og indbyder dem til vort næste Møde. Saa maa mine Kartotekskort vente lidt,« sagde Benthe, og væk var hun. *Ida.*

kørt af Arbejde, plejede han at smutte op i Sygecellen hos Petroc, og naar han efter en Stunds Forløb forlod ham, forekom det ham, at han allerede var udhvilet. Og naar en af Munkene var kommet i Vanskeligheder eller i Fristelser, saa gik han straks til Br. Petroc. Han var altid parat til at høre efter, men sagde ikke saa meget selv, før den anden havde faaet talt ud. Saa erindrede han den anden om, at Gud altid var én nær, og at Hans Vilje altid var den bedste; svært var det ganske vist mange Gange, naar det var mørkt, og man maatte nøjes med at klynge sig til Ham i Tro, Haab og Kærlighed. Men Guds Naade slap aldrig den, som med hele sin Vilje stræbte efter at efterleve disse 3 guddommelige Dyder. Saa jævne og enfoldige Petrocs Ord end var, saa gav hans hjertelige Smil og hele hans høflige og vindende Adfærd den en ganske særlig Virkning. Abbeden, som jo satte megen Pris paa denne nye Broder, opfordrede selv sine Medbrødre til at gaa til Petroc og gav dem beredvilligt Tilladelsen, naar de bad om at faa Lov til at tale med ham. Kun een af Munkene undgik ham. Det var Dom Maurus. Han kunde slet ikke glemme deres lille tilfældige Sammentræf i Haven; det havde smertet ham saa meget, at han paa en eller anden Maade maatte have saaret eller gjort Petroc Fortræd, skønt han jo havde haft det modsatte til Hensigt. Det havde været ham saa pinligt at forstaa det hin Dag, saa han slet ikke kunde tænke sig oftere at komme i Petrocs Nærhed.

Br. Petroc kunde ikke helt sige sig fri for at være optaget af Tanken om Biskoppens Besøg. Det var jo noget saa helt mærkværdigt for ham, thi Loven om Kongens Overhøjhed havde i hans Ungdomstid ganske udelukket biskoppelige Visitationer i Klostret. Kun en eneste Gang mindedes han at have set Biskoppen fra Exeter i St. Brioc, og det var i Aaret 1532, da han netop selv nylig var kommet til Skolen

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 19. Jan. Kl. 20 Kreds-møde. Kreds I, »De ti Guds Bud«. Kreds II, Arbejderspørgsmaalet. Derefter Kaffebord og Underholdning. Det praktiske Arrangement: Gruppe III.

som Elev. Han huskede, hvor travlt der havde været i hele den store Bygning. P. Procuratoren havde haft umaadelig meget om Ørene i den Tid; der blev slagtet Kalve og Lam, og en hel Del smaa Pattegrise maatte ogsaa lade Livet. Tre Brødre tilbragte mange Dage med at fiske paa Havet, mens to var gaaet til Bækken for at faa fat paa Ørreder. I Køkkenet brasede og bagtes der fra tidlig Morgen til sen Aften, og travle Lægbrødre i store Forklæder ilede frem og tilbage derinde.

Op da saa Toget endelig nærmede sig, var han selv klatret op paa et Tag for bedre at kunne se det hele — hvad han senere blev straffet for. — Men herfra betragtede han med Fryd Biskoppen og hele hans store Følge. Han mindedes den lille Page, som holdt Biskoppens Stigbøjle, og den lange Procession af Munke, som gik ud for at byde Hans Ekscellence velkommen til Klostret. Endnu den Dag i Dag kunde han se Refektoriet for sig, hvor han havde faaet Lov til at varte op ved Abbedens Bord — ja, det var jo før, man vidste Besked om hans Ophold paa Taget; for da det blev bekendt, fik han øjeblikkelig Ordre til at trække sig tilbage til Sovesalen. Men han mindedes, hvorledes han i de følgende 24 Timer havde diskuteret med sig selv, om det mon ikke var bedre at blive Verdenspræst med Chance for at avancere til Biskop fremfor at blive Ordenspræst. Han huskede, at han var blevet enig med sig selv om, at det sikkert heller ikke var daarligt at blive Abbed med Biskopsrang.

Det følgende Aar blev saa Loven om Kongens Overhøjhed over Kirken vedtaget, og Abbeden fik i al Stilhed Besked fra Biskoppen — en gammel Skolekammerat af ham — om at St. Brioc's Kloster var blevet slettet paa Listerne over religiøse Ordenshuse paa Grund af dets afsides Beliggenhed og ringe Betydning. Klostret blev følgelig ladet i Fred; men biskoppelige Besøg var udelukket. Dog bevarede Munkene Haabet om bedre Tider, og de ældste blandt dem fortalte ofte om tidligere Tidens festlige og fornemme Besøg. Men nu saa det jo ud til, at disse Tider var kommet igen, og Petroc glædede sig til endnu en Gang at være Vidne til en Biskops Ankomst. Han var derfor ikke lidt forundret ved at mærke den ringe Grad af Travlhed; alt syntes at gaa som ellers, og om det saa var P. Procuratoren, saa havde han Tid til at bringe ham selv en Klasse tidligere Druer.

Da man gik ind til Middagsbordet, saa Petroc sig ivrigt om for at studere de mange Gæster, men blev meget forundret over at opdage, at der ikke var andre end en høj, tynd Præst, øjensynlig Biskoppens Kapellan. Saa var Biskoppen vel

blevet forhindret i at komme, tænkte Petroc og glemte al Tanke om ham.

Efter Maaltidet gik han op paa sit Værelse, som han havde Ordre til, og satte sig i den store Lænestol for at hvile. Mens han sad der, halvt sovende, med Rosenkransen i Haanden, bankede det stille paa Døren, og Abbeden og den fremmede Præst traadte ind.

»Biskoppen kommer her for at hilse paa Dem,« sagde Abbeden. Og Petroc skyndte sig forbløffet paa Knæ for at kysse Biskoppens Ring. Høflighed forbød ham jo at komme med nogen Bemærkninger i det Øjeblik; men siden hen, da han talte med Subprien derom, kunde han ikke dy sig for at gengive hele Situationen med en hel Del af sin tidligere Djærvhed.

»Jeg har i lang Tid haft Lyst til at hilse paa Dem,« begyndte Biskoppen. »Deres Historie er mig jo velbekendt gennem Abbeden. Det forekommer mig, at Gud har bevaret Deres Liv, for at De skulde kunne modtage Præstevielsens Sakramente. Jeg haaber, at De snart bliver præsteviet.«

»Det gør mig ondt; men det ser ud til, at ethvert Haab derom nu er skrinlagt,« svarede Petroc. »Jeg er nu saa gammel, at jeg ikke længere vil være i Stand til at lære, hvad der kræves dertil.«

»Er det Deres egen Afgørelse, De der udtaler, Broder? I modsat Fald er det muligt, at vi kan finde en Løsning; det er jo kun et Minimum, der behøves, i et Tilfælde som Deres. Vil De sige mig, hvorfor De mener, at ethvert Haab derom nu er skrinlagt?« (Fortsættes)

Danmarks ældste Gildeleder død

Den 9. December døde Murer August Hertzum i Vejle. Han blev henvend 83 Aar gl. og var formentlig Danmarks ældste og ialtfald een af de mest trofaste og ivrige Gildeledere i Vejle.

Da Sankt Knuds Gilderne startede for 5 Aar siden, meldte den da 77-aarige Mand sig straks og overtog et Gilde. Og han har i den forløbne Tid passet det med en nonsterværdig Orden og Præcision. Han talte nu og da om at trække sig tilbage paa Grund af Alder, men alligevel mødte han hvert Aar, naar de nye Hæfter skulde udleveres. I Søndags — Hellig tre Kongersdag — var han med til Gildeledernes aarlige Møde og fik sit Hæfte for 1946 udleveret, han var forlængst færdig med 1945. Mandag Morgen var han i Messen, som han daglig deltog i — baade Kl. 6 og Kl. 7½. Onsdag Morgen meddelte een af Søstrene mig, at han var død. Da

jeg kom for at faa Gildehæftet tilbageleveret, fik jeg yderligere Blev for hans Iver. Han havde allerede begyndt Opkrævningen og efterlod nøjagtigt det opkrævede Beløb, omhyggeligt lagt til Side i en Æske.

Vi er glade og taknemmelige for det Eksempel, som han viste os alle. Naar han om Morgenen — selv i den mest bidende Kulde — gik i Messen eller naar han om Søndagen bar Bjaldepungen rundt til Menighedens Offerbidrag, da mindede han saa meget om den gamle Tempeltjener Simeon — »Retsindig og fuld af Gudsfrygt«. Og vi tvivler ikke om, at Vorherre har ladet og saa denne sin gamle, trofaste Tjener »fare herfra med Fred«.

Vejle, 11. Januar 1946.

St. Fink-Jensen.

En Sang om Farver

Guld til Marias Krone

*Og Blaåt til Luft og Sø,
Men grønt til Skov og Enge,
Hvor Blomster kaster Frø,
Og rødt til Farven af Kristi Blod.
Da han kom til sit Kors for at dø!*

Gud gav os Farvers Rigdom

*At gøre Sindet glad —
Guld til Sværdets Hæfte
Og blaåt til Sværdets Blad
Og rødt til de Roser om Pigens Haar,*

Af Ynglingen lagt i Rad.

Grønt til de svale Haver

*Om Menneskehuse lagt,
Til spæde, friske Blomster
Af Foraarets Vinde vakt,
Og rødt til Vinen, vi drikker ud,
Den, Vennehaand har os rakt.*

Blaåt og grønt til de trætte,

*En Lise og Støttestav,
Og rødt til Modets og Farens Dag,
Der viste os fejd eller brav,
Og hvidt til Tronen, Gud sidder paa,*

Naar de døde stiger af Grav.

Guldet til Kalk og Kaabe,

*Til festlige Gildelag,
Men rødt til Brudgommens Fjerbaret*

*Og Krigerens Banner i Slag,
Og rødt til Kappen, Gud klædtes i
Paa Verdens bitreste Dag.*

Theodore Maynard
(ved H. D. T. K.)

Tysklands Fremtid

(Fortsat fra Side 39)

indeholder ubelejlige Paragrafer, og derpaa i hovmodig Vilkaarlighed uden nogen som helst Forhandling med den anden Part blive erklæret for at være forældede og ikke længere bindende i deres Helhed. Lad der ikke blive sluttet nogen Overenskomst, hvis man ikke oprigtigt er besluttet paa ikke at behandle den som en blot og bar Attrap, hvormed man bedrager Offentligheden.

Lad Hykleri igen blive regnet for nedværdigende, ogsaa i det offentlige Liv, og lad Løgnen atter anses for Uret og Synd og ikke mere som Værktøj og Vaaben i Fædrelandets Tjeneste. Vi véd godt, at i den store Politik tjener Talen ikke sjældent til at skjule Tankerne. Men man tør trøstigt, uden at gaa Sandheden for nær, erklære, at aldrig er det tyske Folk blevet bedraget med Løgne som i de sidste Aar. Og lad Bagtalelsen og Bagvaskelsen, hvormed man i det nye System søgte at uskadeliggøre uheldig Modstandere, atter betegnes som Midler, af hvilke Løgnens Fader betjener sig, han, der i kristen Tale kaldes Djævelen eller Satan.

Endnu en sidste og for mange den tungeste Ting paahviler os nu: Vi vil *tilgive* dem, der miskendte og foragtede os, forhaanede og krænkede os, spærrede os inde og pinte mange af os indtil en blodig Død. Lad os tilgive, som Frelseren tilgav paa Korset, og lad os bede til den barmhjertige Gud, at han i sin

Naade vil lade dem forstå, hvad de har øvet, saa de smerteligt maa angre det og gøre den Bod, de fortjener, og dermed vende hjem til ham. Thi saaledes lyder de Kristnes daglige Bud og Bøn: »Forlad os vor Skyld, som og vi forlader vore Skyldnere«.

Man taler om, at vi fra nu af atter skal besidde uindskrænket Frihed paa kirkeligt og religiøst Omraade. Lad os benytte denne Frihed og med hellig Iver bygge op. Men vi vil ikke tænke paa at genrejse hver *enkelt* Ting, vi besad før Krigen og Omvæltningen. Nye Tider kræver nye Midler. Tidsforholdene vil vise os Vejen.

Om det forløbne Aarti gælder det: »Hvis Herren ikke bygger Huset, arbejder Bygningsmændene forgæves.« Lad os da nu bygge som kristne Mennesker *med Herren*. *Conrad Gröber*.

Mødrekursus

I Januar og Februar Maaned er der Mødrekursus hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1, *hver Torsdag Kl. 19,30*.

24. Januar:

Pater Wevers: »Grundregler for religiøs Opdragelse«. *Forældreaften*.

31. Januar:

Læge Frk. *Inger Høyer*: Hygiejne og Sundhed. — Lærerinde Frk. *E. Holst*: »Fritiden«.

7. Februar:

Skolepsykolog, cand. psyk. Frk. *Farup*: »Trods og Egensind«. (Der vil bagefter blive Lejlighed til at stille Spørgsmaal).

14. Februar:

Søster *Lioba*: »Fastemad«. — Bølligkonsulent Frk. *Tørring*: »Boli-

gen og dens Indretning«. Foredraget ledsages af Filmsfremvisning.

21. Februar:

Fru *Hjorth*: »De rigtige Indkøb«. Moder *Priorinde*: »Hvorledes hjælper jeg mit Barn til at holde af sin Kirke«.

28. Februar:

Forstanderinde Frk. *Berner*: »Sygdom i Hjemmet«. Søster *Franciska*: »Overgangaarene«.

Indmeldelse kan finde Sted hos Liobasøstrene. Tlf. Ry. 381 eller hos Sognesøstrene. Adgangskort til hele Kursus Kr. 2,00. Til Enkeltforedrag Kr. 0,50.

BOGNYT

Katolske Bøger

*Sigrid Undset*bøger:

Viga Ljot og Vigdis	5,50
Splinten af Traldspejlet	7,15
Den trofaste Hustru	8,25
..... Vælskbind	12,65
Norske Helgener	8,25
..... Vælskbind	12,65
Madame Dorothea	7,70
Vaaren	8,00
Gymnadenia	9,90
Den brændende Busk	10,20
Etapper, ny Række, Vb.	7,70
Ida Elisabeth	9,90
..... Lærred	12,40
Elleve Aar, Lærred	11,75
Katolsk Propaganda	1,65
Hellig Olav	2,20

For Bogsamleren

Der findes i Handelen kun 25 Eksemplarer af *Step. Wevers: De hellige tre Konger i Danmark*. Bogen er udstyret med alt tænkeligt Raffinement og koster Kr. 10,00. Hele Beløbet gaar til Orglet i St. Therese Kirke.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Jan.
20. S. 2. Søndag e. Hellig 3 Konger (85—19); 2. Bøn: St. Fabrian og St. Sebastian (794), 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
21. M. St. Agnes (796); 2. Bøn: For Paven.
22. Ti. † St. Vincens og St. Anastasius (797); 2. Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn: For Paven (medmindre denne er valgt som 3. Bøn).
23. O. † St. Raymund af Pennafort (hvid) (797); 2. Bøn: St. Emehtiana ([61]), 3. Bøn: Gudsmoder (som Tirsdag), 4. Bøn: For Paven.
24. T. St. Timotheus (798); 2. (rød) Bøn: For Paven.
25. F. St. Pauli Omvendelse (hvid) (799); 2. Bøn: St. Petrus (789), 3. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
26. L. St. Polycarp (804); 2. (rød) Bøn: For Paven.
27. S. 3. Søndag e. Hellig 3 Konger.

Herre Jesus Kristus, du har sagt til dine Apostle: Fred lader jeg eder, min Fred giver jeg eder, se ikke paa vore Synder, men paa din Kirkes Tro og giv den efter din Vilje Fred og Enhed, du, som lever og raader, Gud i al Evighed. Amen.

Bøn om Genforeningén i Troen.
(Bedeugen 18.—25. Januar)

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

3/0 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

St. Mariæ Kirke

Søndag 20. Jan. Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe. Onsdag 23. Jan. Kl. 19,30 Kongregationsmøde for Damer og unge Piger.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 21. Jan. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 24. Jan. Kl. 20 Mændenes Kongr.

Sakramentskirken

Mand. 21. Jan. Kl. 20 Thereseforeningen.

St. Antoni Kirke

Onsd. 23. Jan. Kl. 20 Kongregation og Broderskabsmøde.

St. Andreas Kirke

Tirsd. 22. Jan. Kl. 20 K. U. K.

„De apostolske Fædre“

Vi har endnu modtaget følgende: Fru Richter Mikkelsen, Aalborg, har tegnet sig for 100 Kr., Lioba-søstrene har tegnet sig for 50 Kr., Hr. Sønnichsen, Fredericia, har tegnet sig for 100 Kr., Sankt Ansgars Forlag, København, har tegnet sig for 100 Kr. i Garantselskabet »De apostolske Fædre«. Hjertelig Tak. Hubert Messerschmidt.

D. K. K. F.

Oplysende kirkehistoriske Foredrag.

»Reformationstiden« ved Adjunkt cand. mag. Johan Jensen, Lyngby, begynder Mandag d. 28. Januar Kl. 19,30 i Klostret, Sct. Kjeldsgade 1. Medlemmer har gratis Adgang.

Katolsk vestre Kirkegaard

Anlæg og Vedligeholdelse af Gravsteder udf.

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner
Mansasvej 14. Tlf. Valby 4175

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Endrup Banke 120 København Ø

Ikke-Medlemmer betaler 50 Øre pr. Aften.

Nyt fra Rom

Fra den Internationale Kvinde-Unions Bureau i Utrecht har vi modtaget en Skrivelse, hvori der bl. a. staar, at vor Protektor, Kardinal Pizzardo har meddelt, at det er vor Hellige Fader Pavens Ønske, at Kvindeligaen genoptager sit Arbejde fra før Krigen. Samtidig har vi modtaget Indholdet af en Tale, som vor Hellige Fader i Oktober 1945 har holdt til katolske Kvinder og unge Piger. Denne Tale er nu under Oversættelse, og vil blive tilsendt alle Enkeltmedlemmer og de tilsluttede Foreninger.

Omgang med Trosfæller

Katolske Kvinder, som savner katolsk Omgang, kan ved Henvendelse til Sekretariatet, Pile Allé 23 A, Tlf. Eva 7091, lære Trosfæller at kende ved Sammenkomster i katolske Hjem.

Ugift Sygeplejerske

søger et møbleret eller delvis møbleret Værelse. Centralvarme, Adgang til Bad og Køkken ønskes. Til 1.—15. Febr. paa Østerbro.

Sygeplejerske Gudrun Wedsted-Hansen, Dr. Louises Børnehospital, Øster Farimagsgade Ø.

Ung Pige

Ønskes daglig mellem 9 og 11 1/2, dog ikke Søn- og Helligdage, til at støve af og til Forelæsning af Aviserne.

Fru Helga Günther,
Bangertsgade 11. Tlf. C. 4110.

Radio er en Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142. Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-38

Tlf. 778 - 728

St. Mariæ Sogn

Juleindsamling - Basar

Vincentforeningens Juleindsamling indbragte i Aar 859 Kroner, der blev uddelt til 31 Familier, enlige Personer og skjult Nød. Alle, der har støttet Indsamlingen og bidraget til det smukke Resultat, navnlig Vincentforeningens Damer, der trods Juletravlheden har gennemført Indsamlingen med aldrig svigtende Interesse, bedes modtage den hjerteligste Tak.

Men nu venter der en ny Opgave.

Kirken trænger i høj Grad til at blive hvidtet og malet. Det bliver en dyr Omgang. For at tilvejebringe de fornødne Midler er der planlagt en Basar nu til Foraaret, Søndag den 10. Marts. Vi har derfor Brug for mange smaa og store Genstande, der egner sig til Tombolgevinster o. l. Det henstilles nu i al Beskedenhed til Sognets Medlemmer og Venner engang at se efter i Skufferne, om der ikke findes et eller andet, der kan bruges i nævnte Øjemed. Der er maaske ikke saa meget tilbage af de gode gamle Sa-

ger, men Erfaringen fra Basarer i andre Sogne viser jo, at der stadig kan fremskaffes noget og navnlig, at Opfindsomheden til at faa det mest mulige ud af smaa Midler stadig er stigende i samme Tempo som Vareknapheden tiltager. Derfor er vi Optimister trods alt. Genstandene bedes afleveret paa Kirkens Kontor snarest muligt, helst inden 1. Marts. Paa Forhaand Tak.

B. Hake, Sognepræst.

★

<h1>Horsens</h1>		<i>Kolonial Delikatesse</i> Øjvind Teilmann Horsens . Telefon 695
Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer Alt hæves i Lamper og Lysekioner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre	„Melkælderen“ <i>„Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893</i> Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital	H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst	Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Bagemestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital
Carl Bech <i>aut elektr. Installatør</i> Vestergade 31 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed	Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt	 <i>Wittrup</i> HORSENS TEXTILLAGER
<h1>Aarhus</h1>		H. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 - 19 . Aarhus
Erik's Fiskehal <i>Altid friske Varer</i> Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital	<i>syn. Gummibadehætter Gummibukser Gummiunderlag Gummiforklæder</i> HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347	ALFRED PIHL <i>Bagemester . Conditori</i> Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital
Smørrebød „BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162	KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 - 4089	
	Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)	
A. B. C.	 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	

KALD ALTID

Randers

<p>JOHS. STOFFREGEN Malerimester Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10. Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager køber De bedst hos: C. Mærsk-Andersen's Eff. Randers . Telefon 137</p>
<p>Johs. E. Mortensen Bagermester Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer. Rep. af Centralvarmeovne Markedsøde 16. Telefon 1834 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Likhjælperforretning. Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>
<p>Ledig</p>	<p>Knud Pedersen . Slagtermester 1. Kl.s Kød og Paalæg Dronningborg, Telefon 649 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra dyrlæge-kontrolerede Besætninger</p>	<p>N. H. MØLLER Brødregades Fiskehandel Allid friske Varer Telefon 628 og 3728 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Mineralvandsfabrikken »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Vejle</p>	<p>A-s Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hugner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 751 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>M. Nielsen . Bagermester Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havnegade 22 - Tlf. 68 og 69 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring</p>
<p>Aalborg M. Thomsen Støtt Entrepreneur og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Nakskov Chr. Steffensen Herreekvipering Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>	<p>Ledig</p>

Katolsk Ugeblad

27. Januar 1946
94. Aargang
Nr. 4

Nordentoft-Sagen

En Jesuit narrede
Japanerne
Gregoriana i Rom
Æresoprejsning for tyske
Præster
Jeg havde en Kammerat

En Æresoprejsning

De mange Afsløringer, som Nürnbergprocessen har bragt frem for Dagen, var ingen Overraskelse for de fleste af os. Vel kunde de fremhæve en eller anden Sammenhæng eller skarpere belyse en eller anden Person eller Begivenhed. At alt forholdt sig stik modsat alt, hvad den nazistiske Propaganda havde forsøgt at indbilde Verden, var enhver klar over, der vidste, at hele det 3. Rige lige fra Rigsdagsbygningens Brand stod i Løgnens Tegn, og at Nietzsches Ord »En Løgn, der gavner, er bedre end en Sandhed, der skader«, kunde have været Mottoet for hele den Goebbelske Propaganda. Dog har man oplevet, at Folk ogsaa uden for Tysklands Grænser kom under Indtryk af samme Propaganda, og at den udenlandske Presse gik Nazisternes Ærinde. Et Træk, der sikkert endnu staar i frisk Erindring hos mange danske Katolikker, fordi det slog Saar i Saar, var dengang en Del af den københavnske Presse ikke holdt sig for god til at hyle med Ulvene, da Dr. Goebbels i Foraaret 1937 gav Tegn til, at der skulde

sættes ind med larmende Fyraab mod Tysklands katolske Kirke som Ledsagelse til de af samme Propagandaminister iscenesatte Sædelighedsprocesser mod utallige katolske Gejstlige.

Det være sagt uden Bitterhed og uden paa mindste Maade at ville foranledige nogen Udrensning blandt hverken Aften-Berlingerens eller Nationaltidendes Repræsentanter. Mindretals Katolikker har lært at sige Mesteren det efter: »Fader, tilgiv dem, thi de ved ikke, hvad de gør.« Naar der her bliver rippet op i et forlængst arret Saar, da er det, fordi jeg tilfældigt støtte paa en smuk Oprejsning for de dengang saa plumpt smædede Præster. Den stammer ikke fra en herværende Journalist. Den findes i en Bog, der udkom fornylig paa Vilhelm Priors Forlag; Bogen »Ud af Mørket« (oversat af Peter de Hemmer Gudme), er skrevet af en af Kominterns mest betroede Agenter. Forfatteren — han gaar under Pseudonymet *Jan Valentin* — fortæller i Bogens 2. Bind Side 256 om sit Ophold i Plötzensee-Fængslet.

HJEM FRA MOSKVA — Efter tolv Aars Ophold i Moskva — som den eneste katolske Præst, der har officiel Tilladelse til at opholde sig i Sovjetunionen — vendte FATHER L. J. BRAUN omkring Aarsskiftet tilbage til Washington og blev ved Ankomsten paa Flyvepladsen omringet af Journalister. — Fader Brauns Efterfølger som eneste tilladte Gejstlig i „den frl Sovjetunion“ er allerede ankommet til Moskva. (I. N. P.)

En tjenstvillig Medfange har fra Nabocellen straks underrettet ham om, at naar man spørger ham om hans Religion, da skal han svare, at han er blevet Katolik. Dertil knytter nu denne fhv. Kommunist, der iøvrigt gør

(Forlættes Side 51)

Munkemel

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Tlf. 12,166 og 12,161

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester,
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4014

ROSENBORG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

Brønshøj Bogtrykkeri
Frederikssundsvej 225
Bella 1700, Lokal Nr. 1

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØRS KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

TIL AL VASK og REKLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
TÅLØS LAGERGÅRD 10

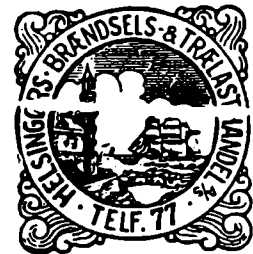
Fredericia

H. Olsen Holmelund A/S
Gothersgade 44 . Tlf. 169 . 170
Kul, Koks, Cinders, Briketter, Brænde
Prima Kvaliteter
Promte og reel Betjening

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
Telefoner: 39 - 1139 - 575
Kul, Koks, Brænde og Briketter

Indtryk af at være helt igennem redelig og troværdig, følgende Kommentar:

Jeg fulgte dette Raad. Den katolske Kirke i Tyskland var kommet ud for haarde Tider. Modgangen gjorde meget til, at den genvandt sin gamle, halvt forglemte Kampaand. Plötzen-see-Fængslet var velbefolket med Præster og Munke fra Sydtykland og Rhinlandet. De var blevet dømt for alle Slags seksuelle Perversiteter, men baade Fanger og Fangevogtere vidste, at Anklagerne for utugtig Opførsel blot var et Paaskud, som Dr. Joseph Goebbels og Gestapo havde opfundet for at tilsløre den faktiske politiske og religiøse Forfølgelse af katolske Organisationer og deres kæmpende Aander. —

Som »Katolik« fik jeg hyppigt Besøg af Præster, der tog sig af Fangernes aandelige Behov. Jeg var forbauset over at opdage, hvor nær disse Guds Soldaters Tanker og Hjerter stod de tyske Folkemassers Tanker og Hjerter. Ikke een af disse Præster gav mig Indtryk af, at jeg havde at gøre med en Opportunist eller Hykler. Jeg fandt i dem dristige, varmhjertede og forstaaende Korsfarere for Menneskerettighederne. Forsigtighed og Gestapos Aarvaagenhed forhyder mig at fortælle mere detailleret om min Forbindelse med disse mandige Repræsentanter for religiøs Internationalisme, for de holder stadig ud paa deres vanskelige Post i Tyskland.«

Bogen er nemlig blevet affattet, mens Krigen endnu stod paa; denne Mands Vidnesbyrd bør da ogsaa veje tungere end Nazi-Propaganda, selv om denne blev slaaet op med store Overskrifter i danske Aviser. S. W.

Nordentoft-Sagen

Diskussionen om Nordentoft-Sagen fortsætter med uformindsket Styrke. Pastor Bartholdys Erklæring paa Indre Missions Bestyrelses Vegne har ved sin Form næppe gavnet det Standpunkt, Erklæringen forfægter. Kommuneskolelærernes Medlemsblad har Uge efter Uge op til en Snes nye Indlæg i Sagen. Vort eget Standpunkt har fundet Omtale i Dagspressen, og vore egne Læsere viser stadig levende Interesse for det her opkastede Spørgsmaal. Desuden har vi haft Lejlighed til at drøfte Sagens Stilling med betydende Personer indenfor Skolevæsenet, og vil, saaledes foranlediget af den fortsatte Aktualitet, paa ny fastslaa:

Første Mulighed: At der falder Ro over Sagen. Dette er næppe sandsynligt. Dertil er Modstanden mod Frk. Nordentoft antagelig for stærk. Det er heller ikke ønskeligt. Der er her konstateret en saa dybtgaaende Uenighed indenfor Lærer- og Forældrekredse om et samfundsmæssigt og pædagogisk Fundamentalspørgsmaal, at en Løsning er paakrævet. Ellers vil der opstaa en Følelse af Utryghed i Befolkningen overfor Skolen.

Anden Mulighed: At en politisk Flertalsafgørelse bliver truffet for det ene og mod det andet Synspunkt. Dette er desværre den sandsynligste Udgang paa Sagen. Men vi mener, at der er Sager, hvor Flertallet ikke maa faa sin Vilje paa Mindretallets Bekostning. Lige saa stærkt vi modsætter os, at et Flertal forgriber sig paa f. Eks. Ytringsfriheden, er vi imod, at et Mindretal skal være tvunget til at lade sine Børn opdrage i en Aand, der er imod Forældrenes Ønsker. Det betyder ganske vist kun lidt, hvis Uenigheden mellem Parterne gælder andenrangs Spørgsmaal. I det foreliggende Tilfælde er det derimod for begge Par-

ter et Spørgsmaal af afgørende Betydning. Her vil en Gennemtrufning af en Flertalsvilje hen over Mindretallets Ønsker føles som en ulidelig Tvang.

Tredie Mulighed: At det offentlige Skolevæsen tager Hensyn til de afvigende Meninger i de store Spørgsmaal, saaledes at Stat og Kommune opretter Skoler, hvor Lærere af bestemte Opfattelser samler Børn fra Hjem af samme Opfattelser. Den offentlige Skole bliver derved tjenlig for alle Samfundets Grupper. Imidlertid synes denne Mulighed at støde paa saa store praktiske og organisationsmæssige Vanskeligheder, at den næppe lader sig realisere paa tilfredsstillende Maade.

Fjerde Mulighed: At Privatskolen stilles paa fuldstændig lige Fod med den offentlige Skole. Det kan ikke undgaas, at en Løsning paa Nordentoft-Sagen (en hvilken som helst Løsning) vil faa den ene eller anden Forældregruppe til at ønske sine Børn undervist udenfor den offentlige Skole. Det er disse Forældres lovlige Ret. Men saaledes som Privatskolerne er stillet i Øjeblikket, er det kun en Ret, der kan benyttes af de Mennesker, der kan betale for den. En helt anden Tilskudsordning for Privatskolen («de flydende Skolepenge») vil derimod demokratisere det frie Skolevalg, saa Friheden her bliver enhver Borgers. Man kan beklage, at Befolkningen ikke ser saa ens paa Tilværelsen, at alle Børn uden Vanskelighed kan samles i offentlige Skoler til samtlige Forældres Tilfredshed. Men naar Anskuelserne afviger saa stærkt fra hinanden, kommer man til syvende og sidst ikke uden om Valget: enten Flertalsafgørelsens Tvang overfor Hjem med andre Opfattelser — eller Privatskolens Ligestilling med den offentlige Skole. H. D. T. K.

Paa een Gang - eller med Mellemrum?

»Jeg tror paa Kødets Opstandelse«. Denne Troslære betyder ikke blot, at alle Mennesker rejser sig til Livet igen, men ogsaa, at alle (eller saa godt som alle) gør det *samtidigt*, nemlig paa den yderste Dag. — Hvad der staar i Parentes skal bare minde om, at vor Frelser og hans velsignede Moder ikke behøvede at vente saa længe, som vi andre skal. Om Kristi Opstandelse beretter det Nye Testamente. Om Marias Optagelse i Himlen med Legeme og Sjæl belæres vi ved Kirkens mundtlige Arvelære og en aarlig Fest den 15. August, den ældste Mariafest. — Men hvad saa med os andre?

Jo, tager vi Johannesevangeliet og læser vi i det 6. Kapitel de storslaaede Ord fra *Herrens* egen Mund: »Dette er hans Vilje, som har sendt mig, at jeg ikke skal miste noget af alt det, som han har givet mig, men jeg skal oprejse det paa den yderste Dag. Thi dette er min Faders Vilje, at enhver, som ser Sønnen og tror paa ham, skal have evigt Liv, og jeg skal oprejse ham paa den yderste Dag«, saa er det klart, at ifølge dette Skriftsted opstaar i hvert Fald de retfærdiggjorte i *Fællesskab og paa een Gang*, og det paa den yderste Dag. Der er her ikke direkte Tale om de vantro og andre Syndere. Men disse maa være underforstaaet. For der kan jo ikke tænkes nogen fornuftig Grund til, at Guds og Kristi Fjender skulde rejse sig tidligere end de andre. Og paa de Steder, hvor Herren taler om den almindelige Opstandelse, bruger han Udtryk, der betegner en Opstandelse i *Fællesskab*. Han gør f. Eks. opmærksom paa, at Gud i sine evige Raadslutninger har fastsat en Time, da alle skal rejse sig fra deres Grave.

»Undres ikke herover« (nemlig at Gud har givet Menneskesønnen Fuldmagt til at holde Dom). »Thi den Time kommer, da alle de, som er i Gravene, skal høre hans Røst og gaa frem: de, som har gjort det gode, for at opstaa til Liv, men de, som har gjort det onde, for at opstaa til Dom« (Jo. 5, 28). I den Samtale, som vor Frelser havde i Betanien med den afdøde Lazarus's Søster Marta, findes der ogsaa en Bemærkning, som peger i samme Retning. Naar Marta siger om sin Broder: »Jeg ved, at han skal opstaa i Opstandelsen paa den yderste Dag«, saa er det ganske øjensynligt, at der foresvæver hende Tanken om en Opstandelse for alle paa en og samme Dag. I sit Svar bekræftede Herren Rigtigheden af denne Opfattelse, ikke direkte, men indirekte.

Til et lignende Resultat kommer vi, naar vi gennemtænker, hvad *St. Paulus* har om vort Spørgsmaal. »I et Nu,« siger han i I. Kor. 15, 52, »i et Øjeblik, naar den sidste Basun lyder; thi Basunen skal lyde, og de døde skal opstaa uforkrænkelige.« Selv om vi nemlig ingen Sikkerhed har for, at Apostlen taler om den almindelige Opstandelse (han synes kun at være optaget af de genopvakte Kristne), saa ligger dog den Tanke, at Synderne skulde opstaa før den yderste Dag, ham saa fjernt, at man med Føje maa anse den for udelukket.

Saa vidt vides har der aldrig været nogen, der paastod, at Guds Fjender opstaar før hans Venner. Men hvordan er det saa med de sidstnævnte, de gode og retfærdige? Faar ikke i det mindste nogle af dem Lov til at rejse sig til Livet før de andre?

Dette Spørgsmaal har haft stor Betydning i Troslærens Historie og er i Tidens Løb blevet besvaret paa forskellig Maade. Men allerede ud fra det, vi har hørt Herren og hans Apostel sige om den almindelige Opstandelse, er et klart Nej det rette Svar i denne Sag.

Her nytter det ikke noget at ville komme med *Indvendinger* ved at henvise til I. Kor. 15, 22—26. »Alle skal levendegøres i Kristus. Men hver i sit Hold: som Førstegrøde Kristus, dernæst ved Kristi Komme de, som hører ham til; derpaa kommer Enden, naar han overgiver Riget til Gud og Faderen, efter at han har tilintetgjort al Magt og al Myndighed og Kraft. Thi han bør være Konge, indtil han har lagt alle Fjender under sine Fødder. Den sidste Fjende, der tilintetgøres, er Døden.« Naar der her er Tale om tre Tidspunkter, saa kan det tredje ikke forstås om en tredje og afsluttende Opstandelse, men kun om Verdens Ende. Ifølge Sammenhængen er Enden og Overgivelsen af Herredømmet til Faderen een og samme Ting. Denne Overgivelse indtræder imidlertid ikke, før alle Fjender, hvortil ogsaa Døden hører, er overvundne. Ikke med et eneste Ord er der sagt, at der er et Mellemrum mellem de retfærdiges Opstandelse og Verdens Ende.

Heller ikke de Ord, som læses I. Tes. 4, 15: »Først skal de døde i Kristus opstaa«, kan bruges som berettiget Indvending mod Opstandelsen af alle i Fællesskab. Her er der nemlig slet ikke Tale om, at først skal de gode opstaa, og saa følger de andre, de onde. Men Apostlen klarlægger Forholdet mellem de hensovede Kristne og dem, der endnu er i Live paa Dommedag. Om de sidstnævnte siger han, at de ingenlunde skal gaa forud for de førstnævnte. Naar de er opstaaet fra de døde, skal baade de endnu levende og de opstandne borttrykkes i Skyerne for at møde Herren i Luften.

Det mest sejglivede Argument mod den samtidige Opstandelse af alle er blevet taget fra det 20.

Kapitel i Johannes' Aabenbaring. Som vi tidligere har set, skelner denne Apostel mellem en første og anden Opstandelse, og midt imellem ligger det tusindaarige Rige, i hvilket de retfærdige hersker sammen med Kristus. Men i flere udførlige Artikler har vi allerede paavist, at den første Opstandelse slet ikke skal forstås om Legemernes Opstandelse, men om en Opstandelse i aandelig Forstand, fra Syndens Død til Naadens Liv. Dog derom har vi sagt alt, hvad der kan og skal siges, og der er ingen Grund til at gentage det.

Naar vi nu har paastaet, at der kun findes en eneste Opstandelse, nemlig den paa den yderste Dag, saa skal der dermed ikke være sagt, at Guds Almagt ikke er i Stand til ogsaa at opvække døde fra deres Grave paa *et andet Tidspunkt*. Om han faktisk har gjort det, har vi til Dels allerede berørt. Vor Frelser og hans hellige Moder har oplevet Genforeningen af Legeme og Sjæl. Men hvordan forholder det sig med de andre, som efter Skriftens Beretning er blevet opvakt fra de døde? Om den unge Mand fra Naim, om Jairi Datter og om Lazarus ved vi, at de vendte tilbage til det jordiske Liv, uden at deres Legeme undergik den store Forandring, der indtræder paa den yderste Dag. Derfor var de nødte til at dø igen, og nu venter de som alle andre med Taalmodighed paa Herrens Dag.

Vanskeligere er det at udtale sig med Bestemthed om dem, som nævnes i Mattæusevangeliet 27, 52—53: »Gravene aabnede sig, og mange af de hensovede helliges Legemer opstod, og de gik ud af Gravene og kom efter hans (Kristi) Opstandelse ind i den hellige Stad og viste sig for de mange.« Da Skriften selv ikke giver nogle Holdepunkter, er Meningerne delte. Mange og betydelige Teologer holder paa, at her drejede det sig om en virkelig Opstandelse til Herlighedens Liv, og at de nævnte paa Kristi Himmelfartsdag fik Lov til at følge Herren baade med Legeme og Sjæl til Guds evige Rige. Andre benægter Rigtigheden af den-

ne Opfattelse og paastaar, at disse Vidner til Herrens Opstandelse ogsaa maatte dø igen som Lazarus og de to andre. Eller de siger, at der overhovedet ikke var Tale om en egentlig Opstandelse, men kun om det, at de paagældende Sjæle benyttede sig af deres Legemer som et Slags Klædebon og kom frem af deres Grave for at vise sig i Byen, sætte Skræk i Guds Søns Mordere og vidne om hans Uskyldighed og Triumf.

En Mellemvej vilde det være at antage, at de ikke døde igen, men beholdt deres Legeme, dog

saaledes at de sammen med Elias og Henoeh bør vente i det jordiske Paradis, indtil den Dag kommer, da Legemet skal herliggøres og baade Legeme og Sjæl holde sit Indtog i Himlens Paradis.

Hvor der er saa forskellige Forklaringer, er det vist bedst at være beskeden og indrømme, at vi ikke kan besvare Spørgsmaalet om dem, der gik frem af Gravene i Anledning af Herrens Opstandelse. Imidlertid maa man tillikende den første Forklaring større Sandsynlighed end de andre. F. K.

Besættelse paa Filippinerne:

En Jesuit narrede Japanerne

Da Japanerne havde deres haarde Hæl paa Manila, var der en amerikansk Præst, som trodsede dem med muntert Humør. Tit gjorde han dem rasende, og til sidst stod han næsten alene som den amerikanske Modstands Bolværk. Allerede i Januar 1942 befandt praktisk talt alle amerikanske Borgere i Manila sig bag Santo Tomas Fængslets Mure. Men en af de bedst kendte Amerikanere paa Filippinerne, Pater John F. Hurley af Jesu Selskab, gik ganske roligt rundt i Manilas Gader lige til 1944.

Japanerne vidste, at hans Jesuiter var et Neryecentrum for Guerilla Virksomheden, men skønt alle andre Ordenshuse i Manila gennem 18 Maaneder havde været tvunget til at huse japanske Soldater, var der endnu ingen i Pater Hurleys Kollegium.

Denne Præst, som er født i New York, trodsede de fjendtlige Styrker med saa fredelige Vaaben som et Tørklæde, en Medicinflaske og en glimrende Evne til at bluffe. Da jeg hørte om, hvordan han narrede og gjorde

Løjer med det frygtede japanske Militærpoliti, forekom Historien mig for god til ikke at blive fortalt.

En brændende varm Eftermiddag søgte jeg i min Jeep gennem de brede Manila-Gader for at finde Pater Hurley. Vi kørte ned ad en Boulevard, der var overstrøet med Penge af lige saa ringe Værdi som Japans Drømme om et Imperium, og forbi de sværtede Ruiner af Bygninger, der engang havde været smukke.

Pater Hurley gav mig et hjerteligt Haandtryk. Med et Smil indrømmede han, at han jo nok havde spillet dem et Par Puds. »Lad os flytte Stolene hen til Vinduet,« foreslog han, »der er køligere.«

Han saa forbavsende frisk ud i Modsætning til de mange tynde, melankolske Amerikanere, der var befriet fra Santo Tomas. Han kunde gaa for at være en velstillet Forretningsmand paa 50, skønt han faktisk maatte være ældre. Han var noget skaldet, og hans Øjne sprudlede af Liv bag de dagligdags sølvindfattede Brillen.

Ligesom en Gavtyv af en Dreng kunde han daarligt nok vente med at faa begyndt. »Vi fik virkelig Japanerne til at gaa i Vaadet,« klukkede han med en Stømme saa uforfalsket amerikansk, som var han lige i Gaar kommet herud fra Staterne. Han er vokset op i New York og tog Eksamen fra Fordham i 1914. Han kom til Filippinerne i 1921 og har boet der siden med Undertagelse af fem Aars fortsatte Studier hjemme.

*

»I 1941,« sagde han, »var det en af mine Opgaver at lede Manila's Athenaeum, et Kollegium, der i mange Aar har opdraget Blomsten af de unge Filippinere.« Da U. S. A. før Krigen besluttede at overtage alle fjendtlige Udlændinges Ejendom, forsikrede Højkommissæren Francis B. Sayre Pater Hurley om, at det ikke vilde ske hans Jesuitter noget, da han var amerikansk Børger. »Ja, men det er ikke det afgørende,« protesterede Pateren. »I Øjeblikket staar en Spanier i Spidsen for Dominikanerne, men han er blot Ordenens midlertidige Leder. Han ejer den ikke. Og det samme gælder de Missioner, der ledes af Tyskere og Italienerne. Næste Aar er det måske en Amerikaner, der leder dem.« Resultatet blev, at Sayre gik med til ikke at beslaglægge nogen kirkelig Organisation, og Pater Hurley havde derved reddet baade Protestanter og Katolikker.

Det gav ham et Udgangspunkt, da Japanerne trængte ind i Manila. Den 3. Januar 1942 kom fjendtlige Officerer for at forlange Kollegiet. De stillede alle Patrene op paa Geled og skrev deres Navne ned. Patrene skulde til Santo Tomas Fængslet »blot for tre Dage« for at blive registreret.

Amerikaneren var sikker paa, at hans Jesuitter aldrig vilde vende tilbage fra »Registreringen«. Da han saa dem staa med deres Bagage, parat til pr. Lastbil at blive kørt til Fængslet, besluttede Pater Hurley sig til at kæmpe. Over 400 fattige havde han at bespise. Nogle havde

Børn, der kun var faa Uger gamle. Og hans filippinske Guerillakrigere maatte ikke miste deres Nervecentrum i Manila, hvorfra de kunde bringe Underretninger og Ordre op i Bjergene.

Derfor gik han hen til Office-ren. »Jeg maa forbyde mine Præster at forlade Kollegiet. Jeg har ikke Autoritet til at kunne tillade dem at bo andre Steder!« Han holdt meget stærkt fast ved, at Sagen maatte bringes frem for den japanske Officer, der havde den religiøse Propaganda under sig. Han vandt sin Sag, og Japanerne sagde, at seks Officerer vilde aflægge ham Besøg Kl. 8 næste Morgen.

Pateren rystede paa Hovedet og foldede sine Hænder foran sig som Tegn paa, at han Kl. 8 var ved at bede. »Klokken 9,« sagde han. Efter at de havde diskuteret frem og tilbage i nogle Minutter — »Otte,« »Nej, Ni« — foreslog Pateren Kl. 8,30. »Og med en Pludselighed, der overraskede ham, lød det arrigt: »Javel da.« Saa lod han sine Patres pakke ud igen.

*

Da seks Officerer næste Morgen stod overfor ham, havde de allerede »tabt Ansigt« angaaende Tidspunktet for Mødet. Pater Hurley sagde indtrængende til dem, at Amerikanerne ikke havde beslagnet nogen kirkelig Ejendom, ikke engang den, der blev ledet af Tyskere. De kunde selv kontrollere det i Bankerne. Han følte sig overbevist om, at Japanerne vilde være lige saa fair.

Officererne blev overrumplede og skammede sig for at svare benægtende. Pateren forfulgte sin Sejr med at citere Folkeretten om kirkelig Ejendom og gøre det saa klart og nøjagtigt, at Officererne tog Afsked for at overveje Sagen paany. Der blev ikke sagt et Ord om at tage Patrene.

Næste Dag vendte de tilbage med en Tolk for at sige, at de trods alle Rettens Finesser maatte have Athenaeum. Da Pateren erklærede, at han ikke havde Myndighed til at overdrage Kollegiet til dem, udbrød Tolken: »Officerer sige, de kan 'tage' dit

Hus.« »Ja, naturligvis,« sagde Pater Hurley og lod, som om han blev dybt rystet. Han havde troet, at en japansk Officer var en Gentleman og hævet over at fremsætte lovstridige Trusler.

Øjeblikkelig bedyrede Japanerne, at Tolken havde misforstaaet dem; de havde ikke fremsat Trusler. Og da Pateren nu havde Sejrherrerne »paa Tilbage«, kastede han sig ud i en spidsfindig Drøftelse af kirkelig Ret, idet han misbrugte Ordene saa snildt, at Mødet brød fuldstændig sammen. Nu saa det ud til, at Japanerne havde opgivet enhver Tanke om at indespærre Jesuitpatrene. De var nødt til at komme igen næste Morgen med en Japaner, der var katolsk Præst, Pater Gregorio Tsukamoto. Han maatte kunne forstaa de fine Afskygninger i Kirkeretten.

Da de to Præster stod overfor hinanden for at kæmpe om Kollegiet, opdagede Amerikaneren til sin Fryd, at de ikke kunde forstaa hinanden paa andre Sprog end Latin. Han kunde ikke tilbageholde et Smil, da han forstod, at de skulde maale hinandens Kløgt i en meget betydningsfuld Sag og gøre det paa et Sprog, man mente uddødt for Aarhundreder siden.

Efter at have hævdet, at han ikke havde »*auctoritas sufficiens*« (tilstrækkelig Myndighed) til at overdrage Kollegiet til dem, maatte Hurley til sidst indrømme, at han var Jesuitternes »Nr. 1 Mand« paa Filippinerne. Ja, men for at udlevere Kollegiet maatte han have en *skriftlig* Tilladelse »*ex Roma*«.

Dette dristige Bluff fik de japanske Officerer til paa Geled at suge Luft hørligt ind mellem Tænderne, eftersom de var højløst forbløffede. (Pateren gav mig en morsom Efterligning af Forestillingen med alle Lydefekterne).

*

Igen gik de seks Officerer ud paa Rad, medbringende deres egen Præst, som Amerikaneren ikke var sikker paa, han kunde have Tillid til, men som sidenhen med sin Forstaaelse og venlige Hjælp virkede afdæmpende

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Radio Vaticana gengav i Torsdags Ordlyden af et Hyrdebrev, som den hellige Fader har rettet til de tyske Biskopper, og hvori han bl. a. opholder sig ved Kirkens Modstand mod Nationalsocialismen og erklærer, at Kirken havde »den bedre Del af det tyske Folk« paa sin Side. Man bør derfor undgaa — udtaler den hellige Fader — at straffe de uskyldige med de skyldige. Det store Problem er imidlertid ikke blot at genopbygge det Tyskland, der er blevet ødelagt i materiel Henseende, men tillige ogsaa at søge at vinde et Folk, der i mange Aar har været udsat for Vranglærdomme, tilbage til den kristne Sandhed.

Den hellige Fader gav derefter Udtryk for sin Medfølelse med de Tyskere, der har deres Hjem i Berlin og i Østtyskland. »Vi ved, hvor haard deres Skæbne er, vi kender de frygtelige Ødelæggelser, der ramte blomstrende Provinser og Byer i Krigens Slutfase. Vi beklager endvidere den vanærende Behandling, som Kvinder og unge Piger i Østtyskland har været udsat for i de sidste Maaned — vor Bøn gælder dem alle, og vi vil ikke forsømme nogen Lejlighed til at komme alle nødstedte til Hjælp saavel i aandelig som i materiel Henseende.«

Tyskland

Hamburgradioen meddelte fornylig, at den berømte Domkirke i Münster vil komme til at indtage en Særstilling ved Genopbygningen af Byen. Bygningsens uerstattelige Kunstværker vil uvægerligt gaa til Grunde, dersom Domkirken ikke repareres snarest, og de britiske Myndigheder har derfor anset det for nødvendigt trods Bolignøden at reservere Bygningsmateriel og Arbejdere for selve Kirkebygningens Reparation. —

De britiske Kommandanter i Berlin har foranlediget indført Religionsundervisning i Skolerne.

Østrig

Benediktinermunkene i Salzburg er vendt tilbage til deres gamle Kloster, som Gestapo for syv Aar siden fordrev dem fra. — Jesuitterne har faaet deres store teologiske Lærestalt »Canisianum« i Innsbruck tilbage og Patrene, som i Mellemtiden har opholdt sig i Sitten i Schweiz, har genoptaget deres Arbejde.

paa mangen streng Ordre. Næste Morgen kom de tilbage og tilbød Pater Hurley Filippinerne Universitet — som de bare kunde hugge fra den filippinske Regering — til Gengæld for Athenaeum. Til Svar citerede Pateren dristigt fra Genferkonventionen, at en besejret Regering til det offentlige Velfærd oprettede Institutioner ikke maa konfiskeres af Sejrrherren. (Han havde læst over paa alle herhen hørende Bestemmelser, før Japanerne slog til).

Men hvad der slog Officererne var Pater Hurleys skarpe Hævelse af, at han ikke kunde tage imod Universitetet uden Pavens skriftlige Tilladelse. For de imperialistiske Officerer, som altid havde taget, hvad de ønskede, forekom det en utrolig Tanke, at nogen afslog en Gave. Den uovervindelige Pater lo. »Nu begyndte de at spekulere paa, hvilken Kategori af Fæhoveder jeg mon hørte til.«

Senere paa Ugen maa de være kommet sig af Forbløffelsen, for de kom tilbage for at sige, at de trods alt vilde være nødt til at indkvartere Tropper i Kollegiet. Modstand lod til at være haabeløs, men Pateren holdt stærkt paa, at Officererne skulde blive til Middag. Han kæmpede fortvivlet for at vinde Tid til at finde en hidtil ubenyttet Form for Bluff.

Han *maatte* bevare Kollegiet, hvorfra han kunde smugle Guerilla-Præster og -Studenter ud af Byen. »I Ly af Natten?« spurgte jeg. »Nej, absolut ikke,« udbrød Hurley. »Vi førte dem gennem Manilas Gader midt om Dagen paa vore Hestekøretøjer. Japanerne kan ikke have tænkt sig, at vi kørte med Gurillafolk ned gennem Hovedgaden i fuldt Dagslys, for de generede os ikke. Jeg gad vidst, hvor mange Filipinere vi opmuntrede til Undergrundsarbejdet, og hvor mange Menneskeliv vi fik reddet.«

Da Hurley ransagede sin Hjerne for at hitte paa et nyt Fif, ringede Telefonen. Det var en tysk Ven (en Anti-Nazist), der vilde høre det sidste Nyt om Be-

slaglæggelsen. Idet han talte meget hurtigt, for at Fjenden ikke skulde forstaa det, indrømmede Pateren, at han var løbet tom for Idéer; Spillet var ude.

Han lagde Røret paa, vendte sig mod Officererne og sagde ganske kort og afgjort: »Tyskeren sagde, at jeg ikke skulde udlevere Athenaeum.« Og aldeles uventet akcepterede Japanerne denne Forklaring og gik bukkende bort.

Saa saare de var ude, kom to filippinske Patere fortvivlet farenende ind. »Naar Japanerne anstiller Undersøgelser, Pater, saa opdager de, at de er blevet narret!« »Naa, ja,« og Hurley trak paa Skuldrene, »vi har i hvert Fald tabt.«

Næste Morgen, da den Oberst, der skulde tage sig af den religiøse Propaganda, arriverede, var Amerikaneren faktisk bange. »Pater Habri,« begyndte Obersten (han kunde ikke udtale et »l«), »vi forstaaer. Vi tager ikke Deres Kollegium.«

Pateren maatte tage et haardt Tag i sig selv for roligt at kunne sige »Tak«. Ikke en eneste Præst blev ført til Santo Thomas, og indtil Juli 1943 blev ikke en eneste Soldat indkvarteret i Athenaeum.

Mens han lo, da han fortalte om alle sine Bluff, indrømmede han, at han kun kunde gætte sig til, hvorfor det gik saa godt. Japanerne søgte at komme til at staa sig godt med Paven, og havde lige sendt en Ambassadør til Vatikanet, men paa den anden Side overtog de alle andre katolske Institutioner i Manila, saa det kunde ikke være Forklaringen paa, hvorfor Pater Hurleys Kollegium slap fri. Faktisk havde Japanerne ikke foretaget nogen som helst Undersøgelse angaaende Tyskeren og hans Raad. Maaske var de bange for, at Spørgsmaal kunde aabenbare, at de ikke vidste noget, som de burde vide — og derved kunde de »tabe Ansigt«.

C. C. van Leer.

(Sluttes næste Uge).

Midt i det evige Roms Hjerter ligger det pavelige gregorianske Universitet »Pontificia Universitas Gregoriana«, indadtil saavel som udadtil et Institut af usædvanligt Format og af afgørende Betydning for vor hellige Kirkes Præsteuddannelse. Studerende fra fem Kontinenter samles daglig her, og i Aarene, der gik forud for den store Krig, tælle Lærestællen aarlig ca. 2200 Studenter. Universitetet har til Huse i en monumental Bygning, der blev taget i Brug i 1930 og som ligger i den gamle Bydel, mellem Quirinalet og Corso Umberto. Spiren til denne vældige Lærestæll lagdes af Ignatius af Loyola i 1551, da han oprettede det saakaldte Collegium Romanum.

← Problemerne drøttes
 ↳ Midt i det gamle Rom ligger Gregoriana. — Udsigt fra Taget over Rom

Seminarister fra 5 Verdensdele søger **GREGORIANA i ROM**

TEKST OG FOTOS: P. R., ROMA

Universitetets egentlige kaber er dog imidlertid Pave Gregor XIII, der i 1582 skænkede det Palads, der idag rummer det italienske Statsbibliotek i Formaalet. Gregoriana ledes af Jesuitterne og har fra Sietz været et internationalt Midtpunkt for teologiske Studier, (findelig forie det begge Navne Collegium Romanum og Universitas Gregoriana», men ider det een Studiestat med 2200 Studenter fra alle Verdensbjørner, fordelt paa 12 Faculteter, og adskillige af de Videnssamfund, der har Koster i Rom, sender daglig deres teologistuderter herhen. Undervisningen ledes af en Rector assistet af 80 Professorer. I sin Tid knyttede Pave Pius VI Instituttet for Bibelvidenskab til Universitetet.

Under Forelæsningerne leder Professorens docerend
 ← Pontificia Universitas Gregoriana
 ↳ En Forelæsning

I den store Aula — Aula Maxima — staar der en Statue af Frølsaren, som sender sine Apostle ud i Alverden. Polerede Granitstøtter bærer Etagedækkellisten

22 Studiesale og to store amfiteatraliske Auditorier, et Bibliotek (med ca. 250.000 Bind), der regnes blandt Italiens bedste, og som søges ikke blot af de studerende, men ogsaa af udenforstaaende fra alle Verdensbjørner, samt et Trykkeri.

Den store Aula — Aula Maxima, der danner en smuk Ramme om Universitetets Højtid — gør et overvældende Indtryk, naar man for første Gang træder indenfor i Gregoriana. Polerede Granitstøtter bærer Etagerne, hvor Auditorierne, Studiestolene, Laboratorierne, Rektoratet og Præfektoret er beliggende. To

store Malerier i Aulaen fortæller om to store Pavers Tilknytning til Universitetet: Universitetsgrundlæggeren Gregor XIII samt Leo XII, der efter at have genoprettet Jesu Selskab i 1824 overdrog Jesuitterne Ledelsen af Universitetet. I Sale og paa Gange sløder man imidlertid paa adskillige andre Statuer og Billeder af Personer, der har søgt Gregoriana og som senere har gjort deres Studiestanslære paa de Poster, som de naaede frem til, hvad enten det nu var som Paver, Kardinaler, høje Kirkefyrster eller berømte Videnskabsmænd.

De to Minutter

Ind imellem —

Stof og Korrespondance vedrørende disse Sider — der redigeres af *Pater Johs. Samuelsen S. J.* — fremsendes til *Katolsk Ugeblad's Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.*, og Kuverten mærkes tydeligt »*Ind imellem*—«. De respektive Ungdomsforeninger anmodes om *i god Tid* at indsende deres Meddelelser o. l.

Kære Kammerater!

Det er første Gang, jeg staar her paa Talerstolen og taler til jer. Jeg har trukket Vejret dybt for at overvinde min Nervøsitet. Selv om Tavshed er Guld, vil jeg dog prøve at udfylde de to Minutters Stilhed, medens I lytter. I sidste Ugeblad stod en Artikel om godt Kammeratskab.

Et Par Linier har maaske Bud til vor Forening:

»Vore Ungdomsforeninger har altid Tilbøjelighed til at blive Samlingssted for dem, der mindst trænger til dem. Pæne unge Mennesker, som vilde være pæne og saa uden dem. Og indrømmes skal det, at det er svært at faa fat i og især holde fast paa de andre ... Hvad har vi vore Idealer for, hvis vi lader de *andre* forsumpe?«

Artiklens Forfatter kalder os her forsamlede pæne unge Mennesker. Og det er vi forhaabentlig. Men hvad kræves af os? — At vi ændrer Metoder, at vi skal være dristige i Skabelsen af nye Former for Arbejdet.

Det lyder meget tiltalende. Bør vi nedsætte en Kommission blandt Medlemmer og Bestyrelse, der skal tage Spørgsmaalet op til Drøftelse og med Tiden afgive en Betænkning — eller bør vi gribe om Problemet, — med de bare Næver?

Vi føler selv, at de mindre ivrige og ligeglade gaar vor Dør forbi. Hvad saa?

Ærlig talt, jeg kvier mig ved Tanken om Husbesøg. Saa hellere skrive 100 Brevkort — uden Resultat.

Tænk, hvilken flov Fornemmelse, hvis jeg gav mig i Snak med unge Mennesker, der regelmæssigt hver Søndag kom til 11½ Messe Kl. fem Minutter i tolv. Tænk, hvis jeg rullede mig ud og viste mig som en lille Apostel for mine Kammerater? Det vilde være ærgerligt, hvis man mærkede, at Biblens Tanker smittede af og blev omsat til Virkelighed i mit Liv? — Hvad gaar der dog af det pæne Menneske fra Ung-

domsforeningen, vilde Folk hovedrystende spørge.

Tænk, hvis den pæne Ungdom pludselig begyndte at bede for de *andre*, for deres Sjæle. Tænk, om vi paa en Hverdag sluttede os sammen til en hellig Messe, hvor vi i Fællesskab med Kristus ofrede vort Arbejde og smaa Bryderier paa Altret. Tænk, om vi med Ungdoms Letsind begyndte at vise mindre Respekt for, hvad *man* mener om Ditten og Datten, tænk om vi sluttede os sammen i Grupper og uforfærdet gik løs paa de mange Op-gaver i Foreningslivet, ja, tænk — hvor forførdeligt!

Men, mine kære Kammerater! Jeg er bange for, at vi maa gøre Alvor af disse Tankeeksperimenter, hvis vi vil have noget ud af Arbejdet. Vi maa opgive vor pæne Genertid, vor tiltalende Tilbageholdenhed. Vi ma gøre Alvor af vore Idealer.

Kære Kammerater! Før jeg vaker beskæmmet ned fra Talerstolen, saa lov mig, lov mig ... at I vil grine mig rigtig gammeldags ud, hvis jeg for Fremtiden skammer mig over mine Idealer! Lov mig det!

Harehjerlet.

Jeg havde en Kammerat...

Vi sad ved Siden af hinanden. I Frokostpausen snakkede vi om alt, hvad der nu kan sætte unge Sind i Bevægelse. Saa tabte jeg en Dag et Gildehefte paa Gulvet. Min Sidemand bragte mig det. Jeg slap ikke for en Forklaring — og Sidemanden ikke for en Sensation. Tænk, at jeg var Katolik, jeg saa da ellers saa normal ud. Men man kan jo aldrig skue Hunden paa Haarene.

Saa fulgte en Tid med mange Drillerier og Stikpiller. Mange var de Indvendinger, jeg maatte høre paa, og det var pinligt at opdage, at Tiden havde slaat en Del Huller i min Viden om min kristne Tro.

En Dag var det rigtig galt. Tænk, at man kan tvinge Folk til at rende i Kirke hver Søndag! Det var da ikke humant at ekspedere

en i Helvedet, fordi man en Søndag ikke følte Trang til Kirken. — Jo mere jeg trak mig ind i min Skal, des mere ivrig blev min Sidemand med sine Spørgsmaal og Drillerier.

Indtil jeg en skønne Dag tog Af-fære. Sidemanden var paa ny faldet i Forundring over den sære Gudstjeneste, vi vartede Gud op med, den megen Røgelse, de gyldne Dragter etc.

Saa lod jeg Bomben springe. Paa næste Søndag kan De faa Syn for Sagen; De skal blot komme Kl. 10 præcis ved Kirkedøren, saa skal jeg bugser Dem ind gennem Røgelsesskyerne til en Bænk.

— Det var en stor Skuffelse for min Kammerat, at der ikke vældede tunge Røgelsesskyer ud af vort hellige Tempel.

Dagen efter, da der indtraadte en Pause i Arbejdet, begyndte Sidemanden at fortælle om sine Indtryk fra Søndagsmessen. Der var lidt Spot i Stemmen, men ogsaa lidt Usikkerhed. Jeg havde travlt med mit Arbejde, paastod jeg, — lagde et Par Pjecer af Schindler om Højmesse og af Martindale om hvad Præsten foretager sig ved Altret over paa hans Pult. Saa kunde han have det saa godt og gumle paa det den næste Tid.

I de Uger, der fulgte, havde jeg nogenlunde Fred. En Morgen laa mine to Pjecer paa Pulten med en lille Seddel ovenpaa. Der stod med fast Haand prentet: *Ikke noget for mig!*

Saa var den Dom afsagt. Men Plagerierne tog atter fat.

En skønne Dag havde jeg mistet Taalmodigheden. Paa Sidemandens Pult anbragte jeg en Katekismus med den lakoniske Besked: *Se selv efter!*

En Aften, da jeg kom forbi min Sognekirke, vilde jeg lige smutte ind og bede ved Julekrybben. Jeg fik næsten et Chok, da jeg saa min Sidekammerat sidde derinde og blade i en Bønnebog.

Den næste Dag paa Arbejdspladsen forlangte jeg min Katekismus tilbage. Jeg fralagde mig højtideligt ethvert Ansvar. Man skulde ikke sige, at jeg gik rundt og hvervede Protelytter.

— Men det var aabenbart for sent. En Dag fortalte min normale Sidekammerat, at Undervisningen var begyndt. Ja, saa blev jeg tilfældigvis forflyttet til Fyn, maatte til sin Tid nøjes med en skriftlig Lykønskning paa Optagelsesdagen.

— Hvorfor jeg har fortalt det? — Fordi mange unge tror, at det er Drilleri og Plageri fra Kammeratens Side paa Arbejdspladsen, og saa er det for det meste dog camoufleret Interesse og Nysgerrighed.

Og endnu et: Hvis vi led af færre Mindreværdskomplekser, hvis vi vidste mere om vor Religion, ja, da vilde vor Tro blive endnu mere respekteret, og vi vilde blive sande Apostle.

FORSKELLIGT

Forleden fik jeg »Lægekunst i Middelalderen«, 180. Hæfte, tilsendt; det er et Hefte i Serien *Faglig Læsning for Skole og Hjem*. Foruden mange gode Oplysninger fandt jeg noget, der fik mig til at studse. I Afsnittet om Mirakelkure skriver Forfatteren: »Af stor helbredende Virkning var Relikvier; derved forstod man de legemlige Rester af Martyrer, senere ogsaa af andre hellige Mænd og Kvinder, der helgenkaaredes af Kirken. Selv den mindste Del af en Relikvie ejede hele Helgenens undergørende Kraft, og denne Kraft bevirkede *Syndsforgældelse*, og dermed Helbredelse for alle Sygdomme; der krævedes kun, at den syge berørte Relikvien for at blive delagtig i Un-

deret ... Os forekommer Helgendyrkelsen, med hvad dertil hører, et underligt *Vrængbillede*, men for den Tids troende var den en Virkelighed, som ofte førte til en Helbredelsens Mirakel.«

Jeg følte mig, — det skal ærligt indrømmes, — lidt flov og usikker til Mode, da jeg læste denne Bedømmelse af vore Helgener. I min Katekismus fandt jeg ikke noget om, at en Relikvies Kraft bevirker *Syndsforgældelse*. Det forekom mig uldent. Jeg hidsætter Resultatet af min Undersøgelse i Katekismen:

Hvorfor holder vi de Helliges Relikvier i Ære?

Svar: 1. Fordi de er os dyrebare Minder om de Hellige selv.

2. Fordi Gud selv ærer disse Relikvier og mange Gange har udmærket dem med Vidundere.

At Gud har bevirket Undere ved Haandspaalægelse af Apostle-

ne, ja, blot ved, at Petri Skygge strejfede de syge paa Gaden, har jeg læst om i det Nye Testamente. Men hvor kan man læse, at Berøring med Relikvier giver *Syndsforgældelse*? Hvor har Forfatteren til Faglig Læsning hentet sin Viden? Vi svarer:

Hvor Forfatteren har hentet sin Viden om *Syndsforgældelse* ved Berøring af Relikvier, ja, se — det gad vi ogsaa vide! Vi gætter paa, at Forfatterens livlige Fantasi er løbet af med ham. Blot er det jo kedeligt i en belærende Ungdomsbog at maatte lufte sin Uvidenhed eller ...?

At han synes, at Helgendyrkelse er et *Vrængbillede*, er ikke sært. Han konstruerer et *Vrængbillede* i sin Fantasi, der intet har med Virkeligheden at gøre.

Dette konstruerede *Vrængbillede* kalder han et *Vrængbillede*. — Logisk — men sørgeligt.

Katolsk Ugeblads Feuilleton

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(39)

»Det er Guds hellige Vilje, ikke min!« svarede Munken roligt.

»Men det er saa stadig en Kilde til stor Sorg for Dem, Broder. De maa jo føle dette som en tung og bitter Prøvelse.«

»Jeg har ikke adspurgt mine Følelser; jeg vidste jo, at det var Guds Vilje.«

»Har De lært at læse Messe, Broder? I tidligere Tider mener jeg.«

»Ja, jeg skulde jo netop modtage Præstevielsen i Løbet af 2 Dage.«

»Men kan De stadig huske, hvordan De skulde bære Dem ad?«

»Ja, det er jeg vis paa, for det kunde man vel aldrig nogen Sinde glemme. Er en enkelt lille Ting smuttet ud af min Hukommelse, saa er det ikke mere.«

»Pater Abbed,« Biskoppen vendte sig imod ham, »hvis Br. Petroc stadig husker, hvordan han skal læse Messe, og hvis man forklarer hans specielle Tilfælde i Rom, saa er jeg overbevist om, at Paven vil give Tilladelse til, at han kan blive præsteviet straks uden yderligere Studium. Og om nødvendigt kunde jeg opnaa Tilladelse for ham til at læse Votivmessen til Guds Moder. Provikaren rejser til Rom i Morgen

tidlig. Men jeg tænker, at jeg kan naa hjem i Aften, og at jeg kan faa ham til at forebringe Br. Petrocs Sag for den hellige Fader. Jeg vil bede ham telegrafere hertil, hvis han faar et gunstigt Svar. Saa det er sandsynligt, at vi kan naa at faa Tilladelsen før den 15. August. Men hvad mener De selv, Br. Petroc.« Biskoppen vendte sig atter imod Broderen — »hvad mener De selv om, at vi beder om Pavens Samtykke til at ordinere Dem paa 400-Aarsdagen for den Dag, der oprindeligt var bestemt til Deres Præstevielser?«

Petrocs Ansigt dækkedes af en tydelig Bleghed; men iøvrigt var der ingen særlig Bevægelse at spore hos ham. Han svarede da ogsaa ganske roligt:

»Jeg er jo Pater Abbedens Under-
saat, og hans Ønske er mit.«

»Men hvad vilde De saa sige, naar De hører, at Biskoppens og mit Ønske falder sammen?« indvendte Abbeden.

En straalende Glæde fo'r hen over Petrocs Ansigt.

»Ja, i saa Fald, saa —« hans Øjne gav det Svar, som hans Læber nægtede at give. (Fortsættes)

„Ekstrabladet“ sig selv lig

Dagspressen har bragt en kort Gengivelse af Pavens Brev til de tyske Katolikker, hvori den Hellige Fader bl. a. udtaler sit Ønske om, at Straffen for Krigens Forbrydelse kun maa ramme de skyldige, ligesom han udtrykker sin Deltagelse med den haarde Skæbne, der har ramt den østtyske Befolkning, og specielt nævner Forbrydelsen mod Kvinders Ære.

»Ekstrabladet« har benyttet denne Lejlighed til et Angreb paa Pavens Bladet mener, at Paven røber sine politiske Sympatier, hvorfor tav han ellers, da det var Tyskerne, der begik Forbrydelsen?

Angrebets kedelige Tone og saglige Ubegrundethed fritager os egentlig for Svar. Men lad os alligevel ganske kort bemærke: Paven var længe før Krigens første, der gav Verden klar Besked om Nazismen. I Tyskland talte katolske Præster og Biskopper rent ud om Nazismens Forbrydelse, da det var livsfarligt at gøre det. Fra Krigens Aar kan citeres en Række Paveudtalelser, bl. a. om Misgerningerne i Polen. Heller ikke de tyske Katolikker tav stille.

Hvis »Ekstrabladet« under Krigens havde haft blot lidt af dette Mod og havde aftrykt Pavens Ord, vilde det have kunnet huske dem. Mere behøver vi næppe at sige.

Stakkels Pater Martindale

Læserne husker, at Pater Martindale forleden fortalte om en fransk Fange i Buchenwalde, der gemte Hostier i et Hul, han havde boret i sine tykbundede Træsko. Historien har siden været gengivet i flere Aviser. Men da den naaede over til Jylland, fik den i »Jyllandsposten« (10. Jan.) følgende pudsig Form:

»I et Brev til et katolsk Ugeblad har Father Martindale fortalt, hvordan han i Buchenwalde formaaede at uddele Sakramentet.

Martindale blev ved Besættelsen overrumplet i Danmark, hvor han havde mange Venner. Han blev fanget og sendt til Buchenwalde, hvor han saavel som andre blev udstyret med tykbundede Træsko.

En fransk Advokat, der ligesom Father Martindale var Katolik, borede et Hul i sine Træskosaaler, hvor han gemte de Hostier, som en katolsk Fangevogter skaffede ham.

Og naar Advokaten kunde komme af Sted med det, stillede han sit »Lager« til Raadighed, hvilket ogsaa Father Martindale nød godt af.«

Sygekasser og katolske Hospitaller

I Anledning af P. H.s Indlæg under »Breve fra Læserne« vedrørende Sygekasse og katolske Hospitaller skal jeg oplyse, at St. Josephs Søstre ikke er imod nævnte Ordning, og jeg kan ikke tænke mig,

at andre Søstre skulde være mod en saadan Ordning.

Københavns Kommunehospital har i flere Aar indlagt Sygekassepatienter paa St. Josephs Hospital i København, og jeg har Indtryk af, at der velvilligst fra Visitationens Side er taget Hensyn til Indlæggelse paa nævnte Hospital, naar Patienterne har fremsat Ønsker herom, og Pladsforhold og andre Forhold har gjort det muligt. Jeg gaar ud fra, at det samme Forhold gør sig gældende overfor andre katolske Hospitaller i og udenfor København. W-H.

75 Aar

En god Katolik, hvis talrige Slægt af Børn og Børnebørn tæller godt med i vore Sognes Menighedskartoteker, fylder Fredag den 1. Februar 75 Aar. Det er Enkefru M. Trust, der paa sine gamle Dage har fundet et godt Hjem i »Villa Felhis« i Taastrup. Paa Fødselsdagen samles Familien hos den ældste Søn, Peter Trust, i Vævergade 10 paa Nørrebro i København, og dertil vil sikkert mange venlige Hilsener og Tanker naa frem.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirs. 5. Febr. Kl. 19,30 Møde i Sakramentskirken.

K. U. K. København.

Søndag 27. Januar Kl. 19 pr. husker vi Nytaarsfesten i Sct. Knuds Sal, Stenosgade 4, og møder fuldtalligt op.

Af Programmet skal nævnes: Taler, Opførelse af Chr. Hostrups »Soldaterløjer«, Kaffebord, ameri-

kansk Lotteri med mange og gode Gevinster, musikalsk Underholdning. Du narrer dig selv og gaar Glip af en morsom Oplevelse, hvis ikke du kommer.

Billetter af 1,50 Kr. (incl. Kaffebord) faas hos Medlemmerne samt hos Portneren, Stenosgade 4 A.

Lørdag 2. Februar har vi Fællesmøde. Gruppe A arrangerer Mødet. Aftenens Taler er Bent Male: Oplevelser i Sverige.

Lørdag den 16. Februar Kreds-møde: Kirken, Opdragelse og Skolevæsen«. Gruppe D.

K. U. K. Amager.

Fra og med Nytaar 1946 trak Klubbens nuværende Formand Henrik Gufler sig — efter eget Ønske — tilbage fra Formandsposten, og Bestyrelsen har derfor konstitueret den tidligere Næstformand Erik Simonsen som Formand fra samme Dato at regne.

Alle Breve, Meddelelser o. l. vedrørende Klubben bedes derfor venligst stilet til Adressen: Hr. Erik Simonsen, Keplersgade 24, 3., th., Kbhvn. S. Tlf. Amager 507 x.

Den afgaaende Formand ønsker herigennem at rette en hjertelig Tak til alle saavel gejstlige som Lægmand, tilligemed alle Klubbens Venner og Bekennte, der i de forløbne Aar har støttet Klubben, i hvilken Form det end maatte være, og som vi katolske unge paa Amager er megen Tak skyldig.

Hjertelig Tak! Henrik Gufler.

BOGNYT

Karl Adam: Katholicismens inderste Væsen 231 S., Kr. 8,75, ib. Kr. 13,75

Mange religiøst interesserede har let ved at se Kirken som en Organisation, men faar ikke Øje paa den som en Organisme; følgelig standser de ved et tilsyneladende Spændingsforhold mellem Kristus og Kirken: Hvorfor er Kristus ikke ikke nok? — Ud fra Katholicismens inderste Tanke viser Forfatteren Kirken som *identisk* med Kristus, idet han fremstiller og uddyber Læren om »Kristi mystiske Lege-me« saa dybt, som det kun er lykkedes for faa, om overhovedet for nogen.

Bogens Oversættelse og Udgivelse paa Dansk er en Begivenhed, der vil sætte sine Spor o dansk Aandsliv. I en Tid, hvor alle kristne Retninger famlende søger tilbage efter det gamle Kirkebegreb, vil den blive af uvurderlig Betydning.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

K.U.K. Amager

Søndag d. 3. Februar Kl. 19,30 arrangeres stort Møde, hvor hans Ekscellence Biskop Th. Suhr taler om sin Rejse til Rom. Alle — og Menighedens Medlemmer — indbydes venligst, hvorfor De allerede nu bedes reservere denne Aften.

K. U. K. Ordrup

29. Jan. Studiekreds. IV Guds Bud. Fælles Kaffebord. Hvem-ved-hvad-Konkurrence.

Januar er Afiregningens Tid ogsaa for Sct. Knuds Gilderne

Som bekendt er Fristen for Indsendelse 15. Januar, naturligvis kan der hist og her komme en lille Forsinkelse, men i hvert Fald haaber vi paa Afslutning inden 1. Februar.

Det er en stor Hjælp for Sognekassereren, naar Gildelederne af sig selv fremskynder Afslutningen, og hvorfor ikke sætte Farten op — alle er vi dog spændte paa, hvad Aarets Facit bliver. U. A.

Kirkekoncert i St. Pauls Kirke (Taastrup)

Søndag den 3. Februar Kl. 19 afholdes en Kirkekoncert i Sct. Pauls

Kirke til Fordel for den nye Kirkeklokke. De medvirkende er:

Kirkekoret (fra Sct. Laurentii Kirke, Roskilde. Herrekoret *Vokation* (Roskilde). Violinist *Poul Haagen*. Koncertsanger *Erik Rehermann*. Organist *A. Kerckhoffs*. Tale af Pastor *M. Braun*.

Benediktineroblaterne

Møde Fredag den 25. Januar Kl. 20,30 hos Liobasøstrene. Mødet slutter med Komplet.

D. K. K. F.

Oplysende kirkehistoriske Foredrag

»Reformationstiden« ved Hr. Adjunkt cand. mag *Johan Jensen* Mandagene d. 28. Jan., d. 25. Febr., 25. Marts, 29. April Kl. 19,30 i Klostret, Sct. Kjeldsgade 1. (Der bliver fyret ekstra). Medlemmer har gratis Adgang, Ikke-Medlemmer samt Herre betaler 50 Øre pr. Aften. Følgende Foreninger i Storkøbenhavn er tilsluttet: Danmarks katolske Kvindeforbund, og deres Medlemmer er saaledes automatisk Medlemmer af D. K. K. F.

»Elisabethforeningen«, »Vincentforeningen«, »Eukaristisk Forening«, (Sct. Ansgars, Sct. Marie og Sct. Andreas Sogne), »Katolsk Sygeplejerskeforbund«, »Katolsk Samariterforening«, »Mødreforeningen i Ordrup«, »Pigespejderen Jeanne d'Arc«, »Immaculata Kongregationen« samt Kongregationerne »Det gode Raads Moder«, »Moder af den stedsevarende Hjælp og Fidelitas.

Prinsesse Margrethes Feriehjem's

Bod paa Børnehjælpsdagen skal bruge mange Tombolgevinster. — Sykredsene er gaaet i Arbejde. Er der nogle Damer, som kan afse nogle Rester Silketøj eller andre Stoffer samt Garn, vil det blive modtaget med Taknemmelighed i Sekretariatet, Pile Allé 23 A. Hvis nogen selv vil forfærdige nogle Smaating til Tombolaen, siger vi paa Forhaand Tak.

Paa Styrelsens Vegne
Erikka Scheel.

R. I. P.

Vor kære Far, min kære Mand

August Hertzum

døde d. 13. Januar, styrket ved Kirkens Naademidler. Den Af-døde anbefales til de Trøendes Forbøn. *Familien Hertzum.*

Vejle d. 14. Januar.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

C. W. Kronmann

GRUNDLA GT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejeværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

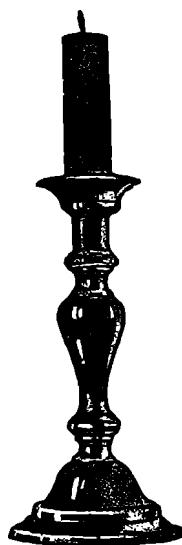

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Støt »Katolsk Ugeblad«s Annoncører

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Jan.-Febr.

27. S. 3. Søndag e. Hellig 3 Kon-
(grøn) ger (89—20); 2. Bøn: St. Johannes Chrysostomus (805), 3. Bøn: For Paven ([122]; Præf. (521)).
28. M. St. Peirus Nolasco (807);
(hvid) 2. Bøn: St. Agnes (806), 3. Bøn: For Paven.
29. Ti. St. Frans af Sales (807);
(hvid) 2. Bøn: For Paven.
30. O. † St. Martina (807); 2. Bøn:
(rød) Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven, 4. Bøn: For Paven (medmindre denne allerede er valgt som 3. Bøn).
31. T. St. Johannes Bosco ([46]);
(hvid) 2. Bøn: For Paven.
1. F. St. Ignatius (808); 2. Bøn:
(rød) For Paven.
2. L. Kyndelmesse (810—86);
(hvid) Præf. (514).
3. S. 4. Søndag e. Hellig 3 Kon-
ger.

ST. ANSGAR, Værnehelgen for Det Apostoliske Vikariat Danmark.

*) Søndag den 3. Februar afholdes i alle Kirker og Kapeller den 1. Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen, den danske katolske Kirkesag.

*Brødre! Vær ikke selvkløge. Gen-
gæld ikke ondt med ondt. — Om
det er muligt, da hold Fred med
alle Mennesker, saavidt det staar
til eder. Hævn eder ikke selv, elske-
de, men overlad det til Guds Vrede;
thi der staar skrevet: Mig hører Hæv-
(fortsættes nederst næste Spalte)*

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

70 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Paiz 4777,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceføleling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Biskoppens Fødselsdag

Torsdag d. 24. Januar læser Bis-
skoppen Kl. 8 Prælætmesse i St.
Ansgar Kirke.

St. Ansgar-Valfarten

En god Tradition samler store
Dele af Hovedstadens katolske Be-
folkning til St. Ansgars Fest i vor
Domkirke. I Aar fejres Festen Søn-
dag den 3. Februar Kl. 10 med
Pontifikalmesse, og Kl. 17 er der
Festandagt og Procession med
Helgenens Relikvier. En Række af
de københavnske Præster deltager
i Processionen.

St. Annæ Kirke

Søndag den 27. Jan. Messer Kl.
6, 8,30 og 10. — Mandag den 28.
Jan. Kl. 19,30: Undervisning om
Messens Liturgi (i det store Tale-
værelse). Torsd. 31. Jan. Kl. 20 paa
St. Annæ Hjem Kongregationsmøde
for Mænd.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. d. 27. Jan. Kl. 8,30 Fælles-
kommunion for Immaculatakongr.
Mand. 28. Jan. Kl. 19,30 unge
Mænds Kongr. Torsd. 31. Jan. Kl.
20. Mændenes Kongr. Fred. 1. Febr.
Kl. 6 Sonekommunion.

St. Franciskus' 3. Orden

har Møde den 27. ds. Kl. 15 i Ka-
pellet paa Sct. Elisabeths Hospital.
Forberedelse til Valg.

Corrigendum in Ordine

Rubrica de Missa pro Cleri sanc-
tificatione errore diei 31. Jan. ap-
posita ante diem 7. Febr. ponenda
est, ut probe liquet.

*nen til; jeg vil gengælde, siger Her-
ren. Men naar din Fjende hungrer,
da giv ham at spise; tørster han,
da giv ham at drikke; thi gør du
dette, vil du samle gloende Kul paa
hans Hoved.*

3. S. e. H. 3 Konger, Epistel.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

København.

Onsdag den 30. Jan. Kl. 18,30:
Studiekreds III. Stenosgade 4. Ud-
valgte Stykker af »Summa theolo-
gica«.

Søndag den 3. Februar Kl. 18,30:
Akademikermesse i Kapellet Øster-
brogade 7 D. Efter Messen spises
medbragt Morgenmad, derefter
Skovtur. Frokostpakke medbringes.

Onsdag den 6. Februar Kl. 19,30:
Ordinært Møde Stenosgade 4. Cand.
mag. Ellen Nielsen vil tale om
»Fransk Katolicisme af i Dag«.

Samme Sted Kl. 18,30 Studie-
kreds III (se ovenfor).

Tak

Paa Elisabethforeningens Vegne
takker jeg hjertelig den anonyme
Velgører for de 50 Kr., som det var
mig en stor Glæde at modtage.
Alma Osterhammel.

Dame søger Stilling

til Hjælp ved lettere Arbejde, helst
København el. Omegn.

Billet mrk. 3175 til Annonceeks-
peditionen, Klosterstræde 23, Kø-
benhavn K.

Ung Pige

som holder af Børn, og som har
Lyst til at lære vegetarisk Hushold-
ning, kan faa Plads 1. April eller
Maj. 3 km fra Byen.

Martha Fink Petersen,
Vinding Staudegartneri,
pr. Vejle. Tlf. 47.

Katolsk vestre Kirkegaard

Anlæg og Vedligeholdelse
af Gravsteder udf.

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner
Mansævej 14. Tlf. Valby +175

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Nakskov		Kaj G. Nie'sen Alt i Kolonial, Vin, Konserver Tillegade 30 . Telf. 612 - 1152 Leverandør til de katolske Institutioner
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet Østergade 18 . Tlf. 921 Alt til Haandarbejde . Tegning . Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene	L. C. Clasen v. Ole Clasen . Muremester Telefon 208 Leverandør til katolsk Kirke
Nakskov Dampmølle Aktieselskab	<i>Reserveret</i> H. J.	Chr. Steffensen Herreekvipering Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Nykøbing F.		Axel Pryds Fisk og Vildt Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner
E. C. Schultz Byens Urtekræmmer	H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner	Carl Kragh Fredensgade 14 . Tlf. 658 Alt i Kolonial, Vin, Konserver m. m. Leverandør til de katolske Institutioner
I. A. Rohdan Uhr- og Brille-Specialist Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner	Chr. Berner Malermester Gedservej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner	A-S Lolland-Falsters Kulkompagni Kul . Kokes . Cinders Nykøbing F. . Tlf. 626, 945 Leverandør til kat. Institutioner
Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769	J. N. Jensen Muremester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke	Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F Installationer St Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed
Roskilde		H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed
A/s F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket ROSKILDE Forbindsstoffer Sygepleartikler J. AUGSBURG	H. Weber Tømremester Maskinsnedkeri
Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter	C. J. Schledermann & Sønner JERNBETON Entrepenører . Muremestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Muremester ved Sct. Maria Hosp	
Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital	ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349	Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Pønlæg Sct. Olsgade 13 . Telf 157 Leverandør

Kolding

<p>H. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøegade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- & W. C. Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>V. FALTHE Alt i Kolonial, Vin, Dølkak- tesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>Slagteriudsalget <i>Badersløvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserver Leverandør til St. Hedvig Klinik</p>
<p>Carl S. Pærksen <i>Tøndervej 42</i> Alle Reparationer udføres samvittighedsfuldt og hurtigt Leverandør til de katolske Sestre</p>	<p>Barkholts Boghandel --- Bogladen med de mange Bøger---</p>	<p>Ledig</p>
<p>G. Rasmussen - Bageri og Konditori Tøndervej 44 Tlf. 259 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Berring & Larsen A/s KUL-IMPORT . KOLDING Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre V. Kiørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<h2>Esbjerg</h2>		<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>MØBLER for alle Hjem købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735. Raadhusspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vievandsker Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Telefon 576 KOLONIAL . MEL Leverandør til St. Josefs Hospital</p>
<p>Aug. Christensen <i>Malermester</i> [Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446</p>		<p>J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 - Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>

Katolsk Ugeblad

3. Februar 1946
94. Aargang
Nr. 5

Fødselsdagsgaven til Biskoppen

I Ansgars Fodspor
Polonia Catholica
Mozarts Requiem
Polemiske Artikler

Nürnberg-Processen:

Biskoppen af Münster skulde hænges

Under Krigsforbryderprocessen i Nürnberg er der blevet fremdraget en Del Dokumenter, hvoraf det fremgaar, at det havde været Nazispidsernes Hensigt at hænge Biskoppen af Münster, von Galen, en af de Mænd, som i næste Maaned drager til Rom for at modtage Kardinalshatten. Dokumenterne, som nu er i Kirkens Eje, omfatter bl. a. en Forhandlingsprotokol fra en Konference i Berlin mellem Bormann, Goebbels og Lederen af den nationalsocialistiske Propaganda i Berlin, Tiessler, og det fremgaar af denne Protokol, at Goebbels og Tiessler i August 1941 indgaaende havde drøftet von Galen efter at denne fra sin Præ-

Clemens August von Galen

dikestol havde udtalt sin Fordømmelse af Nazisterne og deres Metoder. „Jeg forklarede (Dr. Goebbels) at der efter

min Mening — udtaler Tiessler her — kun fandtes eet effektivt Middel og det var at hænge Biskoppen offentligt, og at jeg allerede har informeret Rigsleder Bormann om dette“. Bormann svarede heftigt, at „en Dødsdom sikkert skulde være paa sin Plads men at Føreren af Hensyn til Krigssituationen næppe vilde gaa ind paa en saadan Afgørelse.“ Goebbels understregede senere Bormanns Standpunkt ved at fremhæve den Magtstilling, som Biskoppen faktisk ejede i Tyskland, men hævdede at det var bedre at vente til Krigen var vundet, og saa slaa saavel von Galen ihjel som ødelægge hele den katolske Kirke i Riget.

bekendt har de det mere end forfærdeligt. I den Anledning rykker »Ekstrabladet« ud med den sjofleste Artikel, dette Blad endnu har skrevet, og det betyder dog en Del. Artiklen hedder: »Dr. Goebbels i Vatikanet«, og det hedder bl. a. om Paven:

Medens Tusinder af hans aandelige Undersaatter led umenneskelige Lidelser i tyske Koncentrationslejre paa Grund af deres Tilhørsforhold til den katolske Tro, sad Kristi Efterfølger paa Jorden i Stridens Dage og hullede sig igenem som en halv Kollaborationist paa Sankt Peders Stol.

Eller hvad mener Læserne om følgende forfærdende Udgydelse:

— Ja, skulde han ikke skamme sig, denne hellige Halvnazist, som paa denne perfide Maade fører den Goebbelske Propaganda videre under Gudelighedens Maske? Han, der aldrig har haft et Ord tilovers

(Fortsættes Side 67)

Der fyres under Hadets Gruekedel

Vi aftrykker med fuld Tilslutning og Tak Hovedparten af den ledende Artikel i »Roskilde Avis« for den 21. Januar. Vi har selv ganske kort kommenteret samme Sag i forrige Uge, men det er os en Glæde at finde en Artikel som nedenstaaende i et dansk Dagblad.

Forleden udsendte Paven et Hyrdebrev til de tyske Biskopper, hvori han bl. a. giver Ud-

tryk for Barmhjertighed mod de mange ulykkelige Kvinder og unge Piger i Østtyskland; som

Munkemel

Vingaarden i Odense

Vingaarden i København
Skt. Annæ Plads 11

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

J. J. Jacobsens Eftf.

Odense - København
Grundl. 1841

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

^A/_s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

Torp & Co.

BLIKKENS LAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Hans Glatrup

Murermester

Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922

udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Th. Bremholm Rasmussen

Malermester

Brødvej 11 . Telefon Gentofte 1855

udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Aage Højberg

Blikkenslager . aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Kingsgade 9 . Telefon Eva 2527

C. P. Hansen

Tømrermester

Drosselvej 67 . Telefon Godthaab 4128

udfører Arbejdet for de kat. Institutioner

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tega 573 . 574

Køb hos vore Annoncører

Brønshøj Bogtrykkeri

Frederikssundsvej 225

Bella 1700, Lokal Nr. 1

MIZAR *flor*

L. E. LARSEN

Nørrebrogade 208

Vintersko

Der fyres...

(fortsat fra Forsiden)

for de Titusinder af Kvinder og unge Piger fra Vestrusland, som blev slæbt rundt og skændet i Aarevis i tyske Soldaterbordeller. Han, der under hele Krigen kun har hævet sin Røst til støvede Almindeligheder eller for at forbande dem, der vovede at røre et Hus i Rom — —.

Og endelig til Slut hedder det:

— Denne Mand er det, der til-lader sig at komme og spille barmhertig Samaritan i Dag og gøre sin usle Holdning til et med »Kir-kens Modstand mod Nazismen« for saaledes at vaske sine Hænder, me-dens han samtidig smugler sin apo-stolske Velsignelse ud over den aandelige Krypto-Nazisme.

Han opnaar kun, at Verden for-nægter ham som Kristi Stedfor-træder paa Jorden og konstaterer, at han er Pilatus —.

Et Ord som »vederstyggeligt« er slet ikke stærkt nok til saa-danne Skrивerier, og mon dog al-ligevel ikke de allerfleste Dan-skere fordømmer disse fuldt og helt. Jo, vi vil tro det. Blot al-deles utroligt, at et dansk Blad i 1946 bringer en saadan Artikel, og utroligt, at ikke hele den dan-ske Presse rejser sig i Protest, for det er ganske simpelt en

Skamplet paa dansk Journali-stik.

Men samtidig er det medvir-kende til at skabe kaotiske Til-stande herhjemme, thi naar man trækker Kirken og dens Mænd saa dybt ned i Smudset, ødelæg-ger man ganske simpelt det Grundfundament, Samfundet hviler paa. Enhver, der blot har fulgt en Smule med, kender den uhyre vanskelige Stilling, Paven havde under Krigen, og selv den mindste Form for et Forsvar er aldeles unødvendig. Mon dog ik-ke man med denne Artikel er naaet saa langt ned, som man kan komme, og mon dog ikke Befolkningen efterhaanden kan faa Øjnene op for, at de Former for Udrensning, som denne Ar-tikel jo ogsaa er et Udtryk for, efterhaanden er blevet af en saa-dan Karakter, at det er nødven-digt at standse Galskaben, mens Tid er.

Med Had og Ufordragelighed naar vi ingen Vegne, det er gan-ske sikkert, og Ekstrabladets Artikel bærer saa meget Ved til Hadets Gruededel, at den fak-tisk er kogt over.

Og Følgerne kan blive forfær-delige.

har paalagt mig at give Dem som Betaling for Deres Værk.«

Den ukendte Herre gik, og Mo-zart sad et Øjeblik og saa tanke-fuld paa de to Hundrede Duka-ter. Skønt han var berømt, og skønt han var Kapelmester hos Kejseren, havde han aldrig paa een Gang været i Besiddelse af en saa stor Sum. Da han rej-ste fra Wien, var Kejsersens Kas-se tom, og Skatmesterne kunde ikke udbetale ham hans Gage for det sidste halve Aar, saa han var kommet af Sted saa godt som uden Penge. Men nu laa der for-an ham en Sum, der var stor nok til, at han kunde klare sig hele sin Ferie igennem dermed, og glædestraalende udbrød han: »Nu har min Skytshelgen, St. Wolfgang, rigtignok fortjent at faa et Voksløys! ... Men det er dog kedeligt, at jeg glemte at spørge, hvad det var for en Fyr-ste, jeg skal arbejde for. Det maa være en Fyrste, som betaler saa godt. En Handelsmand vil-de have pruttet om Prisen — og havde aldrig betalt forud!«

Allerede samme Aften begynd-te Nodearkene at hobe sig op paa Mozarts Spinnet.

Herlige Harmonier strømmede frem under hans Hænder; men naar han sammenlignede dem med de Ord, de skulde bære, syntes han, at Tonerne var Tek-sten uværdige, og ubarmhertigt sønderrev han atter og atter det, han havde skrevet. Da de to Maaneder omtrent var omme, var knap Halvdelen af Værket fuldendt.

En Morgen kom den fremme-de igen, og Mozart maatte til-staa, at Arbejdet var langt fra færdigt. Han prøvede paa at undskylde sig med sit svage Hel-bred, som havde nødvendiggjort endnu en Maanedes Ferie, men den ubekendte afbrød ham:

»Undskyld mig — men dette er ikke Deres virkelige Grund; Grunden er den, at De ikke er tilfreds med Deres Arbejde. Vil-de det være indiskret at bede Dem spille for mig nogle af de Partier, som De er mindst til-freds med?«

Mozart satte sig til Klaveret og spillede, og den fremmede ud-brød Gang paa Gang: »Hvor er

Mozarts Requiem

Det var i Begyndelsen af Aaret 1791. Mozarts Geni stod i sin fuldeste Blomstring. Gluck og Haydn levede endnu, og dog havde Mozart kun Beundrere, og de andre to store Komponister forstod at vurdere ham efter Fortjeneste. Ulykkeligvis var hans Sundhed meget svækket, og hans Karakters milde Ve-mod gik mere og mere over til Melankoli.

Han tog nu til Salzburg, sin Fødeby. Og her skete det en Dag, at en fremmed bad om at faa ham i Tale. Det var en høj, for-nemt udseende Herre, som var helt sortklædt. Han begyndte med nogle smukke Ord om Mo-zarts geniale Værker, og derpaa sagde han, at en højtstaaende Familie havde bedt ham spørge Mozart, om han ikke for dem

vilde komponere en Requiem-messe; den skulde gerne være færdig til en bestemt Dag, som Familien ønskede fejret med særlig Højtidelighed. Mozart svarede, at han altid havde følt sig meget greben af Sörgelitur-gien og ofte havde tænkt paa at komponere en Sörgemesse, men aldrig før havde haft Tid dertil. Nu havde Lægerne just tvunget ham til at bede Kejseren om Ferie i to Maaneder, og den Tid vilde han meget gerne anvende til den ønskede Komposition. Han spurgte nu den fremmede om hans Navn og Adresse, for at det færdige Arbejde kunde bli-ve sendt til ham. Men den frem-medede svarede: »Jeg kommer selv, lidt før de to Maaneder er gaaet. Og her lægger jeg saa to Hundrede Dukater, som man

del smukt! Hvor er det dog smukt!» Da Mozart rejste sig, sagde hans Gæst: »Jeg kom egentlig for at sige Dem, at visse Omstændigheder har bevirket, at den Lejlighed, hvorved Deres Værk skulde udføres, er blevet udsat, og jeg kommer først igen om to Maaneder. Imidlertid har Deres Komposition saaledes overgaaet vore Forventninger, at vi er kommet til at staa i Gæld til Dem.« Han lagde tre Hundrede Dukater paa Spinettet og skyndte sig ud af Døren, før den forbavsede Komponist fik samlet sig til at spørge om hans Navn, og da han endelig sprang op og løb efter ham, var og blev han borte. Dette Mysterium beskæftigede i høj Grad Mozart, hvis Hoved nu var lige saa sygt som hans Legeme. Han kastede sig paa ny over Arbejdet med en voldsom Iver, skønt han rystede af Feber; selv om Natten undte han sig ikke Ro, og naar han endelig havde kastet sig udmattet paa sin Seng for at faa et Par Timers Hvile, for han ofte op i Søvn og greb efter Nodepapiret for at fæstne en eller anden Takt derpaa.

Der var knapt gaaet en Maaned, da den fremmede paany stod i Mozarts Stue. »De lovede mig jo to Maaneder!« udbrød Mozart; og den fremmede svarede: »Jeg kommer heller ikke for at hente Manuskriptet, men for at spørge, om det kan være færdigt til i Dag syv Uger. Otte Dage efter skal det nemlig bruges.«

»Det skal nok blive færdigt,« svarede Mozart; og i det samme var den fremmede borte; men paa Spinettet laa en Pung med fire Hundrede Dukater.

Den ubekendtes mystiske Besøg fyldte Mozart med en besynderlig Uro; længe sad han ubevægelig og spekulerede derover; men pludselig var det, som om han for op af Søvn; han kastede sig paa Knæ og udbrød: »Saa-dan er det! om syv Uger er jeg død! Det var ikke et Menneske, det var et Sendebud fra Gud, som i sin Barmhjertighed vil lade mig vide, hvilken Dag jeg maa være beredt til at træde frem for ham!« Han rejste sig

og saa nu paa Spinettet Pungen, som den fremmede havde efterladt. »Og Gud sender mig Penge til at betale min Begravelse med,« sagde han sagte.

Lidt efter kom den Tanke: »Mon jeg arbejder for mig selv? Mon mit Requiem skal lyde ved min egen Begravelse? Lovet være Guds hellige Vilje.«

Hvad saa end Mozarts Venner sagde, saa var det umuligt at faa ham fra denne Tanke. Han satte alle sine Kræfter ind paa at faa Messen komponeret færdig, brugte hele sin Tid dertil undtagen den Tid, han helligede sine religiøse Pligter. Han forberedte sig til Døden, som det sømmede sig for et Menneske, der altid havde levet som en god Kristen, og alle hans Venner følte sig meget opbyggede deraf. Tre Uger før den fastsatte Tid var Værket fuldent, og alle, som fik Lov til at høre lidt deraf, var betagne af dets Skønhed; men Mozart selv gennemsaa det bestandig paany og rettede stadig paa det; man fortæller, at en af de sidste Nætter, han levede, forandrede han den berømte Strofe »Tuba mirum spargens sonum« og gav den den Form,

den har nu, og som altid gør saa dybt et Indtryk.

Dagen før Manuskriptet skulde afleveres, lod Mozart alle sine Nodehefter fjerne og vilde kun beskæftige sig med Gud. Han var nu saa rolig og befandt sig tilsyneladende saa godt, at hans Venner begyndte at fatte Haab. Feberen var ovre, og Kræfterne tog til; men dog holdt han fast ved den Tanke, at han skulde dø næste Dag, hvis den mystiske fremmede ikke kom. Han tilbragte den største Del af Dagen i Bøn eller i Samtale med sin Skriftefader, medens han imod sit Bryst knugede et Krucifix, som hans Moder havde givet ham, da han var Barn. Skønt hans Skriftefader mente som alle andre, at Mozart nu vilde komme sig, blev han dog hos ham, lige til han om Aftenen var faldet i Søvn saa roligt som et lille Barn, stadig med sit Krucifix i Haanden.

Næste Dag afventede Mozarts Venner utaalmodigt den ubekendtes Komme. Men han kom ikke, ... og otte Dage efter lød Mozarts Requiem i Salzburgs Domkirke til den store Mesters egen Begravelse.

(Paa Dansk ved T. Fd.)

Hvad vi venter II

„Jeg var død, men se, jeg lever!“

I det, som Gud har aabenbaret os om vor Opstandelse fra de døde, er der et enkelt Punkt, som er ganske særlig hemmelighedsfuldt for vor forskende Forstand. Det er Spørgsmaalet, om det Legeme, vi skal faa tilbage, er identisk med det, vi gaar med nu. Lad os i Dag taget dette Mysterium op til en nøjere Undersøgelse.

Af det, vi allerede tidligere har set, maa vi uvilkaarligt slutte, at den Opstandelse, som vi

bekender i vor Tro, er en Genforening af vor Sjæl med netop det Legeme, som blev til Støv i Graven eller gik til Grunde paa anden Maade. Baade gode og onde faar altsaa i Opstandelsen ikke blot et eller andet virkeligt, menneskeligt Legeme, men det individuelle, som var deres eget i den jordiske Tid.

Dette vigtigste Punkt i vor Opstandelseslære, hvormed det hele staar og falder, har tiltrukket sig den største Opmærksomhed.

Al subjektiv-psykologisk, og al kristelig-religiøs Interesse har samlet sig omkring det, fordi her ligger Hovedvanskeligheden i det Troens Mysterium, som Artiklen om Kødets Opstandelse jo er; og foreløbig staar den menneskelige Erkendelse ret magtesløs overfor de Problemer, der melder sig, i hvert Fald hvis man søger en direkte Løsning af dem. Til alle Tider har derfor vort eget Legemes Opstandelse været Diskussionsejendomme for baa- de Modstander og Forsvarer af den 11. Trosartikel og Kilde til mange Tvivlstanker og Indvendinger.

Lad os da først og fremmest slaa fast, hvad Gud har aabenbaret om dette Punkt, og hvad der derfor er Genstand for vor Tro, for saa siden at se, hvad Indvendingerne er værd.

Naar i gamle Dage Kirkefædrene talte eller skrev om vor Opstandelse fra de døde, gjorde de tit opmærksom paa, at allerede *selve Begrebet* »Opstandelse«, d. v. s. dette, at et Menneskes Legeme, som ved Døden var blevet skilt fra Sjælen og stedt til Hvile, rejser sig og bliver genforenet med Sjælen, med logisk Nødvendighed kræver, at det maa være vort eget Legeme og ikke et fremmed, som vor Sjæl igen forener sig med. Det er her som med Kristus, Forbilledet paa vor Opstandelse. Man vilde ikke kunne sige, at han er opstanden fra de døde, hvis hans Sjæl ikke var vendt tilbage til det Legeme, som var blevet lagt i Graven, men havde forenet sig med et andet eller havde bygget et Legeme op af nyt Stof. I et saadant Tilfælde vilde man tale om en Sjælevandring eller Reinkarnation eller Palingenese og den Slags.

Ogsaa den hellige Skrift synes at staa paa det Standpunkt, at en Opstandelse af et sammensat Væsen i den Grad er en Genforening af de to oprindelige Bestanddele, at man slet ikke behøver at tale om den Sag. For saa vidt er Kirkefædrenes Lære kun et Ekko af Skriftens Opfattelse. Men der er dog ogsaa Steder baade i det Nye og Gamle Testamente, der *med rene Ord*

taler om Identiteten af det opstandne Legeme og det tidligere. Lad os tage et Eksempel fra det Gamle Testamente. Den tredje af de syv makkabæiske Brødre skulde underkastes Tortur, og »da man forlangte det, udstrakte han ufortøvet Tungen og rakte uforsagt Hænderne frem, idet han højsindet sagde: Af Himlen(s Gud) har jeg faaet disse Lemmer, for hans Lovs Skyld agter jeg dem for intet, og af ham haaber jeg *atter at modtage dem*, saa at selve Kongen og hans Ledsagere undrede sig over den unge Mands Mod og over den Maade, hvorpaa han regnede Smerterne for intet«. (2 Makk. 7,11).

I det Nye Testamente er det især Paulus, der giver de klareste Oplysninger. Ifølge ham er det Legeme, som vi i Døden aflægger, et Sædekorn, der bliver lagt ned i Jorden, og fra hvilket Opstandelseslegemet udvikler sig. (1. Kor. 15,31.) Ligesom et Frø og den Plante, som er opstaaet deraf, er en og samme Ting trods Forskel paa Form og Skikkelse, saaledes forholder det sig ogsaa med det opstandne Legeme og det nuværende. »Saaledes er det med de dødes Opstandelse: Hvad der saas i Forkrænkelighed, *det* opstaar i Uforkrænkelighed«, (1. Kor. 15, 42.) paa samme Maade, som Sædekornet bliver til kostelig Frugt.

Endnu tydeligere udtaler Apostlen sig i 1. Kor. 15,52: »*Dette* forkrænkelige (Legeme) maa iføre sig Uforkrænkelighed, og *dette* dødelige (Legeme) iføre sig Udødelighed«. Det er paa den Maade, at Døden skal blive opslugt og Sejren vundet. Ganske den samme Tanke udtaler St. Paulus i Brevet til Filipperne, naar han skriver: »Den Herre Jesus Kristus skal forvandle *vort Fornedelses-Legeme* til at blive af samme Art som hans Herligheds-Legeme ved den Kraft, hvorved han kan underlægge sig alt«. (Fil. 3,21.)

Skønt nu hverken Skriften eller Kirken har udtalt sig om, hvor stor eller fuldkommen Identiteten af Herlighedslegemet med Forkrænkelighedslege-

met engang vil blive, saa hører dog uden al Tvivl den Sandhed til vore af Gud aabenbarede Troslærdomme, at det Legeme, vi skal modtage i Opstandelsen, ikke blot er et menneskeligt Legeme ganske i Almindelighed, men at det er det Legeme, som vi har haft i vort jordiske Liv. Der kommer altsaa den Dag, da vi kan anvende et Ord paa os selv, som vor Frelser har udtalt i Johannes' Aabenbaring: »Jeg var død, men se, jeg lever«. (1. 18.) Vort Jeg, som bestaar af en aandelig Sjæl og et Legeme, der er taget af Jordens Støv, bliver i Døden sønderdelt som Straf for den første Synd i Paradiset. Havde Menneskene ikke ødelagt Guds oprindelige Plan om at føre os uden Død fra et Paradis her paa Jorden til et Paradis i Himlen, saa var vort jordiske Legeme i Lighed med Sjælen ved en Forvandling uden Smerter og Adskillelse blevet omdannet og ophøjet til et Herlighedslegeme. Men nu gælder en anden Lov: Korsvej, Død og Begravelse foreløbig, Opstandelse paa den yderste Dag og saaten Herliggørelse og Salighed hissel eller ogsaa Fortabelse, men det er stadig de to Væsensbestanddele, der bør belønnes eller straffes, siden de i Fællesskab har været deres Lykkes, henholdsvis deres Ulykkes Smede. »Jeg var død, men se, det samme Jeg lever igen,« vil hver især af os kunne sige.

Saa kan vi næste Gang høre om, hvad man har at indvende mod denne Troslære. F. K.

St. Ansgars Fest i St. Ansgars Kirke

Søndag den 3. Febr. Kl. 10
Pontifikalmesse. Kl. 17 Pon-
tifikalandagt og Procession
med St. Ansgars Relikvier.
En Række københavnske
Præster deltager i Proces-
sionen, der plejer at samle
Hovedstadens Katolikker.

BISKOPPENS FØDSELSDAG

Biskoppens Fødselsdag blev en meget stor Fest. Fra hele Landet strømmede Telegrammer, Blomsterhilsener og Gaver til den beskedne Bispebolig bag St. Ansgars Kirke, hvor Biskoppen i straalende Fødselsdagshumør modtog en ustandselig Strøm af Deputationer og enkelte Katolikker, der mødte frem for at vise vor Overhyrde, hvor meget han betyder for os, og hvor stor Plads han har vundet sig i vore Hjerter.

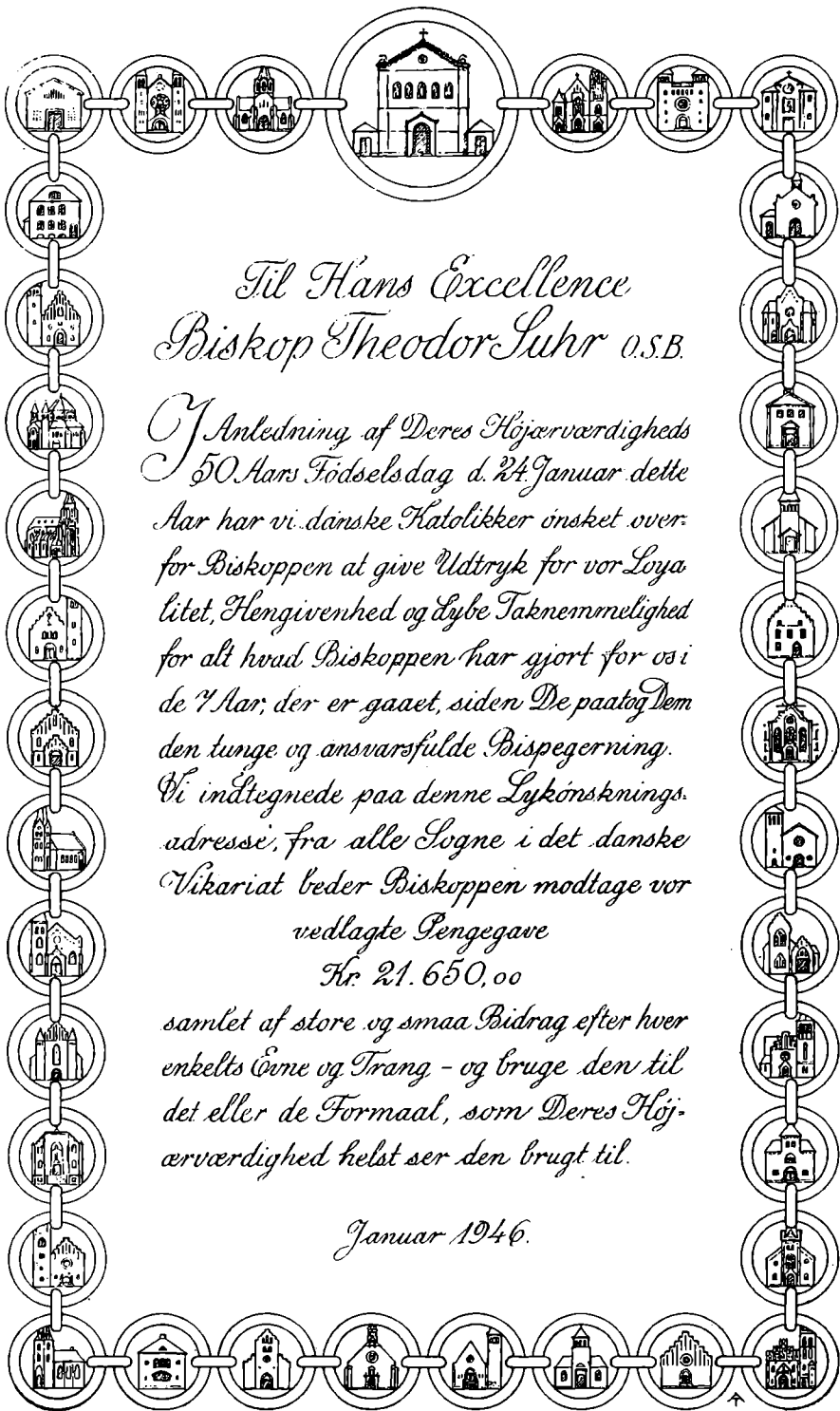
De mange Deputationer repræsenterede forskellige af vore Skoler og alle betydende Sammenslutninger af danske Katolikker, og ogsaa vore herboende polske Trosfæller viste Biskoppen deres Taknemlighed.

En enkelt lille Deputation bragte Biskoppen den store Fødselsdagshilsen fra alle de mange Katolikker, der Landet over med deres Underskrift og et stort eller lille Bidrag til den fælles Fødselsdagsgave har udtrykt deres Hengivenhed for vor afholdte Biskop. Paa de manges Vegne mødte Direktør Svend B. Messerschmidt med sin lille Datter, der samme Dag som Biskoppen fyldte runde Aar, omend det kun var ti, samt Redaktør Kiærulff. Direktør Messerschmidt henvendte følgende Ord til Biskoppen:

Naar vi i Dag har den Ære og Glæde at træde frem for Biskoppen, beder vi Dem i os se over 5000 Katolikker. Hver eneste af dem vilde personlig ønske at kunne møde her i Dag og bringe sin Lykønskning. Paa disse vore Trosfællers og egne Vegne ønsker vi Biskoppen hjertelig til Lykke paa denne Deres 50 Aars Fødselsdag.

Som Udtryk for vor Loyalitet, Hengivenhed og dybe Taknemmelighed for alt, hvad Biskoppen har gjort for os i de 7 Aar, der er gaaet, siden De paatog Dem den tunge og ansvarsfulde Bispegerning, har hver enkelt efter Evne og Trang givet et Bi-

Fem Tusind Katolikkers Gave

*Til Hans Excellence
Biskop Theodor Suhr O.S.B.*

*J Anledning af Deres Højærværdigheds
50 Aars Fødselsdag d. 24. Januar dette
Aar har vi danske Katolikker ønsket over-
for Biskoppen at give Udtryk for vor Loya-
litet, Hengivenhed og dybe Taknemmelighed
for alt hvad Biskoppen har gjort for os i
de 7 Aar, der er gaaet, siden De paatog Dem
den tunge og ansvarsfulde Bispegerning.
Vi indtegnede paa denne Lykønskings-
adresse, fra alle Sogne i det danske
Vikariat beder Biskoppen modtage vor
vedlagte Pengegave*

Kr. 21.650,00

*samlet af store og smaa Bidrag efter hver
enkelts Evne og Trang - og bruge den til
det eller de Formaal, som Deres Høj-
ærværdighed helst ser den brugt til.*

Januar 1946.

drag til en Pengegave, som Deres Højærværdighed kan bruge alt efter Ønske.

Vi beder Biskoppen modtage denne Gave med Ønsket om, at Guds Velsignelse fortsat maa følge Deres Virke.

Hjertelig til Lykke.

Derefter overrakte lille Frk. Messerschmidt Biskoppen en Blomsterhilsen samt den Adresse, vi bringer et Billede af, og en Check paa det indsamlede Beløb, 21650 Kr. Den smukke Ramme om Adressen er tegnet af Billedhugger Aksel Theilmann. I Kæden ser man samtlige Vikariatets Sognekirker. I øverste Række samt i øverste Led af begge de lodrette Rækker ses de ni københavnske Sognekirker med Domkirken i Midten. Alle Provinsens Kirker er anbragt alfabetisk efter Bynavnet, begyndende med Aakirkeby, Aalborg og Aarhus.

Lige til det sidste vedblev Underskrifter til Adressen at strømme ind fra hele Landet, saaledes at Indbindingen af de mange Lister sammen med Adressen i et stort Foliobind i Helskind maatte udsættes til efter selve Fødselsdagen. Naar Biskoppen om faa Dage modtager den færdige Bog, findes her Navnene paa over 5000 Trosfæller — hvor i mange Tilfælde et enkelt Navn staar for en hel Familie, der paa denne smukke Maade har villet være med til at glæde Biskoppen paa hans 50 Aarsdag.

Biskoppens Tak

Det var mig en stor Glæde paa min 50 Aars Fødselsdag at modtage saa mange Beviser paa Hengivenhed og trofast Sindelag. De talrige Løfter om Bøn, de mange Bidrag fra alle Sognene til den store Pengegave, de mange Lykønskninger og Blomster har vist mig, at stærke Baand knytter os sammen i en Tid, som paa saa mange Omraader staar i Splidens og Splittelsens Tegn.

Da jeg i 1939 blev viet til Biskop i Rom paa den hellige Mau-

rus' Fest den 15. Januar, gjorde det et stærkt Indtryk paa mig at læse Messens Indgangsvers, som er taget fra Profeten Esaias, 43. Kap. 1—3. »Frygt ikke, thi jeg genløste dig og kaldte dig ved dit Navn. Naar du gaar gennem Vandene, vil jeg være med dig, thi jeg er Herren din Gud, din Frelser«. Jeg vidste nok den Gang, at jeg gik ind til en vanskelig Gerning, men jeg vidste ikke, hvad der laa forude i Retning af Krig og alt det, der skulde følge i Krigens Fodspor.

Imidlertid tog jeg min Gerning op i Bevidsthed om, at jeg ikke selv havde valgt den, og at den var blevet mig paalagt af den retmæssige Myndighed. Bestændigt igennem de Aar, der fulgte, har disse Ord af Profeten staaet for mig som et Løfte og som en Formaning. Et Løfte om Guds Bistand midt i alle Farer og en Formaning til at staa fast i Troen paa Guds Sandhed og Kærlighed. Men omend Vanskelighederne var store, saa var der dog ogsaa Glæder i disse forløbne Aar, og en af de største Glæder var for mig at blive fulgt af saa mange Katolikkers redbonne Vilje, som nu atter har villet give sig Udtryk i Anledning af min 50 Aars Fødselsdag.

Hvad Fremtiden nu vil bringe, ved jeg ikke, udover at ogsaa den vil have baade Glæder og Sorger beredt til os.

Med de svundne Aars Erfaring har jeg Lov til at haabe, at vi Katolikker ogsaa i Fremtiden og i stadig stigende Grad maa virke sammen i Kirken paa Løsning af de store Opgaver, som venter os.

Set. Ansgars Kirke, 25. Januar 1946.

+ TH. SUHR

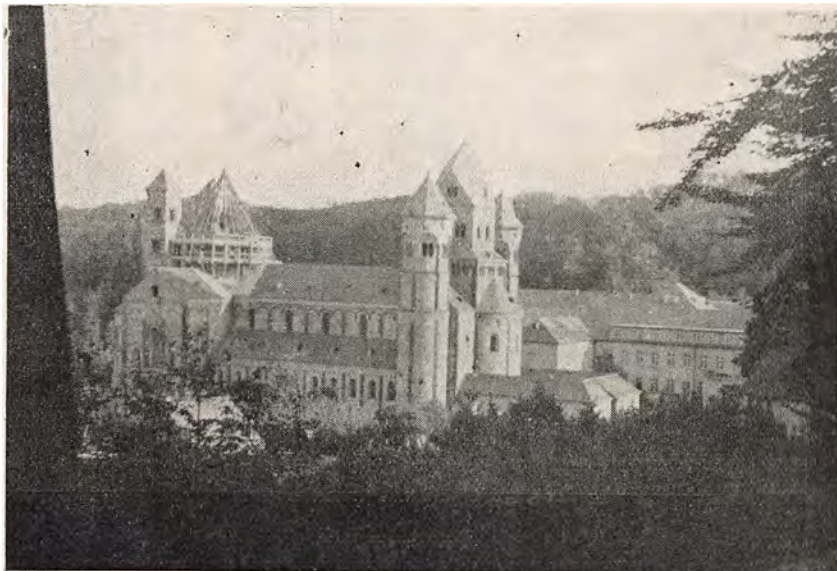
URBI ET ORBI

Vatikanstaten

I Anledning af 350-Aaaret for den ruthenske Kirkes Forening med Rom har den hellige Fader udsendt en mindre Encyklika. — Paa Initiativ af den polske Armé-Biskop, Mons. Gawlina, er der i Rom blevet oprettet et polsk Præsteseminarium, hvis Ledelse er overdraget en polsk Gejstlig, der har tilbragt de seneste Aar i tysk Koncentrationslejr. Seminarieret har ved Starten 50 Studerende, alle tidligere polske Soldater.

Tyskland

Det navnkundige Maria-Laach Abbedi ved Rhinen (Billedet nedenfor), der er blevet berømt paa Grund af den derfra udgaaede liturgiske Bevægelse, er sluppet uskadt gennem Krigen og har endog undgaaet Konfiskation. Konventet tæller i Øjeblikket 50 Patres og 80 Lægbrødre under Abbed Dr. Ildefons Herwegen. Det i 1931 i Maria-Laach oprettede Benediktiner-Abbedi, som søges af Gejstlige fra hele Verden og som omfatter Malerkunst, Skulptur, Træskærer- og Guldsmedekunst, menes at ville blive aabnet igen snarest. I Øjeblikket er der indkvarteret en Del franske Soldater i Klosteret.

I Ansgars Fodspor

I Aaret 801 fødtes i Picardiet i Nord-Frankrig — formentlig af germanske Forældre — et Drengbarn, som i Daaben fik Navnet Ansgar. Det tilsvarende angelsaksiske Navn er Osgar (Oscar), og det nordiske Asgeir. Ansgars Modersmaal har formentlig ogsaa været germansk eftersom den unge Munk ved Ankomsten til Ny Korvey ved Weser straks kunde sættes til at prædike for Folket. Fem Aar gammel mistede Drengen sin Moder. Han kom i Klosterskolen og fik senere Klosterkald, og i 822 drog han med andre Munke bort fra det gamle Corbie Kloster i Picardiet til Flo-

den Weser, hvor det nye Corbie, nu Korvey Kloster, grundlagdes.

*

Under et Ophold i Mainz i 826 mødte Kong Harald Daaben, og han fik da Ansgar og Autbert til Ledsagere,

^ Omgivet af Mure og Grave ligger Ny Korvey som en Fæstning, hvor de to massive Vesttaarne tilkendegiver Klosterets ældste Del

◀ I Ribe rejste Ansgar en af de første Kirker paa dansk Jord; den afløstes senere af den skønne gamle Vor Frue Kirke

da han drog hjem til Danmark. I en Skole, men Virksomheden fik idet han kaldtes til Kejser Ludvigs Udsendinge fra Sverige, som saa den svenske Konge var villig præsentanter for Kristendommen der Vitmar begav Ansgar sig da paa gehaande Besværligheder og Farer aaret 829 til Björkö ved Mälaren. Virke vendte de atter tilbage. I Ærkebispesæde i Hamburg, hvor Lande skulde høre, og Ansgar modtage Palliet af Pave Gregor og Ærkestiftet Hamburg — formod-

Under Vesttaarnene ligger Korveys ældste Del: Forhallen til Kirken, baaret af massive Søjler — det eneste Sted, der er bevaret for vor Tid som et synligt og haandgribeligt Minde fra Ansgars Dage

Vikingerne stødte Hærgen — slaaet sammen med Biskopstiftet i Bremen, og Ansgar indtraadte som den fjerde i Bisperækken.

Over det vidtstrakte Bygningskompleks i Ny Korvey med dets Taarne, Tinder og Voldgrave, hæver sig endnu idag som en alvorsfuld Hilsen fra det gamle Kloster og dets Storhedstid de to massive tusindaarige Vesttaarne. Under disse Taarne mellem de

gamle grove Søjler og Muren i Kirkens vestlige Ende har Ansgar gaaet, da han læste sin første Messe — sandsynligvis det eneste Sted, den eneste endnu bestaaende Del af en Kirke, hvor vi har synlige og haandgribelige Minder fra Ansgars egen Tid. Det gyldne Korvey — Corbia Aurea — i Picardiet er kun en Ruinhob, de af Ansgar eller paa hans Initiativ opførte Helligdomme i Slesvig, Ribe og paa Björkö har man ikke kunnet spore med blot nogen Sandsynlighed, og i Hamburg ved man end ikke Stedet, og i Bremen har en stor Domkirke rejst sig i den gamles Sted.

Ansgars Navn er ikke smykket med Martyriets Krans. Ikke desto mindre er han dog den, der har stukket Kristendommens spæde Plante i Danmarks Jord — og derfor fejrer vi hvert Aar hans Fest.

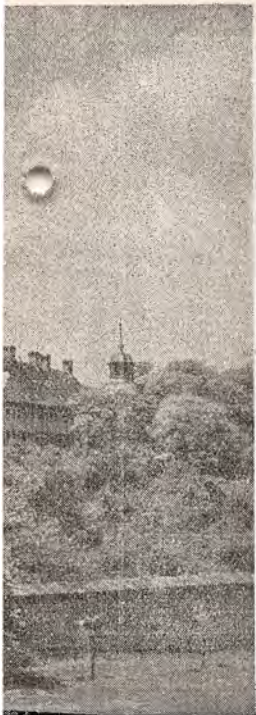
▲ I Bremen rejste senere Aarhundreder den stolte Domkirke paa samme Sted, hvor Ærkestiftet Hamburg-Bremens første Ærkebiskop forrettede sin Gudstjeneste.

▲ Tekst
B. S.

Fotos
Arkiv

← Paa Björkö i Mälaren tilkendegiver et Kors i Dag Stedet, hvor Ansgar for første Gang satte Foden paa svensk Jord.

Ansgar blev Leder af ingen lang Levetid, igs Hof. Her mødte tilkendegav, at og til at modtage Re-I Selskab med Bro-a Vej, og efter man- r naaede de i Efter- Efter halvandet Aars a oprettedes nu et til alle de nordiske rog til Rom for at us IV. Senere blev ntlig paa Grund af

Paa Strøget

Ind imellem -

Trods Blæst og bidende Kulde fulgte jeg med muntert Sind Solstraalerne over Hustagene ... snart Februar, snart Marts, snart Foraar ... og saa rendte jeg pludselig paa Ingvar midt i de kaade Vaaranelser.

Han saa ud, som om han havde slugt en Atombombe, klar til at sprede Død og Ødelæggelse over sine Omgivelser.

Og saa tog han fat:

— Hvilken Skandale! At kalde Kristi Stedfortræder en Mand, der hutlede sig igennem som halv Kolaborationist paa Sankt Peders Stol ... en hellig Halvnazist ... Og det i et dansk Blad! Og dette Spottebillede af Kardinalerne i et andet Blad ... Det er perfidit, det er ... Stemmen kvaltes i et Hosteanfald.

Jeg smilede, idet mit Blik strejfede Hustagene med de gyldne Solstraalebundter.

— Du smiler! Du ...

— Ork, sagde jeg stadig smilende. Det er ingenting. Det er blot som en Loppes Gøen mod, hvad Nazisterne formaadede at skælde Paven ud for i deres Blade i deres Glansperiode. Skal noget dansk Blad blot tilnærmelsesvis naa op i Nærheden af det Tredje Riges Smæde-Organer mod Paven, saa skal de smøre endnu tykkere paa. Jeg kan i den Sammenhæng anbefale at man opkøber Schwarze Korps antikvarisk eller ogsaa Rosenbergs Mythus, det er Sager, Ingvar, det er en Guldgrube for Smædeudtryk mod Kristi Statholder! Det er non plus ultra. —

Ingvar saa lidt desorienteret paa mig. Ufatteligt, at jeg kunde tale saa uanfægtet om disse Ting, at de slet ikke deprimerede mig.

Ak, sukkede Ingvar; du har altid været en uforbederlig Lysseer. Men der er dog alvorligere Ting, der piner mig. Folkeslagene mundhugges paa Nationernes Forbund. Om nogle Aar har vi Krigen, enhver trækker til sin Side, og den stærkeste løber af med Aaleskin-

det. Men faar vi Krig igen, saa er Europas Kultur færdig. Saa slukkes Lampen over Vesterledet. Og Folk med kristne Anskuelser og Principper tier eller bliver manøvreret ud af Spillet. Eller ogsaa er disse Kristne optaget af at danne Kliker, at isolere hinanden, at lukke sig inde i smaa Foreningers lumre Ventesaalvarme.

Ingvar havde træt og bekymret lænet sig op ad en Mur. Folk hastede forbi, idet de kastede et flygtigt Blik paa det private Opløb mellem os to.

— Jeg havde mest Lyst til at sætte mig i Rendestenen og strø Støv og Aske paa mit syndige Hovede. Saadan virkede Ingvars Fremstilling paa mig. Der udgik Undergangs- og Dømedagsstemning fra hans triste Skikkelse.

Saa pludselig gav jeg mig til at skoggerle. En pragtfuld Idé slog ned i mig.

— Nu skal du høre, Ingvar. Det var under Krigen, da Kampen syntes haabløs for England. Nederlag fulgte paa Nederlag. Churchill holdt ud. Det lykkedes ham at faa Amerika til fuldt og helt at gaa med ind i Kampen. Men Churchill kom ingenlunde sovende til det. Han opsøgte Roosevelt i det Hvide Hus. Om Aftenen, naar Konferencerne var forbi, og Roosevelt var gaaet i Seng, sad Churchill inde i Lincolns Studerekammer hos Harry Hopkins og drøftede Tilførselsproblemer. Hvad der imponerede Hopkins mest, var Churchills Vane tidlig paa Morgenstunden at styrte lysvaagen og velopløst ind i Hopkins Værelse med et: »Harry, hvad har du gjort ved det, vi diskuterede i Gaar Aftes?«

Se, Ingvar. Den Mænd oplevede Resultater. Men han kom ikke sovende til dem. Han vandt Krigen. Og nu kommer du og stønner over, at man ikke kan vinde Freden! Hvis vi alle sætter os hen og jamrer over Europas mulige Opløsning og Ruin, saa bliver det vel det ogsaa.

Stof og Korrespondance vedrørende disse Sider — der redigeres af *Pater Johs. Samuelsen S. J.* — fremsendes til *Katolsk Ugeblad's Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.*, og Kuverten mærkes tydeligt »Ind imellem—«. De respektive Ungdomsforeninger anmodes om i god Tid at indsende deres Mødemeddelelser o. l.

Men lad os tage fat. Lad os hver Morgen storme frisk til Dagens Opgaver og Vanskeligheder med et: Hvad agter du at gøre for at føre det ud i Virkeligheden, vi har drøftet og indset som nødvendigt for vort Arbejdes Succes. Vi Kristne maa blive aktive; vi vil hverken lade os isolere eller selv slutte os ind i Kliker. Ganske vist har vi efter Befrielsen opdaget, at f. Eks. Ungdomsarbejdet stagnerer eller maaske gaar tilbage. For alt hvad helligt er, gamle Ingvar, lad os registrere det som en Kendsgerning og saa gaa paa med krum Hals og faa Opgaverne løst. Vi maa være med i Kapløbet om den store Indsats at vinde Freden, hver paa sin Plads, i sin lille Virkekreds. Luft under Vingene, større Horisonter, det er det, du trænger til, Ingvar!

Jeg slog ham kraftigt paa Skulderen, dels fordi jeg begyndte at fryse, dels for at opmuntre ham.

— Og kom saa med hjem og faa en Kop skoldhed rigtig Kaffe, Ingvar — oven paa dette Polarstævne-møde. Vi travede gennem Strøget, dykkede undervejs ned i en Blomsterkælder, naaede hjem med en dejlig Buket Grene med smaa grønne Knopper. Da vi havde sludret et Stykke Tid, tog Ingvar Afsked. Idet han gik forbi Vasen med Grenene, nikkede han helt oplivet:

— Se, sagde han, Bladene har foldet sig ud i Varmen. Sikken en dejlig frisk grøn Farve!

Ja, han var begyndt at blive Lysseer.
Marles.

Med Ekkolod har man pejlet Havets største Dybder. I det vestlige Stillehav registrerede Loddet 10600 m Dybde; Ekkotiden varede kun lidt over 14 Sekunder. Med Radar støder man frem i Himmelfrummet. Snart vil man begynde at beføle Maane, Sol og Stjerner med disse Straaler.

*

Et Menneske kan kun udefra indvirke paa andre *Mennesker*. Vore Ord og Handlinger kan vi rette mod vore Medmennesker, idet vi »opdrager« dem, d. v. s. henter *det* ud af Mennesket og prøver paa at udvikle det, der ligger i ham eller hende.

Menneskets egentlige Væsenskærne kan vi ikke støde frem til, den kan vi ikke ændre. Hvis den andens Vilje er slet, kan jeg ikke ændre den. Her er man magtesløs og kommer til en Grænse for Paa-virkning, ud over hvilken man ikke kan komme.

Men Gud, som i Sakramenterne indvirker paa os, virker ind i vort Væsens dybeste Lag, virker paa vor Væsenskærne og *gør den bedre*. HAN giver en helt ny (overnaturlig) Væren.

Hvor altsaa Mennesker staar magtesløse, der udfolder *Sakramentet* sin Virksomhed. Idet det forlener os med en ny højere Væren, gør det ogsaa -- som en Følge -- Viljen bedre, saa at man vil det gode, som man endnu ikke vilde forhen. Ja, Sakramentet bevirker, at man stræber efter og vil det gode endnu mere energisk, end man vilde det før. Hvilket Under er Guds Naade! Den ikke blot ombølger os, den gennemtrænger os, -- den fornyer os.

Sakramentet bringer os i intim Kontakt med Gudmennesket og hans Værk. Sakramentet er et Møde med Kristus. Vi faar Barneret hos Gud; den helliggørende Naade indgydes eller forøges.

*

Lad Ekkolod og Radar gennemtrænge Havdybder og udforske Verdensrummet, lad Pædagogik og Statsmandskunst opdrage Menneskene og styre Samfundene, men glem over alle disse Aandens Triumfer ikke det vigtigste: At Guds Naade gennemtrænger og fornyer vort Væsens Indre!

*

Søg ofte til de hellige Sakramenter. *Karla.*

Polonia Catholica

I

Det er ikke meget, vi igennem vor hjemlige Presse har faaet at vide om Efterkrigens kirkelige Forhold i Polen. Aviserne bragte som Sensation blandt Sensationer Meddelelsen om 1200 polske Præsters Død i Koncentrationslejren i Dachau; siden har vi læst nogle faa Ord om Ophævelsen af det polske Konkordat af 1925 og Indførelsen af det borgerlige Ægteskab som eneste gyldige Form for Ægteforening i Polen. Det er stort set alt, hvad vore Blade har fortalt os, og vi maa ty til den bedre informerede udenlandske Presse for at kunne danne os et mere fyldigt Billede af Efterkrigens kirkelige Forhold og Problemer i Polen.

Manglen paa 1200 *Præster* (hvortil der yderligere kommer henved 300, der myrdedes i selve Polen) maa under de nuværende Omstændigheder ligefrem virke som en Katastrofe for det religiøse Livs Genrejsning i Polen. Enhver, der her i Landet har maattet tage sig af polske Flygtninges Sjaelesorg, har kunnet overtøye sig om disse Menneskers, især den opvoksende mandlige Ungdoms, aandelige Nød, der maaske er større end andre Flygtninge. Den er ikke blot en bitter Frugt af det Kaos, som Flugten har frembragt, men skyldes de altfor velkendte fortvivlede religiøse Forhold, som det tyske Voldsherredømme lige siden 1939 har fremkaldt i Polen. Man ynkes over Folket og beder af hele sit Hjerte, at Herren maa sende mange Arbejdere til sin polske Vingaard, hvor Arbejdet er uoverkommelig stort. Hvilke Anstrengelser der end vil blive gjort for at fylde op i den polske Gejstligheds decimerede Rækker, saa kan det allerede i Dag ses, at det vil tage Generationer. Præsterne kan ikke

erstattes i samme Tempo, som de blev udryddet, især naar der tages i Betragtning, at Krigstidens usædvanlige Forhold sikkert ogsaa i Polen har lagt store Hindringer i Vejen for unge Mænds Vej til haade Seminar og Alter.

Dette dystre Fremtidsperspektiv er dog ikke det eneste, der formørker det lyse Billede, som staar for vort Øje, naar vi tænker paa Førkrigstidens Polonia Catholica. Det polske Stats- og Kirkeomraade er ved Krigens Ophør og de midlertidige Grænsesforandringer undergaaet vidtgaaende Forandringer. Ved Curzonlinien er i Øst et Omraade med oprindelig ca. 10 Millioner katolske Indbyggere blevet indlemmet i den Sovjetrussiske Republik. Herved er Størstedelen af Kirkeprovinserne Wilna og Lemberg gaaet tabt for Polen. Selv om nogle faa Millioner af polsk Oprindelse har faaet Tilladelse til at vandre vestpaa og søge et nyt Hjemsted i Centralpolen, saa vokser Kirkens Bekymringer for de henved 3 Millioner ukrainske og rutheniske Katolikker af unieret Ritus, der nu er blevet russiske Statsborgere, i samme Grad som den russisk-ortodoxe Kirkes Tryk paa dem for at faa dem til at forlade Enheden med Rom, bliver øget. (Der vil i en særskilt Artikel blive talt herom). Som Erstatning for Tabet i Øst er Fristaten (og Bispedømmet) Danzig tilfaldet Polen tillige med det sydlige Østpreussen (Bispedømmet Ermland). I Vest er Kirkens Arbejdsfelt blevet forøget derved, at Polens Grænse er rykket frem til Oderfloden. Hvordan de kirkelige Forhold er blevet ordnet i disse Omraader forlyder der endnu intet om. Men der er sikkert ikke Mangel paa alskens Vanskeligheder. Grundet paa de store Folkevandringer, der endnu ikke er afsluttede og berører

alle Polens Omraader, maa Kirken dog i højeste Grad savne den Stabilitet, som er en absolut Nødvendighed for det religiøse Livs normale Udfoldelse.

Territorialforandringerne har haft pinlige Følger for i det mindste to *Biskopper* i forhenværende tyske Omraader. Hvilken Skæbne, der venter Danziger Biskoppen, Mgr. Splett, kan endnu ikke forudsiges. Ifølge Meddelelser, for hvis Rigtighed det engelske katolske Ugeskrift THE TABLET indestaar, skal Biskoppen efter Danzigs Indlemelse i det østrigske Rige bl. a. have foranlediget polske Navne fjernet fra Kirker og Kirkegaard og i Skriftestolen have forbudt sine Præster Brugen af det polske Sprog. Han venter nu at faa sit Forhold til henholdsvis Polen og Tyskland undersøgt af en polsk Særdomstol.

Biskop Kaller af Ermland i Østpreussen, der stammer fra det polske Øvreschlesien og lige fra Barndommen har talt polsk, har fra polsk Side været udsat for en saa forsmædelig Behandling, at han ikke blot saa sig nødsaget til at forlade sit Stift, men ogsaa til at resignere. De nærmere Omstændigheder, der har foranlediget dette drastiske Skridt, er ikke kendt. Herværende Flygtningeprester fra hans Stift staa dog inde for, at deres Biskop paa intet Punkt har gjort nogen Forskel paa sit Stifts tysk-og polsktalende Troende

Opsigelsen fra polsk Side af Konkordatet af 1925 er sikkert ikke til Gavn for Genoprettelsen af normale kirkelige Forhold. Som det huskes, har den nuværende, provisoriske polske Regering set sig berettiget til at opsiges Konkordatet, fordi Paven under Krigen har sat en tysk Gejstlig paa en polsk Bispestol. Rom har retfærdiggjort sit Skridt ved bl. a. at paapege, at denne Fremgangsmaade var en Nødvendighed, da ingen polsk Gejstlig paa dette Tidspunkt kunde forvente at blive persona grata i Berlin, og Stiftet iøvrigt ikke kunde forblive uden Overhoved. Hvordan det nu forholder sig hermed, saa er Bruddet med

Rom en beklagelig Kendsgerning, især da Aarsagen, der førte hertil stikker dybere, end den polske Regering udadtil vil give Indtryk af. Den maa søges i Landets provisoriske Regerings kommunistiske Struktur og aabenlyse Afhængighed af Moskva. At Rom dog paa alle Maader forsøger at genvinde det uforskyldt tabte Terræn turde fremgaa af, at Polen om faa Dage vil faa endnu en Kardinal, idet Paven allerede har givet til Kende at ville forlene Mgr. Adam Sopiëka, Ærkebiskoppen af Krakow, med denne høje Værdighed. Mgr. Sopiëkas Udnævnelse er allerede nu en Kilde til Tilfredshed i Polen. Han har hele Tiden holdt sig borte fra enhver Form for politisk Virksomhed og er i Dag lige saa uvillig til at gaa den paatvungne Regerings Ærinde, som han før var uvillig til at anerkende Tyskerne. Da Churchill i Juni drøftede, hvilke polske Mænd, man kunde sende til Moskva, nævnte han ogsaa Mgr. Sopiëka, som dog ikke vilde modtage et saadant Kald. Det er sikkert ikke overdrevent at knytte store Forhaabninger til den nye Kardinals Person.

*

Men det er den polske Regering, vi kom bort fra. Selv om det ved nok saa megen Behændighed skulde lykkes den at skjule sin røde Inspirationskilde, saa vil og kan dette ikke lykkes paa det religiøse Omraade. Indtil nu har Ungdommens kristne Opdragelse og Respekten for kristen Ægteskabsopfattelse været en sikker Prøvesten til Bedømmelse af et Lands Indtilling overfor Kristendommen. Ingen har indtil for nylig tænkt sig Muligheden af, at det for Fremtiden paa disse Omraader skulde blive anderledes i Polen, end det har været hidtil. Verden er i Mellemtiden blevet klogere. Man griber sikkert ikke fejl, naar man søger Forbilledet til Indførelsen af borgerlig Ægteskab som eneste gyldig Form for Ægteforening i Kommunismens Verdenscentrum. Bruddet med de hævdvundne kristelige Principper viser sig ogsaa paa Sko-

lens Omraade. I sidste Halvdel af sidste Aars Oktober Maaned mødtes over 600 Lærere fra hele Central- og Vestpolen som delegerede til en polsk Lærerkongres. Kongressen skulde blandt andet godkende en paa kommunistisk Foranledning af Regeringen fremlagt Liste for Lærersammenslutningens fremtidige Bestyrelse. Forslaget blev dog med overvældende Flertal forkastet, kun 40 Delegerede støttede Regeringens Forslag, og der valgtes i Stedet for en anden Bestyrelse med Medlemmer fra Førkrigstidens kristne Lærerforening. Som umiddelbar Følge af dette umiskendelige Skridt arresteredes hele Polen over i Byerne, saavel som ude paa Landet, et Utal af Lærere og Lærereinder (man har gættet paa 2000). Deres Skæbne er ukendt og Lærernes Paarørende saavel som Millioner af Mennesker i det kommunistisk beherskede Land kender intet til den Fremtid, der venter de arresterede, eller om de nogen Sinde kan ventes tilbage til Skole og Hjem.

*

G. K. Chesterton taler i sin Bog »The End of armistice« udførligt om Polen. Baade som Europæer og Katolik ønsker han et stærkt og uafhængigt Polen og karakteriserer Landet »som et Stykke katolsk Kultur, der som en Sværdklinge er drevet ind mellem Moskvas byzantinske Traditioner og Prøjsens Materialisme«. Bogen udkom før Hitler. Med Henblik paa den nuværende Situation kan man maaske forsvare at modificere Chestertons Ord til »Moskvas bolshevikiske Traditioner og Berlins Materialisme. Hvordan de første p. t. paavirker Polens religiøse Forhold er lige blevet antydet, og vi kan roligt antage, at den sovjetrussiske Indflydelse gør sig gældende paa langt flere Maader. Den prøjsiske Materialismes sidste Indflydelse paa Polen er identisk med Hitlers Lynkrig og hele den Periode, der ligger mellem 1939 og 1945.

(Sluttes næste Uge).

Olaf V. Sørensen.

Alt for langt fra Universitetet til Domkirke i Aarhus?

Det skal helst staa sjældent paa, at vi fra katolsk Side diskuterer med en eller anden Folkekirkepræst, der er kommet for Skade til at udtale sig lidt ved Siden af om den katolske Kirke. Det er rimeligt at give vore protestantiske Venner en vis, ikke snæver Margin. De er jo dog Arvinger til saa mange grove og fantastiske Fordomme mod os, at de yngre Præster, som virkelig studerer Katolicismen for at kende den, og som har betydet saa meget for et godt Forhold mellem os, ikke straks kan slaa igennem med deres Klaring af Begreberne.

*

Men hav os undskyldt, at vi tager Ordet af og til, naar Marginen bliver alt for vidt overskredet. Vi finder saaledes i »Thisted Social-Demokrat« for 22. Januar en lille Artikel af Pastor Philip Boeck, der er Præst ved Aarhus Domkirke. Der er ogsaa Universitet i hans By, men det kan han ikke have benyttet sig af.

Pastor Boeck er øjensynligt Socialdemokrat og er i denne Egen-skab blevet vred paa Paven, som han vist næppe har forstaaet. Han er uvidende om, at det danske Socialdemokratis Søsterpartier rundt om i mange Lande staa i ret godt politisk Samarbejde med katolske Kredse, bedre end nogensinde før. Men lad det nu bare være.

Aarhuspræsten fortæller os, at Socialdemokratiet har holdt de »tre evangeliske Sandheder« (Frihed, Lighed og Broderskab) højt i Ære, og derfor er Katolikkerne imod dette Parti. Han fortæller ogsaa, hvori disse evangeliske Sandheder bestaar. Evangelisk Frihed vil f. Eks. sige Frelsesvished »ikke ved Dødsmesser, men ved den simple, enfoldige Tro paa Jesus Kristus«. Maaske det dog vil forbløffe nogle Socialdemokrater, baade blandt Partiets ateistiske og dets katolske Vælgere, at de altid har holdt denne lutherske Doktrin højt hævet og »derfor er gaaet

gennem Landene med Stormskridt«. Men lad ogsaa det bare være.

Saa siger Pastor Boeck lidt om Reformationen, og hvorfor den maatte komme. Det var, fordi Kirken forhød Lægfolk at læse i Biblen, det var det katolske Krav om gode Gerninger, om »Selvfrelse og Selvforsikring, som ikke har Brug for Korsets Naade«, det var Dødsmesserne, hvormed Kirken lærte, at de rige kan komme hurtigere op i Himlen end de fattige — og saa videre. Kort sagt: Pastor Boeck røber sig som hørende til en ellers forlængst uddød Generation. Saa-dan skrev man i god Tro paa Oehlschlägers Tid. Naturligvis skriver Aarhuspræsten ogsaa i god Tro — men det er netop det forunderlige ved det. Hvis han paa alle andre Omraader er fulgt lige saa daarlige med, saa aner han intet om Elektricitet og Biler, men stirrer betaget paa Petroleumslampens og Jernbanens nymodens Vidundere.

Lige til sidst ogsaa dette: »Ingen har som Luther og Reformationens

ACADEMICUM
CATHOLICUM

København

Søndag den 3. Febr. Kl. 8,30.

Akademiker-Messe i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Derefter Skovtur. Frokostpakke medbringes.

Onsdag den 6. Febr. Kl. 19,30.

Ordinært Møde Stenosgade 4. Cand. mag. Ellen Nielsen taler om: »Fransk Katolicisme af i Dag.«

Samme Sted Kl. 18,30.

Studiekreds III. Udvalgte Stykker af »Summa theologiae«.

Lærere«, siger Pastor Boeck, »kæmpet for Tankefrihed — Ytringsfrihed — Samvittighedsfrihed — social Frihed.« Al Ære og Respekt for Luther, men dette er dog et Nummer for dristigt. Galt nok med de første Friheder, som kun var Friheder, han tog sig selv, bestemt ikke nogle, han tilkendte andre. Men helt vild er Tanken om Luthers Interesse for social Frihed. Hans Reformation betød her som andetsteds intet godt for det brede Folk. Den betød Magten til Stormændene. Er heller ikke Kendskabet til dette Faktum naaet den øjensynligt alt for lange Vej fra Universitetet til Domkirken i den gode Stad Aarhus? Tom.

BOGNYT

Engelsk Nyhed

John Henry Newman, Essays of H. Francis Davis, Christopher Hollis, J. Lewis May, R. D. Middleton, Francis Vincent Reade, Werner Stark, Geoffrey Tillotson, Henry Tristram, Douglas Woodruff
Kr. 12,60

Illustrerede Bønebøger for de helt smaa

I disse Dage har Boghandelen faaet et stort og righoldigt Udvalg af de franske Børne-Bønebøger med den kendte Tegner Hebbelyncks farvede Billeder. Paa en pudsig og henrivende Maade er hele Tros-læren fremstillet for Barnet og i Barnets Opfattelse. Der er Bibelshistorien skildret i en Række fængslende Episoder, der er *Fader Vor* med en Illustration til hver Bøn, *Hil dig Maria*, hele *Trosbenedelsen*. Der er en Maria-Bønebog, en Bog om Jesu Venskab, og der er Bogen, der viser Barnets Færden Dagen lang med Værneenglen ved sin Side. Bønnerne er ganske vist franske, men de ledsager kun Billederne, der er det centrale og saa talende, at Tekst helt vil kunne undværes.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

V. Kristoffersens Boghandel

Aktieselskab

Lilletorv . Telf. 292
Nykebing F.

Støt »Katolsk Ugeblad«s Annoncører

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Benzon

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Febr.

3. S. *) 4. Søndag e. Hellig 3 Konger.
(hvid) ST. ANSGAR, Værnehelgen for det Apostoliske Vikariat Danmark (821—87); 2. Bøn: Søndagen (93); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagen (94).
4. M. St. Andreas Corsinus (hvid) (825); 2. Bøn: Oktaven (821); 3. Bøn: For Paven ([122]).
5. Ti. St. Agathe (826); 2. Bøn: Oktaven (821), 3. Bøn: For Paven.
(rød)
6. O. St. Titus (828); 2. Bøn: Oktaven (821), 3. Bøn: St. Dorothea ([61]), 4. Bøn: For Paven.
(hvid)
7. T. St. Romualdus (828); 2. Bøn: Oktaven (821), 3. Bøn: For Paven.
(hvid)
8. F. St. Johannes af Matha (829); 2. og 3. Bøn som Torsdag.
(hvid)
9. L. St. Cyrillus af Alexandria (829); 2. Bøn: Oktaven (821), 3. Bøn: St. Apollonia ([56]), 4. Bøn: For Paven.
(hvid)
10. S. 5. Søndag e. Hellig 3 Konger. — I Dag fejres Kyn-
delmisse.

*) Søndag den 3. Februar afholdes i alle Kirker og Kapeller den 1. Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen, den danske katolske Kirkesag.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor: .

9/0 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Paar 4777,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

In memoriam

En af St. Ansgar Menigheds trofaste Sognehørn, Fru Maria Paulmann, f. Kluge, er gaaet bort efter svære Lideiser. Utallige er de Velgerninger hun har ydet andre. Uselvisk som faa og med et glad og lyst Sind trods mange Aars Sygdom virkede hun stillfærdigt blandt os. Faa og beskedne var hendes Ønsker her i Livet, og kun de færreste blev opfyldt. Med ydmygt Sind bøjede hun sig for alle Lielser og Skuffelser. Altid spredte hun Glæde ved at ofre sig for andre. Hun var et smukt og straalende Eksempel paa kristen Taamod og Offersind.

Alle, der har kendt hende, takker Gud, fordi han udfriede hende af hendes Lidelser. »Herre, lad Din Tjenerinde hvile i Fred, giv hende den Fred, hun aldrig fik Lov at nyde lidt af i det jordiske Liv! — Tak, herre, for det Heaskab, Du her har benyttet til at øve Dine Velgerninger iblandt os!«

Et Gudbarn.

Nyt Hørespil af Jan Locher

Fredag d. 8. Februar Kl. 19,55 opfører Statsradiofonien et nyt hørespil af den unge katolske Forfatter Jan Locher. Det hedder »Hjulumageren Quadratus« og maa — efter Forfatterens Debut med det fortræffelige Hørespil om Skriftehemmeligheden — imødeses med store Forventninger.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 3. Febr., St. Ansgars Fest. Efter Messen meddeles biasiusvelsignelsen. Se iøvrigt Side 69.

Jesu Hjerte Kirke

Mandag 4. Febr. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Tirsdag 5. Febr. Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr. Torsd. 7. Febr. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke

Fredag d. 1. Febr. Kl. 13,30—19,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Kl. 19,30 Andagt. Søndag d. 3. Febr. Kl. 8 Børnemesse, Kl. 10 Højmesse. Onsdag d. 6. Febr. Kl. 19,30 Kongregationsmøde for Mænd.

St. Annæ Kirke

Søndag den 3. Februar Kl. 19,30. Katolsk Ungdoms Klub. Hs. Excellence Biskop Th. Suhr taler om sin Rejse til Rom. Alle interesserede er velkommen. Mandag den 4. Februar Kl. 19,30 Kongregationsmøde for unge Piger. — Tirsdag den 5. Februar Kl. 19,30 Kvindernes Kongregation. I Kirken: Den h. Valborg. — Derefter Fremvisning af Film. Torsdag den 7. Februar Kl. 20. Kongregationsmøde for Mænd. Derefter Studiekræds: Forskellen mellem den katolske og den protestantiske Troslære. Fredag den 8. Februar. Menighedsangprøve i Kirken til Inøvelse af nye Salmer.

En Flyvetur til Aalborg for 25 Øre

Er det muligt? Jo, hvis man er saa heldig at vinde Hovedgevinsten ved Bortlodningen i Sankt Mariæ Sogn. Der er 25 gode Gevinster paa Løusedlen, bl. a. Ricciottis Størværk om Jesu Levned i original Vælskbind, en Messebog i Skind og mere materielle og praktiske Ting som Chokolade, Vin og Akvavit, en Dukkevogn, en »Lyfa« Hejselampe m. m. Man bør derfor sikre sig en god Forsyning Løsedler, naar de paa Søndag tilbydes ved Kirkedøren. De koster kun 25 Øre Stk.

Gaverne til Basaren er ogsaa begyndt at strømme ind. Men der er Brug for mange flere. Basaren afholdes den 10. Marts. Gaverne bedes indleveret senest en Uge før. Reserver Dagen allerede nu.

B. H.

Frederikssund

Søndag den 3. Febr. Kl. 9,30 Messe paa »Frederikssund Hotel«, Jernbanegade 15, 1.

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Emdrup Banke 120 København Ø

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-38

Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Medrekursus

hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade
1. Torsd. 7. Febr. Kl. 19,30: Skole-
psykolog, cand. psyk. Frk. Farup:
»Trods og Egensind«. (Bagefter
Lejlighed til at stille Spørgsmaal).

K. U. K. Amager.

Søndag d. 3. Februar Kl. 19,30
(bemærk Søndag) stort Fællesmø-
de, hvor hans Excellence Biskop

Th. Suhr fortæller om sin Rejse til
Rom. Alle — ogsaa Menighedens
Medlemmer — indbydes venligst.

Det praktiske Arrangement Be-
styrelsen.

Sygeplejerskeforbundet

Onsdag d. 13. Februar Kl. 20
Møde paa St. Josephs Hospital; Pa-
stor Olaf Magnussen vil tale om
»Don Bosco«.

Ung Pige

som holder af Børn, og som har
Lyst til at lære vegetarisk Hushold-
ning, kan faa Plads 1. April eller
Maj. 3 km fra Byen.

Martha Fink Petersen,
Vinding, Staudegartneri,
pr. Vejle. Tlf. 47.

Gdrl. 1908	„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen) Autoriseret Elektroinstallatør Genrenningsplads 4 Taga 5372 . Taga 5268 x <i>Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek- Kroner, Ringe, Tlf. og Signallæg. Radio</i> Leverandør til de katolske Institutioner	Jos. Fischlein Murermester Limfjordsvej 43 Tlf. Godthaab 8410 <i>Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard og Klosteret</i>	G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn. Tlf. 12,166 og 12,161
	Anton Siegler Malermester Kingsgade 17 Vester 4753	Plytteleforretning: „FREDERIKSHOLM“ v. Andersen og Poulsen Flytning, Opbevaring og Forsendelse besørges med Garanti overalt i Landet Sjæler Boulevard 21 Telefon Valby 3333 Godthaab 3653 x	Ledig
Holbæk			
Harald Olsen Glarmester Ahlgade 7 J. Telefon 1137. Holbæk <i>Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder</i> Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Handelskompagniet <i>Aktieselskab - Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner	S. Uldall <i>Farve- og Tapethandel</i> Lev. til de katolske Institutioner	
A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039	H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet	
Holbæk Mejeri A-s <i>Algade 54 - Telefon 65</i> Leverandør til Hospitallet	A-s Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade Telefon 365 Leverandør til den katolske Menighed	
Vejle			
A-s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital	
Ledig	C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 751 Lev. til de katolske Institutioner	Vejle Trælast & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner	

<p>Randers</p> <p>Randers Andelsmejeri Telefon 776 (4 Linier) Fineste Mejeriprodukter fra dyrlæge- kontrollerede Besætninger</p>	<p>Horsens</p> <p><i>Wittrup</i> HORSENS TEXTILLAGER</p>	<p>Horsens</p> <p>Carl Bech aut elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Aarhus</p>		
<p><i>MEJERIET</i> Vesterbro</p>	<p>Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester . Conditori Telefon 3041 – Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Aalborg</p>		
<p>Lodig</p>	<p>Fodtøjsforretningen Borgergade 34 . Tlf. 1406 Alt i Fodtøj: Sko, Træsko, Hjemmesko, Træ- skostæuler samt Sandaler. Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>Kaj Larsen Svendsgade 24 . Tlf. 5610 Brød . Mælk . Confeklure Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 3712 Kolonial . Vin . Tobak . Konserver Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>E. Holmsberg Kastetvej Isenkramforretning Kastetvej 51 . Tlf. 1395 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>“Dania“ Flormel — overall</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer Klinikken</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer Klinikken</p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen, Tlf. 301</p>	<p>A. Hoffmann Urnager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. den nye Bro) Briller efter Lægerecept Rep. udf. nøjagtigt og billigt Telefon 3779</p>	<p>Henry Hansen Trikotage og Herrelingeri Kastetvej 39, Aalborg, Tlf. 5665</p>
<p><i>Mathias Christensen</i> TELF. 1556 ABSALONSGADE 14</p> 	<p>M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 Telefon 1788 Udf. Arb. ved Kamillianerkliniken</p>	<p>CHR. SIMONI grundl. 1836 Kul- og Koks-Import Telf. 67 — 68 — 69 Leverandør til St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerkliniken i Aalborg</p>	<p>C. Clausen Wrang Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød, Flæsk og Pøsting Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>

Katolsk Ugeblad

10. Februar 1946
94. Aargang
Nr. 6

Ungdomsarbejdet
i nye Former?

Hollywood
og fælles Familiebøn
Polonia Catholica
Malta

Det sner...

Det er Aarets første Sne. Jeg agter det for min Pligt at tage ud og byde velkommen. Alt imens jeg gaar, bliver jeg iført den obligate Festrugt; alt det sorte paa mig bliver erstattet med skinnende festligt hvidt. Skal man være med til Snefesten, maa man ogsaa gaa op i Legen. Et Væld af Sne læsses ud af den graa Luft; der er rigeligt til at kamouflere hele den blaafrøse og tristgraa Jord. Stille og nænsomt svøber Sneen det fineste Angora-Uld om ribbede Buske og magre Træer; den trækker en Hue over hver visen Pæl og hvert Hustag. Alt og alle skal være fine i Snehvides Fantasirige. Om et Hjørne slynger Blæsten Serpenter mod de forhipasserende; Folk griber til deres Hat og skynder sig videre med et Smil i deres blussende Ansigt. Børn staar med udsprede Hænder, men Sneen, den uvirkelige Sne er ikke til at gribe. Den kommer i Bølger, snart fin som Støvregn, snart i store dovne Fnug, der hvirvler om de gule Gadelys. Der er Sne i fine, lange Strimler, og der gives Sne i Løsvægt. Sneen har aldrig været rationeret, der bliver ødslet med den.

Sneen udsletter alle de Skel, Menneskene har sat op imellem sig. Alle de Skikkelser, der skynder sig afsted i Skumringen, er alle ens klædte; alle disse Mennesker er, hvad de oprindeligt har været, Medlemmer af een og samme Menneskefamilie. Ogsaa deres Haver, de omhyggeligt afstukne og spærrede Haver, bliver nu slaaet sammen til et eneste Snelandskab, hvor Husene hytter sig sammen under Sne-dækket. Og ude paa Landet bliver alle de mange Parceller atter til en eneste stor Mark; ogsaa her har Landskabet igen faaet sin oprindelige Skikkelse; det svinger sig i store Linier og danner en eneste bølgende Steppe, hvor Ræven lager paa Langfart.

Aftenen skrider frem, og Snevejret tager til. Luften ryger af den rygende Sne. Bliver det ved, vil Isen og Sneen samle alle de danske Øer til et eneste stort Land; Danmark vil blive landfast med Sverige og Norge og Sneens uendelige Hjemland i Øst. Ogsaa mod Syd vil Sneen afskaffe Grænsen; den vil forvandle Gendarmens Vagthus til en Snehytte og selve Gendarmen til en Snemand. Sneen vil sprede Glem-

(Fortættes Side 83)

tion des Enfants de Déportés

"Vaad Hahatzala"

PROTECTORAT
DES ENFANTS DÉPORTÉS
115 - LES BAINS
(Paris)

Bulletin Biographique

Nom: RUBIN Prénoms: Suzanne
né le 25.4.1934 à Paris
Nationalité: Française polonaise actuelle: Française
dernière adresse de l'enfant: 11, Rue de Temple - Paris
séjour pendant l'occupation: chez Madame GRANTIN à RECEUIL (Sein-et-Marne)
Placé par le Comité de la Haute Seine le 25.4.1944 de 1943 à 1944

Père

Nom: RUBIN Prénoms: Max
né le 25.1.1904 à Paris (Pologne)
Nationalité: Française polonaise actuelle: Française
dernière adresse connue: 11, Rue de Temple - Paris
Profession: mécanicien
depuis le 25.4.1944 à 1944
dernière nouvelle: ...

OVENSTAAENDE »LEGITIMATIONSKORT«
fortæller Historien om, hvorledes Sognepræsten ved Notre Dame i Paris frelste den lille Jødepige Suzanne Rubin. Suzanne var født i Polen i April 1934. Hendes Far, Max, var en polsk Mekaniker, der levede i Paris indtil han blev arresteret af Nazisterne i 1942 — og siden har man intet hørt fra ham. Det gjaldt nu om at redde Børnene og det lykkedes lille Suzanne at undslippe, skønt Farerne var store. Pave Pius XII havde allerede instrueret Gejstligheden om at gøre alt, hvad der stod i deres Magt for at redde Børnene — og Sognepræsten ved Notre Dame i Paris sendte lille Suzanne til Madame Grantin i Reueil, hvor hun forblev i hele 1943 og 1944 indtil Freden kom og hendes Velgørere kunde returnere hende til den jødiske Velfærdsorganisation Vaad Hahatzala. (INP).

Munkemel

Salg og Udleje

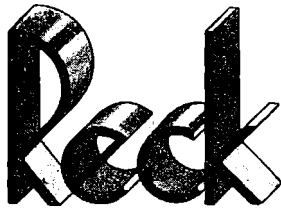
af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

Kedler ★
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryeagade 106
Telefon Central408

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 401

Ludvig Rasmussen

Glarmester

I. P. Petersens Eftfl.

Lindegaardsv. 34, Charl. Ordr. 293

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udlører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Gaa i »AKA« Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Tidsskrifter
Brochurer
Cirkulærer
Brevpapir
Reklamekort
Programmer
Stempler
o. s. v.

Brønshøj Bogtrykkeri

BE 1700 . Lok. 1
Fr.sundsvej 225
Brh.

Leverandør af Katolsk Sogneblad

Horisonten rundt

Hollywood og den daglige Familiebøn

Et Blad i Los Angeles — »The Tidings« — fortæller en Historie, der viser en anden Side af Filmens berømte Hollywood. En katolsk Præst, Patrick Peyton, har i Taknemlighed mod den hellige Jomfru lovet at sætte alle sine Kræfter ind paa, at den daglige Familiebøn faar Indpas i alle amerikanske Hjem. Selv om Tendensen i vor Tid gaar i Retning af Opløsning af Familiesammenholdet, tror han, at alle katolske Hjem kan bede en daglig Rosenkrans i Fællesskab.

Han fik saa den Idé at prøve paa gennem Radioen at tale sin Sag. Han vilde i ugentlige Udsendelser gennem et helt Aar give dramatiske Fremstillinger af Rosenkransens Mysterier og i Forbindelse hermed søge at formaa Lytternes Millioner til at indføre Rosenkransen som daglig Familiebøn.

Men han maatte have kendte Skuespillere til at optræde i Mysterierne, og dem maatte han finde i Hollywood. — Bevæbnet med en enkelt Introduktionsskrivelse tog han til Filmsbyen. Kendere af Filmens Verden rystede paa Hovedet. »Stjernerne« har travlt, de siger Nej til Radiokontrakter paa Hundred Tusinder af Dollars. Hvis han fik seks Skuespillere til at medvirke, var han heldig.

Det gik anderledes. To Uger efter hans Ankomst havde over 30 Filmsberømtheder lovet deres Bistand, og ikke en eneste, Pastor Peyton har henvendt sig til, har afslaaet hans Bøn.

Her er Navnene paa de første, der har sagt Ja. Listen viser ogsaa, hvor mange Katolikker, der har kendte Navne i Filmens Verden: Bing Crosby, Irene Dunne, Loretta Young, Don Ameche, Frank Sinatra, Ruth Hussey, Lov Costello, Charles Boyer, Margaret O'Brien, Roddy McDowall, Lloyd Nolan, Maureen O'Hara, Joan Leslie, Dick Haymes, June Haver, Jeanne Crain, Jack Haley, Maureen O'Sullivan.

James Gleason, Edward og William Gargan, Cesar Romero. Alle disse er Katolikker, og dertil kommer William Bendix, der gaar til Konvertit Undervisning. Men ogsaa flere Ikke-Katolikker har lovet at være med, nemlig Joe E. Brown, Gregory Peck, Shirley Temple, Gary Cooper og Ingrid Bergmann m. fl.

Historien bag alt dette lyder saaledes: Pater Peyton blev født som en blandt ni Børn i en fattig irsk Familie. Ofte maatte de gaa sultne i Seng, men han mindes ikke en eneste Aften, hvor Familien ikke var samlet til sin daglige Rosenkrans. Mens han studerede til Præst i Amerika blev han alvorligt angrebet af Lungetuberkulose og laa hjælpeløs i over et Aar. Uophørligt bad han til Guds Moder og lovede hende, at hvis han kom sig, vilde han vie sit Liv til at bringe den daglige Rosenkrans tilbage til de kristne Hjem. Til Lægernes Undren blev han rask, og for fire Aar siden modtog han sin forsinkede Præstevielse.

Siden da har han arbejdet uden Standsning, først med beskedne Pjecer, nu med Brochurer paa otte forskellige Sprog. I Fjor paa »Morders Dag« fik han en halv Time i Radioen. Ærkebiskop Spellmann fra New York indledede Udsendelsen, og Bing Crosby holdt selv en Tale om Børnenes Betydning i Familiernes Liv. Det var denne Udsendelse, der banede Vejen for Pastor Peyton til Hollywood, og den fik Tusinder og atter Tusinder til at forstaa den beskedne Præsts Livssag og dens uhyre store Betydning.

Præstjubilæum i Midtvesten

Her er en anden Historie fra U. S. A., laant fra Bladet »The Liguorian«. Det var i Midtvesten. En kendt Præst skulde fejre sit 25 Aars Præstjubilæum. — Menighedens Spidser holdt Møde. De vilde samle Penge ind, saa han kunde faa sig en god, haardt tiltrængt Ferie. Indsamlingen skulde være hemme-

lig, men Præsten fik alligevel nys om den, og næste Søndag sagde han i Kirken:

»Kære Venner! I véd ikke, hvor meget jeres Kærlighed til mig har varmet mit Hjerte. Jeg er glad for, hvad I har villet gøre for mig, og jeg skal aldrig glemme det. Men I tager mig ikke fortrydeligt op, at jeg siger, det ikke er det, jeg ønsker mig til mit Jubilæum. I saa Henseende har I altid været gavmilde imod mig. Ved I derimod, hvad jeg ønsker mig? Bring mig 25 mulige Konvertitter den Dag, jeg synger min Jubilæumsmesse, saa beder jeg ikke om andet«.

Nyt Møde i Menigheden. Planerne blev lagt om og Arbejdet sat i Gang. Efter Messen paa Jubilæumsdagen ventede en Deputation paa Præsten. Ordføreren sagde: »Hr. Pastor, vi er kommet med vores Gave«. Saa blev Døren aabnet til det tilstødende Taleværelse, og der stod 25 Mænd og Kvinder. Ordføreren slog ud med Haanden og fortsatte: »Deres mulige Konvertitter«.

De er alle 25 optaget i Kirken nu.

Det sner ... fortsat fra Forsiden

selens og Tilgivelsens hvide Kaa-be over Tysklands Ruiner og Pletter af Blod og lade det syndige Land genopstaa i sin rene-ste Uskyld.

Den Sne, den Sne.

Der er Folk, der endnu ikke rigtig tror paa Æventyret. De holder paa at styre deres Cykel eller Bil gennem Snestormen. Men Hjulene bliver mere og mere massive; Sneen presser mod Køleren og lukker for Ruden. Snart vil Vejene være barrikaderet og de dristige bliver siddende i en Drive. — Alle disse Køretøjer, der snurrer og laver Spektakel, hører hjemme i den forsvundne Verden med de sorte asfalterede Gader. I den fagre nye Verden lister man omkring paa hvide Filtsaaler, man gaar stille og taler sagte for ikke at forstyrre Idyllen. Slæden er tilladt, for den glider hen over Sneen, og Kanen maa være der, Kanen med de dampende Heste og de dæmpet klingende Bjælder.
S. W.

Treenigheds-Engen

af Jakob Kneip

Paa Dansk ved T. Fd.

Det var en Lørdag Aften, Aftenen før Den hellige Treenighedsfest, det husker jeg saa tydeligt; thi Billedet af Treenigheden svæver saa vidunderligt og saa mægtigt over Mindet om hin Aften.

Jeg ser os endnu jage af Sted paa Høstvognen ned ad den stejle, ujævne Landsbygade. Op over Skoven trak uhyggelig sort et Uvejr op; bag Bjergene rullede allerede Tordenen. Og i Mølle-dalen, i vor bedste Eng, laa Høet endnu.

Far, Mor og jeg var paa Vognen. Den Dag i Dag mærker jeg endnu Aftenens trykkende Hede i hele mit Legeme, naar jeg tænker derpaa.

Nu var vi ude af Landsbyen. I susende Fart gik det nedad; Vognen raslede fra den ene Ende af Vejen til den anden. Engen laa dybt nede i en Sænkning, men strakte sig op ad en temmelig stejl Skrænt. Der var Adgang til den ad to Veje: den ene, stejle, ad hvilken vi kom, gik over Landsbybakken og ned over Skraaningen; den anden, bekvemme, førte fra den jævne Del af Engen ved Skræntens Fod i langsomt stigende Bugtninger op over Højderne til Landsbyen.

»Vi begynder vel heroppe og kører tilbage ad den lette Vej?« spurgte Mor ængstelig, da vi havde naaet Engen.

Far var et Øjeblik tvivlraadig. Maaske anede han ogsaa Fare. Men nu havde Blæsten, som pressede Tordenvejret frem, allerede naaet den nære Bøgeskov. Far pegede derover og sagde: »Vi maa begynde med at læsse dernede og køre opefter hertil. Uvejret rykker nærmere, og den anden Vej er en Omvej.«

Saa lod han Vognen holde i den nederste Del af Engen, og vi begyndte at læsse paa.

Ganske pludselig blev det Nat,

og Dalkedlen fyldtes med et forfærdeligt Mørke. Foruden os var der ikke en levende Sjæl at se vidt og bredt.

Far tog imod paa Vognen, Mor langede Høet op, jeg ragede sammen og styrede Hesten, naar Vognen skulde videre.

Stadig stejlere gik Engen op ad; stadig tungere blev Læssel at trække; jeg følte, hvordan Hesten rystede, hver Gang den paa ny skulde trække til. Med eet, da jeg greb Tømmerne for at køre frem for sidste Gang, udstødte Dyret en underlig, rallende Lyd; og da jeg forskrækket saa op, lagde jeg Mærke til, at Compten*), som i Forvejen var lidt vel stram, havde forskubbet sig under den stejle Sligen, saa at den pressede Hestens Strube sammen. Endnu havde jeg dog ikke forstaaet den skrækkelige Fare; saa ravede Hesten, mistede Fodfæstet og slog til Skaglerne, mens den udstødte en uhyggelig Lyd.

Mor skreg saa frygteligt, som jeg aldrig har hørt noget Menneske skrike. Vognen susede ned ad Skrænten. Jeg ser endnu for mig, hvordan Hesten bliver slæbt med, indviklet i Seletøjet, hvordan Mor strækker Armene mod Himlen, hvordan Far, som staar paa Vognen, griber med begge Hænder om sit Hoved — — saa lyder midt i Lynene og Tordenbulderet et dumpt Fald, — og saa bliver der stille.

Vognen ligger væltet langt nede paa Skrænten. Mor staar foran mig med slapt nedhængende Arme, fuldkommen stivnet. Af Far er der ikke noget at se; men Hesten ligger paa Ryggen og sparker vildt om sig med de svære, klodsede Ben og kaster rallende Hovedet frem og tilbage.

*) En udstoppet Ring om Trækhestens Hals.

Pludselig skreg Mor igen og gav sig til at løbe ned imod Vognen; jeg styrtede efter hende, og mens vi løb, saa jeg en Arm arbejde sig ud gennem Høet, nu en Arm til — — og nu Hovedet — — aah, Ansigtet var saa tilsmudset, med et Udtryk af Rædsel, et sandt Billede paa Lidelse, oplyst brat og uhyggeligt af Lynene.

»Hjælp mig dog! Hvorfor hjælper I mig dog ikke? Aah, min stakkels Krop!« stønnede Far.

Mor kastede sig jamrende ned foran ham, greb med begge Hænder om hans Hoved og tørrede Snavset fra hans Øjne; — saa begyndte vi begge at trække, men forgæves; Far stønnede og jamrede kun bestandig værre: »Aah, jeg bliver knust — hjælp mig dog — — faa dog Vognen væk!« Vi prøvede paa at løfte Vognen — skubbe den bort — trække i den — — — alt var forgæves. Og Tordenen rullede over Hovedet paa os. Saa kastede Mor sig igen ned ved Siden af Far og begyndte at rive Høet bort med de bare Hænder. Jeg kunde høre hende hviske: »Hellige Treenighed, hellige Treenighed — — —«

I samme Øjeblik jog en Tanke igennem mit Hoved: »Min nye Lommekniv!« Jeg for hen til Hesten, og i faa Sekunder blev Seletøjet skaaret over. Jeg saa, hvordan Far med opspilede Øjne fulgte mine Bevægelser; han var hurtigt klar over min Hensigt: »Skynd dig, skynd dig!« hviskede han. Nu Skaglerne fra Vognstangen — og saa halede jeg af alle Kræfter i Compten for at faa den bort fra Hestens Strube. Det lykkedes. »Rinka! Hop, Rinka!« raabte jeg opmuntrende til Hesten. Med en dyb Stønnen rettede Rinka sig op, gjorde et voldsomt Spring — og stod skælvende paa sine fire Ben. Saa løsne- de jeg Svinglerne fra Vognstangen, anbragte dem i en Kæde bag paa Vognen og spændte Rinka for.

Hesten trak til, men Vognen rørte sig ikke; jeg greb efter Pilsken, brølede som en gal ind i Dyrets Øre, og selv Mor slog med en Pilekvist løs paa det.

I den forfærdeligste Spænding og Smerte fulgte Fars Blik os.

Paany trak Rinka til. Et heftigt Ryk — Vognen gav efter, vippede om og styrtede bragende lidt længere ned ad Skraaningen. I samme Øjeblik slog et Lyn ned i Bjerget over os; Tordenskraldet var bedøvende, og Lufttrykket saa voldsomt, at det næsten rev mig om.

Nu saa jeg, at Mor atter knælede ved Fars Side; jeg skyndte mig hen til hende, og med fornedede Kræfter fik vi den Haardt-saarede trukket frem af Høet. Hans ene Ben var brækket, og Underlivet lod ogsaa til at være slemt kvæstet.

Lyn fulgte paa Lyn; Brag lød efter Brag. Uvejret var lige over Hovedet paa os, og nu faldt de første store Draaber. Far stønede tungt, da vi endelig fik lagt ham til Rette paa Engen, men han beherskede sig snart, ja, søgte endda at smile; han greb efter Mors Haand, og med den anden strøg han mig over Haaret, mens han sagde: »Du reddede mig, min Dreng!«

Da brast Mor i Graad.

»Den hellige Treenighed viste ham, hvad han skulde gøre,« hulkede hun. »Jeg lovede jo den treenige Gud Engen, hvis du blev reddet!«

Ved Mors Ord gik der en Skælven igennem mig, og et Øjeblik syntes jeg, at jeg saa den hellige Treenighed — Faderen med Straaleglorien, Lammet med Korset og den sølvskinnende Due, — saaledes som den var afbildet paa Altertavlen i Landsbyens Kirke, — over mig i Skyerne, midt i Lyn og Torden.

Det var en Stund saa fuld af betagende Ærefrygt, at jeg aldrig har kunnet glemme den.

Paa Hjemturen, mens nogle Bønder, jeg havde hentet, bar Far paa en Baare, stod Billedet stadig for mig; det dukkede op, snart her, snart der i Mørket; og da Lægen havde forbundet Far, og da Far saa fortalte Bønderne, der stod omkring hans Seng, om sin vidunderlige Redning, listede jeg mig sagte og skælvende ud af Kammeret. —

1. En Tings materielle *Identitet* med sig selv kan være *absolut*, naar nemlig (som ved en almindelig Sten) Formen og Stoffet altid bliver de samme. Den kan ogsaa være *relativ*, naar af en Substans kun den formgivende Del bliver den samme, medens den materielle Del er undergivet en vedvarende Udskillelse og Fornyelse. Denne relative Identitet findes hos de organiske levende Væsener, som f. Eks. det menneskelige Legeme, der under sin Udvikling ombytter de oprindelige Stofdele med nye, og dette ikke blot een Gang, men til Stadighed. Ved dette Stofskifte, som gennemføres helt i Løbet af ca. syv Aar, faar vi nu ikke et fuldstændigt nyt Legeme. For skønt Udskiftningen er total, tilsligter denne Proces dog slet ikke en Nydannelse i egentlig Forstand, men bare en Bevarelse og Udvikling af den bestaaende Organisme. Dertil kommer, at der i hvert Øjeblik af det menneskelige Liv ved siden af de nyoplagne Stofdele ogsaa findes gamle, som Legemet havde før. Af den Grund er det saa, at ingen tvivler paa, at han i hele sit Liv har haft det samme Legeme.

Naar nu vor katolske Tro hævder, at Opstandelseslegemet er identisk med det nuværende, saa er det selvsagt *ikke ment i Ordets absolutte Forstand, men i den lige forklarede relative*. Det opstandne Legeme behøver ikke at bestaa af alle de Molekyler, som nogensinde har hørt til Legemet. Det er tilstrækkeligt, at de Dele bruges til Opbygningen af Herlighedslegemet, som paa et eller andet Tidspunkt har dannet vort jordiske Legeme. Tænker man paa Skriftens Ord (I. Ko. 15, 42 ff.), saa kunde man synes, at det vilde svare bedst til Ordlyden, om de Dele blev anvendt i det nye Legeme, som var tilstede i Dødens Øjeblik. Men dette er ikke nødvendigt. Det kan lige saa godt være de Elementer, som udgjorde vort Legeme ved Fødslen eller helt i Begyndelsen. For ogsaa disse Stofdele har engang dannet et fuldstændigt menneskeligt Legeme, der til Trods for den efterfølgende Udvikling bevarede

Hvad vi venter IV

Er Opstandelsen mulig?

»Ved Verdens Ende kommer Kristus igen for at dømme de levende og døde og gengælde hver enkelt efter hans Gerninger, de fortabte saavel som de udvalgte, som alle skal opstaa med deres egne Legemer, dem, som de har nu, for at faa gengældt deres Gerninger, hvad enten disse var gode eller onde; de fortable modtager evig Straf sammen med Djævlene, de udvalgte evig Herlighed sammen med Kristus.« Med disse Ord har den fjerde Kirkeforsamling i Lateranet i Aaret 1215 udtalt den katolske Kirkes Tro paa det,

vi venter; og navnlig har den udtalt sig om vore Legemers Skæbne.

Til alle Tider var der nu nogle, der rejste Indvendinger mod denne Tro. I Virkeligheden opstaa der da ogsaa to Spørgsmaal, hvis Besvarelse bliver nødvendig og meget oplysende. Det første Spørgsmaal lyder: Hvor vidt strækker sig vort Legemes materielle Identitet, og hvad er nødvendigt, for at man kan tale om Identitet? Det andet er: Hvordan kan denne Trosartikel forsvares mod Naturvidenskabernes Indvendinger?

Identiteten med sig selv. Hvis altsaa vor Sjæl skulde forene sig med Legemet paa dette Tidspunkt og lade dette udvikle sig, idet det optager fremmede Elementer, (som ogsaa nu), lige til de passende Dimensioner er opnaaet, saa vilde et sadant Herlighedslegeme være identisk med vort nuværende. Og hvis vor Sjæl skulde forbinde sig med Bestanddele fra en senere Periode i Livet, saa behøver det ikke at være alle Molekylerne, men det er tilstrækkeligt, at der bruges Stof i den Udstrækning og af den Kvalitet, som det oprindelige menneskelige Legeme har behov.

Denne Forklaring kan ikke afvises med den Begrundelse, at den skulde være umulig. Den er hverken i Strid med Guds Egen-skaber eller med Menneskenes Natur og Bestemmelse. Tværtimod, set fra denne Side er den meget passende. Men ogsaa set fra et fysisk Synspunkt er den mulig. Hvorfor? Jo, fordi baade Sjælen og Legemet, der tilsammen udgør den menneskelige Natur, eksisterer jo endnu efter Døden. Selv om Legemet er smuldret hen og dets Atomer har indgaaet de mest forskellige kemiske Forbindelser, saa er dog ikke et eneste af disse Elementer gaaet tabt. Paa den anden Side eksisterer ogsaa den Magt og den Faktor, som er i Stand til at ophave Sjælens og Legemets Adskillelse. Det er ganske vist ikke nogen Naturkraft, der findes i Atomerne, ej heller er det Sjælen, som kan bevirke denne Genforening. Ikke engang Engle vilde formaa at reorganisere et Legeme paa denne Maade. *Opstandelsen er ikke nogen naturlig Akt eller noget naturligt Fænomen.* Ene og alene den alvidende og almægtige Gud er i Stand til at levendegøre de døde paa den Maade, som er blevet forklaret. Lad Legemerne bare blive til Støv, lad Smaadelene bare blive spredt for alle Vinde, lad dem bare gaa over i vilde Dyrs, Fugles, Fiskes, ja selv i andre Menneskers Kroppe, de gaar ikke tabt for den alvidende Gud, og hans Almagt skal nok genforene dem med deres

Sjæl i det Omfang, som det er nødvendigt. Desuden hør man ikke glemme, at Naturens Gang, Elementernes Baner og Veje under Naturlovenes Herredømme, alle Stadier i Udviklingen og dennes endelige Resultat er ud tænkt, valgt og fastsat af Verdens Skaber og højeste Herre i Evighedens Dyb. Hvis derfor den almægtige og alvidende aabenbarer os, at han før Verden blev til, har besluttet, at vore Sjæle paa den yderste Dag skal genfinde det Legeme, de har haft i det jordiske Liv, saa skal han nok sørge for, at Molekylerne og Atomerne er der, hvor han vil have dem.

2. Med Hensyn til de *Indvendinger*, som i alle Aarhundreder er blevet gjort lige fra Saddukærerne i Evangelierne til vore Dages Rationalister, er der at sige, at de er en Genspejling af den Erfaringsviden, som man i hver enkelt Periode var naaet til. Indvendingerne kom og gik sammen med Videnskabens Hypoteser. Det er derfor overflø-

digt at gaa ind paa Enkeltheder, og det kan være nok at paapege det svage eller rettere sagt uholdbare Punkt i Modstandernes Argumentation. De forudsætter nemlig i deres Ræsonnementer, at Gud ikke kan bevirke noget, som vi Mennesker ikke kan indse eller gennemskue. Hvis den Forudsætning var rigtig, vilde vi nære nødde til at benægte Opstandelsens Mulighed. Men i Virkeligheden er jo Guds Magt og Viden uendelig større end vor.

Det Svar, som vi i al Almindelighed kan give paa Indvendinger mod de dødes Opstandelse, lyder derfor saaledes: Vi Mennesker kan ganske vist ikke indse, hvorledes det materielle Stof skal fordeles paa de opstandnes Legemer, og det er heller ikke os, der skal besørge Fordelingen. Men det er barnligt derfor at ville antage, at dette skulde være umuligt eller vanskeligt for den alvidende og almægtige Gud, hvem Omsorgen for denne Fordeling ene og alene paahviler. F. K.

Polonia Catholica

II

Endnu er det umuligt at se, paa hvilken Maade det vil lykkes Polen at frigøre sig fra det kommunistiske Pres, der øves østfra. At det en Dag vil ske, er lige saa sikkert som Frigørelsen fra den vestlige Nabos Materialisme i Dag er en fuldbyrdet Kendsgerning.

»I Kampen mod Hitlers Ateisme« — saaledes sagde Kardinal Hlond i et aabent Møde, som i Fjor paa Krist Konges Fest afholdtes i Poznan — »har Polen for at redde sin Eksistens og sin Kultur forstaaet at fremdrage Kræfter af sin Sjæls dybe, religiøse Liv. Til Trods for en brutal Voldsmagt er Polakken forblevet upaavirket af dennes Materialisme. Hvis han i Dag — med Haanden paa Hjertet — skal træde frem for at erklære, ved

hvilke Principper han ønsker at opbygge et nyt Liv, vil det gamle polske Folks Søn uden Tøven svare, at han ene og alene ønsker at bygge i Kristenhedens og Bibelens Atmosfære. Ligesom før vil han bede sin gamle Trosbekendelse. Ligesom for tusind Aar siden vil han ogsaa i Dag føre sine Børn til Daaben. Ligesom hidtil vil han ogsaa i Fremtiden betegne sig med Korsets Tegn, han ønsker ingen anden Fremtid end en Fremtid med Kirken, med dennes Lære og Bud. Paa Historiens Vendepunkt sværger det katolske Polen for Gud og de kommende Generationer at ville modstaa Ateismens Angreb og at bevare sin Sjæl for Materialismens Dynd«.

Men denne højtidelige Erklæring for Øje vil man forstaa den

Udtalelse, som Georges Raven, Korrespondent for den italienske Figaro har fremsat efter et Besøg i Polen. Polens Sovjettisering vil mislykkes grundet paa de dybe religiøse Følelser, der er fremherskende blandt Polakkerne. Ingen, som har set Pilgrimmene knæle foran Jomfruen af Czestochowas Billede og Folkemængden fordybet i ekstatiske Betragtning i Krakows Kirker, betvivler dette. I Hotellet, hvor vi boede, sov Medlemmerne af Handelskommissionens Kongres i Korridorerne. Om Morgenen saa vi dem i Bøn paa Knæ, inden de gik til Møderne for at afgive deres Stemme.»

Kardinal Manning har engang præget det store Ord, at alle Stridigheder Menneskene imellem i Grunden er af teologisk Art. Vor Tids Begivenheder viser Paastandens Rigtighed. Ligesom Kirken i Spanien er blevet styrket ved den Krise Landet gennemgik i Trediverne, saaledes vil ogsaa den polske Kirke i Dag rejse sig mere stærk og skøn end nogen Sinde før. En kendt Politiker har for nogen Tid siden sagt, at Polen skal have Tid til at rejse sig og finde sin Plads

i den nye Verden. Det gælder ogsaa for Polonia Catholica. »Polen har i Løbet af 10 Aarhundreder fundet sin Maade at leve Kristendommen paa,« sagde Kardinal Hlond i den allerede nævnte Tale i Poznan. »Det vil ligeledes reagere anderledes over for Nutidens ømskiftende Problemer end andre Lande gør det. Det følger sin egen Vej til Genfødselen. Hurtigere end nogen anden Nation vil det i sin Patriotismes Glød finde Midlerne til at forlige den moderne Revolutions sunde Resultater med det polske Folks dybe religiøse Tro.«

Chesterton ser i Polens omtumlede og ulykkesfyldte Skæbne et Udtryk for den kristne Kamp med Haab imod Haab, som han andetsteds har besunget, og han siger: »Da jeg kom til Polen og atter hørte Polakernes Nationalmarch, sagde jeg til dem, at jeg gennem disse Ord hørte visse andre Ord, der var gamle, dengang alle vore Sange var nye, og som vil være nye, naar alle vore Sange er gamle, — nemlig Ordene: »Jeg er Opstandelsen og Livet.«

Olaf V. Sørensen, Køge.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

En storstilet Børnegudstjeneste fandt for nylig Sted i Peterskirken: over 35000 Børn var samlet i den kæmpemæssige Basilika til en Takkegudstjeneste for den Hjælp, der (hovedsagelig gennem UNNRA) er ydet Italiens Børn udefra. Fra den aarle Morgen var Børnene strømmet til Sct. Peter fra nær og fjern under Ledelse af Søstre eller Lærere, og da den hellige Fader blev baaret ind i Kirken, vilde Børnenes Jubel ingen Ende tage.

Italien

Kardinal Schuster i Milano har for kort Tid siden i en Hyrdeskrivelse taget kraftigt til Orde mod Kommunismen. Kardinalerne advarer mod den kommunistiske Fare og de kommunistiske Tendenser, især hos Ungdommen, og opfordrer sine Landsmænd til at staa sammen om Italiens Genrejsning og ikke fortabe sig i Partistridigheder og da allermindst i Partier, hvis Tankegang og Handlemaade staa i Modstrid med Kirken. — Kardinal Pietro Boetto S. J. i Genova er afgaaet ved Døden, 75 Aar gammel. Kardinal Boettos vendenshistoriske Fortjeneste ligger i, at han henimod Krigens Slutning ved sin personlige Indgriben reddede Genova fra at blive en rygende Ruinhob.

Tyskland

I Saarmünster (i Nærheden af Fulda) har Medlemmer af det tyske Episkopat været samlet til Drøftelse af de Problemer, der er opstaaet som Følge af de enorme Skarer af Flygtninge, der stadig kommer fra Østtyskland. Blandt disse »Ostflüchtlinge« befinder der sig ca. 10.100 katolske Søstre og ca. 1500 katolske Gejstlige.

En Amerikaner narrede Japanerne II

Pater Hurleys Kamp for sit Kollegium

Da Pater Hurley havde vundet Sejrr over Japanerne i Sagen om Konfiskationen, søgte han nu Tilladelse til at frigøre alle de 11 Tusind Pesos, som Jesuitterne havde i Manilas Banker. Bestemmelserne tillod kun at hæve 500 Pesos. Han viste den japanske Oberst de fattige Mennesker, der skulde skaffes Mad til, og paakaldte den japanske »Ridderlighed«. Han sagde ogsaa: »Var det ikke god Propa-

ganda at kunne sige, at Japanerne har været venlige mod de fattige Katolikker?« Til alles Overraskelse fik han Lov til at hæve Pengene.

Pater Hurley havde stationeret to Patre nede i Kollegiet for at de skulde opholde Politiet. De skulde finde ud af, hvad Politiet kom efter og bringe Bud op. En Dag kom to Politisoldater. Pateren sendte Bud ned, at han

(Fortsættes Side 91)

▲ 260 Luftangreb om Maaeneden maatte Malta gaa gaa gaa udstaa i samfundet to Aar: 1941 og 1942. Her ryddes op efter Bombberne, der anrettede Skader i Byen

MIDDELHAVETS CENTRUM MALTA

◀ Maltas børn

Tales
JØRE

► En gammel Carozzino i La Valetta

Et af de Navne, der hyppigst har været nævnt, naar Tælen under Krigen drejede sig om Middelhavet, var Navnet Malta, Øen, der har oplevet og overlevet flere Luftangreb end noget andet Sted, og som har været et saa væsentligt Støttepunkt under Kampene i Middelhavet, at Sejren over Aksemaglerne næppe vilde have været tænkelig uden Malta. Afstanden fra Gibraltar til Malla er 980 miles, medens der kun var godt og vel 100 Kilometer mellem Malla og Italien, en Flyvestrækning paa et Kvarters Tid. Gang paa Gang har Øernes Befolkning inaatlet døde den haardeste Mangel paa de vigtigste Livsforødsenheder og udstaa heftige Luftangreb — men de holdt ud, og Belønningen var det eftertragtede Georgskors, som General Gort overrakte Malta paa den engelske Konges Vegne.

Tidligt har Europas Herskere haft Opmærksomheden henvendt paa disse Smaaøer i det centrale Middelhav. Malta har Homer besunget og Fønikerne ejet, det er Calypos Ø, hvor Ulysses tilbragte et Aar af sit Liv, Grækerne og Kartagenien-

ernes Melitta, Øen, der har set Goter, Vandaler og Arabere som Sejrherrer, Grev Rogers Malta, Johanniterordenens verdensberømte Ø — i Dag det sejrige Englands fæste Station i Middelhavet. Den store Korsikaner, som besøgte Malta paa sin Færd til Ægypten, standsede op her, kaldte Malta en »velplejet og godt befæstet Stilling« — og efterlod et Militærdiktatur, der dog hurtigt ved Dumbet og Brutaltel lagde øde, hvad Napoleon

havde opnaaet. Maltenserne bad da Sicilien og England om Hjælp, men kun Englænderne kom, og i 1800 var Malta engelsk og Wienerkongressen stadfæstede Besiddelsen.

Paa Hovedvæggen ved Piazza Tesoreria i La Valetta staar disse Ord at læse: »Magnae et invictae Britanniae, melitensium omor et Europae vox Has Insulas confirmate — Maltenserne Kærlighed og Europas Stemme bekræfter det store og ubesejre-

de Englands Besiddelse af disse Øer. Som en kampemæssig Ederkop ligger Malta i Middelhavet, henblid, gul og graa, som var den formet af blege Knogler, rejser den gigantiske Fastning sig af Belgerne. Trodsige, truende, men samtidig monumentale

Havne og Baggrundscenen i La Valetta, Malta's hovedstad

► Generalforsamlingen i Malta's kongelige Georgskorsorden — et engelsk Kongeråds medlem til den øverste

► Generalforsamlingen i Malta's kongelige Georgskorsorden — et engelsk Kongeråds medlem til den øverste

pemæssig Elevator. I 1566 grundlagde Ordenslovmesteren Johan de la Valette den efter ham opkaldte By, som i Dag tæller 32.000 Indbyggere. Elegante Forretninger flankerer i Fredstider de rene Gader, især da Strada Reale, Valettas Østergade. Her rører den ensomme Øs elegante Liv sig, her samles det internationale Selskab, der i gode Tider søger hertil for at være en Oplevelse rigere.

Maltenserne er fanatiske Katolikker. I Valettas Centrum ligger

Kirken San Giovanni, en overdaadig broget Bygning, i hvis Krypt Maltenserordenens Stormestre hviler, de Herskere, der engang førte Sepirel over Øen

*

Vidunderlig er Udsigten over Havet oppe fra »Baracca Superiore«, en af de mange ejendommelige Bastioner. Her oppe fra ser man virkelig at Malta er en stor »Bygning« af gule Sten: intet grønt møder Øjet, kun Bygning ved Bygning, murede Indbegninger Side om Side — og heroppe bliver det en klart, at Malta ikke kunde leve uden de Konvojer, der modigt bandede sig Vej hertil under Krigen, trods de fjendtlige U-Baade og Bomber og dermed salte Øen i Stand til at blive den Nerve, der bragte Sejren hjem.

Er det Husbesøg og den Slags, der skal til?

Eller hvad med noget helt tredje?

Det er rart at se i »Ind imellem«, at der er Kræfter i Gang for at bringe ny Vækst i de katolske Ungdomsforeninger.

Enhver Form for god Vilje vil sikkert give et Resultat af en Slags Men maa jeg lige have Lov at lufte en lille Bekymring, som det ser ud til, at jeg deler med et Par af dem, der skriver om Problemet i »Ind imellem«: Det er vist ikke til at komme udenom, at de katolske Ungdomsforeninger har lettest ved at faa fat paa de pænere, som for det meste vilde blive ved at være pæne og søde og fromme ogsaa uden en katolsk Ungdomsforening som aandelig Afstiver. Alt imens mange af de andre sejler deres egen urolige Sø og mange Gange lider slemme Forlis paa de undersøiske Skær, som et ikke-katolsk og delvis afkristnet Land har saa mange af. Er det mon Husbesøg og Prædikener, der skal til overfor alle dem just? Jeg har tit tænkt paa, om man maaske ikke gjorde dem en større Tjeneste ved at gaa ganske indirekte til Værks. Ved f. Eks. — indenfor den lokale katolske Ungdomsforenings Rammer — at aabne smaa praktiske Kursus for katolsk Ungdom — Skrædersynings-, Bogbindings-, Gymnastik-, Sløjd-, Barnepleje- og Madlavningskursus, for blot at nævne et Par Eksempler.

Jeg synes man gør de unge Mennesker af begge Køn en uvurderlig Tjeneste ved at give dem en god Maade at bruge deres Fritid paa paa denne Maade, og hjælpe dem til praktiske Interesser, der absolut kun kan blive dem til Gavn. Det er storartet med Studiekredse — men langt fra alle er intellektuelt nok anlagt til at føle sig fristet af dem. Og det er glimrende med religiøs Paavirkning. Men maaske ligger der til syvende og sidst aller mest sand Kristenkærlighed i at tage sig af Næstens haandgribelige Fornødenheder. (Det forekommer

mig, at ogsaa den hellige Skrift har en mildt ironisk Udtalelse et Sted om, at det er vigtigere at sørge for Mad og Drikke til en sultende end at sige ham et Par fromme Ting til at tage med paa Vejen).

Ingen maa for alt i Verden mistænke mig for at mistænkeliggøre det storartede og uegennyttige Arbejde, der gennem mange Aar har været gjort gennem de katolske Ungdomsforeninger herhjemme. — Men viser ikke ogsaa Kendsgerningerne, at hvor som helst man har appelleret til de Unges egen Snild, egen Energi og egne Hænders Flid, har man faaet dem med sig i en ganske anderledes Grad, end hvor det blot drejede sig om at tale til dem og præsentere dem for rent intellektuelle Opgaver?

Sikken en Fryd og Opfindsomhed, de er gaaet op i Arbejdet med, naar de et Sted har faaet Lov at bygge egen Week-end Hytte eller indrette egne Møde- og Klublokaler! Sikken en Indsats de har gjort i de katolske Spejdetroppe, hvor det aandelige og det haandgribelige harmonerer i saa straalende Balance! Det er maaske en nyttig Strømpil!

*

Jeg har i sin Tid opholdt mig i længere Tid i et Slumkvarter, hvor jeg saa bedrøvelige Ting, men jeg gjorde ogsaa op med mig selv ved den Lejlighed, at saa længe man nøjes med at hjælpe et Slumkvarters Befolkning med Vækkelsesmøder og Søndagsblade, har man ikke gjort en Brøkdal af den Gavn, man vilde gøre dem ved en saa simpel Reform som den at indrette tilstrækkelig mange Badeanstalter til, at de allesammen kunde blive vasket rene uden overmenneskelige Anstrengelser og Udgifter. (For slet ikke at tale om, hvad det vilde betyde, hvis man strakte sig til at give dem ordentlige Boliger og deres Børn ordentlige Legepladser!)

Ind imellem —

Stof og Korrespondance vedrørende disse Sider — der redigeres af *Pater Johs. Samuelson S. J.* — fremsendes til *Katolsk Ugeblad's Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.*, og Kuverten mærkes tydeligt »Ind imellem«-. De respektive Ungdomsforeninger anmodes om i god Tid at indsende deres Mødemeddelelser o. l.

Jeg synes, der var noget i disse smaa hastige Erfaringer, som vilde kunne passe paa alle Livets Forhold. Ogsaa paa katolsk Ungdomsarbejde bl. a. Og de Tilløb, der allerede er gjort, forekommer mig i høj Grad opmuntrende til Efterfølgelse.

Brændglasset.

Problemet belyst fra andet Hold...

Det vil sikkert interessere en Del at se de samme Tanker fremsat og behandlet fra andet Hold. I det følgende skal vi citere nogle Uddrag fra Tidsskriftet »Ungdomsarbejderen«. Det hedder bl. a. i Januarnummeret:

*

»Sveriges K. F. U. M. er konfessionsløs, d. v. s. at den arbejder uden for Trossamfundene — at den ikke bekender sig til en bestemt Retning — men kan optage Mennesker fra alle Trossamfund paa Medlemslisten.

Det første, som slog mig, da jeg havde besøgt nogle Foreninger, var ikke Tale om en grov Isolation fra anderledes arbejdende Foreninger og fra det offentlige Liv. i de fleste Byer fandtes et Fællesraad for Ungdomsorganisationerne, og dette Raad varetog saa Ungdommens Interesser i Byen samtidig med, at det indadtil arbejdede for Fordragelighed Foreningerne imellem.

I flere svenske Byer er man end-

og naaet saa langt, at man har bygget Ungdomsgaarde (med økonomisk Hjælp fra forskellige lokale Industrier), hvis Formaal er at faa fat i den foreningsløse Ungdom — den Ungdom, som ingen Interesser har — og i Ungdomsgaardens kammeratlige Kreds at give dem Interesse for en eller anden Forenings Formaal, saa det kan fylde et Tomrum ud i deres Liv. Denne Paavirkning sker f. Eks. paa den Maade, at de sammensluttede Foreninger skiftes til at holde et Møde eller lignende paa Ungdomsgaarden, hvortil saa alle de unge indbydes. F. Eks. Mandag d. 14 Okt.: »Socialdemokratisk Ungdom underholder«, Tirsdag d. 15 Okt.: »K. F. U. M. og K. har Ordet. Foredrag og Sketch« o. s. v.

Det er ikke ualmindeligt, at offentlige Institutioner, Industrier m. fl. er interesseret i Arbejdet og støtter det økonomisk.

Et Eksempel paa en af flere Foreninger, som har forstaaet at vise Industrierne og Kommunen sin Eksistensberettigelse, er Sundbybergs K. F. U. M. (en Forstad til Stockholm). Dette Arbejde begyndte først for faa Aar siden, men har haft en rivende Fremgang og tæller nu mange Medlemmer. De aarlige Omkostninger for Foreningen ligger paa 15—16,000 Kr., og deraf betaler de lokale Industrier de 10,000 Kr. Denne økonomiske Hjælp er ikke blot at betragte som en Gave fra Industrien, det er langt mere et Samarbejde.

Fabrikkerne ved, at K. F. U. M. har Mulighed for at paavirke Drengene, og at det er af Betydning for Industrien, saavel som for Samfundet, at Ungdommen ikke ledes i en forkert Retning, men tværtimod føres ind paa Baner, som gør dem til samfundsnyttige Borgere.

— Drengearbejdet omfatter en Idrætsklub og en Spejdertrop, som ledes paa samme Maade som vore egne. Derimod har Arbejdet for de unge Mænd et mere socialt Præg, af den Grund at kun et Faatal af dem er kristeligt interesserede. — Man har Bordtennis, Boksning, Musikundervisning, Sprogundervisning, Jazzband, Studiekredse m. m. og prøver ved personlig Paavirkning at vise Vejen til Gud. Hele Arbejdet drives under hyggelige og kammeratlige Former — og naar

man besøger Foreningen, har man mere Indtryk af et privat Hjem end af Foreningslokaler. Denne Arbejdsgren er blevet stærkt angrebet fra flere Sider, men Ledelsen arbejder uførtrodt videre.«

*

Om 14 Dage skal vi vende tilbage til de her drøftede Spørgsmaal og give en samlet Bedømmelse, saa vidt det lader sig gøre paa dette Tidspunkt.

Næste Gang:

UNGDOM og STATISTIK

Pater Hurleys Kamp

(Fortsat fra Side 87)

havde for travlt til at tage imod dem. En halv Time senere kom Patrene farende op og sagde, at de dernede var ved at blive rasende, fordi de skulde vente saa længe.

»Ja, men vi *kan* da ikke lade dem komme herop, saa længe de er saa vrede,« svarede han Præsterne. Da fulde tre Kvarter var forløbet, gav Hurley Besked om, at nu var han parat, men saa var Gæsterne forsvundet — fornærmede over Behandlingen. Snart gentog Scenen sig paany. Maaske blev de saa lamslaaede over Ydmygelsen, at de glemte, hvad de var kommet for — nemlig for at finde ud af, hvor en bestemt Guerillastyrke holdt til.

Dette Held kunde ikke blive ved. Derfor fandt han i Februar 1942 paa noget nyt.

Han flyttede ind i sit Studereværelse. I Nærheden havde han et Haandklæde, en Medicinflasker og en Ske. Naar han hørte fjendtlige Stemmer nedenunder, hoppede han i Seng med mere Fart end Værdighed — vikled Haandklædet om Hovedet, arrangerede Medicinen og Skeen og lod saa Gæsterne vide, at de kunde komme. De kom aldrig. I halvandet Aar var der ingen Politimand, som dristede sig ind i hans »Sygeværelse«.

Japanerne lod til at være overordentlig bange for Sygdom. Ba-

re man f. Eks. nævnede Ordet Dysenteri, var det nok til at holde dem paa Afstand. »Selvfølgelig var der nogen Sandhed i, at jeg var syg,« erklærede Pateren med et ironisk Smil. »Under Okkupationens Tryk havde jeg Migræne-Hovedpine en hel Del af Tiden. De tror da ikke, jeg vilde indlade mig paa Snyderi?«

Skønt det narrede Politi var rasende, gik der Maaneder, hvor det ikke vovede sig ind i Pater Hurleys Studerekammer. Men en Dag fo'r en Japaner ind i Huset og greb ham i Stueetagen. Han anklagede Pateren for at skjule en notorisk Frihedskæmper og svingede sit Sværd truende nogle faa Tommer fra Præstens Mave, idet han krævede Besked om, hvor Filippineren skjulte sig.

Pater Hurley flyttede sig ikke, og de to Mænd stod og stirrede hinanden lige ind i Øjnene. »Jeg følte ikke nogen Frygt. Men jeg stod og foretog en mærkelig Beregning. Jeg tænkte paa, at naar han igen vilde trække Sværdet ud af mig, maatte han bøje sig bagover og saa var det Øjeblikket til at sparke ham haardt i Maven.«

Men Officeren stak sit Sværd i Skeden og slog i Stedet med sin behandskede Haand Pater Hurley i Ansigtet. Hurley var stadig en god Gymnast og dukkede sig for de to næste Slag, der landede paa hans Skulder. Mens Officeren overdængede Præsten med Skældsord paa Japansk lod han en underordnet foretage en Serie »halshuggende« Slag i Luften foran sig. Fyren svingede sit lange Sværd med begge Hænder og fuld Kraft for at vise, hvad der vilde ske, hvis Hurley ikke fortalte, hvor Guerillakrigeren var.

Pateren kunde ikke flytte sig, men gav en af Patrene Ordre til at ringe til den japanske Propaganda-Oberst. Heldigvis gik Samtalen hurtigt igennem. Et Øjeblik efter ringede Obersten tilbage for at tale med den Officer, der truede Pater Hurley. Der fulgte en lang Diskussion, og saa vendte den yngste Officer tilbage til Værelset. En Tolk henvendte sig til Amerikaneren:

»Officer vil række Fater Hahri sin Haand, hvis Fater ikke vil fremføre Klage.« Uhyre lettet lod Præsten, som om han var saa vred som nogen vel kunde være, efter at hans Liv lige er blevet skaanet. Til sidst rakte han sin Haand frem.

I Okkupationens mørke Dage kom mange Filippinere til ham, alvorligt bekymrede over de vældige japanske Sejre. Præsten var lige som de andre Jesuitter aktiv i det filippinske Røde Kors og var den eneste Amerikaner, der var tilbage.

De længtes efter at se U. S. A. slaa Japan, men hvordan kunde de være sikre paa, at det vilde ske? »Der er ikke den fjerneste Tvivl om, at vi slaar disse Japs,« svarede Hurley dem. »Husker I vores Athenæum Hold i Basketball, der slog alle Rekorder?« (Basketball betyder paa Filippinerne lige saa meget som Fodbold hos os). »Vores Hold var altid bagud efter første Halvleg, ikke sandt?« Jo, de huskede allesammen det berømte Hold, der aldrig undlod at indhente et Handicap. Og de forlod ham opmuntrede.

Det lader sig ikke tælle, hvor mange Filippinere — deraf adskillige Kandidater fra Athenæum — der fik nyt Mod hos den ensomme Amerikaner, som stod saa urokkelig tryk som Gibraltar Klippe.

»Vent til De har hørt dette her,« udbød Pater Hurley, da han nu kom til at mindes endnu en Scene. En Dag i 1942 ønskede Politiet som sædvanlig at spørge ham ud om en Guerilla-Pater, men han var »syg« som sædvanlig. Da de ikke turde komme i Nærheden af ham, ringede Politi-Hovedkvarteret for at faa fat i ham. Eftersom Resultatet kun var høflig Forvir-

ring, krævede de, at han skulde ringe til dem.

»Fater Hahri,« erklærede de, »Dem give Telefonnummer.« »Deres Telefonnummer, javel,« begyndte Pateren, der høfligt misforstod dem. Et Øjeblik efter meddelte han Politiet *deres eget Nummer* med udsøgt Elskværdighed.

Mens Patrene daarligt turde trække Vejret, blev Hurley i fulde 15 Minutter ved med at give Politiets Hovedkvarter det ene Nummer efter det andet. Præsterne hviskede: »Vær dog forsigtig, Pater.« Endelig fik Japannerne ved deres Ende af Traaden fat paa en Tolk, der talte fejlfrit Engelsk. Og saa opgav Jesuitten sit Athenæum-Nummer, som Politiet iøvrigt kunde have fundet i enhver Telefonbog.

»Havde De ingen Medlidenhed med Japannerne?« kunde jeg ikke lade være med at spørge. »Aah, jeg irriterede dem slet ikke saa meget, hvor meget jeg end nød at gøre det. Jeg prøvede af alle Kræfter paa at trætte dem og faa dem bort fra Sporet af mine Patre.«

»Engang maatte jeg smugle nogle Bøger om international Ret ind til Amerikanerne i Santo Tomas Fængslet,« fortsatte Pateren. »Selv om jeg hørte til Røde Kors, havde jeg ikke Lov til at komme der. Jeg sikrede mig Hjælp af en japansk født Doktor i Manila. Skønt han ikke var anti-japansk, var han villig til at hjælpe mig. Sammen kørte vi i fuldt Dagslys lige ind gennem Fængselsporten og blev ikke undersøgt. Ialt smuglede jeg tre Gange mig selv ind i Fængslet.«

»Engang fik jeg Bud om, at en Præst laa for Døden i et Hospital, der havde tilhørt vor

Flaad. Det var den syge forbudt at komme i Forbindelse med nogen udenfor, men det lykkedes ham at smugle en Besked ud om, at han gerne vilde have mig til at komme og række ham Dødsakramenterne. Jeg fik fat i den japanske Propaganda-Oberst, men selv med hans Hjælp var det ingen let Sag at faa en Passerseddel. Til sidst naaede jeg dog rettidigt til den døende Mands Seng.«

Næste Morgen ringede Obersten. Han lod til at være noget forvirret. Om Natten var det pludselig faldet ham ind, at Pater Hurley ikke paa lovlig Maade kunde have faaet at vide, at Præsten laa for Døden. »Father Hahri,« sagde Obersten, »hvem har sagt Dem det?« »Aa, det var min egen Pater, der fik Beskeden og sagde den til mig,« lod det mærkelige Svar. Og saa forsvandt Hurley op i en Sky af dunkel Taagetale, der efterhaanden gik over til Latin.

I disse Maaneder kan der ofte tværs gennem Manila nogle tyske Søstre over til Athenæum for at slippe lidt bort fra de støjende Soldater, der var indkvarteret i deres egen Bygning. »Hvor her er fredeligt,« sagde de.

Men Roen hørte op i Juli 1943, da Japannerne endelig besatte en Del af Kollegiet med deres Tropper. Lige til Besættelsens sidste Dage beholdt Jesuitterne dog en stor Del af Athenæum og fortsatte deres Arbejde.

Selv efter Soldaternes Komme gik Hurley frit om indtil først paa Aaret 1944. Saa blev han sat ind som Fange i Santo Tomas uden at de havde andre Anklager mod ham end de havde haft hele Tiden. Han fik Arbejde i Fængselshospitalet.

»Paa en Maade var det lettere at være i Fængsel end at være fri. I hvert Fald var jeg ude over Frygten for at blive arresteret. Men hvad Maden angaar blev det værre og værre. Vore Rationer blev nedskaaret til mindre end en Trediedel af et Pund Ris om Dagen. Risen blev blandet op med en Masse Vand, saa det var en suppeagtig *lugao*«.

BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

»Fik De ikke andet? Ikke engang Sotang?« spurgte jeg.

»Ikke Spor andet end Ris,« sagde han. »Jeg table 47 Pund.«

Den ene triste Dag fulgte efter den anden for de syge Fanger. Men selv en Letvægts-Præst kunde bringe Humør med sig. I Rollen som »Lavements-Mand« gjorde han det mest mulige ud af de komiske Lejligheder.

Var hans nye Stilling end beskeden, var den ikke skjult. Naar han optraadte, var det for alles Øjne. Ja, hele Afdelingen længtes ligefrem efter hans offentlige Optræden, fordi et Smil og en venlig Historie plejede at følge med.

En Dag overværede Fangerne en Situation, der sikkert var hans Rekord-Præstation. Han hjalp i sit Embedes Medfør en Biskop. Det kunde en Patient ikke staa for; han raabte over Stuen til Pateren: »Pater Hurley, det her er Rekord i religiøs Tolerance. En jesuitisk Superior giver Lavement til en protestantisk Biskop?« »Tror du maaske, at Biskoppen tolererer min Behandling særlig godt?« lød Svaret. Og et Øjeblik smeltede Santo Tomas' Grumhed bort i Latter.

Snart greb Spændingen Fangerne, da der lød Rygter om amerikanske Styrker, som var landet paa Luzon og nærmede sig Manila. Og næsten før end Fangerne kunde høre Kamplarmen, kom Amerikanerne i fuldt Løb ind i Fængslet for at befri dem.

Ved Befrielsen hørte Pater Hurley om sit Kollegiums Skæbne. Under Kampene i Nærheden havde mange Filippinerne søgt Ly derinde i Haab om at være i Sikkerhed, men Granater ødelagde det slemt og dræbte mange.

Pater Hurley modtog en Stilling ved Consolacion Kollegiet i

Manila, indtil Athenæum kan bygges op.

Da jeg tog Afsked, sagde jeg: »De har fortalt meget levende.«

»Aa, jeg har selv været Journalist,« lo han, henrykt over at give mig en sidste Overraskelse paa Falderebet.

»Det vil vare længe, før jeg glemmer denne Aften,« sagde jeg, og det mente jeg. Ikke blot det, at han havde bekæmpet Japannerne, men hans vidunderlige Bluffen.

Og saa det endnu vigtigere — at mens den japanske Terror havde forbitret saa mange Sind, var det lykkedes Pater Hurley at slippe igennem med Humøret i Behold. C. C. van Leer.

D. K. K. F.

Foredrag i Februar Maaned

Mandag den 18. Febr. Kl. 19,30. Hr. Socialdirektor Orla Jensen, Aarhus, »Fremtidens sociale Lovgivning«.

Det er vor hellige Fader Pavens Ønske, at katolske Kvinder sætter sig ind i sociale Spørgsmaal.

Mandag den 25. Febr. Kirkehistorisk Foredrag Nr. II ved cand. mag. i Historie Hr. Adjunkt Johan Jensen, Lyngby. Det første Foredrag i denne Serie var meget interessant, mange flere Mennesker burde høre disse oplysende Foredrag om Reformationstiden. Vi venter os meget af de tre følgende.

Foredragene holdes som sædvanlig i Klostret, Sct. Kjeldsgade 1 Kl. 19,30. Salen er ekstra opvarmet.

Katolske Bekendtskaber

Damer, som savner katolsk Omgang kan ved at henvende sig til D. K. K. F.s Sekretariat, Pile Allé 23 A, Tlf. Eva 7091, lære Trosfæller at kende ved Sammenkomster i katolske Hjem.

Elisabethforeningen

afholder Generalforsamling Tirsdag den 12. Febr. Kl. 14,30, Østerbrogade 7 D.

Styrelsen.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

København.

Onsdag den 20. Febr. Kl. 18,30: Studiekreds III: Udvalgte Stykker af »summa theologica«.

Lørdag den 23. Febr. Kl. 19,30: Aabent Hus hos Grosserer B. Mil-lech, Amicisvej 11, V.

K. U. K. Frederiksberg.

Møde Lørd. d. 9. Febr. Kl. 19,30 Studiekreds med Emne: Ægteskabet. Indleder: Niels Frederiksen. — Derefter Kaffebord og Film med Ungerne og Mikkel Mus. Ved Nytaarsfesten blev følgende Numre udtukne:

Gul 1. Pr.: 66. Gul 2. Pr.: 70. Rød 1. Pr.: 55. Rød 2. Pr.: 99. Grøn 1. Pr.: 34. Grøn 2. Pr.: 62. Vinderne bedes henvende sig Tlf. Damsø 6214 mellem Kl. 17 og 18.

BOGNYT

Nylig udkommet

Hubert Messerschmidt: Opdragelse til Renhed. 42 S. Kr. 1,50

Vernon Johnson: Een Herre, een Tro. 115 S. Kr. 2,75

Atter paa Lager

K. Krogh-Tønning: En Konvertits Erindringer. 320 S. Kr. 4,50

Engelske Bøger

En Stikprøve af vort righoldige engelske Lager:

Christopher Dawson: The Spirit of the Oxford Movement. 126 S.

Kr. 6,00

Christopher Dawson: Progress and Religion. 254 S.

Kr. 10,20

Cozens: A Handbook of Heresies. 105 S.

Kr. 6,00

Goodier: Saints for Sinners. 200 S.

Kr. 6,00

Thorold: The Mass and Prayer.

Kr. 5,40

Maritain: Preface to Metaphysics. 152 S.

Kr. 9,00

Maritain: Three Reformers (Luther, Descartes, Rousseau). 234 S.

Kr. 9,00

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Undervisning i LATIN og LITURGI

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Redstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummertallet i Søndagsmessebogen

Februar:

10. S. I Højmessen fejres:
(hvid) *Kyndelmisse* (810—86);
2. Bøn: Søndagen (95), 3. Bøn: St. Ansgars Oktav (821), 4. Bøn: St. Scholastica (830); sidste Evang.: Søndagens (95). — I de øvrige Messer:
(grøn) 5. *Søndag e. H. 3 Konger* (95—22); 2. Bøn: St. Ansgars Oktav (821), 3. Bøn: St. Scholastica (830), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
11. M. *Vor Frue af Lourdes* (831); (hvid) 2. Bøn: For Paven; Præf. (522).
12. Ti. *Serviterordenens syv Grundlæggere* (834); 2. Bøn: For Paven.
13. O. † *Feria* (95—22), uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
14. T. † *St. Valentin* (837); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven.
15. F. † *St. Faustinus og St. Jovita* (838); 2., 3. og 4. Bøn som Torsdag.
16. L. 6. *Søndag e. Hellig 3 Konger* (97—23); 2., 3. og 4. Bøn som Torsdag; Præf. (521).
17. S. *Septuagesima*.
(violet)

Han har stridt den gode Strid, fuldent Løbet og modtaget Retfærdighedens Krone, som Herren, den almægtige Dommer, har givet ham.

St. Ansgars Fest, Alleluja-Vers.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Paa: 47 77,

Kl. 15-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klostersræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

St. Ansgars Kirke

Sønd. d. 10. Febr., Kyndelmisse. Kl. 10 Indvielse af Lysene, Procession og Højmesse.

Sakramentskirken

Torsdag 14. Febr. N. K. U. Bio-graftur. Mødetid Kl. 19.

Jesu Hjerter Kirke

Søndag d. 10. Febr., Kyndelmisse. Kl. 8,30 Fælleskommunion for de mandlige Kongr. Kl. 10 Lysindvielse og Procession. Højmesse uden Prædiken. Mand. d. 11. Febr. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. d. 14. Febr. Kl. 20 Mændenes Kongregation.

St. Annæ Kirke

Søndag den 10. Febr. Kl. 10 Høj-messen begynder med Lysenes Indvielse og Procession. — Mandag den 11. Febr. Kl. 19,30 Undervisning om Messens Liturgi. Torsdag den 14. Febr. Kl. 20 Kongregationsmøde for Mænd. Derefter Studiekreds: Forskellen mellem den katolske og den protestantiske Troslære. Fredag Kl. 20 Menigheds-sangprøve i Kirken til Indøvelse af nye Salmer.

St. Mariæ Kirke

Søndag den 10. Febr. Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Lysvielse og Højmes-

se. Onsdag d. 13. Febr. Kl. 19,30 Kongregationsandagt. Derefter Menigheds-møde. Pastor Olaf Sørensen viser Lysbilleder og holder Foredrag om »Alteret gennem Tiderne«.

St. Knud Lavards Kirke

Sønd. 10. Febr. Kl. 8,30 Lysvielse og Højmesse. Kl. 10 Sangmesse og Prædiken.

St. Antoni Kirke

Søndag 10. Febr. Kl. 10 Lysvielse og Højmesse. Onsdag 13. Febr. Kl. 20 Kongregationsmøde.

St. Andreas Kirke

Tirs. 12. Febr. Kl. 20 K. U. K. Torsd. 14. Febr. Kl. 20 Studiekreds om katolsk Familieopdragelse.

St. Augustins Kirke

Søndag den 10. Februar Pontifikalmesse Kl. 9, under hvilken Løfteafleggelse finder Sted. Høj-messen Kl. 8 bortfalder. Højtidelig Vesper Kl. 15,30.

Mødrekursus

St. Kjeldsgade 1. Torsdag d. 14. Febr. Kl. 19,30. Søster Lioba: Fæstemad. Boligkonsulent Frk. Tørring: Boligen og dens Indretning (med Filmsforevisning).

Barneplejerske, St. Josephs Hospital

søger Værelse, evt. møbleret, straks eller senere. Grete Fønnesbech Sandberg, St. Josephs Hospital.

G. Garth-Grüner
Landsretesagfører
Tlf. 12,166 og 12,161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

INDBYDELSER

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardsvvej 4 C 11.313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

Barn

der ventes sidst i Febr. af sunde danske Forældre ønskes bortadoperet straks efter Fødslen til pæn katolsk Familie. Billet mrk. »Februar« modtager Bladets Redaktion.

Ung Pige

Alder 22 Aar søger Plads i Husset til 1. Febr., eventuelt hvor der kan gives Lejlighed til at gaa paa Kursus om Aftenen, helst i Aarhus og Omegn. Er villig til at gaa Husmoderen tilhaande, hjælpe med

daglig Madlavning og Husgerning. Gerne, hvor der er Børn.

Billet mrkt. »Ung Pige« modtager Katolsk Ugeblads Redaktion.

Ung Pige

som holder af Børn, og som har Lyst til at lære vegetarisk Husholdning, kan faa Plads 1. April eller Maj. 3 km fra Byen.

Martha Fink Petersen,
Vinding Staudegartneri,
pr. Vejle. Tlf. 47.

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestræde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Nykøbing F.

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
Nykøbing F . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Charles Jørgensen

Glarmester
Landskronagade 14
Telefon Ryvang 54

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri
Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori
Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed
Sct. Olgade . Tlf. 859 - 1365

Aabenraa

Ledig

Niels A. Nielsen & Søn

Malermestre
Telefon 528
Farve- og Tapethandel
Lev. til de katolske Institutioner

Bymejeriet N. Møller . Tlf. 2262

Mælk . Smør . Fløde
Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik

Aabenraa Brugsforening

Tlf. 2368 . Søndergade 16
Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik

Andersen & Meyers Eft.

Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 25 30
Lys . Kraft . Varme
Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik

Andr. Petersen

Colosseum . Tlf. 28 00
Isenkram, Værktøj, Køkkenudstyr
Glas, Porcelæn, Sanitet

Chr. Johansen Søndergade 9 . Tlf. 3322
Slagteri & Pølsemageri

Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik

J. Thorsmark Storegade 10, Tlf. 2673
Indeh. Brdr. Thorsmark

Ure og Optik

Ludwig Wohlenberg

Bog-, Kunst- og Papirhandel
Store Torv 5, Tlf. 2229, Grdl. 1848
Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenervejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Odense

<i>Ledig</i>	JØRGEN RASMUSSEN <i>Glarmester</i> Overgaden 20, Telefon 1117 Leverandør til St. Josephs Hospital og Kirken	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13, Tlf. 2021 Leverandør til Dalum Kloster
Bageri og Conditori H. Andersen <i>Hjallesevej 28 - Telf. 6395</i>	Frederiksens Fiskesalg <i>Albanigade 35 . Odense . Telf. 8552</i> Alle Aarstidens Fiskearter føres Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Blomaterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 . Odense <i>Telefon 5154</i>
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon 409 Postgiro 44916 <i>Lys og Kraft - Radio</i>	Odense Brugsforening <i>Albanitorv 7</i> Kolonial - Vin - Konserves Telefoner 327 & 5756 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	Priorkaféens Konditori <i>Enevold Sørensen</i> <i>Vestergade 1</i> Butiken: Telf. 744 Kaféen: Telf. 2764

Nyborg

Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn <i>Telf. 25 . Nyborg</i> Leverandør til Stella Maris	
Korsgades Kædbod Alt i 1. Klases Kød og Paalæg <i>Holger Jørgensen . Telf. 527</i> Leverandør til Stella Maris	Søren Pedersen <i>Fiskehandel</i> <i>Telf. 339 & 338</i>
A. Jørgensen Kolonial <i>Knudshovedvej 6 - Telf. 314</i> Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr . Glas . Porcelæn <i>Kongegade 25 . Telefon 487</i> Leverandør til Stella Maris
Chr. Thomsen Blikkenslager, Gas- og Vandmester <i>Skolegade 4 . Telf. 148</i> Leverandør til de katolske Institutioner	
Einar Nielsen, Fiskehuet Nr. 1 Fisk en gros, en detail <i>Fiskerihavnen . Nyborg</i> Leverandør til Stella Maris	

Næstved

N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Leverandør til St. Ellsabeth Hospital	
Evald Nielsen <i>Malermester</i> Tlf. 659 Ny Østergade 11 Leverandør til katolsk Menighed	Hørlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i>
C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallømarksv. 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed.	Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420
Næstved Mælkeforsyning <i>v. Chr. Smedegaard, Kildemarksv. 35, Tlf. 1789</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital	
T. A. Meding's Tømmerhandel A/S Tlf. 1478 (3 Lin) Træløst & Bygningsartikler	

Nakskov	Kolding	Esbjerg
Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør	Slagterludsalg <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 . 1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød . Konserves Leverandør til St. Hedvig Klinik	Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen</i> Kongensgade 25-27 Alt i Sengedstyre og Manufaktur Lev. til St. Josephs Hospital

Katolsk Ugeblad

17. Februar 1946
94. Aargang
Nr. 7

Familieløn og Børnetilskud

Et Besøg i Chartres
Rundspørge i Menig-
heden
Kommunion i Kon-
centrationslejren
Fortælling fra Nor-
mandiet

»Specola Vaticana« i
Castel Gandolfo

Pavelig Astronom opdager ny Komet

Ifølge et Telegram fra Chefen for Vatikanerobservatoriet, Pater J. Stein SJ, har dennes Medbroder og Medarbejder, Pater M. Timmers SJ, opdaget en ny relativ lysstærk Komet, som ved Opdagelsen var af niende Størrelse og forsynet med en kort Hale. Den ny Komet er i Færd med at overskride Grænsen mellem Løven og den store Bjørn, i Nærheden af Karlsvognens velkendte Figur.

Det pavelige Observatorium, Specola Vaticana, grundlagdes omkring 1580 af Kalenderreformatoren, Pave Gregor XIII, og flyttedes i 1933 fra Vatikanet, hvor Storbyens forskellige Lysvirkninger efterhaanden umuliggjorde effektiv Observation, til Pavens Sommerresidens i Castel Gandolfo. Observatoriet i Castel Gandolfo er et af de mest moderne og de to Patres, der begge er Hollændere, har Tidens Løb udført et internationalt anerkendt videnskabeligt Arbejde.

vor Moder Kirkens Billede. Der var dem, som i vort fælles Samfundsliv mente at se noget, der stræbte efter at være helligt, katolsk og apostolisk, næsten ligesom vor Moder. Du smiler en Smule ironisk, naar vi bruger Ordet »helligt«. Men vi havde dog en antagelig Portion af hellige Mænd og Kvinder — virkelig mange, naar du husker paa, at vi var født med Arvesynd.

Naa ja, maaske vi alligevel ikke var saa hellige, men vi var da eet. Vi var Kristenheden, og Kristenheden var en Enhed, hvordan man saa end betragtede den. Og vi syntes, det var godt saadan, for det er lettere at blive hellige, naar man er eet.

Saa kom der det ene og det andet og det tredie efter Reformationen — nu til Dags kalder man saadan noget for femte Kolonne. Men Paven havde travlt med mange Ting ... og før han kunde sætte en Hovedrengøring i Stand (det lader til, at det var blevet Foraar mange Gange, uden at der havde været Hovedrengøring), tog andre Mænd fat og brækkede Europa og Kristenheden i to Stykker. Og eftersom den ene Halvdel ikke længere havde vor Moder Kirkens Be-

(Fortsættes Side 99)

Aabent Brev til Guds Moder

Hellige Maria! Mange af os er kommet paa den Tanke, at det er paa Tide du igen tager en Haand med henede. Vi er i en grumme Forlegenhed. Faktisk har det trukket sammen i omkring 400 Aar. Det skulde ikke undre os, om du oppe i de høje Himle har været generet af det.

Du har sikkert godt nok lagt Mærke til det.

Vi tror, at det gaar helt tilbage til Aarene efter Højmiddelalderen. Vi havde klaret os saa nogenlunde, som Mennesker nu engang formaar det. Langsomt og med vore klodsede Hænder havde vi søgt at forme os selv efter

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Thor's kemiske Fabriker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 384

Brønshøj Bogtrykkeri

Frederikssundsvej 225
Bella 1700, Lokal Nr. 1

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

C. & L. Tofte . V. Reusch
Blikkenslager
Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Sct. Poulsgade 42. Telefon Palæ 533
Privattelefon Palæ 1373
Udfører Arbejdet ved Benediktinerindeklosteret

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenogade 3, Vester 23 19 x

Th. P. Stillinge

Tømrermester
Sejrogade 15
Tlf. Rvvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedsaal i St. Maries Sogn

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg
Nørrebrogade 200 . Telf. Taga 1296
Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester
Vandtaarnvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

EL GRAFIK A/S

VESTERBROGADE 69 71

Andr. Krøyer's Boghandel

o. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 65 38
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo
La Coursvej 3
København F
Telf. Gothåb 656

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester

Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

L. F. Nielsen Snekermester

Lindholmavej 36 . Telf. Damsø 2048

Udfører Arbejdet for
de katolske Institutioner

Familieløn og Børnetilskud

En ny Lov i Canada

I den politiske Diskussion nævnes ret hyppigt Ægtefællers Sambeskatning, de ganske utilstrækkelige skattemæssige Børnefradrag samt Lønningsreglerne for samgifte Tjenestemænd. Alt sammen Forhold, der føles indlysende uretfærdige i et Samfund, der forstaar Familiens Betydning. Saadanne Forhold modvirker utvivlsomt Indgaelse af lovformeligt Ægteskab og fremmer Tendensen til Børnebegrænsning.

Tilskud contra Børnebegrænsning

Dermed er ikke sagt, at Ægteskaberne nødvendigvis vil blive flere, mere stabile og mere børnerige, hvis man gaar den modsatte Vej og byder Ægteskaberne væsentlige økonomiske For-

dele i Forhold til deres Børnetal. Den moderne Børnebegrænsning er jo nemlig ikke udelukkende økonomisk betinget. Den tog sit Udspring hos de mest velstillede Klasser og lod i mange Aar de fattige uberørt af sin Smitte. Lidt efter lidt greb den om sig, men stadig fulgte Vejen fra de bedrestillede nedad mod de daarligere stillede Samfundsklasser. I saa Henseende er en amerikansk Statistik fra de senere Aar meget oplysende. Ifølge den havde i Gennemsnit en Landarbejder 9 pCt. flere Børn end en Forpagter og denne igen 12 pCt. flere Børn end en Ejer af en Landejendom. Den sidste havde dog 11 pCt. flere Børn end en ufaglært Byarbejder, som igen havde 25 pCt. flere Børn end en faglært Arbejder, der paa sin

Side havde 27 pCt. flere Børn end en Forretningsmand. Derfor forstaar man ogsaa, at en Læge, Dr. Doleris, i Børnebegrænsningens klassiske Hjemsted, Frankrig, har kunnet udtale: »Udvidelsen af Fødselshjælpen for fattige Kvinder, og mange nye Hjelpeorganisationer og den runnaandede pekuniære Hjælp har været en fuldstændig Flasko. Kvinderne i den parisiske Arbejderbevolkning bliver mere og mere utilbøjelige til at paatage sig et Moderskab, jo lettere Byrderne ved dette bliver gjort for dem.«

Forsørgerlønnens egen Retfærdighed

Naar man derfor i Lande — f. Eks. i Sverige — hvor en truende Befolkningsnedgang sysselsætter alle dem, der gør sig Tanker om Nationens Fremtid, sætter sit Haab til Nyttens af klækkelige økonomiske Tilskud til Familier med Børn, er det ikke sikkert, at man ikke vil blive skuffet. Og derfor er det næppe klogt, at man i sine politiske Bestræbelser for at lette Tilværelsen for de Hjem, der opdrager den kommende Slægt, lægger en Hovedvægt paa den betolkningsspolitiske Side af Sagen. Den Agitation, der — ikke mindst af Katolikker — bør sættes ind for at gennemføre en væsentlig Lettelse af Kaarene for Familieforsørgere, skal i det væsentlige koncentrere sig om selve Forsørgerlønnens Retfærdighed.

Fagforeningernes Stilling

Fagforeningerne har imidlertid hidtil været uvillige til at høre Tale om en højere Løn til Familieforsørgere. Dels har man ønsket, at Lønnen alene skulde bero paa Arbejdspræstationen, dels har man frygtet, at højere Løn til gifte Arbejdere vilde kaste disse ud i Arbejdsløshed. Da det i de senere Aar ofte blev drøftet i Canada at gaa over til en højere Aflønning af Familieforsørgere, gik begge Arbejderorganisationer (hvoraf den ene var katolsk) til en Begyndelse imod et saadant Forslag. Efter-

Aabent Brev

(fortsat fra Forsiden)

skyttelse, Disciplin og kærlige Omsorg, kom den paa onde Veje og blev syg til Døden. Af dens syge Sind er der opstaaet Mænd, hvis Tal er Legio. De tænkte ikke paa din Søn, eller ogsaa tænkte de kun paa ham for at hade ham. De kunde heller slet ikke lide dig. Som Aarene gik, voksede og inangfoldiggjorde de sig, og deres Had voksede med. Ned gennem Aarhundrederne er Bruddet blevet dybere og Kløfterne flere. Vi tror, at det er den farligste Krise, vi nogensinde har staaet overfor.

Derfor er det, vi siger, at det er paa Tide, du tager en Haand med. Vi har selv været egenkær-

lige, uretfærdige, uvenlige, vi har været smaa og lave og uhellige, vi har ikke elsket nok. Og fordi vi er saaledes, har vi ingen Magt mod dette onde.

Lærde Folk siger, at det nu gælder Pius eller Hedenskabet, Kristus eller Kreml. Ja, Tiderne kunde næppe være værre. Derfor ser du os knæle paa vor lille, hjemsøgte Klode, mens vi ser mod Himlen for at finde dig ... Onde Varsler trækker sammen som Tordenskyer. Overskrifterne bliver større og sortere for hver Dag. Men vi husker paa, at det ingensinde er hørt om nogen, som søgte sin Tilflugt til din Beskyttelse, at han ikke fandt Hjælp.

George Schuster S. M.

haanden svingede imidlertid Stemningen blandt Arbejderne, og i Juli i Fjor kunde en ny, gennemgribende Lovgivning paa dette Omraade gennemføres.

Et Eksempel og et Regnestykke

En af de Mænd, der bidrog til dette Omsving, opstiller sit Ræsonnement i et Eksempel. En Skole skal have en Rektor. Den ansætter en Ungkarl og giver ham, lad os sige 12000 Kr. Det klarer han sig pænt for. Men da han faar en anden Ansættelse, skal man atter finde en Rektor. Denne Gang er det en gift Mand med Kone og fire Børn. Han faar de samme 12000 Kr. Det vil sige, det gør han aldeles ikke. Cirka 20 pCt. af hans Gage bruges til hans Kones og 60 pCt. til de fire Børns Underhold. Til ham selv bliver der 20 pCt. eller 2400 Kr. Skal det kaldes »ens Løn for ens Arbejde«, at den ene faar 12000 Kr., den anden 2400 Kr. for samme Gerning?

Nej, hvis man giver Ungkarlen 8000 Kr. og den gifte Rektor 14400 Kr., saa er der Lighed. Saa er der nemlig 8000 Kr. til hver af dem, og den gifte faar ekstra 1600 Kr. til sin Kone og 1200 Kr. til hvert af sine Børn. Og hvis man vil forhindre, at de gifte Folk forbigaas ved Ansættelsen, sørger man for Oprettelsen af et Udligningsfond. Hver Skole skal udrede det samme for sin Rektor, hvad enten han er gift eller ugift — lad os f. Eks. sige 11600 Kr. Er Rektoren Ungkarl, faar han kun 8000 Kr. og Resten gaar i Udligningsfonden, som saa til Gengæld betaler det fornødne Tilskud til en gift Rektors Løn, saa denne kommer op paa de 14400 Kr.

Børnetilskudet i Canada

Den nye Lov har dog faaet en anden Form. Selve den kanadiske Stat supplerer Lønningerne op ved at yde et kontant Tilskud til Familierne i Forhold til Børnetallet, uafhængigt af de enkelte Hjems økonomiske Kaar. Den første Maaned, hvori den nye Lov virkede, udsendtes der 1¼ Million Checks paa tilsammen

omkring 20 Millioner Dollars. Udregningen er denne. For hvert af de fire første Børn i en Familie gives der maanedlig 5 Dollars, hvis Børnene er under 6 Aar, 6 Dollars, hvis de er mellem 6 og 10 Aar, og 8 Dollars, hvis de er mellem 10 og 16 Aar. Af Hensyn til, at Udgifterne til endnu et Barn er relativt mindre, naar der i Forvejen er en Del i Hjemmet, nedsættes Beløbene med 1 Dollars for det femte Barn, med 2 Dollars for det sjette og syvende, og med 3 Dollars for det ottende og følgende Barn. Det vil rundt regnet sige, at Statens Udgift pr. Barn fra dettes Fødsel til det fyldte 16. Aar beløber sig til 1200 Dollars. Det gør det ikke til en Forretning at faa Børn, men det er en mærkbar Hjælp.

Ogsaa i England har Arbejderpartiet vist en Tilbøjelighed til at slippe sin gamle Modvilje imod Forsørgerlønnen og det offentlige Børnetilskud. De Betæneligheder, man fra denne Side med god Grund har næret, synes at kunne overvindes, naar der findes en praktisk Løsning. Og ganske vist skyldes den ændrede Indstilling i nogen Grad befolkningspolitiske Ængstelser, som det aldeles ikke er sikkert, man ad denne Vej kan overvinde, men en Forbedring af Familiens Stilling er i sig selv en Retfærdighedshandling af den største Værdi. Saa er der tilbage at arbejde for en Mentalitetsændring, der igen gør de europæiske Folkslag glade for et virkeligt Hjemliv i levende, børnerige Hjem. A. A.

Kirkebyggeren

En Fortælling fra Normandiet

Det var i Vinteren 1818. En ældre, graahaaret Mand, en bredskuldret, kraftfuld Skikkelse — han kom ude fra Bondelandet — bad om at faa Biskoppen af Séez, Hans Højærværdighed Mgr. Alexis Saussol i Tale.

*

Portneren spørger: »Hvor kommer De fra?« — »Ih, hjemmefra«, svarer Manden. — »Men hvad skal jeg sige til Monseigneur?« — »Om han kan spendere en halv Time paa mig.« — »Deres Navn?« »Lige meget med det. Han kender mig ikke. For Resten, kan det more Dem, saa hedder jeg Far Jacotin Delangle.« — »Men hvad er Deres Ærinde hos Monseigneur?« — »Det kommer bare ham og mig ved.«

Biskoppen sagde ja til at modtage Bonden, men da denne stod over for Prælaten, gik hans Mund i Baglaas, og han stod som en Støtte; kun Hænderne leve-

de, hans Hat snurrede ustandselig rundt mellem dem. Endelig fik han fremstammet:

»Ser De, Monseigneur. Det er det, at der er lang Vej fra vores Landsby, Ardennes, — for det er jo der, at jeg bor — til Købstaden, til Saint-Maurice. Det kniber svært for de stakkels gamle, naar de skal derind til Messe. Min gamle Mor var nær blevet liggende paa Vejen til Julemessen. Den gaar ikke! Der maa gøres noget!« — »Men, min gode Mand, der kan jeg ikke hjælpe.« — »Joh — naar bare De vil.« — »Men jeg kan da ikke flytte Deres Landsby!« — »Nej, Monseigneur, men De kan bare lave vores Landsby til et Præstekald.« — »Har De en Kirke i Deres Landsby?« — »Nej, men vi kan lave en. Sig bare til, saa skal den nok komme!« — »Hvem vil sørge for det?« »Jeg — Far Jacotin — og mine Naboer. Om tre eller fire Aar kan den være

der.« — »De er altsaa rig?« — »Paa den gode Mand tog Afsked med følgende Ord: »Jeg har Deres Ord, De har mit. Mellem ordentlige Folk behøves intet skriftligt.«

Godt halvandet Aar gik, uden at der hørtes noget fra Far Jacotin. Biskoppen havde helt glemt hans vilde Planer.

Men en Eftermiddag den 30. September 1820 stod han igen i Biskoppens Stue. — Biskoppen spørger ham om Kirken, hvordan det gaar med den. — »Jo, Monseigneur, vi tænker stadig paa den. Sagen er i Orden.« — »Hvorledes?« — »Stenene er kommet. Det var det værste, fordi der ingen Landevej er. Dem maatte vi og Hestene bære. Tømmer har vi. Grunden er gravet. Nu skal Grundstenen lægges og Kirken have et Navn. Vil De give den Navn? Jeg er jo Fader til Kirken og vilde gerne have Dem som Fadder, og jeg haaber, vi vil faa Glæde af Barnet.« —

»Godt. I Gaar var det St. Michaels Dag. Jeg foreslaar, vi opkalder Deres Kirke efter ham og stiller den under hans Beskyttelse: Saint Michael des Ardennes. Naar Kirken er færdig, foretager jeg Indvielsen.« —

Far Jacotin straaledede over hele Ansigtet og vendte tilbage til sin Landsby.

Der gik halvtredie Aar. Far Jacotin og hans Sønner hjalp Murerne; Kirkemurene voksede, et Stykke Jord afgrænsedes som Kirkeplads, og snart laa der midt paa denne en skøn, lille Kirke. I Foraaret 1823 var den under Tag.

Atter stod Far Jacotin i Biskoppens Stue.

»Og Deres Kirke?« spurgte Biskoppen.

»Monseigneur,« svarede den brave Normanner, »den spekulerer vi da ikke mere paa. Den er vi færdig med.« — »Jeg tænkte nok, det gik ikke. Jeg sagde Dem det i Forvejen. De skulde have troet mig og ikke givet Deres Penge ud til ingen Nytte.« — »Men det har jeg heller ikke gjort. Kirken er der. Der mangler blot en Kirkedør og Vinduer; Snedker og Glarmester er lidt bagefter. Nu venter vi bare paa, at Monseigneur skal indvie den.

Her er Planen over Kirken, Attester o. s. v.«

Nogen Tid efter modtog Far Jacotin et Brev fra Biskoppen, hvori Indvielsesdagen fastsattes til d. 9. August, og igen modtog Biskoppen Besøg af Far Jacotin. Dette Besøg mindede om hans første. Det kneb for ham at faa Ordene frem, og Hatten fik adskillige Omdrejninger, inden han begyndte.

»Ja, det er jo det, vi vilde gerne have, om Monseigneur selv vilde læse Messen i vores Kirke paa Indvielsesdagen.« — »Ja, naturligvis.« — »Men det maa være en Højmesse. Ellers regnes det ikke for noget.« — »Ja.« — »Men saa er der jo det, at De ingen Mad faar inden Messen, og der er langt fra os til Couterne-Slottet — hvis at De vil spise der efter Messen — De vilde jo blive halvdød af Sult — og —« — »Men hvad da?« — »Kunde De ikke tænke Dem at spise hos Far Jacotin?« — »Jo Tak.« — »Jamen, Monseigneur, vi bliver mange Mennesker, hele Sognet.« — »Saa spiser hele Sognet og jeg hos Far Jacotin.«

Efter den højtidelige Indvielse af »Saint Michael des Ardennes« indtog Biskoppen sin Plads ved Far Jacotins Bord. Der var dækket i Laden. Pludselig rejste Far Jacotin sig og sagde vendt mod Hædersgæsten: »Nu har jeg holdt mit Ord, nu maa De holde Deres. De har lovet Kirken en Præst. En Kirke uden Messe — det vilde være som i Republikkens Tid i 93. Og der er altfor langt herfra til St. Maurice.« —

»En Præst skal De faa, men der maa først være en Præstegaard!« —

»Vi bygger en, men Præsten maa vi have nu.« — »Hvor skal han bo?« — »Han faar mit Hus at bo i.« — »Men hvad gør saa De og Deres Familie?« — »Vi bor i Laden imens. Her har Monseigneur jo siddet rigtig rart og spist til Middag, her kan Far Jacotin leve rigtig rart og ogsaa dø en god Død, dersom den gode Gud kalder ham herfra, inden Præstegaarden er færdig. Jeg lader bare lægge Gulv og faar en Kamin, og Præsten kan nok klare sig i Huset.«

»Ja,« sagde Biskoppen, hvor-

Saaledes skete det. Bisp og Bonde holdt begge Ord. Saint-Michael fik sin Præst, og to Aar senere laa der er smuk Præstegaard over for Kirken — paa Far Jacotins Grund.

Overfor den nye Præst gentog den raske gamle Mand sit stadi-ge Omkvæd:

»Nej, der var altfor langt til Saint-Maurice. Den gik ikke!«

Tunge og rakte sine Hænder frem: »Af Gud har jeg faaet disse Lemmer, for hans Skyld agter jeg dem for intet, og af ham haaber jeg atter at modtage dem«. (2. Makk. 7,10—11.) Paa lignende Maade siger vor Frelser i Evangelierne, at ikke et eneste Haar paa vore Hoveder skal gaa tabt, og at de alle er talte. (Lk. 21,18 og 12,7.) Selv om man nu ikke er nødt til at forstaa dette Løfte bogstaveligt, saa gaar dog den Sandhed, som skal udtrykkes derved, ud paa, at de salige ved Herliggørelsen af deres Legemer skal faa alt det igen, som de paa Jorden enten aandeligt eller legemligt har haft og ofret for Guds Skyld. Ogsaa Kristus selv, vort Forbillede og den førstefødte af de døde, er opstaaet med et fuldkomment Legeme, der havde Kød og Ben. Med sin Mund kunde han aande paa sine Apostle og tage Føde til sig. Da hans Disciple Paaskedags Aften troede, at de saa et Spøgelse, sagde den opstandne Frelser til dem: »Se paa mine Hænder og Fødder, at det er mig selv. Føl paa mig og se. En Aand har jo ikke Kød og Ben, som I ser, jeg har ... Har I her noget at spise? Saa gav de ham et Stykke stegt Fisk. Og han tog det og spiste det i deres Paasyn«. Lk. 39 ff. Der kan altsaa ikke være nogen Tvivl om det menneskelige Legemes Integritet efter Opstandelsen.

Saa kommer jo det Spørgsmaal, om de opstandne er *differentieret med Hensyn til deres Køn*. Herom blev der i Tidens Løb fremsat forskellige Formodninger. Der var nogle, der mente, at al Forskel bortfalder. De støttede sig til Herrens Bemærkning om, at »i Opstandelsen tager de ikke til Ægte, ej heller bortgifter de, men de er som Engle i Himlen«. (Mt. 22,30.) Endnu saa sent som i det forrige Aarhundrede hyldede en Mand som Døllinger denne Opfattelse. Andre mente, at i Opstandelsen vilde hele Slægten være af mandligt Køn. Grunden til denne Antagelse maa vel være den, at St. Paulus taler om Mands Modenhed, som vi alle skal naa frem til. (Ef. 4,13.) Men det er Misfor-

Hvad vi venter V

Hvordan kommer vort Legeme til at se ud?

Som vi saa sidste Gang, lærer det Ny Testamente klart og bestemt, at det Legeme, som Herren giver os i Opstandelsen, er det samme som det nuværende. Men lige saa stærkt fremhæver vore hellige Bøger den store Forskel, som man kan konstatere med Hensyn til dets Kvalitet og Egenskaber. Det er ikke blot det nuværende Legeme, som er forskelligt fra det fremtidige, men ogsaa de opstandnes Legemer indbyrdes danner uhyre store Modsætninger, alt efter som de tilhører en af de udvalgte eller en af de fortabte. Ja, man er nødt til at sige, at endogsaa de herliggjorte Legemer forholder sig til hinanden som Sol og Maa-ne og Stjerner med deres forskellige Lysstyrke og Farve. Vi skal jo overraskes ved en Rigdom af Former og Egenskaber!

At kende Enkelthederne i saa Henseende er en værdifuld Viden. Lad os da sætte os ind i, hvad Aabenbaringen har derom. Vi begynder med de ganske almindelige Egenskaber, som de Legemer har og bør have, som er kaldt tilbage fra de dodes Rige til de levendes Land. Det er først og fremmest *Udødeligheden*, der bør nævnes. Naar Kristus kommer igen, saa skal de Ord opfyldes: »Den sidste Fjende, der tilintetgøres, er Døden«. (1. Kor. 15,26.), og Himmel og Jord genlyder af det Jubelraab: »Døden er opslugt og Sejren er vundet. Død, hvor er din Sejr? Død, hvor er din Brod«. (1. Kor. 15,54—55.) Paa Grund af Guds Beslutning derom og i hans

Kraft er ogsaa de fortabtes Sjæle for evigt bundet til deres Legemer. For saavidt lever ogsaa de ulykkelige et evigt Liv. Set fra et andet Synspunkt er deres Tilværelse ganske vist i Virkeligheden snarere evig Død, fordi de efter Dommen med Sjæl og Legeme skal straffes med evig Pine. De har jo sat det guddommelige Liv, Guds højeste Gave til dem, over Styr, og deres Sjæle var døde i det Øjeblik, som Sankt Johannes udtaler i en anden Sammenhæng: »I de Dage skal Menneskene søge Døden, men ikke finde den. De skal længes efter at dø, men Døden flyr fra dem.« (Jo. Aab. 9,6.) De godes Legemer derimod ligner »en Bygning, som kommer fra Gud, en Bolig, ikke gjort med Hænder, en evig, i Himlen«. (2. Kor. 5,1.) De gode er nu ved deres Ønskers og Længsler Maal. De har nu det, Gud har givet dem Aanden som Pant paa. De har det, der bevirkede, at de ogsaa i den værste Modgang kunde være ved godt Mod. Og det var for dette Haabs Skyld, at de satte deres Ære i at være Gud til Behag, saa længe de var i det jordiske Legeme.

Foruden Udødeligheden lærer det Nye Testamente, at de opstandne er i Besiddelse af *alle Lemmer og Dele, som hører til et fuldkomment Legeme*. For saa vidt stadfæstes den Forventning som rigtig, der blev udtalt i den gamle Pagts Tid. Den tredje af de makkabæiske Brødre sagde jo, medens han paa Opfordring dertil udstrakte sin

staaelser. Kønforskellen hører til den menneskelige Naturs Udstyr, og vi faar vore Legemer igen uden Mangler og Lemlæstelser, i en fuldkommen Tilstand.

At de to Køn beholder deres Ejendommeligheder fremgaar ret naturligt af det Sted, hvor Herre taler om »en Dronning fra Syden, der ved Dommen skal rejse sig sammen med Mændene af denne Slægt og bringe Fordømmelse over dem. Og Mænd fra Ninive skal staa op ved Dommen sammen med denne Slægt og bringe Fordømmelse over dem«. (Lk. 11,31—32.) Det Sted, Døllinger beraabte sig paa, benægter nok Giftermaal og ægteskabeligt Samliv, men siger ikke et Ord om Kønforskellens Ophør i Evigheden.

De opstandnes Legemer trænger endvidere ikke længere til Føde. Det store Problem om, hvorledes der skal skaffes Føde til Millioner og Milliarder, eksisterer ikke for de herliggjorte. »Maden er bestemt for Maven og Maven for Maden«, siger St. Paulus (1. Kor. 6,13). »men Gud skal engang sætte begge Dele ud af Funktion«. Naar vi derfor lige har hørt, at den opstandne Herre for sine Apostles Øjne tog Føde til sig, saa gjorde han det, ikke fordi han følte Trang dertil, men ene og alene for at føre Bevis for, at han var i Besiddelse af et virkeligt Legeme, der kan spise, selv om det ikke er nødt til at gøre det.

Andre Oplysninger om Legemets almindelige Egenskaber efter Opstandelsen findes ikke i det Nye Testamente. Kun et eneste Sted hos St. Paulus (Ef. 4,13) fortjener at blive omtalt endnu. Der er Tale om, at de kirkelige Embeder var fordelt saaledes, at de opbygger Kristi Legeme eller Kirken, indtil vi alle naar frem til Troens Enhed, til Erkendelse af Guds Søn, til Mands Modenhed, til det Maal af Vækst, saa vi kan rumme Kristi Fylde, d. v. s. rumme al den Naade og Fuldkommenhed og alle de aandelige Gaver, hvis uudtømmelige Kilde er Jesus Kristus. Heraf har man villet slutte, at vi alle skal opstaa i Manddomsalderens Blomstringstid, el-

ler med andre Ord i 30 til 33 Aars Alderen. Nu kan det jo godt være, at Tanken i sig selv er rigtig nok, men den kan bare ikke støtte sig til det anførte Sted, fordi Apostlen her taler om aandelig Vækst i den religiøse Erkendelse og om aandelig Modenhed.

*

Men Skriftens Antydninger om de vegetative Organers Bevarelse, til Trods for at de er blevet overflødige, virker som en Brod i vor sandhedssøgende Sjæl. Vi spørger uvilkaarligt: Hvorfor skal vi da faa dem igen, naar de dog ikke mere har nogen Funktion? St. Thomas, den store Teolog, har besvaret dette Spørgsmaal paa en Maade, der røber hans Tankers høje Flugt. Han skriver: Sjælen forholder sig til Legemet, som Kunstnerens Idé til hans Kunstværk. Alt, hvad Idéen rummer, bør faa sit Udtryk i Kunstværket. Derfor bør i Opstandelsen alt det, der som en Spire eller et Anlæg ligesom slumrer i Sjælen, blive til Virkelighed i Legemet, og det saa meget desto mere, fordi dette Legeme netop i Opstandelsen skal opnaa sin højeste Fuldkommenhed. Selv om derfor visse Organer standser deres Virksomhed, saa følger deraf ikke, at de selv bør forsvinde som noget, der er uden Mening og Maal. En saadan Slutning vilde kun være berettiget, hvis disse Organer udelukkende havde den Bestemmelse at tjene Sjælen som Redskaber ved visse Funktioner. Men faktisk har de jo desuden den Opgave at være Fulddendelsen af det menneskelige Legeme i dets specielle Væreform: de skal aabenbare Sjælens Kraft og Fuldkommenhed ved at vise, hvad den fornaar som formgivende Kraft i den menneskelige Natur, og i al Evighed skal de forkynde Guds Visdom, idet de stadig minder om de beundringsværdige Organer og Evner, med hvilke Skaberen fordem havde understøret vort Legeme her paa Jorden. Af den Grund kan man ingenlunde sige, at de Organer, som engang tjente det vegetative Liv, i Himlens Paradis bliver helt overflødige.

F. K.

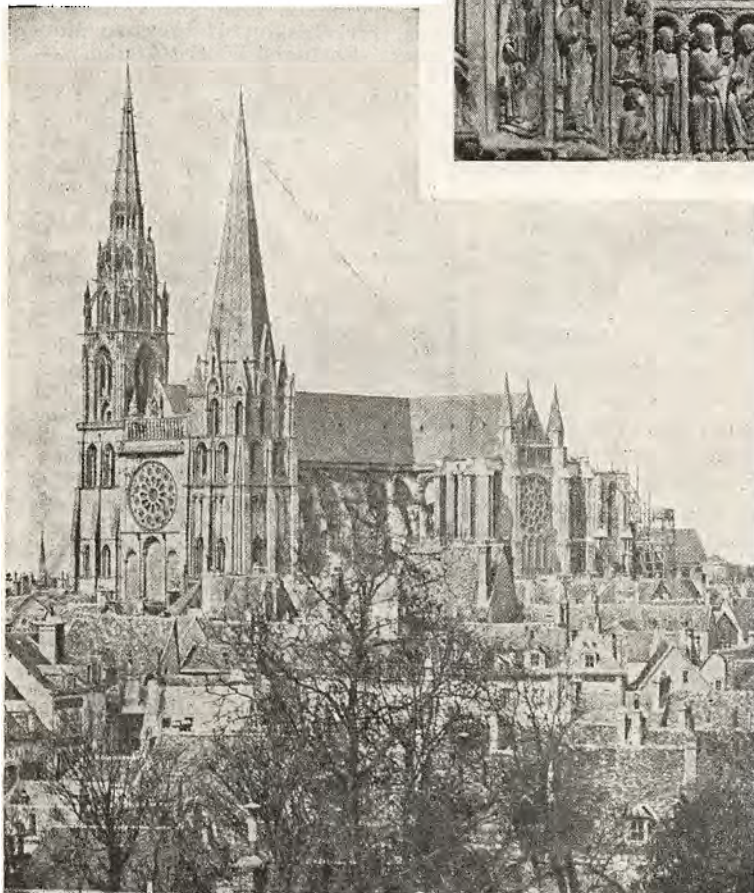
URBI ET ORBI

I den kommende Uge tildeler den hellige Fader i Sct. Peter i Rom nedenstaaende 32 nye Kardinaler den røde Hat:

Monsig. Francis Spellman, Ærkebiskop af New York. — Monsig. Bernard Griffin, Ærkebiskop af Westminster. — Monsig. Samuel Strich, Ærkebiskop af Chicago. — Monsig. John Glennon, Ærkebiskop af St. Louis. — Monsig. Edward Mooney, Ærkebiskop af Detroit. — Monsig. James McGuigan, Ærkebiskop af Toronto, Canada. — Monsig. Norman Gilroy, Ærkebiskop af Sidney, Australien. — Hs. Salighed Gregor Agagianian, Armensk Patriark af Cicilia. — Monsig. Emmanuel Arce, Ærkebiskop af Tarra gona, Spanien. — Monsig. Emmanuel Arteaga, Ærkebiskop af San Christofero, Havana. — Monsig. Guisepppe Bruno, Sekretær i S. Congregazione del Concilio, Rom. — Monsig. Antonio Caggiano, Biskop af Rosario, Argentina. — Monsig. de Barros Camara, Ærkebiskop af San Sebastiano, Rio de Janeiro, Brasilien. — Monsig. Josef Rodriguez, Ærkebiskop af Santiago, Chile. — Monsig. Theodosius de Gouvea, Ærkebiskop af Lorenzo Marques, Portugisisk Øst-Afrika. — Monsig. John de Jong, Ærkebiskop af Utrecht, Holland. — Monsig. Carlo de Vasconcellos, Ærkebiskop af San Paulo, Brasilien. — Monsig. Joseph Frings, Ærkebiskop af Köln, Tyskland. — Monsig. Juan Guevara, Ærkebiskop af Lima, Peru. — Monsig. Benedetto Masella, tit. Ærkebiskop af Ceserea, pavelig Nuntius i Brasilien. — Monsig. Clemente Micara, tit. Ærkebiskop af Apmæa, pavelig Nuntius i Belgien. — Monsig. Joseph Mindszenty, Ærkebiskop af Esztergom og Ungarns Primas. — Monsig. Agostino Parrado, Ærkebiskop af Granada, Spanien. — Monsig. Pierre Petit de Julieville, Ærkebiskop af Rouen, Frankrig. — Monsig. Enrico Pla, Ærkebiskop af Toledo, Spaniens Primas. — Monsig. Emile Roques, Ærkebiskop af Rennes, Frankrig. — Monsig. Ernesto Ruffino, nyudnævnt Ærkebiskop af Palermo, Sicilien. — Monsig. Jules Saliege, Ærkebiskop af Toulouse, Frankrig. — Monsig. Adam Sapieha, Ærkebiskop af Krakow, Polen. — Monsig. Thomas Tien, Apostolisk Vicar for Tsing-Tao, Kina. — Monsig. Clemens von Galen, Biskop af Münster, Tyskland. — Monsig. Conrad von Preysing, Biskop af Berlin, Tyskland.

Det var i Slutningen af Juli, umiddelbart inden den store Verdensbrand brød løs. Sommeren laa tung og trykkende over Paris' Tage — en enorm Varmedis hvilede over Millionbyen. — Oppe paa Banegaarden Montparnasse steg vi ind i Toget. Maskinen prusted og stønnede og en Regn af Kulstøv lagde sig over alt og alle. Med en forbløffende Fart var vi imidlertid ude af Byen, og inden længe kørte vi langs vidtstrakte Marker, bugnende af Korn. I en stor Park skjulte sig bag gamle Træer et Slot, det er Rambouillet, hvor Republikkens Præsident har sin Sommerresidens. Langs Banelegemet blomstrer Akasierne. I selve Kупeen er der stille. Den lille tykke Handelsrejsende ovre i Hjørnet snorke højt alt imens Sveden perler paa hans Pande. Alt i alt: en ganske almindelig Rejsedag. Og dog. Jeg er paa Vej til Chartres, som jeg i Aarevis har higet efter at se. Jeg har været der saa ofte i Tankerne, og nu skal det altsaa være Alvor. Det forekommer mig næsten som en Drøm, men Togets Hvæsen og den lille

Et Besøg i Chartres

▲ Kongeporten

◀ Domkirken i Chartres

tykke Franskmands Snorke henter mig tilbage til Virkeligheden.

*

Med det vækkes jeg af mine Drømmerier: Katedralens Langskib dukker frem over Trætoppene, og idet Toget passerer, faar vi det første Glimt af Taarnene. Det er altsaa Chartres. En sædvanlig Provinsbanegaard, saa hæslig som tredsernes europæiske Civilisation nu engang har kunnet skabe den. Men hvad gør det, jeg er jo i Chartres. I Hast gaar det over Banegaardspladsen, rundt om et Par Hjørner, og vi staar foran selve Katedralen. Ogsaa her har man fjernet alle de smaa Huse, der i sin Tid

Mere monumentale

▲ [Kristushoved fra Chartres

Vor Frues Katedral

Gotikens skønne- ste Værk

► Et Væld af Søjler og Figurer

klyngede sig til den stolte Bygning, og faktisk er det en Skam; det er som om Katedralen nu ligger »ubeskyttet« — for alle de fremmedes nysgerrige og profane Blikke. Men alle disse Tænker er som blæst bort, nu da man staar Ansigt til Ansigt med Kæmpebygningen med de herlige Taarne og den ærefrygtindgydende Kongeport. Hvor lille bliver man ikke naar man gaar rundt om dette uhyre Værk, rejst af Menneskehænder, naar man rører ved den bløde og dog saa

løftes Dæmringens Slør: fra tusind forskellige Steder trænger Lyset ind, det brydes gennem Ruderne og glødende og sarte Fraver leger om Kap. De vældige Søjler stræber opad for til syvende og sidst at forenes højt oppe over vore Hoveder. Vore Skridt giver Genlyd i Rummet. I Sandhed: »En Gudløs har det ikke godt herinde« — som Napoleon engang sagde. Og mere umiddelbart end noget andet Sted føler man da ogsaa i Chartres, at hele Kirkerummet er eet eneste stort Tabernakel.

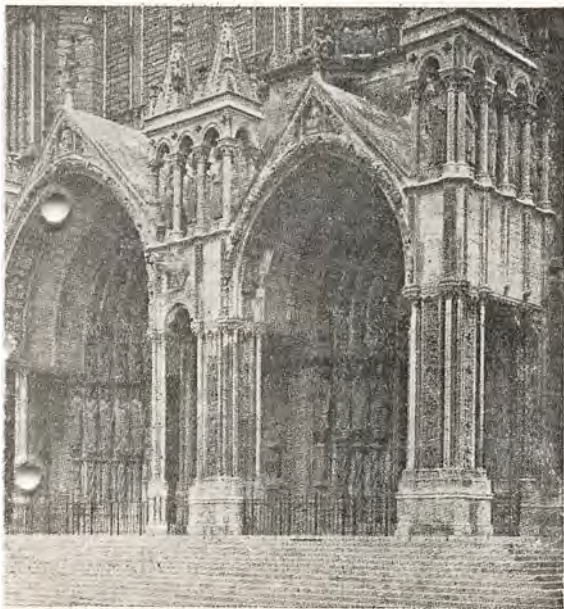
Det er snart tusind Aar siden, at man lagde Grunden til denne Kirke. I Aarene 1020—1028 rejste Sct. Fulbert den første Kirke netop paa det Sted, hvor den endnu i Dag bevarede Krypt ligger. 1134 og 1194 rasede heftige Brande, som lagde hele Bygningen i Aske. Men man tog fat paany, med gode Kræfter og godt Humør. Fra nær og fjern strømmede Gaverne ind til Guds Moders Katedral. De franske Konger, deriblandt den hellige Ludvig, bragte deres Gave, den hellige Kong Ferdinand af Castillien, den engelske Konge Richard Løvehjerte, ligesaa. 32 Aar efter Branden stod Bygningen der paa ny, og i Nærværelse af Ludvig den Hellige indviedes den i Oktober 1260. Og alt var da færdigt, udadtil som indadtil. Domkirken havde faaet sine Taarne, Portalerne deres Statuepragt med deres uendelige Rigdom samt Glasmalerierne. — Frankrigs hele religiøse og profane Historie er da ogsaa uløseligt knyttet til dette Gudshus — det er kommet uskadet gennem Aarhundrederne, selv Revolutionen vovede end ikke at røve væsentligt herfra.

I Timevis, ja i Dagevis kunde man gaa omkring her, saavel i som udenfor den store Kirke — og alligevel ikke naa at faa set alt. Inden vi tager Afsked, standser vi endnu engang op foran Kongeporten, et Symbol paa den Tid, der rejste Kirken, hvor Kristi Kongeværdighed kunde finde et saa ophøjet og manende Udtryk. Det er faktisk kun den, der har set Chartres, som kan danne sig et Billede af hvor skøn Gotikken er, ja, uden at have set Chartres, kender man faktisk heller intet til Middelalderen.

modstandsdygtige hvide Sten, de herlige Stenhuggerarbejder, der her har holdt sig betydelig bedre end de tyske Domkirkers. Stum og betaget betragter man Skibet, højt, stærkt og fast, rejst omkring Stræbepillernes mægtige og elegante Skelet, de skønneste gotiske Stræbepiller i Verden.

Den ukendte Mester for dette Stovværk har her skabt et Udtryk for hele sit Folks Tænken og Følen. Og netop derfor virker hans Værk paa os — det tyvende Aarhundredes Mennesker — med en saa altovervældende Styrke, at man faktisk fornemmer hele denne store Kirke som een eneste Lov- og Takkehymne til Skaberen. Og hele Frankrig byggede da ogsaa med paa denne Kirke.

Vi træder ind i Kirken. Først lidt efter lidt vænnes Øjet til Belysningen herinde, men med eet

end Portene ind til Domkirken i Chartres findes næppe

Lidt om et Rundspørge...

Ind imellem -

Imellem de danske katolske Sogne har vi et lille Sogn, der ikke er beliggende i Byen, ej heller paa Landet, men nærmest lige i Overgangen. Sognets Kirke er beliggende paa et Højdepunkt midt i Sognet, hvorfra man har den smukkeste Udsigt over Skov og Strand.

I dette Sogn findes der, i Lighed med andre Steder, en Ungdomsklub, og denne Klub har forøvrigt de samme Vanskeligheder at slaas med, som alle andre Ungdomsklubber synes at have.

For nu efter Krigen at komme rigtig i Gang med Ungdomsarbejdet, fandt man ud af, at det kunde have sin Interesse at faa oplyst, hvordan Menighedens forskellige Medlemmer stillede sig overfor de forskellige Spørgsmaal, som i Forbindelse med Menighedens Foreningsliv, vilde opstaa.

I Forbindelse med en lille Menighedsfest, havde en Kreds af Unge derfor ladet fremstille et Spørgeskema og uddelte dette til samtlige Medlemmer i Menigheden.

Paa Skemaet var der til de ældre Medlemmer rettet Forespørgsel af forskellig Art, idet man ønskede Oplysninger om Medlemsskab af nogen katolsk Kongregation — Forening eller Organisation, om de katolske Blade, det være sig Ugeblad, Sogneblad eller det lokale Ungdomsblad blev læst. Om Interesse i Aabning af Kongregationer — Studiekredse og Sognebibliotek.

Til de yngre Sognemedlemmer havde man rettet de tilsvarende Spørgsmaal, idet man dog havde tilføjet nogle Spørgsmaal, der særlig havde Interesse i Forbindelse med Sognets Ungdomsarbejde.

Og hvad blev saa Resultatet af dette Rundspørge? Ja, lad mig hellere sige det først, vi blev meget skuffede over den ringe Interesse, de udsendte Skemaer havde foraarsaget. At Sognet ikke tæller mange yngre Medlemmer, var vi paa Forhaand godt kendt med, men da vi ogsaa havde Lyst til at komme i

Forbindelse med Menighedens ældre, hvilket Tal i det paagældende Sogn ikke er helt lille, var det lidt nedslaaende at se, hvilken Interesse man modtog disse Spørgsmaal med.

Men de Resultater, der blev indhøstet, mener vi dog maa have større Interesse end for den snævre Kreds, der til daglig gør en Indsats i det lille Sogn, hvorfor vi paa Opfordring her stiller nogle af de indhentede Oplysninger til Raadighed for andre, der beskæftiger sig med Menighedsarbejde, det være sig for ældre eller yngre.

Ved Optællingen viste det sig, at Medlemsskab af katolske Foreninger ikke var saa helt daarligt, idet 83 % af de ældre havde besvaret dette bekræftende, hvorimod kun 50 % af Ungdommen var Medlem af nogen bestaaende Forening. Dette Resultat kan man vel ikke synes er helt daarligt, det vilde vel være for optimistisk at ønske en 100 % Tilslutning.

Og hvordan fordeler saa dette Medlemsskab sig paa de katolske Foreninger?

Ingen af de ældre var Medlem af nogen Kongregation, men derimod af Foreninger af forskellig Art, spændende fra rene Underholdningsforeninger til Sammenslutninger med socialt Formaal. 35,7 % af

Ungdommen var Medlem af en Kongregation, og 78,6 % stod som Medlem af en Katolsk Ungdoms Klub.

Disse Tal ser jo meget pæne ud, men man maa her tage i Betragtning, at en Del, der ikke har kunnet besvare Skemaet positivt, har undladt at tilbagelevere Materialet.

Et andet Spørgsmaal, der maaske ogsaa kan have Interesse ud over den snævre Kreds hed: læser De Katolsk Ugeblad?

Hertil svarede 83,3 % af de ældre og 64,3 % af de yngre bekræftende. Til Orientering for Ugebladet, ønsker jeg dog hertil at tilføje, at Spørgsmaalet lød: læser, og ikke holder.

Maaske kunde det for andre Ungdomsforeninger have Interesse at faa at vide, at paa Spørgsmaalet om, hvilke Fritidsinteresser der forefandtes, svarede i udstrakt Grad: Sport, Læsning, Musik og Teater.

Dette sidste kunde maaske give et Fingerpeg til Hjælp ved Tilrettelæggelsen af næste Aars Mødeprogram for en eller anden Formand i katolsk Ungdomsklub. Læg Mærke til, at ingen her har svaret bekræftende paa Spørgsmaalet om Interesse for Foredrag med Lysbilleder. Det plejer jo i mange Foreninger at være Aftenens Midtpunkt. Maaske en god Oplæsning, et godt Musikprogram, vilde virke som et bedre Trækplaster.

Til Slut ønsker jeg lige at tilføje, at paa Spørgsmaalet om specielle Ønsker for en katolsk Ungdomsforening, var Majoriteten interesseret i en *Sammenslutning* af bestaaende Ungdomsforeninger, saa det bedst mulige Kammeratskab mellem de unge Katolikker herved skulde opnaas.

*

Skulde ellers nogen efter dette nære Ønske om nærmere Oplysninger i Forbindelse med det her gennemgaaede, staar vi til Raadighed og anmoder Dem om at henvende Dem til Ugebladets Redaktion.

F. H.

En sen - men rigtig Erkendelse

Formanden for Foreningen til Konssygdommenes Bekæmpelse, en Læge, udtalte ved Foreningens Generalforsamling, at den mægtige Oplysningskampagne, som startedes i Efteråret 1944, og som nu har kostet 200,000 Kr., ikke havde hjulpet noget, da Forholdene er blevet værre.

Nu maatte der en *Mentalitetsændring* til, sagde han. Oplysning kan ikke gøre det. Hele Spørgsmaalet er af dybt sørgelig og alvorlig Art. Men det maa siges, at mange Røster forud for Kampagnen forudsagde dens Fiasko. Formanden fejede dog disse væk.

De 200,000 Kr. er altsaa spildt, hvad ikke er det værste. Men giv Kirken 200,000 eller for den Sags Skyld de kristelige Ungdomsorganisationer, og giv dertil en god Presse og Støtte fra kendte Mænd, som den nævnte Forening fik. Vi er overbevist om, at der vilde komme et bedre Resultat ud af det; ikke for de nævntes Dygtigheds Skyld, men fordi de ved, at der ikke kan raades Bød paa Umoraliteten uden ved en moralsk Genrejsning, der rummer forpligtende Respekt for Gud og hans Bud og de Livslove, han har sat.

(Ungdomsarbejderen).

K. U. K. København.

Lørdag den 16. Februar Kl. 19,30 pr. Studiekredsmøde. Arrangement Gruppe D. Vi holder Studiekreds over et interessant og højaktuelt Emne: Kirke, Opdragelse og Skolevæsen. Indledere: Annemarie Skyum og John Wittrup-Pedersen. Efter Studiekredsen er der fælles Kaffebrød (med bedre Brød end tidligere) og munter Underholdning. John Wittrup synger sine kendte og ukendte morsomme Sange og Annemarie spiller. Derefter morsom Film. To Minutter: Johannes Skyum. Mød præcis af Hensyn til dine Kammerater. Lørdag den 23. Februar Kl. 19,30—22 Ung Aften. Alle unge er velkomne. Lørdag den 3. Marts Fællesmøde. Gruppe F. Nærmere følger.

Kommunion i Koncentrationslejren

Som Læserne vil huske, fortalte Pater Martindale i vort Nr. 1 i Aar en lille Historie om en berømt fransk Advokat, der var Fange i

Buchenwalde. Vi bliver nødt til at gentage Historien, der ordret lød saaledes:

»I den Lejr gik Fangerne med meget tykke Træsko. Han udborede et Hul i Saalerne og her gemte han konsekrerede Hostier, som en Katolik blandt de tyske Vogtere bragte ham. Naar han kunde komme til det, uddelte han Kommunionen fra dette Lager.«

I Anledning af denne Historie har Pastor Ph. v. der Kettenburg udsendt en 8-sidig Pjece. Grunden er den, at Historien har fyldt ham med »dyb Sorg og inderlig Smerter, blandet med bitter Harne og oprigtig Indignation« — idet det forekommer Pastor v. d. Kettenburg, at det allerhelligste Sakramente paa denne Maade er blevet vanæret.

Vi er meget kede af at skulle beskæftige os med denne Sag, men Hensynet til vor Medarbejder, der saaledes bliver angrebet, uden at han eller vi forud er blevet underrettet, nøder vi os til at sige, at hele Pastor v. d. Kettenburgs Argumentation hviler paa mærkelige Misforstaaelser af Historiens faa Ord. Og et endnu større Hensyn til vore bedste Trosfæller nøder os til en Indsigelse.

Pater Martindale havde indledet sin Artikel med den Bemærkning, at Krigen har gjort megen Fortræd, men ogsaa har bidraget til en moralsk Forandring. Som Eksempel paa dette sidste fortælles Historien, der skal vise, at gode Katolikker blev meget ivrige Katolikker under den nazistiske Terror. Pastor v. d. Kettenburg har totalt misforstaaet dette og argumenterer — saa utroligt det end lyder — ud fra den Forudsætning, at Pater Martindale taler om en Forbedring af Reglerne for Sakramentets Opbevaring.

I selve Historien indlægger Pastor v. d. Kettenburg adskilligt, som slet ikke staar der. Han siger, at Advokaten gik med de nævnte Træsko paa Fødderne. Det staar ikke i Historien. Tilmed at han gik med dem i den værste Søle. Hvor staar det? Han siger, at denne Lægmand gjorde det uden Bemyndigelse fra højere kirkelig Autoritet. Det staar heller ingen Steder. Han antyder, at Advokaten end ikke havde vasket Hænder. Osv., osv. Resultatet er, at han kalder det hele »et blasfemisk Sakrilegium, en Gudsbespottelse« en »Sjælsraahed« m. m.

Vi føler os overbeviste om, at en uhildet Læsning af Historiens faa Linier, eventuelt i Forbindelse med en Henvendelse til Redaktionen, vilde have gjort Pjecen og Forargelsen lige overflødige.

Og vi véd, at de Katolikker, som for deres Tros og deres Fædrelands Skyld led umenneskeligt i Koncentrationslejrenes Helvede, under Fare for Livet søgte Gud i den hellige Messe og den hellige Kommunion med en Længsel efter vor Herre og en Kærlighed til ham,

som vi, der ikke led deres Lidelser, maa bøje os for i Beundring. Disse Kirkens seneste Martyrer og martyriberedte Sjæle skal ikke uimodsagt kaldes uærbødige. Til syvende og sidst er Ærbødigheden for det hellige ikke et Spørgsmaal om ydre Former, men om Mennekehjerter, der elsker Gud.

Overfor disse store Sjæle har vi Pligter, — ogsaa til Ærbødighed.

Har De hørt om Reformationen, Hr. Crosby?

I Forbindelse med vor Historie i sidste Nummer om Hollywoods katolske Skuespillere kan vi efter det amerikanske »TIME« fortælle, at protestantiske Kredse i U. S. A. er betænkelige ved Hollywoods Interesse for katolske Emner. Under ovenstaaende Overskrift citeres en redaktionel Artikel i Februar Nummeret af Unitarernes Blad »Christian Register«. Bladet skriver: »Vi vil gerne vide, om Hollywood har hørt om Pilgrim-Fædrene, Roger Williams, Anne Hutchinson eller Thomas Jefferson ... Vi holder lige saa meget som andre af elskværdige katolske Præster, mystiske Bernadetter og yndige Nonner, men hvorfor denne Tavsheds Sammensværgelse mod Amerikas protestantiske Tradition?«

Det er de fire store Film, som *Bing Crosby* har en Del af Æren for, der har gjort Protestanterne lidt misundelige. »*Going my Way*«, »*The Song of Bernadette*«, »*The Keys of the Kingdom*« og »*The Bells of St. Mary's*« har været gigantiske Successer. Men selv om Crosbys katolske Iver har betydet meget for Fremstillingen af saadanne Film, er det et Spørgsmaal, om det protestantiske »Stof« egner sig i samme Grad til dramatisk og filmisk Behandling. De hidtidige Forsøg rundt om i Verden paa at fremstille Protestantismen i dramatisk Form har vist Opgavens store Vanskelighed.

Bøger

Det niende Hæfte af Gyldendals store Værk om Danmark under Besættelsen, »De fem lange Aar«, foreligger nu og begynder med en Omtale af Regeringens og Rigsdagens Holdning i Augustdagene 1943. De dramatiske Begivenheder den 29. August 1943, Tyskernes Overfald paa den danske Hær, Flaadens Sænkning og Undtagelsestilstandens Indførelse behandles udførligt. I Forbindelse med Omtalen af Tiden efter 29. August redegøres for Frihedsraadets Oprettelse, og Hæftet slutter med en Omtale af de nazistiske Korps og de Mænd, der havde stillet sig i Spidsen for dem. Det nye Hæfte er som de tidligere rigt illustreret med Fotografier.

J. B.

BREVE fra LÆSERNE

Takker vi nok?

Det er en stor Fordel, at man i Katolsk Ugeblad kan faa Lov at udtale sig forholdsvis frit om Ting, man er tilfreds med og komme med Ønsker og Spørgsmaal af forskellig Art.

Dette ses da ogsaa ret hyppigt i Bladets Spalter.

Langt sjældnere derimod ser man, naar disse Ønsker er opfyldt og Spørgsmaalene besvarede, en Tak til de Mennesker, som havde Ulejligheden dermed.

For nogen Tid siden formede et Ønske sig som et Spørgsmaal: Hvor skal vi gaa hen?

Dette Nødraab var sikkert udtalt paa manges Vegne og fuldt ud berettiget, men næppe var det udtalt, før det fik Svar, og jeg haaber, at jeg taler paa lige saa manges Vegne, naar jeg med disse Linjer gerne vil sige en varm Tak til Hr. og Fru Stollenberg, der øjeblikkelig stillede deres Hjem til Disposition og tog Initiativet til, at andre gjorde det samme.

I det hele taget kan vi Konvertitter ikke takke nok; nogen Opremsning tillader Pladsen ikke, men vi behøver blot at tænke paa vore utrættelige Præster og de altid opmuntrende og hjælpsomme Søstre — og saa paa det, at vi overhovedet fik Lov til at modtage saa meget af Kirkens Skønhed og Rigdom, som vi hver især paa det Stadium vi staar, er i Stand til.

Vist er det i hvert Fald, at jo mere vi fordyber os i Taksigelse — naturligvis først til Gud — men saa sandelig ogsaa til Mennesker, jo færre bli'r Ønskerne og jo større Glæden. *Estrid Svahn.*

D. K. K. F.

Som helt nyt Medlem af Danmarks katolske Kvindeforbund føler jeg Trang til at skrive et Par Ord. Mon det ikke gaar mange, som det gik mig De har nok en Anelse om, at der er noget med fire frimureragtigt udseende Bogstaver, men at dette noget er et Forbund af danske katolske Kvindeforeninger, som er forbundne med Søstre i andre katolske Lande, ved De ikke, — og at det er den hellige Faders udtrykkelige Ønske, at vi slutter os sammen og styrker hinanden paa Vejen.

Forbundet tager sig af mange Ting, baade med sine Kræfter og sine Midler, og der bliver holdt udmærkede Foredrag. Selv om man ikke er Foreningsmenneske, bør enhver katolsk Kvinde staa som Medlem, alene af den Grund, at bliver der Tale om et Lovforslag, der vil skade vore Skoler, Hjem og Kirke, kan vor Protest kun vente Gøder, hvis vi er mange, der staar bag den — altsaa, lad det strømme

ind med Indmeldelser! Staar De alene, er maaske Konvertit, saa hold Øje med Møderne — kom og lad os hilse paa Dem, og lade Dem lære andre at kende.

Til sidst — der er lige begyndt en Række usædvanlig glimrende Foredrag, som der burde være stuvende fuldt Hus til. Der tales om Reformationen paa en interessant og meget fængslende Maade, som alle, Katolik saavel som Protestant, vil have meget Udbytte af at høre. Kom selv og tag Deres Mand, Kæreste eller Bekendt med.

M. I. B. R.

Aarsregnskab for Mariaforeningen

1945

INDTÆGT:

Kassebeholdning	419,19
Kontingenter	327,00
L. A. Nielsens og Hustrus Legat	11,37
Kontingenter	39,00
Renter - Bankbog - Januar	3,04
St. Ansgars Pastorat	250,00
Renter af Obligationer for Juni Termin	207,00
Renter - Bankbog - Juli	5,66
	<hr/>
	1262,26

UDGIFT:

2 Frakker (Piger)	169,40
3 Kjoler	288,75
3 Habitter	286,12
	<hr/>
	744,27
Kassebeholdning	517,99
	<hr/>
	1262,26

Elisabeth Milbech, Kasserer.

D. K. K. F.

Mandag d. 25. Febr. II Foredrag i Serien »Oplysende kirkehistoriske Foredrag«, Reformationstiden, ved cand. mag. Adjunkt Johan Jensen, Lyngby. Alle bør høre disse interessante Foredrag og selvom man ikke har hørt det første, kan man udmærket følge med til de næste. Foredraget holdes i Klostret, Sct. Kjeldsgade 1, Kl. 19,30, og Salen er ekstra opvarmet. Medlemmer har gratis Adgang. Ikke-Medlemmer samt Herrer betaler 50 Øre pr. Aflen.

Mandag d. 11. Marts holder Magister Emil Frederiksen et Foredrag sammesteds: »En katolsk Kritikers Bekendelser«.

Aflysning

Da Socialdirektør Orla Jensen paa Grund af overvældende Travlhed ikke ser sig i Stand til at komme til København i Februar, maa

vi desværre aflyse det anmeldte Foredrag den 18. Februar. Socialdirektøren beklager det meget, men stiller i Udsigt, at Foredraget eventuelt kan blive afholdt i Marts.

D. K. K. F. vokser

Siden Nytaar har to store kvindelige Organisationer tilsluttet sig Danmarks katolske Kvindeforbund, nemlig »Katolsk Sygeplejerske Forbund« og »Danske katolske kvindelige Akademikeres Organisation«. Tillige er Antallet af Enkeltmedlemmer vokset stærkt.

Paa Styrelsens Vegne:

Erikka Scheel, Formand.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde med Bestyrelsesvalg Søndag den 17. ds. Kl. 15 i Kapellet paa Sct. Elisabeths Hospital.

BOGNYT

Nylig udkommet:

van Haag S. J.: Die apostolische Sukzession in Schweden. 168 S. Kr. 7,20.

Adams: Dark Symphony. 194 S. Kr. 7,20.

The story of a Negro girl who came into the Church, eighteen years old. Elizabeth Adams tells of a world almost unknown — the spiritual world of a Negro.

Mathew: Catholic Youth Work. 91 S. Kr. 3,00.

A book which tells the great story of the rising generations in Catholic England.

Byzantinsk Kunst

Kom ind og se vor Udstilling af østeuropæisk katolsk Kunst. Alle de berømte Madonnaer og Ikoner fra Polen, Rusland, Rumænien og Grækenland. Skønne Farve- og Guldtryk.

Større Plancher Kr. 2,50 |

Postkortstørrelse Kr. 0,35 |

Andagtsbilleder Kr. 0,25 |

Rosenkranse

Vi har nu et mindre Antal rigtige Rosenkranse med Krucifixer, men desværre er Priserne endnu prægede af Krigen og de høje Priser i Udlandet. (Kr. 9.25 - 8.50 - 5.75 og 4.50).

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Kirkekoncerten i Taastrup

Søndag den 3. Febr. afholdtes der i Skt. Pauls Kirke en Kirkekoncert til Fordel for en ny Kirkeklokke.

Organist Kerckhoffs, Skt. Laurentij Kirkes Kirkekor, og Herrekorret »Vokalion«, alle fra Roskilde samt Violinist Paul Haagen og Koncertsanger Erik Rehmann gjorde Aftenen til en virkelig kunstnerisk Nydelse for de mange, der var kommet for at støtte det gode Formaal.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

Lørdag 23. Febr. Kl. 19 $\frac{1}{2}$ aabent Hus hos Grosserer Millech, Amicisvej 11. Cand. polit. Thyge Kaare Frederiksen taler om Betydningen af det sociale Arbejde i Fritidsklubber.

Mødrekursus

Torsd. 21. Febr. Kl. 19 $\frac{1}{2}$, St. Kjeldsgade 1. Fru *Hjorth*: De rigtige Indkøb. Moder Priorinde: »Hvorledes hjælper jeg mit Barn til at holde af sin Kirke?«

R. I. P.

Vor kære Mor og Mormor

Marie Paulmann

f. Kluge,

døde den 25. Januar 1946.

Paa Familiens og egne Vegne:

Hjerdis Jensen.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

FESTAFTEN

til Fordel for NØDLIDENDE BØRN

i de krigshærgede Lande

Søndag den 24. Februar 1946 Kl. 15 og 19,30

opfører Elever fra Sct. Josefs Skole, Østerbro, Sct. Knuds Skole, Stenosgade og Centralskolen, Nørrebrogade i Sct. Knuds Skoles Festsal, Stenosgade 4 B

Børnedans, Sketch og Syngespillet:

Snehvide og de syv Dværge

Æventyrkomedie af Valdemar Vaaben, Musik af Oluf Ring

Billetter à 1 Krone for voksne og à 75 Øre for Børn, der er ledsaget af voksne, faas paa Skolerne: Østerbrogade 7 D (Tria 825), Stenosg. 4 A (Vester 2628 og Vester 8588), Nørrebrog. 27 (Nora 6166)

Indtægterne gaar over Dansk Røde Kors til nødlidende Børn i de krigshærgede Lande.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V

Telefon: 17,188

**Magasin
du Nord**

... den ny Tids Stormagasin

**God Vask
- Geismar Vask**

Telefon Central 246 (7 Led.)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Febr.

17. S. SEPTUAGESIMA (101—(violett) 24); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (521).
18. M. † St. Simeon (838); 2. Bøn: (rød) Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven.
19. Ti. † Feria (101—24); uden (violett) Tractus og Credo; 2., 3. og 4. Bøn som Mandag; alm. Præf. (525).
20. O. † Feria (101—24); som Tirsdag (violett) dag.
21. T. † Feria (101—24); som Tirsdag (violett) dag.
22. F. St. Petri Stol i Antiochia (hvid) (838); 2. Bøn: St. Paulus, 3. Bøn: For Paven ([122]), Apostlenes Præf. (524).
23. L. Vigilie til St. Matthias (violett) ([1]); 2. Bøn: St. Petrus Damiani (829), 3. Bøn: For Paven. — Eller: (hvid) St. Petrus Damiani (839); 2. Bøn: Vigilien ([2]), 3. Bøn: For Paven; sidste Evang.: Vigiliens ([3]).
24. S. SENAGESIMA. (violett)

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777,
Kl. 16-17, Lørdag undtaget
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23.,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

St. Ansgars Kirke

Onsd. 20. Febr. Kl. 19,30 Møde for kvindelige Kongr. Torsd. 21. Febr. Kl. 19,30 Møde for Mændenes Kongr. Lørd. 23. Febr. Kl. 19,30 Fastelavnsfest for Sognets unge i Salen, Bredgade 67 A. Billetter faas i St. Ansgars Boghandel og paa Kirkens Kontor.

St. Annæ Kirke

Mandag den 18. Februar Kl. 19½ Undervisning om Messens Liturgi. Kl. 19,30 Symøde for de unge Pigers Kongregation hos Fru Aagaard, Hollandsallé 6. Husk Brød! Torsdag den 21. Februar Kl. 20 Kongregationsmøde for Mænd. Derefter Studiekreds. Fredag den 22. Februar Kl. 20 Menighedssangprøve i Kirken til Indøvelse af nye Salmer.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 17. Febr. Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe. Onsd. 20. Febr. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd.

Sakramentskirken

Mand. 18. Febr. Kl. 20 Knud Lavarths Broderskab (Studiekreds: Kommunismen). Onsd. 20. Febr. Birgittaforeningen. Torsd. 21. Febr. Kl. 19 N.K.U. Diskussion om Film. Lørd. 23. Febr. Kl. 19 N.K.U.s Fastelavnsfest med Besøg af polske Kammerater. Festen begynder med Andagt i Kirken. Billetter a 1.50 Kr.

Du er Petrus, og paa denne Klippe vil jeg bygge min Kirke. Og Helvedes Porte skal ikke overvælde den. Og jeg vil give dig Himmeriges Nøgler. Alt, hvad du binder paa Jorden, skal ogsaa være bundet i Himlene. Og alt, hvad du løser paa Jorden, skal ogsaa være løst i Himlene.

St. Petri Stol i Antiochia, Tractus,

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Barfred & Rasmussen

Malerfirma

Ryvang 4511 . Bella 431

Emdrup Banke 120 København Ø

St. Andreas Kirke

Onsd. 20. Febr. Kl. 9 Jubilæums-gudstjeneste for Mødreforeningen.

St. Antoni Kirke

Tirsd. 19. Febr. Kl. 20 Ungdomsmøde.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 18. Febr. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 21. Febr. Kl. 20 Mændenes Kongr.

Sykkreds

Forbindelse søges med katolske Kvinder, der vil ofre en ugentlig Aften (Fredag) paa at fremstille Tøj til katolske Smaabørn. Henvendelse Anna Windfeld-Schmidt, Dannebrogsgade 50, 5. th., efter Kl. 17 Torsdag, Fredag og Lørdag.

Ung Pige

Vi søger en pæn og dygtig ung Pige, der har Interesse for Børn og vil hjælpe med til Husgerning i mindre moderne Villa. Her er velordnede Forhold, fast Frihed og et pænt Værelse.

Fru Købmand Aage Nielsen, Lars Dyrskølsvej 17, Nørre Sundby.

Radio er en Tillidsag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørtorretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang tra Vagtelvej

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 . Aalborg

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-38

Tlf. 778 - 728

Horsens

<p>Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 818</i> Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt <i>Installatør for Sct. Joseph Søstre</i></p>	<p>„Melkældereren“ <i>Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893</i> Alt i Mel - Gryn - Fødestoffer <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Senderbro 71 . Telefon 1074 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabrikvej 33 . Telefon 1379 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p><i>Kolonial Delikatesse</i> Øjvind Teilmann Horsens . Telefon 695</p>	<p>Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p><i>Wittrup</i> <i>HORSENS TEXTILLAGER</i></p>
<p>Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779 <i> anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt</i></p>	<p><i>Malerier . Billeder . Spejle</i> sau . . . Franz Høy</p>	<p>Holmboe . Horsens <i>Farver og Lakker</i></p>

Aarhus

<p>Telegramhallen <i>Brunnsgade 55 . Tlf. 2424-4348</i> Alle Dag- og Ugeblade læres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgensol. 1 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Adelørn . Telefon 7238 <i>Glas, Porcelæn, Kokkenudstyr</i> Hj. af Norsgade og Nørreallé Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Benyt Herre- og Damefrisørsalonen <i>af O. Aagaard</i> Tietgensplads 14 . Tlf. 8853</p>	<p>J. P. Sørensen <i>Kolonial. Vin og Delikatesser</i> Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester . Conditori Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Erik's Fiskehal <i>Altid friske Varer</i> Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>syn. Gummibadehæller Gummibukser Gummiunderlay Gummiforklæder</i> HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17-19 . Aarhus</p>
<p>Smørrebrød „BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (Bere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard. Tlf. 4088-4089</p>	
<p>A. B. C.</p>	<p><i>Andelsselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> <p> Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

KALD ALTID

<p>Randers</p>	<p>Randers Andelsmejeri <i>Telefon 776 (4 Linier)</i> Fineste Mejeriprodukter fra dyrlæge-kontrollerede Besætninger</p>	
<p>JOHS. STOFFREGEN <i>Malermester</i> <i>Telefon 3204 . Randers</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koke . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager <i>køber De bedst hos:</i> C. Mærsk-Andersen's Eftf. <i>Randers . Telefon 137</i></p>
<p>Johs. E. Mortensen <i>Bagermester</i> Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeopne Markedsgade 16, Telefon 1834 Leverandør til St. Josefs Hospital</p>	<p><i>Mineralvandsfabrikken</i> »CITO« Slynghørggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>N. H. MØLLER <i>Brødregades Fiskehandel</i> Altid friske Varer Telefon 628 og 3728 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Knud Pedersen . Slagtermester 1. Kl.s Kød og Paalæg Dronningborg, Telefon 649 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Vejle</p>		
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre</i> Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn <i>Glarmester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>M. Nielsen . Bagermester Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring</p>
<p>A-s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen)</i> Jernbanegade 18 . Tlf. 131—1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Vejle Trælåst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Theophil Petersen <i>Linoleum, Tapet- og Farvehandel</i> Vejle Telefon 130 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>G. Andreassen . Papirhandel Severin Wulff's Eftf. Telefon 25 — Vejle</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>

Katolsk Ugeblad

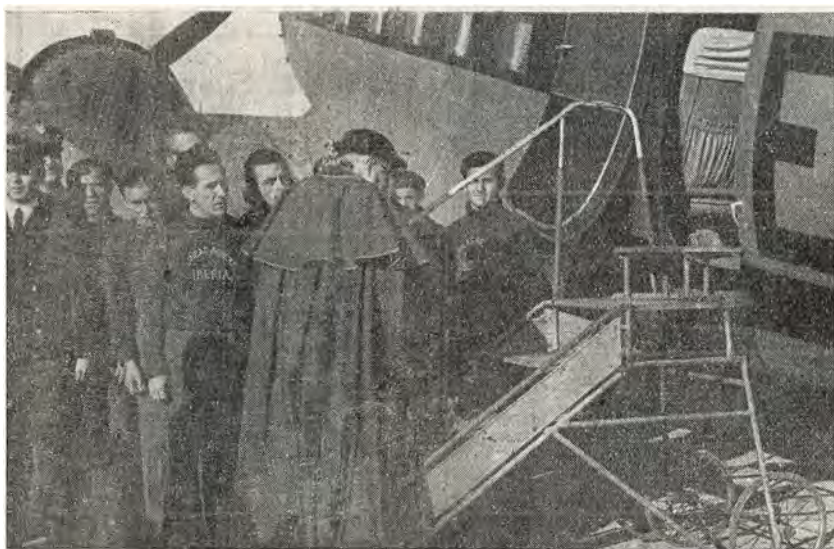
24. Februar 1946
94. Aargang
Nr. 8

Specola Vaticana

En kirkelig Gesandt,
der bør kaldes hjem

Er man baade saadan
- og lidt anderledes?

En Martyr

FRA ALLE VERDENSHJØRNER er de nye Kardinaler stævnet mod den evige Stad: i Flyvemaskiner, i Skibe og i Biler har de trodset Efterkrigens alspærrede Verden for at naa den hellige Fader og af ham modtage den røde Hat. Ovenfor ses den spanske Kirkes Primas stige ind i Kabinen i Toledo paa Vej til Rom. (I.N.P.)

Den nye Tid

Der er Lejlighed nok til at ærgre sig over, at Folk ikke har lært noget; hvorfor skulde man saa ikke benytte Lejligheden til at glæde sig over det modsatte, naar der undtagelsesvis gives Lejlighed dertil? En saadan fik jeg forleden under Læsningen af en Del hollandske Dag- og Ugeblade. Der var Tale om nye Veje

for Samarbejde for Katolikker og Ikke-Katolikker paa saa mange forskellige Omraader, at der ikke var til at tage fejl af; her var der sket en Forandring. Der er ellers mange gode Grunde for den Isolation, Hollands 3 Millioner af Katolikker har været stedt i over for Resten af Hollands Befolkning. Calvinisterne har i de-

res Velmagtsdage saa sandelig ikke været tolerante endsig imødekommende. Katolikkerne har været nødt til at erobre deres Stillinger en for en, og de har faaet Øvelse i at sætte Værn om det vundne Terræn. Det kunde for udenforstaaende se lidt løjerligt ud med alle disse politiske og sportslige Foreninger efter konventionelle Linier. Maa-ske en Del Skillevægge for længe siden kunde have været fjernet uden Skade for nogen af Parterne. Men naar man nu en Gang er født og opdraget i en Baas, synes man, at denne Baas let kommer til at udgøre en Del af ens Tilværelse.

Saa kom Krigen og dens utrolige Rædsler, og Modstanden kendte ikke til Konfessioner lige saa lidt som Konzentrationslejrene og Tvangsarbejdet. Der paa Livets harestede Bund, hvor det gjaldt om at opbyde de sidste Kræfter for at redde Livet og Nationens Ære, var det, at Mennesker, der hidtil havde været fremmede for hinanden, nu lærte at kende og respektere hinanden. Det skete, at alle Kirkesamfund holdt Indsamling for een og samme Kasse til Hjælp for de mange, der maatte gaa under Jorden. Det helt usandsynlige hændte, at en ung Redemptorist-Pater og en protestantisk Præst rejste sammen hele Landet rundt for at holde Modet oppe hos Modstandsfolkene, mens i Belsen og andet Steds katolske og protestantiske Præster skifte-

(Stattes Side 123)

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6600 - Lokal 65

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VILJES SÆBESKABER

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermester,
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog 125. Telefon Amager 4019

Ledig

HELSEINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSEINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Nakskov

Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeappara-
parater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.

A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17

Leverandør til den katolske Kirke

Kaj G. Nielsen

Alt i Kolonial, Vin, Konserver
Tilegade 30 . Telf. 612-1152

Leverandør til
de katolske Institutioner

Aug. Rasmussen

Blikkenslager
Tårsvej

Leverandør til Kirken og Børnehjemmet

Rubriken fortsættes

HORISONTEN RUNDT

1896 - 19. Februar - 1946

I Tirsdags den 19. Februar var det 50 Aar siden, vor store Digter Johannes Jørgensen blev optaget i Kirken. Tusinder skylder ham Tak for alt, hvad hans katolske Forfatterskab har betydet for dem. Til Lykke!

En kirkelig Gesandt, der bør kaldes hjem

En ung Folkekirkepræst, Pastor Sønderby, har søgt Arbejde i Den danske Sømandsmission og har netop i disse Dage tiltraadt sin Gerning som Sømandspræst i Gent. Det er hans Haab, at hans Arbejde »kan tjene Sømandsmissionen og Danmark til Ære«. Men naar han saaledes haaber at kunne tjene Danmark til Ære, maa det være os tilladt at sige, at han næppe har grebet Sagen rigtigt an fra en Begyndelse.

Pastor Sønderby har nemlig inden sin Afrejse ladet sig interviewe af et Provinsblad og er her fremkommet med nogle Udtalelser, der totalt diskvalificerer ham som Gesandt for Danmark.

Den unge Præst fortæller, at det staar meget galt til med Søfolkenes Moral nu for Tiden. Det er f. Eks. særlig galt i Rotterdam, hvor Politiet lukker Øjnene for, hvad der foregaar. Politiet er nemlig »købt med Cigaretter«. Alene denne Udtalelse er jo en ejendommelig Afskedsreplik for en kirkelig Kulturesandt. Der er ikke saa langt fra Rotterdam til Gent. Og hvad vilde vi herhjemme sige, om en Hollænder eller Belgier, som skulde optage en Gerning i Danmark, før sin Afrejse fortalte lidet opbyggelige Historier om, hvad man kan købe danske Politifolk til for en Cigaret?

Men dette er kun en Bagatel mod Fortsættelsen. Pastor Sønderby har ogsaa en meget værre Historie fra Havnekvarteret i Rotterdam. »Katolske Præster besøgte danske Skibe, inviterede vore Sømænd til Bal og Fest paa tvivlsomme Steder og med dito Pigebørn med det For-

(Fortsættes Side 123)

Karen Plovgaard.

Er man baade saadan og lidt anderledes?

Medens man endnu kunde be rejse Verden uden at fornemme til Grænsespærringer eller til Trafikmidlers Utilstrækkelighed, traf jeg sammen med en ung Landsmand, der ligesom jeg var paa Studierejse i Sydfrankrig. Det var en Dag i det tidlige Foraar, og Alpedalene i Dauphiné klædtes af gule Primler, Violer og blaa Anemoner.

Man bukkede pludselig under for Længslen efter at snuse Duf ten af Muld og Grøde til sig og købe Billet til en af de Busser, som fra Torvet i Byens Hjerter fører Turister og Egnens Folk op til de smaa Bjerglandsbyer.

Paa den første Strækning havde Vognen fuldt Hus. Koner med Torvekurve, Alpejægere med indkøbt Proviant, jævne Haandværkere med Redskaber stikkende op af Rygsækken og Bjergførere med tyksaaledede, tilstøvede Støvler var stuvet tæt sammen.

Lige overfor os to Danske sad en Landsbypræst i sin sorte Kjole og flade, sorte Filthat. Han havde et fint, gammelt Ansigt og venlige Øjne. Trods den livlige Konversation blandt Passagererne læste Præsten roligt sit Breviar. En Gang imellem, naar Samtalens Bølger gik særlig højt, løftede han Blikket fra sin Bog og saa i den Retning, Støjen kom fra, smilede og dukkede saa atter ned i sin Læsning.

Efterhaanden som Passagererne steg af, stilnede Støjen. Ved Beauregard var Præsten og vi de eneste, som blev siddende. Præsten havde endt sin Læsning og slog Bogen i. Efter at have kastet et Blik ud af Vinduet begyndte han at tiltale min Side mand.

Det var almindelige Vendinger om Landskabets Skønhed og det velsignede Vejr, og de blev besvaret med akkurat ligesaa almindelige Ord.

Men Udtalen vakte Præstens Opmærksomhed.

»De er Udlænding?«

»Ja, jeg er fra Danmark.«

Hvorpaa den gode *curé* overrasket udbrød:

»Men De ligner dog ingen Dansker!« Og ivrigt fortsatte han: »Forstaar De, jeg har to Gange i mit Liv truffet Danske. De var meget fede, hvilket ikke kan undre nogen, da Deres Landsmænd jo spiser Smør og Fedt og Flæsk i Stedet for Olie.«

Min Landsmand, der langtfra var uvidende om Sydeuropæernes Afsky for denne kulinariske Særhed hos de nordiske Folk, sagde smilende:

»Derfor er vi imidlertid ikke allesammen fede. Tværtimod! De fleste er som jeg.«

Præsten kikkede en Smule vantro paa den slanke unge Mand, derpaa syntes han at tage sin Evne til at filosofere fangen. Hans elskelige Træk oplystes af et Smil, og han sagde:

»Ja, ja, en Nations enkelte Individuer kan falde meget forskelligt ud.«

Det var jo en Sandhed, ligesaa uimodsigelig som Smedesvend Madsens Paastand fra »Genboerne«, at der er honnerte Folk i alle Bestillinger, og Folkevisdommens Konstatering af de brodne Kar i alle Lande, omend de samme Kar ikke altid synes helt ligeligt fordelt i Landene. Erfaringen viser, at Mennesker ikke blot er »saadan«, men ogsaa »anderledes«.

Fader *Holberg* giver i »Statsbeskrivelse over Danmark« det danske Folk følgende Skudsmaal: »Man kand sige om den danske Nation, at den er føyelig og god at komme til rette med og besynderlig lydig mod Øvrigheden; thi der er fast intet Land, hvor Oprør haver mindre Sted end udi Danmark, ey heller, hvor Tyverie, Rov og Mord gaer mindre i Svang, og hvor Veyfarende kunne reyse med større Sikkerhed, hvilket er at tilskrive saa vel Regjeringen som Indbyggernes gode Naturel.«

Men *Holbergs* omtrent samtidige *E. Pontoppidan* fremdrager i sin Omtale af det danske Folk paa den Tid, da England maatte svare Danegæld til de danske Konger, et Billede, som fremhæver en anden Lighed med Originalen:

»I Almindelighed vare de gamle Danske martialske eller krigsindede, følgelig haarde, uroelige, ustadige og stundede allene efter den Ære, som paa de Tider søgtes tilligemed Byttet, ved at overvælde deres Naboer, ja, langt fra liggende Nationer ..., hvor de agerede Fribyttere, hvilket syntes dem et hæderligt Haandværk. Udi privat Omgang var de helt stive, stolte og haardhjertede — —«

Og *Adam af Bremen*, hvis Kendskab til Danmark skriver sig fra hans langvarige Ophold ved *Sven Estridsens Hof*, udtaler om det ellefte Aarhundredes Danske: »I deres Love og Skikke har jeg fundet meget, som strider imod det rette og gode — —. Graad og Klagemaal og alle de Fortrydelsens Tegn, som vi holder for nyttige, har de Danske en saadan Afsky for, at det ikke tillades nogen at græde over sine Synder eller over sine Venners Død.«

*

De to sidst fremdragne Ud-sagn staar unægtelig tilsyneladende i Modstrid med *Holbergs Skudsmaal* af den »føyelige« Nation, der er »besynderlig lydig mod Øvrigheden«. Og dog har sikkert alle tre Mænd Ret. Vi Danske er føjelige — til en vis Grad og til et vist Punkt; i

givet Tilfælde er vi tillige stive og stolte og haardhjertede »i privat Omgang«, og vi kan være særdeles forbeholdne med Hensyn til Følelsers Udtryk; maaske er vi heller ikke hodfærdige nok i Erkendelsen af vore Fejlgreb. Men naar vi maa anerkende samtlige disse Træk, som, naar det kommer til Stykket, vel er mere fælles norrøne, end de er

specielt danske, som noget af os selv, kommer de tre Udpluk fra vor gamle Historie sammen med den gamle franske Præsts Filosofi til at afgive Bevis for, at Indvider indenfor en Nations saa vel som indenfor en Families og en Races Ramme kan falde saare forskelligt ud.

Vi Mennesker er nu engang baade saadan og anderledes.

Hvad vi venter VI

Legemets Herliggørelse

De Toner og Farver, der kunde udtrykke og tolke, hvad vi i Dag skal tale om, eksisterer foreløbig slet ikke. De opstandnes Legemer er nemlig kaldet til at faa Del i selve Himlens Salighed, d. v. s. i noget, som intet Øje har set, intet Øre har hørt, og som ikke er kommet i noget Menneskehjerte. Dem, der elsker ham, giver Gud Delagtiggørelse i sin egen Ære, Magt og Salighed som Arv. Derfor kan de opstandne ikke nøjes med de Egenskaber, som vi hidtil har talt om. Det vilde være for lidt. De maa understyres med visse *ekstraordinære, overnaturlige Kvaliteter*, som man udtrykker med Ordene: *Herliggørelse eller Forklarelse*.

*

Alt det, som bør foretages ved vore Legemer, naar de bliver herliggjorte, kalder St. Paulus en *Forvandling*. (1. Kor. 15, 51.) Hvori bestaar saa denne? Jo, det forkrænkelige i os ifører sig Uforkrænkelighed; det dødelige i os ifører sig Udødelighed. Vi overklædes, saa det dødelige bliver opløst af Livet.« (2. Kor. 5, 4.)

Denne Forvandling er en absolut *Nødvendighed* for de salige i Himlen. De afdødes Legemer i deres naturlige Tilstand og Be-

skaffenhed vilde ikke være passende Redskaber for de herliggjorte Sjæle og deres Liv i Himlen. »Kød og Blod kan jo ikke arve Guds Rige, og Forkrænkelighed arver heller ikke Uforkrænkelighed.« (1. Kor. 15, 50.) Derfor er en saadan Forandring af dem tiltrængt, at man kan kalde dem »himmelske« Legemer. Sjælen har Brug for »et Hus, en Bolig, som kommer fra Gud, og som ikke er gjort med Hænder, men som er himmelsk og varer evigt«.

*

I vor jordiske Tid er vore Legemer Redskaber for Sjælene i deres naturlige Virksomhed, som mangfoldige Gange smittes af Synden allerede af den Grund, fordi vi er Adams Efterkommere. Apostlen Paulus siger jo, at der i vore Lemmer findes en Lov, d. v. s. en Tendens, en Kraft, som ligger i Strid med Loven i vort Sind, d. v. s. med vor Samvittighed. Meget ofte tager Sanselighedens Kraft os til Fange under Syndens Lov, der er i vore Lemmer. Naar derfor vort Legeme i dets nuværende Tilstand kaldes et »sjæleligt« Legeme, saa har Ordet »sjæleligt« en nedsættende Betydning i Modsætning til det »aandelige« Legeme, som vi skal faa i Opstandelsen. Det siger sig selv, at de Egenskaber, som vore Legemer nu har, ikke kan følge med til Himlen. Vi bør frigøres for

dem og opnaa Guds Børns Frihed, som vi i vor syndige Tilstand sukker efter. (Ro. 8,20.)

Det er paa denne Maade, at det Nye Testamente gør Rede for Forvandlingen. Maaske er der nogle, der synes, at denne Forklaring er vanskelig at fatte. Jeg skal ikke benægte, at den er hemmelighedsfuld. Til Gengæld bliver den store Forandring lettere at forstaa, naar vi tænker paa ham, som er det *Mønster og Forbillede*, med hvilket de saliges Legemer bliver ligedannet. Det er vor *opstandne Frelser*, som de udvalgte kommer til at ligne, ikke blot ved at de overhovedet genopstaar, men ogsaa ved at de faar de samme Egenskaber som han. Apostlen Paulus anstiller desangaaende følgende Sammenligning. Ligesom Adam, det første Menneske, var af Jord og derfor »jordisk«, saaledes er ogsaa vi, hans Efterkommere, i vor Prøvetid »jordiske« Mennesker. Den anden Adam derimod, Jesus Kristus, er et »himmelsk« Menneske, fordi han er fra Himlen og blev til en levendegørende Aand. I vort Forhold til ham gælder nu den Sætning: »Ligesom vi har baaret den »jordiskes« Billede, saaledes skal vi efter Opstandelsen ogsaa bære den »himmelskes« Billede. (Sl. 1. Kor. 15, 45 ff.)

*

Kristus er inidertid mere end et Forbillede paa den Herlighed, som skal tilfalde os. Han er ogsaa *den, som skal forvandle* vort Fornedrelses-Legeme til at blive af samme Art som hans Herligheds-Legeme ved *den Kraft*, hvormed han kan underlægge sig alt. (Fil. 3, 21.) Vore himmelske Kvaliteter er nemlig en Frugt af vort overnaturlige Livs-samfund med Kristus og en Gave, som han giver. Da vi er Grene paa den Vinstok, som han selv er, strømmer Livskraft, Frugtbarhed og den endelige Herlighed over paa os fra Kristus, paa samme Maade som vort Legemes naturlige Udstyr skyldes det første Menneske, som vi nedstammer fra.

Klarest bliver Forskellen paa det nutidige og fremtidige Lege-

me, naar man fordyber sig i *de fire Antiteser*, som St. Paulus opstiller i 1. Kor. 42—44. Han skriver: »Saaledes er det med de dødes Opstandelse: Hvad der saas i Forkrænkelighed, det opstaar i Uforkrænkelighed; hvad der saas i Vanære, det opstaar i Herlighed; hvad der saas i Svaghed, det opstaar i Kraft. Der saas et »sjæleligt« Legeme, der opstaar et »aandeligt« Legeme. Naar der gives et »sjæleligt« Legeme, gives der ogsaa et »aandeligt«.

Den førstnævnte Egenskab er en Garanti for, at herliggjorte Legemer (ligesom for øvrigt de andre opstandnes Legemer) er udødelige ganske som Kristus, der er opvakt fra de døde. »Han dør ikke mere, og Døden har ikke mere Herredømme over ham.« (Ro. 6, 9.) Om »dem, som agtes værdige til at faa Del i den anden Verden og i Opstandelsen fra de døde,« siger vor Frelser til Saddukæerne, at de ikke mere kan dø, fordi de er Engles Lige og Guds Børn. (Lk. 20, 35—36.) Men Ordet Uforkrænkelighed siger mere end Udødelighed. Det indeholder noget, som er ganske specielt for dem, der er opstaaet til det evige Liv i Himlen. *De mangler*

nemlig Evne til at kunne lide noget som helst. »De skal ikke sulte mere og ikke tørste mere, ikke heller skal Solen eller nogen Hede stikke dem.« (Jo. Aab. 7, 16.) »Gud skal tørre hver Taare af deres Øjne, og der skal ingen Død være mere, og der skal heller ikke være hverken Sorg eller Skrig eller Pine, thi det, som var før, er nu forsvundet.« (Jo. Aab. 21, 4.)

De salige kan altsaa glæde sig ved et fortræffeligt Helbred i al Evighed. Det er ganske uangribeligt. Intet ondt kan komme i Nærheden af det. Smerter, Lidelser, Irritationer eller Forstyrrelser i Legemets vegetative eller sensitive Liv er aldeles udelukket. De opstandne er jo blevet Engles Lige og de er Guds Børn.

Vi maa nøjes med at konstatere den Kendsgerning, at Legemet i Opstandelsen ikke længere er tilgængeligt for Lidelser. Hvorledes dette kan være, har Teologerne forsøgt at finde ud af. Mei deres Forklaringer er lidt tilfredsstillende. Saa lad os hellere indrømme, at vi her staar overfor et Troens Mysterium. Beskrivelsen af de andre tre Egenskaber er vi nødte til at opsætte til næste Gang. F. K.

En Martyr

af Vincent Mc Nabb O. P.

For en fem og tyve Aar siden nedskrev jeg med Offentliggørelse for Øje nogle Linier, som jeg føler nu maa komme frem. Heltinden i min Historie har været død en Del Aar. Men hvis der er gemt en Kraft i det, jeg her fortæller, saa skyldes det, at jeg med omhyggelig Nøjagtighed nedskrev Martyrens Ord kun faa Minutter efter, at jeg havde hørt dem.

Hørt d. 6. Maj 19... i en Etværelses Lejlighed i Fattigkvarteret. Stuen var ren og proper.

»Det var den Gang, da der var Møder imod Katolikkerne. (Hun mente No Popery Agitationen i 1850). Jeg gik til nogle af dem og blev meget vred, fordi de ikke vilde lade Katolikker faa Lov at sige noget. Jeg sagde til Præsten, hvad jeg mente. Han svarede: »Du er jo halvvejs selv romersk Katolik.« »Nej,« sagde jeg, »men jeg holder af ærligt Spil. Jeg holder af at høre begge Parter. Men De vil ikke lade Katolikker forklare, hvad de mener.«

Jeg læste katolske Bøger, læste dem i Sengen — om Natten. Der var blevet sagt forfærdelige Ting om Skriftemaalet. Men jeg kendte en katolsk Dame. Saa gik jeg hen til hende og sagde: »Vil De nok lade mig se en af Deres Bønehøjer?« Hun saa lidt paa mig. Og saa sagde hun: »Jeg kan ikke lade Dem tage den med hjem, men hvis De vil se i den her, maa De gerne.« Jeg fandt Samvittighedsransagelsen i Bogen, men kunde dog ikke opdage de forfærdelige Ting, som jeg havde hørt om. Saa sagde jeg til Fru X: »Deres Præst (han boede lige over Gaden) ser ud til at være en god Mand. Kunde jeg faa Lov at tale med ham? Jeg havde Lyst til at omvende ham ...«. — »Men vil De opføre Dem pænt, hvis han kommer?« sagde Fru X. »Jeg skal ikke fornærme ham,« svarede jeg.

Fader M— var Præsten. Uden at sige noget til mig, sendte Fru X Bud efter ham. Han kom straks. »Enten maa De omvende mig, eller jeg vil omvende Dem,« sagde jeg. »Og hvis De viser mig, at jeg har Uret, vil jeg blive Katolik med det samme.« — »Ikke saa hastig,« sagde Fader M— og smilede. »De maa først undervises.« — »Men hvis jeg havde Lyst, kunde jeg jo gaa hen og blive Protestant uden at vente.«

Hver Uge kom jeg til Fru X, og Fader M— underviste mig. En Dag sagde han: »Jeg ser Dem ikke til Messen. Nu skulde De begynde at komme til Messe.« Jeg gik dertil den næste Søndag. Og jeg skal aldrig glemme Prædikenen. Den handlede om Forældres og Børns Pligter. Han sagde, at hvis Børn indsaa, at en bestemt Handling var rigtig, og at Gud kaldte dem til at gøre noget, som deres Forældre forbød, saa skulde de nok være meget ærbødige, men de maatte gøre Guds Vilje — koste hvad det vilde.

Min Fader og Moder var døde unge. Min Broder og jeg blev opdraget hos min Onkel. Da jeg kom hjem, gik Onkel op og ned i Forstuen — meget vred. Han mødte mig næsten afsindig af Vrede. »Hvor har du været?«

spurgte han. Hver Søndag plejede vi at følges til Sognekirken. »I Kirke,« sagde jeg. — »Hvilken Kirke?« — »Den katolske Kirke,« svarede jeg. — »Jeg vil ikke vide af fordømte Katoliker i dette Hus. Hvis jeg hører, at du igen gaar i katolsk Kirke, sparker jeg dig ud.« Jeg tog mig sammen. »Onkel,« sagde jeg, »jeg gaar igen i den katolske Kirke. Der vil jeg leve, og der vil jeg dø.« Han ventede ikke. Han kastede mig paa Gaden. Jeg har aldrig siden været i hans Hus. Jeg ved ikke, om min Broder er levende eller død.«

(Hendes Øjne svømmede i Taarer. Ordene kom hviskende og skælvende over hendes Læber. »Kære Herre,« tænkte jeg, »maa jeg ikke faa Lov at knæle ned og kysse denne Martyrs Fod?«)

»Jeg gik til Fru X. Min eneste Tanke var, at Fader M— intet maatte vide.«

*

»B. elskede mig. Da han hørte, hvad der var sket, kom han og tilbød at gifte sig med mig. B's Stedmoder var irsk Katolik. Selv kom han ofte i Kirken og kendte en Del til Troen. Han sagde, at han vilde blive Katolik. Vi blev enige om at gaa til Undervisning hos Fader M—. Naar vi var der, sad jeg saa langt som muligt fra B. Jeg gav slet ingen Agt paa ham, og Fader M— maa have bemærket det, for en Dag sagde han til mig: »Kan De komme til mig i Morgen? Jeg vil gerne tale med Dem, tag ikke B med.«

Jeg kunde ikke tænke mig, hvad han vilde. Den næste Dag kom jeg i Frygt og Bæven.

Han sagde: »Jeg vil nu stille Dem et meget alvorligt Spørgsmaal, mit Barn, og jeg ønsker, at De siger den fulde Sandhed.« Jeg blev stødt og sagde: »Har jeg nogensinde sagt en Usandhed til Dem, Fader?« — »Det mente jeg ikke,« svarede han, »men dette er saa alvorligt et Spørgsmaal, at jeg ønsker, De skal være helt oprigtig.« — »Hvis jeg kan svare, saa svarer jeg. Kan jeg ikke, saa — ja, saa siger jeg ikke no-

get.« — »Nuvel, mit Barn, hvorfor gifter De Dem dog med B?«

(Hun sad et Øjeblik tavs i sin lille Stue. Saa fortsatte hun — stødvis):

»Fader! — jeg elsker ham ikke — jeg bryder mig ikke om ham — han er ingenting for mig.«

Fader M— dækkede sit Ansigt med Hænderne som i Smerte og raabte: »Min Gud! Min Gud! — hvad er det, De gør, Barn?« — »Fader, jeg trænger til en Beskytter. Jeg har opgivet alt for Guds Skyld, og jeg trænger til en, som kan være mig en Støtte.«

I alle de Uger, der var gaaet, havde jeg ikke grædt en eneste Taare. Men nu gav jeg efter. Jeg lagde mit Hoved mod Bordet og græd, som skulde mit Hjerte bryde. Fader M— stod tavs ved Siden af mig og lod mig græde. Til sidst sagde han ganske stille: »Mit Barn, Gud forstaar det Ofte, De har bragt. Han velsigne Dem.«

*

Da jeg gik ned gennem Kappellet efter Vielsen, holdt jeg mig paa Afstand af min Mand. Det var Allesjæles Dag. Vi gik sammen til vor første Kommunion.

(Jeg spurgte hende: »Kom De aldrig til at elske ham?« — »Nej!« —).

»Nej, det blev aldrig til Kærlighed. Men jeg respekterede ham. Og han forgudede mig. Vi var gift i fyrretyve Aar, og paa sit Dødsleje sagde han mange Gange: »Meg, kunde jeg dog blot tage dig med mig.«

(Hele mit Hjerte var bragt til at skælve ved denne jævne Historie om en fattig Kvinde. Hendes graa Haar mindede mig om hendes halvfjersindstve Aar, som ikke havde formaaet at sløve Erindringens skærende Smerte).

Jeg var næsten bange for at stille det Spørgsmaal, som faldt mig ind. Men for de Sjæles Skyld, som gennem mig maaske kunde blive hjulpet ved Mindet om hendes heltemodige Gerninger, spurgte jeg frygtsomt: »El-

skede De nogensinde en anden?« Jeg vilde have spurgt dette stakels menneskelige Hjerte, om det havde været i Stand til Aar efter Aar at fortsætte dette heltemodige Afkald paa den menneskelige Kærligheds dybe Trang, eller om det i Tidens Løb havde givet efter for Aarenes Byrde og sine egne menneskelige Længsler ubønhørlige Vægt. Jeg ventede ikke det Svar, hun gav, skønt jeg maa indrømme, at jeg ventede den hastige Rødme, der gled over hendes gustne Ansigt).

»Ja, jeg elskede en anden. Jeg fortalte B alt om det, førend vi blev gift. Jeg fortalte ham, at jeg aldrig kunde elske ham, — at han aldrig maatte vente, at jeg skulde gøre det, — fordi jeg elskede C. Jeg vilde være ham en trofast Hustru. Men saa længe jeg levede, vilde ingen i hele Verden komme til at dele den Kærlighed, jeg følte for C.

Men C vilde ikke blive Katolik. Han skrev til mig før mit Giftermaal og bad mig om at maatte tale med mig. Vi mødtes. Men jeg sagde til ham, at jeg aldrig vilde gifte mig med en, som ikke var Katolik. Og jeg talte aldrig siden til ham.«

(Kære Herre, du tørrede engang en Enkes Taarer. Du alene kunde tælle og har alene kunnet lønne de Taarer, som denne fattige Enke nu græd).

»Efter mit Bryllup gik jeg næsten aldrig ud, for ikke at komme til at møde C. Folk sagde til mig, at det var forkert, jeg ikke oftere gik ud sammen med min Mand. Men naar jeg gjorde det, satte jeg mig altid hen i en Krog, og der skulde nok ske et eller andet, som fik Folk til at ønske, jeg var blevet hjemme.

Engang — kun én Gang — da jeg var ude med min Mand, mødte jeg C. Det var den eneste Gang i hele vort Ægteskab, at min Mand blev meget skinsyg. For lige saa snart jeg saa C. — besvimede jeg!

Min Mand elskede Børn. De flokkedes om ham. Naar man saa ham sammen med dem, skulde man tro, at de alle var hans egne.«

(Jeg spurgte, om hun selv havde haft Børn).

Hun svarede meget, meget stille, ligesom hendes Stemme svigtede: »To, men de levede ikke.«

(Der var en usigelig Lidenskab i hendes Stemme og Blik. Jeg kan ikke beskrive mine Følelser, da hun stammede: Jeg — jeg — de kunde ikke leve — hos mig!« — Golgatha! Golgatha! Golgatha! Korsfæstet Kærlighed!)

*
Kære Læser! Jeg, Vincent Mc Nabb af Prædikebrødrenes Orden, bevidner, at denne Beretning om, hvad jeg hørte i Gaar (for nu fem og tyve Aar siden), er sand og, saa godt som jeg hu-

sker det, gengivet Ord for Ord, som de faldt. Det er ikke en digtet Historie. Det er Guds Sandhed.

Jeg bad den fattige Enke om Tilladelse til at skrive Historien — og maaske en Dag offentliggøre den efter hendes Død og uden at nævne det Navn, hun bar i Livet. Da jeg sagde, at det kunde hjælpe Sjæle, gav hun mig Lov.

Saa sagde hun: »Jeg tror sommetider, at jeg kunde skrive en Bog.«

Jeg tilføjede alvorligt: »Maaske jeg en Dag gør det.« Og jeg vidste, at om min Bog havde en Side, hvorpaa denne Enkes Historie stod skrevet, da kunde Bogen ikke dø.

Forfejlet Hørespil

Maa undertegnede bede om Optagelse for følgende Karakteristik af det Hørespil, »Skyggerne« af Hans Kirk og Sigurd Thomsen, som Statsradiofonien opførte Tirsdag den 5. Februar:

»Skyggerne« betyder de Spedalske i den danske, katolske Middelalder. Stykket skulde levendegøre deres triste Skæbne ved at vise, hvordan en ung Pige føres udenfor Byens Port til Sankt Jørgensgaarden under Af-syngelse af en Sjælemesse. Alle-rede dette er uhistorisk, for en Sjælemesse kan ikke synges paa alfar Vej eller under en Procession, men kun ved et Alter og i en Kirke. Værre var dog selve Messen. Enhver kyndig maa have faaet et Chok ved at høre den istemt: Te Deum laudamus. Enhver ved og kan »slaa det op i Riemann«, at Sjælemesser nu ligesom i Middelalderen begynder med Ordene: »Requiem æternam dona eis, Domine«. En Lovsang som »Te Deum« er ganske uanvendelig ved denne Lejlighed.

Disse to Brølere stilles dog i Skyggen af Spillet Idé og Tan-

kegang. Middelaldermennesker var nu engang troende Katoliker; men Forfatterne lader dem i Løbet af 15 Minutter drøfte de dybeste og sværeste Trosproblemer paa en ganske diletantisk Maade, som om de ikke havde haft nogensomhelst aandelig Rygrad. Efter nogle faa Replikker er de allerede paa det rene med, at der ikke er nogen Gud til, at Lidelsen beviser dette, og at den eneste Trøst, de har tilbage, er at nyde Livet, saa godt det nu under disse Omstændigheder lader sig gøre. Maaske er dette moderne Menneskers Anskuelse, maaske er det Forfatternes Opfattelse, men det var sikkert ikke lidende Middelalder-Menneskers eneste Trøst.

Som Tidsbillede betragtet var da dette Hørespil aldeles forfejlet. De tre nævnte, historiske, kunsthistoriske og filosofiske Uhyrligheder kunde have været undgaaet ved blot et Kvarters Samtale med en dannet Katolik, som der dog her i Staden ikke findes saa faa af.

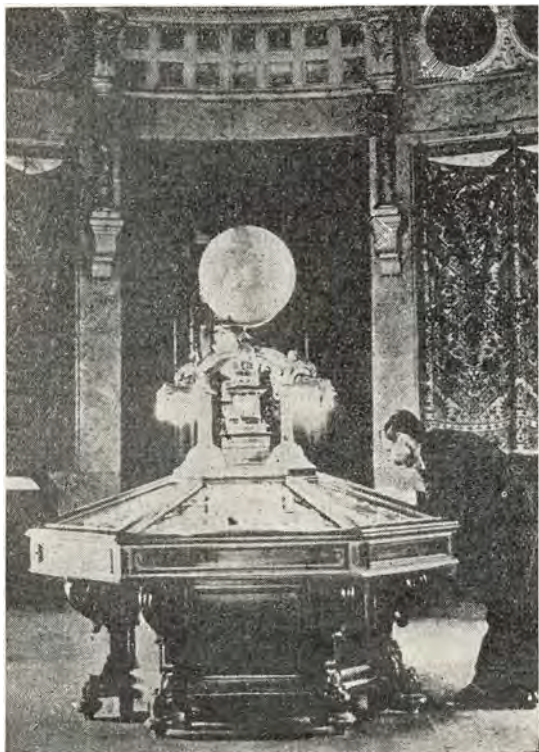
J. Wolfisberg S. J.

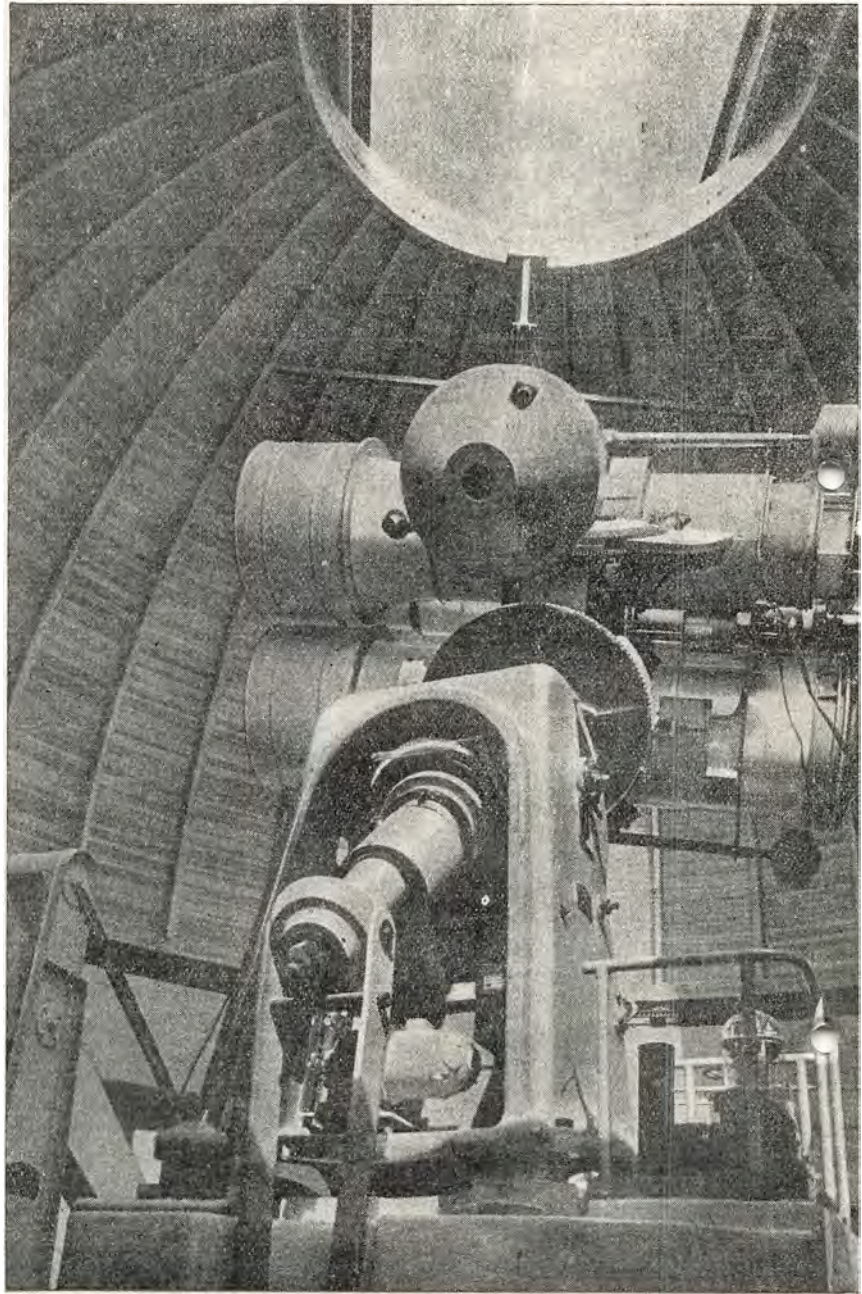
▲ Det gamle Vatikaner-Observatorium paa den Leoniske Mur.

Vatikanerobservatoriet — Specola Vaticana — grundlagdes af Pave Gregor XIII i 1582 i Anledning af Kalenderreformen. Paa det Gregorianske Taarn i Vatikanet kan man endnu den Dag i Dag se den historiske Meridianlinie, ved Hjælp af hvilken den lærde Dominikaner Ignatius Danti overfor Paven beviste, at Solen 21. Marts for længst havde overskredet Foraarspunktet, og at en Kalenderreform derfor var paakrævet.

Da det store Spørgsmaal var løst,

Apropos „Specola Vaticana“

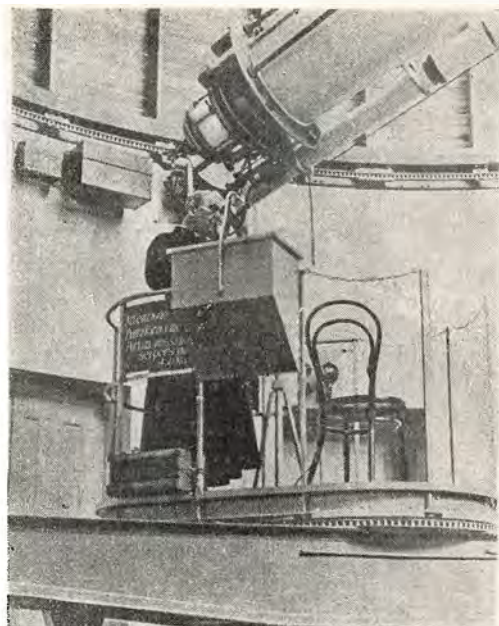
▲ I 1935 flyttedes det pavelige Observatorium fra Vatikanet til Pavens Sommerresiden i Castel Gandolfo ved Albanersøen og samtidig fornyedes Observatoriets Instrumenter. Ovenfor ses en mægtig Dobbelt.Kikkert — et sandt teknisk Vidunder — en fotografisk Fjelinser med Spejteleskop.

◀ Observatoriets Meteorsamling er berømt og søges af Videnskabsmænd fra hele Verder

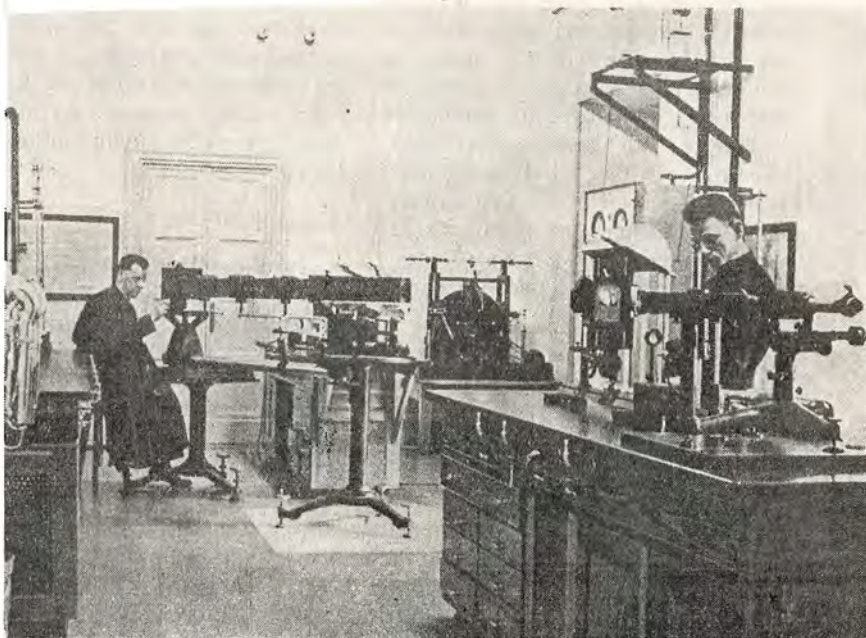

← En af Kuperne.

Tekst & Fotos
ACADEMIA

overgik Vatikanets astronomiske Interesser til Collegio Romano i Rom, hvor der i de efterfølgende Aar udfoldede sig en rig astronomisk Virksomhed, hvis Berømmelse er forbundet med Navne som Clavius, Grienberger, Calandrelli, de Vico og Secchi, Navne, der alle har en smuk videnskabelig Klang. I det skæbnesvangre Aar 1870 kom det pavelige Observatorium over paa den italienske Stats Hænder. I Anledning af Pave Leo XIII's gyldne Præstjubilæum forærede fysik- og astronomibejstrede italienske Præster den hellige Fader en Samling videnskabelige Instrumenter, der paany anbragtes i det gamle Gregorianske Taarn. Senere

↑ Med det Formaal for Øje at undersøge Meteoriter, er der i det ny Observatorium blevet indrettet et astrofysisk Laboratorium. Her udføres spektralanalytiske Arbejder og anstilles kemiske Undersøgelser.

← Paa Skrænten, højt over Albanersøen, ligger Castel Gandolfo med den pavelige Sommerresidens.

opførtes et nyt Observatorium, der udvidedes i 1906 og hvis Ledelse overdroges den kendte Astronom, Jesuiten Pater Hagen, som indtil sin Død foretog sine verdensberømte Observationer af foranderlige Stjerner og kosmiske Skyer i Observatoriet paa den gamle leoniske Mur, den Mur, der for dums havde tjent til Værn mod Saracenerne.

Efterhaanden som Verdensbyen Rom voksede, tog den tiltagende Natbelysning Overhaand og det pavelige Observatoriums Beliggenhed blev Dag for Dag mere og mere ugunstig. Instrumenterne var efterhaanden

(*Fortættes Side 124*)

Min Mening om noget helt tredje...

Ind imellem —

Dette er de unges Side; vi skal altsaa have Lov til uden Indblanding at drøfte vore egne Problemer. For 14 Dage siden stod en Artikel om Ungdomsarbejdet i »Ind imellem«. I sin Overskrift spurgte den, om det var Husbesøg, der skulde til for at trække de unge ind i Arbejdet — eller hvad med noget *helt tredje*? —

Problemet er altsaa, hvad der skal gøres med den store Flok unge, der staar i Fare for at glide bort fra Kirken, hvis ikke Kontakten holdes vedlige. De gode, de fromme, — de klarer sig maaske uden Ungdomsforening, men de lunkne, de lidet religiøse? »Brændglasset«s Indlæg har aabenbart truffet et ømt Punkt. Det kan irritere forkalkede at blive mindet om Svagheder, men unge Mennesker henter nye Impulser fra berettiget Kritik.

*

Arne:

Jeg har godt nok læst »Brændglasset«s Artikel. Noget bør der gøres. Men hvad? Skal det helt tredje, som foreslaaet være smaa Kursus i Sløjd, Bogindbinding, Skræddersyning? Man vilde sikkert faa Forbindelse med mange unge paa den Maade. Men du milde Himmel! Hvordan skal det praktisk lade sig arrangere. Det vilde jo kræve en hel Stab Medarbejdere til de Kursus! Barnepleje, Madlavningskursus, Sløjd og Skræddersyning, — det kan man gribe an, hvis man er et kommunalt Foretagende med fornøden Kapital i Ryggen. Vi kan sikkert ikke konkurrere med kommunale Kursus. Vilde det ikke overbelaste Bestyrelses og Medlemmers Kræfter, saa at man spreder sig over perifere Opgaver og derved forsømmer de mere centrale? Skulde »Brændglasset«s Krav om nye Arbejdsformer have Bud til min Forening, saa maa det efter min Mening begynde med, at man ikke bliver ved med at arbejde i samme Skure som hidtil. F. Eks.

har vi i vor Forening de sidste fem Aar sluttet vore Møder med den samme traditionelle Sang. Man vilde blive anset for revolutionær, hvis man foreslog en anden til Afveksling. Hos os ligger alt Arrangement hos Bestyrelsen. Vi behøver blot at møde op og klappe Bifald, drikke Kaffen og gaa igen. Det er alt for utilfredsstillende, hvor Ungdom netop gerne selv vil tage et Nap med. Og mit sidste Ord i denne Sag: Vi maa Klikevæsenet til Livs. Ikke den bevidste Klikedannelse af ond Vilje, — men dette, at gamle Kendinge og Kammerater holder sammen, saa at det er meget svært for nyankomne at faa Indpas.

Aase:

Hvad det helt tredje skal være? Tja. I vor Ungdomsforening er vi begyndt at eksperimenterer med nogle Ting, der skal skabe større Berøringsflade med den mindre ivrige og religiøse Ungdom. Vi har for det første lagt Bestyrelsens Tilrettelæggelse af Arrangementet ud i smaa Medlemsgrupper. En Gruppelider sørger for, at Gruppen kommer sammen og gennemdrøfter en Aftens Underholdningsprogram — Sketch, Sange, 2 Minutter, Indledning til Studiekreds etc. Man holder Gruppemøde hjemme hos de unge under hyggelige Former; der lærer de enkelte hinanden at kende paa nærmere Hold, idet man har sørget for, at Gruppen er sammensat af »lunkne Faar« og mere ivrige. Under det fælles Gruppearbejde skal alle »lunkne Faar« ved Samarbejde med de mere ivrige faa Lyst og Iver til en Indsats.

Desuden har vi startet »unge Aftener« i Foreningens Lokaler, hvor unge fra 14 Aar og opefter kan dumpe ind Lørdag Aften til Bordtennis, Billard, Brædtspil og anden fornøjelig Underholdning. Tilslutningen fra de ganske unges Side har vist, at det sikkert var en helt rigtig Idé.

Stof og Korrespondance vedrørende disse Sider — der redigeres af *Pater Johs. Samuelsen S. J.* — fremsendes til *Katolsk Ugeblad's Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.*, og Kuerten mærkes tydeligt »Ind imellem«—. De respektive Ungdomsforeninger anmodes om *i god Tid* at indsende deres Mødemædelser o. l.

Endelig har vi Traveture, hvor man tilbringer en hel Dag paa fornøjelig Vis med gode Kammerater. Selv her kan de mindre søde og fromme være med, og jeg synes, at de Par Eksperimenter lover godt, og at vi derved hjælper med til »at give de unge en god Maade at bruge deres Fritid paa«, som »Brændglasset« efterlyser det i sin Artikel.

Jens:

Vor Forening grænser ikke op til noget Slumkvarter. Hovedsagelig er vi Haandværkere og Kontorfolk hos os.

Studiekredse ligger udmærket for vor Horisont. Vore Aftenskoler og Kursus sluger megen Tid. Maaske burde vi interessere os noget mere for sociale Problemer. Vi har dog af og til drøftet Pavernes Rundskrivelse om Arbejderspørgsmaalet i vore Studiekredse. Desuden søger vi at faa Kontakt med andre Foreninger og Sammenslutninger, ogsaa ikke katolske. Nogle særlig interesserede af os har sluttet sig sammen til et lille privat Kursus i Taleteknik. Det begyndte med »Jeg er ikke Taler«, og nu for Tiden gennemgaar vi Carsten Raft »Talerteknik«. Forleden var vi i Rigsdagen for at høre nogle Talere, bagefter »dissekerede« vi Ofrene hjemme ved en hyggelig Kop Te.

Vor gode Bekendte i andre Foreninger indbyder os af og til til Diskussion om et eller andet Emne indenfor Kristendommen. Vi møder op og anvender vore Metoder i

Praksis. Vi *forsvarer* ikke vor Tro, som det saa kønt hedder: vi søger at *vinde* andre for den, vi prøver at sprede Uvidenhedens Taageslø.

Og hvor vi kommer i andre Foreninger, sætter vi os ikke paa den høje Hest med hævet Pegefinger; vi lærer en farlig Masse af de andre rent teknisk og pædagogisk set. — Vor Forening har nydt godt af at aabne sig og faa udvidet Horisonten.

Jette:

Vi driver Sport hos os. Lige forstuvet Foden til Haandbold! Og saa har vi Konkurrencer med andre Foreninger. Et Sangkor har vi unge ogsaa. Endelig diskuterer vi religiøse Spørgsmaal; men Sognepræsten siger, at vi gør for meget ud af Sport, Fest og lignende. Han paastaar, at vi er 60 unge til Fester og Underholdninger, men kun seks til Retrætedag eller Studiekreds. Endelig har vi et Medlemsblad. Kapellanen siger, vi skriver for meget og er for lidt Apostle. Jeg selv skriver kun hver fjortende Dag en Artikel paa 7½ Side til Bladet.

For Tiden er vi ved at bygge en Feriehytte til vor Forening, og Sognepræsten synes, det er udmærket. Vi fortalte ham om alle de Fridage, vi skulde op og slikke Solskin i Hytten, og han var tilfreds. Forleden kom han og spurgte, om vor Forening kunde arrangere Ferieudflugter for fattige Børn i Sognet op til vor Hytte i Sommer. Vi blev tvære og sagde Nej, da Arbejdet vilde blive uoverkommeligt. — Men efter at jeg har læst »Brændglasset«s Artikel, tror jeg, at jeg vil vælge *det helt tredje* og paa næste Bestyrelsesmøde stemme for, at vi afholder Ferielejren for Sognets fattige. Og maaske skulde vi prøve paa at skabe lidt bedre Balance mellem Antallet af Deltagere i Haandboldkampe, Retrætedage og Studiekredse.

*

Kære unge Læser! Tag saa Ugebladet fra 10.2.45 og læs »Ind imellem«; derefter atter *Arnes, Aases, Jenses* og *Jettes* bramfri Udtalelser, og find saa selv frem til en samlet Bedømmelse af Spørgsmaalet; det er meget bedre end at faa det ind med Skeer.

En kirkelig Gesandt...

(Fortsat fra Side 115)

maal at skaffe Penge til den katolske Kirke. Det er næsten ufatte- ligt.«

Det er ikke blot ufatte- ligt, det er Løgn. Lad gaa med en Historie om, at en katolsk Præst paa det og det Sted og ved den og den Lejlighed har baaret sig ad som en Forbryder (her aabenbart som Alfons og Bondefanger). Det kan vel ske, selv om man vil have Beviser i Hænde, før man tror det. Men at denne Forbryder lokker naive Søfolk i slet Kvindeselskab for at narre Penge fra dem til *kirkeligt Formaal* er simpelthen Usandhed. Og at det ikke blot er een Præst, men *Præster*, der gør det, øjensynligt som vanlig Praksis, er en dun- drende Usandhed.

Det sker — desværre ikke sjæl- dent — at unge Folkekirkepræster viser en umaadelig Lyst til at snakke, helst i sensationelle Vendinger, og med en sær Mangel paa sund Dømmekraft. Det maa vel være Forklaringen i det foreliggende Tilfælde. Men der sidder gode, be- sindige Mænd i Ledelsen af Den danske Sømandsmission. De kan simpelthen ikke være bekendt at udsende en dansk Præst, der ind- leder sin Sendefærd med saadanne Udtalelser. Og hvis Historien fra Rotterdam skulde stamme fra en anden folkekirkelig Sømandspræst i fremmed Havn, vilde det eneste rimelige være, om ogsaa han fik Brev fra Sømandsmissionens Le- delse, saa de to Præster kunde føl- ges hjem til Danmark. Der kan jo da nemt findes udmærkede unge Folkekirkepræster, som har Be- greb om mellemfolkelig og mellem- kirkelig Omgangstone og derfor ejer den allerførste Betingelse for at kunne »tjene Sømandsmissionen og Danmark til Ære«.

Min kære Mand

Lars Henriksen

døde Fredag den 1. Februar vel- forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Den Afdøde anbefales til de Troendes Forbøn.

Christine Henriksen.

Gent er en særdeles katolsk By. Hvad mon de mener dernede om en dansk Sømandsmission, der sen- der dem en ung Mand paa Halsen, som er villig til at tro selv de ned- rigste Skrøner om den katolske Kirke?

Den nye Tid

(fortsat fra Forsiden)

des til at give deres Medfanger et Bibilord med ind i Natten, el- ler at den udmattede Teologi- professor Titus Brandsma O. C. en Aften kom hen til en af de protestantiske Præster i samme Lejr og gav ham sin sidste Pak- ke Tobak: »Værs'go, De kan endnu have Glæde af det ...« Hvis disse Mennesker under saa- danne Forhold ikke var kommet hinanden nær og intet havde lært for Fremtiden, maatte det ogsaa være haabløst. Men de har lært for Fremtiden, maatte det mulige Enhedsbestræbelser. Man vil nu f. Eks. have een national Radio, i hvilken de fem hidtidi- ge Radioer skal gaa op i en fø- derativ Enhed. Ogsaa partipoli- tisk er der noget i Gære, der teg- ner til at føre til nye Formatio- ner; det gamle socialdemokrati- ske Parti har afblæst Klasse- kampen og vil blive Kærnen i et nye venstre-orienteret »Arbej- dets Parti«, som ogsaa vil optage protestantiske Partier, ja endog en Fraktion Venstre-Katolikker. Paa den anden Side er det stær- ke »Romersk-katolske Statspar- ti« ved at udvide sine Rammer og vil nu blive tilgængeligt for Ikke-Katolikker; dette nye Par- ti skal betegnes det »katolske Folkeparti«. Det er for tidligt til at dømme om Resultaterne, da Fødselsveerne endnu ikke er overstaet. Een Ting er givet; her er Folk, der af Krigens Li- delser har lært at bringe Ofre for en bedre Fremtid.

S. W.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

FESTAFTEN

til Fordel for NØDLIDENDE BØRN
i de krigshærgede Lande

Søndag den 24. Februar 1946 Kl. 15 og 19,30
opfører Elever fra Sct. Josefs Skole, Østerbro, Sct. Knuds Skole,
Stenosgade og Centralskolen, Nørrebrogade
i Sct. Knuds Skoles Festsal, Stenosgade 4 B

Børnedans, Sketch og Syngespillet:

Snehvide og de syv Dværge

Æventyrkomedie af Valdemar Vaaben, Musik af Oluf Ring

Billetter à 1 Krone for voksne og à 75 Øre for Børn, der er ledsaget af voksne, faas paa Skolerne: Østerbrogade 7 D (Tria 825), Stenosg. 4 A (Vester 2628 og Vester 8583), Nørrebrog. 27 (Nora 6166)

Indtægterne gaar over Dansk Røde Kors til nødlidende Børn i de krigshærgede Lande.

„Specola Vaticana“

(fortsat fra Midtersiden)

ej heller længere helt paa Højde med Tidens Krav, og Pave Pius XI, Fremskridtspaven, besluttede da at flytte Observatoriet til Castel Gandolfo, Pavernes Sommerresidens, der ligger 23 Kilometer syd for den evige Stad — eller rettere at indrette et helt nyt Observatorium derude ved Albanersøen. De ny Planer blev realiseret af det verdensberømte Firma Zeiss i 1935.

Naar man ad Via Appia nærmer sig Castel Gandolfo, ser man paa et Højdedrag det pavelige Sommerslot med de to blyfarvede Kupler rage op mod Himlen. I disse gunstige Omgivelser fører Jesuiterpatres nu den pavelige astronomiske Tradition videre. Et fremragende videnskabeligt Apparat staar her til Astronomernes Raadighed: tip-top moderne Kikkerter samt bl. a. et astro-fysisk Laboratorium, hvor de med Teleskop og Astrograf opnaaede Resultater søges klarlagt gennem spektral-analytiske Arbejder. I Aarens Løb har der her været foretaget en Række Spektralundersøgelser af Meteoriter, hvoraf Observatoriet ejer en sjælden Samling — og herude fra Castel Gandolfo var det ogsaa, at Radioen for nyelig kunde bringe Efterretningen

Nykøbing F.

Axel Pryds *Fisk og Vildt*

Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300

Leverandør til
de katolske Institutioner

E. C. Schultz

Byens Urtekræmmer

H. Askholm *Skomager*

Østergade 5 . Skolegade 28

Leverandør til
de katolske Institutioner

Carl Kragh *Fredensgade 14 . Tlf. 658*

All i Kolonial, Vin, Konserver m. m.

Leverandør til
de katolske Institutioner

I. A. Rohdan

*Uhr- og Brille-Specialist
Nykøbing F.*

Leverandør til
de katolske Institutioner

Chr. Berner *Malermester*

Gedservej 21
Tlf. 405

udf. Arbejdet for de katolske Institutioner

A-S Lolland-Falsters

Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
Nykøbing F . Tlf. 626, 945
Leverandør til kat. Institutioner

Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS

Nykøbing-Falster
Telefon 38 og 769

J. N. Jensen *Murermester*

Bispegade 20 . Telefon 984 x

Udfører Arbejdet ved den katolske
Skole og Kirke

Johannes Madsen Elektr. Installatør **Nykøbing F.** Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

om, at en af de pavelige Videnskabsmænd havde observeret en ny Komet.

D. K. K. F.

2. Foredrag i Serien »Oplysende kirkehistoriske Foredrag«, Reformationstiden. Ved Adjunkt cand. mag. Johan Jensen, Lyngby. Mandag d. 25. Februar. Kl. 19,30 i Klosteret, Sct. Kjeldsgade 1, (Salen er ekstra opvarmet). Medlemmer har gratis Adgang, Ikke-Medlemmer samt Herrer betaler 50 Øre pr. Aften. Selv om man ikke har hørt det første Foredrag, kan man godt følge med til de næste. Kom med og hør udførligt om Reformationstiden.

Magister Emil Frederiksens Foredrag, der var berammet til Mandag den 11. Marts bortfalder.

Mandag den 18. Marts holder Forfatteren Jørgen Bukdahl et Foredrag i D. K. K. F.

Menighedsfest paa Amager

Fastelavnssøndag d. 3. Marts Kl. 19. I Festsalen, Dr. Elisabeths Allé

1. Vort Orkester spiller. St. Annæ Skolens Kor synger. Tale af Forfatter, Redaktør Axel Breidahl (den 70-aarige) »Herre, jeg er ikke værdig ...«. Eventyrkomedie »Askepøt« opført af unge Piger. Kaffe-bord og Tombola. Underholdning med aktuelle Viser og en munter Sketch »Der ventes en Gæst«. Svingom i Musiksalen til Kl. 12. Billetter 1,25 Kr. for Voksne og 75 Øre for Børn faas i Præstegaarden, Hans Bogbinders Allé 2, Amager 3202.

K. U. K. Frederiksberg.

Grundet paa Lokalevanskeligheder bliver der en lille Forandring i de faste Mødedage, saaledes bortfalder Mødet den 23. Februar og den 9. Marts. I Stedet for afholdes der den 2. Marts en stor Fastelavnssfest paa Jens Jessensvej, hvortil Programmet følger i næste Uge.

Mødrekursus

hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 1, Tirsdag. d. 28. Febr. Kl. 19,30. Forstanderinde, Frk. Berner: »Sygdom i Hjemmet«. Søster Franciska: »Overgangsaaarene«.

BOGNYT

Atter paa Lager:

Jacques Marilain: *Humanisme integral* Kr. 7,80
Søndagsmessebog II, Skind, Guld-snit Kr. 13,00

Det engelske Blad

»Stella Maris« er genopstaaet, og Redaktøren, Father Tigar S. J., har gjort sig Anstrengelser for, at danske Katolikker skulde faa dette Blad at se og eventuelt faa Lyst at abonnere paa det. Prisen for et Aars Abonnement er Kr. 3,00. — Bladet udkommer hver Maaned. Mod Indsendelse af 6 Øre til Porto sendes gratis Prøvenumre overalt.

Kirkesang

Nu har vi atter de savnede Sangnoder: *Graduale, Antiphonale, Vesperale, Liber usualis, Kyriale og andet.* — Se vor Udstilling.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
 Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
 NYKØBING F. TELEFON 203

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
 og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Støt »Katolsk Ugeblad«s Annoncører

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys
 af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
 København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Febr.—Marts.

24. S. *Sexagesima* (106—25); 2. (violett) Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (521).
25. M. *St. Matthias, Apostel* (839 (rød) 88); Apostlenes Præf. (524).
26. Ti. † *Feria* (106—25), uden (violett) Tractus og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
27. O. *St. Gabriel af den smertefulde Jomfru* ([46]); 2. Bøn: For Paven ([122]).
28. T. † *Feria* (106—25); som (violett) Tirsdag.
1. F. † *Feria* (106—25); uden (violett) Tractus og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Efter frit Valg; alm. Præf.
2. L. *Den salige Karl den Gode* (842—89); 2. Bøn: For Paven, i Anledning af 7 Aars Dagen for Hans Hellighed Pave PIUS XII's Valg til Pave.
3. S. *Quinquagesima*. (violett)

Gud, du, som er alle troendes Hyrde og Styrer, se i Nuade til din Tjener PIUS, hvem du har sat til som Hyrde at forestaa din Kirke; vi beder dig, forund ham ved sit Ord og ved sit Eksempel at gavne dem, som han styrer, for at han i Forening med den Hjerd, som er betroet til hans Varetagt, maa naa til det evige Liv.

Kirkebøn for Paven.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 47 77,

Kl. 16-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 24. Febr. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongr. Mand. 25. Febr. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 28. Febr. Kl. 20 Mændenes Kongr. Fred. 1. Marts Kl. 6 Sonekommunion.

St. Annæ Kirke

Mandag d. 25. Februar Kl. 19,30 Undervisning om Messens Liturgi. Tirsdag d. 26. Februar Kl. 19,30 Kvindernes Kongr., i Kirken: Den h. Katharina af Siena. Derefter Fastelavnsaften. Torsdag d. 28. Februar Kl. 20 Kongr. for Mænd. Derefter Studiekreds. Lørdag d. 2. Marts Kl. 20 K. U. K.s Fastelavnssfest.

Sakramentskirken

Mand. 25. Febr. Kl. 20 Therese-foreningen.

St. Andreas Kirke

Tirsd. 26. Febr. Kl. 20 K. U. K. Torsd. 28. Febr. Kl. 20 Studiekreds om katolsk Familieopdragelse.

St. Mariæ Kirke

Onsd. 27. Febr. Kl. 19,30 Kongr. for Damer.

St. Antoni Kirke

Onsd. 27. Febr. Kl. 20 Kongr. og Broderskabsmøde.

St. Dominikus 3. Orden

Tirsd. 5. Marts Kl. 19,30 Møde i Sakramentskirken.

„De apostolske Fædre“

Foruden de tidligere Tegninger har vi modtaget følgende: 1 Aktie paa 100 Kr.: Frk. Clara Svendsen, Rungsted, Kaptajn Engell, Køben-

havn, Hr. C. G. Simonsen, Nyborg, — 1 Aktie paa 200 Kr. Hr. Bankkasserer Hoegh, Ordrup, — 1 Aktie paa 250 Kr. Direktør Svend Messerschmidt og Frue, — og 1 Aktie paa 650 Kr. Hr. Pastor Boekenoogen, Thorshavn.

Det nødvendige Beløb til Udgivelse af Værket — 12000 Kr. — er hermed naaet. Vi slutter derfor Tegningen med en varm Tak til de mange, der har vist Sagen deres Interesse. Inden denne Maanedes Udgang vil de alle faa tilsendt det endelige Garantibevis, samtidig med, at det tegnede Beløb indbetales.

7. Februar 1946.

Hubert Messerschmidt.

Tak

Da det ikke er mig muligt at takke hver enkelt for den udviste Opmærksomhed ved min 75 Aars Fødselsdag, bedes alle hjerterent modtage min hjerteligste Tak.

M. Trust.

Retræte for yngre Kvinder

afholdes paa Rygaard i den stille Uge (16.—20. April).

Nørrebros katolske Ungdom

afholder Fastelavnssfest Lørdag d. 23. ds. Kl. 19. Festen indledes med kort Andagt i Kirken. Vi opfordrer alle N. K. U.ere til at være til Sted. Iøvrigt faar Festen sit særlige Præg, idet vi har inviteret en Del polske Kammerater, vi besøgte paa Udflugten i Januar. Festen sluttes med Tøndeslagning og Dans. Entré 1,50 Kr.

Billetter købes paa Kirkens Kontor eller hos N. K. U.s Bestyrelse.

Elev

En ung Pige 16—18 Aar kan faa Plads i en Damelingeriforretning.

Billet mrkt. 3270 til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør, Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg, Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København, Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Nakskov

<p>Spis Arbejdernes Pølesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Broderimagasinet Østergade 18 . Tlf. 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg I Garn - Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen v. Ole Clasen . Murermester Telefon 208 Leverandør til katolsk Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle Aktieselskab</p>	<p style="text-align: center;">Reserveret H. J.</p>	<p>Chr. Steffensen Herreekvipering Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>

Roskilde

<p>A/s F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15, Telf. 87 Lev. til kath. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Dom-Apotheket ROSKILDE Forbindsstoffer Sygepleartikler J. AUGSBURG</p>	<p>H. Weber Tømremester Maskinsnedkeri</p>
<p>Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 Anbefaler sig med 1. Kl.s BAGERI & KONDITORI Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p style="text-align: center;">C. J. Schledermann & Sønner JERNBETON Entrepenører . Murermestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>	
<p>Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>ROSKILDE MEJERI BORGERDIGET, TELF. 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsgade 13 . Telf 157 Leverandør</p>
<p>H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34, Telefon 923 Leverandør til kat. Menighed</p>	<p>Hans Hansen og Søn Biler og Rustautomobil, Alg. 19¹, Tlf. 247 al Kørsel med Biler og Rustbil besørges</p>	<p>Husk at det er i Olsg. 20 Tlf. 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Præfke</p>

Esbjerg

<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjysk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>MØBLER for alle Hjem købes bedst og billigst i Bechs Møbellforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg I Krucifiks og Vievandskær Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 22 47 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>

Esbjerg

Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27</i> Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 <i>Leverandør</i> til de katolske Institutioner	N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital
Aug. Christensen <i>Malermester</i> Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446		J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 . Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Kolding

H. Nielsen & Søn <i>Malermestre . Telefon 439</i> Udført Arbejdet ved den ny Klinik	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1787 Leverandør til katolsk Menighed
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698	J. Bondesens Efft. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)	Slakteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1 Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserver. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik
Carl S. Pørksen Skotøjsreparation <i>Tøndervej 42. Alle Reparationer</i> udf. samvittighedsfuldt og hurtigt Leverandør til de kat. Søstre	Bogladen med de mange Bøger--- Barkholts Boghandel	Ledig
G. Rasmussen - Bageri og Konditori Tøndervej 44 Tlf. 259 Leverandør til de katolske Institutioner	Berring & Larsen A-S <i>Kul-Import . Kolding</i> Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør	Brødrene Andersen Tømrermestre V. Kiørboesvej 1 Telf. 281 <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</i>
Gør Deres Indkøb af Frugt, Grønt og Blomster hos E. Hansen Teglgårdsvej 2, Telefon 1705 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	P. W. Christiansen . Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke	Chr. Wilger Vestergade 2 . Tlf. 334 Glarmester Leverandør til Sct. Hedvig Klinik
Henry Larsen Piledamsvej 3 . Kolding . Telefon 1990 Lager af Ligkister og alt vedrørende Begravelser ordnes	Sv. Paulsen Bageri og Konditori Kongebrogade 39 . Tlf. 2028 Leverandør t. Sct. Hedvigs Klinik	H. Madsens Eft. v/ A. Persson Tøndervej 22 . Tlf. 823 Blomster og Kranse, Forenings- kranse og Kistepyntning . A altid friske Blomster i stort Udvalg

Katolsk Ugeblad

3. Marts 1946
94. Aargang
Nr. 9

De 32 nye Kardinaler

Kardinal Agagianian

Fastebestemmelser for
1946

Ny fransk Familiepolitik

Pater Sialms Uheld

OVERALT I ITALIEN genoptages Skoleundervisningen, og der tages Være paa Børn ved Oprettelse af Børnehaver i Stedet for de fascistiske. Mange Børn har under Krigen været udsat for Farer og har lidt Nød og Savn. UNRRA hjælper nu med Føde og Klæder, og Ordenssøstre har mange Steder overtaget Ledelsen af Børnehaverne. (I.N.P.)

FASTE

1. Vi faster af tre Grunde:

a) For at tøjle Kødets Begær. Saaledes siger St. Paulus: »i Faste, i Renhed«, thi Fasten er en Beskyttelse for Renheden. Og St. Hieronymus siger: »Uden Ceres og Bacchus vilde Venus fryse,« hvilket betyder, at Vellysten mister sin Hede ved Afholdenhed fra Mad og Drikke.

b) For at Sindet med større Frihed kan opløfte sig til Be-

tragtning af det ophøjede. Vi læser i Daniels Bog, at det var efter en tre Ugers Faste, at han modtog Aabenbaringen fra Gud.

c) For at yde Sone for Synden. Denne Grund anføres af Profeten Joel: »Vend om til mig af ganske Hjerte, med Faste og Graad og Klage.«

Og St. Augustin skriver: »Fasten gør Sjælen ren. Den opløfter Sindet og gør Sjælen under-

danig. Den gør Hjertet angerfuldt og ydmygt, spreder Begærets Skyer, slukker Vellystens Flammer og nærer Renhedens sande Lys«.

2. Det er *paabudt* at faste. For Fasten hjælper til at besejre Synden og hæve Tankerne op mod den aandelige Verden. Selve den naturlige Morallov paabyder derfor et Menneske at faste i den Udstrækning, hvori Fasten er nødvendig i saa Henseende. Hvilket vil sige, at Fasten i al Almindelighed falder ind under Naturloven.

Men Bestemmelserne om, hvornaar og hvorledes vi skal faste, i Overensstemmelse med, hvad der sømmer sig for og gavner den kristne Menighed, er Genstand for den positive Lov. Denne tilkommer det Biskopperne at fastlægge, og hvad de saaledes bestemmer kaldes kirkelig Faste til Forskel fra den førnævnte naturlige Faste.

3. Kirken har valgt de Tidspunkter godt, den har fastlagt for Fasten.

Fasten har to Formaal: Besejring af Synden og Sindets Opløftelse mod de højere Ting.

Særligt egnede for Faste er derfor de Tidspunkter, hvor Mennesker særligt bør befri sig for Synden og andægtigt opløfte deres Sind mod Gud. Et saadant Tidspunkt er den Tid, der gaar forud for Paasken, da Daaben meddeles og Synden derved udslettes, og da Vor Herres

(Fortsættes Side 135)

Munkemel

Vingaarden i Odense

Vingaarden i København
Skt. Annæ Plads 11

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

J. J. Jacobsens Eff.

Odense - København
Grundl. 1841

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Hans Glatrup *Murermester*
Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

KONGERIGET-DANMARK %
Amaliegade 31
C. 10093 København K Giro 2107

Th. Bremholm Rasmussen
Malmester
Brødshøj 11 . Telefon Gentofte 1855
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

C. P. Hansen *Tømrermester*
Drosselvej 67 . Telefon Godthaab 4128
udfører Arbejdet for de kat. Institutioner

Aage Høyberg
Blikkenslager . aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Kingsgade 9 . Telefon Eva 2527

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

MIZAR *fab*

L. E. LARSEN
Nørrebrogade 208

Vintersko

Fastebestemmelser for Aaret 1946

Ligesom i Krigsaarene gives der i Aar en vidtstrakt Dispens for Faste- og Abstinenspligten. Fasten begrænses til Askeonsdag og Langfredag, Abstinensen til Askeonsdag og samtlige Aarets Fredage med Undtagelse af Alle Helgens Dag, Fredag den 1. November.

I Fastetiden skal der i alle Sognekirker saavidt muligt holdes en særlig *Fasteandagt* med Prædiken om fundamentale Trossandheder. Andagterne skal slutte med sakramental Velsigelse.

Efter Evne bør alle i Fastetiden yde en Skærv til Vikariatets kirkelige Institutioner. Denne Gave nedlægges i særlige Bøsser, som med Paaskriften *Fastealmisse* anbringes i alle Kirker og Kapeller. Beløbene indsendes til Vikariatet straks efter Fastetidens Ophør.

I den lukkede Tid fra Askeonsdag til Paaskedag og i Adventstiden maa højtidelige Bryllupper (Messebryllupper) ikke finde Sted.

Modtagelsen af Paaskekommunionen finder Sted i Tidsrummet fra Passionssøndag til Kristi Himmelfartsdag og for Katolikker, som har særlig langt til Kirke, til 2. Pinsedag. De troende bør opfylde denne Paaskepligt i deres Sognekirke; hvis de modtager Paaskekommunionen i en anden Kirke, bør de give deres Sognepræst Underretning derom.

I Fastetiden vil de troende søge at samle deres Tanker om Jesu Lidelse og Død for Verdens Frelse. Derfor bør de give Afkald paa saadanne unødvendige Fornøjelser, der hindrer Sindets Samling. I den hellige Fastetid skal enhver af os lægge sine egne Byrder ved Foden af Frelserens Kors og lære Sandheden af Ordene: »Jeg formaar alt i den, som styrker mig«.

Disse Fastebestemmelser skal oplæses i alle Vikariatets Kirker og Kapeller Søndagen Quinquagesima.

St. Ansgars Kirke.
Septuagesima Søndag.

+ THEODOR SUHR
Apostolisk Vikar.

Den armeniske Kardinal

I Ugebladets Nr. 7 var der en Fortegnelse over de høje Prælater, der i disse Dage vil blive udnævnt til Kardinaler. Mellem de mange Navne er der eet, som synes jeg, har Krav paa ualmindelig Interesse, især da det drejer sig om en Kirkefyrste af orientalsk Ritus; det er vistnok første Gang, en armenisk Patriark faar Kardinalhatten. Dertil kommer, at den nye Kardinal vil være kendt af mange af vore Præster, der har studeret i Rom.

Maa det derfor være tilladt at give nogle faa Oplysninger om den nye Kardinal.

I Oktober 1906 ankom til Propagandakollegiet i Rom en armenisk Dreng, den henvend 12-aarige Lazarus Agagianian (udtales: Aradjanian med Tryk paa sidste Stavelse). Meningen var, at han skulde studere til Præst og vende tilbage til sit Hjemland som Missionær, og saa blev han i Stedet for i Rom i ca. 30 Aar, frasat en ganske kort Tid, da han opholdt sig i Tiflis i Kaukasus. Den unge Lazarus, (der senere hen kaldte sig først Francesco og siden, som Patriark, Gregorius), var en køn, opvakt Dreng med sorte spillende Øjne, og han blev snart alles Yndling. Han deltog efterhaanden i Studierne paa en Maade, der skaffede ham Medaljer og anden Anerkendelse ved de aarlige Konkurrencer, og da han blev ældre, blev han een af de fremmeste. — Det var Skik, at de unge Præstestuderende et Par Gange om Aaret kom i (privat) Audienz hos Paven, og den hellige Fader lærte snart Agagianian at kende som en frimodig ung Mand, der kækt besvarede Pavens Ord til ham. Ved en bestemt Lejlighed, jeg tror det var

i 1910, kunde Paven ikke straks faa Øje paa Kollegiets »Benjamin«, hvorfor han med Stentor-røst raabte: »Lazare, veni foras« (Johs. 11, 43), hvorpaa Lazarus traadte frem til stor Moro for alle. Det var vistnok ogsaa ved denne Lejlighed, at Pius X daskede ham paa Kinden og, pludselig alvorlig, sagde: »Du lille, en Gang skal Du blive ikke alene Biskop, men Patriark for dit Folk«! Denne Profeti gik ogsaa i Opfyldelse, idet den unge Agagianian, der efter sin Præstevieelse i flere Aar havde været Professor i Sakramentaltheologi ved »Athenæum Romanum«, i 1935 blev udnævnt til Biskop og Apostolsk Visitator for den armeniske Klerus og i 1938 blev ophøjet til Patriark.

Gennem mere end 30 Aar har han levet i Rom, og han er derfor en kendt Skikkelse dér. Han er en glødende Forkæmper for Kirkens Enhed; lige vel bevandret i den vestlige som i den østerlandske Kirkes kulturelle Arv; det er sagt om ham, at han er Armenier af Fødsel, men Romer ved Adoption, og det er vel en af Grundene til, at han nu er blevet kreeret til Kardinal, en Æresbevisning, hidtil ingen Orientaler, saa vidt jeg ved, har faaet tildelt.

I 1927 havde Skriveren af disse Linier Lejlighed til at genopfriske Bekendtskabet med Kollegiets »Benjamin«; han havde da lagt sig Fuldskæg til og saa yderst værdig ud, men var dog den samme som i gamle Dage: vittig, slagfærdig, kammeratlig, kærlig. Han vil sikkert blive en Pryd for det hellige Kollegium.

Vivat, floreat, crescat!

Henry Søgaard.

„Hvad der saas i Vanære, opstaar i Herlighed“

Med disse Ord udtaler Sankt Paulus den anden Modsætning mellem det nuværende og det fremtidige Legeme. (1. Kor. 15, 43.) Det drejer sig her om en Egenskab, der skal forstaas paa to Maader. Negativt betragtet udtrykker den, at alt det bortfalder, som paa en eller anden Maade kunde være vanærende. Der findes altsaa ingen legemlige Skrøbeligheder mere, ingen Vanskabninger, ingen fejl Vækst. Der er ikke længere Tale om, at visse Legemsdele skal være tilhyllet for at undgaa Beskæmmelse og Vanære. Det var den ene Side. Herlighedens positive Betydning derimod bestaar i, at der udgaar fra Legemet en stærk Glans, der er ligesom en Genspejling af den forklarede Sjæls Herlighed.

Allerede i den gamle Pagts Tid vidste man, at de retfærdige skulde straale som Himmelhvælvningens Glans, og de, der førte de mange til Retfærdighed, skulde lyse som Stjerner evigt og altid. (Dan. 12, 3.) I det Nye Testamente gentager vor Frelser bare denne Spaadom, idet han i Mt. 13, 43 siger: »De retfærdige skal straale som Solen i deres Faders Rige.« Saaledes skal vi forestille os Opfyldelsen af Løftet om, at vort Fornedrelses-Legeme skal blive af samme Art som Kristi Herligheds-Legeme. Men vi vilde jo gerne høre nogle Detailler om dette interessante Punkt.

Heldigvis findes der hos St. Paulus i andet Korinterbrev et Sted, der kan tjene som Kommentar og Illustration. I 3. Kapitel Vers 7 forklarer Apostlen en Bemærkning i 2. Mosebog (34, 29—30). Stedet lyder saaledes: »Da Moses steg ned fra Sinai Bjerg med Vidnesbyrdets to Tavler i Haanden, vidste han

ikke, at hans Ansigt var kommet til at straale, ved at han talte med Gud. Men Aron og alle Israelitterne saa Moses, og hvorledes hans Ansigt straalede. Da turde de ikke komme ham nær.« Naar Moses skulde tale til Folket, tilhyllede han derfor sit Ansigt. Hertil bemærker nu St. Paulus: »Israels Børn kunde ikke holde ud at se paa Moses' Ansigt paa Grund af dets Herligheds Glans.« Men medens altsaa Straaleglansen paa Moses' Ansigt blev tilhyllet, skal »vi Kristne alle med utildækket Ansigt genspejle Herrens Herlighed, forvandlet som vi er til det samme Billede fra Herlighed til Herlighed af Herrens Aand.« Det er muligt, at man her ikke behøver at tænke paa en legemlig Herlighed, men paa en aandelig, for at kunne forklare Stedet. Men der er sikkert ikke noget i Vejen for, at Legemet faar Del i Sjælens Herlighed, naar denne i Opstandelsen har naaet det højeste Trin af sin Herliggørelse. I dette Stadium har vi Lov til at forstaa Legemet Herlighed i Lighed med den hos Moses, d. v. s. vi maa opfatte den som en Straaleglans, der blinder vort legemlige Øje, fordi det drejer sig om noget overnaturligt.

Israelitternes store Profet og Fører ejede denne Straaleglans allerede i det jordiske Liv, skønt den hører hjemme i en højere Verden. Det samme var Tilfældet med vor Frelser Jesus Kristus, da han blev herliggjort paa Tabor, idet hans Ansigt lyste som en Sol (Mt. 17, 2). Noget lignende maa være sket med Kirkens første Martyr, den hl. Stefanus. Da nemlig »alle de, som sad i Raadet, stirrede paa ham, syntes de, at hans Ansigt var som en Engels Ansigt« (Apg.

6, 15). Omstraålet af dette Lys, viste Herren sig ogsaa for Saulus paa Vejen til Damaskus (Apg. 9, 3). Det var saa stærkt, at, da Saulus rejste sig op fra Jorden og aabnede sine Øjne, opdagede han, at han ikke kunde se mere. Han var blevet blind.

Ogsaa i Johannes' Aabenbaring findes Steder, der kan illustrere de opstandnes Herlighed. Det himmelske Jerusalem skildres nemlig paa en saadan Maade, at man deraf kan slutte, hvor vidunderlig en Glans der maa udgaa fra de saliges Legemer. »Muren var bygget af Jaspis, og Staden selv var af rent Guld, der lignede rent Glas,« skriver Johannes efter den store Vision, som han havde haft (21, 18). Det siger jo sig selv, at den Herlighed, som de udvalgte, der bor dér, er i Besiddelse af, maa svare til Stedets vidunderlige Egenskaber.

I den samme Bog er der ogsaa Tale om »Morgenstjernen«, som er et Pragtfænomen paa Himlen og Symbolet paa det højeste Herredømme og den fuldendte Herlighed. »Jeg er den straalende Morgenstjerne,« siger Jesus om sig selv i Bogens sidste Kapitel (22, 16). Men allerede i Begyndelsen af den lover han, at han vil give den, som sejrer og til det sidste gør de af Jesus paabudte Gerninger, Magt over Folkelagene og »Morgenstjernen«. (2, 26—28). Disse Ord minder om den ejendommelige Spaadom, som Hedningen Bileam maatte udtale, da han for fjerde Gang af Gud blev nødt til at velsigne Israelitterne paa Vejen til det forjættede Land: »En Stjerne opgaar af Jakob, et Herskerspir løfter sig fra Israel« (4. Mos. 24, 17). Ved Hjælp af dette Materiale fra Skriften kan vore Tanker og vor Fantasi nogenlunde lægge sig til Rette, hvad vi har at vente for vore Legemer, naar Opstandelsesdagen er inde.

Naturligvis kan det ikke være tvivlsomt, at denne underfulde Glans har forskellige Grader af Lysstyrke, paa samme Maade som ogsaa Sjælens Salighed er forskellig hos de forskellige. Herren gengælder, som vi ved,

efter hver enkelt Gerninger. Der er ikke saa faa, der mener, at denne Tanke er udtrykt i Pauli Ord: »Solen har sin Glans, Maanen har sin Glans og Stjernerne igen deres Glans. Stjerne er forskellig fra Stjerne i Glans. Saaledes er det ogsaa med de dødes Opstandelse« (I. Kor. 15, 41—42). Mere behøver jeg ikke at sige om denne Side af Sagen.

Derimod er det vigtigt at gøre opmærksom paa, at den legemlige Glans ikke bare skal forstås som et billedligt Udtryk. Nej, den er en Realitet og ligner meget det Lys, vi kender her paa Jorden. Det maa være givet, at Sjælens Herlighed maa strømme over paa Legemet. Hvor stor denne Glans er, beror paa den

overnaturlige aandelige Skønhed, hvorved Sjælen er blevet ligegodnet med Kristus. Gennem vort Jegs aandelige Del faar saa ogsaa Legemet sin tilsvarende Skønhed. Lyset er for dettes Vedkommende det rette Udstyr. Sjælen er lykkelig i Besiddelse af den evige Sandhed, som den beskuer og nyder. Men hvad Sandheden er for Sjælen, det er Lyset for Legemet.

Det er store Ting vi kan glæde os til. Hvad Gud i sin Godhed og Rundhaandethed har lovet vort skrøbelige Legeme, bliver en stor Trøst navnlig i de Tider, hvor vi mærker og føler, at Legemets Kræfter svinder ind eller dets Lemmer begynder at nægte deres Tjenester.

F. K.

Ny fransk Familiepolitik

I Tilslutning til Ugebladets Artikel forleden om Familieløn og Børnetilskud vil jeg gerne bringe nogle Oplysninger om den nye Familiepolitik i Frankrig, specielt som den fremtræder i det republikanske Folkepartis (Venstrekatolikernes) Program:

Alle Partierne gaar ind for en Befolkningspolitik, men det er alene Folkerepublikanerne, som har krævet en Familiepolitik; de vil gengive Familien dens Kraft, give den menneskelige Personlighed Mulighed for at udfolde sig frit inden for et Hjemms Rammer, hvor den til fulde kan bære sit Ansvar og udøve sine Rettigheder. For Menneskets fulde Frigørelse er det nødvendigt, hævder de, at Familien kan klare sin Skæbne.

Man er, i Modsætning til Kommunerne, stærkt paa Vagt mod, at Staten i sin Befolkningspolitik skal komme til i for høj Grad at fortrænge Familien fra dens Opgaver og kun regne med den som et Produktionssted for Børn, som Staten snarest overtager. Man tager ogsaa Af-

stand fra en vis Paternalisme. Familien har Krav paa at bevare sin Værdighed og ikke blive slaaet i Klasse med Syge og Invalidere eller andre Forsørgsberettigede.

Enhver Mand har Ret til at blive Familiefader, ligesom enhver Kvinde har Ret til at blive hans Børns Moder, begge Dele ledsaget af det dermed forbundne Ansvar. Det er Statens Opgave at sikre dem Midlerne hertil saavel paa det økonomiske, det sociale, det juridiske som det politiske og moralske Plan.

De franske Hjem er efter Krigens Ødelæggelser i den frygteligste Forfatning og behøver den hurtigst mulige Hjælp; og Folkerepublikanerne opregner derefter en Række Punkter, som de kræver gennemført:

1) Ægteskabslaan (Bosættelseslaan, som vi siger her i Landet).

2) Børnetilskud, ogsaa til det første Barn, og begyndende allerede under Svangerskabet.

3) Reorganisation af Socialhjælpen.

4) Huslejetilskud i Forhold til Børnetallet, saa et nyt Barn ikke, som nu, betyder et Værelse mindre, men tværtimod giver Ret til større Lejlighed.

5) Et Boligbyggeri, der reelt tager Hensyn til Familiens Behov. Indtil da en bedre Fordeling af de for Haanden værende Lejligheder, der ofte beslaglægges uberettiget til Kontorvirksomhed.

6) Moderen maa kunne forblive i Hjemmet for at udøve sit Kald som Opdrager af Børnene, og det kan hun først den Dag, en Økonomi, der endelig tør kaldes *menneskelig*, yder hende en Godtgørelse, som svarer til den Arbejds løn, hun gaar Glip af.

Familiens juridiske Beskyttelse maa gaa ud paa at begrænse Skilsmisens Onder og begunstige Familieejendommens Videregivelse. Den moralske Beskyttelse maa bl. a. bekæmpe Familiens værste Fjender: Aborterne, Alkoholismen og Prostitutionen.

Familien har Krav paa at lade sine Børn opdrage i den Skole, den selv vælger, alt eftersom Børnenes Evner berettiger til. Børn, der er legemligt eller moralsk defekte, maa ikke blot Statten, men ogsaa Familien give en egnet Opdragelse.

Der peges paa Betydningen af en Husmoderuddannelse som et værdifuldt Middel til at give de unge Piger Evne til at styre et Hjem.

Den stadige Ængstelse for, at Familien skal blive degraderet, umyndiggjort, ligger ogsaa bag Kravet om et særligt Ministerium, der kan varetage dens Interesser. Dette Ministerium blev oprettet i Efteraaret 1945, og Posten blev, som naturligt var, tildeelt en Folkerepublikaner.

Familiens Værdighed kræver ogsaa, at den selv faar Andel i Ledelsen af Familietilskudskasserne, der ikke blot rummer Statens Tilskud, men ogsaa Arbejdsgivernes, og i det hele taget i alle Institutioner, der skal varetage Familiens Tarv. Denne Familiens egen Deltagelse i Styret af sine egne Institutioner lægger Folkerepublikanerne me-

get stor Vægt paa. Bag dette som bag alle de øvrige Programpunkter ligger Hensynet til den menneskelige Personlighed, som i Familien bør finde alle tilstrækkelige materielle og moralske Midler til at føre en menneskeværdig Tilværelse, hvad der er

Betingelsen for dens Fuldendelse og Frigørelse.

Det Lovforslag, som skal realisere alle disse Krav, ligger allerede parat og vil snarest blive forelagt den franske Nationalforsamling.

E. N.

nogle Undersøgelser desangaaende.

Efter Messen begav jeg mig derfor over i Præstegaarden; jeg vilde bede Præsten om en eller anden Oplysning — og saa skulde der nok vise sig en Lejlighed til at faa noget at vide om de tre unge Mænd.

Sognepræsten, en gammel, Mand, højt oppe i Halvfjerdserne, modtog mig meget venligt; da Isen mellem os var brudt, viste han en næsten rørende Glæde over mit Besøg.

Naturligvis kom vi i vor Samtale ind paa den uhyggelige Præstemangel. »Hvor de nye Præster skal komme fra, er et sørgeligt Problem her i Bispedømmet,« sagde Sognepræsten.

»Men det lader til, at De har løst Problemet paa en glimrende Maade her i Deres Sogn,« svarede jeg.

»De hentyder sandsynligvis til mine tre Seminarister?«

»Ja, jeg maa tilstaa, jeg var en Smule forbavset — — —«

»Sig hellere: stærkt forbløffet — over at tre Kald kunde spire frem her i mit Sogns golde Jord. Og jeg kan forsikre Dem, at jeg selv ikke har den allerfjerneste Del deri.«

»Det er vel Deres Beskedenhed, som faar Dem til at tale saaledes. Biskoppen er sikkert meget stolt af Dem — og Deres tre Seminarister.«

»Jaja — nu maa De hellere høre, hvordan det er gaaet til, at de tre saa at sige er faldet ned fra Himlen til mig.

Se De — det begyndte altsammen nogle Aar før Krigen. — Blandt mine Skoledrenge var der en, som vilde være Præst, og jeg hjalp og støttede ham, saa godt jeg kunde. Han kom paa Seminariet — først »det lille« og saa »det store«, og han skulde netop have været præsteviet, da Krigen brød ud, og han maatte af Sted. I December 1915 blev han sendt til Makedonien, og da Sommeren kom, blev han, som saa mange af vore Soldater i Østarméen, angrebet af Sygdommens Forløb, for at jeg forsigtigt kunde fortælle det videre

Tre Klerke

Af Viktor Marmoiton S. J.

Paa Dansk ved J. Fd.

Det var ganske tillældigt, at jeg just en Søndag Morgen i min Ferie befandt mig i den lille, sydfranske By. Saadan en lille By er det muntreste af alt muntert en Helligdags Morgen, naar hele den lange Fridag ligger foran dens Beboere.

Jeg begav mig fra Stationen til Kirken, som jeg naaede, just da Klokkerne, som kaldte til Messe holdt op med at ringe. Jeg havde ventet at finde Kirkepladsen fuld af Mennesker paa Vej til Gudstjenesten; men der var øde og tomt, og kun et Par gamle Koner med Tørklæde om Hovedet var i Færd med at gaa ind ad Køkkendøren.

Saa forbavset blev jeg over denne Tingenes Tilstand — en Søndag Morgen, lige før den eneste Messe! — at jeg blev staaende lidt udenfor i Haab om i alt Fald at se en Flok lysklædte Smaapiger med en Søster i Spidsen dreje om Hjørnet af en af de snævre Gader; men Pladsen laa lige øde og stille og sov under sine hundredaarige Lindetræer.

Saa fik jeg den Tanke, at det naturligvis var mig, som var alt for sent paa det! Og jeg skyndte mig ind i Kirken, mens jeg belavede mig paa at trænge mig frem til en Plads. Men jeg blev rigtig nok forbavset, da jeg kom ind og saa, at Kirken var saa godt som tom. Hist og her sad et Par Kvinder og nogle faa Børn, og bag en Pille stod to Mænd — — — og

dette var den eneste Søndagsmesse i en By med seks Hundrede Familier! Hvilken Epidemi havde vel udryddet Religionen her i en saadan Grad! Gud skæmker jo dog hver Dag disse Landsbyfolk saa mange Rigdomme: Himlens Klarhed, Solens Guld, Regnens Frugtbarehed. Var der virkelig ingen Taknemmelighed i deres Hjerter? Eller var de saa udtørrede, at de ikke mere kunde røres ved Mindet om den første hellige Kommunion, om en elsket afdød, om en Kristi-Legems-Fest-Procession — — ?

Saa langt var jeg kommet i mine Betragtninger, da jeg syntes, at jeg — oppe i Koret — saa tre unge Klerke, hvis hvide Rochetter lyste op i Halvmørket.

Øjeblikkelig blev min Forbavelse endnu større! Og nu spurgte jeg mig selv, hvad i Alverden der kunde være Skyld i, at et Sogn, som var saa umuligt i religiøs Henseende, havde tre Klerke! Der var tydeligvis ikke nogen særlig Højtidelighed, som de kunde være kommet for at overvære. Mon de bare var paa Feribesøg hos Sognepræsten? Eller hørte de virkelig til Sognet? Nej, tre Kald i en saadan Menighed, det var dog utænkeligt — — skønt Gud kan naturligvis altid gøre Mirakler for at skaffe nye Præster og blødgøre haarde Menneskehjerter — — —

Imidlertid blev jeg ved at spekulere paa de tre — — — og til sidst besluttede jeg at anstille

til hans Familie. Snart blev hans Breve foruroligende, og endelig skrev han, at hun nu havde bragt Gud sit Liv og sit Kald som Offer, og bedt ham, hvis det var hans hellige Vilje, kalde to af Sognets unge til Præstegeringen i Stedet for.

Et Par Dage efter meldte et Telegram, at han var død.

Naturligvis fortalte jeg mine Sognebørn om den unge Mands Offer, — og saa tænkte jeg ikke mere paa de mulige Følger deraf; jeg vidste jo, at Gud ikke lader sig binde af menneskelige Ønsker, end ikke af de frommeste og mest uegennyttige; men jeg glemte, at Gud aldrig lader Menneskene være mere ædelmodige, end han selv er.

Naa, næste Søndag kom min flinkeste Ministrant hen til mig i Præstegaarden.

»Jeg har tænkt saa meget paa det, De fortalte sidste Søndag.«

»Om hvad?«

»Jo, om Robert, som bragte sit Liv og sit Kald som Offer, for at der kunde blive to nye Præster her i Sognet.«

»Naa — og du havde maaske tænkt, at du vilde være den ene.«

»Ja, Hr. Pastor, lige akkurat.«

Han var en brillant Dreng, skønt han kom fra et i religiøs Henseende ligegyldigt Hjem. Til Oktober kom han paa Seminariet. Og næste Aar tog han sin bedste Ven med dertil, da han havde været hjemme at holde Ferie. Saadan gaar det tit med Børn: Man saar og saar — og man tror, Sæden er spildt; men en skønne Dag opdager man alligevel nogle smukke Aks.

Saadan gik det til, at jeg Aaret efter Roberts Død havde to Sognebørn i Seminariet i Stedet for eet.«

»Jamen, Hr. Pastor — De glemmer den tredie!«

»Naa, ja, ham fik jeg bare, fordi Vor Herre vilde forkæle mig. Han hørte til i Bispedømmet Versailles, men da hans Forældre flyttede herved, skiftede han Seminarium; saa nu har jeg tre Sognebørn, der skal være Præster. — Havde jeg ikke Ret, naar jeg sagde, at jeg ikke har den fjerneste Del deri?

Mine to Drenges Kald var en skøn Blomst, som blev kaldt frem af den umilde Jordbund her i Sognet, da Gud modtog min lille Soldats Offer og gjorde Mirakler for hans Skyld — og maaske ogsaa en lille Smule for vor.«

Da jeg forlod den gamle Præst kunde jeg ikke lade være at tænke, at han maaske alligevel havde sin Del i, at de smukke Blomster var spiret frem af hans Sogns haarde Jord. Thi den unge Soldat var vist ikke den eneste i Sognet, der bragte Ofre for Guds Rige; maaske det Offer at fortsætte en tilsyneladende unyttig Gerning for Guds Skyld er lige saa stort, som det at dø for ham.

Pater Sialm tilskadekommet ved Trafikulykke

Til Beroligelse for de mange, der tildels gennem Dagspressen er blevet opskræmt ved Meddelelsen om, at *Pater U. Sialm S. J.* fra Stenosgade er kommet alvorligt til Skade efter at være blevet paakørt af en Sporvogn paa Aaboulevarden i København, kan vi meddele, at Pateren allerede er blevet udskrevet fra *Sct. Josefs Hospital*. Pater Sialm finder sig efter Omstændighederne vel og vil forhaabentlig efter fornøden Ro og Hvile kunne forvinde de Skader og det Chock, som han har paadraget sig ved Trafikulykken.

FASTE (fortsat fra Forsiden)

Gravlæggelse ihukommes, thi vi er begravede med Kristus ved Daaben til Døden. Og i Paasken bør Menneskers Sind i særlig Grad opløftes mod den evige Herlighed, som Kristus i sin Opstandelse aabnede for os.

Derfor har Kirken bestemt, at vi skal faste umiddelbart før Paaskefesten.

(Fra »Summa theologica« II, II, q. 147, a. 1, 3 og 5).

St. Thomas Aquin.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Højtidelighederne ved Overrækelsen af den runde Kardinalshat til de 32 nye Kardinaler overværedes af saa mange hittidige Kardinaler, som de vanskelige Rejseforhold i Europa havde muliggjort en Afstikker til den evige Stad. Blandt de Taler, der holdtes ved denne Lejlighed, kan nævnes Ærkebiskoppen af Köln, Kardinal Josef Frings, der talte paa de tre tyske Kardinalers Vegne, og som bl. a. udtalte: »Jeg tilhører en Nation, som anklages for under de seneste Aar at have styrtet næsten hele Verden i usigelig Elendighed. Den hellige Fader ved, at det tyske Episkopat aldrig sagde god for de tyske Føreres usunde Doktriner og uheldsvangre Stræben. Han ved, at Biskopperne sammen med utallige Landsmænd af al Kraft bekæmpede disse Doktriner. Den hellige Fader har ogsaa vist os, at hans Hjerter banker varmt for alle Folk og Nationer uden Undtagelse. Han ønsker heller ikke, at et enkelt Folk skal gaa til Grunde, men tværtimod at det skal leve, han ønsker en sand og retfærdig Fred mellem Nationerne og den dermed følgende Orden og Harmoni i Verden.«

Tyskland

Ugebladet bragte i Nr. 5 i Aar paa Forsiden i Forbindelse med en kort Artikel et Billede, der angaves at forestille den i Artiklen omtalte ny Kardinal, Biskoppen af Münster, Grev von Galen. Ved en nærliggende Misforstaaelse forestillede Billedet imidlertid Biskoppens Broder, Pater Augustin von Galen OSB, hvorfor vi nedenfor bringer et Billede af den berømte Münster-Kardinal.

Kardinal Clemens August von Galen

▲ Tre af de ny Kardinaler — Ærkebiskop Fr. Spellman fra New York, Ærkebiskop Glionnon fra St. Louis og den kinesiske Biskop Thomas Tien — krydsede Atlanten i Flyvemaskinen »Star of Rome«, der her lægger an til Landing i den evige Stad.

Den hellige Fader kunde næppe have skænket den katolske Verden en bedre Julegave end Udnævnelsen af de 32 nye Kardinaler, hvorved det hellige Kollegiums efterhaanden mange ledige Pladser aller udfyldtes: udadtil et Udtryk for vor hellige Kirkes Universalitet og indadtil en Styrkelse af Kirkens Magt. Blandt de nye Kardinaler tælles Mænd som Ungarns Primas,

▲ Ærkebiskop Fr. Spellman fra New York — utvivlsomt den populæreste Skikkelse blandt de nyudnævnte Kardinaler — tager Afsked med Folkemasserne ved Alfrejsen fra New York.

▲ Den første indfødte Australier i det hellige Kollegium bliver Ærkebiskoppen af Sidney, Dr. Norman Gillroy. Den ny Kardinal har oprindeligt været Postambassademand, var under forrige Krig Radiotelegrafist og med ved Landgangen ved Gallipoli.

Alle Veje fører til Rom

▲ Biskop Thomas A'Tien, Apostolisk Vikar i Tring-tzo, den første Kardinal af den gamle Race, ses her omgivet af Landsmænd under Opholdet i New York.

▲ Ærkebiskop S. Sericeh, Chicago, (tv.) modtager Lykenskniginger Inden Alfrejsen fra Amerika.

Kardinaler i Løbet af de seneste Uge strømmede til den evige Stad, i Flyvemaskine, i Skibe og i Biler har overskredet de spærrede Grænser for at naa frem til Kristenhedens Midtpunkt: den hellige Fader i Rom. Under Udfoldelse af en næsten delolderlig Pragt — hvor kun Filmkameraer og Magniumsbomber midlede om 1946 — har alle disse

moderne Tids Mænd i forrige Uge modtaget deres »biglielli« med Meddelelse om deres Ophøjelse til Medlemmet af Kirkens højeste Råd, og under Deltagelse fra hele Verden overrakte den hellige Fader i Torsdags de ny Kardinaler den store, røde, røde Kardinalshal, det ydre Tegn paa deres ny Værdighed.

De nyeste statistiske Oplysninger viser at af Verdens ca. 343 Millioner Katolikker lever 204 Millioner i Europa, 47 Millioner i Nordamerika, 61 Millioner i Sydamerika, 9 Millioner i Asien, 7 Millioner i Afrika og 15 Millioner i Stillehavsområdet. En nøjagtig proportional Fordeling (Stutta Side 139)

▲ Den stillesittige franske Ærkebiskop Jules Sallege fra Toulouse er blandt de nyudnævnte Kardinaler.

▲ De tre ny spanske Kardinaler — yderst tv. den spanske Kirkes Primas, Ærkebiskop Enrique Pla y Deniel fra Toledo — Inden Alfrejsen til Rom.

Fra alle Verdenshjørner er de ny

Man skal følge med...

Ind imellem -

Der er indenfor *ethvert Omraade* og *ethvert Stof* ganske bestemte Fagblade, Tidsskrifter og Medlemsblade, som mere udførligt behandler det paagældende Emne og følger med i Udviklingen. Dem skal man læse regelmæssigt. Der er ogsaa udenlandske Tidsskrifter paa Omraadet, og det giver altid Perspektiv i Tingene, naar man ogsaa faar set dem udefra. De udenlandske Tidsskrifter kan man faa at se ved Henvendelse til sin Organisation eller et Fagbibliotek.

Og man skal læse *Aviser*. Det er ganske ligegyldigt, hvilken Slags Talere og hvilken Størrelseskategori af Talere — *Avislæsning er en Nødvendighed*. Aviserne bringer en Masse Stof paa alle Omraader, de giver Omverdenens Vurdering af Omraadets Forhold. *Avislæsning* giver Overblik og Bredde og modvirker Eensidighed og Smalsporethed.

En af vore unge Politikere, der særlig for et Par Aar siden var en fejret og meget benyttet Taler, havde sin Styrke i Avislæsning. Han var en Mand helt uden boglig Uddannelse, men en flittig Mand og en dygtig Taler. Han læste mindst 40—50 Aviser hver Dag, noterede ned, rubricerede og satte i Kartotek, vidste efterhaanden Besked med alt mellem Himmel og Jord — og talte om det altsammen i sine Taler. De blev haade livlige og stofrige.

*

Disse gyldne Regler giver en dygtig Taler til Folk, der selv har faaet Lyst til at forsøge sig i Foreninger som Talere. Altsaa Orientering og Avislæsning ... ja en dygtig Politiker drev det til 40—50 Aviser om Dagen ...

— Men du vil maaske slet ikke være Taler. Du ønsker maaske ikke at holde Foredrag og vejlede andre?

Og dog orienterer du dig hver Dag i Avis, Fagskrifter, Aftenskoler. ...

Hvad gør du for at orientere dig i Livets *vigtigste* Spørgsmaal om Liv og Død, om Sjæl og Gud?

Hvad gør du for at faa en større Horisont i religiøse Spørgsmaal. Oftr du lidt Tid paa en Studiekreds i en Ungdomsforening?

Læser du en Linie af Biblen i den graa Hverdag?

Eller mener du, at dit religiøse Liv ikke er et Emne, der er værd at ofre Tid og Læsning paa? Du føler dig maaske ligefrem tilfreds i *aandelig Eensidighed* og *Smalsporethed*!

Jeg husker en ung Katolik, der begejstret viste mig sit eget lille private Bibliotek af gode Bøger, Romaner og Faglitteratur. Det var hans hobby; til dette Formaal gik hans Spareskillinger. Men ikke en eneste religiøs Bog var at finde i hans Bibliotek. Det havde han ikke Raad til. — Han skammede sig ikke engang ved at sige det.

Men jeg kender en Del unge Katolikker, der ogsaa har Raad til gode katolske Bøger, hvor de søger at modvirke Eensidighed og Smalsporethed. *Pauluskredsens Bøger* har for mange unge været en dyrebar Skat, et glimrende Mittel til at udvikle og uddybe Kendskabet til de kristne Spørgsmaal.

LUK DØRENE OP...

I de sidste Aar har Ungdommen været under livlig Debat. Det er blevet paastaet, at den aldeles ikke duer, og andre har sagt lige det modsatte. Sandheden er vel nok den, at en hel Del er i Besiddelse af gode Egenskaber, der lover godt for deres egen og Landets Fremtid, og at en anden — større? — Del er blevet slappe og har mistet al Respekt for Lov og Orden. Samtidig kaldes der paa de Unge fra alle Sider, fra Partier, Foreninger af enhver Art, Kursus o. a. Meget af dette er godt, ja nødvendigt, og mange søger ogsaa at erhverve sig Kundskaber og faa Del i Kammeratskabet de forskellige Steder. — Men hvor er Hjemmet i alt dette? Er vi virkelig kommet saa vidt, at Hjemmet efterhaanden er blevet reduceret til det Sted, hvor man spiser og sover? Mange Steder er det desværre saadan! Lejlighederne er tit meget smaa — der er ofte ikke Plads til, at der kan blive en Krog — endsige et Kammer, hvor »den store« kan give sig hen i sine Interesser eller tale med en Kamme-

Stof og Korrespondance vedrørende disse Sider — der redigeres af *Pater Johs. Samuelsen S. J.* — fremsendes til *Katolsk Ugeblad's Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.*, og Kuverten mærkes tydeligt »*Ind imellem*«. De respektive Ungdomsforeninger anmodes om i god Tid at indsende deres Mødemødelser o. l.

For enhver ung Katolik er Kristendommen *hans Livs Emne*, som han maa orientere sig om, som han maa leve med i. Lad os ikke gøres til Skamme af de flittige Avislæsere og Faglitteraturlæsere, — lad os være lige saa ivrige i Anskaffelse og Læsning af lødige katolske Litteratur. Vi vil derved skaffe os Oversigt og Bredde, modvirke Eensidighed og Smalsporethed.

Jais.

rat. — Men alligevel, det er ikke blot Pladsmangelen, der er Skyld i, at Ungdommen gaar bort fra Hjemmet — ud — ud til Film og Fest — og Sammenkomster i Gadedørene. — Hjemmene maa være sig sine Værdier bevidst og gøre et Arbejde for atter at samle de Unge. Hjemmene skal være *Basis* i deres Liv.

At det ogsaa i et meget lille Hjem er muligt at samle de Unge til fornøjeligt Samvær, ved jeg af Erfaring. Nogle af de festligste og morsomste Timer, jeg husker fra min Ungdom, som blot ligger 10—12 Aar tilbage, tilbragtes netop i et saadant Hjem. Midt i en Have laa det lille Hus, som var Rammen om disse herlige Minder. En Stue og et diminutivt Køkken) var vor Tumbleplads til at begynde med — senere blev der bygget en lille Stue til. Der var Masser af Hjerterum! Og det mærkedes straks paa Dørtærskelen, naar der blev lukket op. »Far selv« var noget af en Kæmpe — stor og bred og i Besiddelse af meget Lune og en god Fortælleevne. De tre største Børn havde stiftet eget Hjem før min Tid; men Tvillingepigerne sørgede for, at der aldrig var tomt i Huset. I Mors

FILM

Sted var der »Mamse«, en Moster, som i Tidens Løb har lavet Oceaner af Kaffe. — Om Sommeren var der bedst Plads, for saa flyttede vi simpelthen udenfor paa de hvidmalede Bænke; men ogsaa om Vinteren var stort Rykind. — Til Tider maatte vi blive siddende paa samme Plads hele Aftenen, naar 15--16 fyldte Stuen foruden Familien selv; men det gjorde intet Skaar i Glæden. Tit var det efter Aftale, at vi kom — naar der var »aabent Hus«; men ofte faldt man ind — og kunde da træffe baade 3 og 4 fra Kongregationen der — naar man f. Eks. kom forbi efter en Tur langs Stranden.

Hvor har vi leet dér — og sunget — faaet Impulser og planlagt Udflugter og Rejser! Nu eksisterer den ikke mere, den lille, varme Rede, hvor flere end jeg fløj ind for at pludre med eller faa »Fjerene glattet«; men Aanden derfra eksisterer endnu — i mange Hjem — jeg har været der! Og den lever forhaabentlig mange flere Steder, end vi ved af. Der er dog ikke nok endnu i det ganske Land! — Frem med jer, alle I Hjem, som saa gerne vil være med at bygge op, men ikke rigtig ved, hvorledes! Luk Dørene op — ganske enkelt og ligefremt! Saml de unge og deres Kammerater hos jer! Det skal ikke være stort og flot Traktement og Arrangement, saa det bliver en »Aareladning« for Hjemmet. De unge selv skal nok sørge for Underholdningen — og de kunde saamænd ogsaa selv tage en »Basse« med! Luk kun Døren op — ogsaa Hjertedøren! — ja alt mellem Himmel og Jord! Hvor I kan hygge jer og more jer! — Saaledes kan det maaske lykkes at vende Strømmen, at give Hjemmet tilbage til Ungdommen og Ungdommen til Hjemmet og vise den Værdien af den Celle, hvorfra meget godt i Verden stammer.

S. P.

K. U. K. København.

Kuk, Kuk, Kuk'er, sover du? Det synes saadan. Er det slet ikke gaaet op for dig, at vi er i fuld Gang med Arbejdet? Saa vaagn op. Vi har Brug for en handlekraftig katolsk Ungdom. Vi venter paa dig. Vi mangler dig som een af de mange.

Lørdag den 2. Marts Kl. 19,30 pr. Fællesmøde. Arrangement Gruppe F. Aftenens Taler bliver Hr. Svend Barfred. Paa sin vitale, morsomme og opildnende Maade kommer han og fortæller os om Norge, vort stærke Broderfolk.

Underholdningen leveres af Frøken Inge Arvidsen, som fortæller nuhøre Historier. Muligvis kommer der nogen og synger for os.

Lørdag den 9. Marts Kl. 19,30-22 Ung Aften. Alle unge er velkomne.

Vi haaber paa stor Mødedeltagelse. —

Maanedens har været stærkt præget af den musikalske engelske Komiker, *George Formby*, der i tre forskellige Udgaver har præsenteret sig for det københavnske Publikum. Carlton spiller (Prem. 1.-2.) »Come on, George!«, den sjoveste af de tre, hvor Formby spiller en Iskagemand ved en Væddeløbsbane, og hvor Komikken for en Del bestaar i hans vekselvise Angst og Frygtløshed over for den farlige Hest »Maneater«. Der er et aldeles forrygende Automobilridt tilsidst, der i Spænding ikke staar tilbage for de tilsvarende Numre i »Det ligger i Luften«. — Odeon spiller »Slik en Plade« (Feather your nest. Prem. 16.-2.), en svag og kedelig Film fra hans første Aar; foregaar hos et Grammofonselskab. Den har kun Interesse for Formby-Fans. Endelig viser Nørreport »George ordner alt« (Let George do it. Prem. 20.-2.), igen en fornøjelig og samtidigt meget spændende Film, hvor han under Mørklægningen forvexles med en Spion-Banjo-mand og kommer til Norge og blandes livsfarligt ind i Spionagevæsnet deroppe (det foregaar lige inden Besættelsen). Der er groteske Scener i et Bageri og i en foruroligende lebendig Undervandsbaad.

Polske Bøger søges

Paa Rigshospitalet har vi til Staddighed polske Flygtninge-Patienter, der savner Lektüre paa deres Modersmaal, da de, selv om de kan tale Tysk, sjældent kan læse det. Skulde der ikke findes Præster eller Polakker, som vil forære eller laane mig Bøger til disse Mennesker. De vil blive modtaget med stor Taknemmelighed og Portoudgifter erstattet.

Verner Stabéhl,
St. Jørgensallé 8, 2. tv., Kbh. V.,
eller Rigshospitalets Kontor,
Kbh. Ø.

K. U. K. Frederiksberg.

Mød op til vor store Fastelavnstest Lørdag d. 2. Marts Kl. 19,30 pr. Vi begynder med Sketch, Kaffe-bord med lækker Brød. Efter muntert Samvær gaar vi i Kælderen og slaar Katten af Tønden og spiser Pølser og drikker vor medbragte Øl. Hvis der er Stemning, slutter vi med en Svingom. Mød op med godt Humør og 1 Kr.

Næste Møde bliver Lørdag den 23. Marts.

Saga spiller »Piger i Havn« (Flicker i hamn. Prem. 4.-2.), en raa og unødvendig svensk Film. Amager, Casino og Park havde 11.-2. Premiere paa »Det ensomme Hus« (Candlelight in Algeria), en omstændelig og lidt traurig Spionfilm fra Planlæggelsen af den nordafrikanske Invasion. Flere af Scenerne er matte Kopier af den store Gabin-Film »Pépé le Moco«. Filmen savner ikke Spænding, men kan kun anbefales de økonomisk velbelaede, der har Raad til at trække en Seddel med ringe Gevinst. — Nora spiller »Vi gav aldrig op« (Millions like us. Prem. 18.-2.), en hæderlig engelsk Beredskabsfilm med god Besked om Kvindernes store Indsats under Krigen i RAF og ATS og WAAF og WREN. Men Filmen er næsten uendeligt lang. Jeg personligt kedede mig. — Endelig havde Roxy og Aladdin 18.-2. Prem. paa den svenske Farve »Marinens Dreng« (Blåjackor), en Nils Poppe-Film, hvilket vil sige elskværdigt Nonsens og ustandseligt nogen, der falder paa Enden for at glæde Publikum. Det maa desværre indrømmes, at Publikum glædedes!

*

Ved Redaktionens Slutning var der altsaa endnu ikke kommet den helt store Film. Men det naas maaske i Resten af Maanedens.

Bjørn Rasmussen.

K. U. K. Amager.

Lørdag den 2. Marts Kl. 20 Fastelavnstest. Hvert Medlem medbringer Madpakke og Drikkevarer — Øl eller Sodavand. Der bliver Kaffe-bord med Fastelavnstest m. m. Det praktiske Arrangement: Bestyrelsen.

Alle Veje fører til Rom

(fortsat fra Midtersiden)

af Kardinalerne vilde give Europa 28, Nordamerika 7, Sydamerika 9, Asien 1, Afrika 1 og Stillehavsomraadet 2. Efter Nyudnævnelserne fordeler Kardinalerne sig saaledes: Europa bliver i Kardinalskollegiet repræsenteret med 29, Nordamerika med 7, Sydamerika med 7, Asien med 3, Afrika med 1 og Stillehavsomraadet med 1 Kardinal. Kardinalkollegiet bestaar herefter af 27 italienske og 42 »udenlandske« Kardinaler. Det er første Gang, at Antallet »Udlændinge« overstiger det italienske Element, og af samtlige Kardinaler er godt Fjerdedelen Ikke-Europæere. Af de 32 nyudnævnte Kardinaler er kun fire Italianere.

Academicum Catholicum — Den katolske Studenterforening — har den 27. Maj 1946 bestaaet i 50 Aar.

I Taknemmelighed over den betydningsfulde Gerning, som Foreningen i dette halve Sæculum har øvet til Gavn for katolske Akademikere og for den katolske Tanke i Danmark ønsker undertegnede, at dette Jubilæum markeres og fejres.

Vi indbyder derfor katolske Akademikere fra hele Landet til sammen med Gæster fra vore skandinaviske Broderforeninger at mødes i København til

Jubilæumsfest Søndag den 2. Juni 1946.

Dernæst opfordrer vi alle Academicum Catholicum's Medlemmer og Venner til at medvirke til Skabelsen af et

AC-Jubilæumsfond

med det Formaal at sikre Foreningen passende Lokaler, saavel daglige Klublokaler som Mødesal. AC er og har sine 50 Aar til Trods i største Delen af sin Levetid været husvild og for en stor Del henvist til privat Gæstfrihed. Vore Studenter trænger haardt til et Sted, hvor de daglig kan mødes, og hvor de indbyrdes og med andre kan drøfte Tidens Problemer og gøre sig bekendt med katolske Tidsskrifter og Bøger fra Ind- og Udland. Det er vor Tro, at et saadant Samlingssted, hvor Katolicismen og det moderne Aandsliv kan mødes, vil faa Betydning ogsaa for langt videre Kredse.

Skal der fejres Jubilæum, saa er Fremskaffelse og økonomisk Sikring af et saadant Mødested den bedste Gave, Academicum Catholicum kan ønske sig.

Vi tillader os herved at opfordre alle katolske Kredse til at hjælpe os med at løse denne vigtige Opgave.

København i Februar 1946.

MARGRETHE
Prinsesse af Bourbon-Parma

† **TH. SUHR**
Biskop
Apostolisk Vikar

JOHS. JØRGENSEN
Forfatter
Professor, Dr. phil. h.c.

I JUBILÆUMSKOMITEEN:

AAGE v. BENZON
Veksellerer
Jubilæumsfondets Kasserer

G. GARTH-GRÜNER
Landsretssagfører, pvl. Kammerherre
Jubilæumsfondets Formand

H. C. ENGELL
Kaptajn

INGER HØYER
Læge

H. ROOS
S. J.

INGER HONORÉ
stud. odont.
Sekretær for AC

HANS PAULY
stud. mag.
Kasserer for AC

SVEN WEST
Læge
Formand for AC's Aarhus Afd.

G. WISSUM
Civilingeniør
Formand for AC

Bidrag bedes tilstillet Fondets Kasserer, Veksellerer Aage v. Benzon, helst pr. Postgiro (Bankierfirma Benzon & Sundberg, Højbroplads 21, København K, POSTGIRO NR. 20279). Bidragydernes Navne vil blive indført i A.C.s gyldne Bog og meddelt i Katolsk Ugeblad tilligemed Summen af de indkomne Beløb dog naturligvis uden Nævnelser af de enkelte Bidrags Størrelse.

St. Ansgars Kirke

Fred. 1. Marts Kl. 14 Udstilling af det Højhelligste til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19½. Sønd. 3. Marts Kl. 8 Reciteret Messe med Fælleskommunion. Askeonsdag 6. Marts Kl. 8 Askeindvielse og Højmesse. Fred. 8. Marts Kl. 19½ (og hver Fredag i Fasten) Korsvejsandagt efterfulgt af Fasteprædiken af Pater Lanser om »Apostlen Johannes Breve til de syv Menigheder« (fra Aabenbaringsbogen) samt sakramental Velsignelse.

St. Mariæ Kirke

Fredag d. 1. Marts Kl. 13,30—19,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening. Kl. 19,30 Andagt.

Onsdag d. 6. Marts. Den indvielse Aske uddelles før 8-Messen og efter Andagten. Kl. 19,30 Fasteprædiken af Pater Jan Ballin.

St. Annæ Kirke

Menighedsfest Søndag d. 3. Marts Kl. 19. — *De unge Piges Kongregation.* — Møde Mandag den 4. Marts Kl. 19,30. — *Kvindernes Kongregation* Tirsdag den 5. Marts Kl. 19,30, i Kirken: Den h. Françoiska Romana; derefter Underholdning. *Mændenes Kongregation* Torsdag d. 7. Marts Kl. 20. — Derefter Studiekreds. — Fredag den 8. Marts *Fasteprædiken og Korsvejsandagt.*

Tilbedelse Mandag den 4. Marts Kl. 14—16,30 i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital og Tirsdag den 5. Marts Kl. 15—17 paa St. Annæ Hjem.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 3. Marts Kl. 10 Levitmesse; derefter Tilbedelse indtil Kl. 18 (med Deltagelse af Mændenes Kongregation). Mand. 4. Marts Kl. 15 Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30 (med Deltagelse af unge Mænds Kongregation). Tirsd. 5. Marts Kl. 15 Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30 (med Deltagelse af Damernes Kongregation). Askeonsdag den 6.

Marts Kl. 8 Askevielse, Askeuddeling, Højmesse. Torsd. 7. Marts (og hver Torsdag i Fasten) Kl. 20 Korsvejsandagt med Prædiken af Pater Pauli (og med Deltagelse af Mændenes Kongregation).

Sakramentskirken

Sønd. d. 3. Marts Fælleskommunion for Birgittaforeningen. Askeonsdag 6. Marts Askeuddeling i Forbindelse med Messerne Kl. 6,30 og 8.

St. Antoni Kirke

Sønd. 3. Marts Kl. 8 Fælleskommunion for de unge. Mandag d. 4. Marts Kl. 20 Fastelavnstest for Ungdommen. Onsdag d. 6. Marts Kl. 7 Askevielse og Messe. Kl. 9 Askeuddeling og Messe.

St. Andreas Kirke

Askeonsdag 6. Marts Kl. 8 Højmesse.

Sygeplejerskeforbundet

Retræte afholdes Søndag den 10. Marts paa St. Josephs Hospital af Pastor J. Alsing; Messe Kl. 9; Foredrag om Faste, Bod og Skriftemaal; slutter med sakramental Velsignelse. Tørkost og Sukker medbringes. Deltagelse bedes meddelt til Sr. Benedicte, St. Josephs Hospital inden 8. Marts.

Eukaristisk Forening

deltager i Tilbedelsen i *Jesu Hjerter Kirke* i Fastelavnsdagene, Mandag d. 4. Marts mellem Kl. 15—17.

Kom saa mange som muligt.

I Sct. Ansgars Kirke Tilbedelse som sædvanlig Fredag d. 1. Marts.

Kvindelige Mariakongregationer v. St. Ansgars Kirke

Søndag den 3. Marts Kl. 8 Fælleskommunion.

Sætternissens Søndag

Sætternissen var i sidste Uge usædvanlig hensynsløs mod vor Forsideartikel. I 3. Spalte erstattede han Ordet »Konfessionelle« med »Konventionelle«, paa S. 123 stavede han »Bibelord« som »Bibilorde«, »nyt« som »nye«, slettede et »om« og gjorde et Par Linier helt uforstaaelige. Det var et Sted, hvor der skulde staa, at de hollandske Trossamfund har lært, at de for Fremtiden vil kunne enes om en Række Bestræbelser.

Sætternissens Søndagsmorskab beklages paa det oprigtigste.

Red.

BOGNYT

Nylig udkommet:

Jacques Maritain: *Kristendom og Demokrati.* 39 S. Kr. 2,50.

Ny Bog fra Frankrig:

André Jacquelin: *Espagne et Liberté.* 250 S. Kr. 7,80.

Fra England:

Newman: *Apologia pro vita sua.* Kr. 9,00.

Vann: *The divine Pity.* Kr. 10,20.

Ward: *Gilbert Keith Chesterton.* Kr. 25,20.

Maritain: *The Twilight of Civilization.* Kr. 4,20.

Moody: *John Henry Newman.* Kr. 18,00.

Out Fathers House. Short stories by Chesterton, Bjørnson, Delafield, Garvin, Henry, Selma Lagerlöf and Tolstoy. Kr. 12,60.

Nyt katolsk Blad

Den franske katolske Modstandsbevægelse gik over Jorden med sit Blad: *Témoignage Chrétien*, som har faaet en stor Udbredelse. Bladet haves i Løssalg i vor Boghandel, men vi anbefaler et Abonnement, da det er udsolgt med det samme. Løssalg Kr. 0,25. Abonnement aarlig Kr. 13,50.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning

Central 605

Bndrup

København

Katolske Begravelser

Benzon

ant. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side alle i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Marts.

3. S. *Quinquagesima* (112—26); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (521).
4. M. † *St. Casimir* (845); 2. Bøn: *St. Lucius I* (846), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn, 4. Bøn: For Paven ([122]).
5. Ti. † *Feria* (112—26) uden (violet) Tractus og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
6. O. ASKEONSDAG (117—27); (violet) 2. Bøn: *St. Perpetua og St. Felicitas* (846); Fastens Præf. (516); denne Præf. læses fra nu af hver Dag, ogsaa i Festernes Messer, medmindre disse har en egen Præf.
7. T. *Feria* (129); 2. Bøn: *St. Thomas af Aquino* (846), 3. Bøn: For Paven. — Eller: (hvid) *St. Thomas af Aquino* (846); 2. Bøn: *Feria* (129), 3. Bøn: For Paven; sidste Evang.: *Feria* (130).
8. F. *Feria* (131); 2. Bøn: *St. Johannes af Gud* (848), 3. Bøn: For Paven. — Eller: (hvid) *St. Johannes af Gud* (848); 2. Bøn: *Feria* (132), 3. Bøn: For Paven; sidste Evang.: *Feria* (134).
9. L. *Feria* (136); 2. Bøn: *St. Francisca af Rom* (849), 3. Bøn: For Paven. — Eller: (hvid) *St. Francisca af Rom* (848); 2. Bøn: *Feria* (136), 3. Bøn: For Paven; sidste Evang.: *Feria* (138).
10. S. 1. SØNDAG I FASTEN.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palz 4777,

Kl. 16-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Aarsdagen for Jeanne d'Arc Katastrofen

Torsdag d. 21. Marts, Aarsdagen for Katastrofen paa Jeanne d'Arc Skolen, læses Kl. 8,30 en højtidelig Rekviemsmesse i St. Josefs Kirke for Katastrofens Ofre. Efter Messen — Kl. ca. 10,00 — finder paa Katolsk Assistens Kirkegaard en Indvielse Sted af det Kors, der rejste sig over Skolens østre Fløj, og som nu staar paa de omkomne Søstres Grave. Kl. 11,15 afholdes en Højtidelighed ved Korset paa Skolens gamle Grund.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

København.

Søndag den 3. Marts Kl. 8,30: Akademikermesse i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Derefter Skovtur. Frokostpakke medbringes.

Onsdag den 6. Marts Kl. 19,30: Ordinært Møde, Stenosgade 4. Redaktør Bølling taler om »Kirken og Spanien«. Samme Sted Kl. 18,30: Studiekreds II. Udvalgte Stykker af »Summa theologica«.

C. M. Hinné og Hustru Fredericke født Nolte's Mindelegat

Der vil være at uddele nogle Portioner af dette sidste Aar oprettede Legat. Efter Stifterens Bestemmelse skal Legatet tildeles ældre i København og tilgrænsende Kommuner bosiddende Mennesker, som hører til den katolske Kirke og sidder i smaa Forhold, navnlig saadanne som tidligere har været bedre stillede.

Skemaer til Ansøgning afhentes paa St. Ansgars Kirkes Regnskabskontor, Bredg. 69 St. o. G., aabent alle Hverdage Kl. 15—17, og afleveres samme Sted senest 20. Marts.

St. Dominikus 3. Orden

Tirsd. 5. Marts Kl. 19,30 Møde i Sakramentskirken.

Katolsk vestre Kirkegaard

Anlæg og Vedligeholdelse af Gravsteder udf.

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner
Mansvej 14 · Telf. Valby 4175

D. K. K. F.

Forf. Jørgen Bukdahl

holder Foredrag Mandag den 18. Marts. Reserver Aftenen. Mand. d. 25. Marts, III. Foredrag i Serien »oplysende kirkehistoriske Foredrag«, Reformationstiden, ved Ad-junkt, cand. mag. Johan Jensen. I Kloostret Set. Kjeldsgade 1 Kl. 19,30.

Basar i St. Mariæ Sogn

Søndag den 10. Marts i Menighedssalen og Præstehuset Jens Jessensvej 7.

Bortlodning af mange værdifulde Genstande, Tombola, Lykkehjul, Salgsbod og Restauration. Særlig Afdeling for Børn i Spejderlokalet.

Kl. 15 Kirkekoncert under Medvirken af kgl. Operasangerinde Edith Oldrup og Cellist Svend Schmidt.

Adgang til Bazaren gratis, til Kirkekoncerten Kr. 1,50. Alle er velkomne.

INDBYDELSER

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardsvej 4 · C. 11.313

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-36

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 · TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE

LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER

Økonoma til Trørød

»Danmarks katolske Kvindeforbund« søger et dygtigt Menneske til at forestaa Husholdningen i

»Prinsesse Margrethes Feriehus« Trørød pr. Vedbæk, medens Feriebørnene er der ude samt under Retræterne, i Tidsrummet fra ca. Midten af Juni til Begyndelsen af

September. Henvendelse med eventuelle Anbefalinger samt Gagefordring til *Formanden Grevinde Scheel*, Pile Allé 23 A. Telf. Eva 7091.

<p>„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen) Autoriseret Elektroinstallatør Genforeningsplads 4 Taga 5372 · Taga 5268 x <i>Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elektr. Kroner, Ringe, Tlf. og Signaltag, Radio</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Jos. Fischlein Murermester <i>Limfjordavej 43 · Tlf. Godthaab 8410</i> Udlører Arbejdet v. Sct. Michaels Gaard og Klosteret</p>	<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn. Tlf. 12,166 og 12,161</p>
<p>Anton Siegler Malermester Kingsgade 17 Vester 4753</p>	<p>Flytteforretningen „FREDERIKSHOLM“ <i>v. Andersen og Poulsen</i> Flytning, Opbevaring og Forsendelse besøges med Garanti overalt i Landet Sjælør Boulevard 21 <i>Telefon Valby 3333 · Godthaab 3653 x</i></p>	<p>Ledig</p>
<h2>Holbæk</h2>		
<p>D. Steinecke Hansen Malermester <i>Blegstræde 13 · Tlf. 387</i> Udlører Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Holbæk Eksprestrykkeri <i>Algade 22 · Telefon 1030</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>	<p>Holbæk Materialhandel Sygepleje- og Børneplejeartikler <i>Algade 33 · Telefon 32</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Harald Olsen Glarmester <i>Ahlgade 70 · Telefon 1137 · Holbæk</i> <i>Rullegardiner - Rammer</i> <i>Gardinstånger - Billeder</i> Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Handelskompagniet <i>Aktieselskab - Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Ledig</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 · Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> <i>Algade 28 · Telefon 849</i> Leverandør til Hospital</p>
<p>Holbæk Mejeri A-S <i>Algade 54 - Telefon 65</i> Leverandør til Hospital</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brodsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen <i>statsant. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft <i>Algade · Telefon 365</i> Lev. til den katolske Menighed!</p>
<p>Vejle</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> <i>Vissingsgade 8 · Telefon 121, 205</i> Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer · Pølsefabrik <i>Nørregade 2 · Telefon 1721</i> Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. Tomrermester (Indeh. N. C. Jørgensen) <i>Jernbanegade 18 · Tlf. 131—1631</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester <i>Langeimie 53 · Telefon 2751</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>A-S Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle · Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>G. Andreassen Papirhandel Severin Wulff's Eftl. Telefon 25 — Vejle</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 · TELF. 306 · 307</p>

<p>Randers</p> <p>Randers Andelsmejeri <i>Telefon 776 (4 Linier)</i> Fineste Mejeriprodukter fra dyrlæge-kontrollerede Besætninger</p>	<p>Horsens</p> <p><i>Wittrup</i> HORSENS TEXTILLAGER</p>	<p>Horsens</p> <p>Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p style="text-align: center;">Aarhus</p>		
<p> MEJERIET Vesterbo</p> <p>Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester . Konditor Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	
<p style="text-align: center;">Aalborg</p>		
<p>Ledig</p>	<p>Fodtøjsforretningen Borgergade 31 . Tlf. 1406 <i>All i Fodtøj: Sko, Træsko, Hjemmesko, Træskostøvler samt Sandaler.</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastelvej 22 . Tlf. 3000 <i>Blomster og Kranse</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>Kaj Larsen Svendsgade 24 . Tlf. 5610 <i>Brød . Mælk . Confektur</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 3712 <i>Kolonial . Vin . Tobak . Konserver</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>E. Holmsberg Kastelvej Isenkramforretning Kastelvej 51 . Tlf. 1395 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>"Dania" Flormel — overalt</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 <i>Viktualier . Delikatesser</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastelvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tomrermestre Strandvejen . Telefon 301</p>	<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastelvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 <i>Tricotage og Herrelingeri</i></p>
<p> Mathias Christensen TELF. 1556 ABSALONSGADE 14</p>	<p>M. Thomsen Støtt Entrepenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p><i>Køb Hjemmets Udstyr hos</i> Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udlærer Arb. v. Kamillianerklinikken</p>	<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>	<p>C. Clausen Wrang Kastelvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød, Fløsk og Paalæg Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p style="text-align: center;">N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p> <p style="text-align: right;">Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>		

Katolsk Ugeblad

10. Marts 1946
94. Aargang
Nr. 10

Livet bekræfter...

Jeg blev for nogen Tid siden kaldt til et Hospital, hvor en Patient ønskede at tale med mig. Han var ikke Katolik, men han havde af en Medpatient faaet at vide, at katolske Præster var vant til at høre paa Folk og gav sig Tid til at høre alt, hvad man havde at sige. Han var anbragt paa en lukket Afdeling. Hans Hustru havde forlangt ham indespærret, fordi han i beruset Tilstand havde begaaet Selvmordsforsøg.

Hospitalet havde velvilligt stillet et Lægeværelse til Raadighed for mig, og nu sad jeg der ved

Lægens Skrivebord, medens Patienten sad lige overfor mig og fortalte sit Livs triste Historie.

*

Han begyndte med Begyndelsen. Han var uægte Barn; intet vidste han om sine Forældre. En Moders Kærlighed var ham nægtet. Han var et Børnehjemsbarn. Fra Børnehjemmet kom han i privat Pleje. Hans Plejemoder havde rimeligvis haft de bedste Hensigter. Men hun syntes altid at mistænke ham for at stjæle, skønt han aldrig havde gjort det. Alle Skuffer blev laasede for

De nye Kardinaler
endnu engang

Kommunioni Konzentrationslejren

Et Krucifiks i Buchenwalde

Lidt om en Studiekreds

ham, og Plejemoderens Mistanke hvilede tungt paa ham. Al Fortrolighed var udelukket. Han blev stængt inde i sig selv.

Han var to Gange gift. Det første Ægteskab blev ulykkeligt. Og heller ikke med sin nuværende Hustru levede han lykkeligt sammen. Han var kommet til det Resultat, at Grunden var, at han ikke var i Stand til at elske noget Menneske, fordi han selv havde været stænget ude fra andres Kærlighed. Han havde maattet undvære den Forberedelse til Livet og til Ægteskabet, som en Moders Kærlighed og et Hjems Atmosfære er.

*

Det var rystende at staa overfor denne Livstragedie og at tænke paa, at det, jeg havde hørt, svarer til, hvad utallige andre Mennesker kan berette.

Livet bekræfter Guds Lov. Al Ulykken stammer fra, at Mennesker sætter sig ud over det Ansvar, der er Forudsætning for alt Kønsliv.

Det er ganske almindeligt nu-tildags at betragte det som en forældet kirkelig Tradition af rent formel Natur, at Ægtepagt skal gaa forud for Kønsliv.

Forunderligt er det at høre Mennesker drøfte Erotik uden at skænke det en Tanke, at Kønslivets Maal er Barnet. Ogsaa Aviserne Diskussion om Norden-toft-Sagen har manglet dette fundamentale Synspunkt.

(Fortsættes Side 150)

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Kedler ★
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

ROSENBERG
Tonic Water
Faas over hele Danmark

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Koloniul en gros
Ryesgade 106
Telefon Central408

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrug. 125, Telefon Amager 4019

Mark Poulsen & Rønne
INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

F. Christensen

Aul. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udlærer Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Gaa i »AKA« Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.
Altid friske Smaaker

Ja, jeg sværger...

af Zorilla

Legende om det kendte Krucifiks
»Christus de la Vega« i Toledo

Don Pedro Ruiz de Alarcon var i hine Tider kongelig Statholder i Toledo. Han var berømt lige saa meget for sin Retfærdighed som for sin Tapperhed. I en Række Aar havde han kæmpet for sit Fædreland, og disse Krig havde kostet ham den ene Arm, men hans Hjerte havde intet lidt.

Nu leder han med stor Anstand som Præsident Toledos høje Ret. I en bred Lænestol sidder han under den høje Tronhimmel omgivet af alvorfulde Dommere. Taalmodig lytter han til den estonige Oplæsning af Protokollen. Bisidderne gaber under denne søvndyssende Mumlen, nogle piller af bare Kedsomhed ved Folderne i deres vide Kapper. Skriverne lader Solen tørre deres Papirer, medens Retsbetjentene bevogter Dørene, og Købernes og Sælgernes høj-røstede Tingen lyder nede fra Torvet.

Pludselig kommer en høj Kvindeskikkelse til Syne paa Tærskelen til Salen. Det er en ung, skøn Pige. Hendes Ydre røber stor Ophidselse: Hun er ude af sig selv, Øjnene røde og opsvulmede af Graad, Haaret løst og uordnet. Kaaben har hun svøbt skødesløst om sig. Hun kaster sig for Præsidentens Fod og udbryder: »Jeg kræver Retfærdighed, Dommere, en Retskendelse, høje Herre!« Ridderligt rejser Don Pedro de Almarcon hende op, holder med en bydende Haandbevægelse Mængden, der trænger sig frem, tilbage og spørger:

»Hvem er du, Kvinde?«
»Inez de Vegas er mit Navn!«
»Hvad ønsker du?«
»Jeg kræver min Ret!«
»For hvad?«
»For et brudt Løfte!«
»Hvilket Løfte?«
»Et Ægteskabsløfte!«
»Har man givet dig det?«
»Ja!«

»Og ikke holdt det?«
»Nej!«
»Har du Vidner?«
»Ingen!«
»Og Løftet?«
»Ja, ved Gud, han svor mig Troskab, da han forlod Toledo!«
»Hvad hedder han?«
»Diego Martinez!«
»Er han adelsbaaren?«
»Ja, og han er Officer, høje Herre!«

»Før Officeren her hen! Han maa holde sin Ed, hvis han har givet den.«

Der hersker Stilhed i Salen, medens der gaar Bud efter ham. Snart lyder faste Trin og Sporeklirren i Forhallen. En Tjener slaar Forhænget til Side og melder: »Kaptajn Don Diego!« Don Diego træder raskt og fortørnet ind. Don Pedro spørger: »Er I Kaptajn Don Diego?«

Denne svarer stolt:

»Ja, det er mig!«

»Kender I denne Kvinde?«

»Hvis jeg ikke tager fejl, har jeg kendt hende for 3 Aar siden.«

»Har I svoret at tage hende til Ægte?«

»Nej!«

»Kan I bekræfte med Ed, at I ikke har lovet hende Ægteskab?«

»Ja, jeg kan aflægge Ed paa det!«

»Han lyver,« raaber Inez grædende af Skam og Harm.

»Kvinde, betænk hvad du siger!«

»Jeg gentager: Han lyver. Han har tilsvoret mig det!«

»Har du Vidner derpaa?«

»Nej!«

»I saa Fald, Kaptajn, gaa med Gud og forlad mig, at jeg tvivlede paa Eders Ære!«

Tilfreds vender Martinez sig mod Udgangen, men Inez tager en rask Beslutning og raaber:

»Kald ham tilbage, thi jeg har et Vidne, kald ham tilbage, høje Herre!«

Don Diego træder atter frem for Retten. Dommere tager

Plads igen, og Inez tager Ord:

»Jeg har et Vidne, der hverken mangler Indsigt eller Sandhedskærlighed!«

»Hvem?«

»En Mand, der i Afstand hørte paa vor Samtale og saa ned paa os!«

»Stod han paa en Balkon?«

»Nej, han hang paa Pinslens Pæl, hvor han forlængst havde udaandet!«

»Han er altsaa død?«

»Nej, han lever!«

»Ved Gud, du snakker over dig, Kvinde! Hvem var det?«

»Det var »Christus de la Vega«, for hvis Fod Diego svor falsk!«

Ved Christi Navn rejser alle Dommere sig ærbødigt op med forskrækkede Miner. Don Diego slaar forvirret og skamfuld Øjnene ned.

Don Pedro forhandler sagte med Dommere og bekendtgør derpaa højtideligt: »Loven er Lov for alle; dit Vidne, Inez, er vel det bedste, men et saadant Vidne egner sig kun for en Gudsdom! — Vi skal gøre, hvad vi kan. Ved Solopgang skal Vidneførslen finde Sted ved »Christus de la Vega.« —

En skøn Aften lægger sig over Toledo. Solen farver Himlen purpurrød i Vest; Blomsterduften vugges sødt paa Aftenbrisens blide Bølger; i Dalen bruser Flodens Vande, og ved dens Bredder kvidrer Fuglene deres Aften-sang. —

Paa Byens Torv samles nu en Gruppe Folk. I Spidsen for alle skrider den ædle Don Pedro de Alarcon, ham følger Ibon de Vargas, Inez' Fader, med sin Datter, saa kommer Dommere, Retsskrivere, Vagt- og Tjenerskab, ogsaa Munke, Riddere, Fruer, Børn og Borgere i Mængde. En stor Mængde nysgerrige venter allerede i la Vega, en Landsby ved Floden. Der staar ogsaa Martinez i en iøjnefaldende Dragt, en vid Kappe med hvide Kniplinger paa Krave og Opslag. Huen rigt prydet med Sølvspænder, med gyldne Sporer paa Fødderne og Haanden stolt hvilende paa Kaardeknoppen. Folk skotter hemmeligt hen til ham, Børnene beundrer hans prægtige

Uniform, Pigerne hans trodsigstolte Aasyn. Saa snart Dommerne er ankomne til Stedet, betræder alle Klostergaarden, der ligger mellem Indgangen til Klosteret og Kirken. Foran det hellige Krucifiks tændes fire Kærter og en Lampe. Saa beder man en stille Bøn. Christus de la Vega er anbragt saaledes, at Fødderne knap er en Alen fra Jorden. En Notar nærmer sig nu Kristus; hans Ansigt er lige i Højde med den Korsfæstede hellige Bryst. Paa den ene Side staar Martinez, paa den anden Inez de Vargas, længere tilbage Statholderen med Dommerne og Vagten. Efter at Notaren tvende Gange har oplæst Anklageskriftet, hæver han sin Røst og tilspørger Kristus:

»Jesus, Mariæ Søn! Du er denne Morgen indkaldt af Inez de Vargas som Vidne. Vil Du aflægge Ed paa, at Diego Martinez for Din Fod engang højtideligt har

givet hende Løfte om at lage hende til sin Ægleviv?»

Og se blot! En stivnet Arm løsner sig fra Korsbjælken, en gennemstungen Haand lægger sig til Ed paa Klageskriftens Blade, og en overjordisk Stemme runger lydeligt gennem Stilheden:

»Si, juro!« — Ja, jeg sværger.

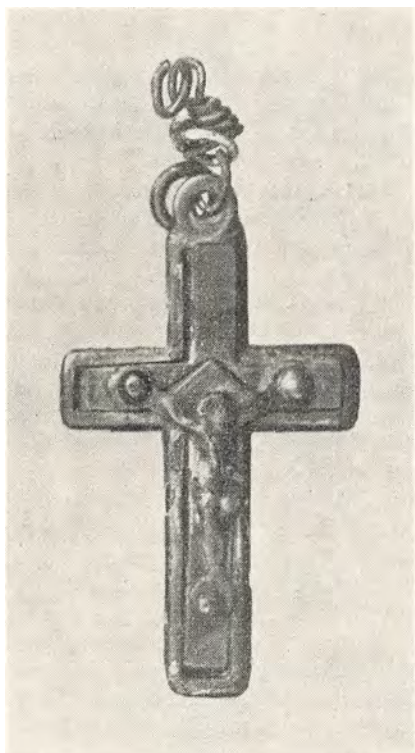
Den forfærdede Mængde stirrer paa den hellige Skikkelse, hvis Læber har aabnet sig, og hvis Arm peger ned fra Korset.

Efter denne Tildragelse gik Diego Martinez i sig selv. Han forsagede Verden. Ogsaa Inez gik i Kloster. Dommerne bevidnede denne Begivenhed, endnu mens de var dybt grebet af Underet. Der blev opført et Kapel med et Alter, hvor Don Pedro stiftede en aarlig Mindemesse. Og endnu den Dag i Dag faar Folk een Gang om Aaret Adgang til at se det hellige Krucifiks, hvis ene Arm er løsnet fra Korset.

Et Krucifiks i Buchenwalde

Fortalt af Politibetjent Ove Gaarde Nielsen

En Kollega skriver i en Bog om Politiets Internering i Tyskland, at det blev sværere og sværere at synge Salmen »Altid frejdig, naar du gaar ...« og »at vi somme Tider følte det, som om selv Gud havde forladt os«.

Paa det Tidspunkt, hvor jeg havde det sværest i »Buchenwald«, havde jeg en Oplevelse, som maaske kan interessere Katolikker. Da jeg var ved at blive grebet af Humørsyge og Pessimisme — hvilket man meget nemt dør af i en Lejr som Buchenwald — kom jeg gennem en fransk Journalist i Forbindelse med en Landsmand til ham, som var Biskop. Første Gang vi talte sammen var øverst i et Køjestativ, med Journalisten, der kunde Engelsk, som Tolk. Biskoppen gav mig det gamle apostoliske Broderkys, og senere, da jeg skulde tilbage til min egen Barak, gav han mig Lov at laane

et Krucifiks. Efter en Uges Tid gav jeg Biskoppen Krucifikset tilbage, og de to blev nu mine »Plejebørn«, naar vi fik Pakker fra Danmark. Tiden gik saa til først i December 1944, hvor det forlød, at vi skulde hjem, men mine Venner kunde ikke tro det.

Da vi en skønne Dag fik vore Uniformer og civile Tøj udleveret, kom Biskoppen til mig, puttede Krucifikset i min Lomme og sagde, at hvis det nu gik til en anden Lejr, kunde han bedre klare sig uden Krucifiks end jeg.

Han fik Ret; vi skulde ikke hjem, men blev overflyttet som Krigsfanger til en anden Lejr, hvor vi holdt Juleaften i Baraker uden Køjer, Tæpper, Lys og med en halv Liter Roesuppe som Festmaaltid.

I Buchenwalde var der iøvrigt adskillige katolske Præster, og Biskoppen fortalte, at man her kommunicerede ganske som de første Kristne i Katakomberne. Hostierne blev smuglet ind med Arbejdstransporter fra det nedenfor Buchenwald beliggende

Weimar. Den kommunicerende fik saa Herrens Legeme udleveret i et lille Stykke Papir, som han senere skulde brænde. — Jeg selv opnaade dog ikke at kommunikere paa denne Vis, men saa meget større Betydning fik Biskoppens Krucifiks for mig.

Om Biskoppen maa jeg til Slut meddele, at han var over 70 Aar, aandsfrisk, men udsultet og mager, og at han maatte bære Sten som vi andre.

Noter om Korsene:

Det andet, lille, fandt en Kollega under Oprydningen i Ruinerne af de store Fabriksanlæg, som var knyttet til Buchenwald, og som Englænderne ødelagde fra Luften uden at ramme Barakkerne; Kollegaen bar det inde under Jakken i det Stykke Staaltraad, som ogsaa ses; han vil aldrig mere kunne skille sig af med det.

Ønsker tilfredsstillet og opfyldt. Men nu er den jo Legemets bevægende Kraft, altsaa bør ogsaa her alle dens Ønsker blive opfyldt i et Nu.

Om den fjerde Egenskab har Skriften ikke mange Oplysninger, skønt den er meget vanskelig for os at forstaa. »Der saas et sjæleligt Legeme, der opstaar et aandeligt Legeme,« siger St. Paulus I. Kor. 15, 44. Herefter bliver det opstandne Legeme ikke, som man kunde formode, en Slags luftigt eller æterisk Væsen, men det mister det tunge, grove og klodsede, der kan sætte sit Præg paa vore nuværende Legemer. Det bliver et fuldkomment Redskab for Sjælen, er frit for alt sanseligt Begær og lager paa fuldkommen Maade Del i Sjælens aandelige Liv. Allerede de tre tidligere nævnte Egenskaber er medvirkende til, at Legemets Aandeliggørelse kan blive til en Virkelighed. Resultatet af denne Forvandling er en saa stor *Finhed*, at den sætter os i Stand til at kunne gaa gennem andre materielle Ting, ligesom Lyset gaar gennem Glas. Her er der nu to Muligheder: Enten kan det fremmede Legeme ikke gøre Modstand mod en saadan Gennemtrængning, eller det herliggjorte Legeme overvinder al Modstand. Derved kommer det i høj Grad til at ligne aandelige Væsener, det faar Del i den Form for Eksistens, som er særegen for en Aand, og det kan glæde sig ved Aandens Frihed uden at opgive sit eget Væsen.

Det er umuligt at anføre direkte Skriftsteder som Vidnesbyrd for denne Egenskab. Men man kan til Gengæld henvise til nogle Kendsgerninger i vor Frelseres Liv. Længe før Kristus var opstaaet fra de døde, skete der dette, at han blev født af Jomfru Maria saaledes, at hun ikke mistede sin Jomfruelighed. Hele den katolske Kirke beken-der jo denne Tro i hver hellig Messe, i hvert Confiteor og i det lauretanske Litani, naar vi paa- kalder Maria som den »ukræn- kede Moder«. Hvad der saa ske- te Paaskedag, fortæller Evange-

Hvad vi venter VIII

Legemets Kraft og Aandeliggørelse

»Hvad der saas i Svaghed, det opstaar i Kraft.« Med denne den tredje Antitese udtrykker Apostlen Paulus en Egenskab ved de opstandnes Legeme, der er forholdsvis let at forstaa, og som ikke volder større Bryderier. Med Kraft menes Legemets *Sundhed og Livsfylde*; endvidere en saa *fuldkommen Brug af Lemmerne*, at en Bevægelse i Rummet kan fuldbyrdes ved bare at ville den. Saa lydigt bliver det ellers saa træge Legeme over for Aanden.

Derfor siges der t. Eks. i I. Tess. 4, 16 om de afdøde og Herrens Genkomst, at »vi, som lever og bliver tilbage, bortrykkes til- lige med de opstandne i Skyerne for at møde Herren i Luften; og saa skal vi altid være sammen med Herren.« Her bliver man ogsaa uvilkaarligt mindet om nogle Ord hos Profeten Isajas 40, 31: »Ny Kraft faar de, der bier paa Herren, de faar nye Svingsfjer som Ørnen; de løber uden at mattes, de vandrer uden at trættes.« Og i Visdomsbogen læser man 3, 7: »Paa Dommedag vil de straale og springe frem som Gnister i Rør.« Ja, det er jo nu saaledes: Herren, den evige

Gud, som har skabt dem af Jord og som ikke trættes eller mattes, han giver dem nu Del i den Fylde af Kraft og Styrke, som han selv ejer. Vi gør klogt i ogsaa at lænke paa vor Frelser. Efter sin Opstandelse viste han sig for sine Disciple og forsvandt igen med en Tankes Hurtighed. Paa Himmelfartsdagen løfter han sig op i egen Kraft fra Jorden til Skyerne.

Paa Grund af disse Kendsgerninger og Skriftsteder har Kirkefædrene tillagt de opstandnes Legemer en Egenskab, som har faaet Navnet: *Bevægelighed*. Den skal forstaaes, som Augustinus forklarer den: »Der, hvor Aanden vil, er med det samme ogsaa Legemet.« Det er ikke vanskeligt at se den dybere Grund, der har været Aarsagen til denne Opfattelse. Siden det opstandne Legeme skal være det passende Redskab for Sjælen og dens Led- sager hele Tiden, bør det svare til Sjælens herliggjorte Tilstand og maa ikke hindre eller sinke denne i dens Virksomhed eller Bevægelighed. Dertil kommer endnu en anden Grund. Da Sjælen jo nu er fuldkommen lykkelig, maa den kunne se alle sine

listen Mattæus saaledes: »Da det gryede ad den første Dag i Ugen, blev der et stort Jordskælv. En Herrens Engel steg ned fra Himlen, væltede Stenen bort fra Graven og satte sig paa den. Til de Kvinder, som var kommet for at se til Graven, sagde han: »I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her. Thi han er opstanden, som han har sagt.« Kristus havde imidlertid forladt sin Grav, før Englen var steget ned uden at bryde Seglene paa Gravstenen eller vælte denne. Noget lignende gentog sig samme Dags Aften, da Disciplene holdt sig bag lukkede Døre af Frygt for Jøderne. Jesus kom, uden at Døren blev aabnet. Han stod pludseligt midt iblandt dem og sagde: »Fred være med jer (Mt. 28, 1—7). (Joh. 20, 19).

Endvidere har man henvist til ikke saa faa Lighedspunkter og Forbilleder, som findes hos særlig benaadede Mennesker, naar de ekstraordinære Tilstande indtræder, som vi kender fra den højere Mystiks Verden. Dog ikke blot Grunde udefra kan gøres gældende, men ogsaa Momenter, der ligger i selve Sagens Natur, kan anføres til Bekræftelse og Belysning af de opstandne Legemers Finhed. Denne svarer nemlig ganske til den herliggjorte Sjæls Tilstand, idet den forøger dens salige Fryd og opmuntrer den uafladeligt til at lovprise og takke Gud saa meget desto mere.

Ud fra det, vi hidtil har hørt om de fire Antiteser, kan vi danne os et Begreb om deres *Betydning og Formaal*. Det opstandne Legeme skal blive ligedannet med sin Sjæl. Denne skal kunne beherske sit Legeme helt og give det Del i sin Skønhed og Fuldkommenhed. Derved bliver Legemets Materialitet, omend ikke ophævet, saa dog i en vis Forstand overvundet, og Aandens Herredømme over Legemet bliver fuldkomment.

Alt nu, medens vi lever vort jordiske Liv, behersker Aanden som Livsprincip vort Legeme og dets Funktioner og Bevægelser. Men for dette Herredømme er der sat ret følelige Skranker. Aanden kan ikke gøre Legemet uafhængigt af Rummets, kan

ikke sikre det mod Lidelser og Smerter og kan ikke bruge Lemmerne som Redskaber til hvilken som helst Bevægelse.

Ja, man er nødt til at sige mere endnu. Paa Grund af sin Forbindelse med Legemet er Aanden hindret i at bruge sin egen Frihed fuldt ud. Den kan ikke eksistere paa Steder og under Forhold, hvor Legemet ikke kan det. Den maa dele Lidelser og Smerter med Legemet, og den sinkes og generes ikke sjældent af det i sin egen Virksomhed. Er Legemet træt og udmattet, kan Aanden heller ikke mere gøre, som den gerne vilde. Hvor er det dog sandt, hvad Skriften siger netop om dette Forhold: »Fordi et forgængeligt Legeme besværer Sjælen, og Jordhytten tynger det tankerige Sind, derfor er usikre de dødeliges Tanker, og uden Fasthed, hvad vi udtænker. Med Møje gætter vi de jordiske Ting, og fatter med Besvær, hvad der ligger for Haanden. Hvem kan saa udforske, hvad der er i Himlen?« Visd. 9, 14—17.

Først ved Guds Aands Kraft bliver Sjælens Herredømme over Legemet fuldkomment. Først naar Sjælen selv er løftet op paa et højere Trin af Aandelighed, kan den aandeliggøre Legemet og frembringe de Virkninger eller fire Egenskaber, som vi nu udførligt har talt om.

Paa denne Maade oplever vi saa den Overraskelse, at alt det bliver givet tilbage, som vi i sin Tid havde før Syndefaldet, kun med den Undtagelse, at den fremtidige Tilstand er langt fuldkomnere end den, vi har mistet ved den første Synd.

Medens Mennesket levede i Paradiset, var vore naturlige Ufuldkommenheder suspenderet, efter Opstandelsen bliver de ved en indre Forvandling helt ophævet. Hvad Mennesket ejede i Paradiset, var noget, som kunde mistes. Det, vi faar ved Tidernes Ende, bliver vort umistelige Eje. Havde Sjælen dengang et Herredømme over Legemet, som i Forhold til det nuværende var imponerende, saa bliver ved Herliggørelsen dette Herredømme uforligneligt langt større og fuldkomnere. Legemet løftes op

til et højere Trin af Liv og Virksomhed. Hele Mennesket, d.v.s. Legeme og Sjæl kommer i Besiddelse af en overnaturlig Skønhed, Fuldkommenhed og Salighed, og fra dette Øjeblik af er Guds Tanke og Plan med Mennesket blevet til en fuldkommen, alsidig og uforgængelig Virkelighed. Og alle bryder ud i et Jubelraab og lovpriser Guds Godhed og Magt.

F. K.

Livet bekræfter

(fortsat fra Forsiden)

Livet bekræfter Guds Lov. To unge Mennesker giver letsindigt efter for den erotiske Dragelse. En Smule Letsindighed, ja, men som har til Følge, at et Menneske bliver ulykkeligt, Barnet, der er Frugt af Letsindigheden.

*

Ægtepagten skal gaa forud, fordi *kun da er der sikret Barnet et Hjem*. Hvor mange unge Kvinder har ikke ladet sig besnakke af samvittighedsløse Mænd. Han lovede Ægteskab og Guld og grønne Skove. Men næppe faar han at vide, at hun skal have et Barn, førend han forsvinder og lader baade hende og Barnet i Stikken. Hvis hun havde haft Karakterstyrke til at kræve Ægteskab, førend hun indlod sig med ham, var Katastrofen ikke sket.

*

Jeg tror gerne, at der er mere Svaghed end Hjerteløshed i de erotiske Forvildelser. Nuvel, Klarsyn kan afhjælpe Svagheden. Svagheden forudsættes netop af, at man handler i Taage. Du, som ikke er et hjerteløst Individ, du kan umuligt ønske at være Aarsag til en ulykkelig Menneskeskæbne. Saa drag da Konsekvensen: Anerkend — i Teori og Praksis — at kun naar Ægtepagten gaar forud for Kønslivet, er dette berettiget.

C. B.

Kommunion i Koncentrationslejren

Vi har modtaget:

Da den af mig fornylig udgivne lille Pièce med ovenstaaende Overskrift har været Genstand for Omtale her i Bladet og der paa meget illoyal — for at bruge et mildt Udtryk — Maade bliver tillagt mig Ytringer, jeg slet ikke har brugt, er jeg nødsaget til en kort og saglig Imødegaaelse, da en længere Redegørelse ikke vil kunne paaregnes at blive optaget af Hensyn til den begrænsede Plads i Bladets Spalter.

1) Jeg har *ikke* angrebet P. Martindale, men kun *beklagt*, at han har meddelt den omtalte Episode uden at tage Afstand deraf.

2) Der insinueres mig paa temmelig perfid Maade, at »hele (min) Argumentation hviler paa mærkelige Misforstaaelser«, ja, at jeg endog har »totalt misforstaaet« den refererede Begivenhed. Jeg har argumenteret, »saa utroligt det end lyder, ud fra den Forudsætning, at P. Martindale taler om en Forbedring af Reglerne for Sakramentets Opbevaring«. Dette er *ikke* korrekt. Jeg har oprindelig og principielt kun haft for Øje den efter min Mening paa rituelle kirkelige Forskrifter hvilende Anskuelse om den ydre Ærbødighed, vi skylder Alterets allerhelligste Sakramente. Og denne Ærbødighed spirer frem af Troen, som tillige er Grundlaget for vor Kærlighed til Frelseren. Har man denne fundamentale Tro og denne inderlige Kærlighed, vil et saadant Sindelag ikke kunne taale en uværdig eller mindre værdig Behandling af det Allerhelligste, som den er skildret i omtalte Beretning. Her drejer det sig ikke om Tilfredsstillelse af Følelser eller Stemninger, men om en urokkelig Overbevisning, som indebærer den dybeste Respekt for den eukaristiske Frelser. Man tænke blot paa Herrens Ord til Moses foran den brændende Tornebusk: »Drag dine Sko af dine Fødder, thi det Sted, du staar paa, er hellig Jord« (Exod. 3, 5). Jeg kan ikke skønne, at Mangel paa ydre Ærbødighed skulde være et Symptom eller »sensationelt« Eksempel paa Forbedring i religiøs Henseende. Det er overhovedet ikke faldet mig ind at tænke paa »en Forbedring af Reglerne for Sakramentets Opbevaring«, og jeg maa bestemt tilbagevise en saadan Insinuation som ganske taabelig og vilkaarlig.

3) »I selve Historien indlægger (jeg) adskilligt, som slet ikke staar der ... at Advokaten gik med

de nævnte Træsko paa Fødderne.« Ja, dette maa man vel gaa ud fra, naar der kort i Forvejen siges, at »i den Lejr gik Fangerne med meget tykke Træsko«. Thi man kan vel næppe antage, at Advokaten skulde være gaaet barfodet og have baaret Træskoene i sine Hænder!

4) Der staar ganske vist ikke i P. Martindales Beretning noget om »Søle«. Men naar man har læst autentiske Beskrivelser af de utrolig snavsede Tilstande i Koncentrationslejrene, hvor Fangerne henstæbte deres Tilværelse baade Sommer og Vinter under de værste Forhold, maa det anses for temmelig sikkert, at der almindeligvis har været *mere* end sølet. Træsko er vel netop beregnet til at bruge i sølet Føre.

5) P. Martindale har ikke skrevet, at Lægmanden handlede »uden Bemyndigelse fra højere kirkelig Autoritet«. Indrømmet. Men der staar heller ikke det modsatte, at en saadan Bemyndigelse var bleven givet, og det havde dog kun været rimeligt at fremhæve det, hvis det var sket. Thi ellers maatte man gaa ud fra, at denne Lægmand havde handlet egenraadigt og uden fornøden Autorisation.

6) Jeg har antydnet, at »Advokaten end ikke havde vasket Hænder«. — Nej, undskyld; jeg har kun stillet det Spørgsmaal: »Mon Manden i Forvejen havde vasket sine — ikke konsekreerede — Fingre?« Naar man har læst og hørt om de gennemgaaende ret snavsede Arbejder, Fangerne i Koncentrationslejrene var satte til at udføre, om manglende Renlighed paa Grund af Vandmangel o. s. v., saa er et saadant Spørgsmaal dog ikke helt uberettiget.

7) Hvilken Garanti eller Sikkerhed havde mon Advokaten for, at de af en Katolik (blandt de tyske Vogtere) ham overbragte Hostier virkelig var konsekreerede? og at han havde faaet Lov til, »naar han kunde komme til det«, at uddele Kommunionen »fra dette Lager«! Det lyder saa meget mere mærkeligt, som der umiddelbart efter siges, at »sommestider var der ogsaa en Præst, der læste sin Messe i det frie«. Saa kunde denne vel selv uddele den h. Kommunion, og i saa Fald vilde Kommunionssuddelingen ved Lægpersoner have været upaa-krævet og utilstedelig uden en ganske særlig højere Fuldmagt.

8) Jeg beskyldes for at have karakteriseret hele den omtalte Be-

handling af Alterets allerhelligste Sakramente som »Profanation, Vanhelligelse, — ja, et blasfemisk Sa-

(Sluttes Side 155)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Det forventes paa velunderrettet Hold i Vatikanet, at den hellige Fader i allernærmeste Fremtid vil besætte Posten som Kardinalstatssekretær, der blev ledig ved Kardinal Magliones Død forrige Aar. — I Tilslutning til Konsistoriet, hvor saa mange fremmede opholdt sig i den evige Stad, har den hellige Fader i de forløbne Uger givet en Række Audienser. Det samlede diplomatiske Korps har saaledes været hos den hellige Fader, som ved denne Lejlighed bl. a. tog til Orde i Anledning af de Beskyldninger, som atter og atter rejstes mod ham for at have taget Parti med Hensyn til Freden. Den hellige Fader understregede, at han aldrig havde ytret et eneste uretfærdigt Ord eller undladt at fordømme nogen uretvis Fremfærd, men havde undladt at fremsætte Udtalelser, som kunde bringe den ene eller anden Folkegruppe i Vanskeligheder under deres nuværende Forhold. Den hellige Fader fremhævede, at han aldrig — saaledes som det fremhæves fra visse Hold — havde udtalt sin Billigelse af Overfaldet mod Sovjet. — Den hellige Fader har endvidere modtaget et stort Antal Spaniere, der har været i Rom for at overvære Kardinalkaaringerne, og sluttede sin Tale til disse med følgende Ord: Gid Gud maa ledsage jer paa Hjemreisen og at det katolske Spanien i disse mørke Tider, som vi alle lider under, maa kunne bidrage til Løsningen af Dagens mangfoldige Problemer, med en oprigtig kristen Aand, en Aand, der ikke blot søger Retfærdighed, men ogsaa er besjælet af Barmhertighed, den samme Aand, som bør lede Enigheden over hele Verden, saaledes at der til sidst kan komme til at herske den Ro, Orden og Respekt for alles Rettigheder samt den Fred, som alle Nationer higer efter. — Det forlyder i Vatikankredse, at Kardinal Spellman fra New York paa Tilbagereisen til U. S. A. vil gøre Ophold i Madrid for der at overbringe General Franco et Brev fra den hellige Fader, hvori denne fremlægger et Forslag til Løsningen af det spanske Monarkiproblem.

Tyskland

Professor Romano Guardini er blevet kaldet til et Professorat ved Universitetet i Tübingen.

Endnu engang:

De ny Kardinaler,

deres Stilling, Rang, Paaklædning og Bopæl

4 Ungarns Primas, Erkebiskoppen af Esztergom, Josef Mindszenty, kom en Dag for sent til det første Konsistorium. Han fortæller Journalisterne om Vanskelighederne ved at lase Tilladelse til at forlade hans sovjet-okkuperede Land. »Jeg fik først mit Pas i Gær, endskønt jeg havde båret om det for en Måned siden, og tilløjer min Udeblivelse skyldes, lad os kalde det Formaliteter — ikke forsæmelige Vanskeligheder!

Ifølge den kirkelige Lovbogs Forordninger består Kardinalkollegiet af 70 Medlemmer: 6 Kardinalbiskopper, 50 Kardinalpræster og 14 Kardinaldiakoner, og det er faktisk sjældent, at Kollegiets Pladser alle er besat, som Tilfældet er i Øjeblikket. De seks Kardinalbiskopper er efter gammel Skik og Brug Overhovede for de syv omkring Rom beliggende (suburbikære) Bispedømmer: Ostia, Albano, Frascati, Sabina, Porto-Santa Rufina, Palestrina og Velletri. Den ranghøieste Kardinalbiskop er Dekan for det hellige Kollegium og varetager foruden det Bispedømme, der tilfaldes ham, da han trædte ind i Kardinalbispernes Række, tillige Forvaltningen af Bispedømmet Ostia (det er Forkløringen paa, at der kun er 6 Kardinalbiskopper, medens der er syv suburbikære Bispedømmer). Den næstældste Kardinalbiskop beklæder Underdekanens Embede. Og ligesom Kardinaldekanen ikke er de øvrige Kardi-

4 En Større kinesiske Teologstuderende ventede i Roms Lufthavn rasmodigt paa den amerikanske Maskine, der bragte den kinesiske Kardinal, Biskop Thomas Tien fra Tsingtao til den hellige Stad

nalers Overordnede, men blot »den første blandt de lige«, saaledes betyder de tre »Grader« ingen Forskel i Kardinalsretighederne, men højest en historisk og en vis ceremoniel Forskel.

I Spøg har man ofte besvaret Spørgsmaalet: »Hvad er en Kardinal?« med »Et af Pavens Luners« — og for saa vidt er der noget rigtigt i det, som kan henlytte sig af den ham alene tilkommende Ret ikke et Lune, men meget samvittighedsfulde og grundige Overvejelser, naar han vælger Medlem-

merne af Kirkens højeste Senat. Kun de »mest vælgte« Mænd, kendelegnet af Lærdom, Færdighed og Forvaltningstalent, maa faa den nie Hal. Det foreskriver Reformkonciliet i Trent. Efter den gældende Kirkeret skal Kardinalerne være Præster, hvad der ikke lidligge var Tilfældet, hvorimod det ikke er nødvendigt, at de er Biskopper. Kardinalbiskopperne er det imidlertid altid. Kardinalpræsterne som oftest, især da hvis de vælges blandt de »første« for Rom residerende Erkebiskopper og Biskopper. Kardinaldiakonerne er det imidlertid ikke, og den, der allerede var viet til Biskop, kan kun blive Kardinalpræst, ikke Kardinaldiakon. Samtlige Kardinaler, uanset hvilken »Kategori« de tilhører, nyder imidlertid visse Forrettigheder fremfor »almindelige« Biskopper. Der er endvidere stillet Paven den Gænske — naar han udnævner Kardinaler — at ingen kan blive Kardinal, dersom dennes

Broder, Onkel, Neve eller Fætter allerede er Medlem af Kardinalkollegiet. Denne Bestemmelse tager Sigte paa at hindre Nepotisme, der i tidligere Aarhundreder ofte har bragt Kirken i store Vanskeligheder.

Endnu en Bestemmelse vedrørende Valget af Kardinaler indeholder Trident-Konciliet's Reform, nemlig at Kardinalerne skal repræsentere hele den katolske Verden — og denne Bestemmelse kan vist med Rette siges at være opfyldt denne Gang.

*

Kardinalernes Dragt har været meget omtalt i Presse og Radio i den senere Tid og været Genstand for megen Kritik. Kar-

hans Cappa magna, der er saa lang, at den i hine Tider, da Eminencerne foretog deres Rejse til Hest, kunde omslutte saavel Rytter som Ganger. I Advents- og Fastetiden, samt naar Paven er død, veksler skarlagensrødt med violet. Til daglig bærer Kardinalen en enkelt sort Soutane med en kort Skulderkrave, røde Somme, røde Knappe og et rødt Cingulum, og naar en Kardinal til daglig bevæger sig til Fods gennem en Storby, er han næppe at skelne fra en hvilken som helst almindelig Gæstling.

Ved Indretningen af Kardinalens Hellig skal der — ligeledes i Henhold til gammel Tradition — iagttages visse Etikette-For-

4 Den højtidelige Akt i Benediktions-salen, hvor den hellige Fader kalder hver enkelt af de ny Kardinaler til sig og overrækker ham Kardinalværdighedens Tegn. Højtideligheden overværes af adskillige Fremmede, deriblandt Medlemmerne af det diplomatiske Corps ved den hellige Stol.

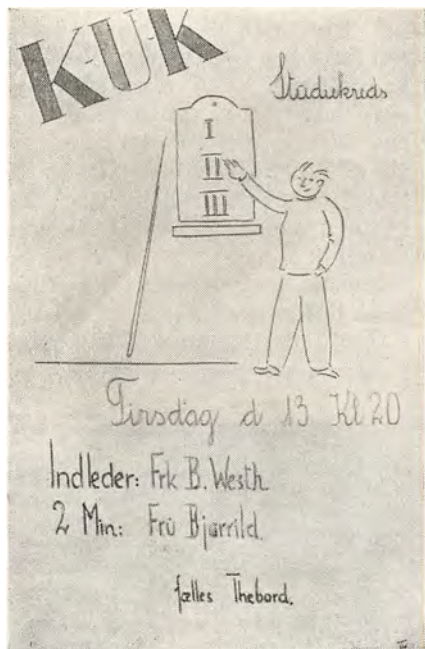
4 Tre Kardinaler — Biskop Spellman, Biskop Gilroy og Biskop Tien — forlader Maskinen i Roms Lufthavn

dinalklædningen er imidlertid en af Kirkens Traditioner — og hvor hyppigt misundes ikke den katolske Kirke dens grundfæstede Traditioner — lad saa være, at Pressen fra Tid til anden har lid »ondt« af den katolske Kirkes »lukstusne Kardinaler«. Kardinalens saakaldte Purpur er skarlagensrødt, — skarlagensrod hans lange Soutane og skarlagensrod den vide, om Vinteren med Hermelin besatte Hattelæppe,

skrifter: særlige Repræsentationsrum, et »Biret« værelse og en Tronsol — iapelseret med rødt Damask og med Stole i samme Farve, endvidere en Baldakin, under hvilken der hænger et Billede af den regerende Pave samt staa en Stol, tiltænkt denne, dersom han skulde komme paa Besøg. Kardinalen har som Regel sin Hellig i Nærheden af sin Residenskirke — vel ni nævnte, naar Helligforholdene tillader det. Kun Kardinalstatssekretæren bor i Vatikanet.

Lidt om en Studiekreds

Ind imellem -

Vi har i disse Spalter læst en Del om, hvordan Ungdomsforeningerne efter de forskelliges Mening burde arbejde, samt lidt om hvordan de udfører Arbejdet. Men det gaar ligesom en rød Traad igennem samtlige Artikler, at Hovedinteressen ligger i Propagandaen for at erhverve nye Medlemmer til de bestaaende Foreninger, medens Foreningens faste Kerne ikke levnes ret megen Betydning.

Efter min Opfattelse ligger der heri en Fejlvurdering af Forholdene. For at udvide en Forening, kræves at den faste Kerne er god, og hermed menes ikke kun, at den bestaar af gode katolske Unge, men ikke at forglemme, maa det være en vaagen katolsk Ungdom, der er sig sine Opgaver paa alle Felter bekendt.

Dette gennemført i Praksis vil altsaa sige, at ogsaa selve Kernen maa der arbejdes med, og hvordan udformer saa dette Arbejde sig da. Jeg vil i det følgende fortælle lidt om en Forening, som jeg har lidt Kendskab til.

Foreningen er en af de ældste K.U.K.'er, vi har her i Landet, men Sognet byder ikke paa saa stor en Ungdom, som Hovedstadsafsnittene kan opbyde, saa derfor naar Med-

lemstallet ikke op paa de flere Hundreder, men ligger omkring en ca. 30 Stk. Dertil maa dog tilføjes, at Størstedelen af alle Medlemmerne altid kommer til Møderne og følger disse med største Interesse.

Men hvad gør da, at Ungdommen her kan samles og sammen drøfte de opstaaende Problemer, for det maa lige tilføjes, at Mødeprocenten her ligger højere, naar der sammenkaldes til »alvorlige« Programmer, end naar det er Fester, det gælder.

I denne Sæson er det en Studiekreds omhandlende de 10 Guds Bud, der bliver gennemdrøftet.

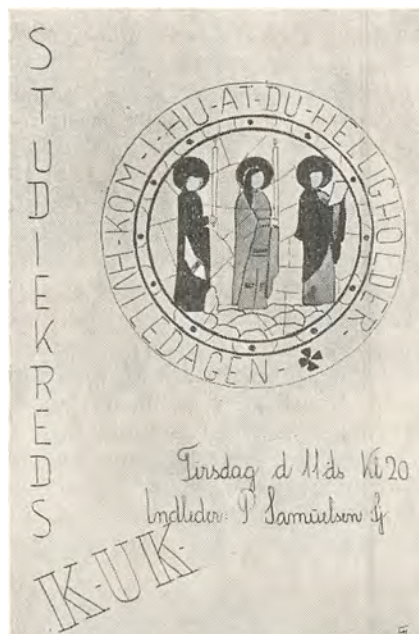
Nu er det maaske ikke mange Problemer, der kan rejse sig over dette Emne, vil mange maaske sige, men dette maa vi hellere korrigere med det samme. Hvor mange Spørgsmaal i Dagliglivet har ikke Tilknytning til disse for en Kristen fastlagte Retningslinier.

Men allerførst et Par Ord om selve Ordet Studiekreds. Ved Ordet »Studiekreds« forstaar man en Form for Oplysningsarbejde, som bestaar i, at et Antal Deltagere samler sig sammen for ved fælles Analysering af et Emne, at faa uvidet den enkeltes Horisont.

Studiekredsen begyndte sidste

Stof og Korrespondance vedrørende disse Sider — der redigeres af Pater Johs. Samuelsen S. J. — fremsendes til *Katolsk Ugeblad's Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.*, og Kuverten mærkes tydeligt »Ind imellem«-. De respektive Ungdomsforeninger anmodes om i god Tid at indsende deres Mødemeddelelser o. l.

Efteraar og holder Møde en Gang om Maanedn, der er afsat en Aften til hvert Bud, dog er det 6. og 9. samt det 7. og 10. af Hensyn til den afmaalte Tid slaaet sammen og behandles under eet.

Den første Aften blev udelukkende helliget Indledningen, og Foreningens gejstlige Raadgiver gav en samlet Oversigt over Guds Bud, samt berettede om Budenes Historie samt Betydning for Samfundet og den enkelte.

Selve Budene er delt ud til forskellige af Foreningens Medlemmer, der har til Opgave nøje at sætte sig ind i Emnet, og derefter holde det indledende Foredrag.

Der er til hvert Bud afsat en Aften, og efter at Indlederen har gen-

nemgaaet Stoffet er Ordet frit, og hver enkelt kommer saa frem med de Tanker og Problemer, der for hans Vedkommende har gjort sig gældende i Forbindelse med det gennemgaaede.

Paa denne Maade bliver Stoffet belyst fra alle Sider og under alle tænkelige Vinkler, og saafremt Diskussionen paa et eller andet Tidspunkt skulde indvikle sig i en saadan Knude, at man ikke ser nogen Udvej, træder Foreningens gejstlige Raadgiver til med sin Viden og Erfaring.

Herved opnaas, at Studiekredsens Medlemmer virkeligt kommer ind i de Tanker, der fremsættes, og ingen gaar fra Aftenens Møde med den Tanke, at man her havde spildt sin Tid.

Det er ogsaa meget interessant at konstatere, at Tilslutningen til disse Studiekredsaffener rækker helt fra de yngre Familiefædre, der hjemme har deres Børn liggende, til de helt Unge, som endnu gaar i Skole, ligesom Interessen for Studiekredsens Arbejde heller ikke er ringe.

Efter min ringe Overbevisning opnaar vor Kirke ved denne Fremgangsmaade, at der ogsaa gøres noget for den Del af Ungdommen, som har Interesser udover at høre Søndagsprædikenen, og mon ikke denne indre Kerne i Ungdomsforeningen bedre vilde kunne agitere for Tilgang, fremfor at Foreningens Bestyrelse jamrer over den daarlige Tilslutning af nye Medlemmer.

F. H.

sker fastslaaet, at det kun *objektivt* set var en Profanation m. m., der fandt Sted. Vi har heller ikke antydnet andet. Men vi har sagt, at vore ypperlige Trosfæller i Rædselslejrene ikke fortjener denne Dom. Til syvende og sidst er Forklaringen paa hele Pjecen vel den, at Pastoren ikke tilstrækkeligt er klar over, hvordan Vilkaarene var i disse Lejre. Havde han været det, vilde han have husket, at kirkelige Forskrifter, der er givet som Retsnorm for normale Tilstande, lader sig føre tilbage til Hovedbudet om Kærlighed til Gud og Næsten, ud fra hvilket, der alene maa handles, naar unormale Tilstande gør det umuligt at overholde Forskrifterne. Den katolske Kirke lægger med Rette megen Vægt paa den uadvortes Side af Religionen, men kun dens Modstandere har paastaet, at den ser sig blind paa alt dette ydre Væsen. De Katolikker, der i de tyske Rædselslejre ofte maatte ofre Religionens Skål for at bevare dens Kærne, har sig — *objektivt* saavel som subjektivt — ad som ægte Katolikker.

Og hermed afsluttes denne Drøftelse, der saa let kunde og saa absolut burde være undgaaet.

Red.

Kommunion i Koncentrationslejren *fortsat fra Side 151*

krilegium, en Sjælsraahed«. Dette er en uærlig ganske utilladelig lemlestet Citation af en løsrevet Sætning af Teksten. Der mangler nemlig et væsentligt Moment, en indskrænkende Tilføjelse, som ikke burde være udeladt. Det paagældende Sted lyder i sin Helhed saaledes: »Men saa meget desto mere maa man vogte sig for at nedværdige ham (vor Herre og Frelser), at profanere ham, at uddrage ham den mest elementære Hensynsfuldhed og ydmyge Ærbødighed ved en Adfærd og Behandling, som — *objektivt betragtet* — strejfer Profanation, Vanhelligelse og rettelig bør betragtes som et blasfemisk Sakrilegium, en Gudsbespottelse.«

Hermed tages der et udtrykkeligt Forbehold, idet der indrømmes Lægmanden at have handlet ud fra en subjektiv from Hensigt.

9) Hele Fremstillingen af den omtalte Begivenhed giver god Grund til baade at nære Skepsis og til at øve Kritik, hvortil jeg som Præst anser mig for berettiget, tilmed da jeg *ved*, at Episoden har vakt Anstød og Forargelse i vide Kredse.

Hvad angaar Reglerne om Opbevaringen af de hellige Hostier, kender jeg ikke noget til Forandringer af de hidtil gældende kirkelige Forskrifter og rituelle Bestemmelser. Efter snart 50 Aars præstelig Virksomhed, deraf omtrent 45 Aar i det danske Vikariat, mener jeg ikke at trænge til nogen anonym Belæring vedrørende Ærbødighed hverken overfor det allerhelligste Sakramente eller overfor »Kirkens sene-

ste Martyrer og matyrieberedte Sjæle.«

Søndag Septuagesima, d. 17. Februar 1946.

Ph. Baron Kettenburg,
Rektor ved Sct. Josephs Hospital.

Svar: Vi har ikke villet nægte at optage ovenstaaende Indlæg, skønt det ikke bringer noget nyt i Sagen. I vort Svar hverken vil eller kan vi benytte os af Pastor von der Kettenburgs stærke Ordvalg (»illoyal, insinueres, perfid, taabelig, vilkaarlig, uærlig« o.s.v.), men vil sagtmodigt fastslaa følgende:

1. Det er en usædvanlig Fremgangsmaade at udsende en Pjece, rettet mod en Konfrater. Det nemmeste og billigste havde været at søge sin Indsigelse optaget her i Bladet.

2. Var det sket, havde vi gjort Pastor von der Kettenburg opmærksom paa, at han var forarget med Urette. Der staar stadigvæk intet hos Pater Martindale om, at det paagældende Par Træsko (eller den ene Sko) var i Brug. Pastoren argumenterer med Søle o. s. v. ud fra en Forudsætning, han selv har konstrueret. Andre Argumenter (f. Eks. Punkt 5) bygger paa et Krav om, at en Historie skal fortælles, saa den er umulig at misforstaa. Et saadant Krav honoreres ikke af en eneste af Verdens bedste Historier med Vorherres Lignelser i Spidsen.

3. Det vil føre all for vidt at citere løs fra Pjecen for at vise, hvordan Pastoren har misforstaaet Ordet »Forbedring«. Vi henviser til Pjecen selv.

4. Pastor von der Kettenburg on-

Basar i St. Mariæ Sogn

Søndag den 10. Marts
i Menighedssalen og Præstehuset
Jens Jessensvej 7.

Bortlodning, Tombola, Lykkehjul, Salgsbod og Restauration. — Særlig Afdeling for Børn i Spejderlokalet.

Kl. 8: *Børnemesse*, derefter aabnes Basaren.

Kl. 10: Højmesse, under hvilken Basaren er lukket.

Kl. 11,30: Messe med italiensk Prædiken.

Kl. 14,30: *Kirkekoncert* under Medvirken af kgl. Operasangerinde *Edith Oldrup* og Cellist *Svend Schmidt*. Adgang Kr. 1,50.

Kl. 19,30: Andagt, derefter Lodtrækning.

Alle er velkomne.

FILM

Fire nye Film og een ældre har i den forløbne Uge haft Premiere i København; ikke mindre end to af dem var Hjemmeavt og har som Følge deraf ekstra Krav paa vor Interesse. Palladium fik 25.-2. Premiere paa sin egen »Far betaler«, et Lystspil af Arvid Müller efter Jens Lochers elskværdige Komædie »Det dyre Brød«, her iscenesat af Filmssamfundets Pristager, *Johan Jacobsen*. Filmen er meget ringe. Den er ikke uden pudsige Idéer og man ler mange Gange under Opførelsen, men det hele er tomt og bart, der er ingen Idé i Filmen i nogen som helst Retning ... og det er ilde. Løjerne er heller ikke saa overgivent festlige, at man paa den Konto finder sig i alt det andet. Filmen er en beskedent Mellemret. -- Og Saga fik 27.-2. Premiere paa sin egen »Oktoberroser«, der er helt og holdent lavet af *Charles Tharnæs*. Dette er nu ikke ment som en Ondskabsfuldhed, for skønt Tharnæs første Film »Spurve under Taget« var drivende sentimental, saa har han dog lavet det rigtig nydelige og hjertelige Lystspil over »Trold-kan-tæmmes«-Motivet »To som elsker hinanden«. Men med »Oktoberroser« mister han igen alt det Terrain, han vandt sig med sin forrige Film. Hans Forkærlighed for at finde »stille Eksistenser« frem svarer ikke paa langt nær til hans Evne til at udnytte deres Skæbner. Han tror sikkert selv, at jo enklere, jo mere dagligdags det hele skildres, jo ægttere og sandere bliver Resultatet, — og det lyder jo ogsaa meget rimeligt, men er ikke Tilfældet. Bag en hvilken som helst Handling maa der altid findes en styrende Forfattervilje, der sørger for, at intet er overflødig, men at selv den mindste

Detaille leder Handlingen frem mod den eneste Løsning. Koncentration, elementær Spænding, Kontrastvirkning o.s.v. er Begreber, som Tharnæs kun kender af Navn. Spillet i Filmen var smukt paa Spindesiden (Karin Nellesen og Ingeborg Brams), mens Sigfred Johansen som den mandlige Hovedperson var fuldstændig forfejlet. Hans Scener var pinagtigt forlorne, og hans Ansigt var totalt udtryksløst. — De to danske Film var altsaa begge Nittere.

Udlandet var til Gengæld heldigere. Metropols svenske Film »Scenens Børn« (Kungliga patrasket. Prem. 23.-2.) er ganske vist ikke Førsterangs, men dog absolut sevärdig. Det er Hasse Ekman, der fortæller om sin Fader Gösta, under Dække naturligvis, men dog ikke til at tage fejl af. Figuren falder dog fra hinanden, fordi den snart er betragtet ironisk, snart patetisk, hvad den ikke ret godt taa-ler, naar den skal fremstilles af Edvin Adolphson, der er umaadelig sympatisk, men jo ikke nogen Gösta Ekman. Bedst er Hilda Borgström og Olof Winnerstrand som Dynastiets ældste Generation, ægte, menneskelige Skuespilleroldinge. — Grandteatret spiller »Elvira gaar igen« (Titlen minder desværre om en god dansk Kortfilm om Grisens Biprodukter!). Blithe spirit. Prem. 27.-2., en vittig og straalende Film af Noel Coward om en Ægtemand, der først af sin første, nu afdøde Hustru, dernæst af sin anden, siden afdøde Ægtefælle drill-

les over al Maade. Det hele begynder ved en kosteligt skildret Seance (NB. Margaret Rutherford som Madame, der leder Seancen), og Vid-det funkler i de kostelige Scener mellem Spøgelset, Manden og den levende Hustru Nr. 2. Sjove Fototrick, som vi kender dem fra Topper-Filmene og fra »Min Kone er en Heks«, supplerer den elegant snoede Handling, der er fotograferet i nydelige Farver (Gejsterne i svagt lysegrønt med stærkt røde Læber og Negle!). Man skal helt til Lubitsch' bedste Film for at finde Sammenligning med »Elvira«, som i høj Grad kan anbefales. — Endelig havde Park, Amager og Casino Nypremiere paa Zoltan Kordas Farvefilm »De fire Fjer« (The Four Feathers. Prem. 25.-2.), en brillant Imperiefilm om, at selv den tilsyneladende fejle og tapre end de tapre. Navnlig Ralph Richardsons ypperlige Spil som den blinde Kaptajn, der føres gennem Ørkenen af den »fejle«, der er forklædt som Indfødt, bør mærkes. Filmen er lovligt lang, men i høj Grad Anstrengelserne værd.

Bjørn Rasmussen.

Adoption

Pastor W. Vick, Ringridervej 35, Sønderborg, er interesseret i at komme i Forbindelse med Ægtefolk, som ønsker at adoptere et Barn.

D. K. K. F.

Forfatteren Jørgen Bukdahl holder Foredrag Mandag 18. Marts Kl. 19,30 i Klosteret, St. Kjeldsgade 1. Efter Foredraget Kaffeord. Deltagelse bedes meddelt til St. Liobasøstrene, Ryvang 381, eller til Sekretariatet, Pileallé 23 A, Eva 7091.

Fineste Resultat opnaas med

A. D. B. Gulvplejemidler

Resultat af 85 Aars Erfaring

A. D. Burcharth & Søn, Kolding

Lak, Fernis- og Farvefabriker. — Grundlagt 1861

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Aarsdagen for Jeanne d'Arc Katastrofen

Torsdag d. 21. Marts, Aarsdagen for Katastrofen paa Jeanne d'Arc Skolen, læses Kl. 8,30 en højtidelig Rekvievmesse i St. Josefs Kirke for Katastrofens Ofre. Efter Messen — Kl. ca. 10,00 — finder paa Katolsk Assistens Kirkegaard en Indvielse Sted af det Kors, der rejste sig over Skolens østre Fløj, og som nu staar paa de omkomne Søstres Grave. Kl. 11,15 afholdes en Højtidelighed ved Korset paa Skolens gamle Grund.

Kirkekoncert

I Forbindelse med Basaren afholdes der en Koncert i St. Mariæ Kirke Søndag d. 10. Marts Kl. 14 1/2 under velvillig Medvirken af kgl. Operasangerinde Edith Oldrup, Cellisten Svend Schmidt og Kirkens Kor. Billetter a 1,50 Kr. faas i Præstehuset og hos Organist Siegler, Kingosgade 17.

Sygeplejerskeforbundet

Retræte afholdes paa St. Josephs Hospital d. 10. Marts ved Pastor Jørgen Alsing.

Kl. 19: Højmesse m. Prædiken. Kl. 10: Morgenmad. Kl. 11,30: Foredrag: Faste og Bod. Kl. 12,30: Frokost. Kl. 13,30: Foredrag: Skriftemaal. Kl. 15,00: Andagt m. sakramental Velsignelse. Tørkost og Sukker medbringes. Indmeldelse inden 8. Marts til St. Josephs Hospital, Tlf. C. 4486, Frk. Labus. Under Forudsætning af tilstrækkelig Tilslutning er Bestyrelsen villig til at anmode Pastor Alsing om en Gentaelse Onsdag d. 13. Marts. Deltagere bedes i saa Tilfælde melde sig senest den 9. Marts til St. Josephs Hospital, C. 4486, Frk. Labus.

P. F. V. Søster Sunniva.

Økonoma til Trørød

»Danmarks katolske Kvindeforbund« søger et dygtigt Menneske til at forestaa Husholdningen i »Prinsesse Margrethes Ferieljem« Trørød pr. Vedbæk, medens Feriebørnene er der ude samt under Retræterne, i Tidsrummet fra ca. Midten af Juni til Begyndelsen af September. Henvendelse med eventuelle anbefalinger samt Gagefordring til *Formanden Grevinde Scheel*, Pile Allé 23 A, Tlf. Eva 7091.

Flygtningelejrene

Til stor Flygtningelejr søges et brugt Harmonium til Laans, ligeledes Messehagler af forsk. Farve. Endelig Sygepatene (Pyxis) for en Præst, der rejser meget rundt til Lejre. Gamle Bøger, gamle Blade paa alle Sprog modtages med Taknemlighed.

Katolsk Kirketjeneste,
Frederikssundsvej 225,
København, Brønshøj.

C. M. Hinné og Hustru Fredericke født Nolte's Mindelegat

Der vil være at uddele nogle Portioner af dette sidste Aar oprettede Legat. Efter Stifterens Bestemmelse skal Legatet tildeles ældre i København og tilgrænsende Kommuner bosiddende Mennesker, som hører til den katolske Kirke og sidder i smaa Forhold, navnlig saadanne som tidligere har været bedrede stillede.

Skemaer til Ansøgning afhentes paa St. Ansgars Kirkes Regnskabskontor, Bredg. 69 St. o. G., aahent alle Hverdage Kl. 15—17, og afleveres samme Sted senest 20. Marts.

Svendborg

Chr. G. Kielberg Bog- og Papirhandel Tlf. Svendborg 86 og 1486 Stort Lager af Skolebøger Alle nye Bøger straks paa Lager	Chr. Mikkelsen Møllergade 61 . Tlf. 1252 1. Kl.s Kød og Paalæg Lev. til den katolske Præstegaard	Erik Storm A. Bøgeskovs Elt. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 1044
Brødr. Johs. & Emil Franke Møllergade 3 Telefoner 218—518	Clara Petersen Organist Møllergade 80 . Tlf. 1134	C. K. Hansen Vand-, Gasmeester og Blikkenslager Skallergade 10 . Tlf. 489
Vald. Hansen Malermester Vestergade 13 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Gør din Pligt! Gaa til Plichta, naar der skal males Tlf. 2416 . Møllergade 21	Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner

Odense

Julius Jacobsen Blikkenslager Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet Vindgade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Johs. Rasmussens Boghandel Telefon 840 . Hjallesvej 6	Dalum Andelsmejeri Tlf. Dalum 5 1. Kl.s Mejeriprodukter Leverandør til Dalum Kloster
---	---	--

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetal i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

10. S. 1. SØNDAG I FASTEN (violet) (140—28); 2. Bøn: 40 hellige Martyrer (849), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Fastens Præf. (516).
11. M. *Feria* (145); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122), 4. Bøn: For Paven ([122]).
12. Ti. *Feria* (149); 2. Bøn: St. Gregor den Store (850), 3. Bøn: For Paven, i *Anledning af 7 Aars Dagen for Hans Hellighed Pave Pius XII's Kroning*.
Eller:
(hvid) *St. Gregor den Store* (850); 2. Bøn: *Feria* (150), 3. Bøn: For Paven; Apostolens Præf. (524).
13. O. *Tamperdag* (153); 2., 3. og (violet) 4. Bøn som Mandag.
14. T. *Feria* (158); som Mandag. (violet)
15. F. *Tamperdag* (162); som (violet) Mandag.
16. L. *Tamperdag* (166); som (violet) Mandag.
17. S. 2. SØNDAG I FASTEN.

Imellem Forhallen og Alteret skal Præsterne, Herrens Tjenere, klage og sige: Skaan dit Folk, Herre, skaan det, og luk ikke deres Mund, som lovsynger dig, Herre.

Askeonsdag, Antifon.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

3/0 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 16-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Indsamling til Skolen i Randers

Den katolske Skole i Randers fyldte i 1943 75 Aar; det vil derfor ikke undre, at den nu ikke mere opfylder alle de af den nugældende Skolelov stillede Krav for fortsat ministeriel Godkendelse (efter 1948).

Der skal derfor snarest indrettes en Gymnastiksal med tilsluttende Omklædnings- og Baderum, et Skolekøkken og et Sløjdløkkale.

Omkostningerne hertil er saa betydelige, at Menigheden her i Byen ikke selv vil kunne klare Opgaven. Projektet foreligger endnu ikke udarbejdet, men den fornødne Byggesum til en hensigtsmæssig Ordning kan maaske anslaaes til ca. 75—100.000 Kr. En Del heraf — men af Hensyn til de aarlige Driftsudgifter saa lille som mulig — kan forhaabentlig finansieres ved Laan.

Vi henvender os derfor herved til samtlige Menigheder her i Landet og gør opmærksom paa, at enhver kan være med til at redde den Skole, der nu i snart 80 Aar har løst sin Opgave paa en tilfredsstillende Maade.

Med Biskoppens Anbefaling paa-begyndes derfor en Landsindsamling, og man agter lokalt at afholde en Bazar til Efteraaret.

Da Varer af enhver Art til Salgsboder, Lotteri og Tombola hertil er nødvendige tillader vi os herved indtrængende at bede alle, der paa nogen Maade er i Stand dertil, til allerede nu at give Tilsagn om Fremsendelse af dertil egnede Genstande. Kontante Gaver, der ogsaa kan indbetales til Kirkens Postgiro Nr. 59325, saavel som Bazar-genstande modtages med Taknemlighed af undertegnede Komite:

Frøken Agnes Erichsen, Vester-gade 30. Bjørn Bjørnbak, Landsretssagfører, Brødregade 13. Fru Agnes Olsen, Vestergade 28. Kjeld Olsen, Ekspeditionssekretær, Stadfeldtsvej 35. Niels Th. Hansen, Sognepræst, Thorsgade 22.

Jesu Hjerter Kirke

Hver Søndag i Fastetiden Kl. 18 Fasteprædiken af Pater Lanser. Hver Torsdag i Fastetiden Kl. 20 Korsvejsandagt med Prædiken af Pater Pauli (og Deltagelse af Mændenes Kongr.). Mand. 11. Marts Kl. 19,30 unge Mænds Kongr.

Sakramentskirken

Hver Søndag i Fasten Kl. 17 Fasteprædiken af Pater Otto. Onsd. 13. Marts Kl. 20 Birgittaforeningen. Lørd. 16. Marts Kl. 20 Ungdomsmøde.

St. Mariæ Kirke

Fredag d. 8. Marts Kl. 19,30 Korsvejsandagt. Søndag d. 10. Kl. 8 Børnemesse, derefter aabnes Basaren. Kl. 10 Højmesse. Kl. 11,30 stille Messe med italiensk Prædiken. Kl. 14,30 Kirkekoncert. Kl. 19,30 Andagt.

Onsd. d. 13. Kl. 19,30 Fasteprædiken af Pater Jan Ballin. Fredag d. 15. Kl. 19,30 Korsvejsandagt.

St. Annæ Kirke

Fredag den 15. Marts Kl. 20 Fasteprædiken og Korsvejsandagt. Denne Fasteandagt gælder samtidig som Kongregationsmøde for Mænd.

St. Antoni Kirke

Onsd. 13. Marts Kl. 20 Kongregationsmøde.

St. Andreas Kirke

Hver Søndag i Fasten Kl. 17 Fasteprædiken af Pater Pauli. Hver Fredag i Fasten Kl. 19,30 Korsvejsandagt.

St. Knud Lavards Kirke

Hver Fredag i Fasten Kl. 19,30 Fasteprædiken af Pater Wolfisberg.

INDBYDELSER

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardsvvej 4 · C. 11.313

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus		Roskilde
Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestræde 3 Central 1325 <i>Centralvarme . Sanitære Installationer</i>	Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsegade . Tlf. 859 - 1365
Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns MInde“		
Charles Jørgensen <i>Glarimester</i> Landskronagade 14 Telefon Ryvang 54	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196	Ledig
Aabenraa		
Ledig	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malmestere</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	Bymejeriet <i>N. Møller . Tlf. 2262</i> Mælk . Smør . Fløde Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 2368 . Søndergade 16</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Andersen & Meyers Eft. <i>Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530</i> <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Andr. Petersen <i>Colossenm . Tlf. 2800</i> Isenkram, Værktøj, Køkkenudstyr Glas, Porcelæn, Sanitet
Chr. Johansen <i>Søndergade 9 . Tlf. 3322</i> <i>Slagteri & Pøsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	J. Thorsmark <i>Storegade 10, Tlf. 2673</i> Indeh. Brdr. Thorsmark <i>Ure og Optik</i>	Ludwig Wohlenberg <i>Bog-, Kunst- og Papirhandel</i> Store Torv 5, Tlf. 2229, Grdl. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved		
Kolonialhuset <i>Tlf. 480</i> <i>Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa</i> <i>Billigste, kontant Pris</i> Lev. til den katolske Præstegaard	K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Næstved . Telefon 276	Fr. Brandt <i>Næstved . Telefon 71</i> <i>Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial, Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel</i> Lev. t. de kat. Institutioner
Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> <i>Jernbanegade 2 . Tlf. 543</i> Lev. til de kat. Institutioner	<i>Krucifix i forsk. Udførelser</i> U. Bärenholdt <i>Papirhandel . Næstved</i> <i>Jernbanegade 19 . Tlf. 983</i>	R. Sørensen <i>Grundlagt 1877</i> <i>Østergade 7 . Tlf. 130</i> <i>Blomster og Kranse</i>
C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 <i>Jernbeton</i> Murermester ved Sct. Maria Hospital	C. W. Kronmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogøvneseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203	

Odense

Ledig	Jørgen Rasmussen <i>Glarmester</i> <i>Overgaden 29 . Telefon 1117</i> Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Vald. Tørring <i>aut. elektr. Installatør</i> <i>Kongensgade 13 . Tlf. 2021</i> Leverandør til Dalum Kloster
Bageri og Conditori H. Andersen <i>Hjallesevej 28 - Telf. 6395</i>	Frederiksens Fiskesalg <i>Albanigade 35 . Odense . Tlf. 85 52</i> Alle Aarstidens Fiskesorter løres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ <i>Hjallesevej 10 . Odense</i> Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon 409 Postgiro 44916 <i>Lys og Kraft - Radio</i>	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	Priorkaféens Konditori Enevold Sørensen <i>Vestergade 1</i> Butiken: Telf. 744 Kaféen: Telf. 2764
Nyborg		Drewsen & Nelliemann Isenkram . Glas . Porcelæn <i>Telf. 25 . Nyborg</i> Leverandør til Stella Maris
Korsgades Kødbod Alt i 1. Klasses Kød og Paalæg <i>Holger Jørgensen . Telf. 527</i> Leverandør til Stella Maris	Søren Pedersen <i>Fiskehandel</i> Telf. 339 & 338	Chr. Thomsen Blikkenslager, Gas- og Vandmester <i>Skolegade 4 . Telf. 148</i> Leverandør til de katolske Institutioner
A. Jørgensen Kolonial <i>Knudshovedvej 6 - Telf. 314</i> Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn <i>Kongegade 25 . Telefon 487</i> Leverandør til Stella Maris	Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail <i>Fiskerihavnen . Nyborg</i> Leverandør til Stella Maris
Næstved		N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> <i>Ramsherred 13 . Tlf. 158</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> <i>Ny Ostergade 11 . Tlf. 659</i> Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brodfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning <i>Kildemarksvej 35</i> Telefon 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen <i>Murermester</i> <i>Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</i> Lev. til kat. Menighed	<i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab <i>Ny Havn . Telefon 1420</i>	T. A. Meding's Tømmerhandel Aktieselskab <i>Tlf. 1478 (3 Lin.)</i> Træløst og Bygningsartikler
Nakskov	Kolding	Esbjerg
Chr. Steffensen <i>Herreekviperer</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør	Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserver. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital

Katolsk Ugeblad

17. Marts 1946
94. Aargang
Nr. II

Biskoppens Hyrdebrev

Lithauens Skæbne
Kardinal Spellman og
»Izvestia«
Pin-up-Lady
Missionsmarken i Kina

DEN HELLEGE FADER — der forrige Lørdag fyldte 70 Aar — ledsages tilbage til sin Bolig efter Kardinalkaaringerne i Peterskirken.

og Mor og Børn »med een Mund« beder til Faderen, som er i Himlen. Det er ogsaa Meningen med Søndagsmessen, hvor alle Sognets Husstande er repræsenteret for med Præsten (Presbyter = den ældste) i Spidsen at forrette Kirkens Liturgi og som det hedder i Messens gamle Bønner »med Kristus og i ham og ved ham at give Faderen al Hæder og Ære«. Her gælder Jesu Ord om, at hvor to eller tre er forsamlede i hans Navn, dér vil han være i deres Midte.

Men Bønnens lønlige Kildevæld er og bliver i det enkelte Menneskes Sind. Det er det enkelte Menneske, denne ene Mand, Kvinde eller dette Barn, der taler med Gud om det, de har paa Hjerte. Efter Jesu Eksempel tilbringer de en stille Stund paa en Bakketop Ansigt til Ansigt med Ham, i hvis Billede de er blevet skabt, og hvis Træk de er tilbøjelige til at glemme i Dagliglivets Travlhed. Her mødes du og jeg med den Gud, fra hvem alle gode Gaver stammer og siger ham uforbeholdent Tak, fordi han er gavmild og det ikke er hans Skyld, naar vi er utilfredse med Varesnes Rationering og Uddeling; det er ikke hans Skyld, naar vi skal staa i Kø eller sende Andragen-der til Vareforsyningsdirektoratet. I denne Privataudiens kan man ogsaa faa Luft for alt det intime, der glæder eller trykker En. »*Omne desiderium meum*

(Fortsættes Side 166)

Gaa ind i dit Kammer...

Disse Ord er en Brugsanvisning for de Kristnes Bøn. Den blev givet af Kristus selv. Den var først og fremmest møntet paa Farisæernes teatraliske Maa- de at bede paa; de søgte nemlig at blive bemærket af Menneskene, hvorfor de udsaa sig de offentlige Steder og anvendte kunstlede Formularer, altsaa »Fraser«. I Modsætning til denne karikerede Facon skal de Kristne, der i deres Bøn søger at komme i Kontakt med Gud, fore-

trække Ensomheden, lukke sig ind i deres Kammer og bede til Gud i det skjulte.

Dermed er ikke sagt, at Bønnen udelukkende skal være en Privatsag. Den har ligesom Religionen i det hele taget sin samfundsmæssige Side; dér hvor det enkelte Menneske sammen med andre Mennesker gaar ind i en ny Enhed, skal ogsaa dette sammensatte Væsen tolke Gud sin Hyldest. Det er Meningen med Fællesbøn i Hjemmet, hvor Far

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Thor's kemiske Fabrikker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412
Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler
Lev. til Hospitaler og Institutioner

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 384

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane
Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

M. A. Madsen Murermester
Engelstedsgade 13 . Tlf. Ryvang 466
udfører Arbejdet for de katolske
Institutioner

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Gør Deres Indkøb hos M. Niensens Eftf.
Viktor Nielsen
Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 23 19 x

Th. P. Stillinge
Tømrermester
Sejrogade 15
Tlf. Rvvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. Mariæ Sogn

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg
Nørrebrogade 200 . Telf. Taga 1296
Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

EL GRAFIK A/S
VESTERBROGADE 69-71

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 65 38
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik og Terrazzo
La Coursvej 3
København F
Telf. Gothåb 656

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009
Edmund Sønchsen Glarmester
Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasorsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

L. F. Nielsen Snekermester
Lindholmsvej 36 . Telf. Damsø 20 43

Udfører Arbejdet for
de katolske Institutioner

Biskoppeligt Hyrdebrev

i Anledning af Fasten

Den eneste Frelse fra Nød og Frygt

Der er snart gaaet et Aar siden den Dag, da Krigen i Europa hørte op, og Menneskene i vor sønderlaaede Verdensdel ventede, at Ro og Tilfredshed vilde vende tilbage efter mere end tredive Aars Fravær.

Men Ro og Tilfredshed er ikke vendt tilbage. Det er naturligt nok. I dette Øjeblik er der Millioner af Mennesker, som savner det daglige Brød. Dødens Høstfolk er endnu de eneste, som melder om fulde Lader. Hvor Arbejde til Menneskers fælles Vel burde være i Gang, staar røgsværtede, nøgne Mure, eller Maskinerne er borte. Ogsaa ude paa Landet mangler saa ofte de uundværlige Arbejdsredskaber. Og Mennesker lader Hænderne synke. Vejen til Europas Genopbygning synes dem at være ufremkommelig. Selv naar de tager fat, gnaver Frygtens Orm paa deres Tillid og Arbejdsglæde. De er bange for, at de kun faar en Galgenfrist, før en tifold værre tredie Verdenskrig lægger alt øde.

I denne Nød spejder Verden efter bare det svageste Lys, der melder om Haab. Blot alle de ansvarlige Statsmænd forstod, at i vor tragiske Situation nytter det ikke med Bestræbelser, som er inspireret af mindre end det højeste Ideal af et Fællesskab, vort kristne Broderskab, som ikke kender til Landegrænser, ikke spørger om politiske Idéer, ja end ikke om den lidende Næste er en tidligere Ven eller Fjende. Men kristent Broderskab har vi kun, hvor der er Tro paa en fælles Gud og en fælles Frelser fra den dybeste af al Nød, Syndens. Uden denne Tro bliver vore indbyrdes Forskelligheder det afgørende. Saa bliver politiske Divergenser og Forskelligheder i Livsvaner uoverstigelige Skranke imellem os. Men overfor den

kristne Tro paa Gud svinder alle disse Forskelle ind, og det ene afgørende bliver vor fundamentale Lighed for Gud. I denne Tro findes den eneste sikre og bestandige Frelse fra Nød og fra Frygt.

De nye Veje og de gamle Fundamenter

Ser vi paa vort eget Land, er det paa mange Maader blevet skaanet for Krigens Ulykker. Men den dystre Stemning over Europa kaster ogsaa sin Skygge over danske Sind. Vi er grebet af Uroen. Den er stærkest hos Europas Millioner af Flygtninge, der er revet løs fra det Sted, hvor de levede og virkede, følte sig hjemme og følte sig rodfæstede. Vi Mennesker har noget tilfælles med vore Medskabninger, Træer og Planter, som vokser bedst, om de uforstyrret faar Lov at leve paa det Sted, hvor de slog Rod. Ofte betyder en Løsrivelse fra Hjemstedet — om det saa blot er Soldaten, der sendes til Tjeneste paa fremmed Jord — en Søndring af moralske Baand, en dybtgaaende Ændring af Karakteren ved Løsrivelsen fra Vaner, der er bygget op i fredelig, uforstyrret Vækst.

Her i Landet er vi ogsaa i denne Henseende blevet skaanet. Men vi kan alle mærke, at vi mere eller mindre er grebet af en Stemning, som var vi paa Opbrud. De Baand, der binder os til vor hidtidige Udvikling, vore Vaner og faste Synspunkter, mærkes løsnede. Det gaar ud over vort Arbejdes rolige Gang, det gør vor Bedømmelse af Tidens Tildragelser og aandelige Strømninger usikker og svingende. Vi udsætter os for at lade os rive med af Tankegange, der i Virkeligheden er os heit fremmede. Og med alt dette følger ny Uro, endnu større Mangel paa Harmoni.

Man siger, at det ikke kan være anderledes. Vi er paa Vej ind i nye Tider, om hvilke vi kun ved, at de vil blive meget forskellige fra, hvad vi før har kendt. Det er rigtigt. Og det er rigtigt, at vi ikke bør ønske, at de gamle Dage vil vende tilbage. Dertil var de ikke gode nok. Det er rigtigt, at vi bør søge nye Løsninger paa mange af de Problemer, Verden staar over for. Men det lykkes kun, hvis vi har Klarhed over det Maal, vi stræber efter. Hvis ikke vi holder fast ved de fundamentale Sandheder om Mennesket, Menneskets uforanderlige Maal og evige Skæbne, kan vi slet ikke finde nye Veje, der virkelig fører frem. Drages den gamle Tro ind i Uroen og Tvivlen, bliver alle vore bedste Anstrengelser kun en Familien, snart i een Retning, snart i en anden. Vi kan sige det saaledes: for at finde de rette nye Veje til Løsningen af alle vore paatrængende, praktiske Problemer maa vi først finde tilbage til de gamle Veje i vor Religion og vore moralske Principper. Efter disse maa en Verden, der er kommet i Uføre, rette Kursen ind, for atter at finde de rigtige Spor. Da Moses vendte tilbage fra Bjergene med Lovens Tavler, var det netop disse Bud, der kunde vise hans Folk Vejen hjem. Og allerede da var de gamle. De er nedlagt af Skaberen i selve Menneskenaturen som Nøglen til menneskelig Lykke.

Mod Uro og Rodløshed: Fastere Tilknytning til Kirke og Hjem

Naar det er Uro og Rodløshed, der præger Tidens Stemning, vil Kirken pege paa de Træk i kristen Livsandel, der er Uroens og Rodløshedens Modsætning. De gamle Munkeordener vidste, hvad *stabilitas* er værd. Derved forstod de en Bestandighed, som tillod disse Ordeners Medlemmer at naa en rolig Vækst i deres aandelige Liv. De skulde blive i det Kloster, de havde valgt, være trofaste og bestandige i den Gerning, der blev paalagt dem, og ikke lade sig lokke

af Menneskers ulykkelige Lyst til Forandring, som trods alle Erfaringer faar dem til paany at tro paa det uprøvede. Saa afgørende var denne *stabilitas* for et godt Klosterliv, at det første af de tre Profesløfter gjaldt denne Dyd. Den skulde muliggøre Blomstringen af alle de andre kristne Dyder, som kræver Fred og Ro til deres Vækst.

Ogsaa udenfor Klostrene gælder det, at vi maa fæste Rod for at kunne vokse. Og i urolige, forvildede og febrilske Tider som vor kan det ikke indtrængende nok siges til alle Kristne, at de maa søge denne fredhellige Plet til deres Vækst. Vel skal vi som Kristne mere end nogensinde bære vor Del af Dagens Byrder, hjælpe i mangfoldig aandelig og legemlig Nød, være virksomme paa tusinde Maader. — Men vi mister noget dyrebart, hvis vi gaar helt op i saadan Virksomhed. Og selve denne Virksomhed bliver let til gold Geskæftighed, hvis ikke den i Fred og Ro er modnet som Frugt af et dybere Liv, der er uforstyrret af al Verdenslarven.

Vort kristne Voksested er Kirken, nøjere betegnet vort Sogn, en Kreds af Mennesker, kaldet til et religiøst Liv i Fællesskab med Gud i deres Midte. Sjæle, der er grebet af Tidens Uro, finder sommetider, at Gudstjenesternes ældgamle og stedse samme Skikkelser er ude af Kontakt med Tiden. Det er kun delvis rigtigt. De er ude af Kontakt med Tidens Uro. Men de er i Kontakt med Gud og med Evigheden. Her kan vi finde den Fred, hvori Sjælen kan trives og vinde frem mod Fuldkommengørelse. Her hører vi hjemme, og førend vi føler os hjemme her, mangler der noget i vor aandelige Sundhed.

Menighedslivet er ogsaa mere end det kirkelige Liv. Det er f. Eks. ogsaa Ungdomsarbejde og socialt Arbejde. Men alt dette skal komme som en Frugt af vort Fællesskab i selve Sognekirken, ellers kan det hænde, at det kun øger vor Uro og bliver meget lidet værd.

Vort andet Voksested er vort Hjem. Er Tiden urolig, splittes

Hjemmene. Saa gaar Ægteskaber i Opløsning, og Børn mister deres Tilknytning til de Steder og den Atmosfære, hvor de burde føle sig friest, tryggest og lykkeligst. Men netop da er det aller mest nødvendigt paa alle Maader at styrke Hjemmene. Styrke dem i deres Stilling indenfor det større Samfund, styrke dem økonomisk, hjælpe dem mod de Kræfter, der vil nedbryde Respekten for Hjemmene og hellere ser Samfundet splittet i Enere. Saa er det Tiden for alle Forældre med deres Hjerters Kærlighed at gøre deres Hjem til et sandt Fristed, hvor Børn kan trives i en Følelse af, at her er de aldrig uforstaaede, altid hjulpede. Og er den kristne Tro en aldrig slukket Ild paa Arnen og et Fællesskab dybere end Kød og Blods, saa fremgaar der er Slægt, der bliver Herre over Frygt og Uro.

Imellem Sognekirke og Sognets Hjem kan Forbindelsen ikke gøres inderlig nok. En Menighed skal ikke føle sig som en Enhed af Individier, men som en Enhed af Hjem. Hvor nødvendigt det end er med Foreninger for unge og med Kongregationer for den og den Gruppe indenfor Menigheden, bør det altid staa klart for vore Præster og deres læge Medhjælpere, at Sogn og Hjem maa støtte hinanden. Sogn og Hjem har de samme Vanskeligheder i vor Tid, og i mangt og meget de samme Opgaver overfor Uro og Splittelse. Det vilde være en Lykke, om vort Menighedsliv ogsaa udenfor Gudstjenesterne i høj Grad kunde bære Præg af et Familiernes Fællesskab.

Atombomben og Troen paa Guds Forsyn

Vi kan ikke tale om Tidens Vanskeligheder uden at nævne den alvorligste af dem alle. Krigen og dens fanatiske Ondskabs ufattelige Brutalitet har hos mange — hvor urimeligt det end er — ført til en Svækkelse af Troen paa Guds Forsyn. Atombombens mangedoblede Muligheder i Ødelæggelsens Tjeneste har yderligere bidraget hertil. — Der var Tider, hvor Menneske-

aandens Erobringer paa videnskabeligt og teknisk Omraade førte til et Hovmod, der mente at kunne undvære Gud. I Øjeblikket er det Menneskenes nyvundne Muligheder for i et Øjeblikks Afsind at ødelægge Aartusinders Kultur, ja selve vor blotte Eksistens, som fører til en Depression, der ikke ser nogen Mening i Tilværelsen, men finder selve Forsynstroen dementret.

Vor Viden om Guds Eksistens og vor Tro paa hans Aabenbaring har dog aldrig hvilet paa et naivt Lyssyn paa Menneskelivet. Kirken har altid kendt Styrken af de Kræfter, der modarbejder Guds Planer. Den har aldrig lært, at Forsynets Veje er lette at spore. Den har ikke søgt at give Mennesker billige Forklaringer paa de Ulykker, der rammer os. Men den har lært os at tro des mere urokkeligt paa Forsynet, jo højere Forsynets Planer og Veje hæver sig over vor menneskelige Fatteevne. For os Kristne er det ikke et Problem, hvorledes djævelsk Tortur i Koncentrationslejre, Udslættelse af Millioner af fredelige Borgere i Fjendeland eller Atombombens lynsnare Død over intetanende Titusinder lader sig forlige med Guds Forsyn. Vi kan i Virkeligheden lige saa lidt forklare Forsynets Veje, naar vi staar f. Eks. ved et almindeligt Dødsleje. Vi ved blot om den enkelte som om Millionerne, at hver eneste, der er gaaet bort i Gru eller i fredelig Søvn har været Genstand for en saadan Kærlighed, som var han eller hun det eneste Menneske, Gud holdt af.

Men andre Mennesker ejer ikke vor Tro. De føler sig ene og forladede i et Univers af blinde Tilfældigheders Spil. Dem hjælper vi bedst ved i Gerning at vise dem, hvorledes Troen er urokket og brændende i os. Vi kan næppe overbevise dem med selv de bedste Ræsonnementer. Men vi kan bede. Overfor en Tidsaad, der opgiver at bevare Forbindelsen med en Gud, der forekommer den magtesløs, har vi kun det ene at gøre — at bede, fordi Gud dog til syvende og sidst er den eneste virkelige Magt, altid har

det sidste og afgørende Ord. Jo mindre der bedes af andre, des mere maa vi bede, for de andre som for os selv. Ligesom Tidens Uro kalder os til at søge Samling og Ro, saaledes kalder Tidens Tvivl os til Bøn.

Hvor Fastebudet ikke er lempet

Vi er traadt ind i den hellige Fastetid. Det var altid Dage, hvor vi paalagde os Afsavn for at bringe vor urolige Sjæl i Ro og saaledes samle os til flittigere og bedre Bøn end ellers. I disse Tider behøver de fleste Mennesker ikke at paalægge sig Afsavn. Afsavnene er uopfordret kommet til os af sig selv, og Kirken fritager os for de sædvan-

lige Fastepligter. Men mere end før, mere end nogensinde maa vi bruge Fastetiden til at bekæmpe al Uro i vort eget Indre, finde vor Plads i Guds Kirke og dér fæste Rod i et dagligt inderligere Bønnens Liv.

Gud give os alle Ro og Bestandighed i et godt kristent Levned for hans Aasyn.

I Tillid til den salige Jomfru Marias Forbøn stiller vi os under hendes moderlige Beskyttelse.

Den almægtige Gud, Faderen, Sønnen og Helligaanden velsigne og bevare Eder alle.

St. Ansgars Kirke.

Septuagesima Søndag 1946.

+THEODOR SUHR

Apostolisk Vikar.

Lithauens Skæbne

Brev fra de lithauiske Biskopper i Landflygtighed til Biskopperne i den katolske Verden

I det katolske Lithauens Navn, det Lithauen som under denne Krig har maattet gennemgaa udsigelige Prøvelser og Hjemsegelser, vover vi, Lithauens aandelige Hyrder, at appellere til Eders og derigennem til Eders velsignede Landes Myndigheders Medfølelse med vort Folks store Trængsler og grænseløse Nød.

Til Trods for sin faste Beslutning om og sine Bestræbelser for at opretholde en streng national og politisk Neutralitet blev Lithauen under denne Verdenskrig dømt til at bære den fulde Byrde af tre paa hinanden følgende ubarmhjertige Okkupationer.

Allerede ved Fjendtlighedernes Udbrud blev Sovjetunionen, der var begærlig efter at udnytte den Situation, der var opstaaet, medskyldig med Nazityskland i Polens Deling og paatvang i Ok-

tober 1939 Lithauen en gensidig Bistandspagt, hvorved vort Land blev tvunget til at give Adgang for Sovjetgarnisoner.

8 Maaneder efter, d. 15. Juni 1940, tilstillede Sovjetregeringen, uden Hensyn til alle sine højtidelige Løfter, og uden Hensyn til Traktaten om gensidig Hjælp og alle de andre gældende Traktater, under Paaskud af falske Beskyldninger det uangribelige Lithauen et Ultimatum, lod Landet besætte af et temmeligt stærkt Troppekongent, gennemtvang den lovlige Regerings Opløsning og fjernede Landets Suverænitet, idet den i Løbet af faa Uger lumskeligt indlemmede Lithauen i U.S.S.R. tilligemed de to andre baltiske Republikker. Allerede før Lithauens Inkorporering i Sovjetunionen tilbagekaldte Moskva uden Grund Konkordatet mellem Lithauen og den hellige Stol, saa at den apostoliske Nuntius maatte forlade Lithauen.

Snart efter aabnede Fængsler-

ne deres Døre paa vid Gab, og nye Fængsler oprettedes for at holde Trit med den stadige Strøm af Tusinder af lithauiske Fanger. Først kom Turen til mistænkelige Personer, Læg-mænd og Præster, Medlemmer af tidligere Regeringer og alle, der havde en fremtrædende Stilling i det offentlige Liv saavel som i kulturelle og religiøse Organisationer. Alle kastedes i Fængsel. De Erklæringer, der udgik fra Moskvas Propaganda-udsendelser, og som gik ud paa at bevise, at Lithauen af egen fri Vilje havde sluttet sig til Sovjetunionen, er ubegrundede. Vi levede selv den Gang i Lithauen og maatte sammen med vort Folk gennemgaa Forfølgelsesnes Terror. Ingen brød sig det mindste om det lithauiske Folks virkelige Ønsker, og alt blev »ordnet« ved Hjælp af den røde Hær, Sovjetkommisærere og det hemmelige Politi: O. G. P. U. og N. K. V. D.

Man maa indrømme, at der ogsaa var kommunistiske Kollaboratører i Lithauen, men deres Tal var ganske ubetydeligt. Og det store Flertal af det lithauiske Folk havde aldrig brudt sig om Kommunisterne. Hele Nationens virkelige Ønsker kom til Udtryk ved den almindelige Opstand mod de sovjetrussiske Voldsmænd den 22.—26. Juni 1941, da en ny lithauisk Regering, bestaaende af Repræsentanter fra alle patriotiske Partier, dannedes. Denne Regering proklamerede Genoprettelsen af Statens Suverænitet og fjernede Sovjetregimet. Ulykkeligvis fulgtes den første Okkupation snart af Nazi-Tysklands, der omgaaende fjernede den nylig dannede lithauiske Regering og indsatte sin egen Administration under Navn af »Generalbezirk Lithauen«.

Skønt Sovjetokkupationen ikke varede længe (fra 15. Juni 1940 til 22. Juni 1941), havde den været fuldt tilstrækkelig til at undergrave vort Folks Liv og ødelægge det religiøst, kulturelt, socialt, økonomisk og politisk. Dette onde Terrorens Aar vil for

*) Offentliggjort i det engelske Tidsskrift »The Tablet«, 1. Decbr. 1945. Se iøvrigt »Catholica«, 1946, S. 9 ff.

stedse være foragteligt ved dets uhyre Tab af Menneskeliv. Tusinder af Lithauere blev bogstavelig talt slagtet, kastet i Fængsel eller forvist til fjerne Egne af Sovjetunionen. I Løbet af kun 3 Dage, mellem d. 14. og d. 17. Juni 1941, blev næsten 40.000 Personer deporteret uden Hensyn til Køn, Stilling eller Betydning. Børn og gamle Mennesker, Kvinder og Mænd, alle blev stuvet ind i Godsvogne uden Mad og Drikke. Mange af disse ulykkelige døde allerede paa de lithauiske Jernbanestationer, hvor Vognene blev staaende i adskillige Dage. De overlevendes Skæbne er saa at sige ukendt. Enkelte Breve, som naaede Lithauen, fortalte os, at medens Mændene blev indespærret i Koncentrationslejre som Strafarbejdere, blev Kvinderne sendt til Fabrikker eller kollektive Landbrug, og Børnene, der var skilt fra deres Forældre, blev anbragt i Sovjetbørnehjem.

Saaledes var den metodiske Udryddelse af de baltiske Folk, som U. S. S. R. pønsede paa, i fuld Gang. Det har i Følge hemmelige Dokumenter, som blev fundet ubeskadiget, efter at Sovjetstyret var fjernet, vist sig, at Moskva havde planlagt og givet Ordre til Deportation med det kortest mulige Varsel af omkring 700.000 Lithauere til Sovjetunionens fjerneste Egne.

Skønt de 3 Aars tyske Besættelse (1941—1944) tilsyneladende ikke var saa haard, betød de ikke desto mindre en sand Korsvej for vort Folk. Ubøjjelig Opposition mod den nazistiske Ideologi og »Nyordning«, uforfærdet Modstand mod de gentagne Opfordringer til at erklære Krig og samarbejde politisk med Tyskland, straffedes brutalt. — De katolske Lithauere stiftede igen Bekendtskab med Fængsler og Koncentrationslejre; flere end 100.000 deporteredes som Slaver til Tyskland. Dog formindskede alle disse Trængsler ikke i mindste Maade vor passive Modstand. De Løfter om Frihed for alle smaa Nationer og Stater, som de store vestlige Demokratier saa tappert kæmpede for, holdt det lithauiske Folk op-

pe i dets Beslutning om, at fortsætte en ulige Kamp for Frihed og politisk Uafhængighed.

I Juli 1944 hjem søgtes vort Folk endnu en Gang af en ny Svøbe, da de sovjetrussiske og tyske Styrker kæmpede paa vor Jord og den røde Hær for anden Gang omsider oversvømmede og besatte vort Fædreland.

Utallige Byer og Landsbyer blev pludselig ødelagt. Paa deres Tilbagetog stak de tyske Tropper Ild paa alt, hvad de kunde overkomme. 2 Gange stivnede Fronten i Lithauen, og hver Gang evakuerede Tyskerne saavel som Sovjetrusserne Befolkningen fra de af Fjenden besatte Omraader. Paa den Maade blev Tusinder af Lithauere tvunget af Sted til Tyskland, hvor mange af dem maatte leve under overordentlig vanskelige Forhold og arbejde sammen med Krigsfanger i militære Operationsomraader. Sovjetmyndighederne gjorde det samme med de Lithauere, som de fangede.

Nogle Lithauere, der flygtede fra Sovjets Terror, Udryddelsesforsøg, Fængsler og Deportationer, rejste frivilligt til Tyskland. Blandt dem var nogle Tusinde Lithauere, som allerede

havde siddet i Sovjetfængsler i 1940—41, fordi de havde begaaet den Forbrydelse ikke at være Kommuniste og havde været uvillige til at slutte sig til Kommunistpartiet. Deres Flugt til Tyskland forklares ved dette Lands Nærhed og Haabet om der at finde Husly i nogen Tid.

Antallet af Lithauere, som var deporteret, evakueret eller flygtet til Tyskland kan sættes til omkring 200.000, deraf Størstedelen intellektuelle. Blandt dem findes 3 Biskopper og henved 250 Præster. Alle de lithauiske Flygtninge er Katolikker af alle Aldre, Professioner og Samfundsklasser.

Lithauere, Lettere og Estere, hvem det lykkedes at flygte fra Sovjets Kvælertag, slog sig ned i de Omraader, der i Dag er besat af amerikanske, engelske og franske Hære. De frygter for at vende tilbage til deres respektive Hjemlande, saa længe disse styres af Sovjetkommuniste.

Af egen Erfaring ved vi, hvad Bolchevismen er, og vi kan ikke gøre for, hvis vor Mening stærkt afviger fra den, visse Ofre for Sovjetpropagandaen har dannet sig.

(Stattes næste Uge)

Gaa ind i dit Kammer ... *Fortsat fra Forsiden*

ante te«, sagde den bedende Digter fra det Gamle Testamente: »Alle mine Begæringe ligger fremme for dig.« Alt hvad jeg ønsker, drømmer om eller ogsaa frygter og ængstes for, og som jeg aldrig vilde betro noget Medmenneske, ej heller vilde kunne gøre Rede for over for min medfortrolige Ven, alt det kommer her til Orde og bliver forstaaet uden at det behøver at blive formuleret. Her møder jeg med min Karakterbog og viser med barnlig Stolthed de smaa Sejre, jeg har tilkæmpet mig over min Selvoptagethed og min Mangel paa Koncentration om det ene fornødne; her skammer jeg mig over de Minus'er, der betegner mine Nederlag, naar Viljen vel var redebon, men Kødet viste sig i al sin Skrøbelighed. Her i Bøn-

nen fjerner den enkelte Sjæl sig et Stenkast fra sine Fæller og beder hviskende til den almægtige Gud om, at Kalken med den og den bitre Lidelse maa blive taget fra den, for saa at komme til den Erkendelse, at Guds Vilje er Guds Kærlighed og at Frelsen nu én Gang for alle er knyttet til Korset.

Der er intet, der som Bønnen renser Menneskets Sind, lindrer og styrker. Her viser det sig Gang paa Gang, hvad Jesus mente, da han sagde: »Uden mig kan I intet gøre.« S. W.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig

Den letteste Maade at faa en

katolsk Bogsamling

Ærkebiskop Spellman

giver Izvestia Svar paa Tiltale

The Tablet for den 2. 2. 1946 nævner et Par Angreb, som det russiske Blad *Izvestia* har rettet mod Ærkebiskoppen i New York bl. a. i Anledning af de sidste Kardinaludnævnelser, i hvilket Bladet ser et Forsøg fra Vatikans Side paa at udbrede sin politiske Indflydelse i de angelsaksiske Lande. Ærkebiskoppen svarede kort og godt:

»Som Svar paa Forespørgsler om Kommentar med Hensyn til en Artikel i *Izvestia*, der angriber Ærkebiskop Spellman, meddeler det biskoppelige Kancelli, at Ærkebiskoppen er vant til Angreb fra saavel Religionens, som Amerikas og Verdensfredens Fjenders Side. Han er saaledes blevet angrebet af Hitlers, Mussolinis og andre Tyranners Medløbere, og han er slet ikke forbavset over nye ubegrundede Angreb fra Folk, der foregiver at arbejde for Freden, og fra deres Marionetters Side.«

Samme Svar kan med ringe Variation anvendes paa de Angreb, som Paven fra Tid til anden er udsat for i en Del af den danske Presse.

Et Modtræk

Der findes saa at sige ikke et Blad, som ikke meget hyppigt anbringer Billedet af en upaaklædt eller halvt paaklædt Pige i sine Spalter, — til »Opmuntning« for sine mandlige Læsere (og maaske til Misundelse for nogle af sine kvindelige). Under Krigen opstod, som en Videreførelse af dette, Begrebet »Pin-up-Girl«. Snarte amerikanske Firmaer sendte Tusinder af Billeder af kønne Piger i mere eller mindre tiltalende Paaklædning og Attituder, ud paa Markedet til Soldaterne, saa at de kunde sætte dem fast i Telt- eller Køjevæggen med en Knappenaal (pin) og ved Synet af den skønne komme i godt Humør.

Redaktionen for det ameri-

kanske katolske Maanedshlad »Extension« greb Idéen — og omformede den til Gavn for de unge. Den vilde gratis give hver katolsk Soldat — ikke en »Pin-up-Girl«, men en »Pin-up-Lady«, d. v. s. et Billede af Guds Moder med Jesusbarnet. Bladets Abonnenter hjalp med til at skaffe Pengene; for hver Dollar, der kom ind, kunde der sendes 12 smukt kolorerede Gengivelser af »Madonna under Æbleblomsterne« ud til Hærens og Flaadens Folk, — og der kom i Tusindvis af Dollars.

Saa snart dette blev bekendt, strømmede Anmodninger om Billeder ind til Bladet. Feltpræsterne bad om 1000, 2000, 5000 ad Gangen. Og bagefter kom saa Taksigelserne. »Madonna under Æbleblomsterne« modarbejder med Held de utaalelige »Pin-up-Girls«, skrev en Præst. »Jeg har uddelt 500 Billeder, som blev modtaget med Begejstring af næsten alle Folkene. Nogle, som ikke naaede at komme i Betragtning, blev jaloux og kom bagefter og bad om et Billede,« fortalte en Flyverløjtnant. »Jeg har kunnet konstatere, at næsten alle de Billeder, jeg har delt ud, er blevet hængt op«, stod der i et Brev — o.s.v., o.s.v.

»Madonna under Æbleblomsterne«, som naturligvis stadig uddeles, er maaske efter dansk Smag lidt vel »sød«. Guds Moder fremstilles nærmest som en moderne ung Mor med et smilende moderne 3—4 Aars Barn, der rækker efter Æbletræets Blomster. Men Billedet vækker Tanken om Uskyld og ren Moderkærlighed. Det minder naturligvis først og fremmest Soldaten om Guds Moder, som ogsaa er hans Moder; men det kalder ogsaa paa Mindet om hans egen Mor, om hans unge Hustru, — eller det taler til ham, om hvordan den unge Kvinde, som skal tilhøre ham og blive hans Børns Mor, bør være.

Og maaske taler det netop allerbedst til den unge Soldat, fordi det ikke giver sig ud for at være et større Kunstværk. Ganske vist siges der jo, at man skal opdrage Folk med en jævn Smag til at faa en fin Smag ved kun

at præsentere fin Kunst for dem. Men det er sikkert, at en stilfuld Gengivelse af et fornemt gammelt eller bevidst for den »fine Smag« udført moderne Kunstværk ikke kunde have taget Kampen op med Hollywoods Piger med »Pep« og uden ret meget Tøj — og vinde en stor Sejr.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Lørdag den 2. Marts fejrede den hellige Fader sin 70 Aars Fødselsdag. Samtidig var det 7-Aarsdagen for hans Valg til Pave. — Den hellige Antonius af Padova er blevet ophøjet til Kirkelærer.

Tyskland

Inden Tilbagereisen til U. S. A. har Kardinal Spellman fra New York indbudt Kardinal von Preysing fra Berlin til et Besøg i De forenede Stater. Kardinal Preysing har taget imod Indbydelsen og ventes at ville afrejse til Amerika i Løbet af den allernærmeste Fremtid. Besøget tillægges i katolske Kredse i Tyskland den største Betydning som et Symbol paa Kirkens Opgave: at læge Krigens Saar og at fremme Forsoningen og Forstaaelsen mellem Nationerne. — De allierede Myndigheder i Tyskland har givet Ungdomscentret Kloster Altenberg i Rhinlandet tilbage til dets oprindelige Ejere. Kloster Altenberg blev allerede for en Aarrække siden beslaglagt af de nazistiske Myndigheder og indrettet til Partiformaal.

Holland

Kardinal de Jong har sammen med det hollandske Episkopat udsendt et fælles Hyddebrev, hvori der fra katolsk Side tages Stilling til den politiske Situation i Holland idag. I Hyrdebrevet tages der skarpt Afstand fra de Partier og Bevægelser, der har til Formaal at undergrave Religionen. Det vil i den Forbindelse erindres, at det var det hollandske Episkopat, der allerede i 1933 udtalte sin Fordømmelse af Nazismen og truede Medlemmerne af den nazistiske Mussaert-Bevægelse med Exkommunikation.

Belgien

Den belgiske Regering har stillet i Udsigt, at Staten vil bekoste Nyanskaffelsen af Klokker til de Kirker, hvis Klokker enten er blevet bortført af Tyskerne eller ødelagt ved Krigshandlinger.

▲ Vajsenhusbørn fra de spanske Augustineres Hjem for Forældreløse i Kweitchei

I det umaadelige kinesiske Rige breder Kristi Rige sig med ufattelig Hast — trods de dybe Vunder, som Borgerkrig, Bandevæsen og Kommunisme i de sidste Aartier har slaet i det kinesiske Folk. Og Aarsagen til denne stadige Vækst maa søges i det helttomodige, uselviske Virke, som Skarer af navnløse Missionærer har udført og daglig udfører blandt Østens Børn. — Mange Missionærer har i de senere Aar vundet Martyriets Palmer paa Kinas Missionsmark — og endnu flere lever den Dag i Dag i Fare for i det næste Øjeblik at blive taget til Fange, slæbt bort og myrdet paa det grusomste.

▲ Buddhistiske Gudebilleder i et Tempel i Tje-tai-tse

◀ Bonze i et buddhistisk Tempel foran et Solur

Denne Kirkens Vækst i Kina har da ogsaa foranlediget Rom til at kalde den første kinesiske Kardinal til det hellige Kollegium. — Missionsvirksomhedens Vækst i de senere Aar — trods Krig og Hungersnød — vidner om den utrolige Energi og Iver, der udfoldedes af Missionærerne over hele Kina. Det kinesiske Missionsomraade — Mandschuriet indbefattet — er opdelt i flere Bispedømmer, et lille hundrede apostoliske Vikariater, et

Fra Missionens

TEKST OG FOTOS
UNIVERSA

halvt hundrede apostoliske Præfekturer samt en Snes selvstændige Missioner. Missionspersonalet, en sand Hær af Apostle, omfatter ikke blot udenlandske Missionærer, men ogsaa et stort Antal indfødte Præster og frem for alt indfødte Ordenssøstre, hvis Antal vokser Aar for Aar; uden disse sidste vilde Kirken næppe heller have haft saa gode Vækstbetingelser. I 1924 fandtes der i Kina 1132 indfødte Gejstlige, i 1944 — det nøjere Tal foreligger ikke — var Antallet passeret de 3500.

En væsentlig Faktor for Arbejdet i Kina er den Undervisning, der ydes af de højere Læ-

marken i Kina

↑ Kinesiske Spejderpiger fra Missionskolen i Loyang

Om ma ni pad me hum

↑ Lama's magiske Bøn

↑ Kinesiske Flygtninge i Missionsstationen Weikweifu

reanstalter: de katolske Universiteter i Peiping og Shanghai og den katolske Handels- og Industrihøjskole i Tientsin. Universitetet i Peiping er grundlagt af Steylermissionærerne og »Aurora«-Universitetet i Shanghai af Jesuitterne. Højskolen for Indu-

stri og Handel i Tientsin er ligeledes grundlagt af Jesuitterne — og samtlige tre Lærestalter har et saa godt Ry paa sig, at gennemsnitlig to Trediedele af de studerende er Ikke-Katolikker.

Katolsk Aktivitet i Vest-Tyskland

Lige siden Krigens Ophør har den katolske Gejstlighed i Westfalen og Rhinlandet udført et energisk Arbejde for at føre de tyske Katolikker tilbage til et inderligere religiøst Liv efter de mange Aars nazistiske Paavirk-

ning. I den senere Tid er der adskillige Steder blevet udsendt et stort Antal Smaaskrifter og Brochurer med det Formaal at komme de sidste skjulte Rester af Nazismen til Livs og samtidig modvirke den falske, heroriserende Mytedannelse, der uvilkaarligt har rejst sig efter Nazismens Fald. Det er for nylig to Aar siden, at tre katolske og en protestantisk Gejstlig dømedes til Døden og henrettedes ved den sidste store »Udrensningssaktion«, og i den Anledning er der blevet udsendt et Mindeskript samt afholdt Mindegudstjenester adskillige Steder. Blandt de tyske Katolikker hersker der selv sagt ogsaa den største Glæde over den Position, som de tyske Kardinaler har faaet i Kardinalkollegiet, med Forgrundsfigurer som den fremragende Münster-Kardinal von Galen i Spidsen — et Forhold som afgjort har den allerstørste Betydning for Kirkens fremtidige Liv i Tyskland.

Om at sidde godt

og alligevel rejse sig

Ind imellem —

Jeg kan ikke beskrive, hvor jeg har glædet mig til denne Faste. Jeg har længtes efter den i Maaneder, omtrent som man længes efter Vand og syrlige Ting paa en hed Dag. Jeg har det saa forfærdelig godt til daglig. Det kan — ja undskyld — blive noget deprimerende. Jeg er en af de dovne Sjæle, som helst skal have Nødvendighedens Tryk over sig for at overvinde Lurveheden og Mageligheden og Vansen. Jeg tror, jeg kunde indkapsle mig i den helt utrolige, kuldskeære Slendrian, hvis jeg fik lang Tid nok til det. Jeg elsker god Mad (det skal ikke være nogen Selvanklage, men bare noget, jeg konstaterer) — Lys, Glæde, Farver, Fest og Sundhed. Jeg elsker at blive i en behagelig Tilstand, naar jeg een Gang er kommet ind i den. Jeg kan ikke fordrage at rejse mig, naar jeg sidder godt — staa op af en varm Seng, begynde paa et andet Arbejde, naar jeg er i Gang med et, der morer mig — — —

Derfor har jeg glædet mig til Fasten, som man sukker efter Vand paa de hede Dage. Jeg trænger til at nærme mig Gud i de Ofre, Han har bedt mig om at underkaste mig disse fyrre Dage igennem, og de Tilskikkelser, Han maatte sende mig. Jeg trænger saa forfærdeligt til at vride mig ud af min Slendrians

Jeg kan ikke fordrage at rejse mig, naar jeg sidder godt —

klamme Blæksprutte-Arme, og gøre de svære Ting, og de Ting, jeg ikke har Lyst til. Jeg længes efter at faa de rustede Hjul i Gang igen

— smurt Maskineriet, mærke, at jeg er i Fart.

Jeg har ondt af alle dem, som slæber afsted i en Skure af en Slags og ikke aner, hvordan de skal komme op, skønt den fylder dem med Lede — og ikke kender det katolske Kirkeaar med dets vidunderlige Skifte mellem sort og rødt og gyldent, hvidt og violet — lyst og mørkt — og navnlig ikke kender Fastens fantastiske Helsekraft for et sygt Sind og et trægt Legeme.

Jeg har glædet mig saa ubeskriveligt til at slippe ud af det Fængsel, min Magelighed har sat mig i. Tusind Tak for Fasten, Herre.

Brændglasset.

Mindreverds-komplekser

Kære Ven

Det lyder utroligt, at *Mindreverds-komplekset* skulde være en af Ungdommens store Fjender. — Men naar du skriver det, maa der vel være noget om det. For mit Vedkommende kan jeg ikke sige at have gjort en saadan Erfaring.

Hvori kan denne Defensiv — eller Svaghedsfølelse vel have sin Rod? Ligger det maaske deri, at unge Katolikker føler sig overvældet og opsuget af Milieuet?

— Om jeg kender et godt Raad mod denne »Ungdommens store Fjende — Mindreverds-komplekset«?

Mod Haaraffald og Skaldethed skal der jo findes en Del Patenteliksirer og Vidundermidler! Men næppe mod Mindreverds-kompleks for unge Katolikker.

— Men der skulde maaske ligge en lille Hjælp i Tanken om, at vi ikke er en lille til Uddøen dømt

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

Flok. Som unge Katolikker staa vi i et stort Fællesskab, omspændende hele Kloden med over 350 Milioner Katolikker.

Maaske et Par Tal kan glæde dig og frigøre for denne Følelse af Mindreværd, som maaske bare er en Ensomhedsfølelse, der kan komme over selv den bedste i en svag Stund.

— Mere end 50.000 Officerer og Menige i den engelske Hær er siden Krigens Begyndelse til Juli 1945 incl. gaet over til Katolicismen.

Og det kan maaske interessere dig at høre, at Antallet paa nye Konvertitter i England og Wales i 1944 var 8.722; endvidere døbt i England og Wales 1944 71.664 Børn.

Landets katolske Befolkning tæller 2.415.428. Saa ved du det.

Et Blik paa Canada belærer os om, at der i 51 Dioceses lever 5.000.000 Katolikker.

Og hvis et muntert Smil kan jage Mindreverds-komplekser paa Flugt, saa vil jeg fortælle dig, at katolske Missionærer i Papua, 12 Miles fra Port Moresby, er ved at grundlægge en Kateketskole for Drengene, hvis Fædre var Kannibaler og Hovedjægere.

Og hvis du vil love mig ikke at fortælle det videre, skal jeg betro dig en Hemmelighed. Efter hvad den eneste opholdsberettigede katolske Præst i det demokratiske Rusland beretter efter Hjemkomsten fra et 12-aarigt Ophold i Moskva, skal 2/3 af den russiske Befolkning endnu tro paa Gud. Den store Anti-Gudkampagne i Aarenes Løb har altsaa bragt meget magre Re-

sultater. Tilmeld beretter Præsten om Regeringens velvillige Afstaaen fra antireligiøse Forholdsregler under Krigen. — Vil du høre mere, der kan fylde dit Sind med Optimisme?

Naar Pladsen senere tillader det, skal jeg fortælle dig mere.

Med venlig Hilsen.

*Antimindreværdskompleks-
agitor.*

K. U. K. København.

Lørdag den 16. Marts Kl. 19,30 pr. Studiekredsmøde over Emnet »Vor Stilling til politisk Overbevisning«. Indledere: Gerda Buhe og Steen Messerschmidt. Resten af Programmet har Gruppen hemmeligholdt, saa vi maa vente og se, hvad der sker. Arrangement Gruppe B.

Lørdag den 30. Marts Kl. 19,30 pr. stort Fællesmøde. Nærmere følger.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 16. Marts Kl. 20 Kredsmøde. Kreds I: De ti Guds Bud. Kreds II: Pavestolen og Arbejderspørgsmaalet. Derefter Kaffe og Underholdning.

Det praktiske Arrangement: Bestyrelsen.

BREVE fra LÆSERNE

En Moder protesterer

Jeg er en ung Moder, som føler Trang til at faa Luft for min Hjerne over visse Udtalelser, som jeg har hørt katolske Kvinder fremsæt-

Katolsk Ungdoms Klub Amager

opfører

Søndag d. 24. Marts Kl. 19

Søndag d. 31. Marts Kl. 19

i Festsalen, Dr. Elisabeths
Allé 3

Der kommer en Dag

Skuespil i 3 Akter,
For-, Mellem- og Efterspil
af Pierre Danois —

Oversat af Flemming Rodsten
Instruktion: L. Brunicardi

Bill. à Kr. 1,50 og Kr. 2,00
faas i

Sct. Annæ Præstegaard

Hans Bogbinders Allé 2

Emil Rennøvs Boghandel

Amagerbrogade 156

Katolsk Boghandel

Stenosgade 3

te. I Anledning af, at en katolsk Moder, som allerede har flere Børn, venter sig endnu et Barn, kan man høre katolske Kvinder udtale deres Misbilligelse derover, ja, ligefrem Forargelse.

Men jeg finder det højst forargeligt, at katolske Kvinder ytrer sig paa den Maade. Det maa virke meget forstemmende paa den, der har ment, at alle Katolikker var enige om, at den kunstige Børnebegrænsning ikke er vor Sag. Tværtimod maa vi netop glæde os over vor Kirkes sunde Opfattelse af Ægteskabet.

At Ikke-Katolikker, som ikke ved bedre Besked, kan komme med saadanne Bemærkninger, er der Undskyldning for, men ikke for Katolikkers Vedkommende.

Det burde være saadan, at alle katolske Mødre stod sammen om denne Sag og opmuntrede hinanden. Det er som en Ring, der sluttes. Men i Stedet har jeg altsaa været Vidne til, at enkelte af vore egne vilde bryde denne Ring.

Det er dette, jeg har følt Trang til at paatale. *En Moder.*

Minder fra Vejle i Pater Brems' Tid

Ved at læse i Pater Harners Bog om Biskop Brems mindes jeg den lykkelige Tid, da Biskoppen var Sognepræst i Vejle — Minder, der vistnok er værd at fremdrage i en Tid, der er tungere end dengang, da Menigmand ikke tænkte paa hverken den første eller den anden Verdenskrig.

Jeg var blevet optaget i Kirken i Aarhus i Oktober 1913, men kom kort efter paa Grund af Sygdom til mit Hjem i Stationsbyen Løsning mellem Horsens og Vejle. Jeg hørte sognemæssigt til Horsens, men Togforbindelsen til Vejle var bedre, saa jeg, selv om jeg ikke forsøgte at gaa i min Sognekirke og senere blev mest knyttet til den, jævnlige tog til Vejle.

Jeg havde været der en Søndag og var blevet meget begejstret for Prædikanten, som netop var Sognepræsten. Saa tog jeg dertil nogle Dage senere til Skrifte og Kommunion og blev inviteret til at drikke Kaffe i Præsteboligen bag efter baade ved denne Lejlighed og mange, mange Gange siden. Det var meget, meget hyggeligt. Jeg husker saa godt endnu en Januar dag i 1914, da den yngre Pastor Brems forærede mig mange Andagtsbilleder og et stort, en Gengivelse af et Maleri i Klosterkirken i Averbode (om jeg husker ret), forestillende Vor Frue af det hellige Hjerte. Jeg lod det indramme, og det har nu i 32 Aar fulgt mig overalt, hvor jeg har boet og vil altid være det Bil-

lede, foran hvilket jeg holder min Mariaandagt.

Søster Bernadette maatte hjælpe mig, naar jeg skulde til den hellige Kommunion. Jeg vidste naturligvis nok, at man skulde gaa op, efter at det havde ringet til »Domine, non sum dignus«, men havde lagt Mærke til, at ingen gik op straks — og naar jeg nu var den eneste Kommunikant under Skolemessen, hvornaar skulde jeg saa gaa op? Senere lærte Pastor Kerff i Horsens mig, at jeg kunde gaa op straks, naar det havde ringet. »Drengen skal jo dog naa at sige Confiteor,« sagde han. Saa var det i Orden — og nu gaar jeg helst op straks; jeg holder saa meget af de Minutter saa nær ved Alteret.

Broder Gereon var en hyggelig Vært, naar han serverede Morgenkaffen, og hvor den smagte efter nogle Timers Faste, og saa var der dejligt hjemmebagt Brød til. Bag efter hyggede jeg mig sammen med Præsterne eller alene, hvis de var optaget alle tre. »De maa lade, som De er hjemme,« sagde Sognepræsten, som blev kaldt Prior, til mig. I Kapellet var der hyggeligt. Jeg følte mig straks bedre hjemme der end i Kirken i Horsens (som jeg dog ogsaa senere kom til at holde meget af). Det var gode Timer for en ung Konvertit, baade i Kapellet og hos Præsterne. Jeg havde et særdeles godt Hjem, men jeg var dengang den eneste Katolik, saa trods al Forstaaelse manglede der jo noget, som de ikke kunde give.

Skulde disse Linier naa frem til Biskop Brems, takker jeg herved for alt godt i denne lykkelige Tid.

Verner Stabehl.

Basaren i St. Mariæ Kirke

Lodtrækningen vil blive bekendtgjort her i Ugebladet i den kommende Uge. — Basaren fik et overordentlig vellykket Forløb, og St. Mariæ Kirkes Forstanderskab ønsker allerede nu at takke alle, der har medvirket og bidraget til det gode Resultat.

Til Roskilde i den stille Uge

Retræte for unge Mænd i Dage fra den 17. til 20. April. (Onsdag Aften til Paaskelørdag Morgen eller Eftermid.) I en Foredragsrække og i Diskussion belyses de religiøse Livsproblemer under Ledelse af

P. Paul Keller S. J.

Tilmeldelse til en af undertegnede Præster, Stenosgade 4, Vester 8588, senest Lørdag den 15. April.

O. Eriksen. G. Heggum.

P. Keller. J. Samuelson.

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(40)

Abbeden nævnte ikke for nogen af sine Medbrødre, at man i Rom anmodede om Tilladelse til at præstevie Br. Petroc, førend han havde faaet Meddelelse fra Biskoppen om, at Anmodningen var bevilget. I øvrigt fastsatte Biskoppen Dagen for Ordinationen til den 15. August og bad Abbeden komme til sig en Dag, for at de i Fællesskab kunde simplificere Ceremonierne saa meget, at de ikke vilde være for trættende for Broder Petroc.

Alt dette fortalte Abbeden Munkene om samme Aften, hvor Brevet var kommet.

»Forøvrigt er der noget ganske ubegribeligt i den Maade, hvorpaa det er gaaet ham,« fortsatte Abbeden. »Han var jo ved at komme sig, haade legemligt og sjæleligt, og P. Subprior og jeg blev enige om, at han meget snart kunde blive præsteviet. Diakon var han jo allerede, og sine Studier havde han gennemgaaet i sin tidligere Livsperiode. Desuden var Biskoppen indforstaaet med hans Tilfælde, saa at alt saa ud til at skulle forløbe glat. Ved Paasketid besluttede vi os til, at vor Medbroder skulde genopfriske sine Studier straks efter vor Hjemkomst — vi rejste jo begge bort en Maaned — og Meningen var, at P. Subprior selv skulde undervise ham, fordi han kender ham saa godt, og fordi det er rimeligt at gøre alt saa let som muligt for Br. Petroc. Da vi tog af Sted, var han rask og ung at se til; men ved vor Hjemkomst fandt vi ham som en skrøbelig, nedbrudt gammel Mand, og det var tydeligt, at ethvert Haab om planmæssige Studier med ham maatte opgives. Endnu den Dag i Dag kan ingen af os fatte, hvad Aarsagen til denne mærkværdige Forandring var. Jeg selv mente dengang, at det vel blot var en Følge af hans ejendommelige Oplevelser; men P. Subprior var overbevist om, at hans Patient havde været ude for et alvorligt Chock, og han overbeviste mig hurtigt om Rigtigheden af denne Paastand. — Dette Chock, hvad det saa end har været, influerede paa en eller anden Maade paa hans religiøse Liv, og dette igen paa hans Helbred. Men han har ikke selv villet fortælle, hvad der var i Vejen, saa hverken P. Subprior eller jeg har Anelse om, hvad der er hændt ham.

Imidlertid er hans Vanskeligheder forsvundet igen, lige saa plud-

selig, som de er kommet. Og igen ved vi ikke, hvad der er Aarsag dertil; blot har vi kunnet forstaa, at Guds Moder har hjulpet ham. Men hans Helbred kan ikke mere blive godt. Hans Hjerter har nemlig hele Tiden været meget svagt, og han er virkelig nu en meget gammel Mand i alle Henseender.

Men Biskoppen har faaet et meget stærkt Indtryk af hans Person og synes, at det baade for Br. Petroc's og for Kirkens Skyld ikke vilde være en for stor Uretfærdighed, om vi undlod at præstevie ham. Derfor har vi jo søgt og faaet Dispensen, og der er nu kun tilbage, at vi forevisser os om, at han er i Stand til at celebrere Messen i alle dens Enkeltheder.«

Kommunitetet havde paa hørt Abbedens Ord med dybeste Interesse, og den sidste Del af Rekreationen hengik med Samtale om det hørte. Kun Dom Maurus sad ganske stille og tavs og bladede i et Tidsskrift, og da Abbeden rejste sig for at gaa, fulgte han bagefter og bad om en Samtale. Thi først nu var det gaaet op for Gæste-Pateren, hvor forkert han havde handlet, og som det ærlige Menneske han var, skyndte han sig at give sin Foresatte Besked derom.

»Det gør mig saa ondt, Pater Abbed,« begyndte han, »at jeg maa bekende, at jeg sandsynligvis er Skyld i Br. Petroc's daarlige Befindende.«

»Sikke noget Snak,« svarede Abbeden. »Hvor skulde De kunne være det, naar De aldrig har noget med ham at gøre?«

»Han har været ude med mig en Eftermiddag under Deres Bortrejse. Vi gik en Tur, og jeg tog ham med i forskellige Besøg.«

»Jeg forudsætter, at De havde P. Priors Tilladelse til at tage ham med?«

»Ja, det havde jeg. Men jeg tror, at P. Prior ikke tænkte ret meget paa, hvad det egentlig var, jeg havde spurgt om, da han svarede ja. Han var nemlig saa optaget af nogle Breve, da jeg kom ind.«

»Jeg kan vel være vis paa, at De ikke blot bad om denne Tilladelse, fordi jeg ikke var hjemme, og fordi De vidste, at jeg aldrig vilde have sagt ja dertil?«

»Aah, ja selvfølgelig! Egentlig havde jeg ikke lagt Mærke til Petroc, mens De og P. Subprior var hjemme. Men Deres Bemærkning om, at han skulde genoptage sine

Studier, saa snart De kom tilbage, vakte min Interesse for ham, og jeg kom til at tænke paa, at man maaske ikke hjalp ham nok, og at jeg selv vilde tage mig lidt af ham. Hvis De, P. Abbed, havde været hjemme, vilde jeg været gaaet ind til Dem og forklaret Dem, hvad jeg mente. Men jeg nævnte ikke noget til P. Prior om, hvad jeg funderede paa, simpelthen fordi jeg regnede med, at han ikke havde nogen særlig Interesse for Petroc.«

»Men hvor gik De hen med ham?«

»Jeg gik ned til Sjælsstyrkens Døtres Kloster, derfra hen til Frk. Jackson og siden til Kaptajn Branksome. Vi gik hjem over Klippeperne.«

»Tog De virkelig Br. Petroc ned i al den Støj og den forvirrende Trafik i Byen? De burde ligge paa Deres Knæ og takke Gud for, at vor Medbroder ikke blev vanvittig! P. Subprior og jeg har aldrig turdet lade ham komme ud for Støj og Larm; hans Nervesystem er jo saa fintmærkende, at han intet taaler. Men De, som jo ellers regnes for at være et fornuftigt Menneske, maa vel have haft en særlig Hensigt med at bringe ham til Byen?«

»Det var saadan, at det faldt mig ind, da jeg hørte om Br. Petroc's Studier, at De og P. Subprior ikke lod ham faa tilstrækkelig Forberedelse til Livet blandt Mennesker. De holdt ham jo altid saa langt borte fra alt, og jeg tænkte paa, at han daarligt kunde blive Præst, naar han ikke havde ringeste Kendskab til Verden udenfor eller til moderne Menneskers Tankegang. Det forekom mig, at et Besøg i Byen og hos forskellige Mennesker vilde være af Betydning for ham. Først gik vi jo saa til Klostret, og der fik jeg Forstanderinden til at fortælle ham lidt om deres Orden og om deres aandelige Øvelser. Bagefter gik vi hen til Frk. Jackson. Jeg syntes, det var godt, at han blev Vidne til ukontrolleret Søgen efter Mystik. Da vi kom hjem, forklarede jeg ham det hele. Han syntes at være ganske rolig til Sinds, skønt han virkede uinteressert. Først et Par Dage efter, da jeg tilfældigt mødte ham i Parken, gik det op for mig, at jeg paa en eller anden Maade havde forskrækket ham. Og i Aften forstod jeg, hvad jeg havde gjort.«

»De tog ham med Dem, han, som ikke har fjerneste Begreb om Reformationen, hvis Tanker er som hos de første Kristne, og hvis Tro er enfoldig som hos et Barn, ham tog De uden ringeste Forberedelse med til Mennesker, som forklarede ham religiøse Systemer, hvorom han ikke havde fjerneste Begreb! Og bagefter trak De det ulykkelige Menneske hen til Frk. Jackson! Hvis De ikke selv fortalte mig det, vilde jeg ikke kunne tro, at De kun-

de være saa tankeløs. Vær De glad, at kun hans Krop, og ikke hans Sjæl er blevet nedbrudt. Jeg behøver vel næppe sige mere. Bevidstheden om, hvad De har gjort, er vist tilstrækkelig Straf for Dem.»

Dom Maurus svarede ydmygt:

»Det staar mig klart, at det er min absolutte Pligt at gøre noget for Br. Petroc til Gengæld for de Vanskeligheder, jeg har bragt ham i. Men jeg kan ikke finde paa, hvad jeg skal gøre for ham. Bare Synet af mig maa jo være pinefuldt for ham. Saa jeg kan vel ikke gøre noget bedre end at holde mig borte fra ham.«

Abbeden tog Papirkniven i sin Haand og gav sig i Tanker til at tegne med den paa Trækpapiret. Saa sagde han i en næsten forretningsmæssig Tone:

»Br. Petroc skal studere Missalet og have Vejledning i Messens Ceremonier. Vi De undervise ham, Pater Maurus? Helligaanden vil vise Dem, hvorledes De skal klare det med Petroc. Vil De starte i Morgen Eftermiddag.«

(Fortsættes)

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Søndag den 17. Marts:

Skovtur. Af forskellige Grunde maatte Skovturen Søndag den 3. Marts opgives. Man vedtog derfor at mødes Søndag den 17. Kl. 8 til Messe i Sct. Ansgars Kirke og derefter foretage den planlagte Travetur.

Lørdag den 23. Marts Kl. 19,30.

Aabent Hus hos Dr. phil. Angelica Axelsen, Egehøjvej 13, Charlottenlund. Pater Wolfsberg indleder om »Metafysik paa to Maader« i Anledning af Kaila's Bog »Tankens orok«.

Onsdag den 20. Marts Kl. 18,30.

Studiekreds II, Stenosgade 4. Emne: Udvalgte Stykker ag »Summa theologica«.

FILM

Odeons nye Film (Prem. 4.-3.) hedder »Mysteriet paa Buckley Hall« (Warn that man) og er en

usandsynlig, men meget spændende Novelle om et mislykket Gestapoforsøg paa at kidnappe Winston Churchill. — World Cinema havde 6.-3. Premiere paa den mægtige Sabu-Film »Tyven fra Bagdad« (The Thief of Bagdad), som Alexander Korda har bygget over 117 Eventyr fra 1001 Nat. Resultatet er blevet et festligt og farvemættet Pragtskue af Indbegrebet af al Orient (NB. Som Vesterland forestiller sig det!) og et overdaadigt Overflødigehorn af Alt-det-Tryleri-der-er-til, lige fra Statsminister-Troldmanden via den kunstige, flyvende Hest, det levende Tæppe, Kæmpe-Djinnen, der var inde-spærret i Flasken og som opfylder Ønsker, og Gudebilledet med Juvelen »Det altseende Øje« til Guldalderfolket med Retfærdighedens Bue og Pil. Det er utrolig godt gjort, og man er — skønt mæt af det hele til sidst — underholdt paa det herligste. Anbefales paa det varmeste.

Endelig havde Palads 8.-3. Premiere paa Wilhelm Moberg-Filmen »Rid i Nat« (Rid i natt), en beundringsværdigt fotograferet svensk Film, der betagtes ved sin ædle Fremstilling af Lighedstanken, af Oprøret mod Voldsmagten. Filmen følger Bogen meget nøje. Den gammeldags Sprogtone (»Fader kär min!!!«) hæmmer dog Virkningen betydeligt. Selve Budstikke-Ridtet fremstaar mere som en Vignet til Filmen end som et truende Varsel om det ulmende Oprør. Spillet er stiliseret og temmeligt teatralisk, og man kommer ikke Personernes Sjæleliv paa nært Hold. Saaledes var Lars Hanson som Samarbejds-Oldermanden kun ynkelig, ikke tragisk. Bedst var Hilda Borgström som Svedjegumman og Eva Dahlbeck som Botilla. Her møder vi uden Tvivl en kommende Verdensstjerne. Oscar Ljung som Helten befandt sig bedst af alle i Stilens Spændetroje. Gustaf Molander har iscenesat. Bjørn Rasmussen.

Pædagogforbundet

Generalforsamling den 26. Marts Kl. 16,30—17,30 paa Centralskolen, Nørrebrogade 27.

Dagsorden: 1. Beretning om det forløbne Aar. 2. Aflæggelse af Regnskab. 3. Planer for Fremtiden. 4. Bestyrelsesvalg. 5. Eventuelt.

Forslag, man ønsker drøftet, bedes sendt til Formanden senest d. 20. Marts.

P. B. V.

Johan Jensen, Formand, ...
Hummeltoftevej 42, 1., Tlf. Lyngby 3030.

3 Dages lukkede Eksercitier for Herrer

afholdes i Aar paa Dalum Kloster i Tiden fra Mandag Aften den 12. August til Fredag Morgen den 16. August. Eksercitierne ledes af Pater Lønskov S. J. —

Reserver disse Dage af Deres Sommerferie. Nærmere Oplysninger fremkommer senere i Ugebladet. Anmeldelse om Deltagelse bedes i god Tid sendt til Henry Schultz, »Mariabo«, Tøndervej, Kolding.

Vel mødt paa Dalum!

Aarsdagen for Jeanne d'Arc Katastrofen

Torsdag d. 21. Marts, Aarsdagen for Katastrofen paa Jeanne d'Arc Skolen, læses Kl. 8,30 en højtidelig Rekviemsmesse i St. Josefs Kirke for Katastrofens Ofre. Efter Messen — Kl. ca. 10,00 — finder paa Katolsk Assistens Kirkegaard en Indvielse Sted af det Kors, der rejste sig over Skolens østre Fløj, og som nu staar paa de omkomne Søstres Grave. Kl. 11,15 afholdes en Højtidelighed ved Korset paa Skolens gamle Grund.

Forfatteren Jørgen Bukdahl

holder Foredrag i D. K. K. F. Mandag 18. Marts Kl. 19,30 i Klosteret, St. Kjeldsgade 1. Efter Foredraget Kaffebord à 1 Kr. De, der vil blive til Kaffebordet, bedes meddele det senest d. 17. ds. til Liobasøstrene, Ryvang 381, eller til Sekretariatet, Pileallé 23 A, Eva 7091.

Det tredje Foredrag i den kirkehistoriske Serie ved Hr. Adjunkt Johan Jensen Mandag 25. Marts Kl. 19,30 samme Sted.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Marts:

17. S. 2. SØNDAG I FASTEN (violet) (173—29); 2. Bøn: St. Patrick (852); Præf. (516).
18. M. FERIA (177); 2. Bøn: St. Cyrillus (852), 3. Bøn: For Paven; Fastens Præf. (516) læses hver Dag, naar der ikke er angivet nogen anden.
Eller:
(hvid) St. Cyrillus af Jerusalem (852); 2. Bøn: FERIA (177), 3. Bøn: For Paven; sidste Evang.: FERIA (179).
19. Ti. ST. JOSEF, Jomfru Mariæ Brudgom (853—90); 2. Bøn: FERIA (181); St. Josefs Præf. (523); sidste Evang.: FERIA (183).
20. O. FERIA (185); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122), 4. Bøn: For Paven.
21. T. FERIA (189); 2. Bøn: St. Benedikt (854), 3. Bøn: For Paven. — Eller:
(hvid) St. Benedikt (854); 2. Bøn: FERIA (189), 3. Bøn: For Paven; sidste Evang.: FERIA (191).
22. F. FERIA (194); 2., 3. og 4. (violet) Bøn som Onsdag.
23. L. FERIA (199); 2., 3. og 4. (violet) Bøn som Onsdag.
24. S. 3. SØNDAG I FASTEN.

Send over os din Naade ned,
o hellige Trefoldighed,
saa Fastetidens korte Savn,
maa blive os til evig Gavn.

Fra Tidebønnernes Fastehymner.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61'66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 16-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

En af de gode gamle katolske Traditioner

i København sætter Palmesøndag i Forbindelse med Elisabethforeningens Basar, som holdes i Lokalerne skraas overfor Sankt Ansgars Kirke. Hører De til de »nybagte« Katolikker, kan det undskyldes, om De ikke kender Elisabethforeningens Formaal. Foreningens Arbejde gaar ud paa at tage sig af forældreløse katolske Børn. Deraf ser De, hvor vigtigt det er, at Basaren baade faar de rette Gaver og modtager mange besøgende. Gaver modtages af Frøkerne A. Osterhammel og H. Zimmermann, Frederiksborggade 54. Vi kommer igen med flere Oplysninger. Foreløbig beder vi Dem sætte et Kryds ud for Palmesøndag og eventuelt skrive ud for denne Dato: Basardag.
C. B.

Jesu Hjerter Kirke

Hver Søndag i Fastetiden Kl. 18 Fasteprediken af Pater Lanser. — Hver Torsdag i Fastetiden Kl. 20 Korsvejsandagt med Prædiken af Pater Pauli (og Deltagelse af Mændenes Kongr.). Mand. 18. Marts Kl. 19,30 unge Mænds Kongr.

St. Mariæ Kirke

Søndag d. 17. Marts Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe. Onsdag d. 20. Marts Kl. 19,30 Fasteprediken af Pater Jan Ballin.

Sakramentskirken

Hver Søndag i Fasten Kl. 17 Fasteprediken af Pater Otto. Mand. 18. Marts Kl. 20 Knud Lavards Broderskab.

Aalborg

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

St. Annæ Kirke

Fredag den 15. Marts Kl. 20 Fasteprediken og Korsvejsandagt. — Alle kirkelige Kongregationsmøder er henlagt til denne Fasteandagt.

St. Antoni Kirke

Tirsdag 19. Marts Kl. 20: Aabent Hus for de unge.

St. Andreas Kirke

Hver Søndag i Fasten Kl. 17 Fasteprediken af Pater Pauli. Hver Fredag i Fasten Kl. 19,30 Korsvejsandagt.

St. Knud Lavards Kirke

Hver Fredag i Fasten Kl. 19,30 Fasteprediken af Pater Wolfisberg.

Tilbud

En brugt Patent Strikkemaskine (Ideal) fineste engelske Fabrikat, egner sig til Kloster el. Børnehjem. Brugsanvisning medfølger. Sælges for Kr. 200,00. Fru A. Goethals, Peter Bangsvej 125.

Salmonsens

Leksikon-Tidsskrift

Femte Aargangs niende Hefte af dette nyttige Maanedsskrift indeholder bl. a. en kort og klar Oversigt over Tyskernes Fremfærd i de besatte Lande, en fortræffelig (sammentrængt og skematisk) Fremstilling af de tyske Koncentrationslejre og Livet der samt en Række aktuelle Biografier — som Regel noget af det bedste i Heftet.

Katolsk vestre Kirkegaard

Gravsteder anlægges og vedligeholdes

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner

Manssvej 14. Telf. Valby 4175

Radio er en Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

Horsens

<p>Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 818</i> Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre</p>	<p>„Melkældereren“ <i>„Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893</i> Alt i Mel - Gryn - Fødestoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Ledig</p>	<p>Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Wittrup <i>HORSENS TEXTILLAGER</i></p>
<p>Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt</p>	<p><i>Malerier . Billeder . Spejle</i> saa . . . Franz Høj</p>	<p>Holmboe . Horsens Farver og Lakker</p>

Aarhus

<p>Telegramhallen <i>Brunnsgade 55 . Tlf. 2424—4348</i> Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Adelørn . Telefon 7238 <i>Glas, Porcelæn, Køkkenudstyr</i> Hj. af Norsgade og Nørreallé Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Benyt Herre- og Damefrisørsalonen <i>v/ O. Aagaard</i> Tietgensplads 14 . Tlf. 8853</p>	<p>J. P. Sørensen <i>Kolonial, Vin og Delikatesser</i> Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester . Conditori Telefon 3041 — Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Erik's Fiskehal <i>Altid friske Varer</i> Rymsgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>syn. Gummibadehætter Gummibukser Gummunderlag Gummiforklæder</i> HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>
<p>Smørrebrød „BOTHILLA“ Rymsgade 24 Telefon 6162</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 . 4089</p>	
<p>A. B. C.</p>	<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>	
	<p>MEJERIET Vesterbro Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

Randers

<p>JOHS. STOFFREGEN Malermester Telefon 3204 . Randers Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Brdr. Qvist Brændselsforretning Kul . Koks . Tørv og Optændingsbrænde til billigste Priser Randers. Adelgade 10. Tlf. 1375 Leverandør til St. Josels Hospital</p>	<p>Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager køber De bedst hos: C. Mærsk-Andersen's Eff. Randers . Telefon 137</p>	
<p>Johs. E. Mortensen Bagermester Nørreboulevard . Telefon 1157 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>N. M. Nielsen Vand- & Gasmester v. Martin Nielsen W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne Markedsgade 16. Telefon 1834 Leverandør til St. Josels Hospital</p>	<p>Mineralvandsfabrikken »CITO« Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	
<p>N. H. MØLLER Brødregades Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 628 og 3728 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Knud Pedersen . Slagtermester 1. Kl.s Kød og Paalæg Dronningborg, Telefon 649 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	 <p>Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . . M. MØNSTER'S Snedker- og Lignsteforretn., Tlf. 2161 Nørregade 10 (v. Brønden).</p>	
<h1>Vejle</h1>			
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linjer</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>	
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Mel- og Fødestofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn Glargmester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>	
<p>M. Nielsen . Bagermester Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring</p>	
<p>Theophil Petersen Linoleum, Tapet- og Farvehandel Vejle Telefon 130 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	
<p>Jørgen Petersen & Co. Tømremester . (Indeh. N. C. Jørgensen) Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	
<p>A-s Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>G. Andreassen . Papirhandel Severin Wulff's Eff. Telefon 25 — Vejle</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	

Katolsk Ugeblad

24. Marts 1946
94. Aargang
Nr. 12

Sct. Josephs Hospital
i Randers

Konciliet i Trient –
fortalt paa Frimærker

Tjenere – en Historie
for pæne unge Mænd

Lithauens Skæbne

KARDINAL SPELLMAN forlader den amerikanske Ambassade i Madrid, hvor han aflagde et kort Besøg – ifølge ubekræftede Rygter for at aflevere en pavelig Skrivelse til General Franco – paa Vejen hjem efter Konsistoriet. (I.N.P.)

Rygter i Fastetiden

— Kan De give mig et godt Raad nu til Fasten? Det med Maden er vi jo dispenseret fra.

— Ja, hvad skal jeg raade Dem til, unge Mand ... Jo, jeg tror, De skulde spidse Ører efter Rygter ...

— Rygter, Pater? Det var da et sært Raad. Dem skal man da ellers holde sig fra.

— Jeg mener heller ikke politiske Rygter. Bare lidt almindelig personlig Bagvaskelse.

— Nu forstaar jeg slet ikke noget. Det bliver værre og værre.

— De skal naturligvis ikke være med til at tale ondt om Folk. Jeg raader Dem bare til at spidse Ører for at høre, hvad *andre* siger om *Dem*, naar De ikke selv er til Stede. Det har sine Vanskeligheder, men naar man vil, kan man nu godt komme til at høre adskilligt nedsættende om en selv.

— Og saa blive rigtig godt gal

i Hovedet paa dem, man troede var ens Venner, der kun talte pænt om en ...

— Ja, det kan vel ikke undgaas, at De først bliver lidt fornærmet og synes, at det er onde Usandheder alt sammen. Men hold saa endelig fast ved, at der ikke gaar Røg af en Brand, uden o. s. v.

— Skal jeg ligefrem *tro* det, selv om jeg synes, det er uretfærdigt?

— Ja, gør det, min Ven. Vi kender os selv saa daarligt, at vi ofte ikke har Anelse om vore værste Fejl. Den sidste, jeg gav det samme Raad, var en Mand med Hundreder af Venner. En flink og elskværdig Mand, hjælpsom ud over alle Bredder, gavmild og jeg ved ikke hvad. Han kom under Vejr med, at Folk sagde, han var en daarlig Ægtemand og Fader. Han lod Kone og Børn nøjes med en Klat-skillig af hans Løn, Resten gik til ham selv, Vennerne og den storstiledede Hjælpsomhed uden-hjems. Han blev rasende. Var *det* Vennernes Tak, at de gik og sagde saadan noget om ham? Men han rettede sig nu alligevel efter mit Raad. Han begyndte at *se*, hvad der aldrig før var faldet ham ind. Jeg vil gætte stærkt paa, at hans Skriftefader synes, hans Skriftemaal er blevet meget bedre.

— Og De mener, at ogsaa jeg vil faa ubehagelige Ting at vide, som ikke er kommet frem i min egen Samvittighedsransagelse?

(Fortsættes Side 183)

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og Klipning af Kuponer m. v. De hævede Kuponbeløb Indsættes paa Deres Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

TIL AL VASK OG RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
FELLS EGENHED

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

G. Garth-Grüner Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermeste.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

Povl Løgager

Isenkram, Køkkenudstyr og Værktøj
Amagerbrog. 151, Am. 1252
Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

Husejernes Abonnement A-S

Blikkenslageri, Sanitet - Gas og Vand
Niels Ebbesensvej 19
Telefoner: C. 937-8453

M. A. Madsen Murermester

Engelstedsgade 13 . Telf. Ryvang 466
udfører Arbejdet for: de katolske
Institutioner

V. Mikkelsen

All i Ure . Brilller repareres
Guldsmederep. udf. Rimelige Priser
Griffenfeldtsgade 54 . Nora 3465 y

M. P. Sørensen Kranse- og Blomsterhdl.

Griffenfeldtsgade 35 . Nora 1508
anbef. sig med 1. Kl.s friske Blom-
ster hver Dag . Kistedekorationer
udføres fikst og billigt
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Gør Deres Indkøb af Dagblade, Ugeblade og Tidsskrifter i Kiosk Griffenfeldtsg. 37

Telefon Nora 5615
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Skotøjsreparation

1. Kl.s. Arbejde garanteres
Ved Klosteret 12, Ry 4398
Lev. til Benediktinerklostret

Otto Albrechtsen Ryvang 1160 y

Lynghøjvej 2 (v. St. Vibenshus Runddel)
Cykler, Cykledele. Elekt. Artikler.
1. Kl.s Reparationsværksted.
Lev. til Benediktinerklostret

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i

Bageriet ved Klosteret

Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 4414
Leverandør til Benediktinerklostret

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gl. Kongevej 155 . Tlf. 8016
Lev. til katolske Institutioner

Sct. Josephs Hospital i Randers ophører

Den 1. April 1946 inddrages de af Sankt Josephs Søstrene hidtil drevne Hospitaler: Randers Amtssygehus og Sankt Josephs Hospital under den nye Centralsygehusordning i Randers.

Kontrakten mellem Søstrene og Amdsraadet for saa vidt angaar Amtssygehuset udløber denne Dag, og Søstrene har derfor ønsket ogsaa at frigøre sig for det med Amtssygehuset forbundne Sankt Josephs Hospital.

*

Det er en mangeaarig Virksomhed, Søstrene hermed forlader.

Allerede i Pastor Helmkes Tid (1887—1901) syslede man med den Plan at bygge et Hospital, idet den Klinik, som Søstrene allerede paa det Tidspunkt havde, var for lille og utidssvarende.

Søstrene henvendte sig derfor i Forsommeren 1900 til Byraadet for at faa anvist en Byggegrund til et Hospital.

Inden for Byraadet var der en absolut velvillig Indstilling over for Sagen; det blev ved denne Lejlighed udtalt, at de katolske Hospitaler var vel ansete, de bedste i Verden, og at der ikke spandtes Silke ved dem.

En Udtalelse fra Modstanderside om, at det var en Falliterklæring at give Paven Lov til at bygge et Hospital i Randers blev mødt med Latter.

Situationen var iøvrigt den, at Byens Sygehus var for lille, og at man derfor var glad for, at der nu var nogle, der vilde bygge og derved spare Byen for en Udgift, tilmed da man laa i Underhandling med Amdsraadet om Sygehuset, hvorefter det muligvis var nødvendigt at bygge for at kunne modtage Patienterne ude fra Amtet.

En af Byens Læger oprettet privat Klinik i von Hattensstræde 12 (af ældre Randrusianere endnu benævnt: Krankstuegade) blev omkring dette Tidspunkt overdraget til Søstrene paa Betingelse af, at de skulde drive den videre indtil Hospitalet blev bygget.

Søstrene, der var stærkt engageret i privat Sygepleje i Forvejen, var vist i og for sig ikke særlig interesseret i denne Møbelbelastning, men Lægerne havde haft store Vanskeligheder ved at faa andre kyndige Sygeplejersker til at bestyre den. Klinikken fik ikke Støtte fra nogen Side, og den blev drevet for Søstrenes Regning.

I Sommeren 1902 paabegyndtes Udgravningen af Grunden, og Pastor Osterhammel kunde samme Aar paa Biskoppens Vegne nedlægge Grundstenen i Overværelse af en meget repræsentativ Skare paa 500 Personer, som Priorinden, Sr. Elisabeth, havde indbudt.

Pastor Osterhammel, »Ridderen af den korrekte Form«, som Pastor Frederiksen engang har kaldt ham, holdt ved denne Lejlighed en Tale, der som altid paa taktfuld Maade passende til Lejligheden, gav udenforstaaende et Indblik i den katolske Kirkes Synspunkter, i dette Tilfælde om Sygdommen.

Hospitalet kom excl. Inventar til at staa Søstrene i 154.000 Kr., heraf 54.000 for Grunden.

Under Protektion af Prinsesse Marie afholdtes en Bazar, hvorved indkom 5.650 Kr. til Anskaffelse af Inventar, en efter Datidens Forhold stor Sum Penge.

Den 12. November 1903 indviendes Hospitalet af Biskop von Euch.

Hospitalet udbyggedes imidlertid en kort Aarrække senere,

idet Amdsraadet og Byraadet i 1913 ikke kunde blive enige om Vilkaarene for en Forlængelse af Overenskomsten om Indlæggelse af Amtets Patienter paa Købstadens Sygehus. Amdsraadet sluttede derfor Overenskomst med Sankt Josephs Søstrene, der saa byggede det nu til medicinsk Afdeling under Centralsygehuset indrettede Kompleks.

Grundstenen til denne Nybygning til 300.000 Kr. blev nedlagt i 1915 af Pastor Osterhammel, der ogsaa i Juni 1916 indviende det færdige Hospital. Ved denne Lejlighed udtalte saavel den daværende Amtmand, Kammerherre H. Andersen, sin bedste Ros over for Sankt Josephs Søstrene, som Overlægen, Chr. Langballe, der tilføjede, at Søstrene ser mere ideelt paa deres Gerning end mange af vi andre og derfor ogsaa kan yde meget mere.

Bortset fra at Kong Chr. X i 1916 gæstede Amtssygehuset, har Søstrene i den ikke lette Periode med to Verdenskrige passet deres ansvarsfulde Gerning i den Stilhed, som Hospitalet gerne er omgivet af.

Nu, da Hospitalssøstrene rejser fra Byen, — Skolesøstrene fortsætter med Skole og Børnehjem —, bør der fra den katolske Menighed i Randers lyde en dybtfølt Tak for deres Arbejde og for al den Hjælp, de i det skjulte har ydet saavel trængende Trosfæller som anderledes troende — for ikke at tale om Børnehjemmet.

Religiøs Propaganda har de ifølge Sagens Natur bevidst undladt at give sig af med, men hvor Katolikker er i Mindretal, kan vi ikke være ligegyldige over for den indirekte Propaganda, der ligger i at Søstrene i ideel Stræben nidkært og beskedent har passet den Opgave, de har viet deres Liv i Sygeplejen.

For denne deres Optræden, der sikkert har haft Betydning, er vi dem ogsaa Tak skyldige.

*

Hermed er saa et privat drevet Hospital overgaaet til fuld offentlig Drift; om Centralsygehusordningen, der i de senere

Aar er tilstræbt gennemført her i Landet vil vise sig at være den ideelle, vil først Fremtiden vise; der kan være økonomiske Fordele og Ulemper herved, og man kan — fra yngste Patient til de for Ledelsen af Landets Medicinalvæsen ansvarlige — have sin egen private Mening derom; men vi, der tager Afsked med de hortdragende Søstre vil udtale Haab om, at de nu, da Byrden er taget fra dem maa have mange gode Aar tilbage: de ældste Søstre paa et Hvilehjem og de endnu aktive Søstre paa andre Poster, hvor de kan fortsætte deres uselviske Livsgerning.

Randers, den 5. Februar 1946.

Kjeld Olsen.

Menighedens Afskedsfest

(delvis efter »Randers Amtsavis«)

Den katolske Menighed i Randers tog den 10. Marts ved en smuk Højtidelighed i Menighedens Kirke i Thorsgade Afsked med Sct. Josephs Søstre, der den 1. April forlader Byen. Afskeden fandt Sted ved en Levitmesse.

Den hyggelige lille Kirke var fyldt til sidste Plads, og Messen overværedes bl. a. af Sct. Josephs Søstrenes juridiske Raadgiver, Direktør *West Hansen*, København, Amtmand *P. Holck*, Borgmester *Chr. Sørensen* og Sygehusinspektør *Knudsen* samt alle Sct. Josephs Søstre. Messen celebreredes af Sct. Josephs Søstrenes Præst, Pastor *Ravelli*, med Pastor *Bender*, Aalborg, som Diakon og Pastor *N. Hansen*, Randers, som Subdiakon.

Pastor *Bender*, Aalborg, der gennem mange Aar har haft Tilknytning til Menigheden i Randers holdt Afskedstalen.

Efter Formiddagens Gudstjeneste fik Forstanderinden paa Sct. Josephs Hospital, Søster *Ludmilla*, overrakt en Afskedsgave til Søstrene indsamlet blandt Menigheden.

Om Eftermiddagen holdtes paany en Festgudstjeneste, hvorved de samme tre Præster assisterede og som ligeledes overvæ-

redes af Sct. Josephs Søstre. Herunder takkede Sognepræsten *N. Hansen* Søstrene for deres Virke i Menigheden.

Pastor *Hansen* sagde blandt andet:

» Det var ikke blot Legemet, der hentede Helbredelse her under Lægernes og Søstrenes omsorgsfulde Pleje, saa glade og raske Mennesker kunde vende hjem til deres Gerning i By eller paa Land. Det var ogsaa Sjælen, der nød godt af at være der. Der blev bedt for de syge hver eneste Dag.

Tusinder venlige Smil, medfølelse og kærlige Ord har opmuntret de syge og deres paarørende, saa de lettere kunde bære Sygdom og Lidelse, ja, med gudhengivent Sind tage mod Dødens Budskab. — Søstrenes Liv har været en heroisk Opfyldelse af den store Klosterstifter Sct. Benedicts Valgsprog: ora et labora.

Det har ingenlunde altid været en behagelig og let Tilværelse, Søstrene har maattet føre indenfor Sygehusets Mure. Alene Kærligheden til Gud og Næsten har gjort det muligt for dem at forrette deres strenge Dagværk gennem de mange Aar.

Naar de nu drager bort, spredes for alle Vinde, vil vi maaske

først komme til at forstaa, hvad det har betydet at have dem her i Sognets Midte. — Vi kan derfor ikke med Rette sige, at denne Dag er en Festdag. Den er præget af Vemod, Sorg i Forudfølelsen af det Tomrum, som opstaar, naar de forlader Randers.

Ja, kære Søstre, modtag da her fra Kirkens Prædikestol min og Menighedens, Skolens og Skolesøstrenes mest dybtføjte Tak for al den Kærlighed og Godhed, vi hver især har mødt deroppe paa Bjerget.

Gud velsigne eders Fremtid, hvor den end kommer til at udfolde sig. — —«

*

Søstrene spredes den 1. April langt omkring, idet nogle af dem skal til Island for at virke ved Sct. Josephs Søstrenes Sygehus der, og andre skal virke forskellige Steder her i Landet. Forstanderinden, Søster *Ludmilla*, skal lede et Hvilehjem for Sct. Josephs Søstre, der oprettes i Rungsted.

Søstrenes Præst, Pastor *Ravelli*, der næste Aar fylder 60 Aar, og som har arbejdet i Danmark i over 30 Aar, forlader samtidig sit andet Fædreland, fulgt af mange taknemlige, vemodige Tanker.

(Fortsat fra sidste Uge)

Lithauens Skæbne

Saa vidt vi kan se, synes de vestlige Nationer ikke at have forudset Tilstedeværelsen i Tyskland af Udlændinge, som er ude af Stand til at vende tilbage til deres sovjetokkuperede Lande, en Kendsgerning, der er egnet til i betydelig Grad at forværre vore stakkels Brødres Skæbne, berøvet deres Fædreland som de er, og vi, deres aandelige Ledere, der konstant er Vidner til deres store Elendighed og dybe Sorg og Bekymringer, kan kun udtrykke vor alvorlige Ængstelse overfor Eder og hele den katolske Verden.

Hvis vi er uvidende om, hvad der nu foregaar i vort besatte Fædreland, der ligner et uhyre Fængsel, nidkært bevogtet af det russiske Statspoliti (N.K.V.D.), ved vi kun alt for godt, at den ateistiske Kommunisme paa ingen Maade har forbedret sig og stadig befinder sig paa samme Trin som i 1941. Nu som forhen er alle Bøger og Aviser forbudt, med mindre de er kommunistiske, og hele Landet er hermetisk lukket ude fra enhver Forbindelse med Omverdenen.

Under den første Sovjetokkupation bestod den saakaldte re-

ligiøse Frihed, som vi kunde glæde os ved i Lithauen, i, at alle kulturelle Foreninger blev lukket og alle Sammenslutninger og Broderskaber nedlagt. De nye Myndigheder tvang endvidere Præsterne til at underskrive et Dokument, hvorved de forpligtede sig til at ophøre med at give Religionsundervisning ikke alene til private, men endog i Kirkerne. Endvidere blev det dem strengt forbudt at faa Adgang til Skolerne, hvor der hidtil havde været tvungen Religionsundervisning. Der blev nedlagt Forbud mod Trykning af Børnebøger, Katekismer og de katolske Tidsskrifter, og selv de bedste og sjældneste religiøse Tryksager i Boghandler og Statsbiblioteker blev beslaglagt og ødelagt uden Undtagelse. Fængsling, Tortur og andre Terrormidler tilsigtede at intimidere Præsterne og tvinge dem til at gaa i N.K.V.D.s Tjeneste som Spioner.

Alle Præsteseminarier blev lukket, og alle Biskopper tilligemed et betydeligt Antal Præster blev sat paa Porten uden nogen Mulighed for at slaa sig ned et andet Sted, hvor de kunde være.

Dette var i Korthed den »Religionsfrihed«, som vi personligt har oplevet under Sovjetregimet i 1940—41.

Til Trods for alle vore Rettigheder og i Modstrid med Retfærdighedens og Menneskelighedens ophøjede Love staar vort Fædreland, det katolske Lithauen, i Fare for logalt og politisk at blive anerkendt som en integrerende Del af Sovjetunionen. Men hvordan det end gaar, erklærer vi højtideligt for Gud den Almægtige og hans Søn vor Frelser, at Lithauerne er fast besluttet paa at genvinde deres nationale og politiske Frihed og genopbygge en virkelig fri Stat.

Lithauerne vil aldrig samtykke i at blive en Del af Rusland, mod hvilket de i de forløbne Aarhundreder har kæmpet for Opretholdelsen af og Respekten for deres Eksistens, Sprog, Kultur og katolske Tro. Det er Grunden til, at alle Lithauere gør Oprør mod den blotte Tanke at skulle finde sig i den ateistiske Sovjetkommunismes frygtelige Aag.

Det maa være os tilladt nu at fremhæve over for Eder, at Verdenskrigen synes at være forbi. Sejrrige og besejrede Nationer ser frem mod Freden. Paa Konferencer og Kongresser mødes Folkenes Ledere for at fastsætte Fredsbetingelserne. Mange politiske Diskussioner og Overvejelser drejer sig om Nationer, som har været Genstand for Aggression under denne Krig, og som kan gøre sig Haab om Erstatning, men hvis Frihed i den Grad er i Fare, at de behøver en ny Befrielse. Blandt de Nationer, der aldrig nævnes, indtager de tre baltiske Republikker, deriblandt vort elskede Lithauen, Førstepladsen. Denne Tavshed synes som en Begravelse af vor politiske Frihed. Vi kan ikke tro, at Udsendingene fra de Magter, der var repræsenteret ved San Francisko-Konferencen, ikke tænkte paa de ovennævnte Nationer, da de højtideligt forsikrede Verden om, at Friheden vilde blive givet tilbage til alle Folkelag uden nogen Undtagelse, naar Krigen først var endt.

I Dag befinder Lithauen sig i en saadan Tilstand, at det ikke engang kan tænke paa at udtrykke sine Ønsker aabent og offentligt. Derfor paakalder vi Eder og bønfalder Eder om at komme Eders katolske Brødre til Hjælp. Paa Baggrund af denne korte Beskrivelse af de Prøvelser, som har hjemsøgt og stadig hjemsøger vort Folk, appellerer vi til Eders Barmhjertighed, at I vil oplyse Eders troende Landsmænd gennem Eders Hyrdeord om vor smertelige Skæbne og efter Evne gaa i Forbøn hos Eders Regeringer for vort stakkels Folk, saa at Udsendingene fra de fem Regeringer paa Fredskonferencen kan intervenere til Fordel for vort Folks Ret til at genopbygge et frit og uafhængigt Liv og ikke anerkender Lithauens paatvungne Indlemmelse i U. S. S. R. som en Belønning for dets Deltagelse i Kampen mod Tyskland.

Hvis det nogen Sinde skulde ske, at man paa Fredskonferencen gik med til, at Lithauen og andre Nationer, der har lidt samme Skæbne, skulde underkastes

det totalitære og despotiske Sovjetstyre, vilde dette være en Uret, der raabte til Himlen om Hævn, det vilde være Falskhedens og Brutalitetens Triumf, en Benægtelse af de mest elementære menneskelige Rettigheder. Det vilde være ensbetydende med en Dødsdom over hele vort Folk, eftersom Deportationer og andre velkendte Udryddelsesmidler i Løbet af kort Tid vilde føre til vort Folks fuldstændige Tilintetgørelse.

Vi bønfalder Eder om at tage de nødvendige Skridt for saa snart som muligt at gøre en Ende paa det Myrderi, som stadig foregaar under Sovjetbesættelsen.

Allerede i fem Aar har Lithauen lidt under Okkupationens Aag og har været Vidne til Ødelæggelsen af dets nationale Liv. Hundredetusinder af uskyldige gennemgaar Landflygtighedens Trængsler i Sovjetunionen og Tyskland. De længes alle efter hurtigt at komme hjem til deres elskede Fædreland, hvor de ønsker at leve af deres egne Midler og at arbejde for deres Lands og for Menneskehedens Velværd.

Derfor henvender vi os endnu en Gang til alle den katolske Verdens Biskopper og bønfalder dem om at hjælpe os med at opnaa dette vort Folks ophøjede og retfærdige Ønske. Dertil kommer, at den overordentlige Elenighed, som de Lithauere, der er spredt over hele Tyskland, maa kæmpe med, tvinger os til at bede om Eders velvillige Mellemkomst, for at der kan blive sat en Aktion i Gang til Fordel for alle disse Stakler, der er blottet for Klæder, Mad og Lægehjælp.

I fuld Tillid til det guddommelige Forsyn og til Mennesker af god Vilje, der ledes af Retfærdighedens og Sandhedens Aand, haaber vi, at det Øjeblik ikke er langt borte, da de katolske Lithauere vil være i Stand til at takke Gud og alle dem, som ved Herrens Naade har udvirket deres Lands Befrielse. Vi ser ogsaa hen til den Tid, da Lithauerne efter at være kommet tilbage til deres Hjemland højmodigt og brændende vil forsvare den men-

neskelige Retfærdighed, idet de arbejder paa Guds Rige i Katolicismens Forpost i Europa, saaledes som Hans Hellighed Pave Pius XII har udtrykt det i et Svar til den lithauiske Gesandt ved den hellige Stol.

Hermed ønsker vi overfor alle den katolske Verdens Biskopper at udtrykke vor dybeste Taknemmelighed for den moralske og materielle Hjælp, som de finder det tilraadeligt at yde vort Folk, og vi benytter os af denne Lejlighed til at udtrykke vor dybe Respekt og Hengivenhed over for Eder.

Eders hengivne Tjenere i Vor Herre Jesus Kristus:

+ Joseph Skvireckas, Ærkebiskop af Kaunas, Hjælper for den hellige Stol.

+ Vincentius Briagys, Hjælpebiskop af Kaunas.

+ Vincentius Padolskis, Hjælpebiskop af Vilkauskis.

Skrevet i Landflygtighed paa den salige Jomfru Marias Fødselsfest d. 8. September 1945.

Paa Dansk ved L. B. F.

res Præst, mens de i Hast bad nogle Bønner, før de knælede foran ham for at modtage »den øverste Pilot«.

»O. K., Dreng! Husk nu, at der er Messe i Eftermiddag Kl. 17½! Og opvæk saa fuldkommen Anger!«

Derpaa uddelte Pater Bech Kommunionen, gav Velsignelsen og sendte »Drengene« af Sted i den bedst mulige Sindstilstand.

Naar det var overstaet, skyndte han sig over i Officersmessen, snakkede og lo og hjalp ogsaa her til at sprede den dystre Stemning, — og til sidst lød saa de Ord, som alle de katolske Officerer ventede paa: »Skal vi saa modtage den hellige Kommunion!«

Engang kom Flyverordren saa sent, at Pater Bech ikke kunde naa at høre sig ad som sædvanlig. Alle Folkene maatte straks løbe til deres Maskiner, og Præsten fo'r i sin Jeep fra den ene Maskine til den anden for at give sine Dreng Kommunionen.

Da han naaede det sidste Aëroplan, skulde det lige til at lette, og en af Folkene vinkede Farvel til Pater Bech; han kunde ikke naa at kommunikere, vidste han, og saa maatte han jo nøjes med en rigtig god Angerbøn. Men »White Flaks Dreng«, — der var 3 af dem i Maskinen, — skulde ikke gaa i Kamp uden Vor Herre i deres Hjerte. Pater Bech gjorde Tegn til Piloten, at han vilde ind; Bombedøren blev aabnet, og ind krøb Kapellanen. Piloten vendte sig forbausset for at se, hvad han vilde, men Pater Bech raabte: »Luk bare Døren, Skipper, og sæt af!«

Faa Sekunder efter hævede den tunge Bombemaskine sig over Ørkensandet, og Pater Bech krøb fra dens Hoved til dens Hale for at give sine tre Mænd Kommunionen. Saa fik han den ekstra Flyverdragt, som altid findes i Bombemaskiner, paa, og ti Mand med deres Præst — for naturligvis nøjedes Pater Bech ikke med at være Præst for Katolikkerne, — fløj over Fjendens Territorium.

- Naar Pater Bech havde Orlov, blev han hos sine Folk. Han of-

Flyverkapellanen

»White Flak«, »Det hvide Antiluftskyts«, kaldte Soldaterne i den 389. amerikanske Bombeflyverafdeling, som havde sin Basis i Nordafrika og skulde støtte de allieredes Invasion i Italien, Dens Kapellan, den ikke halvtredsaaarige, men allerede hvidhaarede Franciskanerpater Gerald Bech fra Cincinnati var deres Far, deres Ven, deres Samvittighed.

Ingen Katolik, som blev kommanderet ud med en af de store Bombemaskiner, kom af Sted uden at være godt forberedt, det sørgede »White Flak« for. Han vidste, hvad det vilde sige at deltage i et Flyverangreb, for han havde selv været med i adskillige og blev dekoreret med en Medalje, der kun tildeles Flyvere.

Han levede Soldaternes Liv og kunde opmuntre dem, naar Hede og Utøj, Hjemve — og først og fremmest Angst, truede med at tage Pippet fra dem.

For Angst — det føler enhver Soldat, naar det skal gaa løs; det er kun i Romanerne, at Helte aldrig er bange. Men Pater Bech havde, foruden sin egen stærke, varme, muntre Personlighed, noget at give sine Dreng, som kun katolske Præster har.

Da han i Juli 1943 kom til Gruppen, havde den ingen Kapellan, og en Del af Katolikkerne var jo sløjet lidt af. Men Pater Bech fik hurtigt de trofaste gjort begejstrede og de lunkne varme. I Juli 43 mødte 485 Mand af Afdelingen til Messen, og 361 modtog den hellige Kommunion. I August 44 mødte 3297 til Messen, og 1899 kommunicerede.

I Krigen foregaar alting jo anderledes end under normale Forhold, og det er morsomt at høre, hvordan Pater Bech bar sig ad, naar en Gruppe Bombemaskiner skulde af Sted paa et natligt Togt. Klokken 2—3 mødte han op i Kantinen, hvor de Mænd, som skulde med, fik deres »Morgenmad«, og spiste med dem. Han var i højt Humør, snakkede til alle Sider, rev Vittigheder af sig og hjalp saaledes »Drengene« til at glemme den underlige Sugen i Mellemgulvet, som var Tegnet paa Angsten for det, der skulde ske. Naar alle saa var færdige, gik han ind i Samlingsstuen og raabte:

»Alle Katolikker i — — gruppe! Kom nu til Kommunion!«

Folkene vidste god Besked, for Pater Bech var der *altid*, naar et Flyverangreb skulde løbe af Stabelen, og de samledes om de-

rede alle sin Messer for sin Afdeling, han skrev til alle de katolske Soldaters Slægtninge, han besøgte regelmæssigt de faldnes Grave, og han forstod at »ruske op« i baade Officerer og Menige.

Engang vendte en Soldat tilbage fra en af de saa eftertragtede »48-Timers Orlov« i London. Da han kom ind til Kammeraterne i Kantine, saa han saa højtidelig ud, at de begyndte at rabe op: »Hva' er den a', Johnny? Har du været til Begravelse?« »Fik du ikke noget Sjov ud af dine 48 Timer?« »Sikken et begrædeligt Fjæs!« »La' os nu høre, hva' du har lavet!«

Johnny kom efterhaanden i Gang med at fortælle, og da han var færdig med Beretningen om sine Bedrifter raabte en: »Hvof-fer ser du saa saa sjollet ud? Du har Søreme haft en go' Orlov!«

»Ja-a — —« Johnnys Ansigt blev igen alvorligt, — »der er bare det, -- at—te — Pater Bech — han synes ikke, den var saa go' — — — og I ka' tro, han lagde ikke Fingrene imellem, da han skulde skælde ud!«

Johnny generede sig ikke for at fortælle om »White Flak«s Misbilligelse, — og ingen af de andre, hverken Katolikker eller Ikke-Katolikker, fandt paa at snakke om »Hængehoved« eller »Præstesludder«.

Saa dan var Pater Bech, og saadan har en af de unge Officerer i den 389. Bombeflyverafdeling fortalt om ham.

Rygter i Fastetiden

(fortsat fra Forsiden)

— Ja, mon ikke ... Det er faktisk svært paa egen Haand at finde sine Fejl, især da de store. Men det er der altsaa Hjælp for. Alle andre har saa let ved at se dem og saa svært ved at tie stille med dem.

— Det bliver vist en ubehagelig Faste ...

— Lad os haabe det. Men naar De bærer Dem rigtigt ad, sikken et godt Paaskeskriftemaal, De kan naa til. Og glem saa ikke, at De skal være ogsaa lidt taknemmelig overfor dem, der paa denne Maade lærer Dem, hvor-

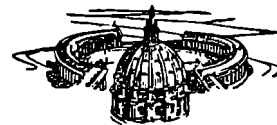
dan De tager Dem ud i andres Øjne. Det kan være drøjt, men det klarer De med den gode Paaskekommunion. Tom.

FILM

Kun to Premierer i denne Uge, begge Mandag den 11. Marts. — Casino og Odeon mødte med den engelske Thriller »Natten har Øjne« (The Night Has Eyes), der er rigtig nydelig i Slagsen, men ikke noget sensationelt. Pointen, der kommer til allersidst, er dog skønt sløjt motiveret, virkelig spændende, og selv om man syntes, der kunde være lange Perioder mellem Gysene, saa var man ret behageligt underholdt, saa længe det stod paa. Interessante James Mason og kønne Joyce Howard (Oberstdatter fra »The Gentle Sex«) havde Hovedrollerne. —

Og Dagmar præsenterede for et mildest talt uvornt Publikum den britiske Kæmpeshakespearefilm »Henrik V« (Henry V), der, som Pressen ærbødigt har faaet oplyst, har kostet en halv Million Pund og har haft 13 Maaneders Optagelsestid. Kronborgs Hamlet fra 1937, den gymnastiske Laurence Olivier, har baade iscenesat den og spiller Titellrollen. Nu er »Henry V« et af Shakespeares svageste Stykker, det henvender sig næsten udelukkende til Imperiefanatikerne, er praktisk talt uden Handling, og skal man have nogen Fornøjelse af det, maa man have det følgende Stykke i Rækken præsent, »Henry VI«, om det i denne Film saa lykkelige Ægtepars udelige og svage Søn, hvorunder hele Herligheden gik fløjten.

Foregribelse af denne Pointe i Form af et ironisk Syn paa Bejlerscenerne (fem Aar efter Handlingens Ophør) fandtes ikke. Som Filmen her foreligger, kunde den uden Vanskelighed med faa Ændringer være indlemmet i et nu ved Døden afgaaet Herrefolks pralende og selvforgudende Filmproduktion. Det lyder haardt (»Jeg elsker Frankrig saa højt, at jeg ikke vil slippe en Tomme af det«, siger Helten efter at have erobret det ved Agincourt-Slaget, som hele Filmen drejer sig om). Ud over det, er Filmen uendelig lang, selve Slaget er højst barnagtigt og forvirrende sat op. *det* Indre, der er, drukner i ydre Pomp, Slutningen er paaklistret og reddes ikke af de morsomme Glimt fra The Globe-Scenen, der indrammer det hele. Dekorationerne er inspireret af de gamle Haandskriftminiaturer, og Spillet er tilsvarende stiliseret, hvad der ogsaa trætter en Del. Kostumerne er strengt korrekte og i herlige Farver. — Heller ikke *den* Shakespeare lod sig filme. Bjørn Rasmussen.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader har for nylig bl. a. modtaget 100 Gæstlige, som er blevet fordrevet fra Jugoslavien samt Overrabineren fra Palæstina, Isaac Herzog, i Privataudien. Overrabineren havde søgt Audiens for personligt at bringe den hellige Fader en Tak for den Hjælp og Støtte, som i Løbet af de seneste Aar fra Vatikanet er blevet ydet Jøderne. — Penicilinets Opdager, Sir Alex. Flemming, er blevet optaget i det pavelige Videnskabernes Akademi.

England

Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Dr. Bernard Griffin, holdt for faa Dage siden en Prædiken i Westminster Cathedral, hvor han strejfede den øjeblikkelige Verdenssituation og bl. a. udtalte: »Jeg tror næppe, at jeg tager meget fejl, naar jeg anser Situationen af idag for at være langt alvorligere end før München. Det er maaske ikke heller uden Betydning, at Pavestolen og vort Land er udsat for Overfald og falsk Propaganda i Presse og Radio i et andet Land, som kæmpede Side om Side med os i Krig og til hvilket vi stillede saa store Forhaabninger, naar det gælder Freden. Den katolske Kirke og den britiske Nation staa Værn om Individets Frihed. Begge er fast besluttet paa at opretholde Menneskets Værdighed, begge ønsker at genoprette Fred og Orden og begge vil, at Verdenspolitikken skal præges af Retfærdighed, Sandhed og Barmhertighed. Men vi bliver urolige, naar det ene fredselkende Land efter det andet udsættes for Overfald udefra. Vor Samvittighedsfred forstyrres ogsaa, naar vi fra forskellige Lande, der kæmpede Krig med os, til Stadighed faar paalidelige Oplysninger om, at disse Lande stadig er i Lænker og er undergivet en udenlandsk Magts Hegemoni. Jeg er overbevist om, at vi alle ønsker, at Landene i Øst-Europa skal faa deres Frihed og Uafhængighed tilbage.«

Kardinal Griffin udtalte til Slut, at »der paa tilforladeligt Hold kan berettes om heftige Forfølgelser af katolske Biskopper, Præster og Lægmænd i mange Egne af Europa, ligesom vi ved, at Tusindvis af Mennesker er paa Flugt for Forfølgernes«.

Poste Vaticane

Konciliet i Trient

1545-1563

A Pave Paul III under hvem Pavedømmets store verdenshistoriske Reformarbejde påbegyndtes

»Det 19. almindelige Koncilium, påbegyndt den 13.-12. 1845 i Triente, læser vi paa de pavelige Primærker, som 'Poste Vaticane' har udgivet til Minde om 400 Aarsdagen for Kirkemødets Sammentræden.

Konciliet i Trient var Katolicismens Stær paa Reformationen og Grundlaget for Kirkens Fornyelse i de følgende Aarhundreder. Dels Betydning kan ikke værdsættes højt nok. Den katolske Lære blev paa Grundlag af Biblen, Kirkefædrene og den middelalderlige Teologi dybere udformet og skarpere afgrænset mod Protestantismens nye Anskuelser. En Række Misbrug afskaffedes, og Kirkens religiøse Tro og strenge Disciplin fik nyt Liv og fornyet Kraft. Gennem sin Varighed (1. Periode: 1545—48; 2. Periode: 1551—52; 3. Periode: 1561—63), sin Aktualitet, sine dogmatiske Dekreters Dybde og Besindighed, og sin Eftervirkning har det stillet alle andre Koncilier i Skygge.

De første 8 Møder og Konciliets højtidelige Slutningsmøde blev holdt i den gamle *Domkirke i Trient*. Den Reform, som man saa længe havde sukket efter, og som blev påbegyndt paa selve Kirkemødet, var blevet forberedt ved en gennemgribende Fornyelse af Kirkens indre Liv. Den blev baaret af en Række Helgener, der viste, at den gamle Kirke endnu havde Kraft og Styrke i sig selv.

Den hellige *Angelo Merici* (1474—1540) stiftede en Forening af unge Kvin-

Å Domkirken i Trient

der, som hun stillede under den hellige Ursulas Beskyttelse. Ursulinerindernes Hovedvirksomhed blev snart den kvindelige Ungdoms Opdragelse. Den hellige *Antonius Zaccaria* (1502—1539) var oprindelig Lørdge. Han stiftede Barnabitterordenen. Skt. *Ignatius af Loyola* (1481—1556) har ved sin Orden paa afgørende Maade stillet den Reformation og Restauration, som var blevet begyndt paa Konciliet i Trient. Den hellige *Cajetan af Thiene* (1480—1547) stiftede 1524 i Rom en ny Klerikerorden, som kaldtes Theatinerordenen. Sankt *John Fisher* (1469—1535), Biskop af Rochester i England, blev halsugget, fordi han ikke vilde svigte Paven.

Trient var den tyske By paa italiensk Sprogområde. Byens Biskop var den kræftfulde Kardinal af Trient *Christoforo Madruzzo* (1512—1578). Paven selv overværede Kirkenmødet, men lod sig repræsentere af tre Legater, som blev præ-

Kardinal Christoforo Madruzzo

Kardinal Reginald Polo

Kardinal Marcello Cervini

Kardinallegat Giov. Maria del Monte

siderede paa Konciliet. Den første af disse Kardinallegater var en Engländer; den dannede Humanist *Reginald Polo* (1500—1558).

Den anden Legat var Kardinal *Marcello Cervini* (1501—55). Han stammede fra en gammel Adelsfamilie og skulde senere som *Marcellus II* bestige Petri

Tekst
H. Roos S. J.

Den hellige Angela Merici

Den hellige Antonius Zaccaria

Den hellige Ignatius af Loyola

Den hellige Cajetan af Thiene

Den hellige John Fischer

Kardinal Gasparo Contarini

»Kjeler Karl V informerede om alle politiske Forhold.

Biskop Matteo Giberti af Verona

Stol. Den tredje Legat var *Giovanna Maria del Monte* (1478—1555), der senere skulde blive Pave Julius III. Medens Konciliet stod paa var *Karl V* (1500—1558) tysk Kæjser. I ham havde Reformationen sin største politiske Modstander. Konciliet i Trient traadte sammen under *Pave Paul III* (1468—1549), under hvem Pavedømmets store verdenshistoriske Reformarbejde begyndte. Tilslidst ma endnu navnes to Mænd, som har gjort en stor Indsats til Forberedelse og Gennemførelse af selve Konciliet, Biskop *Matteo Giberti* af Verona (1495—1543) og den berømte Kardinal *Gasparo Contarini*

(1483—1542). Han var højt dannet, som Lagmand blev han optaget i Kardinalkollegiet, paa mange Rejser i Tyskland søgte han at vinde Protestanterne og komne til en Forståelse med dem. Det er kendt, at ogsaa Protestanterne var blevet indbudt til Konciliet, men de kom ikke, skønt Luther havde inddanket sin Sog for et almindeligt Koncilium. Pius XII har i det Brev, som han skrev til Biskoppen af Trient, og hvormed han indledte Fæstighedsordenen i Anledning af Jubilæet, fornyet denne Opfordring til Protestanterne; at alle Kristne maatte samles om Kristus og hans hellige Kirke.

TJENERE

(En Historie, som alle pæne unge Mænd bør læse!)

Motto: Det er ikke mig, Herr, det er min Kollega.

I det daarlige Lys kan man lige læse Indskriften paa Dørpladen: Hans Ringby, Præst. Jo, saa er det her, jeg skal hen. Jeg ringer paa, bliver lukket ind af en trivelig Husholderske, som blot peger paa Dagligstuedøren med Ordene: »Han er dér inde«, hvorpaa hun trækker sig tilbage til Køkkenregionerne. Det er da osse et Sørens Rend af alle de unge Mennesker!

Jeg banker paa den anviste Dør. »Kom ind!« lyder det, og jeg træder ind. Bordet flyder med Landkort, og Gulvet med Tovværksstumper med underlige Knuder paa. Præsten og en mig ubekendt ung Mand arbejder, højet over Kortene, med Kompas og Kortmaalere.

»Jeg forstyrrer maaske?« siger jeg, og »Slet ikke!« svarer Præsten; skønt enhver jo kan se, at Præsten ikke har siddet og talt Minutterne til min Ankomst. Men det menneskelige Samvær har sine Former.

»Vi er vist ogsaa paa det nærmeste blevet færdige,« siger min gejstlige Ven, og den unge Mand rejser sig for at tage Afsked. Han er kraftigt bygget, lyshaaret og med et Par spillende muntre Øjne. Han rækker venstre Haand frem: »Farvel, Hans. Saa udformer jeg den Øvelse nærmere; og saa ses vi paa Søndag.« »Farvel, Erik. God Tur.«

Døren lukker sig, og Hans, alias den højærværdige Pastor Ringby, stuver sine Kort og sine Reb af Vejen. Da Bordet er blevet ryddeligt, aabner han for Tobakskrukken, tænder sin Pibe og ser forventningsfuldt paa mig gennem de blaa Skyer.

»Ja, ser De, Hr. Pastor, Redaktøren af »Ind imellem« har bedt mig om et Bidrag, og jeg havde tænkt mig at skrive noget om Lægmands-apostolatet og katolsk Aktion og alt det der. Men — altsaa — da jeg saa skulde til at skrive det — forstaar De — det er jo ikke saa lige-til — og saadan — vel? — og nu

vilde jeg gerne — altsaa kort og godt: Hvad skal jeg skrive?«

Pastor Ringby lytter opmærksomt til mine oratoriske Anstregelser. Saa siger han: »Skriv, at jeg mangler Førere til mine Spejdere, og at enhver ung Mand, der holder af Drengene og er Idealist, er velkommen til at tage en Haand med i Arbejdet.«

Manden har aabenbart ikke forstaaet mig. Jeg lægger ud paany: »Ja, det var jo ikke saadan om Sportsforeninger og den Slags, jeg havde tænkt mig at skrive. Det var mere i Retning af det katolske — eller snarere det religiøse, saadan noget med at faa lidt mere liturgisk Liv hos de unge — eller Studiekredse — (et frelsende Navn dukker op i min Bevidsthed:) Quadragesimo Anno!« slynger jeg ud.

Præsten ser paa mig. Er der et svagt Glimt af Misbilligelse i Øjet?

»Hvad er katolsk Aktion?« siger han saa. »Jeg skal fortælle Dem en Historie fra det virkelige Liv. Skriv den!«

»De ser, jeg har faaet en Spejder-trop i Sognet. Den unge Mand, der var her, er Tropsfører. Og det gik saadan til.

Desværre ligger min Kirke jo ikke i Byens udpræget pæne Kvarter, og meget grimt og raat blomstrer rundt omkring i vor nærmeste Nærhed. Hvordan skal Børn blive, der vokser op i et saadant Milieu? Besværlige — ikke sandt — for ikke at sige noget værre. Drengene fra de forskellige Karreer danner Bander, der bekriger hinanden, og De kan stole paa, at det gaar ikke stille af. De ser meget søde og charmerende ud, naar de drager ned gennem Gaden, bevæbnet med Papskjolde og Træsabler; men hvis en af dem falder, saa kan De være sikker paa, at han først siger »Av for Helvede« og derpaa »Dumme Svin« til ham, der skubbede til ham. Maaske stikker det ikke saa dybt. Eller rettere, det

Ind imellem —

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

ved jeg, det ikke gør. Men alligevel kan man ikke lade være med at tænke paa, hvordan hans Sprog er, naar han er tyve. Naar de ikke kæmper med dem ovre fra den anden Gade, driver de omkring med tilfældige Kammerater og ryger for Resten et Utal af Cigaretter — hvor de saa faar Pengene fra. Desværre er der nogle katolske Børn imellem, d. v. s. Børn, som egentlig skulde være Katolikker, fordi den ene eller anden Part af Forældrene er det. Nu har jeg søgt at samle de unge fra mit Sogn i et Par Foreninger. Vi har en, der fortrinsvis er besøgt af Akademikere og andre unge med aandelige Interesser, og saa har vi en selskabelig Forening, hvor man i al Beskedenhed kan hygge sig i sine Kammeraters Kreds og more sig med Spil, Sang etc. De førstnævnte havde startet en Studiekreds, som mødtes hver Uge, og saa vidt jeg husker, var Emnet den Vinter Kirkens Liturgi. Imidlertid havde disse Unger, jeg talte om før, lagt Mærke til, at de fine unge Mennesker holdt regelmæssigt Møde her, og med Proletarens instinktive Had til de heldigere stillede Samfundsklasser gik de nu i Gang med at gøre dem Livet surt. De store Braavallaslag fandt altid Sted her uden for Vinduerne, netop naar Studiekredsen havde Møde, og man kunde bogstavelig talt ikke høre et Ord af, hvad man selv sagde. De kastede med Sten, de rev Opslagene ned, skrev uartige Ord paa Muren og muntrede sig i det hele paa bedste Maade. Formanden for Studiekredsen var hos mig og hønfeldt mig om at skride ind. Men jeg er jo ikke mere

end et Menneske, og Døgnen har nu engang ikke 48 Timer. Jeg kan ikke magte alting alene. Jeg henviste til, at det jo ikke var Drengenes Skyld, at de var, som de var. Men maaske kunde man faa noget ud af dem, hvis man vilde gøre noget for dem, samle dem og lære dem noget bedre end at tale sjofelt Sprog og slaa Ruder ind hos Medborgere. Der var sikkert Materiale til en Spejdetrop, og hvis de studerende unge Mennesker vilde gaa ind for det, vilde jeg gerne stille Lokale, Lys og Varme til Raadighed. Ja, det var meget godt, mente Fornanden; men det kunde der nu slet ikke være Tale om. Enhver, der havde blot nogen Xendskab til den studerende Ungdoms Kaar i Dag, vidste, hvor haardt de var spændt for med deres Studium, faglige Foreninger o. s. v. Ingen kunde paatage sig det store Ekstraarbejde, der vilde være forbundet med en Førergerning i en Spejdetrop.

Naa, ja ja, tænkte jeg, du forsøger Lykken i de unges selskabelige Forening. Efter et af deres Møder en Vinteraften laa Kvarterets Drenge paa Lur med et velforsynet Lager af Snebolde; men de fik hurtigt Svar paa Tiltale, og der udspandt sig en regulær Kamp, der for Resten i Parenthes bemærket kostede mig en Rude i Sovkammeret. Men det tydede dog paa, at de to Parter trods Alder og Milieu ikke var længere fra hinanden, end at de nok kunde finde sammen.

Jeg forelagde min Sag for hele Forsamlingen. De var ganske vist vant til, at jeg undertiden havde sæere Idéer. Men at jeg vilde have dem til at være Spejdere, det var dog for bizart! — Ja, men Drengene, tillod jeg mig at indvende. Og hvis ikke Spejdere, saa en anden Idé, bare der blev gjort noget for Ungerne. — Det viste sig imidlertid, at Foreningen var stiftet paa et helt andet Grundlag; at det slet ikke var dens Formaal at tage et saadant Arbejde op; at det burde henvises til Foreninger, hvis Formaal var Ungdomsopdragelse; at det vilde sprænge Sammenholdet mellem Medlemmerne, der dog sandelig ogsaa betød noget, katolsk set; at ingen havde Tid eller Kundskaber til at magte Opgaven; at det var forkasteligt ikke at lade Initiativet til en eventuel Spejdetrop

udgaa fra Drengene selv o. s. v. Kort sagt: Hus forbi!

Nogen Tid efter havde jeg Besøg af en ung Protestant. Han boede i Nærheden og havde lagt Mærke til Gadedrengenes Huseren, og i Samtalens Løb kom vi ind paa Mulighederne for at gøre noget for dem. Jeg sagde, hvad jeg mente, der skulde gøres. Han gik paa Aftenskole og havde egentlig ikke Tid, men vi blev enige om, at hvis vi vilde hjælpes ad, skulde det nok gaa. I hvert Fald var det blodig Synd at lade Børnene løbe rundt, som de gjorde for Øjeblikket, hvis man paa nogen mulig Maade kunde faa Tag i dem.

Saa fik vi fat i de værste Urostiftere og fik dannet en Patrulje. Forstaaende ældre Menighedsmedlemmer hjalp os som Tropsraad. Jeg selv maatte med mine fyrretyve Aar begynde at sætte mig ind i Spejdersportens elementære Ting. Det er nu snart et Aar siden, og nu er vi i fuld Gang med Troppen. Den vokser stadigt, og Erik maa slide i det som en lille Hest, ja det er endog muligt, at hans Uddannelse bliver forsinket et Aar af den Grund. Men Drengene fik vi Tag i, og selv om vi ikke naar det fuldkomne, saa er deres Fritid dog nu optaget af bedre Ting end at strejfe rundt paa Gaden, og de der før var helt borte fra Kirken, har nu en taalelig Forbindelse med den, selv om de maaske aldrig bliver fanatiske Katolikker. Erik selv er ikke frommere end de fleste protestantiske unge, og han mangler selvfølgelig baade religiøse Kundskaber og den Hjælp, som Modtagelsen af Sakramenterne burde være. Men han ynkedes over Drengene.

Pastor Ringby tav et Øjeblik. Saa spurgte han med et lille Smil: »Hvem af de tre Parter synes De nu driver katolsk Aktion?»

Jeg svarede: »Han, som øvede Barmhertighed imod dem.»

Præsten nikkede anerkendende, idet han kom med Fortsættelsen: »Gaa De hen og gør ligesaa.»

Black owl.

PAULUSKREDS

Subskription 3 Kr. halvårlig

Den letteste Maade at faa en

katolsk Bogsamling

Til Roskilde i den stille Uge

Retræte for unge Mænd i Dage fra den 17. til den 20. April.

Det bedste er ikke for godt, naar det gælder Deres Uddannelse!

Men er Deres religiøse Kundskaber og Deres kristne Livsanskuelse paa Højde med Deres faglige Dygtighed?

Det er et alvorligt Spørgsmaal. Benyt et Par Dage i den stille Uge til at faa Klarhed paa dette Punkt. Tag derfor med til Retræten for unge Mænd, som afholdes i Roskilde fra Onsdag Aften til Paa-skelørdag Eftermiddag (eller Morgen, saafremt Deres Arbejde kalder Dem tilbage til Byen).

Retræten ledes af P. Paul Keller S. J. og Tilmeldelse kan ske til enhver af undertegnede Præster, Stenosgade 4, Vester 8588, senest Lørdag den 13. April.

O. Eriksen. G. Heggum. P. Keller. J. Samuelsen.

K. U. K. København.

Lørdag den 23. Marts Kl. 19,30—22, Ung Aften. Onsdag den 27. Marts Kl. 7 K. U. K. Messe i Stenosgade 4. Vi haaber, at mange K. U. K.ere vil deltage. Under Messen beder vi for Ungdomsarbejdet.

Lørdag d. 30. Marts Kl. 19,30 holder vi det bebudede store Fællesmøde i Stenosgade 4. Programmet er følgende: Velkomst ved Fornanden Albert Strøyer. »Vi diskuterer Ungdomsarbejde«. Ungdommen har selv Ordet. Tale af Pater J. Samuelsen S. J. Fælles Kaffebrød. Skuespiller ved Det ny Teater Axel Boesen underholder. Filmen ruller: »Stjerner privat«. Klaverunderholdning ved Frk. Kirsten Ledée.

Alle unge er velkomne, og vi haaber paa stor Deltagelse, især fra Jesu Hjerte Sogns Ungdom. Af Hensyn til Programmet begynder vi præcis Kl. 19,30 — saa mød i god Tid.

Lørdag d. 6. April Kl. 19,30 Studiekredsmøde. Gruppe C. »Ung, Stand, Forlovelse, Ægteskab«. Forvalg til Bestyrelsen.

K. U. K. Frederiksberg.

Møde Lørdag den 23. Marts Kl. 19,30 Foredrag af Red. Kiærulff om »Film«. Kaffebrød (rigtig Kaffe). Forvalg til Generalforsamling, der afholdes Lørdag den 6. April. Kun de Medlemmer, der har betalt Kontingent, har Stemmeret.

Retræte for yngre Kvinder

Rygaard: 16.—25. April. Leder der Pater Groteclaus S. J. Indmeldelse inden 14. April (Rygaard). Lagner, Haandklæder, Rationeringsmærker udbedes. Ingen Eneværelser. To-Sengsstuer 15 Kr. — ellers 12 Kr.

Danmarks katolske Kvinder og Europahjælpen

I disse Dage gaar der over hele vort Land en stærk Bevægelse for fra det danske Folks Side paa frivillig Vis at yde et Bidrag til Lindring af det sultende Europas Nød. Denne Bevægelse bør vi katolske Kvinder ejheller lade glide upaaagtet forbi. Vi, der i de onde Aar i hvert Fald ikke har kendt til materielle Savn, vi, der ikke har behøvet at se vore Børn hentes af Sult, vi, der paa Mange Maader har følt en naadig Beskærmelse mod mange af de Katastrofer, der har knust Hjemmene i andre Lande, hvis Kvinder ere vore Trosfæller og Medsøstre, bør være med i den store Ambulancetjeneste, der nu søger at bringe Hjælp frem til de haardest hjem-søgte Kvinder og Børn.

Lad os prøve paa at undvære saa meget som muligt til dem, der befinder sig i den yderste Nød. Lad os i Kristi Aand og ikke mindst nu, da Fastetiden er inde, i Bodens Aand nedskrive vore egne Fordringer i Retning af Levestandard, saa der kan blive desmere tilovers til dem, der trænger mere end vi!

Paa D. K. K. F.s Styrelses Vegne:
Erikka Scheel,
Formand.

Katolsk Hørespil

Adskillige katolske Lyttere lukkede forleden Aften med Forventning op for deres Radio for at høre Jan Lochers nye Hørespil »Hjulmageren Quadratus«. Hans første Hørespil havde vist, at han havde Sans for at gøre en Argumentation dramatisk levende og samtidig afsløret

ham som en ligefrem dreven Republikkens Behersker. Forventningerne blev ikke skuffede. Hjulmageren med det sære Navn er en kristen Oldtidsmartyr af en tilsyneladende højst uheroisk Type. Af Natur frygtsom vil han nødigst af alt sætte selv de højeste Værdier paa Spidsen, men viser sig netop derved hørende til de røgteste Martyrer, dem der maa øve det heroiske paa trods af deres Natur. (Titlen siger det paa en pudsig Maade). Det var lykkedes i det ret lange Hørespil at fastholde Interessen i Spænding om dette psykologiske Forhold. Og atter viste Lochers Republikker sig levende og naturlige. Rasmus Christiansen i Hovedrollen kunde ikke have været bedre efter Forfatterens Intention.

Koncerten

i Mariæ Kirken Søndagen den 10. Marts blev som forventet en Opførelse til stor Ære for Koret og dets Leder, Hr. Frants Siegler samt for de velvillig assisterende, Opera-sangerinde Fru Edith Oldrup, hvis smukke Stemme imponerede ved Sikkerhed og Renhed i Sangenes Koleraturstrofer, og Hr. S. Schmidt ved sit skønne og smagfulde Cello-spil, ligesom Fru Siegler ledsagede Korsatserne paa Orglet med fin og nænsom Registrering. Det gedigne Program bestaaende af Navne som Palestrina, Lotti, Pergolese, Nardini, Gordigiani, Cherubini og Mitterer blev med Hensyn til Rytme, Nuancering og Klangskønhed baade af Solisterne og Koret udført med musikalsk Smag og Akkuratese, saa at det blev en ublandt musikalsk Nydelse at overvære denne overordentlig vellykkede Koncert.
J. Hammermüller.

A. C. Jubilæumsfond

1. Indsamlingsliste.

Fra nedennævnte er i Forbindelse med et anonymt Beløb paa Kr. 100,— ialt modtaget Bidrag til en samlet Sum af Kr. 1.520,— pr. 14. Marts d. A.:

Pastor Knud Ballin, Sigrid Arkil, Helsingør, Inge og Johs. Hummer Petersen, N. Fr. Petersen, sen., Vejle, Vita Leerbeck, Fru E. Jacobæus, Kaptajn H. C. Engell, Direktør P. Westh-Hansen, til Minde om cand. mag. Niels Hansen, Fru Bodil Plate Petersen, f. Kepler, Marie Schepelern-Larsen, Inger Lund, Helsingør, E. & M. Wissum, A. Alm, J. H., mag. art. C. M. Worslev, G. Scavenius, Skt. Joseph-Søstrene, Strandvej 91, Godsejer E. v. Folsach, Dronninglund, E. Hjorthall, Fru Else Søndergaard, Borup.

Komitéen takker hermed Bidragyderne for den Interesse, der igenem de indkomne Bidrag er vist den Opgave, som Jubilæumsfondet søger at løse. *Aage v. Benzon,*
Fondets Kasserer.

Min kære, trofaste Veninde
Frøken Theodora Soelberg
er afgaaet ved Døden den 9. Marts 1946.

Josephine Rudolph.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Nykøbing F.		Axel Pryds <i>Fisk og Vildt</i> Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner
E. C. Schultz <i>Bjens Urtekræmmer</i>	H. Askholm <i>Skomagere</i> Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner	Carl Kragh <i>Fredensgade 14 . Tlf. 658</i> <i>All i Kolonial, Vin, Konserves m. m.</i> Leverandør til de katolske Institutioner
I. A. Rohdan <i>Uhr- og Brille-Specialist</i> Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner	Chr. Berner <i>Malmester</i> Gedsøvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner	Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni <i>Kul . Kokes . Cinders</i> <i>Nykøbing F . Tlf. 626—945</i> Lev. til de kat. Institutioner
Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster <i>Telefon 38 og 769</i>	J. N. Jensen <i>Muermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i>	Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed

Basaren i St. Mariae Sogn

Følgende Numre blev udtrukne:
Det store Lotteri:

3147, 4227, 1502, 4547, 904, 499,
5751, 749, 2382, 1209, 5315, 4422,
2460, 958, 804, 4096, 5842, 4394,
4865, 250, 4965, 2924, 794, 5532,
2266.

Maleri: 63, Gulvvasse: 295, Stof:
115, Bordtæppe: 178, Lædermappe:
35, Dukke Lise 41, Dukke Anne
120, Dukkeseng 125, Dukkestue 164,
Dukketeater 27.

Amerikansk Lotteri: Tønderknip-
pling 8, Akvavit 18, Cigaretter og
Vin: 15, 31, Vermouth 52, Vægttæp-
pe 17, Maleri (Skib) 79.

Gevinsterne afhentes paa Kir-
kens Kontor indtil senest 14. April.
Ikke afhentede Gevinster tilfalder
Kirken.

Alle de mange, der har støttet
Basaren og hidraget til det smukke
Resultat, bedes modtage den hjer-
teligste Tak. *Komiteén.*

Økonoma til Trørød

»Danmarks katolske Kvindefor-
bund« søger et dygtigt Menneske
til at forestaa Husholdningen i
»Prinsesse Margrethes Feriehus«
Trørød pr. Vedbæk, medens Ferie-
børnene er der ude samt under Re-
træterne, i Tidsrummet fra ca.
Midten af Juni til Begyndelsen af
September. Henvendelse med even-

tuelle Anbefalinger samt Gagefor-
dring til *Formanden Grevinde
Scheel, Pile Allé 23 A, Telf. Eva
7091.*

Husk Kollekten paa Søndag

Der afholdes Kollekt til *Vincent-
foreningen* (katolsk Menigheds-
pleje). 3 Søndag i Fasten 24. Marts
i de københavnske Sognekirker.
Styrelsen.

D. K. K. F.

Messen, der plejer at blive læst
d. 25. Marts udsættes indtil videre.

Mandag den 25. Marts Kl. 19,30
holder *Adjunkt Johan Jensen* det
tredje Foredrag i Serien *Kirkehi-
storiske Foredrag*. Denne Gang er
Emnet »Kirken indre Reforma-
tion«. Mødested, Klostret Sct.
Kjeldsgade 1. Medlemmer gratis
Adgang. — Ikke-Medlemmer samt
Herrer betaler 50 Øre pr. Aften.

St. Elisabethforeningens

Basar, *Palmesøndag den 14. April*

Vore trofaste, gode Venner ha-
ber vi atter at mødes med paa vor
aarlige Basar, som er aaben Pal-

mesøndag fra Kl. 9—18 og Mandag
fra Kl. 10—4, Bredgade 67, 2., o. G.

Vi har værdifulde Lotterigevin-
ster og gode nyttige Sager for en-
hver Smag. Vor kendte Restaurant
med dejligt Smørrebrød o. s. v. tal-
ler for sig selv.

Gaver modtages med stor Glæde
og Tak af:

Fru A. Osterhammel, Frederiks-
borggade 54, 3., Frøken F. Strat-
bøcker, Jægersborg Allé 19, Char-
lottenlund, Frøken H. Zimmer-
mann, Frederiksborggade 54, 3.

St. Franciskus' 3. Orden

har Møde Søndag den 24. Marts Kl.
15 i Kapellet paa Sct. Elisabeths
Hospital.

Sygeplejerskeforbundet

Søndag den 31. Marts Kl. 20 er
der Emblemoverrækkelse paa St.
Josephs Hospital.

Salmonsens Leksikon-Tidsskrift

Af Indholdet i det nyeste (5. Aar-
gangs 10. Hefte) kan nævnes Artike-
ler om U. N. O., det sydslesvigske
Spørgsmaal, Værnemagerloven samt
en Del aktuelle Biografier.

(Schultz).

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejs-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Støt »Katolsk Ugeblad«s Annoncører

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Marts:

24. S. 3. SØNDAG I FASTEN (violet) (208—30); 2. Bøn: St. Gabriel, Ærkeengel (855); Fastens Præf. (516); sidste Evangelium: Fastens ([84]).
25. M. JOMFRU MARIÆ BEBUDELSE (hvid) (858—91); 2. Bøn: Feria (213); Gudsmoders Præf. (522); sidste Evangelium: Feria (216).
26. Ti. Feria (218); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122), 4. Bøn: For Paven ([122]).
27. O. Feria (222); 2. Bøn: St. Johannes af Damaskus (860), 3. Bøn: For Paven. Eller: (hvid) St. Johannes af Damaskus (860); 2. Bøn: Feria (222), 3. Bøn: For Paven; sidste Evang.: Feria (224).
28. T. Feria (227); 2. Bøn: St. Johannes af Capistrano (863), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 4. Bøn: For Paven. — Eller: (hvid) St. Johannes af Capistrano (863); 2. Bøn: Feria (227), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn, 4. Bøn: For Paven; sidste Evang.: Feria (229).
29. F. Feria (231); 2., 3. og 4. (violet) Bøn som Tirsdag.
30. L. Feria (238); 2., 3. og 4. (violet) Bøn som Tirsdag.
31. S. 4. SØNDAG I FASTEN. — Midfaste.

Jesu Hjerter Kirke

Hver Søndag i Fasteliden Kl. 18 Fasteprediken af Pater Lanser. — Hver Torsdag i Fastetiden Kl. 20 Korsvejsandagt med Prædiken af Pater Pauli (og Deltagelse af Mændenes Kongr.). Sønd. 24. Marts Kl. 8 Fælleskommunion for Immaculatakongr. Mand. 125. Marts Kl. 19,30 unge Mænds Kongr.

Modtag til den Almægtige Guds Pris og den Hellige Apostoliske Støls Ære den Røde Hat, det særlige Symbol paa en Kardinals Værdighed. Den være dig et Tegn paa, at du skal vise dig frygtløs — endog til Udgydelsen af dit Blod — i Arbejdet for at gøre vor Hellige Tro agtet, for at sikre det kristne Folk Fred og fremme den Hellige Kirkes Vel. I Faderens og Sønnens og Helligaandens Navn.

Den Hellige Faders Ord ved
Ovrrækkelsen af Kardinalhatten.

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Sakramentskirken

Hver Søndag i Fasten Kl. 17 Fasteprediken af Pater Otto. Mand. 25. Marts Kl. 20 Thereseforeningen.

St. Annæ Kirke

Fredag den 22. Marts Kl. 20 Fasteprediken og Korsvejsandagt.

St. Mariæ Kirke

Hver Fredag i Fasten Kl. 19½ Korsvejsandagt. Hver Onsdag i Fasten Kl. 19½ Fasteprediken af Pater Jan Olav Ballin.

St. Antoni Kirke

Onsdag d. 24. Marts Kl. 20: Broderskabsmøde.

St. Andreas Kirke

Hver Søndag i Fasten Kl. 17 Fasteprediken af Pater Pauli. Hver Fredag i Fasten Kl. 19,30 Korsvejsandagt.

St. Knud Lavards Kirke

Hver Fredag i Fasten Kl. 19,30 Fasteprediken af Pater Wolfisberg.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

70 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 16-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg,

Immaculata Kirken, København,

Vor Frue Kirke, Silkeborg,

Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,

Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,

Sct. Annæ Kirke, København,

<p>Nakskov</p>	<p>Kaj G. Nielsen <i>All i Kolonial, Vin, Konserver</i> Tillegade 30 . Telf. 622 - 1152 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>
<p><i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i> Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Broderimagasinet Østergade 18 . Tlf. 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn . Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen . Murermester</i> Telefon 268 Leverandør til katolsk Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p><i>Reserveret</i> H. J.</p>	<p>Chr. Steffensen <i>Herreekviperer</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Kolding</p>		
<p>H. Nielsen & Søn <i>Malermestre . Telefon 439</i> Udlært Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøegade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W. C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>V. FALThER Alt i Kolonial, Vin, Dølkattesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>J. Bondesens Eftf. <i>C. V. Hennebjærre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1 Kl. Okse-, Kalve- og Svinekad Konserver. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>Carl S. Pærksen Skotøjsreparation Tøndervej 42. Alle Reparationer udf. samvittighedsfuldt og hurtigt Leverandør til de kat. Søstre</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger---</i> Barkholts Boghandel</p>	
<p>G. Rasmussen - Bageri og Konditori Tøndervej 44 Tlf. 259 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Berring & Larsen A-S <i>Kul-Import . Kolding</i> Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre V. Kiørboesvej 1 Telf. 281 <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</i></p>
<p><i>Gør Deres Indkøb af Frugt, Grønt og Blomster hos</i> E. Hansen Teglgårdsvej 2, Telefon 1705 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p>P. W. Christiansen . Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>Chr. Wilger Vestergade 2 . Tlf. 334 Gjarmester Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>Henry Larsen Pilegårdsvej 3 . Kolding . Telefon 1990 Lager af Ligkister og alt vedrørende Begravelser ordnes</p>	<p>Sv. Paulsen Bageri og Konditori Kongebrogade 39 . Tlf. 2028 Leverandør t. Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>H. Madsens Eftf. v/ A. Persson Tøndervej 22 . Tlf. 823 Blomster og Kranse, Foreningskranse og Kistepyntning . Allid friske Blomster i stort Udvalg</p>

Roskilde		Skullerupholm Teglværk <i>Forp. J. Neergaard-Møller</i> Hvalso Station . Tlf. Lejre 32
A-S F. Christiansen <i>Maskinfabrik</i> <i>Sct. Olsegade 15 . Telefon 87</i> Lev. til kat. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket . Roskilde <i>J. Augsburg</i> <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygeplejeartikler</i>	H. Weber <i>Tømrermester</i> <i>Maskinsnedkeri</i>
Mønsterbageriet Olsegade 17 . Tlf. 1365 <i>anbefaler sig med 1. Kl.s</i> <i>Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter	C. J. Schledermann & Sønner <i>Jernbeton</i> <i>Entrepenører . Muremestre</i> Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Muremester ved Sct. Maria Hosp.	
Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 <i>Prima Fisk</i> Leverandør til Sct. Maria Hospital	Roskilde Mejeri <i>Borgerdiget . Telefon 349</i>	Ejegod Jørgensen <i>Stagtermester</i> <i>Kød . Flæsk . Paalæg</i> Sct. Olsg. 13, Tlf. 157. Leverandør
H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> <i>Algade 34 . Telefon 923</i> Leverandør til katolsk Menighed	Hans Hansen og Søn <i>Biler og Rustautomobil, Alg. 19¹, Tlf. 247</i> al Kørsel med Biler og Rustbil besørges	<i>Husk - det er i</i> Olsgade 20 - Telefon 381 <i>man køber de bedste og billigste Liggister</i> alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Præfke
Esbjerg		
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	<i>MØBLER for alle Hjem</i> købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner
Jespersens Boghandel <i>Stort Udvalg i Kruclifika</i> <i>og Vlevandskar</i> <i>Katolsk Litteratur</i> <i>All i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon. 62	E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer</i> Telefon 2247 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i>
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27</i> Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 <i>Leverandør</i> <i>til de katolske Institutioner</i>	N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital
Aug. Christensen <i>Malermester</i> <i>Privat: Strandparken 17</i> <i>Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446</i>		J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 - Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i>		

Katolsk Ugeblad

31. Marts 1946
94. Aargang
Nr. 13

Aarsdagen for Skole-Katastrofen

Kardinal von Galen †

Harry Blomberg om
dansk katolsk Litteratur

En rigtig Biskop

AARSDAGEN FOR JEANNE D'ARC KATASTROFEN mindedes ved forskellige Højtideligheder. Efter Requiemsmissen i Sct. Josefs Kirke foretog Pater Rector Kùpferle SJ Indvielsen af det Kors, der rejste sig over den store Skoles Kappløj og som nu staar paa de omkomne Søstres Grave paa Assistens Kirkegaard. (Om Dagens øvrige Mindehøjtideligheder se andetsteds i Bladet).

Nec laudibus, nec timore ...

Det var en gribende Manifestation, der forleden fandt Sted i Münster, da den nykreerede Kardinal Clemens August Graf v. Galen kom hjem fra Rom og ved Indtoget i Domkirken blev hyldet af Byens Befolkning, forstærket af Repræsentanter for Bispedømmets 1.764.942 Katolikker. Oven over Kirkedøren havde man anbragt Slægtens ældgamle Devise: *Nec laudibus, nec timore* ... (Ikke til at rok-

ke) hverken ved Smiger eller Frygt. Ellers skal Domkirken og dens Omgivelser efter Speakers Beskrivelse have udgjort en tragisk Dekoration for denne stolte Begivenhed i Münsters Annaler. Men da Kardinalen tog Ordet, undgik han at kalde paa de sentimentale Streng; det Mandfolk, der havde turdet staa og protestere mod Hitlers meneskekrænkende Bestemmelser, havde for sit haardt prøvede

Folk kun opmuntrende Ord. Der kom endog Varme over den mægtige Stemme, da Kardinalen fortalte, hvordan Paven, da han i Peterskirken havde overrakt ham den røde Kardinalshat, havde sagt til ham: »Jeg velsigner Dem, og jeg velsigner det tyske Folk.« Disse Ord udløste begejstrede Jubelraab, og Kardinalen istemte et Hurra for Paven. Tilsidst sang hele den uhyre Skare: Grosser Gott, wir loben dich ...

Omtrent samtidigt fejrede Utrechts Befolkning sin Kardinal: Dr. J. de Jong. I denne Hyldest tog ogsaa Hollands ikke-katolske Befolkning Del i taknemlig Erindring om Ærkebiskoppens Rolle under den tyske Okkupation. Hans og de øvrige fire katolske Biskoppers Holdning over for Okkupationsmagten er vel nok et af de stolteste Kapitler i Nederlands Historie. Her vilde von Galens Slægtsdevise ogsaa have været paa sin Plads, men Hollænderne nøjedes med under et Kæmpebillede af den nye Kardinal at anbringe følgende tyske Citat: *Mit dem Mann ist nicht zu reden*. Men heller ikke i sin Tale til den i Tivoli-Salen forsamlede Mængde kom de Jong ind paa Fortiden; det overlod han til de øvrige Festtalere; selv pegede han paa Fremtiden og de nye Farer, mod hvilke det gjaldt om at danne Front.

Det gør godt at blive stillet

(Fortsættes Side 203)

Munkemel

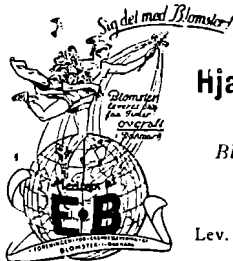
H. HINSCH - Brændselsforretning
 VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
 VODROFF TVÆRGADE 4
 KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Hjalmar Andersen
 Blomsterforretning
 Kapelvej 75
 Nora 5211
 Lev. t. de kat. Institutioner

Th. Bremholm Rasmussen
 Malermester
 Brødhøj 11 . Telefon Gentofte 1855
 udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Aage Høyberg
 Blikkenslager . aut. Gas- Vand
 og Sanitetsmester
 Kingosgade 9 . Telefon Eva 2527

„LUCIFER“ (Rannow & Petersen)
 Autoriseret Elektroinstallatør
 Genforeningsplads 4
 Taga 5372 . Taga 5268x
 Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
 Kroner, Ringe, Tlf. og Signanlæg, Radio
 Leverandør til de katolske Institutioner

Grdl. 1908

Hans Molbech Højdevej 10 . Am. 691
 W. C. og Badeanlæg
 Nytt og Reparationer
 Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

Flytteforretning: „FREDERIKSHOLM“
 v. Andersen og Poulsen
 Flytning, Opbevaring og Forsendelse
 besørges med Garanti overalt i Landet
 Sjølar Boulevard 21
 Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
 Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Henry Henriksen
 Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester
 Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955
 Udf. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

C. P. Hansen Tomrermester
 Drosselvej 67 . Telefon Godthaab 4128
 udfører Arbejdet for de kat. Institutioner

Anton Siegler
 Malermester
 Kingosgade 17 . Vester 4753

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Tlf. 12,166 og 12.161
 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12 . København L
 Tlf. Taga 573 . 574

Hans Glatrup Murermester
 Skrånten 4 . Telefon Gentofte 1922
 udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Aarhus

MEJERIE
Vesterbo

Byens førende
 Tlf. 8700 (4 Lin.)

ALFRED PIHL

Bagermester . Conditori
 Telefon 3041 - Hammershus
 Leverandør til St. Josef Hospital

Harry Blomberg om dansk katolsk Litteratur

I Svenska Dagbladet for den 3.-3.-46 har den kendte svenske Litteratur-Kritiker Harry Blomberg en Kronik om moderne Forfatter-Konvertitter, som vil have særlig Interesse for danske Katolikker, paa Grund af den uforbeholdne Anerkendelse, der her kommer til Orde ikke blot for den verdensberømte Johannes Jørgensen, men ogsaa for Peter Schindler. Om den sidste hedder det:

»Næst efter Johannes Jørgensen har dansk Katolicisme ingen mere betydende Skribent end Peter Schindler. De ligner hinanden for saa vidt, at ogsaa Schindler sidder inde med usædvanligt omfattende Lærdom og har udviklet en fantastisk frodig og bred Forfattervirksomhed ... Men som Temperament er han meget forskellig fra Johannes Jørgensen. Han savner helt og holdent det serene Træk, der er saa karakteristisk for Jørgensen og gør denne til en af Danmarks største Lyrikere i den moderne Tid. Schindler er udadvendt, sommetider robust, ja nærmest lidt voldsom i sin enorme Appetit paa Livet og dets Problemer; men han ejer i høj Grad det danske Lune og dertil en stor Portion Ironi. Han er med andre Ord en dansk Chesterton.«

H. B. er forbavset over, at »denne meget interessante Forfatter er saa godt som ukendt i Sverige. Det er en Kendsgerning, at de, der plejer at sætte en Ære i at holde os i Kontakt med dansk Kulturliv, aldrig har gjort opmærksom paa ham. Der findes, hedder det videre, et Svar paa dette Spørgsmaal, men det er et beskæmmende Svar: Schindler er Katolik og dermed stillet uden for Synsfeltet.

Dette giver saa Kritikerens Anledning til at opstille en hel Serie nye Spørgsmaal og Betragtninger.

Der er først og fremmest den Kendsgerning, at Sverige i Modsætning til baade Norge og Danmark slet ikke har nogen katolsk Litteratur af Værdi, og at der i Sverige ikke findes nogen litterære Konvertitter. Den psykologiske Begrundelse for dette Faktum søger B. skiftevis i en manglende religiøs Lidenskab hos de svenske Digttere, og i en stabil evangelisk-luthersk Tradition; men han afviser begge Forklaringer som ikke-fuldestgørende. »Skulde da Grunden ligge i en dunkel og sagligt set primitiv Skræk for det katolske, »insupen med modersmjølken, nærd av Fältskärns berättelser och Fabian Månssons vilda rallarvrål mot den babyloniske skökan i Rom?« Han vægrer sig ved at tro det, men konstaterer samtidigt at have udtømt alle mulige Forklaringer.

— Og det er paa Baggrund af denne »katolikskræk«, at Blomberg mener at maatte forklare mange andre Foreteelser eller rettere sagt Forsømmelser, saasom:

— at Sigrid Undsets Produktion efter hendes Konversion bl. a. hendes Bog om norske Helgener samt hendes Oversættelse af Chestertons »Det evige Menneske« og af R. H. Bensons »Kristi Venskab« og »Kristus i Kirken« ikke formaaede at vække nogen Interesse,

— at Johannes Jørgensens Bog om den hellige Birgitta, en Bog, som B. kalder »en stor Gave til Sverige«, kun fandt Indpas i en snæver Kreds, samt at »varje försök att lansera honom som Nobelpristagare har buttert avvissats«,

— at trods Sven Stolpes store Indsats for at introducere de moderne franske katolske Digttere og Filosofer, en saa fremragende Forfatter som Maritain stadig maa staa og vente uden

for de svenske Forlæggeres Døre,

— at Chestertons Bog »Orthodoxy« stadig ikke er oversat til Svensk, lige saa lidt som Robert Hugh Bensons Romaner paa den ene »Verdens Herre« nær,

— og endelig, at Kardinal Newmans autobiografiske Værk »Apologia pro vita sua«, der som Blomberg siger, kaster et saa gennemtrængende Lys over engelsk Kirke- og Kulturliv, endnu aldrig er kommet i svensk Oversættelse.

Til Slut udtaler H. B. paa det kraftigste sit Ønske om, at Svenskerne her maa indhente, hvad de har forsømt.

Det er, saa hedder det, et rimeligt Ønske, at det Snæversyn, der saa ofte stikker frem, naar det gælder Katolicismen, maa forsvinde saa hurtigt og saa grundigt som muligt. Vrangforestillinger bliver ikke bedre, fordi de er kære; Vankundighed bliver ikke morsom, fordi den slaar Følge med Selvgodhed, som den altid tørster efter. Vi har ikke Raad til at opretholde vor Holdning over for den store katolske Litteratur, der blomstrer paa den katolske Ager. Afviser vi den, viser vi os selv en daarlig Tjeneste. Det har været noget af en virkelig Ulykke, at vi har ladet os for ensidigt afspise med tysk-protestantisk Sjeløføde, selvom det har sin religionshistoriske Forklaring. Denne teutoniske Mumlen i Skægget burde for længe siden have været afløst af fransk klar Diktion og uforlignelig engelsk Passiaren ved Kaminen. I den her omtalte Sag løber vi netop nu en overhængende Fare for at blive isoleret paa en lille sønderbidt luthersk Ø, dersom vi ikke bedre og mere ivrigt end hidtil har Øje for, hvad der sker uden for vore Grænser. Lige som det for længe siden har været naturligt at kende f. Eks. Augustin, Thomas a Kempis eller Mester Eckhardt, burde det nu være naturligt at stifte alvorligere Bekendtskab med de Troens Forsvarere, som her er blevet nævnt. Litterært ligger de i Mesterklassen.

W.

Aarsdagen for Skole-Katastrofen

Paa Aarsdagen, d. 21. Marts, for den største Katastrofe, der ramte Danmark under Krigen, Ødelæggelsen af den franske Skole paa Frederiksberg med Tabet af saa mange Menneskeliv, havde hele Hovedstaden hejst Flagene paa halv Stang. Om Morgen blev en Levitrekviems-messe sunget i St. Josefs Kirke, ligesom ogsaa halvtredie Hundrede Børn fra Centralskolen var samlet til Sjælemesse i Sakramentskirken. Efter Messerne samledes Søstre og mange af de dræbtes Efterladte paa Assistens Kirkegaard, hvor Pater Kùpferle — som vist paa Billedet paa vor Forside — indviede et Kors paa de dræbte Søstres Grav, det samme Kors, der paa Taget af Skolens Kapelfløj modstod den store Katastrofe.

Et Kvarter over elleve var Ulykken sket. Paa dette Tidspunkt Aaret efter samledes en meget stor Skare af Skolens og Ofrenes nærmeste til en gribende Højtidelighed ved det enkle Kors, der nu staar ene paa den tomme Plads, hvor der ikke er Sten paa Sten tilbage af Jeanne d'Arc-Skolen. Der blev nedlagt et Væld af store og smaa Blomsterhilsner, og Pater Kùpferle tolkede de mange Stemning i en Tale, som samme Aften blev gengivet af Radioen i en fyldig Reportage, og som her i Bladet gengives i sin Helhed.

Pater Kùpferles Mindeord

»Vi staar her paa hellig Grund, som vækker mange dyrebare Minder. Indtil den 21. Marts 1945 var de alle meget glædelige. En Dag i 1923 stod jeg her paa samme Sted, da Grundstenen til den store Skole blev lagt. Jeg husker endnu tydeligt, hvorledes den daværende fran-

ske Minister de Fontenay udtalte sine gode Ønsker for Fremtiden. I de følgende 20 Aar gik de alle i Opfyldelse.

I August 1924 var Skolen færdigbygget. Daværende Biskop Brems kom og indviede det smukke Kapel, og den følgende Dag havde jeg den Glæde at kunne frembære det hellige Messoffer for første Gang i det nye Hus. Jeg anede ikke paa dette Tidspunkt, at det ogsaa skulde være mig, der læste den sidste Messe her den 21. Marts 1945.

I Mellemtiden har jeg kunnet følge Skolens Arbejde paa nært Hold. Naar jeg gik gennem Skolegangene, slog det mig, hvor Børnehøns Øjne straaledede af Glæde. Først mødte man de ganske smaa, naar man kom ind ad Døren. Lidt længere henne gik man forbi de store Sale, hvor jeg saa ofte havde beundret de udstillede Tegninger, Haandarbejder og Sløjdsager. Derfra førte Vejen til Gymnastiksalen, der mindede om de Teaterstykker, der hvert Aar blev opført her, og som forsynede Hukommelsen med Billeder og Scener, der endnu stadig staar friskt i Erindringen. I samme Fløj paa tredje Sal var Kapellet. Hvor mange gode Timer jeg har oplevet der, kan jeg slet ikke sige.

Set mod denne Baggrund blev den 21. Marts 1945 for mig en umaadelig bitter Dag, som jeg aldrig i mit Liv vil kunne glemme. Anledningen til den store Ulykke var saa gaadefuld. Ingen vilde denne Skole til Livs, og dog blev den et Bytte for Krigen. Hvad var dog Meningen med det ubegribelige? Jeg har tænkt meget over dette Spørgsmaal, og i Dag mener jeg at kunne sige: Den 21. Marts i Fjor stod Døren til Danmarks Befrielse paa Klem. Før den kunde slaas op paa vid Gab, skulde de mange

uskyldige Børns Liv og Blod ofres paa Fædrelandets Alter. Saadan var det jo ogsaa i andre Lande. Dette maa nok have været een Grund til det, der er sket nu i denne Time for et Aar siden. Ganske vist er der endnu andre Grunde.

Dog lad os hellere vende tilbage til Kendsgerningerne. Netop i Tiden mellem Kl. 11 og 12 stod jeg ved et Vindue i Skt. Knuds Skole og betragtede de allierede Bombemaskiner, der steg op og ned over Shellhuset. Da kom nogen til mig og meldte: Folk siger, at Jeanne d'Arc Skole er blevet ramt og brænder. Ærgerlig svarede jeg: Hvor kan Folk dog fremsætte saa meningsløse Formodninger! Men nogle Minutter senere ringede det ved Porten. En ung Lærerinde herudefra stod der og fortalte grædende og hulkende, hvad der var hændt. »Hvad skal jeg dog gøre?« spurgte hun. »Jeg gaar med Dem derud,« svarede jeg.

Hvor blev den Vej lang og tung! Vestenvinden blæste saa stærkt, at den syntes at ville forhindre os i at naa til Frederiksberg. Noget af det første, jeg saa, da vi var kommet til den brændende Skole, var en fortvivlet Moder, der absolut vilde styrte sig ind i Flammerne for at hente sit Barn. Med Magt holdt Redningsmændene hende tilbage. Jeg henvendte mig til en af dem, som var optaget af Redningsarbejderne, og spurgte: »Er alle Børn kommet ud af Skolen?« — »Ja, de er alle reddet,« svarede han. Jeg ved endnu ikke den Dag i Dag, om Manden ikke vidste hedre Besked, eller om han talte saaledes for at trøste mig. Jeg spurgte nu for anden Gang: »Maa jeg ikke gaa op i Kapellet? Jeg kender Vejen.« »Nej, det maa De ikke,« var Svaret. Da sagde jeg: »Jeg har et Ansvar, jeg skal hente Sakramentet og de hellige Kar.« — »Saa gaar to af os med,« svarede Manden. Med to Ledsagere gik jeg nu op ad Reservetrappen, som jeg før havde benyttet Hundreder af Gange og naaede ogsaa til tredie Sal, hvor Kapellet skulde have været. Men jeg kunde ikke gen-

kende Stedet og saa ikke mere Alteret. Vinden blæste Ilden fra den vestlige Fløj ind i den østlige. Brandmanden raabte: »Hurtigt ned igen, ellers er vi fortabt!« Ogsaa Reservetrappen brændte nu, og da vi var paa Gaden igen, saa jeg Flammerne slaa ud af Kappellets Vinduer.

Hvilket Syn! Den store prægtige Skole bliver for vore Øjne til en Ruinhob. Mødre græder. Børn er opskræmt. Den store Folkeskole staar afmægtig overfor den voldsomme Ildebrand. Selv følte jeg mig som lammet og kunde ikke gøre andet end tænke paa den Præstehjælp, som skulde organiseres, for at de mange saarede og kvæstede baade her paa Stedet og paa de forskellige Hospitaler kunde faa Sakramenterne.

Det er disse Minder, der nu i Dag, i denne Time, stiger frem igen og fylder Sindet med Vemod og Sorg. Men er nu denne Bedrøvelse den eneste Følelse, der faar Lov til at raade i vort Indre? Er der slet ikke nogen Trøst paa denne Mindedag? Jo, der er! Men hvilken? Jo, hvis de 86 uskyldige Børn, der fandt Døden her paa dette Sted, kunde staa frem i vor Midte, vilde de sige til deres Forældre: Fader og Moder, hvorfor græder I for vor Skyld? Vi har det godt. Vi er hos Gud. Vi bor i Fredens Land, i Lysets Rige, i Vederkvælgensens Bolig. Vi har det meget bedre end I. Hos os truer ingen Atombomber, hos os er der ikke nogen ny Krig at vente; hos os er der ikke Tale om Sultedød med efterfølgende Epidemier. — Men heller ikke I, som er blevet tilbage, er uden Trøst. Ogsaa for jer gælder det Løfte i Skriften: »For dem, der elsker Gud, skal alle Ting samvirke til deres Bedste«, — ogsaa en saa brat Død, som vi fandt paa Jeanne d'Arc's Skole.

Saaledes vilde Børnene tale, og deres Ord er fulde af Trøst og Husvælgelse. Saa lad os da ogsaa se paa Tingene med Troens Øjne og bedømme dem som ægte Kristne. Lad os give Udtryk for vore Tanker og Følelser i en Bøn til Gud:

Almægtige, evige Gud, Herre

over Liv og Død! I 20 Aar har mange Hundreder af Børn paa dette Sted nydt dine Velgerninger og med et glad Sind levet deres Barndomsaar. Efter Kristi din Søns Lære og Eksempel har de forberedt sig til deres Gerning i Livet for at være til Gavn for deres Fædreland og værdige Medlemmer af dit evige Rige. Modtag vor inderligste Tak for denne din Godhed. Da kom i Dag for et Aar siden Døden over Jeanne d'Arc Skolens Lærerinder og Elever som et Lyn fra den klare Himmel, som en Tyv om Natten, for Børnene til Forskrækkelse, for deres stakkels Forældre til dyb Sorg og Kvide. Langfredagsstemning lagde sig over Sindene i Byen og paa Landet. Maalløse stod vi og kunde ikke fatte, hvad der var sket, da vi saa de Hundrede af Lig af Elever og Lærerinder.

Men du, almægtige Herre over Liv og Død, tillod denne Hjem-søgelse og tog imod de uskyldige Børns Offer som et Led i de Bestræbelser, der skulde føre til Fædrelandets Befrielse og Verdenskrigens Ophør.

Om dem, der blev kaldt bort fra os, ved vi, at de nok var bedrøvet over, at Døden kom saa uventet og brat, men de satte i denne svære Time deres Lid til deres Frelser og Herre Jesus Kristus, i hvem Haabet om en salig Opstandelse er straalet frem for alle dem, som er i Samfund med ham. Og som Frelseren før i Livet havde været Elevernes Glæde ved Forjættelsen om den tilkommende Udødelighed, saaledes var han nu ogsaa deres Trøst i Dødens Øjeblik. Vi hørte jo om gribende Eksempler paa deres Fortrøstning. For dine troende, Herre vor Gud, er Døden jo kun en Forandring af Li-

vet, ikke nogen Berøvelse af det. Og naar den jordiske Hytte, hvori de bor, opløses, beredes der dem en evig Bolig i Himlen, som er Vederkvælgensens, Lysets og Fredens Land.

Lad dette kristne Haab, Herre, i Dag og i denne Time, da gamle Saar rives op og bløder paa ny, være til Trøst og Husvælgelse for de dræbtes Forældre og Søsken-de, Lærerinder og Kammerater. Lad navnlig Forældrene forstaa, at ligesom du tænkte Kærlighedstanker om dem, der omkom paa dette Sted, saaledes har du ogsaa med Kærlighed tænkt paa deres Hjem. Ogsaa for de afdødes Slægt og Venner gælder det Løfte: »For dem, der elsker Gud, skal alle Ting, — ogsaa en brat Død — samvirke til deres Bedste.«

Før vi forlader dette Sted, har vi endnu en stor Bøn til dig, Herre, almægtige Gud: For din Søn Jesu Kristi Skyld beder vi dig, lad de uskyldige Børns Offer ogsaa fremdeles blive frugt-bart for vort Land. Ligesom du har skænket os den ydre Frihed igen, saaledes forund os ogsaa den indre Frihed, Guds Børns Frihed: Frihed for Synd og blinde Lidenskaber, saaledes at alle Rigets Indbyggere i Samdrægtighed og Fred maa tjene dig og lovprise dit Navn. Og ligesom du gav den taalmodige Job efter overstaaet Prøvetid alt, hvad han havde mistet, tvefold igen, saaledes lad ogsaa dette Fredens Sted genopstaa, denne St. Josefs Søstrenes store og prægtige Skole, som en umaadelig haard Krig har jævnet med Jorden. Lad den genopstaa til dit hellige Navns Ære og til den kvindelige Ungdoms Glæde og Gavn. Deron beder vi dig ved Jesus Kristus vor Herre. Amen.

Forstanderinde Sr. Gertrude jubilerer

Mandag d. 25. ds. — Mariæ Bebudelses Fest — mindedes Forstanderinden for St. Maria Hospital i Roskilde den Dag, da hun for 25 Aar siden ved Aflæg-gelsen af sine Løfter viede sit Liv

og sine Kræfter til Guds og sine Medmenneskers Tjeneste. Dagen er sikkert ikke gaaet upaaagtet hen for hverken Hospitalets Personale eller Roskilde katolske Menighed. Naar de i Roskil-

de har undladt at offentliggøre Begivenheden, skyldes det sikkert Beskedenhed; man vil ikke fremlukke Blomster og Lykønskninger. Men i dette Tilfælde er der sikkert mange, der gerne havde været med til at gratulere. For selv om Mère Gertrude ikke har været saa mange Aar i Danmark — hun kom i 1939 — har hun faaet lige saa mange Venner, som der er kommet hende Mennesker nær.

Først og fremmest har det været en Velsignelse for Søstrenes Kommunitet, at den i de vanskelige Krigsaar, da Kongregationen var helt og holdent afskaaret fra den højere Ledelse, har faaet sig en saa myndig og kærlig Forstanderinde. Det forhold sig jo med et Søsterkloster ligesom med en Bikube; den bliver præget af Dronningen. Enhver, der har opholdt sig paa St. Maria Hospitals idylliske Omraade, har ikke undgaaet at mærke, at Aanden her er god.

Ogsaa Hospitalet har kun Grund til at lykønske sig selv med den lige saa statelige som elskelige Skikkelse, der i Krigsaarene sad ved Roret; Sr. Gertrude trængte ikke til megen Tid for at lære Dansk og akklimatisere sig; hun kom, satte sig og følte sig hjemme; tilsyneladende var hun skabt til denne Stilling. Sr. Gertrude behøver heller ikke at bryste sig for at skabe Respekt; hvor en overordnet møder med et saa ideelt Tjenersind,

vil de undergivne finde det naturligt at gøre deres Pligt, de betragter det som en Form for Samarbejde.

Saa er der den lille, men blomstrende St. Josefsskole, og den ret udvidede Kostskole; ogsaa over dem svæver Sr. Gertrudes gode Aand, uden i det mindste at trykke dem. Hun er ikke den, der lader sin kroniske Hovedpine gaa ud over andre end sig selv. Derfor har man i Roskilde ikke Begrebet »den sorte Skole«, her hersker der Liv og glade Dage hele Aaret rundt.

Præsterne og den katolske Menighed i Kongegravenes By har altid nydt saa megen Støtte fra Søstrenes Side, at de nærmest har betragtet det som en Selvfølge, naar de i Krigsvintrene fik overladt det opvarmede Hospitalskapel fuldstændigt vederlagsfrit, ligesom de ogsaa naar som helst maa lægge Beslag paa den pragtfulde Gymnastiksal til deres utallige Festsafte-ner. De kan sagtens i Roskilde; men selv om den ene Forstanderinde har været endnu mere imødekommende end den anden, naar det gjaldt Menighedslivet, da tror jeg ikke, at der findes nogen, der ikke ønsker, at den kirkelige Lovbogs Paragraf om »de seks Aar« denne Gang skal blive oversat.

Alle vil de bede til Gud om 25 Aar til for den jubilerende Forstanderinde i Haabet om, at hun maa tilbringe dem alle i Domkirkens By. S. W..

Øjeblik havde vi alle ventet med Spænding — Uddeling.

Hjemmefra var der i Anledning af Festen kommet flere Jernbanevogne fyldte med Gaver; de var igaar blevet hentet sammen med en Del Bagage i Lowicz.

Det havde nu været lettere sagt end gjort, for Landevejen fra Lowicz til Kozlow Szlackechi var en eneste stor Sump, — for slet ikke at tale om Broerne over Bzura og Patoki — de rokkede saa betænkeligt. Naa, Hovedsagen var dog, at Vognene med deres kostbare Last var naaet lykkeligt og vel til Lejren.

Lad mig nu først faa sagt, hvad jeg fik:

En Feltflaske fyldt med Snaps — som jeg dog ikke drak, fordi jeg er Afholdsmand —, nogle Cigarer og Cigaretter, som jeg gav bort d. v. s. tuskede bort for noget Chokolade, saa et Stykke røget Spæk med vedhængende Flæsk (det var ikke Fedt alt sammen); derpaa to Ruller Kiks, Mærke »For det artige Barn«, og endelig forskellige ikkespiselige Ting, som f. Eks. Sokker, et Par hjemmestrikkede Underbukser, en strikket Uldvest, men nu først om Vesten. Den var grøn — skrigende grøn — senere smittede den af. Naa, Giveren har sikkert ment det godt.

Forresten var det jo ikke enhver, der fik en Uldvest; de fleste maatte nøjes med Veste af Bølgeblikstøj — Lusene trivedes dog upaaklageligt i begge!

Før vi traadte af, fik hver især en ... Muffe, en rigtig Muffe, akkurat saadan en, som Damerne har. En Muffe til at stikke begge Hænder ind i, naar man havde Vagt; husk paa, vi var jo i Rusland.

Mufferne var ikke Massevarer eller Fabriksartikler, men var lavet af »Røde-Kors«-Damer.

Det glædede en endnu mere.

Af den Grund saa naturligvis hver Muffe vidt forskellig ud, saavel af Omfang som af Materiale og Farve.

Jeg havde faaet en graa, af Teltlærred; den var ikke saa pæn som de andre; jeg havde gerne byttet den, men det lod sig

MUFFEN

efter Max Biber S. J.

Kompagnisergenten klappede sin tykke Notesbog — populært kaldet »den sorte« — i, stak den ind mellem anden og fjerde Knap i sin Uniformstrøje og spurgte derpaa højlydt det foran ham staaende Kompagni: »Har nu enhver faaet en Muffe? Den, der ingen har, træder frem! — Altsaa enhver har en? — Ret! Træd af!«

Endelig kunde jeg i Ro og Mag

faa et Overblik over, hvad jeg havde faaet: det var nemlig Kongens Fødselsdag i Krigsaaret 1915. Dagen i Forvejen var vort Kompagni blevet afløst ved første Stilling, og nu fejrede vi i Baggrunden — denne store Festdag.

Tidlig om Morgenen havde der været Feltgudstjeneste, derpaa Batallionsappel ved Regimentskommandøren og endelig — det

nu ikke gøre, og bagefter var jeg meget glad over det; inden i — jo det var rigtigt Pelsværk — saa dejlig varm — men, hvad var det?

Jeg trak det ud, næ, nu har jeg aldrig ... et Brev!

Det skulde Kammeraterne ikke faa at se; det vilde jeg nok have for mig selv. I en Fart fik jeg det revet op.

»Kære Hr. Soldat!«

Saadan begyndte det. Efter denne Indledning fulgte nogle venlige Ord, virkelig hjertelige Ord. Og tilmed fra Schwaben! En Pige fra Schwaben tænkte paa mig, naa, vel ikke direkte paa mig, men alligevel ... Frk. Marie Fischer fra Ehingen! Fra mit kære Oberland.

Jeg maatte vist skrive et Brev og sige Tak. Et pænt Brev, men — jeg havde jo ikke før skrevet til en fremmed, ung Dame og — — jo, jeg generede mig egentlig. Det var pinligt. Hvad skulde man dog skrive?

Festmaaltidet — Linser og et Par Halberstädter-Pølser bragte mig igen paa andre Tanker, og da vi om Eftermiddagen ganske pludselig og uventet fik Marchbefaling, ja, saa var baade Muffen og Frk. Fischer svedt ud.

Nu fik Piben en anden Lyd.

Hvor skulde vi nu hen?

Med Banen?

Eller maaske igen til Vestfronten?

Sikkert igen til noget nyt Svi-neri; jo, var det ikke det, jeg altid havde sagt: vi Schwabere skulde altid hen, hvor der var mest »Brand i Foretagendet«.

Overalt hvor det gaar løs, der bliver vi altid sendt hen. Og ikke engang Kongens Fødselsdag kunde vi faa Lov at fejre i Ro; det grænsede jo næsten til det utilladelige — ja, til Majestætsfornærmelse.

Men der var nu altsaa ikke noget at stille op. I Morgen tidlig skulde det gaa løs. Af Sted til Lowicz. —

Om Aftenen sad vi sammen i smaa Grupper; man var alligevel i saadan en underlig Stemning. Nogle begyndte at synge. Sangene forekoin en helt anderledes end tidligere, da vi laa i Kantonement og sang af vore

Lungers fulde Kraft. Nu var det Alvor, blodig Alvor.

Man tænkte paa de kære derhjemme. Minder fra Barndommen steg frem i ens Erindring, og stadig kom det samme Spørgsmaal igen: hvad vil Fremtiden bringe?

Ved at høre Kammeraterne synge Hjemstavnsens kendte Sange, kom der pludselig en uimodstaaelig Hjeinvæ over mig — hvorfor i al Verden havde jeg ikke en Veninde derhjemme, ligesom de andre havde? En, til hvem jeg kunde skrive, og som vilde svare mig og maaske sende en lille Pakke, aa nej, blot et Brev!

Og jeg vilde skrive til hende og fortælle hende alt! Hvorledes vi sulter og fryser — og alligevel gør vi det alt sammen gerne, af Kærlighed til dem derhjemme.

Jo, ja, jeg vilde ogsaa skrive — hjem til Schwaben.

Men til hvem? Jeg havde jo ingen Veninde? Sludder og Vrøvl.

Men havde jeg ikke lige til Morgen faaet et Brev fra en, — og oven i Købet en Muffe. Hende vilde jeg skrive til — med det samme. Hvem vidste, om man i Morgen saa Dagens Lys.

Og jeg skrev.

Af Taknemmelighed for den varme Muffe og for den Kærlighed, der ledsagede Muffen — og Brevet. Og om jeg maatte skrive igen — og saa fremdeles. Naturligvis med hendes Forældres Tilladelse. I Morgen skulde jeg rejse herfra o. s. v., o. s. v. Og til Slut en venlig Hilsen.

Da jeg var færdig, begyndte det allerede at blive mørkt.

Vintersolen gik ned, — i den Retning hvor mit Hjem laa ...

Men ovre fra Rawka's modsatte Bred, hvor der laa et andet Kompagni, sang Kammeraterne ...

*

Den næste Dag gik det sydpaa.

I Kreaturvogne. Trods alt dog som paa 2. Klasse, — jeg sad nemlig paa min Muffe.

I Tomazow blev vi beordret ud. Og derpaa gik det i store Marcher i østlig Retning til Fronten.

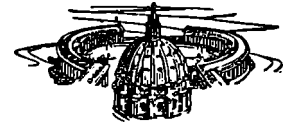
Det var hunde-koldt.

Det var ogsaa ærgerligt, at

Muffen, som jeg bar om Halsen, kun kunde varme en Haand ad Gangen; den anden maatte jo bære Bøssen og frøs derfor som efter Noder.

Men der var dog Plads inden i Muffen til et Par Stykker Brød. Fra Tid til anden kunde jeg saa tage en Bid og putte i Munden.

(Sluttes Side 205)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Roms Svar paa Meddelelsen fra Moskva om, at den vestukrainske Kirke har vedtaget at bryde med den romersk katolske Kirke og tilslutte sig den russisk ortodokse Kirke foreligger nu og indeholder endvidere Bekræftelse paa Efterretningen om, at de katolske Biskopper i de tre østeuropæiske Bispedømmer, som Sagen drejer sig om, er blevet deporteret og holdes fængslet. I Meddelelsen fra Vatikanet hedder det, at man »formoder, at der med den vest-ukrainske Kirke menes de tre katolske Bispedømmer i Galazien: Lwow, Przemysl og Stanislawow«. Biskopperne og disses Stedfortrædere i nævnte tre Bispedømmer blev for nogen Tid siden deporteret og fængslet, medens Størstedelen af Gejstligheden samtidig sattes ud af Stand til at udøve deres Embede. Den saakaldte Synode i Lwow, som har besluttet at opløse den ruthenske Kirkes siden 1596 bestaaende Union med Rom, ledes af et lille Antal frafaldne Præster, der for nylig udsendte en Pamflet mod den hellige Fader. Det fremgaar endvidere klart og utvetydigt af den seneste Encyklika »Orientalis Omnis«, at den katolske Kirke i Galazien lider Forfølgelse og undertrykkes voldsomt af Bolsjevikregimet.

Irland

Paa Vejen hjem til Amerika er en af de ny Kardinaler, den 84-aarige Ærkebiskop John Glennon fra St. Louis, afgaaet ved Døden.

Tyskland

En af Hitler-Tysklands kraftigste Modstandere, den kendte Biskop af Münster, Kardinal von Galen, er død i en Alder af 68 Aar.

Frankrig

En Datter af den i 1941 afdøde franske Filosof Henri Bergson er for nylig blevet optaget i Kirken.

† Clemens August Kardinal von Galen

Tysklands Bekenderbiskop er død. Verden over standser Katolikkerne en Stund, grebne af Budskabets Alvor.

— Nec laudibus nec timore
— stod der paa hans Vaaben.
»Jeg viger hverken for Smiger eller Frygt.« I 1933 stadfæstede den tyske Rigsregering i Overensstemmelse med Konkordatet hans Valg til Biskop ud fra den

Betragtning, at han var ufarlig. Alverden ved, at han ikke svarede til dens Forventninger. Ved sin urokkelige, mandige Holdning var han en af de faa, der kastede Glans over sit Fædrelands Navn i dets Fornedrelses Time.

Verden saa i ham fornemmelig den stridbare Høvding. Kristenfolket saa i ham Billedet paa en sand Biskop, en Mand i hvem Præstedømmets Fylde boede, og som levede, kæmpede og elskede ud fra den Aandens Kraft, der var forlenet ham i hans høje Embede.

Spøgende gav han selv engang Nøglen til sit Virkes Hemmelighed: Vi von Galen er ikke begavede — men vi er *katolske* helt ind til Marven af vore Ben!

I 1934 saa jeg ham ved en Præstevielse i Münster Domkirke, en middelalderlig Kæmpeskikkelse med Mitra og Stav. Med ærefrygtindgydende Vær-

dighed foretog han den hellige Handling. Hvert Ord om Præstedømmets ophøjede Kald kom fra hans inderste Sjæl. Endnu den Dag i Dag lyder hans dybe Stemme i mit Øre, da han modtog sine Præsters Lydighedsløfte — Pax Domini sit semper tecum — Herrens Fred være altid med dig!

Mere end alt andet laa de unge Teologers Uddannelse ham paa Sinde. Hver Morgen lod han to af Præsteseminiariets Studenter tjene ved Messen, og bagefter indtog han sin Morgenmad sammen med dem. Saaledes opnaaede han personlig at kende enhver, han præstevede, ihukommende Sct. Paulus' Formaning om ikke at være hastig til at lægge Hænder paa nogen og gøre sig delagtig i andres Synder.

I 1935 besøgte han Jesuitterkollegiet i Valkenburg for at meddele Diakonatsvielsen. Allede da var han berømt ud over Landets Grænser. Professorer og studerende strømmede til for at se ham. Men Biskoppens Blik faldt først paa en gammel Lægbroder, som han havde kendt fra sin Drengetid paa Skolen. Og Excellence Clemens August Greve af Galen var atter slet og ret »Clau«, der bevæget omfavnede sin gamle Lærer. Taarerne stod dem begge i Øjet. Saa gik hans Gang til Sygeafdelingen, fra Værelse til Værelse for at besøge alle de gamle og svage, velsigne og trøste dem og bede om deres Forbøn. Enhver fik hans Billede som Gave. Senere sad han hos os unge Studenter og fortalte om sit Arbejde i Münster. Han var inderlig uimponeret af den Kamp, som rasede mod ham, og morede sig over de vrede nazistiske Myndigheder, der havde afbrudt enhver personlig Forbindelse med ham og adresserede alle Skrivelser til hans Generalvikar. »Alt er Forsyn,« sagde han til os — og den Fred, der udstraalede fra hans Skikkelse, viste, at han byggede sit Lov paa denne Tro. Da Klokken slog

(Fortsættes Side 204)

↑ Apsisfresker (af G. Severini) i »Notre Dame« i Lousanne.

↑ »Sct. Antonius med Barnet« (af G. Severini) i »Sc« i Freiburg.

➤ Udsnit af Apsisfreskerne i »Notre Dame« i Lousanne. Den hellige Paulus, den hellige Colette og en En

Nutidig Kirkekunst i Schweiz

TEKST
OG
FOTOS
ACADEMIA

► Bebudelsen
(Lausanne)

I Schweiz er der i den sidste Snes Aar rejst en Række moderne katolske Kirkebygninger, og adskillige af disse er smykket med Malerier og Mosaikker i moderne Stil.

Billederne paa disse Sider giver — desværre uden Farver — nogle Prøver paa denne moderne Kirkeudsmykning. De er

udført af den italienske Kunstner *Gino Severini*, der er en af Futurismens og Kubismens Grundlæggere. Efter at have staaet Kirken ret fjernt i mange Aar, vendte han tilbage til denne og har siden da hovedsageligt helliget sig den kirkelige Kunst. Jacques Maritain har skrevet en Bog om ham og hans Kunst

samt inspireret ham til at fortsætte. I »Sct. Peter« i Freiburg finder vi en Del af hans Mosaikker bl. a. den her gengivne Frans af Assisi. I »Notre Dame« i Lausanne har han udsmykket hele Apsis — malet paa Guldgrund — og Hovedfiguren er Gudsmoder med Barnet, hvormed de øvrige Begivenheder grupperer sig.

Kaptajn paa eget Skib

det var det, han drømte om og hængtes efter fra Barndommen af: at han en Gang skulde staa paa Kommandobroen som Kaptajn. Han havde slidt i det, taget Eksaminer, været med paa mangen en haard Tørn. Intet Besvær havde kunnet berøve ham det stolte Maal. Saa kom da den Dag, hvor Drømmen gik i Opfyldelse. For første Gang skulde han føre sit eget Skib.

I løftet Stemning indtog han sin Plads paa det høje Stade. Han saa ud over sit eget Skib. Han frydede sig over den friske, smukke Skibshygning. Han iagttog sit Mandskab; alle var fuldtud beskæftigede. Enhver af hans Ordre vilde blive efterkommet. Men til Gengæld havde han Ansvar. Menneskeskæbner kunde blive afhængige af hans Dygtighed, hans Paapasselig og Ansvarsfølelse. Ingen kunde vide, hvor farlige Situationer, han kunde blive stedt i. Maaske maatte han en Dag gaa ned med sit Skib.

Men alligevel var han lykkelig.

Det følte han ret som en Mandomsgerning at være Kaptajn paa eget Skib ...

Naar det kommer til Stykket er enhver af os »Kaptajn paa eget Skib«. Vi har Ansvar for vor egen Skæbne og som Regel for andres med. Skal alle Farerne overvindes, man man være aarvaagen. Og Styreapparatet maa man have i sin Magt.

Men der er Mennesker, som kun uklart er sig et saadant Ansvar bevidst. De lader Tilfældigheder bestemme baade Fart og Retning. De nærmer sig ubekymrede de dødsensfarlige undersøiske Skær. Ofte lader de staa til. Saa vaagner de pludselig op med et Sæt ved en uhyggelig Lyd, som varsler Katastrofe. Man har navigeret slet. — Staar Skuden til at redde?

Kaptajn paa eget Skib, ja, men en Kaptajn skal være vaagen. Og hans Opgave er at føre Skuden frelst i Havn. C. B.

Ind imellem —

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

Prædik Broderskab

Pater Martindale fortæller, at han en Dag spurgte en Mand: »Hvad bør man søge at sige Verden netop nu?« Og til hans store Forbavselse svarede Manden: »Prædik kristent Broderskab. Kommunismen giver sig ud for at prædike menneskeligt Broderskab, men det gør det altid iklædt Hadets Dragt. Had mod den ene eller den anden — mod en Samfundsklasse, et Parti eller endogsaa mod Nationer.«

Hvor er det egentlig sandt, men det gælder ikke alene om Kommunismen; hvem har glemt de smaa uhyggelige Artikler i vore Dagblade, som Tyskerne tvang dem til at tage, og hvori der prædikedes Had, et uforsonligt Had, som et Middel til at naa Sejren og grundfæste det nazistiske Verdensrige. Hadet fører dog nødvendigvis til Undergang, det har Gud bestemt. Og hvordan Hadets Nederlag kan blive, har vi nu alle set. Nej, vi har ikke set alt, for Hadet fører til et evigt Helvede. Tilsyneladende er Kærligheden ofte den svageste her paa Jorden, men hvor ofte sejrer ikke den svageste. Ogsaa det har Gud bestemt. Under Messen beder Præsten af og til: »Gud, du som udvælger det svage i Verden for at beskæmme det stærke ...«. Kærligheden alene kan give os en varig Fred. Had er Ondskab, Ulykke, Krig. Kærlighed er Glæde, Godhed og Lykke. Det er dog en Betingelse for Opnaaelsen af denne Kærlighedens Lykke, at vi er rede til at give Afkald paa vor Egenkærlighed.

Senest den 15. April

skal Beslutningen være taget. Husk Tilmeldelsen til Retræten for unge Mænd.

I en Foredragsrække og i Diskussion belyses de religiøse Livs-

En rigtig Biskop

»Se, det var en rigtig Biskop.« Det kunde have været en Sætning fra et Eventyr af H. C. Andersen. Men det er en Bemærkning fra en belgisk Seminarist, som forleden var sammen med vores Biskop. Og mon ikke vi Danske kan give ham Ret.

I Efteraaret 1945 var vi to unge Danske, der rejste til Belgien for at begynde Præstudiet, og nu i Marts Maaned havde vi for første Gang Besøg af Biskop Suhr. Det blev en stor Dag for Séminaire Léon XIII i Louvain. Lang Tid i Forvejen var alle Seminaristerne meget optaget af det forestaaende Besøg. Alle var meget forbavset over, at Biskoppen kendte os, og navnlig at vi havde talt med ham, til Nød at Biskoppen havde talt til os, men at det omvendte var Tilfældet, ja, det var ubegribeligt. Langt de fleste af de belgiske Seminarister har overhovedet ikke set deres Biskop, der som Regel sættes op paa en Piedestal og er absolut utilnærmelig. Jeg var virkelig stolt over at kunne fortælle dem, hvor vidt forskellig Forholdet er hos os. Og allerede før sin Ankomst var Biskop-

pen højt anskrevet paa Seminarierne. Til stor Glæde for Seminaristerne havde Biskoppen lovet at læse Kommunitetsmessen. Om Aftenen under Receptionen fortalte han paa sin sædvanlige lune Maade om sin Rejse til Rom, om sit Besøg hos Paven, om Vanskelighederne for den katolske Kirke i Danmark, alt krydret med smaa morsomme Episoder. Især fremhævede Biskoppen, hvor vidt forskellige Forholdene var i et katolsk Land og i et protestantisk Land som Danmark, hvor vi maa sige, at vi fra officiel Side ikke møder nogen Modstand eller fjendtlig Indstilling, men hvor vi maa kæmpe mod den totale religiøse Ligegyldighed, hvad der er langt vanskeligere end aaben Kamp.

Ikke alene for os to nye var Biskoppens Besøg en stor Glæde og Opmuntring, men ogsaa for de tre andre Danskere, der har opholdt sig her paa Seminarierne under Krigens, og som jo ikke havde haft Besøg af deres Biskop i 6 Aar.

Desuden aflagde Biskoppen under sit Ophold i Belgien Besøg hos forskellige kirkelige Autoriteter for at uddybe Forbindelsen mellem Danmark og det katolske Udland.

»x«.

problemer under Ledelse af P. Paul Keller.

Vi mødes i Roskilde den stille Uge fra 17. til 20. April. Tilmeldelse til en af de undertegnede Præster, Stenosgade 4, Vester 8588. — O. Eriksen, G. Heggum, P. Keller, J. Samuelsen.

K. U. K. København.

Lørdag den 30. Marts Kl. 19,30 holder vi det bebudede store Fællesmøde i Stenosg. 4. Programmet er følgende: Velkomst ved Formanden. »Vi diskuterer Ungdomsarbejde«. Ungdommen har selv Ordet. Tale af Pater Samuelsen. Fælles Kaffeord. Skuespiller ved Det ny Teater Axel Boesen underholder. Filmen ruller: »Stjerner privat«. Klaverunderholdning ved Frk. Kirsten Ledel.

Allé unge er velkomne; vi forventer stor Deltagelse, især fra Jesu Hjerter Sogndom. Af Hensyn til Programmet begynder vi paa Slaget Kl. 19,30 — mød derfor i god Tid! Lørdag den 6. April Kl. 19,30 Studiekredsmøde. Gruppe C. »Ung Stand, Forlovelse, Ægteskab.« Forvalg til Bestyrelsen.

K. U. K. Amager.

Lørdag den 30. ds. Kl. 20 pr. Fællesmøde, hvor Alex Brozek holder et Grammofoncauseri over Max Hansen. Derefter Kaffeord og Forvalg til den forestaaende Generalforsamling. Husk at betale det resterende Kontingent!

Det praktiske Arrangement: Bestyrelsen.

FILM

Fem Teatre havde d. 18. Marts Premiere paa ASA-Filmen »Hans store Aften« skrevet og iscenesat af Svend Rindom efter hans eget Lystspil »Premiere«. Filmen er absolut ikke aktuel, nærmest det modsatte. Det er det med »intet lært og intet glemt«. Handlingen beretter om det Virvar, en ung Forfatter oplever før sin første Premiere. Bedst er Spillet, der virkelig er seværdigt. Karin Nellemose og Sigfred Johansen (stor Opvejsning til ham for »Oktoberroser«!) er hver for sig fremragende, og i andet Plan er Ib Schönberg berømmelig som en misundelig, uheldig Dramatiker og Buster Larsen gribende som den undertøflede Tjener Petersen. Mon ikke Filmen trods sentimentale og banale Enkeltheder vil blive en Publikumssukces?

Scala-Bio spiller »Hans Majestæt maa vente« (Hans majestæt får vânta), en tynd og trist Farce uden Gags og med en Række mislyk-

de »elegante« Scener. Bedst var Hilding Gavle som en kostelig Aagerkarl. (Prem. 18.-3.).

Og saa fik vi to *Laurence Olivier* Film at se. Dagmar tog Revanche for »Henry V« den 20. Marts med Anthony Asquiths Mesterfilm »Hankom som en Fremmed« (The Demi-Paradise), der er lavet som Propaganda for forbedret Forhold mellem Storbritannien og Sovjet. Og man er jo noget pinligt berørt ved at høre den smerteligt uaktuelle Sluttale i Filmen. Men Mage til Englandsskildring mindes vi ikke at have set. Alt det let komiske og iøjnefaldende latterlige fremstilles saa selvironisk vittigt, og den unge Russers drønnertagtige Taktløshed er skildret saa afvæbnende charmerende, at man overgiver sig paa Naade og Unaade. Den Film skal De absolut se. Den er i første Klasse A. Indbegrebet af den engelske Humor.

Palads fik 22.-3. Premiere paa den anden af *Olivier*-Filmene, Alex. Kordas historiske komplet løgnagtige, men dramatisk saa sødmefyldt sentimentale, romantisk idealiserende »Lady Hamilton« (That Hamilton Lady!) hvor Helten, som Nelson spiller sammen med Vivian Leigh, Kronborg-Ofelia af 1937 og Scarlett fra den sagnagtigt berømte »Borte med Blæsten«. Ladyen var just ikke nogen ærbar Dame, hvad Filmen dog tilslører saa nænsomt som muligt, men hendes Liv var paa en mærkelig Maade et Supplement til Shaws langt senere skrevne »Pygmalion«. Hun kom fra Snavset og endte i Snavset, men i sin straalende Glandsperiode havde hun næsten fyrstelig Magt, som hun brugte med kvindeligt Koketeri, men tillige med ikke ringe Klogskab. Intet Under, at Forfatterne blev draget mod dette dramatiske Stof; Resultatet her er fremragende. »Lady Hamilton« er blandt de bedste romantiske Film, vi endnu har faaet at se i København, og Sammenspillet mellem Hovedpersonerne er ypperligt. Det tilraades at tage Lommeværkløse med. *Bjørn Rasmussen.*

Nec laudibus, nec timore

(fortsat fra Forsiden)

over for saadanne Aandens Kæmper og at glæde sig over deres Beskedenhed, siden saa mange smaa Vejrhaner har gjort det svært for en at nære høje Tanker om sine Medmennesker. Først var de mest glade for, at vi herhjemme undgik de norske Tilstande; de misbilligede enhver Modstand som uværdig Opræden; højst dristede de sig til at læse et eller andet illegalt Blad, naar det blev stukket ind

i deres Brevkasse og skyndte sig saa med at give det videre, nærmest for at komme af med det. Bagefter, da Befrielsen kom, var de de mest blodtørstige til at raabe om Udrensning og pynte sig med allierede Farver. De er stadig mere ivrige til at indvarsle Strejker for at øve Pres mod Domstolene, frem for at bekæmpe Hungersnøden i Europa. Saa har jeg mere Respekt for den unge Pige, der spiser Marmelade til sin Morgenmad og sparer hele to Smørmerker om Maanden til Europa-Hjælpen; hun gør dog noget, og saa har hendes Holdning i den farlige Tid endda aldrig været en saadan, at hun har noget at gøre godt igen. *S. W.*

Kardinal von Galens Prædikener

Der findes et ganske lille Restoplag af disse berømte Prædikener, der udkom illegalt i Danmark under Besættelsen. De kan faas ved Henvendelse til »Kirkens Front«, Vestre Boulevard 40, København V.

Adoption

En lille nyfødt Pige, sund og rask, ønskes bortadopteret.

Samtidig ønsker et yngre Ægtepar at adoptere en lille, sund og rask Dreng.

Henvendelse i begge Sager til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Dødsfald

Vor kære Mor, Bedstemor, Svigermor og Oldemor

Florentine Lennartz,

Enke efter afd. Glasmager Th. Lennart, Holmegaards Glasværk, er afgaaet ved Døden.

Aug. Lennartz,

Ny Holstedvej 33, Næstved.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig

Den letteste Maade at faa en

katolsk Bogsamling

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(41)

Dom Maurus blev forfærdet. Det er Skik i Klostre, at man blot med et Nik tilkendegiver sin Vilje til at adlyde sin Foresattes Ønske, og i dette Tilfælde var det maaske bedst for Gæste-Pateren, at han kunde blive fri for at svare med Ord.

»Een Ting endnu,« fortsatte Abbeden; »jeg beder Dem om ikke at gentage for nogen, hvad De har fortalt mig i Dag. — Ja, ikke for Deres Skyld,« fortsatte han, da han saa, at Dom Maurus saa lidt usikker ud, »men for Petroc's Skyld. P. Subprior vilde blive forfærdelig vred, og det vilde ikke kunne undgaas, at Petroc mærkede noget dertil. Han har allerede lidt meget paa Grund af sit Samliv med os, og jeg ønsker, at vi skaaner ham saa meget som muligt.«

Dom Maurus forlod Værelset, og Abbeden blev siddende ved sit Skrivebord. Han var mere altereret over, hvad han havde hørt, end han havde ladet sig mærke med: for det vilde jo ikke kunne hjælpe Petroc, at Gæste-Pateren græmmede sig over sin Tankeløshed. Men tilfulde begreb han, hvor forfærdelig en Eftermiddag det havde været for Petroc. Turen gennem Byen havde været slem nok for ham; men Besøgene maatte have været endnu værre. Hvis han saa f. Eks. i Klostret blot var blevet præsenteret som en almindelig Broder, saa havde alting maaske været lettere, og saa vilde han have kunnet fryde sig over Forstanderindens store Fromhed uden at besvære sig med, ad hvilke Veje han havde opnaaet den.

Og Besøget hos Frøken Jackson maatte jo have været en sand Rædsel for ham, med mindre han da havde været halv bedøvet af alt, hvad han havde været igennem inden. Intet Under, at den Eftermiddag havde været skæbnsvanger for den ulykkelige Broder.

Men det var til ingen Nytte at

fundere paa det forbigangne, tænkte Abbeden; og det havde jo ogsaa vist sig, at de Begivenheder havde bragt Petroc langt frem ad Fromhedens Vej. Og med et Suk vendte Abbeden sig til sit Arbejde.

Den følgende Eftermiddag tog Dom Maurus et stort Missale frem og begav sig af Sted mod Petroc's Celle. Han tøvede lidt, før han bankede paa, ligesom for at tage Mod til sig. Det var jo en anstrengende Prøvelse, der forestod ham; maaske gjaldt det samme for hans Medbroder, og det vilde kun blive udholdeligt for denne sidste, dersom han var meget saglig og upersonlig. Endelig lukkede han Døren op, traadte roligt ind i Cellen og sagde:

»Pater Abbeden har givet mig det ærefulde Hverv at forberede Dem til at læse Messe, og dersom det kan passe Dem nu, kan vi godt tage fat straks. Bliv endelig siddende imens.«

Br. Petroc's Ansigt blev helt hvidt, og hans Hænder knugede Stolens Armlæn; men han svarede stilfærdigt:

»Jeg er jo en gammel Mand nu, Pater Maurus, og vist desværre ikke særlig intelligent, men hvis De vil have Taalmodighed med mig, skal jeg gøre mit bedste!«

Pateren trak et Bord hen til Broderens Stol, lagde det aabne Missale paa det, viste ham lige, hvorfor Bogmærkerne var anbragt paa de forskellige Steder, og opfordrede ham saa til at begynde; han selv vilde sige Ministrantens Svar. Petroc tog ogsaa fat; men det vilde ikke gaa; han stammede og hakkede i det og skælvede over hele Kroppen. Det virkede, som om han ikke havde ringeste Begreb om nogensom helst af Messens Ceremonier.

Situationen var næsten uudholdelig, og Dom Maurus turde intet sige for ikke at gøre det hele end-

nu værre. Men han bad indtrængende Gud Helligaand om Raad og Hjælp, og pludselig fik han Inspiration til at handle. Han løftede forsigtigt Bordet bort, og førend Petroc begreb, hvad han havde i Sinde, havde han kastet sig paa Knæ ved hans Side og kysset hans Fod.

Et Øjeblik studsede Broderen over den andens inærkværdige Opførsel, men saa med eet gik det op for ham, hvad han mente med den Gestus. Og pludselig lænede han sig fremad, lagde begge Hænder paa Paterens Skulder og gav ham »Freddens Kys«.

Og saa lettet blev Dom Maurus over den lykkelige Vending i Situationen, at han helt glemte at føle sig genert.

Fra dette Øjeblik forløb Undervisningstimerne glat, og Petroc var parat til at læse Messe Fredag den 15. August. *(Fortsættes)*

† Clemens August Kardinal von Galen

(fortsat fra Midtersiden)

tolv, rejste Biskoppen sig: »Kom lad os nu bede Herrens Engel sammen.« Saa bad han for, jævnt og naturligt som en Fader med sin Familie.

Hans Gerning er endt. Den var farligere og mere krævende end maaske nogen anden samtidig Biskops. Nu bringes hans Bispestav til det lille Guds Moders Kapel i Telgte i Westphalen, hvor den opbevares, indtil et nyt Medlem af Slægten Galen griber den.

Hans Kirke kan trøste sig med Sankt Augustins Ord: O Kirke! Du skal ikke sørge over, at du ikke mere ejer og skuer Petrus eller Paulus eller de andre Apostle, der har skænket dig Livet. Dine Fædre er døde, men Sønner er dig født, som sidder i Apostlenes Sted og nu er dine Fædre. *G. H.*

Feststiftelsen for de nødlidende Børn

indbragte 865 Kr.

Efter Fradrag af Udgifterne blev der til Dansk Røde Kors afleveret 847 Kr. til de nødlidende Børn i krigsramte Lande.

En *hjertelig Tak* til alle, der har bidraget til saa smukt et Resultat, ikke mindst til Centralskolens dygtige Elever.

Paa de medvirkendes Vegne
Pater Robert Groteclaes S. J.,
Stenosgade 4.

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Søndby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. - Bedste Referencer.

MUFFEN *(Fortsat fra Side 199)*

Alt i alt var en Muffe dog alligevel noget pragtfuldt!

Men du store Kineser! — hvor rædselsfuldt — først nu mærkede jeg, at en Muffe ogsaa har sine Skyggesider.

I mit Tilfælde var det Lus — og det tilmed i enorme Mængder! I Frakken kunde man dog fange Dyrene og behandle dem mellem Neglene, inen mellein Pelsens Haar var det næsten umuligt. Her var sandt for Dyden mere end een Lus i Skindpelsen. Luseæggene kunde man overhovedet ikke faa fat i.

Jeg maa tilstaa aabent og ærligt: Muffen blev mig en sand Plage, og — hvis den ikke er raadnet op, saa ligger den endnu i Skoven ved Spala.

»Ak, hvor hurtigt svinder ikke Skønhed og Skikkelse!«

Det gjorde mig egentlig ondt, og hvad skulde jeg nu skrive til Ehingen — forudsat at jeg hørte derfra?

Naa, foreløbig kom der Kamp, som jeg ikke saa let kan glemme i mit hele Liv; det var forfærdelige Dage, bogstavelig talt, som om Himmel og Jord stod i eet!

Muffen skænkede jeg ikke en Tanke mere. —

Da vi en fjorten Dage senere igen rejste nordpaa — Regimentet var i Mellemtiden blevet et Par Hundrede Mand mindre — havde jeg faaet Forfrysning i den højre Fod. For intet i Verden vilde jeg dog forlade mit Kompagni. Jeg kunde jo ogsaa sagtens køre med Jernbanen. Først senere, da vi skulde begynde at marchere fra Muschaken i Østprøjsen, da gik det ikke længere.

Fra Lazaret til Lazaret naaede jeg endelig hjem til Reservebataillon i Stuttgart.

Og nu var jeg altsaa — paa Rekreationsorlov — paa Besøg i Oberland, i Laupheim.

Anno 1915 blev enhver, der havde været to Gange i Felten, næsten æret som en Helgen.

Overalt blev jeg indbudt.

Og saa maatte jeg fortælle; men jeg huskede kun de gode Dage, som jeg havde haft.

At vi havde faaet Muffer, fortalte jeg ogsaa engang — vel sagtens for overfor de øvrige al brovte med den russiske Kulde.

Da gav min Onkel — der var fra Ehingen — sig pludselig til at le himmelhøjt.

»Det er sandt, jeg havde nær glemmt at spørge dig, sig mig engang, fik du ikke en Muffe fra Ehingen?«

Tak Skæbne, nu var jeg solgt! Forhaabentlig vidste han ikke noget om Brevet! Jeg blev helt forlegen.

»Ser du, kære Nevø, Frk. Fischer var fornylig hos mig og fortalte, at du havde faaet hendes Muffe, og at du havde skrevet et nydeligt Takkebrev fra Rusland — om du ikke var min Nevø!«

Gud ske Lov! Hun havde ikke vist ham Brevet.

Nu var Sagen uden Interesse for mig. Siden jeg var blevet skilt fra min Afdeling, havde jeg ikke modtaget nogen Post — men jeg kunde nu alligevel nok lide at faa at vide, hvem denne Frøken var. Jeg skulde jo snart igen af Sted til Fronten, og saa

Jeg spurgte derfor:

»Sig mig engang, Onkel, jeg har ganske vist ikke Muffen mere, men, hvad er det for en Frøken?«

Og saa gav min Onkel sig paa ny til at le.

»Frøken? Jo, Frøkenen er saamænd meget sød og har et godt Hjerte, men til dig er hun for gammel. Hun er seksogtreds!«

Nu brød hele Selskabet ud i en Skoggerlatter — jeg lo med — af ren og skær Forlegenhed.

Jeg var blevet ildrød i Hovedet. De andre mente, det var af at le. Og det var godt det samme. —

Fra den Dag besluttede jeg mig til, aldrig mere at skrive til en fremmed ung Dame — selv

om Krigen varede nok saa længe. —

Dog — Erstatning maa der til, og næste Gang jeg drog af Sted, købte jeg mig en Mundharmika!

Lodtrækning

Ved Sct. Laurentii Trops og Floks Lodseddelsalg er følgende Numre udtrukne:

2332 — 690 — 3308 — 775 —
2416 — 1679 — 3305 — 1997 —
2720 — 3463 — 902 — 295 — 1985
— 1227 — 2278 — 2811 — 3496 —
1076 — 3095.

BOGNYT

Endnu en katolsk Forfatter:

Den kendte engelske Skribent: *Evelyn Waugh*, hvis Bøger ofte er blevet oversat til Dansk, har med sin sidste Bog bekendt sig til Katolicismen. Waugh er typisk blandt de Forfattere, der efter Sammenbruddet af de Principper, det moderne Menneske byggede sit Liv paa, forstod, at det eneste faste Grundlag var Kristendommens Klippe, den katolske Kirke.

Bogens første Oplag er allerede udsolgt i England. Det er lykkedes os at komme i Besiddelse af et Antal Eksemplarer af andet Oplag. — Angaaende Romanens Indhold: Se Anmeldelserne i Dagspressen. *Evelyn Waugh: Brideshead Revisited.* 304 S. Kr. 12,60.

Fastelæstning

Guardini: Hor Herre og Frelser
Korsvej. Kartonnet. 77 S. Kr. 1,50.
Emmerich: Jesu Lidelse. 229 S.
Kr. 6,50.

Vælskbind. Kr. 17,50.

Gode og billige Rosenkranse

med rigtigt Krucifiks haves nu paa Lager.

Sorte Træperler Kr. 1,50.

Hvide, grønne eller blaa

Glasperler Kr. 1,50.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**
Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Marts—April:

31. S. 4. SØNDAG I FASTEN (violet) (247—31); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (12); Præf. (516).
Eller:
1. M. FERIA (252); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122), 4. Bøn: For Paven ([122]).
2. Ti. FERIA (257); 2. Bøn: St. Frans af Paula (871), 3. Bøn: For Paven. — Eller: St. Frans af Paula (871); 2. Bøn: FERIA (257), 3. Bøn: For Paven; sidste Evang.: FERIA (259).
3. O. FERIA (262); 2., 3. og 4. (violet) Bøn som Mandag.
4. T. FERIA (270); 2. Bøn: St. Isidor (872), 3. Bøn: For Paven. — Eller: St. Isidor (872); 2. Bøn: FERIA (270), 3. Bøn: For Paven; sidste Evang.: FERIA (708).
5. F. FERIA (274); 2. Bøn: St. Vincens Ferrus (873), 3. Bøn: For Paven. — Eller: St. Vincens Ferrerius (873); 2. Bøn: FERIA (274), 3. Bøn: For Paven; sidste Evang.: FERIA (276).
6. L. FERIA (281); 2., 3. og 4. (violet) Bøn som Mandag.
7. S. PASSIONSSØNDAG.

Paa hin Tid sagde Jesus til Martha: Jeg er Opstandelsen og Livet; hvo som tror paa mig, skal leve, om han end dør; og hver den, som lever og tror paa mig, skal ikke dø evindeligt.

Fredag e. 4. Søndag i Fasten.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tilf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

70 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tilf. Palæ 4777,

Kl. 16-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tilf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sværiges 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BREVE fra LÆSERNE

Unge Ægtefolks

Vanskeligheder

Den unge Moder skal have Tak for sin berettigede Protest i Ugebladet. Det er virkelig sørgeligt at møde en saadan Indstilling hos sine Trosfæller, som man netop vilde vente Støtte af. Mon de Trosfæller, der lufter den Slags Synspunkter egentlig aner, hvor svært det kan være for en ung Katolik at følge Kirkens Love paa dette Omraade. Mon de aner, at vore jævnaldrende Kammerater saa at sige alle anser Samliv før Ægteskabet og Børnebegrensning for noget ganske selvfølgelig, — noget ganske naturligt.

Som Modvægt mod denne Mentalitet burde alle Katolikker staa Vagt om Ægteskabet og se det som noget selvfølgelig, at Ægtefæller faar de Børn, Gud vil give dem.

Lige saa selvfølgelig burde det ogsaa være for Katolikker, at unge Mennesker, der holder af hinanden, ogsaa gifter sig, naar de har kendt hinanden en passende Tid. Men ogsaa her støder man ofte paa en mærkelig Indstilling selv hos gode Trosfæller. De møder et ungt Pars Ønsker om Ægteskab med en Syndflod af Advarsler: Det er saa dyrt, — I har intet Udstyr, — I kan ingen Lejlighed faa, — det hæster da ikke o. s. v. Kort sagt, det er, som om disse Mennesker synes, at det i disse Tider er ganske unaturligt at to unge stifter Bo.

Nogle af os unge er saa heldige, at vi ikke behøver at tage den økonomiske Side af Sagen saa højtideligt. — Vi er nemlig indstillet paa at klare os med lidt og med det, vi har.

Men paa eet Punkt maa vi give op. Det er faktisk umuligt at opdri-ve en Lejlighed i Dag. I Københavns Kommune alene venter over 30.000 unge Ægtepar, hvoraf mange har Børn, paa Lejlighed. — Og hvor mange forlovede Par er der saa ikke. — Jeg ved ikke, hvor mange Katolikker, der er blandt disse. Men det er sikkert adskillige. Og tænk saa paa, at disse 30.000 Lejligheder først er dækkede i Løbet af 5 Aar. For de mange unge er der ikke store Chancer foreløbig.

Mon ikke en saa lang Ventetid er baade unaturlig og usund for unge Katolikker, naar man betænker, hvor bundumorsk en Atmosfære de fleste af os lever i.

Mon de Trosfæller, der er saa

heldige at sidde i en stor Lejlighed eller maaske i en Villa med mange Værelser, — mon de egentlig er klar over, hvor meget godt de kunde gøre ved at tilbyde saadan et ungt Par et Værelse eller to. Kan man med god Samvittighed afvise denne Tanke med Bemærkningen: I kan jo vente. —

En ung Fader.

A. C.s Jubilæumsfond

Som allerede meddelt haaber »Academicum Catholicum« paa, at dens 50 Aars Jubilæum vil give mange Lyst til at skænke Gaver til denne ærværdige Forening, saa at det store Maal naaes: *egne Lokaler*. Navnlig siden A. C. maatte forlade Vesterhus har Foreningen ført en omflakkende og usikker Tilværelse. —

Der behøves næppe mange Kraftheviser for at klarlægge Nødvendigheden af egne Lokaler. Det drejer sig ikke blot om at have et Sted, hvor Møderne holdes, men ogsaa et Tilholdssted for Medlemmerne udenfor Mødetiderne. Især for de unge Studenter er det af største Betydning, at de har smukke og hyggelige Lokaler til Raadighed. Mange har ikke Raad til at være Medlemmer af den store Studenterforening. Dertil kommer det rimelige og sunde i, at katolske Studenter ogsaa udenfor Mødetiderne kan træffe sammen og have Gavn og Glæde af kammeratligt Samvær.

Denne Sag bør ikke blot interessere vore Akademikere, men simpelthen alle Trosfæller. Netop vore Studenter har Chancer for at skaffe vor Kirke Anseelse i vort Land. Aandens Arbejdere gaar i Spidsen paa saa mange Omraader. — Vore unge Studenter er saaledes i særlig Grad vor danske Kirkes Fremtids-haab. Altsaa maa vi skaffe dem de bedst mulige Kaar under deres Studier.

Bidrag beres sendt til Jubilæumsfondets Kasserer, Veksellerer Aage v. Benzons, Heslegaardsvej 1, Hellerup.
C. B.

Dramatik i Aarhus

Siden Nytaar har der rørt sig et stærkt dramatisk Liv i Aarhus Menighed. Baade de unge Dilettan-

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfs-gade 34-36

Tilf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

ler og Børnene har været paa de skraa Brædder, og Resultaterne har været særdeles tilfredsstillende.

Søndag d. 6. Januar opførtes »Vi har set hans Kærlighed«, et Julestykke efter et gammelt Spil fra Tiden o. Aar 1700.

Et saadant Julespil er ikke beregnet til at blive opført af professionelle Skuespillere, men af fromme Lægfolk, og det lykkedes de unge Skuespillere at bevare det gamle Stykkes Naivitet og Primitivitet, og man syntes næsten, at Scenens indskrænkede Forhold ligesom understøttede disse Egen-skaber paa en smuk og naturlig Maade. Alle de optrædende gik til deres Opgaver med Inderlighed og Ildhu. Skulde en enkelt nævnes, maa det være den unge Dame, der spillede Maria, hvilket hun gjorde særdeles smukt.

Et stort Arbejde havde Hr. B. Noetzell paataget sig, idet han ikke alene instruerede Stykket, men skrev den ledsagende Musik. Begge Dele udført i Stykkets Aand.

Kort før Fastelavn opførte Børnene »en forrygende Røverkomedie« — »Espens Flugt«. Baade Børnene og Tilskuerne morede sig fortræffeligt, men hvorfor ikke prøve paa i en saadan Komedie at faa Børnene til at tale et naturligt Sprog i Stedet for det Bogsprog, de brugte?

Endelig holdt Radioklubben stor Fastelavnsfest Søndag d. 3. Marts, ved hvilken Lejlighed der opførtes 3 Smaastykker, som ogsaa gjorde megen Lykke.

Den skjulte, men drivende Kraft ved alle disse Forestillinger har Hr. P. Laux været. Han har taget sig af alle disse Smaating, som Publikum ikke ser, men som er nødvendige, for at det hele skal klappe.
Joseph.

ACADEMICUM CATHOLICUM

Onsd. 3. April Kl. 19,30, ordinært Møde, Stenosgade 4. Hans Excellence Biskop Th. Suhr taler om »Tridentinerkonciliet — den katolske Reformation«.

Samme Sted Kl. 18,30 Studiekreds III. Udvalgte Stykker af Summa theologiae.

Sønd. d. 7. April Kl. 9 Akademikermesse i Kapellet Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad.

Under Ledelse af Pater H. Ross holder A. C. Retræte for sine Medlemmer paa Trørødhus Onsdag, Torsdag og Fredag i den stille Uge. Deltagerne møder Tirsdag den 16. April Kl. 19 og skilles efter Morgenmaden Lørdag 20. April. Deltagelse koster 10 Kr. Deltagerantal begrænset af Pladshensyn. Tilmeldelse snarest til Sekretæren, Frk. Inger Honoré, Grundtvigsvej 18, København V.

Vi er anmodet om at meddele, at Pater Lanser fremtidig holder Studiekreds i Ordrup, Kollegievej 2.

St. Mariæ Kirke

Hver Onsd. i Fasten Kl. 19,30: Fasteprædiken af Pater Jan Ballin. Hver Onsdag i Fasten Kl. 19,30 Korsvejsandagt. Første Fredag d. 5. April Kl. 13,30—19,30 Tilbedelse. Eukaristisk Forening.

Sakramentskirken

Hver Søndag i Fasten Kl. 17 Fastepræd. af Pater A. Otto. Fredag 5. April Kl. 20 Korsvejsandagt og Jesu Hjerter Andagt.

Jesu Hjerter Kirke

Hver Søndag i Fasten Kl. 18 Fastepræd. af Pater J. Lanser. Hver Torsdag i Fasten Kl. 20 Korsvejsandagt (med Delt. af Mændenes Kongr.) og Præd. af Pater Pauli. Mand. 1. April. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Tirsd. 2. April Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr.

St. Annæ Kirke

Fredag den 29. Marts Kl. 20 Fasteprædiken og Korsvejsandagt. — Søndag den 31. Marts ved Højmesse Kl. 10 de 14-aariges Trosbekræftelse.

St. Andreas Kirke

Hver Sønd. i Fasten Kl. 17 Fastepræd. af Pater Pauli. Hver Fred. i Fasten Kl. 19,30 Korsvejsandagt.

St. Knud Lavards Kirke

Hver Fred. i Fasten Kl. 19,30 Fastepræd. af Pater Wolfisberg.

Holbæk

<p>D. Steinecke Hansen <i>Malermester</i> <i>Blegstræde 13 . Tlf. 387</i> Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Holbæk Eksprestrykkeri <i>Algade 22 . Telefon 10 30</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>	<p>Holbæk Materialhandel Sygepleje- og Børneplejartikler <i>Algade 33 . Telefon 32</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Harald Olsen <i>Gjarmester</i> <i>Ahlgade 70 . Telefon 11 37 . Holbæk</i> <i>Rullegardiner - Rammer</i> <i>Gardinstænger - Billeder</i> Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Handelskompagniet <i>Aktieselskab - Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>A P. Pedersen <i>Murermester</i> <i>Markedsplads 10 . Telefon 239</i></p>	<p>Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> <i>Algade 28 . Telefon 849</i> Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A-S <i>Algade 54 - Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft <i>Algade Telefon 365</i> Lev. til den katolske Menighed</p>

	Horsens	Horsens
	 HORSSENS TEXTILLAGER	Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed
Vejle	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital
Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	A-s Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital
Aalborg		
Ledig	Fodtøjsforretningen Borgergade 34 . Tlf. 1406 Alt i Fodtøj: Sko, Træsko, Hjemmesko, Træskostøveler samt Sandaler. Leverandør til Kamillianer-Klinikken	K. Sørensen Kastelvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Kaj Larsen Svendsgade 24 . Tlf. 56 10 Brød . Mælk . Confektur Leverandør til Kamillianer-Klinikken	J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 37 12 Kolonial . Vin . Tobak . Konserver Leverandør til Kamillianer-Klinikken	E. Holmsberg Kastelvej Isenkramforretning Kastelvej 51 . Tlf. 13 95 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
“Dania“ Flormel — overall	Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 58 12 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Cykleforretningen Perfect Kastelvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Ferd. Færch & Co. Tømremestre Strandvejen . Telefon 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.	Henry Hansen Kastelvej 39 . Aalborg . Tlf. 56 65 Tricotage og Herrelingeri
 TELF. 1556 ABSALONSGADE 14	M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 17 86 Udlærer Arb. v. Kamillianerkliniken	Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospita og Kamillianerkliniken i Aalborg	C. Clausen Wrang Kastelvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød, Flæsk og Paalæg Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Kliniken
N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER		Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

Katolsk Ugeblad

7. April 1946
94. Aargang
Nr. 14

Spanien
Italien
Rusland
England

samt vore egne
St. Knuds Gilder

Omkring Franco-Spanien

Det er ikke blot Frankrigs Regering, der har været utilfreds med England og Amerika, fordi den ikke formaaede at bevæge disse to Lande til mere effektive Forholdsregler over for det fascistiske Spanien end en misbilligende Erklæring. Utilfredsheden har siden bredt sig fra Land til Land og har blandt andet givet sig Udslag i, at Nordmændene nægtede at losse et Parti Tomater fra Spanien, mens ogsaa danske Havnearbejdere overvejer, om de kan være bekendt at støtte Franco-Regimet ved at tage imod Varer dernede fra.

Utilfredshed, men af en hel anden Slags, kommer til Orde i det katolske engelske Ugeblad »The Tablet« (9. 3.).

Bladet har tilbagevist nogle russiske Angreb mod Kirken paa Grund af dennes Holdning over for Tyskland.

»Svaret er ikke vanskeligt, siger Bladet. Det var ikke Kardinal Maglione, der dekorerede Ribhentrop, den Gang, de nazistiske Hære var opstillet for at slippe Krigen løs. Det var for den Sags Skyld heller ikke General Franco. Det var Molotov.«

Angaaende Spanien hedder det saa:

Usædvanlig tarvelig er de britiske og amerikanske Regeringers Beredvillighed til at tækkes

Sovjet-Regeringen, naar de synes, at deres egne Interesser ikke staar paa Spil. Man behøver ikke at være Beundrer af General Franco endsige af Falangisterne, for at skamme sig over den fornylig udsendte Deklaration angaaende Spanien. Det er en Skandale, at Sovjet-Regeringens Holdning i Tiden mellem August 1939

og Juni 1941 skal glemmes, fordi Sovjet-Unionen er mægtig, mens Spaniens Holdning huskes og overdrives, fordi Spanien er svag og uden indflydelsesrige Venner. Det er en Skandale, at de Dokumenter, der følger med Deklarationen, netop handler om den Periode,

UNDER OPHOLDET I NEW YORK besøgte Churchill den netop hjemvendte Kardinal Spellman. Kardinalen aflagde senere Visit hos den tidligere britiske Premierminister – og de to berømte Personer ses her krydse Gaden mellem St. Patricks Cathedral og Hotel Waldorf Astoria.

(I. N. P.)

da Sovjet-Rusland samarbejdede med Nazi-Tyskland i en saadan Grad, som intet andet Land med Undtagelse af Mussolinis Italien har præsteret Magen til. Det er en Skandale, at en Note underskrevet af Ruslands Repræsentanter skal være en Anklage mod Franco, der vilde have Gibraltar, mens Molotov paa samme Tidspunkt holdt Foredrag for at fortælle enhver, der vilde høre det, at han vilde ikke blot berøve det Britiske Imperium Gibraltar,

(Sluttes Side 221)

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

Kedler
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

absolut
 ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

Ludvig Rasmussen

Glarimester

I. P. Pedersens Eftl.

Lindegaardsv. 34, Claret Blvdr. 293

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrug. 125, Telefon Amager 4019

F. Christensen

Ant. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udlærer Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Gaa i »AKA« Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe

1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central408

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

MIZAR

L. E. LARSEN

Nørrebrogade 206

Føraarska

Horisonten rundt

Engelsk Efterkrigstid

I Liverpool er der forholdsvis flere Katolikker end i nogen anden engelsk By, nemlig 25 pCt. Ellers ligger Procenten i Reglen mellem 4 og 5. Liverpool har en stærk katolsk Aktion. Dens Leder, Pater Fitzsimons, har til et fransk Blad fremsat nogle Udtalelser om den engelske Ungdom efter Krigen:

— Alle er sikre paa, at man ikke vender tilbage til Tilstandene før Krigen, efter den store Omvæltning, vi har oplevet.

Familien har faaet et Chok. Hustruen har under Krigen maattet arbejde ude i Fabrikker og har ikke Lyst til at vende tilbage. Mange Børn er sendt paa Landet. De halve af Liverpools Kommuneskoler er flyttet fra Byen. Faderen har været borte i Aarevis. Hele Familien, Far, Mor og Børn, maa altsaa genopdrages.

Moralsk set er Forholdene vanskelige. De unge, endnu ikke syttenaarige, baade Drengene og Piger, har tjent mange Penge, flere end deres Forældre. De har levet selvstændigt og ofte fristet en haard Tilværelse. De er mærkede baade legemligt og sjæleligt. Efter Krigen 1914—18 var Samfundsinstitutionerne rystet. Denne Gang er de opløst simpelthen. Hvis ikke det engelske Temperament var saa flegmatisk og solidt, vilde det se endnu værre ud. De kristne Institutioners Aand er gaaet tabt. Tilbage er der en naturlig Godhed, og paa den kan man saa søge at opbygge noget kristent. Til Kirken kommer man kun for Formaliteternes Skyld: Bryllup, Begravelse etc.

Under Havnestrejken i Liverpool blev jeg tilkaldt. De tre forhandlende Parter: Arbejdere, Arbejdsgivere og Fagforeninger havde ikke naaet noget Resultat. Da den protestantiske Præst og jeg traadte frem for de 12.000 Arbejdere, præsenterede vi os som Vogtere af den offentlige Bevidsthed, som Repræsentanter for en Religion, disse Mennesker ikke mere praktiserede.

Og vi naaede til en Forsoning: Arbejdet blev genoptaget.

Det mest paakrævede i Katolsk Aktion for Øjeblikket, sagde Pater Fitzsimons, er Uddannelsen af Elitegrupper indenfor Ungdommen. Det sker i Kulturstudiekredse. Staten interesserer sig nemlig kun for de unges rent tekniske Uddannelse.

Monte Cassino

Paa St. Benedikts Festdag bragte »Times« under Overskriften »Monte Cassino« denne ledende Artikel:

»I Dag vil Festen for St. Benedikt, Vesterledens Patriark, sikkert blive fejret med lemlæstet Ritual paa Monte Cassino, hvor Helgenens Gravmæle er vanhelliget og det Taarn, som Traditionen sagde var hans jordiske Hjem, er slaaet til Støv. I al Verdenskrigens Kval og Kaos har ingen Ødelæggelse, som den militære Nødvendighed paa tvang de allieredes Vaaben, mere end denne voldt Samvittigheds-kval for alle, der forstod hvad dette store Kloster har betydet i Kristenhedens aandelige Historie. Ødelæggelsen var ikke mindre tragisk, selv om Munkene i tidligere Aarhundreder mange Gange var drevet i Landflygtighed og Klosterbygningerne ødelagt af Lombarder, Saracenerne og andre Erobrere, for det saa ud, som om de Soldater, der havde viet sig til at opbygge en bedre Verden, blev drevet til at gentage Middelalderens Helligbrøde. Vel var det en fyldestgørende Forklaring, at selve den fortsatte Eksistens af de hellige Værdier, som Monte Cassino selv tjente, beroede paa disse Soldaters Sejr, men det gjorde ikke Smerten mindre.

Den Beklagelse, som er følt i saa vide Kredse i England, har med lykkelig Finfølelse faaet Udtryk i en Aktion, hvorom Meddelelse gives i Dag, og som udgaar fra visse Sammenslutninger, der erkender at staa i særlig Gæld til Benediktinerordenen. Domkapitlerne ved ni engelske Domkirker, som engang har

været beljent af de sorte Munke, fem Kollegier i Oxford og Cambridge, der kan føres tilbage til klosterlige Stiftelser, og fem Abbedikirker, som er blevet Sognekirker, har samlet Penge sammen for at yde Hjælp til Genoprettelsen af Monte Cassinos berømte Bibliotek. Man forstaaer, at det senere, naar Abbedens og Kapitlets Ønsker er blevet kendt, vil blive afgjort, om Gaven skal ydes i Kontanter eller i Bøger. Den indsamlede Sum er beskeden, for Kirkens og Skolens Indkomster nu til Dags efterlader ikke noget stort Overskud, naar alle lovformelige Forpligtelser er opfyldt. Men det kan med Sikkerhed forudses, at Munkene, som har fortaget denne Verdens Rigdomme, ikke vil maale Gavens Værd efter dens Markedspris, og Abbeden af Ampleforth, Overhovedet for Ordensens engelske Provins, har da ogsaa forsikret Giverne om den hjertelige Tak, hvormed deres Gave vil blive modtaget.

Den er et Tegn paa Beundring for en af de ældste og største af de Traditioner, der har bevaret den europæiske Civilisation. I den lange Tidsperiode, som Newman kaldte »de benediktinske Aarhundreder«, en Periode, under hvilken Europa blev hærget af Barbarernes vilde Horder, blev hvert Hus med Munke fra Monte Cassino en Aandens Fæstning, indviet til et Liv i Bøn, Arbejde og Lærdom. De var Modstandens belejrede Støttepunkter, en Modstand øvet af ubevæbnede Mænd; og i Klostrene værnedes ikke blot den kristne Helligdom, men næsten alt, hvad der den Dag i Dag endnu lever af Arven efter Grækenland og Rom. Derfor er St. Benedikt Stamfader ikke blot til den angelsaksiske Kirke — der er grundlagt af en benediktinsk Paves benediktinske Missionærer og snart selv berigede Traditionen med to af de berømteste af de benediktinske Helgener, Beda og Bonifatius — men ogsaa til hele den Lærdomsslæggt, som skabte sig sine engelske Hjemsteder i Oxford og Cambridge.

De Strømme, der udgaar fra St. Benedikts Bjerg, har skilt sig langt fra hverandre i Tidernes Løb. De engelske Domkapitler og Kollegier har med Finfølelse overladt Monte

(Fortsættes Side 219)

Sankt Knuds Gilderne

Saa foreligger Regnskabet for 1945. Det er altid spændende at se, hvad 5 Ørerne er blevet til, om de mange Bække smaa er blevet til mere end en stor Aa. Lad os sige det straks — der er kommet mere Fart i Strømmen, det begynder at blive en Biflod, der løber ind i Vikariatets Kasse, hvor den aflejrer sin Velstand —

Kr. 25.901,10.

Det er Kr. 2.537,35 mere end sidste Aar.

Nedenstaaende Beløb omfatter alle i Aarets Løb modtagne Indbetalinger (indfrieede Medlemsmærker, Gaver, samt Afregning af Restancer fra foregaaende Aar og Renter).

Stor-København	8.728,20
Sjælland	3.777,45
Lolland-Falster	1.782,75
Bornholm	237,20
Fyn	2.097,20
Jylland	9.019,21
Renter	259,09

Kr. 25.901,10

Fremgangen for 1944 var kun 194 Kr., og det var vi skuffede over, til Gengæld er der i Aar Grund til at være glade over Springet fremad. Det lover godt for Fremtiden, for nu skal der rigtig Gang i det. Gilderne har gennem de forløbne 5 Aar bevist deres Berettigelse og Levedygtighed; vi skal ikke hvile paa Laurbærrene, men arbejde frem med et større Perspektiv for Øje. Det gælder blot, at selve Tanken med Gilderne bliver forstaaet af *alle* Katolikker her i Danmark.

Ved hvert Aars Opgørelse ser vi, at det først og fremmest er Gildeledere, det skorter paa — Gilderne bæres af for faa, en udholdende, energisk Inderkreds, hvor de mest ivrige har baåde 8, 9 og 10 Gilder at trække i Land, og det er en uretfærdig Fordeling, som vi Gang paa Gang har gjort opmærksom paa. Vi *maa* altsaa sætte ind her og stampe

Gildeledere frem. Præsterne klager stadig over, at det er svært at faa de unge rigtig med — kan det være muligt, de unge ikke vil stille deres friske Kræfter til Raadighed for Kirkens Arbejde, skal man virkelig være »lidt op i Aarene«, før man støt og paalideligt paatager sig den Slags smaa Hverv for at aflaste Sognepræstens Arbejde? Vi haaber, de unge vil forstaa Sagens Betydning og tilbyde sig.

Bevisligt er der stadig mange Katolikker, der endnu ikke staar i Gilderne — navnlig i København. Tilfældet vil, at man ofte er Medlem af et Gilde i et andet Sogn end det hjemmehørende. Hovedkomiteen har derfor i Aar foretaget en Opgørelse over samtlige Sognes Gildemedlemmer og fordelt dem til Sognele-

Hvad vi venter IX

Verdensdommeren

Naar man gennemlæser den apostoliske Trosbekendelse samt de forskellige Udvidelser, som den i Aarhundredernes Løb har faaet for nærmere at præcisere den kristne Tro overfor Vranglærere, saa kan man Gang paa Gang konstatere, at det *egentlige Formaal for Kristi Genkomst* ved Tidernes Ende er at holde Rettergang og *dømme de levende og døde*.

Dette sker umiddelbart efter de dødes Opstandelse og kaldes den yderste eller den sidste Dom, fordi det bliver for sidste Gang, at vor Herre Jesus Kristus udøver sin Dommeryndighed, efter at han saa mange Gange før har gjort det. Uafbrudt dømmer han jo de enkelte Mennesker, som dagligt dør. I Modsætning til denne den særskilte Dom kaldes den ved Verdens Ende ogsaa

delserne. Ved denne Findeling kan det i hvert enkelt Sogn ved Hjælp af Sognekartoteket konstateres, hvem der *ikke* er Medlem. Disse passive maa nu findes frem og blive aktive. Men til dette Arbejde maa Præsterne have Hjælpere, det er indlysende.

De mørke Aar, vi har haft, har været hæmmende paa saa mange Maader, men nu kan der komme Fart i Tingene, naar ivrige Hænder tager fat. Hjælp nu med, hver paa sin Post — indenfor Hovedkomiteen er vi store Optimister og ser hen til den Dag, hvor 5 Ørens aarlige Strøm bliver til 50.000 Kr. — ja, hvorfor ikke — efter Katolikkernes Antal herhjemme *kan* den Sum komme ind.

Lad nu 1946 blive et Rekordaar, og med dette Ønske takker vi hjerteligt hver hjælpende Haand, der har bidraget til det gode Fremstød i 1945.

Hovedkomiteen.

den almindelige eller Dommedag for hele Verden.

Grunden er indlysende. Nu staar ikke længere de enkelte Individier for Kristi Domstol for at høre, om de har bestaaet Livets Prøve eller ikke, men *hele Slægten som saadan*. »Dom over hele Verden« er ogsaa af den Grund det rigtige Udtryk, fordi nu dømmes ikke blot den enkelte Sjæl som i den særskilte Dom, men baade Sjæl og Legeme, og sammen med Menneskeslægten modtager ogsaa de øvrige Rækker af skabte Væsener, navnlig da den synlige Jord, sin Lod og Part for al Evighed. Mennesket i sin Helhed, d. v. s. med Legeme og Sjæl, er jo paa en Maade Universets Midtpunkt, og ganske særlig er vort Legeme paa det nøjeste knyttet til den synlige Skabning.

Før nu hele Tiden at have fast Grund under vore Fødder, naar vi skal til at fordybe os i Dommedagens Mysterium, prøver vi først paa at faa Klarhed over, *hvornaar og hvordan Gud selv har udtalt sig* om det mest dramatiske Øjeblik i Verdens Historie. Paa denne Maade kan vi saa ogsaa gøre vore lagttagelser over Forskellen paa det Gamle og Nye Testamente. Medens det sidste nemlig udtaler sig meget bestemt og klart over Dommedag, har det første et noget andet Præg. Det er som om Jødernes hellige Bøger kun havde den Opgave at forberede det Ny Testamentes Lære om Verdensdommen. Af den Grund ligner Udtalelserne i den gamle Pagt det svage Skær paa den østlige Himmel, der efterhaanden bliver til Morgenrøde og bebuder den straalende Sols Komme. Lad os da i hvert Fald paa-pege den tydelige Linie, der gaar fra den første Bog til den sidste i det Gamle Testamente, og som umiskendeligt fører hen til de Løfter og Spaadomme om Dommedag, hvormed det Nye Testamente afslutter alle tidligere Aabenbaringer derom.

Tanken paa en Rettergang, som Gud holder, er meget gammel. Den var givet med Menneskets Bevidsthed om, at vi har moralske Forpligtelser overfor Gud. Hos Israelitterne var denne Tanke stærkere udviklet end hos andre Nationer, dels fordi de havde et ganske enestaaende Gudsbegreb, dels fordi de havde gjort store Erfaringer i deres eget Folks Historie. Deres Overleveringer mindede dem til Stædighed om, at Gud ved Straffedomme over enkelte Mennesker som Adam og Eva og Kain, eller over hele Byer som Sodoma og Gomorra samt over hele Nationer (tænk bare paa Syndfloden), havde aabenbare sig selv som Moralens højeste Vogter og den største moralske Magt. Dertil kom, at Jøderne, takket være deres teocentriske Betragtningmaade af alle Begivenheder og Forhold, saa Guds straffende Retfærdighed baade i de Lidelser, som ramte den enkelte, og i de Samfundsonder som Krig,

Hungersnød og Epidemier, der hjem søgte hele Nationer.

Det ejendommelige ved Israelitternes Tro paa Guds dømmende Virksomhed var, at *Gengældelsen i det jordiske Liv stod meget stærkt i Forgrunden*, medens Tanken om, at gode og onde efter deres Død faar det, de har fortjent, nemlig enten Løn eller Straf, ikke havde nogen synderlig fremtrædende Plads i deres religiøse Bevidsthed. Desuden var de mere interesseret i hele Folkets Skæbne end i det enkelte Individ. Paa dette Punkt bragte Kristendommen, som bekendt, ligefrem en Omvæltning.

Noget lignende gælder om de Steder i det Gamle Testamente, hvor der er Tale om »Herrens Dag«, d. v. s. den Dag, da Herren vil straffe alle Hedningefolk, skænke Israelitterne Frihed og hidføre Messiasstiden med et (jordisk) Messiasrige. Ogsaa denne Dag har et stærkt jordisk Præg. Voldsomme Naturkatastrofer ledsager den, nemlig Orkaner, Lyn og Torden og sorte Uvejrsskyer. Sol og Maane samt Stjernerne formørkes og Jorden skælver under Elementernes Rasen. Men herfra er Vejen til Verdensdommen ikke mere lang. Naturkræfterne bruges jo ogsaa som Redskaber i Herrens Haand, naar han straffer hele Jorden og skaber en ny Himmel og en ny Jord. Profeten Isajas siger om denne den sidste Tid: »Se, Herren gør Jorden tom og øde og vender op og ned paa dens Overflade, han spreder dens Beboere.« Sluserne oventil aabnes, og Jordens Grundvolde vakler. Jorden smuldrer og gynger, den skælver og raver som drukken og svajer som en Hængekøje. Tungt ligger dens Brøde paa den, den segner og rejser sig ikke. (Is. 24).

Nærmest ved det Nye Testamentes Tankegang staar imidlertid et af de yngste Skrifter i det Gamle Testamente, nemlig *Visdomsbogen* (3, 15, 23). I denne udtales Sjæls Udødelighed med største Bestemthed og Klarhed. Her understreges stærkest Forskellen paa de godes og ondes Skæbne i Evigheden. Paa

Dommens Dag ser de ugudelige med Rædsel, hvor lykkelige de gode er, som de her i Livet har foragtet, haanet og forfulgt, og hvor forfæjlet og meningsløs deres egen Livsførelse har været.

De Kristnes hellige Bøger tager nu Traaden op der, hvor Jødernes slipper den. Læren om Dommedag hører ifølge St. Paulus til vor Religions elementære og fundamentale Sandheder. Evangelierne skelner mellem en *messiansk Dom*, som har taget sin Begyndelse med Kristi Fødsel, og *Verdensdommen* ved hans Genkomst. Om den første taler Johannes Døber til Farisæerne: »I Øgleunger! hvem indgav jer den Tanke at flygte fra den kommende Vrede ... Øksen ligger allerede ved Roden af Træerne ... Sin Kasteskovl har (Kristus) i Haanden, og han skal gennemrense sin Lo og samle sin Hvede i Laden; men Avnerne skal han opbrænde med uudslukkelig Ild (Mt. 3, 7—10). Den messianske Dom foregaar paa den Maade, at alle og enhver bliver nødte til at tage Stilling til ham, der er »sat til Fald og Oprensning for mange i Israel« (Lk. 2, 34). Resultatet bliver saa dette: »Den, som tror paa ham, dømmes ikke; den, som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn« (Jo. 3, 18).

Verdensdommen derimod fuldbyrder Jesus Kristus som egentlig Dommer, ikke derved, at hans Optræden vækker Sympati eller Antipati. »Faderen dømmer ikke nogen, men al Dom har han overladt Sønnen, for at alle skal ære Sønnen, ligesom de ærer Faderen« (Jo. 5, 22). Af den Grund kaldes Dommedag ikke blot som i det Gamle Testamente »Herrens Dag«, eller »hin Dag« eller »Dagen«, men »Jesu Kristi Dag«. Og man kan nok tænke sig, med hvilke Følelser Petrus har sagt til den romerske Officer Kornelius: »Kristus har paalagt os at prædike for Folket og vidne, at han er den, som af Gud er bestemt til Dommer over levende og døde« (Apg. 10, 42).

Menneskeslægtens Vej gen-

nem Aarhundrederne ender all-
saa ganske sikkert ved Kristi
Domstol. Da vi nu samtidig ved,
at hvert enkelt Menneske straks
efter Døden bliver dømt, dukker

det Spørgsmaal op: Hvorfor to
Gange Dom?

Lad os svare paa det næste
Gang. F. K.

»Du har forandret dig saa me-
get, Jacques!«

»Har jeg?« Jamen Mor, der er
virkelig ingenting — —«.

»Jo, min Dreng, sig mig det!
— Er du bange for at fortælle
det?«

Jacques brast pludselig i
Graad. Naar en ung Mand græ-
der saadan, er det en ubevidst
Trang til at blive forstaaet helt
til Bunds, til sin inderste Sjæl,
der fremkalder Taarerne.

»Men hvad er der dog? Hvor-
for er du saa bedrøvet?« stam-
mede hans Mor forfærdet; men
hun fandt ikke de rette Ord, de
Ord, som faar Taarerne til at
strømme endnu stærkere og let-
ter Sjælen for alt det, den bærer
paa.

»Jeg er slet ikke bedrøvet,«
hviskede han tilsidst.

»Ja — men ...?«

»Jeg er saa glad!«

Og med eet forstod hun det,
som saa længe havde været hen-
de ubegribeligt. Det var, som det
Slør, der havde skjult hendes
Søns Sjæl for hende, pludselig
blev sønderrevet, og hun begreb,
at den tilsyneladende Sløvhed
dækkede over en daglig Kamp,
Nedslaaetheden over en skjult
Sejr, og Forsagtheden over en
modig Udholdenhed. Hun blev
saa rørt, at hun intet kunde sige;
hun kyssede ham paa Panden,
og han gik, med Følelsen af at
have modtaget en kostbar Gave.

Hemmeligheden *En Fortælling*

»Jeg forbyder dig at gaa i Kir-
ke og sætte dine Ben hos Præ-
sten! Forstaar du? Jeg forbyder
dig det! Jeg vil ikke mere vide
af Kirkegang og Kommunion, og
du staar dig bedst ved at være
lydig!«

Faderens Raseri, hans vold-
some Bevægelser og næsten had-
efulde Ansigt lod til at gøre et
dybt Indtryk paa Drengen, der
stod foran ham med et Udtryk af
Bitterhed, som en, der indser, at
han er nødt til at vige for Over-
magten.

»Har du forstaaet mig?« gen-
tog Joseph Hustin og greb sin
Søn i Skuldrene og rystede ham.

Drengen svarede stadig ikke.

»Vil du svare, naar jeg taler
til dig! Har du forstaaet mig,
spørger jeg?«

Jacques gjorde en Bevægelse,
som godt kunde tydes som en
Indrømmelse, som en Anerken-
delse af, at Faderen som den
stærkeste havde sejret. Men han
turde ingenting sige; — han saa
slet ikke ud til at være nogen
Helt. Imidlertid kølnedes Fade-
rens Vrede og Heftighed med det
samme, thi han gik ved Sønnens
tavse Indrømmelse ud fra, at
han en Gang for alle havde vun-
det Sejr.

*

Dagene gik. De lignede alle-
sammen hinanden som vort Livs
Dage jo gør; det er kun en lille
Smule Sorg eller Glæde, der gør,
at der er Forskel paa dem.

Joseph Hustin var Bogholder
paa en Fabrik, og hans Søn, Ja-
cques, var i Snedkerlære. De saa
ikke ret meget til hinanden. Det
var kun Moderen, der bekymrede
sig om, hvad der rørte sig i
Drengen, og selv hendes Inter-
esse var ret overfladisk.

»Han er ikke rigtig glad, « sag-
de hun en Gang imellem til sin
Mand, naar Jacques fandt et el-
ler andet Paaskud til at gaa igen,
naar han var kommet hjem om
Aftenen. »Han er jo i Vokseal-
deren,« sagde Faderen, »og han
er i Færd med at opdage, at Li-
vet ikke er videre grinagtigt. Det
er der ikke noget at gøre ved, —
den Erfaring maa vi allesammen
gøre. — For Resten ...« Han tav
pludselig; det var maaske ikke
værd at snakke om sin letvund-
ne Sejr.

»For Resten hvad?« spurgte
hans Kone.

»For Resten er han lige slup-
pet ud af Præstens Kløer,« sva-
rede han i en onskabsfuld To-
ne.

*

Jacques Hustings gamle Kam-
merater fra Kongregationen reg-
nede ham for frafalden, for til-
syneladende gik han ikke til
Messe eller modtog Sakramen-
terne. Og det lod ikke til, at det
generede Jacques; det var som
om hans Sjæl var sunket hen i
den Ro, der er værre end Døden.

Jacques var meget flittig. Han
stod tidlig op, spiste sin Morgen-
mad, medens Forældrene endnu
sov, skyndte sig af Sted til sit
Arbejde, sled i det hele Dagen og
kom træt hjem, hvor Moderens
lidt overfladiske Venlighed var
den eneste Opmuntring, han fik.

Men en Dag trak hans Moder
ham hen til sig, og det var, som
om hun med eet saa klarere end
nogen Sinde før.

»Hvad er der i Vejen, min
Dreng?« spurgte hun. »Er der
noget, du er ked af?«

»Nej, nej, jeg er slet ikke ked
af det!« forsikrede han.

»Hør, tror du, at han stadig gaar i Kirke?«

»Ja, det tror jeg.«

»Og besøger Præsten?«

»Ja.«

»Han gaar maaske endda til Kommunion?«

»Ja, det gør han.«

Hvad skulde Faderen nu gøre? Skulde han finde sig i det, som selv han nu forstod var Sønnens Lykke, eller skulde han gøre sig haard og holde stædigt fast ved sin Forblindelse?

»Han gaar til Kommunion hver Dag,« sagde Moderen.

Det gav et Sæt i Hustin. »Jacques!« raable han.

Sangen forstummede, Døren gik op, og Jacques kom ind. Nu, da Faderen vidste alt, syntes han, at Sønnen var som forvandlet; det var, som om der udgik en Kraft fra ham. Hvad skulde han dog gøre? Indrømme, at Jacques havde sejret, eller atter forsøge paa at tvinge sin Vilje igennem?

»Kom her hen, Dreng!« raable han.

Jacques kom.

»Gaar du i Kirke?«

»Ja.«

»Besøger du Præsten?«

»Ja.«

»Gaar du til Kommunion?«

»Ja.«

Der blev et Øjeblik Tavshed; det var, som om de i al Stillehed samlede alle deres Kræfter imod hinanden.

»Det er ikke sandt!« raable Hustin endelig.

»Jo, det er.«

»Du drikker jo din Kaffe herhjemme hver Morgen!«

»Nej, jeg drikker ikke noget, jeg lader bare, som om jeg gør det.«

»Din Mester har sagt mig, at du altid er paa Værkstedet før syv og kun gaar derfra i Middagspausen.«

»Ja, det er ogsaa rigtigt. Jeg gaar til Kommunion Klokkeren tolv.«

Joseph Hustin tav og stirrede paa sin Søn, sin store syttenaars Dreng, der havde faaet Del i en Styrke, som Hustin aldrig før havde mødt paa nært Hold.

Hans Vrede svandt; han kunde

ikke mere blive i sin Forblindelse, da han nu havde faaet Øjnene op. Han var ligefrem stolt af sin Søn, ja, han beundrede ham, — og det eneste, han kunde finde paa at sige, var:

»Jaja, gaa du saa bare til Kommunion!«

Men disse Ord indeholdt en Forjættelse. Og til Paaske modtog Joseph Hustin Sakramenterne.

Katolsk Ugeblads Feuilleton

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(42)

18. KAPITEL

Abbeden kom langsomt gaaende hen ad Gangen, hen imod Petroc's Celle. I Haanden holdt han et beskrevet Stykke Papir. Men han var kun kommet halvvejs hen ad Korridoren, da han standsede ved et aabent Vindue og blev staaende hensunken i dybe Tanker. Han kom netop lige fra Taleværelset, hvor en Besøgende havde fortalt ham om en ulykkelig Tildragelse og bedt ham bringe dette Brevs Indhold til Br. Petroc's Kundskab. Og han vidste knap, paa hvad Maade, han skulde gøre det. Men efter nogle Minutters Overvejelse vendte han sig om og gik med beslutsomt Ansigt hen og bankede paa Broderens Dør.

Den gamle Mand rejste sig ved Synet af sin Superior, men Abbeden skubbede ham venligt tilbage i Stolen og gik selv hen og satte sig paa Vinduesbænken.

»Kan De huske, Br. Petroc, at De en Dag sidst i Februar for et Aar siden førte mig hen til et Bed i Haven for at vise mig de første Paaskeliljer? Og kan De huske, at De samtidig fortalte mig om en tilsyneladende sindssyg Kvinde, der havde talt til Dem i Kirken?«

Petroc blev helt bleg og syntes at trække sig ind i sig selv. Men efter et Øjeblik Forløb nikkede han til Svar.

»Den unge Kvinde blev for nogle Uger siden kørt ned af en Lastbil her for Enden af vor Vej. Hun havde i nogle Uger været gift med en Fraskilt. Men den Dag hun blev dræbt, modtog hendes Mor et Brev fra hende, og det er det, som jeg nu vil læse for Dem:«

Kære lille Mor.

I Dag rejser jeg fra Henry, og du kan igen kalde mig dit Barn! — En Munk i St. Brioc, halvt et Barn og halvt en Engel at se til, sagde en Dag, at han vilde bede for mig, og siden da har jeg hverken Dag eller Nat kunnet være i Fred for hans Bønner. Derfor forlader jeg Henry. Men jeg fortæller ham intet i Forvejen, for jeg ved, at han

vilde opbyde sit yderste for at faa mig til at blive, og jeg elsker ham for højt til at turde risikere en saadan Situation. Min gamle Skolebestyrerinde har lovet at hjælpe mig til noget Arbejde. Jeg kan ikke slaa mig ned i Nærheden af St. Brioc, og jeg kommer heller ikke til dig nu, kære Moder, for jeg er saa svag endnu. Men hvis jeg kan træffe den Munk, saa vil jeg bede ham blive ved med sin Forbøn for mig, for det er jo ham, der er Skyld i, at jeg maa forlade Henry. Men du skal ikke skrive til mig, lille Mor, for jeg er alt for fortvivlet og oprevet til at kunne taale noget endnu, om det saa kun er et venligt Ord.

Josie.

(Slattes næste Uge)

Hallo! Hallo!

Elisabethforeningen kalder

Paa Elisabethforeningens Basar, Palmesøndag og Mandag, serverer vi ægte Kaffe og The. Nu haaber vi, at mange af vore Trosfæller vil indtage deres Frokost eller Eftermiddagskaffe og The i den kendte Restaurant, Bredgade 67, 2., o. G.

K. U. K. Frederiksberg.

Møde Lørdag den 6. April Kl. 19.30 Foredrag, Film, Pakkefest. (Hvert Medlem medbringer en Pakke til Værdi 25—50 Øre). Derefter Generalforsamling. Husk at bringe Kontingentet i Orden.

Økonoma til Trørød

»Danmarks katolske Kvindeforbund« søger et dygtigt Menneske til at forestaa Husholdningen i »Prinsesse Margrethes Feriehjem« Trørød pr. Vedbæk, medens Feriebørnene er der ude samt under Retræterne, i Tidsrummet fra ca. Midten af Juni til Begyndelsen af September. Henvendelse med eventuelle anbefalinger samt Gagefordring til Formanden Grevinde Scheel, Pile Allé 23 A, Telf. Eva 7091.

»Boston Travellers bringer for nylig en Artikel, hvori Bladet skriver, at 70 Procent af den sovjet-russiske Befolkning tror paa Gud, omend Millioner af Russere aldrig har haft nogen Læjlighed til at stifte nøjere Bekendskab med nogen Religion. Artiklen er — bedder det i Referatet — bygget paa Udtaleiser, som er fremsat af Fætter L. J. Braun, der kort efter Nylaaer vendte tilbage til U. S. A. efter at have opholdt sig i 12 Aar i Rusland som den eneste stilladse katolske Præst. Aarsagen til den religiøse Vækkelse, som i Øjeblikket foregaar i Rusland — mener Fætter Braun ifølge »Boston Travellers« — maa søges i de mange personlige Ulykker, som Krigen og de tyske Invasionstrøpper gav Anledning til. Der findes al mulig Grund til at antage, at den stærke religiøse Interesse, som gør sig saa stærkt gældende i Rusland idag, vil gribe yderligere om sig, da den har stærkt fat i Ungdommen. Fætter Braun forklarer endvidere, at man i officielle Kredse i Sovjetunionen betragter denne religiøse Bevægelse med Forstaelse, men tilføjer, at der raader en saa stor Mangel paa Geistlige, at Forudsætningerne for at skabe en organiseret Religion er minimale. Først for nylig har Myndighederne givet Tilladelse til Gaaenaaing af et af de Kløstre, som uddanner ortodokse, russiske Geistlige.

A Fætter Braun interviewes ved Hjemkomsten til U. S. A. efter sit lange Ophold i Moskva.

Fætter Braun forklarer endvidere, at de 18 Millioner Katolikker, som lever i Sovjetunionen, kun har een eneste Kirke til deres Raadighed, nemlig den, der ligger i Moskva, hvor han har haft sit Virke i de seneste tolv Aar. UEO.

I denne Forbindelse er det interessante at læse en Artikel, som Redaktør Hans Bølling har skrevet i *Catholicism og Kommunisten, Sovjetrusland og Kirken* og af hvilken vi nedenfor gengiver et enkelt Afsnit.

Den Forsonlighed, som fra Sovjetrets Side er blevet vist overfor Ruslands ortodokse Kirke, er ikke paa noget Tidspunkt blevet vist overfor den romersk katolske Kirke i eller udenfor Sovjetrusland. Medens den ortodokse Kirke nu beskyttes og favørises, naar blot den vil acceptere Rollen som Ysral, bliver den katolske Kirke angrebet og forfulgt (*Etudes Religieuses Catholiques d'Intéret Général*, Juin 1946, s. 369). En Kommission blev oprettet i Moskva, omfattende Repræsentanter for alle kristne og ikke-kristne Konfessioner, kun den katolske Kirke var ikke repræsenteret. Da en amerikansk Korrespondent spurgt Præsidenten i Statens

70 PROCENT RUSSENE tro paa Gud

Interessant Udtalelse fra amerikansk Blad

en katolsk Præst at komme ind i Sovjetrusland, vilde ændre denne Politik, svarede Polyanski frimodigt: »Det tror jeg ikke. Jeg ser heller ikke, hvorfor det skulde være nødvendigt.« (*The Tablet*, 17. Mars 1945).

Nu er Sandheden jo, at der var ikke saa længe romersk Katolikker i det vestlige Rusland allerede inden Verdenskrigen, og at Millioner Katolikker er kommet under Sovjetherredømme gennem de forskellige Grænsereguleringer i Østeuropa — de hollandske Stater, i Litauen og i de tidligere østpoliske Omraader, ligesom Millioner Katolikker midlertidigt lever under sovjetrussisk Overherredømme eller i alt Fald sovjetrussisk Indflydelse i Polen, i Tyskland, i Ungarn, i Østirrig og paa Balkan. En eller flere katolske Repræsentanter skulde saaledes synes at være praktisk i en Komité, der beskæftiger sig med »kulliske Anliggender« indenfor Sovjetruslands Omraader.

Officielt kender Sovjetstyret imidlertid ikke den katolske Kirke som Kirke paa sovjetrussisk Omraade for Tiden, medens den mægtelig kender den og hjulpet betager den som Sovjets Fiende og som Demokratiets Fiende og Fascismens Ven udenfor Rusland. Atter og atter har den sovjetrussiske Presse og Radio rettet de voldsomste Angreb især mod Vatikanet. Paven fremstilles som »Pascalis«, som »Musso-

linis« her, som siden Mand, der vilde Hillers i Vastalen det sovjetrussiske Dytice. Det »Rouskoe Novostie« for 8. Junis fortolkede saaledes et »vevingskab til Demokratiene og den Appel til Menneskekærlighed« Broderskab som Sympati for Tjand og Fjendtlighed mod Kirkeheriere fra Nazismen, og i det samme Paris-Ambassades officie paa fransk offentliggjorde *Nouvelles sovietiques* 14. April 1945, har Sovjetstyret i Ehrenburg fremstillet samlende Synspunkter i skærpe Om Lignende Udtaleiser er forenet eller Forsøgningen mellem Sætningen og den ortodokse Kirke fremkomme med de samme Kirkes Side, idet Talsmændene ortodokse Kirke har Mødt Paven. Appeller til Menneske om Barmhjertighed og Brodels som sliridende mod sand den Aand, naar Taler var om Fødsel til Sovjetruslands og Vestmænes Fiender i Krigen.

Over enhver Katolik, der kender Katolicens Indstilling til Nazismens Indtagelse, er det cyklist *Witt Brenner» Sorpes*, den katolske Gejsjligheds Kænde og marxist. Vantro og ranglo, det pavelige Syn og sociale politiske Spørgsmål, saaledes som det udtrykkes i en Række af Paven, Pavernes Forman til mexicanske og spanske Kirker om til det yderste at rene Lov og Orden, og Paven afværende Indflydelse paa, at de Katolicisme forsonede sig med Republikken og gik ind i parti. Gennemslag, dreller Angreb og Sætninger som de sovjetrussisk. Man ved, at den sovjetrussisk Kirke — den katolske Kirke — og for sig selv. En Kater i Litauen skulde, en Ideologi i Filosofi, som ubehjælpelig Religionen, stærkest og skarpest kender sig mod den katolske Kirke, den stærkeste Vogler for den, at en Bevægelse, som vil være en international, ser en stærk Kirkes værdi, han over de alle Nationer spæn-

dende Organisation end i en russisk Nationalkirke, som langlættet gøres til Statens afhængige Tjener og lydige Hjelper. Hvad om naar den russisk ortodokse Kirkes dybe Uvilje mod Rom og Katolicismen maa den dels forklæres ved et historisk Mødsamningsforhold til Katolicismen i Polen og Litauen, som trodsede alle Forsøg fra ortodoks Side paa Omvendelse til russisk Ortodoksi, dels ved, at den russiske Kirke betragter adskillige af de med Rom forenede østlige Kirker som Frærlønde fra den rette græsk-ortodokse Tro. Endelig maa man ikke overse, at der i dette Forhold ogsaa spiller et nationalt og politisk Element ind for Russerne: Polakernes og Lithauerne

katolske Tro og latinske Kultur var i Aarhundreder og er ogsaa nu et stærkt Værn mod deres Russificering, et Forhold, som ogsaa flere steder gør sig gældende paa Balkan, for Eksempel i Jugoslavien, hvor slavisk og latinsk Kultur mødes i en stærk Brænding. I det hele taget er det svært at udrede det Filler af mangefarvede Traade, som lægger med, naar Taler er om Sovjetruslands, Kommunismens og den hjemlige russiske Gejsjligheds Forhold til den katolske Kirke. Men den særlig fjendtlige Indstilling overfor Katolicismen i Almindelighed og Vatikanet i Særdeleshed er en Kendsgerning. Hvorledes denne Indstilling har (Pfortsat Side 220)

«I Klagenfurt i Østirrig opholder der sig en Dødt Britishe Soldater med Hustru og Børn — og Problemet vedrørende disse smaa Englandsere Ophærlige er blevet løst af »Søstrene al det kostbare Blode. I deres romantiske Kloster Schloss Wernberg midt i Alperne har de aabnet en Skole for disse Børn, og Undervisningsvellet al to Søstre, der oprindelig var bestemt til Syd-Afrika-Missionen.

URBI ET ORBI

» En Erærgende af Marinere tager paa Fjæmtingen i Louisa med Liget af Kardinal John Glennon, der døde i Irland paa Vej hjem fra Konstantinopel i Rom, hvor han havde mødt det Kardinalshatten.

A Sovjetrussisk Propaganda mod Katolicismen. Den nazistiske Sol skiner over Kirken.

En drøj Mundfuld

— »I Realiteten skygger Helgenerne ganske for Gud og bærer egentlig stadig Karakteren af deres Oprindelse, lokale Guddomme, der ved Kirkens Mellemkomst har faaet en kristelig Fernis over sig.«

Saaledes docerede en højtidelig Professor ved Københavns Universitet for Aar tilbage, og hans smukke Ord er samlet i et tykt Bind med Udskriften Dogmatik.

Og som et trofast Ekko lød det for nogle Dage siden fra en Præstemand: Der findes simpelthen ingen Helgener med moralsk-religiøs Fuldkommenhed.

Jeg kigger op paa Væggen, hvor Billedet af Korsfæstelsen med Maria og Johannes paa hver Side af Korset hænger. Har I hørt det, Sankt Maria og Sankt Johannes! I skygger for Kristus. I er lokale Guddomme, der har faaet kristelig Fernis smurt paa. Det nytter ikke noget, du græder bitre Taarer over din guddommelige Søns Lidelser og vrider dine Hænder. Du er afsløret, velsignede blandt Kvinder, fuld af Naade. Du er en lokal Guddom med lidt kristen Fernis. Saaledes vil en Professor ved Københavns Universitet det. Og jeg skæver over til Sankt Johannes, der staar saa fromt, som havde han lige hørt Jesu Ord: »Se, det er din Moder«. Ogsaa du Johannes, er ganske uden moralsk-etisk Fuldkommenhed; du er et syndigt Menneske som alle andre.

Ak ja. Hvis det havde været uvidende Hedninger og Ignoranter, der paastod det, saa kunde man trøste sig med, at de ikke ved det bedre.

Men naar det er Folk, der kalder sig kristne, saa kan man ikke engang undskylde det med Dumhed.

Skygger Helgener for Gud? Er de lokale Guddomme? —

Det er sandt, at Jesus alene er hellig af sig selv. Han er hellig, fordi Han er Gud. Han er tillige hellig i sin menneskelige Natur paa Grund af dennes Enhed med den guddommelige Person. Men netop derfor er Jesus ogsaa en Kilde til Hellighed. Frelseværket har som Formaal og Virkning at gøre os delagtige i Jesu Sjæleliv. Vi skal

blive i Ham og Han i os«. (Joh. 6, 57). Den Kærlighed, hvormed Han elsker Faderen og Faderen Ham, skal bo i os. Synden satte sig imod et saadant Liv i Fællesskab med Guds Søn. Men Hans Naade er stærkere end Synden. Jesus overvinder Synden, idet Han omvender vort oprørske Hjerter til Faderen.

Der bliver nok syndige Tilbøjeligheder tilbage i vor Natur; men Tilbøjeligheden til Synden er ikke selve Synden. Synden forudsætter vort frivillige Samtykke i Naturens onde Attraa. Og dette kan vi sige Nej til, netop fordi Guds Naade kommer os til Hjælp for at forædle og styrke vor Vilje. Tager en Sjæl imod Guds Naade, saa bliver den mere og mere delagtig i Jesu Hellighed, d. v. s. i Hans Kærlighed til Faderen.

Er det saa mærkeligt, at der findes Mennesker, der giver sig helt over i Jesu naaderige Kærlighed, saa at de opnaar en overordentlig Grad af religions Livskraft og moralsk Renhed? Han, som sagde: »Vær fuldkomne som eders Fader i Himlen«, kan Han ikke elske os saa stærkt, at dette Ord bliver til Virkelighed?

Jo, Guds Kærlighed er en *skabende* Magt; deri ligger den uendelig store Forskel mellem Guds Kærlighed og vor. Naar vi elsker et Menneske eller hvad som helst, saa er det, fordi det gør Indtryk paa os ved noget godt, det ejer eller synes at eje. I Gud er det modsatte Tilfældet. Hans Kærlighed er ikke afhængig af noget skabt, men hans Kærlighed er selv den *skabende* Magt. Han elsker os ikke, fordi vi har noget godt eller ædelt i os; men vi har det gode og ædle i os, fordi Gud elsker os. Saa styg Menneskets Sjæl end blev under Syndens hærgende Virkning, saa bliver den dog omskabt igen til Guds Billede, naar Hans Blik hviler kærligt paa den.

Og saaledes gaar det til, *at der findes Helgener.*

At tvivle paa Helligheden vilde være det samme som at tvivle paa det guddommelige Venskabs forædlende Kraft. Forudsætning for Frelse er Synden; men Frelse er

Ind imellem —

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

netop Frelse, fordi den overvinder Synden. Hvad den katolske Moral er værd, kan vi lære af vore *Helgener*, af Kristendommens store Heroer. Ligesom det er god Naturvidenskab at bedømme en Art efter dens mest vellykkede Repræsentanter, saaledes er det ægte videnskabeligt at bedømme den katolske Moral efter de Mennesker, som helt trofast overholder den. Det vil da vise sig, at denne Moral ikke bare er god, men at den er Jesu egen Livsvisdom. Thi Helgenerne med deres heroiske Kærlighed, Renhed, Ydmyghed, med deres Sjælsstyrke, deres granseløse Selvfornægtelse og deres underfulde Higen efter Gud er en Aabenbaring af Jesu eget hellige Liv. Det er Jesus, som dør i Martyrerne, der beder i Mystikerne, der lider med de store Bodsheroer, det er Jesus, som er Joinfruernes Renhed, det er Hans Ydmyghed og Kærlighed, som lever i alle hellige Kristne.

Kære, gamle Professor fra Universitetskatederets høje Stade!

Forkynd du blot din Skyggeteori om, at Kristus fordunkles af sine Helgener, kald blot alle Helgener til Hobe lokale Guddomme, men forlang blot ikke, at vi lader os imponere af din kolossale Viden, der sikkert faar alle Himlens Helgener i Himlen med Guds noder i Spidsen til at trække paa Smilebaandet.

Og naar den gode Præstemand af inderlig Overbevisning skriver, at der simpelthen ikke findes Helgener med moralsk-religiøs Fuldkommenhed, saa er vi alvorlig bekym-

ret for, at disse Ord drukner i den herlige Sang fra Himlens talrige Helgener: Sanctus, Sanctus, Sanctus ...

H. Jepner.

Sovepose

eller Tæpper og Lagener samt Rationeringsmærker medbringes til Retrætedagene i Roskilde d. 17. til 20. April.

Katolske unge Mænd!

Benyt den stille Uge til Overvejelse af Livets vigtigste Spørgsmaal. Og tag en Kammerat, der trænger til det, med til Roskilde.

Det vil blive uforglemmelige Dage, ingen ung kommer til at fortryde.

Retræten ledes af Pater Keller.

Prisen for Deltagelse: 6 Kr.

Indmeldelse kan endnu modtages hos

P. Eriksen. P. Keller. P. Heggum.
P. Samuelsen.
Vester 8588.

K. U. K. København.

Lørdag den 6. April Kl. 19,30 pr. Kredsmøde om Emnet »Ung Stand, Forlovelse, Ægteskab«. Indledere: Ellen Aagaard og Albert Strøyer. Denne Aften behandler vi et af Ungdommens store Problemer, hvorfor vi forventer stor Tilslutning til Studiekredsen. Efter Studiekredsen er der fælles Kaffe bord og Underholdning. Karen-Margrethe Poulsen læser af I. P. Jacobsens »Marie Grubbe« samt et Par Digte. Ellen Aagaard underholder ved Flygelet. Arrangementet Gruppe C. Forvalg til Bestyrelsen. Lørdag den 13. April Kl. 19,30—22. Ung Aften. Derefter holder vi Paaskeferie indtil K. U. K. Messen Onsdag den 24. April Kl. 7 i Stenosgade 4. Lørdag den 27. April Kl. 19,30 Fællesmøde. »Omvendt Aften« ved Gruppe E. — Nærmere følger.

Horisonten rundt

(Fortsat fra Side 119)

Cassinus Altre til at blive genopbygget af Velgørere af Munkenes eget Kirkesamfund og har tilbudt deres Gave til Biblioteket, hvor de kan gøre Krav paa Medborgerskab i Lærdommens universelle Samfund. Dog var det ikke blot som Lærde, men ogsaa som Kristne, at de ydede deres Bidrag til at hele Krigens Saar. I disse Kampens Aar mod den yderste Nihilisme har Kristenheden, selv den delte Kristenhed, vist, at den stadig er den

stærkeste Magt, som strider for et menneskeligt Broderskab i en Verden, der er hærget af Had. De Hænder, som engelske Kirkens Mænd og Lærde har rakt over Slagmarken for at gribe italienske Munkes Hænder, hjælper til igen at understrege med den benediktinske Ordensregels Ord, at »paa ethvert Sted er vi een Herres Tjenere og een Konges Stridsmænd«.

Natten mellem Skærtorsdag og Langfredag

vil Sct. Ansgars Kirke staa aaben, saa alle kan faa Lejlighed til at tilbringe en Times Tid i Bøn. Skikken var næsten lige blevet indført i Sognet, da Besættelsestidens Forhold satte en Stopper derfor. Nu hør vi atter tage Skikken op. Den natlige Tilbedelse indledes med en fælles Vaagetime Skærtorsdag Kl. 20 til 21 med Prædiken, Fællesbøn og Fællessang. Til denne Vaagetime kan især de komme, der af en eller anden Grund ikke kan gaa ud om Natten, eller som vil vente med Vaagetimen til Langfredag Morgen. Imidlertid maa Skærtorsdag Eftermiddag ikke glemmes, saa der bliver Lejlighed nok for alle til at være med. For nu at sikre, at der hele Tiden er nogen til Stede foran Sidealtret med Sakramentet, er der fremlagt Lister, hvorpaa man bedes tegne sig. Disse Lister fremlægges ved Kirkedøren paa Søndage og i Sct. Ansgars Boghandel paa alle Hverdage, saa alle let kan faa Lejlighed til at tegne sig. Det vil være af Betydning, at man tegner sig i god Tid, saa der bliver Tid til at udfylde eventuelle Huller. Katolikker fra Sogne, der ikke har natlig Tilbedelse, er naturligvis velkomne til at tegne sig.

Saa længe Tilbedelsen varer, vil Listen over Holdene være opslaaet over Vievandskarret. Den først nævnte af hvert Hold ser efter, at Lysene brænder regelmæssigt (pudser dem eventuelt) og fornyer dem fra en nær Alteret stillet Kasse.

Katolsk Pædagogforbund

Ved den aarlige Generalforsamling d. 26. Marts valgtes til ny Bestyrelse: Skoleinspektør Kiærulff (Formand), Adjunkt Johan Jensen (Sekretær), Lærerinde Frk. Johanne Larsen (Kasserer) og Lærerinde Fru Astrid Holst.

A. C.s Jubilæumsfond

2. Indsamlingsliste.

Fra nedennævnte har Komitéen modtaget et samlet Bidrag, stort

Kr. 1.130,—, som i Forbindelse med det indkomne Beløb fra 1. Indsamlingsliste udgør ialt Kr. 2.650,—, pr. 27. Marts d. A.

Bidrag er modtaget fra: Direktør P. A. Messerschmidt, Hanne Johansen, Prosektor, Dr. med. Oscar Wanscher, Tandlæge Inger Fledelius, Frøken Ellen Bohn-Jesperen, Kirstein Clausen, Roskilde, Kasserer Olaf Scheiby, Aarhus, Administrator Otto Barfred, Cand. phil. Martha Kabell, Kunstmaler Niels Holbak, Esbjerg, Malermester Anton Siegler, Frøken Ellen Broc, Aarhus, Fru Kammerherinde Bernhoft, Grosserer B. Millech og Frøken E. Millech, Sct. Elisabeths Hospital, København, Sct. Elisabeths Hospital, Næstved.

Komitéen takker hermed Bidragyderne for den Interesse, der igennem de indkomne Bidrag er vist den Opgave, som Jubilæumsfondet søger at løse.

Age v. Benzon,
Fondets Kasserer.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

København:

Søndag den 14. Marts Kl. 9: Akademikermesse, i Stedet for som tidligere nævnt den 7. Marts, efter Messen spises Morgenmad, der medbringes.

Onsdag den 10. Marts Kl. 19,15: Studiekreds I under Ledelse af Pater Lanser, Kollegievej 2, Ordrup.

Retræte i den stille Uge: Under Ledelse af P. Roos holder A. C. Retræte for sine Medlemmer Onsdag, Torsdag og Fredag i den stille Uge paa »Trørødhuse«. Deltagerne mødes Tirsdag d. 16/4 Kl. 19 til Aftensmad, som medbringes, og skilles efter Morgenmad Lørdag den 20/4. Man medbringer Sovepose (el. Tæpper, Toiletsager og Haandklæde, Messebog og Rosenkrans), desuden Læsning (Thomas à Kempio: Kristi Efterfølgelse etc.). Varm Paaklædning tilraades.

Deltagelse koster 10 Kr. pro persona; Deltagerantallet er begrænset af Pladshensyn. Tilmeldelse snarest til Sekretæren (Inger Honoré, Grundtvigsvej 18, Kbhvn. V.).

Sommertejr paa Lango.

Tiden for Sommerlejren er fastsat til den 29. Juni til 8. Juli, idet Deltagerne mødes i Lejren til Aftensmad Lørdag den 29. Juni og skilles efter Morgenmad den 8. Juli. Vi haaber, at nogle af vore Kammerater fra Finland, Norge og Sverige kan være med. — Prisen for Deltagelse vil antagelig blive 30 Kroner pro persona (ekkl. Rejse).

RUSLAND

(fortsat fra Midtersiden)

givet sig Udslag i det gamle Rusland og i de Omraader, som er kommet tilbage under russisk Herredømme, er et broget Kapitel, idet man fra mange Steder savner udførlige Beretninger, og fordi Meddelelserne fra forskellige Egne rækker lige fra Beretninger om, at man har ladet Kirken i Fred, til autoritative Beretninger om snart massiv materiel og voldelig Forfølgelse med mange Martyrier, snart skarp aandelig Kamp mod den romersk katolske Kirke.

Fra de efter og under Krigsslutningen besatte ikke-russiske Omraader har man Meddelelser om spredte Overgreb mod Klostre og kirkelige Institutioner af den Art, som forekommer under brutal Krigsførelse, men noget tyder paa, at de maa skrives paa Tilfældighedens og den krigerske Brutalitets Regning og ikke kan tages som Udtryk for bevidst og villet Kirkefølgelse. Man har i Øjeblikket det Indtryk, at i de Omraader, som ikke skal lægges ind under Sovjetunionen, vil man overlade til det paagældende Land selv at ordne sig med eller mod Kirken. Anderledes i Landsdele, som er blevet en Del af Unionen af Sovjetrepublikker. Den katolske Kirkes Førstemand i Polen, Kardinal *Hlond*, har saaledes, efter at Østpolen var kommet tilbage til Sovjetrusland, meddelt, at den kommunistiske Politik dér undgaar Massakrer og andre barbariske Metoder til Fordel for mere subtile og effektive Metoder, hvis Virkning er prøvet i Praksis. Man undergraver Kirkens Indflydelse, opdrager de Unge til Ateisme og

Kommunisme og berøver Præsterne deres Indtægter, ligesom Stifterne er blevet opløst, og Biskopperne ikke maa administrere dem eller visitere Menighederne. Men det er mest med aandelige Vaaben, man virker. De faa Mord paa Præster er, hvor de er forekommet, foranstaltet af lokale Kirkefjender og ikke som Led i Sovjets Politik. Undertiden tillader man endnu, at der hænger Kors i de katolske Skoler, men Korset skal i saa Tilfælde hænge mellem Billederne af Lenin og Stalin. (Kardinalens Meddelelser er her gengivet efter den svenske Udgave af N. S. Timasjeffs Bog »Religionen i Sovjet«, og om Beskrivelsen passer paa de nuværende Tilstande, eller om de er forværrede eller blevet bedre, vides ikke).

Et Brev, som de i Landflygtighed levende lithauiske Biskopper, *Joseph Skvireckas*, Ærkebisp af Kaunas, Hjelpebiskop *Vincentius Brizgys*, og Hjelpebiskop *Vincentius Padolski* har sendt til alle katolske Biskopper, og som er offentliggjort i Nummeret af *The Tablet* for 1. December 1945, taler derimod om meget haarde Fremgangsmaader først fra sovjetrussisk, derefter fra nazitysk og derefter atter fra sovjetrussisk Side mod den katolske Kirke i Lithauen og mod Lithauen i det hele taget. Det er imidlertid mit Indtryk, at denne Henvendelse til alle katolske Biskopper i lige saa høj eller i højere Grad er et *nationalt* Nødraab og en Paakaldelse af de frie Nationers Samvittighed om at tale Lithauens nationale Sag som et Indlæg i en kirkelig Diskussion i egentligste Forstand. Man vil vise, hvorledes Lithauerne Mulighed for et eget nationalt Liv unuliggøres gennem Udryddelse eller Deporta-

tion af Landets Intelligens, herunder af Lithauens Gejstlighed, og maaltbevidst Nedbrydelse af dets kirkelige Institutioner. Brevet ønsker at paavise, at hvis Lithauerne kunde udtale sig frit, vilde de kræve at være sig selv og værne ogsaa deres Tro, men at Sovjetrusland bevidst og haardhændet Skridt for Skridt russificerer Lithauen, søger at knække den katolske Kirke i Landet og tvinger den ned i et Liv »i Katakomberne« — vel dels af Fjendskab mod Katolicismen dels for at føre Landet fra katolsk-vestersk Kultur over til sovjetrussisk og kommunistisk Livssyn og Kultur.

Man kan dog næppe tale om ensartede *praktiske Metoder* mod Katolicismen i alle de Landsdele, som er kommet fast under sovjetrussisk Herredømme — men man kan overalt, hvor Sovjetrusland har Magten, og hvor kommunistisk Livssyn hersker, konstatere, at *den katolske Kirke betragtes som en Fjende, hvad enten man møder den i eller udenfor Sovjetrusland*. Der er Steder, hvor Sovjetrigets Repræsentanter forholder sig passive, fordi de vil vise, at de betragter Forholdet mellem Kirke og Stat som et lokalt og af dem uafhængig Anliggende. Men paa sovjetrussisk Omraade afviser man skarpt Samarbejde med endsigte et lignende forsonligt Forhold overfor den katolske Kirke som overfor den ortodokse Kirke.

Allerdybest beror dette paa, at *konsekvent og 100 Procents Kommunisme og Katolicisme er uforenelige aandelige Verdener*. Dette hindrer ikke, at Katolikker og Kommuniste, som i Frankrig, sidder i samme Regering, og skulde ikke hindre, at Kommuniste og

Undervisning i LATIN og LITURGI

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Magasin
du Nord

... den ny Tids Stormagasin

Katolikker i samme Land finder frem til en modus vivendi i det politiske Liv under samme Ansvar overfor samme Stats Velværd. Men søger den ene Part at paatvinge den anden sin Tro og Mening er Kamp uundgaaelig. Den katolske Kirke, og det gælder vel alle Kristne, vil og kan aldrig lade sig fragte Retten til at gaa ud i Alverden og lære alle Folk og døbe dem. Aldrig nogensinde kan Kristendom unnlade at modsætte sig, at Børnene og Ungdommen af Staten opdrages til at fornægte eller til ikke at kende Gud. De Kristne maa kræve samme Ret til og Mulighed for at opdrage deres Børn i den kristne Tro, som Ikke-Kristne kræver for sig og deres Børn til en Opdragelse i Ateismen. Denne Ret har ikke engang den russiske ortodokse Kirke faaet; den maa ikke propagere, og i Statens Skoler opdrages alle Børn uden Religion.

FILM

Filmugen bød paa faa Nyheder. — I DSB-Kino havde den danske Ugerevy udmærkede Billeder fra Højtideligheden ved den franske Skole og en interessant fransk Film om Liv og Sæder i Auvergne. Her kom man ofte sydfranske katolske Skikke nær ind paa Livet. Tegnefilmen »Pilots Pige« var derimod under al Kritik.

Park havde 25. Marts Premiere paa »Florie fra Bretagne« (Johnny Frenchman) med den store franske Skuespillerinde Françoise Rosay paa Linie med »En fremmed kom til Byen« (om USA ktr. England) og »Han kom som en Fremmed« (om Sovjet ktr. Engl.). Denne Gang er det Frankrigs vedvarende gode Forhold til Storbritannien, vi hører om i en brillant, næsten dokumentarisk Skildring af Skændrierne og Stridighederne mellem Bretagneskibe og Cornwallfolkene. Den første Halvdel af Filmen (der foregaar før Krigen) kunde minde om Flahertys »Manden fra Aran« i sin redelige Fremstilling af Fiskerlivet; især frem-

hæves den storartede Scene, hvor begge Nationer i Fællig haler Kæmpelængsten i Land, og de betagende Billeder fra de katolske Bretagners Hav-Indvielse med stor Procession og maleriske Dragter (Kvinderne med de høje, hvide Huer!!). Sidste Del er mere paa det jævne, den er lavet med ført Pen, men ikke uacceptabel. Rosay er ypperlig i sin robuste Kællingerolle, hendes Minespil, hendes Gang, Maade at raabe paa var saa inderligt ægte, saa spontant sikkert og saa blottet for Tanke paa »at det skulde tage sig godt ud«, at man i høj Grad bejstredes. Som hendes corniske Modspiller var Tom Walls ogsaa fortræffelig, noget i Smag med Axel Frische. — Det unge Par derimod ...

Merry havde samme Dag Premierer paa »Rivaler« (Waterloo Road), hvis danske Titel tilfulde angiver Handlingens Tema. I Filmens 85. Minut indtraf et aldeles formidabelt Slagsmaal mellem Helt og Skurk, der foranledigede, at hele Teatret vaagnede op til Daad efter at have kedet sig bravt over en banal Handling og et ret ligegyldigt Spil, der dog forskønnedes af et ualmindelig ægte Millieu (London og Smaaborgeren i Blitz-Tiden). Det var Slagsmaalet, der trak!

Bjørn Rasmussen.

Omkring Franco-Spanien

(fortsat fra Forsiden)

men helt og holdent opløse samme Imperium.

Francois Mauriac stiller i »Figaro« det frejdige Spørgsmaal:

Kan der blive gjort noget for at forhindre at Francos Fald i Spanien baner Vejen for den Magt, som Storbritannien støder sammen med i Bombay og Kairo, Persien, Jugoslavien og Grækenland, ja, i alle Lande, hvor der eksisterer et Kommunistparti?

Er der bortset fra en monarkistisk Restauration, som næppe vilde kunne tilfredsstille nogen, og som ikke vil kunne bestaa, nogen

Mulighed for at lade Franco tabe, uden at Stalin vinder? Fra angelsaksisk Standpunkt er det Hovedspørgsmaalet.

BOGNYT

Atter paa Lager

S. Thomas Aquinas: *Summa Theologica*. Bind I—IV. heftet. Kr. 42,00.

Bibels historie for Børn

med farvede Helsebilleder og Vignetter.

Coppens: *Histoire Sainte...* Kr. 6,00
Violte: *Histoire Sainte ...* Kr. 6,00

Franske Rosenkranse

Hvide Perler Kr. 4,00
Blaa Perler Kr. 4,00
Lyserrøde Perler Kr. 4,00
Slebne Glasperler:
Klare Kr. 6,00
Rubinfarvede Kr. 6,00
Røgtopasfarvede Kr. 6,00
Hvide Perler, gylden Kæde Kr. 7,00
Blaa Perler, gylden Kæde Kr. 7,00

Nyt katolsk Ungdomsblad

Den unge Katolik. Stykpris Kr. 0,35.
Aarsabonnement Kr. 4,00. Maanedsbld.

Vi søger

1 Eksemplar af Franz Werfel: *Das Lied von Bernadette*, og beder en eventuel Sælger om at ringe til os.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød brings
Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

Nykøbing F.

Aktieselskabet

Lolland Falsters Kulkompagni

Kul . Kokes . Cinders
Nykøbing F . Tlf. 626—945
Lev. til de kat. Institutioner

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød
Konserves.
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Esbjerg

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27

Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

7. S. PASSIONSSØNDAG (287 (violet) —32); 2. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Hellig Korsens Præf. (517).
8. M. *Feria* (291); 2. Bøn: For Kirken eller For Paven, 3. Bøn: For Paven, medmindre denne er valgt som 2. Bøn; Præf. (517).
9. Ti. *Feria* (295); som Mandag. (violet)
10. O. *Feria* (300); som Mandag. (violet)
11. T. *Feria* (305); 2. Bøn: St. Leo den Store (873), 3. Bøn: For Paven; Præf. (517). — Eller: (hvid) *St. Leo den Store* (873); 2. Bøn: *Feria* (305), 3. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524); sidste Evang.: *Feria* (307).
12. F. *Feria* (310); 2. Bøn: Jomfru Mariæ syv Smerter (867), 3. Bøn: For Paven; Præf. (517); sidste Evang.: Festens ([89]). — Eller: (hvid) *Jomfru Mariæ syv Smerter* (866); 2. Bøn: *Feria* (311), 3. Bøn: For Paven; Gudsmoders Præf. (522); sidste Evang.: *Feria* (312).
13. L. *Feria* (314); 2. Bøn: St. Hermenegild (873), 3. Bøn: For Paven; Præf. (517). — Eller: (rød) *St. Hermenegild* (873); 2. Bøn: *Feria* (314), 3. Bøn: For Paven; Præf. (517); sidste Evang.: *Feria* (316).
14. S. PALMESØNDAG.

Katolsk ✠ Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 47 77,

Kl. 16-17, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annønceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Sakramentskirken

Hver Søndag i Fasten Kl. 17 Fastepred. af Pater A. Otto. Fredag d. 5. April Kl. 20 Korsvejsandagt og Jesu Hjerte Andagt. Lørd. 13. Ungdomsmøde.

Jesu Hjerte Kirke

Hver Søndag i Fasten Kl. 18 Fastepred. af Pater J. Lanser. Hver Torsdag i Fasten Kl. 20 Korsvejsandagt (med Delt. af Mændenes Kongr.) og Præd. af Pater Pauli. Mandag d. 8. April Kl. 19,30 unge Mænds Kongr.

St. Annæ Kirke

Fredag den 5. April Kl. 20 Fastepredikenen og Korsvejsandagt. —

St. Mariæ Kirke

Fredag d. 5. April Kl. 13,30—19,30 Tilbedelse Eukaristisk Forening, Kl. 19,30 Andagt. Søndag d. 7. April Kl. 8 Børnemesse, Kl. 10 Højmesse. Onsdag d. 10. April Kl. 19,30 Fastepredikenen af Pater Jan Ballin.

*Vær hilset Kors, vort Haab i Strid,
i Lidelsernes bedske Tid!
Forøg de frommes Naadeliv,
og Synderen hans Skyld tilgiv.*

Fra Tidebønnernes Passionshymne
„Vexilla Regis“.

Peter Schindler:

G. K. CHESTERTON

En Indførelse

Forlag: Christensen & Vejlv
Pris Kr. 4,50

Katolsk vestre Kirkegaard

Gravsteder anlægges og vedligeholdes

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner
Mangsvej 14. Telf. Valby 4175

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91. Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

St. Andreas Kirke

Hver Søndag i Fasten Kl. 17 Fastepred. af Pater Pauli. Hver Fred. i Fasten Kl. 19,30 Korsvejsandagt.

St. Knud Lavards Kirke

Hver Fred. i Fasten Kl. 19,30 Fastepred. af Pater Wolfisberg.

St. Antoni Kirke

Hver Onsdag i Fasten Kl. 20 Fastepredikenen og Korsvej.

Frederikssund

Søndag d. 7. April Kl. 9,30 Messe og Paaskekommunion paa »Frederikssunds Hotel«, Jernbanegade 15, 1. Sal.

Eukaristisk Forening

for St. Ansgars Sogn

Tilbedelse Fredag 5. April.

Kvindelige Kongregationer

i St. Ansgars Sogn

Reciteret Messe med Fælleskommunion Søndag 7. April Kl. 8.

BOGHYLDEN

France Gleizal:

Paris à l'Aube de 1946

Skildrer Forholdene i Frankrig, saaledes som de virkelig er i Dag. En Bog, der er ægte Fransk.

Kr. 7.50

Tidligere udkom:

En regardant une carte de France

Kr. 6.50

NYT NORDISK FORLAG

ARNOLD BUSCK

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbvn.

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus		Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Mlnde“
Alex J. Hansen Ingeniør . Entreprenør . Murermester Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestræde 3 Central 13 25 Centralvarme . Sanitære Installationer	O. Hansen & R. J. Møller Bygnings- og Maskinsnedkeri Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196
Aabenraa	Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	Bymejeriet N. Møller . Tlf. 2262 Mælk . Smør . Fløde Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Andersen & Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 25 30 Lys . Kraft . Varme Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Andr. Petersen Colosseum . Tlf. 2800 Isenkram, Værktøj, Køkkenudstyr Glas, Porcelæn, Sanitet
Chr. Johansen Søndergade 9 . Tlf. 3322 Slagteri & Pølsemageri Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	J. Thorsmark Storegade 10, Tlf. 2673 Indeh. Brdr. Thorsmark Ure og Optik	Ludwig Wohlenberg Bog-, Kunst- og Papirhandel Store Torv 5, Tlf. 2229, Grdl. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved	R. Rasmussen Alt i Kolonial - Vin & Delikatesse Riddergade 4 . Telf. 29 Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Evald Nielsen Malermester Ny Ostergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Hørlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning Kildemarksvej 35 Telefon 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	T. A. Meding's Tømmerhandel Aktieselskab Tlf. 1478 (3 Lin.) Trælast og Bygningsartikler
Kolonialhuset Tlf. 480 Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa Billigste, kontant Pris Lev. til den katolske Præstegaard	K. Blum Hansen Boghandel Næstved . Telefon 276	Fr. Brandt Næstved . Telefon 71 Kakkellovne, Markfrø, Fourage, Kolonial, Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel Lev. t. de kat. Institutioner
Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Tlf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	Krucifix i forsk. Udførelser U. Bärenholdt Papirhandel . Næstved Jernbanegade 19 . Tlf. 983	R. Sørensen Grundlagt 1877 Østergade 7 . Tlf. 130 Blomster og Kranse
C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 Jernbeton Murermester ved Sct. Maria Hospital		C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenevejsværker . Bolte og Møtrikker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203

<p style="text-align: center;">Odense</p>	<p>C. M. Rasmussens Eftf. F. Rasmussen og I. Jensen, Glarmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken</p>	<p>Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13 . Tlf. 20 21 Leverandør til Dalum Kloster</p>
<p>Bageri og Conditori H. Andersen Hjallesevej 28 - Telf. 6395</p>	<p>Frederiksens Fiskesalg Albanigade 35 . Odense . Tlf. 85 52 Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Blomsterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 . Odense Telefon 5154</p>
<p>Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio</p>	<p>Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Priorkaféens Konditori Enevold Sørensen Vestergade 1 Butiken: Telf. 744 Kaféen: Telf. 2764</p>
<p>Julius Jacobsen Blikkenslager Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet Vindegade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>	<p>Johs. Rasmussens Boghandel Telefon 840 . Hjallesevej 6</p>	<p>Dalum Andelsmejeri Tlf. Dalum 5 1. Kl.s Mejeriprodukter Leverandør til Dalum Kloster</p>
<p>Svendborg</p>		
<p>Chr. G. Kielberg Bog- og Papirhandel Tlf. Svendborg 86 og 14 86 Stort Lager af Skolebøger Alle nye Bøger straks paa Lager</p>	<p>Chr. Mikkelsen Møllergade 61 . Tlf. 12 52 1. Kl.s Kød og Pøulæg Lev. til den katolske Præstegaard</p>	<p>Gør din Pligt! Gaa til Plichta naar der skal males Tlf. 24 16 . Møllergade 21</p>
<p>Brødr. Johs. & Emil Franke Møllergade 3 Telefoner 218—518</p>	<p>Clara Petersen Organist Møllergade 80 . Tlf. 11 34</p>	<p>C. K. Hansen Vand-, Gas-, og Vindmester og Blikkenslager Skattergade 10 . Tlf. 489</p>
<p>Vald. Hansen Malermester Vestergade 13 Udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>	<p>Erik Storm A. Bøgeskovs Eftf. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 10 44</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Nyborg</p>		
<p>Korsgades Kødbød Alt i 1. Kl.s ses Kød og Pøulæg Holger Jørgensen . Telf. 527 Leverandør til Stella Maris</p>	<p>Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn Telf. 25 . Nyborg Leverandør til Stella Maris</p>	<p>Chr. Thomsen Blikkenslager, Gas- og Vandmester Skolegade 4 . Telf. 148 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>A. Jørgensen Kolonial Knudshovedvej 6 - Telf. 314 Leverandør til Stella Maris</p>	<p>Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn Kongsgade 25 . Telefon 487 Leverandør til Stella Maris</p>	<p>Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail Fiskerihavnen . Nyborg Leverandør til Stella Maris</p>

Katolsk Ugeblad

14. April 1946
94. Aargang
Nr. 15

Raabet fra hele
Verden

Vore Feriehjem

Paaskefesten

Aktuelle Billeder

Mere til pæne
unge Mænd

I Selvforsvar

Da Jødernes Førere fik Jesus dømt til Døden, handlede de i Selvforsvar. Lyset fra Jesu Personlighed var saa stærkt, at det blændede. Utaaleligt og uudholdeligt er et saadant Lys, der afslører al Falskhed, al Lurvethed. Intet Vaaben er forførdeligere end Lyset. Hvorledes skal man væрге sig imod det? Er der kun Tale om en Ordstrid, kan man forsvare sig ved Hjælp af Ord, snildt valgte og sammensatte Ord. Men Kristi hele Apparition, hans Gerninger, hans Tale, hans Personlighed udstråler Lys med en saadan Styrke, at intet kan skjules.

I dette Lys kan alle og enhver se, hvad et Menneske er værd. Det jødiske Folks majestætiske Førere er ikke til at kende igen i dette Lys. De afsløres uhjælpeligt som Hyklere og Falsknere. I Sandhedens Røntgenstråler kommer deres Pengebegær, Magtskyge, Hjerteløshed for en Dag. Det majestætiske glider af dem som en Slangeskin. Deres lærde Tale afslører sig som Pynt. Den kalkede Grav, som kommer til Syne, viser, at man finder sig paa en Kirkegaard.

Hvilken Ydmygelse for den, der er vant til at betragte sig selv som et gudbenaadet Menneske, en af Folkets foretrukne.

Og man vil ikke ydmyges. Man vil ikke lægge sit Liv om. Man

vil fremfor alt bevare sin Selvstændighed for ikke at tvinges til at gøre Alvor af Religionen i
(Sluttes Side 231)

Michelangelo
Pieta

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg

Nørrebrogade 200 . Telf. Tega 1296

Leverandør til de katolske Institutioner

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Brug
Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

EL GRAFIK A/S

VESTERBROGADE 69-71

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen

Nørrebrogade 18 B . C. 65 38

Papir . Stort Boglager . Fyldepenne

Leverandør til katolsk Centralskole

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3

København F
Telf. Gothåb 65c

I. Tannenbergs

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenogade 3, Vester 2319 x

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester

Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 27-5
Leverandør til St. Knuds Skole

Th. P. Stillinge

Tømrermester
Sejrogade 15
Tlf. Rvvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. Marlsøgn

L. F. Nielsen Snekermester

Lindholmsvej 36 . Telf. Damsø 2043

Udfører Arbejdet for
de katolske Institutioner

Raabet fra hele Verden

En Inder i England

Der er saa mange Ting, jeg kunde lide at skrive til mine danske Venner om. Næsten tilfældigt citerer jeg fra et Brev, jeg i Aften har faaet fra Højærværdige Mar Severios, der havde været Metropolit for det jakobitiske Dioces i Niranom i Sydindien, indtil han i 1937 forenede sig med den Hellige Stol. Aaret efter betroede den Hellige Fader ham Tiruvalla Dioces. Mar Theophilos, der er syg, bor hos ham, Mar Ivanios er i Trivandrum. Disse tre samt endnu en jakobitisk Biskop, som nu er død for tre Aar siden, forenede sig alle med Rom sammen med vistnok godt Halvdelen af deres Menighed.

Mar Severios har 65 Præster i sit Dioces — ikke nok til hans over 15000 Katolikker. Han har et Hus for indiske mandlige Ordensfolk og et andet for Søstre, hvortil der er knyttet et Retrætehus for Kvinder. En Snes kan holde Retræte der ad Gangen. »Den internationale Bedeuge«, som ogsaa holdes i Danmark fra Festen for Petri Stol til Festen for Pauli Omvendelse, bliver fejret i disse genforenede Distrikter med 40 Timers Tilbedelse og særlige Prædikener og Bønner. »Takket være Guds Naade længes de i Troen adskilte Brødre efter Genforening — men der er mange Vanskeligheder«.

En „forretningsmæssig“ Fremgangsmaade

Ja, sandelig er der det! Saaledes har, hvis jeg husker rigtigt, Patriarken af Libanon ubetinget Ret til al Ejendom, der tilhører det jakobitiske Skisma. Det vil sige, at naar en Jakobit slutter sig til Rom, mister han bogstavelig talt *alt*, ... Kirker, Skoler, Præstegaarde, de altbetrydende Kirkegaarde — kort sagt *alt*. Mar Ivanios var den første af disse Prælater, der satte

sig i Spidsen for Genforeningen. Han kom fra Rom kort efter et henrivende uklart Brev fra en eller anden Kongregation, der spurgte, om jeg kunde »hjælpe« ham. Selv var han endnu mere vag og ubestemt i sand indisk og mystisk Forstand ... Jeg spurgte ham, hvad han trængte til ... Han svarede med sit milde Smil: »Alt!«

Til sidst fik vi da ud af ham, at han maatte oprette »40 Missions-Stationer«. Jeg spurgte, hvad hver af dem vilde koste. Vi slog Prisen fast til 400 Pund Sterling. Saa og saa meget til en Kirke, til et Hus, til en Kalk, til et Sæt orientalske Messeklæder — paa den Maade naaede vi Tallet. Jeg lagde en Rejseplan for ham, saa han kunde besøge det meste af England saa nemt og billigt som muligt. Tre eller fire Personer, der var i Stand til at se en rund Sum som de 400 Pund for sig, forærede ham en hel Mission. Andre blev begejstret for Tanken om at yde en Kirkegaard (rundt reget 80 Pund). Han fik alle sine Kalke og alle sine Paramenter. Jeg tror, at han paa denne forretningsmæssige Maade fik godt tre Fjerdedele af, hvad han skulde bruge. Men England er fattigt. Jeg kunde faktisk ikke gøre det en Gang til, hvis en anden og en tredje Prælat dukkede op og var yderst fattig og fortjente saa megen Hjælp. Jeg ved ikke, hvordan det nu gaar for Dem — jeg beder Dem blot om Deres Bønner i Tillid til, at naar De hører om hele denne aandelige Bevægelse i det stormhærgede Indien, vil det være Dem til Opmuntring, især da alle disse tre Biskopper og deres Menighed naturligvis er *indfødte* — nøjagtigt hvad de se-neste Paver altid har ønsket.

Sulten i Østrig

Jeg har fornylig fornyet Bekendtskabet med min gamle Ven

Baron (nu Sir George) Frankenstein, der var østrisk Minister i London fra 1920—38. Han arbejder haardede end nogensinde, skønt han personligt har mistet alt. I Dag hører jeg, at Hvederationen i Østrig nok maa ned-sættes med en Trediedel ... Læger siger, at der rundt regnet skal 2000 Kalorier til om Dagen for at bevare sit Helbred, naar man ikke er haardt arbejdende. (I England faar vi 2500—2800). Der skal 1500 Kalorier til for at forhindre alvorlig Sygdom — og under 1000 Kalorier betyder Sult. De allierede har forsøgt at skaffe 1550 daglige Kalorier til hver Østriger; nu gaar Tallet antagelig ned under 1000. Omkring Wiener Neustadt er det allerede under 800. I selve Wien er Børnene tit for svage til at kunne gaa. Mødre beder ikke sjældent Myndighederne om Gift som den eneste Udvej til at slippe for al deres Elendighed ... Den kraftige danske Mad blev ofte siddende i Halsen paa mig, naar jeg allerede dengang hørte om, at hele Nationer led Nød — og hvad saa nu efter snart et Aars »Fred« ...!

Jeg er glad for, at Kardinal Griffin har sat sit Navn ved Siden af bekendte Jøders, Parlamentsmedlemmers, Ærkebiskoppen af Canterbury og mange andre under en kraftig Opfordring til vor Premierminister om ikke at sætte vore Rationer et eneste Gram i Vejret, før de sultende Lande i Europa — for slet ikke at tale om Asien — er blevet reddet. Der blev givet det Svar, at han ikke kunde afgive saa vidtgaaende et Løfte; at vi allerede afsendte mere, end vi helbredsmæssigt havde Raad til; og at de Lande, der eksporterer Fødemidler (han kunde have understreget U. S. A.), maa hjælpe med baade mere Føde og mere Transport. Som Sagerne staar maa Enkeltpersoner her i England slet ikke sende Føde ud af Landet, selv om Tusinder af os med Glæde vilde gøre det.

Et Brev fra Ungarn

Og nu Ungarn. Jeg har været fire Gange i dette Land og elsker

det. Jeg har været Vidne til dets Martyrium, ja jeg har siddet i en Have, hvor Mennesker blot en Maaned forinden var blevet hængt i en halv Snes Træer. Jeg vil citere lidt fra et Brev, sendt af en Dame (Mme Lipoth-Fabry, Dél Komárom, Városháza, Ungarn), som jeg kendte godt. Hun har arbejdet i Poplar og været en højt elsket Gæst her.

»Vi har intet Hjem ... to Værelser paa Raadhuset ... Ungarnerne lider nu, hvad Nazisterne gjorde mod Jøderne ... Den anden store Bekymring, der har gjort mit Haar graat — De vilde ikke kunne kende mig — er den, at jeg ikke kan ernære mine Børn. Og her kommer jeg med en stor Bøn, jeg beder Dem hjælpe til at faa opfyldt. (Hun spørger, om der er et Fond for Børn, hvorfra hendes Mand kunde laane, for at betale tilbage, ikke til Fondet, men til et eller andet meget fattigt Barn i Poplar. Det lader sig ikke ordne, og desuden er vore Børn godt ernærede). Jeg prøver selv nu at lære mine Børn social Forstaelse, og As. (et af hendes smaa Børn) ved allerede, at han skal *give* til andre, selv om han kun har tørt Brød, hvis han møder nogen, der har endnu mindre.

Hvad ungarske Børn beder om — og ikke faar

De kan vanskeligt forestille Dem det, men vi har ikke haft Sukker i næsten 2 Aar. Jeg har Rationeringskort til Mel, Fedt og Sukker. Mel faar vi med uregelmæssige Mellemløb, daarlig Olie i Stedet for Fedt og aldrig noget Sukker. Vi kunde købe noget for næsten en Million Pengö, men min Mands hele Løn er ikke saa meget. Fedt og Mel faar jeg ude paa Landet i Bytte for mit Tøj. Hele denne Vinter (og den danske Vinter 1940—41 var ikke nær saa slem som de ungarske Vintre C. C. M.), hele denne Vinter gik jeg i min Foraarsfrakke. Jeg solgte min Vinterfrakke og gav ogsaa noget af mit Linned for at faa Mad. A. og As. faar kun tørt Brød, og mit Hjerter bløder, naar de beder om

Mælk eller om »lidt Fedt paa Brødet«, og jeg ikke kan give dem noget. A. har endnu slet ikke *set* Smør! Der gaar Maaneder, hvor vi ikke ser Kød. Det er nu ikke saa vigtigt, men Sukker, Sukker, Sukker! De er ved at omkomme af Længsel efter lidt sødt. Forleden Dag gik jeg hen paa Stationen for at være Tolk for amerikanske Soldater og ungarske Krigsfanger, og jeg tog A. og As. med mig, da der ikke var nogen til at passe dem. En amerikansk Officer gav dem hver en Stang Chokolade. A. spiste straks sin, men As. gav mig Halvdelen og sagde: »Gem den til i Morgen«. Han liggede mig om at give ham Mælk til Jul — »bare *een* Gang, Mor«. Ogsaa et Stykke Sæbe vilde være en stor Hjælp!«

Bøn til danske Venner

Jeg er vis paa, at jeg kan bede Danskerne, der elsker Børn, om at hjælpe de ungarske Børn og paa den Maade lette deres Mødre for megen bitter Lidelse, skønt de ikke selv spiser noget af, hvad der sendes. Ugebladets Redaktør vil sikkert hjælpe mig at finde ud af, hvilke Bestemmelser, der gælder for Afsendelsen af Pakker til Ungarn, og jeg beder indtrængende mine danske Venner, der saa venligt af og til sender Pakker til mig, om ikke længere at gøre det, men sende dem til Ungarn (eller om de vil til Østrig eller ethvert andet Land, hvor Mennesker sulter). Jeg skal fremskaffe flere Adresser, i Fald en bestemt Person (ligesom her) kun har Lov til at modtage en enkelt Pakke om Maaneden.

Hvis Mennesker var Mennesker

Og selvfølgelig beder jeg endnu mere indtrængende om, at der ikke maa blive snakket om »tidligere Fjender«. Ungarnerne har aldrig været vore Fjender og efter min Mening heller ikke Østrigerne, hverken i denne Krig eller den forrige. Og i hvert Fald er det paa Tide, at de Kristne opfører sig som Kristne — ja, at *Mennesker* opfører sig som Mennesker. Det vilde vi gøre,

hvis vi kendte Kendsgerningerne (det er svært), hvis vi rigtigt forstod dem (det er næsten umuligt), og hvis vi ikke glemte saa hurtigt! Stakkels, elendige Menneskenatur, der ikke blot glemmer næsten med det samme, men som har Evne til at lukke næsten alt, hvad den ikke kan lide, ude af sin Fantasi!

Hvad England angaar har vi, tror jeg, den yderligere Pligt at gøre Bod til Sone for vor Andel i, at Polen er blevet forraadt — denne Skændsel, der for stedse vil hvile over vort Slægtleds Historie.

C. C. Martindale S. J.

Vore Feriehjem

Paa denne Aarstid plejer vi at begynde en Indsamling af Penge og Rationeringsmærker til vore Feriehjem. Hvad skal vi gøre i Aar? Det meste af vor Verdensdel trues af Hungersnød, og alle gode Kræfter er sat ind for at redde Menneskeliv fra navnløse Lidelser og Død. I Forhold til dette er det saa lidt, om vore egne Børn fra smaa Hjem i Storbyen kommer ud i Sommersolen og faar al den gode Mad, vi plejer at give dem, saa de kan staa en kommende Vinter imod med gode Kræfter.

Vi vil meget nødtigt sige, at vi i Aar maa holde Dørene lukket. Men vi vil endnu nødigere tage noget fra Børn, hvis Trang er saa langt større.

Derfor beder vi vore danske katolske Feriehjems altid trofaste og offervillige Venner tænke først paa de Børn i andre Lande, hvis Liv kan reddes ved vore Gaver. Maaske vore Venner saa trods alt ogsaa faar lidt tilovers til vore danske Feriebørn. Vor lille Trang er jo ikke bundløs stor, og faar vi nogle Gaver, skal vi bede Vorherre lægge ekstra Velsignelse i dem i Aar, saa de slaar til ligesom Evangeliernes smaa Brød og Fisk.

Faar vi intet i Aar, siger vi Tak, fordi vi da ved, at andre har faaet i dybere Trang. Og faar vi trods alt ogsaa i Aar Hjælp

fra vore Venner, tør vi tro, at det ikke er, fordi de døende Smaa-børn i andre Lande er glemt. Saa er det, fordi gode katolske Hjerter har fundet Udvej til at hjælpe baade ude og hjemme, idet Næstekærligheden har holdt Maal med Opgaverne, der stilles den.

Har De noget tilovers til vore egne Feriehjem, modtages det med Tak af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N. Og skulde vi faa mere, end vi nøjsomt behøver, vil vi tro, at vi har vore Venners Tilladelse til at lade det gaa videre til Europahjælpen.

Hvad vi venter X

Hvorfor holder Kristus to Gange Dom?

I Dødens Øjeblik, naar Sjæl og Legeme bliver skilt fra hinanden, afgør vor Herre Jesus Kristus for hele Evigheden, hvad hver især af os har fortjent. De gode og fromme faar deres Løn, de onde og ugudelige deres Straf. Saaledes lærer vor katolske Tro. Derfor bliver det nødvendigt, at der forinden afsiges Dom over vore Tanker, Ønsker, Ord, Gerninger og Undladelser i det jordiske Liv. Dette er den saakaldte *særskilte Dom*, der gør Ende paa Slidets og Kampens Tid, og som er Broen til den evigvarende Gengældelse, der enten bestaar i Herlighed og Salighed eller Straf og Kvaler. Det første, vi oplever, naar vi for bestandig har lukket vore Øjne for dette Liv, er en umaadelig stor Overraskelse. Vi føler os overvældet ved Synet af Kristi højeste Myndighed, Magt og Alvidenhed. En grænseløs Beundring for hans Godhed og Langmodighed, Barmhjertighed, Visdom og Hellighed griber os. Men ganske særlig dybt Indtryk vil vor Gud og Frelasers Retfærdighed gøre paa os.

Gaar det os saaledes, medens vi endnu staar paa Evighedens Tærskel, saa vil vore Hjerter i uforlignelig højere Grad have disse Fornemmelser, naar hele Slægten fra Adam indtil det sidste Menneske, der bliver født, paa Herrens store Dag bliver forsamlet omkring Kristi Dom-

stol. Ved denne Lejlighed vil frem for alt *Guds Retfærdighed* lyse op som en Sol, der fylder hele Verden med sin Klarhed og Glans. For nu indfrieder Herren alle sine Løfter om at ville gengælde alt efter Fortjeneste, at udjævne alt, hvad der saa tit syntes at stride mod Tingenes rette Orden. Nu gør han Ende paa de Misforhold mellem Menneskenes indre Værd og ydre Lykke, som saa tit kan iagttages i det jordiske Liv og piner saa mange paa det bitreste. Himmel og Jord er til Stede og Menneskene fra alle Lande og Tider er stævnet, og i alles Paasyn og Paahør faar hver især af os sin endelige Dom.

Ved bare at minde om disse faktiske Forhold er vi allerede paa Vej til at forstaa, hvorfor der holdes Dom to Gange. Af det, vi har hørt, indser vi uden videre, at *Gud skal faa den ham tilkommende Ære og Forherligelse*. Hele Menneskeslægten skal i Fællesskab hylde og tilbede ham og anerkende hans højeste Herredømme. Den anden Grund til, at der holdes Dommedag, er *Hensynet til Kristus*, den menneskevordne Guds Søn, vor Frelser. Hans Ære og Forherligelse bestaar i, at han nu skal sætte Kronen paa sin Frelsergerning. Nu faar de af ham forløste den fuldkomne Lighed med ham selv, og hans egen Person modtager nu alt det, der tilkom-

mer ham som hele Skabningens, hele Slægtens og Kirkens Hoved, nemlig Hyldest, Sejr og Triumf. Alle hans Fjender er afsløret og overvundet. Han, som paa uretfærdig Vis blev dømt til Døden paa et Kors, afsiger som højeste Dommer Kendelse over alle dem, der stod ham imod. Han, som blev haanet og ringeagtet af saa mange, staar nu triumferende i Spidsen for en stor Skare af trofaste Stridsmænd. Han, som af Kærlighed til os Mennesker har gjort sig ringe og har arbejdet og lidt saa meget for os, bliver nu ophøjet og tiljublet, som han har fortjent det.

Dog ikke blot Jesus Kristus faar sin Oprejsning og den Ære, han har Krav paa, men ogsaa de, som han er Dommer over, modtager først nu helt og holdent, hvad de har fortjent. Dette gælder frem for alt deres *Legemer*. Vi synes, det er retfærdigt, at det Legeme, som jo har været medvirkende ved godt og ondt i det timelige Liv, og som i lange Tider har maattet hvile i sin Grav og vente, nu faar Del i Løn eller Straf, og at dette sker ved en Domsafsigtelse. Legemet har jo ikke været med til den særskilte Dom. At maatte høre Dommerens Kendelse i Nærværelse af saa mange Vidner, er for de ugudelige og Synderne en af de største Kvaler i deres bitre Straf. For de gode derimod bliver det nu en særlig Løn og Triumf, naar det for hele Verden bliver aabenbaret, hvordan de i Virkelighed har været, medens de levede paa Jorden. I vor Prøvetid hænder det jo ikke saa sjældent, at samvittighedsløse Forbrydere hæves til Skyerne, redelige Mennesker derimod trampes under Fødder.

Saa er der endnu en meget vigtig Ting, som bør omtales. Det er nemlig først paa Dommedag, at alle de *Følger* kan overskues og bedømmes, som hver enkelt god eller syndig Gerning har haft. Meget af det, vi foretager os, ligner en Sten, der kastes i en spejklar Sø. Der, hvor den falder i Vandet, opstaar et Midtpunkt for en Række Vandcirkler, der stadig bliver større og bevæger sig vide-

re, indtil Søens Bredder er naaet. Saaledes gaar det ogsaa med vore Gerninger. De danner Bølger, der fortsætter deres Bevægelser maaske lige til Verdens Ende. Tænker man f. Eks. paa de Mænd, som i det 16. Aarhundrede har været Skyld i Kristenhedens sørgelige Splittelse, saa ved jo alle, at deres Livsgerning ikke blev afsluttet med deres Død, men gik stadig videre og drog stadig flere ind i denne Op-løsningsproces. Eller hvem vil tro, at med Hitlers Selvmord er alle de Ulykker endt, som han har paaført Tyskland og det øvrige Europa? Først naar alle Følgerne af disse Mænds Gerninger er indtraadt, kan man bedømme deres Handlingers Rækkevidde. Af den Grund bliver Verdensdommen nødvendig, selv om Op-havsmændene til disse Katastrofer i Dødens Øjeblik har faaet deres Dom.

Det er ligeledes først paa Dommedag, at de gode, d. v. s. Verdens egentlige Velgørere, kan faa deres *offentlige Anerkendelse*, og de onde, d. v. s. Verdens egentlige Fredsforstyrre og Ødelæggere, deres *fortjente Beskæmmelse*. Nu for Tiden er de gode jo for det meste upaaagtet eller ligefrem ringeagtet, medens de onde lever i Velvære og nyder almindelig Anerkendelse. Dette skrigende Misforhold bliver der gjort Ende paa, naar Herren har samlet alle Mennesker omkring sin Domstol. Det sker ikke blot paa den Maade, at hver især faar, hvad Raet og Retfærdighed kræver, men ogsaa saaledes, at hans Skæbne blottes for hele Verdens Øjne.

Det var nu Dommedags Betydning for det enkelte Menneske. Men vi er jo ikke blot Individier, men ogsaa *Medlemmer af et Samfund*. Ogsaa dette Forhold har sine Konsekvenser for Verdensdommen. Ved denne bliver det nemlig muligt at aabenbare og bedømme, hvad Menneskene har gjort som Nationer eller Stater eller ogsaa i mindre Samfund som Slægter og Foreninger. Saaledes som den enkelte kalder tit ved sin Virksomhed fremkalder meget langvarige Følger, gaar det ogsaa, naar en Op-

gave løses i Fællesskab af et helt Folk eller en Forening. Resultaterne af disse fælles Aktioner, baade de gavnlige og de nedbrydende, klarlægges af den højeste Dommer for hele Verdens Øjne, og nu kan Dommen bekendtgøres. Navnlig vil man kunne se, hvorledes de gode samdrægtigt har arbejdet for Gud, medens de onde har sluttet sig sammen til fælles Kamp mod ham. Den Beskæmmelse, hvormed Kristus straffer sine Fjender, og den Ære og Berømmelse, som bliver de godes Løn, er saa stor og virkningsfuld, at den blotte Tanke paa Dommedag kan bruges som et mægtigt Motiv i det moralske Liv, idet den afskrækker fra at gøre det onde og tilskynder til at gøre det gode.

Hvorfor holder Kristus to Gange Rettergang? Det var det Spørgsmaal, der skulde besvares. Svaret er givet og lyder i korte Sætninger saaledes: Verdens-

dommen finder Sted, ikke fordi den særskilte Dom har efterladt sig en eller anden Uklarhed eller Usikkerhed i Bedømmelsen af den enkeltes moralske Værd, men hvad der i Dødens Øjeblik kun bliver kundgjort den enkelte, det bringes paa Dommedag til hele Verdens Kendskab. Endvidere faar de opstandnes Legemer, hvad der tilkommer dem, idet de gøres delagtige i Sjælens Løn eller Straf. Samtidig bliver det guddommelige Forsyns Veje, som her i Livet tit er saa uransagelige og Genstand for utrolig megen Kritik, klarlagt paa en saadan Maade, at alle Mennesker kan se dem og maa anerkende dem som retfærdige, vise og barmhjertige. Og Kristus vor Frelser, som paa Langfredag blev korsfæstet og gjort til Spot for Jøder og Hedninger, faar endelig sin Oprejnsning i hele Verdens Paasyn. *F. K.*

GUS af Fred. J. Ostler

Dette er en sand Historie om den 12-Aars Knægt, vi kaldte Gus. Ifølge sit Identitetskort hed han Augusto la Rocca og var født i Terrecina. Han var en rask og kvik lille Fyr med et rundt Barneansigt, som ikke forraadte det mindste om, at han kendte mere til Krigens Rædsler end de fleste Soldater i den amerikanske Hær.

Vi havde samlet Gus op paa Landevejen; alle amerikanske Hærafdelinger tog sig af nogle hjemløse Italienerdrenge, som hjalp til i Lejren og til Gengæld fik Mad og Natteleje. Først efter at han havde været hos os et Par Dage, hørte vi hans Historie. Vi havde spist til Aften og sad nu uden for Teltet, mens Mørket faldt paa, hver hensunken i sine egne Tanker. Pludselig sprang Gus op og begyndte at tale — hurtigere og hurtigere — en rivende Strøm af italienske Ord. Det kom saa uventet, at vi bære stirrede forbavset paa ham.

Det eneste Ord, vi kunde faa fat paa, var »Tedeschi«; det betød Tyskere, vidste vi alle sammen, og det kom igen atter og atter sammen med Ordet »fine«. I nogle Minutter talte og talte han, — og saa tav han lige saa hurtigt, som han var begyndt og satte sig ned.

Ed tog Piben ud af Munden og spurgte: »Hva' var det, han sagde?« Tony Marsella fra New York, som kunde Italiensk, svarede: »Han sagde, at hans Mor havde en Gaard. Da Tyskerne kom, var det forbi med Kyllingerne, forbi med Æggene, forbi med Grise og Køer, forbi med det hele«.

»Si — si!« raabte Gus med opspilede Øjne. Og saa sprang han op igen, og paany kom der en Strøm af Ord, — og nu spillede han en hel lille Pantomime, som vi ikke forstod, men som alligevel virkede uhyggeligt paa os.

Da han omsider tabte Vejret, forklarede Tony, hvad Meningen

var — — — Drengen havde set en italiensk Partisan blive pint og dræbt.

»Saadan et Barn! Har han virkelig set alt det?«

»Ja, det siger han.«

Der findes Mennesker, man ikke tror, naar de fortæller, hvad de har oplevet og Mennesker, man instinktmæssigt tror paa. Gus hørte til de sidste; vi vidste, at han ikke løj.

Han sad lidt stille og rokkede frem og tilbage, saa for han op igen. Der var noget, som *maatte* frem; og han talte heftigere og hurtigere endnu end før. Alt imens viste han, hvordan Bombemaskinerne kom, Bomberne faldt, og Mennesker løb; han efterlignede Lyden af Maskingeværild, og hans runde Ansigt var dødsensalvorligt og saa pludselig gammelt ud.

»Ja, det han spillede, kunde jeg sagtens forstaa,« sagde en, »men hvad fortalte han nu?«

»Han beskrev Bombardementet af Terracine,« svarede Tony. Maskinerne kom, og alle Folk løb i Beskyttelsesrum. Da Afblæsningen lød, styrtede de ud paa Gaden. De, hvis Huse stod endnu, græd og omfavnede og kyssede hinanden ...«

Han blev ikke færdig, for Gus lagde sig paa Knæ og begyndte at grave i Jorden som en Rottehund, imens han talte og talte, endnu mere skingrende end før. Saa løb han et Par Skridt og begyndte igen at grave. Han for omkring som et lille Dyr, gravede saa paa eet Sted og saa et andet — og skreg højere og højere, indtil Stemmen lød, som om han var paa Vanviddets Rand. Det var følt at høre paa. Endelig kunde han ikke mere; han sank sammen, med Ansigtet skjult i Hænderne, overvældet af en Sorg, der var alt for tung.

Vi snappede ligefrem efter Vejret.

»Hvad betød alt det — — — at han gravede saadan?« spurgte Jim; og Tony svarede langsomt:

»Han sagde, at ikke alle var i Beskyttelsesrum under Bombardementet. Hans Mor blev hjemme. Huset blev ramt, og hun blev begravet under Ruinerne. Han

— prøvede paa at finde hende.«

Der blev ganske stille, da han tav. Endelig sagde Ed:

»Fandt han hende?«

»Nej.«

»Nej, han siger, at hans Far døde i Fjor, og han har ingen Familie. Han har gaaet alene paa Landevejen siden den Dag —«

Gus sad som en lille sort Skygge, helt sammenkrøben og fyldte Hænderne med Jord, som han lod løbe ud mellem sine Fingre. Han græd ikke, for han havde grædt alle sine Taarer ud for længe siden. Ingen af os sagde mere; vi blev siddende, og hver af os vidste, at de andre saa akkurat det samme Billede for deres indre Blik som han selv. Lidt efter gik vi til Ro.

Dette var Gus' Historie. Han er blevet hos os. Somme Tider lister han sig bort fra os og sætter sig ganske stille for sig selv. Vi forstaa ham, for ingen kan erstatte en tolvaars Dreng hans Far og Mor. Men vi har adopteret ham, og vi gør vort bedste. Saa meget skylder vi Gus, synes vi.

For — — — de Maskiner, som bombarderede Terracina, — — — de var jo amerikanske.

Selvforvar

(fortsat fra Forsiden)

Stedet for at hylde sig i Formaliteter og lærde Citater.

Man er trængt helt op i en Krog. Har intet til at forsvare sig med overfor hint stærke Lys. Altsaa maa denne Lyskilde stoppes til. Kristus maa dø.

*

Og naar vi tænker paa de Kræfter, der i vor Tid kæmper mod Kristendommen, mon saa ikke ogsaa de kæmper i Selvforsvar?

Kristendommen aabenbarer Sandhed, Ret og Kærlighed.

Men det farlige ved Sandheden er, at den binder os. Hvor stod man ikke frit, da man endnu ikke kendte Sandheden. Maaske allerede den, der aner Sandheden, længes efter Uvishedens dulmende Mørke.

Og har man fattet, hvad Retfærdighed kræver, da tvinges man til selv at øve Retfærdighed. Men ingen kan øve Retfærdighed uden at maatte bringes Ofre.

Og ved man, hvad Kærligheden er, ja, det er det frygteligste af alt, da har man lært, hvor fattigt Livet er uden Kærlighed. Og vi taler jo her om den Kærlighed, der kommer fra Gud. Vi taler om den Magt, som ikke vil nøjes med lidet, men kræver dig helt og holdent, med Hud og Haar. Er det ikke bedre at leve i Uvished om, hvad Næstekærlighed er? Mon ikke Livet former sig hyggeligere, hvis man kan lukke sin Dør fast og godt til, saa man ikke hører Smertensskrigene udefra Verden og intet erfarer om Millioner, der dør af Sult.

Kristendommens stærke Lys er et forfærdeligt Vaaben.

Gaar man løs paa dig med knyttede Hænder, kan du da slaa igen. Retter man Beskyldninger imod dig, kan du da i hvert Fald give Svar paa Tiltale. Men hvad Svar skal man give det afslørende Lys? Og kan man skjule Sjælens Tilstand for andre, kan man ikke skjule den for sig selv. Man er tvunget til at dømme sig selv.

Men der er Mennesker, som ikke for nogen Pris vil dømmes sig selv. Sandhedens Lys, der vælter ind over dem, maa de opfatte som Overfald, et brutalt og skaanselsløst Overfald.

Tilbage bliver Forsvaret.

»Korsfæst ham, kortfæst ham!«

C. B.

Kollekten 3. Søndag i Fasten

til Damernes Vincentsforening (Kattolsk Menighedspleje) indbragte i følgende Kirker:

Sct. Ansgar	177,20
Sakraments	75,00
Sct. Annæ	70,00
Jesu Hjerte	142,80
Immaculata	24,82
Sct. Mariæ	60,00
Sct. Therese	67,73
Sct. Josephs	35,96
Sct. Knud Lavard	72,03

Kr. 725,54

Alle Bidragydere bedes modtage vor hjerteligste Tak.

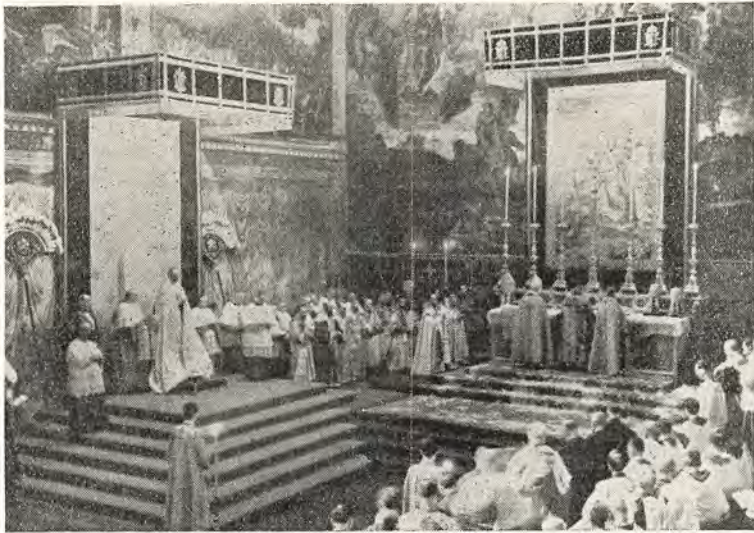
Styrelsen.

K. U. K. Amager.

Der afholdes Generalforsamling Lørdag d. 13. April Kl. 19,30 med følgende Dagsorden: 1. Valg af Dirigent. 2. Beretning. 3. Forelæggelse af revideret Regnskab. 4. Valg af Bestyrelse. 5. Behandling af indkomne Forslag. 6. Eventuelt.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

▲ I det sixtinske Kapel celebrede Kardinal Agazianian, assisteret af armenske Gejstlige, Søndag Lætare en Pontifical-messe efter armensk Ritus. Messen overværedes af den hellige Fader.

England

➤ Den 42-aarige kanadiske Kapellan, Major John Weir Foote, er for nylig blevet hædret med Victoria-Korsets sjældne Udmærkelse. Han modtog Dekorationen i en privat Audienz hos Kong George i Buckingham Palace.

Amerika

◀ Kardinal Stritch fra Chicago drøfter Problemet: Krigens Ofre i Europa med President Truman i det hvide Hus.

Kina

Kardinal Thomas Tien er nu vendt tilbage til sit Bispedømme Tsingtao i Kina — det Sted, hvor han som 9-aarig forældreløs Dreng blev optaget paa den katolske Missionsstation og senere gjorde sine første Skridt mod Præstedømmet. Idag er han den første „gule“ Kardinal i Kirkens 1900-aarige Historie.

Den stil

I katolske Lande fejres den stille Uge ogsaa udenfor Kirken. Palmesøndag fejres »Kristi triumferende Indtog i Jerusalem« og foran Kirkedøren tager de troende Palmegrene i Hænderne imod den celebrerende Præst eller Biskop og ledsager ham ind i den »hellige Stad«. Lige siden Gregor den Stores Tid har det været Skik og Brug i Kirken paa denne Dag at indvie Palmegrene. Foran den lukkede Kirkeportal synger Processionen, afvekslende med Sangere inde i Kirken, den gamle Lovprisningshymne »Hosanna, Davids Søn. Velsignet være den, der kommer i Herrens Navn«. Processionen skrider derpaa ind i Kirken, Symbolet paa det himmelske Jerusalem — og dermed følger Ugens Begivenheder Slag i Slag. De fire Evangelister fortæller os — hver især med sin malende Skildring — om alt det, der skete paa hin Tid i og omkring Jerusalem — og inspireret af disse Beretninger har Sydens Folk da skabt de ejendommelige Fester og Optog, der ofte virker lidt teatraliske paa os Nørdboer, men ikke desto mindre maa ses som et Udtryk for disse Menneskers naturlige Samhørighed med Kirken. Kirkens Liturgi

le Uge i Syden

▲ Fodtvætningen — mandatum — paa Skærtorsdag

suppleres saa at sige med det folkelige Udtryk for Deltagelse i Kristi Lidelse og Død.

Den stille Uge og Paaskefesten fejres i Spanien med højtidelige Processioner og Optog, foranstaltet af Medlemmer af religiøse Broderskaber og under stor Deltagelse fra Befolkningens Side. I ejendommelige, middelalderlige Dragter drager disse Bro-

(Sluttes Side 236)

Tekst & Fotos
UNIVERSA

◀ Palmesøndag — med rig-
Y tige Palmer — i Madrid
og i Granada, hvor Kostsko-
lebornbærer „Palmegrene“
hjem efter Messen

▲ Langfredagsprocession i Sevilla

Endnu en Historie for pæne unge Mænd

Ind imellem -

Historien for pæne unge Mænd forleden i »Ind imellem« har inspireret mig til at fortælle Dem en anden Historie, og den er endda ikke opfundet, men taget lige ud af Hverdagen 1946: I Ligningsdirektoratet sidder en ung Katolik, cand. polit. Kaare Frederiksen.

Han traf for et Par Aar siden to af Christianshavns opløbne og temmelig næsvise Drengene i en Port. Han havde sin Skrivemaskine under Armen, og den interesserede dem saa levende, at det endte med, han tog dem med op paa sit Værelse, for at de kunde kigge lidt nærmere paa det sære Dyr. Det vil si-ge, endte — nej, begyndte. De kom igen, og da hverken Skrivemaskinen eller Værelset havde godt af den kraftige og hyppige Invasion, gjorde Kaare Frederiksen noget helt tredje — han realiserede en Drøm, som havde suget i ham længe, og som bestod i at skaffe den yngste Ungdom fra Christianshavns plads-knæbne Smaakaarshjem et Sled, hvor de: 1. kunde faa Lov til at lave alt det Spektakel, de gerne vilde, og trængte til, 2. kunde faa deres alt for megen tomme Fritid udfyldt, 3. kunde udfolde deres bedste Egenskaber uden at føle sig sat under Administration eller bevogtet af den evige, hævede Pengefinger, 4. kunde træffe jævnaldrende og faa Lejlighed til at opdyrke et uskadeligt Kammeratskab. Med meget mere.

*

Det var ikke nogen lille Mundfuld at sluge paa een Gang. Men Kaare Frederiksen havde nu sine Idéer og Planer, som han forfulgte sejgt og stædigt. Af Københavns Brandvæsen lejede han en hyggelig og faldefærdig gammel, to-etagers Rønne paa Langebrogade med Tumbleplads til ca. 50 Børn ad Gangen. Uden at slaa paa Tromme for Offentligheden gav han sig saa til af sin egen Pengepung at udstyre Lokalerne bedst muligt, som det nu lod sig gøre i al Improviserthed. Derefter ofrede han sine Drengene og Piger hvert Minut af sin Fritid, ja endogsaa de fleste Dage af sin Sommerferie, saa at Fritidshjemmet aldrig behøvede at blive lukket for de Børn, der ikke var saa heldige at komme ud at rejse i Sommerferien. Nu, to Aar efter, er Resultatet nærmere eller fjernere Kontakt med et Par Hundrede af Kvarterets Børn, som paa Fritidshjemmet faa Lov til at udfolde deres personlige Initiativ indenfor alle rimelige Grænser. Nogle af dem har dannet en speciel Dreng-

brigade, andre en Organisation, som de kalder »Christianshavns Piger og Drengene«, atter andre en Ungdomsklub, hvor de har Diskussioner, Studiekredse, Vandreture og Udflugter. Paa bestemte Dage af Ugen er der Undervisning i bestemte Ting: Syning, Tegning, Sløjd, Sprog, Dans — —. Til andre Tider er Samværet ganske frit, utvunget og tilsyneladende ukontrolleret. Men bag det hele, med al-

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

Fra en Time i Dans i Christianshavns Fritidshjem

le Traade i sine seje Hænder, sidder Poul, som allesammen kalder ham, og ved ganske nøjagtig, hvad han vil med sine Piger og Drengene. Og det er ikke Smaating, men det er heller ikke Smaating, hvad han allerede har naaet: bl. a. en rørende Taknemlighed hos Forældrene, som paa den Maade ser deres Børn revet ud af Gadens farlige Favntag. En af Drengene, der tegnede til at blive en rigtig lille Bølle (fordi han havde for lidt at bruge sine Kræfter og Evner til), er under Kaares udmærkede Indflydelse blevet til en glimrende Leder for en Flok af Drengene. Flere af Christianshavns Unge har udviklet sig til Kaares værdifulde Assistentter i forskellig Undervisning.

Og saadan ligger det lille Fristed i Dag, støt og lunt, med altid aabne Døre, med Liv og glade Dage under Pouls milde, men urokkelige Formynderskab. Det eneste, han faktisk savner, er en enkelt Velynder, der kunde skaffe ham lidt Billede til Væggene og lidt Maling til Dørene, samt et Par solide Medar-

bejdere, der ligesom han forstaar, hvad det hele drejer sig om, og som ikke er bange for at ofre deres Fritid.

Det synes jeg ogsaa var en Historie for pæne unge Mænd. Den minder mig slet ikke saa lidt om Don Bosco. Eller hvad mener De?
Brændglasset.

Ikke et Smørmærke

Det manglede bare, at man skulde give noget til Europashjælpen, hvis blot et Gram Smør gik til Tyskland.

De dernede i Tyskland har sultet og mishandlet Europas Folkeslag i Krigens Aar, nu kan de have det saa godt. Lad dem nu sulte og faa Kærligheden at føle.

Disse og lignende Udtalelser er ikke konstruerede. De kunde suppleres op med Samtaler fra Sporvogne og S-Tog, Indlæg i diverse Aviser.

Ja, selv Europahjælpen forsikrer Folk, at de roligt kan give baade Penge og Rationeringsmærker; Indsamlingen gælder ikke det sultende Tyskland.

Saa er det altsaa lykkedes at infficere Kredse her hjemme med Hævnens, Gengældelsens og Hadets Smitstof. Selvfølgelig skal Europas Folkeslag hjælpes, og dem, der har lidt under Nazismens Grusomheder først. Men hvis man principielt udelukker den nødlidende Fjende, da har man brudt med noget væsentlig kristent.

Naar en udsendt Korrespondent skildrer Tysklands bombede Byer og Befolkningen sat paa Hungerrationer, men nedkæmper sin Medlidenhedsfølelse med en Bemærkning om, at Mindet om Nazisternes Voldsgerninger overfor danske Patrioter i Krigen bevirker, at man føler en Tilfredshedsfølelse ved at den Elendighed, ja, da regerer Lidenskaber og tier Kristendom.

Det er prisværdigt, at det danske Samfund af Frivillighedens Vej samler ind til det nødlidende Europa. Men selv om der ikke skulde blive et Gram Smør tilovers til det sultende Tyskland, saa lad os ihukommende den barmhjertige Samaritan ikke principielt udelukke vore nødlidende Fjender fra vor hjælpende Vilje.

Aktuel Læsning

»Men til jer, som hører efter, siger jeg: Elsk jeres Fjender! Gør godt imod dem, der hader jer ... Hvis I elsker dem, som elsker jer, hvad Fortjeneste har I af det? Ogsaa Syndere elsker jo dem, af hvem de elskes. Hvis I gør godt imod dem, som gør godt imod jer, hvad Fortjeneste har I af det? Det samme gør jo ogsaa Synderne. Hvis I laaner til dem, af hvem I haaber at faa det laante igen, hvad Fortjeneste har I da?

Ogsaa Syndere laaner til Syndere for at faa det samme igen. Elsk derimod jeres Fjender. Gør godt og laan uden at vente noget derfor; saa skal jeres Løn blive stor, og I bliver den Højestes Børn, for han er ogsaa god mod de utaknemmelige og de onde. Vær altsaa barmhjertige, ligesom jeres Fader er barmhjertig. Døm ikke, saa skal I ikke blive fordømt. Tilgiv, saa skal der tilgives jer. Giv, saa skal der blive givet jer; et godt, trykket, sammenrystet og overflydende Maal skal man hælde ud i jeres Skød; for med det samme Maal, hvormed I maaler, skal der igen tilmaales jer.«

(Fra Evangelisten Lukas i 6. Kapitel).

Skuespil-Premiere paa Amager

»Pierre Danois«s med Spænding imødesete Skuespil »Der kommer en Dags«, som havde Premiere paa Amager for en fyldt Sal Søndag den 24. ds., viste sig at være virkelig talentfuldt. Der har hersket en Del Uvished om, hvem denne Pierre Danois kunde være. Sløret kan vist nu hæves, saa Navnet erstattes med Biørn Elling.

Biørn Elling har hermed vist, at han kan skrive et lødigt og absolut seværdigt Skuespil. Stykket har skarpt tegnede Personer. Maaske savnes der hos Hovedpersonen Dr. Berner den psykologiske Baggrund for hans stærke Modstand — ja ligefrem Had til Kristendommen. Saa stærkt som det ytrer sig hos ham, maa der være visse personlige Motiver, der gør sig gældende, og som havde været interessante at faa nærmere belyst. Men trods denne lille Indvending maa det fremhæves, at Stykket var lødigt uden at virke tungt, havde naturligt Replikskifte, smaa »Kvikpiller« og bød paa virkelig Dramatik. Den katolske Ungdom har hermed faaet et aktuelt Stykke, som bør ses af andre end Amager Menigheden.

Det behandler Problemet Kamp mellem Tro og Tvivl og ender med Troens Sejr. Efter et Forspil, hvor vi møder de to Skikkelser Troen og Tvivleren, der beslutter en Styrkeprøve, befinder vi os hos Ateisten, den berømte Forfatter, Dr. phil. Stefan Berner. Han har 4 Børn: 3 Sønner og 1 Datter. Den ældste Søn Thomas har en svag Karakter, hvad der viser sig i Forholdet til hans Forlovede, Louise Wiig, der er Stuepige i Dr. Berners Hjem. Da Faderen faar at vide, hun er Katolik, stiller han Sønnen Valget mellem hende og ham selv. Og da Faderen, foruden sin stærke personlige Paavirkning, støtter ham økonomisk under hans Studier, giver han Afkald paa hende. Senere, efter at Thomas af Akvin har vist sig, ændrer han Anskuelse, svigter Faderen og bliver tilgivet af Louise. Stuepigen Louise Wiig er den rette Katolik. Hun lægger ikke Skjul paa sine Meninger, men bekender frit og aabent sin Tro. Hun føler det som sin Opgave at lære Husets Beboere, at Kristendommen ikke gør lille. Personen mangler fra Forfatterens Side lidt Kød og Blod, idet hun i høj Grad bruges som hans Talerør. — Den næstældste Søn Frans, Frihedskæmperen, er Idealisten, den unge Mand, der harmes over sit Fædrelands Skæbne og følgelig sætter alt ind uden nærmere Reflekteren. Efter Fængslingen, hvor han er blevet Kristen, kan han dog ikke, Ansigt til Ansigt med sin Stikker, skyde ham ned. Kampen er forbi (Kapitulationen),

og han lader ham løbe. Men den onde faar sin velfortjente Straf: under en Stikkerrazzia skydes han. Meget smukt er der givet Udtryk for den mindste Dreng Clemens's Følelser, Barnets Higen efter Tro, efter at føle at der maa og skal være en Gud til, der leder alt til det bedste, og omsider gennem sin Død overbeviser Faderen om, at der er een, der er stærkere end vi Mennesker. —

Datteren Eva er den typiske overfladiske Ungpige, uden Tanke paa Tro eller aandeligt Liv. Evas Kæreste, Journalisten, er det mandige Sidestykke til hende, frisk og frejdig, altid paa Jagt efter Sensationer.

Endelig er der Stykkets centrale Skikkelse, Dr Berner. Han er tegnet som den stærke Ener, 'den store Personlighed, der har Friheden som Ideal, men bruger Tvangens Midler f. Eks. i Trosforhold. Foruden at være intelligent er han en Snob. Han fortæller Louise, at han havde haabet, Thomas havde giftet sig med en af sine Ligemænd. Han føler sig som det stolte, støtte Egtræ, hvorom Børnene maa klynge sig som Vedbend og suge af deres aandelige Næring. Han føler sig svigtet, da Børnene gaar deres egne Veje (Troens) efterhaanden som Helgenerne Frans af Assisi, Clemens Hofbauer og Thomas Aquinas har vist sig for dem og paavirket deres Navnebrødre. Paa hans 50 Aars Fødselsdag, hvor han havde ventet at blive fejret, vender alle hans Børn sig fra ham. Han, der ellers har hævdet, at den der stod ene, stod stærk, føler sig forladt af alle, og da hans Yndlings søn Clemens bliver skudt, kommer Vendepunktet. Han formaar ikke mere at stampe mod Brodden, men maa sande den hellige Frans' Ord: den staar stærkest, som gennem Troen har Fællesskab med andre.

Det er et vanskeligt Stykke at spille, med flere krævende Roller, og K. U. K.s Medlemmer har været stillet paa en vanskelig Post. Men alle spillede deres Roller i Stykkets Aand. Ingen faldt igennem.

J. A. T.

Sig Ja

til Indbydelsen!

I den stille Uge indbydes alle unge katolske Mænd til Retræte i Roskilde.

I en Foredragsrække og i Diskussion belyses de religiøse Livsproblemer under Ledelse af Pater Paul Keller.

Tag Telefonen og ring til Vester 8588, Pater Keller tager endnu mod Indmeldelse.

(Onsdag Aften til Paaskelørdag Morgen eller Eftm., Pris 6 Kr.).

FILM

DSB-Kino var over Middelt, især var en amerikansk, pudsigt opstillet Film om Chimpanser i Bokseringen meget vittigt fortalt, ikke mindst den tabende Abes Klappenanden-paa-Skulderen efter Slaget. Skipper Skræk i »Mutiny aint nice« var straalende.

Ugens to Premierer var begge B-Film. Det er i Grunden tilstrækkeligt at sige, at »Paris' Mysterier« (Les mysteres de Paris) gaar i Istedgade, i Casino, og at »Hitler, død eller levende« (Hitler Dead Or Alive) holder til paa Nørrebro, i Colosseum. Og der er ingen Tvivl om, at det lokale Publikum er tilfreds begge Steder. Den franske Film, der jo bygger paa Eugene Sue's kulørte Kæmpeknalder, er nydeligt spillet af slet ikke saa faa af Personerne, og man bør fremhæve baade Rignaults folkekomedieægte »Skolelæreren« og Lucien Coedels menneskelige »Knivkasteren«. Som den forklædte Storhertug gensaa man Smugleren Bertuccio fra »Greven af Monte Cristo«, Marcel Hermand. Cecilia Paroldi tog sig af den kvindelige Uskyld. Altsaa, Handlingen er noget nær grupovækkende rudsom, men Filmen, der er bygget over Handlingen, har flere gode Enkeltheder. Baroncelli har iscenesat.

Den amerikanske Film er derimod langt mere naiv. Yankernes Ønskedrøm at fange og uskadeliggøre Hitler, for dermed at faa en Ende paa Krigen, har her faaet et kuriøst Udtryk. Og navnlig Starten med de tre Gangstere, der paatager sig at udføre Kuppet formedelst en Million »Bobs«, og deres Forhold til Gestapo og det tredje Rige, er morsom og levende. Men snart bliver det pinligt overfladisk og usandsynligt, helt uden selv svageste Forbindelse med faktiske Forhold, og Slutningen gør Banditterne til tragiske Heroer, der indser, at Hitlers Død ikke vilde ende Krigen. Diktatorens Død her i Filmen er forøvrigt ikke uden Originalitet! Men Filmen er for naive og primitive Sjæle, der selv gerne gad haft Hitlers Person under Kontrol. Nick Grinde har iscenesat.

Begge Film havde Premiere den første April. Var der hermed en Bagtanke?

Et Samvittighedsspørgsmaal til Læseren: De har vel faaet den geniale Chaplin-Film »Guldfeber« at se? Ellers skyld Dem. Forresten er de to Repræsentationer i Dagmar og Metropol ogsaa meget anbefalelsesværdige, henh. »Mr. Smith kommer til Washington« og »Fransk uden Taarer«. De vil ikke fortryde et Besøg.

Bjorn Rasmussen.

Kolding

Mariæ Bebudelsesdag

Højtideligholdt Mændene i St. Michaels Sogn i Kolding Genoprettelsen af den i sin Tid af Msgr. Olrik under Titelen: Mariæ Immaculata oprettede Maria-Kongregation.

I Kirken talte Sognepræsten, Pastor W. Nölke, varmt og inderligt til Mændene. — 11 Mænd blev herefter nyoptaget og viede sig Guds Moder. Med Te Deum og sakramental Velsignelse sluttede Højtideligheden.

Herefter samledes Kongregationens Medlemmer til en Sammenkomst i Præstegaarden. Pastor Nölke bød velkommen og lykønskede de nye Kongreganister. Der blev herefter bl. a. talt af Direktør H. Schultz, Fmd. for K. U. K., Kolding, G. Bom, M. C. Vetter, Gartner J. Petersen, Bengt Jørgensen o. a. Sidst men ikke mindst takkede man Fru Schultz og Frk. Christensen for det gode Arrangement.

Aftenen sluttede med O sanctissima og den præstelige Velsignelse.

Pastor W. Nölke har gjort vel i at vove Skridtet og genoprette Maria Kongregationen i Kolding. Den stridende og kæmpende Kirke savner Stridsmænd, og hvor uddannes vel bedre Stridsmænd for Gud og Kirken end i Guds Moders Skole? Kongregationen vil sikkert faa sin Betydning for Menigheden i Kolding, alt ud fra Ordene: Alt til Jesu og Marias Ære.

M. C. V.

Den stille Uge i Syden

(fortsat fra Midtersiden)

derskaber gennem Byerne, medbringende Billeder af Kristus og den smertefulde Moder, ja, ofte hele Passionsscenerier. Skærtorsdag fejres »Mandatum«, Fodtvætningen, som i Spanien kan føres tilbage til det 7. Aarhundrede og her foretoges ikke blot af Biskopper og Abbeder, men tillige ogsaa af højstaaende Lægfolk.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Søndag d. 14. April Kl. 9,00

Akademikermesse i Kapellet Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad.

Onsdag d. 24. April Kl. 19,15.

Studiekreds I under Ledelse af Pater Lanser. Kollegievej 2, Ordrup.

Lørdag d. 27. April Kl. 19,30.

Aabent Hus hos Civilingeniør J. Hamm, Blidah Park 29, Hellerup.

Retræte i den stille Uge: Under Ledelse af P. Roos holder A. C. Retræte for sine Medlemmer Onsdag, Torsdag og Fredag i den stille Uge paa »Trørøhus«. Deltagerne mø-

des Tirsdag d. 16/4 Kl. 19 til Aftensmad, som medbringes, og skilles efter Morgenmad Lørdag den 20/4. Man medbringer Sovepose (el. Tæpper, Toiletsager og Haandklæde, Messebog og Rosenkrans), desuden Læsning (Thomas a Kempis: Kristi Efterfølgelse etc.). Varm Paaklædning tilraades.

Deltagelse koster 10 Kr. pro persona; Deltagerantallet er begrænset af Pladshensyn. Tilmeldelse snarest til Sekretæren (Inger Honoré, Grundtvigsvej 18, Kbhvn. V.).

BOGNYT

Nylig udkommet

Peter Schindler: Ønskerejsen. 230 Sider. Kr. 2,85.

Atter paa Lager

Liber usualis, Kr. 16,80.

Abonner paa

Den franske Modstandsbevægelses Blad, Bladet, der repræsenterer de nye katolske Ideer i Frankrig: *Temoignage Chrétien*. Aarlig Kr. 18,00.

Det franske katolske Maanedsskrift: *La Vie intellectuelle*, der indeholder Artikler af katolske Skribenter om aktuelle Problemer. Abonnementspris Kr. 26,00.

Paaskekort

Boghandelen fremstiller i Øjeblikket nogle meget smukke Paaskekort med Motiver fra Opstandelsen og Himmelfarten. Billedtryk oplæbet paa hvide Kort m. Konvolutter. 5 Stk. Kr. 1,75.

Førstekommunionsgaver

Søger De en god Førstekommunionsgave eller Daabsgave, saa aflæg vor Forretning et Besøg og se vor Udstilling af Medaljer og Krucifixer i en virkelig kunstnerisk Udførelse.

Medalje af F. Py. Forsølvet Bronce. Kr. 7,50.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

Beklagelig Fejltagelse

Desværre er der i en Del Ugeblade blevet lagt Postopkrævninger i Stedet for Giroblanketter. Vi beder derfor vore ærede Abonnenter dennegang indsende paa en af Posthusets Blanketter.

For at faa afsluttet 1945's Regnskab beder vi desuden om Indsendelse af Betaling for Restancer.

Ekspeditionstiden er for Fremtiden 11—12.

St. Ansgars Kirke

Palmesøndag Kl. 10: Palmevielse, Procession og Højmesse. *Onsdag*:

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

KONGERIGET-DANMARK%

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

A/S HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning

Central 605

Emdrup

København

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V

Telefon: 17,188

Skriftemaal hele Dagen (undt. Kl. 12—13 og 18—19). *Skærtorsdag*: Kl. 8 uddeles den hellige Kommunion. Kl. 10: Pontificalmesse, Oliernes Indvielse og Procession. Kl. 15: Fodtvælningen. Kl. 20: Fælles Vaagelime med Prædiken, Bøn og Sang. Derefter begynder den natlige Tilbedelse. *Langfredag* begynder den liturgiske Gudstjeneste Kl. 10. Kl. 17: Den sidste Fasteprædiken og Afsyngelse af Jeremias' Klagesange.

Jesu Hjerter Kirke

Palmesøndag. Kl. 8,30 Fælleskommunion for de mandlige Kongr. Kl. 9,30 Palmevielse, Procession og Højmesse. Mandag Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. *Skærtorsdag* Kl. 8 Levitmesse. Tilbedelse hele Dagen. Kl. 18 Andagt. *Langfredag* Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 18 Fasteprædiken og Passionsandagt.

Sakramentskirken

Palmesøndag Kl. 9,30 Højmesse. Mandag Kl. 20 Knud Lavards Broderskab. *Skærtorsdag* Kl. 8 Højmesse. Kl. 17 Passionsandagt. *Langfredag* Kl. 10 Gudstjeneste. Kl. 17 Andagt.

St. Mariæ Kirke

Fredag d. 12. April Kl. 19,30 Korsvejsandagt. *Palmesøndag*: Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Palmevielse, Procession og Højmesse. *Onsdag*: Kl. 19,30 Fasteprædiken af Pater Jan Ballin. *Skærtorsdag*: Kl. 8 Højmesse, derefter Tilbedelse hele Dagen, Kl. 17 fælles Bedetime. *Langfredag*: Kl. 10 liturgisk Gudstjeneste.

ste, Kl. 17 Andagt med Jeremias Klagesange.

Gudstjeneste i St. Annæ Kirke

Fredag d. 12. April Kl. 20: Fasteprædiken og Korsvejsandagt. *Palmesøndag*: Kl. 8½ Sangmesse. Kl. 9½ Palmevielse, Procession og Højmesse med Oplæsning af Kristi Lidseshistorie efter Matthæus. Kl. 18 Andagt. *Skærtorsdag*: Kl. 8 Højmesse. Kl. 18 Prædiken og Andagt. *Langfredag*: Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 18 Prædiken og Korsvejsandagt.

St. Andreas Kirke

Palmesøndag: Palmevielsen begynder Kl. 9¼. *Onsdag*: Mødreforeningens Messe Kl. 9. *Skærtorsdag*: Kl. 8 Højmesse. Kl. 17 Andagt. *Langfredag*: Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 17 Andagt.

St. Antoni Kirke

Palmesøndag: Palmevielse og Højmesse. *Tirsdag*: Kl. 20 Aabent Hus for Ungdommen. *Skærtorsdag*: Kl. 8 Højmesse, derefter Tilbedelse hele Dagen. (Husk Listerne). Andagt Kl. 8. *Langfredag*: Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 15 Korsvej.

St. Therese Kirke

Palmesøndag: Før Højmassen Kl. 8,30 Palmevielse og Procession. *Skærtorsdag*: Kun een Messe Kl. 8,30. *Langfredag*: Langfredagsliturgi Kl. 8,30; Korsvejsandagt Kl. 15.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

April:

14. S. PALMESØNDAG (319—
(violet) 33); Præf. (517).

15. M. FERIA (354); 2. Bøn: For
(violet) Kirken eller For Paven
([123, 122]); Præf. (517).

16. Ti. FERIA (358); som Mandag.
(violet)

17. O. FERIA (373); 2. Bøn: St.
(violet) Anicetus ([9]); Præf.
(517).

18. T. SKÆRTORS DAG (392—
(hvid) 34).

19. F. *) LANGFREDAG (404—35).
(sort)

20. L. PAASKELØRDAG (433—
(violet) 36).
og hvid)

21. S. 1. PAASKEDAG.
(hvid)

*) Langfredag afholdes i alle Kirker og Kapeller *Kollekt for den hellige Grav og andre Steder i det hellige Land.*

Med Blomster og med Palmer
drager Folkeskarerne Frelseren i
Møde og hylder værdigt Sejrrherren
paa hans Triumftog. Folkeslagene
bekender lydt Guds Søn, og til Kri-
sti Pris toner Sangen mod Sky: Ho-
sanna i det høje!

Palmesøndag. Antifon.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Predgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 11-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Immaculatakirken

Palmesøndag begynder Palme-
vielsen Kl. 9½; derefter Højmesse
med Oplæsning af Lidelseshisto-
rien. Skærtorsdag: Højmesse Kl. 7.
Hellig Time Kl. 18. Langfredag: Kl.
7 Liturgisk Gudstjeneste. Kl. 14,30
Korsvejsandagt med Korsets Ned-
læggelse.

St. Knud Lavards Kirke

Palmesøndag: Palmevielse for
Højmassen Kl. 10. Skærtorsdag: Kl.
10 Højmesse. Derefter Tilbedelse.
Kl. 19 Sakramentsandagt. Langfre-
dag: Kl. 10 Liturgisk Gudstjeneste.
Kl. 15 Andagt med Fasteprædiken.

St. Augustins Kirke

Palmesøndag: Kl. 8 Palmevielse,
Procession og Højmesse. Onsdag:
Kl. 20 Tenebræ. Skærtorsdag: Kl.
8 Højmesse. Kl. 20 Tenebræ. Lang-
fredag: Kl. 8 Gudstjeneste. Kl. 20
Tenebræ.

INDBYDELSE

BILLETER

KATALOGER

Bogtrykkeriet „Athene“

Svanemosogaardsvej 4 · C. 11. 313

Aalborg

M. Thomsen Støtt

Entrepreneur og Murermester

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entrepreneurforretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entrepreneur

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Rbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtvej

Farum

Skærtorsdag: Kl. 8 Højmesse m.
Prædiken. Kl. 20½ Andagt. Lang-
fredag: Kl. 9½ Gudstjeneste. Kl.
20¼ Fasteprædiken og Andagt.

Basaren

Husk at aflægge et lille Besøg
paa Elisabethforeningens Basar
Palmesøndag d. 14. April fra Kl.
9—18 og Mandag fra Kl. 10—15,
Bredgade 67, 2., o. G.

I Boderne er der mange nyttige
Ting. Værdifulde Lotterigevinster.
Restauranten byder paa ægte Kaffe
og The, Kager og dejligt Smørre-
brød. Smørmærker bedes medbragt.
Styrelsen.

D. K. K. F.

Retræter med Højskole i Trørød

Fra Søndag den 18. til Søndag den
25. August Retræte under Ledelse
af Pater Boerrigter S. M. M. og Høj-
skole ved Forfatterinden Fru Ka-
ren Plouggaard.

Fra Mandag den 26. August til
Mandag den 2. September Retræte
med Højskole under Ledelse af Pa-
ter Coenen S. J. Eneværelser 35
Kr. To- og Tresengsstuer 30 Kr. —
Sovesal 25 Kr. Lagener Pudevaar,
Haandklæder og Serviet medbrin-
ges. Deltagelse bedes meldt til Se-
kretariatet, Pile Allé 23 A, th. Tlf.
Eva 7091.

Eukaristisk Forening

for Sct. Ansgars Sogn

Medlemmerne opfordres til saa
talrigt som muligt at deltage i Til-
bedelsen Skærtorsdag ved »den hel-
lige Grav«.

Radio er en Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DAN HILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-38

Tlf. 778 - 728

Horsens

<p>Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 818</i> Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt <i>Installatør for Sct. Joseph Søstre</i></p>	<p>„Melkældereren“ <i>„Sinedgade 91 . Horsens . Telefon 2893</i> Alt i Mel - Gryn - Fødestoffer <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Ledig</p>	<p>Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Wittrup <i>HORSSENS TEXTILVÆGER</i></p>
<p>Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779 <i>anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt</i></p>	<p><i>Malerier . Billeder . Spejle</i> saa . . . Franz Høy</p>	<p>Holmboe . Horsens <i>Farver og Lakker</i></p>

Aarhus

<p>Telegramhallen <i>Brunnsgade 55 . Tlf. 2424 - 4348</i> Alle Dag- og Ugeblade løres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Adelørn . Telefon 7238 Glas, Porcelæn, Køkkenudstyr Hj. af Norsgade og Nørreallé Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Benyt Herre- og Damefrisørsalonen <i>v/ O. Aagaard</i> Tietgensplads 14 . Tlf. 8853</p>	<p>J. P. Sørensen <i>Kolonial, Vin og Delikatesser</i> Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester . Konditor Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Erik's Fiskehal <i>Altid friske Varer</i> Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>syn. Gummibadehætter Gummibukser Gummianderlag Gummiforklæder</i> HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>	<p>R. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>
<p>Smørrebrød „BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 . 4089</p>	
<p>A. B. C.</p>	<p>Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>	
	<p>MEJERIEET Vesterbo Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

Randers

KALD ALTID

JOHS. STOFFREGEN

Malermester
Telefon 3204 . Randers
Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Brdr. Qvist Brændselsforretning

Kul . Koks . Terv og Optændingsbrænde
til billigste Priser
Randers, Adelgade 10, Tlf. 1375
Leverandør til St. Josefs Hospital

Johs. E. Mortensen

Bagermester
Nørreboulevard . Telefon 1157
Lev. til Sct. Josefs Hospital

N. M. Nielsen

Vand- & Gasmesterv. Martin Nielsen
W. C. Installationer, Rep. af Centralvarmeovne
Markedsgade 16, Telefon 1834
Leverandør til St. Josefs Hospital

Mineralvandsfabrikken

»CITO«

Slyngborggade 21, Tlf. 48, 146
Lev. til Sct. Josefs Hospital

N. H. MØLLER

Brødregades Fiskehandel
Altid friske Varer
Telefon 628 og 3728
Leverandør til de katolske Institutioner

Knud Pedersen . Slagtermester

1. Kl.s Kød og Paalæg
Dronningborg, Telefon 649

Leverandør til de katolske Institutioner

Alt vedrørende Begravelser i By og paa Land ordnes uden ekstra Betaling . . .

M. MØNSTER'S
Snedker- og Liggisteforretn., Tlf. 2161
Nørregade 10 (v. Brønden).

Vejle

Tegn Deres

Forsikringer

hos
N. Fr. Petersen
Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester
Prima Kød og Flæsk
Stalgaardsg. 24, Tlf. 931
Lev. til St. Maria Hospital

J. ANCKER & SØN

Murermestre Alt Murerarbejde
Tønnesgade 36 . Telefon 1438
Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Hvidehus Boglade

Jul. Jensen . Jens Hagner
Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360
... Bogladen med de mange Bøger

Mel- og Foderstofforretning

J. Jensen
Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle
Leverandør til Sct. Maria Hospital

Hansen Pærhøi & Søn

Glarimester . Kunsthandel
Søndergade 4 . Vejle

M. Nielsen . Bagermester

Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Arbejdernes Fællesbageri

Aktieselskab
Bleggaardsgade 15, Tlf. 287-597
Leverandør til St. Maria Hospital

Katolske Begravelser

v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9
Telf. 725

58 Aars Erfaring

Theophil Petersen

Linoleum, Tapet- og Farvehandel
Vejle Telefon 130
Lev. til de katolske Institutioner

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen
Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

Carl Petersen Slagtermester

1. Kl. Varer . Pølsefabrik
Nørregade 2 . Telefon 1721
Leverandør til St. Maria Hospital

Jørgen Petersen & Co.

Tomrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen)
Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631
Lev. til de katolske Institutioner

C. V. Berg Blikkenslagermester

Autoriseret Oas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

A-s Vejle Mælkekompani

Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69
Lev. til de katolske Institutioner

G. Andreassen . Papirhandel

Severin Wullf's Eftl.
Telefon 25 — Vejle

Niels Bentzen & Co.

TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307

Katolsk Ugeblad

21. April 1946
94. Aargang
Nr. 16

Vaarens Budbringer

af Karen Plovgaard

Barokkens Mestre
skildrer Opstandelsen

Afskedsfesten i Randers
for Hospitalets Søstre

LANGFREDAG i Jesu Hjerter Kirke i København

Omkring Paaskefesten

Mon nogen Skeptiker kan nægte, at Jesu Disciple tabte Hovedet, da Han blev arresteret. Man indrømmer nødt, at man har været fejj, og Beretningerne om, hvorledes Disciplene to Gange faldt i Søvn i Stedet for at vaage og bede med Ham, hvorledes de svigtede Ham og flygtede i det afgørende Øjeblik, er

ikke den Slags Ting, Evangelisterne kan antages at have opfundet. Maaske illustrerer Skildringerne fra Oliebjerget bedre end noget andet den hensynsløse Sandhedskærlighed, der beherskede de Kristne i Kirkens første Dage.

Syv Uger efter Sammenbruddet udsætter de samme Mænd

sig for Fængsling, Tortur og Død for Hans Navns Skyld, som de lige havde svigtet i Fortvivelse. Hvordan forklare denne psykologiske Revolution? Kun een Forklaring yder Retfærdighed til alle Sider, Peter's: »Gud har oprejst Ham, hvad vi alle er Vidner til.«

Det er ikke gennemførligt at tilskrive Apostlenes Oplevelser efter Korsfæstelsen en kollektiv Hallucination. Kun Mennesker, som anser svære Ord og halvvidenskabelige Fraser for fyldestgørende Beviser, kan tænkes at acceptere Hallucination som en Forklaring paa Opstandelsens Problem. Videnskaben kender intet historisk Eksempel paa Hallucinationer i dette Omfang, og Psykologerne tør ikke bekræfte den blotte Mulighed af et saadant. Fænomen. Normale Mennesker under unormale Forhold, og unormale Mennesker under normale Forhold, er Genstand for isolerede Hallucinationer, — men vi har ingen Beretning om normale Mennesker, der, ikke een, men adskillige Gange, under normale Forhold er blevet kollektivt grebet af samme Hallucination. Normale Menneskers Hallucinationer er fremkaldt af en voldsom Spænding i Sindet, specielt af Forventning, men Disciplene var blot modløse, havde opgivet alt Haab. De »skjulte sig af Frygt for Jøderne«. To af dem gendelte ikke engang Kristus, da Han viste sig for dem. Hvis her

(Fortsættes Side 244)

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

TIL AL VASK OG RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
TVILE LAGERBANKEN

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
*Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres*
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Peter Hansen
Tømrer- og Snedkermeste.
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Povl Løgager
Isenkram, Køkkenudstyr og Værktøj
Amagerbrog. 151, Am. 1252
Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

Husejernes Abonnement A-S
Blikkenslageri, Sanitet - Gas og Vand
Niels Ebbesensvej 19
Telefoner: C. 937-8453

M. A. Madsen *Murermester*
Engelstedsgade 13 . Telf, Ryvang 466
udfører Arbejdet for: de katolske
Institutioner

V. Mikkelsen
Alt i Ure . Brilller reparerer .
Guldsmederep. udf. Rimelige Priser
Griffenfeldsgade 54 . Nora 3465 y

M. P. Sørensen *Kranse- og Blomsterhdl.*
Griffenfeldsgade 35 . Nora 1508
anbef. sig med 1. Kl.s friske Blom-
ster hver Dag . Kistedekorationer
udføres fikst og billigt
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Gør Deres Indkøb af
Dagblade, Ugeblade og Tidsskrifter i
Kiosk Griffenfeldtsg. 37
Telefon Nora 5615
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Skotøjsreparation
1. Kl.s. Arbejde garanteres
Ved Klosteret 12, Ry 4398
Lev. til Benediktinerklosteret

Otto Albrechtsen *Ryvang 1160 y*
Lyngbyvej 2 (v. St. Vibenshus Runddel)
Cykler, Cykledele. Elekt. Artikler.
1. Kl.s Reparationsværksted.
Lev. til Benediktinerklosteret

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i
Bageriet ved Klosteret
Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 4414
Leverandør til Benediktinerklosteret

Axel Steckhahn
Kolonialvarer og Delikatesser
Gl. Kongevej 155 . Tlf. 8016
Lev. til katolske Institutioner

Vaarens Budbringer

Af Karen Plovgaard

Digteren Goldschmidt skriver i en af sine Bøger: »I de store Stæder hører man, at Vintren gaar, og Foraaret kommer, man ser det ikke. Man er afskaaret, Skibet staar paa det ensomme Bjerg, og udefra kommer Budskabet: Nu svinder Vandene. Men om ogsaa den ny Sol sender sit Olieblad, og Violer bringes ind i Kræmmerhuse, stiger man dog ikke straks ud; man venter, til alt er ryddeligt, Vejen jævn, Skov og Mark gjort komfortabel, og begiver sig da ud for at tage det hele i Øjesyn.«

Ja, saadan gjorde man paa Goldschmidts Tid; men saadan gør man ikke længere. Siden da har Byboen »opfundet« den friske Luft og de lange Vandringer, ogsaa før Naturen blev »komfortabel«. Og den, som traver sin Tur under den tidlige Vaars Himmel, faar ingen Anledning til at fortryde. Man bliver gjort klar over mange Ting, man ellers vilde lade glide forbi sig eller glemme.

Man ser en Bondemand gaa langs sin Kornmark. Hans Sind er til Randen fyldt af Foraarets Spænding. Han tænker maaske paa, at nu er den der igen, den Tid, han har ventet saa længe. Han tænker vel paa een Ting til: nu har han gjort sit. Nu maa Kræfter, som han ingen Indflydelse har paa, gøre Resten. Maaske føler han en lille Smule Utaalmodighed i sin Sjæl.

Han kan ligesom ikke vente, til han ser sin Ager grønnes. Derfor bøjer han sig ned og giver sig til at skrabe i Mulden med sine Hænder. Han gør det forsigtigt. Lidt efter staar han med et Bygkorn i Haanden.

Der har han Vaarens Under for Øje og i Hænde. Skallen har spaltet sig, ud af Revnen stikker en spæd Spire. Den er Svaret paa hans stumme Spørgsmaal om, hvorvidt Saatidens

Slid ogsaa i Aar vil bære Frugt.

Spiren har svaret, at den og alle Søkende er undervejs for mangetusindstemmigt at forkynde, at endnu en Gang har Livet sejret over Vinter og Død. Hvorledes det end gaar til i den ilde medhandlede Verden, hvor mange Byer, der end er brændt, hvor mange Skibe, der end er sænket, hvor store Værdier, der end ergaaet til Grunde, hvor meget Liv, der med velberaad Hu er lagt øde, saa gaar Naturen sin Gang efter evige Love. Dag og Nat, Sommer og Vinter, Kulde og Hede vil, som skrevet staar, stadig følge hverandre i idelig Vekslen, og i Henhold hertil springer Blomsterne ud, Græsset grønnes, og Træerne faar Knopper.

Den lille, graagule Spire i Mandens Haand forkynder det.

Og Spiren har nogle »uægte« eller i alt Fald uønskede Søstre, Følfodsblomsterne, der, smilende som Sole i Vejkanten, højlydt beretter om det samme. Blandt Vaarbedudere er Følfoden af dem, der er først paa Færde. Dens brede Smil er uimodstaeligt. Vist er den en Snylter, som ingen har haft Bud efter; men det er umuligt at se surt til dens

Blomster. Fjendskabet mellem Jorddyrkeren og den bliver først bittert, naar den slaar om sig med de omfangsrige Blade, der ligner grønne, lukkede Hestesko.

Men saa langt gaar Tankerne næppe i disse Vaarens Dage. Ikke hos Følfoden i alt Fald. Den udfolder sig med et Humør, der grænser til Letsindighed, en Letsindighed, som kan komme den dyrt at staa. Dens overdaadige Glans lokker plukkende Hænder til. Buketterne, som samles ind til Øjenlyst, rummer en Del af Fremtidsmulighederne. De repræsenterer Millioner af Følfodskorn, som aldrig kommer til Udfoldelse. De visner med Buketten og kastes bort — et Resultat, der ikke er efter Naturens Bestemmelse, men vel efter Agerdyrkerens Hoved.

Danmarks Vaar melder sig imidlertid ikke blot med kriblende Liv og med straalende Farver. Den bringer ogsaa Bud gennem en Rigdom af Toner. Det er i det hele taget Mangfoldigheden, som præger Foraartiden.

Vaarens Musik er ikke en rigtig Tone. Den er et Orkester. Hver Fugl synger med sit Næb; men de synger alle om det samme. Det er Emnet fra gammel Tid: »Hvert Aar, naar Taagerne flygter hen — —«, som trakteres og varieres. Stærene med deres metalglinsende Fjer siger det paa deres Maade, naar de i Solglansen sidder paa Husgavlen. Lærken synger det samme Bud-

Notre Dame

skab ud, mens den slaar sine Pi-rouetter under den usandsynligt høje Foraars Himmel, Svalerne kvadrer fra Kirketag og Lerbrinker den samme livsbe-kraftende Musik.

Jo, der er Profeter nok, som kan paaminde det træge Menne-skesind om, at endnu en Gang har de opbyggende Magter faa-et Overtaget over dem, der bry-der ned, hvilket er en Trøst at kunne konstatere paa en Tid, da en vanartet Slægt kun meget langsommeligt synes at nemme og efterfølge Vaarkræf-ternes opbyggende Tendens.

I Vaarforkyndelsen er den stærkeste Røst dog Paaskens Tone.

Mægtigere end noget andet ta-ler den om Livets Sejr over Død og Forkrænkelighed.

Fra Lidelsens Dybde til Ju-belens Højde behersker og bærer den vore Sind, faar dem til at klinge med.

En parisisk Ven sagde en Gang til mig: »De skal gaa i Ma-deleine Palmesøndag, i St. Sul-pice Skærtorsdag, i Notre Dame Paaskelørdag og Paaskemor-gen.« Jeg gjorde saa og glædede mig derover. Paaskens Palmer og Buisson, Madeleines skønne Orgelværk og Processionens Sang gav den skønneste Ramme omkring den hellige Messe. Skærtorsdag i St. Sulpice var og-saa en højtidfuld Oplevelse, hvor man under de ydre Toners Tystnen begyndte at fornemme Paaskens dybe Alvor, der kul-minerer Langfredag. Min Ven havde ingen Direktiver givet med Hensyn til denne Dag; men jeg tilbragte den i en lille Klo-sterkirke, hvor jeg dagligt hav-de min Gang, og hvor det mod-tagelige Sind altid fandt den rette Rytme, hvor man under Langfredagens Liturgi fandt ned til det Lidelsens Dyb, hvorfra man i sin Nød raaber til Gud. Og Paaskelørdag Morgen saa jeg den ny Ild tændes og hørte Sal-metoner paany. Som et Brus af mægtige Vinger hævede Orgel-musikken sig mod Kirkens Hvævl. Gloria in excelsis Deo! Men Paaskemorgens fulde Kor af Stemmer, dens jublende Mu-

sik, et Hav af Blomster i Kær-ternes Glans. Sejrsbudskabet, der i samme Stund vil forkyn-des Jordan over, blev til en Høj-tidsudfoldelse, der rev alt og al-le med sig.

Dette ligger Aar tilbage, og det var i et katolsk Land, hvor Men-neskemasserne i langt højere Grad end herhjemme deltager i Paaskens Helligholdelse. Men ogsaa her til Lands blander Klokketoner sig med Vaarens Musik. Mange Steder træffer man endnu paa Levn fra gamle Dage, naar Talen er om Højtid-sklokkerne.

Omkring Paaskefesten (fortsat fra Forsiden)

er Tale om en Hallucination, er det i Sandhed en genstridig en! Den ikke alene viser sig i 40 Dage for Disciplene. Den spiste sammen med dem. Den lader den tvivlende Thomas røre ved sig. Thomas har ikke været nem at løbe om Hjørner med! — Er det for øvrigt muligt at bibringe en Mand en Hallucination grad-vis, imod hans negative Overbe-visning?

Kristi Tilbagekomst omforme-de fuldstændig Disciplene. Hvil-ken anden Begivenhed kan for-klare, at disse frygtssomme, for-fulgte Mennesker pludseligt op-træder som en Gruppe sejrige Missionærer i Jerusalem: »I jø-diske Mænd, og alle I, som bor i Jerusalem! Dette være Eder vitterligt ... at Gud har oprejst Ham fra de Døde.« Den samme Peter, som sagde disse Ord, hav-de 2 Maaneder før fornægtet sin Mester. Havde Disciplene næret den ringeste Tvivl om Kristi Op-standelse, vilde de i hvert Fald have prædiket i det afsides Gali-læa i Stedet for at vende tilbage til Jerusalem, Farisæernes og den romerske Prokurators Ho-vedkvarter. De vidste, at Fæng-sel og Død truede dem der; al-ligevel valgte disse Mænd, der saa kort i Forvejen var flygtet i Rædsel, at begynde deres Angreb midt i Fjendens Lejr.

En mærkelig Flok Bønder og Fiskere, der vovede at tage det

En gammel jysk Ringer vilde for Eksempel gøre Paaskeklok-kens Kimen til noget særlig fest-ligt og indbød derfor Byens Børn til at indfinde sig i Kirke-laarnet, hver med sin Hammer, for, som han sagde, at hjælpe ham med at forkynde Paasken med »fuld Musik«. Han mente, at saa stor en Højtid fortjente det.

Mon han ikke havde Ret i det? Er der nogen Højtid, der i sig rummer stærkere, mangfoldige-re, skønnere Toner? Og som forkynder sig selv paa mere op-højet Vis?

op med Judæa's intellektuelle Centrum — at tale imod drøvne Rationalister, og som efter 20 Aars Propaganda truede det ro-merske Imperiums indre Fred.

Naar vi i vore Dage tænker paa denne Kristendommens for-bløffende Sejr, maa vi tillige hol-de os for Øje, at Romerne for-agtede denne fjerne jødiske Pro-vins. Det var grotesk, at en lat-terlig lille, jødisk Forbryder, henrettet af den stedlige Proku-rator, skulde gøre Krav paa at være Gud. Ikke blot »en Gud« — dem var der saa mange af — men GUDEN, ham de selv følte Savnet af midt i deres mytolo-giske Virvar.

Man forestille sig engang, at en tilfældig Mahdi's Disciple, ef-ter at han var blevet skudt af de engelske Myndigheder, tog til London og prædikede ham op-standen, — at de omvendte det britiske Imperium til deres Tro, saa mærkelige afrikanske Cere-monier afløste Gudstjenesterne i Londons og Imperiets Kathedra-ler, — saa har man et Billede af det revolutionerende og fornuft-stridige, der skete, da Kristi Di-sciple erobrede Rom.

I den fysiske Verden venter vi at finde Aarsager bag Virknin-ger. Vi har ingen fornuftspræget Grund til ikke at prøve at finde tilsvarende Sammenhæng paa det psykologiske Omraade. Kri-stendommens Sejr, Historiens

tilsyneladende Brud med den sunde Fornuft, kan kun forklares ved det overnaturlige: »Men Gud oprejste Ham«.

Den som vil hævde, at Disciplenes Forvandling skyldes en subjektiv Illusion, maa forklare, at Kristi Grav var tom. Profetierne havde sagt, at Messias vilde opstaa fra de døde paa den tredie Dag, og Jøderne nægtede at anerkende Kristus som Messias. Kristus havde anvendt Ordene paa sig selv og tilføjet, at Opstandelsen vilde være et Bevis paa hans Guddom. Jøderne anerkendte langt mindre dette. De var kort sagt i højeste Grad interesserede i at gøre aabenbart for alle, at Kristus var og blev død. Derfor satte de en Vagt ved den forseglede Grav, men da denne paa den tredie Dag var tom, kunde de ikke give en holdbar Forklaring. De kunde kun henvise til, at Disciplene »aabenbart« havde stjaalet Kristi Legeme. I hele den samtidige Litteratur, romersk, jødisk og kristen, findes ikke een Antydning af, at Gravens Tomhed kunde diskuteres. Tværtimod stod Diskussionen paa, om Disciplene var Bedrager, eller om Kristus var opstanden. Havde der været det fjerneste, der tydede paa det første, kan vi være sikre paa, at Jøderne havde fremhævet det saa kraftigt, at det aldrig var blevet glemt.

Et absolut Bevis for, at en historisk Begivenhed ikke har fundet Sted, kan næsten aldrig skaffes. Men i dette Tilfælde er Beviserne for Disciplenes gode Tro overvældende. Hvis de havde stjaalet Kristi Legeme, vilde de have haft det bedst mulige Bevis for, at Han ikke havde opfyldt sine Løfter. Han vilde være blevet en stakkels Fanatiker i deres Bevidsthed, død for sin sindssyge Idé. Men i saa Fald, hvorfor skulde de have dannet en Sammensværgelse for at overbevise Verden om en Løgn. Er det overhovedet tænkeligt, at disse 12 Mænd, som vi kender dem, kunde fatte Planer om Bedrag i det Omfang? Og hvis de havde gjort det, hvor er det muligt, at Sandheden aldrig kom frem? At end ikke een af dem

brød ud? Hvad vandt de ved deres Sammensværgelse? De blev afskaaret fra Slægt og Venner. De levede et haardt Liv i Fattigdom. Alt dette for en bevidst Løgn? Kunde de paa sligt Grundlag have faaet Energi til en Mission, der forandrede Verdens An-

sigt? Sidst og især, hvad i denne Løgn kunde inspirere dem til at gaa i Døden med Glæde?

»Jeg tror,« siger Pascal, »paa de Forfattere, der sætter Halsen i Pant for deres Historier.«

d'A.

Et sælsomt Syn *Af Mary Gordon*

(Efter „Our Sunday Visitor“)

Jane Doe knælede i den nederste Ende af Midtergangen i den gamle Sct. Patricks Kirke i — lad os sige Janesville i Wisconsin.

Det var tidligt om Morgenen paa Alle Sjales Dag, den eneste Dag i Aaret foruden Julen, hvor Præsterne kan læse tre Messer, og det var Janes Hensigt at overvære alle seks Messer. Det vilde ikke blive et Spørgsmaal om lang Tid, thi paa saadanne Dage følger Messerne hurtigt efter hverandre.

Klokken var endnu ikke halv seks om Morgenen. Kirken var en Kende kølig, men Varmeapparaternes Syden gav Løfte om Temperaturændring. Jane had sin Morgenbøn endnu engang meget langsomt og samvittighedsfuldt, det gjorde hun altid, naar hun overværede den hellige Messe, det syntes hende, som om hendes Bøn fik et mere personligt Præg, naar hun bad foran det allerhelligste Sakramente. Hun vidste, at det ikke var nødvendigt, men hun haabede inderligt, at de Bønner, hun i Løbet af November Maaned maatte bede, vilde komme de afdøde Sjæle til Hjælp, saa hun gentog dem.

Nu traadte den ydmyge og helgenagtige Sognepræst ud af Sakristiet, og den første af de seks Messer tog sin Begyndelse.

Jane Doe fremsagde Confiteor og derefter tilføjede hun: Kære, himmelske Fader, lad mig bivaane den hellige Messe med saa megen Opmærksomhed og Hengivelse, som en Sjæl, hvem du vilde tillade at komme tilbage fra Skærsilden for endnu engang

at knæle i denne Kirke, hvor han saa ofte i Live havde knælet.

Og nu syntes noget mærkeligt at ske.

Hun stirrede paa Alteret følgende Præsten, mens han læste Messe, hun blinkede, stirrede igen, og hun var lige ved at skribe af Forundring: En Mand kom op gennem Midtergangen — forstaa det rigtigt, kære Læser — han kom gaaende op gennem Midtergangen fra Alteret, langsomt, men øjensynligt vel vidende, hvad han gjorde, og han traadte ind i den tomme Bænk lige foran Jane Doe. Ved hans Side gik en Engel, og uden nogen Forbavelse forstod Jane, at det var hendes Faders Værnengel, som gik ved Siden af Manden.

Derefter vendte Jane Doe alter sit Blik fra Alteret og til Midtergangen; en Kvinde — ak, hvor godt kendte hun ikke den Kvinde — kom nu op gennem Gangen. Og hendes Moders Skytsengel fulgte hende og hun kom med den samme stille Selvfølgelighed, som havde præget Janes Faders Komme, for at knæle ved hans Side. En yngre Kvinde — Janes ældre Søster — fulgte saa, og derefter en høj, ung Mand. — »Tom« — hviskede Jane med forundrede Øjne, og endnu en ung Mand fulgte — »Jack!« — Jane udtalte hans Navn næsten højlydt, thi det var hendes Broder, som fornylig var død. Med dem alle fulgte en Engel, men disse syntes ikke at opfylde nogen Plads i Bænken, endskønt de øjensynligt knælede Side om Side med Sjælene.

Jane betragtede sin Fader: hendes Fader, som havde været hendes fortrolige, som hendes store Bror og Kammerat fra hendes tidligste Barndom til hans Livsvejs Ende, han overværede Messen med samme Deltagelse, som han gjorde det før sin Død. Hun ønskede inderligt at tale med ham, røre ved ham. Han var i Bænken lige foran hende — men noget holdt hende tilbage. Hun saa paa sin Moder. »Hendes Haar er lige saa smukt som altid,« tænkte hun og betragtede det sølvhvide Haar, der kronede Hovedet paa den ældre Kvinde foran hende. Hendes Mor havde en Rosenkrans i Haanden. »Det vilde ikke have været min Mor uden disse smaa Sølvperler,« tænkte Jane og undrede sig paa samme Tid over, hvorledes hun kunde holde sig tilbage fra at kalde sine kære Forældre ved Navn.

Men hun forstyrrede ikke dem i Bænken foran sig, og gav sig i Stedet til at betragte den unge Pige, som knælede ved Moderns Side. Det var Janes ældre Søster, Mary. Mary, som var blevet gift kort efter sin Studentereksamen, og som bar sin Studenterklædning som Bryllupsdragt. Hun lignede en Dronning, som hun kom ned gennem Kirken ved sin tilkommendes Arm, Mary, hvis Ægteskab havde fristet den tunge Skæbne ikke at være blevet velsignet med Børn, Mary, hvis Arbejde blandt fattige og syge havde gjort hende elsket og til Eksempel vidt omkring, og hvis Død var blevet inderligt beklaget i By og Sogn.

»Hun maa være, hvor Børnene er,« tænkte Jane. »Aa, ja, selvfølgelig maa hun være, hvor der er mange Børn.«

Janes yngre Bror, Thomas, knælede Side om Side med Mary. Thomas, som havde faaet Permission fra Officerslejren for at sige Farvel til sin elskede Mor, hvem Dokteren havde erklæret sig ude af Stand til at redde. Men Modern levede endnu syv Aar, og Kaptajn Thomas, stor, stærk og mandig, blev angrebet af Influenza, mens han paa Vejen hjem tog en syg Soldat i sin Varetægt og døde 24 Timer efter

at være kommen hjem til sin Moders Sygeleje.

»Han er lige saa smuk som altid,« tænkte Jane. »Gud give hans Sjæl Hvile.« Thomas havde aldrig før været syg, men det var netop den Slags sunde Mennesker, som den frygtelige Epidemi i 1918 angreb haardest. Jane huskede, hvorledes flere Læger blev tilkaldt, men de kunde kun konstatere, at Thomas var blevet angrebet farligt af Influenza. Jane fortalte Thomas det og tilføjede, at han maaske hellere maatte sende Bud efter en Præst — thi — thi — naa — hvorfor græde over de Minder nu? — Jane huskede, at hun havde sendt Bud til Præsten, men ingen Præst var til at komme i Forbindelse med. De var alle ude i lignende Mission i Menigheden.

Og saa begyndte Thomas' Dødskamp, som blev gjort værre derved, at Modern, som ikke fik at vide, at han var syg, laa i sin Seng i en anden Stue og kaldte paa ham i Feber.

Sygeplejersker kunde ikke opdrives, thi Nøden var stor over hele Byen. Jane huskede, hvorledes hun og hendes Søster havde tilbragt den halve Nat i Bønner og Pleje af de syge.

Toms blaa Øjne blev matte. »Jeg maa absolut ikke gaa herfra uden at skrifte og uden at modtage den hellige Kommunion,« blev han ved at sige til sine Søstre, da Præsten stadig ikke kom.

»Men, kære Tom, du ved jo, at Kærlighedsangeren og dit inderlige Ønske om at skrifte vil være tilstrækkeligt — ikke sandt — du forstaar det?« Janes Søster blev ved at gentage, at hun havde opvakt Kærlighedsangeren først med og senere for ham.

Paa en eller anden Maade var Tom kommen ud af Sengen i et ubevogtet Øjeblik og var besluttet paa, at naar Præsten ikke kom til ham, maatte han gaa til Præsten, men Søstre fik ham lagt til Sengs igen, og hans lyse Ansigt formørkedes af Dødens Skygger, fra hans Hals hørtes Dødsralen og han stirrede hjælpeløst (den store, stærke Tom) paa sine to Søstre. Hans Tunge

blev lammelig, han kunde ikke mere tale.

Saa kom Præsten, han lagde sin Haand paa Toms Pande, hvor Dødssveden nu sprang frem. »Kære Tom,« sagde Præsten, »kender du mig?« Og den Syge, som saa ud, som var han allerede død, aabnede sine Øjne, smilede og svarede med fast, klar Stemme: »Javist kender jeg Dem, Pater. Gudskelov, De kom i Tide.«

Tom talte ikke efter at Præsten var gaaet, indtil han efter i over en Time at have ligget ganske stille med et Krucifiks i sine Hænder, mens hans Søstre læste Efter-Kommunionsbønnerne og Bønner for en lykkelig Død, hørte sin syge Moder kalde: Thomas, min Søn, mit elskede Barn, Gud være med dig. Tom rejste sig halvt op i Sengen, som om han vilde gaa til sin Moder, og udtalte med en Stemme, hans Søstre aldrig glemmer:

Mor —. Og derefter paakaldte han sin Frelser — Jesus, og sank saa tilbage i sin Seng.

Jane vendte nu Blikket mod sin ældre Broder, Jack. Det var ikke længe siden, han døde. — Endnu igaar havde hun besøgt hans Grav og gydt Taarer derpaa, uden endnu rigtigt at kunne fatte, at hun ikke mere skulde se ham paa Jorden. Og saa var han her — lige foran hende, ganske uforandret — ak, hun maatte simpelthen bøje sig frem og tale til sine kære Afdøde. — Far — Mor — Mary — Tom — Jack, udrød hun og blev i det samme var, at Bænken foran hende var tom.

Jane knælede nær Midtergangen i den nederste Ende af den gamle Sct. Patricks Kirke i — lad os sige Janesville i Wisconsin. Det var Alle Sjæles Dag, og Sognepræsten kom nu frem fra Sakristiet for at læse den anden Messe. Og med taareblændede Øjne og taknemmeligt Hjerte bad Jane langsomt og af hele sin Sjæl: Jesus, Guds Søn, hav Barnhertighed med dem og giv dem den evige Hvile. O, Herre, lad dit stedsevarende Lys skinne paa dem og lad deres og alle troendes Sjæle hvile i Fred, Amen.

Afskedsfesten i Randers for Søstrene

(Efter Randers Dagblads Referat)

Natten mellem 31. Marts og 1. April Kl. 24 overtog Randers Købstadkommune og Randers Amtskommune Sct. Josephs Hospital, idet det nu er indgaaet under den nye Centralsygehusordning i Randers. Sct. Joseph-Søstrenes Orden har dermed afsluttet en 30-aarig opofrende Gerning i Randers.

Ved en enkel Højtidelighed Dagen inden tog Sygehusets Forretningsudvalg og de Overlæger, der har arbejdet sammen med Søstrene, Afsked med dem. I et Lokale i Hospitalets Stueetage samledes alle Søstrene med Forstanderinden, Søster Anastasia, i Spidsen med Amtmand Holck, Borgmester Chr. Sørensen, Lægerne og flere andre.

Amtmanden holdt en smuk Tale, hvori han fra Randers Byraad og Randers Amtsraad bragte Søstrene en Tak for 30 Aars Samarbejde. Sct. Joseph-Søstrene har her baaret Dagens Byrder, og det fortjener de Tak for. Naar vi har kunnet komme igennem de 30 Aar paa saa god en Maade, skyldes det først og fremmest Sct. Joseph-Søstrenes Ordenssamfund, og til dette skal Takken rettes. Amtmanden udtalte, at hans Møde med Søstrene i Randers havde givet ham Højagtelse for deres Samfund. De søger ikke deres eget, men udfører paatagne eller paalagte Forpligtelser uden at forfægte egne Interesser. Amtmanden fremhævede den Forhandlings-evne, Søstrene altid havde vist, naar nye Ting skulde tages op, og den kloge, administrative Evne, der var lagt for Dagen.

Afsked stemmer altid til Vemod, sluttede Amtmanden, og Søstrene skal vide, at vi, der bliver tilbage, altid vil huske og værdsætte deres Virke. Vi haaber, at Tanken om deres Gerning i Randers maa indgaa som et Minde om noget lyst for dem.

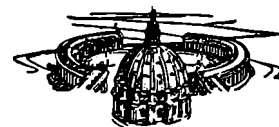
Pastor Ravelli takkede paa

Søstrenes Vegne Amtmanden for de varme Ord og for den Forstaaelse, de altid har mødt hos Myndighederne. Søstrene vil altid mindes Randers og stadig nedbede Guds Velsignelse over dette Hospital.

Overlæge Thomasen bragte paa Speciallægerne Vegne en Tak til Sct. Joseph-Søstrene, specielt til Forstanderinden for den udmærkede Maade, hvorpaa hun havde administreret Hospitalet. Dette har bl. a. givet sig Udslag i, at Sygehuset faktisk ikke har manglet noget i de sidste vanskelige Aar. Ligeledes takkede Overlægen Personalet paa Operationsstuen, fordi de altid var mødt veloplagte til Arbejdet. Den menneskelige Energi, der er sat ind for altid at være parat, er beundringsværdig — det gælder ogsaa for Søstrene paa Stuerne.

Overlæge Thomasen udtalte, at man gerne vilde vise Søstrene en Opmærksomhed ved deres Bortrejse, og man havde i Frankrig bestilt en Messebog, men desværre var den ikke naaet frem endnu. Naar den kom, vilde han bede Søstrene bevare den som et Minde om, at man havde været glad og taknemlig for deres Gerning.

Overlæge Bang bragte Søstrene en Tak fra Medicinsk Afdeling. Naar vi fra Lægeside kan sige, at alt er gaaet godt, skyldes det den Elasticitet, Søstrene altid har vist, og den Iver for at lære det nye, de altid har lagt for Dagen. Paa medicinsk Afdeling er Arbejdet blevet gennemført af 15 Søstre, skønt der efter Normen rettere burde være 50 Sygeplejersker. Søstrene efterlader Sygehuset i pletfri Stand, og de efterlader sig ogsaa andre Ting: En god Tone overfor Læger og Patienter og et Minde om en Stab af Sygeplejersker med en uselvsk Indstilling og et muntert Sind, altid vil-

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den tidligere amerikanske Præsident Hoover er under sit Besøg i den evige Stad blevet modtaget i Privataudiens af den hellige Fader. — For første Gang siden Krigens Afslutning er en Gruppe Tyskere, som havde taget deres Tilflugt til den neutrale Vatikanstat, blevet udvist. — Den tidligere italienske Gesandt i København, Grev Pasquale Diana, er blevet udnævnt til Italiens Ambassadør ved den hellige Stol.

Tyskland

Efter sin Hjemkomst fra Konsistoriet i Rom i forrige Maaned har Kardinal Faulhaber udsendt et Hyrdebrev til Indbyggerne i sit Bispedømme (München-Freising), hvori han bl. a. beretter om sine Besøg hos ca. 50.000 tyske Krigsfanger i Italien. Kardinalen udtaler sin Anerkendelse af den Behandling, der bliver tyske Krigsfanger til Del og giver Udtryk for sin Forhaabning om, at Størsteparten af disse snart maa vende hjem for at genoptage deres Arbejde i deres Fædreland, hvor saa store Genopbygningsopgaver venter paa dem.

lige og pligtopfyldende til det yderste.

Direktør West-Hansen, København, der er forretningsmæssig Leder af Sct. Joseph-Ordenen i Danmark, udtalte, at naar Søstrene nu rejser fra Randers, er det ikke, fordi de ikke har kunnet magte Opgaven, men det skyldes en Kontrakt, der har været løbende. De kan rejse bort med gode Minder om deres Gerning her. Direktøren sluttede med at udtale de bedste Ønsker for Sygehuset under de nye Former.

Overtagelses-Højtideligheden sluttede med, at de tilstedeværende Herrer tog Afsked med hver enkelt af Søstrene.

Foruden den endnu ikke ankomne Messebog forærede Lægerne Søstrene en kaligraferet Adresse og en Statuette. Til Afskedsfesten indløb en telegrafisk Hilsen fra Biskop Suhr.

▲ Francesco Vecellio: Opstandelsen (San Sebastia no i Venecia)

Det er Tintoretto, der har skabt Barokkens mest karakteristiske »Opstandelse«. At Maleren — hvad hans Fødselsdata angaar — slet ikke tilhører det 17. Aarhundrede, er mindre væsentligt. Med sin Pragt, sine Lys- og Skyggevirksomheder, sin lidenskabelige Patos, er Tintoretto mere end en Forløber for Barokken, han er dens Banebryder. Hans aandelige Udvikling er bestemt af Modreformationen, der paa det Tidspunkt beherskede hele Europas Tankegang.

Barokken var til syvende og sidst en religiøs Bevægelse, hvis Fødselsdag man kunde fastsætte til 16. August 1534, da Ignatius af Loyola aflagde Løfterne sammen med sine første Medbrødre eller maaske snarere 27. September 1550, da Pave Paul III stadfæstede Jesu Selskab.

Da Tintoretto begyndte sin kunstneriske Løbebane, var Verden i Oprør.

Mere end een Livets og Kunstens Morgenrøde var blegnet:

den primitive Kunsts jomfruelige Morgenrøde, det femtende Aarhundredes religiøse og Renæssancens humanistiske. Og af den politiske Virkelighed opstod der en Lidenskabelighed uden Lige: Det var ikke det dominikanske Spaniens Triumf, thi den ubønhørlige Kamp havde allerede trængt Vranglærerne i Baggrunden. Men Klokkerne kimede og Kirkens Triumf blev ogsaa Livets og Kærlighedens. Kunsten helligede sig paany Individets Skønhed og fremstillede denne Skønhed paa en særegen til Sensualisme grænsende Maade. Og dog var det ikke Hedenskaben, der triumferede. Barokken var langt snarere en umiskendelig Bekendelse til Katolicismens Magt. Frugtbarhedens Velsignelse steg atter op af Jorden efter at have ligget i Dvale saa længe.

Opstandelsen er en af de mest ophøjede Hæmmeligheder i Kristi Liv. Den er en Realitet, men hinsides enhver sanselig Opfat-

► Tintoretto: Opstandelsen (Sakristiet i San Rocco i Venezia)

Barok M ski Opsta

Tekst og Fot

kkens estre Idrer ndelsen

os: ACADEMIA

telse, og den, der ikke søger at forstaa den ud fra sjælelige Motiver, kan ikke eller i hvert Fald kun daarligt fatte den.

Dette gælder de fleste af de Barokmalere, hvis Opstandelsesbilleder er gaaet med over i Kunsthistorien: Bartolomeo Schedoni, der er kold og nøgtern som Klassicismen, Lanfran-

★ Luca della Robbia: Opstandelsen (Domkirken i Firenze)

† Bartolomeo Schedoni: Opstandelsen (Kgl. Galleri i Parma)

co og Cigoli. Det samme gælder et Billede af Frederico Baroccio i Kirken s. Gerolomini i Napoli. Levende og haandgribelig fremstillet er det kun paa Tintoretto's berømmelige Billede i S. Rocco i Venezia — Opstandelsen er en af de mest ophøjede Hemmeligheder i Kristi Liv, den er en højtidelig Bekræftelse paa Kristi Guddom.

Er Økonomien i Orden?

Økonomi. Dette Ord er i vore Dage velkendt, navnlig i de smaa Husholdninger i denne Rationeringens Tid. Det stammer forresten fra to græske Ord: øjkos, d. v. s. Hus, og nomos, d. v. s. Lov, Regel.

Men her skal ikke tales om Spar-sommelighed med Penge og Mad — det forstaar Husmødre sig bedre paa — men om en anden Slags Økonomi, der hører ind under Sjælesorgens Omraade.

Vi skal nemlig ikke blot holde Hus med vore Ejendele, vore Udgifter og legemlige Fornødenheder, men lige saa godt øve Økonomi, ja paa den rette Maade være sparsommelige med vort aandelige Eje, med Aandens Indtægter og Udgifter, især med vort Sjæleliv.

Allerede den hl. Skrift siger: »Alt sammen skal have sin Tid ... Der er en Tid til at plante og en Tid til at rykke op, hvad der er plantet. Der er en Tid til at tie og en Tid til at tale. (Præd. 3. Kap.).

Ogsaa paa det aandelige Livs Omraade gælder det om at plante og rykke op, om at handle og lade være, om at spare sine Kræfter, og at bruge alle sine Kræfter — alt efter Klogskabens Regler.

Tag for Eks. Troen. Gud kræver af os, at vi skal tro, altsaa at vi stoler paa hans Ord, selv om vi ikke indser dets indre Sandhed. Denne Tillid er fortjenstlig og kan avle et rigt Trosliv. Troen er en Risiko, set med Fornuftens Øjne, men den svarer igen til en Trosevne i os selv. Thi vi har en Trang til at vise Tillid, og vi forstaar godt, at Tilværelsens Gaader alligevel ikke kan rummes i vor lille Indsigt.

Men lige saa rigtigt det altsaa er at vove sig ud med Kristus som Fører og hans Kirke som Vejleder i det daglige, lige saa forhastet, ja forkert vilde det være at tro og vise Tillid til Personer og Fænomener, der lokker vor Nyfigenhed paa Bæner, der ligger helt uden for vort kristelige Trosomraade.

For flere Aar siden kom en ivrig Forkæmper for *Spiritismen* til mig og vilde omvende mig til Spiritismen. Andre har talt til mig om *Christian Science*. Men selv om

man, hvis man har Tilladelse dertil, læser disse Agitationskrifter og for Klarings Skyld sætter sig ind i disse Folks Anskuelser og Principper, mener jeg, at Resultatet maa være en energisk Afvisning. Thi som Katolik har man jo i Forvejen en grundet Tro paa det aandelige, paa Gud som Verdens Udgangspunkt og Maal, paa de gode og de onde Aanders Eksistens. Men at ville ved »Eksperimenter«, ved saakaldt Videnskab sætte sig i en Slags telefonisk Forbindelse med den Verden, om hvilken vi kun ud fra Troen er belært — det er for meget af det gode. Man bør virkelig svare disse Folk, at ens Tro ikke trænger til denne Ballast.

Den egentlige Spiritisme er for omfangsrigt et Kapitel til, at vi her kan komme ind paa den. Men det skal dog siges, at ingen Katolik paa denne Maade, altsaa ved nysgerrige Folks spiritistiske Seancer, kan faa det ringeste at vide om Livets store Gaader eller det mindste ud over det, Troen lærer. Og Kirken som den af Helligaanden ledede Sandhedslærer forbyder den Slags overflødige og skadelige, ofte som bevidst afslørede Møder. Netop her gælder det om at økonomisere med Troskraften. For megen Tro og Overtro er en Fare for den virkelige Tro, denne kristelige Dyd, der gennem Korset skal føre os til den fulde Erkendelse og endelige Sejr hisset.

Men naturligvis — de Mennesker, der er gledet bort fra praktisk Kirkeliv, har særlig let ved at ty til Spiritismen eller til *Christian Science*, som til et Surrogat for den sande Tro.

Christian Science er et panteistisk System, en Naturforgudelse, der paastaar at være Videnskab, ingen Religion. Det sidste er sandt nok, det første, at det er Videnskab, er derimod kun en Paastand, Løkkemad for uklare og fantastiske Mennesker, saa vidt jeg kan se. Det er en Blanding af Filosofemer og Fantasier, pyntede med smukke Talemaader, endda fra Biblen. Naturligvis er det Amerika, de »ubegrænsede Muligheders Land«, som danner den passende Jordbund for

Ind imellem —

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

denne Lære, hvis Profetinder — thi Kvinder har gjort sig særlig bemærket i denne Sekt — heller ikke gør Sagen bedre.

Altsaa lad os tro, tro med hele vor Sjæls Kraft — men ikke misbruge Troens Evne i en urolig Nyfigenhedens Interesse! Hvad tror ikke Folk paa — bare for ikke at tro! sagde den hl. Clemens Hofbauer ofte.

K. U. K. Ordrup

Tirsdag den 9. April havde vi Kredsmøde. Emnet var det 7. og 10. Bud, og Erik Guldager indledede. Diskussionen var bedre end ventet. Der viste sig trods alt at være visse Tvivlsspørgsmaal, som vi fik besvaret. Derefter havde vi Generalforsamling. Formanden forelæste Beretning, hvoraf fremgik, at vi havde haft 7 Kredsmøder, 3 Foredragsmøder, en Høstfest, en Tur til Helsingør og en Skitur. Desuden har vi afholdt en Julefest for Menigheden, samt en Sommerfest og en Propagandaaften, hvortil Menigheden var inviteret. Endvidere er der udkommet 7 Numre af vort Blad, som siden December 1945 er blevet udvidet til 8 Sider. Efter Valget ser Bestyrelsen saaledes ud: Franz Hoffmann, Formand. Kirsten Ottosen, Kassererske. Doris Guldager, Sekretær. Erik A. Guldager blev genvalgt som Redaktør, og Poul Bjørrild og Sven Damsholt valgtes til Revisorer. — Det var en god Aften, skønt der var mødt for faa.

Mødet Tirsdag d. 23. April aflyses paa Grund af Paasken.

Tirsdag den 7. Maj. Kredsmøde. Emne: det 8. Bud. Indleder: Poul Bjørrild. Derpaa Gramfoncauseuri over store Mestre.

Bestyrelsen.

FILM

Ugens Filmpremierer faldt alle om Mandagen den 8. April. — DSB-Kino bragte en fortræffelig Dyrefilm »Firbenede Gangster« og en interessant Billedserie fra det gamle og det nye NewOrleans, blandt andet af Jesuitternes Loyola-Universitet, oprettet 1911. De to Ugerevuer er meget slet kommenterede, men rummer fine Scener bl. a. af en opdukkende Vulkan i Stillehavet. Skipper Skræk Filmen »A Dream A Waken« med Olivia som Søvgænger er fra 1934 og vældig sjov. Og saa var der den danske »Stop Tyven før han stjæler«, Ole Palsbos morsomme Reklame for bedre Laase.

Colosseum præsenterede »*Slau ham ud, George!*« (Keep Fit!), en ny Formby-Film, den negang med Motivet fra en Frisksportskonkurrence, hvor Formby kommer fra den ene usandsynlige Situation over i den næste, kulminerende i en Boksekamp, hvor den lille, smalskuldrede Fyr slaar den muskuløse Sportsafdelingschef ud. — Entusiasterne kan roligt drage afsted mod Runddelen.

Roxy har sat den engelske Farce »*To skøre Spioner*« (Under your Hat) op. Ved Premierens var Publikum vildt begejstret, men det er alligevel et Spørgsmaal, om Filmens Humor helt kan kaperes af Danskerne. Jeg personligt synes, de to Revykomikere Jack Hulbert og Cecily Courtneidge var straalende, sikre i Form og Stil og med stort og ægte Lune. Det er ikke Film, men fotograferede Music Hall Numre, hvoriblandt man morer sig særligt over »*We Cant Find The Tiger Anymore*« og over den kosteligt spillede Scene, hvor de agerer Oberst og Oberstinde Lammelaar direkte hjemkommen fra Indien. Handlingen er nærmest parodisk, men de to Kunstnere er i Topklasse. —

(Af Pladshensyn maa en enkelt Anmeldelse vente til næste Uge. B. R.)

St. Ansgars Kirke

Paaskelørdag. Liturgien begynder Kl. 7½, Messe ca. Kl. 9. *Paaskedag.* Kl. 6 Korssets Optagelse og Messe. Kl. 8 stille Messe. Kl. 10 Pontifikalmesse. Kl. 17 Andagt. 2. *Paaskedag* Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse.

St. Mariæ Kirke

Paaskelørdag: Kl. 7 Indvielserne og Profetierne, ca. Kl. 8,15 Højmesse. *Paaskedag:* Kl. 6 Korssets Optagelse og Højmesse, Kl. 10 Højmesse. 2. *Paaskedag:* Kl. 9 Højmesse.

Sakramentskirken

Paaskelørdag begynder Ceremonierne Kl. 7. Højmesse ca. Kl. 8,15.

Paaskedag Kl. 6: Højmesse med Prædiken. Kl. 8: stille Messe; Kl. 10: Højmesse med Prædiken; Kl. 17: Sakramentsandagt.

2. *Paaskedag* Kl. 8: stille Messe; Kl. 10: Højmesse uden Prædiken. Ingen Andagt.

Tirsdag den 23. April Kl. 19,45: *Menighedsmøde.* Biskoppen kommer til Stede.

Jesu Hjerte Kirke

Paaskelørdag: Kl. 7: Liturgisk Gudstjeneste. Levitessen begynder Kl. ca. 8,30.

1. *Paaskedag:* Kl. 6: Korssets Optagelse, Messe; Kl. 10: Levitmesse; Kl. 19,30: Festandagt.

2. *Paaskedag:* Gudstjeneste som om Søndagen, dog ingen Messe Kl. 11,30, ingen Prædiken; Kl. 19,30: Andagt.

St. Antoni Kirke

Paaskelørdag Kl. 7 Indvielserne og Profetierne. Kl. ca. 8,30 Messe.

Paaskedag Kl. 8 Højmesse med Menighedens Fælleskommunion. Kl. 11 stille Messe. 2. *Paaskedag* Kl. 9 Højmesse.

St. Andreas Kirke

Paaskelørdag: Ceremonierne begynder Kl. 7. Højmesse ca. 8½.

Paaske: Kl. 6: Opstandeshøjtidelighed. Derefter Højmesse. Kl. 8: Stille Messe. Kl. 10: Højmesse. Kl. 11½ sidste Messe.

St. Knud Lavards Kirke

Paaskelørdag: Kl. 7: Ceremonier; Kl. ca. 8,15: Højmesse.

Paaskefest: Kl. 6,30: Korssets Optagelse. Højmesse; Kl. 8,30: Stille Messe; Kl. 10: Højmesse. Kl. 16: Festandagt.

Anden Paaskedag: Kl. 7,30: Stille Messe; Kl. 10: Højmesse.

St. Therese Kirke

Paaskelørdag. Ildens og Paaskelysets Indvielse Kl. 7: Højmesse ca. Kl. 8,30.

Paaskelørdag: stille M. Kl. 7,30; Højmesse Kl. 8,30; stille Messe Kl. 11.

2. *Paaskedag:* stille Messer Kl. 7 og Kl. 8,30. Ingen Messe Kl. 11.

St. Augustins Kirke

Paaskelørdag: Kl. 6: Paaskeceremonierne; derefter Højmesse. Kl. 20: Paaskens Matutin. *Paaskedag:* Kl. 8: Højmesse. 2. *Paaskedag:* Kl. 8: Højmesse.

Immaculatakirken

Paaskelørdag: Kl. 6: Ildens og Lyssets Indvielse. Kl. ca. 7: Højmesse med Vesper.

Paaske søndag: Kl. 6,30: Korssets Optagelse med Procession. Derefter Sangmesse. Kl. 10: Højmessens. Kl. 18: Festandagt.

Paaskemandag: Kl. 7: Kommunionssuddeling. Kl. 9: Sangmesse. Kl. 18: Festandagt.

St. Annæ Kirke

Paaskedag: Kl. 7: Højtideligheden med Korssets Optagelse og Sangmesse med Menighedens Fælleskommunion. — Kl. 10 Levitmesse. Kl. 18 Andagt.

2. *Paaskedag:* Kl. 8½: Sangmesse. — Kl. 10: Højmesse med Prædiken. — Kl. 18: Andagt.

Farum

Paaskelørdag: Kl. 6,30: Ildens og Paaskelysets Indvielse; derefter ca. 7,15: Højmesse.

Paaskedag: Kl. 9,30: Korshylding og Højmesse med Prædiken. Kl. 15,30: Festandagt.

2. *Paaskedag:* Kl. 9,30: Højmesse med Prædiken. Kl. 15,30: Sakramentsandagt.

BOGNYT

Nylig udkommet:

The mystical doctrine of St. John of the Cross. 176 S., Kr. 9,00.

Peter Schindler: Ønskerejsen

er blevet den store Succes. De vil mere Dem fra første til sidste Side. Forfatteren fortæller om en Rejse til Italien paa en saadan Maade, at gamle Italiensfarere pakker Kufferten med det samme, og Folk, der ikke har været der endnu, fatter den store, uigenkaldelige Beslutning. Pris. Kr. 2,85.

Atter paa Lager:

Franz Werfel: Das Lied von Bernadette — heftet Kr. 12,00. Shirting Kr. 16,80.

Bogen er udsolgt, men det er lykkedes vor Boghandel at finde endnu et lille Parti.

Katolsk Kunst:

Se vor Afdeling med katolsk Kunst. Moderne kunstneriske Krucifixer i Bronze. Medaljer og Rosenkranse.

St. Michael og Dragen

Forsølv Bronze Kr. 7,50.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

Børnehjælpsdagen nærmer sig

Ogsaa i Aar skal *Prinsesse Margrethes Feriehjem*s Bod bruge mange Tombolagevinster. Sykredse har været i Gang og arbejder stadig for fuld Kraft for at udnytte den sidste Tid. D. K. K. F.s Styrelse er meget spændt paa, om der er nogen, som har reflekteret paa vort

Opraab i Vinter om at forarbejde Smaating til Boden. Maaske faar vi saa en glædelig Overraskelse omkring d. 1. Maj i Form af Pakker med Tombolagevinster, der er blevet forfærdiget i Vinterens Løb. Endnu en Appel udsender vi nu i den 11. Time. Send os nogle Smaating! Ransag Skuffer og Gemmer om De ikke har noget, De kan undvære til Boden. *Katolske Handlen-*

de, tænk paa vore Feriebørn i Trørød og giv os nogle Ting til Børnehjælpsdagen! Gaver kan sendes til Sekretariatet, Pileallé 23 A, 3. th., og der kan træffes Aftale om Afhentning ved telefonisk Henvendelse til Grevinde Scheel, Eva 7091. Paa Forhaand den hjerteligste Tak.

Paa Styrelsens Vegne:

Erikka Scheel, Formand.

Katolsk vestre Kirkegaard

Gravsteder anlægges og vedligeholdes

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner
Mansasvej 14 . Telf. Valby 4175

Jagtvejens Kødudsalg

Johs. Neieudam

Jagtvej 183 . Ryvang 5631

Leverandør til Benediktiner Klosteret

Kød
Flæsk
Paaleg

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Kolding

<p>H. Nielsen & Søn <i>Malmestrene . Telefon 439</i> Udlært Arbejdet ved den ny Klinik</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til <i>Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til <i>Sct. Hedvigs Klinik</i></p>
<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøegade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver Leverandør til <i>Sct. Hedings Hospital</i></p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker & Cigarer Hj af Hollændervej og Kongebrogade Telefon 698</p>	<p>J. Bondesens Eff. <i>C. V. Hennebjærre</i> Tømremester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserver. Leverandør til <i>Sct. Hedvig Klinik</i></p>
<p>Carl S. Pørksen Skotøjsreparation <i>Tøndervej 42. Alle Reparationer</i> udf. samvittighedshjult og hurtigt Leverandør til <i>de kat. Sostre</i></p>	<p><i>Bogladen med de mange Boger---</i> Barkholts Boghandel</p>	
<p>G. Rasmussen - Bageri og Konditori <i>Tøndervej 44</i> Tlf. 259 Leverandør til <i>de katolske Institutioner</i></p>	<p>Berring & Larsen A-S <i>Kul-Import . Kolding</i> Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør</p>	<p>Tømremestre Brødrene Andersen V. Kiørboesvej 1 Telf. 281 <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</i></p>
<p><i>Gør Deres Indkøb af Frugt, Grønt og Blomster hos</i> E. Hansen Teglgårdsvej 2, Telefon 1705 Leverandør til <i>Sct. Hedvig Klinik</i></p>	<p>P. W. Christiansen . Aut. Installatør <i>Søndergade 26 . Kolding</i> Leverandør til <i>den katolske Kirke</i></p>	<p>Chr. Wilger <i>Vestergade 2 . Tlf. 334</i> Glarmester Leverandør til <i>Sct. Hedvig Klinik</i></p>
<p>Henry Larsen <i>Piledamsvej 3 . Kolding . Telefon 1990</i> Lager af Lignister og alt vedrørende Begravelser ordnes</p>	<p>Sv. Paulsen Bageri og Konditori <i>Kongebrogade 39 . Tlf. 2028</i> Leverandør til <i>Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>H. Madsens Eff. v/ A. Persson <i>Tøndervej 22 . Tlf. 823</i> Blomster og Kranse, Foreningskranse og Kistepyntning . Altid friske Blomster i stort Udvalg</p>

Vore Feriehjem

Vi har modtaget Aarets første Bidrag til Feriehjemmene. Kr. 50 fra Hr. Otto Barfred. Hjertelig Tak. -- Pengegaver og Rationeringsmærker modtages med Taknemlighed af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

D. K. K. F.

Kirkehistorie

Det fjerde Foredrag i Serien om »Reformationstiden« ved cand. mag., Adjunkt *Johan Jensen*, holdes Mandag d. 29. April Kl. 19,30 i Klostret, Sct. Kjeldsgade 1. Man kan udmærket godt følge med til dette, uden at have hørt de andre.

Sommerens Retræter

D. K. K. F. lader afholde Retræter med Højskole paa *Dalum Kloster* fra Tirsdag den 11. til Tirsdag den 18. Juni under Ledelse af Pater *Groteclaes S. J.*

Paa *Trørødhus* Retræter med Højskole fra Søndag d. 18. til Søndag d. 25. August under Ledelse af Pater *Boerrigter S. M. M.* Højskolen ved Fru *Karen Plovgaard*. Fra Mandag d. 26. Aug. til Mandag d. 2. September under Ledelse af Pater *Coenen S. J.* Tilmeldelse til Retræten i *Dalum* til *Fru A. M. Filius Larsen, Sct. Knuds Kirkestræde 15, Odense*, og i *Trørød* til *Grevinde Scheel, Sekretariatet, Pile Allé 23 A, København F.*

Eneværelser 35 Kr. To- og Tre-sengsstuer 30 Kr. Sovesal 25 Kr. Lagner, Pudevaar, Haandklæder, Serviet samt Rationeringsmærker medbringes.

Charlottenborg

Paa Charlottenborgs Foraarsudstilling vil man i Aar gense Arbejder af Kunstneren *Mogens Kai Nørregaard*. Det er en Aarrække siden, *Nørregaard* sidst udstillede herhjemme.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

København:

Onsdag den 24. April Kl. 19,15: Studiekreds I under Ledelse af Pater *Lanser, Kollegievej 2.*

Lørdag den 27. April Kl. 19,30: Aabent Hus hos Civilingeniør *J. Hamm, Blidahpark 29.*

Søndag den 5. Maj Kl. 9: Akademikermesse i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Derefter Skovtur, Frokostpakke medbringes.

Støt »Katolsk Ugeblad«s Annoncører

— for effektiv Rengøring

EVERCLEAN

Rensesilber

gør Badekarret og Haandvasken skinnende blanke og skaaner Glasur og Emaille

BRØDRENE DAHL A/S
København V . Telefon C. 6585

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejseværker . Bolte og Matriker . Tekn. Artikler

NYKØBING F. TELEFON 203

OTTO PIPER

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

April.

21. S. 1. PAASKEDAG (546—(hvid) 37); Paaskens Præf. (518).
22. M. 2. PAASKEDAG (550—(hvid) 38).
23. Ti. 3. PAASKEDAG (555—(hvid) 39).
24. O. i Oktaven (559); 2. Bøn: (hvid) St. Fidelius af Sigmaringen (881).
25. T. i Oktaven (559); 2. Bøn: (hvid) Den større Bededag (595). — Hvor der i Dag, den større Bededag, holdes Procession, læses (violet) *Bededagens Messe* (594—44); 2. Bøn: Oktavens (564); sidste Evang.: Oktavens (566).
26. F. i Oktaven (568); 2. Bøn: (hvid) St. Cletus og St. Marcellinus (885).
27. L. Hvide Lørdag (572); 2. (hvid) Bøn: St. Petrus Canisius ([158]).
28. S. Hvide Søndag.

Gud, du, som i Dag ved din Enbaarnes Sejr over Døden har aabnet os Evighedens Port, ledsag ogsaa med din Bistand de Ønsker, som du ved din Naade hjælper os til at fatte.

1. Paaskedags Kirkebøn.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 11-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvarlalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Hvem har udlaant

Michael Pros Biografi til Fru Astrid Holst og aldrig faaet den tilbage. Eva 4286.

Katolsk Pædagogforbund

Foredrag af Hs. Excellence Biskop Th. Suhr om »Katolsk Ungdomsopdragelse« Tirsdag d. 30. ds. Kl. 19,30 paa St. Josephs Skole, Østerbrogade 7 D. Medlemmer gra-

ROSENBORG

Tonic Water

Faas over hele Danmark

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg,

Immaculata Kirken, København,

Vor Frue Kirke, Silkeborg,

Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,

Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,

Sct. Annæ Kirke, København,

tis Adgang. Gæster 50 Øre (Billet ved Indgangen).

St. Dominikus 3. Orden

Møde under Ledelse af Pater Zoetmulder Torsdag d. 25. ds. Kl. 19 hos Søstrene paa Kastanjevej.

Rettelse

Forf. til »Ønskerejsen« beder velvillige Læsere tage en Blyant og rette den eneste meningsforstyrrende Trykfejl (der er ogsaa en Del uskadelige): Side 158 Linje 8 skal Pligter selvfølgelig være Plager. Tak!

Peter Schindler.

Peter Schindler:

G. K. CHESTERTON

En Indførelse

Forlag: Christensen & Vejlsø

Pris Kr. 4,50

BOGHYLDEN

France Gleizal:

Paris à l'Aube de 1946

Skildrer Forholdene i Frankrig, saaledes som de virkelig er i Dag.

En Bog, der er ægte Fransk.

Kr. 7,50

Tidligere udkom:

**En regardant
une carte de France**

Kr. 6,50

NYT NORDISK FORLAG

ARNOLD BUSCK

Maribo

<p style="text-align: center;">R. B.</p> <p><i>Maribo</i></p>	<p>Esther Rothe Nielsen <i>Østerbrogades Broderiforretning</i> <i>Telefon 106</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til den katolske Skole</p>	<p>Andelselskabet Maribo Svineslagteri's Udsalg <i>Tlf. 113 . Tlf. 65</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til de katolske Institutioner</p>
--	---	--

Nakskov

<p>Aug. Rasmussen <i>Bilkkenslager</i> <i>Taarsvej</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Leverandør til Kirken og Børnehjemmet</i></p>	<p>Kaj G. Nielsen <i>Alt i Kolonial, Vin, Konserver</i> <i>Tilegade 30 . Telf. 622 - 1152</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkjelovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.</p> <p>A-S Nakskov Kulimport <i>Telefon Nr. 17</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>
<p><i>Spis</i> Arbejdernes Fællesbageri's Produkter <i>Nakskov . Telefon 621</i></p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Tlf. 921</i></p> <p>Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen . Murermester</i></p> <p style="text-align: center;">Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p style="text-align: center;"><i>Reserveret H. J.</i></p>	<p>Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i></p> <p style="text-align: center;">Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>

Nykøbing F.

<p>E. C. Schultz <i>Byens Urtekræmmer</i></p>	<p>H. Askholm <i>Skomagler</i> <i>Østergade 5 . Skolegade 28</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Carl Kragh <i>Fredensgade 14 . Tlf. 658</i> <i>Alt i Kolonial, Vin, Konserver m. m.</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>I. A. Rohdan <i>Uhr- og Brille-Specialist</i> <i>Nykøbing F.</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner <i>Malermester</i> <i>Gedservej 21</i> <i>Tlf. 405</i></p> <p style="text-align: center;">udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p><i>Aktieselskabet</i> Lolland Falsters Kulkompagni <i>Kul . Kokes . Cinders</i> <i>Nykøbing F . Tlf. 626—945</i> <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>
<p>Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster <i>Telefon 38 og 769</i></p>	<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> <i>Bispegade 20 . Telefon 984 x</i> <i>Udfører Arbejdet ved den katolske</i> <i>Skole og Kirke</i></p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer <i>St. Kirkestræde, Tlf. 684</i> <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>
<p>Axel Pryds <i>Fisk og Vildt</i> <i>Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Johannes Kring <i>Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser</i> <i>Skolegade 17 . Tlf. 706</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Chr. Lauritsen <i>Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og</i> <i>Gasmester, Specialitet: Centralvarme</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</i></p>
<p>Mejeriet »Perfekt« <i>Stassaniseret Sødsmælk</i> <i>Tlf. 668</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Stjernens Depot <i>v/ Bornemann</i> <i>Nickelmannsgade 23 . Tlf. 640</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> <i>Soflegade 9 . Tlf. 1099 y</i></p> <p style="text-align: center;">Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>

Roskilde

<p>A-S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 75 . Telefon 87 Lev. til kat. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg Forbindsstoffer Sygeplejeartikler</p>	<p>H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri</p>
<p>Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 anbefaler sig med 7. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>C. J. Schledermann & Sønner Jernbeton Entrepenører . Muremestre Allehelgenagade 18, Tlf. 122 Muremester ved Sct. Maria Hosp.</p>	
<p>Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Roskilde Mejeri Borgerdiget . Telefon 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 157. Leverandør</p>
<p>H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Hans Hansen og Søn Biler og Rustautomobil, Alg. 19^a, Tlf. 247 al Kørsel med Biler og Rustbil besørges</p>	<p>Husk - det er i Olsgade 20 - Telefon 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Praefke</p>
<h1 style="text-align: center;">Esbjerg</h1>		
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>MØBLER for alle Hjem købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Allid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Aug. Christensen Malermester Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446</p>		<p>J. N. Ladekjær Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>		

Katolsk Ugeblad

28. April 1946
94. Aargang
Nr. 17

St. Knud
og Gunnar Larsen

Brev fra England

Pastor Benzon 50 Aar

Dominikanernes
Universitet i Rom

60 % AF DE TYSKE KRIGSFANGER I ENGLAND er Katolikker, og overalt i deres Interneringslejre er der sørget for, at de kan opfylde deres religiøse Pligter.

Knud Lavard og Gunnar Larsen

Vi er saa vant til, at yngre Folkekirkepræster gerne vil chokere Publikum ved mere end frejdige Paastande. Det er derimod en Nyhed, naar det er selve Landets Kirkeminister, der giver den frejdige Rolle. Den 10. April holdt Kirkeminister *Hermansen* Tale i Esbjerg Venstreforening. Det var Demokrati, Diktatur, Kollaboratører og Udrensning, der var paa Tale, og

Ministeren var streng i sine Krav.

I den Forbindelse kom han lidt ind paa Danmarkshistorien. Med ikke ubeskeden national Selvfølelse mente han om Nordens Lande, at »det er vor Op-gave at vise (Verden), hvad sandt Demokrati er«. Første Gang vi vendte os mod Diktaturet, var da Bønderne slog Knud den Hellige ihjel — »det var der

egentlig ikke noget at sige til,« udtalte Ministeren for Kristendom. Anden Gang var »Drabet paa Knud Lavard, for det var slet ikke ham, der var den forurettede, selv om det senere er ændret derhen. Han var i Virkeligheden den Tids Gunnar Larsen — den første egentlige Kollaboratør, vi kender i den nyere Tid.«

I Betragtning af, at Danmarks, specielt Sønderjyllands Historie i samfulde 800 Aar har anset Knud Lavard for Mønsteret paa en god dansk Mand og en Ridder efter de ædleste Ridderideal, tør det vist siges, at Minister Hermansens Dom er opsigtsvækkende — det er en ny-modens Kendelse med særdeles tilbagevirkende Kraft. Hvis den næste Kirkeminister vil chokere, maa han afsløre, at Tordenskjold var betalt af Svenskerne og at Gorm den Gamle døde som Barn.

Vi overlader iøvrigt Ministeren til hans Kollega, Undervisningsministeren, naar denne bliver stillet overfor Kravet om, at Lærebøgerne i Historie ændres til Skamstøtter over Knud Lavard.

»Ak, Danmark, paa Rænker du aldrig dig forstod — det har du tit betalt med dit dyreste Blod«, som en Minister i en Haandevending gør til det billigste og usleste. Gud være lovet, at Knud Lavard vil leve længere i Historien end Kirkeminister Hermansen.

H. D. T. K.

Munkemel

Vingaarden i Odense

Vingaarden i København
Skt. Annæ Plads 11

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

J. J. Jacobsens Efft.

Odense - København
Grundl. 1841

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning

VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Hjalmar Andersen
Blomsterforretning
Kapelvej 75
Nora 5277
Lev. t. de kat. Institutioner

Th. Bremholm Rasmussen

Malermester
Brødthøj 11 . Telefon Gentofte 1855
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Aage Høyberg

Blikkenslager . aut. Gas- Vand
og Sanitetsmester
Kingsgade 9 . Telefon Eva 2527

Anton Siegler

Malermester
Kingsgade 17 Vester 4753

Hans Glatrup Murermester

Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Hans Molbech

Højdevej 10 . Am. 691
W. C. og Badeantlæg
Nyl og Reparationer
Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

Flytteforretning i „FREDERIKSHOLM“

v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Henry Henriksen

Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester
Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955
Udf. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)

Autoriseret Elektroinstallatør
Genforeningsplads 4
Taga 5372 . Taga 5268x
Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringe, Tlf. og Signallæg. Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Grdl. 1908

Torp & Co.

BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

C. P. Hansen Tømrermester

Drosselvej 67 . Telefon Godthaab 4128
udfører Arbejdet for de kat. Institutioner

Set med engelske Øjne

Jeg har sagt, at det er en Pligt for ethvert Menneske og derfor specielt for de Kristne, som burde være de forstandigste af alle, at sige alt det gode, man paa nogen Maade kan, om andre Nationer, og ikke eet Ord, som kunde forværre det daarlige Forhold mellem Folkeslagene. Jeg syntes derfor, jeg helst ikke skulde sige noget om Rusland for ikke at blive misforstaaet.

Et Sammentræf bragte mig imidlertid paa andre Tanker. For nogle Dage siden sagde en Dame, der har ført et meget afvekslende og eventyrligt Liv, til mig: »Lenin fortalte mig engang, at jeg var emotional Revolutionær. Men det duede ikke, tilføjede han; man maatte have en Forstand, der var kold som Is og endnu haardere end Is«. Og næste Dag sagde en helt anden Dame til mig, at hendes Søster, der var gift med Litvinov »altid havde været Intellektualisten i vor Familie og havde et haardt Sind«. Resten havde været fantasifulde, anlagt for det fantastiske ... De virkelig store franske Revolutionære var ogsaa Mænd med en kold Forstand; de kunde benytte sig af en rasende Folkeskare, men hørte aldrig selv med til den.

Ruslands Selvfsondring

Jeg tror, vi bør huske dette, naar vi taler om Rusland og jagttager dets skiftende Metoder. Rusland er paa een Gang ubøjelig logisk og realistisk og forfærdelig uvidende og mistænksom. Ruslands eneste klare Maal er at opbygge en russisk Stat paa visse Principper. De Regerende i Landet ved særdeles vel, at Befolkningens enorme Flertal endnu slet ikke er gennemsyret af disse Principper. Desuden er disse Folkemasser utroligt uvidende om Forholdene i andre Lan-

de, og jeg tror, at ogsaa de styrende er overbevist om, at alle de andre Lande ikke har højere Ønske end at ødelægge det nye Rusland. Deraf kommer de store Anstrengelser for — selv nu — at bevare dyb Hemmelighed om alt, hvad der sker.

Da Major Randolph Churchill var i Rusland, hvor man fejrede Mindet om Oktober-Revolutionen, gik han til de officielle Receptioner i den britiske, den franske og den amerikanske Ambassade samt til syv andre Legationer. Ikke eet Sted traf han en Russer. De diplomatiske Korps holdes i næsten fuldstændig Afsondretthed. Avisernes Korrespondenter synes ikke at være mindre afsondrede, selv om de faar Lov til at veksle et Pund for 50 Rubler i Stedet for 25. Men selv for dem koster et Æg 4 Shillings, og et Cocktail-Selskab — »den vanlige Selskabsform for Diplomater og Journalister« — koster mindst 100 Pund for hver 50 Personer. Uligheden i Pengeforhold er naturligvis uhyre. De privilegerede Klasser — Kommissærer, Generaler, Intellektuelle, Ingeniører etc. — faar 20 til 100 Gange saa stor en Løn som Arbejdere, og de har særlige Kort, saa de kan købe i specielle Butikker — f. Eks. Vodka eller Kaviar til en Trediedel af den Pris, de fattige maa betale. Tør vi herpaa anvende Vorherres alvorlige Ironi: »Den, som har, ham skal der gives«.

Skilsmisse for Velhavere

Dette har en højt ejendommelig Virkning paa Skilsmisserne. De husker nok, at man tidligere kunde opnaa Skilsmisse blot ved at erklære, at man vilde skilles. Det betød, at Ægteskabet var ved at forsvinde og dermed Familierne. Dette forskrækkede Autoriteterne, og en Række Reformere

kulminerede i Lovene af Juli 1944. Ønsker man at blive skilt, maa man først paa egen Bekostning avertere det i det lokale Blad. Der skal saa indføres den nødvendige Besked om det i begge Parters Pas med alle Detaljer — og saadanne Pas er nødvendige til alt, Brødrationer, Rejser, Ansættelser o. s. v. Sagen kommer saa for en Folke-domstol, der kun har Myndighed til at søge Forlig bragt i Stand. Mislykkes det, maa man henvende sig til en »regional Domstol«. Her er Sagen helt overladt til Dommerens Skøn, idet der ikke er fastlagt juridiske Grunde til Skilsmisse. Det er muligt at appellere til den territoriale Domstol, Distrikts- og Bydomstolen samt Højesteret. Gebyret for Skilsmisse, der før var 50 Rubler, kan nu naa op paa 5000, heri ikke medregnet Sagførersalær etc., etc. Regnes disse med, naar vi en Udgift paa 3000 Rubler, hvis Sagen afgøres (hvad næsten aldrig sker) ved den laveste, d. v. s. den regionale Domstol. Selv den lettest opnaelige Skilsmisse koster saaledes mere end en almindelig Borgers Aarsindtægt. Derfor er Skilsmisse (som det kan tage Aar at opnaa) ikke økonomisk mulig for andre end dem, der hører til de rige Samfundsklasser, d. v. s. Overingeniører, Direktører eller Folk i store bureaukratiske Stillinger.

Disse Ting og meget af samme Slags kan findes i de nyeste Bøger som f. Eks. »Yogi'en og Kommissæren« af Arthur Köstler. Forfatteren, en overbevist Socialist, vendte tilbage fra Rusland, ligesom alle de andre (undtagen Mænd som J. B. Priestley, en nav og doktrionær Sentimentalist), fuldstændig desillusioneret. Han kom for at søge Kommunisme og fandt et stift, militariseret Klassesamfund; og hans Bog behandler de to Yderpunkter — den indiske Mystiker, som søger slet ikke at have noget med Verden at gøre, og Kommissæren, der repræsenterer Autoriteten i den fuldkomment materialistiske Stat.

C. C. Martindale S. J.

(Sluttes næste Uge)

Grundsynet paa Verdensdommen før og nu

Da Herrens store Dag bringer de Begivenheder, der sætter Kronen paa Menneskeslægten's Historie, er det sikkert rigtigst, at vi gør os bekendt med alle de Oplysninger, som Skriften har om Verdensdommen. Een Side er allerede klarlagt. Vi ved, hvorfor vor Herre og Gud stævner os to Gange for sin Domstol. Tilbage staar der saa, at vi forsøger at samle og ordne alle Enkeltheder. Men forinden er det paa sin Plads at sammenligne det Gamle og Nye Testamente med Hensyn til Tanken om den forestaaende Verdensdom. At kunne se Ligheden og Forskellen mellem Aabenbaringen før Kristus og nu er en værdifuld Berigelse af vore religiøse Kundskaber.

Vi saa allerede tidligere, at den guddommelige Plan, hvorefter Skabningernes moralske Livsførelse skal blive Genstand for en Undersøgelse ved en Domstol, er en i allerhøjeste Grad *religiøs Idé*, og af denne Grund er den med al mulig Bestemthed udtalt i det Gamle Testamente. I de samme Bøger ser man ogsaa, at Dommedag staar i *nøje Forbindelse med Løftet om den Messias*, som skulde komme. Alle troende Jøder var klare over dette Forhold.

Disse to Trøslærdomme, nemlig den om en Rettergang, som Gud engang vil afholde, og om en Kendelse, der afsiges af Messias, gaar uden videre over i det Nye Testamente. Ved Hjælp af dem, forstaar man lettere, hvad Kristus og hans Apostle siger for at *stadfæste og forklare* Fortidens Viden eller for at *udvide og fuldende den*. Naturligvis bør man ikke glemme, at ogsaa det Nye Testaments Lære om Dommedag i en vis Forstand endnu stadig er *Profeti*, som indeholder *Mysterier*, der først kan forstaas til Fuldkommenhed, i det

Øjeblik Spaadommene gaar i Opfyldelse. Dog betyder Aabenbaringen i den nye Pagt i Forhold til den gamle et stort Fremskridt, som viser sig navnlig paa tre Punkter.

Det Gamle Testamente skelner ikke med tilstrækkelig Tydelighed mellem *Messias's første og andet Komme*. Derfor angiver det heller ikke med den Præcision, som vi kunde ønske, hvornaar Rettergangen skal holdes. Det Nye Testamente derimod taler med fuldkommen Klarhed om et andet Komme ved Verdens Ende, og i Overensstemmelse med dette nye Moment fordeles de forskellige Ytringer af Kristi Dommermyndighed med stor Nøjaglighed. Den *daglige Sondring* af de enkelte Mennesker, som bevirker, at der paa den ene Side staar de troende og frelste og paa den anden de vantro og ikke-frelste, og desuden *den særskilte Dom* straks efter hver enkelt Menneskes Død bringes i Forbindelse med Kristi første Komme, medens hans andet Komme hidfører *den endelige Deling* af Menneskeslægten i to store Grupper. Paa denne Maade bliver Dommedag ved Verdens Ende det store Opgør. Hele den religiøse og moralske Udvikling, som vor Slægt har gennemløbet siden Adams og Evas Dage, bliver da afsluttet og faar sin Dom. Lige til de sidste Enkeltheder kommer det for en Dag, hvad hver enkelt har været værd i Guds Øjne. Det var nu den første Forskel mellem før og nu.

Sammenligner man Opfattelsen af Dommen i det Gamle Testamente med den i det Nye, saa viser det sig endvidere, at det navnlig er *Guds Magt*, der fremhæves mere i Tiden før Kristus, end det sker nu. Denne Magt skildres som saa stor, at alt, hvad der sætter sig op imod Gud

og er ham fjendtlig sindet, bliver fuldstændig knust og tilintgjort. Aabenbaringen i det Nye Testamente understreger derimod mere *Guds Hellighed og Retfærdighed*. Om denne hører vi, at den først fordømmer og forkaster et Menneske, naar Guds Godhed i lange Tider og mangfoldige Gange og paa forskellig Maade forgæves har forbarmet sig over det. Heri aabenbares den Naade til Frelse for alle, der skyldes Kristi første Komme som vor Frelser. Om denne vor Frelser's Godhed og Kærlighed til alle Mennesker havde det Gamle Testamente kun dunkle Anelser og kendte kun skyggeagtige Forbilleder paa den, medens det Nye strømmer over med sin umaadelige Rigdom og Fylde af Naadegaver til baade den enkelte og hele Slægten. Paa den Maade bliver Verdensdommen i det Nye Testamente ganske anderledes end i det Gamle et Krav, som Retfærdigheden og Moralens i det hele taget maa stille og forlange opfyldt, og selve Dommedagen bliver til en alsidig og fuldkommen Retfærdiggørelse af Guds Veje og Forsynets Styrelse.

I Forbindelse med den anden Forskel staar endnu en tredje Ejendommelighed. Det, der er aabenbaret i Jødernes hellige Bøger om Guds sluttelige Dom, var dengang tænkt som *Afslutning af hele Guds Virksomhed udadtil*. Hvad det Nye Testamente derimod meddeler om det samme Emne, fremtræder som *en Afslutning af Kristi Frelsergerning*. Denne forudsættes i hele sit Omfang af Verdensdommen, og af den Grund bliver det Frelserens Person, der som Dommer afsiger den sidste Kendelse.

Det er disse Synspunkter, som alle og enhver selv kan opdage ved at tænke over den Maade; hvorpaa vor højeste Herre og Lærer har udtalt sig om den store Begivenhed ved Verdens Ende, hvad enten han nu bruger *Lignelser* eller fremsætter *Spaadomme*. Vi kender jo alle den smukke Billedtale om Hveden og Klinten, der i Høstens Tid bliver samlet paa Marken. Hveden

bringes i Herrens Lader, Klinten derimod bliver bundet i Knipper for at brændes. (Mt. 13,40.) Vi kender ogsaa Lignelsen om Arbejderne i Vingaarden; der om Aftenen efter endt Arbejde faar deres Løn udbetalt. (Mt. 20, 1 ff.) Men endnu bedre burde vi kende det 24. og 25. Kapitel i Matthæus Evangeliet, hvor Herren i profetisk Tale og ved Bil-

leder oplyser os om de vigtigste Enkeltheder paa Vredens Dag.

Dog om disse er der saa meget at sige, at vi er nødt til at opsætte Redegørelsen for dem til de følgende Numre. Skriften taler nemlig indgaaende baade om, hvem der dømmer, og hvem der bliver dømt; vi hører om Rettergangen selv og om dens nærmere Omstændigheder og Følger.

F. K.

Pletten paa Lærredet

Novelle af Philip Hugh

Det skulde ikke forbyse mig videre, hvis De fortalte mig, at De aldrig havde hørt om Pietro Sidegli og ikke kender det mindste til Landsbyen Spozo, der hænger som en Fuglerede mellem Piemonts Højder.

Som alle andre Landsbyer i Norditalien har ogsaa Spozo sine Traditioner. Naturligvis drog Hanibal igennem den med sine Elefanter paa Vejen til Rom. Derimod tror jeg ikke paa, at tre Paver er født i Spozo, og jeg synes ogsaa, at det Antal Helgener, Byen praler af at staa i Forbindelse med, er noget vel overdrevent til, at jeg vil nævne det.

Spozo besidder derimod noget, der nok er et Besøg værd. Det er et Maleri, som dækker hele Væggen i Sakristiet i den lille San Silvestro Kirke med det røde Tag, og som er malet af Pietro Sidegli. Han skal have været femten Aar om at male det, og det er det eneste Billede, som man med Sikkerhed tør paastaa, han har udført, thi før sin Død ødelagde han alle de af sine Malerier, som han kunde faa fat paa. Men dette er for Resten Slutningen af Historien!

Pietro Sidegli boede i Casa dei Monti, (som stadig eksisterer), hvis Mure ligesom stiger op af selve Klippen, og hvorfra der er Udsigt over Pofloden, der snor sig gennem Dalene langt ude, og helt over til de fjerne Alper.

Lige fra sin tidligste Ungdom havde Pietro ment, at han var

en stor Kunstner; men andre vilde ikke indrømme det. Kunsthandlerne i de store Byer vilde kun betale smaa Summer for hans Malerier; de fortalte vel nok de Turister, som de senere solgte Billederne dyrt til, hvor stor en Kunstner han var; men til ham selv sagde de det ikke.

Der var kun een, der troede paa, at Pietro var saa stor, som han selv mente; det var Maria Gambelli, Datter af Værtshusholderen i Varene, en Landsby et Par Mil fra Spozo; og paa denne sin Tro paa hans Storhed giftede hun sig med ham.

Naar man nu staar i San Silvestros Sakristi, mens den gamle Sakristan trækker det falmede Forhæng fra Pietros eneste efterladte Billede, tænker man, at Maria havde Ret i at tro paa ham.

Stakkels Maria, selv om hun til sidst fik Ret, saa blev hendes Beundring først rystet i sin Grundvold. Pater Battista vidste meget derom; for ham udøste Maria alle sine Bekymringer. »Ja, vist er han en stor Kunstner,« hulkede hun, men det vilde være bedre, om Vorherre vilde gøre ham til en god Ægtefælle. Aah Pater, prøv dog igen at tale ham til Rette.« Pietro havde ikke siden sin Bryllupsdag betraadt den hvide Stentrappe, der førte op til San Silvestro. Derfor opsogte den gamle Præst ham i Hjemmel, talte til ham dér, opfordrede ham til at gaa i Kirke

om Søndagen og bede Gud om Naade til at føre et bedre Liv; men det nyttede ikke ret meget; kun Bøn kunde forvandle Pietros Hjerte; og Pater Battista had altid sin Rosenkrans paa Vejen til Casa dei Monti.

Præstens Besøg fandt som oftest Sted, naar Pietro havde været borte for at sælge sine Billeder; saa var der saa megen Vin i Huset, men aldrig ret mange Penge. Naar Pietro var fuld, var Maria bange for ham. Det vidste han, og derfor truede han hende til at give ham de fattige Skillinger, hun tjente ved at sælge Druer og Oliven paa Torvet.

En Aften, da Solen gik ned, og Bjergene lyste rødt i dens svindende Skær, bankede Maria paa Sakristiets Dør og spurgte efter Pater Battista. Denne Gang var det ikke den sædvanlige Historie, hun havde at fortælle, men en anden, som hun næsten ikke kunde faa over sine Læber, saadan rystede hendes Stemme af Sorg og Skam.

Pietro havde været borte som sædvanlig med sine Malerier; men han var ikke kommet alene tilbage, han havde haft med sig en Kvinde — et af de Pigebørn, som danser i Milanos Beværtninger; og han havde givet hende Marias røde Sjal paa og stukket en Blomst i hendes Haar og stillet hende op paa et Bord for at male hende og pjanke med hende hele Dagen! Hellige Guds Moder, det skulde hun finde sig i! Og tilmed i sit eget Hus!

Pater Battista klappede hende trøstende paa Skulderen. »Saa — saa, mit Barn! Jeg skal nok komme, naar jeg er færdig med Aftenandagten.«

Det var mørkt, da den gamle Præst kom til Casa dei Monti. Ingen ved, hvad der var sket den Aften, før han kom. Maria krøb sammen i Køkkenet stum af Rædsel; hun kunde intet fortælle ham. Han gik hen til Atelierdøren og lukkede den op paa vid Gab.

Pietro sad alene ved Bordet; han havde lagt Hovedet paa Armene og græd. Faa Skridt fra ham stod Staffeliet med Maleriet af den forsvundne Danserinde. Der maatte have staaet en Strid

derinde, for en knust Vinflaske laa foran Staffeliet, og fra det plettede, ødelagte Lærred dryppede Vin ned paa Gulvet. Præsten gik hen til Pietro og lagde Haanden paa hans Arm.

»Hvad er der dog paa Færde herinde?« spurgte han. Maleren løftede Hovedet.

»Min Danserinde!« hulkede han. »Min smukke Danserinde! Jeg kommer aldrig, aldrig mere til at male saa skønt et Billede igen!«

Han rejste sig fra Bordet og begyndte at vandre rundt i Stuen, vildt gestikulerende.

»Hele min Sjæl lagde jeg i det Billede! Det var *mig*, mig selv — — — « han slog sig for Brystet, »og nu — nu — — «

Hans Blik hvilede et Øjeblik paa det ødelagte Maleri; saa sank han igen sammen i sin Stol.

Pater Battista rystede paa Hovedet.

»Nej, Pietro, det Billede er ikke dig selv. Sig hellere, at du er Pletten paa det. For jeg siger dig, at du har tilsmudset et større Maleri end det, et Maleri, større end noget, Verden har set, eller vil faa at se før Dommedag.«

Sent den Nat listede Pietro Sidegli ud af sit Hus, gik gennem den sovende Landsby og fulgte saa den Vej, som gaar op ad Bjerget til Torre della Vista, den store, flade Klippe et Tusind Fod over Spozo, hvorfra man har den videste Udsigt over den piemontesiske Slette.

Hvorfor mon han følte sig draget til den ensomme Plet? Det var bælgmørkt. Udsigten, som han elskede, laa skjult i et uigennemtrængeligt Mørke. Havde han maaske til Hensigt at kaste sig ud fra Klippen? Ingen ved noget derom. Da skete det, mens han stod deroppe og stadig tænkle paa det herlige Maleri, som Verden aldrig vilde faa at se, at han med eet syntes, at Dalen nedenunder blev lysere. Og fra Øst, saa langt borte fra, som Blikket rakte, kom ligesom en vældig Bølge, der rullede imod Vest og fyldte hele Dalen. Først kunde Pietro kun svagt skimte det, der kom; men efterhaanden blev Ly-

set stærkere, og alting saas mere og mere tydeligt.

Pietro saa den Nat fra Torre della Vista et mægtigt Lærred, hvorpaa der var malet et Billede af hele Verden. Højt oppe, paa en tredobbel Trone, sad den treenige Gud. Under Tronen flokkedes Mennesker fra hele Jorden, og alle Ansigter var vendt opad, og alle Øjne var fæstet paa Gud i en vældig, samlet Tilbedelse. Kun een, een eneste, brød denne Enhed og Harmoni; han stod med Ryggen til Guds Trone foran et Stafeli, ved hvilket Danserinden fra Milano stod Model. Aah, bedre, langt bedre at være en mørk Plet end at være en falsk Tone i den himmelske Harmoni paa den guddommelige Mesters Maleri!

Mens Pietro stod og stirrede, kom Mesteren selv med Pensel og Palet; og langsomt, ganske langsomt malede han de to Skikkelser, som ødelagde Billedets Skønhed, over med en dyb, mørkerød Farve, samme Farve som Vinen, der var løbet ned over Pietros Maleri.

Folk siger, at det var Morgen efter Pietros Forsvinden, at han begyndte at ødelægge sine Malerier.

Aldrig mere drog han til Milano eller nogen anden By for at sælge Billeder; han tilbragte de femten Aar, han endnu levede i, med at hjælpe Maria at passe Vinstokkene og Oliventræerne i Casa dei Montis Have. Pater Battista er forlængst død; men der er endnu i den lille Bjerghy et Par hvidhaarede gamle Mennesker, som kan huske Kunstnerens bøjede Skikkelse knælende i Bøn i den lille Kirke San Silvestro.

Paa Væggen i Kirkens Sakristi hænger det eneste Billede, han malede siden hin Nat. Det forestiller den guddommelige Mester, der maler sit eget store Billede af hele Verden. Der er ingen rød Plet, som ødelægger Harmonien i Himmelkunstens Maleri; men der staar ved et sønderbrudt Staffeli en bøjet, graahaaret Mand, hvis Blik, ligesom de tusind andre Skikkelser, er løftet mod Guds Trone i Tilbedelse.

Pastor Benzon er fyldt 50 Aar

I Fredags fyldte Nørrebro Sognepræst, Pastor Cay Benzon 50 Aar. Men da det var selve Langfredagen, maatte Sognets Menighed vente med at fejre sin Præst til Tirsdagen efter, 3. Paaskedag. Denne Fest var blevet ordnet i største Høvelighed, og en Indsamling af en Pengegave foregik ligeledes nærmest hviskende. Nok elsker Pastor Benzon at se glade Ansigter under festlige Former, men han er et beskedent Menneske, der har meget imod selv at være Centrum for en Festlighed, og man vilde ikke risikere noget, der kunde gøre Beskedenheden desperat. Derfor stod der til Pastor Benzons store Beroligelse heller ikke et Ord om ham i forrige Ugeblad. Til Gengæld risikerer man ikke noget ved i denne Uge at tage Bladet fra Munden. Det er en god Aargang den,

der gav os blandt andre Biskop Suhr og ham.

Pastor Benzon er Viking, og derfor vil der først engang i Aarhundredets Slutning blive Brug for en Nekrolog med Opregnsning af hans Livsløb og dets Resultater. Men vi maa nævne det ganske særlige ved denne Sognepræst, at han i alle sine hidtidige 22 Præsteaar har været knyttet til Nørrebro (med Bilande). Menigheden paa Nørrebro vil naturligvis ikke foreskrive Biskoppen noget, men den er dybt overbevist om, at Pastor Benzon ikke kan trives noget andet Sted, ligesom den selv ikke vil kunne trives uden ham. De to er vokset sammen, og selv om de godt ved, at der er Bydele, som ser ned paa Nørrebro — man taler om det »hrede« Nørrebro, og det er aabenbart ikke fint — saa er begge Parter godt

tilfredse med deres Forstad og med hinanden. Al man rent underhaanden og paa faa Uger fik samlet en Pengegave paa 1800 Kr. — og slet ikke med store Velhavergaver — viser baade Nørrebro's gode Sammenhold og Sognepræstens Popularitet.

Ugebladet selv føler sig som Barn af Pastor Benzon. Det Præg, han som mangeaarig Redaktør af katolske Blade satte paa disse, kan enhver nikke genkendende til den Dag i Dag. Selv savnes han bare alt for meget i Spalterne, fordi han er blevet Sognepræst med alt, hvad dertil hører, saa han kun sjældent glæder os med en Artikel. Men naar der kommer en, kan man mærke paa Forfatteren, at det har været ham en personlig Glæde at tage fat igen. Pastor Benzon er den fødte Journalist, der ved, hvordan en Ting skal siges for at blive læst. Ak, de fleste skrivende Folk aner ikke, hvor faa der læser dem. En Artikel med C. B. under bliver altid læst.

Pastor Benzon er ligetil, en Religionens Praktiker, der kender de Mennesker, han har med at gøre. Han trives udenfor alle Klikker, er altid barnligt uvidende om de sidste nye Rygter, der sætter Bølgeskvulp i Andedammen, fordi han ganske aabenbart ikke er det fjerneste nysgerrig efter Sladder. Han er en from Mand, der aldrig bruger fromme Ord, men giver det katolske Eksempel ligesom han trækker Vejret. Han er large, ikke mindst naar det kun gaar ud over ham selv, at han er det. Han er — ja, saa meget andet godt, at vi alligevel ikke kan faa det alt sammen med, men lige saa gerne kan standse her. Bare en enkelt Ting maa og skal med i Billedet, fordi det er et morsomt lille Træk, der sætter en Prik af Charmé over det hele. Universitetet har næppe nogen nulevende Professor, der er saa distrahit som Pastor Benzon. Det gør ham ekstra populær. Og han er saa lykkelig, naar han opdager Distraction ogsaa hos andre, at man fristes til at betale sin Fa-stealmisse i Juleferien bare for at glæde ham.

Af disse utilstrækkelige Linier

fremgaar forhaabentlig saa meget, at den Præst, som Langfredag fyldte de første 50 Aar, er en Mand, som den hele Kirke har Glæde af sammen med hans eget Sogn. Den Varme, der fra Nørrebro slog op mod ham ved Festen til hans Ære, var saa ærlig, som netop Nørrebro er det. Vi er ikke store Folk derude, men vi véd, hvad der duer!

Sogneson.

FILM

Anmeldelse fra sidste Uge

Nørreport viste »49. Breddegrad« (49th. Parallel), hvori vi hører om en tysk, isoleret Militærgruppes Forsøg paa at naa gennem det fjendtlige Canada ned til det — dengang — neutrale USA, og hvordan det mislykkes (men rigtignok kun ved en demokratisk Fortolkning af Godstransportreglerne!). Havde det nu været seks Englændere, der drog gennem det besatte Europa, sikke man saa havde jublet! Filmen maa paa dette Punkt betragtes som en angelsaksisk, sporty Hyldest til Fjendens Soldaterduelighed. Paa alle andre er det en makaber Skildring af det Blodspor, disse seks Mand drager efter sig paa Vej nordfra, af deres stupide, kulturfjendske Brutalitet, af deres umenneskelige Raahed. Medaille's Bagside!! Og paa deres Vej møder de de forskellige Engelsmandstyper, Demokratiets hæderlige, umistænkelige gentlemanlike Repræsentanter, baade den umiddelbare Pelsjæger højt mod Nord (L. Olivier), Frimenighedspræsten (Walbrook), Æsteten og Indianerforskeren (Leslie Howard) og Soldaten (Massey), vidt forskellige, men dog altsaa alligevel ens. Filmen er vespillet, maaske særlig ægte af Olivier, dog er dens tyske Hovedperson, Lt. Hirt, saa godt truffet af Eric Portman, at han tager Luven fra alle de andre. Netop saadan maa den Mand være! Vel er det Propaganda, endda tyk Propaganda, men Filmen er skam storartet. Alene de herlige Canada-billeder!

Da Redaktionen af dette Nummer af Ugebladet sluttede tidligere end ellers paa Grund af Paaskedagene, har jeg dennegang kun kunnet tage mig af Mandagspremiererne. Der var kun een, nemlig DSB-Kinos nye Program. Men da Eagle-Lion arrangerede et Mandags-Preview af en af Paaskens nye Film, kan jeg ogsaa omtale denne.

DSB-Kino har i den danske Uge-revy smukke Billeder fra 9. April-Højtidelighederne rundt om i Lan-

(Fortsættes Side 269)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Svaret paa Vatikanets Redegørelse for Konflikten vedrørende den vestukrainske Kirke publiceres i det af den sovjetrussiske Ambassade i London udgivne 'Soviet-News' i Form af et Interview med tre af Lederne for denne Kirke. Hensigten med Interviewet er aabenbart den, at imødegaa Vatikanets Paastand om at den Synode, som den unerede Kirke i Vest-Ukraine afholdt i Lwow i Marts i Aar, ikke besad fornøden Beføjelse til at ophæve Unionen med Vatikanet, som har bestaaet siden 1596, eller at anerkende den ortodokse Moskva-Patriarks Autoritet. Beslutningen har — ifølge Vatikanet — kun kunnet træffes efter at Størstedelen af Gejstligheden i Vest-Ukraine er blevet fængslet. I Artiklen indrømmes det, at Metropoliten i den unerede Kirke samt fem Biskopper og adskillige Præster blev arresteret i April 1945, »fordi de havde samarbejdet med Tyskerne«. Endvidere fremgaar det, at den væsentlige Aarsag til Brudet med Rom maa søges i den Omstændighed, at Vest-Ukraine nu er indlemmet i Sovjetunionen. »Efter at hele den ukrainske Nation er blevet forenet til een Sovjetstat, vilde det være absurd om den kirkelige Adskillelse, som var blevet paatvunget af Rom, skulde vedblive at bestaa«, bedder det til Slut i Artiklen.

Tyskland

De amerikanske Okkupationsmyndigheder i Bayern har udstedt Tilladelse til, at der optrykkes Katekismer og Bibler til Brug i de katolske Skoler. — Det filosofisk-teologiske Fakultet i Regensburg har genoptaget sin Virksomhed med godt tre Hundrede studerende. — Resultatet af det tyske Episkopats Beslutning om at rekonstruere den katolske Ungdomsbævegelse er blevet Genoprettelsen af en Ungdomscentral-Organisation, der har til Huse i Kloster Altenberg (i Nærheden af Köln). Til Generalpræses er udnævnt Prælat Ludwig Wolker, der før Hitlers Magtovertagelse ledede de katolske Ungdomsorganisationer i Tyskland. — Det kendte Benediktinerkloster Beuron har — omtrent samtidig med at Benediktinerklostret Maria Laach genaabede sit internationale Akademi — genoptaget sin Virksomhed. Der har allerede været afholdt adskillige Exerцитiekursus' for Gejstlige, og det er Hensigten at genoptage Udgivelsen af det kendte »Benediktinische Monatschrift« snarest muligt.

† Dominikanernes Ordenshøjskole med den dertil hørende Kirke San Domenico a Sisto.
 † Aula Maxima — et af Roms største og smukkeste Auditorier.

Blandt det evige Roms berømtelige Læresalser indtager Dominikanernes »Angelicum« en fornem Plads. Studenter fra alle mulige Ordenssamfund og fra alle Verdenshjørner samles her i de gamle Bygninger paa Salita del Grillo for at høre Professorerne i den hvide Ordensdragt. Universitetets Oprindelse gaar tilbage til det i 1580 af Pave Gregor XIII oprettede »Collegium Divi Thomae de Urbe« og var til at begynde med forbeholdt Prædikebrødrene egne Alumner; først godt og vel et halvandet Hundrede Aar senere fik andre teologistuderende Adgang til

† En af Læsesalene — moderne og enkel.

Kollegiet. I 1903 omdannedes det gamle Kollegium og fik sin nuværende Skikkelse under Navnet »Pontificio Istituto Internazionale »Angelicum«, og de ærværdige thomistiske Traditioner fortsættes nu her bag de

gamle Mure, der endnu har noget af det 16. Aarhundredes Stemning over sig, og hvor et Dominikanerindekloster tidligere har haft til Huse.
 Ved Universitetet doceres Disciplinerne Filosofi, Teologi og

Collegium „Angelicum“

Dominikanernes Universitet i den evige Stad

† Lærere og Elever ved de til Undervisningen knyttede Ex-parlamanter.
 † Efter endt Forlæsning.

Kirket Side om Side med eksperimentel Psykologi, der er et sjældt besøgt Fag. Der anstilles Forsk med Specialapparater, og der gives Øvelser over thomistisk Psykologi, de fysiske Energiene, Psykologi og deres pædagogiske Betydning. Universitetets Bibliotek er selvsagt et af de mest omfattende, hvad angaar thomistisk Litteratur, samt rigt paa mange nyere thomistiske Værker. Bibliotek og Læsesale staar saaledes for enhver, Gejstlig saavel som vægmand.
 I de gamle Klosterbygning-

gers maleriske Gange, i de smaa Haveanlægs stille Gange, ved de idylliske Brønde summer Latinens Side om Side med Alverdens levende Sprog. I 1932 opførtes der i Forbindelse med Universitetet en ny stor Aula, moderne indvendig, men med Facade i gammel Stil. I hele dette store Kompleks er nyt og gammelt føjet sammen til en harmonisk Enhed og Dominikanernes Universitet har gennem disse Bygninger og den travle Aand, der har til Huse her faaet et ganske særegent Præg.

TEKST
 OG
 FOTOS
 ACADEMIA

† Mellem de gamle Bygninger ligger der en Strimmel Have, hvor de tre Stunder nydes.

Jeg tror ikke paa Opstandelsen

»Jeg ser rent biologisk paa Problemet Døden. Jeg tror ikke paa et evigt Liv. Jeg mener ogsaa, at jeg er religiøs -- men jeg er ikke troende, og jeg har slet ingen Tro til det, der bygges op ad teologisk Vej.

Efter min Mening findes der kun een Fortsættelse, og den hedder Slægten. Vi gaar rundt i vor daglige Dont og forsøger dog i alt, hvad vi foretager os, at bringe Fornuften ind i vor Tilværelse. Hvordan kan man da pludselig sætte sig ned og mene, at der er etableret et Liv efter Døden, en Opstandelse i en Art jordisk Lignelse. Nej, jeg tror det ikke. Men der er meget andet, der lever videre efter os. Først og fremmest Slægten.«

-- Saaledes lyder Svaret fra Formanden for borgerlig Konfirmation paa B. T.s Spørgsmaal: »Hvad sker der, naar man dør?«

Med et Opbud af Jeg'er -- ikke mindre end seks i de første Sætninger, slaas fast, at alt er slut, naar den biologiske Død indtræder: Jeg tror ikke paa et evigt Liv.

Og Meningen med Tilværelsen er altsaa at leve videre i Slægten.

Der kunde være mange Ting at fremføre, naar man læser en saadan moderne Bekendelse om total Afkristning i et moderne Middagsblad.

Men een Ting, der kan have Betydning, vil vi fremdrage.

Naar man nu om Stunder vil prøve paa aandeligt talt at »likvidere« en Modstander, saa skælder man ham ud for Nazist. Det er et Skældsord, der nok skal gøre sin Virkning. -- Men vilde nogen i sin vildeste Fantasi falde paa at kalde en god dansk Mand som Formanden for borgerlig Konfirmation for Nazist? Sikkert ikke!

Og dog er det saadan, at den Livsanskuelse, han docerer, er som taget ud af Nazisternes aandelige Redsskabsskur. Tag Rosenbergs taagede »Mythus-bog«, tag Gøbbels udødelige Taler, tag de mange smaa og store Nazi-Pamphleter, -- og ud af dem alle gjalder en uhyggelig Tro paa, at denne Verden er hele Tilværelsen, at der intet Liv er ef-

ter Døden i Vorherres Rige, men at det at leve og dø for Folk, Blod og Slægten ---- det er det højeste, det er Meningen med Tilværelsen.

Det er en frygtelig Fejltagelse at tro, at nazistiske Tanker er døde, fordi Nazismens militære Slagkraft er brudt. Selv i vort hyggelige lille Land kan disse Tanker spredes og finde Grobund. Der er maaske blot den Forskel, at vort Land er saa lille og Menneskene saa hyggelige, at vi ikke drager store verdensomvæltende Konsekvenser af en saadan Livsholdning. Vi vil sikkert ikke oprette Dødslejre for Folk, vi ikke kan lide; vi vil hellere forgylde vor egen og andres Tilværelse med lidt Smil og Venlighed. Vi vil ikke starte en Statsungdomsopdragelse til Tro paa denne Verden, alene med det skønne Ønske blot at leve og dø for Blod og Race. At tage Konsekvenserne af en hedensk Verdensanskuelse overlader vi til Folket, der er mere konsekvente.

Men ud fra Opfattelsen af, at alt er Slut med denne Tilværelse, vilde det kun være konsekvent at indføre Medlidenhedsdrab, Tilintetgørelse af uheldbredelig syge, Aandsvage, Krøblinge. Og naar man bliver gammel og ikke produktiv mere, saa hvorfor ikke en Gasslange for Munden og glide lige saa stille ud af Tilværelsen? --

Jeg er alvorligt bange for, at man vil komme til den Erkendelse, at det vi saa hurtigt stempler som »Nazisme« ved nærmere Eftersyn vil afsløre sig som moderne Hedenskab. Troen paa denne Verden, Kamp for den Mening, jeg ejer, lige til Tilintetgørelse af alle Modstandere!

-- Og til Slut et Tankespring: Det, man inderst inde frygter for i Kommunismen, det er ikke sociale Fremskridt og Forbedringer, det er vel, at det er et System, der ligesom Nazismen kun bygger paa denne Verden, kun lever for denne Verden. -- At der i Kommunismens Lære ikke er Plads til den udødelige Sjæl, der higer udover denne Verden. At vi vil blive behandlet som smaa Led i en stor

Ind imellem --

Sand vil jeg være --
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være --
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være --
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være --
for her kræves Mod.

Maskine, som Numre i en Garderobe, som Aber uden Sjæle.

»Jeg ser rent biologisk paa Problemet Døden. Jeg tror ikke paa et evigt Liv,« saaledes siger en tilfældig Mand i et tilfældigt Interview om, hvad der sker, naar man dør? Kommunisme og Nazisme har i deres Lære den samme Opfattelse: *Vi tror ikke paa et evigt Liv.*

Vi skal ikke frygte hverken Nazisme eller Kommunisme; thi de afslører sig paa det religiøse Omraade kun som moderne Hedenskab.

Men vi skal frygte vor kristne Lunkenhed og Ligegyldighed, der har ført til, at saa store hedenske Anskuelser har faaet Grobund blandt Menneskene.

Nu i Paaskedagene vil vi med Ord og Handling bekende: Jeg tror paa de dødes Opstandelse ... og det evige Liv.

K. U. K. København.

Lørdag den 27. April Kl. 19,30 pr.: Stort Fællesmødearrangement af Gruppe E. »Bagvendt Aften«, Operaparodi, Optræden ved Illusionist Mr. Tneb, Hyggeunderholdning ved Flyglet, Gættekonkurrence med fine Præmier, »To Minutter« ved Niels Kiær, »Kaffebord«. Aftenens Taler er Pater W. Dickmann, som fortæller os om »Holland efter Krigen«.

Lørdag den 11. Maj Kl. 19,30 pr.: Kredsmøde »Vor Stilling til Europas Genrejsning.« Gruppe G. Efter Kredsmødet Generalforsamling.

Der indkaldes til ordinær Generalforsamling Lørdag den 11. Maj Kl. 19,30 i Stenosgade 4. Dagsorden i Henhold til Lovene: 1. Valg af Dirigent. 2. Aflæggelse af Beret-

ning og Forelæggelse af revideret Regnskab. 3. Valg af Bestyrelse. Valg af Revisorer. 4. Behandling af indkomne Forslag. (Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, indsendes 8 Dage forinden til Formanden, Albert Strøyer, Bremensgade 45, S.). 5. Eventuelt.

K. U. K. Ordrup

Næste Møde bliver Tirsdag d. 7. Maj. Poul E. Bjørnild indleder til Diskussion om det 8. Bud. Da vi ikke venter megen Diskussion, vil der blive Grammofoncauseri bag efter.

Det maa vi med til!

I to Aar har II Absalon Trop ikke kunnet holde Tropsfest paa Grund af de urolige Tider. Men nu kommer vi igen!

II Absalon Trop indbyder Dem til Tropsfest Torsdag d. 25. April Kl. 19 i Borgernes Hus.

Der bliver Spejderunderholdning, »Tur retur Stenalderen«, og Bal.

Billetter incl. Baltegn a 2 Kr. for voksne og 1,50 Kr. for Børn faas hos alle Troppens Spejdere og hos Portneren, Stenosgade 4.

Er De nogensinde blevet glad ved at se en Flok raske Spejdere, saa kom med til Festen. Der ser De dem hele Aftenen!

BØGER ≡

Frederik Poulsen: *Liv og Rejser omkring Aarhundredskiftet* (Gyldendal).

Man keder sig saa sandelig ikke i Frederik Poulsens Selskab: han har som Odysseus »set talrige Stæder og er blevet kendt med Folkenes Tanker«, hans Liv har været som een stor Odysse, han ejer Odysseus' Tungefærdighed — og om sin vidtomtumlede Livsbane fortæller den 70-aarige Yngling i sin nyeste Bog, sprudlende af Liv, Charme og Intelligens. Det er ganske vist ikke altid at man kan sige god for Forfatterens Livssyn; paa flere Punkter adskiller hans Anskuelser sig i væsentlig Grad fra vore (man fristes faktisk til at anholde enkelte særlig graverende Steder) — er det mon Hellenismen, der er Aarsag hertil? Men hvorom alting er: Frederik Poulsen er Vi-

denskabsmand, kendt og anerkendt af de hærde og samtidig en uovertruffen og yndet Forfatter med udpræget Sans for Journalistik. Hans Skildringer har sammen Farver og Liv, hvad enten de er taget fra det klassiske Grækenland og Italien eller fra Dagligdagens Hjemland — og det er dem, der gør hans Bøger værd at læse. *jb.*

„Tysk med Taarer“

Den tyskfødte Peter F. Wiener har i Sommeren 1941 skrevet en yderst interessant Bog om Tyskland og Nazismen i Fortid og Nutid, som han med Allusion til Filmsucces'en »Fransk uden Taarer« kaldte »Tysk med Taarer«, og som Frit Nordisk Forlag nu udsender som sin første legale Publikation. En værdifuld Bog. Forfatteren gennemgaar i Breve til en gl. Elev Gennemsnitstyskerens Opdragelse med rvstende Dokumentationer og modbydelige Enkeltheder. Og han paaviser, hvordan det ikke kun er Nazisterne, der har frembragt denne Tingenes Tilstand, nej, det gaar længere tilbage, det ligger i Tyskernes Tro paa Tyskland før noget andet, Troen paa Krigen som et Gode og det germanske Folk som en Guderace. I et ypperligt formet Afsnit skildrer han Nazismens Antikristendom, med Enkeltheder, der, hvis de ikke var saa veldokumenterede, vilde synes utrolige. Og han erklærer, at han personlig tror, at Rødderne hertil naar tilbage til Luther, som han mest betragter som en politisk Folketaler, paa hvis Udtalelser de senere Tiders Tyskere har bygget (p. 77). I Slutningskapitlet betragter han med dyb Medfølelse de Mennesker, der vil prøve at opdrage Fremtidens Tyskere til civiliserede Europæere, og han hævder, at den Opgave kun vil kunne løses ved at de reformeres, ja, revolutioneres til at forstaa den kristne Lære anderledes, end de gennem Aarhundreder har faaet det indpodet. Man lægger Bogen fra sig med dyb Pessimisme. Og med Spørgsmaalet: »Vil det lykkes?«

Bj. R-n.

En Lækkerbidskan

Flensteds Forlag i Odense har blandt mange andre rare Ting ogsaa udsendt Andersens herlige, lille Novelle fra 1870 »Lykke-Peer« i en ny og meget tiltalende Udgave. Indholdet om Fattigbarnet, der virkelig er et Lykkebarn, fordi han ejer den rene Sjæls Lykke, om hans kunstneriske Stræben og kolossale Sukces og bratte Død midt i Sejrens Triumf kender vist de fleste Danske. Ellers er her en Lejlighed til at stifte Bekendtskab med »den lykkelige fremfor Millioner«, med Andersens Ungdomsdrømme og vidunderlige Fortællekunst — og med Jensenius' Tegnekunst.

U. C. G.

Gyserparodi

Der bliver leet meget i Folke-teatret i Øjeblikket. Det er Amerikaneren Joe Kesselrings »Arsenik og gamle Kniplinger«, der spilles. Vi vil gerne gøre vore Læsere opmærksomme paa denne Forestilling, fordi den repræsenterer noget sundt og befriende inden for det moderne Teater. Hvor ofte har man ikke Verden over siddet med stive Øjne og fulgt en Thriller paa Scenen eller Lærredet, en Gysers, der udelukkende spekulerede i at ryste Folks Nerver saa raffineret som muligt. Ogsaa herhjemme har vi mødt Typen (»Og derfor dræber jeg —«, »Naar Mørket sænker sig «), og det er derfor ogsaa for os en virkelig befriende Nydelse at mere os over »Arsenik etc.«, fordi den er en vittig Parodi paa denne Genre. Mon nogen Tilskuer forarges over, at de to søde gamle Damer begaar ialt tretten Mord med forgiftet Vin (som Led i deres udstrakte Barmhjertighedsarbejde!), mon nogen kan tage det hele direkte, som en almindelig Kriminalforestilling? Forhaabentlig ikke. For alle Gyserelementer er her til Stede i parodisk forstærket Form og fordelt saa »overraskende« som muligt. Stykket kan i høj Grad anbefales den, der interesserer sig for de forskellige Genrer og deres Kendemærker. — Udførelsen er op og ned. De to gamle Tanter spilles fortræffeligt af Marie Garland og Clara Schmartz, Angelo Bruun er morsom som den skøre Teddy, der graver Panama-Sluser i Kældergulvet, og Knud Heglund har fornøjelige Øjeblikke som Dr. Einstein. Men alle de andre spiller alt alt for stærkt, for overdrevent og hysterisk. Man havde opnaaet den dobbelte Virkning ved Halvdelen af deres Gestikulationer og Skrigenop. Men Parodien klarer sig fint uden det. *Bj. R-n.*

Charlottenborg

Paa Charlottenborg-Udstillingen, der lukker 1. Maj, findes Arbejder af følgende katolske Kunstnere: Birgitte West, Ib Olsen, Ingolf Røjbæk, Will Randal-Jensen og Mogens Kai Nørregaard.

Sommer-Pension

tilbydes Damer for kortere eller længere Tid. Da Pladsen er begrænset, bedes man bestille Værelse i god Tid hos *Lioba Søstrene*, Skt. Kjeldsgade 3, København Ø.

Husbestyrerinde søges

Enkemand med eget Hus søger Husbestyrerinde, der vil være i en Mors Sted for 5 Børn i Alderen fra 6 til 16 Aar.

Poul Michno, Karnersvej 7, Vejgaard pr. Aalborg.

BRODER PETROC vender tilbage

af S. M. C.

(43)

»Frk. Wheeler maa jo nepo være kommet hen ad Vejen, efter at hun har forsøgt at træffe Dem, og saa er Ulykken sket. Hendes Mor var her i Eftermiddag for at fortælle mig det hele — hun har været syg af Choket og Sorgen og har ikke kunnet gaa ud før nu — men hun kom for at bede mig give Dem Besked, for,« som hun sagde, »næst efter Gud er det den Munk, som er Skyld i hendes Sjæls Frelse!«

»Hendes Sjæls Frelse! Ja, men P. Abbed; hun begik jo Selvmord! Hun gik jo selv med Vilje lige ud foran Bilen.«

»Nej, nej; det blev opklaret ved Retsundersøgelsen. Frk. Wheeler var meget intelligent og meget ivrig for, at ingen skulde opdage hendes Svaghed: hun var stokdøv. Hun var saa optaget af sine Bekymringer for Fremtiden og af sin Sorg, at hun glemte at se sig for, og hendes Hørelse advarede hende altsaa ikke. Saa Kendelsen: Død ved et Ulykkestilfælde er uden Tvivl den rigtige. — Men — hvor er dog Deres Konjak?«

Petroc var faldet sammen i Stolen, kridhvid i Ansigtet. Abbeden rumsterede rundt, indtil han fandt Flasken. Og da den gamle Mand kom til sig selv igen, vilde Abbeden hente Subprioren, men Petroc bad ham saa mindeligt om at blive, at hans Foresatte atter tog Plads paa Bænken.

»Kan De fortælle mig yderligere om den Begivenhed, Br. Petroc?«

»Ja, Pater Abbed. Den Eftermiddag, da hun blev dræbt, havde hun været her i Kirken. Hun stod pludselig i Døren til Sakristiet, og da jeg blev bange for, at hun vilde gaa ind og sagde det til hende, svarede hun, at hun nok skulde blive udenfor. Hun vilde blot fortælle mig, sagde hun, at jeg kunde være tilfreds nu, for Gud havde hørt mine Bønner for hende, saa hun nu vilde rejse bort fra Egnen; men hun vilde raade mig til at blive ved med at bede for hende, for jeg bar Ansvar for, at hun bar sig ad, som hun gjorde nu, og ogsaa for, hvad der vilde ske med hende i Fremtiden. Og hun sagde, at hun nu for min Skyld opgav al jordisk Lykke, og at jeg til Gengæld maatte sikre hende den himmelske. — Men jeg kendte jo intet til hende, saa jeg begreb ikke, hvad hun mente, og skønt jeg med Forfærdelse betragtede Udtrykket i hendes An-

sigt, saa skyndte jeg mig dog at bede Guds Moder tage hende i sin Varetægt.

Og lidt senere kom saa Dom Maurus hjem og fortalte, at hun af egen fri Vilje var gaaet ud foran en Lastbil, og da jeg spurgte ham, hvad Grunden til hendes fortvivlede Handling var, svarede han, at i det Stykke vidste jeg lige saa god Besked som han. Og paa Grund af det Svar troede jeg, at han vidste mere, end han sagde højt, og at han dermed antydede, at jeg havde drevet hende i Døden ved at bede for hende. Den paafølgende Nat var meget haard at komme igennem, og om Morgenens turde jeg ikke gaa til den hellige Kommunion. Efter Messen skriftede jeg for Novicimesteren, og han sagde mig, at jeg kunde være uden Frygt, for Bønner bedt i Tro og Oprigtighed kunde aldrig skade nogen Sjæl. Og han trøstede mig med, at Gud ikke havde trukket sig virkelig tilbage fra mig, men at Han kun lod mig føle det saadan for at stille min Tro paa Prøve.«

»Saa var Deres Sygdom altsaa ingen direkte Følge af den Tur, Dom Maurus tog Dem med paa?«

»Den bragte mig meget ud af Ligevægt, og i nogle Dage forekom Verden mig meget fremmedartet og meget vanskelig at leve i. Men Br. Leo trøstede mig, for han forklarede mig, at Forskellen mellem min første og min nuværende Tids Brødre laa i uvæsentlige og ikke i væsentlige Ting. Og efter den Samtale besluttede jeg mig til blot at blive ved at stræbe hen ad Fuldkommenhedens Vej paa den Maade, som Gud nu engang havde vist mig, og lade Bekymringerne fare; og saa vendte Freden atter tilbage til mit Sind.«

»Men Dom Maurus var alligevel Aarsagen til Deres nedbrudte Helbredstilstand?«

»Hans Bemærkning om, at jeg jo vidste lige saa meget som han, kom som en saa voldsom Bekræftelse af min egen Skyldfølelse, at jeg helt brød sammen.«

»Men de Ord var jo kun Udtryk for Utaalmodighed over, at De spurgte. For eftersom ingen vidste noget nærmere om Ulykkestilfældet, saa var De jo lige saa klog — eller lige saa lidt klog — som nogen af de andre.«

»Tænk, hvor man dog udtrykker sig mærkeligt nu om Stunder! Det

sker jo ogsaa tit, at de Ord, der bruges betyder eet, men i Virkeligheden skal opfattes helt anderledes. Men jeg holder saa meget af Dom Maurus og ønsker, at han intet skal vide om de Kvaler, som jeg gamle Taabe har faaet ved at misforstaa ham. Og naar den Kvinde ikke har begaaet Selvmord, saa er der jo ingen Grund til at fæste sig mere ved det forbigangne. Men, om De vil, Pater, da tal ikke til andre om vor Samtale i Dag; den kunde maaske bare bringe unødvendig Sorg.

19. KAPITEL

Det var den 17. August, to Dage efter Pater Petroc's Præstevielse.

Den 15. August var Biskoppen kommet og havde saa stilsfærdigt og saa kort som muligt meddelt Petroc Ordinationens hellige Sakramente. Subprioren havde under hele Ceremonien holdt sig tæt op ad sin Patient og straks efter dens Afslutning bragt ham til Sengs. Hans Puls var saa svag, og hans Helbredstilstand saa elendig, at man kunde frygte en pludselig Død. Men mod al Forventning rettede den Syge sig, og det blev bestemt, at han efter at have tilbragt en Dag i fuldstændig Ro og Fred skulde faa Lov til at celebrere sin første Messe den 17. August. Men da den 17. var en Søndag, gav Abbeden Tilladelse til, at Pater Petroc læste sin Messe i Huskapellet, og kun han selv og Subprioren, som skulde ministrere, vilde være til Stede.

Lørdag den 16. var en lykkelig Dag for den nyviiede Præst. Om Formiddagen bad han sine Bønner, og om Eftermiddagen bad han om at faa Besøg af Novicerne.

De kom alle, fulde af Lystighed og anbragte sig rundt omkring: paa Vinduesbænken, paa Bordet og paa Gulvet med Benene over Kors. De fortalte ham, hvor lykkelige de var over hans Præstevielse, og senere omtalte de Sejlturen. Det var jo af Hensyn til Petroc, at de havde ladet Baadsmændene blive i Land; de mente, det var mest ugegnert for ham. Men de fortalte ogsaa om, hvad Novicimesteren havde sagt til dem efter Turen. De havde aldrig tænkt sig, at han kunde være saa veltalende og raadede over et saadant Ordforraad!

Og Petroc talte langt mere end ellers. Han beskrev for dem sine egne Noviceaar og sagde, at om der end var nogen Forskel i enkelte Ting, saa lignede Novicerne i St. Benedikts Hus igennem Aarhundreder i høj Grad hinanden.

Subprioren havde givet Sygepasseren Besked om at servere en festlig Te for det lille Selskab paa Petroc's Værelse. Den gjorde naturligtvis stor Lykke, og bagefter fejede Br. Leo Krummerne sammen og smed dem ud til Maagerne, for at de ogsaa kunde være med til at glæde sig over den nyviiede Præst.

Om Aftenen var Subprioren kommet ind hos Petroc, og igen havde denne fortalt om sin Novicetid og omtalt den ringe Forskel han fandt der var mellem Benediktinermunke før og nu.

»Gud tager Bolig i et rent Hjerte, sagde han. »Nogle finder ind til Ham ved at rydde alle Hindringer til Side. Andre klynger sig til Ham i Tro, Haab og Kærlighed. De fæster deres Blik paa Hans Ansigt med en saadan Intensitet, at de næsten uden selv at vide det, befrier deres Sjæle for hver Hindring for at følge Ham efter. Paa denne sidste Maade har man engang lært mig at stræbe efter Fuldkommenhed, og jeg er blevet for gammel til at lære nogen ny. Det eneste, det kommer an paa, er jo i Virkeligheden det, at vi ved Troen, Haabet og Kærligheden er Guds Børn.«

Da Subprioren rejste sig for at gaa, sagde han med et Smil:

»Jeg læser Messe tidligt i Morgen for at kunne være parat til at ministrere i Deres.«

Petroc saa paa ham et Øjeblik; saa udbød han:

»Det var bedst, dersom De kunde ministrere fastende — — eller — kunde De tænke Dem at læse Deres Messe bagefter min? Saa kunde den være min Taksigelse.«

Subprioren smilede, men iagttog alligevel med nogen Ængstelse Udtrykket i Petroc's Ansigt.

»Hør, er De mon ikke ved at blive lidt vel fordringsfuld?«, sagde han stadig med et Smil i Øjenkrogene. »De vil nok ikke give mig Lov til at faa noget at spise, før De selv faar det, vel?«

»Maaske er det derfor.« Petroc nikkede et Par Gange.

»Men siden De ønsker det, skal jeg læse Messe senere og ministrere i Deres forinden. God Nat!« Og Subprioren forlod Værelset.

Da Sygepasseren vækkede Petroc næste Morgen, fandt han ham helt underledes stærk og levende end i lang Tid, næsten saa rask som i Dagene før Subprioren rejste til Seaham. Han afslog smilende Broderens Hjælp og sagde, at han sagtens kunde klæde sig selv paa.

Da han var færdig, gik han ned paa de Syges Pulpitur og blev der, indtil Subprioren hentede ham til Sakristiet. Her iførte han sig hurtigt og rask sine Paramenter og begyndte saa Messen paa en rolig og næsten tilvant Facon. Han syntes helt at have genvundet sin Ungdoms Kraft. Baade Abbeden og Subprioren drog et Lettelsens Suk.

Han udtalte Konsekrationsordene over Hostien. Og efter et Øjebliks Pause samlede han sig til Elevationen. Paa samme rolige Maade konsekrerede han Vinen, opløftede den til Tilbedelse og satte stilsfærdigt Kalken ned. Derefter støttede han begge Haandflader paa Alteret, og det saa ud, som om han var ved at falde sammen. Subprioren vilde

netop komme ham til Hjælp, da han langsomt rettede sig op til sin fulde Højde og udbød:

»Nunc dimittis ...! Herre, nu lad du din Tjener fare i Fred!« Han faldt om, førend de fik grebet ham.

Døden var allerede indtraadt. Saa lagde de ham, iført den præstelige Dragt, ved Foden af Altertrinen, mens Subprioren læste Messen til Ende.

Film

(Fortsat fra Side 263)

det, fra det hollandske Fyrstebesøg og fra Expræsident Hoovers Visit. Den franske Revy var som sædvanligt baade interessant og afvekslende, og den amerikanske (Fox's) var helt helliget det historiske UNO-Møde, da Iranproblemet foranledigede Sovjetambassadøren til at forlade Mødet. For den, der forstaar Engelsk, var Filmen en stor Oplevelse. Saa var der en morsomt tænkt, men ret kedeligt udført amerikansk Film om at gætte, hvad det er for en Lyd. Og der var en postkortpæn og grusomt kedsommelig svensk Kortfilm om Värmland. Skipper Skræk som Dirigent (The Spinach Overture. 1935) afsluttede Programmet.

Park og Nora havde 2. Paaske-dag (22. April) Premiere paa Two Cities Filmen »Mr. Emmanuel rejser til Berlin« (Mr. Emmanuel), der er optaget efter Louis Goldings Roman, som i Handling slutter sig nøje til »Magnolia Street« og »Sillers Døtre«. I 1938 rejser en fredssommelig, skikkelig og godhjertet gammel Jøde til Berlin fra England, hvor han har levet i 50 Aar. Han gør det — vel vidende om den kolossale Risiko han løber — for at opfylde et Løfte til en jødisk Flygtningedreng, der ikke i mange Maaneder har hørt fra sin Mor, og som i Fortvivelse vilde begaa Selvmord. Nu skal han finde ud af, hvad der er sket med hans Mor. Ene mod Gestapo. Efter mange Genvordigheder finder han Moderen, der nu lever som Ærkearier i et Hjem med Hitler paa Væggen og i Hjertet. Hun har for sit »tyske Blod«s Skyld ogsaa udrevet Sønnen af sit Hjerte. Og den gamle Mand maa rejse bort igen. Men han fortæller Drengen, at hans Mor er død. Den bitreste Sandhed skal han dog i det mindste spares for.

Harold French har iscenesat med storartet Sans for den Uhyg-

gestemning, som præger disse ulykkelige forfulgte Jøders Liv i Nazi-land. Men Filmen er først og fremmest *Felix Aylmers*, Seniorchefen fra »Han kom som en Fremmed«, saa ved De, hvem det er. Han var gribende ægte, menneskelig, med Lune og Ironi ... og ægte jødisk. En Mesterpræstation lige rent ud. For ogsaa de Scener, der er for »oplagte« og arrangerede, spiller han, saa man glemmer alt om sig. En smuk og værdig Film om en Race, der skønt pint og forfulgt, aldrig mister sin Værdighed eller sine Idealere.

Bjørn Rasmussen.

Helgendyrkelse

Efter at have læst Artiklen »En drøj Mundfuld« i »Katolsk Ugeblad« Nr. 14, Side 218, læste jeg tilfældigvis Kapitlet »Kristus i Hølgene« i den engelske Forfatter Robert Hugh Bensons Bog »Kristi Venskab«, oversat af Sigrid Undset. Hvis en Katolik skulde føle sig urolig over den københavnske Universitetsprofessors Paastand: »I Realiteten skygger Helgenene ganske for Gud«, da vil Gennemlæsningen af dette Kapitel berolige ham. Desværre er en fuldstændig Gengivelse her umulig. Lad mig blot anføre et Par Citater.

»Af protestantiske Kritikere faar vi naturligvis høre, at det er netop dette, som er Fejlen ved os — at mens Jesus Kristus kom for at kalde alle Mennesker til sig direkte, har Maria faaet Lov til at fortrænge Ham. Men den Tilbedelse og Hæder, som vi viser Maria, har bare et eneste Formaal, den at forene den bedende med hendes »Livs velsignede Frugt«. Og videre: »At ville skille Kristus fra Hans Venner, jager Dronningemoderen bort fra Sønnens Trontrin af Frygt for, at hun skal blive elsket og hyldet for meget — det er sandelig en underlig Maade at søge Hans Venskab paa, som er deres Alt.«

Ligesom Astronomen passer paa at holde sit Øje bag den astronomiske Kikkert paa rette Plads, saa at Kikkerten ikke skjuler Stjernen, saaledes sørger ogsaa Katolikken for den rette Indstilling af sit fromme Sindelag, naar han søger Kristus gennem Jomfru Maria eller en Helgen.

Oslo, 13.-4.-46.

P. H.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Apr.-Maj.

28. S. HVIDE SØNDAG (575—
(hvid) 40); 2. Bøn: St. Paulus af
Korsset (886), 3. Bøn: St.
Vitalis ([12]); Præf.
(518).
29. M. St. Markus, Evangelist
(rød) (882—92); 2. Bøn: St. Pe-
trus Martyr (889); Apost-
lenes Præf. (524).
30. Ti. St. Katharina af Siena
(hvid) (890); 2. Bøn: For Paven
([122]); Præf. (518).
1. O. St. Filip og St. Jakob,
(rød) Apostle (894—94); Apost-
lenes Præf. (524).
2. T. St. Athanasius (897); 2.
(hvid) Bøn: For Paven; Præf.
(518).
3. F. Det hellige Korsens Genfin-
(rød) delse (900—95); 2. Bøn
(kun i st. Messer): St.
Alexander I, St. Eventius,
St. Theodulus og St. Ju-
venal; Korssets Præf.
(517).
4. L. St. Monica (904); 2. Bøn:
(hvid) For Paven; Præf. (518).
5. S. 2. Søndag e. Paaske.
(hvid)

Forund os, beder vi dig, at vi som
med Ærefrygt har fejret Paaske-
festen, ved den maa naa til de evige
Glæder.

Hvide Lørdag, Kirkebon.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palz 4777,
Kl. 11-12, Lørdag undtaget
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og
Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Orgelombygning i Svendborg

Det er ikke ofte der fortælles
Nyl fra Sydflens Hovedstad. Menig-
hedslivet gaar sin vanle Gang med
godt Besøg til Gudstjenesterne, men
mindre god Deltagelse ved Menig-
heds- og Ungdomsmøder.

Anledningen til denne lille Be-
retning er, at vor hyggelige Sct.
Knuds Kirke har faaet et Orgel. Vi
havde jo et lille Orgel fra 1872, men
det trængte haardt til Afløsning.
Blæseværket duede ikke mere. Man
begyndte for ca. 1 Aar siden at
samle ind til en elektrisk Blæser,
og der skete det Under, at der kom
saa mange Penge ind, at der kunde
tænkes paa en hel Ombygning af
Orglet, en Ombygning, der vilde
koste godt 5000 Kr. Firmaet Mar-
cussen & Søn i Aabenraa fik den
Opgave at foretage Ombygningen,
og har løst Opgaven paa en smuk
Maade. Ved intimt Samarbejde med
Arkitekt Ingemann Arthur-Nielsen
er der her skabt et Orgelværk, der
baade i Indre og Ydre er en Pryd
for vor lille Kirke. Arkitekten har
forstaaet paa en original Maade at
anbringe de store Subbas-Piber paa
en stærk farvet Baggrund, der li-
ver godt op i vor ret farveløse
Kirke.

Orglet har nu 7 Stemmer mod før
5. De gamle Stemmer er ny into-
nerede. Den nye Mixtin skal man
nok vænne sig til, maaske den vir-
kede lidt for lys og stærk nu paa
en Palmesøndag Aften til en Pas-
sionsgudstjeneste.

Vor fortræffelige Organist, Cla-
ra Petersen (der Skærtorsdag i 20
Aar har passet sin Gerning), ind-
ledte Passionsgudstjenesten med
Gades Fantasi over »Lover den
Herre«, smukt og forstaaende spil-
let (man kunde maaske have ven-
tet noget af Bach paa dette lille
»Bach-Organ«).

At Menigheden glædede sig over
det nye Orgelværk beviste den ved
at møde næsten fuldtallig op. Ved
en lille Sammenkomst bagefter i
Sct. Knuds Sal tolkede et Medlem
af Menigheden dennes Taknemlig-
hed overfor Pastor Oppermann for
hans store Arbejde i Svendborg.
St.

Elisabethforeningens Basar

Følgende Numre blev udtrykket
paa Basaren: Dukke Erik 203, Kuf-
fert 133, Maleri 24, Spegepølse 114,
Thebord 1, Pudestykke 38, Vinen
196.

Basaren indbragte Kr. 4063.76.
Alle Elisabethforeningens gode, al-
drig svigtende Venner, som ved
Gaver, Besøg og paa saa mange
forskellige Maader har bidraget til

Basarens gode Resultat, bedes her-
ved modtage vor hjerteligste Tak.

Alma Osterhammel.
Franziska Stratbøcker.
Harriet Zimmermann.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Lørdag d. 27. April Kl. 19,30.
Aabent Hus hos Fru Ebba Friis
Hansen, Beringsvej 4 (Obs. Ændret
Sted). Cand. mag. Jels Forchham-
mer vil tale om: »Sociale Forhold
i Tyrkiet«.

Søndag d. 5. Maj Kl. 9. Akademi-
kermesse i Kapellet, Østerbrogade
7 D. Efter Messen spises medbragt
Morgenmad, derefter Skovtur, Fro-
kostpakke medbringes.

Onsdag d. 8. Maj Kl. 19,30 Ordin-
ær Generalforsamling, Stenosgade
Nr. 4.

Dagsorden: 1. Formanden aflæg-
ger Beretning. 2. Kassereren aflæg-
ger Beretning. 3. Evt. indsendte
Forslag. 4. Valg af Administratorens.
5. Valg af Revisorer. 6. Eventuelt.

Forslag, som ønskes behandlet
paa Generalforsamlingen, skal se-
nest 5 Dage forinden med Navns
Underskrift tilstilles Administrato-
rens.

Efter Generalforsamlingen hol-
des et Foredrag om »Pax Romana«.

BOGHYLDEN

France Gleizal:

Paris à l'Aube de 1946

Skildrer Forholdene i Frankrig,
saaledes som de virkelig er i Dag.
En Bog, der er ægte Fransk.

Kr. 7,50

Tidligere udkom:

En regardant une carte de France

Kr. 6,50

NYT NORDISK FORLAG

ARNOLD BUSCK

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Bønnens Apostolat

Intentioner for Maj Måned: Mere energisk Kamp mod Umoraliteten. — De Kristnes Kærlighed til alle Folkeslag.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 28. Apr. Kl. 10 Børnenes første hellige Kommunion. Kl. 17 Andagt med Børneprædiken. Majandagt hver Aften Kl. 19,30.

Jesu Hjerter Kirke

Søndag 28. Apr. I Messen Kl. 8,30 Børnenes første hellige Kommunion. Mand. 29. Apr. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 2. Maj Kl. 19,30 Mændenes Kongr. Majandagt hver Aften Kl. 19,30.

Sakramentskirken

Sønd. 28. Apr. Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Messe med Børnenes første

hellige Kommunion, Kl. 17 Andagt. Mand. 29. Apr. Kl. 20 Thereseforeningen.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 28. Apr. Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Messe med Børnenes første hellige Kommunion. Onsd. 1. Maj Kl. 19,30 Majandagt; derefter Menighedsmøde. Biskoppen taler om sine Rejser. Adgangskort købes i Forvejen. Majandagt hver Mandag, Onsdag og Fredag Kl. 19,30.

St. Annæ Kirke

Hvide Søndag: Kl. 6, 7 og 11 stille Messer. Kl. 9 Prælatsmesse og Meddelelse af Konfirmationens Sakramente ved Hs. Exc. Biskop Th. Suhr. — Kl. 16 Takkegudstjeneste.

St. Antoni Kirke

Sønd. 28. Apr. Kl. 9 Børnenes

første hellige Kommunion, Kl. 11 stille Messe.

St. Andreas Kirke

Sønd. 28. Apr. Kl. 9,15 Børnenes første hellige Kommunion. Andre Messer Kl. 8 og 11,15.

St. Knud Lavards Kirke

Sønd. 28. Apr. Kl. 8,30 Børnenes første hellige Kommunion.

Immaculatakirken

Efter Paaske og indtil videre er der: Om Søndagen: Kl. 7 stille Messe, Kl. 10 Højmesse med Velsignelse. (Om Hverdagen: Stille Messe Kl. 6½).

St. Franciskus' 3. Orden

Møde Palmesøndag Kl. 15 i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital.

G. Garth-Grüner Landsretssagfører Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn. Tlf. 12,166 og 12,161	Fr. Bührmann & Sønner Pensel- og Børstefabrik Gormsgade 8-10-12 . København L Tlf. Taga 573 . 574	Skotøjsreparation E. Sund 1. Kl.s Arbejde garanteres Frederikssundsvej 225, v. Kirken
Reserveret A. A.	Horsens Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed	Horsens HORSENS TEXTILLAGER
Holbæk		
D. Steinecke Hansen Malermester Blegstræde 13 . Tlf. 387 Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner	Holbæk Eksprestrykkeri Algade 22 . Telefon 1030 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital	Holbæk Materialhandel Sygepleje- og Børneplejeartikler Algade 33 . Telefon 32 L.v. til Sct. Elisabeths Hospital
Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Handelskompagniet Aktieselskab - Telefon 990 Leverandør til de katolske Institutioner	
A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039	H. P. Larsen Kolonial - Delikatesser Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet	A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed

<p>HELSINGØR</p> <p>Spis Rutana . lev sundt</p>	<p>Aarhus</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester . Conditør Telefon 3041 – Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Vejle</p>	<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen . Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Aalborg</p>	<p>Fodtøjsforretningen Borgergade 34 . Tlf. 1406 Alt i Fodtøj: Sko, Træsko, Hjemmesko, Træskostovler samt Sandaler. Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>Kaj Larsen Svendsgade 24 . Tlf. 56 10 Brød . Mælk . Confektur Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 37 12 Kolonial . Vin . Tobak . Konserver Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>E. Holmsberg Kastetvej Isenkramforretning Kastetvej 51 . Tlf. 13 95 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>“Dania“ Flormel — overall</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 58 12 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømremester Strandvejen . Telefon 301</p>	<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 56 65 Tricotage og Herrelingeri</p>
<p>Mathias Christensen TELF. 1556 ABSALONSGADE 14</p> 	<p>M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 17 86 Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken</p>	<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospita og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>	<p>C. Clausen Wrang Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød, Flæsk og Paalæg Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>

Katolsk Ugeblad

5. Maj 1946
94. Aargaang
Nr. 18

Amerikansk
Katholicisme

St. Knuds Gilderne
Provikarens Jubilæum
Jugoslavien
Nøden i Europa

TO SMAA OFRE FOR ET OPLØST HJEM er blevet bragt til Vincentssøstrenes Børnehjem i Chicago efter at have strejft forladt om i Millionbyen. Francis — 2 $\frac{1}{3}$ Aar gammel — holder sin lille i Haanden, medens Søsteren søger at forklare dem, at de nu ikke længere er elens og «uønskede». (INP)

St. Knuds Gilderne:

117.413,00 Kroner

er 5-Øren blevet til i de forløbne 5 Aar. Din og min lille beskedne ugentlige 5-Øre er blevet en Sum, der regnes med i Vikariatets Husholdning.

Underligt med den lille Mønt. Af nogle omtales den overlegent

— — hvad kan det dog nytte med den sølle lille Sum, 10 eller 25 Øre om Ugen var der mere Mening i, det blev da til noget. Og andre — — der er saa meget at give til, og det er virkelig ikke alle, der kan afse ogsaa det o.

s. v. Den sidstnævnte Opfattelse vil jeg nu lade ude af Betragtning, da der ikke er Grundlag for den, 5 Øre om Ugen kan enhver afse, og de første kan jo nemt komme uden om Kritikken ved ganske simpelt at fordoble eller femdoble 5-Øren, saa er den Sorg slukket! Foruden den afstukne Sum 2,80 om Aaret, er der jo ogsaa noget, der hedder Gavemærker — noget helt ekstra — saa der er slet ikke Grænser for det gavmilde Hjertes Udfolse.

Af og til støder man paa Spørgsmaal, hvad *Sankt Knuds Gilderne* egentlig er. Naturligt, at Konvertitter eller Katolikker, der maaske ikke har været med fra Begyndelse, vil vide nærmere.

I Lyon oprettede en fransk Dame Pauline Jaricot i 1822 »Foreningen til Troens Udbredelse«.

Hendes Venner og Bekendte ydede en ganske lille Skærv til de katolske Missioner. Formålet var godt, og Metoden saa rigtig, at Interessen derfor stadig øgedes. 100 Aar senere havde Foreningen et saadant Omfang og viste en saadan Livskraft, at den Universelle Kirke tog den til sig som sin egen. Paven flyttede dens Hovedsæde til Rom og bestemte, at Afdelinger skulde oprettes indenfor Kirken.

Under Pius XI's Pontificat blomstrede Missionsarbejdet i alle Verdens Egne. Det betyder en uhyre Indsats af aandeligt Liv, af personlige Anstrengelser

(Fortsættes Side 279)

Munkemel

Salg og Udleje

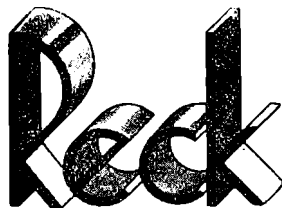
af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

Kedler ★
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

absolut

ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

Farve- & Materialhandelen
M. Rønne
Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrug 125. Telefon Amager 4019

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udlærer Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Gaa i »AKA« Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/3 kg.
Altid friske Smaakager

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central408

Mark Poulsen & Rønne
INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

MIZAR *flø*

L. E. LARSEN

Førsaarska

Nørrebrogade 206

VITO
det ved man
hvad er
Skurer let
renser godt
KÅLUNDS SÆBEFABRIKER
KØBING

En Franskmand ser paa Amerikanerne

I det franske Tidsskrift »La vie intellectuelle« fortæller Pierre Denoyer om sine Indtryk af amerikansk Katolicisme. Hans Grundlag er et kortvarigt Ophold, og han indrømmer selv, at hans Iagttagelser maaske er lidt overfladiske.

Katolikkerne i U. S. A. er en Minoritet: der findes ca. 24 Millioner i en Befolkning paa 131 Millioner Indbyggere. Men de er en aktiv, enig og voksende Minoritet. En Tid voksede deres Tal især ved Indvandring. I Dag forøges deres Antal som den øvrige amerikanske Befolkning, maaske en Smule hurtigere, takket være de børnerige katolske Familier.

Konversioner er hyppige. I 1944 var der omkring 90.000. Men over for denne Gevinst maa der regnes med Tab, som for øvrigt er vanskelige at indregistrere i Statistikken.

Katolikkerne er særlig talrige i Storbyerne i det østlige U. S. A., hvor den senere Tids Indvandrede har slaaget sig ned. Der er mange iblandt Italienerne og Irlænderne. Socialt findes Katolikkerne især i Middelklassen og de fattige Lag.

Man skulde have troet, at den religiøse Følelse under Krigens Indflydelse havde gjort betydelige Fremskridt. I Hæren har Missionærene udøvet et aktivt Apostolat. I Troppeenhederne har man kunnet konstatere Konversioner og en Forøgelse af den religiøse Iver. I Civilbefolkningen derimod er der ikke forekommet en mærkbar Stigning i Antallet af Konversioner. Den enkeltes Iver er uden Tvivl stærkere, men hvordan skulde man maale den?

Præcise til Messen

Amerikanske Katolikker praktiserer strengt deres Religion. I U. S. A. er der færre ligegyldige Katolikker end i Frankrig; maaske er det, fordi de føler sig som

Minoritet. Den religiøse Praksis iagttages omhyggeligt. Allerede naar Messen begynder, er de Troende alle samlet i Kirken. At nogen kommer for sent, ses sjældent. Man ser heller ikke Kirken tømmes straks efter Kommunionen.

Der er mange Kommunioner. Ved Siden af Enkeltpersoners Kommunioner lægger man Mærke til de mange Fælleskommunioner.

I de store Byer deltager forskellige Foreninger som Grupper regelmæssigt i en Messe med Kommunion fulgt af en lille fælles Morgenmad (communion breakfast). Snart er det Postfunktionærene, snart Brandmændene, snart Politibetjentene eller Jernbanefunktionærene.

I de mindre Byer, hvor der vilde være for faa Repræsentanter for hvert Erhverv, organiserer »Det hellige Navns Selskab« en Messe med Kommunion for katolske Mænd af forskellige Professioner.

I New York har Brandmændene deres egen Præst. Ligesaa er der en for Postvæsenet, for Telefonfolkene etc. Paa New Yorks Stadion finder der hvert Aar store Møder (rallies) Sted, der kan samle Hundredtusind Medlemmer af samme Profession. Det er betydelige Manifestationer af kollektiv Tro og Styrke.

Katolsk Aktion er kun lidet udbredt som Gruppe, der søger Milieuapostolat gennem Milieuet. Der findes under dette Navn forskellige lokale Propagandaforeninger, som bl. a. har den Opgave at distribuere katolske Dagblade, som der er temmelig mange af.

Sogneøkonomi fra Prædikestolen

Den Besøgende lægger Mærke til den relativt ringe Plads, Troselæren indtager i de amerikanske Katolikkers religiøse Liv.

Prædikenerne i Kirken om Søndagen er naturligtvis delvis viet Kommentar af Evangeliet, men en næsten ligesaa stor Del anvendes til at holde de Troende à jour med Sognets administrative Liv. De økonomiske Spørgsmaal har en fremtrædende Plads i Prædikenerne. De Troende opfordres ustandselig til at være rundhaandede og svarer iøvrigt beredvilligt.

Den amerikanske Klerus mangler hverken Fromhed eller Iver. Men den ejer i Reglen ikke den apostoliske Iver og Selvfornægtelse, man finder hos saa mange franske Præster. Er det paa Grund af vanskelig Rekruttering? Gejstligheden har en ganske god social Position, som synes franske Præster ret misundelsesværdig. I Sognet passer Præsten sine Tider som en Funktionær i en Administration. Derefter raader han over sin Tid. Han læser relativt lidt. Han har ofte sin egen Bil. Han gaar i Biografen. Hvad Sognepræsterne angaar er de mere Administratorer end Hyrder.

Om det end ikke myldrer med Klostre, saa er de regelbundne Ordner dog repræsenteret. Men de kontemplative Ordner har vanskeligt ved at finde Tilgang.

De amerikanske Biskopper samles regelmæssigt, gerne en Gang om Aaret, for at diskutere Problemer, der er fælles for deres Bispedømmer. Ved disse Møder beskæftiger de sig i Almindelighed kun lidt med Lærerspørgsmaal. Derimod interesserer de sig levende for Kirkens materielle Problemer, især for Forholdet til de borgerlige Myndigheder, for administrative Problemer, for karitativt Arbejde etc. En af de vigtigste katolske Organisationer i U. S. A. er »Katolsk national Konferents for Velvære«. Den er startet for at gøre det lettere for Katolikker at erhverve sig et lovligt, materielt Velvære, for at hjælpe Ind-

vandrere, opmuntre pædagogiske og sociale Foretagender.

Bag Slagterierne i Chicago

I Amerika er det et fastslaaet Dogme, at Kirkerne trænger ud i Folket ved det »sociale«. Den sociale Virksomhed kommer i første Række baade hos den katolske og de protestantiske Kirker.

Et slaaende Eksempel herpaa fik jeg hos Vicehjelpe-Biskoppen af Chicago, Mgr. Shiel, der var saa venlig at give mig en Samtale, da min Rejse førte mig igennem denne By, der er saa berømt for sine Svineslagterier.

Chicagos Slagterier beskæftiger et meget uensartet Personale, som for Størsteparten bestaar af fattige Indvandrere fra forskellige europæiske Lande og af Negre. Disse Arbejdere betales slet. De bor tæt ved Arbejdspladsen i et hæsligt Kvarter, forgiftet af Stanken fra Kødet. Dette Kvarter kaldes »Bag Slagterierne« (Back of the Yards). Her bor over 80.000 Personer, mest af tjekkisk, tysk, italiensk, litauisk, polsk eller slovakisk Oprindelse. Dette Udskud lever af en ussel Løn og bor i vaklende Træhuse.

Undertiden er der indtil 12 Familier i et eneste Hus. Her skal man ikke søge efter nogen »Badeværelse-Kultur«. Selv om Radioen fylder Luften, er Badeværelser næsten ukendte. Kvarteret er i den Grad prisgivet, at man ikke engang ser Skrankasser. Affaldet kastes direkte ud i de smalle Gader, hvor en Skraldmand fra Tid til anden skovler det op i sin Hestevogn.

Det siger sig selv, at en Ungdom, der vokser op i denne Atmosfære, har alle Chancer for at blive afsporet. I sin Flugt fra Fattigdommen drives den til at søge hurtige og endog uærlige Midler til at komme frem.

Dette forstod Mgr. Shiel for et Par Aar siden, da han grundede »Naboskabs-Komiteen Bag Slagterierne« (Back of the Yards Neighbourhood Council).

For at opdrage disse fornedrede menneskelige Væsener, som foragtedes selv af Chicagos

Smaapolitikere, tænkte han ikke først paa at holde Prædikener for dem. Han gjorde en Gestus, som har vundet ham en enorm Prestige i Arbejderkredse. C. I. O., som dengang var en yderliggaaende Fagforeningsbevægelse, i Vanry baade hos Arbejdsgiverne og den amerikanske Arbejder-Federation, forsøgte dengang at organisere de elendige Arbejdere fra »Bag Slagterierne« for at opnaa bedre Løn for dem. Under et Møde paa Chicagos Kolosseum traadte Mgr. Shiel personligt frem og tog Ordet til Fordeel for de Arbejdere, der sluttede sig til denne Fagforening. Denne Intervention virkede som et elektrisk Stød. Straks efter undertegnede Slagterierne for første Gang i Historien en kollektiv Kontrakt med Fagforeningen. Arbejderne fra »Bag Slagterierne« og deres Familier glemte ikke den katolske Biskops modige Handling.

Mgr. Shiel havde imidlertid tænkt, at en Lønforhøjelse kun skulde være en Begyndelse. Han lagde sig derefter i Selen for igennem sin Naboskabs-Komité at opnaa dem en hel Række andre materielle Fordele.

Komiteén fandt, at altfor mange Børn var underernærede, og uddeler nu hver Dag 1400 varme Maaltider blandt Skolernes Elever. Det bemærkes, at al Maden og Tallerkenerne leveres gratis af Chicagos største Hoteller. Fem Uger efter denne Uddeblings Begyndelse havde Børnene gennemsnitlig taget 3—4 Pund paa i Vægt. Det viste, hvor nødvendigt en sundere og rigeligere Næring var for Børnene.

Komiteen har endvidere aabnet gratis Badeanstalter og et Apotek. Børnedødeligheden i Kvarteret faldt ganske betydeligt. For nogle Aar siden døde 1 Barn af 10 før Toaarsalderen. I Dag er Forholdet kun 4 af 600. Komiteen har grundlagt en Avis, som fører Kampagner for Sundheden, kræver rene Gader, et bedre Politi etc. Der er bygget et Fritidshjem for Ungdommen. Kort sagt, en lang Række Forholdsregler blev taget for at højne de materielle og sociale Leve-

vilkaar for Udskuddet fra »Bag Slagterierne«.

Resultatet af den sociale Indsats

— Det mest opmuntrende Resultat af denne Komités Arbejde, sagde Mgr. Shiel til mig, er, at Befolkningen, som har faaet disse Goder, har vist sig at erkende, at de skyldtes vore Præsters Initiativ og utrættelige Arbejde. I Dag beskæftiger de politiske Partier sig med vore Folk, som de tidligere lod haant om, men det er altid vore Præster, Familierne kommer til, naar det gælder Løsningen af mange materielle eller sjælelige Problemer, der opstaar for dem. Takket være denne Virksomhed er vor Gejstligheds Indflydelse vokset storartet, og det lykkes os at bringe Kristi Ideal ind i Livet.

Mgr. Shiel er blevet kritiseret af visse rige katolske Familier, fordi han har deltaget i Møder paa samme Tribune som Kommunisten. Men denne Kritik tager han sig ikke af, kun Resultatet tæller. Dette Resultat har jeg set Bevis paa hele Byen igennem i de folkelige Kvarterer, selv i dem, hvor hans direkte Aktion ikke har gjort sig gældende: han nyder en Prestige og en Ærefrygt uden Lige.

Forresten er der andre Byer, der efter Chicagos Eksempel, har oprettet lignende Naboskabs-Komiteer. For Tiden findes der saadanne i Kansas-City og i Saint-Paul, andre er under Dannelse i forskellige vestlige Byer.

De sortes Vanskeligheder

Et vældigt Missionsterræn aabner sig ogsaa for den katolske Kirke blandt Sydens stedmoderligt behandlede Masser: Negrene. Indtil nu har Kirken kun haft ringe Held med sig paa dette Omraade. Paa den ene Side er der en Del af Præsteskabets, som stammer sydfra, og som mer eller mindre bevidst nærer Racefordomme. Teoretisk gøres der ganske vist ingen Forskel mellem Sorte og Hvide i Gejstligheden, men faktisk gaar de Sorte saa at sige aldrig i de Hvides Kirker. Der maatte bygges Kirker for dem alene.

Der er jo mange Ting i den katolske Kirkes Lære med dens Barmhertighed over for de udsledte, som kan røre Negrenes letbevægelige Hjerte, men mange af dem tilhører, i hvert Fald nominelt, en eller anden protestantisk Sekt. Faktisk er en af de Grunde, som mest synes at bidrage til at afholde Negrene fra en Konversion til Katolicismen, den, at det katolske Ægteskab ikke kan opløses. Og meget ofte er Negeren allerede skilt eller nægter at give Afkald paa Muligheden for at afbryde et ulykkeligt Ægteskab og søge en ny Kone.

Ingen katolsk Pengeelite

I U. S. A., Frihedens og den religiøse Tolerances Land, er den katolske Kirke respekteret. Men den er ikke saa indflydelsesrig, som Antallet af dens Tilhængere skulde faa en til at mene. Hertil er der to Grunde.

For det første rekrutteres dens Medlemmer blandt Smaafolk, og de nyder derfor ikke nogen stor social Anseelse. Der findes relativt faa Katolikker i de højere Samfundslag, den fine Verden, som selv i dette demokratiske Land har en Nimbus omkring sig. Der er ganske vist et Par Katolikker i Pengeeliten. Men i den Retning er visse protestantiske Kirker heldigere stillet.

Det kan naturligvis ikke nægtes, at den amerikanske katolske Kirke i Forhold til de katolske Samfund i den øvrige Verden tager sig ud som den rige Slægtning. Det paastaas endog, at dens rige Ressourcer ikke er uden Betydning for den voksende Indflydelse, den udøver i andre Lande. Men i U. S. A., hvor intet større Foretagende kan lykkes uden vældige materielle Midler, er den handicappet i Forhold til andre rivaliserende Kirker.

I øvrigt støder den paa politisk Omraade imod en dybt rodfæstet Fordom mod »Papister«. Talrige Smaapolitikere er Ir-lændere og Katolikker. Men store politiske Navne er sjældne inden for Katolikkerne. Den berømteste er Alfred Smith, som

var Staten New Yorks Guvernør, men hans religiøse Tilhørsforhold har forhindret ham i at vælges til U. S. A.s Præsident. Endnu har aldrig nogen Katolik beboet det hvide Hus.

Alligevel vinder Katolikkerne

Terræn trods disse Vanskeligheder. Og den amerikanske Regering, som aldrig før har været repræsenteret ved Vatikanet, har nu stadig Forbindelse med den hellige Stol.

Pierre Denoyer.

Tænker du ogsaa paa ...?

Jeg var ikke ung længere, da Kærligheden kom til mig. Glæden havde kun sjældent været Gæst i mit Hjem, og Aarenes Bitterhed var ikke gaaet sporløst hen over mig. Da kom den, den jublende, overvældende Kærlighed, og forandrede alt. Ganske vist saa min kære Mor bekymret ud, nogle gode Venner prøvede at tale fornuftigt med mig, — men hvad kom det mig ved? Alt var fuld af Sol! Jeg elskede, som man kun kan elske een Gang i sit Liv; jeg drømte salige Drømme. Og dertil kom, at min forlovede var forholdsvis velstaaende! Alt det tunge og triste forsvandt som Duggen for Solens Straaler.

En Søndag, da min Kæreste var bortrejst, kedede jeg mig, og da jeg vilde gaa en Tur, førte mine Skridt mig, næsten uden at jeg var klar derover, ad Vejen til Kirken, — en Vej, jeg for længe siden var holdt op at gaa. Paa en Plakat paa Kirkedøren stod: »Sogne-Mission«. Der skulde netop holdes en Prædiken, og pludselig fandt jeg paa, at jeg vilde gaa ind for at høre den fremmede Præst tale.

Emnet for Talen var — Blandede Ægteskaber!

»Det gælder dig ... det gælder dig!« lød det i min Sjæl. Og saa talte Præsten, alvorligt, indtrængende, manende. Det, han sagde, gjaldt mig, det vidste jeg jo. Men alligevel følte jeg mig vred over hans Ord. Hvad betød hans Anskuelse imod den Urkraft, der kaldtes Kærlighed? Hvorfor havde Gud givet os denne skønne Gave, naar han alligevel ikke vilde lade os beholde den? Pludselig begyndte jeg at

græde, og noget uforklarligt tilskyndede mig til at betro mig til Præsten, men jeg kunde alligevel ligesom ikke faa mig selv til at gøre det. Som den sidste forlod jeg Kirken; og i Døren stod Præsten, som havde lagt Mærke til min Graad.

Med et Par Ord fik han mig til at komme frem med mine Vanskeligheder. Han fik at vide, at jeg vilde gifte mig med en Protestant, og saa talte han længe og alvorligt til mig; men det var først, som om alle hans gode Ord prellede af paa mig. Da sagde han endelig noget, som tvang mig til Eftertanke: »Tænk paa dem, der skal komme, de smaa Sjæle, som vil blive Dem betroet. Ved De, hvad det vil sige at vokse op mellem to Konfessioner? Ved De, hvor svært De gør Livet for Deres Børn? Det Offer, De i Dag skyder fra Dem, fordi det berøver Dem alt det, De i Øjeblikket synes, De ikke kan undvære, vil Deres Forstand engang regne for ringe i Forhold til det Ansvar, De har for uddødelige Sjæle.«

Jeg forstod ham — og gav ham mit Æresord paa at hæve Forlovelsen.

Den unge Præst var lykkelig over, hvad han havde opnaaet. »Jeg skal bede for Dem i den hellige Messe i Morgen — og hver Dag; thi De har vist mig, at Guds Ord ogsaa kan bære Frugt paa stenet Grund, og hans Lov kan sejre over Menneskers Lidenskab,« sagde han.

Natten derpaa blev den frygteligste i mit Liv, og kort Tid efter kom den forfærdeligste Dag, da Sagen blev afgjort.

Min forlovede lod mig tale ud

— uden at afbryde mig en eneste Gang, men jeg syntes, at der laa et haanligt Smil om hans Mund.

»Jeg vil ikke komme med nogen Modsigelse,« sagde han, da jeg tav. »Men du maa ikke kræve Umuligheder af mig. Du maa jo kunne forstaa, at jeg ikke kan ofre min Tro paa nogle Dogmer, der er mig fremmede. Jeg har aldrig angrebet din Tro; men nu gaar du for vidt. Hustruen maa rette sig efter sin Mand«.

»Er det dit sidste Ord?«

»Ja«.

Jeg rakte ham Ringen og forlod ham uden at sige mere. Stum bar jeg mine Lidelser i en Ræk-

ke endeløst lange Aar. — for jeg elskede ham jo.

Men Præstens Ord blev til Sandhed. Fornuften lærte mig at erkende det, som den forblændede Kærlighed ikke vilde indrømme: »Ofre bærer Lønnen i sig selv. De lader os finde Fred i Opfyldelsen af vor Pligt.« Og: »Hvad der kan gøre Kærlighed syndig, er først og fremmest Manglen paa Kendskab til den elskedes *sjælelige* Indstilling; thi kun Sjælen kan give Løfte om en lykkelig Fremtid.«

Ikke alle møder som jeg en, der kan standse Ulykken. Derfor skriver jeg dette om mig selv, for at det kan naa ud til andre, som har svært ved at raade for deres Skæbne.

Naar Prokurist Jensen fra Espergærde med hele sin anselige Husstand eller Damerne Fritsche fra Fredensborg eller Kammerherreinde Berling om Formiddagen kom kørende til Kirke i Helsingør, fandt de dér, hvad de søgte: en værdig Forvaltning af det hellige samt en jævn Fortolkning af Kirkens uforanderlige Lære uden for megen Opblanding med menneskelige Paafund; og naar Pastor Flynn senere paa Dagen mødte til Middag, sad han der ikke paa den fornemme Stols Yderkant, ej heller skelede han til de øvrige Gæster for at se, hvilken Ske eller Gaffel, der nu skulde anvendes; han førte sig hjemmevant og tilsatte Konversationen en egen Tone, inspireret af Kirkens 2000 Aars Menneskekundskab.

Intet Under, at en Mand som Pastor Flynn med Aarene har set Æresbevisninger samle sig om det graanende Hoved. Han er saaledes Provikar for det Apostoliske Vikariat, Medlem af det biskoppelige Raad og Formand for den kirkelige Domstol. Men Pastor Flynns elskelige og omgængelige Væsen tog ikke Skade af al den Hæder og Ophøjelse. Om han saa paa sine gamle Dage oplever, at der bliver syet violette Knapper paa hans Præstekjole, da vil ogsaa det næppe kunne gøre hans Skikkelse mere ærværdig og faderlig end den er i Forvejen.

Det bedste Jubilaren paa Mandag har at glæde sig over, er hans lange og frugtbare Præstegerning, og naar han omringet af sin Menighed frembærer sin Tak til Gud, der undte ham 40 Aar i sin Tjeneste, vil denne Bøn paa Vej til Himlen mødes med mange andre Bønner, der stiger op fra forskellige Steder i Landet med Andragende til Vorherre om, at han i endnu mange Aar maa overhøre Pastor Flynns Bøn, naar denne i sin Aftenbøn siger den gamle Simeon efter: »*Nunc dimittis servum tuum, Domine.* Lad nu, Herre, din Tjener gaa bort i Fred.« For den Slags gode og elskelige ældre Præster staar aldrig i Vejen; de har stadig deres Mission.

S. W.

Provikaren Præst i 40 Aar

1906 - 6. Maj - 1946

Der er vist ikke ret mange, der kan gøre Provikaren efter, at fejre sit 40 Aars Jubilæum og samtidig se saa frisk ud, at der intet er, der tyder paa, at dette Jubilæum skulde blive det sidste. Alle disse 40 Aar har Jubilaren tilbragt i Danmark, og i al den Tid har han været stationeret i det skønne Helsingør. For saa vidt er der her ikke Stof til biografiske Betragtninger. Pastor Flynn maa siges at være en stabil Mand, et Menneske med Pælerod, men til Gengæld med en Krone som Evangeliets Træ, der gav Ly til Himlens Fugle.

I en Rekordtid paa ikke mindre end 21 Aar var Pastor Flynn Kapellan i Helsingør under gamle Père Wattiez. Det var selvfølgelig Kapellanen, der trak det store Læs inden for den spredte Menighed, som søgte Kirken i Nygade, hvor Vorherre holdt til »paa Loftet«. Men den unge Kapellan kunde endda klare mere end det; han strakte sig helt ned til København, hvor han til at begynde med gik Pioneren Pastor van Neuvel til Haande, for saa senere 17—18 Aar i Træk med et godt gammeldags Ur-

værks Regelmæssighed een Gang om Ugen at passe Skriftestolen for St. Josefssøstrene paa Østerbro. Imidlertid havde Pastor Flynn sat en Indsamling i Gang til Fordel for den nye Kirke i Helsingør, hvis Opførelse i Aarene 1928—30 skulde markere et nyt Afsnit i Helsingør katolske Menighed med Jubilaren som Sognepræst. Samtidig var Pastor Flynn Sjælen i Københavns Vincensforening, ligesom han ogsaa i al den Tid fungerede som en Slags Husprælat for mange enkelte Hjem i Byen saavel som i Provinsen. Dette præstelige Venskabsforhold finder for en Del sin Forklaring i de patriarkalske Forhold, der prægede den katolske Sjælesorg for en Menneskealder siden; men det bør dog ogsaa siges, at Pastor Flynn her mødte med ganske specielle Forudsætninger. Som den udprægede Gentleman-Præst han er, — det vil sige en Mand, der ikke skjuler sin Præsteflip, naar han optræder i Civil, ej heller de ulastelige Manchetter, naar han er i Præstekjole — var Pastor Flynn en kærkommen Gæst i ethvert kultiveret katolsk Hjem.

117.413,00 Kroner

(fortsat fra Forsiden)

— og af Penge. Og at disse var tilstede i fornødent Omfang til at opbygge de mange Hundreder nye Missionsstationer skyldtes Pauline Jaricots Værk. De SmaaPenge, hun fik samlet hos Venner og Bekendte, er blevet en stadig voksende Strøm, som selv under Krig og navnløse Ulykker vedbliver at komme de vidtspredte katolske Missioner til Hjælp.

Den praktiske Kærne i Pauline Jaricots »System« kan sammenfattes i to Punkter. For det første var det de smaa Penge, hun vilde samle. Velhavere kan skænke de store Beløb, men de smaa Mennesker er ikke blot de overvejende fleste, de er ogsaa tilsammen de rigeste.

For det andet samlede Pauline Jaricot sine Bidragydere i smaa Grupper paa 10 i hver, og paa denne Maade fik hun smaa levende Celler for Missionsinteressen. En halv Snes kan overses, blandt dem kan Interessen holdes vedlige. Ved at fastholde de smaa Grupper, ogsaa da Foreningen blev saa vid som hele den katolske Verden, opnaedes det sjældne, at Organisationens vældige Maskineri ikke dræbte det personlige Initiativ, de enkeltes Iver og Fællesskabsfølelsen. — Takket være sine Celler er Organisationen ikke ophørt med at være en levende Organisme.

Indtil for 6 Aar siden fik Vikariatet hvert Aar økonomisk Støtte fra »Foreningen til Troens Udbredelse«. Vi var en Missionsstation, og de forholdsvis faa Katolikker her i Landet kunde ikke lønne Præsterne uden den udenlandske nødvendige Hjælp. Men da Krigen brød ud, forandredes med et Slag hele Billedet. Al Forbindelse over Grænserne blev afbrudt. Saa var gode Raad dyre. Forinden var der fra Rom blevet antydnet overfor Biskoppen, at Danmark nu efterhaanden maatte gøre sig økonomisk uafhængig og klare sig efter bedste Evne. Men hvordan gribe det an paa en lempe- lig og for alle overkommelig

Maade? Biskoppen fandt paa Raad ved at tænke paa Pauline Jaricot, og hendes geniale Idé blev overført og udformet under Navn af Sankt Knuds Gilderne. Som Vedtægterne siger: et Gilde er en frivillig Sammenslutning paa 10 Medlemmer, som hver betaler 5 Øre om Ugen. Lederen af Gildet forpligter sig til at indsamle Beløbene, som kan falde ugentlig, maanedligt, aarligt, alt efter Behag. Som man ser, hviler hele Bevægelsen paa den enkeltes Initiativ og Energi, og hver især maa saa afgøre med sig selv, om vi ikke har absolut Pligt til at hjælpe vore Præster ad denne virkelig overkommelige Vej.

Nu fejrer vi den 4. Maj — den uforglemmelige Dag. Ufatteligt, at vi fik Lov at beholde By og Land, som vi gjorde. Med Sorg og Smerte tænker vi paa den Dag, Jeanne d'Arc gik op i Luer — eet Kapel blev lagt i Aske, men endnu læses den hellige Messe i 75 Kirker og Kapeller.

Hvad om vi nu fejrede 4. Maj paa god katolsk Vis, tænkte paa vore Præster, 100 doblede 5-Øren for at sige Tak for det, der fik Lov at bestaa. U. A.

Til Nøden i Europa

blev der i Søndags efter Biskoppens Ønske afholdt Kollekt i Kirkerne. Hvide Søndag er Børnenes Festdag. Derefter var det naturligt paa denne Dag at yde sin Gave til Hjælp for de mange Børn i det sultende Europa. I flere Kirker markeredes denne Sammenhæng ved, at det var smaa Børn, der optog Kollekten. Der er utvivlsomt kommet en ret betydelig Sum ind.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den tidligere tyske Ambassadør ved den hellige Stol, Friherre Ernst von Weiszäker, der siden Tysklands Kapitulatlon har opholdt sig

i Vatikanstaten som Privatmand, har i den forløbne Uge forladt den evige Stad i Flyvemaskine, for at begive sig som Vidne til Krigsforbryderprocessen i Nürnberg.

Indien

Det er ikke blot i Europa, at Problemet Ungdommens Opdragelse volder Kirkens Mænd Bekymringer: I Indien udkæmpes der i Øjeblikket en haard Kamp for at bevare den konfessionelle Skole. Det katolske Episkopat udfolder de allerstørste Anstrengelser for at faa Regeringen til at give efter paa dette Omraade og at faa Lov til at beholde deres Privatskoler samt at bevare deres Ret til at docere Kristendomsundervisning i deres Skoler.

Luca della Robbia: Madonna (Kunstmuseum)

*Vær hilset, du vor Moder huld,
Majdronning, lyse, skære!
Nu alt, hvad aander under Muld,
vil dig sin Pris frembære.*

*Maria, tænk i Bønnen paa
hver Sjæl her i det lave;
at den engang kan herligt staa
i Paradisets Have.*

*Lad Stormen trende Blomster ej
faa kvivlet bort heneden:
den Tro, som lyser paa vor Vej,
vort Haab og Kærligheden!*

▲ Øen Rab — en af de mest søgte jugoslaviske Turistattraktioner ved Adriaterhavet.

Atter og atter rettes Verdenspolitikens Søgelys mod Jugoslavien, den Mosaikstat, der opstod som Resultat af den første Verdenskrig. Forandringerne rejste — saavel paa det sociale som paa det kirkepolitiske Omraade — en Række af de alvorligste Problemer: i Stedet for det gam-

le Serbien, der ogsaa kirkelig set var en Enhed — den »serbiske Kirke« var nær forbundet med den serbiske Stat og dens nationale Idé — opstod der et Virvar af Stater, Nationer, Racer og Religioner, som i Aarene mellem de to Verdenskrige ikke naaede at falde til Ro indenfor den ny Stats Rammer. Rumænien og Jugoslavien overtog hver for sig store katolske Folkeomraader fra Østrig-Ungarn, og Kirkens

JUGOSLAVIEN

Landskabet

Stilling blev yderst vanskelig, idet alle Religioner paa Papiret var ligeberettiget, men skiftende Regeringers centralistiske Bestræbelser var til umaadelig Hinder for en rolig Udvikling af de kirkelige Forhold.

I Jugoslaviens vestligste Omraader er Befolkningen overvejende katolsk, medens den er mere blandet i Montenegro. Landet er inddelt i fire Ærkebispedømmer — Agram, Serajevo, Bar og Belgrad (sidstnævnte først oprettet i 1924) — og atten Bispedømmer. Et bemærkelsesværdigt stort Antal Ordener er repræsenteret i Jugoslavien. Franciskanerne har et lille Hun-

Tekst:

Mag

Fotos:

Academia

← Dominikanerklosteret i Ragusa — Dubrovnik — stammer fra 14. Aarh.

➤ Langs den dalmatiske Kyst ligger der den ene maleriske By ved Siden af den anden — ældgamle Stæder med historisk Interesse.

JUGOSLAVIEN

det med de ændende Skæbner

▲ „Jernporten“ — det berømte Donaupas — er paa sit smalleste Sted kun 165 Meter bred, og har i Tidernes Løb spillet en ikke ringe historisk og politisk Rolle.

drede Klostre, fremfor alt i Dalmatien og Bosnien, hvor de tillige i udstrakt Grad repræsenterer Sognejeftligheden. Endvidere er der Jesuitter (med en større Læreanstalt), Kapucinere, Dominikanere, Konventualister, Lazarister, Salesianere, Trappister og Benedictinere samt et stort Antal kvindelige Ordensfolk med over hundrede Skoler og Hospitaler.

Paa Grund af Verdenskrigen

og de med denne følgende ændrede Forhold, blev det mellem Vatikanet og Serbien i 1914 afsluttede Konkordat aldrig realiseret, og man skulde naa helt frem til 1935, inden der paany kunde afsluttes et Konkordat mellem den hellige Stol og Jugoslavien og saaledes naa til en endelig Ordning af de kirkelige Forhold i Landet, hvor over en Trediedel af Indbyggerne tilhører den romersk-katolske Kirke.

▲ Skopje i det sydlige Jugoslavien har 70000 Indb., hovedsagelig Islamitter.

Lunken Katolik - Begejstret Idealist

K. U. K.-Foreningerne har ikke alene det Formaal at samles til kammeratligt Samvær, men har det store Maal at samle en Hær — en Elite, der naar saa langt, at den ikke kan lade være med at slaas med Mod og Frejdighed for sin Overbevisning. Kravet til en saadan Garde er meget stort, men Kravet til det enkelte Medlem er langt, langt større. Gardens Kvalitet afhænger udelukkende af den enkelte, der i Kraft af store Maal og Forbilleder jo maa være Idealist, og er man ivrig Forkæmper for sine Idealer, da maa det kunde ses, da maa Begejstringen lyse ud af ærlige, rene Ansigter. Det at hænge Skiltet »Katholik« paa sin Person, det kræver umaadeligt meget. Husk paa, at i samme Øjeblik du hejser din Overbevisnings Fane, da indstiller Verdensmasserne og den søgende sine Lyskaster paa dig i det Haab at finde Svagheder, der kan degradere dig og derved dit Ideal, de vil jo saa nødig, du skal have mere at leve for, end de selv har, og de er jo saa bange for, at du skal have noget ophøjet hos dig, der tvinger dem til at tænke og til at tage Standpunkt. Derfor har den enkelte ved sit Eksempel saa mange Skæbner i sin Haand. Se paa, hvad Verdenshistoriens store Personligheder har betydet for Menneskene, se paa, hvad en stor Del af disse, nemlig Helgenerne, har betydet, hvor mange Skæbner har de ikke ved deres gode Eksempel tvunget til Eftertanke, der er blevet afgørende for Liv og Evighed.

Men modsat, hvor uendelig meget skader et daarligt Eksempel ikke. Mange, baade nye Konvertitter og Katolikker, hvor Tvivlen har sneget sig ind, vil komme for at kigge indenfor i K. U. K., om der er noget, deres søgende Tanker kan tage Næring af, og mange er de, der vil blive jaget bort, hvis de støder paa daarlige Eksempler, netop fordi de venter sig saa meget af jer, der har saa meget Mod, at I tør hejse Flaget og ærligt bekende jeres Livsanskuelse. Mennesker har Respekt for helstøbte Personligheder. Er din Overbevisning ikke blot tomme Ord, og er hver enkelt ind-

stillet paa at overbevise andre om sin Livsanskuelses Rigtighed gennem en begejstret overbevidst Personlighed, netop med det gode Eksempel, da og kun da kan Maalet naas.

Gratis Udlevering

Hvis du en Dag i Avisen læste følgende Annonce:

»Gratis Udlevering af amerikanske Cigaretter i ubegrænset Mængde hver Morgen Kl. 8—9, X-Vej Nr. 64, mon du saa ikke vilde gøre dig den Ulejlighed at gaa derhen, selv om det skulde koste lidt Ulejlighed med at staa tidlig op? — — Jeg tror det! — —

»Sikke noget Sludder at skrive«, tænker du nok, »hvem i Alverden skulde finde paa at uddele saa eftertragtede Varer gratis? — Det er jo den rene Fantasi!« — — Og dog!

Findes der ikke et Sted, hvor der ganske gratis uddeles de kostbareste Varer? Nu ved du vist, hvor jeg vil hen. Hver eneste Morgen kan du hente dig al den Naade og Kraft, du har Lyst til, blot du gider staa en halv Time før op. Hver eneste Dag kan du modtage den almægtige Gud, Herrernes Herre, i den hellige Messe, naar bare du kommer lidt før ud af Fjerene; mon ikke det skulde være Umagen værd!

Jeg ved godt, der er mange, der er lovligt undskyldt; men jeg ved ogsaa, at der er endnu flere, der godt kunde komme, hvis ikke Mangeligheden hindrede dem.

»Jeg kommer jo til Messe hver eneste Søndag«, siger en og anden maaske. Ja, det gør du forhaabentlig; men ser du, i Søndagsmessen faar du den *fornødne* Styrke til at klare Ugens Skær, i Hverdagens Messe faar du *Ekstra*-Tildelingen til at præstere noget udover det, der er din Pligt, og netop *du*, der er Medlem af K. U. K., hvis Hovedformaal er at samle den katolske Ungdom om de katolske Idealer, at uddybe Kendskabet til vor Tro, saa Kirken faar en vaagen, dansk, katolsk Ungdom, der er rede til at arbejde for den og deltage aktivt i Menighedslivet samt at skabe et katolsk Millieu og styrke Sammenholdet mellem de unge — — netop *du* har Brug for al den *Ekstra*-Tildeling af Kraft og Styrke, du kan skrabe sammen.

Altsaa, ud af Fjerene, og begynd Dagen med Messeofret. — — Du vil *ikke* fortryde det! H. J.

Ind imellem —

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

Congourt sagde: Penge er en stor Ting, der gør Menneskene meget smaa.

Moders Dag

er i Aar den 12. Maj og skal endnu engang fejres under vanskelige Forhold. Krigen er ganske vist holdt op, men mange af Restriktionerne er der stadig, ligesaa de vanvittig høje Priser, og dette har gjort hver Dag i Ugen til een stor Spekulation for Landets Mødre. Men ufortrødent tager hun sin Tørn uden at klage.

Derfor bør vi alle i Aar gøre vort bedste, saa at »Moders Dag« kan blive en Glædes Dag, en Festdag, der lyser op i Hverdagens Fortrædeligheder. Lad hende paa denne Dag — i Ord saavel som i Gerning — mærke, hvor højt vi værdsætter hende og hendes Indsats og Ofre.

Relikvier

I et gammelt Nummer af »Ny Verden«, Organet for Jehovas Vidner, finder vi følgende Indlæg:

For nogle Aar siden oplyste den franske Presse, at der i forskellige katolske Kirker bl. a. findes: fem Legemer, otte Hoveder og seks Arme af St. Anna. Fem Legemer, seks Hoveder og sytten Arme af St. Andreas. Fire Legemer, otte Hoveder og seksten Arme af St. Stefanus. Atten Legemer af St. Paulus. Seksogtyve Hoveder af St. Julian. Ti Hoveder og elleve Hænder af Johannes Døbereren. Tre Legemer, syv Arme og syv Ben af St. Ignatius — der blev fortæret af Løver. Tre Hjerter af Jesus. Noget af Jomfru Marias Haar findes i Aachen, Rouen, Rec, Windburg o. s. v. Flasker af Jomfru Marias Modermælk findes i otte Kirker o. s. v.

Israelsgildet tager atter fat

Endelig naaede jeg saa vidt, at jeg kan give nogle Oplysninger om Israelsgildet og bede Medlemmer og andre interesserede om at give Møde i Centralskolen, Nørrebrogade 27 A, 1., Torsdag den 16. Maj Kl. 20.

Svigtende Helbred i Forbindelse med uafviselige Opgaver har i den forløbne Vinter forhindret mig i at tage fat paa Arbejdet for Israel, saa ovennævnte Møde er berammet noget sent, dog forhaabentlig ikke senere, end at en ikke for lille Flok vil møde op, da jeg har en Del af Interesse at fortælle. Det er ikke derfor nogen Nødvendighed at være Medlem eller agte at blive det.

Efter at Hr. Pastor *Niels Th. Hansen* i 1938 havde opgivet at være gejstlig Leder paa Grund af manglende Tid, overtog Hr. Pastor *Nølke* Posten, men blev imidlertid forflyttet til Køge. Under Krigen var det ikke af stor Betydning, hvor den gejstlige Leder boede, da vi ikke mente at kunne virke, dog havde Hr. Pastor *Olaf Sørensen* umiddelbart før han ogsaa kom til at virke i Køge, overtaget Ledelsen — om man kan sige saadan, da der i Virkeligheden intet var at lede. Præstens Opgave bestaar i een Gang om Maanedene at læse den hellige Messe for Jødernes Omvendelse, at optage nye Medlemmer og naturligvis føre Opsigt med Sekretærens Arbejde. Messen er blevet læst, men Optagelse har paa Grund af vor tvungne Tavshed ikke fundet Sted. Om det havde været nødvendigt at tie stille er et Spørgsmaal — men saadan opfattede vi nu Situationen.

Jeg har nu henvendt mig til Hr. Pastor *Cay Benzon* og anmodet Pastoren om at være Gildets gejstlige Leder, hvilket han beredvilligt har sagt ja til, og Biskoppen har sanktioneret.

9. April 1940, da vor Virksomhed indstilledes, talte Gildet 639 Medlemmer. Jeg har ved en tidligere Lejlighed bedt Medlemmer, der siden da maatte være flyttet, og hvis Adresse jeg ikke kan gøre mig Haab om at faa, om at meddele den til mig paa et Postkort. Kun een har efterkommet denne Opfordring. Der er en hel Del Medlemmer, som jeg ikke gør mig noget Haab om at komme i Forbindelse med i Fremtiden, da de som Børn eller ganske unge er blevet indmeldt i Bønforeningen for Israels Omvendelse, og næppe mere husker det. Skulde en og anden være i Besiddelse af sit Optagelsesbevis og kunne tænke sig at fortsætte som Medlem, bedes vedkommende give mig sin nuværende Adresse, ellers vil det nok være rigtigst at slette de paagældende af Medlemslisten.

Medlemstallet vil derfor dale, men vi haaber, at nye interesserede vil melde sig, dels ved Møder, som af og til agtes afholdt, dels efter Optraab her i Ugebladet, hvis Redaktør altid har været villig til at optage saadanne Meddelelser angaaende Gildet. Til de mange Ordenshuse, som har Medlemmer i Bønforeningen, vil jeg sende Listen over de Søstre, der er Medlemmer, for at faa at vide, om de stadig er i det paagældende Ordenshus og i Live, idet nogle af vore Medlemmer i Aarenes Løb er afgaaet ved Døden.

Naar man skiftevis maa kalde vor Virksomhed »Det katolske Israelsgilde« og »Bønforeningen for Israels Omvendelse«, er det fordi alle Medlemmer hører ind under den første Betegnelse, idet de forpligter sig til en lille daglig Bøn eller en maanedlig Kommunion opofret for Jødefolkets Omvendelse til den katolske Tro, medens Israelsgildet — som en svag Afglans af det engelske af samme Navn — lader afholde Møder og propaganderer for Sagen, ligesom det burde naa dertil at kunne udsende Tryksager til Jøder.

Naar man vil bede for Jødernes Omvendelse, maa man erindre, at det er en verdensomspændende Forening, som vi tilhører, saa vor Bøn lige saa godt gælder Jøder i andre og meget fjerne Lande. I det engelske »Our Lady of Sion«s Kapel er der i Krigsaarene døbt 33 Jøder, i Paris mere end 1000 og i Budapest ca. 300. Herhjemme er Resultaterne ikke saa store, men Antallet af Jøder ogsaa saa meget mindre, at vi maa være tilfredse med de Konversioner, der faktisk har fundet Sted, og mon ikke Bønnen for Israel har forberedt det Arbejde, der fra 1939 til 1943 fra katolsk Side blev gjort for de tyske Jøde-Emigranter?

Men som sagt, vi maa huske, at vi beder for alle sandhedssøgende Jøder, og midt i Jødernes Gudløshed og Ortodoxi findes der umaaledigt mange, som forstaa, at der mangler noget i den jødiske Religion, og gennem Forbøn og Skrifter (som den engelske Mission uddeler mange af) kan de naa til Overbevisning om den katolske Tros Sandhed.

Der findes endnu et lille Oplag af min Beretning »Ti Aar i Bøn for Israel« (1928—38), som kan tilsendes mod Indsendelse af 50 Øre i Frimærker.

Vore sidste Penge blev brugt til at hjælpe de jødiske Emigranter, som var her i Landet til Jødefølgeselskabet i Oktober 1943, og vor Postkonto blev inddraget, da den i Aarevis ikke var blevet benyttet.

Vi vil forsøge at afholde en Messenove, antagelig 21.—29. Juni, ved Henvendelse til Præsterne. Der blev i Aarene 1928—39 læst umaaledigt mange Messer i Bønforeningens Intention til Gavn for Arbej-

det og for sandhedssøgende Jøder. Nærmere om denne Messenove senere.

Jeg haaber altsaa at se en ret talrig Skare den 16. Maj.

Verner Stabehl,
St. Jørgens Allé 8, Kbh. V.
Telf. Ve. 2531 u.

Vore Feriehjem

Vi har modtaget til Ferie hjemmene: J. Barfred Petersen 25 Kr. Med det hidtil modtagne ialt 75 Kr. Desuden har vi fra to Steder modtaget nogle Rationeringsmærker. Hjertelig Tak! Er der flere, der har lidt tilovers til dette gode Formaal, modtages det med Taknemlighed af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

København.

Søndag den 5. Maj Kl. 9 Akademi-konferens i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Ingen Tur.

Onsdag den 8. Maj Kl. 19,30: Ordinær Generalforsamling i Stenogade 4. Se Meddelelsen sidste Uge.

Asserbotur 17—19 Maj: Henrejse Torsdag den 16. Maj om Eftermiddagen (Tidspunkt meddeles senere). Hjemrejse Søndag Eftermiddag. Der medbringes Aftensmad til Torsdag, Sovepose, Toiletsager, Viskestykke etc. Varmt Tøj anbefales. Indmeldelse til Administratores snarest.

Broget Underholdning

til Fordel for vore Feriehjem

afholdes paa Centralskolen

Lørdag d. 11. Maj Kl. 19,30

og Sønd. d. 12. Maj Kl. 15,00.

Det er Underskolens Børn, der udfylder hele det store Program, som bl. a. byder paa *Danske Sange, Sange omkring Danmarks Frihedsdag, Negro Spirituals, Jazzsange, Filmssang, Klaversolo, Sketches, Recitation, Ballet og Akrobatik.*

Billetter à 1 Kr. for voksne og 50 Øre for Børn faas paa Skolen (benyt Tlf. No. 6166).

FILM

Ugens betydningsfuldeste Film var nok Odeons og Casinos, den sovjetrussiske »Menneske Nr. 217« (Tschjelovek 217), iscenesat 1944 af Michail Romm. Den er altsaa fra Krigens Tid, hvad man maa huske paa, den har altsaa bidraget til at opildne den røde Hær til de sidste Kraftanstrengelser inden den endelige Sejr. Vi hører om Tanja, der 23 Aar gammel tages til Fange og sælges som Slave til en tysk Gennemsnitsfamilie, Urtekræmmer med Kone og Datter. Skønt de er anset for godmodige og brumbassede, gør de Livet til et Helvede for hende, især da Sønnen og hans Fælle, begge Frontsoldater af raaest mulige Slags, vender hjem paa Orlov. Om Natten dræber hun Soldaterne og flygter med en Veninde fra Byen, mens russiske Maskiner sønderbomber Byen. Med den største Vanskelighed naar hun tilbage til sit Fædreland og beretter under en Fangeparade sin Historie for de nærmeststaaende. Filmen er mættet med realistisk Rædsel og fyldt med et saa fantastisk, umenneskeligt Had ud over alle Grænser, at man kun, hvis man er meget robusk, kan forlade Teatret uden sjælelige Mærker. Den Film er et voldeligt Overfald paa sit Publikum, saa meget effektivere, som den i den rent tekniske er genialt, mesterligt formet. Blandt Ikke-Fanatikere, altsaa blandt dem, der mener, at Had alene gør det ikke, vil Filmen ikke blot vække fornyet Afsky for den gemene, her ikke overdrevne tyske Bøddelmentalitet, men tillige skærpet Opmærksomhed over for, hvor heftigt det russiske Had er, i hvor ringe Grad hjertelige, endsige religiøse Barmhertighedstanker spiller Rolle, og hvor farligt det hævnende, sejrende Sovjet er. Filmen er tilkendt Stalinprisen, er altsaa at opfatte som et officielt Dokument. Memento!

Efter den Film var det en ren Lise at gaa i Saga til »Landmandsliv« (Livet paa Landet), en Solskins- og Hyggefilm frit efter Fritz Reuter og med Edvard Persson som

Onkel Bräsig. Her er alt, hvad Hjertet kan begære, det er det rene, skære *escapism*, men drevent gjort og fortryllende spillet af den digre, musikalske Helt. Man tager garanteret ikke Skade af den Film. — DSB-Kinos Program var ikke spændende. Bedst var nogle levende, geografiske Ugerevyer og saa naturligvis Skipper Skræk (denne gang i »The Dance Contest«). — Og det skal indrømmes, at Roxys og Aladdins amerikanske »De tusinde Lasters Hus« (Shanghai Gesture) var gruppvækkende skrækeligt. Sternberg har iscenesat med sin sædvanlige, humorforladte, overopstillede, overlæssede, overdimensionerede Bluffteknik. Historien er ufrivilligt urkomisk, og Spillet er betroet fine Kræfter, der gaar rundt og skammer sig over at være med. Pudsigt nok hed Filmen i Sverige »De tusind Glæders Hus«. Saadan er det at komme over Sundet! — Platan mødte frem med Georg Rydeberg. I »Lidenskab« (Lidelse) er han Maler, hvis Steddatter (de kender ikke Forholdets Art) bliver hans Elskede, og hvis Hustru er nederdrægtig ond. De har Sympatien, hun al Retten. Det ender med to Pistolskud og Hulk fra Damepublikummet. Barbo Kollberg som den unge Pige gør Filmen taalelig, for hun er nemlig ypperlig. — Alle disse Films var fra 2. Paaskedag.

23. April fik Alexandra efter sin langvarige Chaplinsukses Premiere paa den amerikanske 1939-Film »Gentlemanlyven« (Raffles) en nem og munter lille Ting, gjort saa indtagende, charmerende let og kvikt spillet fikst og elegant af David Niven i den berømte Rolle. Man bliver underholdt paa det bedste. Husk ikke at komme forsent, for der spilles som Ekstranummer et Kvarters dejlig klassisk Musik af Paderewski (Bidder fra Filmen »Maaneskinssonaten«). — 24. April satte Scalabio den engelske »Det syvende Slør« (The Seventh Veil) paa Programmet. En Psykoanalytiker hjælper, ved under Hypnose at faa en chokeret Verdenspianistinde til at fortælle om sit Liv, hende fri for sine Hæmninger, saa hun kan

fortsætte Livet sammen med den, hun elsker, uden at noget er dem imellem. Spændende, men meget langsommeligt berettet. Selve Metoden virker, skal vi sige, overraskende effektiv ... men det er jo ogsaa en Film. Som Pianistinden saa man med stor Glæde Ann Tood (ikke at forveksle med en amerikansk Barnestjerne af samme Navn), der er næsten fransk i sin pikante, stilfærdige Skønhed. Spillet var snukt og passende. James Mason havde som Formynderen, der skræmmer Pigen til hendes Karriere, en rigtig Rydeberg- eller Boyer-Rolle, som han spillede med al mulig dæmonisk Verve. Men det kunde være rart at se ham i et naturligt Rollefag. — 26. April kom »Tænk kun paa de lykkelige Timer« (Räkna de lyckliga stunderna blott) og 27. April »Aflengæsterne« (Les visiteurs de soir) og paa henh. Palladium og Metropol. Om talen af disse Film maa dog vente til næste Nummer.

Bjørn Rasmussen.

BØGER

Gerhard Schepelern: *Operabogen* (Gjellerup).

En særdeles nyttig og fortræffelig lille Bog har under Titlen »Operabogen« for nylig set Dagens Lys — til Brug (og Gavn) for de mange, der søger Operaen, hvadenten det nu er paa Det kgl. Teater eller i Radio og paa Grammofon. Den omfatter hundrede Operaer »fra Monteverdi til Schostakovith«, er illustreret saavel med Billeder som med Nodeeksempler og hver Opera indledes med en Oplysning om Uropførelsens Tid og Sted samt Tekstforfatterens Navn. Endvidere er »Operabogen« forsynet med en leksikalsk Fortegnelse over Komponisterne, deres vigtigste biografiske Data, en kortfattet Oversigt over deres Produktion, samt en Grammofonpladefortegnelse. Bogen har ikke blot Bud til alle »professionelle« Operagæster, men ogsaa (og maaske i endnu højere Grad) til alle dem, der lytter til Radio og Grammofon. Den vil for den sidste Kategoris Vedkommende afhjælpe et virkeligt Savn. GM

Fineste Resultat opnaas med

A. D. B. Gulvplejemidler

Resultat af 85 Aars Erfaring

A. D. Burcharth & Søn, Kolding

Lak, Fernis- og Farvefabriker. — Grundlagt 1861

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Tak

Alle, der har glædet mig paa min 50-Aarsdag med Blomster, Breve, Telegrammer og Bidrag til den store Pengegave, bringer jeg herved min hjerteligste Tak.

København, den 28. April 1946.
Cay Benzon.

A. C. Jubilæumsfond

3. Indsamlingsliste.

Fra nedennævnte har Komitéen modtaget et samlet Bidrag, stort Kr. 615,—, som i Forbindelse med det indkomne Beløb fra 1. og 2. Indsamlingsliste udgør ialt Kr. 3.265.— pr. 16. April d. A.

Bidrag er modtaget fra: M. Funder, Fensmarksgade 3, Baronesse Rosenørn-Lehn, Frederiksberg Allé, Byretssekretær Kirsten Beyer, Roskilde, Hofjægermesterinde L. Garth-Grüner, Ringsted, Sagfører, cand. jur. K. Vibe Christensen, Nakskov, H. Wesch, Valby, Ellen Halkjær, Civilingeniør G. Wissum, stud. mag. Knud Wissum, A. Beck Hansen, Frøken A. Dahlkvist, stud. jur. Poul Høyer, Meate Perch, stud. mag. Kaspar Kallan, Hørsholm, G. og H. Heinemeier, Orlogskaptajn Salicath, Gentofte, Svend B. Messerschmidt, Charlottenlund, P. E. & K. Bjørnild, Frøken E. Schmidt, Politimester P. d'Auchamp, Aase Grosz Christoffersen, Roskilde, Sproglærer Knud Kinzi, cand. jur. Carl Johan Lose, Klausen, Baggesensgade 35.

Komitéen takker hermed Bidragyderne for den Interesse, der igennem de indkomne Bidrag er vist den Opgave, som Jubilæumsfondet søger at løse.

Bidrag bedes venligst tilsendt undertegnede Kasserer, helst pr. Postgiro Nr. 20279, Bankierfirma Benzon & Sundberg.

Aage v. Benzon,
Fondets Kasserer.

Tre lukkede Retræter i Roskilde

For Herrer: Fra Tirsdag Aften d. 23. Juli til Lørdag Morgen d. 27. Juli.

For unge Damer: Fra Lørdag Aften d. 27. til Onsdag Morgen d. 31. Juli.

For ældre Damer: Fra Onsdag Aften d. 31. Juli til Søndag Morgen d. 4. August.

Retræterne ledes af Pater P. J. Boerrigter S.M.M.

Tilmeldelser sendes til Søster Helene, St. Josefs Skole, Roskilde.

Der medbringes almindelige Toilet-sager, Salmebog, Kristi Efterfølgelse, Rationeringskort og helst Lagner og Pudevaar.

De kvindelige Mariakongregationer i St. Ansgars Sogn

Søndag den 5. Maj Kl. 8 reciteret Messe med Fælleskommunion i Sct. Ansgars Kirke.

R. I. P.

Min kære Søster, vor kære Tante

Franziska Stratbøcker

er afgaaet ved Døden d. 22. April styrket ved Kirkens hellige Naademidler.

Henrika Stratbøcker.

Familien Millech.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Vor kære Søster, fhv. Over-sygeplejerske paa Bispebjerg Hospital

Ada Benzon

døde stille den 27. April 1946 ved forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Ellen Benzon. Kate Stenersen.

Axel Benzon,

U. S. A.

Den kære afdøde anbefales til de Troendes Forbøn.

K. U. K. Frederiksberg.

Lørdag d. 6. April afholdt Klubben Generalforsamling. Den nyvalgte Bestyrelse, der har konstitueret sig paa et Bestyrelsesmøde, kom til at bestaa af følgende:

Johan Giesel (Formand), Niels Frederiksen (Næstformand og Sekretær), Ebbe Sørensen (Kasserer), Martha Tantholdt Hansen (Kvindelig Leder), Kirsten Petersen (Kvindelig Vikar), Mogens Carlsen (Assistent).

Lørdag d. 11. Maj Kl. 19,30 afholder Klubben sit næste Møde.

Tale af Pater L. Brunicardi: »Tan-ker omkring Aarsdagen for Danmarks Befrielse«. Filmsforestilling. De to Minutter: Ebbe Sørensen.

Freitag d. 17. Maj (Store Bededag) Udflugt. Nærmere herom følger.

BOGNYT

Pavens Juletale

Pius XII holdt Juleaften 1944 en Tale om den kommende Freds Nyordning af Samfundene. Her er den i svensk Udgave.

Pius XII's Grundsætser om den sanna demokratien Kr. 0.60

Hemmelig Præst

Vi har nu den Bog paa Lager, som Catholica i sit første Nummer i Aar bragte et kort Uddrag af under Titlen: *Præst blandt Tvangsarbejdere:*

Henri Perrin: Journal d'un Prêtre ouvrier en Allemagne Kr. 7.80

Tyske Messebøger

Bomm: Das Volksmessbuch für alle Tage des Jahres. Shirting og tyndt Indianpapir Kr. 11.00

Førstekommunionsgaven

Vi har nu paa Lager smaa Halskors til Førstekommunionsgaver til Piger. Modellen er af den kendte franske Kunstner *Pj.*

Faas i Bronze med ægte Forgyldning Kr. 6.00

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Nakskov	Kolding	Esbjerg
Chr. Steffensen <i>Herreekviperer</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør	Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserves. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27</i> Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josefs Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Maj.

5. S. 2. Søndag e. Paaske (580 (hvid) —41); 2. Bøn: St. Pius V (905), 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (518).
6. M. St. Johannes foran den latinske Port (905); 2. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
7. Ti. St. Stanislaus Martyr (rød) (907); 2. Bøn: For Paven; Præf. (518).
8. O. ST. JOSEF, hele Kirkens Værnehelgen (890—93); 2. Bøn (kun i st. Messer): Ærkeengelen St. Michaels Aabenbarelse (907); Præf. (523); sidste Evangelium (kun i st. Messer): St. Michaels (1094).
9. T. St. Gregor af Nazianz (hvid) (908); 2. Bøn: St. Josefs Oktav (891), 3. Bøn: For Paven; Oktavens Præf. (523).
10. F. St. Antoninus (908); 2. (hvid) Bøn: Oktaven (891), 3. Bøn: St. Gordian og St. Epimachus, 4. Bøn: For Paven; Præf. (523).
11. L. † 4. Dag i St. Josefs Oktav (hvid) (891—93); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn: For Paven, medmindre denne allerede er valgt som 3. Bøn; Præf. (523).
12. S. 3. Søndag e. Paaske.

Søndag den 12. Maj afholdes den 2. Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen, den danske katolske Kirkesag.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 11-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

St. Ansgars Kirke

Fred. d. 3. Maj Kl. 14 til Aftenandagten Kl. 19,30 Tilbedelse. Søndag d. 5. Maj Kl. 8 Reciteret Messe, Kl. 10 Trosbekræftelsesfest. Majandagt hver Aften Kl. 19,30.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 5. Maj Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse og Trosbekræftelse. Majandagt hver Mandag, Onsdag og Fredag Kl. 19,30.

Sakramentskirken

Sønd. 5. Maj Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Højmesse og Trosbekræftelse. Majandagt Søndag Kl. 17, Onsdag og Fredag Kl. 20.

Jesu Hjerte Kirke

Fred. 3. Maj Kl. 6 Sonekommunion. Sønd. 5. Maj Kl. 10 Højmesse og Trosbekræftelse. Mand. 6. Maj Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Tirsd.

Gud, min Gud, til dig vangner jeg ved Morgengry, og i dit Navn vil jeg opløfte mine Hænder. Alleluja.

2. S. e. Paaske, Offertorium.

INDBYDELSE

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardsvej 4 · C. 11.313

Katolsk vestre Kirkegaard

Gravsteder anlægges og vedligeholdes

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner
Manssvej 14. Telf. Valby 4175

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

7. Maj Kl. 16,30 Immaculatakongr. Torsd. 9. Maj Kl. 19,30 Mændenes Kongr. Majandagt hver Aften Kl. 19,30.

St. Antoni Kirke

Sønd. 5. Maj Kl. 9 Højmesse og Trosbekræftelse, Kl. 11 stille Messe. Majandagt hver Aften Kl. 19,30.

St. Andreas Kirke

Sønd. 5. Maj Kl. 10 Trosbekræftelsesfest. Majandagt Hverdag Kl. 19,30, Søndag Kl. 17.

St. Knud Lavards Kirke

Sønd. 5. Maj Kl. 8,30 Trosbekræftelsesfest. Majandagt hver Søndag, Onsdag og Fredag Kl. 19,30.

St. Therese Kirke

Sønd. 5. Maj Kl. 8,30 Højmesse og Trosbekræftelse.

St. Annæ Kirke

Majandagt med Prædiken hver Aften Kl. 8.

Søndag den 5. Maj. Stille Messe Kl. 6, 7 og 10½. — Kl. 9 Messe med Børnenes første hellige Kommunion.

BOGHYLDEN

France Gleizal:

Paris à l'Aube de 1946

Skildrer Forholdene i Frankrig, saaledes som de virkelig er i Dag.

En Bog, der er ægte Fransk.

Kr. 7,50

Tidligere udkom:

**En regardant
une carte de France**

Kr. 6,50

NYT NORDISK FØBLAG

ARNOLD BUSCK

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus		Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“
Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestræde 3 Central 1325 <i>Centralvarme . Sanitære Installationer</i>	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196
Aabenraa	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	Bymejeriet <i>N. Møller . Tlf. 22 62</i> Mælk . Smør . Fløde Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 23 68 . Søndergade 16</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Andersen & Meyers Eft. <i>Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 25 30</i> <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Andr. Petersen <i>Colosseum . Tlf. 28 00</i> Isenkram, Værktøj, Køkkenudstyr Glas, Porcelæn, Sanitet
Chr. Johansen <i>Søndergade 9 . Tlf. 7322</i> <i>Slagteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	J. Thorsmark <i>Storegade 10, Tlf. 2673</i> Indeh. Brdr. Thorsmark <i>Ure og Optik</i>	Ludwig Wohlenberg <i>Bog-, Kunst- og Papirhandel</i> Store Torv 5, Tlf. 2229, Grdl. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved	R. Rasmussen Alt i Kolonial - Vin & Delikatesse <i>Riddergade 4 . Telf. 29</i> Lev. til Sct. Elizabeth Hospital	N. Juel Pedersen <i>Glarimester</i> <i>Ramsherred 13 . Tlf. 158</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> <i>Ny Østergade 11 . Tlf. 659</i> Leverandør til katolsk Menighed	Hørlufholm Dampmølle <i>og Brødfabrik A-S</i> <i>Telefon Næstved 31</i> Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning <i>Kildemarksvej 35</i> <i>Telefon 17 89</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen <i>Murermester</i> <i>Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</i> Lev. til kat. Menighed	<i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> <i>Ny Havn . Telefon 14 20</i>	T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> <i>Tlf. 14 78 (3 Lin.)</i> <i>Trælast og Bygningsartikler</i>
Kolonialhuset <i>Tlf. 480</i> <i>Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og</i> <i>Spirituosa</i> <i>Billigste, kontant Pris</i> Lev. til den katolske Præstegaard	K: Blum Hansen <i>Boghandel</i> <i>Næstved . Telefon 276</i>	Fr. Brandt <i>Næstved . Telefon 71</i> <i>Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial,</i> <i>Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel</i> Lev. t. de kat. Institutioner
Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> <i>Jernbanegade 2 . Tlf. 543</i> Lev. til de kat. Institutioner	<i>Krucifæ i forsk. Udførelser</i> U. Bärenholdt <i>Papirhandel . Næstved</i> <i>Jernbanegade 19 . Tlf. 983</i>	R. Sørensen <i>Grundlagt 1877</i> <i>Østergade 7 . Tlf. 130</i> <i>Blomster og Kranse</i>
C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 <i>Jernbeton</i> Murermester ved Sct. Maria Hospital		C. W. Kronmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen- tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejæ- værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler <i>NYKØBING F. TELEFON 203</i>

Odense		Vald. Tørring <i>aut. elektr. Installatør</i> <i>Kongensgade 13 . Tlf. 20 21</i> Leverandør til Dalum Kloster
C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre <i>Overgaden 29 . Telefon 1117</i> Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Frederiksens Fiskesalg <i>Albanigade 35 . Odense . Tlf. 85 52</i> Alle Aarstidens Fiskesorter læres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ <i>Hjallesevej 10 . Odense</i> <i>Telefon 5154</i>
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon 409 Postgiro 44916 <i>Lys og Kraft - Radio</i>	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	Priorkaféens Konditori Enevold Sørensen <i>Vestergade 1</i> Butiken: Telf. 744 Kaféen: Telf. 2764
Julius Jacobsen <i>Blikkenslager</i> <i>Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet</i> Vindegade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Johs. Rasmussens Boghandel <i>Telefon 840 . Hjallesevej 6</i>	Dalum Andelsmejeri <i>Tlf. Dalum 5</i> 1. Kl.s Mejeriprodukter Leverandør til Dalum Kloster
Svendborg		Svendborg Bryghus Mineralvandsfabriken »Ørkild«
Chr. G. Kielberg Bog- og Papirhandel <i>Tlf. Svendborg 86 og 14 86</i> Stort Lager af Skolebøger Alle nye Bøger straks paa Lager	Chr. Mikkelsen <i>Møllergade 61 . Tlf. 12 52</i> 1. Kl.s Kød og Paalæg Lev. til den katolske Præstegaard	Gør din Pligt! <i>Gaa til Plichta naar der skal males</i> <i>Tlf. 24 16 . Møllergade 21</i>
Brødr. Johs. & Emil Franke <i>Møllergade 3</i> <i>Telefoner 218—518</i>	Clara Petersen <i>Organist</i> <i>Møllergade 80 . Tlf. 11 34</i>	C. K. Hansen <i>Vand-, Gasmester og Blikkenslager</i> <i>Skattergade 10 . Tlf. 489</i>
Vald. Hansen <i>Malermester</i> <i>Vestergade 13</i> Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. <i>Alt i Kolonial . Vin . Konserver</i> <i>Møllergade 71 . Tlf. 10 44</i>	Niels Madsens Maskinsnedkeri <i>Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197</i> Lev. til de katolske Institutioner
Nyborg		
Korsgades Kødbod Alt i 1. Kl.s Kød og Paalæg <i>Holger Jørgensen . Telf. 527</i> Leverandør til Stella Maris	Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn <i>Telf. 25 . Nyborg</i> Leverandør til Stella Maris	Chr. Thomsen Blikkenslager, Gas- og Vandmester <i>Skolegade 4 . Telf. 148</i> Leverandør til de katolske Institutioner
A. Jørgensen Kolonial <i>Knudshovedvej 6 - Telf. 314</i> Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn <i>Kongegade 25 . Telefon 487</i> Leverandør til Stella Maris	Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail <i>Fiskerihavnen . Nyborg</i> Leverandør til Stella Maris

Katolsk Ugeblad

12. Maj 1946
94. Aargang
Nr. 19

Dr. Reiter
om Luther

Kirkeindvielse paa
Kløvermarken

St. Josefsøstrene 90 Aar
i Danmark

Jubilæum paa Bornholm

VED KONSISTORIET
I MARTS var det første
Gang at en Kirke'yrste
af orientalsk Ritus fik til-
delt Kardinalværdighe-
den. Her ses den arme-
niske Kardinal-Patri-
ark Gregor XV, Aga-
gianian, omgivet af li-
geledes nykaarrede ro-
merske Kardinaler

Brev fra Budapest

*En dansk Kvinde, der er Or-
denssøster i et Kloster i Buda-
pest, skriver disse Linier i et
Brev til sin Familie herhjem-
me:*

... Her fra Budapest kunde
man skrive en større Bog, og
mangt og meget vilde lyde som
Æventyr og daarlige Drømme,
og dog vilde man svært kunne
gengive den Gru og Rædsel, som
vi har gennemlevet, og de For-

hold, hvorunder man her end-
nu lever!

Hvad os her angaar, har vi
kun Grund til at takke Gud,
hverken Døde eller Saarede un-
der Bombardementet; i de 2½
Maaned, vi sad i Kælderen, slap
Levnedsmidlerne aldrig op — vi
var 254 Mennesker — og vi hav-
de altid Drikkevand om ikke i
Huset saa dog i Nabolaget. Og
ogsaa nu, hvor Nøden er stor,
forlader den hellige Josef os al-

drig! Afvekslingen er ikke stor,
men der er altid nok baade til
Børnene og til os.

Jeg vil med faa Linier fortæl-
le dig det vigtigste: Fra Midten
af November blev Byen bombar-
deret, og Forstæderne holdt sig
længe; vi bor jo i Nærheden af
Donauen, altsaa i Hjertet af By-
en, og vi lod os ikke afskrække;
vi maatte ofte 2—3 Gange i Lø-
bet at Natten i Kælderen, men vi
boede og sov dog alle oppe i Hu-
set, vi, ca. 50, ligesaa mange
Børn, vore Folk og Flygtninge
af alle Arter. Julenat havde vi
Midnatsmesse. Granaterne peb
gennem Gaarden, mens Børnene
sang, og vi andre bad — og der
skete os intet. Den første Janu-
ar faldt de første Bomber — vi
havde imidlertid høje Officerer i
Huset — og man sigtede paa os.
Først røg alle Ruderne til Gaden,
om Eftermiddagen faldt Huset
ved Siden af sammen, al Sod og
Aske derfra kom ind til os. Jeg
stod foran det aabne Komfur og
styrkede til Jorden og Søstrene
ogsaa, og da vi fik samlet os
sammen, opdagede vi, at alle var
sprællevende, men Køkkenet
selv var sort som Natten og Døre
og Vinduer væk. Nu havde vi ik-
ke længer Tid til at betænke os,
og vi begyndte straks at indrette
os i Kælderen. Det Allerhelligste
var udsat og styrtede til Jorden,
men vi bar Monstransen ned i
Kælderen, hvor vi allerede læn-
ge havde haft et lille Alter for-
beredt, og der blev Vorherre ne-

(Sluttes Side 300)

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Gør Deres Indkøb hos M. Niensens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenogade 3. Vester 2319 x

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranser og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1720

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 381

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Th. P. Stillinge

Tømrermester

Sejrogade 15

Tlf. Rvvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Mønlighedssal i St. MarløSogn

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg

Nørrebrogade 200 . Tlf. Tega 1296

Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg

Telefon Søborg 1968

EL GRAFIK A/S

VESTERBROGADE 69 71

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen

Nørrebrogade 18 B . C. 65 38

Papir . Stort Boglager . Fyldepenne

Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico

Larsbjørnsstræde 14

København F

Telf. Gothåb 656

Mosaik
og Terrazzo

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester

Bygningsarbejde . Remmer . Spejle . Glasforsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

L. F. Nielsen Snedkermester

Lindholmsvej 36 . Telf. Damsø 20 43

Udfører Arbejdet for
de katolske Institutioner

Biskoppen indvier Kirke for tyske Flygtninge

120 smaa Østrigere fik første hellige Kommunion

Hvis der nogen Sinde har været Kløver paa dette Areal i det nordøstlige Hjørne af Amager, maa det have været før den nuværende Barakby blev til, hvor Tusinder af Østprøjsere, mest Kvinder og Børn, i deres tvungne Lediggang søger Motion indenfor Fristedets Pigtraadsvolde.

Det ser endog ud, som om For-aaret, der er ved at trylle alle de smaa Kolonihaver i Nabolaget om til grønnende og blomstrende Brudstykker af det jordiske Paradis, standser op ved Bommen, hvor den bevæbnede Vagt-post spørger efter ens Legitimation. Men der er Friskhed paa Børnenes Kinder og Fart over de unges Fodboldspil. Ja, naar man endelig har fundet ind til den katolske Barakkirke, er der ogsaa Fest med Blomster, Faner, Menighedssang og Festtaler. Foran det enkle, men smagfuldt dekorerede Alter knæler Biskoppen omringet af flere Præster og Ministranter end det lille Kor kan rumme. Helt ud til Væggen paa haarde Træbænke uden Rygstød, der her maa gøre det ud for Korstole, har ogsaa Repræsentanter for andre Trossamfund indtaget deres Plads; her ses bl. a. Biskop Oldenburg og Pastor Görnandt fra St. Petri Kirke. De forreste Bænke i Kirken er optaget af Repræsentanter for Lejrledelsen og Luftværn med Lejrleder Harald Nielsen, Fuldmægtig Simonsen, Inspektør Ritter og Læge Meldahl i Spidsen, samt Repræsentanter for det kirkelige Udvalg; ogsaa Byens kvindelige Ordenssamfund saasom Sankt Josefssøstre, Hedvigssøstre, Lioba- og Elisabethsøstre har sendt Delegationer, der er med til at give Festen et umiskendeligt katolsk Præg. Iøvrigt trænger disse Ermlands Katolikker næppe til Assistance,

naar det drejer sig om religiøs Festivitas; de har det i Blodet at synges i Fællesskab, de har ogsaa deres egne Søstre, Kathrinschwester, og deres kvindelige Kateketer til at indøve Sange og Ceremonier, og saa har denne Kløvermark-Menighed den Velsignelse at eje en gudbenaadet Sjælesørger og Prædikant som Pastor Georg Grimme.

Ud fra et Citat af en tysk Biskop, der har kaldt et Gudshus for et legemliggjort Fadervor, holdt Pastor Grimme den mest aktuelle Prædiken og viste den kompakte Menighed, der fyldte Rummet og skarede sig udenfor de aabne Vinduer, Betydningen af dette Kirkerum under de nuværende Omstændigheder. Samtidig rettede Taleren en Tak til Biskoppen, der ved sin levende Interesse for Flygtningesagen har opnaaet, at de katolske Flygtninge i religiøs Henseende her i Danmark har erfaret det katolske Fællesskabs Velsignelse. Taleren takkede ogsaa paa det varmeste de civile Myndigheder, der ved at skaffe Lejrens Katolikker deres egen Kirke, havde vist at have den rigtige Forstaalelse af, hvad en Kirke betyder for Katolikker. Denne Tak blev senere understreget af Biskoppen, der paaskønnede det, der her var blevet ydet af de danske Myndigheder, ud fra det særlige Indblik, han havde i de Vanskeligheder, hele Flygtningeproblemet voldte den danske Stat. Derefter gik Biskoppen over i det tyske Sprog og talte til denne Flygtningeskare som en Far taler til sine haardt prøvede Børn; han fortalte, hvordan Paven i Rom ved Biskoppens sidste Besøg i den evige Stad havde spurgt efter de tyske Flygtninge i Danmark og de Kaar, de her levede under; Biskoppen var

overbevist om, at dette improviserede Guds Hus i Lejrens Midte vilde være til Trøst og Opmuntring for dem; og for at de heller ikke skulde savne deres himmelske Mor, havde han ladet opstille et lille Sidealter, et kunstnerisk Madonnarelieff, han selv i sin Tid havde faaet foræret. Den dybt bevægede Menighed modtog knælende Biskoppens Velsignelse. Derefter foretog Biskoppen Kirkerummets Indvielse og gav den sakramentale Velsignelse; Barakkens Tag maa være af godt Tømmer, siden det holdt under den himmelstormende Hyldestsang »Christus, mein König, Dir allein«, saa tømtes den beskedne Kirke, der efterhaanden var blevet overopvarmet af Solskin, Menneskemængden og Stemningen.

Under en hyggelig Kaffepause i Lejrlægens Kontor rettede Pastor Grimme atter en Tak til Biskoppen for hans faderlige Om-sorg for de katolske Flygtninge, ligesom ogsaa Pastor Knud Ballin blev hyldet for sin beundringsværdige organisatoriske Indsats for den katolske Flygtningesag. Hvor disse tyske Flygtningeprester, der har maattet prisgive deres blomstrende Sogne og smukke Kirker under Russernes Fremmarch, end maa havne i Verden, vil Pastor Ballins Telefonnummer, Bella 1700, stadig være i taknemlig Erin-dring.

Aftenen bød endnu paa en Højtidelighed, der blev en Oplevelse for alle dem, der overværede den. De prominente, der nu fyldte de første Rækker i Kirken, var Dagens Førstkommunikanter, en Skare paa henved 120 smaa Piger og Dreng, der under Morgenmessen havde modtaget deres første Kommunion, og nu inden Dagens Afslutning endnu en Gang vilde takke deres Frelser i Altrets Sakramente. Pigerne var næsten alle hvidklædte; de bar en Krans af Bokshom om Tindingen — vistnok som Erstatning for Blomsterkrans — nogle af dem havde en lignende Buksbomkrans om Halsen med et lille grønt Kors dinglende paa Brystet. Alle havde de et Lys i Haanden, og mens Biskoppen,

atter assisteret af to Flygtningepræster som Diakon og Subdiakon. knælede foran Altret, rettede hele denne Børneflokk sin Tak til Jesus paa Altret. »Vi takker dig, fordi du idag har gjort os saa lykkelige,« lød Pastors Grimmes mægtige Stemme, og alle de mange klare Barnestemmer lød som en eneste glad Barnerøst: »Vi takker dig, fordi du idag har gjort os saa lykkelige.« Der fulgte Forbønner bl. a. for Mor, »at hun maa være rask, for at vi ikke skal blive forældreløse Børn« ... og for Far, »at han maa komme tilbage til os ...«. Det kan ikke tænkes andet, end at Vorherre selv maa have faaet Taarer i Øjnene, men han skjuler jo sine Taarer lige som han skjuler sig selv. Efter Andagten fulgte de festklædte Børn med det brændende Lys i Haanden Biskoppen og Gejstligheden ud til Kirkens Dør, og da Biskoppen skulde stige ind i Pastor Ballins

Ford brød hele den omkringstaaende Skare ud i et begejstret »Treu-Heil!«, der viste sig at være det Løsen, hvormed den katolske Ungdom i Ermland under Hitlerregimet plejede at demonstrere sin Troskab mod Kirke og Biskop. »Treu-Heil! Treu-Heil!« lød det mellem Træbarakkerne og overdøvede Motorens Brummen; »Treu-Heil!« kom det taktfast fra de gamle, de mange unge og de ganske smaa. Jeg opdagede en lille Pige, der ikke naaede højere end mine Ben, hun stod og holdt sit Lys forsigtigt for sig og raabte »Treu-Heil!«; jeg tog hende op og løftede hende tilvejs, saa hun kunde følge Biskoppens Vogn, indtil den forsvandt bag Menneskemængden. Da jeg satte hende ned, saa hun et Øjeblik paa mig, hvorpaa hun sagde det varmeste »Dan-ke«, med lige meget Tryk paa begge Stavelser.

S. Wevers.

Over Cross Lake -- og saa gaar den vilde Fart gennem det øde, hvide Land.

Nogle Aspe, et Par Grantræer og en Del forkrøblede Pile rager op over Sneen. Hundene løber og løber.

Stjerner slukkes, een efter een; Maanen slingrer saa underligt ned mod Horisonten. Dagen gryer, mat og graa. Et lille Hvil. Ballet bliver hurtigt tændt, Kedlen snurrer; snart er Teen færdig og bliver drukket saa skoldende hed som muligt.

Og saa gaar det fremad paany.

Endelig — der er Hedningens Hytte.

*

»Notta ni mivveysiten et wepamitan! Fader, hvor er jeg dog glad for at se dig!« Troldmanden sætter sig op paa sit Leje og rækker Haanden ud imod Præsten.

Længe ser de to paa hinanden; der er ganske stille i Hytten; den ene iagttager, den anden venter. Til sidst tager John Peters Ordet:

»Jeg har bedt dig om at komme, fordi jeg er meget syg og ikke tror, at jeg kan komme mig igen; men nu ved jeg ikke, hvilken Vej min Sjæl vil gaa, naar den forlader Jorden; og jeg er hange for, at jeg ikke skal faa den Store Aand at se. Vis mig den rette Vej, Sortkjole ...«

Indianeren taler meget hurtigt som for at lette sit Hjerte for en Byrde, der er alt for tung.

Præsten svarer:

»Det er godt, Bedstefader, og jeg er ogsaa glad for at se dig. Jeg vil gerne vise dig den rette Vej og føre din Sjæl ind paa den. Jeg har den store Guds mægtige Medicin med til dig. Fortæl mig nu om dit Liv, saa vil den Store Aand paany blive din Ven.«

*

Nu er John Peters' Børn, hans Hustru og hans Venner kommet ind.

Paa et Tegn fra Præsten begynder de at bede Aftenbønnen, at lovprise Herren og bønfalder om hans Naade.

Troldmandens Død *Novelle*

»Guds Mand! Staa op! Hurtigt!«

Der bliver hamret stærkt paa Døren.

»Hvem er det?«

»Luk op, luk op!«

Missionæren staar op, aabner Døren, og en ung Mand kommer ind; en frygtelig Kulde strømmer ind sammen med ham.

Den unge Indianer gaar midt ind i Værelset med sine Snesko i Haanden og ser lidt frygtsomt om. Han har kørt en lang Vej, hans Bryst hæver og sænker sig hastigt, mekanisk knækker han de Istapper, som hænger ved Frynserne af hans »parka«.

»Hvad vil du mig saa?«

»Guds Mand, min Far er syg, meget syg, han beder dig komme straks, han vil se dig. Skynd dig, du maa komme og bede for ham.«

»Hvem er din Far?«

Den unge Mand bøjer Hovedet og svarer sagte: »John Peters.«

John Peters! Den mest bekendte Hedning af den Stamme, som bor ved Bredden af Lac de Travers. John Peters, Troldmanden! Heksemesteren! Trommeslageren! Er det ham, som tilkalder »Guds Mand?« Kan det være sandt? Er det ikke en Fælde, han stiller Missionæren?

Men den unge Mand ser saa inderlig bedrøvet ud, at Præsten maa tro ham. »Lad os saa komme af Sted,« siger han.

Natten er ganske stille. En vældig Maane lyser midt iblandt de Millioner af Stjerner, som dækker Himlens mørkeblaa Tæppe. Sneen er haard, og Kulden er tør.

En Fløjten vækker Hundene. De strækker sig, gaber, ryster sig; men Førerhunden driver de dovne frem.

»Du er træt,« siger Præsten til Indianeren, »læg dig bag i Slæden og sov.«

Fremad, fremad!

Den syge falder i Søvn paa sit Leje — nogle Lærketræsgrene paa det bare Gulv.

Præsten vaager, indhyllet i sin Kappe af Hareskind. Her, midt iblandt Indianerne, som han elsker, er han sandelig de fattiges Missionær.

Paa Hyttens Tag knurrer Slædehundene; saa slaas de, og lidt efter falder der Ro over dem igen. Nu hører man kun den døende Mands besværlige Aandedræt.

John Peters, Troldmanden, vil aldrig mere slaa rytmisk paa sin Tromme for at finde Vildtets Spor, for at opdage Fjenden, der nærmer sig, eller finde ud af den lidende Sygdom. Han vil aldrig mere besynge de Kampe, som gjorde Stammens unge Mænd berømte, dengang alle Stammer var frie paa den frie Jord.

Missionæren takker Gud, som har ladet ham føre en vildfaren Sjæl hjem.

Pludselig rejser Indianeren

sig, indhyllet i sine Pjalter, mager, medynkvækkende — og dog præget af Storhed staar han der. Saa gaar han med vaklende Skridt hen og tager en underlig Genstand ned fra en Krog paa Væggen. Det er den gamle Festtromme, brugt og slidt af mange Generationer af Heksemestre, naar de ved Trommeslag hidse de de hedenske Dansere eller kaldte deres Guder til Hjælp.

»Hvad er det, du gør, Bedstefar?« spørger Missionæren.

»Se!«

Den døende sparker Trommen ind i Arnebaalet. En mægtig Flamme blusser op. Stellet brænder, Trommeskindet krøller sig sammen ... og saa er der ikke mere tilbage af den ugudelige Fortid ... Den gamle Mand lægger sig igen paa sit Leje.

»Tapwé, nasim, namawikatsh,« hvisker han. »Sandelig, du mit Barnebarn, jeg vil aldrig røre den mere.«

Og lykkelig afventer han Dødens Komme.

ders Herlighed med sine Engle, og da skal han gengælde enhver efter hans Gerninger« (Mt. 16, 27). Saaledes taler vor Frelser selv. Hans Apostle gør det samme. Da Petrus skulde optage den første Hedning i Kirken, — det var den romerske Officer Kornelius, — da sagde han i sin Tale til ham: »Han (Jesus fra Nazaret) har paalagt os at prædike for Folket og vidne, at han er den, som af Gud er bestemt til Dommer over levende og døde« (Apg. 10, 42). Om Paulus ved vi det samme. Den Dag han stod paa Areopagos, en Høj, hvor Athens øverste Domstol samledes, og nysgerrige Øjne stirrede paa ham og videbegærlige Athenere spurgte ham, hvad det var for en ny Lære, han talte om, da svarede Apostlene: »Gud har fastsat en Dag, da han vil dømme Jorderig med Retfærdighed ved en Mand, som han har bestemt dertil, og det har han gjort troværdigt for alle ved at lade ham opstaa fra de døde« (Apg. 17, 31). Saaledes blev Paulus ved at lære lige til han skrev sit sidste Brev (Slg. II. Tim. 4, 1). Det er nu engang saaledes: Højeste Maal for Kristi Genkomst er Verdensdommen eller Retfærdighedens Triumf over en Verden, hvori der fandtes saa megen Uret.

Det nytter ikke noget at ville komme med *Indvendinger* og henvise til Steder som disse: »Gud sendte ikke sin Søn til Verden for at dømme Verden, men for at Verden skal frelses ved ham« (Jo. 3, 17). Eller: »Hvis nogen hører mine Ord og ikke overholder dem, saa dømmer jeg ham ikke; thi jeg er ikke kommet for at dømme Verden, men for at frelse den« (Jo. 12, 47). Dermed benægter Kristus paa ingen Maade, at han er den tilkommende Dommer over hele Verden. Med de anførte Ord vil han kun sige, at Formaålet for hans første Komme var Verdens Frelse, ikke den Verdensdom, der straffer og overgiver til evig Fortabelse. Samtidig ligger der vistnok i Herrens Udtalelser en Antydning om, at det Standpunkt, som den enkelte indtager overfor den af Kristus

Hvad vi venter XII

Hvem bliver Dommer paa Herrens store Dag?

Det er en Selvfølgelighed for enhver tænkende Kristen, at den *trefoldige Gud*, Fader, Søn og Helligaand, paa den yderste Dag maa være den *primære og højeste Dommer*. I Fællesskab er jo de tre hellige Personer Verdens Skaber og Ejer, højeste Herre og Lovgiver og derfor ogsaa højeste Dommer. Men naar vor Frelser paa det bestemteste siger: »Faderen dømmer ikke nogen, men al Dom har han overladt til Sønnen ... og han har givet ham Fuldmagt til at holde Dom, fordi han er Menneskesøn.« (Jo. 5, 22, 27), saa er det klart, at *Kristus som Menneske* paa en ganske særlig Maade er medvirkende, naar Kendelsen falder. Næsten alle Steder i det Nye Testamente, der omtaler den store Begi-

venhed paa den yderste Dag, tillægges Kristus al Dommermyndighed, idet der samtidigt øjensynligt er tænkt paa hans menneskelige Natur. Som utvivlsomt kristen Lære maa det derfor staa fast, at Jesus Kristus som Menneske bliver alle Menneskers Dommer, paa samme Maade som han er alles Hoved, Konge og Frelser.

Skønt denne Dommermyndighed er overdraget, sekundær og underordnet den trefoldige Guds primære og højeste Myndighed, stiller det Nye Testamente Menneskesønnens Domnermagt i den Grad i Forgrunden, at man taber den helligste Treenigheds primære Myndighed næsten fuldstændig af Syne. »Menneskesønnen skal komme i sin Fa-

tilbudte Frelse og Naade, afgør den enkeltes evige Skæbne. Det vil med andre Ord sige: den enkelte dømmer sig paa en Maade selv ved sin Adfærd, saaledes at den sidste Kendelse paa den yderste Dag staar som en uundgaaelig Konsekvens, der stadfæster kun, hvad ens egen Værdighed eller Uværdighed forlængst har afgjort. Dette har været skjult i den enkeltes Sjæl, men kommer det nu for en Dag og bliver af den evige Dommer bekendtgjort for hele Verden.

Hvis det nu er saaledes, at Kristus som Menneske bliver hele Verdens Dommer, saa dukker straks det Spørgsmaal op, om *han saa ogsaa giver andre Del i denne sin Dommermyndighed*. Han har jo gjort det med Hensyn til sine andre Fuldmagter. Vi ved, at han, som er vor Ypperstepræst, har gjort sine Apotle og deres retmæssige Efterfølgere til Præster. Vi ved ligeledes, at han, vor højeste Lærer og Hyrde, har autoriseret andre til i hans Navn at lære og lede. Hvad sker der derfor med hans Dommermyndighed paa den yderste Dag? Een Ting er sikker: Himlens Engle skal hjælpe med ved de dødes Opvækkelse. Men hvordan er det med os Mennesker? Faar vi ogsaa et Hverv paa Herrens store Dag? Vi er nødte til at spørge saaledes, fordi der findes mærkværdige Steder i vore hellige Bøger, der maa overraske os i saa Henseende.

Hos Mt. 12, 41—42 erklærer Herren, at »*Mænd fra Ninive* skal staa op ved Dommen sammen med denne Slægt (nemlig med de stivnakkede og vantro Farisæere) og bringe Fordømmelse over dem. Og *Dronningen fra Syden* skal ved Dommen rejse sig sammen med denne Slægt og bringe Fordømmelse over den.« Endvidere sagde Herren til Farisæerne, der bebrejdede ham, at han uddrev Djævle ved Hjælp af Beelzebub, medens de aldrig havde povet at komme med deres Forklaring, naar deres egne Sønner eller Disciple uddrev de onde Aander: »*Jeres Sønner skal være jeres Domme-re*« (Mt. 12, 27) d. v. s. de skal

føre Bevis for, at Farisæerne lyver, bagvasker og bespotter. Alle disse Steder kan imidlertid opfattes saaledes, at de kun siger: De, som paa Dommedag er relativt hedre end de andre, vil netop derved gøre de store Synderes Skyld og Strafværdighed mere iøjnefaldende. Den blotte Sammenligning af de gode eller mindre daarlige med dem, der er værre eller værst, virker som en Fordømmelse af de onde og uretfærdige og faar ogsaa Indflydelse paa Strafadnaalingen.

Dog er denne Forklaring paa en Del andre Steder ikke tilstrækkelig. Naar Paulus skriver til enkelte troende, der med deres smaalige Stridsspørgsmaal havde henvendt sig til hedenske Dommere: »*Ved I da ikke, at de hellige en Gang skal dømme Verden? Ved I ikke, at vi skal dømme Engle?*« (I. Kor. 6, 2—3). Her gaar det vist ikke an kun at ville tænke paa en stiltiende Fordømmelse, der ligger i en Aabenbaring af de kristne Dyder lige overfor den syndige Verden og de faldne Engle. I det mindste er man nødte til at antage en offentlig tilkendegivet Approbation af den højeste Dommers Kendelse, og desuden kan man gaa ud fra, at de helige ikke blot godkender Dommen over de onde, men ogsaa over de gode. I den Forstand dømmer de saa hele Verden. Det maa jo nok være et overvældende stort Øjeblik, naar Sejrherrene fra Livets Slagmark staar med Guds Harper i deres Hænder og begynder at tiljuble den Allershøjeste: »*Store og underfulde er dine Gerninger, Herre vor Gud, du Almægtige! Retfærdige og sande er dine Veje, du Folkenes Konge. Hvem skulde ikke frygte dig, Herre, og prise dit Navn? Thi du alene er helig; ja, alle Folkene skal komme og tilbede for dit Aasyn, fordi dine retfærdige Domme er blevet aabenbaret*« (Jo. Aab. 15, 3—4).

Endnu et Skridt videre gaar Kristus, idet han siger til *sine Apostle*: »*Sandelig siger jeg jer: ved Verdens Genfødelse, naar Menneskesønnen sidder paa sin Herligheds Trone, skal ogsaa I,*

som har fulgt mig, sidde paa tolv Troner og dømme Israels tolv Stammer« (Mt. 19, 28). »*Ligesom min Fader har tildelt mig Herredømme, tildeler jeg jer, at I skal spise og drikke ved mit Bord i mit Rige og sidde paa Troner og dømme Israels tolv Stammer*« (Lk. 22, 29—30). Det er indlysende, at vor Frelser her lover sine Apostle i det mindste en særlig Plads, saaledes at de sidder som Dommerens Assistent i umiddelbar Nærhed af ham, men sandsynligvis lover han dem mere, nemlig en ganske speciel Delagtiggørelse i sin egen Dommermyndighed og en aktiv Medvirken ved Dommen.

Nu er der kun et Spørgsmaal tilbage endnu. Skal Englene ogsaa være med, naar Dommen over Verden skal afsiges? Man kan være overbevist om, at de ved deres fuldendte Hellighed og ved en udtrykkelig Approbation bifalder Dommerens Kendelse. Men Skriften taler ikke om, at de tager aktiv Del i Rettergangen som Følge af en speciel Overdragelse af Dommermyndighed. De danner den Allershøjestes straalende Følge og gør en positiv Indsats i det Øjeblik, de døde skal genopvækkes, men de er ikke Dommere som Apostlene.

Næste Gang skal vi høre lidt om, hvad der sker med os andre.

F. K.

30 Aar paa Bornholm

Pater Zoetmulder søger at komme uden om Spørgsmaalet, men det nytter ikke noget, han maa indrømme »*Jubilæet*«: om end det ikke drejer sig om noget i den Forstand rundt Tal, saa er 30 Aar paa Klippeøen derude i Østersøen dog alligevel et Stykke Tid. Det øvrige Danmarks Tanker har i det seneste Aar atter og atter med Bekymring og Ængstelse dvælet ved Navnet Bornholm. Den sørgelige Skæbne, der blev vor østlige Forpost til Del omkring Kapitulationen sidste Aar og den med den paafølgende freinuede Besættelse forbundne Uvished, har utvivlsomt skaffet

Øen en endnu større Plads i danske Hjerter end tidligere.

Det er for mange en stor Gaa-de, at Pater Zoetmulder er lykkelig undsluppet et Ophold i en eller anden Koncentrationslejr! Hans oratoriske Virtuositet er kendt og skattet i vide Kredse, og man vægrer sig ved at tro, at nogen i Besættelsesaarene har kunnet jonglere f. Eks. med Ordet Satan paa en mere gratiøs og overbevisende Maade end han!

Dampende paa sin Pibe sidder Pater Zoetmulder og fortæller med det ham særegne Lune om de første Aar paa Øen, først i Rønne, senere i Aakirkeby, og man forstaar mellem Ordene, at han i de forløbne tredive Aar, siden han den 10. Maj 1916 for første Gang satte Foden paa Bornholms Granit — har haft al sin ukuelige Optimisme og aldrig svigtende Humor Behov. Thi det har været trange Aar, hvor de to Dominikanerpatres — utrættelig bistaet af de ligeledes i 1916 ankomne »Søstre af det dyrebare Blod« — langsomt men sikkert arbejdede paa at faa Fødfæste paa Granitknuden. Lidt efter lidt lykkedes det dog, og fire Aar efter — i 1920 — var der rejst to Kapeller og et lille »Kloster« med en Skole og et Børnehjem. Men Resultaterne var og blev kun smaa. Og dog lod Pater Zoetmulder ikke Modet svinde. I 1929 afløste han sin Forgænger, Pater van Thiel, som Sognepræst paa Bornholm — Residensen var af praktiske Grunde forlagt fra Rønne til Aakirkeby — og den ny Sognepræst gik straks med Ildhu i Gang med at løse Opgaven: en større Kirke til Afløsning for det lille Rosenkranskapel. Efter at have samlet en Del Penge til Formaalet, gik han selv i Gang med at »tegne Kirker« efter Trap, og Resultatet ses idag i milevid Afstand, knejsende paa et af Øens højeste Punkter: den statelige Rosenkranskirke i Aakirkeby.

Og spørger man ham idag, saantidig med at man udtrykker de bedste Ønsker for Fremtiden, hvad hans Ønsker er »i Jubilæumsaaret«, saa svarer han — idet hans Tanker sandsynligvis

hastigt strejfer de forløbne Aar med alle deres Sorger og Bekymringer, med deres faa Lyspunkter — at et af hans mest brændende Ønsker er, at han snarest maatte blive i Stand til at lade sin Kirke vederfares en tiltrængt

Reparation, idet de haarde Vintre, det udsatte Klima og andre Omstændigheder har sat deres Præg paa Bygningen — og vi er ikke et Øjeblik i Tvivl om, at Skabnen ogsaa i saa Henseende vil staa ham bi! S.

Overlæge Reiter om Luther

Overlæge Reiters lange ventede danske Udgave af hans store Lutherværk er i disse Dage udkommet. Vi vender tilbage til det i en Anmeldelse i et af de første Numre. I Dag nøjes vi med at citere nogle Linier fra Slutningen af andet Bind om Luther og Tyskheden.

Dr. Reiter skriver (II Bind, S. 151 ff.):

Ved Siden af denne borgerligt udformede Kirkeform og -lære har imidlertid selve Luthers Aand alligevel haft langt mere vidtgaaende Indflydelse paa Eftertiden og er med Rette taget til Indtægt for langt mere radikale Aandsformer. Gang paa Gang har man forsøgt at finde tilbage til den oprindelige Lutherdom bagom den lutherske Kirkedannelse og er da ogsaa Ansigt til Ansigt med hans Geni stødt paa en ganske anden Urkraft og Voldsomhed end hos de af hans Epigoner, der søgte at systematisere hans Lære i evangelisk Kirketheologi. Og hvilken Retning inden for protestantisk Historie og anden protestantisk Videnskab har derfor ned til vore Dage ikke ment at kunne styrke og støtte sig ved Luthers Aand, naar blot de var enige i eet: Protesten mod Rom?

De færreste tænker imidlertid herved paa, at Luther i langt højere Grad er en *Nationens* end Religionens Heros. Maaske har overhovedet ingen gennem de sidste 400 Aar præget tysk Mentalitet paa godt og ondt som Luther.

I Luthers Personlighed samles som i een eneste Sum alt, hvad Aarhundreders Tyskhed havde liget efter at finde Udtryk for,

fra den tyske Mystiks Fader Meister Eckehardt til Wessel Gansfort, Johan af Wesel, Wimpfeling, Erasmus, Ulrich v. Hutten. Ikke alene udtaler Luther med stærkere Prægnans end nogen af disse de Tanker, der er selve Nationens, men hans Sprog, hvorved han udtrykker disse Tanker, er det reneste og kraftfuldeste Tysk, der hidtil havde været talt og skrevet.

Og som det ikke er svært for Filologer at se, at han er det moderne tyske Sprogs Fader, er der ej heller mindste Tvivl om, at han, længe før Nationalbevidstheden var trængt ind i Folket, og paa et Tidspunkt, hvor Tyskland splittedes af landskabsseparatistiske Tendenser, der bares oppe af de enkelte Landsfyrsters snævre, egoistiske Huspolitik, har grundlagt den stærke, selvhævdende og selvtilstrækkelige, stortyske Rigsnationalisme. Ligesom Linierne fra Fortidens store tyske Personligheder mødes i Luthers Person, fører Linier fra ham videre til *Leibniz*, *Kant*, *Fichte*, *Hegel*, *Bismarck*, *Nietzsche* og — *Hitler*. Han repræsenterer *Rigets* Tro. I selve Luthers Personlighed forenes alle det tyske Folks store Egenskaber paa godt og ondt. Han er selv et af de mest renlivede Udtryk for alt, hvad der er urtysk.

Reformationsbevægelsens Gang ud over Grænserne, ikke mindst til de nærmeste Nabofolk, kom derfor til at betyde en aarhundredlang overvældende tysk Kulturpaavirkning, hvis Spor det vil falde vanskeligt at udslætte.

I vort eget Land blev Kristendommen oprindelig bragt hertil

(Fortsættes Side 300)

»Det var en Pinsemorgen, en raakold, blæsende Pinsemorgen. Nede ved Københavns Toldbod kom en Dampner ind og lagde til ved Boldværket. Den havde haft haardt Vejr og havde det for saa vidt endnu, som Stormen sled i Takkelagen og for fejende og hvinede hen ad Dækket. Oppe ved Rælingen stod de Rejsende, blege og forvaagede og skuldede sig i Kulden.

Henne ved Skorstøsten stod en lille Gruppe af fire sortklædte Kvinder, som ved Kedlens Varme søgte at bade paa de alt for tynde Kræder, der syntes skaaret til et andet Klima end det danske, der her mødte dem i al sin Bærskhed.

Den ene af de fire syntes særlig medtaget af Rejsens Strabadser. Hun var ligtlæg og maatte stadig stilles af sine Rejsetøfler for ikke at falde sammen. Fra Tid til anden skottede de andre bekyrret til hende; de slæmme Blodopkastninger, som den haarde Overfart havde forarsaget, havde næsten udtømt hendes Kræfter; Storm og Kulde syntes at have knækket hendes Helbred for bestandig.

Nu havde Dampneren lagt helt til, og de Rejsende skyndte sig fra Børde, synligt glade over at her al føle fast Grund under Padderne og oplevede af varme

90 Aars Pionergerning

▲ St. Josephs Hospital i København — at af de smukkeste Vidnesbyrd om Sæstrenes Indsats herhjemme.

▲ Indgangen til St. Joseph-Sæstrenes første Klosterbolig i København.

Haandtryk og glade Velkomsthilsener.

Sidst af alle kom de fire Kvinder. Forsigtigt, stiltørdigt bevægede de sig ned over Landgangsbroen, og nu stod de ogsaa paa Kæjen mellem de glade, raabende og hilsende Mennesker, der mødtes, hjælp hinanden og fulgte. Kun de fæltige, sortklædte Kvinder var der ingen, der bekyrrede sig om — ingen raabte deres Navne, ingen Hænder var strakt ud imod dem.

Trælle, syge, forfrosne stod de der, ventende paa, at deres Kæser skulde blive kastet i Land, og ængseligt spejdede de efter, om dog ikke en eller anden i hele den vrimglende Mængde

skulde have Tanke for at hjælpe demg vise dem Vej.»
Saaledes formede sig de første St. Joseph-Sæstres Ankomst til Danmark Pinsemorgen, 11. Maj 1865.

De danske Katolikker kan ikke passere den Halvfemsaaarsgrænse uden at kaste blot et flygtigt Blik tilbage paa den Gerning, der er gaaet op fra de første Pionerer til os i dag — fra de fattige, usunde Hænder paa St. Annæ Plads til de nye Skoler og Hospitaler, hvorefter fem Hundrede Sæstre idag læderes, opløst af det samme Løsel, som for snart et Aarhundrede siden bragte de første Sæstre her til: Kærlighedens Apokal. Den danske Katolikisme gaar i en ubetælig Gædt til St. Joseph-Sæstrene fra Chambré i deres Ansigt Svædt, under Alom og Sang, har de med den bare Hænder faktisk uddrekket det umulige, uden deres

▲ Skolen og Klosteret paa Toldbodvej.

▼ Et Minde fra det stolte »Instit« Jeanne d'Arc.

▲ De fire første Pionerer, grupperet omkring den da værende Generalforstanderinde, Marie Marie Felicité, netop (fra venstre) Pionerinden, Sr. Anna-Therese og Sr. Stelania, (nederst) Sr. Justine, der døde i 1895, som Pionerinde for St. Josephs Hospital og St. Annæ Sæle.

TEKST: JØBE
FOTOS: ARKIV

▲ Sæstrenes nuværende Noviciat og Seminarium i København.

Indsats havde vi ikke slaaet, hvor vi staar idag, de har gennem deres Gerning skaffet os Vækst indadtil og Anselse udadtil.

Da de første vanskelige Aar var overslaaet, tog St. Joseph-Sæstrenes Virksomhed et aldeles fantastisk Opsving. Fra St. Annæ Plads gik Vejen via Toldbodvej til Strandvej, hvor Ordenens danske Provins nu har sit Hovedsæde, og med forbløffende Hast steg Antallet af Skoler, Børnehjem og Hospitaler rundt om i Landet. Det danske Vikariats daværende Overhoved, Biskop Johannes von Euch, støttede Sæstrene i deres Bestræbel-

ser ved vidtskuende Forstaaelse, og i hans Tid aabnedes langt de fleste af Sæstrenes nu bestaaende Huse, saaledes at faktisk de fleste af vore Provinsbyer i den Periode fik »franske Sæstre. Og for at kunne være paa Højde med det all, hvad Oprettelsen og

▼ Det moderne St. Josephs Hospital i Fredericia.

Videreførelsen af disse Institutioner kræver, uddannedes — og uddannedes stadig — unge Sæstre til Lærerinder og Sygeplejersker.

Ungdommens Opdragelse har altid været et af Kirkens »Hjerteregnende«, og saa godt som samtlige Ordenssamfund har taget denne vigtige Opgave op. At undervise og opdrage Ungdommen, at bevare det opvoksende Slægtled for Kirken, er ogsaa en af St. Joseph-Sæstrenes Hovedopgaver, og Flertallet af Danmarks Katolikker — og med dem utallige anderledes troende — har med allerstørste Bekymring set St. Joseph-Sæstrene give modlase op efter den Katekrofe, der samle »Institut Jeanne d'Arc« iljor. Mere end nogensinde vil der i de kommende Aar, hvor Trangen til nye Skoler er stigende, være Brug for Sæstrenes Indsats paa Skolegerningens Omraade. »Den, der har Ungdommen, har Fremtiden,« siger et gammelt Ord, og den hellige Fader, Pave Pius XII, har i den seneste Tid flere Gange gjort disse Ord til sine. Maatte det derfor ikke være længe inden den Gerning, der saa brat blev afbrudt hin uheldige Martsdag 1945, bliver taget op paany — til Gavn for Kirke og Fædreland!

Navnet var rædsomt — men alligevel

Ind imellem —

Man kan vist sagtens blive enig om, at Søster Eusebia er et rædsomt Navn, opfattet med danske Ører. Derfor fortænkte jeg heller slet ikke Birgitte i, at hun kun ventede sig rædsomme Ting fra den Kant, hvor Søster Eusebia har sin Gang. Birgitte er min yderst anti-katolske Veninde, et af Aarhundredets uskyldige Ofre for Generationers systematiske Misforstaaelser af og Uvidenhed om alt, hvad der er katolsk. Hun opfatter det som en højere Enhed af Hysteri og Sentimentalitet — —

Vi kendte paa det Tidspunkt kun Søster Eusebia ganske flygtigt — Birgitte, fordi hun havde set mig hilse paa hende paa Gaden — jeg, fordi hun engang har passet en god Ven af mig, der laa paa Hospitalet. Saa skete det pludselig, at Birgitte fik haardt Brug for en eller anden, der kunde give hende forskellige Oplysninger om Belgien, hvor hun har en Onkel, hun ikke har hørt fra under hele Krigen, og som hun gerne skulde ned og besøge snarest. Vi lagde Hovederne i Blød for at finde nogen, der vidste noget om Belgien, og i et lyst Øjeblik slog det ned i mig, at Søster Eusebia, som er Belgierinde, maatte være — om jeg saa maa sige Manden for at klare Problemet.

— Vi ringer til Søster Eusebia, sagde jeg, og faar Lov at komme op til hende en Dag og faa noget at vide.

*

Birgitte var ikke glad for Tanken.

— Tror du — tror du, hun kan tale med saadan ganske almindelige Mennesker? sagde hun og betragtede mig med runde, forskrækkede Øjne.

— Om ganske almindelige Ting, tilføjede hun.

— Mon ikke, sagde jeg, og saa fik vi telefonisk Lov at ulejlige Søster Eusebia en Dag i sidste Uge. Birgitte iførte sig et yderst takkeligt, sort Skrud samt nedslagene Øjne for at falde ind i de rette Følger, og hendes Stemme var sænket

til andagtsfuld Hvisken, da vi satte os til Rette i Taleværelset for at vente. Saa meget mere fantastisk var Virkningen, da Søster Eusebia kom strygende ind, rødkindet og smilende og satte sig til Rette imellem os for at høre, hvad vi havde paa Hjerte.

— Aah, Dinant, udbrød hun, det kunde ikke passe bedre. Jeg er født lige i Nærheden og gik i Skole i Dinant hele min Barndom. Det var saamænd ogsaa der, min lille Barnekære Jean boede!

Hun smilede fjernt og sødt ved Tanken, mens Birgitte desorienteret slog sine nedslagne Øjne op igen og betragtede hende fra Siden.

— Jean og jeg legede saa glimrende sammen, fortsatte Søster Eusebia med sin morsomme Accent. Vores største Fornøjelse var at fiske Hundestejler til hans Akvarium i en Dam mellem Husene, hvor vores Forældre boede. Jeg glemmer ikke engang, han absolut vilde naa en Hundestejle et Stykke ude, og fik Overbalance og gik paa Hovedet i Dammen — ih, sikken et Syn!

Søster Eusebia lo en hjertelig Klokkelatter, saa hun til sidst fik en Taare i hvert Øje. Men saa samlede hun sig pludselig sammen.

— Sikke noget Vrøvl at sidde og opholde Damerne med, naar De har travlt, sagde hun og rynkede indigneret Panden over sin egen utidige Munterhed, hvad kan jeg tjene Dem med om Dinant?

*

Birgitte fremførte sit Ærinde detaljeret, og de næste ti Minutter fik hun alt det at vide, Søster Eusebia som Indfødt og stedkendt kunde præstere ud fra sit — ganske vist — Førkrigskenndskab til Byen og Egnen, suppleret med forskellige værdifulde Oplysninger, hun havde fra sin Korrespondance med forskellige Bekendte og Landsmænd. Da vi skulde gaa, vendte Birgitte sig efter mange Taksigelser om i Døren og sendte Søster Eusebia et lille genert Smil.

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

— Men De og Jean fik altsaa ikke hinanden? sagde hun. (Ak, hvad formaar ikke den kvindelige Nysgerrighed at styrte et Menneske ud i af Indiskretioner!)

— Nej, lo Søster Eusebia. Det var bare noget, vores Forældre havde bestemt, mens vi var smaa. Jean er Præst nu, og jeg er Søster, og jeg haaber for ham, at han er ligesaa lykkelig som jeg!

— — —
Vi gik et Stykke sammen i eftertænksom Tavshed.

— Tænk, sagde Birgitte. Humøristisk Sans havde hun minsandten ogsaa!

— Ogsaa? sagde jeg. Hvad mere havde hun?

— Naa, ja, ved Siden af, at hun var sød og yndig og charmerende og alt det, man slet ikke ventede af een med saadan et Navn, muntlede Birgitte.

— Ja, sagde jeg, saadan er den katolske Kirke saa løjerlig ukonsekvent i mange Retninger.

Brændglasset.

K. U. K. København.

Lørdag den 11. Maj Kl. 19,30: Kredsmede over Emnet: Europas Genopbygning. Indledere er Martina Mortensen og Axel Nielsen. Derefter ordinær Generalforsamling i Henhold til Lovens § 9. Dagsordenen er som følger: 1. Valg af Dirigent. 2. Aflæggelse af Beretning og Forelæggelse af revideret Regnskab. 3. Valg af Bestyrelse. Valg af Revisorer. 4. Behandling af indkomne Forslag. (Forslag, der ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, indsendes senest 8 Dage forinden til Formanden, Albert Strøyer, Bremensgade 45). 5. Eventuelt. Søndag den 12. Maj: Cykeltur ef-

ter 8½-Messen: Lillerød-Hørsholm-Jægersborg Hegn.

Lørdag den 18. Maj Kl. 20 pr.: Stor Velgørenhedsfest. Fælles Arrangement af Amager K. U. K. og K. U. K., København. Amager K. U. K. opfører Skuespillet »Der kommer en Dag«. Billetter a Kr. 2,— og 1,50 faas hos Portneren, Stenosgade 4, og Klubbens Medlemmer. Alle maa med til denne Aften.

Søndag den 19. Maj: Retræte paa den franske Skole paa Østerbro under Ledelse af Pater Samuelsen. Vi begynder med Messe Kl. 9 og slutter Kl. ca. 17. Medbring Mad og Sukker.

Onsdag den 22. Maj Kl. 7: K.U.K.-Messe i Huskapellet.

Lørdag den 25. Maj Kl. 19,30: Fællesmøde med Foredrag. Foredragsholderen bekendtgøres senere. Derefter Kaffeord og munter Underholdning ved Gruppe D.: Besøg af »Ungerne«. Muntre Sange, Artistoptræden, morsom Sketch.

Søndag den 2. Juni holder vi efter alle Solemærker at dømme vor aarlige Foraarsfest.

FILM

Palladium's »Tænk kun paa de lykkelige Timer« (Räkna de lyckliga stunderna blott. — Prem. 26.-4.) var en sødmefyldt, hypersentimental Kærlighedshistorie, hvor Sonja Wigert var saa umaadelig fattig (og umaadelig velklædt) og Arnold Sjöstrand var saa umaadelig rig (og saa umaadelig pjokket), og det hele var saa umaadelig langsomme- ligt og saa umaadelig kedeligt. — Bedst var absolut Britta Holmberg som Veninden. — Metropol's »Aften-gæsterne« (Les visiteurs du soir. — Prem. 27.-4.) er en artistisk fransk Film, der i Ly af en »gam- mel Legende« beretter om Tysker- nes Voldsherredømme i Frankrig, og om det aldrig overvundne Fri- hedssind. Heltinden hedder Anne, men kunde hedde Marianne! Mar- cel Carné har iscenesat med raffi- neret Fotografering og Spil, lang- somt, plastisk, og Filmen er kunst- nerisk et nyt Vidnesbyrd om den stiliserede Spillestil, som under Krigen er blevet saa almindelig i franske Film. I Længden træffer det. Jules Berry havde Hovedrol- len som Djævelen, der forgæves sø- ger at hindre de unges Kærlighed. Han var sveden og grinende haan- lig, mefistofelisk elegant og meget fransk i sine Bevægelser. Filmen er paa ingen Maade religiøs, saa Ordet »Legende« maa altsaa tages i udvidet Betydning, og det positi- ve Element, der i Legenderne altid kæmper mod og bekæmper den Onde, var ikke tilstede. De unge led passivt, deres Sejr var inaktiv. Filmen er for Æsteter. — *DSB-Ki- nos* Mandagsprogram var jævnt, men rummede ypperlige Billeder

af en Hund, der er oplært til at drive bortløbne Faar hjem i Fol- den. Det saa aldeles fantastisk ud. — Grand har 1.-5. sat »*Englands Sønner*« o' igen (The Lives of a Bengal Lancer) en straalende fest- lig, momantisk, kiplingsk Imperie- film med herligt Spil af Gary Cooper og Franchot Tone. En Mand- folkefilm; — Colosseum havde sam- me Dag Premiere paa den russiske »*Partisankvinden*« (Ona zaschat- schischtschajet rodinu. — d. v. s.: Hun forsvarede sit Fædreland), der er kolossalt spændende, ikke saa deprimerende som »*Menneske 217*«, for her er der baade Poesi (i Kær- lighedsscenerne) og Lune endog hos Hovedpersonen. Handlingen gi- ver sig selv af Titlen. Den minder baade om den amerikanske »*Patri- oter*« og (man tilgive mig) »*Robin Hood*«. Men stadig møder vi det indædte, sammenbidte og generelle Had til alt tysk og enhver Tysker. Mangfoldige Steder i Filmen hyl- dedes baade Bøndernes Fromhed og Familiens Ukrænkelighed. Nye Signaler! Men i en karakteristisk Scene ser man en Bonde, der ikke længere vil være med i Skovtilvæ- relsen, han bliver skudt ned af Par- tisankvinden, der umiddelbart ef- ter siger »Vil nogen ikke være med, saa kan han gaa, vi tvinger ingen«. — Men Ugens Storfilm var Frihedsraadets og Modstandsbevæ- gelsens officielle dokumentariske Film »*Det gælder din Frihed*«, som efter Festpremieren i Palads fra og med 4. Maj gaar paa Aladdin, Bella, Bristol, Casino og Park. Fil- men er produceret af Ingolf Boisen for Minerva-Film i Samraad med den danske Hær og Flaade, Special Forces, Holger Danske, BOPA, In- formation og Frit Danmark, og den er instrueret af Landets Mesterklip- per, Theodor Christensen, (der la- vede den brillante Iranfilm) og fo- tograferet af ialt 25 Fotografer over hele Landet. Enhver Dansk skal og maa se den Film. Ikke blot er den kunstnerisk aldeles enestaende pro- perty Arbejde, men dens Propa- ganda for Frihed og Sandhed og Retfærdighed er saa indlysende ær- lig, saa betagende i sin hensynslø- se Iver efter at fremstille Tiden, som den var, ikke mindst ved Ana- lysten af den niende April og For- udsætningerne derfor. Dokumen- terne taler, vore Politikeres egne Stemmer siger det, vi hørte med Forbløffelse og Væmmelse, Bille- derne viser, hvor raaddent og hvor usselt og efter det længe ventede NEJ, hvor lysende herligt det kun- de blive i Danmark, det mest for- sinkede NEJ i Danmarks Historie. Og Filmen vil ikke blot vise os sen- sationelle Optagelser af Landgan- gen ved Langelinie 9.-4. 1940, af Best og Pancke og Bovensiehn, af Engländernes Angreb den 21.-3. 1945 (optaget fra Maskinerne), af Fangetransporter fra Frøslev (ta- get med indsmuglet Apparat!), af Jødernes Flugt over Øresund, af

Grønlands Befrielse, af Aktionen mod Adler i Sydhavnen, ja endog af en Hipomand, der sparket og mishandler sit Offer (taget i Val- by gennem en Rude), nej, Filmen stræber med alle sine Enkeltheder mod sin Konklusion, at Friheden ikke vindes een Gang for alle, men maa tilkæmpes hver eneste Gang paany. Hør og husk det, alle Dan- ske ...! Filmen skal ses af os alle, ikke een men flere Gange, dens Tordentale maa lyde for selv det døveste Øre. Det gælder vor Fri- hed. Bjørn Rasmussen.

Vikariatet meddeler:

Fra 1. Maj er Vikariatets Regn- skabsafdeling flyttet til nye Loka- ler i Amaliegade 31, 1. Telefonen er uforandret Palæ 8830.

Vor kære Søster, fhv. Over- sygeplejerske paa Bispebjerg Hospital

Ida Benzon

døde stille den 27. April 1946 vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Ellen Benzon. Kate Stenersen.
Axel Benzon,
U. S. A.

Den kære afdøde anbefales til de Troendes Forbøn.

SØNDAG DEN 12. MAJ
Kl. 19,30

Soirée

til Fordel for Sct. Pauls Kirke, Taastrup, i Sct. Knuds Sal, Stenosgade 4 A, V., under velvillig Assistance af Fru Binding (Flygel).

Koncertsangerinde
Fru Ragna Schack.

Endvidere opføres:

Kaj Munk: *Før Cannæ*.

Amerikansk Lotteri.

Overraskelser.

Billetter a Kr. 1,50 hos: Portneren, Stenosgade 4, og Alexander Koch, Lykkes- holms Allé 7, V., Tlf. Eva 2667.

Underholdningsaften

afholdes af Hertug Knuds Lauget paa Centralskolen Søndag den 12. Maj Kl. 19,30. Kaffeord, Oplæsning og Films.

Billetter a 1,25 Kr. faas paa Sakramentskirkens Kon- tor.

Kvindelig Kongregationer i St. Ansgars Sogn

Onsd. 15. Maj Kl. 19,30 Møde i St. Ansgars Kirke.

Til Trørød søges

Hjælp i Køkkenet og til Vask. Henvendelse til D. D. K. F.s Sekretariat, Pile Allé 23 A.

Roligt Landophold

Roligt Landophold søges ca. 3 Uger i Sommerferien i naturskøn Egn nær katolsk Kirke. Billet mrkt. »Lærerinde« modtager Bladets Kontor. Klosterstræde 23, København K.

Overlæge Reiter om Luther

(Fortsat fra Side 295)

fra Vesterlandet, og Danmark knyttedes dengang til den internationale Kultur, hvis Centrum var Rom; det skete, uden at Folkets Sprog og Kultur herunder mistede noget af sit Særpræg. Det var Munke fra Frankrig og England, der grundede Cisterciensernes talrige Stiftelser, og som bragte os i Kontakt med Verden udenfor. Senere kom ogsaa Tyskland med paa lige Fod med de andre Lande.

Men ved Reformationens Indførelse blev *kun* Forbindelsen med Luthers Tyskland tilbage, og alle Rørelser her forplantedes som Efterdønninger til vort Land til den seneste Tid.

Dette overvældende nationale Totalpræg var noget ganske særskilt for Luther som Reformator. Skønt f. Ex. Zwingli og Calvin var mere konsekvente, skarpere Tænkere, større Systematikere, kan man ikke spore tilsvarende Træk hos dem. Ganske særlig traadte hos Calvin alt andet i Baggrunden for det religiøse.

Denne nationale Lidenskab er kun Luther selv delvis bevidst. I hans Bevidsthed stod Prædestinations-solafides-Imputations-retfærdiggørelseslæren i Centrum; og selv troede han og de mindre vidtskuende blandt hans Tilhængere, at de førte Kirken bagom den mere end tusindaarige, traditionsbaarne Udvikling tilbage til Urkristendommen.

Der skal ikke megen Indsigt til at fastslaa Fejlsynet heri. Moderne Kirkehistorie og -arkæologi har forlængst paavist, at Urkristendommen havde et ganske andet Præg, og at der ikke findes nogen Diskontinuitet mellem den og den senere kirkehistoriske Udvikling.

Men ligesom Luther uden at intendere det førtes over i det skarpest mulige Modsætningsforhold til Rom, førte hans nationale Selvfølelse ham *langt ud over selve Kristendommen.*

Brev fra Budapest

(fortsat fra Forsiden)

de mellem os til ca. 1. Marts. Naar vi engang ses, skal jeg fortælle dig, hvordan vi indrettede os. Vi sov enten paa Gulvet eller paa Borde (Søstrene) eller paa Bænke (Børnene). Jeg var nede indtil 15. Marts, andre gik op tidligere, men ingen før 1. Marts. I de første Dage kom en Mængde Mennesker og søgte Tilflugt hos os; de jødiske Flygtninge havde vi allerede haft fra midt i Oktober, og vi optog saa mange, vi kunde. Paa et Hus i Nabolaget stod en Luftværns Kanon og spyttede Dag og Nat. Angrebene begyndte som oftest Kl. 1½ under den hellige Messe, et Par Gange var det saa skrækeligt, saa man tænkte, man kunde ikke mere — og Kl. 3½ stilnede det af, og man kunde aande op.

Vi fik ca. 13 Bomber, deraf 2 Brandbomber, hvoraf den ene ikke brændte men kun spruttede sit Fosfor overalt — og den anden lykkedes det os at faa slukket, da den faldt gennem 2 Etager midt i Kartofflerne. Deo Gratias. Granater, Einschusse, Obus, og hvad de alle hed, regnede ned til os. En stor Del af det gamle Hus, hvor vi i sin Tid klippede Græs, styrtede sammen, i Midten af Gaarden var et vældigt Krater, og selve Hovedhuset fik mange Granater og een stor Bombe, der rev 3., 4., og 5. Etage og Taget væk i Midten af Facaden. Vi har endnu det gabende Saar og har kun kunnet bygge lidt, Pengene mangler, Millionerne bliver hurtigt til Milliarder,

og dem har vi ikke. Vore Klæder er ubeskrivelige.

I April, Maj og Juni var jeg i Zugliget med nogle faa Søstre; vi saaede og plantede og førte Hus for 9 Patres S. J., der til Gengæld beskyttede os — det var ikke overflødigt ...

»Silkeborg«

Kjeld Abells »Silkeborg« spilles paa Det ny Teater; Som det vil vides, handler det om Danmark under Besættelsen, og Navnet hentyder baade til den jyske By med det tyske Hovedkvarter og til Kombinationen af Ordene »Silke« og »Borg«. Lignelsen er ikke god, men det er altsaa Meningen. Stykket falder i to Halvdele, en Himmelsbjergsvision, hvor Studenten oplever hele det tyvende Aarhundredes danske Historie, og en borgerlig Handling, hvor Familien Danmark manifesterer sine politiske Meninger eller Mangel paa Meninger. Vi møder Forsigtigpeteren, den almindeligste og tilsyneladende godmodigste Type. I Virkeligheden den Type, der er Skyld i, hvad der skete, og det er Abells Fortjeneste, at han ikke siger, hvor var du mellem niende April og niogtyvende August, men hvor du mellem 1933 og niende April!!! Og vi møder Ungdommens hidsige, dumdristige Type, den lidt ældre Generations ufrugtbare Afsky for Tykkerne og endelig den Type, der ikke begreb et Suk af det hele. Familien har desuden sin særlige Konflikt ved, at den ene af Døtrene elsker sin tyske Borndomsven, der nu vender tilbage som Besættelsesofficer. Men alle disse Typer maa ses som Modstykker til Hovedfiguren, lille Ulrichsen, den jævne Sabotør, der er uden hidsige Fraser og fejge Undskyldninger, der ikke ser Fremtiden i klare, færdig tegnede Konturer og som i det hele ser menneskeligt og med Humor paa alle de andre.

Stoffet er et Aar efter Befrielsen meget brændende. Pinligt er det, at Tiden synes at give Forsigtigper Ret. Publikum klapper, naar den tyske Officer haaner Danskerne med ægte Abellske bidende Ord, mens det beskæmmet burde skamme sig. Publikum hylder Idealet i Ord og Toner, men det bringer det ikke med sig til Dagligdagens Gerning. Det nyder at høre de hvasse og vittige Replikker, og det citerer dem med Henrykkelse. Men det opfatter dem ikke med Hjertet. Eller med Samvitigheden. Stykket spiller for fulde Huse, men for tomme Sind.

Man gaar bort fra denne den bedste københavnske Teaterforestilling i Øjeblikket med Fortværelse i Hjertet. *Bj. R-n.*

Kom til

Ballet - Akrobatik
Klaversoli - Sketches
Negro-Spirituals
Jazzsange - Filmssange
5. Maj-Sange
Danske Sange
Recitation

alt udført af Centralskolens
Børn i Underskolen
til Fordel for

de katolske Feriehjem

Tid:

Lørdag 11. Maj Kl. 19,30
Søndag 12. Maj Kl. 15,00

Sted:

Centralskolen

Pris:

1 Kr. (voksne) 50 Øre (Børn)

ACADEMICUM
CATHOLICUM

København

Asserbotur i Storebededagsferien (den 17.—19. Maj). Afrejse Torsdag den 16. Maj med Tog fra Hovedbanen Kl. 14,19 eller Kl. 17,19 (Cyklister vil faa nærmere Besked efter Tilmeldelse). Hjemrejse Søndag Eftermiddag. Der medbringes: Aftensmad til Torsdag Aften, Toiletsager, Sovepose el. Tæpper, Lagner, Viskestykke, Messebog etc. Deltagelse vil koste ca. 3 Kr. pr. Dag pro persona. Husk Rationeringsmærker. Tilmeldelse maa ske snarest til Sekretæren (Inger Honoré, Grundtvigsvej 18, 1., V.).

BOGNYT

Ny Oversættelse af Lewis

Forfatteren til den berømte og uforlignelige Bog »Fra Helvedes Blækhus«, hvor to Smaadjævle fører en Korrespondance om Fristelser, kommer med en ny Bog: *Hindsides Personligheden*, der er en Række blændende Foredrag om Populærteologi. Her forklares for Eks. Problemer som Treenigheden og Evigheden saa anskueligt, saa enhver kan forstaa det.

Pris Kr. 2,50.

Ved De

at vi har paa Lager Francois Mauriacs Bog: *Pascal* til den billige Pris af Kr. 3,00.

Engelsk Nyhed

Stewart Graig: The closed book 72 S., Kr. 1,80. Bogen sælges i mæglige Oplag i Øjeblikket i England. Den handler om den rette Maade at læse Biblen paa. 10 moderne Illustrationer.

Atter paa Lager

Graduale Romanum med moderne Noder: Kr. 13,30.

Noget for Thomister

Thomas av Aquino: Guds Seder. Svensk Oversættelse af *De divinis moribus*. Kr. 3,00.

Mere af Karl Adam

En svensk Oversættelse af en Pjece af den berømte Professor ved Universitetet i Tübingen, hvis Bog: *Katolicismens inderste Væsen* udkom sidste Aar paa Dansk og vakte saa stor Interesse.

Karl Adam: Tro och kärlek. 26 S. Kr. 1,20.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

D. K. K. F.

Sommerens Retræter

D. K. K. F. lader afholde Retræter med Højskole paa *Dalum Kloster* fra Tirsdag den 11. til Tirsdag den 18. Juni under Ledelse af Pater *Groteclaes S. J.*

Paa *Trørødhus* Retræter med Højskole fra Søndag d. 18. til Søndag d. 25. August under Ledelse af Pater *Boerrigter S. M. M.* Højskolen ved Fru Karen Plovgaard. Fra Mandag den 26. Aug. til Mandag d. 2. September under Ledelse af Pater *Coenen S. J.* Tilmeldelse til Retræten i Dalum til *Fru A. M. Filius Larsen, Sct. Knuds Kirkestræde 15, Odense*, og i Trørød til *Grevinde Scheel, Sekretariatet, Pile Allé 23 A, København F.*

Eneværelser 35 Kr. To- og Tre-sengsstuer 30 Kr. Sovesal 25 Kr. Lagner, Pudevaar, Haandklæder, Serviet samt Rationeringsmærker medbringes.

Sommerlejr i Asserbo

for katolske unge Piger fra 23. Juni til 4. Juli incl.

I Lighed med foregaaende Aar kan katolske Piger i Alderen 14—17 Aar faa et 10-Dages Lejroophold i Asserbo.

Da der altid tilmeldes flere end der er Plads til, raader vi alle Interesserede til hurtigst muligt at sætte sig i Forbindelse med

Sor. *Agnes O. S. B.*,
Liobasøstrenes Novicial,
St. Kjeldsgade 1, København Ø.

Det katolske Israelsgilde

Møde Store Bededags Aften Kl. 20 i Centralskolen, Nørrebrogade 27 A. Beretning om Virksomheden siden 1938 suppleret med Oplysninger om Arbejde for jødiske Emigranter og om Emigrantskæbner. Derefter serveres The. Sukker bedes medbragt. Ikke-Medlemmer og saa meget velkomne.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Maj:

12. S. 3. Søndag e. Paaske.
(hvid) ST. JOSEF, hele Kirkens Værnehelgen (890—93); 2. Bøn: Søndagen (583); Præf. (523); sidste Evang.: Søndagen (585).
13. M. St. Robert Bellarmino
(hvid) ([41]); 2. Bøn: Oktaven (891), 3. Bøn: For Paven; Oktavens Præf. (523).
14. Ti. † 7. Dag i Oktaven (890—
(hvid) 93); 2. Bøn St. Bonifacius (911), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn: For Paven; Præf. (523).
15. O. Oktav af St. Josef (890—
(hvid) 93); 2. Bøn: St. Johannes Baptist de la Salle (911), 3. Bøn: For Paven; Præf. (523).
16. T. † St. Ubaldus (912); 2. Bøn:
(hvid) Gudsmoder, 3. Bøn: For Kirken eller For Paven, 4. Bøn: For Paven, medmindre denne er valgt som 3. Bøn; Paaskens Præf. (518).
17. F. St. Erik, Konge af Sverige.
— I Dag fejres
(hvid) JOMFRU MARIÆ BEBUDDELSE (858—91).
18. L. St. Venantius (914); 2.
(rød) Bøn: For Paven; Præf. (518).
19. S. 4. Søndag e. Paaske.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palz 4777,

Kl. 11-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Vore Feriehjem

Det vil komme til at knibe i Aar. Som vi ventede indgaar Gaverne kun sparsomt. Vi har yderligere modtaget: M. Messerschmidt 10 Kr., Anonymt 4 Kr. Med det hidtil indkomne ialt 89 Kr. Hjertelig Tak! Er der andre, der ogsaa i Aar har en Gave tilovers til det gode Formaal, modtages det med Tak af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N. Ogsaa Rationeringsmærker er uhyre velkomne.

St. Ansgars Kirke

Søndag 12. Maj: Udflugt for Sognets Unge. Man mødes ved Østerport Station Kl. 8 medbringende Madpakke. Pastor Bertling læser Messen i Benediktinerindernes Kapel i Høsterkøb. — Majandagt hver Aften Kl. 19,30.

St. Mariæ Kirke

Majandagt hver Mandag, Onsdag og Fredag Kl. 19,30.

Sakramentskirken

Mand. 13. Maj Knud Lavards Broderskab. Majandagt Søndag Kl. 17, Onsdag og Fredag Kl. 20.

Skotøjsreparation E. Sund

1. Kl.s Arbejde garanteres

Frederikssundsvej 225, v. Kirken

G. Garth-Grüner Landsretssagfører

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Tlf. 12,166 og 12,161

Aalborg

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtvej

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 13. Maj Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. 16. Maj Kl. 19,30 Mændenes Kongr. Majandagt hver Aften Kl. 19,30.

St. Antoni Kirke

Majandagt hver Aften Kl. 19,30.

St. Andreas Kirke

Majandagt Hverdage Kl. 19,30, Søndag Kl. 17.

St. Knud Lavards Kirke

Majandagt hver Søndag, Onsdag og Fredag Kl. 19,30.

St. Annæ Kirke

Majandagt med Prædiken hver Aften Kl. 8.

BOGHYLDEN

Fransk katolsk Litteratur, der haves paa Lager:

La Sainte Bible Kr. 19,50

Henri de Lubac: Prudhon

et le Christianisme » 13,00

Magre: Le Livre des Visions

Divines » 3,55

Hubert Miltzer: La Propri-

été sans le Vol » 4,90

La Vignedu Carmel. Les plus

vieux Textes du Carmel . . . » 8,90

Maurice Villain: Pour l'Uni-

té Chrétienne I-II » 5,50

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . Kjøbenhavn K

C. 2453 . Lokal 5 og 22

Radio er en Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

N. P. Rostrup

Katolske Begavelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-36

Tlf. 778 - 728

Randers

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager

Køber De helst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
Randers . Telefon 137

N. H. MØLLER

Brødregades Fiskehandel

Altid friske Varer
Telefon 628 og 3728

Leverandør til de katolske Institutioner

JOHS. STOFFREGEN

Malermester

Telefon 3204 . Randers

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Knud Pedersen . Slagtermester

1. Kl. Køb og Paalæg
Dronningborg, Telefon 649

Leverandør til de katolske Institutioner

Johs. E. Mortensen

Bagermester

Nørreboulevard . Telefon 1157

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Aarhus

V. Svenstrup . Telefon 1557

Aut. Elektro-Installatør . Ladestation

Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1
Lev. til Sct. Josephs Hospital

J. P. Sørensen

Kolonial, Vin og Delikatesser

Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085
Lev til Sct. Josephs Hospital

ALFRED PIHL

Bagermester . Conditør

Telefon 3041 - Hammershus

Leverandør til St. Josef Hospital

Adelørn . Telefon 7238

Glas, Porcelæn, Køkkenudstyr

Hj. af Norsgade og Nørreallé
Lev til de katolske Institutioner

syn. Gummibadehætter

Gummibukser

Gummiunderlag

Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN

Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

H. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen

Telefoner: 2516 . 1805

Jægergaardgade 17 . 19 . Aarhus

Telegramhallen

Bruunsgade 55 . Tlf. 2424 - 4348

Alle Dag- og Ugeblade læses
Lev til Sct. Josephs Hospital

Benyt

Herre- og Damefrisørsalonen

v/ O. Aagaard

Tietgensplads 14 . Tlf. 8853

Erik's Fiskehal

Altid friske Varer

Rymsgade 16 . Tlf. 8680

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

JAN HASS

Frukt, Grøntsager, Blomster

Thorvaldsensv. 17 Tlf. 5716

Smørrebrød

„BOTHILLA“

Rymsgade 24
Telefon 6162

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12. Telefon 4090 (flere Linier)

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard. Tlf. 4088 . 4089

Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

A. B. C.

MEJERIET
Vesterbro

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

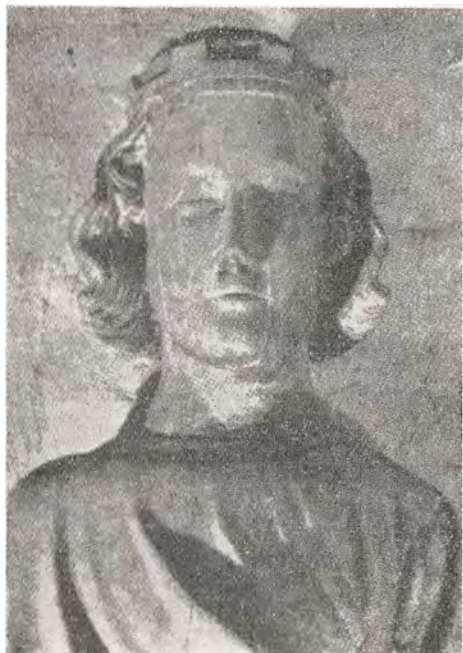
<p align="center">Horsens</p>	<p align="center">„Melkældereren“ Smedegade 91 . Horsens . Telefon 28 93 Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p align="center">H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 818 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p align="center"><i>Wittrup</i> HORSSENS TEXTILLAGER</p>
<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</p>	<p align="center">Malerier . Billeder . Spejle saa ... Franz Høy</p>	<p>Holmboe . Horsens Farver og Lakker</p>
<p align="center">Vejle</p>		
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>M. Nielsen . Bagermester Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring</p>
<p>Theophil Petersen Linoleum, Tapet- og Farvehandel Vejle Telefon 130 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pøsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen) Jernbanegade 18 . Tlf. 131—1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinde 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>A-S Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>G. Andreassen . Papirhandel Severin Wulff's Eftf. Telefon 25 — Vejle</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>

Katolsk Ugeblad

19. Maj 1946
94. Aargang
Nr. 20

Englænder ser paa Rusland

Alt begynder paany
Pastor Dutschke 70 Aar
Nyhedsstof fra Udlandet
Brev fra Belgien

ERIK, SVERIGES HELGEN-
KONGE, hvis Minde Kirken fej-
rer 17. Maj.
(Detail af Statue i Roslagsbro
Kirke i Uppland).

god Fod med Islam (for Rus-
land ser mod Øst), og de Krist-
nes store Ængstelse i Mellem-
østen — baade den katolske Pa-
triark og den ortodokse Metro-
polit skrev til Præsident Tru-
man og til Paven for at bede om,
at den franske Beskyttelse ikke
maatte blive trukket tilbage.
Saaledes skrev den ortodokse
Metropolit af Libanon, Elie Ka-
rain, i November til Paven:
»Kristne i hele Verden er vant
til altid og overalt at rette Blik-
ket mod Rom i deres Nød. Skønt
vi selv er en ortodoks Prælat,
kommer ogsaa vi, Hellige Fader,
til Dem for at bede om Deres
Hjælp, for at vi kan besejre den
Fare, der i Dag truer alle Krist-
ne i den nære Orient.« Man hu-
sker, at hine italienske Prælater,
der bifaldt Mussolinis Indfald i
Abessinien, fordi det i hvert Fald
kunde føre til Genindførelsen af
Kristendommen der, blev højst
uroelige, da Mussolini kaldte sig
selv Muhammedanismens særli-
ge Beskytter i Afrika.

Brev fra England

En Englænder ser paa Rusland

Fortsat

Ruslands indre Konsolidering kræver yderligere to Ting — for det første Genoplivelsen af en eller anden Slags Religion, da der ellers vil opstaa en Splittelse indenfor det nationale Sammenhold. Derfor er det, at en Patriark er blevet kronet paa højtidelig Vis. Men det er en Patriark, der er saa ufri i sit Forhold til Statens Styre, at han offentlig takker Gud for, at den russiske Kirke først og fremmest kan tje-

ne Staten, samt for den af Gud givne Hersker Stalin. Det samme ses af hans voldeligt klingende Henvendelse til de ruthenske Katolikker om at løsrive sig fra Rom (og hvis de ikke gør det, bliver de i Tusindvis sendt til Sibirien).

Den nære Orient

I samme Forbindelse har vi Nødvendigheden af at staa paa

Nürnberg, Franco og Paralleler

Det andet Punkt, jeg ikke behøver at dvæle ved, er Ruslands Trang til at oprette en Ring af Vasalstater omkring sig, hvis Regeringer ikke vil modsætte sig nogen af dets Idéer. Alle smaa Nationer bør forstaa, at dette næsten uundgaeligt fører til en stadig voksende Indflydelses-
sfære; og det er frygteligt, hvis ikke enhver kan se, at alt det,

(Fortsættes Side 310)

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og Klipning af Kuponer m. v. De hævde Kuponbeløb indsættes paa Deres Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VELS BANGORDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gt. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88. Tlf. Ø. 11 58

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog 125, Telefon Amager 4019

Povl Løgager

Isenkram, Køkkenudstyr og Værktøj
Amagerbrog. 151, Am. 12 52

Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

V. Mikkelsen

Alt i Ure . Brilller repareres
Guldsmederep. udf. Rimelige Priser
Griffenfeldtsgade 54 . Nora 34 65 y

M. P. Sørensen

Kranse- og Blomsterhdl.
Griffenfeldtsgade 35 . Nora 15 08
anbef. sig med 1. Kl.s friske Blomster hver Dag . Kistedekorationer udføres fikst og billigt
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Gør Deres Indkøb af
Dagblade, Ugeblade og Tidskrifter i

Kiosk Griffenfeldtsg. 37
Telefon Nora 56 15
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne
Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

M. A. Madsen Murermeister
Engelstedsgade 13 . Telf. Ryvang 466
udfører Arbejdet for de katolske
Institutioner

Skotøjsreparation

1. Kl.s. Arbejde garanteres

Ved Klosteret 12, Ry 4398
Lev. til Benediktinerklosteret

Otto Albrechtsen

Ryvang 1160 y
Lyngbypvej 2 (v. St. Vibenshus Runddel)

Cykler, Cykledele. Elekt. Artikler.

1. Kl.s Reparationsværksted.

Lev. til Benediktinerklosteret

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i

Bageriet ved Klosteret

Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 44 14
Leverandør til Benediktinerklosteret

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser

Gt. Kongevej 155 . Tlf. 8016
Lev. til katolske Institutioner

Jagtvejens Kødudsalg

Kød
Flæsk
Paalæg

Johs. Neidendam
Jagtvej 183 . Ryvang 5631

Leverandør til Benediktiner Klosteret

HUSEJERNES ABONNEMENT A-S

Blikkenslageri, Sanitet - Gas og Vand
Niels Ebbesensvej 19
Telefoner: C. 937-84 53

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Alt begynder paany

»Danmarks katolske Kvindeforbund« har fra »L'Union Internationale des Ligues Feminines Catholiques« for første Gang i seks Aar modtaget Unionens Meddelelsesblad »Cahiers«, der normalt udkommer fire Gange aarligt.

I dette Nummer indleder Præsidenten for den »Internationale Union af katolske Kvindeforbund«, Madame Steenberghe-Engeringh, Utricht, en Artikel med Ordene »Tout recommence«.

Ja, alt begynder paany! I det af Format beskudne Blad ses det, hvorledes ogsaa de katolske Kvindeforbund Verden over, trods onde Aar, trods Underkuelse og Haardhed, begynder deres Virksomhed igen. Overalt er man besjælet af Ønsket om at genoptage det af Krigen afbrudte Arbejde samt udvide det med de Opgaver, man nu indser Nødvendigheden af at gaa i Gang med.

Beretninger fra en Række Lande, hvis Kvinder som Enkeltmedlemmer eller gennem tilsluttede Foreninger arbejder i de katolske Kvindeforbund, fortæller om Tab, Ofre og Modgang i Trængselens Tid, men de taler tillige om et Initiativ, som i det skjulte holdtes vedlige og nu livskraftigt rejser sig til forstærket Udfoldelse.

Fra Holland, et af de Lande, der sukkede tungest under den tyske Besættelse, meldes om Monsignore, Professor Hoogvelds Død. Mgr. H. var siden 1930 »L'U. I. L. F. C.«s gejstlige Leder og bistod Unionen med en aldrig svigtende Godhed og en eminent Dygtighed. Fængslet af Tyskerne to Gange, i Arnhem og i Emmerich, udsat for Gestapos haarde Behandling, døde han den 23. Juli 1942. Den hollandske Indberetning skriver i Anledning af hans Død: »Vi har mistet en Raadgiver, men vi vil finde en formaaende Forbeder hos Gud.«

Den 14. Juli 1940 maatte man i Utrecht tilintetgøre Unionens Arkiv. Det var ikke et Minut for

tidligt. Tyskerne (Gestapo) tøvede ikke med at foranstalte en grundig Husundersøgelse i Foreningens Lokaler. Man var tilføjede ude efter Ledelsen. Kun ved Sekretærens Aandsnærværelse afværgedes Styrelsesmedlemmernes Arrestation. Fra det Øjeblik var alt officielt Arbejde umuliggjort; men hemmeligt vedblev man indenfor de lokale Kredse at virke med religiøse og sociale Opgaver, lige som man udfoldede stor sekret gensidig Hjælp.

Lignende Kaar kendes af katolske Kvindeforbund i andre besatte Lande. Man nødedes i bedste Fald til at gaa stille med Dørene.

Men ingen Steder tabte man Modet, og det er opmuntrende at se, at det efter Krigen først udkommende Nummer af Meddelelsesbladet i Rapporterne fra de forskellige Landes katolske Kvindeforbund viser, at man allerede staar parat med et Arbejdsprogram.

»L'U. I. L. F. C.«, som før Krigen talte 55 Forbund fra 32 forskellige Lande i de fem Verdensdele, og som repræsenteredes af tilsammen over 25 Millioner katolske Kvinder, forbereder nu i Maj en Sammenkomst, hvor der skal tales om Organisationens fremtidige Opgaver, og hvor Oprettelsen af et internationalt Raad — naar Trafikforholdene tillader det — skal drøftes.

Forhaabentlig vil det tidligere Arbejde rundt i Landene atter fortsætte sin Vækst. Der er Tegn, der tyder paa, at det vil gaa hurtigt. Alle Steder har man taget Lære af de sidste svære Aar. Katolske Kvinder har vist, at de forstod baade at kaste af i de nærmeste Krav, hvad de evnede, og at der er visse Omraader — deriblandt ikke mindst det politiske — hvor de hidtil ikke har været tilstrækkeligt interesserede, men hvor de nu er rede til at tage fat.

Læser man de korte Beretninger igennem — fra England,

Belgien, U. S. A., Mexico, Sverige, Norge, Holland etc., slaar det Læseren, at det er de samme Toner, der lyder alle Vegne fra: Man vender Blikket imod Fremtiden og vedkender sig sine Pligter.

Kort og klart findes disse udtrykt bl. a. i de belgiske katolske Kvinders Resolution om mere social Retfærdighed. Ved deres Forbunds Møde d. 5. Dec. 1945 affattedes Ønsker, hvis Opfyldelse de erklærer at ville arbejde for ved Hjælp af alle lovlige Midler. Her er nogle af dem:

Hver Familie sit Hus, den nødvendige Plads for børnerige Familier.

Moderen ved Hjemmets Arne, ingen Mor bør nødes til at tage Arbejde udenfor Hjemmet.

Kvinders Ret til Arbejde. Godtgørelse for Arbejde skal være Løn, ikke et Tilskud. Samme Løn for samme Præstation.

Midler til Kvinders Dygtiggørelse paa alle de Omraader, hvor de kan tjene Kirken og deres Land: som Mødre, som Husmødre, indenfor Kunsten, Landbruget, Handelen etc.

»Fra nu af,« hedder det videre, »maa Kvinden tage sin Part af Ansvaret for det Samfund, hun lever i, for dets Politik, for dets Sundhed, dets Moral. — Kvinderne vil den kristne Civilisations Blomstring, Respekt for andres Anskuelser og den kristne Religions Udbredelse.«

Fra alle Sider klinger de samme Toner. Og det, der styrker Haabet om, at Bestræbelserne skal lykkes, er den Omstændighed, at ogsaa Ungdommen blander sin Stemme i Koret, hvilket især er Tilfældet i den engelske Beretning, der bringer opmuntrende Skildringer baade om de engelske katolske Kvinders Foretagsomhed i Krigens Aar og om den Energi, hvormed de ønsker at være med til at »vinde Freden«.

Norge, hvis katolske Kvindeforbund har haft usigeligt svære Kaar i Besættelsestiden, møder med en Organisation, som allerede den 2. November 1945 holder sit første Landsmøde efter Krigen. Dets Program har som det første Punkt Læg-

mandsapostolatet. Man vil lade afholde religiøse og oplysende Foredrag, Studiekredse og »Aftener«, hvis Indtægt skal tilflyde Kirken og anvendes til den katolske Ungdoms Opdragelse.

Hvad der ikke kan forundre en dansk Læser er, hvad det gæstmilde Sveriges katolske Kvindeforbund har udrettet i de Aar, da Afdelingerne har maattet føre en isoleret Tilværelse. Megen Godhed har S. K. K. F. udvist mod Flygtninge, det har hjulpet ulykkelige Medsøstre i Finland, og gennem Retræter, Møder, Samariterkursus etc. har dets Medlemmer hele Tiden kunnet holde Forbindelsen med hverandre vedlige. Ogsaa de svenske katolske Kvinder er interesseret i at vække deres Medsøstre til Forstaaelse af den katolske Kvindes sociale og politi-

ske Pligter, hvilket Emne der har været afholdt Foredrag over.

»D. K. K. F.« har naturligvis ogsaa til Unionens Hovedledelse i Utrecht indsendt sin Beretning og sit Program; men om dette skal der ikke tales her, da »Nordisk Ugeblad« i Novbr. 1945 bragte et Interview med Forbundets Formand. I dette Interview omtales Danmarks katolske Kvindeforbunds fremtidige Planer ret udførligt.

Undertiden kommer der godt nyt udefra. Og det er glædeligt at se, hvorledes de katolske Kvindesammenslutninger trindt om i Verden rører paa sig; man kan kun lykønske den fælles Organisations mangeaarige Præsident til, at hun med Rette kan sige: *Tout recommence!* Alt begynder paany.

Ved K. Pl.

saa her den lille Procession: Korsbærer, Ministranter, to Ordenssøstre med en Flok Børn og saa Førstkommunikanterne: syv Drengene i mørkeblaat Tøj og to Piger i hvide Kjoler. Det var søde, friske Børn med glade Ansigter, men — de var døvstumme. Bagefter kom den Præst, der havde forberedt dem, og til sidst Biskoppen. Kirken var fuld; der var Børnenes paarørende, mange døvstumme og de Søstre, som ledede Døvstummeanstalten og Hospitalet.

Nu knælede de smaa Kommunikanter foran Alteret. De hørte ikke Orglets Brusen og den smukke Salmesang. Til dem havde Frelseren ikke sagt: »*Esfata — luk dig op!*« Men de kendte et andet Ord: »Kom til mig, alle I, som lider og bærer tunge Byrder, og jeg vil vederkvæge jer.« Som fortryllet hang deres Blik ved Præstens Mund, mens han talte til dem. Og saa talte de selv: de fremsagde Trosbekendelsen og bad Fadervor, den Bøn, hvori Christus har lagt alt, hvad et Menneske kan bede om, baade jordisk og himmelsk. Langsomt, sagte og forsigtigt kom Ordene over deres Læber; man kunde tydeligt mærke, at de ikke selv hørte, hvad de sagde. Derpaa begyndte Messen, og Børnene bad Messebønnerne med. Endelig kom det store Øjeblik, da Biskoppen rakte dem den hellige Hostie. Men da Messen var forbi, var Højtideligheden endnu ikke til Ende. To Sakramenter skulde Børnene modtage paa den store Dag; og Biskoppen blev iført sin Bispedragt og salvede deres Pande med Konfirmationens hellige Olie.

Til sidst rettede han et Par Ord til Børnene og deres Forældre, og saa drog Processionen ud af Kirken og ind igennem den middelalderlige Korsgang, som hørte til Hospitalet. Her stod langs Væggene gamle Folk fra Alderdomshjemmet, forældreløse Børn fra Børnehjemmet, døvstumme, Krøblinge; til dem alle var det Ord blevet sagt: »Kom til mig, I, som lider og bærer tunge Byrder.« Og ved Biskoppens Haand velsignede Gud dem.

Hvide Søndag *Tre Minder*

Tre Gange har jeg været med til en Første-Kommunion, som har gjort saa dybt et Indtryk paa mig, at jeg aldrig glemmer det.

Den første vil jeg ikke fortælle om; det var min egen, og alle husker jo deres egen Første-Kommunion som en af deres Livs skønneste Oplevelser.

Den anden overværede jeg i et beskedent Klosterkapel. Søster Sakristan havde pyntet Alteret med grønne Planter, Primulaer og Alpevioler og mange Vokskerter. Klostersøstrene, Tjenestefolkene, Skolepensionens Børn og nogle indbudte Gæster, hvorblandt jeg var, samledes i Kapellet.

Klokken slog otte; et Par Minutter efter gik Døren op, og mens Organisten gjorde sit bedste for at lokke glade, jublende Klange frem af det lille Harmonium, drog en Procession op imod Alteret.

Forrest gik nogle smaa hvidklædte Piger med Slør og Krans, og derpaa Førstkommunikanterne: to unge sorthaarede Piger i Sekstenaarsalderen, med hvide

Slør omkring de brune Ansigter; i Hænderne holdt de et indviet Lys, Bønnebog og Rosenkrans. Det var to Cirkusbørn. Efter dem fulgte Præst og Ministranter og endelig Pigebørnenes Familie: ranke, kraftige Mænd, Kvinder med hærgede Ansigter, unge Fyre, der saa sig usikkert om, og blege, smidige Børn. Mange af dem havde sikkert i Aarevis ikke været i en Kirke; det kunde man se paa Knæbøjningerne, de ubehjælpomme Korstegn og hele den klodsede Maade, hvorpaa de opførte sig.

Selve Højtideligheden var naturligvis ikke anderledes end enhver anden Første-Kommunion; men Synet af de to unge Piger, hvis sorte Øjne ufravendt var rettet mod Alteret, gjorde den uforglemmelig for mig.

Den tredie Fest oplevede jeg i en smuk Rokokokirke med et hvidt og gyldent Alter. Overalt var der pyntet med hvide Hortensiaer, og den blinde Organist sad ved det prægtige Barokorgel og præluderede. Og saa kom og

»Alle Folkeslag skal samles«

Paa Herrens store Dag skal Kristus dømme *alle Mennesker uden Undtagelse*. Verdensdommen er en almindelig Dom i Ordets strengeste Forstand. Dette fremgaar aldeles tydeligt af de forskellige Udtalelser, som Skriften har derom. »Ved Menneskesønnens Komme skal det gaa som i Noas Dage. Menneskene aad og drak, tog til Ægte og gav til Ægte lige til den Dag, da Noa gik ind i Arken, og de ænsede intel, før Syndfloden kom og rev dem alle bort« (Mt. 24, 39). »Alle Folkeslag skal samles foran Menneskesønnens Trone, og han skal skille dem fra hverandre, ligesom Hyrden skiller Faarene fra Bukkene« (Mt. 25, 32). Ja, »alle skal vi en Gang staa for Guds Domstol, og hver af os skal aflægge Regnskab for sig selv overfor Gud« (Rom. 14, 10). »Og alle skal vi træde frem, som vi er, for at enhver kan faa igen, alt efter som han har handlet, godt eller ondt« (II. Kor. 5, 10).

Dommedag kommer lige saa sikkert *som alle Menneskers Opstandelse*: Ligesom alle de døde skal høre Guds Søns Røst og gaa frem fra deres Grave eller andre Hvilesteder, saaledes skal de ogsaa alle dømmes. For Opstandelsen finder jo Sted for Dommens Skyld (Jo. 5, 28). I Johannes' Aabenbaring er der et Afsnit, der ved anskuelige Billeder giver det rette Indtryk af, hvad der kommer: »Jeg saa de døde, store og smaa, staa foran Herrens Trone, og Bøger blev aabnede, og endnu en Bog blev aabnet: Livets Bog. Og de døde blev dømt ud fra det, der stod skrevet i Bøgerne, efter deres Gerninger. Og Havet gav de døde tilbage, som var i det, og Døden og Dødsriget gav de døde tilbage, som var i dem; og de blev dømt, hver efter sine Gerninger« (Jo. Aab. 20, 12--14).

Det nytter ikke noget at ville komme med *Indvendinger* mod denne Lære om en almindelig Dom ved at henvise til Steder,

der tilsyneladende siger noget andet. Vor Herre udtalte for Eksempel engang: »Den, som tror paa Guds Søn, dønmes ikke; den, som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke tror paa Guds enbaarne Søns Navn« (Jo. 3, 18). Men her er der aldeles ikke Tale om Undtagelser. Hvad Jesus vil sige, er dette: Den, som virkelig tror, rammes ikke af nogen Fordømmelses- eller Straffedom (Jo. 5, 24). Al den vantro derimod skal blive stævnet og fordømt, er saa sikkert, at han allerede nu er kendt skyldig, fordi han jo har Grunden til Fordømmelse i sig selv. Han har selv udskilt sig fra de udvalgte Tal, og paa Dommedag skal den offentlige Bekendtgørelse kun stadfæste, hvad han ved sin egen Skyld forlængst har paadraget sig.

Lidt mere Hovedbrud bereder Spørgsmaalet om, hvad der skal ske med dem, *der er døde i en spæd Alder*, lige meget om de er blevet dødt. eller ikke. Skal de ogsaa stævnes? Den almindelige Opfattelse gaar ud paa, at de ogsaa kaldes til Kristi Domstol. Ganske vist kan de ikke drages til Ansvar for personlige Forseelser eller faa Ros for egne Fortjenester. Men de kan se og høre, hvorledes Gud i sin Visdom, Godhed og Magt har ordnet alle Ting retfærdigt og godt. Og der er jo ikke noget i Vejen for, at de ved en højtidelig Dom faar at vide, hvad der bliver deres Part i Evigheden.

Paa denne Maade bliver Dommedag en i alle Retninger storlaaet *Realisering af Idéen om en guddommelig Rettergang*. Alle de mange specielle Afgørelser, som Gud tidligere har truffet angaaende enkelte Mennesker og hele Nationer, afsluttes nu ved Verdensdommens store Drama. Baade den indre og ydre Fuldstændelse er naaet. Nu er det, som der blev sat Stempel og Segl paa Kendelserne fra før i Tiden,

og alt bliver bekendtgjort for hele Verden.

Hvad der er blevet sagt hidtil, gælder ikke blot om Menneskene, men ogsaa om *Englene*. Kristus selv siger jo, at naar Menneskesønnen kommer i sin Herlighed, følges han af alle Himlens Engle (Mt. 25, 31), og St. Paulus skriver: »Ved I ikke, at vi skal dømme Englene?« (I. Kor. 6, 3). Det drejer sig naturligvis først og fremmest om de faldne Engle, om hvilke Petrus siger, at Gud ikke skaanede de Engle, der syndede, men styrkede dem i Afgrunden og lod dem bevogte i Mørkets Huler indtil Dommen« (I. Pet. 2, 4). Den samme Tanke udtrykker Apostlen Judas Thaddæus saaledes: »De Engle, som ikke varetog deres høje Værdighed, inen prisgav deres Bolig, har han forvaret med evige Lænker i Mørket indtil Dommen paa den store Dag« (Ju. 6). Denne Dom var Djævlene allerede ved Kristi første Komme saa bange for, at de spurgte Herren: »Er du kommet for at ødelægge os?« (Mk. 1, 24) og »for at pine os før Tiden?« (Mt. 8, 29).

I en vis Forstand holdt Kristus virkelig i sin jordiske Tid Dom over Satan. Hos Johannes 12, 31 siger vor Frelser selv: »Nu gaar der Dom over denne Verden, nu skal denne Verdens Fyrste kastes ud.« Desuden maa der jo være afsagt Kendelse over Englene umiddelbart efter deres Troskabsprøve, da de gode fik Lov til at holde deres Indtog i Himlens Paradis, medens de onde blev styrtet i Helvedes Afgrund.

Men alligevel paa en eller anden Maade tages deres Sag endnu engang op, naar Kristus kommer igen. Saaledes som det gaar med os Mennesker, sker det ogsaa med Englene: paa Dommedag falder den sidste, endelige og definitive Afgørelse, som ikke efterfølges af nogen anden mere. Dog ved vi ikke, om det kun bliver en *indirekte* Dom, som er givet derved, at baade de gode og de onde Engle paa mangfoldige Maader har haft Indflydelse paa Menneskenes gode og onde Gerninger, eller om

det er en direkte Dom, som endnu engang paa en offentlig og højtidelig Maade bestemmer og kundgør de gode Engles Løn og de ondes Straf. Foreløbig staaer altsaa dette hen i det uviste, men der kommer jo den Dag, da vi alle med vore egne Øjne ser og med vore egne Ører hører, hvordan Skriftslederne om Dommen over Englene skal forstaaes.

F. K.

Pastor Dutschke 70 Aar

For et Par Dage siden, Tirsdag den 12. Maj, havde Silkeborg Menighed den Glæde at kunne vise sin Sognepræst, Pastor J. Dutschke sin Taknemmelighed og Kærlighed i Anledning af hans 70 Aars Fødselsdag. I over 40 Aar har Pastor Dutschke virket som Præst her i Landet og har følt sig som hørende til i Danmark, der ogsaa gav ham Indfødsret i 1934. I over 9 Aar har han nu virket som Silkeborgs Præst og har skabt sig mange Venner. Ogsaa Ugebladet sender sin hjerteligste Lykønskning.

En Englænder ser paa Rusland

(fortsat fra Forsiden)

der nu fordømmes i Nürnberg, fordrer lige saa kraftig en Forlømmelse, naar det er Rusland, der gør det — eller hvis nogen ikke kan se, at alt, hvad der sættes i Værk mod Franco burde sættes i Værk 10 Gange saa stærkt imod Tito (selv om der ikke er een blandt 1000 Englændere eller Danskere, der virkelig ved, hvad en Spanier eller Kroater tænker og føler, eller kan sige, hvilken Regeringsform de »burde« have).

Fra Patriotisme til Imperialisme

Min personlige Overbevisning er denne: Et Folk (d. v. s. i moderne Tider dets Regering) begynder med at føle, at det bør udstrække sin Magt langt nok til at føle sig sikker og til at skaffe

Plads for sin Overskuds-Befolkning. Men saa sniger der sig en Gift ind i Lederens Sjæl, og han giver sig til at ønske Magtudvidelsen for dens egen Skyld og bliver faktisk »Imperialist«. Maaske tager jeg fejl, men jeg tror, at Mussolini til en Begyndelse blot ønskede at være god mod Italien og mente, at Kolonier var nødvendige for Italiens Skyld. Men da han først var begyndt at »tilegne« sig, følte han Trangen til Erhvervelse for Erhvervelsens egen Skyld og blev besat af Idéen om »Mare Nostrum« og om et moderne Romersk Imperium. Det er klart, at Hitler begyndte med Ønsket om at bringe Tyskland paa Fode. Hvor snart han blev besat af Tanken om »Herrefolkets« Herredømme over Verden, kan jeg ikke sige. Men Historien er fuld af Eksempler paa Mænd, der begyndte med en forstandig Patriotisme og endte som sindsyge.

Naar man derfor ser Rusland begynde med (ikke mærkeligt) at ønske en Havn i Nord og dernæst Kontrol med Dardanellerne — bliver man ikke overrasket, naar man hører det kræve »Baser« ogsaa i Ægæerhavet, derefter et Greb om Suezkanalen og Røde Havet og saa igen (og maaske allermest) Herredømme over den persiske Olie, for ikke at tale om Kinas fjerne Kyst. Dette er meget mere menneskeligt end den gamle teoretiske, gudløse marxistiske Kommunisme. Nu er den russiske »Indflydelse« trængt frem fra Weichsel til Elben, fra Sortehavet til Adriaterhavet, fra den russiske Side af Warshaw til vor Side af Prag. Enhver ansvarlig Katolik er forpligtet til at lægge Mærke hertil og spille sin Rolle i Udformningen af en velinformeret offentlig Mening og offentlig Vilje.

Hvad der morer os

Imens vil det være morsomt at se, hvad Rusland vil sige om Danmark, hvis en dansk Avis giver sig til at indtage et modigt Standpunkt overfor Rusland (hvad mange af vore Blade heldigvis gør). Intel er mere latter-

ligt end den Strøm af transmitteret og trykt Udskælden, som Rusland retter mod England, ikke mindst mod vore Socialister og Mr. Bevin i Særdeleshed — vor Premierminister er en god Mand, men han tæller ikke med. En anden morsom Ting er vore egne Kommunisters Forvildelse. De ser pludselig, at deres tilbedte Rusland er blevet imperialistisk og gør nøjagtig det samme, som det tidligere fordømte saa heftigt.

C. C. Martindale S. J.

FILM

DSB-Kino havde i sin danske Ugerevy en storartet, helt ud fremragende Reportage fra Aarsdagene for Befrielsen, Der var Linie i Filmene, interessante og gripende Billeder, og det blev forevist med prisværdig Taktfølelse. — Programmet bød iøvrigt kun paa svage Numre, naar bortses fra Skipper Skræk, dennegang i »I'm in the army now« fra 1938. Den Spinat!!

Roxy fik Premiere paa den engelske Farce »Home sweet Home« (dss. eng. Titel), med en vis Frank Randle i Hovedrollen. Det er vanskeligt at sige noget som helst godt om den Film, for Mage til aandsvagt og trivielt Pladder skal man ligefrem lede efter. Efter Filmens aandelige og tekniske Standard skulde man regne med, at den var 1931. Men den er skam lavet under den anden Verdenskrig. Der var et berømt Pianistpar, der trilled sig igennem kendte Melodier, og de gjorde det nydeligt, men de kom overhovedet ikke Sagen ved, og var vel kun med, for at det hele skulde tage sig lidt finere og bedre ud. Hvorfor kommer en saadan Film frem?

Atlantic havde Førsteopførelse af »Ekkomordenen« (The Echo Murders), ogsaa en engelsk Film og ogsaa en temmelig undervægtig Film. Her hedder Helten David Farrar og er Detektiv med Shagpipe, ubarberet, men mandigt og rart Fjæs og Bolig i Baker Street. Handlingen (om femte Kolonnes Arbejde i Cornwall som Forberedelse til den tyske Invasion) er taknemmelig og vil sikkert blive udnyttet (og bedre udnyttet) i tallose Film. Her var den dog for barnligt tænkt og udført. Man har Sympati for Helten, og Filmen er et Led i en vældig Serie, alle om Mesterdetektiven Sexton Blake. Vi kan jo saa blot haabe, at de andre er bedre.

Bjørn Rasmussen.

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(1)

1. KAPITEL.

Ulykkestilfældet.

Der laa et Kloster i Alperne. En Nat bankede det paa den ydre Port, og Munkene blev vækket af deres Søvn. En af dem gik ned og lukkede op og fandt tre Mænd staaende udenfor, bærende en Baare med en syg.

»Der er sket en Ulykke i Bjergene,« sagde en af dem. »Maa vi bære ham indenfor?«

Munken viste dem ind i Gæstestuen. Den bevidstløse Mand blev lagt paa Sengen.

»Jeg vil gaa op og hente Pater Anselm,« sagde Munken og tilføjede, at denne Præst var uddannet Læge. Han forlod Værelset. De tre stod tilbage og stirrede nedslaaet paa deres syge Kammerat. En af dem udtalte sin Ærgrelse over, at det var et Kloster, de havde maattet ly ind i.

Efter et Øjeblik's Forløb traadte P. Anselm ind ad Døren, til deres store Forbavselse en Englænder. Han saa et Øjeblik paa de tre Mænd, og for en Stund dvælede hans Blik eftertænkstomt ved en af dem. Men saa gik han hen til den syge. Kammeraterne fortalte, hvordan Ulykkestilfældet var sket, alt mens Pater Anselm undersøgte Patientten, satte brækkede Lemmer sammen og forbandt de dybe Saar. Saa overlod han det til en Medbroder at holde Vagt hos den syge og gik selv ud for at berede et Maaltid Mad til de tre Mænd. Bagefter fik han dem til at gaa til Ro; han vilde selv vaage hos den syge, sagde han; de kunde nok behøve Søvn ovenpaa alle Anstrengelserne og Sindsbevægelserne. Men han sad ved den syges Seng, genkaldte han sig Ansigtet af den ene af de tre Mænd — et Menneske, som han tidligere havde kendt.

Næste Morgen undersøgte han atter Patientten; der var ingen Tvivl for ham mere: han vilde overleve Ulykken, men han vilde blive Krøbling for Livstid; der var Brud paa Rygsøjlen.

Der blev sendt Bud efter en Specialist fra Byen. Han udtalte den samme Dom og tilføjede, at Patientten sikkert vilde faa stærke Smærter fra Tid til anden.

En Dag skete det, at den syge spurgte Pater Anselm, hvornaar han kunde faa Lov at staa op. Præsten svarede ikke straks, men betragtede sin Patient et Øjeblik. Hans Fysik var glimrende, og han var et meget smukt Menneske. De fine Træk, Hændernes Form, det vindende Væsen, alt vidnede om, at han tilhørte en ædel Slægt.

»Pater, hvornaar tror De, jeg kan komme op?«

»Vil De helst have, at jeg svarer Dem rent ud?«

»Ja — — ja, selvfølgelig da!«

»De kan aldrig mere komme til at gaa.«

Den syge stirrede forfærdet paa ham.

»Aldrig komme til at gaa mere? Ja, men hvad mener De dog?«

»De har beskadiget Deres Rygsøjle, saa De vil blive Invalid for Livstid.«

Et Øjeblik blev der død stille i Værelset. Den syge var blevet kridhvid i Ansigtet. Hans Tanker arbejdede haardt.

»Er der da slet intet Haab om Bedring?«

»Nej, intet.«

Langsomt sank Betydningen af Ordene til Bunds i den syges Bevidsthed. Præsten saa, hvordan Vrede og Fortvivlelse pludselig lyste ud af hans Blik, han saa ham knytte Hænderne. Pludselig rystede Sengen.

»Aarhh, forbandet være det hele — — forbandet være Gud!«

Præsten sad ubevægelig.

»Ja, forbandet være Gud,« raabte den syge igen.

Pater Anselm var stadig tavs.

»Aah, hvor jeg hader Ham! Han har ødelagt hele min Fremtid.« Den syge stødte Ordene frem med dirrende Stemme.

»Gud har ikke ødelagt Deres Liv,« svarede P. Anselm roligt.

»Koni ikke med Talemaader til mig! Hvorfor fik Han da ikke det Reb til at holde? Hvorfor hindrede Han ikke, at jeg styrtede ned?«

»Hvorfor gjorde Han ikke et Mirakel? Det er jo det, De mener?«

»Ja, rigtigt! Hvorfor gjorde Han det ikke?«

»Hvorfor skulde Gud gøre det? Er Han forpligtet til at gøre Mirakler?«

»Ja, selvfølgelig er Han det? Til hvad Nytte er Han ellers?«

»Han bryder ikke sine egne Love uden tvingende Grunde. Og desuden er det jo paa egen Regning og Risiko, at De er gaaet paa Bjergtur, ikke?«

»Hans Love har gjort det af med mig; Pokker staa i dem!«

»Gjort det af med Dem! Det kan De da ikke mene.«

»Er jeg maaske ikke slaet ud? Jeg er Krøbling; jeg er færdig; alting er forbi for mig! Hører De ikke? Forstaar De da ikke? Det hele er forbi for mig.«

»Det er ikke rigtigt.«

»Ikke rigtigt? Lad være med at komme med Deres Forsvarstaler

for den Almægtige. Tal ikke om Religion til mig. Den Slags er jeg færdig med. Jeg har aldrig haft meget til overs for den; og nu har jeg intet, absolut intet.«

Pater Anselm svarede ikke.

»Hvorfor siger De ingenting?« fortsatte den syge. »Kan De da ikke sige noget? Ikke gøre noget? Nej, I fromme Folk kommer altid til kort, naar man sætter jeres Religion under Debat. De skulde hellere faa den Almægtige til at gøre mig rask — —«

Han stoppede op; han havde hørt en Lyd. Det gik op for ham, at det var Munkene, som bad Officiet.

»Tag og gaa ind og bed dem holde op med det Vrøvl. Og hvis Han ikke helbreder mig, saa faa dem til at forbande Ham!«

Præsten tog blot sit Breviar igen og begyndte at læse.

Hans Patient sank hen i fornærmet Tavshed — afbrudt af Vredesudbrud af og til. Men efterhaanden begyndte hans Tanker at vandre til alt det, som tidligere havde været hans Liv. Han tænkte paa sine Studenterdage, paa Præmierne derhjemme for Roning og Idræt, paa Kammeraternes og Vennernes muntre Flok, paa Bilen, naar han susede af Sted i den, paa de dejlige Fester i skønne Hjem i pragtfulde Omgivelser. Og han tænkte paa Jagtturene og de alt for animerede Fester bagefter; han tænkte paa Kvinder, han havde elsket.

Ja, alt det var Livet, det virkelige, levende Liv.

(Fortsættes)

Vore Feriehjem

Kommer Indsamlingen nu rigtig i Gang?

I sidste Uge er Bidragene begyndt at komme lidt hyppigere. Vi har modtaget: Konvertit, Gentofte 5 Kr., Anonymt 5 Kr., Chr. Gottlieb, Vojens 15 Kr. (samt forskellige yderst kærkomne Fødevarer) samt Centralskolens Børnekor 95 Kr. (sunget sammen til det gode Formaal). Med det hidtil indkomne ialt 209 Kr. I Betragtning af, at vi plejer at samle langt over 1000 Kr. sammen, og at der kun er en Maaned til Ferien, er det jo meget beskedent endnu. Men hjertelig Tak til de venlige Bidragydere, der giver det gode Eksempel. Og Tak for de fra flere Steder modtagne Rationeringsmærker. Og saa disse er endnu faa, men vi haaber meget stærkt. Alle Slags Mærker er kærkomne. Bidrag og Mærker modtages med Tak af Katolsk Centralskole, Nørrebro-gade 27 C, København N.

➤ Den største Præstevielse siden 1940 fandt i Slutningen af April Sted i Notre Dame i Paris. Størsteparten af de nyviiede Præster er hjemsendte Militærpersoner. I deres lange lyse Alba'er danner de under Afsynelsen af Allehelgenslitaniet en ejendommelig Kontrast til Katedralens mørke Gulv.

Y Den amerikanske Udenrigsminister Byrnes i Samtale med Biskop Mac Intyre ved en Sammenkomst i „The society of St. Patrick“, hvor Efterkrigsproblemerne - saavel de politiske som de mere materielle - drøftedes.

URBI I

Vatikanstaten

Den italienske Nordpolforsker, General Umberto Nobile, er udttraadt af »Det Pavelige Videnskaberne Akademik«. I den Anledning forlyder det i officielle Kredse i Vatikanet, at General Nobile ikke har trukket sig tilbage efter egen Indskydelse, men at Skridtet er blevet ham betydet fra Vatikanet, idet han figurerer som Kommunist til de forestaaende Valg — efter for kort Tid siden at have undertegnet et Valgmanifest fra de kristelig-soziale! Det er i den Forbindelse værd at lægge Mærke til, at Akademiet tæller Medlemmer blandt berømte Videnskabsmænd af alle saavel politiske som religiøse Anskuelser.

Tyskland

Den af Dr. Carl Sonnenschein i sin Tid grundlagte katolske Højskole i Berlin er paa Kardinal v. Preysings Initiativ blevet genoprettet under Navnet »Katholisches Bildungswerk Berlin«. — Jesuitternes ansete »Gymnasium am Lietzensee« i Berlin er ligeledes i Drift igen efter med russisk Tilladelse at være blevet genaabnet kort efter Krigens Afslutning.

England

Polens Nationaldag fejredes i London bl. a. ved en Festgudstjeneste i Westminster Cathedral, hvor

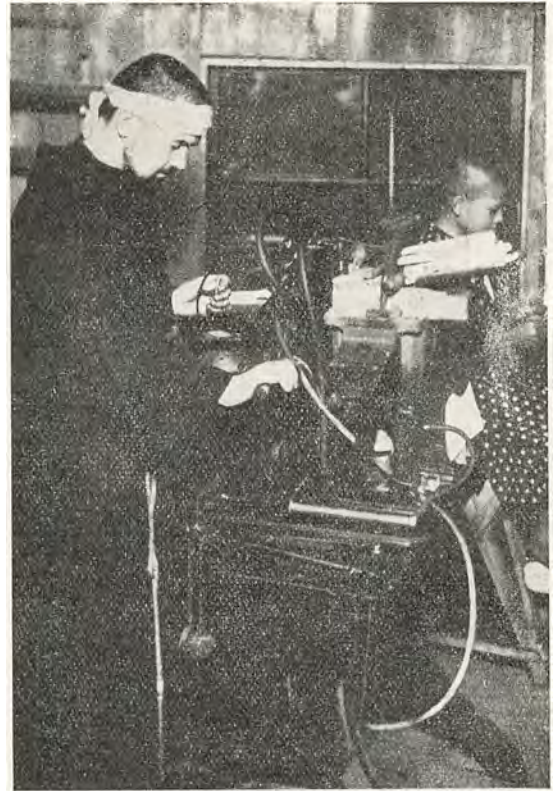
▲ Den japanske Kejsers Gemalin i Fusijama (Seishin) og bliver vist

◀ I Milano har der – for første Gang efter 26 Aars Forløb – været alholdt frie Kommunevalg. Blandt de første der indfandt sig ved Valgurnen var Milanos Ærkebiskop, Kardinal Schuster.

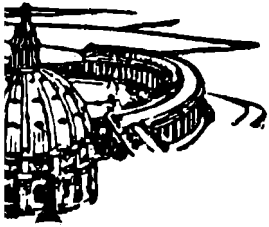
Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin udtalte: »Vi er alvorligt foruroligede over at Polen endnu ikke har opnaaet den Frihed, for hvilken det kæmpede. Vi kan ikke forstaa, hvorfor Valgene, som garanteredes af Jaltamagterne, er blevet udsat. Vi kan ikke forstaa, hvorfor Polen til Stadighed maa staa under det hemmelige Politis vagtsomme Øje og ej heller hvorfor det er saa vanskeligt for Folk i Vesteuropa at faa Lov til at besøge Polen samt for Polakker til at besøge os. Vi kan ikke forstaa hvorfor saa mange Polakker sidder i Koncentrationslejr. Og naar vi taler om Befrielse sidestiller vi den med det Arbejde, som er blevet udført af de allierede i Frankrig, Holland og Belgien. Folkene i disse Lande har faaet deres fuldstændige Frihed — og det er den Frihed, som det tapre Polens og Storbritanniens Soldater kæmpede, led og faldt for.«

Kardinal Griffin sluttede: »Polen vil komme til at triumfere og rejse sig paany. Min berømte Forgænger, Kardinal Hinsley, har engang sagt, at Polens Genfødelse skal være Kriteriet paa Storbritanniens Ære. Jeg skal ikke sige mere, men Polens Frihed vil blive Kriteriet paa Sandheden og Oprigtigheden i de Løfter, som Polen fik under Krigen — og i Jalta.«

▲ I Østen arbejder Missionerne videre. De „indfødte“ Missionærer er vendt tilbage til Missionsværket - og her har en Japner-Franciskaner atter taget fat ved Sættmaskinen.

Υ Lisieux er en af de haardst ramte Byer paa Invasionsfronten i Normandiet. Mellem Ruinerne kigger den lille Thereses Katedral frem. Basilikaen er ubeskadiget.

ET ORBI

e aflægger Besøg hos Søstrene i Sct. Pouls Klosteret rundt af Klosterets Priorinde.

Pust fra Udlandet

Kære Olav

Er der noget at sige til, at man bliver nysgerrig, naar man i fem Aar har været afskaaret fra den store Verden? Sikkert ikke! Og derfor har du bedt mig om nogle Oplysninger angaaende Ungdomsarbejdet i andre Lande. Selv om det herfra er vanskeligt at bedømme, hvad der kan interessere jer deroppe, skal du dog ikke blive snydt for et Par interessante Smaating.

I Belgien eksisterer en stor katolsk Arbejderforening: K. A. J. eller J. O. C. eftersom det udtales paa flamsk eller fransk. Katolsk Arbejder Ungdom tæller i Belgien ca. 100.000 unge mandlige og kvindelige Arbejdere. Det er en stor Organisation, der gør en betydelig Indsats i den daglige Udformning af Arbejderens religiøse Livsførelse. Juli 1945 havde K. A. J. besluttet at holde et Kæmpemøde i Hovedstaden, men der blev kun givet Tilladelse til, at Organisationen Ledere kom sammen. Man gav Afkald paa det katolske Kæmpestævne, og i Stedet for samledes fra hele Landet 8000 unge Ledere. Det var nu ogsaa en pæn Portion.

Vil du høre, hvordan denne mægtige Ungdomssammenslutning begyndte? Det kan maaske have Interesse for jeres smaa Forhold. Jeg har selv hørt Ophavsmanden, Kanonikus Cardijn, fortælle om det ved et Sjælesørgermøde. En ung Kapellan havde lyttet til Cardijns Foredrag om den store Organisation, han havde kaldt til Live. »Sig mig, Hr. Kanonikus, hvad skal man gøre, naar Ungdomsarbejdet i ens lille Sogn vantrives. Tre Gange har jeg forsøgt at starte en Ungdomsforening. Alle tre Gange mislykkedes det. Har De et godt Raad, De kan give mig?« Cardijn sprang op og raabte til Kapellannen: »Hr. Kapellan, De har forsøgt at starte en Ungdomsforening tre Gange, og det er mislykkedes for Dem! Jeg har selv forsøgt tretten Gange. De tolv Gange mislykkedes det, den trettede Gang velsignede Gud Arbejdet, som De ser!«

Da I ikke har mange Sider at brede jer over i det katolske Blad i Danmark, skal jeg nøjes med til Slut at fortælle dig om et lille Træk fra Besættelsestiden. En Række katolske unge Arbejdere var deporteret til Tyskland fra deres Hjemland, Holland. I Berlin maatte de arbejde haardt paa Fabrikkerne.

I Begyndelsen holdt de unge sig til Kirken, men snart slog de ind paa Pigesjov og alskens Udskejelser. Et Par unge Hollændere, der havde staaet i katolsk Ungdomsforening forsøgte at faa de unge paa ret Køl igen. Det mislykkedes. Saa ankom der nye deporterede, denne Gang fra Belgien. Disse unge Arbejdere tilhørte K. A. J. De saa Miseren, tog energisk fat, og snart var Gadepigerne smidt ud af Barakkerne, og Søndagsmissen blev passet. Ja, selv da Kirken ved et Bombeangreb blev udslettet, byggede denne deporterede Ungdom i deres Fritid et nyt Kapel for deres Præst.

De unge hollandske Katolikker spekulerede paa, hvorfor det ikke var lykkedes dem at faa Ungdommen paa ret Køl igen. Resultatet, de kom til, var følgende: I deres Ungdomsforening hjemme var de altid mødt op til Foredrag, det lødige og underholdende tog Bestyrelsen sig af, det fromme tog den gejstlige Raadgiver sig af, men selv havde de aldrig lært at gøre en Indsats blandt Kammerater, religiøse og irreligiøse. De havde aldrig lært at forsvare deres Tro i den Jargon og ud fra den Tankegang, som nu hersker paa Fabrikker, Værksteder, Kontorer. De havde med andre Ord ikke lært *Katolsk Aktion*. — Men det havde deres belgiske unge Kammerater lært i K.A.J.

Kære Olav. Jeg slutter med et indiskret Spørgsmaal: Lærer I unge i jeres katolske Ungdomsforeninger at gøre en aktiv Indsats paa Arbejdsplads, i jeres katolske eller gudløse Omgangskreds? Ellers er det paa Tide.

Med venlig Hilsen.

Guy.

Hvad det bl. a. vil sige:

at være Katolik

Vil det at være Katolik for de Unges Vedkommende være ensbetydende med, at man altid bør gaa rundt med hængende Hoved og nærmest se lidt »hellig« ud? Mon ikke det skulde være lidt af en Misforstaaelse, at Katolikker skulde »propagandere« for deres Tro paa den Maade? Jo, absolut. Det er to Ting, der ligger saa fjernt fra hinanden, som noget kan gøre. Selvfølgelig kan, eller rettere skal, den unge Katolik være et friskt ungt Menneske, vel at mærke frisk baade paa Legeme og Sjæl. Det er nemlig

Ind imellem —

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

to Ting, der saa umaadeligt godt kan forbindes med hinanden.

Fordi man gaar i sin Kirke om Søndagen og med Glæde opfylder den Søndagspligt, der er paalagt os alle, behøver man dog ikke at mure sig inde i sit Lønkammer Resten af Ugen. Der er intet som helst i Vejen for, at man kan møde den samme Unge, man saa sidde paa Kirkebænken foran een sidste Søndag, i en Biograf en Aften eller paa en Travetur i den fri Natur.

Men naar man færdes i protestantiske Kredse, hører man ofte, at de unge Katolikker gaar rundt med en imiteret Helgenglorie om Hovedet. Den Opfattelse har man der. Og saadan er der ogsaa nogle, der er. Men peger man saa paa en ung Mand eller Pige, der spænder sine Ski paa, eller sætter sig op paa sin Cykle for at køre en Tur i Skoven paa samme friske, naturlige Maade som andre og siger: »Der ser du en Katolik,« lyder det altid: »Tænk, det havde jeg ikke troet, han ser jo slet ikke saadan ud.« Men der ligger Misforstaaelsen; ogsaa hos mange Katolikker; for saadan skal unge Katolikker netop se ud, endnu friskere og mere tillalende end de andre.

Mon det ikke virker som betydelig bedre Propaganda? Vi maa ikke glemme, at det er et protestantisk Land, vi lever i, og at vi skal overbevise andre om, at vor Tro er den eneste rigtige. Og det tror jeg, man bedst gør ved at være naturlig, munter og ligefrem, og ikke ved at virke som den »hellige« eller endnu værre, den sledske Type.

F. H.

Fælles Arrangement af

Amager K. U. K. og K. U. K. København

Vi opfører Skuespillet »Der kommer en Dag« Lørdag den 18. Maj Kl. 20 pr. Billetter à Kr. 2,— og 1,50 faas hos Portneren, Stenosgade 4, og Klubbens Medlemmer. Alle maa med til denne Aften.

Brønshøj Marked

Selvfølgelig er der for lidt Plads i St. Antoni Kirke. Kom derud og se en 8-Messe, naar det er lidt mildere i Vejret — ja, der har været Messer i Brønshøj, hvor en Del af Menigheden maatte staa udenfor; men hvad skal man gøre ved det?

Ja, lad os oprulle for Dem, hvad der kan gøres, og hvori alle kan tage Del. For det første har vi jo hvert Aar vort store Sommermarked, der i Aar er fastlagt til 2. Juni, og vi lægger nu ud med den store Lodseddel. Der er ligesom de andre Aar 5000 Hefter med 5 Nr. i hvert Hefte, der kun koster 50 Øre. Paa saadan et Hæfte kan man vinde 1. En Dame- eller Herrecykle, 2. Et Kaffestel til 12 Personer, 3. Et moderne Radioapparat, 4. ½ Akva-vit, 5. Storm Petersens Bog, Dagbogsblade under Besættelsen. Desværre har vi ikke haft vore Lodsedler udsolgt de foregaaende Aar, og det skal vi helst have i Aar, for det første skal vi nemlig have enhver Trosfælle i København til at interessere sig for Sagen og derefter kommer Turen til vore Trosfæller i Provinsen. Sidste Aar var der en Trosfælle i Horsens, som fik 20 Hæfter, og den Slags Folk maa der være flere af, det gælder kun om at komme i Forbindelse med dem.

Der er sikkert i enhver By en eller flere Ugebladslæsere, der har et og andet at takke Sankt Antonius for, og som derfor straks skriver til St. Antoni Kirke, Frederikssundsvej 225, København, Brh., eller ringer til Bella 1700 for at faa et passende Antal Lodsedler tilsendt.

Man kan ogsaa støtte os i vore Bestræbelser ved at sende os Gevinster til Tombola o. l. Vi har stor Brug for Smør-, Kaffe- og Sukkermærker, saa blot nogle faa Mærker vil være kærkomne. Det bemærkes, at de Lodsedler, for hvilke der ikke er aflagt Regnskab senest Lørdag den 1. Juni, betragtes som solgt.

Axel.

A. C.s Jubilæumsfond 4. Indsamlingsliste

Fra nedennævnte har Komitéen modtaget et samlet Bidrag, stort

Kr. 1365.—,

som i Forbindelse med det indkomne Beløb fra 1., 2., og 3. Indsamlingsliste udgør ialt

Kr. 4630.—

pr. 10. Maj d. A.

Bidrag er modtaget fra:

N.N., Familien Ernst Schmuda, Esbjerg, Bodil og Poul Egede Andersen, Vanløse, Paul, Max og Jan Reiter, Borups Allé 251 A, Fru Bertha Rahbek, Borup, Bogtrykkeriet »Athene« A/S, Biblioteksassistent Frk. Gudrun Strøm, Aarhus, Overkege Søndergaard, Næstved, Billed-

huggerinde, Fru E. Friis-Hansen, Vekselerer Erik Jensen, Michael Halatyn, Læge Georg Stage, Præst Niels Th. Hansen, Randers, Civilingeniør J. Mika, Danske katolske kvindelige Akademikeres Organisation, Tove Frydenlund, Rosenvængets Allé 44, Ellen Nielsen, Nylandsvej 45, Angela Osterhammel, Frederiksborggade 54, Ruth Hansen, Stokrosevej 1, Aage Hee, Vordingborg, Poul Günther, Strindbergsvej 58, Murermester A. V. Günther, Bangertsgade 11, Ebba Marie Greve, Glostrup, E. Scheel, Pileallé 23 A, A. Mika, Hellerup, Josef Blatt, Gendtofte, Fabrikant K. Melchior, Randers, Fru Direktør Berg, Nakskov, Prokurist G. Jensen, Espergårde, Fru Bodil Kall, Frøkerne A. og B. Melchior, Godsejer G. Garth-Grüner.

Komitéen takker hermed Bidragyderne for den Interesse, der igennem de indkomne Bidrag er vist den Opgave, som Jubilæumsfondet søger at løse.

Bidrag bedes venligst tilsendt undertegnede Kasserer, helst pr. Postgiro Nr. 20279, Bankfirma Benzon & Sundberg.

Aage v. Benzon,
Fondets Kasserer.

D. K. K. F.

Hs. Excellence Biskoppen har udnævnt Hr. Pastor Steph. Wevers til gejstlig Raadgiver for D. K. K. F. fra 3. Maj 1946 at regne.

Majstævne i Trørød

Søndag d. 26. Maj. Tog fra Hovedbanegaarden Kl. 9,20, i Vedbæk 10,11, Rutebilsforbindelse til Trørødhus 10,15. Der finder ingen Messe Sted. Madpakke til hele Dagen samt Sukker medbringes. Kaffe og andre Drikkevarer faas derude. Samvær med Sang, Foredrag evt. Oplæsning. »Sct. Olav«s Redaktør Fru Eva Dithmer-Vanberg fra Oslo vil muligvis komme til Stede og tale. Enhver katolsk Kvinde er velkommen. Tag Sangbogen med.

Sommerens Retræter m. Højskole

Retræten paa Dalum Kloster for Damer finder Sted i Dagene 11.—18. Juni. Pater Groteclaes S. J. aabner Retræten den 11. om Aftenen. Der er Fællesstuer a 30 Kr. Husk at medbringe Lagner, Haandklæder, Serviet og Rationeringsmærker. Tilmeldelse sker til Fru Direktør Filus Larsen, Sct. Knuds Kirkestræde 15, Odense.

Retræterne i Trørød

Fra 18.—25. August under Ledelse af Pater Boerrigter S. M. M. Endnu Pladser paa Sovesal a 25 Kr. Fra 26. Aug.—2. Sept. under Ledelse af Pater Coenen S. J. Pladser paa 3-Sengsstue a 30 Kr. og paa Sovesalen. Tilmeldelse sker helst skriftligt til Grevinde Scheel, Sekretariatet, Pileallé 23 A.

Vaskerkone og Køkkenmedhjælper

søges til Trørødhus til Sommerferien. Henvendelse til Sekretariatet, ovenstaaende Adresse.

K. U. K. Frederiksberg.

Fred. 17. Maj Udflugt til Kongelunden. Start efter Messen i St. Mariæ Kirke Kl. 9. Lørd. 25. Maj Kl. 19,30 Møde. Redaktør Rosenkilde Nielsen: »Rejse til Bananbladet« (med Lysbilleder), Amatøraften. Lørd. 1. Juni Foraarsfest.

BOGNYT

En Vikariatsnyhed

Oremus, 362 S., Shirting ... Kr. 5,50
Skind Kr. 10,50
I disse Dage har Sankt Ansgars Forlag udsendt en Bog, som har været savnet og efterspurgt i adskillige Aar, en ny Bønnebog for den katolske Ungdom. Bogen er beregnet paa Alderen mellem 14 og 20 Aar. Vi henviser til Anmeldelsen, som bringes i Ugebladet i et af de følgende Numre.

Missale Romenum

haves nu paa Lager i Kvarformat, rød Skindindbinding til Kr. 186.00 samt: sort Skindindbinding og Guldsnit, Format 12°, til Rejsebrug. Kr. 60.00.

Nyudgivelse

Paul J.Reiter: Martin Luther I—II, Hans Tid, hans Personlighed og Forudsætningerne for hans reformatoriske Værk. En psykiatrisk-historisk Studie. Kr. 28.00.

Bogen er en populariseret dansk Udgave af Forfatterens tidligere videnskabelige Afhandling paa Tysk: Martin Luther, Leben und Persönlichkeit.

Sankt Ansgars Boghandel
Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

<p>Roskilde</p>	<p>H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Skullerupholm Teglværk Forp. J. Neergaard-Møller Hvalso Station . Tlf. Lejre 32</p>
<p>A-S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsegade 75 . Telefon 87 Lev. til kat. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg Forbindsstoffer Sygeplejeartikler</p>	<p>H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri</p>
<p>Mønsterbageriet Olsegade 17 . Tlf. 1365 anbefaler sig med 7. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>C. J. Schledermann & Sønner Jernbeton Entrepenører . Murermestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>	
<p>Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Roskilde Mejeri Borgerdiget . Telefon 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 17 . Leverandør</p>
<p>Esbjerg</p>	<p>Hans Hansen og Søn Biler og Rustantomobil, Alg. 19', Tlf. 247 al Kørsel med Biler og Rustbil besørges</p>	<p>Husk - det er i Olsgade 20 - Telefon 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Præfke</p>
<p>»Blomster-Boden« v. Sigrild Raun Alltid friske Blomster og Grøntsager Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn Murermestre Jyllandsq. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>	<p>Jørgen Jepsen & Møller Gram v. Møller Gram 1ste Kl.s Herreskrædderi Kongensgade 20, Telefon 536</p>
<p>M. Rasmussen Frisørmester Grøntorvet (Hjørnet af Frodesgade og Torvegade)</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>MØBLER for alle Hjem købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kruccifiks og Vlevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Aug. Christensen Malermester Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446</p>		<p>J. N. Ladekjær Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>

Frk. Franziska Stratböcker

82 Aar gammel er Frk. Franziska Stratböcker afgaaet ved Døden. Hun vil af mange blive mindet som et friskt og levende Menneske, der altid tog ivrigt Del i Kirkens karitative Arbejde. I over 50 Aar har hun været Sekretær i Elisabethforeningen, som drager Omsorg for forældreløse Børn. Ogsaa Vincentsforeningens Arbejde gjorde hun igennem flere Menneskealdre en stor Indsats for.

Hendes særlige Kærlighed til Elisabethforeningen har efter hendes Død faaet et haandgribeligt Udtryk, idet hun har testamenteret Foreningen 20.000 Kr.

B.

Hvor mange er vi?

Vi har modtaget:

For et Par Aar siden blev Antallet af Katolikker i hele Verden anslaaet til 400 og nogle og tyve Millioner i en Artikel i Ugebladet. I en Artikel for et Par Uger siden i

Anledning af Kardinaludnævnelsen blev Tallet sat til ca. 343 Millioner, i en ny Artikel i »Ind imellem« i denne Uge til »over 350 Millioner«, medens f. Eks. Rauschens & Ottos Kirkehistorie (1937) fastslaar 393 Millioner og »Den rette Kristentro« (1944) har 382 Millioner.

Kan et nogenlunde nøjagtigt Tal opgives?

Nøjagtigere Tal end nogle Snese Millioner paa begge Sider af Tallet 400 Millioner kan næppe angives, bl. a. fordi Optællingen i de forskellige Lande bygges paa væsentlig forskelligt Grundlag.

Red.

Kristi Legemsfestprocession i Horsens

Desværre bliver det i Aar sidste Gang, Kristi Legemsfestprocessionen i Horsens kan drage den sædvanlige Vej ud til Sølyst. Sølyst skal sælges; Brødrene kan ikke holde det længere, da de er for faa og ikke kan faa Tilgang af nye Kræfter. Det gik ellers saa godt nu; Brødrene kunde let have faaet Huset fuldt af Dreng. Naar Brødrene nu lukker Sankt Ansgars Skolehjem, bliver det er smerteligt Tab for Sct. Josefs Sogn. Men Brødrene forbliver paa Sølyst til Som-

merferien, og derfor vil vi benytte den sidste Lejlighed og holde Kristi Legemsfestprocession derude paa Trefoldighedsfest Søndag den 16. Juni. Søndag den 30. vilde det blive for sent, og vi vil ikke drage nogen bort fra deres egen Kirke paa den almindelige Søndag, d. 23. Gudstjenesten i Kirken vil begynde Kl. 10 og Processionen gaa fra Kirken Kl. ca. 11¼. Der vil blive Spisning paa Sølyst og Eftermiddagsmøde Kl. 3½ ganske som sædvanligt. Prisen vil senere blive meddelt. Den indbudte Taler har — sikkert paa Grund af meget Arbejde — endnu ikke svaret, men saa meget desto tryggere haaber jeg, at han kommer, og han er god. Nu gaar baade Togene og Automobilerne, saa jeg venter, der ligesom før Krigen vil komme en stor Mængde Deltagere.

I. Otrik.

Kvarterværter søges

Til A. C.s Jubilæum ventes en Del nordiske Gæster. Hvem vil være Kvartervært for en saadan ung nordisk Trostfælle i 3 Uger fra Pinsedag at regne? Ogsaa Kvarterværter i Provinsen kan melde sig. Henvendelse til Civilingeniør J. Hamm, Blidahpark 29, Charlottenslund (Tlf. Helrup 3266).

Katolske Begravelser

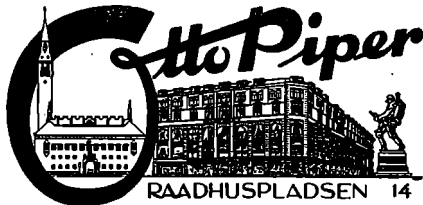
Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogenvæjseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

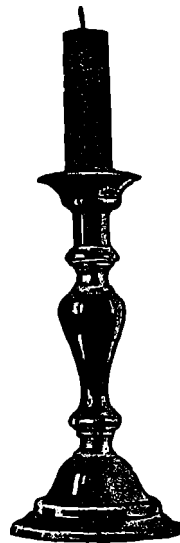
RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Støt »Katolsk Ugeblad«s Annoncører

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

19. S. 4. Søndag e. Paaske (587 (hvid) —42); 2. Bøn: St. Petrus Cælestinus (915), 3. Bøn: St. Pudentiana (915), 4. Bøn: For Paven; Præf. (518).

20. M. † St. Bernardin af Siena (hvid) (916); 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (518).

21. Ti. † Feria (587—42), uden (hvid) Credo; 2. Bøn: Gudsmoder, 3. Bøn: For Kirken eller For Paven; Præf. (518).

22. O. † Feria (587—42); som (hvid) Tirsdag.

23. T. † Feria (587—42); som (hvid) Tirsdag.

24. F. † Feria (587—42); som (hvid) Tirsdag.

25. J. St. Gregor VII (916); 2. (hvid) Bøn: St. Urban I, 3. Bøn: For Paven; Apostlernes Præf. (524).

26. S. 5. Søndag e. Paaske.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

70 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 11-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Sakramentskirken

Sønd. 19. Maj Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Prælatmesse og Konfirmation. Mand. 20. Maj Kl. 20 Therese-foreningen.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 19. Maj Kl. 8,30 Fælleskommunion for de mandlige Kongr. Mand. 20. Maj Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 23. Maj Kl. 19,30 Mændenes Kongr.

St. Antoni Kirke

Sønd. 19. Maj Kl. 8 Højmesse. Kl. 11 stille Messe. Onsd. 22. Maj Broderskabsmøde efter Majandagten Kl. 19,30.

St. Knud Lavards Kirke

Sønd. 19. Maj Sognets 10 Aars Dag. Kl. 10 Festmesse. Kl. 19 Menighedsfest paa Hotel Lyngby.

St. Mariæ Kirke

Fredag den 17. Maj Kl. 9 Højmesse, Søndag 19. Maj Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe. Majandagt hver Mandag, Onsdag og Fredag Kl. 19,30.

Børnestævnet

finder i Aar Sted d. 14. September.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde (med Profesaflæggelse) Søndag d. 26. Maj Kl. 15 i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital. NB. Da der skal sammenstilles en Liste over alle Medlemmerne af Ordenen, bedes alle, der vedvarende betragter sig som Medlemmer, men ikke har kunnet deltage i Møderne, skriftligt opgive deres Navn og

Adresse til undertegnede Ordensdirektor.

Fr. Klar,

Hans Bogbindersallé 2 - Kbh. S.

Husk Mødredagen

Torsdag 13. Juni Kl. 9—15½ i Klosteret, St. Kjeldsgade 3. Nærmere Program bekendtgøres senere.

Akkompagnator

Findes der en yngre Mand, der som Akkompagnator kunde tænke sig at medvirke ved Prøver og Gudstjenester (Vederlag efter Aftale), bedes vedkommende indlægge Billet No. 513 til K. U.s Redaktion (Bopæl: Charlottenlund, Hellerup el. Gentofte en Fordel).

For enlige

2 smaa, møblerede Værelser til Leje fra 1. Juni til 1. September. — 500 Kr. — 20 km fra København i skøn Egn lige udenfor Frue Klosters Park i Høsterkøb. Tlf. Birkerød 472 fra 12—2.

BOGHYLDEN

Fransk katolsk Litteratur, der haves paa Lager:

La Sainte Bible Kr. 19,50

Henri de Lubac: Prudhon

et le Christianisme » 13,00

Magre: Le Livre des Visions

Divines » 3,55

Hubert Miltzer: La Propriété

été sans le Vol » 4,90

La Vigne du Carmel. Les plus

vieux Textes du Carmel . . . » 8,90

Maurice Villain: Pour l'Unité

Chrétienne I-II. » 5,50

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . København K

C. 2453 . Lokal 5 og 22

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglene i:

Set. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Set. Vincents Kirke, Helsingør,

Immaculata Kirken, København, Set. Mariæ Kirke, Aalborg,

Vor Frue Kirke, Silkeborg, Set. Annæ Kirke, København,

Set. Laurenti Kirke, Roskilde.

Katolsk vestre Kirkegaard

Gravsteder anlægges og
vedligeholdes

Erik Iversen *privat Kirkegaardsgartner*
Mansasvej 14 · Telf. Valby 4175

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester

Adolfsvej 6 · Gent. 424

Udf. Arbejdet v. Assumptionsklosteret Rygaard

G. Garth-Grüner

Landsretsagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

HELSINGØR**Kaas & Sørensen**

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana · lev sundt

Kolding

H. Nielsen & Søn <i>Malermestre · Telefon 439</i> Udlært Arbejdet ved den ny Klinik	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade · Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
Arne B. Thygesen <i>Læssøegade 47 · Tlf. 1249 · Kolding</i> Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed
V. FALTHE Alt i Kolonial, Vin, Delika- tesser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og</i> <i>Kongebrogade · Telefon 698</i>	J. Bondesens Eftf. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding · Tlf. 898 (2 Lin.)	Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 · Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik
Carl S. Pørksen <i>Skoløjsreparation</i> <i>Tøndervej 42. Alle Reparationer</i> <i>udf. samvittighedsfuldt og hurtigt</i> <i>Leverandør til de kat. Søstre</i>	<i>Bogtalen</i> <i>med</i> <i>de</i> <i>mange</i> <i>Bager ...</i> Barkholts Boghandel	
G. Rasmussen <i>Bageri og Konditori</i> Tøndervej 44 Tlf. 259 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	Berring & Larsen A-s <i>Kul-Import · Kolding</i> Tlf. 18 50 (3 Lin.) · Leverandør	Tømrermestre V. Kiørboesvej 1 Telf. 281 Brødrene Andersen <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</i>
<i>Gør Deres Indkøb af Frugt,</i> <i>Grønt og Blomster hos</i> E. Hansen <i>Teglgaardsvej 2 · Telefon 1705</i> <i>Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</i>	P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> <i>Søndergade 26 · Kolding</i> Leverandør til den katolske Kirke	Chr. Wilger <i>Vestergade 2 · Tlf. 334</i> Glarmester Leverandør til Sct. Hedvig Klinik
Henry Larsen <i>Piledamsvej 3 · Kolding · Telefon 1990</i> Lager af Ligkister og alt vedrørende Begravelser ordnes	Sv. Paulsen <i>Bageri og Konditori</i> <i>Kongebrogade 39 · Tlf. 2028</i> Leverandør i Sct. Hedvigs Klinik	H. Madsens Eft. <i>v/ A. Persson</i> <i>Tøndervej 22 · Tlf. 823</i> Blomster og Kranse, Forenings- kranse og Kistepyntning · Alltid Iriske Blomster i stort Udvalg

Maribo

<p style="text-align: center;">R. B.</p> <p><i>Maribo</i></p>	<p>Esther Rothe Nielsen <i>Østerbrogades Broderiforretning</i> <i>Telefon 106</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til den katolske Skole</p>	<p>Andelselskabet Maribo Svineslagteri's Udsalg <i>Tlf. 113 . Tlf. 65</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til de katolske Institutioner</p>
--	---	--

Nakskov

<p>Aug. Rasmussen <i>Blikkenslager</i> <i>Taarsvej</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Leverandør til Kirken og Børnehjemmet</i></p>	<p>Kaj G. Nielsen <i>All i Kolonial, Vin, Konserver</i> <i>Tilegade 30 . Telf. 622 - 1152</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.</p> <p>A-S Nakskov Kulimport <i>Telefon Nr. 17</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>
<p><i>Spis</i> Arbejdernes Fællesbageri's Produkter <i>Nakskov . Telefon 621</i></p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Tlf. 921</i></p> <p>All til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen . Murermester</i></p> <p style="text-align: center;">Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p style="text-align: center;"><i>Reserveret H. J.</i></p>	<p>Chr. Steffensen <i>Herrekvipering</i></p> <p style="text-align: center;">Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>

Nykøbing F.

<p>E. C. Schultz <i>Byens Urtekræmmer</i></p>	<p>H. Askholt <i>Skomager</i> <i>Østergade 5 . Skolegade 28</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Carl Kragh <i>Fredensgade 14 . Tlf. 658</i> <i>All i Kolonial, Vin, Konserver m. m.</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>I. A. Rohdan <i>Uhr- og Brille-Specialist</i> <i>Nykøbing F.</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner <i>Malmester</i> <i>Gedservej 21</i> <i>Tlf. 405</i></p> <p style="text-align: center;">udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p><i>Aktieselskabet</i> Lolland Falsters Kulkompagni <i>Kul . Kokes . Cinders</i> <i>Nykøbing F . Tlf. 626 - 945</i> <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>
<p>Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster <i>Telefon 38 og 769</i></p>	<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> <i>Bispegade 20 . Telefon 984 x</i> <i>Udfører Arbejdet ved den katolske</i> <i>Skole og Kirke</i></p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer <i>St. Kirkestræde, Tlf. 684</i> <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>
<p>Axel Pryds <i>Fisk og Vildt</i> <i>Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Johannes Kring</p> <p style="text-align: center;">All i Kolonial, Vin og Delikatesse <i>Skolegade 17 . Tlf. 706</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Chr. Lauritsen</p> <p style="text-align: center;">Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme</p> <p style="text-align: center;"><i>Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</i></p>
<p>Mejeriet »Perfekt« <i>Stassaniseret Sødsmælk</i> <i>Tlf. 668</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Stjernens Depot <i>v/ Bornemann</i> <i>Nickelmannsgade 23 . Tlf. 640</i></p> <p style="text-align: center;">Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> <i>Softegade 9 . Tlf. 1099 y</i></p> <p style="text-align: center;">Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>

Katolsk Ugeblad

26. Maj 1946
94. Aargang
Nr. 21

ITALIENS NY KONGEPAR, Umberto II og hans Gemalinde Marie Jose (af Belgien) aflægger Besøg i den amerikanske Ambassade i Rom for at tage Afsked med de nyudnævnte amerikanske Kardinaler inden disses Afrejse.

Stat og Privatskole

Torsdag d. 16. ds. forelagde Undervisningsministeren i Folketinget et Forslag om Friskoler, d. v. s. private Skoler, der ikke forbereder til statskontrolleret Eksamen. Hensigten med Loven er at yde disse Skoler et større Statstilskud, idet Udvalget, som har formet Forslaget, fastslår at

»Forældrenes frie Ret« til at bestemme, hvilken Skole deres Børn skal besøge, er »forankret i Grundlovens § 83« og »en af det danske Samfunds værdifulde Traditioner«. Derfor er det rigtigt, at Staten yder de private Skoler virkelig effektiv Støtte.

Academicum Catholicum i 50 Aar

Rejsebrev fra Malmø

Tyskerne i Slovenien

Markedet i Brønshøj

Da alle de katolske Skoler i Landet paa tre nær falder ind under denne Lov, har den ganske overordentlig Interesse for Katolikker.

Statens hidtidige Tilskud til Friskolerne har været paa 944 Tusind Kroner og beregnes nu at ville stige til 2172 Tusind Kroner, altsaa med 130 pCt. Et Kommuneskolebarn i Hovedstaden koster det offentlige 380 Kr. aarligt, i Købstæderne 362 Kr. og paa Landet 279 Kr. Efter Lovforslaget vil Statens Tilskud til Privatskolerne blive henholdsvis 243 Kr., 234 Kr. og 193 Kr. pr. Barn i disse tre Grupper, d. v. s. henholdsvis 64, 65 og 69 pCt. af det offentlige Udgifter i de offentlige Skoler.

Det Beløb, der saaledes stilles til Raadighed som Tilskud til Privatskolerne ud fra en Beregning af Elevantallet i disse Skoler, bliver imidlertid ikke fordelt mellem Skolerne efter disses Elevantal, men i alt væsentligt efter udbetalte Lærerlønninger samt Antallet af Klasseværelser. Og Retten til at faa Del i Tilskudet gøres bl. a. afhængig af, at samtlige Lærere ved en Skole lønnes med en vis Minimumsløn (som Andenlærerne paa Landet).

Dette medfører en Vanskelighed for vore Skoler, hvor en betydelig Del af Lærerkrafterne er Ordensfolk, der ikke kan have privat Indtægt. Udvalget har været opmærksom paa denne Van-

(Fortsættes Side 325)

Munkemel

Vingaarden i Odense

Vingaarden i København
Skt. Annæ Plads 11

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

J. J. Jacobsens Effi.

Odense - København
Grundl. 1841

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning

VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601

VODROFF TVÆRGADE 4

KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Hjalmar Andersen

Blomsterforretning

Kapelvej 75
Nora 5277

Lev. t. de kat. Institutioner

Th. Bremholm Rasmussen

Malermester

Brødvej 11 . Telefon Gentofte 1855

udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Aage Høyberg

Blikkenslager . aut. Gas- Vand-
og Sanitetsmester

Kingsgade 9 . Telefon Eva 2527

Anton Siegler

Malermester

Kingsgade 17

Vester 4753

Hans Glatrup Murermester

Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922

udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Hans Molbech Højdevej 10 . Am. 691

W. C. og Badeanlæg
Nyl og Reparationer

Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

Plytteleforretning i „FREDERIKSHOLM“

v. Andersen og Poulsen

Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Henry Henriksen

Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester
Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955

Udf. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)

Autoriseret Elektroinstallatør

Genforeningsplads 4
Taga 5372 . Taga 5268 x

Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringe, Tlf. og Signanlæg. Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Grdl. 1908

Torp & Co.

BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173

Privat: Amg. 8122

C. P. Hansen Tømrermester

Drosselvej 67 . Telefon Godthaab 4128

udfører Arbejdet for de kat. Institutioner

Vore Brødre hinsidan

Hvor har vi under Mørklægningens onde Aar ofte ved Aften-tide med Længsel stirret mod den svenske Kyst og glædet os over, at der endnu fandtes Steder, hvor Lyset ikke var slukt. Sveriges Tiltrækningskraft har ikke helt fortaget sig, selv om Rejsen derover siden har mistet Illegalitetens Spænding; derom vidner den stadige Turiststrøm, der inddæmmed af politimæssige Indskrænkninger og valutamæssige Restriktioner hver Dag bølg-ger frem og tilbage som en mæg-tig Ebbe og Flod. Det, at man kan komme til Sverige, er for mange Mennesker en tilstrække-lig Grund til, at de tager derover. Det er ellers sin egen Sag at vove sig til Malmø med en Enkeltbil-let i Lommen og uden de fornødne svenske Kr. 2,15 for at kunne komme hjem igen. Men man stoler paa, at det svenske Broderfolk, der har lagt saa me-get Storsind for Dagen, den Gang det gjaldt om at redde nød-stedte Danskere i Land, nok skal række en en hjælpende Haand, naar man trænger til at komme ud af Landet.

Det første Indtryk er som at komme ind i en Stue, hvor der lige er blevet holdt Hovedrengø-ring; der dufter af Renlighed og Velvære. Man ser paa sit Ur og finder det komisk, at vi er en Time fremme for den svenske Tid; det er denne kunstige Som-mertid, der gør det; i Virkelig-heden er det os andre, der kom-mer fra de forhenværende be-satte Lande, der er langt tilba-ge. Europa har oplevet syv mag-re Aar, mens et Land som Sver-rig øjensynlig har haft godt af Krigens. Ens Øjne fæstner sig ved Pyramider af Appelsiner, store Jaffa — og mindre spanske, gu-le Høje af Grapefruits og alle det forjættede Lands Tilløkkelser saasom Dadler, Figner, Druer, Rosiner og den ædle Ananas. Paa en Maade er det godt, at man ingen Valuta har, ellers kom man maaske ikke længere, mens man nu opdager nye Her-

ligheder i andre Vinduer; hele Kasser store Cigarer med Mave-bælte, Chokolader i alle mulige Sorteringer staar her til Skue i Butikker, der ikke bliver stor-met af den Grund; der er store elegante Modemagasiner med Kjoler og Habitter i Silke og Heluld og med Priser paa Før-krigniveau; alt dette tyder paa, at her er den internationale Handels Aare ikke blevet under-bundet af Krigens Greb.

Man gaar og gaar med Hæn-derne i den luvslidte Overfrak-ke, der var ny, da den kom med fra Holland for syv Aar siden, og opdager, at de tomme Lom-mer garanterer Nydelsens æste-tiske Kvalitet. Ved Aftentide har man det som en Ørkenboer, der for første Gang er havnet i Cai-ro; man blændes af al den Over-daadighed, der overhældes af Lys-kaskader og ser med Undren op til de stilfulde Neon-Etiketter i alle Regnbuens Farver paa Kryds og Tværs af Funkis-Fa-caderne. Saadan vilde det ogsaa have været i København og Am-sterdam, hvis ikke Tyskerne var kommet paa Besøg hos os.

Den lille katolske Rødstens- kirke i et Hjørne af Gustav Adolfs Torv ligger der meget yd- myg mellem de stolte moderni- serede Forretningspaladser; den er omgærdet af kommunale Cy- klestativer og belejret af tætte Formationer af blaa og røde Cykler, der med deres Væder- horn-Styr gør Front mod Kir-ken. Det bliver mig fortalt, at baade Kirke og Pastorat snart skal vige Pladsen for den ud- videde Trafik.

Kirken, der i Aarene 1870—72 blev opført her af den tyske Kon- vertit-Præst Grev Stollberg-Stoll- berg, skal nedlægges i 1947. Paa Pater Deutschers Skrivebord fly- der det med blaa Tegne-Udkast til den nye Kirke, der skal rej- ses i et af Byens sydligere Kvar- terer. Det hele er altsaa endnu ude i det blaa; det ene, der staar fast, er Evakueringsfristen. Iøv- rigt gør Pastoratet paa mig Ind-

trykket af en Ventesal for Rejse- præster, Haandkufferter med Rejsealtre staar her til Stadighed parat; Knagerækken ved Entré- en vidner ogsaa om, at der her er mere Brug for Hatte og Over- frakker end for Embedsdragten med Redemptoristernes høje Flip. Alle disse Malmø-Præster — f. T. fire i Tal — er ligesom Vorherres »Springpøjer«; enten er de lige kommet hjem fra Rej- se, eller ogsaa studerer de Køre- planen og træffer Aftale i Tele- fonen om den næste Tur. Rejser til Nabobyer som Lund eller Kristianssand regner man her ikke for noget; naar disse Præster skal ud og se til deres spredte Sognebørn eller bliver kaldt til Flygtninge paa et eller andet Sa- natorium, kan det godt dreje sig om en Rejse paa over 300 km, og saa tager de endda Cyklen med for at komme længere omkring i deres umaadelige »Tragt«. Sognepræsten ser aandsfraværende paa de mange Bygningstegninger; hans Blik er præget af Langsynethed, det er det, Hedninge-Apostel Paulus kaldte *sollicitudo omnium eccle- siarum*, d. v. s. Omsorgen for de mange Menigheder.

Jeg søger mig en Plads i Sol- skinnen i det idylliske Torvean- læg. Det er Søndag Morgen. Bø- gene har iført sig deres splinter- nye Foraarsdragt af vinrød eller lysegrøn Silke. Midt i Vandbas- sinet knæler en mørk Bronze- pige og puster i en Konkylie. Velklædte Folk sidder omkring paa Bænkene og følger i tavs Andagt den sprudlende Vand- straale, der oppe i Luften for- vandles til solbeskinnede Per- ler, som af Vinden skiftevis bli- ver dirigeret mod en bronzestøbt Dame, der staar med Hænder- ne over Hovedet, eller mod de lyslevende smaa Skabninger, der ligger og pusler med deres Sej- lere.

Lysegrønne Sporvogne med meget Glas og kun lidt Ramme svinger næsten lydløst ind paa Pladsen; paa For- og Agter- stavn fremviser de en stor hvid Haand med udspilede Fingre, der advarer Trafikanterne »Dø- den lurar ... Lura Døden«. Det er det første, der nærmest vil

komme til at slaa til over for Udlændinge, der har det i Blodet med at kigge til venstre, naar de skal skraa over Kørebanen, og derfor her hvert Øjeblik risikerer at blive kørt forðrøvet fra højre. Det mest betryggende er at sidde paa en Bænk og beundre, med hvilken Behændighed Svenskerne selv forstaar at »lura Døden«.

Her fra mit fredelige Stade faar jeg atter Øje paa den dødsdømte Kirke, hvor Folk gaar ud og ind, og Cyklerne begynder at indtage deres aggressive Holdning. Det er Synd for den helt ideelle Beliggenhed. Katolikkerne i Sverrig skulde nødig trænges mere i Baggrunden, end de er i Forvejen. Men til Gengæld kan det betyde et Plus, naar en ny og moderne indrettet Kirke kommer til at afløse dette alt for mørke Kirkerum med dets Overbefolkning af de allerbilligste Helgenstatuer med elektriske

Lamper om Hovedet paa Baggrund af en alt for blaa Himmel med alt for mange Stjerner og imiterede Vægdrapperier. Det er paa høje Tid, at der her kommer Fornylse; moderne Mennesker kunde let faa den uheldige Opfattelse, at katolsk Fromhed og Smagløshed hører sammen, mens Apologien tværtimod bestræber sig for at fremhæve Kirkens Sans for Kunst og Kultur. Det er misforstaaet Pietet, der i Kirken værner om Erstatningsvarer af en saa daarlig Smag, at de ikke vilde blive taalt i et almindeligt moderne Arbejderhjem. Lidt Billedstorm vil derimod være *ad majorem Dei gloriam*. Det bliver glædeligt at se, hvad vore Brødre hinsidan faar ud af deres nye Kirke, naar den en Gang om føje Tid vandrer ned fra det blaa Papir og ud i den grønne Natur.

Steph. Wevers.

Da Tyskerne „nyordnede“ Slovenien

I sin fortræffelige Bog »The war and the Vatican« (Burns Oates, London, 1945) fortæller den amerikanske Journalist Camille M. Cianfarra, der var »New York Times« Korrespondent i Rom 1935—42, bl. a. om Tyskernes Religionsforfølgelser i Slovenien efter deres Overfald paa Jugoslavien i April 1941, saaledes som de blev beskrevet i en Rapport til Paven fra Slutningen af Juli 1941.

Cianfarra beskriver først Slovenerne, der tilhører den slaviske Race, som et af Europas mest civiliserede Folk. Efter den 1. Verdenskrig blev Slovenien delt mellem Jugoslavien (6096 engelske Kvadratmil med 1.165.000 Indbyggere), Italien (2306 eng. Kvadratmil med 420.000 Indb.) og Østrig (1374 eng. Kvadratmil med 98.000 Indb.). Desuden er der 11.000 Slovenere i Ungarn, medens

440.000 er emigreret, særlig til U. S. A., saaledes at Folket ialt tæller ca. 2.100.000 Individuer. 94 % af Slovenerne i Jugoslavien var Katolikker. Før Tyskernes Invasion talte Bispedømmet Maribor 654.000 Sjæle med 254 Sogne, 474 »Verdens«præster og 109 Ordenspræster. Bispedømmet Lubljana talte 565.000 Indbyggere med 275 Sogne, 546 Verdenspræster og 175 Ordenspræster.

Efter Tyskernes Overfald okuperede Italienerne en Del af Omraadet, med 350.000 Indbyggere, medens Tyskerne besatte Resten. I Løbet af mindre end 3 Maaneder havde Gestapo arresteret, dræbt eller fordrevet 6/7 af Gejstligheden i Bispedømmet Maribor. Af de 254 Sogne maatte, 91 nøjes med en enkelt Præst, medens Resten blev op hævet eller overtaget af »Myn-dighederne«. I Distriktet Ptuj,

hvor der var 30 Sogne med 57 Præster og 80.000 Katolikker, blev der kun 3 Præster tilbage, af hvilke de 2 allerede havde trukket sig tilbage paa Grund af Alder, saaledes at 1 Præst paa 57 Aar maatte føre Apostolatet videre. I Bispedømmet Lubljana havde det af Tyskerne besatte Omraade 128 Sogne med 215.000 Troende. I Slutningen af Juni 1941 var 137 Præster kastet i Fængsel, 74 var udvist og 37 flygtet. Det betød, at der blev 9 Præster tilbage til en Befolkning paa 215.000.

Frantz Steindl, der var udnævnt til Leder af Nazistorganisationerne, efter at Krigen med Jugoslavien var endt, proklamerede den 10. Maj 1941 Hitlers Ordre til ham: »Germaniser disse Omraader.«

Følgelig begyndte Steindl ikke alene at udrydde Religionen, men han arresterede og udviste alle slovenske Intellektuelle, lukkede Slovenernes Universiteter og Skoler og konfiskerede al slovensk Ejendom, der derefter blev overladt til Tyskere fra »das Reich«. Før Krigen kunde Slovenien rose sig af et Universitet, et Videnskabs- og et Kunstakademi, et Musikkonservatorium, 18 højere Skoler med 13.000 studerende, 6 Lærerhøjskoler, 46 Haandværkerskoler og 868 Forberedelsesskoler, hvortil kom tekniske Skoler, Handelskoler, Landbrugsskoler, 2 teologiske Seminarier m. m. Alle disse Institutioner frekventeredes af ca. 200.000 Elever. Der var ingen Analfabeter i Slovenien.

Undervisningen i Grundskolerne blev genoptaget i Slutningen af Maj 1941, men paa Tysk. Skolerne blev obligatoriske for alle Drengene mellem 10 og 14 Aar. Tyske Lærere traadte i Stedet for slovenske og gik i Gang med at nazificere Ungdommen. Den daglige 4 Timers Undervisning begyndte med Hilsen for Naziflaget, efterfulgt af Hitlerungdommens Sang, der blev sunget af hele Klassen. Næste Del af Programmet var Gymnastik og Undervisning i tyske Krigssange(!). Den 3. Time var helliget Tyskundervisning, der foregik ved Hjælp af et særlig konstrue-

ret Billedsystem, da de slovenske Børn ikke forstod Tysk. Til sidst overværede Drengene en Ceremoni, der bestod i, at Nazi-flaget blev taget ned igen under Afsyngelse af Hitlerungdommens Sang.

Al Tyskerne ikke nøjedes med disse aandelige Overgreb mod den slovenske Ungdom fremgaar af, at de i nogle Tilfælde endog gik saa vidt, at de steriliserede slovenske unge Mennesker ved kunstig Bestraaling. I Rapporten omtales Jese-niel og Jezersko som 2 af de Byer, hvor denne Form for nazistisk Brutalitet blev praktiseret. Desuden fik unge Piger at vide, at de vilde blive sendt paa Arbejde i tyske Fabrikker, hvorfor de skyndte sig at gifte sig med unge slovenske Mænd. Antallet af indgaaede Ægteskaber voksede til et saadant Omfang, at Tyskerne i nogle Byer forbød yderligere Ægteskaber.

Ciantarras Oplysninger bekræftes og suppleres af en Bog af Englænderen Stanley S. Wood, oversat til Svensk under Titlen »Blod, skræck och tårer! Två års »nyordning« i Jugoslavien« (Bibliotekens Bokförmedling, Stockholm, 1943). Det af Tyskerne besatte Omraade af Slovenien omfattede ca. 900.000 Slovener. Allerede i April 1941 blev 31.000 deporteret til Serbien; 65.000 evakueredes fra Distrikterne Brezjike, Krsjko og Litiija, hovedsagelig til Polen, tilligemed en Del fra Maribor, Celje, Ptuj og Kamnik samt fra Kärnthen. I deres Sted slog »Folke«tyskere fra Bessarabien og Sydtyrol samt »Rigs«tyskere sig ned. Titusinder af slovenske Børn sendtes til Tyskland for at »omskoles«; 12.000 af dem forsvandt sporløst.

Al offentlig Brug af det slovenske Sprog blev forbudt; ingen Tryksager maatte udkomme paa Slovensk, og alle offentlige og større private Biblioteker blev konfiskeret og ødelagt. Der indførtes obligatorisk Undervisning i Tysk, ogsaa for Voksne. Alle Lærere ved højere Skoler og Undervisningsanstalter og 1115 Folkeskolelærere deporteredes eller fængsledes. Af 764 katol-

ske Præster i Funktion blev ikke mindre end 725 kastet i Fængsel eller landsforvist, og kun 39, hovedsagelig meget gamle Præster, fik Lov at virke. De fleste Kirker lukkedes, og Gudstjeneste maatte kun holdes efter speciel Ansøgning, der som Regel blev afslaaet.

Tyskernes maaske største Forbrydelse mod Slovernerne og de øvrige jugoslaviske Stammer var dog den, at de ved det fuldstændige materielle og aandelige Kaos, hvori de efterlod Jugoslavien — og det maa her ikke

glemmes, at de blev flittigt hjulpet af Tysklands Vasalstater Ungarn, Bulgarien og Italien — banede Vejen for det Kommunistdiktatur, der nu voldfører det i Forvejen saa haardt ramte Land, ganske som Tilfældet er med et Land som Polen, der ligeledes blev udsat for næsten ufattelige Forbrydelser fra Tyskernes Side. Hvad der skal komme ud heraf, er ikke til at overse nu, men man maa sikkert være forberedt paa det værste.

L. B. Fabricius.

STAT OG PRIVATSKOLE *Fortsat fra Forsiden*

skelighed, men har ikke ment — som foreslaaet fra vor Side — at kunne godkende en regnskabsmæssig »Beregning« af Løn til disse Lærerkrafter, skønt de af deres Orden modtager de Goder — Husly, Klæder, Føde ogsaa under Sygdom og i deres Alderdom — som en almindelig Lærer tilkøber sig for sin Løn. Paa den anden Side har man ikke ønsket at fratage vore Skoler ethvert Tilskud under Henvisning til, at ikke alle vore Lærere (nemlig ikke Ordensfolkene) modtager den krævede Minimumsløn. Man har i Stedet indføjet en Bestemmelse om, at »Undervisningsministeren fastsætter de nærmere Regler for Betaling af Løntilskud til katolske Skoler, hvori Undervisningen helt eller delvis besørgeres af Ordensmedlemmer«. Fra katolsk Side har man været betænkelig ved denne Bestemmelse. Undervisningsminister Hartling har i den Anledning forsikret, at der ikke vilde blive administreret til Skade for vore Skoler, idet »Danmark altid har behandlet sine Mindretal, de religiøse og andre, paa en god Maade«. Dette vil vi ingenlunde benægte, men ingen kan heller garantere os, at senere Ministre vil se paa vore Skoler som den nuværende.

Forhaabentlig lykkes det imidlertid at finde en god Løsning paa dette særlige Problem med Ordensfolkenes Løn. Og i hvert

Fald maa det fra vor Side med Taknemlighed erkendes, at Hensigten med Loven er — som Udvalget selv siger — at fastslaa Privatskolen »som en Del af Børneskolen«, der har Krav paa Statens ikke karrige Støtte.

Da de forskellige Partiers Ordførere under Forslagets første Behandling i Folketinget tog Stilling til det, viste det sig, at kun Socialdemokratiet var absolut Modstander af det. Dette Partis Ordfører (Førstelærer *Hauberg*) mente, at der ikke findes nogen virkelig Baggrund for Privatskolens Eksistens, det viser dens Tilbagegang. En forøget Statsstøtte til den vilde bare give Kværlanter Vind i Sejlene. Denne Stillingtagen passer daarligt sammen med den forstaaende Holdning, der gennemgaaende altid er vist vore katolske Skoler fra socialdemokratiske Ministerier og Bystyrer. Fra saadan Side, som virkelig har Berøring med og Kendskab til vore Skoler, er det villigt indrømmet, at det er et naturligt Ønske fra vor Side at have vore egne Skoler, og man har erkendt, baade at vi har ønsket al rimelig offentlig Kontrol med vor Undervisning, og at vi selv har paalagt os store Ofre for at kunne drive Skoler for vore egne Smaakaarsfolk.

Den kommunistiske Skoleinspektør *Inger Merete Nordentoft* anerkendte Friskolen som et be-

rettiget Led af den danske Skole med Krav paa Statens Støtte. Blot ønskede hun Tilskudet beskednere samt strengere Krav til de private Skoler.

De øvrige Ordførere — fra Venstre, Konservative, Dansk Samling og Retsforbundet — var alle enige om at støtte Forslaget. Særlig vægtigt og principielt udtalte Undervisningsministeren sig. Han fastslog, at Børnene til-

hører Forældrene og ikke Staten. En ensrettet Undervisning er bevist at være en Ulykke for et Lands Ungdom. De private Skoler hører med til Begrebet »sandt Demokrati«.

*

Naar Loven efter Udvalgsbehandlingen har faaet sin endelige Skikkelse, vil vi vende tilbage til den i en nærmere Gennemgang af dens enkelte Bestemmelser.

A.C.s Jubilæumsfond

Som Supplement til Civilingenør Wissums Artikel i dette Nummer om den jubilerende katolske Studenterforening har vi haft en Samtale med Hr. Wissum, der bl. a. fortæller os:

A. C. har i Øjeblikket 248 Medlemmer. Man kan regne med, at der er en saadan aarlig Tilgang til Foreningen — skønt det desværre ikke lykkes at komme i Forbindelse med samtlige katolske Studenter — at der til enhver Tid er ca. 30—40 studerende ved Københavns Universitet (Halvdelen fra Provinsen), der staar som aktive Medlemmer.

Det er kun ganske undtagelsesvis, at de katolske Studenter er velhavende. Næsten alle maa skaffe sig et Job for at gennemføre Studierne og iøvrigt haabe paa Legater, hvoraf der kunde ønskes mange flere.

Vore Studenter har derfor i Almindelighed heller ikke Raad til at staa som Medlem af andre akademiske Foreninger end de faglige. A. C. maa altsaa bestræbe sig for i videst mulig Udstrækning at hyde dem Lejlighed til at samles med ligesindede Kammerater og skabe Grundlaget for et baade udviklende og hyggeligt Fællessliv.

Overordentlig meget betyder her Sommerlejrene, hvortil dog Adgangen nødvendigvis er meget begrænset. Manglen paa daglige Lokaler er søgt delvis afhjulpet ved maanedlige Møder med aabent Hus i katolske Hjem,

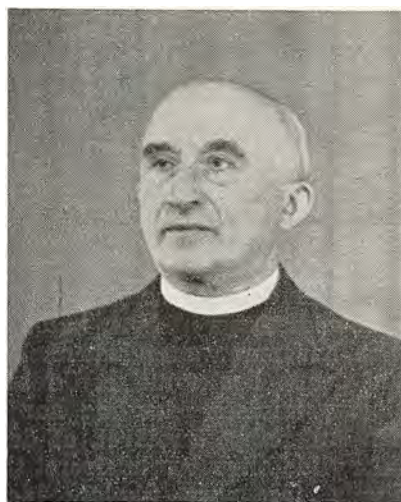
men det er langt fra tilstrækkeligt.

Derfor er det, at A. C. ved Jubilæet søger lagt Grunden til et Fond, der skal sikre Foreningen daglige Lokaler. Det foreløbige Maal er 10 Tusind Kr., der gerne

skal naas til Jubilæet. Til en Begyndelse vil man for Renterne af dette Fond i Forbindelse med et Tilskud fra Mariahjemmet søge lejet og indrettet hyggelige Lokaler et egnet Sted i Latinerkvarteret eller i Universitetsparkens Nærhed. Senere haaber man at kunne finde varigt Hjemsted i en katolsk Foreningsbygning, maaske ved Jagtvejssklosteret, og her indskyde Fondets Kapital som A. C.s Bidrag til Bygningen.

Til disse Formandens Oplysninger følger Ugebladet en varm anbefaling. Det er en Opgave for samtlige Katolikker — ikke blot Akademikerne — at bidrage til at give vore unge Studenter et godt katolsk Tilholdssted i Studicaarene. Hvad der gives til dette Formaal vil afkaste store Renter i Fremtiden i Form af katolsk Indflydelse viden om i dansk akademisk og offentligt Liv.

Pater Michel Spaus S. J. død

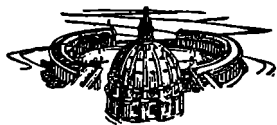
Atter har en af Vikariatets Veteraner sluttet sit Virke: Søndag Morgen, 19. Maj, døde Pater Michel Spaus S. J. paa Set. Ansgars Klinik i Aabenraa, hvor han havde virket som Rektor siden September 1940.

Det sidste Blad paa Luxembourg-Trekløveret: Paulus - Nøsen - Spaus er dermed visnet

— i Løbet af tre Aar. Pater Spaus var født i Munshausen i 1874 og indtraadte 24 Aar gammel i Jesuiterordenen. I 1902 satte han for første Gang Foden paa dansk Jord, uvidende om, at langt den væsentligste Del af hans Lov og dermed hans Livs Indsats skulde falde her i dette fremmede Land. I den første Tid virkede han ved Andreas-Kollegiet, og efter Præstevielsen i 1908 i Aarhus, Ordrup — hvor han var Sognepræst fra 1930—37 — og til sidst i Aabenraa. I Trediverne søgte og fik Pater Spaus dansk Indfødsret.

Meddelelsen om hans Død vil blive modtaget med oprigtig Sorg blandt hans mange Venner og vel sagtens ikke mindst i Ordrup Sogn, hvor han virkede i saa mange Aar, og for hans Medbrødre og Vikariatet er hans Bortgang et nyt Minus i en Tid, hvor der er saa haardt Brug for alle anvendelige og paalidelige Kræfter.

Pater Spaus hørte til »de stil-

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader har for nylig modtaget 200 Medlemmer af den katolske Aktions Ungdomssektion i Italien i Audiens. De unge var forsamlet i Rom som Aktionens Repræsentanter i Arbejdet for Organisationen »Red Barnet«. Den hellige Fader talte Alvorsord til de unge om Tidens materielle og moralske Problemer og understregede at Barnet er det mest vitale Spørgsmaal idag; af den opvoksende Slægt afhænger alt, det gælder om at sætte alt ind paa at redde Barnet og derigennem Ægteskabet, Familien og Fremtiden. — Forberedelserne til Pave Pius X's Beatifikation er nu saa vidt fremskrevne, at Aktstykkerne i nærmeste Fremtid forelægges Rituskongregationen.

Portugal

Over en halv Million Pilgrimme fra hele Portugal deltog i Aar i Valfarten til Vor Frue af Fatima. Den hellige Fader havde sendt en Legat og henvendte sig iøvrigt direkte til Pilgrimmene gennem Radioen.

Tjekkosllovakiet

Det slovenske Hierarki har udstedt en Instruktion, ifølge hvilken det forbydes Gejstligheden under nogensomhelst Form at lade sig opstille som Kandidater ved de kommende Valg til Nationalforsamlingen.

U.S.A.

Præsident Truman og Kardinal Griffin af Westminster — der i Øjeblikket opholder sig i Amerika som Kardinal Spellmans Gæst — er blevet udnævnt til Æresdoktorer ved Jesuiteruniversitet i Fordham, N. Y. 10.000 Mennesker dannede Spalier udenfor Universitetsbygningerne, da de to Berømheder ankom for at modtage Æresbevisningen.

le i Landet«, men alle de, med hvem han kom i Berøring, vil bevare Mindet om den vævre, veltalende og hjertevindende lille Præst og mangt et taknemmeligt Memento vil nu ved hans Død, ledsage ham paa Vejen til de evige Boliger.

Han hvile i Fred.

Academicum Catholicum 1896-1946

af Civilingeniør G. Wissum

Er Academicum Catholicum — eller »A. C.« som vi siger til daglig — blevet yngre med Aarene, eller er det blot os, der kun har kendt Stifterne som gamle ærværdige Gubber, der synes, at A. C. har forandret sig?

Sandheden er, at det var unge Mænd, der tog Initiativet til Indkaldelse af det stiftende Møde d. 27. Maj for 50 Aar siden. Det var Stud. mag. *Oscar Andersen*, Lieutenant *C. W. Behnke*, Cand. phil. *J. L. M. Hoffmann*, og Stud. med. *Svend Aage Rasmussen*, der havde allieret sig med Pastor *Anton Neuvel*, og det var Sv. Aa. Rasmussen, senere Godslæge paa Langeland, der paa Mødet motiverede Forslaget om at stifte

Sammenslutningen. Forening maatte den nemlig ikke hedde, man var angst endog for Ordet, det skulde være en Kreds om en Idé, den Idé, at det katolske Livssyn skulde kaste Lys over alle kulturelle Spørgsmaal, som man indhyrdes vilde kunne drøfte aabent og frit.

Samtidig ønskede man Lejlighed til at lære hinanden at kende, ikke mindst ønskede de unge Omgang med ældre akademisk dannede Trosfæller.

Sammenslutningen blev dannet og fik straks sit Navn »Academicum Catholicum«, et ypperligt Navn, der som en Fane har vist Vej, hver

Gang nogen — i den bedste Mening naturligvis — har foreslaaet at ændre Foreningens Karakter. Til Administratores blev valgt Forfatteren *Johannes Jørgensen* og Stud. med. *Sven Aage Rasmussen*, begge senere Æresmedlemmer af A. C.

Der var 16 Herrer til Stede paa det stiftende Møde, men Protokollen kender kun Navne paa de 7 — foruden de 6 nævnte ogsaa Cand. jur. Kgl. Translatør *P. Rasmussen*. Af dem lever nu kun 2, nemlig *Johannes Jørgensen* og *C. W. Behnke*.

A. C. har altid set det som sin væsentligste Opgave at arbejde paa den indre Linie: at hyde sine Medlemmer Mulighed for at

„Vesterhus“ i København, hvor A. C. gennem en Aarrække havde sit Hjem.

Pater Fr. Muckermann S. J.

in memoriam

I 1899 indtraadte den begavede unge Westfaler kun 17 Aar gammel i Jesu Selskab og indledte dermed faktisk den »Landflygtighed« — Jesuit-lerne var dengang forvist fra Tyskland — der skulde være hele hans Liv. Efter de filosofiske Studier i Holland sendtes han af sine Forsættede til Sct. Andreas Kollegiet i Ordrup; her opgjaldt han sig som Lærer samtidig med, at han — forøvrigt sammen med R. P. Reclor Küpferle i Stenogade — studerede ved Universitetet, hvor han i 1912 tog Magisterkonferens, kun 29 Aar gammel.

Varmeskrigen 1914—18 bragte ham som Fellpræst til Vilna, hvor han til Bochevikkernes store Raseri hurtigt vandt Indflydelse, idet han stillede sig i Spidsen for den stærkt betragtede katolske Befolkning og grundlagde en Arbejder-Liga. Stuttlieg blev han fængslet og maatte Maaned efter Maaned gennemgaa de russiske Fængslers Rødsler.

I Begyndelsen af Tverne naaede han tilbage til Tyskland og blev snart en af det katolske Tysklands mest betydelige Færeskikkelser. I en Aarrække kunde man faktisk ikke aabne et katolsk Tidsskrift — fra hvilket Land det saa end kom — uden at staa paa Nævnet Fr. Muckermann. Han udgav det fine litterære Tidsskrift »Der Gralle« samt »Katholische Korrespondenz« og var en meget yndet Taler, ikke mindst ved de store katolske Ungdomsmøder i Aarene indtil 1933. En saa betydelig Personlighed kunde selv sagt ikke undgaa Gseløspes Opmærksomhed, og tolv Aar før Royal Air-Forces Bomber Command ødelagde »Gralle«-Redaktionen i Münster, maatte Muckermann begynde det Exil, der ikke skulde afsluttes før Døden. Hans første Flugt gik til Wien, derfra til Holland, hvor han incoognito startede det af Nazisterne forhadte og frygtede Ugeblad »Der Deutsche Weg«. Derfra gik Vejen til det uopcoverede Frankrig. Hans sidste Tilflugtssted var Schweiz, hvor han i 1945 udsendte sin sidste Bog — skrivende og kæmpende til det sidste mod Bocheismerne og Nazisme.

Pater Muckermann var i Besiddelse af usædvanlige Evner samt en fremragende Taler. Den sidste Gang han besøgte København var i 1939, hvor han holdt nogle Foredrag i Teknologisk Instituttet. Han kom — selvfølgelig — i Flyvemaskinstilut. Han kom — selvfølgelig — Journalister med en og overraskede de Sportsmande paa Dansk, en Re-miniscons for Opholdet før Krigen.

1919 indledes af Jan Ballin, der foreslaar, at der til Lokalet anskaffes Kruetik, Vievandskar etc. og der paa Siden af det hænges et Skakspil savnes nogle yderligere Dambrikker. Administratoren svarer: »Kommer Tid kommer Raade. Lidt senere slaar der »Man jeg ikke faa en lidt mere fremtrædende Plads. Smødet ved Vinduet har en meget bedre Plads. Uheldige Livsvibe forhindrer, at jeg kan se af Medlemmerne. Niels Steno Professor anatomia« Hertil svarer Administratoren: »SKIK: Kilde: Ene Niels Vi gør dig her ved uforbeholden Undskyldning».

Hvov skulde f. Eks. tro, at Pastor Guy Benzou i sine unge Aar var en af de hyppigste »Kvænnter« i Ankeprotokol-len Bø, al Emil Frederiksen kunde skrive: »Nu hvor A. C.s souvenæ Kunstsmagsdommer befinder sig sendes for Alperne. Iurdehan maaske benytte Lej-

A.C.'s Brønde Formand, Civilingængen G. Wilm.

hvide og lig henge Paven (d. 1928) (Ses Billedet) op paa el passende Aar — og derpaa sende Skikkelser — og derpaa Medlems i en skaansom af det sketes. Eller at vilde tilstaa, at han savnet af Vækkere, deroppe len Bø og ogsaa være roses. »Jeg ville finde Behag (i) Kåte Wieserbrødet og Økonomaer» for laknemmelige Skiver (Stuttes maale Side)

Mens Studiekredsene hovedsagelig begger Vægt paa Tiegneelse og Uddybelse af en vis Viden, dyrkes Kommeralskabøl særlig paa Ture, Flerdagesudlugter Foraar og Efteraar til Asserbo, hvor St. Jørgens Stiftes Ferien-hjem velvilligt er blevet stillet til vor Raedighed, og sidst, men allernæst i den aarlige Sommer-lejr.

Takket være Biskop Suhr's varme Interesse for A. C. har hans Svoger og Søster Møller Hans Petersen og Frue stillet

Pater A. Mønsterg, S. J. gæst og Aar-række Sjælen i A. C.'s Liv.

deres Sportsbylle paa Lange til Raedighed for os i Uge hvor Sommer siden 1841 Sommerlejren er for de unge Livet er prami-til.

Atmosfæren er dansk og katolsk — fra Flagel sættes og den fælles Morgenbøn forud for den daglige Messe, som man kommer til at holde af som aldrig før, til Aftenen slutter med Kirkens Altæben Komplet.

Megel af den Fremgang der har været i de senere Aar, f. Eks. Stifstelse af Aarhus Afdelingen, har uden Tvivl sin Rod i det Fællesskab, Sommerlejrene har bygget op.

Ud af den første Sommerlejr sprang Ønsket om at mødes til en maanedlig Messe Aar rundt, og dette Ønske er siden prakti-

seret ved Akademikermessen hver 1. Søndag, som er blevet en Institution. Efter Messen samles man til kommeraltlig Samvær ved Morgenkaffen, og undertiden er der en Skovtur i Tilslutning dertil.

Ogsaa Retræter har vi haft, paa Jagtvejkløstret under Ledelse af Pastor Hubert Messerschmidt og i Trørdthus under Ledelse af P. Roos S. J.

Men vi mangler i København et Sled, hvor Kammeralskabøl kan udfolde sig til daglig. Vi har nok et Lokale. Men det trækker ikke, naar Medlemmerne selv maa fyre op med (vædte) Torv, før der overhovedet er til at være. Det skulde gerne indbyde dem til at komme i Firitmerne og se paa de fremlagte Tidsskrifter, læse en Bog, eller blot træffe Kammeraler. Forhaabentlig vil den Fond, som Jubilæet gerne skulde skænke os, hjælpe os til en god Læsning af denne vigtige Sag.

A. C. havde engang et Daglig-lokale i Vesterhus, og selvom Beliggenheden i Forhold til de Stæder, hvor Studenter færdes.

Pastor Berth Jensen

ikke var den mest idelle, saa viser baaede Gæstehogten og Ankeprotokol-len, at det i en Aarrække blev meget benyttet.

En Times Læsning i Ankeprotokol-len for Resten ikke kedelig.

Den første Ankeprotokol af

Forfatteren, Dr. phil. Johannes Jørgensen, A.C.'s første Formand.

lage Stilling til Tidens Problem-ud fra et katolsk Livssyn og at give dem Lejlighed til at færdes i et Milieu af ligesindede.

Det vil være svært at nævne noget Omraade af Kulturen, som ikke har været behandlet en eller mange Gange i A. C.s Levelid. Det har dels været de samme evigt aktuelle Spørgsmaal f. Eks. »Tro og Videne«, »Kunsten og Moralens, dels aktuelle for hver Tid, som f. Eks. i 1886: »Kirkens Stilling til Lig-brænding, i 1917: »Tanker om Krige«, i 1936: »Oxfordbævel-« »«, i 1943: »Katholicismen og det nationale«, i Foreåret 1948: »Førrædterens Strafe (af disse Grunde holdt i et privat Hjem).

Saa længe det kun var en lille Kreds, der samledes til Mederene, fik Dellagerne naturndvendigt lik personlig Kontakt med hinanden, men efterhaanden som For-eningen voksede, opstod der en Træng til at mødes i mindre Kredse om særlige Interesser, der for enkelte Vedkommende kunde være saa profane som Kardspil eller Skakspil, men som i Reglen drejede sig om bejere Ting, saasom Indføring i skolasisk Filosofi, de pavelige sociale Rundskrivelser, Litterære Emner o. s. v. Om saadanne Emner dannes Studiekredse, der samles f. Eks. hver 2. Uge og under Tidens fortsættelse gennem flere Halvåre.

for Pileskud: »Kunde Administratores ikke paa en lempelig Maade gøre »Herskerinden« opmærksom paa, at Hofbager Olsen paa Hjørnet — — — faar frisk Brød Kl. 18!!

Nogle af de hyppigst forekommende Navne fra de første Aar er A. *Mika* (Bror Mika), Aa. B. *Schmidt*, som var flittige Gæster i Lokalet. De fleste Anker vedrører Biblioteket. Bøger, der ikke er paa Plads. Forslag til Anskaffelser. De viser, at Biblioteket blev brugt!

Selv om Arbejdet paa de indre Linier var det vigtigste, har A. C. mange Gange taget ydre Opgaver op. For Eks. efter Forslag af Lægen *Peter Perch*, A. C.'s *Foredragsrækker*, der fra 1905 var en rig Kilde til Oplysning for alle interesserede, Katolikker og mange fremmede, og som i 1910 under *Mogens Ballins* Ledelse blev til »Den katolske Højskole«. Og *Valfarten til Haraldsted*, som efter Forslag af Billedhuggeren *Chresten Skikkild*, fandt Sted første Gang i 1920 og siden hvert Aar. Endvidere Benedikt-Jubilæet i 1929 og Augustin-Mindefesten i 1930, der blev fejret med offentlige Forelæsninger m. m. Og fra de sidste Aar offentlige Møder med Biskop *Suhr* som Taler om Spørgsmaal, der var fremme i Tiden.

Derudover har A. C. naturligvis sendt sine Medlemmer i Ilden ved mangfoldige Lejligheder, som Foredragsholdere f. Eks. for nylig i Serien om »Vort politiske Ansvar« som Skribenter i Pressen o. s. v.

I Tidens Løb er adskillig Bladvirksomhed inspireret af A. C.: Johannes Jørgensens »Katoliken«, Oscar Andersens »Varden« og i den nyeste Tid »Catholica«, efter at det fællesnordiske »Credo« var blevet rent svensk. Det sidste Skud paa Stammen er »Litterae«, det eneste, som A. C. selv har været Ud giver af, et duplikeret Medlemsblad, som foruden Mødemeddelelser bringer Foredragsreferater, Nyt fra Ind- og Udland om katolske Forhold og Studenterrørelser — og saa personlige Nyheder. Det Blad venter vi os meget af, og saa som Bindeled mellem A. C.

og Provinsmedlemmerne, som vi før havde alt for lidt Kontakt med.

A. C. er ganske vist en lille Forening. Men i Forhold til Medlemstallet er dens Virksomhed ikke ringe — og den kan blive større. Vi haaber bl. a. af Jubilæet, at det vil vise nogle af de katolske Akademikere, som endnu ikke har fundet deres Plads i vore Rækker, Vejen til os.

Vore Feriehjem

Yderligere modtaget 25 Kr. fra Otto Barfred. Hjertelig Tak! Med det hidtil indkomne ialt Kr. 234. Om tre Uger har vi Ferien, og endnu er kun en lille Brøkdal af de nødvendige Penge indkommet. Det samme gælder Rationeringsmærkerne. Selv af Brødmærker har vi kun faaet en ringe Del af, hvad vore Venner plejer at have tilovers til os. Alle Bidrag og Mærker modtages med Taknemlighed af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Pastor Dutschkes Fødselsdag

Tirsdag d. 14. Maj fejrede Pastor Josef Dutschke, Silkeborg, sin 70 Aars Fødselsdag.

Om Formiddagen mødte en Deputation fra Menigheden med en Mappe med Adresser og et Beløb paa 200 Kr. som Gave. Om Aftenen samledes Menigheden med Fødselaren til fælles Kaffebord i en af Sct. Joseph-Søstrene smukt pyntet Sal. Dr. Gløet holdt en hjertelig Tale til Fødselsdagsbarnet og takkede ham for de Aar, han havde været Sognepræst i Silkeborg, og sammenlignede ham med Sædemanden, der saaede sin Sæd, nogle af Sædekornene faldt i stenet og ufrugtbart Jord, medens andre faldt i god Jord og voksede op og bar Frugt. Bagefter fremdrog Doktoren mange muntre Minder fra de 11 Aar, Pastor Dutschke har været i Silkeborg, og efter megen Skæmt og Tale sluttede Aftenen med at vor Organist Frk. Johansen spillede og Menigheden sang: »Byg paa Gud i Nød og Fare«. Saa stod Pastoren op og takkede den trofaste Flok af Menigheden, som altid mødte op, og takkede ligeledes for al den Opmærksomhed, som var vist imod ham, og til Slut gik Pastoren selv til Orglet og spillede, mens Menigheden sang: »Allid frejdig«, og hver gik saa til sit, efter at have tilbragt et Par gode og fornøjelige Timer sammen.

BØGER

»Catholica«

I det nye Hefte — 3. Aargang Nr. 2 — af »Catholica« behandler P. Roos Emnet: Existentialfilosofiens Baggrund — det europæiske Menneskes Hjemløshed. Heftet indeholder endvidere bl. a. Ordlyden af Pave Pius XII's Juletale (1945) til det Hellige Kollegium, Davy's fine, lille Skizze »Døden« (i Oversættelse ved Ellen Nielsen) samt en Række interessante Smaatinger under Rubrikken Miscellanea.

»Salmonsens Leksikon-Tidsskrift«

har paabegyndt sin 6. Aargang. Det første Hefte indeholder bl. a. Artikler om det ny Tillæg til Borgelig Straffelov, Chokbehandling, Plastics, Krigskirurgi, Ødelæggelsen og Genopbygningen af Rønne og Nexø samt en Række aktuelle Biografier.

»De fem lange Aar«

Det nye Hæfte af »De fem lange Aar« (Gyldendal) Danmark under Besættelsen, indledes med et omfattende Udlandets Anerkendelse af Danmarks Frihedskamp. Tyskerne søgte af al Magt og med alle Midler at knuse den danske Modstandsbevægelse under Ledelse af den højere Pancke. Om Morgen den 6. Juni 1944 var den allierede Invasion paa det vesteuropæiske Kontinent en Kendsgerning, og Danmarks Stilling hertil og Begivenhederne, der fulgte efter, er udførlig skildret. Hæftet slutter med de første Linier om Besættelsestidens største Demonstration, Folkestrejken Juni-Juli 1944.

En kunstnerisk Indsats

I Januar Maaned 1945 blev Ad. Holsts Fabriker i Aalborg jævnet med Jorden ved flere Bombeeksplosioner.

Sct. Maria Kirke, som er Fabrikens nærmeste Nabo blev ramt af Bombesplinter, hvorved bl. a. 3 Glasmalerier i Kirkens Sydside blev indtil 50 % ødelagte.

Visse sjældent smukke Glasmalerier, der forestillede: »Jesu Daab«, »Behudelsen« og »Sct. Petrus« var oprindeligt fremstillet i Berlin; men under de nuværende Forhold var det utænkeligt, at en Rekonstruktion kunde ske derfra. For ca. et halvt Aar siden overdrog Sognepræsten det vanskelige Arbejde at rekonstruere Glasmalerierne til vor

Trosfælle, den dygtige Kunstmaler Hermann O. Petersen, som jo i sin Tid foretog den kunstneriske Udsmykning af Sct. Kjelds Kapel i Viborg og af Kapellet i Frederikshavn. Det var ingenlunde nogen let Opgave Hermann O. Petersen her paatog sig, vanskelig derved, at store Partier af Figurerne var borte, han maatte rekonstruere efter Hukommelse og Inspiration, indleve sig i den oprindelige Kunstners Streg og Stil. Men han gik til Arbejdet med Alvor og den rette Forstaaelse. Svært var det ogsaa at fremskaffe det rigtige Glas og Glasfarverne. Sammen med Glarmester L. C. Reinert, Aalborg, gennemtravedes saa at sige samtlige nordjydske Glaslagre.

Men Kunstneren havde en heldig Haand, det lykkedes ham virkelig at genskabe de skønne Glasmalerier i deres oprindelige Skikkelse, saaledes at — absolut ingen — kan se, at de nogen Sinde har været ude for Overlast, vel den største Kompliment til Kunstneren.

Under en Samtale vi havde med Hermann O. Petersen — som er en uhyre beskeden Mand — vilde han ikke høre Tale om hans egen Indsats, men derimod fremhævede han Glarmester L. C. Reinerts store og dvøtige Arbejde ved at tilskære og samle Glasdelene, og sin Glæde over, at den spændende Brænding af Glassene, foretaget af Firmaet P. M. Sørensen i Aarhus, var forløbet saa glat.

Nu da Opgaven er løst, skal der fra Menigheden lyde en varm Tak til Hermann O. Petersen og hans dygtige Medarbejdere for, at dette vanskelige Arbejde er bragt til en lykkelig Afslutning.

N. K. B.

Samfundsordning af Platon og Mores.

Men det vi i Dag forstaar ved det kommunistiske Parti er en Viderebygning af det ideologiske Grundlag af Marx' og Engels' økonomiske, politiske og filosofiske Lære. Denne Lære ser man i Dag gennemført i Teori og Praxis i Sovjetunionen.

Karl Marx (1818—83) var Tysker af Fødsel. Efter at have afsluttet sine Universitetsstudier blev han Journalist, men maatte paa Grund af Forfølgelser emigrere, og tilbragte derfor det meste af sin Tid i Udlandet. I Aaret 1847 udgav han i Forbindelse med Friedrich Engel (1820—95), der ogsaa var Tysker, det kommunistiske Manifest. Sene-

re udgav han »Das Kapital« og andre Bøger omhandlende samme Emne.

Disse Skrifter, den saakaldte videnskabelige Socialisme, bedre kendt under Benævnelsen Marxismen, er optaget af saavel Kommunisten som Socialdemokrater, og danner i det væsentlige Grundlaget for disse Partiers Program, selvom de i deres Udformning ganske vist er naaet til forskellige Resultater.

Uenigheden mellem de to Partier, man behøver her blot et Øjeblik at minde Valgkampen før det sidste Folketingsvalg i Efteraaret 1945, synes paa det afgørende Punkt at dreje sig om Udviklingens Gang, om Overgangen fra det kapitalistiske til det socialistiske Samfund.

Vore Aarhus Spejdere

Lidt om Kommunismen

ved F.H.

Mand og Mand imellem, i Tidsskrifter, Ugeblade og Dagbladenes Ledere har vi efterhaanden læst en hel Del om Kommunismen.

Ogsaa i dette Blads Spalter har vi truffet Indlæg, behandlende dette Emne.

I dette og følgende vil jeg prøve at give en mindre Fremstilling af det kommunistiske Program, baseret paa det kommunistiske Manifest og dets Idéer, alt betraget med de Kommentarer, som vor Kirke i Tidens Løb har fremkommet med til dette Emne.

Før først at forstaa Kommunismen, maa man sætte sig ind i dens historiske Baggrund og Opstaaen.

Selve Ordet Kommunisme er Latin, og betyder Samfundssystem, opbygget paa den kollektive Ejendomsret.

Allerede i gammel Tid er der blevet gjort Udkast til en saadan

Det kan ikke siges at være tit, at Ugebladets Læsere erfarer om den katolske Spejdertrop i Aarhus, Sct. Clemens Tropic.

Vi ligger dog ingenlunde paa den lade Side, selv om Tiden har budt paa adskillige Vanskeligheder. Troppen mønstrer for Tiden kun en lille Snes Spejdere, men til Gengæld er Ulveflokket blevet genstartet med Erna Dudzinski som Flokfører og Anna Hass som Flok-assistent, og det varer vel ikke længe, før de første Spejdere kan rekrutteres fra Flokken. Troppen har desuden været ude for Tropsførerskifte, idet Iwar Dudzinski paa Grund af sine Studier har maattet overlade Posten til Werner Nystrøm Fick.

Disse Forhold har dog ikke gjort sig mere gældende, end at Troppen i Aarhus Skov Kolonnes Høldagsløb i Foraaret blev Nr. 1 blandt de deltagende Tropper. Den ene af vore Patruljer, »Viberne«, erobrede

1. Pladsen og den dermed udsatte Sølvplade, medens »Spætterne« blev placeret som Nr. 6. Disse vore Patruljers fine Placeringer gjorde, at Troppen vandt Sølvpladen som bedste Trop i Kolonnen.

Selve Patruljearbejdet er for Tiden helliget Divisionens Foraars-turnering, der i Aar vil blive afholdt ved Kalø. Som Træning til denne Turnering arrangerer Troppen det traditionelle, halvårlige »Hjortetaksløb«, hvor Patruljerne kappes om Sejrstrofæet, en Hjortetak, hvori der er graveret de Patruljers Navne, der i Tidens Løb har vundet Takken.

Det er Troppens Haab at kunne komme med til den store Korpslejr paa Ermelundssletten til Sommer. Da Troppen sikkert ikke kan stille mere end en halv Snes Spejdere til Lejren, vil den muligvis blive slaet sammen med den katolske Trop i København, I. Absalon. Franz Stellfeld.

FILM

DSB-Kinos danske Revy havde frængslende Billeder fra Rinnan-Processen i Norge, endvidere ser man en fremragende engelsk Kortfilm om Luftforsvaret, hvor især Natbilleder af V-Bomberne saa betagende ud. Saa var der en smuk Naturfilm fra U. S. A., endnu et Par Ugerevyer og en Tegnefilm »Indian Serenade« af ham, der lavede den pudsige Film om Drengen og Hunden, som vi saa foran »Guldfeber«. Hunden var ogsaa med denne Gang.

Nora og Atlantic havde 13.-5. Premiere paa »Bravo Mr. Bunting« (Salute John Citizen), der er bygget over to Romaner af Robert

Greenwood. Det er en Hyldest til den lille almindelige Englænder og hans Familie, til deres Opførsel under Krigen, til deres Indsats i den fælles Sejr. Joh, det er set før, men ikke før saa godt. Det er en dejlig Film! Edward Rigby har saa utrolig godt truffet Mr. Buntings Type paa Kornet, at man bryder sit Hoved med, hvor man dog har truffet ham før. Hans pertentlige Mørklægningsselskab og Lys-Sparsommelighed og Borgersind har vi alle mødt netop saadan. Og hans Indsats som Brandvagt har det menneskelige, muntre Element, der sætter Situationen i Relief. Ogsaa hans Forhold til Børn og Forretning er smukt og rigt skildret. Men skønnest er Scenerne, hvor den ene Søns Bryllup foregaar i en Kirke, som Natten i Forvejen er sønderbombet af Tyskerne. Filmen kan — trods sentimentale Indslag, navnlig tilsidst — anbefales som endog usædvanlig seværdig.

Palads havde samme Dag Førsteopførelse af den store franske Film »Den evige Længsel« (L'éternel retour), der af Forfatteren Cocteau er bygget over det gamle Sagn om Tristan og Isolde, og af Jean Delannoy er iscenesat som en Lovsang til den uudslukkelige Kærlighed. Den spillede i stiliseret Form, i langsomme, plastiske Scener, intenst fotograferet, men uden realistisk Liv, og det har bragt en Række Kritikere til at tage Afstand fra Filmen som noget krukke og skabagtigt. Synspunktet er ret ufrugtbart, for det første da Filmen maa ses i Forhold til de overalt i Verden opdukkende stiliserede Spillefilm (Henrik V, Rid i Nat, Ivan den Grusomme, Vredens Dag), og for det andet, da netop det urealistiske Spil kan give Filmen en *timbre* af Evighed, Patos, af Mægtighed, som er den realistiske Film nægtet. Det bliver Teater, siges der. Man kan med lige saa stor Ret sige, at det bliver Film. Hører De til dem, der med god Vilje interesserer Dem for Eksperimenter, saa er for Dem »Den evige Længsel« muligvis Aarets betydeligste Film. I alle Tilfælde bør vi være taknemmelige over, at et saa ejendommeligt, filmisk Mesterværk er kommet frem paa en københavnsk Biograf. Det er en af Filmkunstens Milepæle.

Bjørn Rasmussen.

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler. Kirker. Skoler etc. - Bedste Referencer.

Reformationen i psykiatrisk Belysning

Paul J. Reiter **MARTIN LUTHER**

En psykiatrisk-historisk Studie

I dette Værk af den kendte katolske Overlæge ved Kommunehospitalet i København anlægges der et nyt Syn paa Luther og hans reformatoriske Værk. Dr. Reiter gennemgaar i Detailler Luthers legemlige og sjælelige Sygdomshistorie og prøver at vise, at hans religiøse System i alt væsentligt var et Resultat af hans Sygdomsudvikling. I et afsluttende Kapitel bestemmer Dr. Reiter Luther som en Forudsætning for det nazistiske Tysklands national-religiøse Ideologi.

Bind I-II Kr. 28,00

WESTERMANN

Processionen i Horsens

Ved Kristi Legemsfestprocessionen i Horsens Søndag den 16. Juni er det højerværdige Hr. Sognepræst K. Jaworski fra Fredericia, der baade prædiker i Kirken og holder Foredrag ved Eftermiddagsmødet i Sølysts Park Kl. 3½. Prisen for den Middag, der kan faas paa Sølyst straks efter Processionen, er 3 Kr. 25 Øre pro persona. Middagen maa være bestilt i Forvejen ved Indsendelse af Navn og Penge til Monsignore I. Olrik, Katolsk Sognepræst i Horsens, Postgiro 7964, senest 2 Dage før, altsaa Fredag den 14. Der kan faas Kaffe og Sodavand.

D. K. K. F.

Majstævne i Trørød

Søndag d. 26. Maj. Tog fra Hovedbanegaarden Kl. 9,20, i Vedbæk 10,11, Rutebilsforbindelse til Trørødhus 10,15. Der finder ingen Messe Sted. Madpakke til hele Dagen samt Sukker medbringes. Kaffe og andre Drikkevarer faas derude. Samvær med Sang, Foredrag evt. Oplæsning. »Sct. Olav«s Redaktør Fru Eva Dithmer-Vanberg fra Oslo vil muligvis komme til Stede og tale. Enhver katolsk Kvinde er velkommen. Tag Sangbogen med.

Sommerens Retræter m. Højskole

Retræten paa Dalum Kloster for Damer finder Sted i Dagene 11.—18. Juni. Pater Groteclaes S. J. aabner Retræten den 11. om Aftenen. Der er Fællestuer a 30 Kr. Husk at medbringe Lagner, Haandklæder, Serviet og Rationeringsmærker. Tilmeldelse sker til Fru Direktør Filus Larsen, Sct. Knuds Kirkestræde 15, Odense.

Retræterne i Trørød

Fra 18.—25. August under Ledelse af Pater Boerrigter S. M. M. — Endnu Pladser paa Sovesal à 25 Kr. Fra 26. Aug.—2. Sept. under Ledelse af Pater Coenen S. J. Pladser paa 3-Sengsstue à 30 Kr. og paa Sovesalen. Tilmeldelse sker helst skriftligt til *Grevinde Scheel, Sekretariatet, Pileallé 23 A.*

S. M. D. M.

Generalforsamling med efterfølgende Fællesspisning og Keglespil Onsdag d. 29. Maj Kl. 20 i Berejstes Hus, Emiliegade. Tilmelding hos Formanden, William Nielsen, Hjelmsgade 5, 1.

K. U. K. Frederiksberg.

Lørdag d. 25. Maj 1946 Kl. 19,30 Møde. Redaktør Rosenkilde-Nielsen: »En Rejse til det store Bananblad«. Amatøraften med Konkurrence. Lørdag d. 1. Juni 1946 stor Foraarsfest! Foraarskantate. Tale af Pater Johs. Samuelsen S. J. Munter Cabaret. Deltagelse: 1 Kr. Mød alle op og tag jeres Venner eller Veninder med!

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 25. Maj afholder vi vort sidste Møde i denne Sæson. Hvert Medlem medbringer Madpakke og Drikkevarer. I Aftenens Løb vil der blive Causeri, og vi faar Lejlighed til at faa os en Svingom. Mødet begynder med Majandagt Kl. 20,00.

Onsdag d. 5. Juni, Grundlovsdag, arrangerer vi Cykletur, reserver derfor allerede Dagen nu. Nærmere Program i næste Uge.

Lørdag d. 13. April afholdt Klubben Generalforsamling. Den nyvalgte Bestyrelse, der har konstitueret sig paa et Bestyrelsesmøde, kom til at bestaa af følgende: Erik Simonsen (Formand), Jørgen Pruser (Næstformand), Bjørn Elling (Kasserer), Tove Pedersen (kvindelig Leder), Oda Rasmussen (kvindelig Vikar), Grete Hansen (Sekretær), Inge Paatz (Assistent).

K. U. K. Ordrup

Lørdag d. 1. Juni afholder vi Sommer- og Afslutningsfest, hvortil Menigheden og de øvrige K.U.K. Klubber er inviteret. Billetten koster Kr. 2,—, og Programmet vil blive følgende: Amager K.U.K. opfører Skuespillet »Der kommer en Dag«, og senere vil der være Dans i Salen. Første Del af Festen finder Sted i Haven, hvis det er godt Vejr. Traktementet er Pølser og Øl. Billetter faas hos Bestyrelsen. (Bemærk! Det bliver den 1. Juni alligevel).

Bestyrelsen.

BOGNYT

Breviarer

For første Gang i flere Aar har vi faaet Breviarer hjem. Vi kan tilbyde Dem følgende Udgaver, som haves paa Lager. (Alle med nyeste Fester).

Breviarium Romanum, Skind og Guldsnit. I—IV. Format 16°. Kr. 186.00.

Breviarium Romanum, Skindryg og Guldsnit. I—IV. Format 16°. Kr. 159.00.

Breviarium Romanum, Skind og Guldsnit, I—IV. Format 48°. Kr. 128.50.

Ny Bønnebog for Ungdommen

Køb den nye Bønnebog for den katolske Ungdom.

Oremus, rødt Shirtingsbind ... 5.50
Oremus, blaåt Skindbind ... 10.50

Nye engelske Bøger

Hawkins: A Sketch of Mediaeval Philosophy. 143 S. 7.20

Christopher Dawson: The Making of Europe. 230 S. 19.20

Ralph Russel: Essays in Reconstruction. 175 S. 12.60

Et Par svenske Bøger

Niels Beskow: Livsteken eller Dödstecken. 14 S. 0.60

Sune Lindqvist: Norden och Ansgar. 245 S. 2.50

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67. Palæ 4777. Giro 81851

Køb
**PAULUS-
KREDSENS**
Bøger

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
Benzon
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det først Sidelallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Maj-Juni.

26. S. 5. Søndag e. Pauske (590—43); 2. Bøn: St. Filip Neri (917), 3. Bøn: St. Eleutherius (918), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (518).
27. M. Bededag (594—44); 2. (violet) Bøn: St. Beda (919), 3. Bøn: St. Johannes I ([9]), 4. Bøn: For Paven; Præf. (518). — Eller: (hvid) St. Beda den Ærværdige (919); 2. Bøn: Bededagen (595), 3. Bøn: St. Johannes I ([9]), 4. Bøn: For Paven; Præf. (518); sidste Evang.: Bededagens (596). — Hvor der holdes Procession, læses Bededagens Messe, som ovenfor.
28. Ti. St. Augustin (920); 2. (hvid) Bøn: Bededagen (595), 3. Bøn: For Paven; Præf. (518). — Hvor der holdes Procession, læses (violet) Bededagens Messe (594—44); 2. Bøn: St. Augustin (920), 3. Bøn: For Paven; Præf. (518).
29. O. Vigilie (598); 2. Bøn: St. (hvid) M. Magdalene (922), 3. Bøn: Bededagen (595), 4. Bøn: For Paven; Præf. (518). — Eller: (hvid) St. Maria Magdalene af Pazzi (922); 2. Bøn: Vigilien (591), 3. Bøn: Bededagen (595), 4. Bøn: For Paven; Præf. (518); sidste Evang.: Vigiliens (598). — Hvor der holdes Procession, læses (violet) Bededagens Messe (594—44); 2. Bøn: St. M. Magdalene (922), 3. Vigilien (591), 4. Bøn: For Paven;

Sommermarkedet i Brønshøj

Nu ruller Tæppet snart op for det traditionelle Sommermarked i Brønshøj. Hvem vil ikke være med i Aar — enten som Besøgende med en spækket Pung — eller ved at sende Gaver til Boder og Tombolaer. Vi er glade ved alt tænkeligt — ogsaa Tøjrester af alle Farver og Arter. Vi kan endnu naa at faa flittige Hænder sat i Arbejde og faa gode Gevinster fremstillet. Og saa skal det allerede her røbes, at der bliver Optræden af Artister, af Sangere baade Børnekoret fra Centralskolen og Kor af unge Polakker. Der bliver Biografteater med lystige Numre og Trylleforestillinger og endeligt et Causeri ved H. D. T. K. Ingen maa holde sig tilbage. Der skal endnu gøres et stort Arbejde for at det kan fylde godt i St. Antoni Kirkekasse og i

- Præf. (518); sidste Evangelium: Vigiliens (598).
30. T.*) KRISTI HIMMELFARTS (hvid) DAG (600—45).
31. F. St. Angela Mericia (923); (hvid) 2. Bøn: Oktaven (600), 3. Bøn: St. Petronilla ([67]); Præf. (519).
1. L. i Oktaven (600—45); 2. (hvid) Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven; Præf. (519).
2. S. i Oktaven.

*) Torsdag den 30. Maj, Kristi Himmelfarts Dag, er sidste Dag for Opfyldelsen af det 5. Kirkebud: *Du skal mindst een Gang om Aaret, nemlig i Paasketiden, modtage den hellige Kommunion.* — Opsæt ikke Skriftemaalet til den sidste Dag!

INDBYDELSER

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet „Athene“

Svanemosegaardsvvej 4 · C. 11. 313

Fondet for den nye Kirke. Gevinster og Gaver kan afhentes ved Opbringning til Bella 1700.

Vel mødt paa Sommermarkedet!
Sognepræsten.

Til alle Sognepræster m. fl.

Meddelelser til Ugebladets Liste over Sommerens Gudstjenestetider bedes sendt os senest d. 10. Juni.

Retræte for Pædagoger

paa Rygaard fra 3. August Kl. 18,30 til 8. August om Morgenen under Ledelse af Pastor Messerschmidt. Betaling 20 Kr. Rationeringsmærker og Lagner medbringes. Tilmeldelse til Priorinden paa Rygaard, Bernstorffsvej 54, Hellerup, senest 15. Juni.

BOGHYLDEN

Bøger, der haves paa Lager:

Newman: Apologia pro vita sua	Kr. 9,00
Newman: Centenary Essays	12,60
John Moody: John Henry Newman	18,00
Sheed: Ground Plan for Catholic Reading	1,20
C. C. Martindale: The Vocation of Aloysius Gonzaga	12,60
Gerald Vann: The Divine Pity	10,20
Fonseca: Maria spricht zur Welt	5,05
Otto Walter: Pius XII. Leben und Persönlichkeit	6,75

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 · Kjøbenhavn K
C. 2453 · Lokal 5 og 22

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkeborfsgade 34-36
Tlf. 778 - 728

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammenstillet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Iredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Kl. 11-12, Lørdag undtaget

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvarialet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 · TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

**Musikaften i
St. Therese Kirke**

Som tidligere omtalt, er der i St. Therése Kirke i Hellerup for faa Aar siden opstillet et nyt Orgel, hvis Disposition har vakt Interesse i vide Kredse.

Fredag den 24. ds. Kl. 20 vil der blive en særlig god Lejlighed til at høre Orglet, idet der med velvillig Assistance af saa kendte Kunstnere som Organisten Karl Johan Isaksen, Violinisterne Niels Borre og Eivind Andersen og Cellisten Erling Løsekraut afholdes en Musik-aften, hvor der udføres Værker af Joh. Seb. Bach, Händel, Buxtehude, Beethoven og Raasted.

Indtægten ved Koncerten gaar til Orglets Afbetaling.

Vi skylder de betydelige Kunstnere, at de kommer til at spille for fuldt Hus, og da Programmet vil

bringe en herlig musikalsk Oplevelse, anbefaler vi alle forud at sikre sig Billetter, der à Kr. 2,50 kan faas i St. Ansgars Boghandel og Forlag, Bredgade 67, Katholsk Boghandel, Stenosgade 3, samt paa Kirkens Kontor, Bernstorffsvej 54. -- Hvis der ikke forinden er udsolgt, vil resterende Billetter blive solgt ved Indgangen før Koncertens Afholdelse.

Bønnens Apostolat

Intentioner for Juni: For hele den til Jesu og Marias Hjerter indviede Verden. -- At Soldaternes Ophold i Missionslande maa bidrage til Troens Udbredelse.

St. Ansgars Kirke

Mandag 27., Tirsdag 28. og Onsdag 29.: Bededage. Kl. 8: Bededagsprocession og Højmesse. Torsdag 30.: Kristi Himmelfartsdag (befalet). Kl. 10: Pontifikalmesse. Efter Messen meddeler Biskoppen Konfirmationens hellige Sakramente. Konfirmander bedes henvende sig i Kirkens Kontor.

Søndag 2. Juni fejres A. C.s Jubilæum med Pontifikalmesse i Sct. Ansgars Kirke Kl. 8. Der bliver kun

Adgang mod Forevisning af Kort. Menighedens Medlemmer bedes derfor komme til Messerne Kl. 7 og Kl. 10. Kl. 19½: Andagt.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 26. Maj Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongr. Mand. 27. Maj Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 30. Maj Kl. 19,30 afslutter Mændenes Kongr. sine Møder.

St. Antoni Kirke

Torsd. 30. Maj Kl. 8 Højmesse, Kl. 11 stille Messe.

St. Knud Lavards Kirke

Sønd. 26. Maj Kl. 14 Konfirmation.

St. Andreas Kirke

Søndag d. 26. Maj Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 9¼ Biskopsmesse m. Konfirmation. Ingen Messe 11¼.

Katolskji Radioen

Onsdag d. 29. Maj Kl. 17 læser Skuespiller Poul Müller i Radioen Pater Martindales Novelle »Skyen«.

FORSIKRINGS-COMPAGNIET
FOR
KONGERIGET-DANMARK %
Amaliegade 31
C. 10 093 København K Giro 21 07

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

<h2>Holbæk</h2>		
<p>D. Steinecke Hansen Malermester Blegstræde 13 . Tlf. 387 Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Holbæk Eksprestrykkeri Algade 22 . Telefon 10 30 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>	<p>Holbæk Materialhandel Sygepleje- og Børneplejartikler Algade 33 . Telefon 32 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 11 37 . Holbæk Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Handelskompagniet Aktieselskab - Telefon 990 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>A. P. Pedersen Muremester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial - Delikatesser Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A-S Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsant. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

<p>Horsens</p> <p>Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed</p> <p><i>Wittrup</i> HORSSENS TEXTILLAGER</p>	<p>Aarhus</p> <p><i>MEJERIE</i> <i>Vesterbro</i></p> <p>Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester . Konditor Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Vejle</p>	<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-S Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Aalborg</p>	<p>Fodtøjsforretningen Borgergade 34 . Tlf. 1406 Alt i Fodtøj: Sko, Træsko, Hjemmesko, Træskostøvler samt Sandaler. Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>Kaj Larsen Jernbanegade 3 . Tlf. 5610 Brød . Mælk . Konfekture Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 3712 Kolonial . Vin . Tobak . Konserver Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>E. Holmsberg Kastetvej Isenkramforretning Kastetvej 51 . Tlf. 1395 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>"Dania" Flormel — overall</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen . Telefon 301</p>	<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 Tricotage og Herrelingeri</p>
<p><i>Mathias Christensen</i> TELF: 1556 ABSALONSGADE 14</p> 	<p>M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p><i>Køb Hjemmets Udstyr hos</i> Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udlærer Arb. v. Kamillianerklinikken</p>	<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. i St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>	<p>C. Clausen Wrang Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød, Flæsk og Paalæg Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Klinikken .</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>

Katolsk Ugeblad

2. Juni 1946
94. Aargang
Nr. 22

A. C.'s Festligher

A. C.'s engelske Gæst

Monte Cassino genopstaar

Pater Schalk død

PRÆSIDENT TRUMAN OG KARDINAL GRIFFIN fra Westminster modtog for nylig — som meddelt tidligere i »Urbi et Orbi« — Æresdokortitlen ved Jesuitternes Fordham Universitet i New York. Ovenfor ses Præsidenten ringe med Universitetets Fredsklokke, en Gave fra Admiral Nimitz. Klokkeren har været i Brug paa et janansk Hangarskib.

Hvad virkelige Kristne ikke forveksler

Af et Hyrdebrev fra Kardinal Saliège, Ærkebiskop af Toulouse

De, som tror paa mig — siger vor Herre — skal gøre disse og endnu større Ting.

Ja, som Kristne er de forlenet med en uovervindelig Kraft,

Naaden, de er Sendebud for en universel Lære, som henvender sig til hele Verden, og de er i Besiddelse af et Liv, som er Delagtighed i Guds eget Liv. Derfor

er de mere end nogensinde kaldet til at udbrede Sandhed, Retfærdighed og Kærlighed i Verden.

Jeg taler om de virkelige Kristne, som lever Troens Liv og forstaar at skelne det væsentlige fra det mindre væsentlige. De forveksler ikke det timelige med det evige, ikke Andagten med Guds frygten, ikke Knæleskammen med Alteret, ikke Korkaarer og Kærter med Syndsforladelsen, ikke Spindelvæv med Helligdommen, ikke Statuer med det højhellige Sakramente, ikke et politisk Parti med Kirken, ikke en verdslig Øvrighed med Sognets Præst, ikke en Journalist med en Profet, ikke en Check med Himmeriges Port, ikke Had til Mennesker med Kærlighed til Gud, ikke Ægteskab med Skilsmisse, ikke Løgn med Sandhed, ikke Propaganda med Apostolat, ikke Fornøjelser med Liv, ikke en social Reform med Ladhed, ikke Frihed med Statsabsolutisme, ikke nyttig Handel med Røveri, ikke Borgeren med Slaven, ikke Autoritet med Knipler, ikke Ateisme med Fremskridt, ikke Bagtalelse med Dyd, ikke Hævn med Retfærdighed, ikke Mennesket med Gud, ikke et empirisk Fællesskab med Kærlighedens Samfund, ikke Staten med det Absolute.

Jeg taler om de virkelige Kristne. De ved, at Mennesket ikke er et isoleret Individ, men

(Fortsættes Side 348)

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545
Leverandør til katolske Sygehuse

Kedler ☆
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne
Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Gaa i »AKA« Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/3 kg.
Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Magasin Ando Halleservice

Cort Adalersgade 10
Damenhatte ompresses
Altid hurtig Levering

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Koloniul en gros
Ryesgade 106
Telefon Central408

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

MIZAR *flor*

L. E. LARSEN

Nørrebrogade 206

Sommerska

VITO
det ved man
hvad er
Skurer let
renser godt
SKAALUNDS SÆBEFABRIKER
KOLDING

Academicum Catholicums 50 Aars Jubilæum

Den engelske Gæst, Mr. A. C. F. Beales

FESTLIGHEDERNES PROGRAM

Lørdag den 1. Juni

Kl. 19,30. Aabent Hus hos Formanden, Civilingeniør *Gotfred Wisum*.

Søndag den 2. Juni

Kl. 8,00. *Pontifikalmesse* i Sct. Ansgars Kirke. (1. Koralmesse: *Lux et origo*). Hs. Excellence Biskop *Th. Suhr* celebrerer Messen og prædiker. Der kan kommunikeres i Messen. Kun Adgang mod Forevisning af Kort. Kort til tiloversblevne Pladser kan Lørdag d. 1. Juni faas i St. Ansgars Boghandel.

Kl. 10,30. Morgenkaffe i Haandværkerforeningens Lokaler, Dr. Tværgade 2, København K.

Kl. 15,00. *Festmøde* i Haandværkerforeningens Lokaler. Herunder vil Lektor ved Kings College, London, *A. C. F. Beales* M. A. tale om »The catholic church and international order«.

Kl. 19,00. *Selskabelig Sammenkomst* med Fællesspisning og Dans i Haandværkerforeningens Lokaler.

Mandag den 3. Juni

Kl. 9,00. *Recileret Messe* i Sct. Augustins Kirke. Messen celebreres af Pater *H. Roos* S. J., og Pastor *Hubert Messerschmidt* prædiker. Derefter Morgenkaffe i Klostret.

Kl. ca. 11,00 sammesteds. Korte *Beretninger fra de nordiske Broderforeninger*. Drøftelse af Muligheder for Samarbejde.

Kl. 19,00. *Selskabeligt Samvær* under studentikose Former i »Kongekilden« ved Klampenborg.

Tirsdag den 4. til Lørdag 8. Juni

I Tilslutning til Jubilæet: Kammeratligt Samvær i St. Jørgens Klubs Sommerhus i Asserbo.

A. C.'s engelske Gæst, der holder Foredrag ved Søndagens Festmøde, er en yngre Mand, der allerede har slaaet sit Navn godt fast i den internationale akademiske Verden. Han er født i 1905 og uddannet ved Kings College i London, hvor han nu selv er Lærer. To og tyve Aar gammel blev han M. A. med Historie som Fag og efter et Par Aar som Skolelærer blev han Lektor i Historie ved University College, Swansea. I 1935 traadte han over til den katolske Kirke og paabegyndte samme Aar sin Gerning som Lektor i Pædagogik ved Kings College.

Mr. Beales Forfatterskab omfatter først og fremmest et Par Standardværker om Fredens internationale Problemer. Før han blev Katolik skrev han (1931) »*The History of Peace*«, hvori han gennemgaar de organiserede Fredsbævegelsers Historie. Og lidt ind i den sidste Verdenskrig (1941) udkom i »Penguin«-Bøgernes Kæmpeoplæg »*The Catholic Church and International Order*« — det samme Emne, han taler om her i København. Det særlige ved denne Bog er, at Forfatteren ikke blot viser et indgaaende Kendskab til katol-

ske Forfattere fra de ældste Tider til de mest moderne, hos hvem man finder Kirkens Stilling til Samfundets Problemer, specielt til Nationernes internationale Samfund behandlet — men i Bogens første Del er Optakten til den 2. Verdenskrig, betragtet fra det katolske Diplomatisk Synspunkt, fremstillet med et Væld af detaljerede Oplysninger, som ellers er meget vanskeligt tilgængelige. Her taler en Mand, der er enestaaende vel informeret om den mest aktuelle politiske og diplomatiske Historie. Det vil være af den største Værdi for os at høre, hvad han har at sige om Vatikanet og det allersidste Aars dystre Udvikling af det internationale politiske Liv. Katolikker Verden over er jo — ligesom her hjemme — udsat for en kommunistisk inspireret Mistænkeliggørelse. Med den største Frejdighed udslynges i Dele af Pressen de vildeste Paastande om Kirkens Stilling til de faldne Diktaturer. Mr. Beales vil her kunne yde os en uvurderlig Hjælp, eftersom han under Krigen har bevaret en Kontakt med Vatikanet, der var afbrudt for os andre.

Et andet Omraade, paa hvilket vor engelske Gæst har været virksom, er Pædagogiken. I 1939 skrev han en »*Guide to the Teaching of History in Schools*«. Og i Forbindelse med den nye engelske Skolelov fra Krigsaarene (1944), der yder de frie katolske Skoler en mere vidtgaaende Ligestilling med den offentlige Skole end vor egen Lovgivning af i Aar og inere vidtgaaende, end vi foreløbig tør driste os til at haabe at kunne opnaa, har han skrevet flere Pjecer under »*The Sword of the Spirit*«s Auspicier, bl. a. »*Religious Education in England. Past, Present and Future*«.

Og endelig bør det noteres, at han er Medlem af Fællesledelsen for akademiske Sammenslutninger af Katolikker ved Storbritanniens Universiteter. Ikke mindst dette gør det naturligt, at det netop er ham, der er vor egen »*Academicum Catholicum*«s Gæst ved de store Jubilæumsfester. Det er en betydelig Mand, vi faar den Glæde at hyde velkommen blandt os og lytte til.

H. D. T. K.

Den lille røde Lampe

af Sr. M. Natalia

ved T. Fd.

Engang for mange Aar siden tilbragte jeg en Sommerferie ved et søgt Badested paa en af de frisiske Øer. Hver Morgen overværede jeg den hellige Messe i Øens lille, beskedne Kirke, som ikke bruges undtagen om Sommeren; thi kun i Sæsonen bor en katholsk Præst i Landsbyen, hvis faste Indbyggere alle er Protestanter. Naar Efteraaret begynder, bliver Kirken lukket, der bliver slaaet Brædder for dens Døre og Vinduer, og det evige Lys er slukket — indtil næste Sommer.

»Der findes ikke en eneste indfødt Katolik paa den Ø,« havde man fortalt mig. Derfor blev jeg forbavset, da jeg første Gang overværede den hellige Messe og saa en kraftig gammel Mand, som tydeligvis hørte til »de indfødte«, tjene Præsten ved Alteret, med en Samling og Andagt, en Ærefrygt og Omhu, der virkede højst opbyggelig paa alle de tilstedeværende. Hvem mon han egentlig var? Jeg foresatte mig at undersøge det Spørgsmaal ved Lejlighed.

Samme Eftermiddag mødte jeg den gamle Mand ved Stranden og kunde rigtig tage ham i Øjesyn. Han var en prægtig gammel Ulk at se paa, og skønt hans Ansigt var stærkt furet, og Ryggen lidt bøjet, bar han uden Vanskelighed et stort, tungt, sammenrullet Net ud til en af Fiskerbaadene. Han lignede de andre raske Fiskere fra Lejel; men lidt anderledes maatte han jo være, siden han var Katolik og kunde tjene saa smukt ved Messen. En Morgenstund gik jeg saa hen til ham, da han sad i sin Baad og bødede Garn, og fik ham til at snakke. Det var nu ikke helt let, for han var meget ordknap, endnu mere ordknap, end Friserne ellers er det, — og dog var han slet ikke fra disse nordlige Egne; han var Sydty-

sker, fra Schwarzwald; men Lidelser havde gjort ham endnu mere stille end den Fiskerbefolkning, han havde levet iblandt i 64 Aar. Til sidst fik jeg ham dog til at fortælle, og da han først var begyndt, hørte jeg hele hans Livs Historie.

»Jeg hedder Hajo Aberle,« sagde han, »og Mor kaldte mig for Heinerle, dengang jeg levede sammen med hende i Schwarzwald, hvor de høje Graner knejser, og Fjeldbækken bruser. Hvor var der dejligt i vort lille Hjem, lige til Mor blev bragt ud paa Kirkegaarden til Far, ham, som jeg aldrig havde kendt, fordi et styrtende Træ havde dræbt ham, mens jeg endnu var et lille spædt Barn. Min Moster tog mig til sig, og hun og Onkel og deres Børn var rare og venlige imod mig, saa jeg kunde være blevet lykkelig hos dem. Men Længselen efter Mor og mit Hjem kunde jeg ikke komme over; jeg blev en stille Dreng, som undgik andre Børn og tit listede mig ud til Moders Grav i Stedet for at lege. Der befandt jeg mig vel; og saa et andet Sted: i Landsbykirken. Lige fra jeg var ganske lille havde Mor hver Dag taget mig med i Kirken; og naar jeg jublede op af Glæde over den røde Lampe foran Tabernaklet, havde Mor tit og ofte sagt: »Ja, det smukke røde Lys skinner, fordi Vor Herre selv bor dér paa Alteret. I en Kirke, hvor ingen lille rød Lampe lyser, bor Vor Herre ikke, og saa er det ingen rigtig Kirke. Naar du bliver stor, Heinerle, og kommer ind i en fremmed Kirke, saa led efter det røde Lys, og hvis det ikke er der, saa skynd dig ud igen, for saa har du ikke noget at gøre derinde. Du skal holde fast ved din Tro, min Dreng; bare holde fast ved din Tro.« Naar jeg nu knælede alene i Kirken paa Mors Yndlings-

plads og bad de Bønner, hun havde lært mig, syntes jeg, at hun var mig nær; og de Ord, hun tidligere saa tit havde sagt, syntes paany at klinge i mine Øren og dybt i min Bevidsthed.

Saa kom nogle slemme, slemme Aar. Der var Misvækst i Landet, Befolkningen led under den daarlige Forvaltning og de høje Skatter, og i vor Landsby skete der tilmed store Ulykker, og det var netop den Vinter, da jeg, som nu var tolv Aar, gik til Kommuniensforberedelse. Der kom en smitsom Sygdom, som bortrev en stor Del af Befolkningen, deriblandt Moster og fire af hendes Børn. Og en Nat udbrød der Ildebrand, den bredte sig med rivende Hast, og det meste af Landsbyen, ogsaa Kirken, nedbrændte.

Efter alle disse Ulykker besluttede de fleste af de overlevende fra Landsbyen at udvandre til Amerika, og en Dag i Begyndelsen af Marts gik Onkel, min lille Kusine Anna og jeg sammen med firsindstyve andre fra vor Egn om Bord paa et gammelt Sejlskib for at rejse til det nye Land, som vi havde hørt saa meget godt om. Men ingen af os skulde naa det. I en Stormnat gik Skibet under med Mand og Mus. Jeg klamrede mig til en Planke og blev slynget hid og did af Bølgerne, indtil jeg mistede Bevidstheden. Da jeg kom til mig selv, laa jeg i en Seng her paa Øen — hos Strandvægteren Jark Manott. Han havde fundet mig paa Stranden, og han beholdt mig nu hos sig, efter at jeg havde fortalt ham min Historie. Han og hans Kone behandlede mig som deres eget Barn. Jeg var stor og kraftig af min Alder; snart tog Jark mig med ud paa Fiskefangst og Sælhundejagt, og jeg lærte at sejle og styre en Baad.

Nogle Aar efter blev Fyrtaarnet her bygget, og der blev anlagt en Redningsstation. Jeg blev Fører for Redningsbaaden; det har jeg været i et halvhundred Aar, og mange skibbrudne har jeg med Guds Hjælp været med til at frelse. Kom hjem til mig en Dag, saa skal De se den Guld-

medaille, som jeg for et Par Aar siden fik sendt fra Berlin! Da min Plejefader Jark døde, sørgede jeg for hans Enke, og efter hendes Død arvede jeg deres lille Hus og levede der alene. Mine Kammerater havde altid kaldt mig sær eller endda »lidt smaa-lossen«, fordi jeg holdt mig saa meget for mig selv. Det kom jo af, at Hjemvæen altid plagede mig, Hjemvæen efter de mørke Skove, de lystige Bække, Mors Grav — og Kirken.

Jeg havde været saa nær ved min første hellige Kommunion, og nu skulde Frelseren aldrig komme ind i mit Hjerte! Ligesom Moses havde jeg set ind i det hellige Land, som jeg aldrig vilde komme til at betræde.

Dengang jeg blev skyllet op paa Stranden her, var der slet ingen Kirke paa Øen; to Gange om Aaret kom en luthersk Præst og holdt Gudstjeneste i Kroens store Sal; men min Plejefader tvang mig aldrig til at gaa derhen, efter at jeg havde fortalt ham, at jeg var Katolik. Senere blev der bygget en Kirke, og her kom en Sognepræst. Han sagde engang til mig, at jeg dog hellere skulde blive Medlem af hans Menighed, saa levede jeg dog som et kristent Menneske og ikke som en ren Hedning uden at høre Guds Ord. Jeg gik da ogsaa et Par Gange i hans Kirke, og jeg syntes rigtig godt om de Prædikener, han holdt, og Sangen var saamænd smuk nok; men jeg følte mig slet ikke varm om Hjertet derved, og jeg kunde umuligt bede derinde, for i den Kirke var der jo ingen lille rød Lampe. Og jeg syntes, jeg hørte Mor sige til mig: »Hold fast ved din Tro, Heinerle, og husk paa den røde Lampe.« Derfor sagde jeg til Præsten, at jeg var Katolik og vilde blive ved med at være det, og saa lod han mig være i Fred, og det gjorde hans Efterfølger ogsaa. Men svært, rigtig, rigtig svært var det at holde ud en hel lang Menneskealder igennem uden Kirke og Sakramenter, det kan De tro!«

»Har De da aldrig nogen Sinde tænkt paa at rejse tilbage til Deres Hjemstavn?« spurgte jeg.

»Hvad Nytte skulde det have

været til?« svarede han. »Min Landsby var forsvunden, jeg havde ingen som helst Slægt eller Venner mere derhjemme, og jeg forstod ingen Haandtering, som jeg kunde tjene mit Brød ved inde i Landet. Her paa Øen havde jeg jo mit Hjem og mit gode Udkomme. Der var engang en Professor fra Schwaben herovre, og han vilde tage mig med hjem; men jeg sagde det samme til ham, som jeg nu har sagt til Dem. Men derfor har jeg ligefuldt bestandig længtes efter et katolsk Gudshus med en evig Lampe — og efter den hellige Kommunion.

Aah, hvor blev jeg glad, da jeg hørte, at der skulde holdes Gudstjeneste herovre for de katolske Badegæster! Her skulde bygges en lille Kirke; jeg fulgte dens Vækst fra Dag til Dag, og saa kom endelig den Højtidsdag, da Biskoppen kom herover og indviiede den og læste den første hellige Messe i den. Da den evige Lampe blev tændt efter Forvandlingen, og jeg endelig igen saa det lille røde Lys, som Mor havde talt til mig om, saa brast jeg gamle Mand i Graad. Og saa takkede jeg Gud, som havde hjulpet mig til at fastholde Troen.

Samme Dag præsenterede den Præst, der skulde bo her Sommeren igennem, mig for Biskoppen som den eneste katolske Ind-

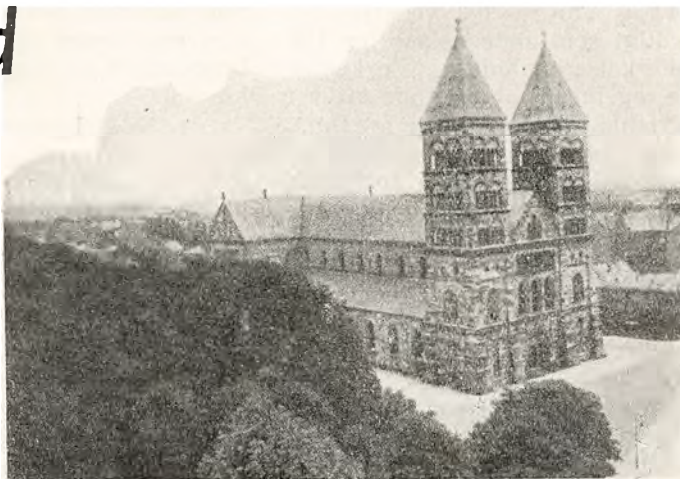
bygger paa de frisiske Øer, og jeg fik Biskoppens Velsignelse. Saa begyndte jeg at gaa til Religionsundervisning hos Præsten, og det var slet ikke saa nemt for mig gamle Fyr at begynde paa at lære noget igen. Men det gik da, og seks Uger efter Kapellets Indvielse, paa min halvfjerds-aars Fødselsdag, gik jeg for første Gang til Herrens Bord. Det var en gammel Førstkommunikant! Men jeg var ude af mig selv af Glæde! Og hvor maa min egen Mor have glædet sig deroppe i Himlen! Siden har jeg ikke forsømt en eneste Messe i de seks sidste Somre.«

»Men de otte Maaneder af Aaret er De dog stadig afskaaret fra Messe og Sakramenter. Og hvem ved, naar Deres sidste Time kommer? Saa er der maaske ingen Præst her paa Øen. Kunde De ikke tænke Dem at leve Deres sidste Aar i en katolsk Egn, maaske i et katolsk Alderdomshjem? Skal jeg ikke prøve paa at ordne noget for Dem?«

»Tak, det behøves slet ikke, for Gud har sørget for mig. Se, det store, nye Hus derovre mellem Klitterne, det skal være et Rekreationshjem, og det er Klostersøstre, som skal lede det. Der kommer jo baade Præst og Kapel, saa gamle Heinerle kan faa Lov til at leve sine sidste Aar i Skæret af den evige Lampe.«

Domkirken i Lund

fejrede i Tirsdags sit 800-Aars Jubilæum. I næste Uge skildrer vor Medarbejder Jubilæet i den ærværdige, gamle Bispestad, der med saa mange Baand er knyttet til Danmarks Historie

Verdensdommens enkelte Momenter

Hvordan Verdensdommen foregaar, hvori dens nærmere Omstændigheder bestaar, og hvilke umiddelbare Virkninger den vil faa, det er altsammen Spørgsmaal, som besvares af Kristus ved Herre selv. I det berømte 25. Kapitel hos Evangelisten Matthæus præsenterer han sig som højeste Dommer paa sin Trone, omgivet af sine Engle og med hele Menneskeslægten foran sig.

Endnu før Dommen over os bliver afsagt, bebuder den sig selv derved, at *Menneskene adskilles*, paa samme Maade som en Hyrde adskiller sine Faar fra Bukkene. De gode faar Plads ved Herrens højre Side, medens de onde kommer til at staa paa hans venstre. (Mt. 25, 32—33.) Det er vanskeligt at sige, om Udtrykkene paa »højre« og »venstre« Side skal tages bogstaveligt. Tvivlen opstaar nemlig, naar man sammenligner Herrens Ord med Apostlen Paulus' Bemærkning om, at Herren selv stiger ned fra Himlen og »derefter skal vi, som lever og bliver tilbage, bortrykkes tillige med de hensovede, som er opstaaet fra de døde, i Skyerne for at møde Herren i Luften, og saa skal vi altid være sammen med Herren«. (1. Tess. 4, 16—17.) Dette Skriftsted kan friste en til at tage »højre« og »venstre« billedligt som Betegnelser for Udmærkelse henholdsvis Forkastelse, og mene, at de gode svæver Kristus i Møde allerede før Dommen og samler sig omkring ham, medens de onde maa forblive i Dybet. Men den bogstavrette Forstaaelse af Herrens »højre« og »venstre« Side er ikke absolut udelukket ved Stedet hos Paulus.

En Rettergang omfatter i og for sig *tre Ting*: 1) en Undersøgelse og Diskussion, 2) en Kendelse og 3) Fuldbyrdsen af Dommen. For Gud og Gudmen-

nesket Jesus Kristus er en *Undersøgelse* i egentlig Forstand ganske overflødig. St. Paulus siger jo: »Ingen Skabning er usynlig for Gud, Dommeren over Hjerternes Tanker og Meninger. Alt ligger blottet og udbredt for hans Øjne. Og ham skal vi staa til Regnskab«. (Hebr. 4, 12—13.) Derimod er en Slags Diskussion uundværlig for os Mennesker, hvis hver enkelt af os skal kunne erkende og retfærdigt bedømme haade sin egen og alle andre Menneskers moralske Tilstand. Klar Indsigt og rigtig Bedømmelse er absolut nødvendige, hvis Meningen med Dommen skal opnaas, nemlig at den staa som et Udtryk for den strengeste Retfærdighed. Menneskers Mund og Kritik kan ikke stoppes ved noget andet end Synet af det retfærdige i hver enkelt Kendelse. Af den Grund vil Gud gribe til et ekstraordinært Middel. Ikke paa en naturlig Maade ved Hjælp af en langtrukken Diskussion, som vi t. Eks. kender fra Nürnberg, men ved at oplyse vort Indre paa overnaturlig Vis bevirker Gud, at alle og enhver klart erkender alle Menneskers Adfærd og bedømmer den i Overensstemmelse med Retfærdighedens strengeste Krav. Dette underfulde Lys fra Guds Side bevirker netop det, som ellers maa søges tilvejebragt ved langvarig Undersøgelse og Diskussion.

Det Nye Testaments Bøger vidner paa forskellig Maade om, at alle Menneskers moralske Gøren og Laden skal klarlægges, vurderes og bedømmes. Der finder altsaa virkelig en *Diskussion* Sted af den Art, som lige er blevet nævnt. »Intet er skjult, som ikke skal aabenbares, og der er intet hemmeligt, som ikke skal blive kendt,« siger vor Frelser. (Mt. 10,26. Mk. 4, 22. Lk. 8,17.) Hvor nøjagtig denne Undersøgel-

se er, fremhæver vor Frelser selv. Paa den ene Side skal Menneskene paa Dommedag »gøre Regnskab for hvert unyttigt Ord, de har talt«. (Mt. 12, 36), paa den anden skal »det Menneske ikke gaa Glip af sin Løn, som giver en af Kristi ringeste Disciple blot saa meget som et Bæger koldt Vand«. (Mt. 10,42.)

Selv om man nu ikke kan sige, at de lige anførte Skriftsteder udtrykkeligt nævner Dommedag, er heller udtaler, at alle Mennesker gennemskuer hver enkelt sjælelige Tilstand lige til de sidste Detailler, saa er man dog nødt til at antage noget saadant, saa snart man tænker lidt nærmere over de Ord, hvormed vor Frelser skildrer Dommedag og bekendtgør sin egen Kendelse hos Matthæus 25. Kap. For øvrigt er Evangelierne her ikke vor eneste Kilde. Naar det gælder om at komme til Klarhed over, hvordan det er med den omtalte Diskussion, saa har ogsaa Apostlene *Paulus og Johannes* vigtige Oplysninger at give.

Den første skriver, at »vi alle skal træde frem for Kristi Domstol og blive aabenbare, som vi er« (2. Kor. 5,10), og i 1. Kor. 3, 13 staa de Ord: »En Gang skal det aabenbares, hvad Slags Arbejde enhver har gjort; thi Dommedagen skal gøre det klart, den bryder nemlig frem med Ild, og Ilden skal prøve, hvordan enhvers Arbejde er«. »Herren skal bringe for Lyset, hvad der er skjult i Mørket, og aabenbare Hjerternes Hensigter (1. Kor. 4, 5) »for at kunne dømme det, der skjuler sig i Menneskene« (Ro. 2, 16.) Og ligesom Herren fremhæver ogsaa St. Paulus, hvor nøjagtig den Klarlæggelse af alle Forhold paa Verdens yderste Dag vil blive. »Vel er jeg mig intet bevidst,« skriver han til dem i den korintiske Menighed, som kritiserede Kristi Tjeneres Troskab, (1. Kor. 4,4.), »dog dermed er jeg ikke retfærdiggjort; den, der fælder Dom over mig, er Herren.«

I *Johannes' Aabenbaring* høres Herrens Stemme, der siger: »Jeg er den, som ransager Nyre og Hjerter, og jeg vil give enhver

af jer efter jeres Gerninger«. (2, 23.) I Bogens næstsidste Kapitel skildres den store Dom paa følgende Maade: »Jeg saa en stor, hvid Trone og ham, som sad paa den; for hans Aasyn flyede Jorden og Himlen, og der fandtes ikke nogen Plads for dem. Og jeg saa de døde, store og smaa, staa foran Tronen, og Bøger blev aabnet; og endnu en Bog blev aabnet: Livets Bog; og de døde blev dømt ud fra det, der stod skrevet i Bøgerne, efter deres Gerninger. Og Havet gav de døde tilbage, som var i det, og Døden og Dødsriget gav de døde tilbage, som var i dem; og de blev dømt hver efter sine Gerninger. Og Døden og Dødsriget blev kastet i Ildsøen. Dette er den anden Død: Ildsøen. Og hvis nogen ikke fandtes indskrevet i Livets Bog, blev han kastet i Ildsøen«. (20, 11—15.)

Det er givet, at den Skildring, der taler om Bøger, som skal slaas op, er billedlig Tale. Men man er jo berettiget til at spørge om, hvad der skal forstaaes ved dem, navnlig ved Livets Bog. De førstnævnte er vistnok det samme som alle deres *Samvittighed*, der bliver dømt. I Samvittigheden staaer det jo optegnet, hvad hver især har gjort. Det er vor egen Samvittighed, som skal erklære, om vi har fortjent Løn eller Straf. Noget vanskeligere er den rette Forklaring af Livets Bog. Dette Udtryk findes syv Gange hos Johannes, og ogsaa Paulus taler om, at Navnet paa nogle af hans ivrige Medarbejdere i Apostelgerningen var indskrevet i Livets Bog. I Steden for dette Udtryk bruger vor Frelser Ordene: »Indskrevet i Himlen« (Lk. 10, 20.) Det samme gør St. Paulus i Hebræerbrevet 12,23.

Det er sikkert nok, at der paa disse Steder først og fremmest er Tale om, at den alvidende Gud kender alle dem, som skal opnaa det evige Liv, samt alt det gode, som de har gjort. Paa denne Maade er Livets Bog det samme, som den *guddommelige Alvidenhed*, for saa vidt den omfatter de udvalgte. Men man kan ogsaa forstaa Bemærkningen om, at endnu en anden Bog skal aabnes, saaledes at Gud ved sit Lys

i et Nu bringer til alles Kendskab, hvad Menneskene nogensinde har gjort af godt eller ondt, og samtidig en klar Erkendelse af alle og enhver Skyld eller Uskyld. Saaledes forstaaet vilde Livets Bog være et Supplement til de andre Bøger, nemlig hint guddommelige *Lys*, i Kraft af hvilket hver enkelt bliver sat i Stand til at erkende alt og bedømme alt paa en retfærdig Maade. Naar saa dette er sket, kan Kendelsen falde. Dog derom næste Gang.

F. K.

P. H. Schalk S. J. in memoriam

Med oprigtig Sorg vil adskillige danske Katolikker — ikke mindst i den yngre Generations Rækker — modtage Meddelelsen om endnu et Jesuit-Dødsfald: først for ganske nylig er den Efterretning naaet hertil, at *Pater Hugo Schalk S. J.* er afgaaet ved Døden d. 17. Februar i Aar paa Sygehuset i Tutzing ved Starnbergersøen i Bayern.

Pater Schalk var født i Syd-Tyskland i 1884 og indtraadte i Jesu Selskab i 1904. Allerede 1909 sendtes han for første Gang til Danmark, til Ordrup. I 1915 modtog han Præstevielsen og virkede under Krigen som Lazaret- og Feltpræst. Efter Krigen vendte han tilbage til Andreas-

kollegiet for ved Kollegiets Nedlæggelse i 1920 at fortsætte Arbejdet i Stenosgade. Han var en dygtig og afholdt Lærer, der forstod at vinde sine Drenge. Men ogsaa udenfor Skolen var han virksom. Gennem en Aarrække betjente han — skiftevis med P. Paulus — den lille Menighed i Hørsholm, og da en fremadskridende Sygdom i 1929 tvang ham til at forlade Danmark, var det ikke blot Spejderne i 2. Absalon Trop, hvem han viede en stor Del af sine Kræfter, der beklagede Tabet af en god Ven. Efter flere farlige Operationer genvandt han saa nogenlunde sit Helbred og udnævntes i 1931 til Rector for Jesuiternes nye store Lærestanstalt i Pullach udenfor München, hvor hans udprægede organisatoriske Evner kom hans Orden tilgode i de vanskelige Aar, da Nazismen kom til Roret.

Pater Schalk var en Handlingens Mand, en from Præst, oprigtig og forstaaende, altid velset, hvor han kom hen, takket være sit lyse og ligevægtige Væsen. Indtil sin Død bevarede han Danmark i sit Hjerte — »gammel Kærlighed ruster ikke« sagde han til den, der skriver disse Linier, da vi sidst mødtes — og der er sikkert mange her hjemme, der ogsaa bevarer Mindet om ham. R. I. P.

J. B.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Pressemeddelelser om, at den hellige Fader er angrebet af Strubekatharr, bekræftes i Vatikanet. En Række allerede berammede Audienser har været aflyst, men det understreges, at Lidelsen ikke er alvorlig. — Den hellige Fader har skænket en Sum paa 10,000 Schweizer-Franc til Fordel for polske Teologistuderenter, der opholder sig i Schweiz for at fuldende deres Studier. — I den forløbne Uge er Kardinal Enrico Gaspari afgaaet ved Døden i en Alder af 84 Aar. Det er den fjerde Kardinal, der er død siden Konsistoriet i Marts.

Klosterborgen paa Monte Cassino

Det var i Slutningen af Maj næst 6 Aar siden, at de Allierede erobrede Monte Cassino. De frygtelige Bombardementer ... i Marts 1944 — havde allerede lagt Klosterborgen i Graven. Tyskerne havde indrettet Klosteret til Forsvar, og det blev ud i det næsten uindlagelige Bjergpas, og forvandt nogle af Krigens heftigste og haardeste Kamppladser af de Allierede at storme Monte Cassinos. Men dermed var Døren til den iriske Dal ogsaa sat op og Vejen til Rom laa aaben for General Almonds Styrker.

Det er ikke første Gang, at Benediktinerklosteret paa Monte Cassino er blevet øjagt — næppe noget andet Kloster kan opvise en saa ræget Historie. Adskillige Gange i Tidens Løb er Klosteret blevet ødelagt af Heerwerk eller tagt i Aske af Grundten — blandt andet læggedes det i 590 af Jordskælv — men hver Gang rejste det sig af Ruinerne. Det var Abbedi er ligeledes flere Gange blevet beslaglagt af de fredelige Indbyggere fordrevet fra deres fædre Ar. og paa samme Maade er det gaaet mange af Bajerets Skatte, Biblioteket, som i Historiens Løb Ganga Gang har været besøgt af rovgriiske Krigsknægte — senest af Tyskerne om-

Imidlertid har der lige siden Krigens Afslutning været arbejdet ihærdigt paa at skaffe Midler til at genopbygge det berømte Kloster. Allierede Krigsfanger har været beskæftiget ved Oprydning i Klosteretomten, og fra hele den civiliserede Verden er der strømnet Monte Cassino-Munkene Sympatitilkendegivelser i Hænde. Men Genopbygningen vil koste enorme Summer, og med det Formaal at bidrage hertil, fremsendes der i Øjeblikket en Film om »Monte Cassinos Historie«. Enkelte Dele af Klosteret rekonstrueres i Øjeblikket i Farnesina (i Nærheden af Rom), deriblandt den skønne, verdensberømte Klostergaard, der i Tidernes

4 Grundlæggerens Statue overlevde Maj 1944 — et Symbol paa Monte Cassinos Genrejsning.

4 I Nærheden af Rom rekonstrueres Dele af »Monte Cassino» for den Film, der er ved at blive fremstillet og som skal stalle Kapital til Hjælp til Genopbygningen.

4 Dette er, hvad der er tilbage af det verdensberømte Monte Cassino Abbedi efter Kampene i 1944.

4 Vejen, der fører op til Klosteret, er kendetegnet af forbrændte træer, men gæser nu lærer til Oprydning og Genopbygningsarbejdene.

faldte ved den sidste Krigs Udbrud ca. 80,000 Bind samt talrige Haandskrifter og Papirer. I Slutningen af 1943 lod Tyskerne Klosterets Bibliotek og Våbenkammer bringe i Sikkerhed til Gering Divisionen, der udførte dette Arbejde, og Resultatet er været, at mange af de mest værdifulde Ting er borte.

4 Abbeden inspicerer Klosteret sammen med Arkitekterne, der foretager Oprydning og Genopbygningsarbejdet.

Luh har været Maalet for Pilgrimme og Turister fra hele Kløden, og hvorfra man havde den skønneste Udsigt over det frugtbare »Terra di lavoro«, det lykkelige Kampagnen, idag en øde, usund Egn, gennemført af Bombekræfter.

MONTE CASSINO genopstaar

Nogle Fremmedord

En Dreng sad og pillede ved et Andagtsbillede; paa Bagsiden stod der trykt nogle vanskelige Ord. Det viste sig at være et Mindebillede fra unge Mænds Exercitier for Aar tilbage. Maaske stammede Billedet fra hans Fars Bønnebog, maaske var det et tilfældigt Fund. Hvad er Exercitier for noget? — spurgte han undrende. Navnet lød spændende.

— Ja, og hvad er *Retræte* for noget? spurgte en anden Dreng, jeg har læst noget om det i Ugebladet.

Saaledes var der Stof nok til Forklaring om de Dage, hvor man faar Livets Problemer paa nært Hold, hvor man aabner sig for Guds Naade og søger Fornøelse og Kraft til Dagliglivets Trummerum. — I Paa-skeugen blev der kaldt til 3 Dages Exercitier for unge Mænd i Roskilde. Kom der noget Svar? Jo, et ganske pænt! 15 unge Mænd fulgte Indbydelsen, og de fortrød det sikkert ikke.

Af og til holder Ungdomsforeningerne *Retræte*, og en og anden møder op. Der har været Aar, hvor man var oppe paa tredive, og Aar hvor man var nede paa 10 Delta-gere.

Der er baade Bølgetop og Bølgedal i den Slags Arbejde. Men hvordan gaar et saadant Ungdomsarbejde i Udlandet? —

En Præst, der har givet baade Exercitier og *Retræter* for unge Mennesker i Holland og Belgien i de sidste Aar, beretter: Jeg havde et Hold Fabrikarbejdere, 35 unge Vævere fra Gent i Alderen fra 18 til 23 Aar.

Ved mine Foredrag var der altid et af de unge Mennesker, der sad og grifled ned. Af og til saa han op, saa fik Blyanten atter travlt hen over Papiret. En skønne Dag kunde jeg ikke styre min Nysgerighed og spurgte derfor den unge Mand, hvorfor han skrev saa ivrigt ned; det var der jo ingen af de andre, der gjorde. Han smilede lidt forlegent: Jo, de andre har bedt mig om at skrive de vigtigste Ting ned fra Deres Foredrag; saa drøfter vi dem privat bagefter i vor Kreds! —

Vi formulerer dem i vort Arbejdersprog, og prøver paa at finde nogle rigtige Slagord, der kan hjælpe os mod Spot og Drilleri fra ligegyldige Kammerater paa Arbejdspladsen. —

En Dag, da Præsten sidder og forbereder Eftermiddagens Foredrag, banker det paa Døren. En ung Væver træder ind: Hr. Pastor! Kan De hjælpe mig; jeg har et helt Aar forsøgt at faa min lunkne Ar-

bejds-kammerat til at blive praktiserende Katolik. Det er mislykkedes. Hvad skal jeg gøre? —

Eller hvad skal man sige til, naar man hører, at en Gruppe Ungdomsledere, 20 unge Mennesker i alt, drager til Exercitier fra Mandag Morgen til Lørdag Aften (det maa have været i deres Ferietid). Og for at Resultatet skulde blive fint, havde de besluttet at bringe et frivilligt Offer: Ingen Rygning i hele Ugen, ingen Samtale indbyrdes! — De mente, at det vilde bringe Velsignelse over deres Ungdomsarbejde. Og Gud har vist ment det samme. Et ungt Menneske, der er Deltager i en *Retræte*, siger jævnt og stilfærdigt: I hele Fastetiden har jeg ikke nydt en Draabe Spiritus, hverken i Værtshus eller paa Arbejdsplads. Jeg gjorde det for at omvende min lunkne Far!

Kærlighed og Apostolat gør opfindsom: 2 Arbejds-kammerater, der stod ved Siden af hinanden til daglig havde aftalt ikke at sludre sammen mellem Kl. 3 og Kl. 4 i 3 Maaneder; det skulde være deres beskedne Offer for at Guds Rige maatte udbredes.

Endelig var der den unge Kortormand, der trofast besøgte sin syge Medkontorist paa Tuberkulosesanatoriet, medens Sygdommen stod paa, — han havde nemlig paa en *Retræte* hørt, at man i sine Medmennesker skulde se og ære Kristus selv.

Lidt om Kommunisme II

ved F. H.

Karl Marx gik ud fra, at de materielle Produktionskræfter i stigende Grad vilde hindres i at udfolde sig under den raadende kapitalistiske Ejendomsordning, hvorfor Klassekampen vilde tilspidse sig til en social Revolution, der vilde bringe Proletariatet Sejren, og derved aabne Mulighed for Socialismens Gennemførelse (= den saakaldte Elendigheds- og Katastrofeteori). Efter Kommunismernes Mening har Marx set rigtig paa dette Punkt, medens Socialdemokraterne mener, at Udviklingen har været en ganske anden, end forudsagt af Marx.

Men lad os forlade denne Meningsforskel, der er Skyld i to Partiers forskellige Opfattelser af Marx' Lære, og rette Blikket tilbage til Marxismen. Denne Lære hæv-

Ind imellem —

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

der, at den materielle Verden med sine blinde Kræfter er den eneste Virkelighed, der eksisterer, og ved Udviklingen bliver til Plante-, Dyr- og Menneskeverdenen. Ogsaa det menneskelige Samfund er ikke andet end en Fremtoning og Tilstandsform af det materielle Stof, der udvikler sig paa nævnte Maade, og som med en uundgaelig Nødvendighed, ved Kræfternes uafbrudte Kamp, stræber henimod en endelig Udjævning, d. v. s. et Samfund uden Klasser.

Hvordan stiller nu Kirken sig overfor disse Tanker og Idéer, som er opstaaet med denne Lære, for har Kirken i det hele taget foretaget sig Skridt i denne Anledning.

Hertil kan man kun svare Ja, det er ikke kun sket een Gang, men mange Gange at Kirken offentlig har indtaget sin Stilling overfor den kommunistiske Lære. Jeg skal senere komme ind paa, hvad Kirken hertil har svaret.

Baade Karl Marx og Engel var klar over, at de i den katolske Kirke vilde finde en Modstander.

I Indledningen til det kommunistiske Manifest skriver de: »et Spøgelse gaar gennem Europa — Kommunismens Spøgelse. Alle Magter i det gamle Europa har sluttet sig sammen til en hellig Klapjagt paa dette Spøgelse, Paven og Tzaren, Metternich og Guizot, franske Radikale og tysk Politi« og med Ordene »det er paa høje Tid, at Kommunisterne giver Verden klar Besked om deres Synsmaade, deres Maal, deres Tendenser, og stiller et Manifest fra Partiet selv op mod Eventyret om Kommunismens Spøgelse« — —

Med disse Ord indledede Kommunismens Fædre deres Manifest i Juni 1872. Altsaa velvidende, at de ikke blot vilde finde Modstandere indenfor de regerende Politikere, men ogsaa fra den katolske Kirkes Side.

Katolsk Ungdoms Klub, København. Husk vor traditionelle

FORAARSFEST

Søndag den 2. Juni 1946 Kl. 19,30 i Sct. Knuds Sal, Stenosgade 4.

Alle Klubbens Venner er hjertelig velkommen. Vi kan love Dem en god og fornøjelig Aften. Af det store Program fremhæves:

Tale af Redaktør H. D. T. Kiærulff, Recitation ved Fru Antonia Appelt, Kaffebord, stort amerikansk Lotteri med fine Gevinster (½ Fl. Snaps, 125 gr. Kaffe, en Pakke Camel Cigaretter o. s. v.), Tryllekunstner Mr. Tneb, Operapardi, Optræden.

Og saa er Billetpriisen kun Kr. 1,50. Faas hos Klubbens Medlemmer og hos Portneren, Stenosgade 4.

K. U. K. Frederiksberg.

Lørdag den 1. Juni 1946 stor Foraarsfest! Foraarskantate. Tale af Pater Johs. Samuelsen S. J. Munter Cabaret. Deltagelse: 1 Kr. Mød alle op og tag jeres Venner eller Veninder med!

N. K. U.

Søndag d. 2. Juni Tur »Ud i det Blaa«. Vi mødes efter 8-Messen. Torsdag d. 4. og 13. Juni Aabent Hus. Fredag d. 14. Sommerbal. Broget Underholdning. Kaffebord, derefter Bal. Billetter faas hos Bestyrelsen og paa Kirkens Kontor.

K. U. K. Amager.

Onsdag den 5. Juni, Grundlovsdagen, Tur til Farum. Vi mødes Kl. 2 i Hans Bogbinders Allé og tager med Slangrupbanen til Farum. — Der medbringes Madpakke og Sukker til Kaffe eller The, som vi faar serveret hos Søstrene paa Farumgaard. Billetter koster Kr. 2,60 Tur-Retur. Vel mødt Grundlovsdagen.

Sommerens Gudstjenesteliste

Meddelelser, der ønskes optaget i vor Liste over Søndags-Messe-tider i Ferietiden bedes sendt os senest d. 10. Juni.

Organist Bredahl forlader Jesu Hjerter Kirke

Kristi Himmelfartsdag spiller Aage Bredahl for sidste Gang som Organist ved Jesu Hjerter Kirke, da hans Ansættelse i det kgl. Kapel gør det umuligt for ham at passe Korprøver og Aften-gudstjenester.

Vi var to, der fik Meddelelsen efter en Majandagt. »Nu gaar vi grædende hjem,« sagde vi til hinanden — og mon ikke alle musikelskende, der kommer i den Kirke vil have det noget lignende? Naar Organist Bredahl samtidig er et meget sympatisk Menneske, vil jeg tro, at Koret sørger over Tabet af en Ven, der med sin fine musikalske Sans og den Kortechnik, han har lært af Mogens Wøldike og udenlandske Kordirigenter, der har besøgt Danmark, har været det en god Leder. I 15 Aar har Hr. Bredahl spillet til Gudstjenesterne i Kirken, deraf de sidste 10 Aar som fast Organist. Jeg ved, at det er med Sorg i Hjertet, han forlader denne Post.

At overvære en Højmesse i Jesu Hjerter Kirke er altid festligt og at høre Aage Bredahls Postludier baade efter Messen og Andagten er saa skøn en Oplevelse, at jeg aldrig har kunnet forstaa, at Folk kunde forlade Kirken under dem.

Men nu tør jeg ikke skrive mere — saa faar Organist Købke, som afløser Organist Bredahl bare det Indtryk, at Arven bliver alt for tung at løfte. Vi byder den nye Organist velkommen og ønsker baade ham og Hr. Bredahl Lykke fremefter.

Tak for mange skønne Timer, kære Hr. Bredahl!

Verner Stabehl.

Det kongelige Teater:

Pär Lagerkvist's

»Midsommerdrøm i Fattighuset«

Stærkekassen opførte 17.-5. for første Gang Pär Lagerkvist's »Midsommerdrøm i Fattighuset«, en henrivende Skildring af Begrebet Illusion over for Begrebet Virke-

lighed, ikke saa fast sammmentømret som Shakespeares »Skærsommer-natsdrøm«, ikke saa dybt gravende ned i Sindet som Strindbergs »Drømmespil«, men en fin lille Fortælling om Blinde Jonas paa Fattiggaarden, der i sin Drøm bliver til en Prins, der befrier den stenhjertede, fortryllede Prinsesse, Ellen (der i det virkelige Liv er en arrig Forstanderinde paa Stedet, spillet af Karin Nellemose). I Drømmen ser han hende, som hun var, mens alle de, der er kommet ham nær, efter at han blev blind, har faaet tomme Ansigter og er forblevet Stemmer (det lod sig jo ikke gøre paa Teatret), der ustandseligt bryder ind med forstyrrende Dagligtale fra Stuen. Og da han endelig vaagner, kan han ikke løsrive sig fra Drømmen, men genoptager Gang paa Gang Elementer fra den i sin Samtale med Stedets lille Solstraale, Ellens (og Jonas') Datterdatter Cecilia (*Tove Maes*), der gjorde, hvad hun kunde, for at sejre over sine genstridige Replikker! Hele Stykket er en Stemning. 1. og 3. Billede er »Virkelighed«, men Illusion for den blinde, 2. Billede er »Drøm«, men Virkelighed for den drømmende.

Sam Besekows Instruksjon fejrer Triumfer i Yderakterne. Saadan maa det Fattighus være indrettet, netop saadan er disse gamle Biser, der driller og beundrer Blinde Jonas. De stumme Scener i disse Billeder var straalende Detailkunst, herligt udført af *Rasmus Christiansen* som den muntre Enok, af *Johs. Meyer* som Lamme Frederik og af *Martin Hansen* som den forsuttede og raa »Morder«, han som i Jonas' Drøm identificeres som den forkerte Konge og som Alfred med Arret, der i sin Tid stak Jonas ud hos Ellen. Og i Drømmen var *Marie Niedermann* ypperlig som den gulvaskende Døve Anna.

Stykkets Svaghed er dets langsomme Tempo og dets utallige Gen-tagelser, sidste Akt er alt for lang. Og specielt ved denne Opførelse, at Skildringen af Drømmen er unaturlig. Det her med at køre frem og tilbage med Tronen eller at komme med overnaturlig stor Kaffe kop, det er ikke Drøm, det er bare forkert. Da Stykket i sin Tid (30.-10.-42) opførtes i Radioen, virkede det stærkere. Netop fordi man ikke kunde se. Lytterne blev selv til Blinde Jonas. Men naar denne Forestilling alligevel efterlader et betagende Indtryk, skyldes det først og fremmest *John Price*, der fremstiller Jonas saa slaende ægte, baade som gammel og som ung »Prins« (i Smag med Larsen Stevns' H. C. Andersen-Fresker!), at det rørte en dybt. Med denne Rolle følger Price en ny Aften til sin Vækst. Vi glæder os til ad Aare at se ham som Gamle Levin.

Stærkekassen kan godt være denne Forestilling bekendt.

Bjørn Rasmussen.

FILM

DSB-Programmet bestod bortset fra Ugerevuerne af lutter Gentagelser, og selv om man nok kunde holde ud at se den engelske Kvægfilm »John Bull« igen, saa var det ikke imponerende, at Tegnefilmen var den samme, som i Maanedsviis blev vist foran »Guldfeber«. Vist er det en god Tegnefilm, men alligevel! Musikfilmen var baade dum, stereotyp og uendelig lang. Slet og ret: Føj!

20.-5. kon den tredie Criterion-Film op paa Atlantic, »Manden uden Navn« (Twilight Hour), en pæn og kedelig Fremstilling af et utroligt spændende Raamateriale (Manden, der har mistet Hukommelsen, og som søger efter sin Fortid), og med ret svagt Spil i et umuligt Manuskript. Mervyn Johns (Værten i »Halvvejskøkkenet«) egner sig meget godt til den Slags »mærkelige« Roller, men han er temmelig unuanceret i sin Spillemaade. Han illuderede bedre som Gartner end som Major. Han saa i alle Scenerne ud, som han stod og opfangede en indviklet Ordre. Paul Stein (ham med »Poison Pen« fra 1939) har iscenesat.

24.-5. mødte Nørrebro op med Per-Axel Branners »Paa farlige Veje« (På farlige væger), som man næppe vil spinde Guld paa her i Landet. Det er en højst urimelig Ægteskabshistorie med en Kriminalgaade, som Publikum legende let løser straks ved Starten, og med en Heltinde, som tilsyneladende er stærkt besværet af sin Legemsfyldte. Sture Lagerwall som Ægtemanden var straalende morsom, men hans Filmgemalinde savnede desværre totalt Humor.

16.-5. præsenterede Palladium den første danske Helaftensfilm, »Fyrtoget«, der desuden er den første i den Art uden for USA overhovedet. Hatten af for »Dansk Tegnefilm«, der har produceret den med Allan Johnsen som Chef, og for de 200 Tegnere, der i tre Aar har slidt med Filmen. Dagspressen har efter min Mening i alt for ringe Grad

vurderet Filmens Eksportmuligheder, og det er af Værdi at slaa fast, at den utvivlsomt vil blive en glimrende Turistreklaame for Landet; her er Konge og Folk, den gamle By, Vagtparaden, Skorstensfejeren, Dyrehavsbakken o. s. v. Og saa er der naturligvis ogsaa H. C. Andersens Eventyr, kendt og elsket over hele Kloden. Det er rigtigt, at Soldaten er meget gebisset og Prinsessen kolossal højpandet (men de er dog ikke værre end Prinsen og Snehvide eller Gulliver!), og det er ogsaa rigtigt, at Hundene er noget fantasiløst tegnet (men hvem kan blot nogenlunde tydeligt foregøgle os Hundøjne som Rundetaarn?), men det er vigtigere at fastslaa, at Bifigurerne morer ved sobert og ægte dansk Lunc, at Billederne er i rent ud herlige Farver og set i morsomme Vinkler, at Personernes Mundstillinger er saa neutrale, at ethvert Sprog vil passe til dem, og at man til Trods for øjensynlige Svagheder og Fejl i det store og hele har skabt en Film, som vi kan være bekendt, ikke blot for os selv, men ogsaa for Udlandet. Hellere end at sonderlemme alle Fejlene, synes jeg, man skal complimentere de uforfærdede Tegnefilmfolk, der ved dette første Forsøg baade morede og imponerede selv det Publikum, der elsker de amerikanske Tegnefilm. Vi glæder os til den næste danske Tegnefilm.

Bjørn Rasmussen.

A. C. Jubilæumsfond

Fra nedennævnte har Komitéen modtaget et samlet Bidrag, stort

Kr. 2430.—

som i Forbindelse med det indkomne Beløb fra de tidligere Indsamlingslister udgør ialt

Kr. 7060.—

pr. 24. Maj d. A.

Bidrag er modtaget fra: Frøken Lilli Howitz, Enoch Hjorth, Fru Astrid Holst, K. Berner, Aase og Aage v. Benzon, H. Bølling, Aalsgaarde, Studenterne Kirsten, Jørgen og Georg Glöe, H. Melskens, Fru Paula Tiedemann, Frøken Ville Speyer, K. V. Olsen, James Hamm,

Charlottenlund, Civilingeniør Erhard Aae, Knud E. Kallan, Hørsholm, M. Shark, Civilingeniør H. K. Wright, Tandlæge N. P. V. Stouge, Cand. polit. Tove Rasmussen, Danmarks Katolske Kvindeforbund, Kamillianerkloniken, Aalborg, Prokurist F. H. Messerschmidt, Alfr. Silcowitz Bladforlag, Gerda Henriksen, København, Ida Marie Henriksen, cand., mag., Tønder, Gordan Johansen, Ole Bent Rasmussen, Kaptajn A. F. Beyer, Aarhus, Lily Rosenthal, Sagfører S. E. Jørgensen, Jutha Neergaard, Stud. oct. Aase Andersen, Dr. X, E. Henning-Jensen, Aarhus, Direktør Henry Schultz, Kolding, Fru Hegermann-Lindencrone, Ib v. Benzon, Dr. Sven West, Aabyhøj, Pastor Geertz-Hansen, N. N., Fr. Siegler, Dyrslæge F. Howarth, Jystrup, Midtsjælland, Fru Christel Fenger, Stud. mag. Nina Sabra, E. Ovesen.

Dr. E. d'Auchamp, Frk. F. von Leitner, LRS. Garth-Grüner, Stiftelsen Mariahemmet, Arkitekt Niels Svendsen, Købmand Fridtjof Jensen, Vordingborg.

Komitéen takker hermed Bidragyderne for den Interesse, der igennem de indkomne Bidrag er vist den Opgave, som Jubilæumsfondet søger at løse.

Bidragene bedes venligst tilsendt undertegnede Kasserer, helst pr. Postgiro Nr. 20279, Bankierfirma Benzon & Sundberg.

Aage v. Benzon,
Fondets Kasserer.

Hvad virkelige Kristne ...

(fortsat fra Forsiden)

udgør en Del af en Gruppe, en Helhed, en Familie, en Nation og hele Menneskeheden. Menneskets Skæbne er knyttet til den videste og til den snævrere til disse Grupper. Deraf følger uomgængelige Solidaritetsforhold, som i vore Dage ses tydeligere og tydeligere, og som Kristendommen altid har hævdet paa det religiøse Plan.

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning

Central 605

Brdrup

København

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Undervisning i LATIN og LITURGI

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødtensvej 25, Hellerup. Telefon Centofte 64

Sommermarkedet i Brønshøj

Søndag den 2. Juni

Program

- Kl. 8 Festmesse i Anledning af den hellige Antonius af Paduas første Aarsdag efter Hædringen med Titlen som Kirkelærer. Efter Messen aabner Markedskroen!
- Kl. 11 stille Messe. Efter denne Messe aabner Boderne.
- Kl. 12—14 Frokostkoncert.
- Kl. 14 Børnekoret fra Centralskolen synger.
- Kl. 14,30 Biografteater (1. Forestilling).
- Kl. 15 De Unge musicerer (Trækharmonika, Sang, Guitar, Mandolin).
- Kl. 15,30 Trylleforestilling i Biografteatret (1. Opførelse).
- Kl. 16 De kendte internationale Artister: Trio Taika's.
- Kl. 16,30 Biografteater (2. Forestilling).
- Kl. 17 Børnene optræder (Tableau).
- Kl. 17,30 Trylleforestilling i Biografteatret (2. Opførelse).
- Kl. 18 Causeri ved H. D. T. K.
- Ca. Kl. 18,30 Lodtrækning.
- Kl. 19 Festlig Takkeandagt i Kirken.

Der kommer Pasfotograf til Markedet og en rigtig fin Fotograf. Ogsaa et Fotografiapparat vil blive bortloddet. Æbleskiverne vil ikke mangle i Aar, og der bliver ogsaa andre gode Overraskelser.

med at fremskaffe Materialer til Forarbejdning af egnede Varer til Boder og Tombola synes større i Aar end nogensinde før. De hjælpende Hænder haaber gennem disse Linier at faa fuld Beskæftigelse. Vi beder vore Læsere se efter i Deres Gemmer, om der skulde findes noget, De vilde hjælpe os med. Vi savner egnede Gevinster til Tombola og amerikansk Lotteri, Tilsagn om egnede Slags Artikler i Boderne og Restaurationen. Sidst men ikke mindst Gevinster til det store Lotteri. Vi afhenter med Tak enhver Gave. Ring blot snarest til Sognepræsten Pastor Stäubli, Lyngby 2935 Kl. 9—10 eller til Afdelingschef d'Auschamp, Holte 1358 efter Kl. 18.

Tre lukkede Retræter i Roskilde

For Herrer: Fra Tirsdag Aften d. 23. Juli til Lørdag Morgen d. 27. Juli.

For unge Damer: Fra Lørdag Aften d. 27. Juli til Onsdag Morgen d. 31. Juli.

For ældre Damer: Fra Onsdag Aften d. 31. Juli til Søndag Morgen d. 4. August.

Tilmeldelser til Søster Helena, St. Josefs Skole, Roskilde.

Frederikssund

Søndag d. 2. Juni Kl. 9,30 stille Messe paa »Frederikssund Hotel«, Jernbanegade 15, 1. Sal.

Mødre dag den 13. Juni

Liobasøstrene indbyder igen i Aar katolske Mødre fra de københavnske Sogne til at tilbringe en Dag med Foredrag og Samvær.

Kl. 9,00: Reciteret Messe (husk Salmebog). Pater Olaf Jan Ballin O. Præm. Derefter fælles Morgenbord.

Kl. 10,15: Foredrag: Sor. Maria Birgitta.

Kl. 11,15: Foredrag: Sor. Francisca: »Dansk og katolsk«.

Kl. 12,00: Frokost og hyggeligt Samvær.

Kl. 13,45: Foredrag: Sor. Lioba: »Mor leger med sine Børn«.

Kl. 14,30: Eftermiddagste.

Kl. 15,00: Afslutning med kort

Prædiken og sakramental Velsignelse.

Hvis Børnene ikke kan anbringes andetsteds, kan de lages med og vil blive passet af Søstre og deres Hjælpere. Mad til hele Dagen medbringes, Børnenes Madpakke særskilt. Te og Mælk serveres.

Betaling: Mødre Kr. 0,75, Børn Kr. 0,25.

Indmeldelse senest Tirsdag d. 11. Juni til Sognesøstre eller til Liobasøstre, St. Kjeldsgade 3, Telf. Ry. 381.

Liobasøstrene.

St. Knud Lavards Kirke

Atter arbejdes der i Kgs. Lyngby paa at stille en Bazar paa Bønnen til Oktober. Vanskelighederne

Vor kære Søster i St. Benedikt

Frk. Augusta Benedikta Eschricht

Benediktineroblat

hensov i Herren Søndag den 19. Maj 1946, velforberedt ved Kirkens Sakramenter.

Den afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Vor Frue Kloster, Aasebakken.

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød
Konserves.
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Esbjerg

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27

Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsegade . Tlf. 859 - 1365

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Juni:

2. S. *) *Søndag i Kristi Himmelfarts Oktav* (604—46); 2. Bøn: Oktaven (600), 3. Bøn: St. Marcellinus, St. Petrus og St. Erasmus (927); Præf. (519).
3. M. *i Oktaven* (600—45); 2. (hvid) Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (519).
4. Ti. *St. Frans Caracciolo* (928); 2. Bøn: Oktaven (600); Præf. (519).
5. O. *St. Bonifacius* (931); 2. (rød) Bøn: Oktaven (600); Præf. (519).
6. T. *Oktav af Kristi Himmelfart* (600—45); 2. Bøn: St. Norbert (933); Præf. (519).
7. F. *Feria* (604—46), uden (hvid) Credo; 2. og 3. Bøn som Mandag; Præf. (519).
8. L. *VIGILIE* (607—47); Hel- (violet ligaandens Præf. (520). og rød)
9. S. **) 1. *PINSEDAG*. (rød)

*) Den 2. Juni, St. Eugenius's Dag, er Hans Hellighed Pave PIUS XII's Navnedag. — St. Eugenius var Pave fra 655—657.

**) 1. Pinsedag afholdes den aarlige »Pressekollekt«.

Katolsk ✠ Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777,

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Henvendelser angaaende Ekspedition af Katolsk Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K. Indbetaling af Abonnement kan dog stadig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Et Minus paa over to Tusind

To Trediedele af Børnene ikke paa Landet

Til Feriehemmene er yderligere modtaget: H. M. Dragør 10 Kr., G. H. 5 Kr. ialt 15 Kr. Med det tidligere indkomne ialt 249 Kr. Hjertelig Tak!

I Fjor paa samme Tid var Indsamlingen oppe paa 1213 Kr. Vi er altsaa næsten 1000 Kr. bagud. Da Indsamlingen i Fjor sluttede ved Feriens Begyndelse, havde Ugebladet samlet 1960 Kr. hvortil kom 630 Kr. fra en særlig Indsamling blandt Asserbo-Kolonien Vänner og 500 Kr. fra Mariahjemmet. Det var ialt 3090 Kr., som der blev god Brug for allesammen.

I Aar har vi altsaa foreløbig 249 Kr. gennem Ugebladet, 230 Kr. fra den særlige Indsamling, og Mariahjemmet har atter bevilget 500 Kr. Det er 979 Kr. — saaledes at der mangler 2111 Kr. i at naa op paa Resultatet fra sidste Aar. Det er desværre givet, at det ikke naas. Men hvis ikke de sidste fjorten Dage bringer en Lysning i Situationen, vil det sige, at kun en Trediedel af de Børn, hvis Ferieophold betinges af denne Indsamlings Resultat, vil kunne komme paa Landet i Aar.

Med Rationeringsmærker gaar det som med Pengene. Langsomt og smaat. Alle Bidrag og Mærker

Forund os, beder vi dig, almægtige Gud, at vi, som fejrer Festen for Helligaandens Gave, opflammende af himmelsk Attraa maa tørste efter Livets Kilde.

Bøn for Daabsvandets Indvielse Pinselørdag.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Katolsk vestre Kirkegaard

Gravsteder anlægges og vedligeholdes

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner
Manssvej 14 - Telf. Valby 4175

modtages med Tak af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 3. Juni Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Tirsd. 4. Juni Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr. Fred. 7. Juni Kl. 6 Sonekommunion.

D. K. K. F.

Retræter paa Dalum

Retræten paa Dalum Kloster for Damer finder Sted i Dagene 11.—18. Juni. *Pater Groteclaes* S. J. aabner Retræten den 11. om Aftenen. Der er Fællestuer a 30 Kr. Husk at medbringe Lagner, Haandklæder, Serviet og Rationeringsmærker. Tilmeldelse sker til *Fru Direktør Filus Larsen, Sct. Knuds Kirkestræde 15, Odense.*

BOGHYLDEN

Bøger, der haves paa Lager:

Newman: Apologia pro vita sua	Kr. 9,00
Newman: Centenary Essays	12,60
John Moody: John Henry Newman	18,00
Sheed: Ground Plan for Catholic Reading	1,20
C. C. Martindale: The Vocation of Aloysius Gonzaga	12,60
Gerald Vann: The Divine Pity	10,20
Fonseca: Maria spricht zur Welt	5,05
Otto Walter: Pius XII. Leben und Persönlichkeit	6,75

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . Kjøbenhavn K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus		Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“
Alex J. Hansen Ingeniør . Entreprenør . Murermester Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monies & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestræde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer	O. Hansen & R. J. Møller Bygnings- og Maskinsnedkeri Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196
Aabenraa	Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	Bymejeriet N. Møller . Tlf. 22 62 Mælk . Smør . Fløde Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Aabenraa Brugsforening Tlf. 23 68 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Andersen & Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 25 30 Lys . Kraft . Varme Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Andr. Petersen Colosseum . Tlf. 28 00 Isenkram, Værktøj, Køkkenudstyr Glas, Porcelæn, Sanitet
Chr. Johansen Søndergade 9 . Tlf. 3322 Slagteri & Pølsemageri Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	J. Thorsmark Storegade 10, Tlf. 2673 Indeh. Brdr. Thorsmark Ure og Optik	Ludwig Wohlenberg Bog-, Kunst- og Papirhandel Store Torv 5, Tlf. 2229, Grdl. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved	R. Rasmussen Alt i Kolonial - Vin & Delikatesser Riddergade 4 . Telf. 29 Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Evald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning Kildemarksvej 35 Telefon 17 89 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 14 20	T. A. Meding's Tømmerhandel Aktieselskab Tlf. 14 78 (3 Lin.) Trælast og Bygningsurlikier
Kolonialhuset Tlf. 480 Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa Billigste, kontant Pris Lev. til den katolske Præstegaard	K. Blum Hansen Boghandel Næstved . Telefon 276	Fr. Brandt Næstved . Telefon 71 Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial, Vin, Delikatesser. Alle Sorter Brændsel Lev. t. de kat. Institutioner
Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Tlf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	Krucifix i forsk. Udførelser U. Bärenholdt Papirhandel . Næstved Jernbanegade 19 . Tlf. 983	R. Sørensen Grundlagt 1877 Østergade 7 . Tlf. 130 Blomster og Kranse
C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 Jernbeton Murermester ved Sct. Maria Hospital		C. W. Kronmann GRUNDLA GT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen- tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvej- værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203

Odense		Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13 . Tlf. 20 21 Leverandør til Dalum Kloster
C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre Onergaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Frederiksens Fiskesalg Albanigade 35 . Odense . Tlf. 85 52 Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 . Odense Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner	Priorkaféens Konditori Enevold Sørensens Vestergade 1 Butiken: Telf. 744 Kaféen: Telf. 2764
Julius Jacobsen Blikkenslager Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet Vindegade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Johs. Rasmussens Boghandel Telefon 840 . Hjallesevej 6	Dalum Andelsmejeri Tlf. Dalum 5 1. Kl.s Mejeriprodukter Leverandør til Dalum Kloster
Svendborg		Svendborg Bryghus Mineralvandsfabriken »Ørkild«
Chr. G. Kielberg Bog- og Papirhandel Tlf. Svendborg 86 og 14 86 Stort Lager af Skolebøger Alle nye Bøger s'raks paa Lager	Chr. Mikkelsen Møllergade 61 . Tlf. 12 52 1. Kl.s Kød og Paalæg Lev. til den katolske Præstegaard	Gør din Pligt! Gaa til Plichta naar der skal males Tlf. 24 16 . Møllergade 21
Brødr. Johs. & Emil Franke Møllergade 3 Telefoner 218 - 518	Clara Petersen Organist Møllergade 80 . Tlf. 11 34	C. K. Hansen Vand-, Gasmeester og Blikkenslager Skallergade 10 . Tlf. 489
Vald. Hansen Malermester Vestergade 13 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 10 44	Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner
Nyborg		
Korsgades Kødbod Alt i 1. Klasses Kød og Paalæg Holger Jørgensen . Telf. 527 Leverandør til Stella Maris	Drewsen & Nelliemann Isenkram . Glas . Porcelæn Telf. 25 . Nyborg Leverandør til Stella Maris	Chr. Thomsen Blikkenslager, Gas- og Vandmester Skolegade 4 . Telf. 148 Leverandør til de katolske Institutioner
A. Jørgensen Kolonial Knudshovedvej 6 - Telf. 314 Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn Kongegade 25 . Telefon 487 Leverandør til Stella Maris	Einar Nielsen, Fløkehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detalj Fiskerthavnen . Nyborg Leverandør til Stella Maris

Katolsk Ugeblad

9. Juni 1946
94. Aargang
Nr. 23

A.C.'s Jubilæum

Ungdomsside - Roman

Jesuitisk, Jødisk m. m.

Jubilæet i Lund

Guds Moders Gøgler

Toscanini — Italiens verdensberømte Dirigent — er vendt tilbage til sit Fødeland efter 16 Aars Landflygtighed og har genoptaget sit Virke ved Scala-Operaen i Milano. Ovenfor ses han gratulere en lille Niece, der netop har modtaget sin første hellige Kommunion.

lutte Modstrid med Kristendommens grundlæggende Principper ... Vatikanets Radio har gentagne Gange udsendt Protester mod Forfølgelsen af Katolikkerne i Polen. Pave Pius XII har oplyst om disse Rædsler. Han sagde, at Fascisternes Metoder i deres Barbari mindede om »de vilde Mongolers Invasion i Kina i gamle Dage«. Vatikanet anklagede Tyskland for at ødelægge baade det borgerlige, det kulturelle og det religiøse Liv.«

1945:

Tyskland er besejret. Moskva Radio (gengivet i »Soviet News« d. 13. Juni) erklærer: »De, der hørte Pavens Tale for nylig (2. Juni) blev særdeles overrasket over at høre, at Vatikanet under hele Hitlers Herredømme i Europa dristligt og modigt skal have hævet sin Røst mod Nazisternes Forbrydelser... Verden ved godt nok, at hvis Vatikanet gjorde noget, var det kun at inddysse Aarvaagenheden overfor den nazistiske Fare og at beskytte Hitler og Mussolini.«

Mr. Beales resumerede: I 1940 sagde Moskva, at Vatikanet fordømte Nazismen — og at det var grimt gjort. I 1942 sagde Moskva, at Vatikanet fordømte Nazismen — og at det var godt gjort. I 1945 sagde Moskva, at Vatikanet aldrig havde fordømt Nazismen!

Moskva om Vatikanet

I sit Foredrag ved A. C.'s Jubilæum fortalte Mr. Beales bl. a., hvad Moskva ved tre forskellige Lejligheder har sagt om Vatikanets Stilling til Nazismen.

1940:

Sovjet og Tyskland var allierede efter den mellem Molotov og Ribbentrop afsluttede Pagt. Hele Aaret igennem skældte baade »Isvestia« og »Pravda« ud paa

Vatikanet, fordi det bestandig fordømte Nazismen.

1942:

Sovjet og Tyskland er kommet i Krig. Officiell udsendes i Rusland en Bog »Sandheden om Religionen i Rusland«. Her staar bl. a.: »De romerske Katolikker, der engang syntes at føre samme Tale som Nationalsocialisterne i Tyskland, er nu fuldstændig overbevist om Fascismens abso-

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL **KØK** **KOKS**

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg

Nørrebrogade 200 . Tlf. Tega 1296

Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Muremester

Vandtaarnavej 7-9, Søborg

Telefon Søborg 1968

EL GRAFIK A/S

VESTERBROGADE 69 71

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen

Nørrebrogade 18 B . C. 65 38

Papir . Stort Boglager . Fyldepenne

Leverandør til katolsk Centralskole

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Høspitaler og Institutioner

Brug
Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Førlang Brochure

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148'

Telefon Bella 384

Biomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger

Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Larsbjørnsstræde 14

Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester

Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforstkr.

Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

Skotejsreparation E. Sund

1. Kl.s Arbejde garanteres

Frederikssundsvej 225, v. Kirken

Th. P. Stillinge

Tømrermester

Sejrøgade 15

Tlf. Ryvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Mønegedssal i St. MariæSogn

L. F. Nielsen Snedkermester

Lindhølmøvej 36 . Telf. Damsø 20 43

Udfører Arbejdet for
de katolske Institutioner

A.C.'s Jubilæum

Hilsener fra Udlandet . Biskoppens Ord . Jubilæumsgaven

»Ugebladet« kan desværre i denne Uge kun bringe Begyndelsen af sit Referat af »Academicum Catholicum«s store Jubilæumsfestligheder den 2. Juli og følgende Dage.

Da A. C.'s engelske Gæst Mr. Beales ankom med Flyvemaskine til Danmark d. 31. Maj, medbragte han tre Hilsener. Den ene var fra Kardinal Griffin, Ærkebiskoppen af Westminster, som d. 28.5. skrev til Mr. Beales:

»Det glæder mig at høre, at De tager til København, og det vil være mig en stor Glæde, hvis De venligst vil overbringe Danmarks Katolikker mine hjerteligste Hilsener og oprigtigste gode Ønsker. Jeg haaber, De faar en god Rejse. Med alle venlige Ønsker og min Velsignelse. Deres i Kristus hengivne (sign.) *B. Card. Griffin*, Ærkebiskop af Westminster.«

Fra »The Sword of the Spirit« overbragtes der A. C. denne Hilsener:

»Den engelske Sword of the Spirit Bevægelse sender den danske Academicum Catholicum hjertelige Hilsener i Anledning af Jubilæumsfesten. Medlemmerne af The Sword-Bevægelsen er glade for, at den direkte Kontakt mellem Katolikkerne i England og Danmark, som Krigen afbrød, nu er genoprettet. I begge de store Lande er Katolikkerne en Minoritet. I begge Lande er Katolikkerne dybt overbeviste om Nødvendigheden af at sikre og konsolidere den fulde Overholdelse af de Principper for socialt og internationalt Liv, som Paverne saa indtrængende har forkyndt, og paa hvilke en varig Orden ene kan opbygges. I begge Lande vil den katolske Ungdom fra nu af bære et stort Ansvar. Jo mere vi kan dele vor Viden om Verdens Problemer og i Fællesskab drøfte dem, saaledes som ved denne Lejlighed, des stærkere kan vor fælles Følelse blive af, at den universelle Kirke tværs over Grænserne og trods

Sprogenes Forskellighed er aktivt i Virksomhed til Menneskehedens Vel.«

Og The Newman Association skrev:

»Det glæder os at høre, at Mr. A. C. F. Beales vil kunne tage Del i Festlighederne ved 50 Aars Jubilæet for Grundlæggelsen af Academicum Catholicum. Vi har bedt ham repræsentere The Newman Association og ved denne Lejlighed overbringe Hilsener og gode Ønsker fra alle Medlemmer, Kandidater og Studenter fra Katolsk Universitets Bevægelse i Storbritannien. Vi ved, at Mr. Beales Besøg vil tjene til at skabe venskabelig Kontakt mellem Katolikkerne i vore to Lande, og vi haaber, at det vil blive Begyndelsen til regelmæssige Besøg af Deres Medlemmer i England og af vore Medlemmer i Danmark. Vi glæder os til at byde en repræsentativ Delegation for Academicum Catholicum velkommen ved vor Sommerskole i Exeter, og vi haaber ogsaa at have Fornøjelsen at træffe Deres Medlemmer ved Kongressen i Freiburg i August i Anledning af Pax Romana's sølverne Jubilæum.«

Til A. C.'s Jubilæum mødte lillige 30 Repræsentanter for katolske Akademikere i Finland, Norge og Sverige, samt enkelte Gæster fra Frankrig, Holland, Belgien og Czekoslovakiet. Ved Søndagens Festmøde i Haandværkerforeningen blev de alle budt velkommen af A. C.'s Formand, Civilingeniør Wissum, og en Repræsentant for hvert af de nordiske Broderfolk samt for Frankrig og England overbragte i korte, hjertelige Ord en Hilsener og Lykønskning.

Om Morgenen Kl. 8 var St. Ansgars Kirke næsten fyldt til sidste Plads til Fstedagens Pontifikalmesse, under hvilken Biskoppen prædikede ud fra Dagens Evangelium om det kristne Vidnesbyrd og dets dyre Pris. Maaske mere end nogensinde ko-

sler dette Vidnesbyrd i vore Dage Kors og Lidelser. Biskoppen opfordrede vore Akademikere til at bære det kristne Vidnesbyrd frem i fuld Bevidsthed om, at Vejen til Maalet nødvendigvis fører gennem Lidelser.

Ved Eftermiddagsmødet talte Biskoppen igen og lykønskede A. C. til Dagen. Biskoppen selv vidste af nylig Erfaring, hvordan det er at fylde 50. Men for ham betød det, at Vejen nu gaar nedad, medens det for A. C. kun er en lille Fødselsdag i den første Ungdom.

Ved Eftermiddagsmødet talte ogsaa Landsretssagfører Garth-Grüner for den Komité, der har indsamlet næsten 7500 Kr. til en Jubilæumsgave til A. C., og som haaber, at Summen snarest vil kunne bringes op paa de 10.000 Kr., der er sat som et foreløbigt Maal. Ingeniør Wissum takkede og forklarede, hvor meget det betyder for A. C. igen at kunne faa daglige Lokaler.

Og saa holdt Mr. Beales sit med saa stor Interesse imødesete Foredrag, af hvilket et enkelt Punkt refereres paa vor Forside. Iøvrigt maa af trykkemæssige Grunde Omtalen af dette Foredrag og af de øvrige Festligheder vente til næste Uge. *M. A.*

Retræte for Herrer paa Dalum Kloster

Alle katolske Herrer, unge og ældre fra hele Landet, som holder Sommerferie i August, gøres opmærksom paa, at der paa Dalum Kloster ved Odense afholdes Retræte for Herrer i Dagene fra Mandag Aften den 12. August til Fredag Morgen den 16. August.

Retræten ledes af Pater Lønskov S. J.

Sct. Hedvigssøstrene sørger som sædvanlig for den gode Forplejning, og hele Opholdet koster kun 17 Kroner.

Dalum Kloster med sin skønne Park og smukke Omgivelser er et ideelt Feriested, og Retræten er i sig selv en Oplevelse, som enhver Katolik, unge som ældre, bør erfare.

Indmeldelse sker ved Henvendelse til Direktør Henry Schultz, »Mariabo«, Tøndervej, Kolding.

Guds Moders Gøgler

af Thibault

Engang — paa en eller anden Kong Ludvigs Tid — levede der i Frankrig en fattig Cirkusgøgler, som hed Barnabas. Han rejste rundt i Landet og optraadte paa Markederne. Her trak han et gammelt, slidt Tæppe frem og viste sine Kunster for dem, som nysgerrigt samlede omkring ham. I Begyndelsen var de gerne ret overlegne; men naar han saa slod paa Hænderne og med Fødderne spillede Bold med seks skinnende Kugler, eller naar han bøjede sig saa langt bagover, at hans Nakke rørte ved Hælen, og Legemet dannede et Hjul, og naar han i den Stilling kastede en halv Snes Knive op i Luften og greb dem igen, — ja, saa lød der høje Begejstringsudbrud, og hans Tæppe blev dækket af de Pengestykker, som de beundrende Tilskuere kastede til ham.

Men trods alt gik det ham, som det gaar de fleste, der maa leve af deres Kunst: han kunde kun med Nød og næppe klare sig. Han kunde jo ikke arbejde saa meget, som han egentlig gerne vilde, for han maatte have Lys og Sol og Varme for at kunne udføre sine Kunster. Om Vinteren var han som et bladløst Træ; den frosne Jord var ham for haard, og han sultede og frøs. Men han havde et fromt og enfoldigt Sind, og derfor led han taalmodigt. Han havde aldrig spekuleret over den ulige Fordeling af de jordiske Goder, og han troede fuldt og fast paa, at naar han havde det slemt i denne Verden, vilde han faa det bedre i den næste. Han levede hæderligt, han bandede aldrig, og han, som ingen Hustru havde, drømte ikke om at begære sin Næstes. Kødeligt Begær følte han egentlig ikke, og det kostede ham langt mere at give Afkald paa Kruget end paa Kvinden; for vel var han ikke nogen Drukkenbold, man han holdt alligevel af en god Taar, især naar det var varmt. Alt i alt var han et godt

Menneske, from og Guds Moder meget hengiven. Hver Gang han kom ind i en Kirke, knælede han ned for den hellige Jomfrus Alter og bad: »Kære Gudsmoder, sørg for mig her i Livet, indtil Gud kalder mig, og opnaa Paradisets Glæde for mig, naar jeg dør«.

En regnfuld Aften gik Barnabas trist hen ad Landevejen; under Armen bar han Kuglerne og Knivene, rullet ind i et Tæppe. Han saa sig om efter en Lade eller et Skur, hvor han kunde lægge sig til at sove, hvis ellers hans sultne Mave vilde lade ham falde i Søvn. Da opdagede han, at en Munk kom hen ad Vejen lige efter ham, og han hilste ærbødigt. De to kom til at følges ad, og saa var det jo rimeligt, at de talte sammen.

»Sig mig, min Ven, hvorfor har du saadan en mærkelig grøn Dragt paa?« spurgte Munken. »Skal du maaske spille Nar i et eller andet Skuespil?«

»Nej, nej, Pater,« svarede Barnabas. »Jeg hedder Barnabas og er — Cirkuskunstner. Det vilde være den herligste Stand i Verden, hvis man bare var sikker paa at faa Mad hver Dag.«

»Hør nu, kære Barnabas, pas paa, hvad du siger,« sagde Munken. »Ingen Stand er herligere end Ordensstanden. I den synger man Guds Pris og Guds Moders og Helgenernes. En Munks Liv er een uafbrudt Lovprisning af Gud.«

Hertil svarede Barnabas: »Jeg er meget ked af, at jeg talte saa dumt. Eders Stand kan ikke sammenlignes med nogen anden i Verden. Selv om det nok er forlignelsesfuldt at lade en Stol balancere paa Næsen og en Skilling paa Stokken, saa kan man ikke vinde nær saa stor Fortjeneste herved som ved eders Liv. Jeg vilde gerne leve som I og hver Dag synge Officiet; jeg vilde gerne lovprise den hellige Jomfru som I, for hende ærer jeg gan-

ske særligt. Jeg vilde gerne opgive min Kunst, som dog har gjort mig berømt i mere end seks Hundrede Byer og Landsbyer, og indtræde i Ordensstanden.«

Munken blev ganske rørt over Gøglerens fromme Enfold, og da han var en stor Menneskekender, forstod han, at Barnabas var en af dem, der har god Vilje, og hvem Gud derfor har lovet Fred paa Jorden. Derfor sagde han: »Kom med mig, Barnabas, til det Kloster, hvor jeg er Prior. Gud har sendt mig for at føre dig ind paa Frelsens Vej.«

Saa blev Barnabas Munk i et Kloster, hvor alle Brødrene kæmpedes om at ære den hellige Jomfru og bruge de Talenter, Gud havde skænket dem, i hendes Tjeneste.

Prioren selv skrev vidunderlige Bøger, hvori han i Skolastikkens Aand priste Guds Moders Dyder. Broder Maurilius prentede disse Bøger paa Pergament, og Broder Alexander malede skønne smaa Billeder i Kapitlernes Begyndelsesbogstaver. Broder Marbod var Billedhugger og skabte ved sin Kunst dejlige Billeder af den hellige Jomfru. Hans Haar og Øjenbryn og Skæg var hvidt af Marmorstøv, og hans Øjne løb altid i Vand. Gammel var han, men fuld af Glæde og ungdommelig Begejstring; det var tydeligt, at Himmeldronningen holdt Haanden over ham.

Endelig var der i Klosteret Digtere, som i latinske Vers lovsang Maria eller forherligede hende i beaandet Prosa.

Da Barnabas saa, hvilke herlige Værker til Guds Moders Ære hans Brødre frembragte, sørgede han over sin egen Uvidenhed og sine store Mangler.

»Hvor er jeg dog ulykkelig over, at jeg ikke kan lovprise Herrens Moder, saadan som de andre kan,« sagde han til sig selv, mens han gik alene frem og tilbage i Klosterets lille Have: »Jeg har jo ingen Dannelse, ingen Evner som jeg kan indvie til hendes Tjeneste. Tale kan jeg ikke, heller ikke skrive lærde Værker eller Digte, ikke male skønne Billeder eller hugge dem i Marmor; jeg har ikke en eneste Ting, jeg kan give hende!«

En Aften hørte han en af de andre Munke fortælle en Historie om en Ordensbroder, der var saa indskrænket, at han ikke kunde noget som helst andet end »Hil dig, Maria«. Alle i Klosteret betragtede ham med Overlegenhed; men da han døde, skød fem vidunderligt smukke Roser ud af hans Mund; de betød de fem Bogstaver i Marias Navn og blev for alle et Tegn paa, at han var en Helgen.

Barnabas syntes, at det var en smuk Historie, men den trøstede ham ikke, for han blev ved med at tænke paa, at der dog maatte kunne findes en eller anden Maade, hvorpaa han kunde vise Maria sin Kærlighed. Han saa mere og mere trist ud, som Dagene gik. Men en Morgen vaagnede han fuld af Lykke og skyndte sig ned i Kapellet, hvor han blev over en Time, inden de andre Munke kom.

Om Eftermiddagen søgte han atter ind i Kapellet paa en Tid, da der ingen andre var, og saadan blev han nu ved og tilbragte derinde Størstedelen af den Tid, hans Medbrødre anvendte til deres litterære og kunstneriske Arbejde. De andre lagde Mærke til hans Glæde og Tilfredshed, og de lagde Mærke til, at han opholdt sig saa meget alene i Kapellet. Pater Prior, hvis Pligt det jo var at vaage over Brødrene, besluttede saa at undersøge, hvad Broder Barnabas foretog sig, og han og to af de ældste Munke fik en Eftermiddag Døren trukket sagte paa Klem og kikkede ind.

Hvad fik de nu at se? De saa Barnabas staa paa Hovedet foran Guds Moders Alter og med Fødderne spille Bold med de seks blanke Kugler; og de saa ham kaste med Knivene og gøre de andre Kunststykker, som havde faaet Folk paa Markedspladserne til at klappe begejstret.

De to gamle Munke forstod slet ikke, at den gode Barnabas stillede sin Kunst og sine Evner til Guds Moders Disposition, og de blev rædselsslagne over hans usømmelige Opførsel. Pater Prior derimod kendte Barnabas' rene Sjæl saa godt, at han ikke tænkte noget ondt om ham, men

troede, at han var gaaet fra Forstanden. De vilde lige til at skynde sig ind i Kapellet og trække Barnabas ud, da de standsede, grebne af den dybeste Ærefrygt.

Thi — Stuluen paa Alteret blev levende, og steg ned, og med

en Flig af sin himmelblaa Kaabe tørrede hun Sveden af Barnabas' Pande.

Da faldt Pater Prior paa Knæ og udbød: »Salige er de enfoldige, thi de skal se Gud!« Og de andre Munke svarede »Amen«.

Jesuitisk, jødisk m. m.

I »Jødisk Samfund« (der redigeres af Rabbiner Dr. Marcus Melchior) fandtes d. 20. Maj følgende smukke og værdige Artikel, som vi tillader os at gengive i dens Helhed. Vi vil i næste Nummer knytte et Par korte Bemærkninger til den.

En af vore betydeligste Kulturkritikere, Redaktør *Emil Frederiksen* fra Berlingske Tidende og Gads danske Magasin, har sendt *Jødisk Samfund* et Brev, i hvilket han indledningsvis udtaler, at »efter hans kollegiale Skøn har *Jødisk Samfund* faaet en udmærket Start«. »Men maa jeg,« fortsætter Redaktør Frederiksen, »ulejlige Dem med en lille Ting, som i sin Lidenhed dog spiller en Rolle for Høfligheden mellem de forskellige Konfessioner.

I den ogsaa for mig som Katolik meget lærerige Diskussion om at udmelde sig af Menigheden forekommer der i Bladets Nr. 4 i et Indlæg fra en Læser en Sætning, i hvilken det bl. a. hedder: »Det kan da ikke være Jødedommens Opgave at hengive sig til den Slags jesuitiske — for ikke med et svært fortærsket Udtryk at sige nazistiske — Metoder.« Sætningen refererer sig til M. M.'s Tanke om i en vis offentlig Form at meddele, hvem der udtræder af Menigheden. Dette sidste vedkommer mig naturligvis ikke. Derimod Udtryknene »jesuitisk« og »nazistisk«. Nu ved jeg godt, at »jesuitisk« i Kraft af forældet konfessionel Mistænksomhed og stadig aktuel Uvidenhed, paa Dansk betyder saadant noget som *rænkefuld, listig indtil Løgnagtighed, moralsk forkastelig paa Grund af Upaalidelighed*. Hvorledes Deres ærede Indsender faar dette til at rime med den Tanke, han angriber, maa blive hans Sag — jeg

synes blot som praktisk Skribent (og Universitetslærer i nordisk Filologi har jeg dog ogsaa engang været), at Ordet ikke engang efter dansk Sprogbrug er rigtigt anvendt. Hvad jeg reagerer imod er selve Brugen af Ordet *jesuitisk*. Og det gør jeg ganske ud fra samme grundmenneskelige Instinkt, som naar jeg opfordrer Folk, der bruger Ordet *jødisk* i en, ogsaa af forældet Sprogbrug hjemlet, nedsættende Betydning — De véd, saadant noget som gerrig og bedragerisk, aagerkarleagtig o. lign. — altsaa opfordrer Folk, der snakker saadan, til at tænke sig om og komme til det Resultat, at saadan siger et kultiveret Menneske ikke. Jeg kan fortælle Dem, at da en Gæst engang omtalte et københavnsk Blad ved en nedsættende Brug af Ordet »jødisk«, gjorde jeg ham opmærksom paa, at i vort Hjem var *jødisk* et Ord, der bruges med Agtelse og helst Ærbødighed. Vil De ikke, Hr. Doktor, være enig med mig i, at hvor lille en Ting dette end er, vilde det fremme Tolerancens skønne og nødvendige Sag, at man undlod at aflægge Tribut til forældet og af gamle Tidens Utaalssomhed præget Sprogbrug. At bruge Ordet »nazistisk« som en Forstærkelse af »jesuitisk«, finder jeg er det rene Vrøvl.«

Naar vi her saa udførligt gengiver Redaktør Emil Frederiksens, til Dels private, Skrivelse, er Grunden den, at den rører ved en Sag, der vel synes at være ringe, men i Virkeligheden er af

ganske *overordentlig Betydning*. Lad det til at begynde med være sagt, at jeg beklager, ikke at have set Skoven for lutter Træer, og at jeg af Interesse for de saglige Argumenter i den omtalte, tilsendte Artikel og for disses Besvarelse, ikke har lagt tilstrækkelig Mærke til de anholdte Udtryk: »jesuitisk« og »nazistisk«. Jeg beklager dette saa meget mere, som Redaktør Frederiksen med sit Brev til *Jødisk Samfund* er inde paa et Tema, jeg selv, for 17 Aar siden, gjorde til Genstand for en Skrivelse, jeg i tilsvarende Anledning sendte »Berliner Tageblatt«, respektive dets fremragende Chefredaktør Theodor Wolff. Theodor Wolff, der jo selv var Jøde, var i en Omtale af de Tysk-Nationales skinhellige Politik over for den saakaldte Young-Plan — de *agitere* ude i Landet for fuldt Drøn imod Planen, idet de ansaa dens Ratificering i den tyske Rigsdag for aldeles sikret, men maatte i sidste Instans *stemme* for den, da dens, ogsaa af dem selv ønskede, Gennemførelse kom i alvorlig Fare — altsaa: Wolff betegnede denne tysk-nationale Holdning som *farisæisk*. Ved den Lejlighed følte jeg mig kaldet til at gøre Theodor Wolff opmærksom paa, at den nedsættende Brug af dette Ord, hvormed man jo ogsaa hos os betegner alt, hvad der er hyklerisk, uærligt og dobbelttunget, beroede paa en alvorlig, historisk Uretfærdighed, nærmere paa det nye Testaments gennemført triste Anvendelse af Ordet, en Anvendelse, der ogsaa af fremragende kristne Teologer (Travers Herford i »The Pharisaism«) nu kendetegnes som misvisende, ubillig eller, parakdoksalt udtrykt, nærmest ukristelig. Naar et af mig ledet Organ nu lader Ordet »jesuitisk« passere, forstaar jeg altsaa de Følelser, der bevæger katolske Læsere. Men jeg mener ogsaa at turde konstatere, at hverken Indsenderen eller jeg har haft til Hensigt at krænke, og at Ordet, som netop formodet, er blevet anvendt vanemæssigt — selv om det til Overflod maa indrømmes, at det end ikke giver forstandig Mening der, hvor det er brugt,

og at det Udtryk, *jeg* af Indsenderen skulde rammes med, nok var det »nazistiske« alene.

Ulige væsentligere end at fastslaa dette er det imidlertid at benytte den gunstige Lejlighed til over for saavel jødiske som ikke-jødiske Læsere at understrege Analogien mellem Anvendelsen af Betegnelserne *jesuitisk* og *jødisk*. Redaktør Frederiksen er selv inde paa det, men der er adskilligt at tilføje. Med Rette føler en Katolik sig saaret over den misvisende Brug af jesuitisk. Men: mon der uden for Katolikkernes egen Kreds og ud over en lille Kulturgruppe er ret mange, der véd, hvorfra Ordet stammer, og som aner, at det har Forbindelse med den katolske Kirkes særlige Historie? Jeg betvivler det! Katolikken er muligvis i lige Grad ubehagelig berørt, hvad enten mange eller faa *forstaar* Ordet, men det i Virkeligheden nedsættende, det *farlige* gaar af det, naar de historiske Relationer slet ikke er bekendt. Noget lignende kan maaske siges om *farisæisk*, selv om enhver, der har læst Testamentet, jo er klar over Forbindelsen mellem dette Ord og den med det kendetegnede specielle jødiske Holdning. Helt anderledes forholder det sig med Ordene *Jøde* og *jødisk*. Disse Ords Historie kender enhver til. Og medens der her i Landet vel næppe er noget Samfund, der betegner *sig selv* som *jesuitisk*, og der heller ikke findes nogen Gruppe, der *om sig selv* vil sige, at den er *farisæisk* — skønt altsaa begge Betegnelser meget vel kunde bruges om *Hædersmand* — eksisterer der nu en Gang et Samfund, der er og kalder sig *jødisk*, et Samfund, der føler sig *stolt* af sit jødiske Navn, men alligevel ser dette i den Grad draget i Smudset, at ikke saa faa af dets *enkelte* Medlemmer føler det som en Plet paa deres Tilværelse, næsten som en Ulykke for sig selv og deres Børn, at de er Medlemmer af dette Samfund.

I langt højere Grad end nogen anden af historiske Forhold fremgaaet Glose henyttedes i daglig Tale *Jøde* og *jødisk* i mitdest talt nedsættende Betydning. Alt

hvad Mennesker kan ønske at udtrykke af Had, Afsky og Væmmelse, af Haan og Foragt, af Trang til Distancering og klar Fordømmelse, det dækkes med disse Ord. »Saadan er forbandet Jøde,« siger Manden i Geledet, naar han ikke synes om sin Sidsmand, siger Arbejderen, naar han ikke kan lide sin Arbejdsgiver, siger Køberen, naar han er misfornøjet med Sælgeren, og Sælgeren, naar han ikke kan komme overens med Køberen, siger Manden, naar han er kommet paa Kant med sin Næste, og Drengen, naar han vil udlevere sin Kammerat til Grinet, siger den ædru, naar han vil være flot i Munden, og den berusede, naar Naturen gaar over Optugtelsen. Allid det samme: kan man ellers ikke faa Kaal paa sin Modpart, skal Brugen af *Jøde* eller *jødisk* nok faa ham nedlagt. Dette endda, hvis Objektet slet ikke er Jøde. Allerede i dette Tilfælde er Betegnelsen lammende. Er det til Overflod virkelig en Jøde, det drejer sig om, betyder det knock-out paa Stedet.

Den historiske Baggrund for Glosens Anvendelse er jo den, at der virkelig var en Tid, da kristen og jødisk Konfession var i bitreste Fejde med hinanden. Visselig sagde Jøderne den Gang *kristen* i samme Betydning, som de Kristne sagde *jødisk*. Men Jøderne var de faa, og deres Anvendelse af *kristen* kunde ikke rokke ved Ordet, de Kristne var de mange, og deres Anvendelse af *jødisk* var udslaggivende. Den Foragt, man i kristne Kredse nærede for Jøderne, bundfældede sig for Aarhundreder siden i Brugen af Gloserne, og Sprogets almindelige Konserveringsstendens har vedligeholdt Ordens Værdi, selv efter at det historiske Grundlag er blevet totalt forrykket. Til Sammenligning kan tjene Benyttelsen af *svensk* som Glose i dansk Sprogbrug. Først i den allernyeste Tid og under Indtryk af *revolutionerende* historiske Begivenheder er der kommet Skred i dette Forhold. I mine Drengaar lagde en Dansker endnu sin Foragt for en Ting for Dagen ved at betegne den som *svensk*. Den »svenske«

Sol kunde man ikke stole paa, og Svensken var i det hele taget upaalidelig og falsk — alt Rester fra Broderkrigenes Forgiftelse af Sindene. Sammenligningen har forøvrigt ogsaa det interessante, at den viser, hvor meget der skal til, før en Sprogbrug ændres, men ogsaa, at Ændring kan ske, hvis *Viljen* til det er til Stede.

Tør man haabe, at saadan Ændring kan opnaas for *Jøde og jødisk*? Jeg er skeptisk. Af mange Grunde. Dels drejer det sig om Begreber, der stikker meget dybt, og som ikke er Udtryk for et historisk Modsætningsforhold blot mellem to Nationer, men mellem en lille Gruppe paa den ene Side og næsten hele Verden paa den anden. Paa den Maade er den triste Anvendelse af Ordene blevet Hvermands Eje. »Vi er nok Jyder, men Gud ske Lov ikke Jøder,« sagde en Vognstyrer paa en Sporvogn i Aarhus til en Københavner, der med Glæde konstaterede, at en Omstigningsbillet i Aarhus ikke er dyrere end en »lige ud«. Jeg stod tilfældigvis ved Siden af og præsenterede mig i min dobbelte Egenskab af Jyde og Jøde. Den gæve Vognstyrer bad om Undskyldning, han havde ikke ment noget ondt med det, det var kun et Mundheld, der var faldet ham ind. Jeg sagde: »Netop, det er et Mundheld. Jeg er heller ikke Spor fornærmet, vilde kun *konstatere Mundheldet*.«

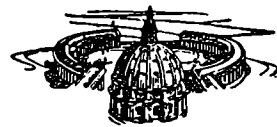
Men derudover faar Ordet bestandig ny Næring gennem Litteraturen, den gamle og den nye. Om Schylok og hans Betydning i denne Sammenhæng er der skrevet Bøger, og det skal ikke behandles her. Men selv vor egen, rare Holberg, der ofte taler saa sympatisk om Jøderne, bidrager, endda paa et af de Steder, hvor han lader en Jøde staa som den ærlige og redelige i Modsætning til en Kristen, til Vedligeholdelsen af Sprogbrugen ved (Den ellefte Juni, 3. Akt, Scen. 1 og 2) at indføre Begrebet »christne Jøder«, hvorunder alt-saa skal forstaas Kristne, der opfører sig saa uhæderligt, som om de var Jøder. De omtalte Scener i »Den ellefte Juni« er i

øvrigt saa morsomme, at Udtrykket bliver *dobbelt* farligt.

Hertil kommer saa Rester af Utaalsomhed, der bestandig kommer til Udtryk i Skrift og Tale. Det var mig, efter at den Kærlighed og Forstaaelse, der er vist os fra kirkelig Side, en frygtelig Skuffelse i *Indre Missions Tidende* for 5. August 1945 i en lille opbyggelig Betragtning at støde paa Sætningen: »Ikke altid kan vi i Verdenshistorien se, at et Folks Ugudelighed straffes med dets Undergang — saasom Jødernes Historie og Nazismens klart viser det.« Hvilken Mundfuld! »Jøderne« og »Nazismen« stillet ved Siden af hinanden som »to Folk« (!) med samme Grundlag og samme Skæbne. Jeg skrev omgaaende til Redaktøren af den nævnte Tidende og bad om Optagelse af en Modbetragtning, men saa vidt mig bekendt er den aldrig fremkommet.

Endelig skal der ved Vurdering af Vanskelighederne ved at naa frem til retfærdig Sprogbrug blot nævnes, at den sidste halve Menneskealder har kastet os et Aarhundrede eller mere tilbage. Har Hitler ikke sejret paa andre Punkter, saa har han med sine hundløse Løgne om det jødiske Folk, om jødisk Væsen og Væremaade, opnaaet at kaste saa meget Skarn paa det jødiske Navn, at man nærmest maa beundre de Ikke-Jøder, der endnu kan se Renheden og Glansen bag Smudset. I den Henseende ligger der for os ogsaa en uendelig Skuffelse i den politiske Udvikling. Nazismens Fald *burde* have gengivet det jødiske Navn dets Ære. Jøderne har været Hitlers første Ofre, de har været Bannerbærere i Kampen mod det forhadte System, og de har staaet Skulder ved Skulder med alle dem, der i deres respektive Lande nu hyldes som *Helte*. Men ikke saa meget som en Skærv er der faldet i den jødiske Turban. Med Begrebet *Jøde* forbinder mange Mennesker netop de Forstillinger, *Hitler vilde have forbundet med det*. Imidlertid er Hitler afsløret, Verden aander, trods alle Bekymringer, lettet op

(Sluttes Side 363)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Paa Vigilien til Sct. Eugenio's Fest, Pavens Navnedag, rettede den hellige Fader — som sædvanlig ved denne Lejlighed — en Tale til Kardinalkollegiet. Talen fik i Aar et langt større Perspektiv end ellers og maa med Rette anses for at være en af de vægtigste Proklamationer, som Pius XII har fremsat efter de berømtelige »Fem Punkter«. Med Henblik paa Valgene i Italien og i Frankrig udtalte den hellige Fader, at det drejede sig om Afgørelser af den allerstørste Betydning, om Valg for eller imod Kristendommen, Valget vilde komme til at staa mellem de Partier, der støtter Kirken eller modarbejder denne. I den centrale Del af Talen beskæftigede den hellige Fader sig med Problemet: Fred og ordnede Tilstande i Verden. Han henstillede alvorligt til de ansvarlige Statsmænd at fremskynde Fredsforhandlingerne og ikke at fortabe sig i ørkesløse Diskussioner, men koncentrere deres Anstrengelser om at lette det politiske og økonomiske Tryk, som ene truer Freden og som kan provokere en ny Verdens eksplosion. Tiden arbejder imod Statsmændene, udtalte den hellige Fader. Ørkesløse Diskussioner inefter fører kun at man fjerner sig mere og mere fra det centrale i Drøftelserne: en virkelig Fred. Den hellige Fader appellerede til Stormagterne om at foranledige Krigsfangerne sendt hjem, saaledes at disse kan medvirke til de respektive Landes saa paakrævede Genopbygning.

Paven henvendte sig derpaa — med særligt Henblik paa de forestaaende Valg i Frankrig og Italien — til Katolikkerne i de to Lande, og udtalte, at Valget drejer sig om hvorvidt de to store Nationer, som begge kan se tilbage paa over tusind Aars Kristendom, fortsat vil kunne bygge paa Kristendommens Klippegrund. Det ligger i Vælgerens Hænder, udtalte den hellige Fader, om Sejren skal gaa til Kristendommen eller til de Magter, der vil den kristne Civilisation, Anerkendelse af Individets Ret og enhver Form for aandelig Værdighed til Livs.

Tyskland

Den allierede Militærregering i Bayern har skænket Ærkebiskoppen af München, Kardinal Faulhaber, den Biografalsal, som Hitler benyttede i Obersalzberg. Bygningen kan rumme omkring 6000 Personer og skal midlertidig erstatte Jesu Hjerter Kirken i Neuhausen (udenfor München), som nedbrændte efter et Bombeangreb i 1944.

Solskin og Pragt straalede om Kap. ved Domkirkejubilæet i Lund, den lille skaanske Stad, hvis herlige Kirke gemmer saa mange værdifulde Minder fra Nordens Historie. Dens Hvalv har hørt Lyden af baade Kongers og mægtige Prælaters Skridt, dens Mure har genlydt af Munkenes Sang, dens Klokker har kimet i Krig og i Fred, med den er et ikke uvæsentlig Stykke af Danmarks Historie uleseligt forbundet.

Neecrologium lundense beretter, at Indvielsen af Domkirken i Lund, som er Danmarks Hovedstad — quae est metropolis Daniae — foretoges 1. Septembris 1145 af Eskil, Dønskerens og indtil 1152 hele Nordens Ærkebiskop. Han assisteredes af Biskopperne Gisle af Östergötland, Odgrin af Västergötland og Hermann af Slesvig, hvis Gravsten endnu findes i Krypten Side om Side med Lunds sidste katolske Ærkebiskop, Birger Gunnarssons Sarkofag.

Det følles derfor som en Selvfølge, at Jubilæet ikke kunde

DOMKIRKEN I LUND

fyldte 800 Aar

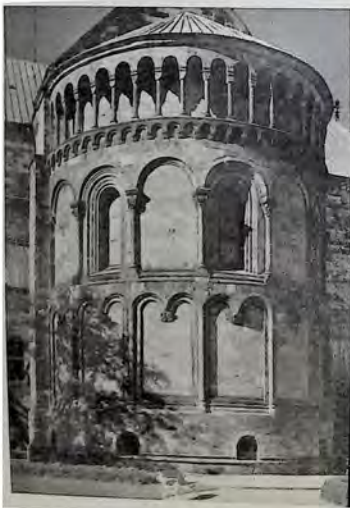

4 Munkeskeret med den syvermede Lystestage og Laurentiusfiguren

forsømme. Knud den Hellige lagde i 1085 Grunden til den og stiftede Laurentiusklosteret, som tilsluttedes denne. Aarhundreder byggede og byggede om paa den. Formentlig under Ærkebiskop Absalon rejstes de to stælelige Taarne. Domkirken er opført af Sandsten og paaavirket af saavel nord-italiensk som tysk-rhinsk Kunst og Ap-sis bærer til det skønneste og ædle.

ste, som dansk middelalderlig Arkitektur har frembragt.

Set Laurentius Domen i Lund staar som et Mindre om svunden Storhed og, trods sin i visse Henseender 'moderniserede' Arkitektur, er den 'synnerligen væcker' — den er Symbolet paa Nordens gamle Kirke — endda midt i Jubilæumsfestlighedernes Højtid!

4 „Lundadomen“ i al sin Pragt.

4 Krypten — den ældste Del af Kirken — hvor saa mange berømte Mænd er stædt til Hulle

Tak
JØBE
Fotos
ARKIV

4 Domkirkens prægtfulde Ap-sis, der kan staa Meel med de skønneste inden for Vesterledens romanske Arkitektur.

fejres uden dansk og nord-tysktagelse, og da Forholdene 1945 var for uafklarede til en saadan Deltagelse, udsatte Sverigs Jubilæumsfestlighederne i 28. Maj 1946. Danmarks Drottning understregede Samhørigheden med Danmark ved sin Præsenz — men for os Katolikker var 800-Aars Jubilæet kun en festlig-kepæl, ikke en Fest: Sammen-igheden med Rom mangler den pavelig Legat kastede —

heller kunde kaste Glans over Dagen, og medens det protestantiske Sverige fejrede „lundadomen som det andlige Nordens mødelpunkt“, læstes Messen, den Messe, som Ærkebiskop Eskil celebrerede paa Indvielsesdagen i 1145, i fattige, smaa katolske Kirker og Kapeller over det svenske Land. Men selve Domkirken er en Skønhedsaaftenbaring, en Oplevelse, som ingen dansk burde

4 Højalteret og Korridningen — (med Joachim Skovgaard's Ap-sis-Mosaik).

Løsningen paa mange Vanskeligheder: Begynd!

Ind imellem —

Kan Slinger hypnotisere Byttet?
Kan det kolde Slangeblik lamme ethvert Initiativ, saa at Ofret som fastnaglet og viljesløst afventer sin Skæbne?

Jeg spekulerede en hel Del over Problemet forleden Aften. Ikke fordi jeg befandt mig i Slangeselskab.

Vi var blot nogle unge, der havde et lille Komsammen, hvor vi drøftede fælles Interesser og Opgaver.

Man havde drøftet et bestemt Punkt, hvis Gennemførelse kunde have Betydning for de unge. Men fra alle Sider blev Vanskelighederne fremhævet. Hele Horisonten syntes sort af fæle Vanskeligheder. Stemningen blev mat, der bredte sig en opgivende Følelse over de forsamlede. Indtil pludselig en Stemme fra Periferien brød Fortryllesen:

Er Sagens Gennemførelse blot vanskelig, — eller ...

Selvfølgelig kan den gennemføres, men *Vanskelighederne*, tænk paa dem!

— Naa, den er altsaa bare vanskelig. Saa tager vi fat; vi æder os igennem.

Der bredte sig en munter Optimisme over Selskabet; det forløsende Ord var faldet; Sagen var bare vanskelig, ikke umulig!

Det var ved den Lejlighed, jeg sad og spekulerede over Slangers Evne til at lamme Byttet alene ved Blikket. — Her midt i vor Kreds sad vi og lod os hypnotisere og lamme af Vanskeligheder, stirrede os blinde paa dem! — Bare man stirrer tilstrækkelig længe paa en Ting, indsnævres Bevidstheden, og Initiativet gaar tabt.

En ung Franskmand fra en Storbym havde forladt Skolen. Arbejdet paa Kontoret begyndte. Tonen paa Stedet var alt andet end fin, Religion var Genstand for Vitser, og uartige Historier ikke ualmindelige.

— Man vænner sig til alt, tænkte den unge Mand; jeg kan alligevel ikke gøre noget mod saa mange. Lad dem snakke, jeg passer mit.

Da han engang i en opgivende

Tone betroede sig til den katolske Ungdomsforenings Leder, fik han et forbløffende Svar: Læg vel mærke til, hvem der fører det store Ord paa Kontoret og angiver Tonen. Naar Lejlighed gives, tager du ham afsides og snakker fornuftigt med ham, forklarer ham, hvor taabeligt det er at spotte Ting, man ikke har noget Kendskab til og siger paa en sund og mandig Maade, hvad du synes om Religion og Renhed.

Det hjalp. Fra da af blev Tonen bedre, Respekten større.

Det gør ikke noget en Ting er vanskelig. Man skal blot ikke lade sig lamme og hypnotisere af Vanskelighederne.

Man skal tage om Vanskelighederne, som den faste Haand griber om Næderne.

En Ungdomsforening vilde anskaffe et lille Haandbibliotek til Brug for Medlemmerne. Det skulde hovedsagelig bestaa af Pjecer og nyttige Smaabøger, man selv kunde bruge til egen Orientering, men

Hjemve? —

Alle vore Kirker bør være aabne hele Dagen, saaledes at f. Eks. Husmoderen paa sin Indkøbstur og de øvrige Familiemedlemmer paa Vejen til eller fra Arbejdet kan ty derind og finde den Stilhed for Guds Ansigt, som vi alle har saa haardt Brug for, ikke mindst i vor nervøse og fortravlede Tid.

I alle romersk-katolske Kirker findes der en lille, brændende Lampe, symboliserende, saa vidt jeg forstaar det, Menighedens Aarvaagenhed og Bøn. Jeg tror, denne smukke Skik er taget op i enkelte af vore protestantiske Kirker; men endnu bedre vilde det være, om man kunde genoplive den gode Vane fra katolsk Tid, at der selv paa Ugens Hverdage gaar en stille Strøm af Andagtssøgende ind og ud af Kirken.

I denne Forbindelse kan jeg ikke lade være at tænke paa de Bedeskamler, som ogsaa findes i alle katolske Kirker, og som aldrig burde være forsvundet fra vore evangeliske! Dem lader det sig vel

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

desuden til Udlaan for udenforstaaende.

— Det bliver for dyrt ... vi har ingen Plads ... der er ingen Interesse, — der er ingen til at passe det! Saaledes taarnede Vanskelighederne sig op. Protokolføreren skrev dem højtideligt op i sin Bog. Man besluttede at skrinlægge Idéen, men da var der en Stemme, der lød:

Lad os begynde! Vanskelighederne maa ikke lamme os!

Husk: Ikke stirre sig afmægtig paa Vanskelighederne.

Bare begynde!

næppe gøre at faa igen, i hvert Fald ikke før en langt større Forstaaelse for denne Sag er vokset frem.

Guld Korn fra Folketinget

Kirkeministeren sluttede med en Replik til den kommunistiske Ordfører, der havde sagt, at Religion er en Privatsag:

— Kristendommen er ikke en privat Sag, men en offentlig Sag mere end nogen anden. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt Sandhed, Menneskelighed og Retfærdighed skal herske i Samfundet. Vort Slægtled har levet i en Tid, hvor Umenneskelighed og Vold var sat i Højsædet, hvor Sandhedens og Retfærdighedens Kilder var skaaret over. Vi har oplevet, at Majestæten foroven er blevet sat til Side, saa vi har været under Menneskers haarde og ubarmhjertige Herredømme!

Jesuitisk, jødisk m. m.

(Fortsat fra Side 359)

efter det Mareridt, hans Regimente belød, de undertrykte Folk rejser sig og gratulerer og komplimenterer hinanden. Kun Jøden staar i Skammekrogen, uden Oprejsning, uden Anerkendelse, uden Erstatning for Tort og Svie — til Gengæld med Aarhundreders Skændsel og Fornedelse *nyklæbet* paa sit gode Navn, som Mundheld og Ord-sprog for Folkene.

Redaktør Emil Frederiksen's gode Indlæg har bragt vort Sind i Harnisk. Det er ikke Redaktøren's Skyld. Han har villet det gode, og vi lover Bod og Bedring, for saa vidt vi maatte have syndet. Vi anerkender ogsaa hans egne Bestræbelser for at rense det jødiske Navn. Men var det ikke et Tema for den *store Presse*? Ikke én Gang, men igen og igen, indtil *virkeligt Bidrag er ydet til Relfærdighedens Sejr*. Visselig bør der ogsaa appelleres til Jøderne selv. De skal forman-nes til Respekt for deres jødiske Navn, til ikke at lade sig paa-virke af al den gemene Tale om dem. Men det er urimeligt at overlade Kampen for denne Sag til Jøderne alene. Skulde Jøderne producere al den Stolthed, der skal til for at dæmme op mod Bagtalelsen og Nedrakningen, vilde de komme i Ry for at være arrogante og storsnudede, og *Jøde* og *jødisk* vilde da blot blive Udtryk for nye Skavanker. Det almindelige Samfund maa faktisk indstille sig paa at yde Jøderne Bistand. Det er godt nok med Pengehjælpen, der er blevet givet nu i Overgangstiden. Men den *moraliske* Hjælp er mindst lige saa vigtig. Der startes saa mange Kampagner nu til Dags, snart for gode, snart for mindre gode Formaals Skyld. En Aktion til det Formaal at gengive det jødiske Folk dets Ære og Værdighed vilde slet ikke være uvig-tig. Det kan ikke gøres med en enkelt Artikel eller med et enkelt Foredrag. Det drejer sig om en energisk og permanent Paa-virkning af den offentlige Mæ-ning. Med god Vilje kan meget

opnaas. Og det er paa Tiden, at Gloserne *Jøde* og *jødisk* knyttes til de Værdier, det jødiske Folk har givet Verden i Fortid og Nu-tid, saa at det baade inden og uden for Murene erkendes, at Jøden saa sandelig ikke har Aar-sag til at dølgge Aasyn og Navn.

M. M.

FILM

DSB-Kino salte 27.-5. et fint Pro-gram op. Ugerevyerne bragte beta-gende Billeder af 17. Maj-Dagen, af Port Arthurs Russificering, af Udenrigsministermødet og af et Mytteri i et USA-Fængsel. I Tilgift fabelagtige Billardkunststykker og en usigeligt elskelig Kat, der lod sig gnave paa af fem Hvalpe. Ho-vedfilmen var »*Jungle Patrol*« om otte Mands Oplevelser i Kampene ved New Guinea. Produceret af Jack Allen og instrueret af Tom Gurr fra 7. australske Division. Yp-perlig Film! Tegnefilmen var stadi-g ikke Skipper Skræk (hvad er nu det for noget??), men en pudsig Betty Boop Film »*Pudge and the lost kitten*« fra 1938, hvor Dyr's Jalousi havde givet sig karakteris-tiske Udslag.

Alexandra glædede Københav-nerne 27.-5. ved at sætte et ameri-kansk Lystspil op »*Lige Børn leger bedst*« (Mr. and Mrs. Smith), der stammer fra 1941. Det er en crazy story, bygget over samme Læst som »*Den frygtelige Sandhed*« og »*Min Yndlingshustru*«, altsaa om Ægte-parret, der skændes saa inderligt, at det i høj Grad trækker op til Skilsmisse, men som naturligvis slet ikke kan udholde at være fra hinanden, naar det kommer til Stykket. Svarende til den berømte Oklahoma-Mand fungerer her Mr. Smiths Kompagnon, og Scenerne i Snehytten minder om Sommerhus-kapitlet fra »*Sandheden*«. Vigtigst er det, at Rollerne bliver saa eminent spillet, som de gør. Robert Montgomerys ulasteligt elegante, kultiveret beherskede Lystspilstil er forbilledlig, og Carole Lombard er saa vittig som den lunefulde og drillesyge Hustru, at deres Sam-menspil ustandselig slaar Gnister. Fremhæves bør ogsaa Charles Hal-ton som Manden, der kommer med Budskabet om, at deres Ægteskab er ugyldigt. Filmen er skrevet af Norman Krasna (som ogsaa lavede »*Storbyen*« og »*Det begyndte med Eva*«), og den er iscenesat af *Alfred Hitchcock*, der puttede dette lille Lystspil ind imellem sine Thriller-Storfilm (Rækkefølgen er: »*En Kvinde forsvinder*«, »*Jamaica Kroen*«, »*Rebecca*«, »*Udenrigskor-*

respondenten«, »*Lige Børn leger bedst*« og »*Mistanke*«). Alene i Starten ses denne Instruktørs ene-staaende Sans for at fortælle i Bil-leder, og Gang paa Gang nyder man hans rent filmiske Pointer, hans Evne til at spille Personerne ud mod hinanden, og hans udpræget angelsaksiske Humor. Filmen er sine Steder noget tom og tynd, men Hovedindtrykket af den er meget behageligt, og den fortjener at ses af Københavnerne.

Bjørn Rasmussen.

Valfarten til Haraldsted

finder i Aar Sted Søndag den
30. Juni.

Reservér Dagen!

Retræte paa Fransk

holdes paa Rygaard i Dagene 14.
17. Juni. Tilmeldelse til Klosteret,
Tlf. Helrup 3118.

Sommermarkedet 1946

Lodtrækning

Store Lodseddel: En Herre- eller Damecykle A 1255. Et Radioapparat B 4033. Et Kaffestel C 3185. Storm P.'s Dagbog D 225. En Flaske Akva-vit E 4876. -- *Amerikansk Lotteri*: Fotoapparatet (grønt) 45. Kaffe og Cacao (gul) 81 og 41. Kjole og Ben-klæder (rosa) 54. Maleriet (blaa) 81.

Hjertelig Tak til alle, som har hjulpet Markedet ved Gaver og Besøg. Resultatet er meget fint.

Knud Ballin, Sognepræst.

Katolsk Radioklub

for Storkøbenhavn

afholder ordinær Generalforsam-ling i Salen i Bredgade 67 Mandag d. 17. Juni 1946 Kl. 20. Alle Med-lemmer opfordres til at give Møde. Efter Generalforsamlingen fælles Kaffebord 50 Øre.

Bestyrelsen.

Vor kære Søster, Moster og
Faster,

Frøken

Louise Bertelsen

er død den 2. Juni 1946.

Familien.

Hun anbefales til sine Tros-fællers Forbøn.

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(2)

Pludselig kom han tilbage til Virkeligheden, til alt, hvad der var sket. Forfærdelsen overvældede ham atter; den kolde Sved brast frem paa hans Pande. Han prøvede at dreje sig; P. Anselm saa op. Den anden stirrede frem for sig i afmægtigt Raseri.

»Det er forbi med det altsammen! Jeg er fanget i en Fælde! Det er en levende Død. Jeg bliver gal — jeg holder det ikke ud. Jeg vil ikke blive liggende her — jeg vil op, jeg vil bort herfra —«

Han kæmpede vildt for at rejse sig og skubbede sig med Opbydelsen af alle sine Kræfter hen mod Kanten af Sengen.

Præsten gik hastigt hen til ham.

»Giv Slip dér!«

»Nej, jeg vil ikke!«

»De skal!«

Den syge stønnede.

»Jeg giver ikke Slip!«

»Hvis De lover mig at ligge roligt, skal jeg lade være at holde paa Dem!«

»De forbandede Tyran! Gid Pokker havde Dem!«

»Ja, De kan forbande mig saa meget. De vil. Vil De saa love mig at ligge stille?«

Den syge hylede rasende.

»Ja, ja, De Slynge af en Munk. Jeg giver efter. Men De kan tro, jeg skal huske Dem.«

Præsten slap sit Tag i sin Patient. Han gik hen og satte sig i sin Stol og begyndte atter at læse. Den anden laa ganske stille; hans Læber skælvede; Øjnene var lukkede.

En halv Time senere faldt han i Sovn — af Udmattelse.

II KAPITEL

Krøblingen og Atheisten.

»Aah, hvor var det godt, De kom,« raabte den syge; »for jeg trænger saadan til at tale med Dem; jeg er nemlig saa langt nede, helt slaaet ud, forstaar De — hvad Fremtid er der for saadan en som mig? Jeg, som vel hele mit Liv kommer til at ligge her som et hjælpeløst Vrag — det er vel nok opmuntrende Udsigter at have — —« Krøblingen holdt inde med et forpint Smil.

Atheisten satte sig ned ved Sengen. Han var vandret op til Klosteret fra Hotellet nede i Dalen, hvor han og de to andre havde boet siden Ulykkesnatten. Han var den ældste af de fire, og det var ham, som Br. Anselm havde ment at genkende. I og for sig havde han ogsaa et Ansigt, som man vanskeligt kunde glemme, ikke blot paa Grund af dets sjældne Skønhed,

men ogsaa paa Grund af det ejendommelige, kyniske Drag om Munden.

»Det gør mig ondt, at De er deprimeret,« sagde han, mens han strøg sig over Haaret.

Den syge begyndte at fortælle, hvad Br. Anselm havde sagt til ham den foregaaende Aften. Atheisten lyttede; det kyniske Udtryk om hans Mund blev mere tydeligt imens.

»Naa ja,« sagde han, da den anden omsider blev færdig, »helt overbevisende synes jeg nu ikke denne her Munks Argumenter virker. Det er nu nu engang saadan, at de »hellige« skal tale saadan; det er deres Profession, deres Job, kunde man næsten sige. Men blev De forøvrigt overbevist af hans Forsvar for den almægtige Gud?«

»Aarh, jeg hørte saamaend næsten ikke efter; den Slags keder mig næsten til Døde.«

»Det underer mig ikke. Saadanne Udtalelser kan jo ikke virke anderledes.« Han talte med en tydelig Forsigtighed, som om han følte sig for. »De Mennesker kalder jo deres Gud »Kærlighedens Gud,« tilføje de han ligegyldigt.

Og den syge svarede med samme Ligegyldighed: »Ja, det gør de jo.«

»Men,« fortsatte den anden, »kan De virkelig tænke Dem en kærlig Gud skabe en saadan Verden med al dens Pine og Lidelse, alle dens Rædsler?«

»Jeg maa sige, jeg har aldrig tænkt derpaa før,« lod Svaret; men gaa bare videre!«

Atheisten knæede sig frem i Stolen:

»Kan De tro paa en Gud, som svarer Menneskenes fortvivlede Raab om Hjælp med evig Tavshed? Kan De tro paa en Gud, som ser ned paa Verden i kølig Ophøjethed, uden nogen Sinde at give et Tegn paa sin Tilstedeværelse? Og kan De virkelig tro paa, at Gud skaber et Menneske, for saa bagefter at lade ham blive Krøbling — som nu i Deres Tilfælde? Hvis der en Dag skulde blive noget, der hed Dommens Dag, saa maatte Mennesket jo møde op som Anklager og ikke som Anklaget! — Dersom jeg nogen Sinde skulde finde paa at erklære min Tro paa en saadan Gud, saa maatte jeg jo have mistet min sunde Fornuft!«

Den syge saa interesseret ud.

»Men hvilken Slags Gud har da skabt Verden?«

»Der er da ikke fjerneste Grund til at tro, at den nogen Sinde er blevet skabt; den har vel altid været til.«

»Ja, men nogen maa vel have skabt den?«

»Selvfølgelig; en eller anden Slags evig Energikilde.«

Krøblingen grundede.

»Men,« sagde han til sidst; »lad os saa antage, at der ikke er nogen Gud, at alt blot styres af en blind Kraft, at jeg er Offer for den og ikke for Gud, hvad hjælper det mig? Det gør det jo ikke lettere for mig. Kan De ikke se det? Jeg er jo helt til Rotterne, Menneske, helt ødelagt — og jeg kan intet stille op — — Gid Fanden havde det hele!«

Atheisten tøvede.

»De mener, De maa have noget at leve for?«

»Ja, ja, selvfølgelig — — hvis De kunde hjælpe mig dertil.«

»Hør, det skal jeg med Glæde hjælpe Dem med. Følg mit Raad og begyndt at leve for Menneskehedenens Sag. Og slet saa al Tanke om en Gud ud af Deres Bevidsthed. Tro mig, den Dag vil komme, da Mennesker ikke længere vil bønfalde og tryggle en fjern og ligegyldig Guddom om noget, for de ved, at al den Slags er Nonsens. Det er Mennesket, det nu drejer sig om, Menneskehedenens Sag. Fremtiden ligger ikke i en anden Verden, men i denne, en straalende Fremtid, hvor alt, hvad der hedder Viden-skab og Aand forener sig for at gavne den samme store Sag. Hele Verden skal beherskes af en eneste Tanke, en eneste Idé: Menneskets Overherredømme, Mennesket, ikke længere ydmygt, men herskende; selv Naturens Kræfter vil det underlægge sig, Sygdomme vil blive udryddet, alt hvad der er svagt og skrøbeligt og hæsligt vil blive tilintetgjort. Dette vil blive den kommende Himmel, Menneskets eget Skaberværk: en forvandlet Verden. Fremtiden beror ikke længere paa en Gud, men paa Mennesket.«

»Men til den Tid er jeg jo død og borte,« svarede den anden.

»Ja, svarede Atheisten,« men Mindet om Dem — om Deres Andel i den store Sag vil leve videre.«

»Min Andel!« Den syge lo bittert.

»Kan De se mig reformere Verden her fra min Seng?«

»Verden vil blive reformeret gennem den stadige Forøgelse af Kundskab og Fornuft, ved Udryddelse af Vrangforestillinger og middelalderlig Overtro, og ved at Menneskene lærer at stole paa sig selv og ikke paa en Gud. Det er denne Verden, vi maa koncentrere os om og ikke det hinsidige Evighedsrige, som Præsterne har opfundet. De skulde tage og studere disse Fremtidens Problemer, nu hvor De har saa god Tid og Lejlighed dertil. Tænk, hvor De vil kunne influere paa andre, selv her fra Deres Sygeseng! Brug Deres Intelligens til Menneskehedenens Sag og — — —«

(Fortsættes)

Nu er Minus „kun“ 1900 Kr.

Til Feriehjemmene er til Sønd. d. 2. ds. modtaget: M. C. 1 Kr.; N. Holst Knudsen 5 Kr.; K. P. H. 20 Kr.; C. Dybdal 50 Kr.; Pater Stäubli 15 Kr.; P. A. 10 Kr. — ialt 101 Kr. Med det tidligere indkomne 350 Kr. Hjertelig Tak!

Samtidig er den særlige Indsamling blandt Asserbo-Koloniens Venner naaet de 340 Kr., og som meddelt har Mariahjemmet bevilget 500 Kr. Vi har saaledes ialt 1190 Kr. — og mangler »kun« 1900 Kr. for at naa Resultatet fra i Fjor.

Hvor meget vil de smaa fjorten Dage før Ferien endnu bringe? Vi haaber!

Der er kommet meget bedre Gang i Mærke-Indsamlingen. Lad den ikke standse. Alle Bidrag og Mærker modtages med Taknemlighed af Katolsk Centralskole, Nørre-brogade 27 C, København N.

Ungdomsstævne i Øm

De jyske katolske Ungdomsforeninger afholder Stævne i Øm i Forbindelse med den aarlige Messe i Klosterruinen. Stævnet finder Sted Søndag den 14. Juli, og alle danske Katolikker indbydes paa det hjerteligste. Der læses Stille-Messer fra Kl. 7,30, og Kl. 10,30 celebrerer Biskoppen Prælatmesse. — Efter Frokost Eftermiddagsnøde paa Skrænterne ned mod Gudensø.

Reserver med det samme Dagen i Deres Sommerprogram og benyt Lejligheden til Besøg paa et af vor katolske Fortids minderigste Steder midt i den mest storslaaede jyske Natur, De kan tænke Dem.

Morgenkaffe kan købes paa Stedet, om ønskes, ogsaa Frokost med Forudbestilling. Og — mest med Henblik paa Spejdere o. l. — fin Lejrplads med Pumpe og Brænde til Baal forefindes.

Løvrigt henvises til Stævnets Program, der vil blive bragt i et senere Nr. af Bladet.

Mødredag den 13. Juni

Liobasøstrene indbyder igen i Aar katolske Mødre fra de københavnske Sogne til at tilbringe en Dag med Foredrag og Samvær.

Kl. 9,00: Reciteret Messe (husk Salmebog). Pater Olaf Jan Ballin O. Præm. Derefter fælles Morgenbord.

Kl. 10,15: Foredrag: Sor. Maria Birgitta.

Kl. 11,15: Foredrag: Sor. Francis-ka: »Dansk og katolsk«.

Kl. 12,00: Frokost og hyggeligt Samvær.

Kl. 13,45: Foredrag: Sor. Lioba: »Mor leger med sine Børn«.

Kl. 14,30: Eftermiddagste.

Kl. 15,00: Afslutning med kort Prædiken og sakramental Velsignelse.

Hvis Børnene ikke kan anbringes andetsteds, kan de tages med og vil blive passet af Søstrene og deres Hjælpere. Mad til hele Dagen medbringes, Børnenes Madpakke særskilt. Te og Mælk serveres.

Betaling: Mødre Kr. 0,75, Børn Kr. 0,25.

Indmeldelse senest Tirsdag d. 11. Juni til Sognesøstrene eller til Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 3, Telf. Ry. 381. *Liobasøstrene.*

Tre lukkede Retræter i Roskilde

For Herrer: Fra Tirsdag Aften d. 23. Juli til Lørdag Morgen d. 27. Juli.

For unge Damer: Fra Lørdag Aften d. 27. Juli til Onsdag Morgen d. 31. Juli.

For ældre Damer: Fra Onsdag Aften d. 31. Juli til Søndag Morgen d. 4. August.

Tilmeldelser til Søster Helena, St. Josefs Skole, Roskilde.

St. Pauls Kirke

Ved Lodtrækningen til Fordel for Sct. Pauls Kirke, Taastrup, blev følgende Nr. udtrukne:

361 — 78 — 1102 — 771.

Gevinsterne kan afhentes inden 15. Juni 1946 hos: Alexander Koch, Lykkesholms Allé 7, 2., V.

Bil købes

Handelsmand, der rejser i Provinsen og for hvem Bil eller Motorcykel er en Nødvendighed, ønsker at købe Bil eller Motorcykel, naar Prisen er rimelig.

Einer Nielsen,
Aabenraa 5, 2. th., Tlf. Palæ 5922.

BOGNYT

Den nye katolske Bønnebog

for Ungdommen findes i to smukke Indbindinger: til Kr. 5,50, som er en smuk, mørkerød Indbinding med Mærket »Oremus« og den brændende Olielampe i Broncestryk — og til Kr. 15,50 i blaat Skindbind med Mærket i Guld.

Børns religiøse Undervisning

er et Problem. Men der er nu udkommet en Bog i England, hvor Problemet er godt løst. *David L. Greenstock: Christopher's talks to Catholic children I-II*, er en henrivende og enkel Fremstilling af Troens Liv, illustreret med morsomme Børnetegninger hele Vejen igennem. Pris 8,40.

Filosofi

Af den engelske »The Bellarmine Series« er nu udkommet Bind Nr. 9: *Copleston S. J.: A history of philosophy, Greece and Rome*, og Bind Nr. 11: *Copleston S. J.: Arthur Schopenhauer*.

Følg med

i de katolske Nyheder Verden over. Abonner paa de førende katolske Blade: *Catholic Times, Herald, Universe, The Tablet, Temps Present* og *Temoignage Chrétien*.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosensørensallé 29 . København V
Telefon: 17,188

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Juni.

9. S.* 1. PINSEDAG (616—48); (rød) Helligaandens Præf. (520) i hele Oktaven.

10. M. 2. PINSEDAG (621—49). (rød)

11. Ti. 3. PINSEDAG (624—50). (rød)

12. O. *Tamperdag* (627); 2. Bøn: St. Johannes af St. Facundo (940), 3. Bøn: St. Basilides, St. Cyrinus, St. Nabor og St. Nazarius (940).

13. T. *i Oktaven* (632); 2. Bøn: St. Antonius af Padova (541).

14. F. *Tamperdag* (633); 2. Bøn: St. Basilius den Store (942).

15. L. *Tamperdag* (637); 2. Bøn: St. Vitus, St. Modestus og St. Crescentia (943).

16. S. 1. Søndag e. Pinse. (hvid) HELLIG TREFOLDIGHEDS FEST.

*) 1. Pinsedag afholdes i alle Kirker og Kapeller den aarlige Kollekt til Fordel for katolsk Presse i Danmark.

Herre, vi beder dig, lad Trøsteren, som udgaar fra dig, oplyse vore Hjertes og føre os til Sandhed, saaledes som din Søn har forjættet.

Tamperonsdag, Kirkebøn.

Katolsk ✠ Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777.

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Henvendelser angaaende Ekspedition af Katolsk Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K. Indbetaling af Abonnement kan dog stadig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

St. Ansgars Kirke

Pinsedag 7 og 8 stille Messe, 10 Pontifikalmesse, 17 Andagt. 2. Pinsedag 7 og 8 stille Messe, 10 Højmesse.

Sakramentskirken

2. Pinsedag 8 stille Messe, 10 Højmesse. Torsd. 13. Juni 8 Højmesse.

Jesu Hjerter Kirke

Pinsedag 8,30 Fælleskomm. for Mændenes Kongr., 10 Levitmesse, 19,30 Festandagt. 2. Pinsedag som Søndag, dog ikke Messe 16,30.

St. Antoni Kirke

2. Pinsedag 9 Højmesse.

St. Andreas Kirke

Pinselørdag 6,30 stille Messe, 7,30 Daabsvandets Indvielse, 8,15 Højmesse. Pinsedag 7 og 8 stille Messe, 10 Levitmesse, 17 Andagt. 2. Pinsedag 8 og 10 Gudstjeneste.

St. Therese Kirke

2. Pinsedag 7 og 8 stille Messe. Ingen Messe Kl. 11.

Gør Deres Indkøb hos M. Niensens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Aalborg

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S
Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindnuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør
L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtvej

St. Knud Lavards Kirke

Pinselørdag 7 Profetier, Litani, Højmesse. Pinsedag 7,30 og 8,30 stille Messe, 10 Højmesse, 16 Andagt. 2. Pinsedag 7,30 stille Messe, 10 Højmesse.

St. Mariæ Kirke

Fred. 7. Juni: 13,30—19,30 Tilbedelse. Eukar. Forening 19,30 Andagt. Pinselørdag: 7,30 Daabsvandets Indvielse og Højmesse. Pinsedag som om Søndagen. 2. Pinsedag: 9 Højmesse. Onsdag 12. Juni: 19,30 afsluttende Kongregationsmøde for Mænd med Optagelse af nye Medlemmer. Sønd. 16. Juni: Kristi Legems Procession efter Højmessens.

BOGHYLDEN

Følgende Bøger haves paa Lager:

Robert Hugh Benson: Kristi Venskab Kr. 4,25
J. vander Burg: Det katolske Trosprinsipp sammenlignet med det protestantiske » 3,40
D. J. Boers. O. F. M.: Katolsk Praksis » 7,70
G. Hoornaert. S. J.: Face au devoir I-II » 13,15
Charles Journet: La juridiction de l'église sur la cité .. » 4,10
Berthe Bernage: Brigilte aux champs » 3,90
— Brigilte sous le ciel gris » 3,90
Madeleine-Louise de S.: Les 3 enfants de fatima » 1,30

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . Kjøbenhavn K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

Radio er en Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsvej 34-36
Tlf. 778 - 728

Aakirkeby

Randers

Villiam Jensen

Murermester

Aakirkeby . Telefon 129

Udfører Arb. for de kat. Institutioner

Aakirkeby Boghandel

Henry Andersen

Telefon 5 . Postgiro 7862

Leverandør til de kat. Institutioner

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager

køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.

Randers . Telefon 137

Svend Lind

Bilkkenslagerforretning

Damgade 10 . Telefon 99

Lev. t. de kat. Institutioner

Chr. M. Jensen

Bygningsforretning, Møbel- og Ligkistemagasin

Smedegade 27 . Telefon 100

Andr. Ipsen

Slagterforretning

Telefon 132

Lev. t. de kat. Institutioner

Aarhus

V. Svenstrup . Telefon 1557

Aut. Elektro-Installatør . Ladestation

Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1
Lev. til Sct. Josephs Hospital

J. P. Sørensen

Kolonial, Vin og Delikatesser

Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085
Lev. til Sct. Josephs Hospital

ALFRED PIHL

Bagermester . Konditor

Telefon 3041 - Hammershus

Leverandør til St. Josef Hospital

Adelørn . Telefon 7238

Glas, Porcelæn, Køkkenudstyr

Hj. af Norsgade og Nørreallé
Lev. til de katolske Institutioner

syn. Gummibadehætter

Gummibukser

Gummiunderlag

Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN

Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

H. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen

Telefoner: 2516 . 1805

Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus

Telegramhallen

Bruunsgade 55 . Tlf. 2424 - 4348

Alle Dag- og Ugeblade læses
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Benyt

Herre- og Damefrisørsalon

v/ O. Aagaard

Tietgensplads 14 . Tlf. 8853

JAN HASS

Frugt, Grøntsager, Blomster

Thorvaldsensvej 17 Tlf. 5716

Erik's Fiskehal

Altid friske Varer

Ryegade 16 . Tlf. 8680

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Smørrebød

„BOTHILLA“

Ryegade 24

Telefon 6162

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 - 4089

Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

A. B. C.

MEJERIE
Vesterbro

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

<p align="center">Horsens</p>	<p align="center">„Melkældereren“ <i>Smedegade 91 . Horsens . Telefon 28 93</i> Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p align="center">H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>Fiskebørsen <i>E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779</i> anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt</p>	<p align="center">Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p align="center">Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S <i>Telefon 310</i> <i>Leverandør til Sct. Joseph Hospital</i></p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer All haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt <i>Installatør for Sct. Joseph Søstre</i></p>	<p align="center">Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> <i>Vestergade 33 . Telefon 1026</i> <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>	<p align="center"><i>Wittrup</i> <i>NORSKES TEXTILLAGER</i></p>
<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 <i>Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</i></p>	<p align="center"><i>Malerier . Billeder . Spejle</i> saa ... Franz Høj</p>	<p align="center">Holmboe . Horsens <i>Farver og Lakker</i></p>
<p align="center">Vejle</p>		
<p><i>Tegn Deres</i> Forsikringer hos N. Fr. Petersen <i>Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</i></p>	<p align="center">J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 <i>Lev. til St. Maria Hospital</i></p>	<p align="center">J. ANCKER & SØN <i>Murermestre Alt Murerarbejde</i> Tønnesgade 36 . Telefon 1438 <i>Udfører Murerarbejdet for de ka-</i> <i>tolske Institutioner i Vejle</i></p>
<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 <i>... Bogladen med de mange Bøger</i></p>	<p align="center">Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p align="center">Hansen Pærhøj & Søn <i>Glarimester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>
<p align="center">M. Nielsen . Bagermester <i>Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629</i> <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p align="center">Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p align="center">Katolske Begravelser <i>v/ Niels Boesen</i> <i>Nørrebrogade 9</i> <i>Telf. 725</i> 58 Aars Erfaring</p>
<p>Theophil Petersen <i>Linoleum, Tapet- og Farvehandel</i> <i>Vejle Telefon 130</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p align="center">Carl Petersen Slagtermester <i>1. Kl. Varer . Pølsefabrik</i> Nørregade 2 . Telefon 1721 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p align="center">Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> <i>Viasingsgade 8 . Telefon 121, 205</i> <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen)</i> <i>Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p align="center">Vejle Trælast & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p align="center">C. V. Berg Blikkenslagermester <i>Autoriseret Gaa- og Vandmester</i> Langellie 53 . Telefon 2751 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>
<p>A-s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> <i>Vejle . Telefon 335</i> <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p align="center">G. Andreassen . Papirhandel <i>Severin Wulff's Eftl.</i> Telefon 25 - Vejle</p>	<p align="center">Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>

Katolsk Ugeblad

16. Juni 1946
94. Aargang
Nr. 24

Katolsk Politik

Europæisk Udsyn

Som Træet ved Bækken

Katrinedalskolen

Løgn og Sandhed i Flæng

Kristi Legemsfest

Fra Valgdagen i Frankrig. Adskillige Steder mødte Ordenssøstre op i Skarer — ovenstående Billede er fra Paris — og satte dermed deres Præg paa Afstemningsdagens Billede.

Katolsk Politik

Rundt om i Vest- og Mellem-Europa vinder de »katolske Partier« opsigtsvækkende Valgsejre. Alt efter deres Holdning til Kirken kommenterer Aviserne dette. Desværre er der faa eller ingen, som giver Læserne helt klar Besked om, hvilket Forhold der er mellem Kirken og disse »katolske Partier«.

Kirken er sat til at forkynde

Guds Aabenbaring om, hvad Mennesker religiøst skal tro og moralsk skal udføre. Om Samfundets Styrelse siger Kirken kun, hvad den ud fra dette Kald har at lære os. Den kræver Frihed for den kristne Forkyndelse og Undervisning, og den kræver Respekt for Moralens Bud overalt i Samfundslivet, ogsaa hos Lovgiverne.

Er der i et Land politiske Partier, som agter at indskrænke eller ophæve den kristne Forkyndelse, eller som paa afgørende Punkter arbejder for en Lovgivning i Strid med den kristne Moral, saa vil Kirken (ikke af politiske, men af religiøse Grunde) tage til Orde mod saadanne Partier. Er der andre Partier, som vel ikke erklærer sig at være kristne, men som ikke angriber Kirken og i det store og hele kun arbejder for Maal, der ikke strider mod kristen Moral, saa vil Kirken anse det for naturligt, at Katolikker — alt efter deres forskellige Opfattelser i politiske Sager — giver deres Tilslutning til det ene eller det andet af saadanne Partier. Dette er Tilfældet bl. a. i Danmark.

Denne Katolikkernes Fordeling paa forskellige Partier er i og for sig naturligt. Katolikkernes ubrydelige Enhed gælder kun paa religiøst-moralsk Omraade. I den praktiske Politik har de vidt forskellige Opfattelser. Men det kan ske, at der fra Partiers Side, som angriber Kirken og Moralens, udfoldes en farlig Aktivitet af en Styrke, som nødsager de Kristne til ogsaa politisk at staa sammen. Den vigtigste politiske Opgave bliver da nemlig at forhindre en Sejr for de kristendomsfjendske Partier. En saaledes opstaaet politisk Bevægelse paa kristent Grundlag vil være sig bevidst, at den i alle andre politiske Spørgsmaal end de, der berører Tro og Moral,

(Fortsættes Side 372)

Munkemel

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb Indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6600 - Lokal 65

Ludvig Rasmussen

Glarimester

I. P. Petersens Eftfl.

Lindegaardsv. 34, Charl. Ordr. 293

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4015

Povl Løgager

Isenkram, Køkkenudstyr og Værktøj
Amagerbrog. 151, Am. 1252
Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

V. Mikkelsen

All i Ure . Brillor repareres
Guldsmederep. udf. Rimelige Priser
Griffenfeldtsgade 54 . Nora 34 65 y

M. P. Sørensen

Kranse- og Blomsterhdl.
Griffenfeldtsgade 35 . Nora 15 08
anbef. sig med 1. Kl.s Iriske Blomster hver Dag . Kistedekorationer udføres fikst og billigt
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Gør Deres Indkøb af
Dagblade, Ugeblade og Tidsskrifter i

Kiosk Griffenfeldtsg. 37

Telefon Nora 56 15
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne
Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

M. A. Madsen

Murermester
Engelstedsgade 13 . Telf. Ryvang 466
udfører Arbejdet for de katolske
Institutioner

Skotøjsreparation

1. Kl.s. Arbejde garanteres
Ved Klosteret 12, Ity 4398
Lev. til Benediktinerklosteret

Otto Albrechtsen

Ryvang 11 60 y
Lyngbyvej 2 (v. St. Vibenshus Runddel)
Cykler, Cykledele, Elekt. Artikler.
1. Kl.s Reparationsværksted.
Lev. til Benediktinerklosteret

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i

Bageriet ved Klosteret

Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 44 14
Leverandør til Benediktinerklosteret

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gl. Kongevej 155 . Tlf. 8016
Lev. til katolske Institutioner

Jagtvejens Kødudsalg

Kød
Flæsk
Paalæg
Johs. Neiiendam
Jagtvej 183 . Ryvang 5631
Leverandør til Benediktiner Klosteret

HUSEJERNES ABONNEMENT A-S

Blikkenstageri, Sanitet - Gas og Vand
Niels Ebbesensvej 19
Telefoner: C. 937—8453

Horisonten rundt

Det katolske Tyskland

Ugebladet har lige haft nogle Billeder fra Monte Cassino, saaledes som der nu ser ud. Det kunde næppe være værre! Nu er der til Gengæld kommet noget godt nyt fra et andet Benediktinerabbedi, kendt af mange baade for sin egen Skønheds Skyld og ogsaa fordi det ligger nær det heronite Oberammergau: Kloster Ettal. En Katolik har netop modtaget et Brev derfra, sendt saa sent som 10. Maj. Benediktinerpateren skriver deri: »Abbeden takker hjerteligt for Deres venlige Hilsen; han var ogsaa i Fængsel ... Amerikanerne naaede rettidigt frem til vor Redning -- det var den 29. April 1945 -- ellers var det gaaet os ilde. Men vi kom altsaa godt igennem og fik kun ca. 20 Granater i Kloster og Have«. Saa nævnes fem Munke faldet og tre i Krigsfangenskab.

Det synes at fremgaa af adskillige Meddelelser fra forskellige Kilder, at Tysklands Katolikker var dem, der mest følte den allierede Fremrykning som en Belrielse. Det tjener til deres Ære, for det viser, at de havde mest al frygte fra den Statsmagt, der leede sig som et Vilddyr trængt op i et Hjørne. Valgene viser ogsaa, hvad det var, der havde holdt dem politisk sunde: den kristne, demokratiske Opfattelse. Da de sejrende Hære naaede frem, gik de ikke politisk amok og begyndte den Fortvivlelsens Vals, som Kommunismen spiller op til.

Ungarns Katolikker bekender deres Tro

I Ungarn er Kirken nu i Kamplinien. Der kan Moskva ikke gøre sig Haab om at vinde Proselytter gennem Frafald fra Rom og tilsvarende Tilslutning til Patriarken i Moskva. Man kvier sig ogsaa ved direkte at

angribe Religionen ... ligesom Goebbels i sin Tid. Men saa gør man det samme som Goebbels -- men med modsat Fortegn. Den, der ikke er Kommunist (og de nyligt afholdte Valg har vist, at af dem var der kun ca. 14 %), betegnes som: Nazist, Royalist (en absolut Selvmodsigtelse i Ungarn) Reaktionær o. s. v. Især maa Ungarns nye Primas staa for Skud. Det vil erindres, at han kun ved Hjælp af en amerikansk Militærmaskine naaede til Rom for at faa overrakt Kardinalhaten. Breve dernede fra, som mærkeligt nok er naaet ucensureret frem, fortæller, at hans Anseelse stiger, efterhaanden som han angribes. Det sidste Brev, jeg har set, fortæller ordret:

»Søndag den 5. Maj afholdt man den traditionelle Pilgrimsfærd til Maria Remetes Ære (en aarhundredgamle Statue af Vor Frue). De, der ikke kunde deltage i den lange Vandring, ønskede at overvære Pilgrimsfærdens Afslutning, som blev højtideligholdt under Kardinal-Ærkebiskoppens Forsæde. Vi, der bor i Buda, mødtes foran Cisterciensernes Skole, og inddelt i Rækker paa fire og fire gik vi gennem Budapests Hovedgader, over den midlertidige Pontonbro og naaede saaledes frem til Basilicaen. Fra andre af Byens Kvarterer udgik der lignende Optog, og da Ceremonien skulde begynde, var der samlet ialt 200,000 Mennesker -- kun Mænd -- og de sang de gamle Salmer og hørte med den største Agtpaaivenhed paa Ærkebiskoppens Prædiken. Han sagde blandt andet: Ungarns Katolikker skal lytte til det, som Gravene lærer dem. De levende kan lyve -- de døde lyver aldrig. Uden Kompromis bør vi følge deres Angivelser. Vi vil til Tidernes Ende være tro mod vor Værnehelgeninde: Jomfru Maria -- og tro mod vor Kirke, mod dens Institutioner, mod vort Fædreland, mod

vore Fædres Overbevisning og mod overleveret Sæd og Skik. Det er Kilden til vor Glæde, vort Haab og vor Trøst! -- Vi Katolikker, der udgør to Trediedele af vort Lands Befolkning, tilbyder vore moralske og fysiske Kræfter til vort Lands Genopbygning. Vi vil, at Sandheden atter sættes i Højsædel, at der atter findes Hæderlighed, Fred og sand gensidig Hjælpsomhed ... Desværre (fortsætter Brevskriveren) mærker man allerede Følgerne af denne imponerende Tilkendegivelse, for der finder en Mængde Arrestationer Sted, og Moskva Radio taler om reaktionære Komplotter.«

Af nærliggende Grunde kan man ikke opgive Brevskriverens Navn, for Ungarns Kommunist, der som sagt kun udgør en ret lille Procentdel, behersker alting, og mange, der lige var sluppet ud fra de tyske Koncentrationslejre, havner i kommunistiske ... ja, jeg ved ikke, hvad de kalder dem. Saa Metoderne kan jo ikke helt være det, vi forstaar ved Demokrati. De kalder det vist selv Demokratur!

Det paatvungne Skisma i Øst

Intet er naturligere, end at alle Kristne forenes i Bøn om, at vor Helliggørelse har Fremgang, og at Kirken maa samle Folk af alle Tungemaal. Og Kirken har meget Brug for vor Bøn. Under Krigen, hvor saa meget gik i Stykker, trøstede vi os med, at Kirken i alt Fald bestod og at intet laa moderne Katolikker fjernere end Skisma, d. v. s. Splittelse af Kirken. Baade før og efter Kapitulationen saa vi talrige fremmede Soldater i vore Kirker, og deres Tilstedeværelse -- ogsaa under vore egne Højmesser -- bestyrkede os i vor »Katolicitet«. Vi hørte om, at Soldater fra hinanden bekæmpende Hære benyttede Lejligheden til at modtage Pavens, »den

fælles Faders«, Velsignelse, naar Lejlighed gaves, og at de alle blev vel modtaget.

Mange af os har set store Skarer Flygtninge sammensat af op til femten forskellige Nationer med Andagt overvære den hellige Messe og følges ad til Nadverbordet. Vi vidste nok, at Kirkens Fjender arbejdede i mange Lande paa at rive Sjæle bort fra Kirken. Vi frygtede ogsaa, at de kun all for ofte skulde faa Held med sig, men vi ventede ikke Splittelse, Skisma. Men da Djævelen saa, at Splittelsen ikke kunde fremkaldes indefra, gik han over til sit sidste Vaaben — det, han vist ikke holder saa meget af at skulle bruge: Forfølgelsen!

Ved Arrestation af Biskopper og Præster og ved Deportation trues i disse Dage Millioner af Katolikker til at falde fra Rom — men hvor mange ved det? Og hvad gør vi for at modarbejde det? Vi vilde føle det som en Ulykke, om alle Katolikker i Norden brød med den hellige Fader, og vi er dog kun nogle faa Tusind Stykker. I Ukraine, Polen og Rumænien lever Millioner af Katolikker, lige saa romerske som vi. De tilhører Patriarkater, hvis Liturgi er endnu ældre (og man fristes næsten til at sige: ærværdigere) end vor latinske. Medens vi overværer Messen, som man stort set gjorde det paa Gregor den Stores Tid, overværer de en Messe udformet af en af Østens store Kirkelærere, Sct. Johannes Chrysostomus. Nu er disse Folkegrupper kontrolleret af russisk Militær, og nu skal de tvinges over i det Skisma, der har været saa stor en Ulykke for Rusland og for hele Østen. Disse Grupper af Katolikker af orientalsk Ritus havde Rom ellers tiltænkt den store Opgave at være Surdejgen, der skulde gennemtrænge de skismatiske Brødre, med hvem de dog havde fælles Ritus og som netop de havde særlige Forudsætninger for at vinde tilbage til Kirkens Enhed. Og der var flere Tegn paa, at gode Resultater kunde opnaas. Man syntes at øjne den Dag, da Skismaets dybe Saar atter skulde læges.

Stalins fanatiske Had til Rom

vender sig nu mod disse Millioner, og hans Metoder er saadanne, at man med Ængstelse maa se Fremtiden i Møde.

Er det saa ikke vor Pligt, da Resolutioner om Samvittighedsfrihed, Demokrati o. lign. intet betyder slige Steder, at samle alle vore Kræfter i Bøn, at Guds Helligaand vil give vore haardtprøvede Brødre sand Guds frygt og urokkelig Styrke.

Ruslands Kirke og Stat

Og nu selve Rusland. Det er givet, at de ortodoxe har langt friere Religionsudøvelse nu. I Zagorsk, et berømt Kloster med Kirke fra ca. 1330 bygget en 70 km fra Moskva, lød for første Gang siden Revolutionen Kirkeklokkerne til Paaske, men det skal ifølge Rapporten, jeg ligger inde med, ogsaa være det eneste Sted i Rusland. Regeringen lovede at installere 490 Munke, der skulde beskæftiges med en højst tiltrængt Restaurering, og Folket deltog i den prægtige russiske Paaskeliturgi. Store Optog bevægede sig rundt om Kirken, og ingen ænsede Højttalerne, der paa disse Festsdage — saavel som paa alle andre af Aarets Dage — skrattede fra 6 Morgen til 2 Nat. (Det maa være hyggeligt!). Den orthodoxe, skismatiske Kirke har jo medtaget næsten hele Arvegodset fra Moderkirken, og der er ingen Tvivl om, at den evner at give det russiske Folk meget af den gamle Fromhed tilbage. Det kan man kun glæde sig over. Men — der er et stort Men! Da Revolutionen bragte Forfølgelsen over Kirken, haabede man, at den skulde gaa lutret ud deraf. Den skulde befries fra den skadelige, czaristiske Indflydelse. Især den anglikanske og protestantiske Verden hilste dette med Glæde og forsøgte en Tilnærmelse. Nu kan enhver se, at Czarens Indflydelse er blevet afløst af Stalins Kvælertag. Kirken kan aabenbart ikke udryddes i Rusland — godt, saa skal den bruges som imperialistisk Instrument. Indadtil skal den samle alle af orientalsk Ritus under Patriarken af Moskva —

om de vil eller ej — og udadtil skal den bekæmpe Rom.

Forskellige protestantiske Blade og Tidsskrifter prøver paa at finde ud af, hvilken Stilling Kirken er ved at faa i Rusland — og hvorfor Stalin giver den en bestemt Stilling. Forklaringen er den ganske enkle, som her er givet. Men man kan godt forstaa Ikke-Katolikkers Tøven overfor Fænomenet. For det angaar i Virkeligheden dem selv! Det viser sig nemlig, at et Kirkesamfund, der virkelig betyder noget og ikke blot er en »ufarlig« Sekt, nok kan begaa den saa lovpriste Handling at rive sig løs fra den romerske Paves noksom bekendte Aandstyranni — men saa havner dette Samfund før eller siden i Statsmagtens Hænder. Og i dette Tilfælde, hvor Linjerne for en Gangs Skyld er trukket saa dejligt klart op, kunde det jo være, at nogle fik den Tanke: Mon saa ikke hellere Rom? — Det var dog altid et Resultat. Men der skal Mod til at drage Konsekvenserne. Kirkens stadige Bøn til sin Herre om Enhed kan ikke være mere paakrævet end nu: baade for dem, der med Magt skal rives ud af denne Enhed og for dem, der nu faar Mulighed for at indse, at kun gennem denne Enhed sikres Kirkens Fremtid.

K. G.-H.

Katolsk Politik

(fortsat fra Forsiden)

maa være rummelige og ikke doktrinære.

Naar der i Øjeblikkets Europa opstaar kristne Partier saa mange Steder, og naar de opnaar Tilslutning fra mange Mennesker, som ikke selv er Katolikker, er det et Bevis paa, at der i den politiske Kamp dybest set kæmpes for og imod selve den kristne Menneske- og Samfundsopfattelse, og at Kampen imod Europas gamle kristne Humanisme er bitter og haard.

L. L.

Som Træet ved Bækken

Af Kären Plovgaard

For den, der elsker landlig Poesi, er den provençalske Digter *Frederic Mistral* god at gaa til. Han er ogsaa nem for den danske Læser at faa fat paa, idet noget af det skønneste, han har skrevet, er oversat til ypperligt Dansk af Oscar Andersen. Hans »Mireia« faas i ethvert større dansk Kommunebibliotek.

En rodfæstet Kærlighed til Hjemstavn, en stærk Medleven i Dagliglivets Sysler, en dyb Forstaaelse af Menneskesindet udløser sig i malende Billeder, hvor Kornhøst, Vindyrkning, Persning, Olivenplukning og Silkeavl skildres. Hans Digte er som Film, der viser enhver Detail i Bondens Arbejde.

Man ser travle Mænd stampe rundt i Persekarret. Man ser modne, friskplukkede Oliven blive til fed, strømmende Olie, som opsamles i store Stenkrukker. I Puppehaven plukker ferme Kvindehænder Silkeormens glinsende Kokon'er, som just samtidig med Vin- og Olivenhøsten er blevet tjenlige til Afhaspning til Larverne. »Som kvidrende Fugle« sidder de paa knudrede Grene, og risp-rasp plukker de Løvel, stuver det i Sække og bærer det hjem til Larvegaardens Hylder.

Under Arbejdet føres saa de Samtaler, som via Mistrals Kunst giver Læseren Indblik i det arbejdende Folks Tankeliv saa vel som i dets daglige Færd.

Det 19. Aarhundredes provençalske Bonde, som man træffer i Mistrals Digtning, er inderligt forbundet med sin Hjemstavn og trofast mod dens Traditioner. Som han giver sig af med mange Ting — han er Agerdyrker, Vinavler, Silkefabrikant i det smaa og paa primitiv, gammeldags Maner, — Fisker og Jæger, saaledes har han Øje og Omsorg for alt, hvad der kommer indenfor hans Rækkevidde. Provençaleren tror ikke længere paa, at

»onde Øjne« kan skade hans dyrebare Silkeorme, selv om der nok blandt snakkende Kvinder kan forekomme Antydninger i den Retning, han ved, at Avlens Trivsel beror paa god Pasning og en ligesaa minutøs Renlighed, som drejede det sig om det ferske, friskkernede Morgen-smør.

Men om man er aldrig saa flittig, aldrig saa paapasselig i Marken, paa Vinbjerget og i Puppehaven, saa kan man ikke stadig have Held med sig. Ogsaa i Provence kan det blive onde Tider. Høsten kan slaa fejl, Svampe kan angribe Vinstokken. Silkeormen er et sart Væsen, modtagelig for mange Slags Sygdomme. Ikke alle Kokon'er giver Hundreder af Meter ubrudte Spind.

Selv i Provence kan det komme til at se graat ud.

Provençaleren falder dog ikke i Fortvivlelse for det. Han og hans Kvinde tager Lære af Naturen omkring sig. Heller ikke Planter og Dyr faar alt, hvad de ønsker. Man maa indrette sig ogsaa med mindre gode, ja, med onde Tider for Øje.

Saaledes siger en ung Pige trøstende til sin Ven:

»Engang saa jeg et Figentræ ved Grotten Vancluse. Det stod ene og spændte sine Rødder omkring Klippens Sten. Kun sparsomt var dets Løv, og hele Træet gav knapt saa megen Skygge som en enkelt Kvist paa en Jasminbusk.« — Hun forklarer, at Regnen ikke nytter det stort, da dens Draaber skyller væk over de nøgne Sten, og desuden regner det sjældent. Kun een Gang om Aaret faar Træet rigtig Væde. »Da gaar Bækken over sine Bredder,« siger hun, »den naar de vindtørre Rødder og plasker om den knudrede Stamme. Da tager Træet Lejligheden i Agt. Med alle Rodtrævler suger det Vand til sig. Det drikker for hele Aaret. Og Træet holder Livet — —.«

Der er ingen Grund til at labe Modet, fordi trange Tider en Gang imellem hjemsøger en. Man maa blot vænne sig til at glædes desmere over de gode, mens man har dem. Gode Tider har altid vekslet med trange. Derfor bør man holde Modet oppe og bevare sit sunde Humør, ogsaa naar man i Tørketider venter paa Himmels Væde. Ja, det er netop i slige Situationer, det gælder om at bevare Munterheden. Det er ingen Kunst at være glad, naar alt gaar efter ens Hoved.

Saadan siger man i Provence.

Humøret og de trange Tider har naturligvis ikke altid let ved at gaa i Spænd sammen; men det er godt, om de kan det.

Morten Pontoppidan taler i en af sine Bøger om, hvorledes en Lærke giver ham en Lektion. Det er en taaget og graa Morgenstund, kold og sur; men bag Taagen svinger Lærken sig mod Sky og kvidrer, som den Optimist den er, en ukuelig Jubelhymne. Den rører ved Digterens Hjerter og bibringer ham noget af den Fortrøstning, Lærken aabenbart har.

Naar Himlen er blaa, og naar Solen skinner, naar Græsset er langt nok til at bygge Rede i, ja da kan en Fugl sagtens slaa sine Triller. Men te sig lystig, være glad, naar Taagerne indhyller Solen, naar Nattens Rim dækker det altfor korte Græs, naar man fryser om Fødderne og næsten ikke ved, hvor man skal gøre af sig selv, endsige af Mutter og Unger, ja, da skal der baade Mod og Mandshjerter og Ræsonnement til. Og Tro.

Enhver Djævel har sin Tid. Det onde vil ikke have Overmagten til Tidernes Ende. Man har hidtil aldrig set, at Frost blev ved Sommeren ud. Man tror heller ikke, den vil komme til det. Man kan aldrig vide, hvor galt noget vil gaa; men man kan ikke leve Livet uden Fortrøstning og uden Tro paa den Tid, man gaar i Møde.

Ingen kan give os Brev paa, at den vil vende alt til det bedre. Troen er nu en Gang — som den var det for *Søren Kierkegaard* — Springet ud paa de halvfjerd-

sindstve Favne Vand. En anden Tænker har sammenlignet den med Trækfuglens Flugt mod den ukendte Strand. Men kan man andet end prøve, om Svømmelagene vil høre, om Vingerne er stærke nok, om Kursen er rigtig?

Kan man gøre noget klogere end Figentræet i Provence: drikke, naar Vandet stiger, og dernæst holde Livet saa godt, det lader sig gøre, til Bækkens Bølger paany vil naa de tørstende Rødder? Eller gøre som Lærken, der tillader sig at juble, skønt Omgivelserne nærmest opfordrer til at tie og sørge?

Disse Linjer skrives paa en

smilende Sommermorgen, da Solstraaler flimrer i Plænegræssets Dug og skinner paa nyudsprungne, fuldløvede Linde. Syrener og Guldregn dufter. All er ung, brusende Frødighed, som det sømmer sig, naar baade Naturen og Hjerterne holder Pinsefest.

Men de skrives til Trøst for de Dage, da Sæden sukker efter Regn som Figentræet ved Bækken, og for de Stunder, da Blikket maaske trøstesløst søger ud over Verdensageren, spejdende efter den Fredsvelsignelsernes Flom, som stadig synes at ville lade vente paa sig.

Karen Plovgaard.

Katrinedal-Skolen

Vi forstaar, at Københavns Skoledirektions Afgørelse i Striden om Inspektøren ved Katrinedalskolen ikke har bragt Ro. Det drejer sig for en stor Kreds af Lærere og Forældre om intel mindre end den danske Skoles Stilling til et vigtigt Punkt i den kristne Moral. Derfor er det forstaaeligt, at man fra denne Side ønsker Sagen ført frem til en endelig Afgørelse af selve Landets lovgivende Forsamling.

Men hvor hjerteligt vi end sympatiserer med disse Lærere og Forældre i deres Kamp for kristen Moral, staaer det os klart, at der ogsaa blandt Lærere og Forældre findes mange af modsat Opfattelse. Og hvor høj en Myndighed, det saa end bliver, der træffer en Afgørelse (hvilken denne saa end bliver), vil Resultatet være det, at den ene Befolkningsgruppe faar sin Vilje og den anden en Skole, den ikke synes om. Og er dette godt? Er det godt, at et politisk Flertal i Kommune eller i Stat skal træffe fundamentale Bestemmelser om den Aand og Moral, Skolen skal vise de unge i Ord og Eksempel? Er det ikke det eneste rigtige, om disse Bestemmelser alene træffes af hvert Forældrepar for deres egne Børn?

For di vi er af denne Mening, har vi altid ønsket vore egne Skoler, og vi har ofret meget for at bevare dem. Nu skriver »Kristeligt Dagblad«, at hvis Katrinedals-Afgørelsen gaar imod den kristne Opfattelse, vil man kræve, at Skolepengene følger Børnet — idet man nemlig saa vil have sine egne Skoler, hvor Forældre af samme Opfattelse med Tryghed vil kunne sende deres Børn. Men hvorfor kun i dette Tilfælde? Naar vi nu engang lever i et Samfund, hvor fundamentale Meninger staaer saa stejlt mod hinanden, er det saa ikke rigtigst i alle Tilfælde at kræve Retten til at oprette frie Skoler efter Forældrenes Ønsker

Kirken og den internationale

Orden Mr. Beales' Foredrag

Mr. Beales Foredrag ved A. C.s Jubilæum om »Den katolske Kirke og den internationale Orden« var et oratorisk Kunststykke af høj Rang. Selv lidet engelskkyndige opfattede Talerens Ord og udtryksfulde Argumentation.

Taleren indledede med at skildre Kristenheden i Højmiddelalderen, naar Pavens Kaldelse til Korstog blev efterkommet af et enigt kristent Europa. Vi forstaar ikke Kirkens Stilling til vore Dages store Begivenheder, før vi forstaar, hvor uhyre Situationen har forandret sig siden da. Naar man tror, at en Pius XII kan tale til Europa med samme Resultat som en Urban II, tager man fejl.

Mr. Beales nævnedede det gamle Folkeforbunds fundamentale Principper og fandt dem i nøje Kontakt med Pave Pius XII's berømte fem Fredspunkter. Den nye UNO bygger derimod ikke paa Principper, men kun paa rene Magtforhold.

Ud fra sit enestaende Kendskab til Krigsaarenes Radio-spredning af Nyheder og Propaganda fra alle Stationer fortalte Mr. Beales om den Strøm af Rygter om Vatikanet og Paven, der

opstod i Krigens Løb, og som viste sig at være ganske uden Basis.

Han gennemgik en Række Angreb paa Paven for ikke at have taget Ordet ved den og den Lejlighed. Han paaviste, at disse Angreb er præget af Partigængernes Ensidighed. Paven har talt, og Vatikanets Radio har talt, begge med særdeles Dristighed, men ud fra et virkelig universelt Syn paa Forholdene. Specielt nævnte Mr. Beales Pavens og Vatikanerradioens Udtalelser mod Nazismen, Udtalelser man nu fra kirkefjendsk Side forgæves vil benægte uogensinde er faldet.

I Slutningen af sit Foredrag kom Taleren tilbage til UNO. Saa skrøbeligt og ufuldkomment dette Nationernes Samfund end er, støtter Katolikkerne det, fordi det eneste andet mulige Alternativ er saa frygteligt.

Til sidst understregede Mr. Beales meget stærkt, at kun den katolske Samfundsopfattelse er i Besiddelse af den fornødne Fasthed til at danne Fundament for en retfærdig, stærk og varig Ordning af det mellemfolkelige Forhold.

(og med Retten maa følge Ligestillingen i økonomisk Henseende, for at det ikke kun skal blive Velhavernes Ret)?

Vi rækker gerne Haanden til de kristne Forældre og Lærere, der med god Grund ser, hvilken Ulykke Afgørelsen i denne Skolesag kan afstedkomme. Men selve det, at Afgørelsen træffes efter politiske Linier og ikke frit af enhver Far og Mor for deres

ogne Børn er en Ulykke, hvis Konsekvenser alt for faa er opmærksomme paa.

Derfor er det, at Sagen om Skoleinspektør Frk. Nordentoft i Virkeligheden bør ses som en Sag om hele vor Skoleordning, om offentlig og fri Skole, om Statens eller Forældrenes sidste Ord i Børneopdragelsen i Danmark.

H. D. T. K.

Jesuitisk, jødisk m. m.

I sidste Uge bragte vi Rabbiner, Dr. Marcus Melchior's Artikel med ovenstaaende Overskrift. Vort eget Standpunkt i Sagen er ikke meget forskelligt fra Dr. Melchior's. I enhver Kamp for Sandhed og Ret er del en første Betingelse, at Vaabnene er blanke. Det vil bl. a. sige, at de valgte Ord saa vidt muligt maa nøjes med at dække ens præcise Mening og ikke af f. Eks. propagandamæssige eller polemiske Grunde tillige være svangre med Associationer. I Øjeblikket er det en yndet Trafik at kalde en Opfattelse eller Fremgangsmaade »nazistisk«, naar den opviser et eller andet Lighedspunkt med Nazismen. Al der associativt hænger alle Nazismens andre uheldige Sider ved, kan maaske fryde en Polemiker, men ikke den, for hvem det kun er Sandheden om at gøre. »Demokrati« er et andet yndet Ord, der bruges med Flid af propagandamæssige Hensyn, og maaske ogsaa tjener disse, men ikke altid tjener Sandheden fordi Ordet paa een Gang siger noget rigtigt om det, der drøftes, og tillige meget andet, som i den givne Forbindelse ikke er rigtigt.

Vi giver ud fra denne Betragtning Dr. Melchior's Ret i, at Ordet »jødisk« maa benyttes med den største Varsomhed, strengt taget kun i Forbindelser, hvor man er sikret mod uheldige Associationer. Det er i og for sig slet ikke et Spørgsmaal om, hvorvidt man mener, at det jødiske Folk i Tidernes Løb med Rette eller med Urette er blevet beskyldt for det-

te eller hint. Faktum er, at det nu rummer Følgerne af saa mange Slags bitter Strid, saa det praktisk talt er umuligt at benytte det uden at begaa Uret derved.

Det er ogsaa vor Mening, at Ordene »jesuitisk« og »farisæisk« ikke er nær saa farlige. Del nedsættende i Ordene er af mindre omfattende Art. Det gaar til-

bage til visse Angreb paa henholdsvis Jesuitterne i de første Aarhundreder efter Reformationen og Farisæerne omkring Kristi Tid. Her er det ikke Spørgsmaalet, om disse Angreb var berettigede. Lad det undersøges sagligt af Historikerne. Vi Katolikker mener, at der nok var lidt, men forsvindende lidt at hænge sin Hat paa i Angrebet paa hin Tids Jesuiter, og vi mener (og tror at have ogsaa Talmud for os), at der var Basis for Angrebet paa gamle Dages Farisæere. Men selv om Jesuiter engang havde været særdeles angribelige, finder vi det farligt at bruge Ordet »jesuitisk« som nedsættende Glose, eftersom der den Dag i Dag lever Titusinder af Jesuiter, der i langt ringere Grad end de fleste af os andre fortjener at mistænkes for Lumskhed og Upaadelighed. Og hvis der den Dag i Dag fandtes Farisæere, maatte Ordet »farisæisk« omgaaes med samme Varsomhed.

Red.

Valfarten til Haraldsted

Siden 1920 har hvert Aar en Pilgrimsskare begivet sig til Haraldsted, hvor Knud Lavard led Martyr døden. I Fjor maatte denne Valfart paa Grund af de umulige trafikale Forhold antage meget beskedne Former. Men i Aar skulde intel kunne hindre, at vi Søndag den 30. Juni igen oplever en af de »store« Valfarter.

De gamle trofaste Pilgrimme behøver blot at høre Signalet, saa er de der paa Pletten, men for dem, der ikke har været med før, skal vi i Kort-

hed oplyse, hvorledes Valfarten forløber. Forhaabentlig virker disse Oplysninger dragende.

Vi starter fra St. Knuds Kirke i Ringsted Kl. 9 1/2. (Togtider fra Københavns Hovedbanegaard: Kl. 6,00; er i Ringsted Kl. 7,25 (Pris Tur-Retur: Kr. 6,80), Kl. 8,05; er i Ringsted Kl. 9,08 (Pris: Kr. 7,80)).

Med Valfartskorset i Spidsen vandrer vi skiftevis bedende og syngende de ca. 11 km til Haraldsted. Det plejer at vare ca. 2 Timer at naa derud, i det gamle Valfartskapels Ruin læses Messe. Derefter er der Hvil i Skovbrynet indtil Tilbagevandringen, som begynder Kl. 16.

C. B.

Allerede 28. Juni 1914 foretoges den første Valfart til Haraldsted. Verdenskrigen afbrød Pilgrimsgangen, som derpaa genoptoges 1920.

4 Kristi Legemsprocession paa Norfolk Slot i England

Kristi Legems Fest

† Kristi Legemsprocession ved St. Mariæ Kirke i København

„Pange
lingua
gloriosi -“

Da Kirken paa Skærtorsdag — den egentlige Mindedag for Indstiftelsen af Allerets Sakramente — er saa dybt grebet af Sorgen over Frelserens Lidelse og Død, at den ikke kan fejre nogen Glædesfest, har man valgt en anden og bedre egnet Dag, den første Torsdag efter Trefoldighedsfest, til at fejre denne Fest med tilberlig Jubel. Kirken vil paa denne Dag fejre den eukaristiske Konge med Glæde og i Taknemmelighed og samtidig liikendegive sin Tro paa den højhelige Hemmelighed. Det er i Aar netop 700 Aar siden, at Biskop Robert af Liege — i 1246 — indførte denne Fest i sin Bi-

4 Kristi Legemsprocession paa Frauenchiemsee i Bayern.

pedamine som Tak for Indstiftelsen af den hellige Eukaristi, og den egentlige Aarsag her til var et Syn, som den hellige Juliane af Liege havde haft kort forinden. I 1264 udvidede Pave Urban IV, der før han besteg Petri Stol havde været Erkediakon i Liege, denne Fest til at omfatte hele Kirken, og det blev overdraget den navnkundige Thomas af Aquino at udarbejde Festdagens liturgiske Tekster. I Forbindelse med Kristi Le-

gemsfest afholdes der Sakramentsprocessioner overalt i den katolske Verden, hvor Forholdene tillader det. Processionen paa Kristi Legemsfest har formentlig sit Udspring i de Runprocessioner, der tidligere foretoges i katolske Lande rundt om Markerne for Højtesen. Ogsaa herhjemme afholdes. For 1933 afholdtes hvert Aar en stor Kristi Legemsprocession i Berlin, og ogsaa det gamle Naztman en Stopplads ved et af Altrne paa Unter den Linden.

4 Den hellige Fader bærer Sakramente i Processionen paa Peterspladsen i Rom.

der vi Katolikker — omend kun faa i Tal — Kristi Legems-Processioner under værdige og smukke Former. Men lige saa betydeligt Kristi Legems-Processionen er under katolske Himmelstrøg og i katolske Omgivelser, lige saa uheldigt kan den virke paa Steder, hvor Pro-

cessionen ikke har nogen Betydning som religiøs Manifestation og til og med af anderledes troende kun kan opfattes som en aggressiv Udfordring eller virke som Objekt for nysgerrig Opmærksomhed. Hensigten med Kristi Legemsfest er at forherlige og lakke den eukaristiske Frelser i Allerets Sakramente, og maa aldrig virke paatrængende men kun forherligende. (Sac).

Løgn og Sandhed i Flæng

Ind imellem —

Med snurrende Propeller og drønende Motorer farer den søvlglin-sende Amerikamaskine ind over Kastrup Lufthavn. Gæster fra den anden Side Dammen myldrer ud efter Landingen ... Der kommer de gaaende med Pakker og Mapper kiggende med nysgerrige Øjne paa det Land, der hedder Danmark.

Et af de store Skibe glider ind til Kajen. Landgangsbroen stikkes ud; man er for første Gang i Danmark ... for enkeltes Vedkommen-de *atter* i Danmark. Saa gaar der nogle Dage, hvor man oplever og gør Iagttagelser ...

En dansk Journalist, der under Krigen har boet i Amerika, har nættet sig med friske Indtryk fra København og nedfælder sine Meninger i Avisen.

I en kras Bemærkning lyder det: *Maaske har vi haft Fjenden saa længe i Landet, at vi er blevet vant til at skulle have Fjender omkring os.*

Han har mon Ret? Er vi virkelig blevet saa krigeriske i det lille, fredelige, danske Samfund?

Ja, vi drømte efter Befrielsen rigtignok om smukt Sammenhold, Genopbygning, gensidig Tillid og Forstaaelse, men det blev vel ofte kun til gensidig Mistæneliggørelse, Udrensning efter en latterlig Maalestok, Kiv, Strid og bitre Bemærkninger.

Vi har haft Fjenden længe i Landet, — i de fem triste Aar.

Har han naaet at smitte os med sit Had, med sin Løgnpropaganda og Mistæneliggørelse?

En ung Mand kom forleden op til mig med en Bunke Aviser. — Se her, sagde han. Nu har man snakket for os unge om, at vi skulde være med til Genopbygning, til at staa Skulder ved Skulder, men hver Gang jeg aabner en Avis, faar jeg næsten Kvalme. Er det mon det, der skal forstaas ved Genopbygning?

Og han tager fat med Oplæsnin-gen for mig:

— Forleden kommer en Krigsfangeseekretar hjem efter at have været sat fäst i Rusland. I én Avis

fortæller han, hvor godt han blev behandlet. I en anden har han be-rettet til en Journalist, hvor elen-digt han blev behandlet. Se her, to Erklæringer ved Siden af hinanden. I den ene Erklæring dementerer Sekretæren Journalistens Udtalelser om den daarlige Behandling i Rusland og stempler dem som mildest talt usande, i den anden Erklæring meddeler Journalisten, at hans Referat er autentisk og stammer fra Sekretæren. Hvad er Sandhed? De kan vel ikke begge have Ret?

Se her, hvordan et Middagsblad tilsviner en kendt Person i en ledende Stilling. Og et Par Uger efter følger en tam Erklæring om, at der alligevel intel var at bebrejde Manden.

Se her, i dette Blad beskylder ...

Hold op, sagde jeg! Du har Ret, unge Mand. Vi har haft Fjenden for længe i Landet. Giften staar os endnu i Kroppen. Løgnen florerer lystigt i det offentlige Liv.

— Dagen efter sad jeg og læste Morgenavisen. Mit Blik gled hen over de fede Overskrifter: Churchill retter i sin store Tale voldsomme Angreb mod Kommunisternes Holdning under Krigen, der dikteredes fra Moskva ... *Det er Løgn!* raabte det kommunistiske Parlamentsmedlem til Churchill. (cf. desuden Ugebladets Artikel om Moskva—Vatikanet).

Ogsaa ude i den store Verden maa de slaas med Løgnen. Thi begge Parter kan vel ikke have Ret med modstridende Paastande!

I vort lille Danmark er vi saa ivrige efter at hente Raastoffer hjem til Genopbygning af Industrien. Landbruget trænger til Foderkager og Gødningsstoffer, hvis Eksporten skal genopbygges. Vi trænger alle sammen saa forfærdeligt til Tekstilvarer.

Men mon vi ikke af bar Iver gaar hen og glemmer, at vi trænger til en gennemgribende Sanering og Genopbygning paa det moralske Omraade?

Nazismen fabrikerede Løgnen paa Samlebaand, forsynede hele

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

Europa dermed. Men man kan vist roligt hævde, at hverken Göbbels eller Hitler vilde have haft Succes, hvis ikke hvert enkelt Folk allerede i det stille havde akcepteret deres Syn paa Sandhed og Løgn. Naar Respekten for det fundamentale Krav om Sandhed og Fordømmelse af Løgnen opgives hos det enkelte Menneske, saa først betyder Nazismens Forløjethed, Tanke- og Presse censur samt Ensretning en Fare for Samfundet.

Skal Ordene til de unge om Genopbygning ikke blive til Fraser, saa maa der saamtidig med den materielle, økonomiske Genopbygning følge en moralsk Genopbygning af ødelagte Værdier i Samfundets Sjæl. Thi dette, at vi betragter hinanden som Fjender, at vi er uerlige og løgnagtige, dette er en dybt-gaaende Skade i Samfundet, der straks bør saneres.

I Nazismen blev Løgnen ligestillet med Sandheden. Det ene var lige saa godt som det andet. Man mistede Respekten for Ordet. Det var ikke mere et menneskeligt Meddelelsesmiddel, — Ordet blev et Propagandavaaben. Et Vaaben man slyngede mod Modstanderen for at tilintetgøre ham.

Respekten for Ordet og dets bli-vende Værdi maa genopbygges. Ellers vil Jerntæppet for Alvor gaa ned Menneskene imellem.

Da vil vi vænne os til at skulle have Fjender omkring os, som vi vil bekrige med vore Ord ... Løgn eller Sandhed i Flæng.

Man sanerer ikke et forfaldent Hus ved at kalke Facaden. Man maa

ikke i blind Iver glemme den moralske Genopbygning for den økonomiske! — Man kan ikke sanere et svækket Samfund ved at stimulere Import og Eksport.

Det vilde blot være Facadekalkning, medens Indboet raadner!

En ny Bønnebog

En af de største Oplevelser i min egen Ungdom var det, da jeg for første Gang i 15—16 Aars Alderen fik en Bønnebog, der helt svarede til min Alder og aandelige Udvikling. OREMUS er en saadan Bønnebog for 14—18-aarige. Den kan betragtes som en Fortsættelse af den desværre udsolgte »Bønnebog for den katolske Ungdom«, som var skrevet for Børn i 12—13 Aars Alderen. Som man ser, bruges Ordet »Ungdom« om meget forskellige Alderstrin. Børn paa 12 Aar og unge Ægtepar i Tyverne regner sig alle til Ungdommen; men hvor forskellig er ikke deres Mentalitet, hvor næsten stik modsatte er ikke deres aandelige og religiøse Behov! Hvor nedbrydende kan det ikke virke paa unge Mennesker, at de er nødt til at benytte religiøse Former og Bønner, som de forlængst er vokset fra. Forfatteren af OREMUS har klogelig omgaaet dette Skær ved at henvende sig til unge Katolikker i 14—18 Aars Alderen. Og man behøver ikke at blade længe i denne Bog, før man er klar over, at det er lykkedes Forfatteren at indleve sig i disse Unges Sjæl, fremlægge deres Vanskeligheder og Behov, tale deres Sprog, bede med dem, som de ønsker at bede.

OREMUS taler til vor Tids Unge. Hver Tid og hver Alder har jo sin egen Maade at tage Tingene paa, sine egne fælles Oplevelser, Problemer og Vanskeligheder. Alt dette maa komme frem i Bønnerne, hvis de skal være Udtryk for Ens inderste Sjæl og give fuldt Udbytte.

Ungdommen i og efter Overgangsalderen stræber efter *Selvstændighed*. Det er ikke blot dens gode Ret, men endog dens Pligt, ogsaa i religiøs Henseende. OREMUS imødekommer denne Trang ved et Væld af velfunderede Overvejelser til alle Kirkeaarets Fester og Mystier. Her lærer de Unge selv at tænke over religiøse Sandheder og sig selv. Her lærer han eller hun selv at se, at det ikke er bare noget, de ældre siger, men at Kristendom og det individuelle religiøse Liv passer nøje til hinanden. Overvejelserne er altid let forståelige og dybt indtrængende, skrevne med fin psykologisk Forstaaelse af de Unges Sjæleliv. Det viser sig navnlig i Skriftespejlet i Korsvejene (der er hele to, en kortere og en

længere) og i Bønnerne om Heligaandens svv Gaver.

Følger den bedende Katolik disse Overvejelser og Anvisninger, saa vil der komme en Tid, hvor han eller hun vil kunne undvære Bogen; den har da lært ham eller hende at klare sig uden Hjælp udefra. Saa er Bogens Maal naaet; den har dannet unge Kvinder, unge Mænd, der selv formaar at forme deres Bønner efter Hjertets øjeblikkelige Trang og Indskydelse under Heligaandens Vejledning.

Bønnebøgerne, som vi nu kender dem, har udviklet sig af Kirkens liturgiske Andagtsbøger, især Davids Salmer. I nyere Tid har de ofte fjernet sig ret langt fra dette Mønster. Det kan derfor være paa Tide atter at vende tilbage til mere liturgisk præget Bøn. OREMUS, hvis Navn stammer fra Liturgien, gør dette Skridt bevidst, energisk og med stort Held. Denne Bog vil føre de Unge til dybere Forstaaelse af Kirkens Liturgi, som den træder os i Møde navnlig i Messens Tekster. Hele Kirkeaaret er taget med; til hver større Fest faar vi baade en Overvejelse, en Forklaring af Dagens Messe og en særlig Kommunionandagt, der passer ind i Messens Ramme. Alle de liturgiske Tanker lever i disse Bønner. Alterets Sakramente staar saaledes som det samlende Midtpunkt for det religiøse Liv.

Hvorfor, kunde maa maaske spørge, er der foruden en længere fælles Messeandagt, sammensat af Kirkens liturgiske Bønner, ogsaa medtaget en kortere, hvori Kristi Lidelses enkelte Scener jævnføres med Messens enkelte Dele? En vis Vilkaarlighed i denne Sammenstilling kan vel næppe undgaas, men Tanken er sund nok og meget anvendt i Bønnebogslitteraturen. Baa- de i Troskeren og i Liturgien er det dybt begrundet, at Messeofret er en Fornylse af Kristi Lidelse, Død, Opstandelse og Himmelfart. Denne kortere Messeandagt afhjælper desuden et Savn, man ofte har følt, navnlig i Provinsen: man ønskede nogle korte, kærnefulde Bønner til Brug for de Familier, der ikke kan komme til Messe hver Søndag. »Oremus« byder derfor paa to Messeandagter; ikke alt passer alle. Ogsaa vi Katolikker har Ret til at forme vort Fromhedsliv efter vore personlige Behov. Det er derfor godt, at der bydes paa et vist Udvalg af Bønner og Andagter.

Det naturlige Resultat af at have benyttet denne Bog i en Aarrække turde da være det, at den unge Katolik har tilegnet sig dens Metode og lært at bede liturgisk; ganske naturligt vil han eller hun saa gaa over til Søndagsmessebogen eller den dansk-latinske Messebog. Dermed fortsætter han blot at bede i den Aand, OREMUS har vejledet ham til.

Den smukke Indbinding og det

bekvemme Format gør denne Bønnebog tiltalende ogsaa for den, der endnu ikke kender dens lodige og rige Indhold. Det er en fin Gave at give en 14-aarig. Forær den endelig ikke til yngre.

J. Wolfisberg S. J.

Nødsskrig

Med hastige Skridt nærmer Ferietiden sig, og Børnene skal ud i den fri Natur. Og desværre maa vi atter i Aar »tigge« til disse: det gælder Rationeringsmærker, det gælder økonomiske Bidrag. Idag er det vore Spejdere, der har Ordet:

Paany er det Sommer, og paany skal ogsaa vore Spejdere ud i det danske Land for at hente Kraft og Sundhed oven paa en lang Vinters Anstrengelser. II Absalon Trop drager til Jylland, hvor de færreste af vore Drengene tidligere har været. Men — de Spejdere, vi havde i Fjor er vokset, baade i Alder og Appetit — og mange nye er kommet til. Lejrchefen, Pater Heggum, henvender sig derfor atter til Tropens mange Venner blandt Ugebladets Læsere og spørger, om nogen kan støtte ham i hans Bestræbelser for at mætte de mange Munde. Tegneren Humble har her skildret den foreløbige Situation. Vil vi faa Mærker nok til at vippe Vægtskaalen med Drengene i Vejret?

Bidrag modtages gennem Katolsk Centralskoles Indsamling, Adr. Nørrebrogade 27 C, Kbhvn. N.

<p>Roskilde</p>	<p>H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Hans Hansen og Søn Biler og Rustautomobil, Alg. 19¹, Tlf. 247 al Kørsel med Biler og Rustbil besørgeres</p>
<p>A-S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsegade 15 . Telefon 87 Lev. til kat. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg Forbindsstoffer Sygeplejeartikler</p>	<p>H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri</p>
<p>Mønsterbageriet Olsegade 17 . Tlf. 1365 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori All i Isanrelninger og Desserter</p>	<p>C. J. Schledermann & Sønner Jernbeton Entrepenører . Murermestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>	
<p>Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Roskilde Mejeri Borgerdiget . Telefon 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 1 7. Leverandør</p>
<p>Esbjerg</p>		<p>Husk - det er i Olsgade 20 - Telefon 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørgeres. Emil Præfke</p>
<p>»Blomster-Boden« v. Sigrild Rann Alltid friske Blomster og Grøntsager Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn Murermestre Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>	<p>Jørgen Jepsen & Møller Gram v. Møller Gram 1ste Kl.s Herreskrædderi Kongensgade 20, Telefon 536</p>
<p>M. Rasmussen Frisørmester Grøntorvet (Hjørnet af Frodesgade og Torvegade)</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>MØBLER for alle Hjem købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735. Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vlevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Aug. Christensen Malermester Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446</p>	<p>Florian Sørensen</p>	<p>J. N. Ladekjær Skolegade 21 - Telef. n 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>

D. K. K. F.

Messen i Trørød 15. Juni paa »Vor Frue Kapel«s Indvielsesdag, S-Tog fra Hovedbanegaarden til HOLTE (ikke Vedbæk) Kl. 6,50, Rutebil fra Holte Kl. 7,24 til Trørød. Messe Kl. ca. 8 med kort Prædiken af Pater Brunicardi C.s.s.R. Morgenbrød medbringes, Kaffe faas hos Skovløberen. Rutebil tilbage til Holte Kl. 10,28 og 12,44.

Til Retræten 26. August—2. September er der endnu nogle faa Pladser tilbage paa Tresengsstue og Sovesal à 30 og 25 Kr. Henvendelse til Sekretariatet, Pileallé 23 A, Telf. Eva 7091.

Styrelsen.

St. Ansgars Kirke

Kristi Legemsfest: 7 og 8 stille Messe, 10 Pontifikalmesse. 19½ Pontifikalandagt med Prædiken og Procession. Jesu Hjertes Fest: 7 og 8 stille Messe, 19½ Andagt. Der bliver ingen Andagt i Kristi Legemsfest Oktaven.

Jesu Hjerter Kirke

Kristi Legemsfest 6, 7, 7½ og 8¼ stille Messe, 10 Levitmesse, 19½ Andagt.

Sakramentskirken

Kristi Legemsfest 8 Højmesse. Hver Aften i Oktaven Kl. 20 Andagt.

St. Andreas Kirke

Kristi Legemsfest 6½, 8 og 10 Messe. Hver Aften i Oktaven Andagt.

St. Mariæ Kirke

Søndag 16. Juni 8 stille Messe, 10 Højmesse og Kristi Legems Procession til Friluftsalteret. Torsdag 20. Juni Kristi Legems Fest, 7 stille Messe, 9 Højmesse.

St. Therese Kirke

Kristi Legemsfest 7 og 9 stille Messe.

St. Antoni Kirke

Kristi Legemsfest 7 stille Messe, 9 Højmesse.

St. Knud Lavards Kirke

Kristi Legemsfest 6½ og 7½ stille Messe, 10 Højmesse.

Farumgaard

Kristi Legemsfest 20 Procession.

BOGNYT

Den ny Oversættelse af Salmerne

Psalterium Breviarii Romanii cum excerptis e communi sanctorum secundum novam e textibus primigeniis interpretationem latinam. God Indbinding, store Typer, Kr. 18,60. Ringere Indb., mindre Typer, Kr. 13,20.

Hørte De om Kardinal Griffins Tale

ved det store Forældre-Møde i Manchester, hvor der var mødt 20.000 Katolikker op? Alt saadan noget læser De i de engelske katolske Aviser. De kan alle købes i Løssalg eller abonneres i Boghandelen.

Oremus

Den nye Bønebog for den katolske Ungdom. Shirling Kr. 5,50, Skind 10,50.

Svensk Nyhed

Rom och den kristna Enheten af Thierry d'Argenlieu. Kr. 0,50.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

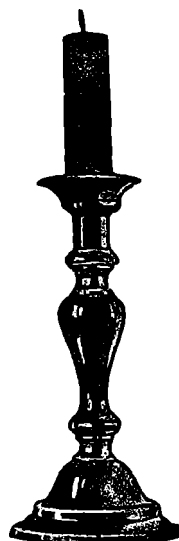

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSÆNGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Juni.
 16. S. 1. Søndag e. Pinse.
 (hvid) HELLIG TREFOLDIG-
 HEDS FEST (644—51); 2.
 Bøn: Søndagen; Præf.
 (521); sidste Evang.: Søn-
 dagens.
 17. M. Feria (649), uden Gloria
 (grøn) og Credo; 2. Bøn: Om de
 helliges Forbøn ([120]),
 3. Bøn: Efter frit Valg, 4.
 Bøn: For Paven ([122]);
 alm. Præf. (525).
 18. Ti. St. Efræm Syrer (945); 2.
 (hvid) Bøn: St. Markus og St.
 Marcellianus, 3. Bøn: For
 Paven; alm. Præf. (525).
 19. O. St. Juliane af Falconeri
 (hvid) (947); 2. Bøn: St. Gerva-
 sius og St. Protasius, 3.
 Bøn: For Paven; alm.
 Præf. (525).
 20. T. KRISTI LEGEMS FEST
 (hvid) (652—52); Præf. (514). —
 Paabudt Helligdag.
 21. F. i Oktaven (652—52); 2.
 (hvid) Bøn: St. Aloysius (948);
 Præf. (514).
 22. L. i Oktaven (652—52); 2.
 (hvid) Bøn: St. Paulinus (951),
 3. Bøn: Vigilien til St. Jo-
 hannes Døbers Fødsel
 (954); Præf. (514); sidste
 Evang.: Vigiliens (955).
 23. S. Søndag i Kristi Legems
 (hvid) Oktav.

Velsignet er du, Herre, som skuer
 ned over Afgrundene og troner over
 Keruberne. Velsignet er du, Herre,
 paa Himmelens Hvælv og højlovet
 i Evighed.

H. Trefoldigheds Fest, Graduale.

Katolsk ☩ Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
 sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Rekspektion og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Henvæn-

delse angaaende Ekspedition af Katolsk

Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K.

Indbetaling af Abonnement kan dog sta-

dig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

detts Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Heldags-Sommerfest i Ulstrup

Søndag den 30. Juni 1946

- Kl. 8 Sangmesse.
 Kl. 10 Højmesse i Haven.
 Kl. 12—14 Middag. Flæskkesteg og Rødgrød.
 Kl. 14,15 Teaterdirektør E. Henning-Jensen læser eller taler.
 Kl. 14,40 »Klosterhaven«, af H. D. T. Kiærulff.
 Kl. 15 Smaa Sketches af Aa. Stevns.
 Kl. 15,30 Kaffe.
 Kl. 16 E. Dudzinski taler.
 Kl. 16,30 Teaterdirektør E. Henning-Jensen læser morsomme For-
 tællinger o.s.v.
 Sanglege og anden Underholdning.
 Kl. 17,45 Pater Lønskov slutter.
 Kl. 18,15 Andagt i Kapellet.
 Kl. 19,00 Kører Rutebilen.
 Kl. 19,25 Kører Toget fra Stenvad (20 Min. Gang).

Tørmad til Dagen medbringes + Sukker til Kaffen.
 Middag + Kaffe 2,50 Kr. pro persona.
 Indtegning til Middag senest den 23. Juni 1946 i Præstegaarden
 i Aarhus.

Gaa ikke forbi, men gaa ind! Alle er velkomne!

Festkomitéen.

K. U. K. Amager.

Søndag d. 16. Juni Eftermiddags-
 Cykeltur til Dyrehaven. Vi mødes
 Kl. 14 i Hans Bogbinders Alle og
 medbringer Altensmad. Husk Cy-
 kellygte. Vel mødt.

Mod Husgerning søger ung Pige
 2 til 3 Ugers Landophold eller med
 Løn evt. fra 1. Juli til 1. Aug. Hen-
 vendelse snarest til

Gerda Buhl,

Haveselskabsvej 1 A, St.
 København V.

Den runde Kiosk, Griffenfeldts-
 gade 37.

Den ny Indehaver tegner Abon-
 nement til Hospitalet. Fører alle
 københavnske Aviser samt sven-
 ske og danske Ugeblade.

Katolsk vestre Kirkegaard

Gravsteder anlægges og
 vedligeholdes

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner
 Mårsvej 14. Telf. Valby 4175

BOGHYLDEN

Følgende Bøger haves paa Lager:

Robert Hugh Benson: Kristi Venskab	Kr. 4,25
J. vander Burg: Det katolske Trosprinsipp sammenlignet med det protestantiske	» 3,40
D. J. Boers. O. F. M.: Katolsk Praksis	» 7,70
G. Hoornaert. S. J.: Face au devoir I-II	» 13,15
Charles Journet: La juridi- ction de l'église sur la cité ..	» 4,10
Berthe Bernage: Brigitte aux champs	» 3,90
— Brigitte sous le ciel gris	» 3,90
Madeleine-Louise de S.: Les 3 enfants de fatima	» 1,30

ARNOLD BUSCK

International Boghandel
 Kjøbmagergade 49 . København K
 C. 2453 . Lokal 5 og 22

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

St. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Set. Vincents Kirke, Helsingør,
 Immaculata Kirken, København, Set. Mariæ Kirke, Aalborg,
 Vor Frue Kirke, Silkeborg, Set. Annæ Kirke, København,
 St. Laurenti Kirke, Roskilde.

Malerfirmaet Gustav Lehnert
 Rud. Berghagade 65 . Ryv. 1421 y
 Alt Maler-
 og Tapetsererarbejde udføres
 Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Peter Hansen
 Tømrer- og Snedkermester
 Adolfsvej 6 . Gent. 424
 Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

TIL AL VASK og RENSNING

We-Pe

PRODUKTER

Worning & Petersen
 VEJLERSBORG

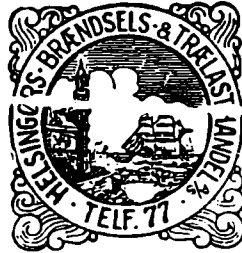
Chr. Hansens Kød-Udsalg
 Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
 Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
 Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Tlf. 12,166 og 12,161
 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR
 Telefoner: 39 - 1139 - 575
 Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

Kolding

Kolding Andelsmejeri Telefon 153
 leverer altid fineste Mejeriprodukter
 Tilkendt Guldmedaille ved
 Lands- Mejeriudstillingen i Københ.
 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Arne B. Thygesen
 Løssægade 47 . Tlf. 1249 . Kolding
 Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver
 Leverandør til Sct. Hedings Hospital

H. Overbeck
 Aut. Installatør
 Jernbanegade . Telefon 952
 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

M. Lauridsen
 Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager
 Rendebanen 8, Telefon 1287
 Leverandør til kat. Menighed

V. FALTHE
 Alt i Kolonial, Vin, Delika-
 tesser, Tobakker og Cigarer
 Hj. af Hollendervej og
 Kongebrogade . Telefon 698

O. Andreasen & Th. P. Nielsen
 Murermestre
 »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7
 Telefon 1923, 1924

Slagteriudsalget
 Haderslevvej 7 . Tlf. 1951-1952
 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
 Konserver
 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Carl S. Pærksen Skotøjsreparation
 Tøndervej 42. Alle Reparationer
 udf. samvittighedsfuldt og hurtigt
 Leverandør til de kat. Sestre

J. Bondesens Eftf.
 C. V. Hennebjerre
 Tømrermester og Entreprenør
 Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)

H. Nielsen & Søn
 Malermestre . Telefon 439
 Udført Arbejdet ved den ny Klinik

G. Rasmussen
 Bageri og Konditori
 Tøndervej 44
 Tlf. 259
 Leverandør til de katolske Institutioner

Bogladen
 med
 de
 mange
 Boger ...
Barkholts Boghandel

Tømrermestre
 V. Kiærboesvej 1
 Telf. 281
Brødrene Andersen
 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke

Gør Deres Indkøb af Frugt,
 Grønt og Blomster hos
E. Hansen Tegigaardsvej 2 . Telefon 1705
 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

P. W. Christiansen Aut. Installatør
 Søndergade 26 . Kolding
 Leverandør til den katolske Kirke

Chr. Wilger Vestergade 2 . Tlf. 334
 Glarmester
 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Henry Larsen
 Piledamsvej 3 . Kolding . Telefon 1990
 Lager af Ligkister og alt
 vedrørende Begravelser ordnes

Sv. Paulsen Bageri og Konditori
 Kongebrogade 39 . Tlf. 2028
 Leverandør t. Sct. Hedvigs Klinik

H. Madsens Eft. v/ A. Persson
 Tøndervej 22 . Tlf. 823
 Blomster og Kranse, Porenings-
 krans og Kiste pyntning . Altid
 friske Blomster i stort Udvalg

Nakskov

	<p>Kaj G. Nielsen <i>All i Kolonial, Vin, Konserver</i> Tilegade 30 . Telf. 622 - 1152 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p><i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i> Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Tlf. 921</i> Alt til Haandarbejde . Tegning, Møntering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen . Murermester</i> Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p style="text-align: center;">Reserveret H. J.</p>	<p>Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>

Maribo

<p style="text-align: center;">R. B.</p> <p><i>Maribo</i></p>	<p>Esther Rothe Nielsen <i>Østerbrogades Broderiforretning</i> Telefon 106 Leverandør til den katolske Skole</p>	<p>Andelselskabet Maribo Svineslagteri's Udsalg Tlf. 113 & Tlf. 65 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
--	--	---

Nykøbing F.

<p>E. C. Schultz <i>Byens Urtekræmmer</i></p>	<p>H. Askholm <i>Skomager</i> Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Carl Kragh <i>Fredensgade 14 . Tlf. 658</i> All i Kolonial, Vin, Konserver m. m. Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>I. A. Rohdan <i>Uhr- og Brille-Specialist</i> Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner <i>Malermester</i> Gødservedvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p><i>Aktieselskabet</i> Lolland Falsters Kulkompagni Kul . Kokes , Cinders Nykøbing F . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p>J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Axel Pryds <i>Fisk og Vildt</i> Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser Skolegade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>
<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødmealk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Stjernens Depot v/ Bornemann Nickelmannsgade 23 . Tlf. 640 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> Sofiegade 9 . Tlf. 1099 y Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>

Katolsk

Ugeblad

23. Juni 1946

94. Aargang

Nr. 25

Pater Martindale
og Danmark

Johannitterne i England

Schönstatt-Helte

Apostolat i Praksis

Novelle af Pierre l'Ermite

Horisonten rundt

Bispemøde

Paa Indbydelse af den svenske Biskop har de katolske Biskopper i de nordiske Lande været forsamlet i Stockholm til Drøftelse af en Række Spørgsmaal af fælles Interesse. Det tør forventes, at et livligt interskandinavisk Samarbejde for Kirkens Sag vil sætte sit Præg paa de kommende Aars Udvikling.

Pater Martindale om Danmark

»Aalborg Stiftstidende« — og siden en Række andre Provinsblade — har bragt et flere Spalter langt Referat af et Foredrag om »Danmark under Okkupationen«, som Pater Martindale for nylig har holdt i Hampstead i Nord-London. Aalborgbladets Korrespondent i London, Redaktør Balslev Jørgensen overværede Foredraget og bad bagelster om Ordet for at protestere mod det ganske urigtige Billede, Pateren havde givet af danske Forhold.

Det vil ikke tjene noget Formaal at gaa nærmere ind paa Enkeltheder i den Danmarksbeskrivelse, det londonske Publikum blev underholdt med. Fremstillingen af politiske og religiøse Forhold, af dansk Selskabs-

liv, dansk Presse, danske Skoler og Hospitaler samt dansk Indstilling overfor andre Folkeslag er dels Karikatur, dels fri Fantasi, og alt er bitter Kritik uden et eneste forsonende Træk.

Der skal ikke raade den mindste Tvivl om, at danske Katolikker, som efter Evne har søgt at gøre Pater Martindale det ufrivillige Ophold hos os saa lidt trykkende som muligt, staar aldeles uforstaaende overfor saadanne Udtalelser, refereret af en Jour-

nalist, hvis Vilje til loyal Gengivelse er hævet over enhver Tvivl. Det er ikke paa danske Trosfællers Udsagn, Pater Martindale har bygget sit Foredrag.

Det siger sig selv, at der herfra allerede er sket det fornødne for at hindre, at Pater Martindale holder flere Foredrag — eller skriver Artikler — om Danmark.

DEN AMERIKANSKE
OPERASTJERNE,
GRACE MOORE,
som ifølge Pressemeddelelser skulde være konverteret, har nylig afsluttet en Italienstourne, hvor hun under Opholdet i Rom bl. a. har været i Audiens hos den hellige Fader.

Munkemel

Vingaarden i Odense

Vingaarden i København
Skt. Annæ Plads 11

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

J. J. Jacobsens Eff.

Odense - København
Grundl. 1841

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Hjalmar Andersen
Blomsterforretning
Kapelvej 75
Nora 5211
Lev. t. de kat. Institutioner

Th. Bremholm Rasmussen

Malermester
Brødvej 11 . Telefon Gentofte 1855
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Aage Højberg

Blikkenslager . aut. Gas- Vand
og Sanitetsmester
Kingsgade 9 . Telefon Eva 2527

Anton Siegler

Malermester
Kingsgade 17 Vester 4753

Hans Glatrup Murermester

Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Hans Molbech Højdevej 10 . Am. 691
W. C. og Badeanlæg
Nyt og Reparationer
Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

Flytteforretning „FREDERIKSHOLM“

v. Andersen og Poulsen
Flytning, Opbevaring og Forsendelse
besørges med Garanti overalt i Landet
Sjælør Boulevard 21
Telefon Valby 3333 . Godthaab 3653 x

Henry Henriksen

Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester
Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955
Udf. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)
Autoriseret Elektrorinstallatør
Genforeningsplads 4
Taga 5372 . Taga 5268 x
Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringe, Tlf. og Signalanlæg, Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

C. P. Hansen Tømrermester

Drosselvej 67 . Telefon Godthaab 4128
udfører Arbejdet for de kat. Institutioner

Den hellige Jomfru og Skonnerten

efter Pierre l'Ermite . ved T. Fd.

Det var en vældig køn og solid Skonnert, »Madlen«, som de flinke bretagniske Skibstømrere havde bygget af Egetræ. Den Dag, den skulde døbes, anbragte Matroserne en Træstatue af den hellige Jomfru under Bovsprydet; og Madeleine, Rederens unge Datter, var Skibets Gudmoder.

Da »Madlen« laa parat til at sejle paa Fiskeri ved Island for første Gang, vandrede Rederen længe op og ned langs Kajen i Paimpol med Skibets Kaptajn, Jean-Marie Le Huddec; og da Le Huddec maatte gaa om Bord, trykkede Rederen hans Haand og sagde: »Gud være med dig, Jean-Marie! Nu har du Faderens Formue og Datterens Medgift at svare til.«

Det var første Gang, Le Huddec førte et Skib og havde Ansvaret for en Besætning — hele to og tyve Mand. I den lyse Foraarsmorgen forlod »Madlen« Havnen, medens Folkenes Slægtninge og Venner stod ved Kajen og vinkede og raable: »Farvel, Yves!« »Farvel, Jean-Marie!« »Hav det godt, Coentin!« »Held og Lykke med Fiskeriet!«

Hele Fiskerflaaden drog ud den Dag, og alle Skibene fulgtes en Tid lang; men allerede næste Dag var »Madlen« ganske alene, en ensom lille Søfugl paa det store Hav. Der var Travlhed om Bord; det gjaldt om at have alle Grejer i Orden, saa at Fiskeriet kunde begynde, saa snart man naaede Bankerne.

Heldet fulgte »Madlen« hele den første Maaned.

Det var, som om Torskene ligefrem strømmede til og trængte sig om Baaden, og Mændene stod paa den Plads, de havde faaet ved Lodtrækningen, og gav sig næppe Tid til at trække Vejret,

saa travlt havde de, for hver Torsk betød saa meget som fire Sous for den, der tog den. Naar et Hold, hvis Tur det havde været at fiske, var færdigt, og tørnede ind med Hænderne flængede af Fiskekrogene og svulne af Saltlagen, gennemfrosne og med Støvlerne tunge af Vand, maatte de ruske de andre, smide dem ud af Køjerne og skubbe og puffe dem søvndrukne ud af Døren.

»Hvormange har vi nu paa Tavlen?« spurgte Skipperen, da »Madlen« havde ligget paa Fiskeri en Maaned.

»14000 Torsk.«

»Saa gi'r jeg en ekstra Omgang Vin!«

Paa Mellemdækket blev der den Aften tømt en halv Snes Flasker fin gammel Vin, som gjorde vældig godt, hvor den kom hen. Og da Hospitalsbaaden næste Dag sejlede op paa Siden af »Madlen« og spurgte, hvordan det stod til om Bord, var der ikke en eneste syg, og Hospitalsbaaden fik en stor Bunke begejstrede Breve med hjem til Bretagne.

— — —

»Hvis du er saa lykkelig, at du er lige ved at give dig til at tale derom, saa pas paa, thi saa er Ulykken ganske nær!« siger et gammelt Ord fra Cornwall.

Hvem kunde mon i den magre, udtærede, ynkelige Mand, som stod og lænede sig mod en Rulle Tovværk og stirrede ud over det blygraa Hav, have genkendt »Madlen«s stoute Fører? Og hvem vilde vel have troet, at Matroserne med de gnavne Miner og det tvære Væsen var de samme Folk som »Madlen«s raske og glade Besætning, der for et halvt Aar siden drog saa haabefuld af Sted? Og de burde da være i godt Humør, for nu var de

snart hjemme igen; om fire Dage vilde Skonnerten lægge til ved Kajen i Paimol, hvor Mødre, Hustruer og Børn ventede med Længsel.

Men der var jo det, at de andre Islandsfiskere kunde juble: »60000 — 65000 — 70000 — 77000 Torsk!« medens Folkene paa »Madlen« maatte holde sig tilbage; thi, naar man kun har taget 30000 Torsk, saa skjuler man sig. »Eller man tager Livet af sig!« sagde Skipperen.

»Jamen, er det da din Fejl, at vi to Gange har maattet forlade Banken, har mistet vor Plads og spildt seks Ugers Fiskeri for at sejle dig ind til Land med den Typhus, du stadig er sløj af?« spurgte hans Svoger.

»Det betyder Ruin for os allesammen. Og en Kaptajn har slet ikke Lov at blive syg.«

»Men naar han nu bliver det alligevel?«

»Saa maa man lade ham ligge og dø! Døden er da langt at foretrække for de Breve, Rederen har skrevet til mig om sin Skuffelse, og for de Bebrejdelser, Besætningen gør mig. Folkene har mistet 40000 Torsk for min Skyld!«

— — —

Særlig om Aftenen stiger Le Huddec's Ophidselse. Han gaar i Timevis op og ned, rystende af Feber og stirrer over Vandet, eller han bøjer sig frem over Rælingen og ser ned i Bølgerne, der ligesom kalder paa ham: »Kom, det gaar saa hurtigt, og saa er du paa een Gang ude af det hele!«

Jo nærmere Skibet kommer Bretagnes Kyst, jo stærkere bliver Fristelsen. Han ser i Aanden sig selv staa, ynkelig, tilintetgjort, mellem de andre Skibskaptajner, der bliver modtaget med Begejstring af deres Redere og hilst med Henrykkelse af deres Matroser og disses Familier. Han — han er bare Kaptajn paa »Ruinen«, som han har hørt sine Folk sige. Nej, han kan ikke holde det ud! Han maa gøre en Ende paa det hele!

Han lister ned ad Trappen til sin Kahyt, lægger sit Ur, sine Nøgler og sin Kasket paa Køjen, saa man kan se, at han har be-

gaaet Selvmord, og vil til at gaa op igen, da en Tanke farer gennem hans stakkels syge Hoved: Hvad om han tændte det lille indviiede Voksløys, som enhver Islandsfisker tager med, naar han drager hjemmefra? For det, han nu vil gøre, det er fejgt, og det er en Synd, men maaske den indviiede Flamme kan bede lidt for ham, medens han strider den sidste Strid nede i det mørke Vand?

Han tænder Kærten. Og ved dens milde Lys ser han sig om i Kahytten. Der er saa pænt derinde med de Smaating, han har pyntet op med, da han indrettede sig hernede i de første glade, forhaabningsfulde Dage. Der er Portrættet af hans unge Kone — det er fra Forlovelsesdagene — hun har Douarnenezpigernes Hovedtøj paa. —

Nu gaar hun og venter paa ham; maaske staar hun i dette Øjeblik ude paa Molen med begge Smaatøsene og spejder ud over det mørke Hav. Tænk, naar »Madlen« nu i Morgen kommer ind med Flaget paa halv Stang!

»Du maa ikke give din Sjæl til Helvede!« lyder en Stemme fra Krucifixet over Køjens Hovedgårde.

»Tænk paa, at dit Legeme ikke kommer til at hvile i indviied Jord,« hvisker den tørre Buket af Lyng og Tornblad, som Børnene har plukket til ham. Al den gode, gamle, nedarvede Fromhed vaagner i hans Hjerte og siger: »Du kan ikke gøre det!« Men han forhærder sig og svarer: »Jo — og jeg gør det nu, lige med det samme!« Alle de kære Minder, der fylder hans Sind, siger: »Nej, vi forbyder dig det, for dit tidligere Livs Skyld for din Sjælefrelses Skyld!«

Le Huddec mærker, at han er ved at blive svag over for alle disse Røster. Men nu vil han udføre sin Beslutning, og han løber ud af Kahytten saa hastigt, at han sløder Panden mod den lille Metalfigur af den hellige Jomfru, som er anbragt paa sin traditionelle Plads ved den snævre Indgang til Kahytstrappen. Og han styrter bevidstløs om, med et blødende Saar i Panden.

Han kommer først til sig selv i Land, i sit Hjem. Og et Par Dage efter, da han sidder ved Ovenen og er kommet til Ro i den hjemlige Hygge, fortæller han sin Kone det hele og slutter med at sige: »Ser du, naar vi Søfolk skal redde en Mand, der er ved at drukne, gi'r vi ham først et Slag, der bedøver ham, saa at han ikke kan stritte imod. Saa-

dan var det, den hellige Jomfru bar sig ad mod mig. Jeg var lige ved at drukne mig, og saa gav hun mig en ordentlig cen, saa jeg blev bedøvet!

Han er ogsaa altid parat til at fortælle sine Venner Historien, og saa peger han paa Saaret i sin Pande og siger: »Se, hun slog da godt til, den hellige Jomfru!«

Hvad vi venter XV

Verdensdommens Ordlyd

Naar Undersøgelsen og Drøftelserne er tilendebragt, falder Dommen. Den er lidt anderledes end den, der afsiges af menneskelige Domstole. Hos os har Dommerne Valget mellem at frikende eller dømme efter Straffeloven. Paa Dommedagen drejer det sig ikke om et enten—eller, men om et baade—og. Kristus tildeler de skyldige deres Straf, men han giver de andre deres Løn. Af den Grund siger vor Frelser: »Menneskesønnen skal komme i sin Faders Herlighed med sine Engle; og *da skal han gengælde enhver efter hans Gerninger*«. (Mt. 16,27). Lignende Udtalelser findes ogsaa andre Steder f. Eks. Lk. 14,14. Mt. 13, 40—49. 20,8. 24, 39—51 o. s. v.

En *god Kommentar* til Herrens Ord er et Sted i Romerbrevet, der lyder saaledes: »Gud skal gengælde enhver efter hans Gerninger, evigt Liv til dem, der med Udholdenhed i god Gerning søger Herlighed og Ære og Uforkrænkelighed; over dem derimod, der er egenraadige og ulydige mod Sandheden, men lydige mod Uretfærdigheden, kommer Vrede og Harme«. (2, 5—.) Noget lignende skriver St. Paulus til Tessalonikerne. Kristi Komme til Dom betyder Straf for dem, der forfølger de Kristne, men Løn for de forfulgte: »Det er retfærdigt for Gud, at de, som voldet jer Trængsler, faar Trængsel som Gengæld, og at I, som lider Trængsel, faar Hvile sammen med os, naar Herren

aabenbares fra Himlen med sine mægtige Engle, med flammende Ild og bringer Straf over dem, der ikke vil kende Gud, og over dem, som ikke er lydige mod vor Herres Jesu Evangelium. De skal nemlig straffes med evig Undergang bort fra Herrens Ansigt og fra hans Vældes Herlighed paa hin Dag, naar han kommer for at vise sig herlig i sine hellige og underfuld i alle, der blev troende«. (2. Tes. 1, 6—10). Ogsaa i Hebræerbrevet er der et Sted, der belyser Herrens Udtalelse. Der, hvor Paulus opfordrer sine Læsere til ligesom tidligere at være udholdende i deres Lidelser i frimodig Forventning om Herrens Komme, siger han: »I behøver Udholdenhed for at gøre Guds Vilje og faa, hvad der er forjættet. Thi der er endnu en liden Stund, snart, snart, saa kommer han, der skal komme, og han tøver ikke«. (10, 36—37).

Hvordan Dommen kommer til at lyde, og hvordan den motive-res, har Herren ogsaa meddelt os i Form af en Spaadom. Mt. 25. Vi kender de to almengyldige Sætninger, der henvender sig til de udvalgte under eet, henholdsvis til de dømte, ligeledes under eet. Til dem paa højre Side siger Dommeren: »Kom hid, I min Faders velsignede, tag del Rige i Besiddelse, som har været jer beredt, fra Verdens Grundvold blev lagt«. Til dem ved sin venstre Side derimod siger han: »Gaa bort fra mig, I

forbandede, til den evige Ild, som er beredt Djævlen og hans Engle«.

Motiveringen af de to Kendelser er velkendt, men da denne storslaaede Udtalelse og Profeti er meget hemmelighedsfuld og stadig vil være det, indtil den bliver en Realitet for vore undrende Øjne, vil vi anføre den for bedre at kunne drøfte Vanskelighederne ved den.

De *udvalgte Lykke* motive-res ved: »Jeg var sulten, og I gav mig at spise; jeg var tørstig, og I gav mig at drikke; jeg var fremmed, og I tog jer af mig; jeg var nøgen, og I gav mig Klæder; jeg var syg, og I saa til mig; jeg var i Fængsel, og I besøgte mig«.

De *fortabtes selvforskyldte Ulykke* begrundes saaledes: »Jeg var sulten, og I gav mig ikke at spise; jeg var lørslig, og I gav mig ikke at drikke; jeg var fremmed, og I tog jer ikke af mig; jeg var nøgen, og I gav mig ingen Klæder; jeg var syg og i Fængsel, og I saa ikke til mig«.

Tænker man lidt over denne Motivering, saa dukker straks det Spørgsmaal op: Er dette nu *billedlig Tale* eller skal den forstås *ordret*? Man er tilbøjelig til at antage det første, naar man ser hen til de ydmyge Spørgsmaal, som de gode retter til deres Dommere, og de overlegne Indvendinger, som de fortable kommer med. For man skulde tro, at det kun er noget, der foregaar i deres Tanker, naar de udvalgte spørger: »Herre, naar saa vi dig sulten, og gav dig Mad« o. s. v.? eller naar de fortabte svarer: »Herre, naar saa vi dig sulten eller tørstig eller fremmed eller nøgen eller syg eller i Fængsel uden at tjene dig?«

Men holder man sig Herrens Svar for Øje, først det til de gode: »Hvad I har gjort imod een af mine mindste Brødre, har I gjort imod mig,« og saa det til de onde: »Hvad I ikke har gjort imod een af de mindste, har I heller ikke gjort imod mig,« saa hælder man snarere til den mod-

satte Opfattelse, nemlig at Ordene ikke blot er tænkt, men ogsaa udtalt. For den Antagelse er ikke umulig eller usandsynlig, at Dommeren virkelig mundtlig ytrer sig om Næstekærlighedens Dyd og Gerninger samt deres Modsætning, idet han samtidig roser dem, der har udmærket sig ved Barmhjertighed, og fordømmer alle dem, som har forsømt Næstekærlighedens Dyd. Kun een Ting bør man vistnok afvise som usandsynlig, nemlig at Dommeren skulde forhandle med hvert enkelt Menneske paa denne Maade.

Dog lige meget hvilken Forklaring man end foretrækker, eet Spørgsmaal melder sig i begge Tilfælde, nemlig dette: *Hvorfor fremhæver Kristus i sin Spaadom netop Barmhjertighedsgerningerne saa stærkt*, og hvorfor siger han ikke et Ord om Troen? For hvem der ikke tror paa Kristi Evangelium, er jo ogsaa fortabt. Hos Markus læser vi: »Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst, men den, som ikke tror, skal blive fordømt« 16, 16. Slg. Jo. 3,36.)

Man kan svare, at vor Herre understreger vort Forhold til vor Næste saa stærkt, fordi han har gjort *Næstekærlighedens Dyd til det Kendetegn, hvorpaa man med Sikkerhed kan kende hans virkelige Disciple*. »Derpaa skal man kende, at I er Disciple af mig, om I har indbyrdes Kærlighed« (Jo. 13, 35.) »Dette er mit Bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer« (Jo. 15, 12. 17.) Hvordan denne Kærlighed skal vise sig i Praxis, derom har vor Herre i sin Bjergprædiken opstillet den saakaldte gyldne Regel: Alt, hvad I vil, at Menneskene skal gøre imod jer, det skal I gøre imod dem« (Mt. 7, 12.) Naar det nu forholder sig saaledes, kan det saa være paafaldende, at Barmhjertighedsgerningerne spiller en saa afgørende Rolle paa Herrens store Dag?

For at opmuntre sine Tilhørere dengang og os alle til ivrig Benyttelse af dette Frelsesmiddel taler altsaa vor højeste Herre og Lærer netop om Barm-

hjertighedsgerninger i sin Spaadom om Dommedag. Effektiv Medfølelse med andres Trang er ganske særlig egnet til at opnaa Syndernes Forladelse og bevare i os det guddommelige Liv, som vi har modtaget i Daaben og de andre Sakramenter. Endvidere vilde vor Frelser lægge os paa Sinde, at den enkelte faar sin Dom ganske i Overensstemmelse med det Sindelag, der bestemmer hans Forhold til Næsten, og i det hele taget vilde han gøre opmærksom paa, at Troen alene ikke er nok, men at det afgørende paa Dommens Dag er Spørgsmaalet, om vor kristne Tro har givet sig Udslag i den ydre Livsførelse, i de ydre Gerninger, navnlig da i Barmhjertighedsgerninger. Det kan heller ikke være anderledes hos Mennesker, som er naaet til Skelsaar. Paa den ene Side aabenbarer jo deres indre Godhed sig bedst ved den Iver, som de lægger for Dagen, naar det gælder om at lindre fremmed Nød, og paa den anden kommer ogsaa deres Ondskab tydeligst frem, naar de er skyld i andres Ulykke eller ikke afhjælper fremmed Nød, skønt de godt kunde.

Af disse Grunde anfører Kristus kun Næstekærlighedens Gøren og Laden som Eksempel, ikke som eneste Genstand for Domsforhandlingerne. Vi ved jo godt, at Tro, Haab og Gudskærlighed, Klogskab, Retfærdighed, Maadehold og Standhaftighed ogsaa er Dyder, som vi bør være i Besiddelse af.

Det var nu Kendelsen og dens Motivering. *Dommen fuldbyrdes straks*. Med korte, men overvældende Ord erklærer den højeste Dommer: »Og disse (nemlig de fordømte) skal gaa bort til evig Straf, men de retfærdige til evigt Liv« (Mt. 25, 46.) Dermed er alle Menneskers Lod afgjort for al Evighed. En Forandring er umulig og kommer aldrig. Det, man faar i Himlen, kan ikke forøges eller formindskes, og den Straf, man maa lide i Helvede, kender ikke nogen Vækst eller Aftagen.

F. K.

Schönstatt-Helte

Kun faa Gange i Tiden fra 1934 indtil nu har Ugebladet ofret Spalteplads paa den katolske Vækkelsesbevægelse fra Schönstatt, der allerede i 1934 virkede i fire Verdensdele. Indirekte berettede Bladets Nr. 49 af 1945 en Del om Bevægelsen eller rettere om en af dens Helte. Her er en lille Smule mere:

Schönstattbevægelsens Leder, den i ovennævnte Nummer 49 omhandlede Pater Kentenich, holdt før Krigen Exercitier for op imod 4—5 Tusind Præster om Aaret. At Pater Kentenich i sliG Gerning var noget udover det almindelige, kan *min* Bedømmelse — en Lægmands — næppe være nogen Borgen for. Men det kan Udsagn af *en Præst*, Professor Dr. Gemelch, der sammen med 61 andre Præster deltog i et Kursus, Pater Kentenich holdt i Fürstenried. Præsten skrev bl. a.:

»... Pater K. er en Exercitiemester af ganske egen, ja jeg kan efter 28 Aars Præsteexercitier sige, af enestaaende Art. Ikke som om han fuldstændig forlader gamle, prøvede Veje eller tager Afstand fra Exerciternes Stormester, den hellige Ignatius af Loyola, hvis rystende Sandheder ogsaa hos Pater K. stadig trænger igennem. Men han gaar især derved en ny, fængslende Vej, at han vælger et centralt Tema for sit Exercitiekursus, om hvilke alle Foredrag kredser ligesom Sole. Denne Gang talte han om Hovedtemaet »Den præstelige Hverdags-hellighed« og talte i tre Underpunkter om den hverdagshelliges Gudbundenhed, Værk- eller Gerningsbundenhed og Menne-skebundenhed.

Foredragene, samtlige paa nøjagtig en Time, bød en Fylde, ja næsten Overfylde af Tanker og var fra teologisk, filosofisk, psykologisk og asketisk Side saa dybe, at det var et Toppunkt af Nydelse at lytte til dem. Fore-

dragenes snart udtalte, snart skjulte Tidsbestemthed, den fine Stil og Retorik, den fornemme og derfor saa meget virksomme Maade, hvorpaa han moralsk anvendte det paa sine Medbrødre, kronede Exercitiemesterens Værk. Endnu aldrig har jeg modtaget en saadan Rigdom af herlige Tanker og Ansporinger for præsteligt og Sjælesorgsliv som hine i Fürstenried under Ledelse af Pater K. Det jublende Bifald, der fra 62 Deltagere fulgte paa den Tak til Exercitiemesteren, som Overstudieraad Schulz-München udtalte, overbeviste mig om, at jeg ikke staar alene med min Dom.«

Og jeg, der som Lægmand rent undtagelsesvis to Gange fik den Glæde at høre Pater Kentenich i Kursus af lignende Art, kan fuldtud slutte mig til ovennævnte gejstliges Bedømmelse. Naar en saaledes bedømt Præst og Exercitiemester saadan halvvejs tvunget og halvvejs frivilligt lader sig degradere til Madrasreparatør i tysk Koncentrationslejr og der fortsætter sit præstelige Virke, saa kan man nok regne ham for Schönstatt-Helt. Og man forstaar, at det var urokkelig Forsynstro, der i 1939 klang i Paterens Svar paa en Bemærkning om mulig Fare fra nazistisk Side: »Jeg er ganske rolig, selv om de skulde tage Schönstatt fra os — vi finder altid en Krog, hvor vi kan genopstaa.« Pater K. fandt en midlertidig Krog i Dachau, og han virker nu igen i selve Schönstatt.

En anden af Schönstatts Pionerer var Pater Eise, den Præst, der gav de første Danske noget Indblik i Schönstatts rige Tankeverden. Pater E. havde i 1940 planlagt et Feribesøg hos os i Danmark for i Ro at skrive en Bog. Men Nazi vilde det anderledes. Udrejsetilladelse opnaaedes ikke. Derimod blev Pateren først udnævnt til legemlig Arbejder i et Stenbrud. Og senere døde han

den i Koncentrationslejre ikke usædvanlige Død af Hungertyfus — formentlig noget i Retning af camoufleret Mord.

En tredie, Pater Reinisch, stod endnu i Maj 1939 frygtløs paa Schönstatts Talerstol og udraabte — uden direkte at nævne Nazi, men saadan at enhver forstod, det var Nazis Religionsfølgelse, der mentes —: »*Wir beugen uns nicht.*« Vi har nu lige modtaget tilsendt Gedenkblatt om hans Død. Først gav Nazi R. Forbud mod at prædike. Senere indkaldtes han til Militærtjeneste. Men da han nægtede at aflægge Troskabsed til Hitler, blev han fængslet og dømt til Døden. Akkurat som under Oldtidens Kristenfølgelse stod det Reinisch frit for at faa Dødsdommen ophævet, blot han vilde sværge til Hitler. Men han *bøjede sig ikke — han blev halshugget i 1942.* Endnu faa Dage før han myrdedes, skrev han: »Netop i denne By faar jeg Lov til at blive en Kærlighedens og Fredens Fakkelt, der bliver slynget ud i den vide Verden for at oplænde et Flammehav af Kærlighed til Jesu Hjerter og Marias Hjerter, netop her i denne By, hvorfra en Hadets og Verdenskrigs Fakkelt er slynget ud i Verden.« Det i Ord formulerede »Personligt Ideal«, som Schönstatts Apostle efter moden Overvejelse vælger som særlig Rettesnor for deres Liv, lød i Pater Reinisch' Formulering: »Leve og dø som kærlighedsglødende Schönstatt-Apostel.« Det blev valgt — og det blev fulgt.

Endnu en fjerde vil jeg gerne nævne — »Verdenspræsten« Kaplan Loosen, der helt undtagelsesvis ferierede hos os i Danmark lige ved Krigen Udbrud. Han havde — skønt legemlig svag af Helbred — i aarevis hentet aandelig Berigelse og Fornyelse i Schönstatt i næsten alle sine Ferier. Tre Gange blev Kaplan Loosen indkaldt til Hæren, men hver Gang kendt ubrugelig til al Krigstjeneste paa Grund af for svagt Helbred. Endnu i Begyndelsen af 1945 lykkedes det L. paa fri Fod at drive Sjælesorg for en Menighed paa 800 Mennesker plus Fanger og Flygtning-

ge af mange Nationaliteter. Og ad Brevets Vej gik Krigsaarene igennem mangt et godt Sjælesorgsord til Venner i Danmark. Det var nær Einmerich, hvor Kampene mod Slutningen rasede vildt. Sidste Livstegn fra ham i Februar 1945 -- siden Tavshed. Om L. endnu til det sidste klarede sig fri af Gestapo og af regulær Krigshandling er uvist.

Jo, det kan nok forventes, at der ved Siden af mange andre Martyrer er mange Schönstatt-Helte eller rettere Heroer, der ikke bragte deres Ofre forgæves. Og adskillige bad og ofrede sig for os i Danmark.

Schönstatt er igen i blomstrende Gænge. Hvorfor ikke styrke og fæstne de spinkle Traade, der gik mod Danmark?! Har vi end ikke glemt de Rædsler, Nazi-Tyskland væltede ud over Verden, saa lad os huske, at Nazi skrev og sagde: »Rom og Schönstatt er del tredje Riges værste Fjender.« Og: »Var det ikke for den saakaldte mariansk-kristne Ungdomsbewægelse (fra S.), saa skulde vi snart blive færdige med Katolicismen.« Men nej -- Schönstatt kæmper vaagen videre for den Kirke, som selv Helvedes Porte aldrig skal overvinde!
J. K. M.

Nyt Kapel indvies

i Viborg St. Leonisgade 12

Paa Søndag, den 23. Juni kan Viborgs Menighed flytte ind i sit eget nye Kapel.

Sct. Kjelds Kapel i Viborg, som blev indviet i 1941, var hidtil indrettet i en lejet Havestue i Fru von Spreckelsens Ejendom i Sct. Mogensgade 8. Kamillianer-klinikken i Aalborg har nu købt en Ejendom i Viborg, og der indrettet et Kapel.

Det nye Sct. Kjelds Kapels Indvielse finder Sted paa Søndag den 23. Juni Kl. 8. I Forbindelse med Indvielsen er der Sangmesse med Prædiken. Kl. 10 er der stille Messe.

»Stella Maris«

Father Tigar S. J. fra Osterley College, England, er en travl Mand. Foruden at lede sit College, holde Exercitier og meget andet udgiver han (i sin Fritid, siges det, -- ingen ved det rigtigt) et af Englands fornøjeligste og populæreste katolske Tidsskrifter »Stella Maris«. Jeg vil ikke paatage mig at karakterisere det, muligvis dækker »alsidigt« bedst, men det er nemt at anbefale. Foruden Udgiften selv samt Mongr. Knox og Father Mac Gillevray, skriver Father Martindale jævnlige i det. Det vil sikkert interessere danske Katolikker at læse noget om den katolske Kirkes Stilling i England. -- Kirken er ældre herovre, tildels »præreformatorisk«. Katolikkernes Antal forholdsvis langt større, vist ca. 7%.

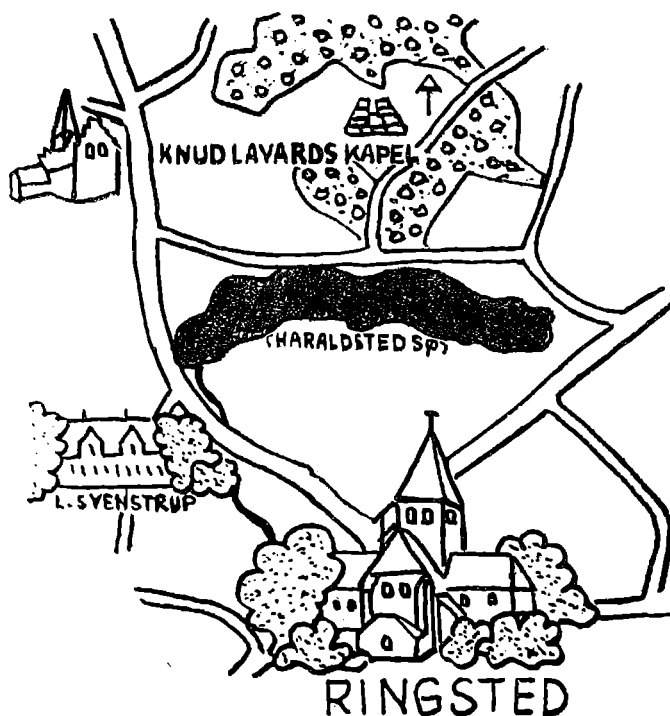
Et Eksempel paa, hvor praktisk Englænderne griber Tingene an, er det College, Father Tigar leder. Det blev startet i 1919 af en engelsk Jesuit. Formaalet var at hjælpe de mange afmønstrede Soldater, der under Krigen havde besluttet at

blive Præster, men som paa Grund af Alder og manglende Kundskaber fandt Vanskelighederne uoverkommelige. Siden da har Kollegiet undervist og paa anden Maade hjulpet adskillige Aspiranter, indtil de opfyldte de Krav, som Seminarier og Noviciater stiller.

De studerende er fra ca. 20 til ca. 50 Aar, fra alle Samfundslag, med alle tænkelige Former for uteologisk Uddannelse. I Øjeblikket, som da Kollegiet blev startet, kommer de fleste lige fra Hæren. (Det maa være fornøjeligt for Genboerne at se Tommyer og Officerer gaa ind ad Hoveddøren den ene Dag og den næste komme ud af Sidedøren, forvandlede til pæne Kollegiedrenge.) Undervisningen er selvfølgelig meget individuel. Hovedfagene er Engelsk og Latin, og Studietiden gennemsnitlig 2 Aar. Dagene brydes bl. a. af 2 Timers Havarbejde, den Form for »Sport«, der bedst kan samle alle trods de ulige Forudsætninger, og som tillige letter Kollegiets Økonomi og Ernæringsproblemer.

Hvis De har Lyst til at høre mere fra det katolske England, saa læs »Stella Maris«.

Til Haraldsted

Husk Valfarten Søndag den 30. ds.

Midt i et af Londons travleste Forretningskvarterer staar der en gammel, graa Bygning med en Portlue tværs over Gaden. Paa Buens nordre Væg kan man læse Aarslallet 1504. Det er »St. John's Gate, Indgangen til det for længst nedlagte Priorat: the Order of St. John in England, Englands Johannitere.

Indenfor Porten fornemmer man forgangne Tiders rige Almofære: det er Værelser med Egetræs-Paneller, blvindfattede Ruder og Vindeltrapper. Det store Rum over Portlueen bærer endnu Navnet Raadssalen og har fornemlig i sin Tid tjent som Gæstehal, hvor Middelalderens Konger og Fyrster blev modtaget af Ordenens Priorer. En helligelig Samling Bøger, Stik og Manuskrifter i Biblioteket repræsenterer sjældne og værdifulde Skatte. Kapelsalen i den nye Bygning rummer ligeledes en hel Del Tradition, idet man længe Loftsgesimsen finder Vaabenskjolde fra samtlige Priorer fra det tolvte Aarhundrede og til Dato. Endvidere gemmer Huset Erindringer fra Ordenens første Tid saasom Mønter fra dengang, da Johanniterne var Herrer paa Rhodos og senere paa Malta. Kanonkugler, som Tyrkerne benyttede ved deres Angreb paa Ordensborgene samt Vaaben og Rustninger, som Johanniterne har under Kampene. Thi Johanniterne var saavel en militær

4 Hvert Aar paa Johannes Døberens Fest, 24. Juni, drager de engelske Knights of St. John i Procession med de gamle Dragter fra 16. Aarhundrede. Ovenfor ses Processionen fra 1945 passere »St. John's Gate».

5 Et gammelt Stik af Malta, hvor Johanniterne regerede fra 1530 til 1798. Byen La Valletta, som ses paa billedet, rejstes af Ordenens Stormestre lidt efter lidt.

Johanniterne og deres „Grand Priory of England“

Tekst & Fotos: Brügge, Cop.

7 Middelskibet i den hellige Johannes Katedral i La Valletta, omløst i Slutningen af 16. Aarhundrede. Gulvet er lagt i Mosaike og tryktryk med Scener fra Ordenspatronen, den Døberens Liv.

8 Krypten under Kirken i St. John's Gate i London.

som en religiøs Orden, grundlagt i Begyndelsen af Middelalderen af Pave Gregor den Store med Hjemsted i Jerusalem og med det Formaal at drage Omsorg for Pilgrimme fra Vesterland. Med Korstogene fik Ordenen ny og betydningfulde Opgaver, blev omdannet og fik Karakter af en gejstlig Ridderorden, idet der til de almindelige Munke-løfter fojedes et Løfte om stadig Kamp for Troen. Da Jerusalem i 1187 erobredes af Sultan Saladin, maatte Ordenens Hovedsæde forlignes, først til Rhodos, senere til Malta, hvorefter de hyppigt kaldes Malteseriddere. Her paa Malta befæstedte de sig stærkt og tilbagesviste bl. a. under Anfærsel af Stormesteren La Valette, et heftigt Angreb af Sultan Suleiman i 1565. Iøvrigt bestod Ordenen uanfægtet indtil Slutningen af 18. Aarhundrede. Da Napoleon Bonaparte foretog sit Togt til Ægypten, indtog han Malta. Senere erobrede Engländerne Øen og ved Freden i Amiens i 1802 bestemtes det, at Malta skulde gives tilbage til Johanniterne, men Resultatet blev dog, at England beholdt Øgruppen. Imidlertid lever Johanniter-lanken jo stadig videre rundt om i Europa.

Men tilbage til St. John's Gate. I de første Korstogs Dage inddeltte Ridderne sig i Sproggrupper, opkaldt efter de Lande i Europa, hvor de havde deres Besiddelser. De vigtigste af disse Besiddelser kaldtes Priorater — herhjemme behøver vi blot at nævne Navnet Antvorskov. I 1130 skænkede Jordan de Brises Ordenen i æres af sin Ejendoms i Clerkenwell, nu en Del af London, og i 1144 var Prioratet rejst. Det eneste, der idag er tilbage

af denne Bygning er Krypten under Kirken, selve Kirken blev udelagt af lyske Bomber under Blitzangrebene paa London. I Begyndelsen af 16. Aarhundrede udvidede og forskønnede Lord-Prior, Sir Thomas Duckwray, Bygningerne, og af hans Værk staar endnu idag Bygningen med Buene over Gaden. Da Reformationen opløste de religiøse Ordenssamfund og konfiskerede

(Fortælltes Side 398)

9 Model til Kirken over den hellige Grav i Jerusalem. En Del af den blev rest af det 12. Aarhundredes Pilgrimme, og Mønter findes endnu i Museet i London.

Apostolat i Praksis

En Form for Apostolat — og sandelig ikke den ringeste — er vort gode Eksempel i det daglige Liv. Det er selvfølgelig udmærket, at man vil vinde Sjæle for Kristus ved at vidne om Ham i Skrift og Tale. Men skal dette Vidnesbyrd ikke være forgæves, da maa det ikke blive modsagt og gjort kraftesløst ved underlødige Gerningers Vidnesbyrd i Hjemmet og paa Arbejdspladsen.

Den, som vil vinde Sjæle for Kristus, maa først ved sit gode Eksempel i Hverdagslivet vinde Tillid, Respekt og Agtelse. Kristus har Ret til at vente, at Lemmerne paa Hans mystiske Legeme ikke forstyrrer Hans Frelsesværk ved et daarligt Eksempel. I større Grad end vi plejer, burde vi tænke paa de mange apostoliske Muligheder, vi kan bringe til Blomstring eller dræbe ved den Maade, vi lever netop Hverdagslivet paa.

En af de mest effektive Former for Apostolat er vor Deltagelse i Gudstjenesten. Vi er som Lemmer paa Kristi Legeme alle ansvarlige for, at den fejres til Guds Ære og til Ophbyggelse for de troende. Vi maa derfor betragte det som en hellig Pligt, ikke blot regelmæssigt at tage Del i Gudstjenesten, men ogsaa at opføre os saaledes som det sømmer sig for Stedets og Handlingens Hellighed. Gudstjeneste vil ikke bare sige, at kun Tankerne og Hjertene er hos Gud, nej, Legemet skal ogsaa være med. Ved den Maade vi knæler, beder, folder vore Hænder o. s. v. kan vi vidne om, at Gud er os nær, og at Han er vor Gud. Alene det, at vi ikke kommer for sent til Gudstjenesten, er en udmærket Form for Apostolat.

Hvad har det ikke at sige, at den liturgiske Sang bliver fremført paa en værdig og skøn Maade. At tage flittig Del i Menighedens Salmesang er i Ordets bedste Betydning en apostolisk Gerning. Ingen maa undskylde sig med en uskolet Stemme. Gud forstaar den, og man behøver aldrig at skamme sig over den Gave, man af et oprigtigt Hjer-

te nedlægger for Guds Trone. Besidder man Sangstemme, er det Apostolat at blive Medlem af Menighedens Sangkor og ofre lidt af sin Fritid paa ofte lange og krævende Sangøvelser for derved at kunne hidrage til Gudstjenestens Forskønnelse.

Og hvem kan ikke være en Apostel ved at tage en Ven eller Bekendt med til Gudstjenesten? Det har allerede for mangen en været Vejen til Kirken. Foreningslivet er et Kapitel for sig — og dette i mange Henseender. Der findes Mennesker, der trives i Foreninger som Fisken i Vandet, og der er dem, for hvem alt Foreningsliv er en bitter Bodsøvelse. Nu er det imidlertid saadan, at vi under vore Forhold ikke kan undvære Foreninger og Foreningsliv. Og selv om du maaske mener, at du personlig ikke føler Trang til at slaa som Medlem af en Forening, saa tænk paa din apostoliske Pligt. Andre har Brug for Foreningslivet og dermed ogsaa for dit Nærvær. Naar du saa kommer til Møde, maa du ikke sidde, som du var slaaet med Stumhed. Du maa ikke lade de andre føle, at det bare er din Pligtfølelse, der er Skyld i, at du bærer Forsamlingen med din Tilstedeværelse. Tag fat paa de mange Opgaver, som venter paa dig. Gaa positivt ind for Foreningens Formaal. Gør din Indsats. Bliver du valgt til Bestyrelsesmedlem, maa du ikke forsøge at undslaa dig. Og duer du ikke til Bestyrelsesmedlem, saa maa du dog optræde loyalt overfor det siddende Styre.

Netop i vort Foreningsliv gives der mere end hundrede Muligheder for at arbejde apostolisk.

Det er desværre alt for sandt, at her til Lands gælder Ordet: »*catholica non leguntur* — katolske Bøger læses ikke«.

Derfor er Uvidenheden om katolsk Lære og Praksis saa forfærdende stor i vide Kredse af Folket. Det er derfor magtpaaliggende, at vi katolske Kristne gør vor katolske Litteratur — særlig Faglitteratur — kendt og sørger for, at vore

Ind imellem —

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

Bøger kommer saa mange som muligt i Hænde. Kender du en eller anden søgende Sjæl, vil det være en Velgerning mod vedkommende at skaffe ham en god katolsk Oplysningslitteratur. Bogens Apostolat er en meget sympatisk Form for Apostolat, fordi den er diskret. Dertil kommer, at Bogens Apostolat plejer at være ganske effektiv, da en god Bog gerne efterlader varige Indtryk og kan læses om og om igen.

*

Disse aktuelle Tanker er et Udpluk fra en udmærket norsk Bog: *D. J. Boers: Katolsk Praksis*. Der er ingen Tvivl om, at Ungdomsforeninger vil have stort Udbytte ved Anskaffelsen af Bogen. De forskellige Temaer egner sig fortrinligt til Behandling i Studiekredse. Hvad Forfatteren omtaler i Artiklen: *catholica non leguntur* — gælder maaske ikke blot for udenforstaaende men ogsaa for Katolikker. Gang paa Gang møder man unge, der er i Tvivl om, hvad der findes af gode katolske Bøger, baade til egen Orientering og til Brug for Ikke-Katolikker. Om *Boers Bog: Katolsk Praksis* kun saa meget: Tag og læs. Giv andre den at læse!

De unge er gode nok

Med stigende Interesse har jeg i den sidste Tid fulgt Udviklingen i de katolske Ungdomsklubber. Nogle Steder spores Fremgang, men de allerfleste Steder Nedgang. Det er sørgeligt, men jeg tror ikke, at Ungdommen bærer den største

Skyld i det. Nej, megal af det skyldes os zeldre, fordi vi for det første ikke sender vore Børn derhen, og for det andet, fordi vi ikke støtter de unge i deres Arbejde. Vi maa lukke Øjnene op for de uhyre Vanskeligheder, de unge Ledere kæmper med ovenpaa saadan en Krig. De har holdt Stumperne sammen under Krigen, og nu tager de fat paa en ny, men det vil kun blive et Slag i Luften, hvis vi ikke hjælper dem. Send Deres Børn til dem, der er de i trygge Hænder. Bliv passivt Medlem af Klubberne. Tegn Abonnement paa deres smaa Blade. Gaa med til deres Fester, naar vi bliver indbudt. — Et godt katolsk Kammeratskab virker opdragende og dannende, og et saadant kan vore Børn faa i de katolske Ungdomsklubber. Lad os derfor, enhver der formaar det, slutte op om de unge Ledere, vise dem vor Tillid og opildne dem til deres uselviske, men uhyre betydende Arbejde. En stærk katolsk Ungdom vil gavne vore Slægter, vor Kirke og vort Land. *A. M. Jensen,*
Ingeniør og Driftsbestyrer.

Foraarsfesten i K. U. K.

K. U. K., København, afholdt sin traditionelle Foraarsfest d. 2. Juni. Efter Indledningsangenen og Formandens Velkomstord talte Redaktør H. D. T. Kiærulff til os paa sin interessante Maade, og han fremhævede særlig, at det var af stor Betydning -- ogsaa for os Katolikker -- at kunne se paa en Sag med andre Menneskers Øjne, og ikke blot ud fra eget Standpunkt.

Fru Antonia Appelt fremsagde herefter nogle yndige, smaa Foraarsdigte og læste Pastor Wevers »Ferskentræet«. Ind imellem sang den 12-aarige Dion (kendt fra Drengekor) Frihedssangen og »Et Flag er smukke i Modvind«.

Nu fulgte Kaffeordet og det amerikanske Lotteri, der fandt rivende Afsætning. Gevinsterne var ogsaa flotte: Rød Aalborg, Camel-Cigaretter, Likør, Vin, Kaffe, Dralle-Haarvand o. s. v. samt et Utal af mindre Gevinster, og Stemningen steg ved de festligt pyntede Borde, efterhaanden som Damerne vandt Barbergrejer og Herrerne Haarnet. -- Efter at alle de rare Sager var delt ud til de heldige Vindere, indledte Dion Aftenens muntre Afdeling med Visen »Aftenen til den 5. Maj« (godt gjort). — To Smaadrenge opførte (instrueret af John Wittrup) »En usandsynlig Lægebehandling«, der fik Latteren til at rulle. — Tryllekunstneren Mr. Tneb viste sine Kunster og Fingerfærdighedsnumre, hvorefter nogle af K. U. K.s Medlemmer opførte en vanvittig Operarodi. — Som sidste Nummer kom K.U.K.-Pigernes »bagvendte« Gymnastikopvisning, der fik Salen til at dirre af Latterorkaner, og efter

at vi havde sunget Slutningsangenen, gik vi hjem fra nok en vellykket K. U. K.-Aften. *Jonas.*

K. U. K. København.

Traditionen tro holder vi igen vor aarlige tilbagevendende Set. Hans Fest paa Farumgaard.

Som bekendt er den 23. en Søndag, og derfor har vi besluttet at starte tidligt for at faa en dejlig Dag i godt Kammeratskab med det sædvanlige straalende Kuk-Humor. For vor aldrig svigtende Cykletrup startes Kl. 14 fra Bispebjerg og Aftensmaden medbringes.

Programmet byder paa Underholdning, Baaltale, Sangkor, Fællessange, Harmonikakonzert, stort Baal o. s. v. Evt. Bidrag til Amatørunderholdningen modtages med Tak.

For dem, som først kan komme

senere, skal meddeles, at Togel, som kører fra København L. Kl. 19,25, er i Farum Kl. ca. 20,15 og saaledes har Forbindelse med Baallet, som agtes tændt Kl. ca. 21,00. Sidste Tog fra Farum Kl. 23,05, i København Kl. 24,00. Iøvrigt henvises til Slangrupbanens Oplysning.

Paa glædeligt Gensyn.

Kristi Legems Procession i Roskilde Søndag d. 23. Juni

Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Højmesse, hvorefter Procession ad Frederiksborgvej og Dronning Margrethevej og rundt til 3 Altre i Skt. Mariæ Hospitalssalve. (Hefter med Processionssalme à 10 Øre). Skolens Legesal staar til Disposition for udenbys Deltagere. Her kan medbragt Mad nydes. Kaffe, The og Sodavand faas billigt.

„Katolsk Ugeblads“ ny Feuilleton:

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(3)

»Aah, hold op med al Deres Menneskelighedens Sag! — Ja, De maa undskylde, hvis jeg er uhøflig, men mon ikke den store Sag klarer sig nok saa godt uden min lysende Forstand? Saa tuset er jeg da heller ikke, at De skal fange mig ind med den Slags Fraser. Og selv om saa var, at jeg var i Stand til at gøre noget af det, De taler om, hvad Gavn var det saa til for mig selv? Jeg vilde jo ikke opleve den Tid.«

»De og Deres Arbejde vilde leve videre i Slægten,« lød Atheistens Svar.

»Og det vil De have, at jeg skal leve mit Liv paa?« lød det bitre Svar. »Aah, hvor trøsterigt, hvor interessant! Men jeg er ikke helt vis paa, at det er noget for mig.«

Den syge faldt i Tanker et Øjeblik, saa fortsatte han:

»De maa ikke tro, jeg er utaknemlig, men — — maa jeg være helt oprigtig?«

»Selvfølgelig, det ser jeg helst!«

»Naa, men saa kan jeg ikke lade være at sige, at De giver mig endnu mindre at leve for, end jeg havde før. Hvis der var en Gud og et Liv efter dette, saa havde jeg jo noget at se hen til. De siger, der er ingen Gud og intet efter Døden. De tager det fra mig. Og saa — ja, De gav mig jo Lov til at være ærlig — saa hører jeg jo til de hæslige og ynkværdige Skabninger, som De før sagde, maatte i Brokkassen, ikke?«

»Det er lidt grelt udtrykt; men

hvis De selv føler — — « Atheisten fuldendte med Vilje ikke Sætningen. Den syge betragtede ham et Øjeblik undersøgende, før han fortsatte:

»Engang, da jeg var rask og stærk endnu, talte De ogsaa til mig om disse Idéer. De raske maatte ikke hæmmes og sinkes af alle disse Stakler; det var Livet og Fremgangen, det gjaldt, og jeg gav Dem Ret dengang, da jeg selv var blandt de sunde. Men nu, da jeg er en af de kassable, saa — — «

»Giver De mig saa ikke stadig Ret?« Atheisten viste intet som helst Tegn paa Forvirring. Han iagttog blot interesseret den unge Mand.

»Jeg ved ikke, om jeg gør det — jeg ved det ikke,« — han saa op og mødte den andens kolde stirrende Blik. Et pludseligt Raseri greb ham; et Øjeblik saa han rødt — — Saa tog han sig sammen, beherskede sig og sagde med rolig Stemme:

»Jeg ved det ikke. Men een Ting ved jeg. Jeg had Dem om at hjælpe mig til noget at leve for. De svarer, selv om De siger det paa en lidt pænere Maade, at jeg enten kan vælge at falde Menneskeheden til Byrde eller ogsaa at befri den for min Person. De lover mig Udslettelse efter Døden. De tager alt fra mig og giver mig intet som helst til Gengæld. Jeg spurgte om noget at leve for — De giver mig intet at dø for.«

Atheisten kiggede ud af Vinduet.

FILM

DSB-Kinos Ugerevyer var helligt Sport og 1. Maj-Dagen. Marokkaneren Ben Bareh viste sin fænomenale Fodboldstil baade i den franske og amerikanske Revy. Saa var der en elendig finsk Landskabsfilm om Keuruu, og en fix Variation af Musikfilmene (Glimt fra de sidste 40 Aar til Melodier derfra) i »Tin hat harmony«. Endelig Skipper Skræk i »Sikken en Rolls Royce« (The spinach roadster. 1936).

Norreport bragte en ny Formby-Film »Halloj i Flaaden« (Bell Bottom George), hvor Heltens Vanskeligheder ved at blive antaget som Mariner forbindes med en Spionhistorie. Som altid er Manuskriptet opfindsomt, logisk spændende knyttet sammen, og de enkelte Situationer nødvendiggør de næste. Interessant at sml. Filmen med den svenske Nis Poppe-Film, der gik fornylig. Her var Farcen forbundet med en lyrisk Operette»handling« og faldt derved fra hinanden. Formby-Filmen forbinder Farcen med en dramatisk, spændende Handling med Fart i. Det er utvivlsomt det bedste. Tre storartede Melodier i Filmen, især »Swim little fish, swim on« og »Bell bottom George«. Kan anbefales.

Carlton kom med en anden engelsk Farce »Dumme som Gæs« (The Goose Steps Out) med Will Hay som engelsk Spiondebutant i det tredje Rige. Der var overdaadige Undervisningstimer i det germanske Spioninstitut, hvor Hay forklarer, at hvis man skal illudere som Englender, saa skal man netop glemme at have sin Gasmaske paa sig, og at Højrehaandsreglen kun skal bruges, naar man leder i Bussen efter en Strop. Til sidst faar han hele Flokken til med Front mod Førerens Billede at øve sig paa den engelske Nationalhilsen, Churchills V-Tegn. Efterhaanden udartede Filmen dog til støjende, barnagtig Komik og især en endeløs Flyvetur, der var meget lidt morsom. Men første Halvdel var virkelig straalende Satire. Forfilmen var en herlig finsk Sibeliustilm, hvor man foruden Billeder af Mesteren privat og ved Flygel og Skrivebord saa og hørte Optagelser af Violinkoncerten, af Klaverimpromptu, af Kvartetten »Voces intimae« og af saavel Balletten »Scaramouche« som den anden Symfoni. En fin Musikfilm.

Casino og Odeon mødte med en engelsk Gyser »Manden med Jernhaanden« (Tower of Terror«), hvor Helten er en sindssyg Fyrmeister med Jernkrog for højre Arm og et skummelt Blik i Øjnene. Der var godt med Brænding inden de oprivende Scener, og et Fyrtaarn, der skydes itu, og en (velplejet) Flygtningepige fra en Koncetra-

tionslejr, og en Spion, der trods dødelige Saar klarede det utrolige. En dejlig Film. Der var vist ingen, der tog den helt alvorligt.

Endelig kom Ugens bedste Film paa Rialto. Det er Andre Malraux's Film om den spanske Borgerkrig, bygget af ham selv over hans egen Bog »Espoir«. Filmen hedder »Haa-bet« (Sierra de Teruel) og spilles af Spaniere i Spanien, hvorved den interesserer allerede. Synspunktet er det republikanske, anti-francoske. Filmen er som Film yderst ubehjælpesom, svag i Komposition, stumfilmisk, dokumentarisk sine Steder, Replikkerne er spredt tilfældigt, Kampen om Teruel er i Sml. med amerikanske Krigsfilm fortalt elendig, men netop det ubehjælpesomme og paa Forhaand mislykkede i disse Frihedsfolks idealistiske Krigsførelse virker autentisk og sandt. Saadan var virkelig den spanske, fortvivlede Borgerkrig. Store Scener i Filmen findes, da 12 Automobile i Flyvepladsens Ud-kant maa tænde Lygterne, saa at de to Maskiner kan finde ud (et Billede paa den materielle Fattigdom, der herskede!), og da efterhaanden hele Folket følger de døde og saarede ned fra den Bjerglandsby, hvor deres Maskine nedlandede. — Det er en udbredt Mening, at man er Kommunist, saafremt man ikke kan fordrage Francos Diktatur. Skulde en tredje politisk Udvej virkelig være utænkelig? Skal man for at værne Kirken nødsages til at finde sig i en saa utiltalende Politikertype som Franco? Jeg personligt giver Maritain saa absolut Ret. Sandhed og Sundhed i Spanien kan kun opstaa under politisk Frihed.

Bjørn Rasmussen.

Fink-Jensen (Formand), Fru Th. Mikkelsen (Kassererske), Journalist Gunnar Martin Nielsen (Sekretær) samt Sygeplejerske Frk. Fink-Jensen og Slagter Curt Sørensen.

Minus formindsket til 805 Kr.

Paa Grund af Pladsmangel udgik Feriehjemmenes Indsamlingsliste i sidste Uge. Derfor er den glædelig lang denne Gang. Vi har yderligere modtaget:

Dr. X 200; K. P. H. 20; A. B. C. 30; W. Thornfield 25; G. og O. Frimund 30; M. S. V., Struer, 10; O. Barfred (3 Bidrag) 40; H. Schultz 25; Anon. 10; Anon. 5; v. Pater Stäubli 10; ved Pastor Benzon 225; St. Jos. Hosp., Aarhus, 40; K. og P. E. B. 100; ved Pastor Ballin 20; N. R. 10; C. D. 10; E. N. 5; T. og C. L. 10; Kirsten og Per 5; Anon. 20; Sundvej, Horsens, 5; Ellen Broe 10; Damgaard 10; Elisabeth og Keld 10; F. L. 30; Vojens 15; H. 20; B. S. 10; En katolsk Moder 5; »Dachau« 5; Fru M. 10; Meldahl 15. Ialt 995 Kr. Med de tidligere indkomne 350 Kr. ialt 1345 Kr. Hjertelig Tak!

Lægges hertil de ved den særlige Indsamling nu indkomne 440 Kr. og Mariahjemmets 500 Kr., er den samlede Sum 2285 Kr., kun 805 Kr. færre end i Fjor. Det havde vi ikke turdet haabe at naa — og maaske der i den tolvte Times sidste Minuter endnu naas lidt videre frem.

Alle Bidrag — ogsaa Rationeringsmærker, og meget gerne Mærker fra det nye Kvartal — modtages med Tak af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

BREVE fra LÆSERNE

Apropos

„Tænker du ogsaa paa ...“

Den lille Fortælling i Ugebladet Nummer for 5. Maj har sikkert vakt Opsigt hos den katolske Part i mange blandede Ægteskaber. At Kirken finder, at rene katolske Ægteskaber er det ideelle, ved vi, men i Danmark, hvor der foreløbig kun findes et Faatal Katolikker, maa det sikkert være en Misforstaaelse at ville hævde, at det er bedre for en Katolik at forblive ugift end at gifte sig med en Ikke-Katolik.

For en dansk Konvertit, som lever i et ikke-katolsk Milieu, vil det være meget svært at finde en katolsk Ægtefælle, det er jo ikke nok at lære en ung Katolik af det andet Køn at kende, man skal jo ogsaa passe sammen paa forskellig Vis, og der skulde da ogsaa gerne være Kærlighed med i Spillet, det sidste er ikke mindst vigtigt.

Selvfølgelig er der Vanskeligheder i et blandet Ægteskab, men

Det nye Kor i Vejle

Det nystartede Kirkekor, Sct. Norberts Kor, i Vejle har holdt sin første Musikaften for Menighedens Medlemmer og andre interesserede. I den katolske Skoles Sal var saa godt som alle Pladser besat, og hele Arrangementet blev modtaget med Velvilje og fik en anerkendende Omtale i Vejle-Pressen. Programmet omfattede Musik af et 5-Mands Orkester, Piano Soli af Organist Frk. Gyller og Sang af Koret. Der sluttedes med Mozarts »Ave verum« for Kor og Orkester. Koret, der i Løbet af Vinteren instuderede Zangls »Sct. Ludvigs Messe«, agter i den kommende Sæson at arbejde videre med saavel liturgisk som profan Sang. Man har fundet en dygtig Leder i Musikdirektør Alf Telling, Vejle. Søndag den 16. Juni vil Vejle-Koret gæste Kolding og synge Højmessens der.

Ved Sct. Norberts Kors stiftende Generalforsamling fornylig valgtes følgende Bestyrelse: Gartner H. J.

Vanskeligheder er da til for at overvindes, det styrker sikkert Karakteren mere, at man prøver at kæmpe sig gennem Vanskelighederne, end hvis man paa Forhaand stiller sig paa det Standpunkt at ville undgaa dem. Den unge Præst i Fortællingen skulde efter min Mening hellere have styrket Kvinden, saa hun kunde gaa sejrrikt ud af de kommende Vanskeligheder.

Mangen ung dansk Mand eller Kvinde, som føler sig draget mod den katolske Kirke, vil sikkert vige tilbage for at konvertere, hvis et blandet Ægteskab doceres at være noget nær en Synd, og det doceres der jo i nævnte Fortælling (f. Eks. Sætningen: »Den unge Præst var lykkelig over, hvad han havde opnaaet«).

Heldigvis er det heller ikke saadan; der indgaaes jo aarligt i danske katolske Kirker mange blandede Ægteskaber, som jo altsaa modtager Kirkens Velsignelse, og i Virkeligheden er det vel ogsaa numerisk til Gavn for den katolske Menighed, idet Børnene i de blandede Ægteskaber bliver Katolikker, og den ikke-katolske Ægtefælle vel i adskillige Tilfælde paa et senere Tidspunkt konverterer.

Men Fortællingen stammer maaske fra et Land, hvor det store Flertal er Katolikker, og saa kan Fortællingens *Morale* maaske være rigtig, men i Danmark synes jeg ikke, at den har nogen Mission — tværtimod!

Pater familias.

Mødredagen

Jeg vil gerne takke Liobasøstrene for den dejlige Mødredag forleden, Søstrene vilde give os en Fridag, et Pusterum, og det vil sikkert glæde dem at høre, at det lykkedes i allerhøjeste Grad. Maaske ved Søstrene slet ikke rigtig, hvor stor en Glæde de gør os.

Naar man til daglig lever i en forholdsvis ukatolsk Atmosfære, gør det saa godt at aande rigtig katolsk Luft en hel Dag.

Vi unge Mødre trænger til lidt Aandsfornyelse. Vi skal passe meget paa, at vort Aandsliv ikke ender i Blevask, Gulvask o. s. v., det vilde blive slemt for vore Mænd og opvoksende Børn at opdage, at deres Hustru og Mor havde mistet sin Tienkeevne i al det huslige. Derfor haaber jeg ogsaa, at der vil komme mange til Vinterens Studiekredse, og jeg vil ønske, at mange flere Mødre vil slutte op om Søstrenes Mødredag og forstaa, at de gør sig selv en uvurderlig Tjeneste med at komme.

En Deltager.

Sommerens Gudstjenesteliste

Søndagsmesse

København

- St. Ansgars Kirke* (Bredgade 64) 7; 8; 10
Jesu Hjerte Kirke (Stenosgade 4) 6; 7; 7½; 8½; 10
Sakramentskirken (Nørrebrog. 27) 8; 10
St. Mariæ Kirke (Jens Jessensvej 7) 8; 10
St. Annæ Kirke (Sundby) 6; 8½; 10
St. Andreas Kirke (Ordrup) 7; 8; 10
St. Therese Kirke (Bernstorffsvej 54) 8½; 11
St. Antoni Kirke (Fr.sundsvej 225) 8; 11
St. Mikæls Kapel (Vandtaarnsvej 7) 9½
Den hellige Families Kapel (Valby Laggade 117 A) 7,30
Dragør (Øresundsallé 48) (16. Juni) 10

Nordsjælland

- Frederikssund* (»Frs. Hotel«), Jernbanegade 15) (14. Juli) 9,30
Lyngby (Knud Lavardsvej) 7½; 8½; 10

Øvrige Sjælland

- Allerslev* 6¾
Glostrup (Teknisk Skole) (2. og 4. Sønd. i Md.) 10,30
Gørlev (1. Sønd. Md.) 10
Holbæk (Kastanievej 17) 9½
 — (Hospitalet) 7
Kalundborg (Lundemarken 15) (2. og 4. Sønd.) 10
Køge (Bjerggade 22) 8; 10¼
Ledreborg 9½
Roskilde (Frederiksborgg. 11) 6 (paa Hosp.); 8; 10
Skelskør (Banegaarden) (3. Sønd. i Md.) 10
Stagelse (Frederiksgade 7) 8; 10
Taastrup (Køgevej) (2. og 4. Sønd. i Md.) 8¾
 (øvrige Søndage) 7½; 10

Lolland-Falster

- Maribo* (Ny Østergade 4) 9 (m. dansk Pr.); 10½ (m. polsk Pr.).

- Nykøbing F.* (Bispegade 12) 8; 9½ (m. dansk Pr.) 11 (m. polsk Pr.)

Fyn

- Odense* (St. Albani Torv) 8; 10
 — (Hospitalet) 6

Jylland

- Aalborg* (Kastetvej 1) 6; 8; 10
Aarhus (Ryesgade) 7; 8; 10
Ebeltoft (Villa Pax) (21. Juli 9,15)
Grenaa.
 Sønd. 16. Juni og 18. Aug. Kl. 10
Horsens (Nørregade 19) 7½; 10
Odder (Holsteinsg. 29) (2. og 4. Sønd. i Md.) 10
Pindstrup (1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Randers (Thorsgade 22) Juli: 7; 10 (2. Sønd. dog 8; 11) August: 8; 10 (2. Sønd. dog 8; 11)
Ulstrup Mark. Sønd. 30. Juni Kl. 10
Silkeborg (Hostrupsgade 16) 7; 9
Viborg (Ny Adresse: St. Leonisgade 12) 8; 10

BOGNYT

Fik de læst

C. C. Martindale: Pier Giorgio Frassati, Bogen om en moderne Helgen-skikkelse? Hvis ikke, saa tag den med i Sommerferien. (Kr. 6,75).

Fra den tyske Hylde

Thomas von Kempen: Nachfolge Christi Kr. 4.25
Guardini: Vorschule des Betens ... Kr. 9.70

Karrer: Kardinal Newman ... Kr. 22.40

Peter Ott: Die Umgestaltung in Christus Kr. 18.90

Herwegen: Sinn und Geist der Bediktinerregel Kr. 24.85

Fra den franske

Sainte Thérèse de l'Enfant-Jésus: Histoire d'une Ame Kr. 3.00

André Jacquelin: Espagne et Liberté Kr. 7.80

Les Œuvres spirituelles du bienheureux Pere Jean de la Croix ... Kr. 9.00

Oremus

Bønnebog for unge Katolikker. — Skind Kr. 10.50, Shirting Kr. 5.50.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Køb
**PAULUS-
 KREDSSENS**
 Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
 Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Juni.
23. S. Søndag i Kristi Legems Oktav (658—53); 2. Bøn: Oktaven (652); Jesu Fødsels Præf. (514).
24. M. ST. JOHANNES DØBERS FØDSEL (957—97); 2. Bøn: Oktaven (652); Præf. (514).
25. Ti. i Oktaven (652—52); 2. Bøn: St. Vilhelm (960), 3. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957); Præf. (514).
26. O. i Oktaven (652—52); 2. Bøn: St. Johannes og St. Paulus (961), 3. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957); Præf. (514).
27. T. Kristi Legems Oktav (652—52); 2. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957); Præf. (514).
28. F. JESU HJERTES FEST (Søndagsmessebog 54). — Denne Messe, der ikke findes i Messebogen, er udgivet som Særtryk.
29. L. ST. PETRUS og ST. PAULUS (971—98).
30. S. Søndag i Jesu Hjertes Oktav. (Kollekt af Peterspenge).

Herren kaldte mig ved mit Navn fra Moders Liv, og han gjorde min Mund som et skarpt Sværd; under sin Haands Skygge dækkede han mig og gjorde mig til en udvalgt Pil.

St. Johannes Døbers Fødsel, Introitus.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777,

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Henvendelser angaaende Ekspedition af Katolsk Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K. Indbetaling af Abonnement kan dog stadig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Redaktionen i Sommerferien

Fra 23. Juni til 31. August er Redaktionen Træffetid kun TORS-DAG Kl. 15—16 (ikke Mandag og Fredag). Redaktør Kiærulff træffes ikke før 1. August, og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Ugebladet til Ferieadresse

Naar De rejser paa Landet og gerne vil have Ugebladet med, skal De ikke give Ekspeditionen Besked derom, men paa den Blanket, hvorpaa De melder Flytning af den anden Post til Postvæsenet, skal De nederst notere Ugebladet blandt de andre Blade, der ogsaa skal omadresseres i Ferien.

St. Annæ Kirke

Søndag d. 23. Juni Kl. 6 og 8 stille Messe. Kl. 9½ Højmesse med paafølgende Procession i Hospitalets Have. Kl. 20 Andagt.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 23. Juni Kl. 8 Højmesse, Kl. 10 stille Messe. Fredag 28. Juni, Jesu Hjertes Fest, Kl. 8 Højmesse, Kl. 19,30 Andagt.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 23. Juni Kl. 19 (ikke 19,30) Prædiken, Procession og Festandagt. Fred. 28. Juni, Jesu Hjertes Fest, 8,15 Levitmesse, 19,30 Festandagt.

Sakramentskirken

Fred. 28. Juni 8 Højmesse.

St. Antoni Kirke

Fred. 28. Juni 7 og 9 stille Messer.

St. Andreas Kirke

Sønd. 23. Juni 7 og 8 stille Messe, 10 Højmesse, derefter Udstilling af det Allerhelligste til Andagten Kl. 17. Fred. 28. Juni 6,30 stille Messe, 8 Højmesse, derefter Tilbedelse til Andagten Kl. 19,30.

St. Therese Kirke

Sønd. 23. Juni 8,30 Højmesse og Procession.

St. Knud Lavards Kirke

Fred. 28. Juni 7,30 Højmesse, 20 Soneandagt og Indvielse.

Medlemmer af St. Franciskus' 3. Orden

som i længere Tid ikke har deltaget i Møderne, men stadig betragter sig som Medlemmer, bedes tilkendegive dette ved inden 1. Juli at opgive deres Navn og nuværende Adresse til Pastor Fr. Klar, St. Annæ Kirke, Kbhvn. S., f. T. Ordenens Direktør.

Johanniterne og deres „Grand Priory of England“

(fortsat fra Midtersiden)

deres Ejendom, flygtede Ridderne til Malta. Men paa Malta vedblev den engelske Sproggruppe at bestaa, og i 1831 vendte Ordenen tilbage til England. Idag er »the Order of St. John«s Navn knyttet til Syge- og Ambulance-tjeneste under Krigen.

BOGHYLDEN

Katolske Bøger paa Tysk, der haves paa Lager:

Henri de Lubac: Katholizismus als Gemeinschaft Kr. 20,30
Ildfons Herwegen: Sinn und Geist der Benediktinerregel » 25,65
Otto Walter: Pius XII. Leben und Persönlichkeit . . . » 6,75
Gonzaga da Fonseca: Maria spricht zur Welt » 5,05

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . Kjøbenhavn K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfs-gade 34-36
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Det katolske Israelsgilde

21.—29. Juni holdes Messenovene for Israels Omvendelse, idet Præster Landet over frembærer det hellige Messeoffer for Israels Omvendelse, som det skete hvert Aar 1928—39. Det er umuligt at opgive Messetiden udover Sakramentskirken d. 25. Juni Kl. 8, men det henstilles til Medlemmer og andre at ofre Messen i denne Intention en eller flere Gange indenfor Novenentiden.

Pædagogretræte paa Rygaard

3.—8. August ved Pastor Hubert Messerschmidt. Lagner, Haandklæde og Rationeringsmærker medbringes. Mødetid 3. August Kl. 18.30. Pris: 20 Kr.

KONGERIGET-DANMARK %
Amaliegade 31

C. 10 093 København K Giro 21 07

Heldags-Sommerfest i Ulstrup

Søndag den 30. Juni 1946

- Kl. 8 Sangmesse.
- Kl. 10 Højmesse i Haven.
- Kl. 12—14 Middag. Flæskesteg og Rødgrød.
- Kl. 14,15 Teaterdirektør E. Henning-Jensen læser eller taler.
- Kl. 14,40 »Klosterhaven«, af H. D. T. Kiærulff.
- Kl. 15 Smaa Sketches af Aa. Stevns.
- Kl. 15,30 Kaffe.
- Kl. 16 E. Dudzinski taler.
- Kl. 16,30 Teaterdirektør E. Henning-Jensen læser morsomme Fortællinger o.s.v.
Sanglege og anden Underholdning.
- Kl. 17,45 Pater Lønskov slutter.
- Kl. 18,15 Andagt i Kapellet.
- Kl. 19,00 Kører Rutebilen.
- Kl. 19,25 Kører Toget fra Stenvad (20 Min. Gang).

Tørmad til Dagen medbringes + Sukker til Kaffen.
Middag + Kaffe 2,50 Kr. pro persona.
Indtegning til Middag senest den 23. Juni 1946 i Præstegaarden i Aarhus.

Gaa ikke forbi, men gaa ind! Alle er velkomne!

Festkomitéen.

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

Holbæk

D. Steinecke Hansen Malermester Blegstræde 13 . Tlf. 387 Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner	Holbæk Eksprestrykkeri Algade 22 . Telefon 1030 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital	Holbæk Materialhandel Sygepleje- og Børneplejeartikler Algade 33 . Telefon 32 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Handelskompagniet Aktieselskab - Telefon 990 Leverandør til de katolske Institutioner	
A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039	H. P. Larsen Kolonial - Delikatesser Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri A-S Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet	A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Flektrisk Lys og Kraft Algade Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed

<p>Horsens</p> <p>Carl Bech <i>aut elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed</p> <p><i>Wittrup</i> HORSSENS TEXTILLAGER</p>	<p>Aarhus</p> <p><i>MEJERIET</i> <i>Vesterbro</i></p> <p>Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester . Konditor Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p>Vejle</p>	<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinle 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-S Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Aalborg</p>	<p>Fodtøjsforretningen Borgergade 34 . Tlf. 1406 Alt i Fodtøj: Sko, Træsko, Hjemmesko, Træskostauer samt Sandaler. Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastelvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>Kaj Larsen Jernbanegade 3 . Tlf. 5610 Brød . Mælk . Confektur Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 3712 Kolonial . Vin . Tobak . Konserves Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>E. Holmsberg Kastelvej Isenkramforretning Kastelvej 51 . Tlf. 1395 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>"Dania" Flormel — overall</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastelvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømremester Strandvejen . Telefon 301</p>	<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastelvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 Tricotage og Herrelingeri</p>
<p><i>Mathias Christensen</i> TELF. 1556 ABSALONSGADE 14</p> 	<p>M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udlører Arb. v. Kamillianeklinikken</p>	<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. i St. Josef Søstrenes Hospita og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>	<p>C. Clausen Wrang Kastelvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød, Flæsk og Paalæg Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>

Katolsk Ugeblad

30. Juni 1946
94. Aargang
Nr. 26

Nordentoft-Sagen

Pater Martindale svarer

Tyveaars Mor med 11 Børn

Direktør Helge Jacobsen †

Katoliker ved engelske

Universiteter

Den hellige Fader henvender sig ved Audienserne meget ofte og gerne til Børnene. Ovenfor ses Pius XII i Samtale med et Par af de ungdommelige Audienssøgende.

Hvordan ender Nordentoft-Sagen

Hvordan ender Nordentoft-Sagen? Nogle haaber paa Sejr for Frk. Nordentoft, andre paa Nederlag for hende. I hele Pressen lader det til, at vi staaer ene med Ønsket om, at Resultatet maa blive en Sejr for Forældrenes Ret, ikke en Sejr for et politisk Flertal — hvilket dette saa end er.

Undervisningsminister Hart-

ling sagde i Folketinget, at en tabende Frk. Nordentoft jo blot kan aabne en Friskole og der samle sine Tilhængeres Børn. I en Avisartikel udtalte Overkirurg Fenger, at en Sejr for Frk. Nordentoft vilde betyde, at hendes Modstandere søgte Privatskole til deres Børn.

I begge Tilfælde forudser man en politisk Sejr for den ene Part,

hvorefter den tabende Part for egen Regning maa oprette Privatskole og tage de Børn, hvis Forældre kan betale, hvad Privatskolen koster. Man synes, at Mindretallet maa være glad til, at det overhovedet faar Lov til at tage sine Børn ud af det sejrende Flertals Skoler.

For os at se maa det afgørende være Forældrenes Ret. Den bunder i Naturens Orden og er udtrykt i den danske Grundlov. Og den kræver, at ogsaa de fattige Forældre skal kunne benytte sig af Friheden til at vælge Skole til deres Børn. Det vil sige, den kræver økonomisk Ligestilling for Privatskolen, ikke bare et større eller mindre Tilskud, men fuld Ligestilling.

I en Aarrække har man ment, at den offentlige Skole til Forældrenes Tilfredshed kunde samle alle Børn, saaledes at en Privatskole faktisk ikke var nødvendig. Derfor syntes man, at man var large, naar man al ligevel tillod Privatskolen at eksistere og tilmed ydede den en vis Støtte. Nu maa det staa klart for enhver, at Meningsdivergenserne i principielle Spørgsmaal er saa store, at der nødvendigvis maa findes Skoler af forskellig Aand, hvis Forældrenes Ret skal værnes. Nu maa alle kunne se, at Privatskolen er en Nødvendighed, et fuldt berettiget Led i dansk Skolevæsen, og maa behandles som saadant.

I Stedet for at fortsætte en Strid, i hvilken vi alle har set, at

(Fortsættes Side 407)

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

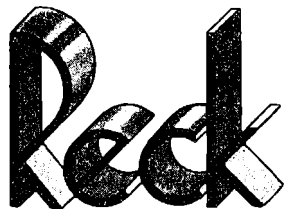
TELF. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Koloniul en gros

Ryesgade 106

Telefon Central408

Kedler ★
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s

Esromgade 15 . København N

Mark Poulsen & Rønne
INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog 125. Telefon Amager 4019

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Gaa i »AKA« Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe

1.39 Kr. pr. 1/3 kg.

Altid friske Smaakager

F. Christensen

Aut. Gas-Vand- og Saniletsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Kolding

Esbjerg

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød
Konserves.

Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Kontantforretningen

M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27

Alt i Sengeudstyr og Manufaktur
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Tyveaars Mor med elleve Børn

Ny Form for Børnehjem

I det franske Blad »Temoignage Chretien« finder vi følgende smukke Skildring af en ny Form for Børnehjem. Medarbejderen har aflagt Besøg hos en kristen Familie med 11 Børn, hvoraf den mindste er 7 Maaneder og den største 17 Aar ... mens Moderen kun er lidt over 20 --- allsaa en ejendommelig Familie!

Tænk Dem et ungt Par, lykkeligt og begejstret. Hun Børnehavælærerinde, han forhenværende Mekaniker, Medlem af J.O.C., men ved Hjælp af Aftenkursus og ihærdige Studier har han dygtiggjort sig til at arbejde med Børn, det eneste han bryder sig om. Han er knyttet til flere Hjem for forældreløse eller vanartede Børn, hvor han studerer de Metoder, der anvendes, og de Resultater, der opnaas. Han ser godt, hvad det er, der mangler for de smaa. Og han kommer meget hurtigt til en Konklusion: det de forladte Børn mangler er en Familie. Giv dem Forældre, et Hjem, en Familieatmosfære, saa retter selv de værste sig som oftest... Hvad skal man da gøre? Bortadopere Børnene? det lader sig ikke gøre med 240.000 Børn i moralsk Fare, heller ikke med de 6000, som burde være paa Opdragelsesanstalt, men ikke er det ...

Men man kan give dem et Hjem, skabe en Række Hjem for dem rundt om i Frankrig.

Idéen slaar Rod hos den energiske, blaaøjede og glad smilende unge Mand, der har Fornemelsen af, hvordan man kan redde Børn.

Han er gift. De har et Barn paa nogle Maaneder og lidt Sparepenge. Ikke store Ting: 40.000 Francs og noget Linned, og der-til en uvurderlig Skat af kristen Næstekærlighed ...

I Metroen træffer de en Dreng, der ligner. De tager ham med.

Han skal være den første i den store Familie, de vil have. De sætter sig i Forbindelse med Politimyndighederne og beder om Lov til at beholde Drengen. Senere kommer der andre. De faar Venner og Jocistgrupper interesseret i deres Idé. De søger et Hus paa Landet med en stor Have og Jordlilliggende, der kan dyrkes. Alle deres Spareskillinger gaar med. Men fem, seks, ti Børn bliver reddet.

Det første Hjem blev til. Det ligger i Sourdun i Seine-et-Marne, og den unge Mand og hans Kone hedder Monsieur og Madame Jouglet.

Forestil Dem et gammelt, forfaldent Landsted, omgivet af høje Træer, med en Dam, Ænder, Høns og vældige Kartoffelmarker.

-- Vi har selv lagt Kartofflerne, siger et af Børnene, som viser rundt. En større Dreng har travlt med et Spædbarn.

-- Ja, det er vores lille Dominique, siger den unge Far. De kan ikke tænke Dem, hvor Børnene kappes om at være søde ved ham.

-- Hvor har De Sovesalen og Spisesalen?

-- Vi har ingen af Delene, naturligvis! De spiser sammen med os, og de sover i smaa Kamre med tre-lire i hvert. Vi er jo i Gang med et Eksperiment, der skal udfinde en kristen Familieopdragelse, som virkelig regner med det arbejdende, jævne Folks Psykologi. Hvert Hjem bestaar af et ungt Arbejderægtepar med en Flok paa ti-tolv Børn, som her vokser op i en Atmosfære af Kærlighed og hjemlig Hygge, som erstatter den manglende rigtige Familie. Det er saadan noget, jeg her forsøger.

— Hvordan klarer De Dem materielt?

Monsieur Jouglet kigger ud paa Børnene, der leger paa Plænen i Frikvarteret:

Skidt. Det offentlige interesserer sig ikke for den Slags Forretagender. Vi har holdt det gaende ved Bidrag fra Velgørere, der interesserer sig for Problemet med de forladte Børn, og vi bliver ogsaa støttet af Jocisterne. Men vi kan snart ikke mere ... Det er en stadig Bekymring. I Gaar vilde Bagerkonen ikke give os mere Kredit ... Saa samlede jeg Børnene sammen. De havde tjent lidt Penge ved en Tegnekonkurrence i Aviserne. De lagde sammen ... Jeg tog til Paris og hjemsøgte alle mine Venner, og jeg vendte hjem med 10.000 Francs ...

De unge Kone griber ind:

-- Hvis De vidste, hvor denne Kamp for det daglige Brød er trættende, Angsten for Morgendagen, for de smaa.

Hendes Mand smiler, han maa eje en forunderlig Tillid baade til Gud og Mennesker.

-- Det skal nok gaa. Det kan ikke andel end gaa. Det første Aar er det værste, Starten — Husel, vi har lejet, koster 20.000 Francs om Aaret, og der skulde købes Høns, Redskaber og Sæd. Vi reparerer selv Huset ved Børnenes Hjælp. Selv er jeg Murer og Snedker, og de maler, lægger Tag og er Haandlangere. De er stolte og siger af og til: »Det bliver vel nok fint hos os, naar det bliver færdig!« Det hele gaar som en Leg.

-- Hvad har faaet Dem til at gaa ind i dette Arbejde?

-- Jeg har selv som Barn lidt under Opvæksten paa Børnehjem og Opdragelsesanstalter. Vi kunde ikke udholde at eje disse Penge og se paa de slakkels Børn. Vi kunde da ikke sove i rene Lagner og vide, at Ungerne maatte nøjes med Sække ... Og vi er meget lykkelige her i vort Hjem. Bare alle de, som ikke føler denne Glæde, ogsaa kunde lære den at kende!

— Er der nogen religiøs Disciplin hos Dem?

— Slet ikke, ud over Eksemplet. Vi gaar til Messe, og to af Børnene har selv bedt om at komme med. Et af de andre har

udskaaret et Krucifiks i Træ til min Kone. Jeg tror paa Eksemplets og Kærlighedens Magt ...

— Hvad trænger De mest til for Øjeblikket?

De ler begge to.

— Alt! Alt, som ti raske Drenge trænger til for at kunne spise, løbe rundt, lege, synge og arbejde.

Hvis dette lille Hjem maa lukke, vil Børnene atter blive »Anstaltsdrenge«, lille Jeanne maa rejse hjem til Moderen, der har

Herrebesøg i hendes Nærværelse, og Bernard kommer tilbage til Hjemmet for forældreløse, hvor Børnene har 6½ Times Tavshed om Dagen og faar Lov til tre Kvarters Spadseretur een Gang om Ugen ...

Nej, tværtimod, dette Hjem maa holdes paa Fode, og der maa skabes mange andre saadanne rigtige Hjem rundt om i Landet. Og de, der har Mod paa Opgaven, maa have Støtte.

Ved E. N.

Kate

En Fortælling

Kate Welester var Enepige hos en gammel Dame i London. En Dag dræbte hun sin Madmoder og skar Liget i Stykker. Da Politiet nogen Tid efter fandt det lemlæstede Lig, blev Kate arresteret, men hun nægtede saa dristigt og saa overbevisende, at Dommerne var lige ved at frikende hende; og hun ikke blot nægtede, men hun forstod ogsaa saa snildt at skyde Skylden over paa en Arbejder, som intet som helst havde med Forbrydelsen at gøre, at den ulykkelige Mand nær var blevet dømt til Døden for Mordet. Imidlertid blev Undersøgelsen taget op igen; man fandt fældende Beviser mod Kate, og hun blev dømt til at hænges.

Nu afventede hun Dommens Fuldbyrkelse, forstokket og forhærdet; hun var som et vildt Dyr, et Uhyre, hadefuldt mod alt og alle. Fangevogterskerne, som kaldte hende »Tigerinden«, var bange for hende, thi Gang paa Gang overfaldt hun dem og rev, bed og kradsede dem. Adskillige Gange forsøgte hun ogsaa at dræbe sig selv, og derfor blev hun nu baade Dag og Nat bevogtet af to Kvinder, som ikke maatte tage Blikket fra hende.

Denne Vagttjeneste blev imidlertid næsten uoverkommelig for Fængslets Personale, og man

henvendte sig derfor til Barmhertigheds-Søstrene om Hjælp. Forstanderinden lovede at prøve paa at finde en Søster, der vilde paatage sig dette frygtelige Hverv; hun var ganske klar over, hvem der egnede sig dertil, thi tit og ofte havde hun erfaret, at Søster René ved sin tillidsfulde Bøn, ved sin Kærlighed og Taalmodighed havde opnaaet at nedkalde Guds Naade over forhærdede Sjæle. Forstanderinden havde altsaa allerede truffet sit Valg, da hun spurgte de forsamlede Søstre: »Hvem vil gaa til Fængslet og hjælpe at bevogte denne ulykkelige?« Hun vidste, hvem der øjeblikkelig vilde melde sig; og Søster René var da ogsaa den første, der svarede: »Det vil jeg, Moder!«

Søster René fortalte senere, at hun følte sig temmelig urolig, da Fængslets Dør for første Gang lukkede sig bag hende, og hun fulgte den Mand, der gennem de uhyggelige Gange førte hende til den dødsdømtes Celle. Endnu større blev hendes Uro, da hun kom ind i Cellen og saa Kate, der laa paa Briksen og stirrede hende hadefuldt i Møde. Men hun mistede dog ikke sit Mod og sin Fatning. Stille gik hun hen til Mordersken og hængte en Guds-Moder-Medaille om hendes Hals, mens hun spurgte: »Hvor-

dan har De det, Cathrine?«

Da Søster René havde vundet denne første Sejr — mere over sig selv end over Kate —, var hun blevet fuldkommen rolig. — Nu skulde hun til at gøre sin Apostelgerning, — og Værket skulde fuldendes med den hellige Jomfrus Hjælp.

Blid og smilende, taalmodig og medlidende sad hun hos Kate, — og da hun forlod hende den første Dag, havde hun opnaaet, hvad Fangevogterskerne stadig havde arbejdet paa uden Held: Kate indvilgede i at rejse sig fra Briksen, og endda gaa en Tur i Gaarden. Og mere endnu havde Søster René opnaaet: Kate, som hidtil havde nægtet at tage Næring til sig, spiste nu den Mad, der blev sat for hende.

Det var den første Dag. Men der fulgte mange Dage, mange Uger efter, og den Dag, da Kate skulde bøde for sin Forbrydelse, rykkede nær. Søster René havde endnu ikke en eneste Gang hentydet til den forfærdelige Misgerning; ikke een Gang havde hun talt til Mordersken om Sjælens Renselse, om Religionens Trøst, skønt hun vidste, at hun var Katolik; hun vidste jo ogsaa, at Kate atter og atter havde afvist Fængslets Kapellan og været uforskammet imod ham ... Men skulde denne Sjæl, som var døbt i Kristi Blod, da virkelig fortabes?

Søster René bad, — hun bestormede Himlen med sine Bønner ... hun vaagede i Bøn for denne Sjæl ... hun ofrede paany til Gud alle sine Selvfornægtelser, sine Lidelser, — og dog syntes hun, der maatte mere til, en ganske særlig Handling, der kunde neddrage Guds Naade over Morderskens forhærdede Sjæl.

Men hvilken Handling?

Da saa hun pludselig for sit indre Blik noget uhyggeligt, hæsligt. Galgen, der blev rejst, Tovet med Løkken, og den hængte, der svajede hid og did. Søster René skælvede ved dette Syn; men nu vidste hun, hvad hun skulde gøre. »Min Gud,« hviskede hun, »giv mig hendes Sjæl! Jeg vil følge hende til Galgen; — jeg vil se hende dø, — jeg vil selv tage imod hendes Lig og

bringe del til Begravelsen. Hun tilhører paa en Maade mig, — jeg har bundet hende til mig med Medaillen, jeg hængte om hendes Hals.«

Og saa gav Søster René sig til at tale til Kate om Guds uendelige, ubegribelige Barmhjertighed. Hun hentydede slet ikke til Mordet; men hun talte saa indtrængende og kærligt, at Kate, »Tigerinden«, blev rørt derved og sagde: »Ja — saa vil jeg tale med en Præst. Men det skal være ham, som jeg kender fra »Den gode Hyrde«s Hjem.«

Kate havde engang været paa et af disse Hjem, hvor saa mange haarde Hjerter blødgøres; men hun havde ikke taget imod den gode Hyrdes Hjælp, hun havde forladt Hjemmet for at gaa ud til ny Nedværdigelse og ende som Morder.

Kapellanen fra Den gode Hyrdes Hjem var i Mellemtiden blevet Biskop; hans Kærlighed til de stakkels Syndere var vokset med hans gejstlige Rang, og da Søster René henvendte sig til ham, var han øjeblikkelig rede til at gaa til Fængslet. Her spurgte man den gamle, svage Mand, om han ikke var bange for at være alene med »Tigerinden«; men de, der spurgte saaledes, kendte ikke den overnaturlige Styrke, som Kærlighed til Sjælene kan skænke selv den allersvageste.

Og nu var det, at der skete et Mirakel i den mørke Celle, — i den tilsmudsede og ødelagte Sjæl; Kate skriftede og fik Absolution, — og hun modtog den hellige Kommunion! Hvor var Søster René lykkelig og taknemmelig, da hun i Cellen ordnede det lille Alter, som Frelseren et Øjeblik skulde dvæle paa!

Der blev nu gjort Skridt til at faa Dødsstraffen forandret til livsvarigt Fængsel; men Kate ønskede slet ikke dette. »Jeg har fortjent at dø,« sagde hun; »og sker det ikke nu, kan det jo være, at jeg senere ikke er saa godt forberedt til Døden som nu.«

Benaadningen blev afslaaet, og Henrettelsesdagen blev bestemt. Vor Herre kom atter til Fængslet, denne Gang som Vandringsbrød for den bodfærdige Synderinde. Og saa begav »Ti-

gerinden«, der nu var blid og stille, sig til Galgen, ledsaget af en Præst og en barmhjertig Søster, som bad Litaniet til Jesu

Navn; og Kate svarede paa de højtidelige Paakaldelser: »Forbarm dig over os!«

Katoliker ved engelske Universiteter

af A. C. F. Beales

I England er der ingen katolske Universiteter. Indtil Reformationen havde begge de engelske Universiteter (Oxford og Cambridge) og det skotske St. Andrew's lige fra Begyndelsen af været rodfæstet i Middelalderens katolske Kultur. De var Sædet for den højere Lærdom paa de britiske Øer, og al Lærdom var en Frugt af kristen Inspiration og præstelig Undervisning. Men dengang Forbindelsen med Pavestolen blev afbrudt under Henrik VIII, og Statskirker efterfulgte den katolske Kirke som Center for Livet i Storbritannien, forsvandt den katolske Universitets-Uddannelse praktisk talt helt.

Først efter 1870 kunde katolske Lægfolk fuldt ud nyde Gavn af Universitetsstudierne. Det nye Universitet i London stod ganske vist aabent for dem, men før 1870 kunde kun Anglikanere komme til Oxford og Cambridge, da Adgang hertil var betinget af, at man antog den anglikanske Kirkes »39 Artikler«. Det var Gladstones Regering, der i 1870 slettede dette Krav.

I Mellemtiden var de katolske Skoler gaaet frem. Den katolske Frigørelse i Storbritannien dateres fra 1829, og det betød en uhyre Vækst af lavere og højere katolske Skoler. Der blev ogsaa allerede i 1850 grundlagt et Uddannelses Kollegium for mandlige katolske Lærere og adskillige for kvindelige Lærere. Endvidere var der de store katolske Public Schools: Stonyhorst, Ampleforth, Downside, Beaumont, St. Edmund's, Ware og Ushaw

— allesammen Resultatet af de flygtede katolske Kollegers Tilbagevenden fra Nederlandene paa den franske Revolutions Tid.

Indtil 1870 havde Katolikkerne til en vis Grad staaet udenfor det offentlige Liv i Storbritannien. Afskaffelsen i 1870 af Universiteternes religiøse »Adgangsprøve« stillede Hierarkiet overfor et vigtigt Problem. Skulde Kirken give Lægfolk Tilladelse til at opsøge de engelske Universiteter, som nu stod aabne for dem, med den dermed følgende Risiko for deres Tro i de ikke-katolske Omgivelser? Eller skulde der forsøges skabt et *katolsk Universitet* for dem?

I de to Generationer, som siden er forløbet, er det den første Vej, der er blevet fulgt (med dertil passende Forsigtigsregler). Spørgsmaalet om et katolsk Universitet staaer stadig aabent. Forholdet blev meget klart udtrykt dengang af en af Englands største katolske Pædagoger, Thomas William (fra den katolske Fatigskole Komite):

»Jeg kan ikke forestille mig et *Sidestykke* til en Universitets-Uddannelse for dem, der er mellem 18 og 22 ... Der er i hele Verden intet lignende, for efter min Mening ligger det særlige ved disse Universiteter deri, at de i een stor Masse modtager en stor Nations udelte intellektuelle Ungdom og Styrke ... Hvad angaar at grundlægge et eller flere Huse for højere Studier, som kunde udgøre Kærnen i et fremtidigt katolsk Universitet, mener jeg, at Værdien i denne

Tanke ligger i Muligheden for, at Kærnen udvikler sig, og i mine Øjne er denne Mulighed lig med Nul. Det er omtrent den sværeste Ting i Verden at faa et Universitet til at gaa ... Vi har ikke en Befolkning stor nok der-til.

Vi har nok til et godt Kollegium ved et eksisterende Universitet, men ikke nok til selv at skabe noget, der er Universitetets store Navn værdigt ... Derfor mener jeg, at Ideen om et engelsk katolsk Universitet er lige-

som en Komet med en meget uregelmæssig Bane ... Hvad jeg forestiller mig er *et katolsk Kollegium som et afsluttet Hele*. Jeg tror, at det, der skal til for at give den katolske Opdragelse nyt Liv er at bringe vore Studenter ind i Konkurrencen *paa samme Arena* med Nationens store Flertal.

Dette Syn er ikke blevet modsagt i de siden da forløbne Aar, og Katolikkerne i England er gaaet frem paa begge de Fronter, Thomas Allies tænkte paa.

(Fortsættes næste Uge)

Pater Martindale og Danmark

Pater Martindale har sendt os disse Linier:

Jeg er blevel meget overrasket over Presse-Referater af et Foredrag, jeg for nylig har holdt, og er endnu mere overrasket nu, da en nøjagtig Oversættelse er naaet frem. Ingen af mine Venner vil tro, at jeg har kunnet holde et saadant Foredrag, hverken hvad angaar Indholdet eller (som en af dem rigtigt udtrykker det) »Tonen«.

Det var ved selve Foredraget klart, at den danske Journalist ikke nøjagtigt forstod alt, hvad jeg sagde, men den trykte Gengivelse virker maaske paa Grund af Sammendraget — som en Karikatur. Meget er udeladt (f. Eks. al Ros, skønt jeg ser, at en Avis nævner, hvad jeg sagde om Deres Majestæter for Eksempel); der er indføjlet Paastandede, jeg hverken fremkom med eller bare har tænkt; praktisk talt hvert eneste Punkt er refereret unøjagtigt eller ligefrem forvrænget, og der er i Tonen en Hæflighed og Bitterhed, som jeg tror, mine Bekendte ved, at jeg ikke er i Stand til at præstere.

Jeg kan ikke bebyrde Deres Spalter med detaljerede Kommentarer, som jeg maaske vil fremkomme med andet Steds, men her er et Par forskellige Eksempler paa, hvad jeg mener:

1. Tre Gange understregede jeg (og det samme gjorde Mødets Dirigent), at mit Foredrag

(der var aldrig Tale om nogen »Tourné« eller blot om en Gen- tagelse) *ikke* var om Danmark som saadant, men dels personlige Indtryk fra een By under unormale Forhold, dels hvad andre havde sagt mig — og det var ofte i indbyrdes Modstrid. Derfor gav jeg mig hverken til at dogmatisere eller til at generalisere.

2. »Katolikkerne betragtes som Idioter. Naar man opsøgte mig, var det sikkert, fordi jeg var den eneste, som man ansaa for nogenlunde rigtig klog.« Jeg sagde ordret: »Mange betragter Katolikker som Folk af lavere Kultur, og de sagde, at de var overrasket, naar de traf nogen, der havde almindelige kulturelle Interesser.« Behøver jeg at sige, at jeg *aldeles ikke hentydede til mig selv*.

3. »Maaltiderne varer flere Timer... hvad jeg slet ikke kan hamle op med. Da man f. Eks. bød mig Svinekoteletter med Jordbærsyltetøj, maatte jeg sige Nej.« Jeg maa indrømme, at visse Dele af Foredraget var let spøgefulde. Jeg sagde, at paa *Restauranter* var Portionerne saa rigelige, at jeg ikke kunde klare mere end een Ret — og i et helt andet Afsnit af Foredraget sagde jeg, at jeg engang, da jeg havde to Anfald af Angina paa Hospitalet og kun var i Stand til at

spise Is, fik serveret Dagens Ret, en Svinekotelet med Syltetøj... Resten af hvad jeg skulde have sagt om Høspitaler er ren Travestering, undtagen at jeg er tilbøjelig til at beklage deres Nationalisering, som desværre maa forventes i England.

Det er heller ikke nøjagtigt gengivet, hvad jeg sagde om Bønder eller om Nordmænd eller om Folkeskoler (jeg blev venligt indbudt til en saadan Skole, men da jeg var syg, kunde jeg ikke rejse i overfyldte, uopvarmede Tog, som disse dengang var det). Hvad angaar min Taknemlighed overfor mine mange Venner, udtrykte jeg den næsten alt for ofte i »Katolsk Ugeblad« (det eneste Blad, der stod aabent for mig under Krigen) og i en Radiotale. At enhver maatte føle det næsten uudholdeligt at være borte fra sit Land under dets Farer og Lidelser vil enhver forstaa. Dog har jeg til Tider følt (og skrevet om det til mine Venner) en ligefrem Hjemné efter Danmark, som jeg (med Mødedirigentens Ord) »kun saa gennem et Nøglehul«.

C. C. Martindale S. J.

*

Hvis Pater Martindale holdt sit Foredrag efter Manuskript, vilde det nemmeste være, om vi maatte laane dette. De Punkter, Pateren i sit Brev eksempelvis fremdrager, er nemlig ikke blandt dem, der over hele Landet har rejst en Storm af let forstaaelig Harme. Vi vil i Danmark fortsat mene, at Pateren har tegnet et fuldkomment misvisende Billede af danske Forhold, med mindre det kan dokumenteres, at den danske Journalist, der har et godt Navn her, i dette Tilfælde har misforstaaet *alt*, hvad der blev sagt. Sagen er den, at mange af Paterens bedste Venner synes i Referatet at genfinde adskilligt, han har udtrykt paa Tomandshaand, men som ingen ventede vilde blive fremført offentligt for et Publikum uden Mulighed for at vurdere Paastandene kritisk.

Vi er ganske klar over, at Pater Martindale af flere Grunde var henvist til Andenhaandsviden om danske Forhold. Naar de

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Paa Trefoldighedsfest modtog den hellige Fader en Del tyske Krigsfanger, der er beskæftiget ved Oprydningsarbejdet i Kloster-ruinen paa Monte Cassino. Det menes at vare endnu to Aar, inden Oprydningsarbejdet er tilende-bragt. — Endvidere har 200 Delegerede fra de katolske Forlæggeres Nationalkongres i Italien aflagt Besøg hos den hellige Fader.

Tyskland

Tysklands katolske Ungdom har afholdt en »Bekendtnisskundgebung«, den første betydelige Foranstaltning af denne Art siden Krigens Afslutning. I alle tyske Bispedømmer har Deltagelsen (sammenlagt) været godt en Million. I det vesttyske Omraade talte Biskoppen af Aachen, Dr. van der Welden, til Mødedeltagerne i Erkelenz over Emnet: Kun den stærke og modne kan bære og hjælpe, Kraftens Kilde er ene og alene hos Gud. — Jesuitternes Gymnasium i St. Blasien (Schwarzwald), et af de mange Ofre for Nazivældet, har genoptaget sit Virke med lidt over 200 Elever. Det samme gælder Benediktinerens Gymnasium i Metten (ved Donau, Bayern), hvor Elevantallet til at begynde med er 240. Abheden i Metten har været arresteret i to Aar, bl. a. i Dachau.

Katolikker ind under Rusland

Over for de Efterretninger, der kommer til os om de katolske Ukraineres Skæbne under russisk Herredømme, kan det have Interesse at høre, hvor stort det Antal Katolikker egentlig er, som efter Jalta-Overenskomsten kom ind under Rusland, fordi de boede Øst for Curzon-Linien. I »Anuario Pontifico 1944« gives der en Række Tal, specificeret for de enkelte Bispedømmer og Ærkebispedømmer. Indlemmet er:

Ærkebispedømmet Wilna med 1.485.000 Katolikker, 528 Præster og 470 Kirker.

Ærkebispedømmet Lwow med 800.000, (latinsk Rt.), 795 Præster og 997 Kirker.

Lwow med 1.300.000 (orient. Rt.), 1004 Præster og 168 Kirker.

Bispedømmet Pinsk med 565.000 Katolikker, 106 Præster og 183 Kirker.

Lusk med 398.000 Katolikker, 246 Præster og 183 Kirker.

Przemysl med 1.200.000 (latinsk Rt.), 720 Præster og 660 Kirker.

Przemysl med 1.150.380 (orient. Rt.), 657 Præster og 1268 Kirker.

Stanislawow med 1.000.000 Katolikker, 495 Præster og 386 Kirker.

Nordentoftsagen

(fortsat fra Forsiden)

Parterne ikke kan raabe hinanden op, bør man fastslaa, at hvem der end kommer i Mindretal, har de Ret til at kunne drive Skole for de Børn, hvis Forældre ønsker netop deres Aand raadende i Skolen. Var vi i Holland, vilde Mindretallets Forældre blot behøve at rejse Krav om deres egen Skole, saa skulde det offentlige bygge en Skole til dem og klare alle Driftens Udgifter. Og er der faktisk en anden Løsning, hvis ikke man stiller sig paa det Standpunkt, at et Flertal skal have sin grundlovmæssige Ret gratis, mens et Mindretal skal betale for den.

Vil man ikke dette, faar vi i de kommende Aar en bitter Kamp om Magten i den offentlige Skole. Gør man derimod Alvor af Forældrenes Ret, undgaar man Striden og opnaar derved en fredelig Meningsudveksling, som langt snarere kan befordre en gensidig Forstaaelse.

H. D. T. K.

FILM

DSB-Kino var straalende forsynet med Atombombefilm, med en pudsig Tegnefilm om »The lyn' mouse« og med No. 2-Film af Phoenix-Films Serie »Hele Verden marcherer«, kaldet »Stagplunen slaar fejl«, en dokumentarisk Montageperle om Tyskernes Plan om at erobre Verdensherredømmet via Iran. God Besked i fint Tempo.

Triangels »Lille Frøken Filmsstjerne« (Thursday's Child (underforstaaet): ... has far to go) har et ypperligt Motiv, nemlig Barnekunstner-Problemet og det næsten endnu større Barnekunstner-Forældre-Problem. Men selv om Filmen især i Starten lægger rigtig nydeligt op, saa bliver det hele mærkelig fladt og dødt, Personerne bliver mere og mere konstruerede, det psykologiske forsvinder, Bifigurerne bliver Farceoverdrivelser, og det ender med et ædelt Barn, en misundelig Søster, en pengegrisk Mor, en stejl og hard Far o. s. v. o. s. v. Problemerne fortjener engang en grundigere Behandling. Sally Ann Howes (fra Halvvejshuset) var overinstrueret, men saare sympatisk som Barnestjernen.

(Fortsættes Side 411)

Informationer, han saaledes skaffede sig, »ofte var i indbyrdes Modstrid«, burde de overhovedet ikke være benyttet. Og naar Paleren kun har set Danmark »gennem et Nøglehul«, burde han have forelagt sine Indtryk for en Dansker til kritisk Eftersyn, før han publicerede dem. Ser man ind i en Stue gennem et Nøglehul, ser man maaske kun en Flaske og en Æske Cigaretter paa et Bord, men det er dristigt deraf at slutte sig til Stuens Udseende, end-sige til Beboernes Levevis. Tingene er maaske blot sat frem til en Gæst.

H. D. T. K.

Direktør

Helge Jacobsen †

Direktør Helge Jacobsen yndede ikke Offentlighed. Han levede tilbagetrukket, ogsaa som Katolik. Men han var en oprigtig og ivrig Kirkens Søn. Ligesom hans økonomiske Støtte til sociale Formaal foregik i det stille, blev der heller ikke talt om de Gaver af Kunstværker, han skænkede flere af vore katolske Kirker, og som altid var valgt med sikker kunstnerisk Smag.

I de senere Aar var Direktør Jacobsen en syg Mand, hvilket gjorde hans Tilværelse endnu mere tilbagetrukket. Netop i de sidste Maaneder var der indtraadt en mærkbar Bedring, som fik ham til at se lysere paa Fremtiden. Med megen Glæde modtog han Besøg af en Præst, der kunde læse Messen hjemme hos ham. Og saa ganske uventet gjorde et Hjerteslag Ende paa hans Liv.

Tirsdag d. 25. ds. blev Direktør Jacobsen begravet fra Jesu Hjerter Kirke af Pastor Fischer, der gennem flere Aar havde staaet ham særlig nær. Begravelsen foregik efter den afdødes Ønske i Stilhed.

R. I. P.

▲ Fra den første Valfart, 4. Juli 1920.

For seksogtyvende Gang begiver Pilgrimstoget sig nu paa Søndag ad den kendte Vej fra Ringsted ud til Ruinen ved Haraldsted. Ganske vist havde der allerede i 1914 — paa selve den skæbnesvangre Serajevodag — været afholdt en Valfart til det minderige Sted, hvor Knud Hertug faldt for Morderhaand, men det var en Valfart »til Vogns«. Valfarten, saaledes som vi nu kender den og holder af den, tog derimod sin Begyndelse i 1920, og fra en ganske beskedne Begyndelse — se blot Billederne her ovenover fra 1920, 1921 og 1922 — er

Skaren vokset Aar for Aar, støt og roligt. Enten ikke 9. April 1940 kunde sætte Bom for Pilgrimsgangen, tværtimod. Valfarten til Haraldsted er efterhaanden blevet en Tradition, en national Tradition, den er pany blevet et Led i det danske Landskab, saaledes som den var det for fem Aarhundreder siden. Det er nu en anselig Skare, der drager ad Vejen til Haraldsted hvert Aar i Juni Maaned, og Aar for Aar maa Skaren vokse. Valfarten kalder da ogsaa især paa vore Unge — Mottoet maa være: een Gang til Haraldsted, hvert Aar til Haraldsted!

Valfarten

til

▲ Efterhaanden er Skaren vokset — Billedet her er fra 1940.

➤ Messe i Ruinen 1922.

← Paa Vej gennem Ringsted By i 1921.

Fotos
ARKIV
K. U. K.

▲ Pilgrimsskaren er naaet til Ruinen i Haraldsted (fra en af de seneste Valfarter).

Fra alle Kanter -

◀ Levnedsmiddelsituationen i Tyskland er kritisk, men her som andre Steder i Europa sørges der saa godt som muligt for Børnene. Billedet her er fra Dortmund, hvor Ordenssøstre bispiser smaa Børn i Alderen 2-5 Aar med Levnedsmidler, som er stillet til Disposition gennem svensk Røde-Kors. Bispisningen finder Sted paa Kirketrappen.

◀ I Los Angeles finder der hvert Aar en Højtidelighed Sted, hvor Cirkusdyrene efter gammel Skik (af spansk Oprindelse) bliver indviet. Ovenfor ses et Udsnit af den brogede Forsamling

Fotos
UNIVERSA

► Antonius-Liljer i Manchuriet.

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(4)

Der var et ejendommeligt Udtryk i Krøblingens Øjne. Han havde ligget fuldstændig ubevægelig, efter at Lyden af Atheistens Fodtrin var døet bort derude i Klosters lange Korridor. Aftenen var langsomt blevet til Nat. Der var Tavshed og Stilhed over Alpernes Toppe. Der var Tavshed og Stilhed i Klostret og i det Værelse her, hvor han selv laa.

Et eller andet Sted ringede pludselig en Klokke. Den syge forsøgte at dreje sig lidt paa sit Leje og blev med eet klar over, at Døren var blevet lukket op. Br. Anselm stod ved Siden af ham. Han mærkede, at han blev løftet lidt op i Sengen. En Kop med et eller andet i blev stillet paa hans lille Bord og ganske mekanisk begyndte han at drikke. Broderen syntes at iagttage ham.

»Lad være med at staa og stirre paa mig,« sagde han irriteret. Broderen satte sig ned og begyndte at bede sit Breviar. Og da han lidt efter vilde fjerne den tomme Kop, sagde han:

»Der er et eller andet, der tynger Dem. Vil De ikke fortælle mig, hvad det er?«

Men han fik kun en haanlig Latter til Svar. Den syge blev liggende ganske ubevægelig med Blikket fæstet paa Væggen.

»God Nat!« sagde Br. Anselm. Krøblingen sagde intet. De to Lys blev pustet ud, og der var helt mørkt i Værelset.

Den syge hørte Døren blive lukket op og i. Han ventede en Stund. Saa skubbede han sig under megen Pine ud til Sengekanten. Han følte med Haaden. Jo, dér laa Rygsækken. Han fik den op paa Sengen og fik den lukket op. Heldigvis, der var Æsken endnu. Han rev den til sig, saa Rygsækken faldt paa Gulvet, og han følte efter, om alle Ampullerne var der endnu. Jo, de var der alle. Han fandt den korteste frem, den som Apotekeren havde advaret ham mest mod. Han holdt den op mod det svage Lys fra Vinduet ... Minutterne gik, mens han laa og stirrede ud paa den blaa Nattehimmel. Vilde det blive en Tilstand mere tavs end den? Havde Atheisten mon Ret? Var der intet efter dette Liv? Pludselig fyldtes han med Rædsel, Rædsel for denne Intethed. Forsærdelsen bredte sig over hele hans Sind, hele hans Krop. Blodet dunkede gennem hans Aarer. Hans Hænder blev vaade af Sved, saa den lille

Ampul gled fra ham. Men han greb vildt efter den og fik den atter fal.

Langsomt kom han sig igen. Atter blev den lille Flaske løftet op mod Lyset. Hans Fingre følte efter Proppen og begyndte at løsne den — — —

Da lød der pludselig Støj i Værelset. En Haand greb om hans Haandled. Han følte, at hans Fingers Greb blev løsnet paa saa rolig og bestemt en Maade, at han maatte give efter. Ampullen blev taget fra ham.

Han faldt tilbage i Puderne, maalløs og forfærdet. En Tændstik blev strøget, et Lys blev tændt, og dér foran ham stod Br. Anselm.

Der var gaaet en 10 Minutters Tid. Den syge var blevet roligere, men de skælvende Læber forraadte den stærke Ophidselse, han havde været i. Munken havde intet sagt. Han havde blot slynget den lille Giftflaske ud af Vinduet, knappet Rygsækken i og lagt den ned under Sengen igen. Saa havde han sat sig ned og havde fortsat med Breviaret — — —

»Hvordan kunde De dog vide det?«

Munken saa op.

»Jeg læste det i Deres Øjne.«

Der blev en lille Pause.

»Hvordan kom De herind igen?«

»Jeg gik simpelt hen slet ikke ud!«

»Var De — var De herinde hele Tiden?«

»Ja.«

Munken lagde sit Breviar paa Bordet.

»Jeg vil blot sige Dem, at der kun er tre, som ved Besked med denne lille Begivenhed: De selv og jeg — og Gud. Og ingen anden faar noget at vide.«

»Tak!«

Broderen blev siddende lidt ved Siden af den syge. Hans Øjne hvilede paa Uret paa Kaminhylden, som om han ventede paa noget. Og med eet lød det fra Munkenes Kor:

»De profundis clamavi ad te ...«

»Ved De, hvad det betyder?«

Krøblingen rystede blot paa Hovedet.

»Fra Dybet raaber jeg til dig, Herre.«

Den syge saa bort, som om han ikke ønskede, at nogen saa paa ham. Han kneb Læberne sammen — og skælvede. Og pludselig gennemrystedes hele hans Krop af en

voldsom Hulken. Ned af de blege Kinder strømmede Taarerne.

Broder Anselm satte sig hos den syge. Han klappede beroligende hans skælvende Hænder. »Stakkels Dreng!« sagde han, »stakkels kære Dreng!«

III KAPITTEL

Det var en Uge senere. Doktoren fra Byen var kommet op til Klostret igen og havde atter undersøgt den syge, og han og Br. Anselm havde holdt Raadslagning sammen. Det blev bestemt, at Patienten nu kunde taale at blive flyttet.

Munken fortalte ham det. Men den unge Mand saa ikke særlig begejstret ud ved Tanken.

»Jeg vilde meget hellere have Lov at blive her nogen Tid endnu,« sagde han.

»Fra Klosters Side er der ikke noget i Vejen derfor,« lød Svaret. »Men det er Dem, jeg tænker paa. Tror De nu selv, De kan holde ud at være her? Vi er jo, som De ved, noget religiøse her i Huset. Tror De, De kan holde os ud?«

»Kan De holde mig ud, for det er nok Dem, der faar det sværeste Job,« spurgte den unge Mand.

Br. Anselm strakte sin Haand hen mod den syge. Han greb den ivrigt, næsten generet:

»Jeg vilde gerne blive hvis jeg da ikke er for stor en Byrde.«

Men noget i den andens Haandtryk sagde ham, at han ikke vilde være en Byrde i dette Hus — ikke en uønsket. Munken stod et Øjeblik og betragtede ham. Saa vendte han sig om og begyndte uden nogen rimelig Grund at undersøge Boghylden ... Hans Øjne blinkede mistænkeligt.

Og saaledes gik det til, at Krøblingen forblev i Klostret.

(Fortættles)

Pædagogretræte paa Rygaard

3.—8. August ved Pastor Hubert Messerschmidt. Lagner, Haandklæde og Rationeringsmærker medbringes. Mødetid 3. August Kl. 18,30. Pris: 20 Kr.

Ugebladet til Ferieadresse

Naar De rejser paa Landet og gerne vil have Ugebladet med, skal De *ikke* give Ekspeditionen Besked derom, men paa den Blanket, hvorpaa De melder Flytning af den anden Post til Postvæsenet, skal De nederst notere Ugebladet blandt de andre Blade, der ogsaa skal omadresseres i Ferien.

Film (Fortsat fra Side 359)

Roxys og Aladdins »Døren med de syv Laase« (The Door With Seven Locks — amer. Tit.: Chamber and Horrors) er som den fornævnte engelsk. Byggende paa en Edgar Wallace Roman. Rigtig godt spillet. Meget spændende og uhyggelig. Men du godeste Verden, sikke noget konstrueret Nonsens! Der er ikke sund Sans i det. Leslie Banks havde Hovedrollen som en Tortur-Museumsmænd, der selv er Sadist. Puh!

Odeons »Volga-Volga« (russ. T. det samme) er ti Aar gammel, men meget velgørende at se efter disse Krigsrådsler og Hadfilm. Russisk Komik er direkte og elementær, man ler bragende, og man raaber vældigt. Men der er noget i bedste Forstand barnligt uskyldigt over en saadan Komik. Ældgamle Mænd med flagrende Skæg begynder at danse vildt og voldsomt, pludselig bryder alt og alle ud i en livlig Sang og Masser af Scener fortsætter og uddyber denne rent umiddelbare Sang- og Spilleglæde. Handlingen er noget Vrøvl, den er ganske sjov (rivaliserende Musikhold paa Vej til en Konkurrence og deres Meriter undervejs), ikke Spor af sandsynlig, men den giver Lejlighed til straalende Billeder af Natur og usminkede, naturlige Mennesker. Første Halvdel af Filmen er afgjort bedst. Alexandrow (med »Hele Verden ler«) har iscenesat.

Platons »Himlens Musikanter« (Les musicien du ciel) kan vi endelig tilsidst nævne som Ugens bedste Film. Den skildrer Frelsens Hær og dens sociale Slumarbejde. Ikke ved Prædiken, men ved Eksemplets Magt redes Victor med den svage Karakter fra at gaa til Grunde blandt Bybørnen, og Fortællingen om hans Skæbne lader os møde Hærens Arbejde. Hans Omvendelse virkede maaske lovlig hastig, men paa ingen Maade »film-smart« og hans Kamp for at fortsætte, hvad den elskede, afdøde Løjtnant (Michele Morgan) havde begyndt, var intet mindre end betagende. Fransk Films enestaaende Sans for det rigtige Ansigt, den rette Type er her saa fremtrædende som kun i de allerbedste Film. Victor spilles af René Lefebvre (der ogsaa har skrevet Grundlaget for Filmen Georges Lacambe), en gammel Bekendt fra René Clairs muntreste Film (f. Eks. »Millionen«), og det er interessant at konstatere, at han baade illuderer ægte som Smaaforbryder og som Frelser soldat. Instruktionen, der var Assistent hos René Clair ved alle hans kendte franske Film, og som herhjemme vil huskes fra Kriminalstykket »Montmartremysteriet« og fra den kyniske »Bag Façaden«, har paa den ædlest Maade berettet om den uegennyttige, selvopslidende Socialhjælper, utrættelig og kærlig, som ikke blot taler om andre Mennesker

som sine Brødre, men regner dem derfor og behandler dem derefter. Filmen kan paa det varmeste anbefales. Den er et europæisk protestantisk Sidestykke til den amerikanske, katolske »Going my way«. Begge Film prædiker ved Eksemplets Magt, begges kristne Repræsentanter er moderne Mennesker med Humor og Musikalitet, Folk, der kender det Milieu tilbunds, som de skal arbejde i. Filmen virker i højeste Grad opbyggende.

Bjørn Rasmussen.

Kristi Legemsfestprocession i Horsens

Det regnede og blæste om Lørdagen, men Søndag Morgen skinnede Solen, og det var stille Vejr; det var endda saa klart, at man skulde tro, at det var slaaget over i Regn, men det gjorde det ikke. Det var den ellefte og desværre sidste Procession til Sølyst, og Vorherre har hver Gang givet godt Vejr; men han er jo ogsaa blevet bedt om det.

Ungdommen var kommet fra Aarhus, og saa var Halvdelen af Menigheden fra Viborg kommet med dens Præst, Pastor Horn i Spidsen; det var 20, og de havde ikke før set en Levitmesse og endnu mindre en offentlig Kristi Legemsfestprocession. Desuden var der Katolikker fra Randers, Skanderborg, Fredericia, Vejle og Kolding, adskillige, som har været her hver Gang. Vi var ialt 6 Præster. De skønne franske Paramenter af Sølvlamé blev brugt. Sognepræst Jaworski fra Fredericia holdt en gribende Prædiken.

Saa begyndte Processionen. Gaden var tæt besat med Tilskuere; de havde endda staaet der længe; de var alle ærbødige og hensynsfulde, og mange Herrer blottede Hovedet. Der var adskillige Børn, der vilde gaa ved Siden af Ministranterne og blev længe ved. To Politibetjente skulde passe paa, men det hele gik af sig selv; man er blevet vant til det her i Horsens.

Der var over 20 Ministranter i deres røde og hvide Dragter, Skolebørnene med Sct. Josefsfanen, Ungdommen med dens Fane, Maristbrødrene, Sct. Josefsøstrene, det 6 Mands Hornorkester. Baldakinen blev baaret af 4 polske Mænd, og bagefter kom saa den skønne Sognefane i Spidsen for alle de øvrige Katolikker. Pastor Grobetz talte, at der til Sakramentet var 202 Deltagere, saa der maa have været omtrent halvfjerde Hundrede i det hele. Der blev skiftevis sunget til Orkestrets Spil og bedt, først Litani og senere Rosenkrans.

Under Pergolaen paa Sølyst var der bygget et Alter op. Der blev holdt en kort Tale og bedt og givet sakramental Velsignelse, og saa

blev det Allerhelligste baaret ind i Kapellet.

Der var 80 Personer, der fik Middag i Spisesalen, og den var udmærket god. Saa færdedes man i den dejlige Park. Mange havde deres medbragte Mad med, og der blev solgt 310 Ispinde. Børnene legede, og mange laa i Græsset og nød de skønne Omgivelser. I Sølysts Park er man saa helt for sig selv.

Under Mødet talte Sognepræst Jaworski om Tidens store Onder og om Kirken som den eneste, der virkelig kan raade Bod paa dem. Det var en Tale, alle kunde forstaa, og som tog Tilhørerne. Der blev sunget, og saa blev der til sidst rettet en dybfølt Tak til Maristbrødrene for deres Gerning i Horsens og for den Gæstfrihed, de har vist os ved saa mange Lejligheder og nu ved denne; der blev saa bedt en Bøn for dem og sunget O Sanctissima.

Der var saa vidunderlig skønt under de høje Træer foran den stilfulde Bygning og med de grønne Busketter og de store Plæner rundt om; der var saa stille og mildt, saa det var dobbelt svært at tænke paa, at det nu var sidste Gang. Jaworski sagde: »Dette skulde jeg jo have været med til for længe siden.« Det var Pastor Geertz-Hansen, der begyndte med disse Processioner i 1934. Han havde sendt en Hilsen, som blev bragt fra Prædikestolen i Kirken. Desværre var det ham umuligt at kunne være med denne sidste Gang.

Mindet om disse Processioner og Møder vil leve i mange Hjerter, der har været lykkelige over at være med i disse kongelige Hyldingstog til Kristi Ære og aabent for alle bekende deres Tro paa hans Ord og Tilstedeværelse i Alterets helligste Sakramente.

I. Olrik.

Frank Andersens Fond

Vi har yderligere modtaget:	
Fru Emma Stauning	2,00
Ady Witt, Vejle	5,00
	7,00
Tidligere modtaget	7639,53
Ialt pr. 31/12 1945	7646,53
Endvidere modtaget:	
Rente af Postgiro	0,23
G. Frederiksen	10,00
Ialt indkommet	7656,76

Hjertelig Tak! Bidrag kan frendes indbetales til Postgirokonto 1087, Frank Andersens Fond, v/ Niels Frederiksen, Skjulhøj Allé 67.

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

Norsk Hamlet paa Kronborg

For fjerde Gang var der HAMLET-Festspil paa Kronborg. Efter den vævre, gymnastiske Laurence Olivier, den fascinerende, plastiske Gustaf Gründgens, den intellektuelle, dybtgravende John Gielgud kom Turen til *Hans Jacob Nilsen* fra Norge.

Det norske Ensemble er det svageste af de fire, de taler utydeligt, der er for ringe Kontakt imellem dem. Alt for ofte siger man Monologer skiftesvis. Naar Forestillingen alligevel ikke bliver en Skuffelse, skyldes det Nilsens Hamlet og Holst Jensens Polonius. Polonius fremstilles her som en listig, verdensklog Hofmand, ikke som en savlen-de senil Olding (som ellers saa ofte), hvorved hans Betydning for Laertes og Ofelia er ikke saa lidt rimeligere, og hans Samtaler med Hamlet faar dybere Perspektiv. Og vi møder i den norske Udgave Hamlet som den purunge Idealist, Ynglingen der faar en Opgave, han slet ikke kan magte og som segner under Kampen med Virkelighedens illusionsløse Verden. Grave-rens Bemærkninger om Hamlets Alder er bortfjernet i Oversættelsen, og det er utvivlsomt det eneste rigtige. De berømte Scener, Monologerne og Ofeliasamtalen spille-des med intensiv Grebethed og rundt om i Stykkets Opførelse mærkedes den gode Idé og det næsten selvfølgelige rigtige Arrangement. Men Hovedpræget af Iscenesættelsen var, at Scenernes Muligheder ikke nær var udnyttede, og at de samme Mennesker vilde kunne spille langt bedre under andre Forhold. Var de hæmmede af Slots-gaarden? Gielguds Hamlet staar stadig som den betydeligste af dem alle.

Bjørn Rasmussen.

Van Gogh Udstillingen

Paa Foranledning af »Red Bar-net« og ved stor Velvilje fra Ingeniør W. V. van Gogh er det lykkedes at faa den berømte Van Gogh-Samling at se her i Byen paa Charlottenborg indtil 14. Juli, og vi vil

meget gerne raade enhver kunst-interesseret til at aflægge Udstillingen et Besøg. For første Gang kan Københavnerne nemlig her faa et førstehaandskendskab til det hollandske Genis Udvikling i de smaa ti Aar han førte Penslen lige fra den første »brune« Periode med sociale, naturalistiske, jordede Bondebilleder over Pariseraarenes impressionistiske flimrende prik-kede og soledede Kulørbilleder til de to sidste Aars Billeder fra henh. Arles og Saint-Rémy i Sydfrankrig, hvor van Goghs modne Personlighed forenedes med Landskabernes solhede, farveskrigende og dog duftige Ynde til de berømte Billeder, der vel for de fleste staar som Begrebet »van Gogh«, altsaa »Det gule Hus«, »Kornmarker med Høst-karl«. Den udbrudte Sindssygdom satte en Stopper for en blændende Malerudvikling, hans sidste Billeder er søre, krøllede, farvetykke og aldeles uden tom Plads paa Lærre-det (horrør vacui), men uden syn-derlig kunsthistorisk Interesse. — Fremhæves maa dog det kølige, fri-ske Billede af Hvedeaks. Enhver vil paa Udstillingen finde sine Yndlingsbilleder og glæde sig over dem. Vi personligt anbefaler et ekstra Kig paa Nr. 41 (Park i Asni-eres) og paa de blomstrende Frugt-træer (Nr. 45 — 51). Udstillings-kataloget er fortræffeligt redigeret og kan anbefales som en omhygge-lig og smukt udstyret Kunstbog.

Bjørn Rasmussen.

BREVE fra LÆSERNE

Kristi Legems Procession

Undertegnede spørger herved om sidste Del af Ugebladets Omtale i Nr. 24 om Kristi Legems Fest vir-kelig dækker Bladets Mening om dette Spørgsmaal?

Skal vi virkelig herhjemme, for-di vi er saa faa i Tal, undlade at hylde Altrets Sakramente offentligt, og fordi anderledes troende ikke har den rette Forstaelse deraf? Naar vi troende Katolikker offentligt paa værdig Maade bekender vor Tro, saa kan det aldrig virke paatrængende. Nej, lad os overalt ogsaa paa Gader og Stræder frej-digt bekende vor Tro.

Der findes ogsaa herhjemme des-værrer saa mange lunkne Katolik-ker som nu, med Ugebladet i Ryg-gen, kan undlade at deltage i de

altfor faa offentlige Processioner, vi herhjemme lader afholde til Ære for den eukaristiske Frelser i Alte-rets Sakramente.

Derfor finder jeg den omtalte Passus meget uheldig.

Med Tak for Optagelsen

Gustav Hoppe, Bankfuldm.

Saaledes som vi herhjemme fore-tager vore Processioner til Ære for Alterets Sakramente, opfylder de den Betingelse, Artiklens Forfatter stillede: at de kun maa virke som en Forherligelse af Frelseren, ikke som et Forsøg paa at opnaa Publi-city. Maaske man et og andet Sted endog kunde gøre mere ud af Pro-cessionen uden dermed at virke an-massende. Det er altid et Spørgs-maal om at forene en uforsagt Be-kendelse af vor Tro med en ægte katolsk Takt — ligesom naar man beder sin Bordbøn paa en offent-lic Restauration, idet man hverken undlader den af Frygt eller med et drabeligt Korstegn hidkalder alle andre Gæsters Opmærksomhed.

Til sidst: mon ikke det er lidt for meget sagt, at de Katolikker, der ikke deltager i Processionen er lunkne.

Red.

BOGNYT

Engelsk Nyhed

Thomas F. Ryan S. J., Jesuits un-der Fire. 188 S., Kr. 5.40.

En Bog om de syvogtyve irske Je-suitter, som var i Hong Kong under Byens Belejring 1941, og som ka-slede sig ud i Arbejdet under de haarde Kampe om Byen. De uddel-te deres Mad, deres Senge og Klæ-der, plejede de saarede og begra-vede de døde. Mens Maskingeværer-ne skrattede over deres Hoveder og Granaterne regnede ned, hørte de de døendes Skriftemaal og bragte dem Sakramenterne. En meget in-citerende Bog.

Svensk Udgave

Sigrid Undset: De heliga Angela. (En moderne Kvinnoakskvinnas). Kr. 2.40.

Oremus

Anskaf den nye katolske Bonnebog for Ungdommen. Shirting Kr. 5.50, Skind Kr. 10.50.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Køb
PAULUS-
KRESENS
Bøger

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

Sommerens

Gudstjenesteliste

Søndagsmesse

København

- St. Ansgars Kirke* (Bredgade 64) 7; 8; 10
Jesu Hjerter Kirke (Stenosgade 4) 6; 7; 7½; 8½; 10
Sakramentskirken (Nørrebro 27) 8; 10
St. Mariæ Kirke (Jens Jessensvej 7) 8; 10
St. Annæ Kirke (Sundby) 6; 8½; 10
St. Andreas Kirke (Ordrup) 7; 8; 10
St. Therese Kirke (Bernstorffsvej 54) 8½; 11
St. Antoni Kirke (Fr.sundsvej 225) 8; 11
St. Mikæls Kapel (Vandtaarnsvej 7) 9½
Den hellige Familjes Kapel (Valby Langgade 117 A) 7,30
Dragør (Øresundsallé 48) (16. Juni) 10

Nordsjælland

- Frederikssund* (»Fr.s. Hotel«, Jernbanegade 15) (14. Juli) 9,30
Ljungby (Knud Lavardsvej) 7½; 8½; 10

Øvrige Sjælland

- Allerslev* 6¾
Glostrup (Teknisk Skole) (2. og 4. Sønd. i Md.) 10,30
Gørlev (1. Sønd. Md.) 10
Holbæk (Kastanievej 17) 9½
— (Hospitalet) 7
Kalundborg (Lundemarken 15) (2. og 4. Sønd.) 10
Køge (Bjerggade 22) 8; 10¾
Ledreborg 9½
Roskilde (Frederiksborgg. 11) 6 (paa Hosp.); 8; 10
Skelskør (Banegaarden) (3. Sønd. i Md.) 10
Slagelse (Frederiksgade 7) 8; 10
Taastrup (Køgevej) (2. og 4. Sønd. i Md.) 8¾
(øvrige Søndage) 7½; 10

Lolland-Falster

- Maribo* (Ny Østergade 4) 9 (m. dansk Pr.); 10½ (m. polsk Pr.)
Nykøbing F. (Bispegade 12) 8; 9½ (m. dansk Pr.)
11 (m. polsk Pr.)

Fyn

- Nyborg* (Stella Maris, Vindingsvej) 7½; 10
Odense (St. Albani Torv) 8; 10
— (Hospitalet) 6

Jylland

- Aalborg* (Kastletvej 1) 6; 8; 10
Aarhus (Ryegsgade) 7; 8; 10
Ebeltoft (Villa Pax) (21. Juli 9,15)
Fredericia (Sjællandsgade 50) 7; 9½
Grenaa Sønd. 16. Juni og 18. Aug. Kl. 10
Horsens (Nørregade 19) 7½; 10
Odder (Holsteinsg. 29) (2. og 4. Sønd. i Md.) 10
Pindstrup (1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Randers (Thorsgade 22) Juli: 7; 10 (2. Sønd. dog 8; 11)
August: 8; 10 (2. Sønd. dog 8; 11)
Ulstrup Mark Sønd. 30. Juni Kl. 10
Silkeborg (Hostrupsgade 16) 7; 9
Vejte (Fjællegade 2) 7½; 10
Viborg (Ny Adresse: St. Leonisgade 12) 8; 10

Minus naaede ned paa 543 Kr.

Vi har til Feriehjemmene yderligere modtaget: P. og E. 50; A. u. 10; Frk. Schmidt 25; A. S. 10; R. S. 30; Otto Barfred (4. Bidrag) 85; E. Doods 10; Anon. 7; Ellen Barfred 5; G. H. 5; C. M. Holmgaard 10; K. Sørensen, Nakskov 5; H. J. Hansen 10. Tilsammen 262 Kr. Med det tidligere indkomne ialt 1607 Kr. (Endnu et enkelt Beløb ligger ved Redaktionen Slutning uafhængt paa Posthuset og kan først noteres med i næste Uge).

Den særlige Indsamling naaede som meddelt 440 Kr., og Maria-hjemmet vil tilskyde 500 Kr. Den

samlede Sum bliver derved paa 2547 Kr. — hvilket er 543 Kr. mindre end i Fjor, et Minus der altsaa vil blive reduceret med et ukendt, endnu ikke afhentet Beløb.

Saa smaat som det gik i Begyndelsen havde vi ikke turdet haabe paa saa smukt et Resultat. Men det har endnu en Gang vist sig, at man ikke gaar forgæves til Katolikker med en Bøn om at støtte et godt Formaal. Hjertelig Tak!

Nu er vi snart færdige med det gamle Kvartals Rationeringsmærker. Vi haaber meget, at der ogsaa vil blive nogle Mærker af de nye tilovers til Feriehjemmene. De modtages med Tak af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Løvrigt er Børnene nu af Sted. Paa deres Vegne Tak til alle de gavmilde Venner.

Rens Deres Hat til Fordel for Feriehjemmene

Magasin »Ando«, Cort Adelersgade 10, har foræret Feriehjemmene Rensning af 10 Herrehatte. Trænger Deres Hat til at renses, saa lad det ske til dette gode Formaal. Man betaler 4,50 til Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, og faar et Kort, der gælder som Betaling i Forretningen. Arbejdet er Haandarbejde, og Hatten bliver som ny.

Ingen Messe i Asserbo

Det er i Aar meget vanskeligt for vore Præster at frigøre sig, saa de kan læse Messe i Feriehjemmene. Der bliver saaledes ikke Messe i St. Jørgens Kapel i Aar udover ved mere tilfældige Lejligheder, hvor en Præst kommer forbi paa Rejse. — Landliggere paa Egnen kan ved Henvendelse til Feriehjemmet faa nærmere Oplysninger om saadanne Messer. Feriehjemmet beder Præster paa Rejse tænke venligt paa det lille Kapel, selv om det maaske betyder en Afstikker for dem.

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

OVE MICHELSEN

Alt elektrisk
Dag og Nat

Dosseringen 8 . Central 5099 . Nora 1316

Rantzausgade 13 . Nora 7486

Kontor og Lager: Pileallé 51 . Eva 5571

Nattefon: Eva 5571

Radio udlejes med og uden Forkøbsret

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Juni—Juli:

30. S. *) i Jesu Hjertes Oktav. -- 1 (rød) Dag fejres (rød) ST. PETRUS og ST PAULUS (971—98); 2. Bøn: Søndagen (662), 3. Bøn: Jesu Hjertes Oktav (Særtryk); Apostlenes Præf. (524); sidste Evang.: Søndagens (664).
1. M. JESU DYREBARE BLOD (rød) (978—99); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Johannes Døbers Oktav (957); Korssets Præf. (517).
2. Ti. *Jomfru Mariæ Besøgelse* (hvid) (980—100); 2. Bøn: Jesu Hjertes Oktav (Særtryk), 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Processus og St. Martinian (982); Præf. (522).
3. O. *St. Leo II* (hvid) (983); 2. Bøn: Jesu Hjertes Oktav, 3. Bøn: Apostlenes Oktav (972); Apostlenes Præf. (524); sidste Evang.: Apostlenes Oktav ([54]).
4. T. *Jesu eukaristiske Hjerte* (hvid) ([179]); 2. Bøn: Apostlenes Oktav (972); Jesu Hjertes Præf. Særtryk).
5. F. *Oktav af Jesu Hjertes Fest* (hvid) (Søndagsmessebog 54), Særtryk; 2. Bøn: St. Antonius M. Zaccaria (984), 3. Bøn: Apostlenes Oktav (972).
6. L. *Oktav af St. Petrus og St. Paulus* (rød) (988); 2. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (524).
7. S. *4. Søndag e. Pinse.*

*) Søndag den 30. Juni afholdes i alle Kirker og Kapeller *Kollekt af Peterspenge.*

Katolsk ✠ Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRÆSSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

9/0 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Henvendelser angaaende Ekspedition af Katolsk Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K.

Indbetaling af Abonnement kan dog stadig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Redaktionen i Sommerferien

Fra 23. Juni til 31. August er Redaktionen Træffetid kun TORS-DAG Kl. 15—16 (ikke Mandag og Fredag). Redaktør Kiærulff træffes ikke før 1. August, og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Katolsk Korsang i Radioen

Lørdag den 29. Juni Kl. 17,30 bør De aabne for deres Radio. De vil da faa Lejlighed til at høre Sct. Albani Kirkekor fra Odense.

Det er første Gang Koret synger i Radioen, derfor venter man, at vore Trosfæller i det øvrige Land vil være interesseret.

I Tillid til de Laurbær Koret og dets Dirigent hidtil har høstet ved de Koncerter det har afholdt i Odense, har man ønsket igennem Radioen at vise sit Ansigt for den store Offentlighed. Koret har derfor søgt og faaet bevilliget en Transmission af Statsradiofonien med følgende Program:

1. Improperierne.
2. Antoni Lotti: Messe i dorisk Toneart.

Kyrie — Glorie — Sanktus — Benedictus — Agnus Dei I-II.

Koret tæller 30 Sangere Damer og Herrer, ledet af Hr. Organist Felix Schmitt, en Musikbegavelse, der har formaaget at bearbejde det Stemmemateriale, som han raader over, paa en Maade, der har skaffet ham megen Anerkendelse.

Har De ikke Lejlighed til at høre Udsendelsen, da bør De ikke undlade at møde op til den Koncert som Koret giver samme Aften Kl. 19,30 i Sct. Anna Kirkens Festsal paa Amager til Fordel for det nye Orgel. Alene af denne Grund venter man en fyldt Sal. De bereder Dem selv en Nydelse, og De støtter Pater Klar i hans Bestræbelser for at skaffe Kirken et nyt Orgel til Frelserens Ære. Som Afslutning paa Korets Tourne synger det Højmesse i Sct. Anna Kirke Søndag den 30. Juni. Ego.

Gud, du, som har helliget denne Dag ved dine Apostle Petri og Pauli Martyrdød, giv din Kirke i alle Ting at følge deres Lære, ved hvem den først modtog Troen.

29. Juni Kirkebøn.

Bønnens Apostolat

Intention for Juli: For dem, der staar som Ledere i økonomiske og sociale Spørgsmaal. — At Hedningerne maa undgaa den splittede Protestantisme og drages til den sande Tro.

Jesu Hjerter Kirke

Fred. 28. Juni, Jesu Hjertes Fest, 8¼ Levitmesse med Indvielse til Jesu Hjerter, 19½ Festandagt. Sønd. 30. Juni Kl. 10 Højmesse, ingen Messe 11½.

St. Mariæ Kirke

Fred. 28. Juni 8 Højmesse, 19½ Andagt.

Sakramentskirken

Fred. 28. Juni 8 Højmesse.

St. Antoni Kirke

Fred. 28. Juni 7 og 9 stille Messer.

St. Andreas Kirke

Fred. 28. Juni 6½ stille Messe, 8 Højmesse, derefter Tilbedelse til Andagten 19½. Sønd. 30. Juni 7 og 8 stille Messe, 10 Højmesse, 17 Festandagt.

St. Knud Lavards Kirke

Fred. 28. Juli 7½ Højmesse, 20 Soneandagt og Indvielse.

Værelse

Møbleret VÆRELSE til Leje for Dame. Telf. Hell. 3993.

BOGHYLDEN

Katolske Bøger paa Tysk, der haves paa Lager:

Henri de Lubac: Katholizismus als Gemeinschaft Kr. 20,30

Ildfons Herwegen: Sinn und Geist der Benediktinerregel » 25,65

Otto Walter: Pius XII. Leben und Persönlichkeit » 6,75

Gonzaga da Fonseca: Maria spricht zur Welt » 5,05

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . Københavns K

C. 2453 . Lokal 5 og 22

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus		Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“
Alex J. Hansen Ingeniør . Entreprenør . Murermester Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestræde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer	O. Hansen & R. J. Møller Bygnings- og Mæskinsnedkeri Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196
Aabenraa	Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	Bymejeriet N. Møller . Tlf. 2262 Mælk . Smør . Fløde Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Andersen & Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Andr. Petersen Colosseum . Tlf. 2800 Isenkram, Værktøj, Køkkenudstyr Glas, Porcelæn, Sanitet
Chr. Johansen Søndergade 9 . Tlf. 3322 Stagteri & Pølsemageri Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	J. Thorsmark Storegade 10, Tlf. 2673 Indeh. Brdr. Thorsmark Ure og Optik	Ludwig Wohlenberg Bog-, Kunst- og Papirhandel Store Torv 5, Tlf. 2229, Grdl. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved	R. Rasmussen Alt i Kolonial - Vin & Delikatesse Riddergade 4 . Telf. 29 Lev. til Sct. Elisabeth Hospital	N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Evald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning Kildemarksvej 35 Telefon 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	T. A. Meding's Tømmerhandel Aktieselskab Tlf. 1478 (3 Lin.) Trælast og Bygningsartikler
Kolonialhuset Tlf. 480 Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa Billigste, kontant Pris Lev. til den katolske Præstegaard	K. Blum Hansen Boghandel Næstved . Telefon 276	Fr. Brandt Næstved . Telefon 71 Kakkeloone, Markfrø, Fourage, Kolonial, Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel Lev. t. de kat. Institutioner
Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Tlf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	Krucifix i forsk. Udførelser U. Bärenholdt Papirhandel . Næstved Jernbanegade 19 . Tlf. 983	R. Sørensen Grundlagt 1877 Østergade 7 . Tlf. 130 Blomster og Kranse
C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 Jernbeton Murermester ved Sct. Maria Hospital		C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogensvejvæ- værker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203

Odense		Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13 . Tlf. 20 21 Leverandør til Dalum Kloster
C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Frederiksens Fiskesalg Albanigade 35 . Odense . Tlf. 85 52 Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 . Odense Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner	Priorkaféens Konditori Enevold Sørensen Vestergade 1 Butiken : Telf. 744 Kaféen : Telf. 2764
Julius Jacobsen Blikkenslager Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet Vindegade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Johs. Rasmussens Boghandel Telefon 840 . Hjallesevej 6	Dalum Andelsmejeri Tlf. Dalum 5 1. Kl.s Mejeriprodukter Leverandør til Dalum Kloster
Svendborg		Svendborg Bryghus Mineralvandsfabriken »Ørkild«
Chr. G. Kielberg Bog- og Papirhandel Tlf. Svendborg 86 og 14 86 Stort Lager af Skolebøger Alle nye Bøger straks paa Lager	Chr. Mikkelsen Møllergade 61 . Tlf. 1252 1. Kl.s Kød og Paalæg Lev. til den katolske Præstegaard	Gør din Pligt! Gaa til Plichta naar der skal males Tlf. 24 16 . Møllergade 21
Brødr. Johs. & Emil Franke Møllergade 3 Telefoner 218 — 518	Clara Petersen Organist Møllergade 80 . Tlf. 1134	C. K. Hansen Vand-, Gasmester og Blikkenslager Skattergade 10 . Tlf. 489
Vald. Hansen Malermester Vestergade 13 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 1044	Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedalsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner
Nyborg		
Korsgades Kødbod Alt i 1. Klasses Kød og Paalæg Holger Jørgensen . Telf. 527 Leverandør til Stella Maris	Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn Telf. 25 . Nyborg Leverandør til Stella Maris	Chr. Thomsen Blikkenslager, Gas- og Vandmester Skolegade 4 . Telf. 148 Leverandør til de katolske Institutioner
A. Jørgensen Kolonial Knudshovedvej 6 - Telf. 314 Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn Kongegade 25 . Telefon 487 Leverandør til Stella Maria	Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail Fiskerihavnen . Nyborg Leverandør til Stella Maria

Katolsk Ugeblad

7. Juli 1946
94. Aargang
Nr. 27

Øm Kloster

Sct. Knud Lavards Kirke
i Lyngby

Svensk Dominikaner

Katolikker ved engelske
Universiteter

Noveller, Nyheder m. m.

U. S. A. FAAR SIN FØRSTE HELGEN. 7. Juli foretager den hellige Fader en bemærkelsesværdig Kanonisation: Moder Frances Xavier Cabrini, som døde i Chicago i 1917, optages blandt Kirkens Helgener som den første Helgen fra U. S. A. Ovenfor knæler Smaapiger fra Moder Cabrini Skolen i New York foran den nye Helgenindes Alter i New York.

MORGENSOL

Sammen med Gartneren stod jeg, og med smaa missende Øjne saa vi ud over den solbeskinnede Have. Sikken et Væld af Grønt og Blomster Foraarsolen her har tryllet frem, suget frem af Jordens udtømmelige Skød. Hvide Duer og lysegraa med bro-

gede Perlehalsbaand gik og pikkede mellem de nys hyppede Kartoffler og gled ned ad de skøre, smaa Skraaninger. I et Miniatur-Kirsebærtræ sprællede et Par vimse Graaspurve.

»Kan De se, hvad Morgensol betyder,« sagde Gartneren. »Se,

disse Kirsebærtræer faar Morgensol; de der, som ikke er nær saa langt fremme, faar ikke Sol før ved Li-Tiden. Og saadan er det med alting. Læg Mærke til Rabarberne, Jordbærrene, Ærterne. Straks kan man se, hvor Morgensolen naar hen og hvor ikke.«

»Hvad er der da ved Morgensolen, som Middagssolen ikke har?«

»Tja« -- sagde Gartneren og gav sig til at bakke paa sin Søndagspibe ...

Saadan er det med alting. Det skal Gartneren have Ret i. Ikke alene i Haven kan vi iagttage det, men ogsaa i Skolen, i Kirken og i Hjemmene. Morgensol kan ikke erstattes. Har den elementære Undervisning været mangelfuld, da er der kommet et Hul i ens Udvikling, som aldrig kan fyldes. De Mennesker, der først finder ind til Kirken, efter at de i mange Aar er gaaet forbi, vil altid have noget ved sig, som de, der har lært at folde deres spæde Hænder, er fri for. De sakkels Børn, der ved Forældrenes Død, Uoverensstemmelse eller Skilsmisse gaar Glip af Barndomshjemmets stille, straalende Hygge -- de Børn, som det ikke er givet at lære deres Mor rigtig at kende, lider et større Tab, end de selv nogensinde vil ane. De maa undvære Morgensolen, den uerstattelige Morgensol. Vé den, der skygger for Børnenes Morgensol.

(Fortsættes Side 423)

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Thor's kemiske Fabrikker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412
**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**
Lev. til Hospitaler og Institutioner

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Skotøjsreparation E. Sund
1. Kl.s Arbejde garanteres
Frederikssundsvej 225, v. Kirken

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester
Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

L. F. Nielsen Snekermester
Lindholmvej 36 . Telf. Damsø 2043

Udfører Arbejdet for
de katolske Institutioner

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 384

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane
Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Th. P. Stillinge
Tømrermester
Sjeregade 15
Tlf. Ryvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. MariæSogn

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI
KUL KØK KOKS
NØRREGADE 15 TELF. 9270

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg
Nørrebrogade 200 . Telf. Taga 1296
Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

EL GRAFIK A/S
VESTERBROGADE 69-71

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 65 38
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej 3
København F
Telf. Gothåb 656
Mosaik
og Terrazzo

Gør Deres Indkøb hos M. Niensens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

MIZAR JAC

L. E. LARSEN

Sammersko
Nørrebrogade 206

Svensk Dominikanerpater

Kristi Himmelfartsdag havde Stockholms Katolikker Lejlighed til at byde Velkommen til den første svenske Dominikanerpater efter Reformationen: Pater Hans *Gabriel* Näsmark O. P. celebrerede paa denne Dag sin første højtidelige Levitmesse i Dominikanernes Maria Bebdelseskirke i den svenske Hovedstad. Pater Gabriel konverterede i 1933 og rejste i 1937 til Frankrig for at indtræde i Dominikanerordenen. Studieaarene tilbragte han først ved l'Institut Catholique og derpaa ved Dominikanernes Studiekloster Le Saulchoir (syd for Paris). I Juni 1945 blev han præsteviet i Saulchoirs Klosterkirke.

Ad multos annos!

Atter et Kors ved allfar Vej

Der er i de seneste Aar rejst adskillige Landevejskrucifikser rundt om i Danmark, dels paa Sjælland dels i Sønderjylland, og i Søndags, 30. Juni, indviede Biskop Plum fra Nykøbing et nyt Vekors paa Knudstrup Mark ved Landevejen mellem Horslunde og Svinsbjerg paa Lolland. Det smukke Krucifiks, der er støbt og placeret paa tilhugne Granitsten, er det første paa Lolland-Falster.

Jesu Hjerter Kirke lukket

i Juli Maaned

Med Udgangen af Juni Maaned afbrydes Gudstjenesterne i Jesu Hjerter Kirke i Stenosgade indtil videre — formentlig hele Juli Maaned — idet Kirken skal underkastes en gennemgribende Fornyelse. Der afholdes derfor fra og med Mandag 1. Juli Gudstjeneste i »Den røde Sal« i Sct. Knuds Skole, det samme Sted, som i sin Tid tjente til Kapel inden Kirken rejstes. Gudstjenestetiderne er som ellers med Undtagelse af, at den sene Messe om Søndagen, Kl. 11,30, bortfalder. Adgangen til Kapellet sker om Hverdagen gennem Indgangen Stenosgade 4 A (Portneren), men om Søndagen gennem Skoleporten, Stenosgade 4 B. Der er Lejlighed til Skriftemaal som ellers, dog maa Skriftefaderen hidkaldes ved Henvendelse ved Porten.

En Fortælling fra
Svenskekrigenes Tid

DEN HVIDE DRENG

Paa Dansk ved T. Fr.

Et Sted i Tyskland staar der et Slot med Taarne og Tinder, en rigtig gammel Ridderborg. Paa Svenskekrigenes Tid, altsaa i den første Halvdel af det syttende Aarhundrede, blev Egnen hjemsogt og hærget af omstrefjende Krigsknægte, og skønt Slottet laa saa langt fra Alfavej, at Beboerne mente, de var nogenlunde i Sikkerhed, dukkede fremmede Soldater dog op en Dag, trængte ind i Borgen og røvede og plyndrede.

Det var just paa Kristi Legems Fest, det skete, og alle Slottets Beboere var samlede i Kapellet til Højmassen, der var kommet saa langt som til Agnus Dei, da Larm og Raab afbrød den hellige Handling. Om at gøre Modstand var der ikke Tale, da Overfaldet kom saa uventet. Det hellige Sakramente var stillet frem paa Alteret. Derfor løb den gamle Slotspræst ud paa Trappen, lige mod de fremstormende Krigskarle, og bønfuldt dem om at have Ærefrygt for det hellige Sted; men han blev slaaet til Jorden af de raa Soldater, som derpaa trængte ind i Kapellet og røvede, hvad kostbart de fandt derinde. Da de havde forladt Slottet, saa man, at de svære Sølvsestager og den prægtige evige Lampe var borte; i Tabernaklet manglede Ciboriet, og den kostbare, gyldne, ædelstensbesatte Monstrans var aabenbart ogsaa røvet. Foruden Kostbarhederne var flere af Slottets Folk forsvundne; de maatte være blevet slæbt med af Soldaterne, for deres Lig blev aldrig fundet.

Siden den Tid spøgede det paa Slottet. Pludselig kunde der vise sig, enten i en Sal, hvor mange var samlede, eller i en af de lange Gange, en smuk Dreng paa en ti-elleve Aar, med lyse Krøller og blaa Øjne, og iført en lang

Linnedkjortel, besat med Kniplinger. Han smilede altid venligt til dem, der mødte ham, og vinkede ad dem; men ingen forstod, hvad han vilde, og igen vovede at spørge ham derom. Men han var ikke noget uhyggeligt Spøgelse, som spredte Skræk omkring sig, og efterhaanden vænnede Slottets Beboere sig til, at »den hvide Dreng« skulde være der, og savnede ham, naar han ikke havde vist sig i nogen Tid, — og saadan blev det ved med at gaa gennem Tiderne, indtil den Begivenhed, vi nu skal høre om, fandt Sted for en tredive Aar siden. Det var ved Juletid, og en Slægtning af Slottets Ejer, nu ung Student, kom paa Besøg paa den gamle Borg. Han var gode Venner med sin Fætter, Slotsherrens Søn, og da han havde hørt saa meget om den hvide Dreng, skønt han ikke før havde opholdt sig paa Borgen, havde han sat sig i Hovedet, at han denne Juletid vilde finde ud af, hvad Drengen vilde, hvorfor han altid vinkede ad den, han mødte.

Juleaften hen imod Klokken to da de ældre havde trukket sig tilbage for at hvile sig indtil Midnatsmessen, gik Erik, Slotsherrens Søn, og Johannes, hans Fætter, sammen op paa deres Værelser, som laa ud til den Gang, hvor den hvide Dreng hyppigst viste sig. Paa det Sted havde Erik set ham første Gang, da han var en halv Snes Aar og var paa Vej ind til sin Fader for at vise ham en smuk Sommerfugl, han lige havde faaet til sin Samling. I Øjeblikket skænkede han nu ikke Spøgeriet en Tanke; han var kun optaget af den prægtige Ridehest, han havde faaet i Julegave af sine Forældre. Men netop som han udmaalede alle Fuksens Fortrin for Johannes, stod den hvide Dreng

for ham. »Kan du se ham?« udbød han. »Ja, vist kan jeg se ham!« svarede Johannes; og saa traadte han et Skridt hen imod Skikkelsen og sagde langsomt og venligt: »Meddel os, hvad det er, du søger i dette Hus; vi er rede til at hjælpe dig.«

Et svagt Smil fløj over Drengens Ansigt, og med sin højre Haand pegede han hen imod den Gang, der førte til Kapellet.

»Ja, nu skal vi komme! Jeg henter bare et Lys!« raabte Johannes, løb ind i sit Værelse, tog en Slage med Lys og skyndte sig tilbage til Erik, der tavs stod og betragtede den lille, hvide Skikkelse. Da Johannes kom, gik, eller rettere svævede, Drengen foran dem hen ad den lange Gang og videre hen ad den Sidegang, for Enden af hvilken der var en Dør ind til Kapellet. Gik man ind ad den Dør, kom man til det Pulpitur, hvor Slotsherren og hans Familie plejede at overvære Gudstjenesten, og derfra førte en Trappe ned i Sakristiet, og derfra ind forbi Alteret, som Drengen gjorde et dybt Knæfald foran, og endelig om til den Skriftestol, som stod i Korrundingen bag ved Alteret.

Det var en meget smuk, udskaaen Skriftestol, et Pragtstykke fra Italien, som var bygget ind i Muren, og foran den standsede den hvide Dreng. Langsomt lagde han Haanden paa en Udskæring halvvejs oppe paa den Side, hvor den, der skriftede, skulde hvile. De to unge Mænd saa nøje til og opdagede, at den Udskæring, Drengen rørte ved, var en af Vindrueerne i en Klase, som en Engel holdt i Haanden. Da han havde pegel paa den, gjorde han med Haanden en Bevægelse ind imod Skriftestolen — og forsvandt.

Johannes og Erik saa forbausede paa hinanden.

»Nu er vi ved Gaadens Løsning,« hviskede Johannes. »Hold Lyset, medens jeg finder ud af, hvad Meningen er med den Vindrue.«

Erik adlød og holdt Lyset hen imod det betegnede Sted, medens Johannes efterlignede den hvide Drengs Bevægelse. »Den giver efter!« hviskede han gan-

ske ophidsel; og ganske rigtigt, Druen lod sig skubbe til Side, og en Fordybning med en lille Metalknap kom til Syne.

»Tryk paa den!« udbød Erik, og begge trykkede løs paa Knappen, som nok gav efter, men ikke tilstrækkeligt. »Den er rustet fast,« mente Johannes; »vi maa se at faa fat paa noget at slaa paa den med. — Maaske kan jeg trykke haardt nok med min Lommekniv — —«

I det samme havde Erik halet sin Lommekniv frem; Lyset stillede han paa Gulvet, og saa presede han Kniven saa haardt mod Knappen, at han nær var faldet, da Trykket virkede — og hele Skriftestolen drejede sig ind i Muren, som om den stod paa en Drejeskive. Der, hvor Skriftestolen havde staaet, saa man nu Begyndelsen til en smal Sten-trappe, som forsvandt ned i et mørkt Hul.

»Skal vi gaa derned?« hviskede Johannes; han var aabenbart ikke helt rolig ved Situationen.

»Selvfølgelig!« svarede Erik, »det er jo det, vi er her for!« Med Lyset i Haanden gik han rask ned ad den meget smalle, men solide Trappe, og hans Føtter hentede skyndsomt et Lys til i Sakristiet og fulgte efter. Trappen endte foran en smal, jernbeslaaet Trædør, der lod til at føre ind til en Kælderhvælving. Den var kun lukket med en almindelig Krampe, men de to unge følte sig underlig beklemt ved at staa foran den.

»I Guds Navn!« sagde Johannes endelig. Og Erik lukkede Døren op.

Foran dem laa et lille, sekskantet Rum, hvis Gulv og Loft var dækket af Blyplader, og som var forsynet med dybe Nicher med Hylder. Paa en af Hylderne stod en stor, gylden Monstrans, i hvis Midte en Hostie lyste; ved Siden af den stod et diamantprydet lildækket Ciborium; og foran Nichen laa knælende, med foldede Hænder, en fuldstændig indtørret Barneskikkelse, en Dreng med langt, lyst, krøllet Haar og iført en hvid kniplingskantet Kittel.

Johannes og Erik stod længe tavse og stirrede paa deres Fund; —

endelig gik Erik nærmere hen mod Nichen og hviskede: »Se, der staaer noget skrevet!«

Det var rigtigt; paa et Brædt under Drengens Arm var der skrevet nogle store, usikre Bogstaver med Rødkridt; Resten af Kridtet laa ved Siden af. Men det var umuligt at læse, hvad der stod, uden at den lille knælende Skikkelse blev fjernet.

De to Venner blev nu enige om at hente Eriks Fader, og de forlod Rummet gansk sagte, som om det var en Kirke, og trak kun Døren halvt til efter sig; men den faldt knagende i af sig selv.

»Saadan er det vel gaaet for ham derinde,« sagde Johannes. »Hvordan han kom derned, i en god Hensigt eller kun af Nysgerighed, faar vi vel ikke at vide; men vi har da i alt Fald fundet den hvide Dreng. Hent du nu din Far, Erik, saa løber jeg ind og henter Kapellanen, for at han kan tage sig af Monstransen og Ciboriet.«

Eriks Fader sad ved sit Skrivebord, da Sønnen kom med sin mærkelige Fortælling, og han vilde først slet ikke tro paa de unge Menneskers Oplevelse. Men da Erik omstændeligt havde berettet alle Enkeltheder, rejste hans Fader sig dog og gik med ind i Kapellet, hvor Kapellanen og Johannes allerede var. Præsten tog en Rochet paa, og saa steg de fire sammen ned i den skjulte Hvælving, hvis Eksistens Slotsherren ikke havde anet. Den havde vel i Krigens Tid været brugt til Skjulested for Kostbarheder eller Vaaben, mente han, og saa var den blevet glemt, da Slottet flere Gange havde skiftet Ejer.

Nede i det lille Rum tog nu de unge Mænd den knælende Dreng, hvis Legeme Blypladerne paa Loft og Gulv havde bevaret for Forraadnelse, og lagde den lille, stive Skikkelse paa Gulvet. Og nu kunde man læse, hvad han i Mørket havde skrevet paa Træhylden; det var sin egen Gravskrift, han der besværligt havde kradset ned med Rødkridt. Den lød saaledes, gengivet paa moderne Sprog:

»Jeg, Michael Holzbauer, Slots-

var kommet, bragt Kalken og Monstransen ned i dette Skjul, som jeg havde fundet i Forvejen og ikke havde talt om til nogen. Jeg vilde skjule mig, til Svenskerne var borte. Men i Mørket slog jeg Døren i, saa at jeg blev indespærret her. Nu maa jeg dø. Naar bare ikke Svenskerne faar fat i det Allerhelligste, vil jeg gerne dø. Bed for mig, I, som finder mig. A. D. 1627. Paa Christi Legems Fest.

Kridtet har jeg taget fra Læreren. Tilgiv mig.«

Det var ikke noget let Arbejde at finde ud af denne Indskrift. Men da det endelig var lykkedes, knælede Slotsherren ned ved Siden af den, der i 270 Aar havde vogtet Kristi Legeme.

»Hr. Pastor, vil De nu bære Monstransen op i Kapellet,« sagde han endelig. »Dens Vogter vil vi saa efter Helligdagene give en højtidelig Begravelse.«

»Det var altsaa det, den hvide Dreng vilde — og ingen forstod ham, saa mange, mange Aar igennem! Den stakkels lille, modige Fyr!« sagde Erik bevæget og klappede de indtørrede folde Hænder. »Nu viser han sig aldrig mere og skræmmer laabelige Mennesker!«

»Nej, nu kommer han aldrig mere,« svarede Kapellanen, der ogsaa var dybt rørt, »for nu har han udført det, som var hans Opgave: at bringe det helligste Sakramente tilbage til Tabernaklet. Derfor har han vist sig ikke for at bede om en Grav; thi han havde jo en Grav, som ikke den mægtigste Fyrste har Mage til: ved Foden af Monstransen.«

Efter Jul blev den hvide Dreng begravet i Slotsbeboernes Familiegravsted, og Kapellanen holdt en Tale, hvori han skildrede hans Død foran det reddede Sakramente. Paa Kisten blev der anbragt en Plade, hvorpaa de Ord var indgraveret, som han selv i Kældrens Mørke havde kradset ned paa Træpladen.

I en gammel Bog om Slottets Historie fandt man en udførlig Beskrivelse af Svenskernes Overfald paa Borgen, og der stod ogsaa Michael Holzbauer nævnt iblandt dem, som Svenskerne

formentes at have slået med. »De medførte vel Drengen som

værende nyttig til mangen Slags Tjeneste,« stod der.

Katolikker ved engelske Universiteter

af A. C. F. Beales

FORTSAT FRA SIDSTE UGE

Der er nu et katolsk Kollegium i Oxford — Jesuitternes Hus, Campion Hall. I samme By har ogsaa Dominikanerne deres Hus, Blackfriars. Intet af disse er et Kollegium for læge Studenter i almindelig Forstand, men Lærerstaben bestaar begge Steder af Mænd, der giver Universitetets Forelæsninger, d. v. s. Forelæsningsrækker, som i Mod sætning til »Kollegiernes« Forelæsninger staaar aabne for alle Universitetets Medlemmer.

Hidtil er Oxford den eneste engelske Universitetsby, der kan opvise saa fuldstændig en Forbindelse mellem de katolske og verdslige Strømninger i Folkets akademiske Liv. Og katolsk Filosofi og Lærdom udstraalet fra Oxford gennem Forelæsninger af Mand som Pater d'Arcy S. J. og Pater Gervase Mathew O. P.

Dette er een Maade, hvorpaa katolsk Kultur paavirker Englands nationale Liv. Den ses ogsaa i Christopher Dawsons Bøger, der er et Resultat af hans Udnævnelse til Lektor i Kulturhistorie ved University College i Exeter. Den anden Side af Billedet er de katolske Studenter, der bor ved alle de tyve Universiteter og Universitets Kollegier i Storbritannien, og som møder deres Kammerater paa lige Fod paa samme Arbejdsplads og fra deres højere Studier gaar lige over i Nationens embedsmæssige og akademiske Liv.

En saadan Udvikling har krævet omhyggelig Gennemtænkning og klart omskrevne Forsigtighedsregler fra det engelske og walisiske Hierarkis Side. En katolsk Student, som vil tage til

et af Universiteterne, skal have biskoppelig Tilladelse. Under hans Studier behøver han aandelig og kulturel Hjælp gennem Medlemsskab af den katolske Forening ved hans Kollegium. Han har Brug for stadig Kontakt med den katolske Kapellan, og dette opnaas bedst, hvor der er en residerende Kapellan, og Katolikernes Fællesliv ved Universitetet kan samles omkring Kapellanen (saaledes i Oxford, Caubridge [Fisher House], London, Edinburgh og Glasgow).

Alt dette er utvivlsomt det næstbedste i Forhold til Idealet, at der findes et *katolsk Kollegium* ved hvert engelsk Universitet. Det er næppe heller helt betryggende, før der for katolske Studenter ved hvert eneste Universitet kan oprettes en fuldstændig Kursus i Grundrækken i Teologien og den kristne Filosofi. Men de sidste fyrretyve Aars Udvikling gør det dog klart, at Katolicismen i Storbritannien har gjort store Fremskridt udenfor den højere Uddannelses Verden.

Det ændrede Syn paa disse Ting har skabt Storbritanniens katolske Universitets Federation. Den blev stiftet lige efter Verdenskrig Nr. 1 som Led i Verdensbevægelsen Pax Romana. Dens to modige Pionerer var Professor Bullough og Pater Martindale S. J. Det er en Sammenslutning af katolske Studenter og Kandidater bygget op paa de forskellige katolske Foreninger ved de enkelte Universiteter. Der hvor den katolske Befolkningsstæthed er størst — i Nordengland og Glasgow — er den katolske Forening en Faktor,

man maa regne med i Universitetets Studenterliv; den kan være en virksom Surdejg. Andre Steder kan den endnu næppe være mere end en Gruppe, som kan øve et vist Pres.

Fra Begyndelse af Krig Nr. 2 er Federationens Konstitutioner blevet forbedret. Den har nu to selvstændige Grene i Newman Association (Kandidater) og Katolsk Studenter Union (Studenter), hver med sit eget Raad og egen Ledelse, lokalt forbundet ved de naturlige Maader, hvorpaa Kandidaterne kan opmuntre de yngre Kammerater og ved den stadige Strøm fra den ene Organisation over i den anden. Centralt er de forbundet ved de aarlige Generalmøder og de regionale Konferencer, der regelmæssigt afholdes hele Landet over.

Newman Association har udformet en Plan om at oprette Faggrupper, som allerede begynder at blomstre. Med Brændpunkt i London Hovedkvarteret i Hereford House er der en naturvidenskabelig Sektion, en Sektion for Socialkundskab, en for Pædagogik, en for Psykologi samt (vigtigst af alle under Krigen, da London mere end nogen- sinde blev en kosmopolitisk By) en international Sektion. Det er ikke svært at se de store Muligheder, der ligger i alt dette, naar man tænker paa det Ansvar, de akademiske Katolikker i alle de førende Nationer har i Ophængningssaarene efter Krigen.

Der har altsaa været en stadig Udvikling i det katolske Liv ved de engelske Universiteter. Katolikkerne er med i den folkelige Strøm med stor Styrke for at yde deres Bidrag som Medborgere. Deres aandelige Uddannelse er sikret. Og den katolske Universitets Federation, som Hierarkiet har anerkendt som en national Kraft, mobiliserer og koncentrerer en voksende engelsk Studenterskares aandelige og akademiske Kræfter.

A. C. F. Beales.

Hvad vi venter XVI

Hvornaar og hvor holdes Verdensdommen?

Om *Tidspunktet* for Verdensdommen kan vi kun sige, at det falder sammen med Dagen og Timen for Kristi Genkomst. Men denne er, som vi tidligere saa, ganske ubestemmelig for os. Vi ved dog saa meget, at Dommen finder Sted, naar Aartusinders bitre Strid mellem Tro og Vantro, som er Verdenshistoriens egentlige Hovedemne, er endt; naar Antikrists Magt er brudt og knust; naar Guds Folk er frelst, d. v. s. naar alle de, som skal faa deres Plads i Guds evige Rige, har bestaaet deres Troskabsprøve. Først da foretager den evige Dommer Adskillelsen mellem det gode og onde og gengælder enhver efter hans Gerninger.

Hvor længe Domsforhandlingen varer, kan vi heller ikke sige. Men saa meget er dog klart, at der ikke ligger al den lange Tid mellem Undersøgelsens Begyndelse og Fuldbyrdelsen af Dommerens Kendelse, som der vilde være nødvendig, hvis det drejede sig om menneskelige Dommere. Da vore hellige Bøger tier om dette Spørgsmaal, maa vi nøjes med Formodninger. Lad os da sige saaledes. Det er sandsynligt, at Dommen tager nogen, men ikke ret megen Tid.

Hvad faar vi at vide om *Stedet*, hvor Historiens største Drama skal foregaa? Een Ting er nøjagtigt bestemt i det Nye Testamente: nemlig at Kristus vender tilbage til vor Jord. Da vor Herres Apostle paa Himmelfartsdag stod og stirrede fra Oliebjerget op imod Himlen, medens Herren for bort, sagde to Engle til dem: »Denne Jesus, som er optaget fra jer til Himlen, han skal komme igen paa samme Maade, som I har set ham fare til Himlen«. (Apg. 1, 11) »Han kommer i Skyerne, og alles Øjne skal se ham, ogsaa deres, som har gennemstunget ham, og alle Jordens Stammer

skal jamre ved hans Komme.« siger Johannes i sin Aaabenbaring (1, 7.) Af den Slags findes der mange Steder i det Nye Testamente.

Men i hvilken Verdensdel, i hvilket Land vil vor Herre komme til Syne og holde Dom? Paa dette Spørgsmaal giver de apostoliske Skrifter ikke noget Svar. Derimod eksisterer der en ældgammel Tradition, som i Henhold til Profeten Joels Spaadom (3, 2 og 12.) hævder, at det bliver Josafat Dal, der ligger mellem Oliebjerget og Jerusalem. »Se, jeg samler alle Hedningefolk og fører dem ned i Josafat Dal. Der vil jeg holde Rettergang.« »Hedningefolkene skal vækkes op og drage til Josafat Dal. Thi der vil jeg sidde til Doms over alle Hedningefolkene vidensom.« I denne Profeti over Israels Fjender saa vore Forfædrene et Forbillede paa det store Opgørs Dag, naar hele Verdens Høst er moden og Persekarrene løber over Folkenes Ondskab. Hvad denne Tradition siger, er sikkert muligt, og man kan vist heller ikke med Føje nægte, at den har Sandsynligheden for sig, naar man husker, hvorledes Gud plejer at forberede alting lige til de sidste Enkeltheder og at udtale sig om Fremtidens store Begivenheder snart aabenlyst, snart i Billeder og Lignelser. I »Opgørets Dal« skal altsaa Skarer paa Skarer samle sig, naar Herrens Dag er nær, naar Himlen og Jorden skælver og Sol og Maane sortner, og Stjernerne mister deres Glans; naar Herren løfter sin Røst fra Jerusalem, og hans Stemme lyder som en Løves Brøl fra Sion. Dertil svarer saa ogsaa udmærket den Kendsergning, at Apostlene fik Løfte om Herrens Genkomst paa Oliebjerget, som skilles fra Byen Jerusalem netop ved den Del af Kedron Dal, der hedder Josafat Dal.

Her altsaa er det, at Gud vil vise hele sin Magt ved at stævne alle Mennesker for sin Domstol. Her vil han afsløre alle Menneskers moralske Værd og kundgøre det for hele Verden. Her vil han aabenbare sin Godhed, Langmodighed og Barmhertighed, som kun har gjort godt i Slægtens Historie og opbudt alt for at føre alle dem, der selv ogsaa vilde, til Ære og Salighed. Her vil ogsaa alle erkende Guds Visdom, som forudsaa alting lige til de sidste Enkeltheder og forudbestemte dem til vor Frelse. Her vil de beundre Guds Hellighed, som kun kan elske det, der er helligt, og fordi det er helligt, og som maa bortstøde fra sig alt, hvad der ikke er helligt. Men frem for alt vil her Guds Retfærdighed fejre sin store Triumf. Den gengælder alt, ogsaa de mindste Ting efter Forligneste, den gør Ende paa og

udjævner alle Misforhold mellem et Menneskes indre Værd og dets ydre Velfærd og Lykke. Paa denne Maade skal Josafat Dal, Opgørets Dal, blive Skuepladsen for den mest storslaaede Hyldest, som vi Skabninger kan berede vor højeste Herre og evige Maal.

Er vi nu naaet til Vejs Ende efter den lange Ventetid gennem Skriftens Lære om, hvad vi har at vente? Paa dette Spørgsmaal kan vi svare: Næsten, men ikke helt. Guds Aabenbaring taler nemlig endnu om to Ting, der ligger i Fremtiden, nemlig om en ny Himmel og en ny Jord, og saa om det Øjeblik, da Kristus vor Konge vil overgive Herredømmet til sin himmelske Fader. Det er nu det, der endnu trænger til en Klarlæggelse, og som skal behandles i de følgende Artikler.

F. K.

URBI ET ORBI

Czechoslovakiet

Der hersker i Øjeblikket en alvorlig Præstemangel i Czechoslovakiet, siden alle tyske Gejstlige er blevet udvist af Landet. En anden Vanskelighed er yderligere kommet til, idet en gammel Lovparagraf, som forbyder »Misbrug af Prædikestolen«, er blevet tillempet nutidige Forhold. Meningen hermed synes at være den, at gøre det umuligt for Præsterne at advare de troende mod den kommunistiske Fare. Flere Præster, som i deres Prædikener har talt mod Kommunismen, er blevet stillet under Anklage, og enkelte allerede dømt. Paa denne Maade kan enhver Form for Modaktion fra katolsk Side mod Udbredelsen af antikristne Idéer og Tendenser effektivt forhindres.

Tyskland

Blandt de katolske Institutioner i Tyskland, som atter har optaget deres Virksomhed, er ogsaa Benediktinerens internationalt berømte Skole i Ettal i Sydbayern (Billedet nedenfor). Klostret er grundlagt af Ludvig af Bayern i 1330. I 17. Aarhundrede oprettede Benediktinerne et Ridderakademi, der senere afløstes af et humanistisk Gymnasium, som i Tidens Løb har vundet Verdensry. Under Nazivældet maatte Ettal dele Skæbne med de øvrige katolske Skoler i Tyskland, men er nu atter i Gang med smaa tre Hundrede Elever. Klosteret og Gymnasiet ledes af den fremragende Abbed Dr. Angelus Kupfer OSB.

Sct. Knud Lavards Kirke i Lyngby

Kapellet i Kongens Lyngby har længe været alt for lille til den stadig voksende Menighed og der synes nu at være Mulighed for snart at kunne komme i Gang med at rejse den længe

savnede Sct. Knud Lavards Kirke. Den kommer til at ligge paa Hjørnet af Lyngbygaardsvej og Toftebæksvej — umiddelbart op til Gammel Kongens Lyngby. Forvaltningsraadet i Sct. Knud Lavards Menighed har netop udsendt en Brochure med Byggeplanerne og vi skal i næste Uge vende tilbage til Emnet.

MORGENSOL

(fortsat fra Forsiden)

Under Andagten i Eftermiddags saa jeg en fire Aars Pige knæle ved Siden af sin Far. Ufravendt saa hun op til Altret. Hendes smaabitte Hænder var sammenlagte, hendes store Øjne var saa alvorlige i Modsætning til de sprælske, gule Krøller, der tittede frem under Huen. Sang og Musik lod hun gaa hen over sig. ... Saa gjorde hun et Kniks udenfor Bænken, bød sin Far Vievand og slog Kors for sig. Derpaa spadserede de sammen hjem til Mor og lille Søster ...

Da faldt det mig pludselig ind, at Gartneren endnu var mig et Svar skyldig. »Tja« — havde han sagt og havde bakket paa sin Pibe. ... S. W.

Øm Kloster, paa Latin *cara insula*, er Datter af Cistercienserklosteret Vitskøl ved Vesthimmerlands Limfjordskyst. — Herfra var et Samfund af Munkke og Lægbrødre med en Abbed draget ud i 1165 for at stifte et nyt Kloster — først i Sminge, nær Silkeborg, saa i Venge og derefter paa den lille Kalvø i Skanderborg Sø. Intet af disse Steder var tilfredsstillende. — Først da de i 1172 slog sig ned i Øm mellem Mossø og Gudensø, fandt de et Sted, der egnede sig for dem, en lav, delvis sumpet Dal, saaledes som det var Cistercienserskik, en Dal med skovklædt Højland i Vest som Læ for Vinden, med Enge og Marker til Kvægavl og Agerbrug og med to fiskerige Søer i umiddelbar Nærhed.

I Øm opførte de deres Kirke og Kloster i sidste Fjerdedel af 12. Aarhundrede. Støttet af Aarhusbispem Svend gennem de første vanskelige Aartier trivedes Klosteret, og under dygtige Abbeders Styrelse voksede Munkesamfundet i den følgende Tid, indtil Klosterbygningerne omkring 1240 var blevet for smaa til at rumme de mange Munke og Lægbrødre. I 1240-erne og 50-erne byggede de saa et nyt Kirke- og Klosteranlæg, der be-

stod, indtil det blev nedbrudt i 1561 af Frederik II, som anvendte Bygningsmaterialerne til Opførelsen af Skanderborg Slot.

Mest kendt er Øm jo ved den Krønike — *exordium carae insulae* —, der er skrevet i Klosteret og bevaret i Originalhaandskrift. Krøniken beretter om Klosterets Opstaen og Flytning fra Sted til Sted. Den tegner et levende Billede af Begivenheder indenfor Klostermurene og Karakteristikker af Klosters Abbeder i dets første Aar-

„Cara in ØM KL

↑ Øm Klostrerruin, set fra Øst.

hundrede, mellem dem den berømte Gunner, der i 1222 blev Biskop i Viborg. Mens et selvstændigt Skrift, der ogsaa er forfattet i Øm, giver en livfuld Skildring af Biskop Gunner, fortæller selve Klosterkrøniken udførligt om Biskop Svend og alle hans Velgerninger over for Klostrer og Munkesamfundet.

Selvom Krøniken ikke gør Rede for Klosteranlægget, nævnes dog gentagne Gange baade Kirke og Kloster i Forbindelse med Begivenheder indenfor Murene — ganske vist kun kort og knapt, men vi faar dog nyttige Vink til Forstaaelse af Klosters Bygningshistorie. Tre Gange berettes der om Gravlæggelse af fremtrædende Mænd, der var knyttet til Klostrer eller stod det nær. Første Gang, da Biskop Svend i 1191 fik sin Grav foran Højalteret i Kirken, det vil sige Øm Klosters første Kirke. Anden Gang, da Abbed Michael i 1246 blev begravet i den ny Ka-

Tekst

C. M. SCHMIDT

Foto

NATIONALMUSEET

← Abbed Michaels Grav i Kapitelsalen. Ved Gravens Nordsideses et Søjlefundament.

sula“ OSTER

stercienser-
uinen midt i
llands Hjerte

Udsigt over Kirkens vestre Parti.
I Baggrunden Mossø.

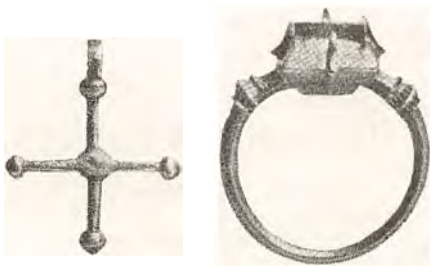
pitelsal, nemlig Kapitelsalen i det Kloster, der omkring Midten af 13. Aarhundrede afløste det ældre. Tredie Gang, da Aarhusbisp Peder Elafsen — ogsaa i 1246 — blev gravlagt foran et Alter i den ny Kirke. Hverken Kirke eller Kloster var færdigbyggede dette Aar. I Klosterkrøniken hører vi, at Munkesamfundet først i 1256 flyttede over i den ny Klosterbygning, og endelig at den ny Kirkes Højkor blev indviet saa sent som i 1257.

Indtil hen mod Slutningen af 19. Aarhundrede var der aldrig blevet foretaget nogen arkæologisk Undersøgelse i Øm. Men efter at Nationalmuseet i 1895, gennem Prøvegravninger i Øms Moderkloster Vitskøl, havde konstateret, at der af dette Klosters Kirke var bevaret rige arkitektoniske Partier, paabegynd

▲ Biskop Svends Grav (set fra Syd).

← Biskop Svends Ligsten.

▲ Sølvkors og Bispering fundet i Biskop Svends Grav.

te Museets Direktør, Dr. phil. Henry Petersen, næste Aar en lignende Gravning i den lille Landsby Emborg, der ligger paa det gamle Øm Klosters Grund, i Forventning om, at en Udgravning af Kirken i Vitskøls Datterkloster vilde give ligesaa rig en Høst. Det blev en Skuffelse. Paa Baggrund af den rige Kirkeruin i Vitskøl var de Fundamenter med spredte, sparsomme Murrester, der fremdroges i Øm, et alt for fattigt Resultat til, at man, med de til Raadighed staaende Midler, kunde fortsætte Gravningen. — Øm Kloster havde i mange Aar været et Stenbrud. Aar efter Aar var her gravet Sten til Bygningsbrug og Mun-

(Fortsættes Side 427)

Et Par Spørgsmaal en Sommeraften

Ind imellem -

De sad oppe paa Høje Sandbjerg den lune og lyse Sankt Hans Aften. Baalene begyndte at flemme op paa Strækningen langs Kysten. Øvre i Sverige brændte de ogsaa Glædesblus. Niels og Gerd sad lidt afsides fra de andre unge; de havde altid saa meget at drøfte, naar de var ude paa Tur. Niels var Katolik, Gerd bare voldsomt nysgerrig.

- Sig mig Niels, tog Gerd fat, -- sig mig dog, hvori det kan ligge, at de kristne Partier i Udlandet er gaaet saa stærkt frem under Valgene i dette Aar?

-- Tænk, er det, gav Niels lidt lad igen, idet han rakte sig i det nyslaaede Hø.

-- Ja, se blot til Katolikkernes Valgsejr i Frankrig, fortsatte Gerd en Kende utaalmodig. Se paa Valgresultaterne i Italien, Østrig, Belgien, Tyskland, til Dels den katolske Kirkes Stilling i Amerika og Missionslandene. Kina f. Eks. har faaet sin Kardinal, Landet er blevet inddelt i 20 Kirkeprovinser med 4 Millioner Katolikker.

Hvad kan mon være Grunden til al den Fremgang, hvor man efter de ødelæggende Krigsaar skulde vente Kirkens Tilbagegang eller Udslættelse? --

Tja, drævede Niels, idet han gullede paa et Græsstraa. -- Man siger jo ofte, at det er Kirkens Herskersyge; det er idel Magtstræb og Præstevælde. Men i et Land som Tyskland, hvor Præsterne i stort Tal har siddet i Koncentrationslejre, har de vel været lovlig forhindret i at udbrede Præstevældet.

Jeg læste forleden en Udtalelse af en tidligere Justitsminister; den kan maaske give dig Svar paa dit Spørgsmaal. Den lød omtrent: I de forløbne 12 Aar har vi oplevet, hvordan Aandsmagter som Universiteter og Videnskab, Dønstole og Retspleje, politiske Verdensanskuelser og Partier brød sammen stillet over for Tyranniet.

Kun een Aandsmagt holdt Stand: Kristendommen og Kirken. Denne

Oplevelse har gjort et dybt Indtryk paa Folket. Den religiøse Tro har faaet nyt Liv, Ærefrygt for og Længsel efter Troen er vaaget blandt Folkelagene.

Her har du maaske en beskedent Forklaring paa dit Spørgsmaal, Gerd.

... Der blev et Øjeblik Pause, hvor de unge fulgte de ildsprudende Raketters Eksplosioner.

Da de sidste Raketter var døet hen, tog Gerd fat igen.

-- Kan du saa sige mig præcist, hvorfor Kirken var saa afgjort en Modstander af Nazismen?

Niels rejste sig paa Albuerne og smilede lunt til Gerd.

-- Hør Gerd, du ved da godt, at det er fint Latin, at Kirken gik i intimt Samarbejde med Nazismen. Den velsignede Hitlers Arbejde, den er jo helt igennem fascistisk inficeret.

-- Vrøvl afbrød Gerd, lad mig faa et sagligt Svar paa et sagligt Spørgsmaal; lad mig være fri for den Slags Løgnehistorier, som er produceret af Firmaet Gøbbels Arvtagere.

-- Naa, ja, hvis du ikke gider tro paa den Forklaring, jeg stak dig, kan jeg kun tænke mig, at Kirken var saa afgjort mod Nazismen, fordi den satte sig i Guds Sted. Ethvert totalitært System, der gør Stat, Folk, Samfund eller Industri til Menneskelivets højeste Instans, til en Guldkalv, hvorom alle Statsindivider har at danse, ethvert hedsystem maa Kirken fordømme og bekæmpe.

Duggen begyndte at falde; Gerd havde endnu mange Spørgsmaal, men Niels gad ikke mere. Han vilde hjem, inden det begyndte at blive koldt. Saa kørte de.

Gammeldags Bordbøn

Bonden Jørn var paa Besøg i Købstaden. Han var budt til Middag i Købmandsgaarden.

Nejda, sikken Pynt, udbrod Jørn, da han saa det veldækkede Bord.

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

Men før han satte sig til Bord, foldede han sine Hænder og bad en stillfærdig Bordbøn.

Der var nogen, der trak paa Smilebaandet over den enfoldige Bondes Adfærd. En af Gæsterne spurgte drillende den gammeldags Bonde: -- Hør, Jørn, beder I alle saadan noget Bordbøn ude hos jer paa Landet? --

Tja, lød det lidt drævende fra Bonden. Paa vor Gaard har vi et Par Stykker, der ikke gør det. Ellers beder vi da alle en kort Bøn, før vi gaar til Bord.

Naa, sagde den drillesyge Bymand. Hvem er saa det, der ikke be'r Bordbøn paa jer Gaard? Formodentlig nogle ugudelige Landliggere fra Staden? --

Aah nej, saamænd, svarede Bonden frimodigt. Det er bare vore to Svin ude i Svinestien.

-- Det blev en munter Middag.

K. U. K. København.

Kan du huske sidste Aars fornuøjelige Timer ved Rungsted Kyst? Hvis du ikke var med i Fjor, kan du indhente det forsømte i Aar, da vi atter starter til Rungsted den 7. Juli for at muntre os i Øresunds blaa Bølger.

Vi starter som sædvanligt fra Stenosgade efter Messen Kl. 8,30. Husk Badetøj, Madpakke, Lappegrejer og Lygte.

Den 17. ds. genoptager Klubben sine berømte Aftenture, idet vi tager et lille Svip til Herlev Kro.

Startsted: Stenosgade Kl. 19,00 pr.

Turen til Køge holdes i Lighed med foregaaende Aar Søndag den 21. Juli.

Vi starter fra Toftegaardsplads Kl. 7,30 pr., saa vi kan naa Messen Kl. 10,15.

Medbring Mad til hele Dagen og eventuelt Badetøj.

Nærmere i næste Uge.

K. U. K. Amager.

Søndag d. 7. Juli arrangerer Klubben Tur til Herthadalen og Allerslev. Vi mødes Kl. 11,30 paa Hovedbanegaarden (under Uret i Afgangshallen). Vi medbringer Madpakke til hele Dagen. -- Vel mødt!

Religion og Siddepladser

En varm Sommerdag blev Religionstimen holdt i det fri. Drengene var glade og tog Plads, hvor de bedst kunde; nogle af dem lagde sig i Græsset. Da Læreren nu i Løbet af Timen spurgte lille Frants: »Hvorfor er du paa Jorden?« svarede han: »Fordi vi ikke har Bænke nok herude«.

Katolsk Klub

Efter Plenarmødet d. 15. Maj bestaar Præsidiel af følgende Medlemmer:

Præsident: Tandlæge Niels Stouge c.m.d.

Vicepræsident: Fuldmægtig H. Normann Friis.

Sekretær: Banksekretær Carl Bruun.

Kasserer: Havariekspert A. Prüsser.

Det katolske Israelsgilde

Messe læses for Jødernes Omvendelse i Sakramentskirken Lørdag den 6. Juli Kl. 8.

700.000 Smørmærker

og 450.000 Sukkermærker fik Danmarks Ungdoms Europahjælp ved sin Indsamling af Rationeringsmærker her i Foraaret til de nødlidende Lande i Europa!

I de forløbne Uger har vi her i Ugebladet appelleret til Læsere om at betænke vore katolske Ferieinstitutioner med Mærker. — Feriebørn har som bekendt en fortrinlig Appetit, og den normale Ration slaar ikke til. Imidlertid har vi nu faaet tilstrækkelig med Mærker til Brød og Gryn — men mon der ikke skulde være en eller anden, der — trods alt — vilde være i Stand til at afse et Smør eller Sukkermærke? Det er nemlig her, det kniber!

Ugebladets Redaktion tager til Stadighed med Tak imod saadanne Mærker til videre Fordeling blandt vore Feriehjem, og Adressen er:

»Katolsk Ugeblad«s Redaktion, Nørrebrogade 27 C. København N.

„Cara insula —“

(fortsat fra Midtersiden)

kestensbrokker til Vejmateriale. Sandvejene var røde af Teglstensskærver fra Klostertomten.

Den historiske Tomt var udstykket i Smaalodder, fordelt paa mange Hænder. Da imidlertid Ejeren af en af disse Lodder i 1910 fandt en muret Grav, anmeldtes det til Nationalmuseet, og i Oktober samme Aar blev den undersøgt af Direktør, Dr. phil. M. Mackeprang og Forfatteren til disse Linier. Det var en efter-romansk Grav; men næste Aar undersøgte jeg en muret romansk Grav, der nu var gravet frem. Begge Grave fremdroges i et ubebygget og udyrket Jordstykke, hvor der fandtes Fundament- og Murrester. -- Det viste sig at udgøre et Stykke af selve Kirketomten.

Samme Aar, 1911, greb Historisk Samfund for Aarhus Stift ind og købte det nævnte Areal, til Trods for at det fra mange Sider fraraadedes, da der kun syntes at være yderst sparsomme Murrester tilbage, og det nystiftede Samfunds Midler var meget beskedne. Men herved muliggjorde Historisk Samfund et frugtbart Samarbejde med Nationalmuseet, der med Undtagelse af de første Par Aar har bestøttet de mange Gravninger lige til 1941.

Det var kun et Brudstykke af Kirketomten, der blev købt i 1911. Men med Aars Mellemrum, saa snart der frembød sig en Mulighed for Køb, blev Huse, Haver og

Marklodder, der skjulte Dele af Kirke- og Klosterruinerne, erhvervede. Ofte varede det en længere Aarrække. Gentagne Gange lykkedes det kun efter Ejers Død; men altid var Historisk Samfund rede. Den drivende Kraft var Bibliotekar Ejler Haugsted i Aarhus, der fra Samfundets Stiftelse i 1908 havde været Medlem af dets Bestyrelse, siden 1916 dennes Formand. Naar Samfundet ikke selv havde Midler, skaffede han dem gennem Venner og Velyndere. Mange Tusinde er i Aarenes Løb ofret af Fonds og, i væsentlig Grad, af interesserede private, saaledes at vi kunde nedbryde Huse og bortkøre utallige Læs Jord og Fyld, der dækkede Ruinerne. Og som den, der gennem Aarene har ledet Arbejdet, føler jeg Trang til at bringe en Tak til alle, der i den forløbne Tid har ydet Hjælp og Støtte. -- Endelig oprandt i 1941 det Øjeblik, da det lykkedes at erhverve de vigtigste Jordstykker og Huse, som skjulte Dele af Klosterkirken, netop de allervigtigste Partier: Korsfløjens Østkapeller og Højkoret. Arbejds- og Socialministeriet bevilgede Midler til at arbejdsledige kunde bryde Husene ned og fjerne Overjorden, hvorefter den arkæologiske Undersøgelse af de nævnte, betydningsfulde Dele af Kirken blev gennemført med økonomisk Støtte af Nationalmuseets mangeaarige Ven Dr. V. Eilschou-Holm.

Gravningerne i Øm har fastslaaet Pladsen for *det yngre Kirke- og Klosterkompleks*. Hele Kirken er fremdraget, og selv om kun den er bevaret i Fundamentet og ube-

Øm-Stævnets Program

Lørdag den 13. Juli

Aften: Lejrbaal ved Gudensø.

Søndag den 14. Juli

Kl. 7,30: Stille Messe.

Derefter Morgenkaffe. Kan købes i Konditoriet, hvor Morgenmaaltid, bestaaende af Kaffe med 2 Stk. Franskbrød og 1 Stk. Kringle, koster Kl. 1,30, Betj. incl. (+ Smørmærker: 10 gr.!)

Kl. 10,30 *celebrerer Hs. Excellence Biskoppen Prælatmesse.*

Kl. 12,00 spises Frokost (medbragt).

Kl. 14,30 Friluftsmøde ved Gudensø.

Den tidligere Horsensdreng *Pater Brunicardi* taler om »Kirken og Fremtiden«, og Bogholder *Svend Kirkegaard*, Aalborg, om »Danmarks Ungdom — Danmarks Kirke«. Hvis Forholdene, særlig Vejret, tillader det, følger herefter et lille Friluftsspil: Ved Lejrbaalet i Øm.

Iøvrigt Fællessang og Ordet frit.

Festtegn à 1 Kr. faas paa Stedet samt i div. Præstegaarde. Foruden Adgang til Stævnet giver det Ret til at bese Klostermuseet til halv Pris (50 Øre).

tydelige Murrester, kan man nu paa Stedet se Kirkepladsen i sin Helhed ligge fremme: en treskibet Korskirke med stærkt fremspringende Korsarme og med et i Øst lige-afsluttet Kor; ved hver af Korsarmene ses to Kapeller paa Østsiden og et enkelt Kapel i Vest. Alle Kapeller er som Højkoret retlinet afsluttede.

Ogsaa de egentlige Klosterbygninger er i alle Hovedtræk konstaterede, og betydelige Partier ligger nu synlige, væsentlig dog kun i Fundamenter.

Klostret bestaar af to Klostergaarde, en nordre og en søndre, skilte ved en gammel Vej, der fra Øst til Vest er gaaet tværs igennem Klosterterrainet og har været omgivet paa hver Side af en Mur, der begrænsede Vejen mod de to Klostergaarde. Baade gennem Øst- og Vestfløj var der en Gennemgangs-port. — Nordre Klostergaard har haft Korsgang langs Nord-, Øst- og Sydsiden, en Korsgang med aabne Arkader mod Fratergården. Som altid var østre Klosterfløj næst efter Kirken den vigtigste af Bygningerne og rummede nordligst Sakristiet, Bogstuen og Kapitelsalen, mens Vestfløjen har huset Lægbrødrene, utvivlsomt ogsaa Forraadsælderen. Mærkeligt nok havde nordre Klostergaard ingen Sydfløj, den Fløj i hvilken Munkenes Spisesal ellers altid plejede at være, men fra Klosterkroniken ved vi, at det ældre Klosters Sovesal var indrettet til Spisesal for dem. — Vestfløjens Fortsættelse i søndre Klostergaard indeholdt Køkken, Bagerovn, nogle Forraadsrum m., og i denne Klostergaards Sydfløj var der to Spisesale, den største og østligste vistnok for Klostrets Gæster, den vestre antageligt for Lægbrødrene.

Bygningsdetaller fundne i Øm viser nært Slægtskab for nogle Vedkommende med Moderklostret i Vitskøl, for andre med det sønderjydske Cistercienserkloster i Løgum — Kirkerne i Løgum og Øm var omtrent lige store. Begge fik som Vitskøl et uforholdsmæssigt kort Skib, hvad der ogsaa gælder de Cistercienserkirker i Udlandet, der ligesom de tre jyske blev fuldført efter Midten af 13. Aarhundrede, da Munke og Antallet af Lægbrødre i Ordenens Klostre var betydeligt formindskede. Derfor var der ikke Brug for det lange Kirkeskib. Men naar Skibet i Øm var usædvanlig kort (betydelig kortere end i Løgum), skyldes det sikkert i nogen Grad Klostrets økonomiske Forhold, der utvivlsomt er blevet meget forringede ved de Forfølgelser og Plagerier, som Munkene led under, og som begyndte allerede kort før Midten af 13. Aarhundrede.

Saaledes led Øm Kloster under Stridighederne mellem Erik Plovpenning og hans Broder Abel. Klo-

strets Gods blev plyndret, dets Korn blev røvet, en af dets Gaarde helt lagt øde. Da Hertug Abel havde afbrændt Nonneklostret i Gammel-Vissing vest for Mossø, saa Munkene i Øm sig truet. En Kanal, som de tidligere havde gravet fra Mossø til Gudensø umiddelbart langs Klostrets Vestsida, spærrede de for at undgaa, at Abels Folk skulde kunne sejle helt ind til Klostret.

Denne Kanal er ved Gravning genfundet, og desuden en lignende østligere Kanal, der løber langs

med, men i nogen Afstand fra Klostrets Østsida. Klosterkomplekset laa saaledes paa en Ø — »den kære Ø«, »cara insula« — hvis Bredde mellem Kanalerne var c. 105 Meter. Og her, mellem Kanalerne, laa ikke blot det yngre Kloster. Men det kan skønnes, at ogsaa det ældre Klosterkomplekset fra 12. Aarhundrede, har ligget paa denne Plads.

(Efter »Fra Nationalmuseets Arbejdsmark 1942«: C. M. Smidt: Øm Kloster og dets Grave).

„Katolsk Ugeblads“ Feuilleton:

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(5)

Sommeren var rigtig kommet til Egnen. Den isnende Vind fra Alperne var helt holdt op med at ruske og hvine i Vebenden paa Klostrets Mure. Den straalende Sol skinnede Dagen lang fra en skyfri Himmel. Fra sin Seng kunde den Syge se de sneklædte Bjergtoppe glitre og glinse i det stærke Lys.

En Dag kom en mærkelig Vogn, en Slags Lænestol paa Hjul, til Klostret. Det var en Ambulance, og allerede Dagen efter laa Krøblingen i den ude i Haven. Fra den Dag fik han Lov til at tilbringe Tiden udendørs.

Klosterhaven var vidunderlig smuk. Der var Blomster i dejlige Farver, som stod saa smukt imod de store grønne Plæner. Træerne var plantet i Grupper af Hensyn til den stærke Blæst. Og naar den unge Mand laa i deres Skygge, kunde han se langt bort, se, hvorledes de græsklædte Skraaninger veg for store grønne Enge, og disse igen blev afløst af store graa Klippeegne, og langt, langt borte saa han Italiens fjerne Land dukke frem af Disen.

Det var her, Br. Anselm en Morgenstund sad og læste højt for sin Patient. Det var en dejlig Morgen. Insekterne summede og brunmede fra Blomst til Blomst, og en lille bitte Flod i Nærheden banede sig piblende og klukkende Vej nedad, over Smaasten og Klippekanter. Smaafluglene kvidrede af Hjertens Lyst i det varme Solskin.

Br. Anselm mærkede med eet, at han læste for døve Øren, saa han holdt inde et Øjeblik. Det fik den Syge til at vaagne op af sine Drømmerier.

»Aah, undskyld! Jeg er da ogsaa forfærdelig ubehøvlet. Men jeg var altsaa kommet til at spekulere over noget.«

Præsten lukkede Bogen og saa paa sin unge Patient. Han lagde Mærke til, at han helt havde forandret Udseende. Han var barberet, og hans Haar var glat og velbørstet. I den første Tid havde han absolut ingen Interesse haft for sit Udseende. Men nu var den altsaa kommet igen. Han var et særdeles smukt Menneske at se paa.

»Maa jeg — inaa jeg fortælle Dem noget?«

»Ja, ja; kør bare løs!«
Krøblingen overvejede lidt; saa begyndte han:

»Naa; for det første, saa er der det, at De jo maa have syntes, at jeg var en rædsom ... «

»Tag og spring det over, hvad!«

»Ja, men jeg mener det altsaa!«

»Saa er det nok med det. Næste Punkt paa Dagsordenen!«

»Det er altsaa det, at jeg vil sige, at det er vældig pænt af Dem at... «

»Hold saa op med den Slags. Og sig saa, hvad det egentlig drejer sig om.«

Og saa sprang den Syge Indledningen over.

»Jeg er altsaa begyndt — det vil sige, jeg har i den sidste Tid forsøgt at tænke Sagerne igennem. Og saa har jeg opdaget, at det er til ingen Nytte at være fortvivlet eller at miste Forstanden. Lige straks syntes jeg jo, at alt var forbi for mig. Og selvfølgelig er det det ogsaa paa een Maade — jeg mener det ydre, rastløse Liv. Jeg føler mig stadigvæk saa forvirret og saa — rodløs. Det hele forekommer mig saa ondt, saa grusomt — «

»Jeg ved det; jeg forstaar Dem nok,« lød Præstens Svar.

»Og dog kan Livet ikke bare være ondt og grusomt. Alt dette« — han pegede rundt i Haven —

»det er jo dog vidunderlig smukt. Og De selv, De er jo heller ikke

ond og haard; De er, De er -- -- --
den syge maatte svælge -- »Jeg mener, at der er en Masse godt i Verden, en Masse Godhed og Skønhed. Men hvad jeg ikke kan forstaa, det er, hvorfor der ogsaa er saa megen hæsligt og ondt, saa megen Pine og Smerte tillige med. Det forekommer mig at være en stor Selvmodsigtelse.«

(Fortsættes)

Sommerens

Gudstjenesteliste

Søndagsmesse

København

St. Ansgars Kirke (Bredgade 64) 7; 8; 10
Jesu Hjerter Kirke (Stenosgade 4) 6; 7; 7½; 8½; 10
Sakraimentskirken (Nørrebrog. 27) 8; 10
St. Mariæ Kirke (Jens Jessensvej 7) 8; 10
St. Annæ Kirke (Sundby) 6; 8½; 10
St. Andreas Kirke (Ordrup) 7; 8; 10
St. Therese Kirke (Bernstorffsvej 54) 8½; 11
St. Antoni Kirke (Fr.sundsvej 225) 8; 11
St. Mikael's Kapel (Vandtaarnsvej 7) 9½
Den hellige Families Kapel (Valby Langgade 117 A) 7,30
Dragør (Øresundsallé 48) (7. Juli) 10
Hvidovre (Sct. Nikolaj Kapel, Strøbyvej 2) 9

Nordsjælland

Frederikssund (»Frs. Hotel«), Jernbanegade 15) (14. Juli) 9,30
Lyngby (Knud Lavardsvej) 7½; 8½; 10
Trørød (Prinsesse Margrethes Feriehjem) 8½

Øvrige Sjælland

Allerslev 6¾
Glostrup (Teknisk Skole) (2. og 4. Sønd. i Md.) 10,30
Gørlev (1. Sønd. Md.) 10
Holbæk (Kastanievej 17) 9½
— (Hospitalet) 7
Kalundborg (Lundemarken 15) (2. og 4. Sønd.) 10
Køge (Bjerggade 22) 8; 10¼
Ledreborg 9½
Roskilde (Frederiksborgg. 11) 6 (paa Hosp.); 8; 10
Skelskør (Banegaarden) (3. Sønd. i Md.) 10
Slagelse (Frederiksgade 7) 8; 10
Taastrup (Køgevej) (2. og 4. Sønd. i Md.) 8¾
(øvrige Søndage) 7½; 10

Lolland-Falster

Maribo (Ny Østergade 4) 9 (m. dansk Pr.); 10½ (m. polsk Pr.)
Nykøbing F. (Bispegade 12) 8; 9½ (m. dansk Pr.) 11 (m. polsk Pr.)

Fyn

Nyborg (Stella Maris, Vindingsvej) 7½; 10
Odense (St. Albani Torv) 8; 10
— (Hospitalet) 6

Jylland

Aalborg (Kastetvej 1) 6; 8; 10
Aarhus (Rymsgade) 7; 8; 10
Ebeltoft (Villa Pax) (21. Juli 9,15)
Fredericia (Sjællandsgade 50) 7; 9½
Grenaa. Sønd. 16. Juni og 18. Aug. Kl. 10
Horsens (Nørregade 19) 7½; 10
Odder (Holsteinsg. 29) (2. og 4. Sønd. i Md.) 10
Pindstrup (1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Randers (Thorsgade 22) Juli: 7; 10 (2. Sønd. dog 8; 11) August: 8; 10 (2. Sønd. dog 8; 11)
Ulstrup Mark. Sønd. 30. Juni Kl. 10
Silkeborg (Hostrupsgade 16) 7; 9

Vejle (Fjællegade 2) 7½; 10
Viborg (Ny Adresse: St. Leonisgade 12) 8; 10

St. Ansgars Sogn

Fredag 5. Juli Kl. 19½: Jesu Hjerter Andagt.

BOGNYT

Et Brev til Forlaget

En Kunde skriver følgende til os om Karl Adam: *Katolicismens inderste Væsen*, og vi offentliggør det med hans Tilladelse:

... Jeg har været Katolik i snart fem Aar, og selv om jeg i store Træk ved min Undervisning har forstaaet Troen, følte jeg, at der var mange Punkter, som var dunkle for mig; ubevidst er jeg gaaet udenom dem for ikke en skønne Dag at skulle staa Ansigt til Ansigt med noget, jeg anede vilde blive en Trosvanskelighed ... Jeg er klar over, efter at have læst Karl Adams Bog, at mit Kendskab til Katolicismen var overfladisk -- jeg har nu faaet et Indblik i Dybden af Kirkens Hemmelighed, Kristendommens inderste Hemmelighed, og det er med en underlig Følelse af Jubel, jeg forstaaer Rigtigheden af alt det, jeg før saa at sige blindt har accepteret som Kirkens Lære. Jeg ønsker at sige Forlaget Tak for Udgivelsen af denne Bog; den er uden Tvivl den vigtigste, der er blevet udgivet i mange Aar. Det er en Bog, som hvis den bliver tilstrækkelig kendt og udbredt vil medføre Hundreder af Konversioner i det intellektuelle Danmark.

S. M.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Juli:
7. S. 4. Søndag e. Pinse (666-56); 2. Bøn: St. Cyrillus og St. Methodius (911); 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
8. M. † St. Elisabeth, Dronning af Portugal (992); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
9. Ti. † Feria (666-56); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
10. O. † Syv h. Brødre samt St. Rufina og St. Secunda (993); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
11. T. † St. Pius I (994); 2., 3. og 4. Bøn som Onsdag; Apostlenes Præf. (524).
12. F. St. Johannes Gualbertus (994); 2. Bøn: St. Nabor og St. Felix, 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
13. L. † St. Anacleus (996); 2., 3. og 4. Bøn som Onsdag; Apostlenes Præf. (524).
14. S. 5. Søndag e. Pinse. (grøn)

Redaktionen i Sommerferien

Fra 23. Juni til 31. August er Redaktionenens Træffetid kun TORS-DAG Kl. 15-16 (ikke Mandag og Fredag). Redaktør Kiærulff træffes ikke før 1. August, og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777,

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Henvendelser angaaende Ekspedition af Katolsk Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K. Indbetaling af Abonnement kan dog stadig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Guardinis lille Bog

Vi har modtaget:

Paa Alsgades Skole, hvor de alilrede havde deres Internat, var det under dansk Bevogtning. — Men det var ikke noget rart Sted, og da der ikke var Eneceller, maatte der være op mod en Snes Mand paa samme Stue, som i Maanedsvist maatte overholde streng Tavshed.

Naar der kom helt nye Vagter, lagde de internerede sig afventende paa deres Madrasser og lod, som om intet interesserede dem, selv om de med stor Spænding imødesaa Tingenes Gang.

Engang ved et saadant Skifte kom en ny Vagt ind paa Stuen; han var høj og lys og gik rundt paa Stuen og saa paa dem alle. Ud for en af Køjerne standsede han et Sekund, lod en lille Bog falde ned

Katolsk vestre Kirkegaard

Gravsteder anlægges og vedligeholdes

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner
Mansasvej 14 · Telf. Valby 4175

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

INDBYDELSER

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardsvej 4 · C. 11.313

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

til Manden og gik videre uden at fortrække en Mine. — X laa stille, som om intet var sket, og først da den unge Vagt var ude af Stuen, tog han Bogen op og saa paa den.

Det var Guardinis lille Bog »Vor Herres og Frelasers Korsvej«; først laa X og saa paa Omslagstegningen af Tornekronen, saa læste han flygtigt i den, men inden han var færdig, læste han omhyggeligere og fordybede sig i Bogens Skønhed og den Trøst, der var at finde i den.

Var en af de andre paa Stuen ved at bukke under af Melankoli over det Pres, den knugende Tavshed lagde over dem, laante han

BOGHYLDEN

Nyhed!

G. Fessard: France, prends garde de perdre ta liberté. 320 Sider. 1946.

En ny Bog af Forfatteren til: France, prends garde de perdre ton ame. Premier cahier clandestin du témoignage chrétien.

Bestillinger modtages.

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 · Kjøbenhavn K
C. 2453 · Lokal 5 og 22

Holder De af Deres Bøger

bør De lade dem indbinde
Udsøgte Materialer
Rimelige Priser

Grønby's Bogbinderi

Kronprinsesse Sofiesvej 17
København F

Radio er en Tillidssag. · Henvend Dem trygt til

DAN HILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 · Bella 610

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorffsgade 34-38
Tlf. 778 - 728

Bogen og læste den om og om igen. Der var mange, der fik den læst, og ikke een af dem var Katolik, men der er ingen Tvivl om, at de følte en dyb Taknemmelighed mod den unge lyse Vagt, som uden Ord havde gjort saa meget godt.

De saa ham ikke mere og fik aldrig hans Navn at vide, men i Tankerne har de sendt ham mangen en taknemlig Tanke.

Da X var blevet løsladt, skaffede han sig et nyt Eksemplar af Bogen, -- det første var laant ud saa mange Gange, at det ikke kunde efterspores, -- og hjemkommen til sin By gik han ved første Lejlighed ind i den katolske Kirke og saa med Forstaaelse og Ærbødighed hen paa »Korsvejs-Reliefferne«. -- X har udtalt, at aldrig har nogen Andagtsbog gjort saadan Indtryk

paa ham, og at han af sit inderste Hjerte takker den unge Vagtpost, der i rette Øjeblik gav ham den Haandsrækning.

Den lille Andagtsbog har været til Glæde og Styrkelse for mange, og den bør i videste Omfang spredes til endnu flere, der igennem den vil kunne faa de største Værdier.
»Jens«.

<p>Aakirkeby</p>	<p>Andr. Ipsen Slagterforretning Telefon 132 Lev t. de kat. Institutioner</p>	<p>Randers Kirurgiske Instrumenter, Høspitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager Køber De bedst hos: C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>
<p>Villiam Jensen Murermester Aakirkeby . Telefon 129 Udfører Arb. for de kat. Institutioner</p>	<p>Aakirkeby Boghandel Henry Andersen Telefon 5 . Postgiro 7862 Leverandør til de kat. Institutioner</p>	<p>Aalborg M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>
<p>Svend Lind Blikkenslagerforretning Damgade 10 . Telefon 99 Lev t. de kat. Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning, Møbel- og Ligkistemagasinet Snedegade 27 . Telefon 100</p>	<p style="text-align: center;">Aarhus</p>
<p>Telegramhallen Bruunsgade 55 . Tlf. 2424-4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester . Conditør Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17-19 . Aarhus</p>
<p>Benyt Herre- og Damefrisørsalonen v/ O. Aagaard Tietgensplads 14 . Tlf. 8853</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Erlk's Fiskehal Altid friske Varer Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Adelørn . Telefon 7238 Glas, Porcelæn, Køkkenudstyr Hj. af Norsgade og Nørreallé Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>syn. Gummibadehætter Gummibukser Gummiunderlag Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>
<p>Smørrebrød „BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089</p>	
<p>A. B. C.</p>	<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier) Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

<p align="center">Horsens</p>	<p align="center">„Melkældereren“ Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893 Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p align="center">H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>Carl Bech aut elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p align="center"><i>Wittrup</i> HORSENS TEXTILLAGER</p>
<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital og Solyst</p>	<p align="center">Malerier . Billeder . Spejle saa ... Franz Høy</p>	<p>Holmboe . Horsens Farver og Lakker</p>
<p align="center">Vejle</p>		
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linjer</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Møl- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>M. Nielsen . Bagermester Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring</p>
<p>Theophil Petersen Linoleum, Tapet- og Farvehandel Vejle Telefon 130 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. Tømremester . (Indeh. N. C. Jørgensen) Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>A-s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>G. Andreassen . Papirhandel Severin Wulff's Eftl. Telefon 25 — Vejle</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>

Katolsk Ugeblad

14. Juli 1946
94. Aargang
Nr. 28

Den ny Kirke i
Lyngby

Religiøs Vækkelse i Østrig

»Kristendomens revolt«

Missionsbilleder fra Kina

Endnu engang:

P. Mårtindale og Danmark

Den ny Sanct Knud Lavards Kirke i Lyngby

Biskoppen har truffet den endelige Afgørelse med Hensyn til Kirkens Udseende

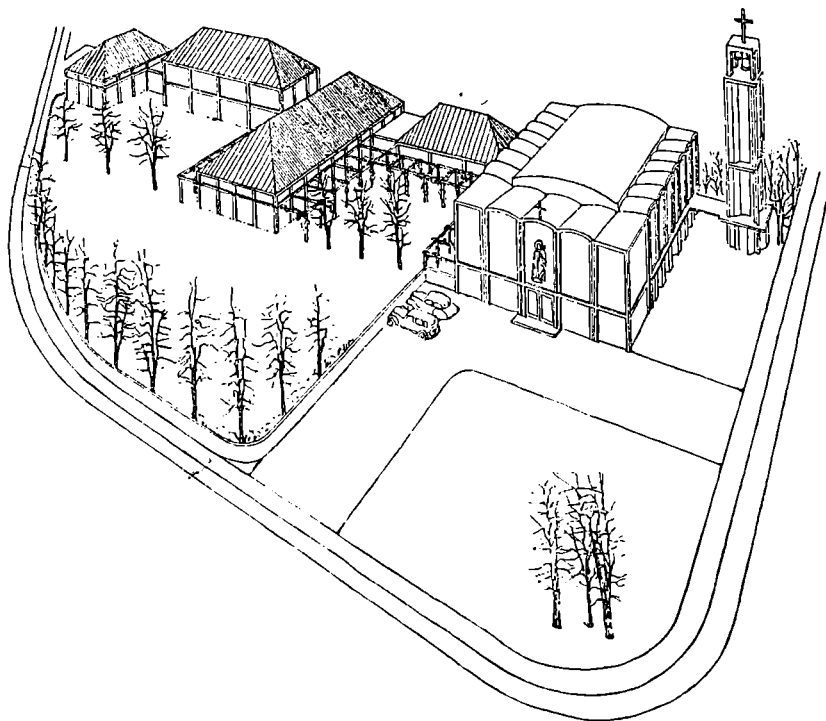
Længe har Sanct Knud Lavards Menighed i Kongens Lyngby trængt til en ny Kirke som Afløser af det lille midlertidige

Kapel bygget 1938. Menigheden har derfor købt en smukt og højt beliggende Grund paa Hjørnet af Lyngbygaardsvej og Tofte-

bæksvej umiddelbart op til Gammel Kongens Lyngby. Paa denne Grund er der Mulighed for at opføre den nye Kirke, som skal bære Sanct Knud Lavards Navn, samt Præstebolig, Skolebygning med Gymnastiksal og en Børnehave.

Det er ingen let Opgave at bygge en Kirke. Hvordan skal den se ud nu om Stunder? Spørgsmaalet bliver ofte diskuteret, men uden større Resultat. Skal man uden videre repetere gamle Stilarter under Henvisning til »Traditionen«? Kirkebygningens Historie tyder imidlertid paa, at de forskellige Epoker, som selv skabte værdifuldt nyt, ikke havde større Skrupler ved at opgive det, der gik forud. Om vor Tid er i Stand til at skabe noget nyt paa Kirkebygningens Omraade, er et Spørgsmaal, som af gode Grunde ikke kan besvares idag. Derimod kan vi kaste Blikket paa en Periode, som efter Sigende skal minde om Nutiden, nemlig dengang Kirken efter de første Aarhundreders Forfølgelse frit kunde udøve sin Gerning i en hedensk Verden. Den indrettede sig i allerede bestaaende større Bygninger, som hidtil havde tjent andre Formaal. Da man saa efterhaanden gik over til at bygge egentlige Kirkebygninger, udviklede der sig under Indflydelse af den kristne Inspiration en Arkitektur, som udtrykte sig paa forskellig Vis ned gennem Tiderne

(Fortsættes Side 435)

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævde Kuponbeløb Indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne
Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

ROSENBORG
Tonic Water
Faaes over hele Danmark

TIL AL VASK og RENSIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
TEKSTIL VASKEMIDLER

Schulstad's
maltede

Povl Løgager

Isenkram, Køkkenudstyr og Værktøj
Amagerbrog. 151, Am. 1252
Lev. til Skt. Elisabeths Hospital

V. Mikkelsen

All i Ure . Briller repareres
Guldmederep. udf. Rimelige Priser
Griffenfeldsgade 54 . Nora 34 65 y

M. P. Sørensen Kranse- og Blomsterhdl.
Griffenfeldtsgade 35 . Nora 15 08

anbef. sig med 1. Kl.s friske Blomster hver Dag . Kistedekorationer udlæres fikst og billigt
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Gør Deres Indkøb af
Dagblade, Ugeblade og Tidskrifter i

Kiosk Griffenfeldtsg. 37

Telefon Nora 56 15
Lev. til Sct. Josephs Hospital

KØBENHAVNS BRÆNDELS KOMPAGNI

KUL KØK KOKS

NØRREGADE 15

TELF. 9270

M. A. Madsen Murermester

Engelstedsgade 13 . Telf. Ryvang 466
udfører Arbejdet for: de katolske
Institutioner

Skotejsreparation

1. Kl.s. Arbejde garanteres

Ved Klosteret 12, Ry 4398
Lev. til Benediktinerklosteret

Otto Albrechtsen Ryvang 1160 y

Lyngbyvej 2 (v. St. Vibenshus Runddel)
Cykler, Cykledele. Elekt. Artikler.
1. Kl.s Reparationsværksted.
Lev. til Benediktinerklosteret

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i

Bageriet ved Klosteret

Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 44 14
Leverandør til Benediktinerklosteret

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser
Gl. Kongevej 155 . Tlf. 8016
Lev. til katolske Institutioner

Jagtvejens Kødudsalg

Kød
Flæsk
Paalæg
Johs. Neiiendam
Jagtvej 183 . Ryvang 56 31
Leverandør til Benediktiner Klosteret

HUSEJERNES ABONNEMENT A-S

Blikkenslageri, Sanitet - Gas og Vand
Niels Ebbesensvej 19
Telefoner: C. 937—8453

Sanct Knud Lavards Kirke

(fortsat fra Forsiden)

i skønne Kirkebygninger hele Europa over. Men i vore Tider har den kristne Inspiration ikke været stærk nok til at præge Arkitekturen. Det er ikke mere det store Drama paa Golgatha, det er ikke Biblen og Kirkehistorien og Helgenernes Liv, som staar i Midtpunktet af Folks Bevidsthed, helt optaget som Verden er af de mægtige sociale, politiske og økonomiske Problemer, der griber ind i hvert Menneskes Skæbne. I Middelalderen byggedes Kirkerne som Udtryk for Folkets Fællesskab, idag repræsenteres den kollektive Bygningskunst snarere af Biografer, Sportspaladser og Aerodromer.

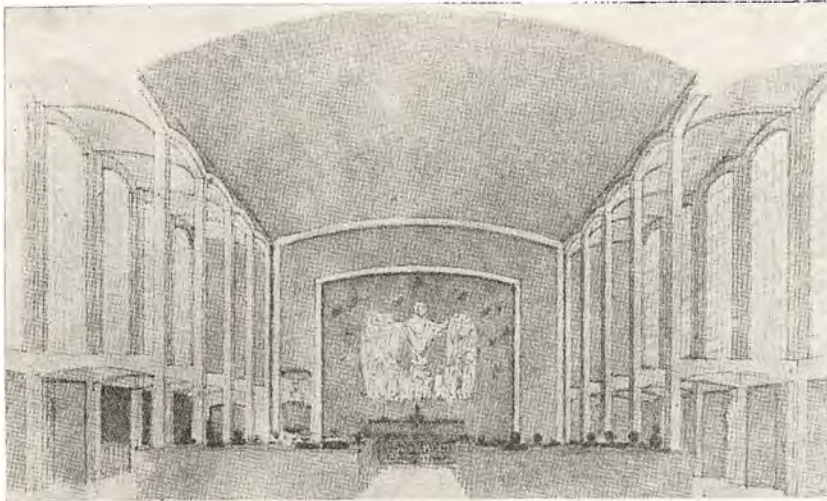
Naar man skal bygge en Kirke

have en nogenlunde rummelig Kirke, saa maatte vi have en af Jernbeton, idet en Murstenskirke vilde blive alt for kostbar. Naar Forvaltningsraadet har henvendt sig til Arkitekt Frederiksen, er det netop, fordi han er Specialist i dette Materiale og allerede har haft Lejlighed til at vise sin Dygtighed. Den kollektive kristne Inspirations Forsvinden forhindrer jo ikke, at den enkelte Kunstner ud fra sine egne Forudsætninger, eget Talent og Temperament, naar frem til det helt rigtige. Er det da lykkedes Arkitekten at »døbe« sin Jernbetons Konstruktion, at faa en Kirke ud af sit Materiale? Man faar næppe et enstemmigt bekræftende Svar paa dette Spørgsmaal. Vore tilvante Forestillinger spiller en stor Rolle,

og maaske allermest paa dette specielle Felt. I hvert Fald viser Tegningerne, at Arkitekten har forstaaet at skabe et Projekt, som glæder Øjet ved sin Renhed og Ro.

Kirken tænkes bygget paa Grundens sydlige Del med Koret mod Øst og med en fritstaaende Kampanile Syd for Kirken. Kampanilen forbindes med Kirken ved en overdækket Søjlegang, der samtidig virker som Sideindgang til Kirken. Fra Hovedindgangen i Vestgavlen kommer man gennem et Forrum ind i selve Midterskibet. Fra Forrummet er der direkte Adgang til Daabskapel og Vaabenhus. Selve Kirkerummet opdeles i et Midterskib med ca. 300 Pladser og to Sideskibe adskilt fra Midterskibet ved Søjlerækker. Sideskibenes Ydervægge udformes som smaa lave Nicher, hvorover Væggene opdeles i farvede Glasfelter adskilt med Pilastre. Sideskibenes Loft skraaner indad mod Midterskibet, hvis Loft dannes af en højere liggende Hvælving. Herved opnaas et smukt Sammenspil mellem de stille Nicher, Sideskibenes klart belyste Lofter og Midterskibets lige, dunkle Hvælving.

Forvaltningsraadet i Sanct Knud Lavards Menighed har netop udsendt en nobel Brochure med Tegninger og Redegørelse for Kirkeplanen. Fra denne er ovenstaaende Tekst hentet. Der er Haab om at Arbejdet kan paabegyndes allerede til Efteraaret, dersom det fornødne Tømmer bevilges.

Interiør

idag, staar man altsaa overfor det Faktum, at Inspiration og Evnen til at frembringe religiøs Arkitektur er saa godt som borte. Det gør ikke Sagen nemmere for Bygherren, i dette Tilfælde Biskoppen, hvem det ifølge den kirkelige Lovbog paahviler, at træffe den endelige Afgørelse med Hensyn til Kirkens Udseende. Men Forvaltningsraadet for Sanct Knud Lavards Menighed i Kongens Lyngby har arbejdet godt og har kunnet fremlægge forskellige Projekter, og Valget er faldet paa Arkitekt Carl R. Frederiksens Forslag.

Vi var klar over, at skulde vi

Desmond Matthews S. J.

HEDNINGEN

Paa Dansk ved T. Fd.

Ved Daggry brød Eskimoen op. Slædehundene var meget urolige, og da de nærmede sig Churchillfloden, som de skulde over, gav Førerhunden, en klog gammel Fyr, sig til at snuse op i Luften og knurre vredt. Eskimoen var klar over, at han blev forfulgt, men han kunde intet som helst andet gøre end køre

videre. Tøbruddet nærmede sig, og han var endnu tre Dagsrejser fra Hudsonbugt-Kompagniets Handelsplads; han skulde over baade Churchill- og Nelsonfloden, før Isen brød op, og derfor knaldede han med Pisken over Hundene og fik dem til at gøre deres yderste.

Ingen foretager for sin For-

nøjelses Skyld Rejsen fra Kap Eskimo langs Hudson Bugten til York Handelspladsen. Fra Kap Eskimo er der uendeligt øde, vilde Strækninger mod Nord til Polargrænsen og mod Syd til Manitoba. Floderne maa den rejssende komme over, som han nu bedst kan, og ellers følger han de utydelige Spor, Pelsjægernes Færden har efterladt sig.

I to og fyrretyve Dage havde Eskimoen nu været paa Rejse. I Vinter havde han haft sine Vildfælder i et godt Terræn og havde haft Held med sig. Derfor var hans Slæde fuldt lastet med fine Skind af alle Slags Dyr, deriblandt fire absolut fejlfri Sølvræveskind, som Bestyreren dernede nok vilde give ham en ekstra høj Betaling for; han behandlede altid Eskimoen godt, for han vidste, at det altid var gode Ting, han kom med.

Mens Eskimoen tænkte paa alt dette, saa han sig stadig urolig tilbage. Det var ikke for sin egen Skyld, han var bange; men noget ondt, der truede ham, truede ogsaa hans Kone og fire smaa Børn oppe ved Kap Eskimo; hvis han ikke kom tilbage med de Levnedsmidler og andre Ting, de saa haardt trængte til, vilde de dø af Sult og Nød i den lille Hytte deroppe.

Hele Vinteren igennem havde han passet sine Fælder, og hans Kone havde behandlet Skindene, saa de var bløde og fine til den lange Tur, naar Foraaret kom. Hele deres Liv ahang af Skindene.

Slæden var tung, og dens Møder sank dybt ned i den grødede Is og Sne, hvis Overflade nu smeltede om Dagen, men frøs om Natten. Paa Churchillfloden var der i Middagstiden store Vandpytter, og flere Steder var Isen begyndt at revne. Paa den anden Side af Floden strakte sig et Højdedrag med Naaetræer. Han kørte op ad det og tænkte, at han her vilde give Hundene deres Foder og saa straks køre videre. Men da fik han Øje paa de tre Mænd.

Det var Krier (en Indianerstamme ved Hudsonbugten), og de maatte være sluppet over Floden lidt højere oppe end han, og

nu kom de lige imod ham. Hans Stilling var gunstigst, fordi han var oven over dem og havde Solen i Ryggen; men han kunde se, at de to af dem bar en Riffel, og den tredje havde en lang Kniv.

Eskimoen standsede sin Slæde og ventede. Pludselig hævede den ene sin Riffel og affyrede et Skud; han sigtede for højt, foreløbig var det kun en Advarsel. Hurtigt kom de nærmere paa deres Snesko. Eskimoen dukkede ned bag Slæden og trak en »Savage«-Riffel frem fra Læsset. Imens lød der to Knald, og to Sneskyer rejste sig foran Slæden; Mændene var endnu for langt borte til at kunne sigte rigtigt, og Eskimoen var godt skjult. Kunde han blot holde Hundene, vilde han have god Tid til at skyde Angriberne een efter een, nu de havde forladt den beskyttende Række Træer. Han indstillede Teleskopet paa Riflen paa otte Hundrede Meter og sigtede omhyggeligt paa den første — han kunde ramme ham lige i Hjertet. Saa tøvede han og rettede Teleskopet mod den næste Mand. Han saa deres onde, hadefulde Blik, han vidste, at de vilde myrde ham og stjæle hans Pelsværk, — — men pludselig sænkede han Bøssen, rejste sig og rakte Armene i Vejret.

Et Øjeblik stirrede Mændene; saa fo'r de imod ham og kastede sig over ham. Han vred sig fra den ene og slog løs paa den anden; da saa han Manden med Kniven over sig; en Bøsseskolbe ramte ham i Hovedet — og saa blev alt borte.

*

»Hvis han virkelig var sin Stammes bedste Jæger, forstaaer jeg ikke, at han ikke kunde klare sig,« sagde en baade stærk og mild fransk-kanadisk Stemme.

»Han var bevæbnet, det ved jeg, og han var en ren Mesterskytte,« svarede en anden Stemme, som maatte være Mac Cabe, Handelspladsens Bestyrers. »Jeg solgte ham en pragtfuld »Savage«-Riffel for to Aar siden, og han forstod at bruge Kniven som kun faa. Det er ikke til at begribe.«

Eskimoen lukkede Øjnene op og saa, at Mac Cabe stod for Enden af hans Briks og den anden Mand ved Siden af ham.

»Se, hans Øjne er aabne han« Saa faldt Eskimoen i Søvn og hørte ikke mere.

Først 6 Timer senere vaagne de han. Mac Cabe kom smilende og gav ham varm Suppe at drikke, men forbød ham at tale endnu, og et Øjeblik efter kom Manden med den gode Stemme ind til ham og fortalte, hvad der var sket.

»For tre Dage siden fandt jeg dig nær ved Bredden af Churchillfloden. Du var bevidstløs, og jeg troede ikke, jeg kunde faa dig levende hertil. Dit Hoved blødte efter et voldsomt Slag, og du havde et dybt Stiksaar i Siden. Omkring dig var der Spor af tre Par Snesko; der var ingen Hunde eller Slæde at se, kun Spor. Hvis Kulden ikke havde standset Blødningen, vilde du være død, før jeg fandt dig og tog dig med hertil.«

»Saa snart Præsten var kommet med dig, tog Korporal Archer af Sted for at fange de tre Krier,« sagde Mac Cabe. »De var her for en Maaned siden, men forsvandt, da Archer kom. Det var jo dem, som overfaldt dig, ikke?«

»Jo, det var tre Krier.«

»Men hvorfor i Alverden kunde du ikke klare dig? Du var godt bevæbnet ...«

Eskimoen svarede, langsomt og besværligt: »Tak til dig, min Ven, Mac Cabe, og til ...« han saa paa den anden Mand — »du maa være den Lærer — den Sachem, som skulde komme til Norden for«

»Ja,« afbrød Mac Cabe, »det er den Missionær, som skal op til jer.«

»Tak, fordi I har reddet mit Liv. Mig selv betyder det ikke saa meget for, men for Konen og Børnene deroppe er det meget vigtigt.«

Han tav og snappede lidt efter Vejret; saa fortsatte han:

»I kan ikke forstaa, at jeg ikke dræbte de tre Krier. Paa deres Skindkøfte saa jeg den Plet, hvorunder deres Hjerte bankede; min Finger laa paa Af-

trækkeren — to Gange; men jeg skød ikke — —«

»Men hvorfor dog, Mand?« udbrød Mac Cabe.

Eskimoen saa op paa Missionæren.

»Sachem,« sagde han, »jeg saa ogsaa noget andet. Jeg saa Had i deres Øjne, og jeg vidste, at der var Mord i deres Hjerte. Nu ved du, hvorfor jeg ikke skød dem.«

Præsten betragtede ham forbavset. Forstod han rigtigt?

Prøvende sagde han: »Jeg ved, at du blev overfaldet; du havde Ret til at skyde i Selvforsvar.«

»Du *maa* forstaa, Sachem. Det var en som dig, der sidste Aar her paa Handelspladsen sagde noget, som fik mig til at lade være med at dræbe dem.«

»Taler du om den Missionær, som var her i Fjor paa samme Tid som nu?«

»Ja. Han fortalte mig og alle Indianerne og Jægerne og Handelsmændene om et Sted, som den store Manitou har bestemt for onde Mennesker, et Sted, som hedder — Helvede. Der er mørkt

og hæsligt, og selv om der er mange, mange dernede, er de ensomme, for de hader hinanden og ser aldrig den store Manitou, der har skabt dem. De skal altid blive i deres Mørke og Ensomhed og Had, ogsaa naar de vide Snesletter ikke er til mere, og den store Manitou har sendt Bud efter alle sine Børn for at de skal bo i hans Hus; de skal blive i — i Helvede.«

Endnu var Præsten ikke fuldkommen sikker paa, at han havde forslaaet; derfor sagde han: »Du vilde ikke være kommet i Helvede, fordi du havde dræbt de Mænd.«

Eskimoen smilede.

»Nej, det vilde jeg ikke, Sachem. Men de tre Krier, som hadede og vilde myrde, de vilde være kommet der, hvis jeg havde skudt dem. Derfor kunde jeg ikke gøre det.«

»Hellige Guds Moder!« sagde Mac Cabe.

Præsten tav. Saadanne Mennesker var han blevet sendt til for at lære dem om Gud!

RELIGIØS VÆKKELSE I ØSTRIG

Østrigs Udenrigsminister, Dr. Karl Gruber, er 37 Aar. Han har været virksom i den østrigske Frihedsbevægelse, hvor hans Tropper befriede Innsbruck to Dage før de Allierede naaede frem. I det civile Liv er han Ingeniør.

Østrig er Vidne til en voldsom religiøs Renæssance, fortalte Østrigs Udenrigsminister, Dr. Karl Gruber, i et Interview

for nylig ved sin Afrejse fra London, hvor han har opholdt sig for at forhandle med det britiske Udenrigsministerium. — Det østrigske Folk indser nu, hvor ødelæggende enhver Politik er, der fornægter de kristne Principper, og Resultatet er, at Livet i Østrig er ved at undergaa en stor Forandring. Folkepartiet — som Dr. Gruber repræsenterer — er ikke udelukkende baseret paa et rent katolsk socialt Program, saaledes som de andre katolske Partier i de øvrige europæiske Lande, det aabner ogsaa sine Døre for Ikke-Katolikker. Men dets Politik og Program er baseret paa kristne Grundsætninger. Vi er paa een Gang Demokrater og Fremskridtsfolk. Vi søger baade at forbedre saavel Arbejdernes og Bøndernes som de øvrige Samfundsklassers Kaar. Det er vor Hensigt at undgaa de gamle katolsk-socialistiske Partis Fejltrein. Et Eksempel paa den For-

andring, der er sket i Socialisternes Holdning overfor den katolske Kirke i Østrig, kommer til Udtryk derved, at Partiet ikke er nær saa antiklerikalt indstillet som tidligere, men at man nøje søger at undgaa enhver fjendtlig Manifestation overfor Kirken. Østrig har altid været Europas Forpost mod Øst, og dette holder Stik idag mere end nogensinde før.

Dr. Gruber udtalte, at den russiske Besættelsesmagt ikke blander sig i religiøse Forhold i Østrig, men at der er fuldstændig Religionsfrihed. Paa Spørgsmaalet om hvorvidt han mente, at Østrig vilde komme til at dele Skæbne med Ungarn, hvor Kommunerne har faaet Overtaget, svarede Udenrigsministeren benægtende efter det knusende Nederlag, som Partiet havde lidt ved Valget. Kommunismen, udtalte Udenrigsministeren, er fremmed for Østrig. Folket er stærkt individualistisk, det foretrækker et Parti, som har noget at give enhver frem for at stemme paa et Parti, som man ikke tør stole paa. Til Trods for at Folkepartiet ved Valget ogsaa blev støttet af Ikke-Katolikker, er alle dets 85 Medlemmer af Regeringen dog Katolikker. Oppositionen bestaar af 76 Socialister og fire Kommuniste, og Katolikkerne har saaledes en Majoritet paa fem Medlemmer i Parlamentet.

*

Det katolske Liv begynder iøvrigt atter at gøre sig gældende i Østrig. Efter at Nationalsocialismen er borte, kan Kirken atter tage aktiv Del i den unge Generations videnskabelige og kulturelle Uddannelse. Man har saaledes genoptaget Tanken om et katolsk Universitet i Salzburg, hvor de teologiske og filosofiske Forelæsninger skal begynde i nær Fremtid. Ogsaa Klostrene staar i Begreb med at genoptage deres tidligere videnskabelige, kulturelle og karitative Virksomhed. Det ældgamle Benediktinerkloster Sct. Peter i Salzburg, Klosterneuburg og Göttwieg har ligeledes paany aabnet deres Porte.

Den materielle Verdens Skæbne

Indtil nu har vi i vore Artikler ledsaget Menneskeslægten paa dens Vej lige til Evighedens Porte. Vi har forsøgt at forstaa Menneskenes og Englenes evige Lod og Del ved at fordybe os i de Oplysninger, som vore hellige Bøger giver derom. Nu staar vi overfor det Spørgsmaal: Hvad sker der egentlig med den Skueplads, hvorpaa al vor timelige Gerning blev udført? Hvad bliver der af Jorden, og i det hele taget af hele den materielle Verden? Bliver den draget med ind i den Fuldendelse, som indtræder hos Engle og Mennesker, i det Øjeblik Kristus kommer igen? Hvad skal man svare paa dette Spørgsmaal?

Een Ting er givet og sikker: Ogsaa den materielle Verden, Himmellegemerne og Jorden, er Guds Værk og Skabning, ganske som vi selv. Ved Siden af Englenes og Menneskenes Verden er den fysiske Verden det tredje Led i den umaadelig store Skæbnesestrio. De rent legemlige Skabninger staar i et vist Slægtskabsforhold til os Mennesker, fordi vi har et Legeme, som er taget af dem. Mangfoldige Traade forbinder os med det fysiske Universum, idet dette medvirker til vort naturlige og overnaturlige Vel, og idet det paa en Maade deler alle vore Oplevelser og ved alle vore gode eller daarlige Handlinger udøver en mægtig Indflydelse paa os og vore Beslutninger. Desuden er det en Kendsgerning, som vi kender meget godt, nemlig at den fysiske Verden i Menneskevordelens Mysterium er kommet i den inderligste Forbindelse med Guds Søn. Hans Legeme er jo ogsaa taget af Jordens Støv.

Der er navnlig et Punkt, der fortjener al Opmærksomhed hos de Skabninger, som mangler Fornuft og Bevidsthed. Guds Aabenbaring taler nemlig om, at der bestaar et Slags Livsfællesskab mellem dem og Menneskene, naar man tænker paa de sidstnævntes religiøse og moral-

ske Forhold til Gud. Det vil med andre Ord sige, at den fornuftløse Verden virker som et Slags Resonanslegeme, der svinger med naar Slægtens Strenge løner. Fra os Mennesker gaar baa- de Velsignelse og Forbandelse over paa den fysiske Verden, alt eftersom Menneskenes moralske Adfærd er overfor Gud og hans Lov. Saaledes var det før Syndefaldet. Dengang delte Verden Lykke og Velfærd med de lykkelige Mennesker. Saa- dan var det efter Syndefaldet. Jorden blev ramt af Guds Forbandelse for vor Brødes Skyld. Saaledes er det endnu den Dag i Dag, selv efter at Forløsningen ved Jesus Kristus har fundet Sted. Der ruger til Stadighed en Straffedom over den materielle Verden. Torne og Tidsler vokser stadig endnu ved Kanterne af den Vej, som vor Slægt vandrer paa. Skal Jorden engang løses fra disse tunge Lænker og hvornaar sker det? spørger man ganske uvilkaarligt.

Alle disse Kendsgerninger og Momenter er en Illustration til den Betydning, som det Spørgsmaal har og maa have: Hvad bliver der af den materielle Verden, naar Kristus kommer igen?

Læser man i det Gamle Testamente, kan man tydeligt se, at, naar Messias engang skal vise sig paa vor Jord, bevirker han ikke blot en religiøs og moralsk Fornyelse af Guds Folk og Menneskene i det hele taget, men ogsaa en Fornyelse af den hellige By, af hele det hellige Land og alle dets Helligdomme. I disse Spaadomme har vi i det mind-

ste Antydninger af den Forvandling, der ved Verdens Ende skal foretages med den legemlige og synlige Verden, der omgiver os Mennesker. Hos Profeten Isaias er denne Nyskabelse af alt udtalt med rene Ord: »Se, siger Herren, jeg skaber en ny Himmel og en ny Jord« (65, 17). Alt det lidligere skal saa ikke huskes længere. Af den Grund var det saa, at disse Tanker og Forventninger var levende hos de senere Jøder, selv om de nok kunde finde paa at forgrove og forvanske, hvad Gud havde aabenbaret derom gennem sine Profeter.

Men hvad har det Nye Testamente om det Problem, der beskæftiger os her? Om denne Bog er vi nødte til at sige det samme, som vi kunde iagttagte og udtale ved andre eskatologiske Spørgsmaal: Den bringer en organisk Udvikling og Fuldendelse af det, der var blevet aabenbaret før Kristi Komme. Det Nye Testamente stadfæster og udvider, fortolker og løfter op i et højere Lys og en højere Sfære det, som Moseloven og Profeterne havde meddelt. Men siden alt dette foreløbig kun er Profeti og endnu ikke fuldbyrdet, derfor er ogsaa Spaadommene i vore egne hellige Bøger stadig indhyllet i en profetisk og mysteriøs Dunkelhed.

Det, vi saaledes kommer til at høre nærmere om, kan sammenfattes i følgende korte Sætninger: Verden skal gaa under. Denne Kendsgerning betyder imidlertid ikke Tilintetgørelse, men Forvandling til noget bedre. Det Middel, som Gud bruger for at opnaa sin Hensigt, er en stor Verdensbrand. Resultatet af denne Katastrofe bliver saa en ny Himmel og en ny Jord.

F. K.

Pater Martindale og Danmark

Det virkede unægteligt noget overraskende at læse »Aalborg Stiftstidende«s Korrespondent i London, Redaktør Balslev-Jørgensens Referat af et Fore-

drag, som Pater Martindale for en god Maanedstid siden har holdt i London: en helt anden Pater Martindale talte gennem Spalterne end den saglige og kul-

tiverede Skikkelse, som vi havde lært at kende under hans ufri-villige femaarige Ophold her-hjemme. Ganske vist var vi klar over, at Pater Martindale saa med fremmede Øjne paa de Forhold, under hvilke han levede her, vi vidste at han ejede — og i sine Taler hyppigt gjorde Brug af — en egen humoristisk-sarkastisk Evne, der ofte gav hans Fremstillinger Farve, men ingen havde vel blot tænkt sig Muligheden af, at han kunde fremsætte et i den Grad forkert Billede af danske Forhold. Imidlertid er Referatet af Foredraget vandret den danske Presse igennem, og efter god gammel Skik maa vi ogsaa lade Modparten — i dette Tilfælde Pater Martindale — komme til Orde, og det sker vist bedst ved at gengive hans Svar paa den Henvendelse, som hans Foresatte under Opholdet her i Danmark, Pater Rector Fr. Küpferle S. J., rettede til ham umiddelbart efter at Sagen var blevet kendt herhjemme.

*

»Med faa Ord kan man sige, at Redaktør Balslev Jørgensens Fremstilling er en Karikatur af Foredraget, hvad dets Indhold angaar, og nærmest en Bagvaskelse med Hensyn til Foredragets Aand og Tendens.

1. Det er vitterligt, at Redaktøren ikke altid forstod, hvad jeg sagde (ja, mere end een Gang mente han, at jeg havde sagt det modsatte af det, jeg virkelig har sagt). At det forholder sig saaledes, fremgik af de Spørgsmaal, som han straks efter Foredraget stillede. Samtidig syntes han at gaa med til det, som jeg bemærkede for at rette hans Misforstaelser. Men i sit Referat har han ikke rettet noget.

2. Der var overhovedet ikke Tale om, at jeg skulde rejse rundt omkring i England og holde dette og andre Foredrag. Der-til har jeg hverken Kræfter eller Tid.

3. »Plakater« har jeg selv ikke set noget til og ved derfor ikke, hvad der stod trykt paa dem. Men jeg har mindst tre Gange udtrykkeligt sagt, at mit Fore-

drag ikke handlede om Danmark, hverken det »besatte« eller »ikke-besatte«, ej heller om Danskerne, men kun om det, jeg har oplevet i en By under anormale Forhold, eller om det, der var blevet fortalt mig. Disse Fortællinger var tit selvmodsigende mellem hinanden indbyrdes. Derfor tilføjede jeg, at jeg hverken vilde generalisere eller udtale almengyldige Domme. Det samme blev gentaget af Mødets Præsident efter Foredraget.

4. Redaktøren udelader temmelig meget af det, som jeg sagde til Danskernes Ros, og om den smukke By o. s. v.

5. Foredraget blev holdt i et lille Sogn i en af Londons Forstæder. Hele Atmosfæren var fornøjelig og venlig. Ikke en eneste af dem, som jeg bagefter traf, havde faaet Indtryk af, at jeg skulde have sagt noget uvenligt om Danmark.

6. Til Slut vil jeg understrege, at jeg i mit Foredrag lagde særlig Vægt paa at fremhæve Danskernes store Gæstfrihed, de mange nye Venner, som jeg fandt: det herlige Eksempel, som den kongelige Familie gav o.s.v., og at jeg har vist min Taknemlighed næsten for tit i Katolsk Ugeblad og i mit Radioforedrag efter Befrielsen.»

Dette er de almindelige Bemærkninger.

Desuden tager P. Martindale i sit Svar til Genmæle mod 8 Punkter i Redaktørens Referat, saaledes som det forelaa i Vejle Amts Avis af 31. 5. 1946. Da en udførlig Gengivelse af Hr. Balslev Jørgensens Paastande og P. Martindales Kritik af disse vilde tage alt for megen Plads, mener Oversætteren af P. Martindales Brev at skulle nøjes med at anføre sidstnævntes Anker.

1. Naar P. M. fortæller en enkelt Iagttagelse, saa generaliserer Redaktøren og paastaar, at han havde talt om alle Danskerne.

2. Enkelte Steder lægger Redaktøren ham noget i Munden, som han overhovedet ikke har sagt; andet forgrover og oppuster han, saaledes at P. M.s Tanke bliver enten helt eller delvis fordrejet.

3. Hvad P. M. har sagt i en spøgefuld Tone og med et Smil (navnlig det om Maden), blev af alle andre opfattet som Spøg, kun ikke af Redaktøren.

4. Redaktøren har heller ikke lagt Mærke til, at det, som P. M. sagde, skulde være en Advarsel for hans engelske Landsmænd, der trænger til at blive afskrækket for Materialisme og for saa vidtdreven Socialisering. Meningen var aldeles ikke at sige noget nedsættende om en anden Nation.

Det kan maaske ogsaa have sin Betydning at høre, at P. M.s Kilder for en stor Del er ansete Repræsentanter for dansk Videnskab og Teknik.

Aabenraa, d. 24. Juni 1946.

Fr. Küpferle S. J.

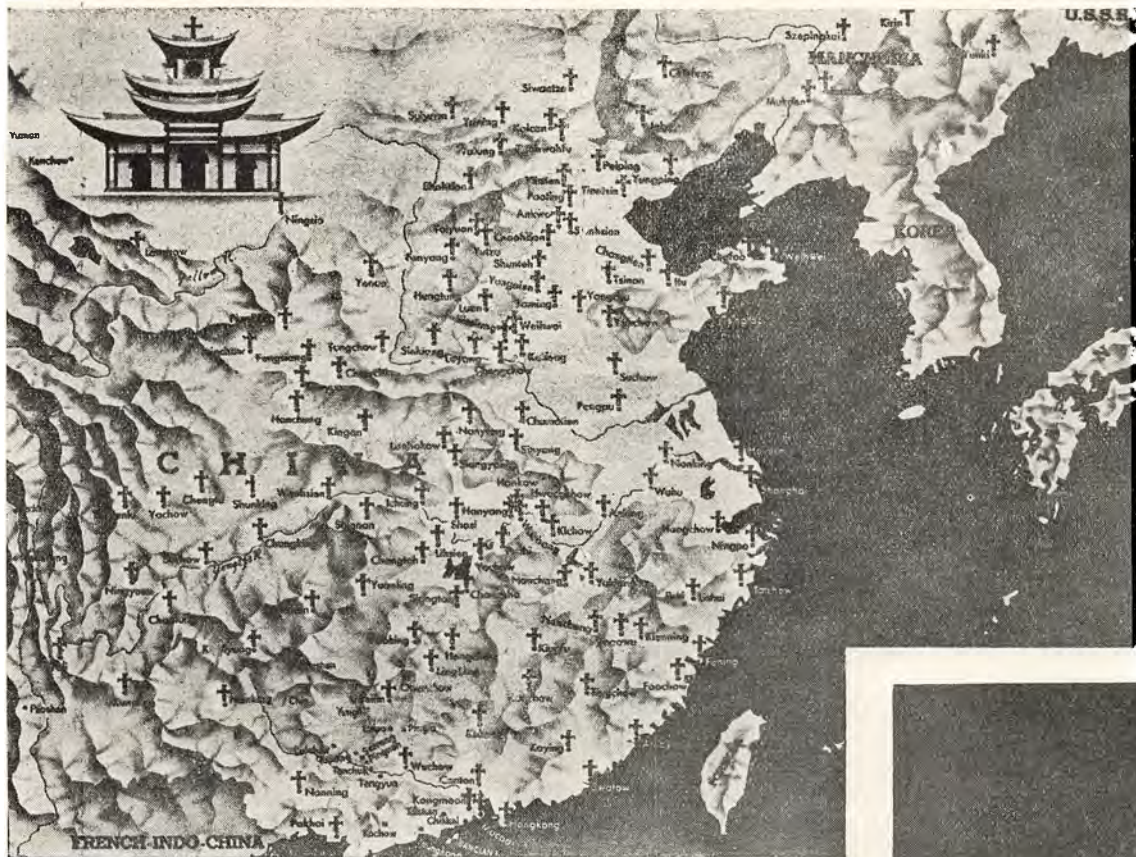
»Kristendomens revolt«

Hvorledes skal man forklare den næsten enorme borgerlige Fremgang, som har kunnet konstateres ved Valgene rundt om i Europa, i Belgien, Frankrig, Luxembourg, Sydtyskland, Italien, Østrig og Ungarn, spørger det svenske »Borås Tidning« for nylig og giver selv Svaret: det er Kristendommen, som reagerer mod Voldsregimentet i Verden!

Bladet skriver:

Det var modern hedendom, som bildade en av de viktigaste förut-sättningarna för nazism och kommunism. Dessa politiska tros-läror utgick ifrån, att människan endast vore ett medel, och att makt vore rätt. Detta är, såsom det framhålles i det nya svenska högerprogrammet, »endast den avkristnade och förvärdsligade människosy-nen, driven till sin spets«.

När kommunismen gick till an-lopp på allvar mot den västerländ-ska kulturuppfattningen, visade denna, vad som var dess främsta innebörd, ja, dess grundval. Det var kristendommen. Denna hade inte dött under krigsåren. Den kunde visa sin styrka, sitt grepp om folken, när de olika rikena gick att nyordna sitt inre efter blodsåren.

→ Den første „gule“
 nal, Thomas Tien, b
 nævnt i Februar i A
 har selv været Vaj
 dreng i en katolsk M
 station.

↑ De 125 Kors markerer hvor ka-
 tolske Prælater har deres Residen-
 ser — nogle faa Stationer er kom-
 met til siden Kortet blev fremstillet.

← Kinas Ungdom søger Ud-
 dannelse. Derfor er Kravene
 til Missionens Skoler store.
 Kirken har i Øjeblikket 4106
 Skoler i Kina, men der er
 Brug for mange flere. 100
 Millioner Børn venter paa
 Opdragelse og Uddannelse.

Missionsøstre — indfødte og frem-
 mini

Imaa Glimt fra

KIRKENS VIRKE I KINA

† Missionærerne er velkomne i Kina, udtaler Chiang Kai-shek, Nationens kristne Leder, der ved adskillige Lejligheder har udtalt sin Paaskønnelse af Kirkens Arbejde i Kina.

← Indlødte Gejstlige er en væsentlig Faktor i Arbejdet, og Aar for Aar vokser deres Antal.

1d — udfører et stort socialt Arbejde, ikke gens Saar.

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(6)

Munken stirrede paa Alpernes evige Sne som for at hente Inspiration derfra. Saa rejste han sig og kørte Ambulancen et Stykke bort, indtil omsider hele Bjergkæden laa tydelig for den Syges Øjne, med stejle Toppe aftegnet mod den blaa Himmel.

»Kan De se de mørke Skygger paa Bjergene? De fremhæver netop Sneens Hvidhed, ikke sandt? Og de forøger Bjergenes Skønhed. Tror De ikke, at det er saadan, at de mørke Skygger i Verden, Lidelsen, Smerten, »fremhæver« det gode, det skønne, og forøger Livets Skønhed?»

Krøblingen betragtede Bjergene. »Jo-o, jo-o, jeg forstaaer nok, hvor De vil hen.«

»Mener De virkelig, at den Ulykke, som har ramt Dem, er uden noget forsonende Træk? Er det virkelig en grusom Forfærdelighed? Hvorfor skulde den ikke paa anden Maade kunne bringe Dem Gavn? Selvfølgelig ved jeg, at den har afskaaret Dem fra mange Ting, fra som De selv sagde: det ydre, rastløse Liv. Og der er kommet en Tomhed i Deres Liv. Men tror De ikke, at selve den Tomhed kan føre til noget godt?»

»Hvorledes? Hvad mener De dog?»

»Jeg mener blot, at Tomrum kan fyldes ud.«

Munken kørte Ambulancen tilbage i Skyggen. Den Syge sagde inlet; hans Blik var hæftet paa de fjerne Bjergtoppe.

»De prøvede paa at slippe ud af dette Liv. De blev helt ude af Dem selv, fordi De troede, at der ikke var noget bagefter.«

»De mener altsaa, at der er noget? At der er noget, som kan udfylde Tomrummet. Men hvorledes skal jeg bære mig ad?»

»Det kommer an paa Dem selv.« Krøblingen kunde se, at Munken mente, at det skulde være Slut paa Samtalen nu. Men han kunde alligevel ikke holde op:

»Sig mig blot lige: hvorfor skulde alt dette hæslelige dog være til? Hvorfor skulde der være Pine og Smertes? Det er dog saa mystisk. Kunde Verden dog ikke være lidt bedre ordnet? Kunde Hallo, Hallo!»

Munken saa op. Der kom en Mand gaende hen imod dem.

»Det er »Optimisten«,« sagde Krøblingen.

4. KAPITEL

Broder Anselm og Optimisten.

Han kom vandrende hen over Græsset — og over et Blomsterbed

— til det Sted, hvor de to sad i Skyggen. Munken kendte ham straks; det var den yngste af de tre, som var kommet bærende med Krøblingen hin Nat. »Optimisten« var et Navn, som den Syge havde givet ham.

»Naa, hvordan har vi det, hvordan har vi det?« udrød han med klangfuld Stemme. »Sikken Luft! Aah, sikken ...«

»Ja, saadan er han,« sagde Patientien til Munken. »Det er saadan en Vane, han har; han er ved at pumpe sig op.«

Og det saa næsten saadan ud; for Optimisten foretog en Mængde dybe Ud- og Indaandinger, ledsaget af kraftige Armbevægelser.

»Aarh, tag og hold op med alt det Pusteri. Kom hellere her hen og giv Deres Besyv med. Vi er i Færd med at diskutere store Problemer.« Det var Krøblingen igen.

Optimisten satte sig ned i Græsset og saa med et straalende Smil paa de to. Han selv var nok værd at se paa, som han sad der: smukke harmoniske Træk og en atletisk Skikkelse, der udstraalede legemlig Kraft og Energi fra Isse til Fod.

Munken havde allerede et Par Gange forinden talt lidt med ham og vidste, at han havde gjort sig fri af »fortærskede Dogmer« og havde sluttet sig, for en Del da, til Christian Science; desuden citerede han ofte baade H. G. Wells og Nietzsche.

»Diskuterede De? Hvad om da?»

»Gentag lige Deres sidste Sætning,« sagde Munken til den Syge.

»Ja, jeg spurgte om, hvorfor der er Lidelse og Elendighed i denne Verden.«

Optimisten næsten hoppede i Vejret.

»Lidelse, Elendighed? Det er kun Illusion.«

»Begynd nu ikke at gø straks, kære Optimist. Sig mig hellere, er da det, som jeg fejler, kun Indbildning?»

»Aah, De forstaaer slet ikke, hvad jeg mener. Hvis De bare begreb Christian Science's guddommelige Metafysik, saa vilde De forstaa, at Sygdom ikke eksisterer som Faktum.«

»Undskyld, jeg afbryder Dem,« indskød Præsten; »men var det ikke bedre, om De i Stedet for at bruge Mrs. Eddys Sentenser, besvarede vort Spørgsmaal: Er dette Ulykkestilfælde og al den Lidelse, det har forvoldt, kun en Idé?»

»Der er ingen Lidelse i Sandheden, og ingen Sandhed i Lidelsen,« svarede Optimisten, atter med en af Fru Eddy's Læresætninger. »Saa

længe De tænker forkert, maa De tænke, som De gør nu.«

»Jeg vilde ellers have troet, at denne Sygdom og al den Smerte, den har bragt, var en aabenlyst Kendsgerning,« svarede Munken. »Mener De virkelig, det er rigtigt, at man bare fejler al den Slags til Side og paastaar, at den ikke er til? Hvis Christian Science har Ret, saa er jo hele Menneskeslægten en Samling Aandssvage, og man vilde ikke længere kunne have Tillid til menneskelig Tænkeevne. Hvor kan Deres Fru Eddy vente, at man skal tro paa hendes specielle »Aabenbaring« her op mod 2000 Aar efter Kristi Fødsel? Og med hvad Ret sætter hun sig op mod almindelig sund Fornuft?»

(Fortsættes)

Franske Studenter til danske Hjem

10 franske Studenter, tre unge Piger og syv unge Mænd, der har gjort sig særligt fortjent af den franske Modstandsbevægelse, opholder sig for Tiden paa den internationale Højskole i Helsingør. De vil nu meget gerne ud at bo i danske Hjem. Mon det ikke skulde være muligt at opfylde dette Ønske? Man maa tage dem som Gæster, da de ikke har kunnet faa Valuta herop, men da sikkert mange Danske ikke kan komme til Frankrig af samme Grund, kan de nu faa Lejlighed til at dyrke det franske Sprog. Skulde det knibe lidt med Sproget, saa kan alle unge Fransk-mænd nu Engelsk. Franske Studenter er ikke forvante, saa ingen skal holde sig tilbage, naar blot Hjer-telaget er i Orden. De vil gerne se rigtigt, dansk Familieliv, om det er i By eller paa Land er underordnet. Opholdet skulde strække sig fra 12. Juli (helst) til 1. September. Da Undertegnede rejser paa Ferie 15. Juli, har Assumptionssøstrene paa Bernstorffsvej lovet at modtage Tilbud fra de interesserede Familier.

Vil man vide noget om fransk Modstandsbevægelses eneste Indsats, kan der henvendes til Filmen »Vi kommer i Nat«. Den gaar paa Saga i København.

Kjeld Geertz-Hansen.

Sygeplejeelever

antages 1. September. Sct. Josephs Hospital, København.

Lille Dreng

knapt 1 Aar ønskes i Pleje fra 1. Aug. Kl. 9½—5. God Betaling. — Skriftlig Henvendelse, Nielsen, Ved Linden 8.

K. U. K. København.

Saa lager vi atter fat paa Aftenturene. Den 17. starter vi til Herlev Kro for at nyde det gode Vejr og det gode Kammeratskab. Vi mødes i Stenosgade Kl. 19,00 pr. og medbringer Sangstemme og højt Humør.

Den 21. ds. tager Klubben igen til Køge. For dem, der skal paa Cykle, startes fra Toftegaardsplads Kl. 7,30 pr. For Togpassagerer kan gives følgende Oplysninger:

Tog fra Kbh. H. Kl. 8,28, i Køge Kl. 9,36; Kl. 8,38, i Køge Kl. 9,59; Tog fra Køge Kl. 19,10, i Kbh. Kl. 20,25; Kl. 21,22, i Kbh. Kl. 22,51; Kl. 22,32, i Kbh. Kl. 0,02.

Som vi plejer overværer vi Høj-messen Kl. 10,15 og tilbringer derefter Dagen paa fornøjelig Vis. — Husk Badetøj, hvis der skulde blive Lejlighed til et Bad. Mad til hele Dagen medbringes.

Den 24. Juli holder vi Aftentur igen. Dennygang gaar Turen til Uterslev Mose, hvor vi kæmper om Mesterskabet i Haandbold. Start: Stenosgade Kl. 19,00 pr.

BOGNYT

Engelsk Bog om Nordens Litteratur

Gore Allen: Renaissance in the North. 140 S. Kr. 12,60.

En engelsk, katolsk Betragtning over de nordiske Forfattere fra de liberale Skribenter: Ibsen og Strindberg, gennem Protestanterne: Søren Kierkegaard og Selma Lagerlöf og til Katolikken: Sigrid Undset.

Nu kan De igen faa

Postkort af de gamle berømte Malerier af Mestre som *Leonardo da Vinci, Morillo, Fra Angelico, Filippo Lippi og Raffaello.* Pris Kr. 0,30.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

For 25 Aar siden

sattes Mindestenen over Set. Andreas Kollegiet — og i den Anledning indkaldes gamle Kollegianere til en Sammenkomst Onsdag d. 31. Juli. Man samles ved Stenen udenfor Set. Andreas Kirke paa Ordruphøj Kl. 18, hvor der vil blive holdt et Par korte Taler. Derefter er der Kl. 18½ — som i gamle Dage — Andagt i Kirken og Kl. ca. 19½ Aftensmad i »Kongekilden«. Alle gamle Elever fra Set. Andreas Kollegiet bedes indtrængende give Møde, da det tynder stærkt ud blandt de ældre Aargange.

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: 836 Sundby

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

Undervisning i *KLAVER* og *ORGEL*

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup . Telefon Gentofte 64

Otto Piper

RAADHUSPLADSEN 14
KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

FILM

21.-6. spillede Odeon og Platan op med »*Dydens Apostel*« (Sten Stenstson kommer till stan), der er en svensk Nils Poppe-Farce, hvor den populære Komiker her er en yderst selvbevidst Bondestudent og Rekordkandidat, der vil afsløre Hovedstadens Kriminalitet og Umoral, men som dumper fra den ene værre Situation over i den næste, og som snart er Idiot og snart hyper-smart. Lystige og forsøgsvis spændende Situationer omgiver Helten, der imidlertid er for ensartet i sin Komik til at virke videre morsom.

DSB-Kino bragte svage Optagelser fra Fodboldsejren og en nydelig Film om Silkeborg samt det denne gang straalende Skipper i »*The Twisher pitcher*« (1936), hvor han for at sejre maa saa Spinatfrø før han kan spise.

Casino spiller fra 24.-6. den engelske »*Hun traf ham i Toget*« (Jeannie) om den grimme, fattige og udpræget skotske Pige, der arver efter sin fedtede Far en mindre Sum, som hun bruger paa en Rejse til Wien (før Krigen, NB.), hvor en behagelig Greve letter Tegnebogen for hende, og om hvordan en Ven fra Toget bliver hendes gode Skæbne. Barbara Mullen var især i Filmens første og bedste Halvdel naturlig og meget indtagende, men i Længden virkede hun lovlig kedelig. Filmens Replikskifter var iøvrigt baade originale og kvikke.

Windsor fik 24.-6. Premiere paa den franske Fernandel-Farce »*Fremmedlegionens Helt*« (Un de la legion), en Film, der visselig har adskillige Aar paa Bagen, og som er en højst besynderlig Blanding af Farce og patetisk Nationalspil. Hvad mener De om, at Komikeren tilsidst er rørende (NB. det skal lages alvorligt!)? Eller om en Film, der fremstiller Fremmedlegionen som en Slags Rover-Lejr?? Det hele var aabenbart Propaganda for Legionen. Og ikke saa forførdelig god Propaganda endda.

Colosseum spiller endelig fra 28.

Juni »*For Flagets Ære*« (Tre Flemish farm), en seriøs, meget romantisk og kolossalt spændende Beretning om, hvordan en landflygtig belgisk Flyverofficer under Besættelsen vender tilbage til den forbudte Zone for at hente Flaget, der var skjult i Jorden tilbage til Kammeraterne i London.

Bjørn Rasmussen.

Sommerens Gudstjenesteliste

Søndagsmesse

København

- St. Ausgars Kirke* (Bredgade 64) 7; 8; 10
Jesu Hjerte Kirke (Stenosgade 4) 6; 7; 7½; 8½; 10
Sakramentskirken (Nørrebrog. 27) 8; 10
St. Mariæ Kirke (Jens Jessensvej 7) 8; 10
St. Annæ Kirke (Sundby) 6; 8½; 10
St. Andreus Kirke (Ordrup) 7; 8; 10
St. Therese Kirke (Bernstorffsvej 54) 8½; 11
St. Antoni Kirke (Fr.sundsvej 225) 8; 11
St. Mikæls Kapel (Vandtaarnsvej 7) 9½
Den hellige Families Kapel (Valby Laggade 117 A) 7,30
Dragør (Ørestundsallé 48) (7. Juli) 10
Hvidovre (Sct. Nikolaj Kapel, Strøbyvej 2) 9

Nordsjælland

- Frederikssund* (»Frs. Hotel«), Jernbanegade 15) (14. Juli) 9,30
Lyngby (Knud Lavardsvej) 7½; 8½; 10
Trørød (Prinsesse Margrethes Feriehjem) 8½

Øvrige Sjælland

- Allerslev* 6¾
Glostrup (Teknisk Skole) (2. og 4. Sønd. i Md.) 10,30
Gørlev (1. Sønd. Md.) 10
Holbæk (Kastanievej 17) 9½
 — (Hospitalet) 7

Holmegaards Glasværk. Sidste Søndag i hver Maaned, dog ikke Juli: 9

- Kalundborg* (Lundemarken 15) (2. og 4. Sønd.) 10
Køge (Bjerggade 22) 8; 10½
Ledreborg 9½
Næstved (Præstøvej 29) 8; 10
 (2. Søndag i Md.: 8; 9½; 10)
Roskilde (Frederiksborgg. 11) 6 (paa Hosp.); 8; 10

- Skelskør* (Banegaarden) (3. Sønd. i Md.) 10
Slagelse (Frederiksgade 7) 8; 10
Taastrup (Køgevej) (2. og 4. Sønd. i Md.) 8¾
 (øvrige Søndage) 7½; 10
Vordingborg (Helligaands Kirke) 1. og 3. Søndag i Md. 10

Lolland-Falster

- Maribo* (Ny Østergade 4) 9 (m. dansk Pr.); 10½ (m. polsk Pr.).
Nykøbing F. (Bispegade 12) 8; 9½ (m. dansk Pr.) 11 (m. polsk Pr.)

Fyn

- Nyborg* (Stella Maris, Vindingsvej) 7½; 10
Odense (St. Albani Torv) 8; 10
 — (Hospitalet) 6
Svendborg (Havnegade 1) 8; 10

Langeland

Rudkjøbing (Brogade) Messe efter nærmere Bekendtgørelse i de lokale Blade.

Jylland

- Aalborg* (Kastelvej 1) 6; 8; 10
Aarhus (Ryegsgade) 7; 8; 10
Ebeltoft (Villa Pax) (21. Juli 9,15)
Fredericia (Sjællandsgade 50)
Horsens (Nørregade 19) 7½; 10 7; 9½

Grenaa.

- Sønd. 16. Juni og 18. Aug. Kl. 10
Odder (Holsteinsg. 29) (2. og 4. Sønd. i Md.) 10
Pindstrup (1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Randers (Thorsgade 22) Juli: 7; 10 (2. Sønd. dog 8; 11) August: 8; 10 (2. Sønd. dog 8; 11)
Ulstrup Mark. Sønd. 30. Juni Kl. 10
Silkeborg (Hostrupsgade 16) 7; 9
Vejle (Fjællegade 2) 7½; 10
Viborg (Ny Adresse: St. Leonisgade 12) 8; 10

Magasin du Nord

... den ny Tids Stormagasin

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning
 Central 605

Emdrup

København

<p>Roskilde</p>	<p>H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Hans Hansen og Søn Biler og Rustautomobil, Alg. 19¹, Tlf. 247 al Kørsel med Biler og Rustbil besørges</p>
<p>A-S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 75 . Telefon 87 Lev. til kat. Præstegaard & Hospital</p>	<p>Dom-Apotheket . Roskilde J. Angsburg Forbindsstoffer Sygeplejearlikter</p>	<p>H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri</p>
<p>Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>C. J. Schledermann & Sønner Jernbeton Entrepenører . Murermestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.</p>	
<p>Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Roskilde Mejeri Borgerdigelet . Telefon 349</p>	<p>Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 1 7. Leverandør</p>
<p>Esbjerg</p>	<p>Skullerupholm Teglværk Forp. J. Neergaard-Møller Hvalsø Station . Tlf. Lejre 32</p>	<p>Husk - det er i Olsgade 20 - Telefon 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Præfke</p>
<p>»Blomster-Boden« v. Sigrid Raun Alltid friske Blomster og Grøntsager Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn Murermestre Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>	<p>Jørgen Jepsen & Møller Gram v. Møller Gram 1ste Kl.s Herreskrædderi Kongensgade 20, Telefon 536</p>
<p>M. Rasmussen Frisørmester Grøntorvet (Hjørnet af Frodesgade og Torvegade)</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>MØBLER for alle Hjem købes bedst og billigst i Bechs Møbellforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vloevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Aug. Christensen Malermester Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446</p>		<p>J. N. Ladekjær Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Juli.

14. S. 5. Søndag e. Pinse (670—(grøn) 57); 2. Bøn: St. Bonaventura (996), 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
15. M. † St. Henrik (996); 2. Bøn: (hvid) Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
16. Ti. Vor Frue af Bjerget Karmel (997); 2. Bøn: For Paven; Præf. (522).
17. O. † St. Alexius (1000); 2., 3. (hvid) og 4. Bøn som Mandag; alm. Præf. (525).
18. T. St. Kamillus af Lellis (1001); 2. Bøn: St. Symphorosa og hendes syv Sønner ([28]), 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
19. F. St. Vincens af Paul (1002); (hvid) 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
20. L. St. Hieronymus Emiliani (1003); 2. Bøn: St. Margarete, 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
21. S. 6. Søndag e. Pinse. (grøn)

Retræterne paa Dalum Kloster

Retræten for Damer i Dagene 11.—18. Juni forløb over al Maade godt. Der deltog 20 Damer, som i Pater Groteclæus havde en udmærket Eksercitielæder. I Højskoledagen fik vi forevist Film om Messen, og Dagene var all for korte til alt det, vi ønskede at se og høre. Set. Hedvigssøstrene havde ogsaa denne Gang saa opofrende sørget for all del materielle.

Anna Marie Filus Larsen.

Ugebladet minder i denne Forbindelse om de Eksercitier for Her-

rer, der afholdes paa Dalum Kloster i Dagene 12.—16. August under Ledelse af P. Lønskov S. J. Tilmeldelse sker til: Direktør Henry Schultz, »Mariabø«, Tøndervej, Kolding.

Vincentsforeningen for Herrer

afholder Generalforsamling Søndag den 21. Juli efter Messen Kl. 8½ i Jesu Hjerter Kirke i Præsteboligen. Alle Interesserede i Menighedsplejen indbydes venligst.

Redaktionen i Sommerferien

Fra 23. Juni til 31. August er Redaktionen Træffetid kun TORS-DAG Kl. 15—16 (ikke Mandag og Fredag). Redaktør Kiærulff træffes ikke før 1. August, og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

3/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Hen-

delsler angaaende Ekspedition af Katolsk

Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K.

Indbetaling af Abonnement kan dog sta-

dig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvarlaet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

INDBYDELSER

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene A/S

Svanemosegaardsvej 4 · C. 11.313

BOGHYLDEN

Nyhed!

G. Fessard: France, prends garde de perdre ta liberté. 320 Sider. 1946.

En ny Bog af Forfatteren til: France, prends garde de perdre ton ame. Premier cahier clandestin du témoignage chrétien.

Bestillinger modtages.

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 · København K

C. 2453 · Lokal 5 og 22

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Set. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Set. Vincents Kirke, Helsingør,

Immaculata Kirken, København, Set. Mariæ Kirke, Aalborg,

Vor Frue Kirke, Silkeborg, Set. Annæ Kirke, København,

Set. Laurenti Kirke, Roskilde.

Vore Feriebørn

Vi har til Feriebørnene yderligere modtaget siden sidste Listes Offentliggørelse ialt 105 Kr. — med det tidligere indkomne 1712 Kr. (Bidragene var fra Flagstad, C. Simonsen, Søren Lund, Salicath, J. J., K. U. Poulsen, P. Keller, H. Wolfram og T. F.)

Børnene er nu derude i de respektive Feriehjem — og paa deres Vegne Tak til alle gavmilde Venner.

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
 Alt Maler-
 og Tapetsererarbejde udføres
 Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester
 Adolfsvej 6 . Gent. 424
 Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Chr. Hansens Kød-Udsalg

G1. Kongev. 163, Eva 6465-6466
 Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
 Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
 Tlf. 12,166 og 12,161
 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>		 <p>Spis Rutana . lev sundt</p>
<p>Kolding</p>		
<p>Arne B. Thygesen Løssøegade 47 . Tlf. 1249 . Kolding Kolonial, Delikatesser, Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital</p>	<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>Carl S. Pørksen Skotøjsreparation Tøndervej 42. Alle Reparationer udf. sanvittighedsfuldt og hurtigt Leverandør til de kat. Sostre</p>	<p>J. Bondesens Eftf. C. V. Hennebjerre Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>H. Nielsen & Søn Malermestre . Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>
<p>G. Rasmussen Bageri og Konditori Tøndervej 44 Tlf. 259 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Bogladen med de mange Bøger . . . Barkholts Boghandel</p>	<p>Tømrermestre V. Kjørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p> <p>Brødrene Andersen</p>
<p>Gør Deres Indkøb af Frugt, Grønt og Blomster hos E. Hansen Teglgårdsvej 2 . Telefon 1705 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>Chr. Wilger Vestergade 2 . Tlf. 334 Glarmester Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>Henry Larsen Piledamsvej 3 . Kolding . Telefon 1990 Lager af Ligkister og alt vedrørende Begravelser ordnes</p>	<p>Sv. Paulsen Bageri og Konditori Kongebrogade 39 . Tlf. 2028 Leverandør t. Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>H. Madsens Eft. v/ A. Persson Tøndervej 22 . Tlf. 823 Blomster og Kranse, Foreningskranse og Kistepyntning . Allid friske Blomster i stort Udvalg</p>

Nakskov

<p>Aug. Rasmussen Blikkenslager Taarsvej Leverandør til Kirken og Børnehjemmet</p>	<p>Kaj G. Nielsen Alt i Kolonial, Vin, Konserver Tillegade 30 . Telf. 622 - 1152 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Broderimagasinet Østergade 18 . Tlf. 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen v. Ole Clasen . Murermester Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle Aktieselskab</p>	<p>Reserveret H. J.</p>	<p>Chr. Steffensen Herreekvipering Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>

Maribo

<p>R. B. Maribo</p>	<p>Esther Rothe Nielsen Østergades Broderiforretning Telefon 106 Leverandør til den katolske Skole</p>	<p>Andelselskabet Maribo Svineslagteri's Udsalg Tlf. 113 . Tlf. 65 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Nykøbing F.</p>	<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Stjernens Depot v/ Bornemann Nickelmannsgade 23 . Tlf. 640 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>
<p>E. C. Schultz Byens Urtekræmmer</p>	<p>H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Carl Kragh Fredensgade 14 . Tlf. 658 Alt i Kolonial, Vin, Konserver m. m. Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>I. A. Rohdan Uhr- og Brille-Specialist Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedservej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni Kul . Kokes , Cinders Nykøbing F . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p>J. N. Jensen Murermester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 301 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser Skolegade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>	<p>P. Hansen Kæp Snekermester Softegade 9 . Tlf. 1099 y Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
---	---

Katolsk

Ugeblad

21. Juli 1946
94. Aargang
Nr. 29

Omkring

Atombomben

Østeuropas Skæbne

Europas Genrejsning

Gamle Døbefonter

Horisonten rundt

Atombomben

I disse Dage — inden Prøve-Atombombe Nr. 2 kastes — ser man fra alle Sider hen til de Anstrengelser, som fra manfoldige Sider gøres for at løse Problemerne, der er opstaaet omkring Atombomben. Det er tydeligt, at hele Verden føler sig truet af denne nye Opfindelses Ødelæggelsesevne.

For den Ikke-Kristne er denne Trusel naturligvis mere skæbnesvanger end for den Kristne, men for hele Samfundet gælder det, at en stadig Frygt maa virke lammende og maaske tilintetgørende paa Udviklingsstrangen paa mange Omraader. Tillige er det jo indlysende, at denne Bombe er en stadig Hindring for virkelig Fred i Verden.

I Amerika har man med Baruch-Planen skabt Ønsket om en international Atombombe-Myndighed, og med Undtagelse af Kommunistkredse har dette Ønske fra alle Sider faaet begejstret Tilslutning. Der er nemlig ingen Tvivl om, at Anvendelsen af Atom-Energien maa være under stadig Kontrol. Frigivelse af den vilde jo kunne medføre alvorlige Konsekvenser, selv for den mægtigste Stat.

I alle Lande er man klar over, at en Atombombe-Myndighed

skal og maa opstilles, og at man for sin egen og for hele Verdens Skyld maa underkaste sig den. Men samtidig nærer man Frygt for, at enkelte Stater maaske ikke vil indordne sig under den. Og endnu mere ængstes man for, at samvittighedsløse Slyngler

skal faa fat i Bombens Hemmelighed og benytte den til Opnaelse af det, som de nu finder attraaværdigt, ligegyldigt, hvor megen Elendighed de derved vil udsaa i Verden.

Det er klart, at vi maa have denne internationale Myndighed, om vi skal komme frelst ud af de Farer, der udstraaer fra denne frygtelige Bombe. Men Kontrol og Tilsyn og Regler vil ikke være mægtigtvirkende nok til at holde hele Verden i Ave. Kun hvis hele Menneskeheden vil for-

„ADOPTIVBARN“
BESØGER DEN
HELLIGE FADER.

Gianfranco Guiliano Cabbia - 8 Aar - blev adopteret af de amerikanske Styrker i Italien. Han havde mistet Synet efter at være blevet sparket i Ansigtet af en tysk Militærhest, men er blevet partielt helbredet efter en Operation hos en amerikansk Specialist i USA. Efter Hjemkomsten til Italien blev han og hans „Plejefar“ Pfc. Howard Gorgen, modtaget i Audiens i Vatikanet.

Munkemel

Vingaarden i Odense

Vingaarden i København
Skt. Annæ Plads 11

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

J. J. Jacobsens Effi.

Odense - København
Grundl. 1841

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg
Nyborg - Odense - København
Grundl. 1317

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 92 70

Hjalmar Andersen
Blomsterforretning
Kapelvej 75
Nora 5217
Lev. t. de kat. Institutioner

Th. Bremholm Rasmussen
Malermester
Brødvej 11 . Telefon Gentofte 1855
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Anton Siegler
Malermester

Kingsgade 17 Vester 4753

Aage Højberg
Blikkenslager . aut. Gas- Vand-
og Sanitetsmester
Kingsgade 9 . Telefon Eva 2527

Hans Glatrup Murermester
Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Hans Molbech Højdevej 10 . Am. 691
W. C. og Badeanlæg
Nyl og Reparationer
Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

Henry Henriksen
Vand, Gas, Sanitel, Blikkenslagermester
Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955
Udf. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)
Autoriseret Elektroinstallatør
Genforeningsplads 4
Taga 5372 . Taga 5268x
Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringe, Tlf. og Signanlæg, Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

C. P. Hansen Tømrermester
Drosselvej 67 . Telefon Godthaab 4128
udfører Arbejdet for de kat. Institutioner

Nagasaki efter Atombomben

staa, at enhver jordisk Myndighed udspringer af Guds Autoritet, og at hvert Menneske af egen fri Vilje maa indordne sig under Hans Viljes Lov, kan der være Tale om Succes for den internationale Atombombe Autoritet.

Det er sandsynligt, at denne Bombes Opfindelse er blevet til-

ladt af Gud, for at den kunde virke som et Varsel til Menneskeslægten. I alle Tilfælde er det givet, at den vil vedblive at være en alvorlig Trusel for hele Jorden indtil den Dag, hvor en enestaaende religiøs og moralsk Fornyeelse tilintetgør dens Magt.

C. H.

En Fortælling fra Tyrol

Miraklet paa Wutzelgaarden

PAA DANSK VED T. FD.

Ethvert Tyrolerhjem har sin »Herrgottswinkel« — og en Dag sidder den gamle Ejer af Wutzelgaarden i »Vor Herres Krog«.

Og naar man er gammel, føres ens Tanker let fra denne over paa den anden Verden, paa det evige Liv, og man tænker paa, hvordan der vel ser ud derovre paa den anden Side. Saa-dan gaar det ogsaa med Wutzelbonden. Ikke at han er bange for at dø, vist ikke! Han har altid holdt fast ved sin Tro, har været til Højmesse hver eneste Søndag og Helligdag, har hver Paaske modtaget Sakramenterne, har aldrig bandet; han har heller ikke slaaet nogen ihjel eller begaaet Ægteskabsbrud; i Fastetiden har

han gaaet Korsvejen, og om Lørdagen har han bedt Rosenkransen; han har aldrig taalt noget syndigt i sit Hus og blandt sine Folk; han har ladet opstille et nyt Vejkors, han har stiftet en Messe for sin Kones Sjæl og for Resten i det hele taget haft noget tilovers for Sjælene i Skærsilden — kort sagt: Manden i Wutzelgaarden er »en retfærdig«, som skrevet staa.

Alligevel kan han ikke rigtig finde Ro i sine Tanker. Det forekommer ham nemlig — underligt nok —, at han selv er en »stakkels Sjæl«, — og temmelig meget »stakkels« endda. Hvad er der dog i Vejen? For at trøste sig, vender han sig og giver sig

til at betragte »Vor Herres Krog«. Der hænger Frelseren selv paa sit Kors, altid paa Korset, altid blødende af de mange Saar, som Menneskenes Synder har slaaet. Den gamle Mands Hjerte fyldes af en usigelig Medlidenhed. Skal Forløseren da stedse hænge blødende og lidende paa sit Kors? Er der dog ikke nogen, som vil hjælpe ham ned derfra?

Jo, det er sandt, han er opstanden, har sejret over Død og Helvede! Der, paa Billedet af Treenigheden, staaer han med Paaskefanen. Ved Siden af dette Billede er der Billeder af Husets Skytshelgener: St. Georg i hvid Rustning paa en stolt Skimmel, St. Martin, som deler sin Kappe med Tiggeren, St. Florian, der slukker en Ildebrand, og St. Sebastian, gennemboret af Pile. Og saa er der forskellige Guds-Moder-Billeder, og endelig en Lourdesgrotte med Vor Frue af Lourdes' hvide Statue.

Bonden betragter tilfreds sine fine Helgensamling; selv en Kirke kan ikke være stort bedre forsynet med fromme Billeder end hans »Vor Herres Krog«. Men alligevel er han stadig urolig i sit Sind, og nu falder det ham ind, at det i og for sig ikke nytter saa meget med de mange Helgenbilleder; ellers vilde han jo være umaadelig godt hjulpet. Men om der er to eller tre eller flere eller færre, er vist egentlig ligegyldigt; ja, han forstaar pludselig, at een eneste Helgen kunde være tilstrækkelig, naar bare man selv førte et ligesaa helligt Liv som Forbilledet i »Vor Herres Krog«.

Der falder en Solstraale ind paa Trefoldighedsbilledet, — og det er, som om den ogsaa sender lidt Lys ind i Bondens Hjerte, saa at han med eet *begriber* de Ting, som han hidtil kun har *betragtet*. Han forstaar, at Gud Fader sendte sin Søn til den fortabte Menneskeslægt — af Kærlighed; at Vor Frue led med sin guddommelige Søn — af Kærlighed; at St. Georg satte sit Liv i Vove — af Kærlighed; at St. Florian redder det brændende Hus — af Kærlighed. Alt dette forstaar Wutzelbonden; det bli-

ver altsammen som nyt for ham; og grebet af en pludselig Indskydelse tager han Det nye Testamente fra Boghylden, slaar op deri og finder hos Apostlen Johannes de Ord: »Gud er Kærlighed«.

Sandelig om det ikke er, som om han nu ser Gud Ansigt til Ansigt; Gud, som han hidtil kun har set udefra, bliver levende i hans Hjerte. Men har Gud da ikke været der før? Jo, selvfølgelig, men Wutzelbonden har hidtil aldrig villet se ham rigtig. Gud har bestandig banket paa hans Hjertes Dør og kaldt »Wutzelbonde, luk op, kun eet er fornødent!« Men Bonden har aldrig lyttet dertil. Men nu, nu er Gud i hans Hjerte, nu er den levende Guds Hemmelighed gaaet op for ham: Gud er Kærlighed. Er det maaske ikke et Mirakel?

Alle Hjertets Døre, som han hidtil har holdt fast laaset, springer nu op; en vidunderlig Varme gennemstrømmer ham: Gud er Kærlighed. Det er slet ikke nogen ny Opdagelse, det ved han meget godt. Og han kender ogsaa alle de gamle Ord, som peger paa den Kærlighed til Menneskene, der kommer af Guds Kærlighed: Et godt Ord finder et godt Sted«. »Det er saligere at give end at tage« og hvad de nu ellers hedder, de gode gamle Ordsprog. Den, som elsker Gud, den Gud, der er Kærlighed, — han handler ogsaa i Kærlighed, saaledes som Helgenerne dér paa Væggen har gjort. Og naar det kommer til Stykket, foretrækker disse Helgener sikkert at blive efterlignet frem for kun at blive æret.

Manden paa Wutzelgaarden taler ikke eet Ord til nogen om det Mirakel, der er sket med ham. Men han gaar hen og handler, som de Hellige vilde have gjort i hans Sted; aah, han ved saa godt, hvor han skal gaa hen! Der er nok af Steder.

Først gaar han hen til Manden i Væverhuset. Naar han ser den rige Gaardmand, synker Hjertet altid dybt, dybt i Livet paa ham; for saa tænker han, det Skrog, paa Renterne af de Penge, Wutzelbonden har staaende i hans Hus. Men Bonden er

som forvandlet. »Ved du hvad,« siger han, »fra i Dag er vi to kvit. Naar vi lægger alle de Renter sammen, som du har betalt mig i de sidste tyve Aar, bliver de lige saa meget, som hele Gælden. Færdig. Jeg har ikke Brug for de Penge, og du har sikkert god Brug for dem. — Og — hvad jeg vilde sige — det Korn, som jeg forlangte halvtreds Mark for, kan du godt faa for tyve. — Naa, Farvel — her er nogle Pærer til Børnene — og hvis der ellers er noget, du har paa Hjerte, saa kom bare til mig. Guds Fred i Huset!«

Manden i Væverhuset er fuldstændig lammet af Forbavselse og Glæde. Og nu gaar det ham, som det er gaaet Gaardejeren: han føler sig som et nyt Menneske i en splinterny og vidunderlig Verden, — omtrent som dengang, da hans Annemarie havde givet ham det første Kys, og Livet var lutter Lyksalighed. Wutzelbondens Mirakel bliver ogsaa til hans Mirakel. Et Kvarters efter er den lille, indskrumpne Mand paa Vej til Kroværten — med en Raabuk fra det Terræn, hvor Værten har Jagtret og altsaa ogsaa Retten til Bukken, som ikke mere behøver at skydes, — det har Manden i Væverhuset nemlig besørget sidste Nat i det dejlige Maaneskin.

Straks virker Miraklet paa Kroværten. Hvordan det? Jo, nu »begynder han igen at tro paa Menneskene«, og Krybskytten er han parat til at regne for et Vidunder af Ærlighed og Paalidelighed. Og nu falder det ham ind, at han og Kræmmeren jo i mange Aar har levet i det mest forbitrede Fjendskab, skønt ingen af dem mere aner, hvorfor de er Fjender. Den Taabelighed maa der gøres en Ende paa.

To Dage efter sidder Kroværten og Kræmmeren og deres Familier endrægtigt i Krostuen og spiser Dyreryg — sammen med Manden fra Væverhuset. Wutzelbonden sidder i den anden Ende af Stuen og tømmer et Krus Øl, og med hver Slurk synker han en Sætning, som Gang paa Gang vil frem, og som dog ikke synes ham rigtig paa sin Plads i en Krostue: Gud er Kærlighed.

Miraklet paa Wutzelgaarden virker snart i hele Landsbyen. Og det allerbedste er, at ingen er klar over, at der er sket et Mirakel. Der bliver saa dejligt at leve i Wutzling; den afsidesliggende Landsby er blevet et helt lille Paradis paa Jorden, siger dens Beboere; men hvordan det er gaaet til, forstaar de ikke; kun Wutzelbonden kender den store Hemmelighed om Guds Kærlighed, der blev levende i Menneskehjernerne.

Wutzling-Beboerne er virkelig nu Brødre allesammen; enhver Standsforskel er udryddet, og der er ikke mere noget, der hedder Klikker eller Partier i Wutzling. Da der engang kommer en Fremmed fra Hovedstaden og vil prædike Kommunisme, ler Wutzlingerne ham ud; de har jo allerede Kommunismen, — men ikke den, som vil tage, hvad der ikke tilhører dem, men den ægte kristelige, som lærer, at det er saligere at give end at tage.

Det ene Lys efter det andet gaar op for Wutzelbonden. Hele Verdens Fordærvelse stammer jo fra, at det onde smitter det ene Menneske efter det andet; men nu er det pludselig gaaet omvendt: Her er det det gode, som smitter fra Hjerte til Hjerte. Og ligesom det før stadigvæk er gaaet ned ad Bakke i Wutzling, fordi det ene forkerte trak det andet efter sig, saaledes gaar det nu opad, fordi den ene gode Gerning trækker den anden efter sig.

Tænk, om det kunde begynde at gaa rundt omkring i hele Verden, saaledes som det er gaaet Wutzling!

Pave Julius II (1503—1513) havde ladet den berømte Arkitekt Bramante lave Tegninger til en ny Kirke. Da Tegningerne var færdige, lod Bramante sin lille Søn gaa med dem til Pave Julius. Paven syntes godt om Arbejdet og aabnede i sin Glæde et Skrin med Guldstykker, idet han sagde til Drengen: »Gør et Greb i Skrinet her og tag saa mange Guldstykker, du kan rumme i din Haand«. Drengen betænkte sig lidt og sagde saa: »Hellege Fader, vil du ikke selv gøre Grebet; din Haand er større«.

»Himlen og Jorden forgaar«

Om det umaadelig store Hus, som vi Mennesker efter Guds Anordning bor i, nemlig den synlige Verden med Jorden som Gulv og Himmelhvælvning som Tag, siger vor højeste Herre og Lærer med den største Bestemthed, at *dens nuværende Skikkelse faar en Ende og skal forsvinde*. »Sandelig siger jeg eder: Himmel og Jord forgaar«. Mt. 5, 17. Hvornaar sker det? — Jo, naar alt det, som skal være opnaaet forinden, er fuldbyrdet. Alt, hvad der staar i Guds Lov, skal fuldkommes først, og end ikke en Tøddel af Herrens Lov skal forgaa. Jesu Evangelium om Riget skal prædikes over hele Jorden til et Vidnesbyrd for alle Folkeslagene. Saa kommer Verdens Ende, og ikke før, og saa gaar det, som naar Høstfolkene samler Klinten fra Hveden og brænder den i Ilden. Alle de, som har bragt andre til Fald, og alle de, som ikke vilde bøje sig under Herrens Lov, men har øvet Lovløshed, kastes i den store Ildovn, hvor der skal være Graad og Tænderskæren. Saaledes lyder Kristi Ord om den store Begivenhed i Fremtiden.

I Hebræerbrevet *illustrerer* saa Apostlen Paulus Herrens klare Lære med Billeder, som er laant fra det Gamle Testamente: »I Begyndelsen har du, o Herre, lagt Jordens Grundvold fast, og Himlene er dine Hænders Værk. De skal forgaa, men du bestaar; alle skal de ældes som en Klædning, og som en Kappe skal du rulle dem sammen, som en Klædning skal de skiftes; men du er den samme, og dine Aar faar aldrig Ende. (1, 10—12.) Og Apostlen Johannes den fine, psykologiske Iagttaget, som han er, understreger, at ikke blot Verden forgaar, men ogsaa dens farligste Virke- og Lokkemiddel, nemlig Verdens Lyst, d. v. s. Kødets Lyst, Øjnenes Lyst og Livets Hoffærdighed. (1. Johs. 2.)

Endnu paa en anden Maade slaar det Nye Testamente denne

Kendsgerning fast. Som bekendt hører det til de mest fundamentale Synspunkter, der bliver gjort gældende i Apostlenes Brev, at vi siden Kristi første Komme er naaet in i *den sidste Verdensperiode*. »De sidste Tider er kommet til os.« (1. Kor. 10, 11) »Tidens Fylde« er kommet. (Gal. 4, 4.) »Tidernes Ende er inde« (1. Petr. 1, 20) eller »den sidste Time« er inde. (1. Johs. 2, 18.) Den messianske Verdensperiodes første Dag er Kristi Fødsel i Stalden i Betlehem, og den sidste eller yderste Dag er den store Dag, da Herren igen bliver synlig, denne Gang paa Himlens Skyer og omgivet af alle sine Engle.

Skriften nøjes imidlertid ikke med at paastaa, at der kommer den Dag og Time, da Himmel og Jord forgaar, den giver ogsaa Oplysning om, hvori den store Forandring bestaar. Hvad den siger i saa Henseende, er blevet misforstaaet og mistydet af Vranglærere i gammel og i nyere Tid. Det er derfor nødvendigt først og fremmest at gøre opmærksom paa, at *den ikke bliver en total Ødelæggelse eller Tilintetgørelse* af denne Verden. Det er kun de nuværende Forhold i Verden og dens nuværende Gang, som der bliver gjort Ende paa, fordi denne har faaet sit ejendommelige Præg ved Menneskenes Synd og skal beholde det, indtil Forløsningens Velsignelse strømmer over paa hele Skabningen. Foreløbig er det jo i det væsentlige kun Menneskenes Sjæle, der faar Del i Forløsningens fulde Frugt. Endvidere skal Verdens Ende ifølskriften opfattes som *Begyndelse til alle Tings evigvarende Fuldkommenhedstilstand*, d. v. s. en Tilstand, hvori de skal herliggøres og løftes op i et højere Plan og en højere Tilstandsform, der ganske vist var grundlagt lige fra Verdens Skabelse, men som blev standset i sin Udvikling af Syndens og Dødens Magt. Dette

Misforhold bestaar stadig endnu. Saa snart Synden og Døden er overvundet og tilintetgjort og Frelsens store Gerning er gennemført i alle Retninger og til alle Sider, saa bryder den materielle Verdens Herlighed frem i al sin Skønhed og Glans.

Har man disse Sandheder for Øje, forstaar man lettere *de Vendinger og Udtryk*, som vor Herre og hans Apostle bruger, naar de taler om den Begivenhed, der for bestandig afslutter Verdens nuværende Gang. »Verden i sin nuværende Skikkelse gaar mod sin Undergang«, læser vi i Kor. 7, 31. Kristus taler om en »Genfødelse« af Verden, naar Menneskesønnen paa Dommedag sidder paa sin Herligheds Trone. (Mt. 19, 28.) Da Apostlenes Øverste, St. Petrus, efter at have helbredet en lam Mand i Templet henvendte sig til de Jøder, som for Miraklets Skyld havde samlet sig omkring ham, da talte han til dem om »Genoprettelsestider«, i hvilke alt skulde blive genoprettet, saaledes som Gud havde sagt det i fordums Tid gennem Profeters Mund.

De mest overraskende Oplysninger om det, den synlige Verden omkring os har at vente, finder vi i Romerbrevets 8. Kapitel. Vi hører dér, at hele Skabningen i inderlig Længsel ser det store Øjeblik imøde, da Herlighedstilstanden skal begynde. Dette Skriftsted er imidlertid saa dybsindigt og hjertegribende, at det trænger til en udførligere Behandling. Lad det derfor være Emnet for en særskilt Overvejelse og Fortolkning.

F. K.

Den sande Fred, Nationernes Frelse, opnaas ikke ved ydre Midler, ikke ved Sværdet, som kan tvinge Fredsbetingelser igennem, men ikke kan skabe den virkelige Fred. Den Kraft, der skal forny Jordens Aasyn, maa komme indefra, fra Guden.

Pius XII

Gamle Døbefonter

Sommertiden bringer de fleste af os vidt omkring i vort Fædreland, og saa at sige overalt støder vi paa Minder fra vort Lands rige, katolske Fortid. Stolte gamle Domkirker og afsides smaa Landsbykirker rummer Minder og Hilsener fra længst hendøde Slægter, der levede og døde i samme Tro som vi — vi kan opleve meget, naar blot vi rejser med Øjnene aabne. Saaledes gik det ogsaa vor Trosfælle, den unge, alt for tidlig afdøde Kunstner *Chresten Skikkild*, og fra ham stammer nedenstaaende Linier, som han selv har illustreret.

*

Da jeg var blevet Katolik og havde besluttet efter Evne og Kundskab at arbejde i Kirkens Tjeneste, var det mig indlysende, at det første, jeg havde at gøre, var at faa Kendskab til den gamle dansk-katolske Kunst. Hver Sommer tager jeg saa min Cykel og kører paa Studierejse fra Kirke til Kirke. — Og det har jeg ikke fortrudt — for det viste sig, at de smaa simple Kirker gemte en Rigdom af fine og særegne Kunstværker.

Nu sidste Sommer (1919, Red.) tog jeg til Egnen om Horsens og Vejle. Jeg vidste, at der i den første historiske Tid havde boet dygtige Granithuggere her. I Jelling staa jo Gorms og Tyras Runestene, og mange flere er der fundet i Omegnen — endogsaa nogle med Runemesterens Navn

Døbefont i Tamdrup

paa. Jeg tænkte nu, at maaske havde Dygtigheden i at hugge Granit holdt sig langt op i den kristne Tid — og deri blev jeg heller ikke skuffet.

Jeg fandt Kirker af kæmpe-mæssige, tilhugne Sten — nogle af disse ca. 3 Alen lange og 1 Alen høje — og Kirker med Relieffer i Ydermurene — et af dem, en St. Michael med Dragen, er selv efter vor Smag et fuldendt Kunstværk. Men smukkeste og mærkeligst var Døbefontene.

Ikke et Øjeblik er man i Tvivl om, at disse store, tunge Granitbægre er virkelig og fin Kunst. Trods deres tykke Vægge, deres buttede Kumme og solide fir-kantede Fod er der en kraftig

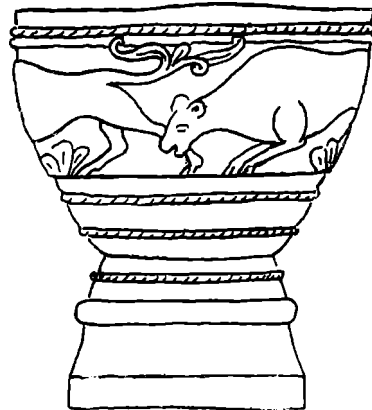
Døbefont i Hover

Ynde over dem. Profilen er brudt af fine Staffe og Hulkeler, og Siderne er fyldte med Relieffer af Planter, Dyr og Menesker.

Naar vi hugger i Granit, sprænger vi Formen ud med grove Mejsler og Sætjern, og ved den finere Behandling knuser vi Overfladen med smaa spidse og flade Jern. De gamle Granithuggere, som har lavet Fonterne, kendte ikke Mejsler; de hamrede kun løs paa Stenen med en tilspidset Hammer. Det gav naturligvis en grov Virkning — men det klæder netop det grove Materiale. Kun de allersimpleste Omrids af Figurerne faar man

med, og for et Nutidsmenneskes forvante Øje er det ofte vanskeligt at se, hvad de fortæller.

Hvad der ogsaa gør det vanskeligt at finde ud af Fremstillingerne er det, at man ikke den-

Døbefont i Hedensted

gang fordrede et omstændeligt og vidtløftigt Billede. Bare man forstod Meningen og Helhedsvirkningen var køn, saa var det godt.

Paa Døbefonten i *Tamdrup* — der er meget smuk — er f. Eks. de fire Evangelistsymboler huggede. Men midt mellem Tyren og Løven er der en pæreformet Forhøjning med to Huller i. Det er et Hovede og skal forestille den troende Kristus.

I den lille kullede *Hover* Kirke var der en interessant Font. Den havde en høj og temmelig slank Kumme, og jeg saa straks, at den var fuld af Figurer. Men hvad forestillede de? Kirken var mørk og Behugningen yderst grov. Efterhaanden fik jeg det dog klar; der var baade den tronende og den korsfæstede Kristus, Daaben, de tre Mænd i Ildovnen og de tre Biskopper — altsammen med mærkelige Enkeltheder, som det vilde være for vidtløftigt at komme ind paa her. Det sidste Billede kunde jeg ikke se, da Fonten stod op imod en Mur; saa lagde jeg mig paa Gulvet og stak Hovedet ind i Mellemlummet. Imidlertid kom Ringeren ind i Kirken, og paa hans Skrids kunde jeg høre, hvor forundret han var over, at den fremmede laa og rev Tændstikker af inde under Stenen. Tilslidst lagde han sig ogsaa ned og stak Hovedet

ind fra den anden Side — stadig uden at sige noget, og da jeg spurgte, om han kunde se Dragen, troede han aabenbart, at jeg ikke var rigtig klog. Det var nemlig St. Michael og Dragen. Aldrig før var det faldet Manden ind, at de Buler og Huller havde nogen fornuftig Mening.

Men der var andre Fonter, hvor jeg ogsaa maatte meldeP as — og hvis Betydning vel ingen nutildags kan klare.

Som nu den mærkelige Font i *Hedenstad*. Den er formet som et smukt, slankt Bæger med tynde Ringe af Tovsnoninger og den fineste Profil. Rundt omkring Kummen springer fire brølende Okser henover lave, kaktusagtige Planter. Dyrene er saa sikkert og fuldendt tegnede og saa levende i Bevægelsen, at jeg knapt vilde tro mine Øjne. Den Mand maa jo have set oldgræske Vaser

Døbefont i Sindbjerg

— eller hvor har han det fra? Og hvad har Okser med Barnedaab og Kristendom at gøre? Men den Kirke er fuld af Mystik. Der er et mærkeligt Kalkmaleri i den, og Relieffer og sære Tegn er hugget overalt i Ydermuren.

Eller Fonten i *Sindbjerg* med dens fire fantastiske Løver med Meneskehoveder. De fylder hver Tomme paa Kummen med deres vældige Manker og Haler, der ender i Duske som smaa Træer. Paa Foden er der sære Fantasi-dyr og fire Hoveder med Turhaner og Fjerkranse. Hovederne er ikke plumpe og uformede som paa de øvrige Fonter. De er fint modellerede med smuk ovalt Ansigtsform og en smal Mund, og Granitfladen er endogsaa slebet, ser det ud til. Det maa være andre Mennesker, andre Tider, der har formet den. Det er, som om det var vidt forskellige Racer, der med Aarhundreders Mellemrum havde beboet denne lille Plet af Jylland. Er det Historien om Cimbrer og Teutoner, om Horder og Ødaner, de gamle Kummer fortæller os? Har de engang været Blotboller i vore Forfædres Templer? Vi ved det ikke. Men deres vidunderlige smukke Form har de kristne Døbefonter arvet.

Chr. Skikkild.

Jellingestenen med Nordens ældste Kristusbillede

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

En i Verdenspressen fremsat Meddelelse om, at den hellige Fader personligt har intervereret hos de fire Udenrigsministre i Paris til Fordel for Italien, dementeres fra Vatikanet.

Holland

Det hollandske Episkopat har beordret Sogneejstigheden til at nægte Sakramenterne til Katolikker, som er tilknyttet det kommunistiske Parti.

Czechoslovakiet

Den hidtidige Nuntius i Prag, Mons. Ritter, er vendt tilbage til sin Post og har haft Drøftelser med Regeringen Benes' Statssekretær. Mons. Ritter bærer ikke længere Titlen Nuntius, men Inter-Nuntius, og er som saadan ikke længere Doyen for det diplomatiske Corps. Paalidelige Forlydender vil vide, at denne Forholdsregel er truffet efter Henstilling fra Regeringen i Prag, der har faaet Paabud fra Udlandet om at foranledige Ændringen.

← Sct. Stephans Katedralen og Rådhuset i Zagreb.

Katedralen i Szeged. ➤

↙ Barnetro (Jugoslavien)

Bag Østeuropas Kulisser —

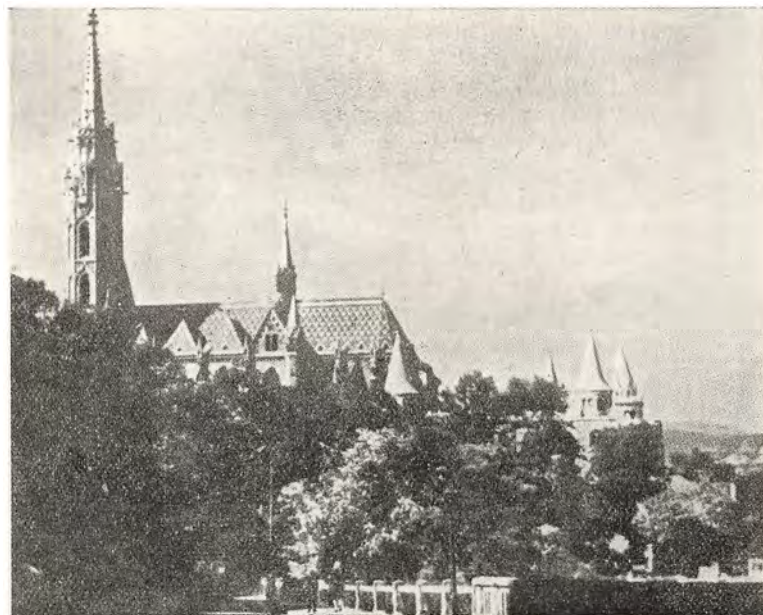
Der er idag et tydeligere og skarpere Skel imellem Øst- og Vesteuropa end nogensinde før. »Det russiske Jerntæppe« — som den russiske Tilbageholdenhed med Hensyn til Efterretninger saa ofte er blevet kaldt — har opdelt Kontingentet i to skarpt adskilte Dele, og de paa-lidelige Efterretninger, der naar frem, er meget sparsomme, men til Gengæld alt andet end op-muntrende, set fra et religiøst Synspunkt. Kommunismen har Roret, og det lægger op til tran-ge Tider for Kirken i mange af

← Kroatiske Bondepiger forlader Kirken efter Søndagsmessen.

En Bølge af Kirkeforfølgelser synes at være forestaaende i Syd-Østeuropa. Daglig meldes der om Drab paa Gejstlige og Kirkebrande. I Slovenien og Jugoslavien raader der »et rødt Tyranni«, og i Løbet af det sidste Aarstid er 60 katolske Præster blevet henrettet, til dels uden Dom. Mange Distrikter er uden Gejstlige, og Præster kan ikke indsættes uden Godkendelse af Tito-Regeringen. Der maa ikke gives Religionsundervisning i Skolerne — dette gælder ogsaa Ungarn —

disse gamle katolske Omraader. Det gælder Polen, det gælder Ungarn, Jugoslavien og Slovenien. Ugebladet har fra Tid til anden gengivet enkelte af disse Meddelelser, og det er ikke Hensigten her at kommentere, men blot — delvis med Vatikanet som Kilde — at referere yderligere et Par Efterretninger, der maaske taler bedre end mangan en Kommentar.

▲ Kroningskirken i Buda

omend 98 % af Befolkningen har stemt for; religiøse Blade er forbudt, saafremt deres politiske Indstilling ikke er i fuld Overensstemmelse med Tito-Regeringen. I de østlige Provinser af Polen, som er afstaaet til Sovjet, forfølges Gejstligheden, hvad enten den tilhører latinsk eller uneret Ritus.

◀ Den ældgamle Karlsbro over den historiske Moldau i Prag. Fra denne Bro blev den hellige Wenzel styrtet i Floden, fordi han ikke vilde røbe Skriftehommeligheden, her stilledes de henrettedes Hoveder til Skue paa Lanser — denne Bro har i Historiens Løb været Vidne til endeløse Strømme af Blod, til Kampe og Sejre.

SMÅA GLIMT

fra Gerds Sommerferie

Det var en mærkelig Høstak den. Gik man forbi, saa den utiltalende, støvet og stikkende ud. Men lod man sig gispende af Varme falde ned i den, saa fjedrede den bedre end den bedste Lænestol. — Mageligt henslængt kunde man følge de smaa hvide Skytøtter oppe paa den sollyse Himmel.

Gerd laa og slappede af. Lige netop i denne Høstak.

Med Blikket fulgte han de jublende Lærker. At de dog kunde holde det ud i Varmen. Hænge der i Timevis i stegende Sol, syngende af fuld Hals. Det var næsten for megen Aktivitet for Gerd en solmættet Eftermiddag. Tilmed i Ferietiden!

Ovre ved Skovbrynet gik nogle Køer og daskede med Halerne. Det var nok Fluerne, det var galt med. Længere fremme i Solen laa nogle gumlende Køer helt optaget af det vigtige Arbejde: fordøje. Om nogle Timer vilde de skramlende Spande opfange den skummende hvide Mælk fra den spændte Yvere. Mennesket maatte have Taalmodighed, til det var Tid ... Gerds Blik gled ud over Markerne. *Der stor Rugen, der den bjærgede Havre, der Byggen.* I den varme, skinnende Sol. Stille og taalmodigt stod Aks ved Aks, lod sig modne og gennemgælde, til Høstens Time var inde. Saa vilde Høstmaskinerne larme hen over Markerne.

Mennesket maatte vente, have Taalmodighed, til Naturens Værk var fuldbyrdet. I tidligere Aar havde Gerd de lyse Sommeraftener ofte tjattet til Kornet i Forbifarten, tankeløst havde han revet et Par Aks fra Straaene, ladet dem trille gennem Fingrene, indtil de spredtes paa Markstien.

I Aar blev det kun til en Kærtegnen med Fingrene. Hvert Aks var kostbart, ja, næsten helligt; det var jo det sultende Europas daglige Brød, der stod der.

Og her fra Høstakken strejfede Gerds Øjne kærtegnende hen over

de matgyldne Kornmarker. *Giv os i Dag vort daglige Brød*, hviskede han andægtigt, vort Brød og hele det sultende Europas Brød.

Saa var der en jagende Guldsmed, der fangede Blikket. Lige paa den hvide Bluse landede den. Et dejligt Dyr i spillende Farver, let og elegant. En skymaster vilde virke klodset og forældet sammenlignet med Dyrets slanke Krop og Vingler.

Der nede i det plumrede Mosehul havde Dyret holdt til som Larve. Grim og glubsk var den kravlet rundt i de mørke Vande ... Nu satte den af Sted med svirrende Vingler, tumlende ud i den vilde Jagt gennem Luften. Der var sket en *Forvandling* fra ækel Larve til Luftens elegante Behersker.

Gerd glenite at moralisere. Om hvordan Mennesket ogsaa kan gennemgaa en saadan tilsyneladende Forvandling. Hvordan vigtige Op-gaver, store Afgørelser kan tvinge smaa ubetydelige Mennesker frem til ædle, store Karakterer. Han nøjedes blot med at stønne i Varmen og bore sig ned i det duftende Hø.

Høets Halvmørke virkede svalende. En lille Eftermiddagslur vilde virke forfriskende. Lærkernes Sang og Insekternes Summen lød fjernt. Men lige som Gerd var ved at falde hen, kribledet det ustyrligt over Haandedets fine Haar. En stor pragtfuldt farvet Edderkop kom slæbende med en upraktisk stor Bylt, Det maatte være en Æggeklump, den slæbte af Sted paa. Varmen og den kildrende Fornemmelse gjorde Gerd lidt drillesyg. — Han pirkede ved Æggespindet, men Edderkoppemutter holdt godt fast. Den vilde ikke slippe sin kostelige Skat godvilligt. Da var det, at Drillesygen kom op i ham.

Med et Straa stak og slog Gerd til Æggebylten, men Dyret klamrede sig fast til den, som gjaldt det Livet. Endelig lykkedes Angrebet. Edderkoppen mistede sit Tag og gled fra Straet. I næste Nu styrtede

Ind imellem —

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

den frem efter Klumpen, snappede den og pilede bort med sit Livs Indhold ned i det beskyttende Hø.

Gerd havde rejst sig paa Albuerne. I Haanden holdt han sit Drillelevaaben, Straaet. Han lod Edderkoppen løbe; pludselig var det slaaet ned i ham, hvorfor Edderkoppen havde tirret hans Drillesyge. Det var som om det morede ham at gøre Dyret ulykkelig.

Han saa for sig sin Gymnasietids Skolegaard. Der var han som ny Elev blevet drillet af en stor Fyr fra tredje Gymnasieklasse. Nærmest haanet havde Fyren, fordi Gerd var religiøs. Det var som om Gerd endnu mindedes den andens overlegne Tonefald:

— Naa, saa du er hellig, lille Pus. Kan ikke staa paa egne Ben. Maa støtte dig til disse hersens Præster. Det skal stort hjælpe. At du gider slæbe rundt paa al den Overtro. Smid dog alle disse gamle Legender over Bord og brug din Hjerne og dine Arme til noget fornuftigt ...

Saadan omtrent havde Ordene lydt. Ussel og fortabt havde Gerd følt sig over for den store Gymnasiast. Han havde skammet sig over sin Tro. Flere Aar havde han holdt sig borte fra Kirke og Sakramenter for at synes voksen. Han havde smidt den store Bylt over Bord.

Men siden hen, da Gerd havde lært, at Livet ikke kan leves paa Floskler, men kun paa Realiteter, siden hen, da Gerd havde oplevet, at hans Frihedsapostel var endt

som højt betroet Sagfører, der begik Selvmord, da han maatte staa til Regnskab for sine ubesværede Dispositioner, siden havde han, Gerd, grebet om Livets Realiteter, Troen paa Gud, med begge Arme. Og han havde ikke sluppet Gud siden; ingen skulde mere rive den kostbare Byrde, den ædle Skat fra ham.

Gerds Blik var blevet fjernt. Laa han ikke her en herlig Sommereftermiddag og blev filosofisk. Det, der havde ophidset Gerd, da han saa Edderkoppen med Æggebylten, det var vel Mindet fra Skolegaarden, der brød frem. Mindet om den store Dreng, der vilde rive Religionen fra ham som var den en snærende Byrde, han skulde befries for.

Den tapre, svage Edderkop havde vist ham, at det var Alvor. Den holdt fast paa sin Byrde. Den forsvarede den, den klamrede sig til Bylten, den trodsede Faren og kæmpede, til den vandt eller faldt. Men han selv, Gerd ... han havde givet op ved første Angreb, da man haaned Religionen fra ham ... han havde sluppet den kostbare Skat, som andre kaldte tyngende Byrde ...

Siden havde han gjort det godt igen, men han havde været fejt i første Omgang, sluppet Grebet, givet op, men den trofaste Edderkop havde ikke svigtet. Den fulgte Livets Røst, og derfor sejrede den.

Det var irriterende at blive mindet om sin egen Svaghed.

Men tosset at skaffe sig Afløb for Vreden over for et umælende Dyr. Gerd følte det og maatte pludselig le ad sin egen Fjollethed. Han rejste sig med et Ryk fra Høstakken, gik fløjtende over Marken til Skovbrynet, medens han med Haanden børstede Høstumper fra den hvide Bluse.

En god Ide ...

Oplignet af Ingeniør A. M. Jensens Artikel: »De Unge er gode nok ...« som nylig stod her i Bladet, faar jeg Lyst til at fortælle de af Ugebladets Læsere, som skulde mene, at moderne Ungdom er fuldkommen slatten og holdningsløs, en lille Historie, som jeg selv har set blive udspillet.

Det var en Dag paa en Maskinfabrik. Varmen var trykkende i

Smedien, og Sveden haglede ned af de to unge Mænd, som stod og arbejdede et Stykke rødgloedende Jern. Pludselig smuttede Forhamren for den ene og landede med et uhyggelig dumpt Slag mod hans Skinneben og Affæren blev efterfulgt af en *temmelig kraftig Ed*. Da de to unge Mænd havde undersøgt Benet, som heldigvis ikke havde lidt nogen synderlig Overlast, begyndte man at drøfte Uheldet i alle Detailler og endte selvfølgelig ved *den drøje Ed*.

»Du, det er egentlig en dum Vane, vi har med den Banden. Det lyder slet ikke godt. Nu ka' du høre ham inde i Støberiet ... det lyder da ikke særlig fint. Vel?«

»Næh, det ka' der være noget om, men det er saa forbasket svært at la' vær'.«

Saaledes gik Snakken, og snart kom en tredie til, som var interesseret i Sagen, og Enden blev, at de tre unge Mænd blev enige om at lave en Bødestraf paa 5 Øre for hvert Bandeord og saa samle Pengene sammen i en fælles Kasse. — Men da de skulde blive enige om, hvad Pengene skulde bruges til, divergerede Meningerne temmelig stærkt. Den ene mente, at man skulde lave en glad Aften for dem, men det syntes de andre ikke om, for som den ene sagde: »Det skal gaa til noget godt, som vi personligt ikke faar Del i. Det er jo en *Fejl*, vi begaar, og den kan vi ikke feste paa.«

Efter nogen Tids Diskussion, blev man enig om at bruge Pengene til at købe Blonster for til to af de unge Mænds afdøde Fædres Grave, og den tredie indvilligede med Glæde i dette Forslag.

Jeg synes, at det var en god Ide og en saa smuk Tanke, at den er Efterlignelse værd ...

Prosit.

Forskellige Røster om

EUROPAS GENOPBYGNING

Forinden Sammelslutningen af de store Verdensreligioner havde organiseret sig, var der 1941 i Følge »Kirkens Front« Nr. 20 opstaaet en Bevægelse i Frankrig med Jesuitpater Pierre Chaillet, der skal organisere et aandeligt Forsvar for de menneskelige og aandelige Værdier, og Bladet »Terminoigne Chrétien« (Kristent Vidnesbyrd), nu med et Oplag paa 200,000 udbredt over hele Frankrig blandt bade Katolikker og Protestanter ønsker Parlamentarismen indført i en ny Aand, inspireret af den kristeligt-sociale Bevægelse Principper, med følgende Program som Rettesnor: Retfærdig Løn, Arbejdernes Deltagelse i Virksomhedens Ledelse, Mulighed for alle til at skabe Familie, Ret til Opdragelse og Uddannelse.

K. U. K. København.

Den 21. ds. tager Klubben igen til Køge. For dem, der skal paa Cykle, startes fra Toftegaardsplads Kl. 7,30 pr. For Togpassagerer kan gives følgende Oplysninger:

Tog fra Kbh. H. Kl. 8,28, i Køge Kl. 9,36; Kl. 8,38, i Køge Kl. 9,59; Tog fra Køge Kl. 19,10, i Kbh. Kl. 20,25; Kl. 21,22, i Kbh. Kl. 22,51; Kl. 22,32, i Kbh. Kl. 0,02.

Som vi plejer overværer vi Højmessens Kl. 10,15 og tilbringer derefter Dagen paa fornøjelig Vis. — Husk Badetøj, hvis der skulde blive Lejlighed til et Bad. Mad til hele Dagen medbringes.

Den 4. Juli holder vi Aftentur igen. Dennegang gaar Turen til Uterslev Mose, hvor vi kæmper om Mesterskabet i Haandbold. Start: Stenosgade Kl. 19,00 pr.

K. U. K. Amager.

Søndag d. 28. ds. arrangeres Tur til Nivaa. Vi mødes Kl. 8 pr. under Uret i Hovedbanegaardens Afgangshal og tager til Messe i Hørsholm, derfra gaar vi videre til Nivaa, hvor Dagen tilbringes, og hvor der vil blive Lejlighed til at gaa i Vandet.

Der medbringes Madpakke til hele Dagen.

Sct. Josephs Hospital i Porsgrund, Norge

søger uddannede Sygeplejersker for fast Ansættelse eller som Ferievikarer.

Henvendelse Priorinden.

Sct. Josephs Hospital i Porsgrund er et intern-medicinsk Hospital af R. T. V. anerkendt som ligestillet med et offentligt Sygehus. Overlæge A. Schruppf.

Vekselvirkning med Udlandets Kirker har været umulig. Vi benytter derfor den første Lejlighed til nu paany fastere at knytte de Baand af kristen Solidaritet med andre Kirker, som vi altid har haft i vore Tanker. Vi vil ikke unddrage os vor Del af den Skyld, som de ledende Mænd i Staten og Partiet har paadraget vort Folk, og vi maa fremføre en alvorlig Formening om, at man ikke ser en Legemliggørelse af det tyske Folks Væsen i den Fanatisme, som har anstiftet alt dette onde. Vi har ikke lagt Skjul paa vore Følelser overfor de ansvarlige Myndigheder, selv om dette er blevet taget meget ilde op. Mange, der aabent har sagt deres Mening, blandt dem ikke faa Præster, er for dette blevet straffet i Koncentrationslejrene. Vi haaber paa Forstaaelse, naar vi beder de kristne Kirker i de Folk, der aabent har erklæret at have ført Krigen i det kristne Retsyns og Menneskesyns Navn, om at have Opmærksomheden henledt paa disse Forhold. Dette Budskab vidner tydeligt og klart om den Modstand, som Wurm, Niemüller og Carl Barth har udfoldet mod Nazismen og med dem store Dele af det protestantiske tyske Folk. Og naar vi nu læser Biskop von Galens Prædikener i et illegalt Hefte »Kirke i Kamp« og ved, at alle tyske katolske — ja alle vore Biskopper hele Jorden over med Paven i Spidsen og Millioner af tyske Katolikker er Modstandere af Nazismen, saa maa vi nok revidere den Mening om det tyske Folk, som var det gennemsyret af Nazisme, da vi nu ser, at Millioner af katolske og protestantiske Kristne er fødte Modstandere af dette til Vanvid grænsende onde Princip, som Tusinder af Præster og Lægfolk har bødet for med Livet, og de i Spanien under Borgerkrigen myrdede 10 Biskopper, 20,000 Præster, 15,000 Nonner og 300,000 Lægfolk vidner stærkt og højt om de rafinerede Metoder, der blev anvendt i den forbitrede Kamp mod Kristendommen i disse nævnte Lande.

Det er jo mod denne nedbrydende Bevægelse med dens Følger, at Kampen skal føres med Aandens Vaaben for en varig Verdensfred, og her har Samlingen af alle Verdensreligionerne til Hensigt at sætte ind, og nu gælder det for os danske Katolikker sammen med alle gode danske Mænd og Kvinder at stille os i Fronten af Kristi Kors-hær og være aktivt med i Kampen for Sandhed, Ret og Retfærdighed. Og Arbejdet bliver jo for os Katolikker saa meget lettere, da der jo ved Provst Neiendam er fremsat en Opfordring til vor katolske Kirke at medvirke i dette Arbejde. Men skal der være Alvor og Mening i Opfordringen til os Katolikker at tage Del i Arbejdet for Genrejsningen og Freden, saa maa vi ogsaa i fuld Frihed tage Del i Arbejdet

og Forhandlingerne paa den brede Basis og i fuld Udstrækning. Det er ikke nok med at tale og diskutere paa private og offentlig Møder, vi maa ogsaa tage aktivt Del paa afgørende Sted paa Tinge ved Lovgivningsarbejdet, hvor der atter skal bygges paa de fra ældste Tider prøvede Love efter Devisen i jyske Lov: med Lov skal Land bygges. Og de skal alle bygges paa Guds Lov og paa Kirkens Lov, saaledes som vor Rethistorie jo viser, at dansk Lov og Ret paa mange Punkter har været gennemvævet og bestemt af vor Kirkes kanoniske Ret. Havde der fra Kirkens og Statens Myndigheders Side været taget Hensyn til Kirkens gamle kanoniske Retsregler, saa havde der ikke lydt saa megen Klage over den ved Statens Love indskrænkede Religionsundervisning i Skolerne. Saa havde Lærer Otto Halkier ikke haft Grund til at udtale: »Vi er mange, der har den Opfattelse, at mange af de ligegyldige vilde omfatte Faget med større Interesse, derved forøge deres aandelige Ballast og faa Respekt for den kristelige Etik, hvis der var knyttet Karakter til Faget Kristendomskundskab. Den Modenhed, der kræves for at tage personlig Stilling til Kristendom, findes kun hos forsvindende Faatal i Gymnasiet.

Hvis man omgiver Religionsundervisningen med Bestemthed og Fasthed, kan man nok undgaa den forargelige Komedie, at gamle Akademikere kan mere sig højlydt i Mindet om deres Oplevelser i Religionstimerne. (Kristeligt Dagblad 26. Septbr.). Og Pastor Poul Schou havde heller ikke haft Grund til at sige: »Jeg ved, at der kan terpes i Religionstimerne og ved Konfirmations Forberedelsen, men jeg er heller ikke Tilhænger af den Undervisning, der er saa »luftig og aandelig«, at Børnene reelt intet har lært, naar den er afsluttet«. (Krstl. Dgbl. 26. Sept.)

Vi savner altsaa i høj Grad Mænd paa Tinge, der med dyb Indsigt og

grundig Viden kan respektere og tale for Guds og Kirkens evige uforanderlige Love med en Myndighed, der hviler paa deres ægte kristelig katolske Tro og Overbevisning og forlener deres Tale med en autoritativ Vægt, saaledes som vi jo i sin Tid har haft to Katolikker i Folketinget, Lensgreve Holstein Ledreborg og Jens Busk, ligesom vi ogsaa allerede har haft en Statsminister i Lensgreve Holstein Ledreborg.

Netop nu trænger vi til Mænd paa Tinge med hans fremragende Evner og retlinede Karakter, til Førerskikkelser, der foragter det Stræb og den Klassepolitik, der ved anti-religiøse Love har foraarsaget saa usigelig Skade i religiøs og kulturel Henseende.

Det er den dybt tænkende og dybt følede Overlærer Blom Salmonsens, der i Nationaltidende 21. September udtaler de i al sin elementære Enkelthed vise og forstandige Ord: »Vi staar for en Klassekamp og et politisk Opgør af en Haardhed, som vi er uvant med. Vor Kultur er sunket i Grus. Vore Sammenbrud bliver stadig mere tragiske. Vor første Pligt er at faa Folk til at leve deres Liv i Ansvar overfor Gud og se at faa rensset Slambrønden i vort Folkelegeme og i os selv ved Hjælp af de 10 Bud.

Netop disse Aar har, bortset fra Tyskernes store Skyld mod os, givet vort Folk yderligere Grund til at tage Bodsskjorten paa. Det hele vil blive haabløst nu, dersom vi ikke nu forstaar for Alvor, at vi skal gøre Bod. Det kunde ogsaa kristelige Talere tænke noget mere paa — men saa sender man maaske ikke Bud efter dem!«

Mon Overlærer Salmonsens dybe og indtrængende og formanende Ord vil faa nogen virkningsfuld Indflydelse paa vort Folk, hvor det moralske Ansvar synes at svinde stadig mere. Kriminaliteten er jo desværre stadig stigende, Udsigterne er endnu ikke særlig gode og lovende.

I. Hammermüller.

„Katolsk Ugeblads“ Feuilleton:

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(7)

Spørgsmaalene kom lidt bag paa Optimisten. Han forsøgte sig med nogle flere Indaandinger; men Resultatet lod vente paa sig. De udenadlærte Sætninger kunde ikke bruges som Svar.

»Naa, bliver det snart til noget?« lød Krøblingens drillende Stemme. »Se at faa Kanonen i Gang!«

»De maa jo endelig huske paa, at der er Tusinder af Medlemmer i Christian Science,« kom til sidst Optimistens Svar.

»Ja, og hvorfor?« Atter var det Munken, der talte. »Fordi det er et saadant bekvemt Overgangsstadium til Hedenskabet, og fordi der er Tusinder, som mener, at man kan borteliminere Smerte og Pine.«

»Men I Katolikker, I holder fast derved,« udrød Optimisten glad; nu kunde han faa Ram paa Præsten. »Er der mon ikke noget forkert ved den Gud, I prædiker, siden han har skabt en saa elendig Verden?«

»Den er god!« indskød den Syge; det var lige Vand paa hans Mølle.

»Gud kunde skabe, hvad Slags Verden Han selv vilde,« lød Svaret. »Hvis Han ikke kunde det, var Han jo ikke Gud. Gud kan gøre alt, hvad Han overhovedet vil. Husk, at Han er uendelig — der er ingen Grænser for Hans Magt. Som det er nu, har Han skabt en Verden, hvori der findes Defekter. Men disse strider ikke imod Hans uendelige Fuldkommenhed.«

»Naa, ikke? En Kærlighedens Gud — og en Verden i Lidelse?«

»Der er ingen Selvmodsigtelse heri. Smerte og Lidelse er Mangler, som er tilladt af Gud. Men de er ikke egenlige Onder, kun relativt set, i Forhold til det fysiske Velbefindende. Og, hvad mener De om, at disse Defekter kunde tjene Guds evige Hensigter?«

»Ja, De maa undskylde mig; men jeg blander mig virkelig ikke i »Guds evige Hensigter«,« lød Optimistens utaalmodige Svar. »Den Slags tænker vi virkelig aldrig paa.«

»Nej, og derfor er De næppe heller i Stand til at dømme. Hvis et Menneskes sidste Endemaal var materiel Behagelighed og Velfærd, ja, saa vilde De have Ret i at mene, at det vilde være vanskeligt at forene Guds Kærlighed med Lidelsen. Menneskeheden af i Dag er netop i Oprør mod Gud, fordi den sætter det materielle Velvære som det højeste Gode, og derfor finder, at Lidelse og Smerte er Hindringer for deres Ideal. Men naar man forstaar, at Lidelsen baaret paa rette Maade kan hjælpe et Menneske langt frem mod dets sidste og endelige Maal, naar man tænker dette igennem, saa ved man, at der ikke kan stilles noget Spørgsmaalstegn ved Guds uendelige Kærlighed til Mennesket.«

Men Præsten havde vendt sig mod den syge.

»Var De ved Artilleriet under Krigen?«

»Ja, jeg var,« lød Svaret.

Præsten plukkede et Græsstraa af og tyggede i Tanker paa det.

Men en Følelse af Ærgrelse over Munkens ligegyldige Holdning bemægtigede sig Optimisten midt i hans Triumf. Den anden stod jo, som om han intet havde hørt og blev ved at tygge paa sit Græsstraa. »Naa?« sagde han tilsidst med kendelig Irritation i Stemmen.

»Ja, hvad er der?« spurgte Præsten.

»Ja, hvad mener — hvad, hvad — —«

Præsten lo godmodigt.

»Jeg prøver bare en ny Kur paa Dem. Det forekommer mig bedst, at »De falder lidt ned,« saa at De lige kunde faa Ro til at høre, hvad jeg vil sige. Lad mig først bemærke, at det sidste, De sagde, intet betyder for mig, og for Dem selv har det jo heller ingen Mening: »Guddommelighed« etc. Og ikke en-

gang for Opfinderne af disse blomstrende Udtryk har de nogen som helst Betydning. Det er bare Ord og Ord, Camouflage for den Gudsfor-nægtelse, som de i Realiteten skal dække over.«

»De drejer uden om.«

»Nej, jeg gør ikke. Jeg holder bare en lille Prøvegalop inden det store Løb for at faa det uvæsentlige til Side. Men lad os tage fat. Naar jeg taler om Menneskets sidste Endemaal, saa mener jeg, at hans Maal er Gud, hans Skaber i Himlen, og ikke et imaginært Maal i Mennesket selv her paa Jorden, saadan som De skildrede det før. — Og maa jeg gøre endnu en Bemærkning om noget, De sagde?«

»Selvfølgelig,« lød det særdeles kølige Svar. »Saa vil jeg blot sige, at jeg i Deres »Guder« og Overmennesker synes at kunne genkende Laan fra Nietzsche og H. G. Wells. Jeg tænker mig, at Deres Modvilje mod Kristendommen ogsaa er »laant« fra andre.

Og nu bliver jeg altsaa rædselsfuld uforskammet, for jeg maa spørge Dem, om De nogen Sinde selv har gennemtænkt, hvad De selv sagde. Nej, De har ikke. Der ligger ingen Tanker bagved. Det er saa let blot at gentage ondsindede Angreb og Talemaader, som Mennesker, der mener sig bedre egnede til at styre Verden, er fremkommet med ... Vilde De mon ikke være saa venlig at sætte Dem ned? — Tak — Deres Menneskehedens Program tager sig ikke saa lidt bedre ud paa Papiret end i Virkeligheden; for Deres Teori om Bortlugning af de uønskede vilde betyde en uophørlig Række af Mord — i Wells' Sprog: »den frivillige Bort-Eliminering« — indtil kun nogle faa forfærdelige Uhyrer var tilbage, djævelske i deres Egoisme og uhyggelige i deres Mangel paa Barmhjertighed og Medlidenhed. (Fortsættes)

En stiltfærdig ung Pige søger fra 1. August et tomt Værelse, helst m. Adgang til Køkken.

Kirsten Poder Hansen,
Fiolstræde 28 A, 4. th., K.

Sygeplejeelever

antages 1. September. Sct. Josephs Hospital, København.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Excercitierne for Herrer i Dalum

Endnu er der Plads til nogle faa Deltagere. Skriv venligst snarest.

De maa ikke nægte Dem selv at deltage i disse dejlige Dage.

Indmeldelse sker til Henry Schultz »Mariabo«, Tøndervej, Kolding.

Basar i Helsingør

Søndag den 21. og Mandag den 22. ds. afholder St. Vincent Søstre, Nygade 8, deres aarlige Basar.

Gaver modtages med Tak.

Vincentsforeningen for Herrer

afholder Generalforsamling Søndag den 21. Juli efter Messen Kl. 8 ½ i Jesu Hjerte Kirke i Præsteboligen. Alle Interesserede i Menighedsplejen indbydes venligst.

BOGNYT

Protestantisk Anmeldelse

Kirkens Front bringer i en Anmeldelse af 11. Juni 1946 følgende anerkendende Ord om den nye Chesterton-Bog: *Mærk Middelalder*: »Thomas af Aquin har i Reglen været fremstillet for os evangeliske som den Sten foran Indgangen til Graven, der var i Stand til at hindre alt Livs Opstandelse. Her i denne Chestertons Fremstilling stiger han frem som en lysende Helgen, der giver uimodstaelig Hjælp til Tro og Salighed. Ens Karakter kan ikke andet end vokse under Arbejdet med denne Bog.«

Katolsk Leksikon paa engelsk

Addis & Arnold: *Catholic Dictionary*. Kr. 43,20

El Par svenske Bøger

Beskow: *Inför Guds ansikte...* 3,75

-- *Jesus vort hopp* 3,75

-- *Guds väger* 3,60

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Juli:**
21. S. 6. Søndag e. Pinse (673—58); 2. Bøn: St. Praxedes ([67]), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
22. M. St. Maria Magdalene (hvid) (1008); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
23. Ti. St. Apollinaris (1011); 2. (rød) Bøn: St. Liborius ([34]), 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
24. O. Vigilie ([1]); 2. Bøn: St. Christine ([61]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
25. T. St. Jakob, Apostel (1014 (rød) —101); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Christopher ([12]); Apostlenes Præf. (524).
26. F. St. Anna, Jomfru Marias (hvid) Moder (1017—102); alm. Præf. (525).
27. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([90]); 2. Bøn: St. Pantaleon ([15]), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 4. Bøn: For Paven; Præf. (522).
28. S. 7. Søndag e. Pinse. (grøn)

Redaktionen i Sommerferien

Fra 23. Juni til 31. August er Redaktionen Træffetid kun TORS-DAG Kl. 15—16 (ikke Mandag og Fredag). Redaktør Kjerulff træffes ikke før 1. August, og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777.

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Henvedelser angaaende Ekspedition af Katolsk Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K. Indbetaling af Abonnement kan dog stadig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Sommerens

Gudstjenesteliste

Søndagsmesse

København

- St. Ansgars Kirke (Bredgade 64) 7; 8; 10
- Jesu Hjerte Kirke (Stenosgade 4) 6; 7; 7½; 8½; 10
- Sakramentskirken (Nørrebrog. 27) 8; 10
- St. Mariæ Kirke (Jens Jessensvej 7) 3; 10
- St. Annæ Kirke (Sundby) 6; 8½; 10
- St. Andreas Kirke (Ordrup) 7; 8; 10
- St. Therese Kirke (Bernstorfsvej 54) 8½; 11
- St. Antoni Kirke (Fr.sundsvej 225) 8; 11
- St. Mikael's Kapel (Vandtaarnsvej 7) 9½
- Den hellige Families Kapel (Valby Langgade 117 A) 7,30
- Dragør (Øresundsallé 48) (21. Juli) 10
- Hvidovre (Sct. Nikolaj Kapel, Strøbyvej 2) 9

Nordsjælland

- Frederikssund (»Frs. Hotel«, Jernbanegade 15) (14. Juli) 9,30
- Lynghby (Knud Lavardsvej) 7½; 8½; 10
- Trørød (Prinsesse Margrethes Feriehjem) 8½

Øvrige Sjælland

- Allerslev 6¾
- Glostrup (Teknisk Skole) (2. og 4. Sønd. i Md.) 10,30
- Gørlev (1. Sønd. Md.) 10
- Holbæk (Kastanievej 17) 9½
- (Hospitalet) 7
- Holmegaards Glasværk. Sidste Søndag i hver Maaned, dog ikke Juli: 9
- Kalundborg (Lundemarken 15) (2. og 4. Sønd.) 10

G. Garth-Grüner

Landsretsadvokat

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Katolsk vestre Kirkegaard

Gravsteder anlægges og vedligeholdes

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner
Manssvej 14. Telf. Valby 4175

- Køge (Bjerggade 22) 8; 10¼
- Ledreborg 9½
- Næstved (Præstøvej 29) 8; 10
(2. Søndag i Md.: 8; 9½; 10)
- Roskilde (Frederiksborgg. 11) 6 (paa Hosp.); 8; 10
- Skelskør (Banegaarden) (3. Sønd. i Md.) 10
- Slagelse (Frederiksgade 7) 8; 10
- Taastrup (Køgevej) (2. og 4. Sønd. i Md.) 8¾
(øvrige Søndage) 7½; 10
- Vordingborg (Helligaands Kirke) 1. og 3. Søndag i Md. 10

Lolland-Falster

- Maribo (Ny Østergade 4) 9 (m. dansk Pr.); 10½ (m. polsk Pr.).
- Nykøbing F. (Bispegade 12) 8; 9½ (m. dansk Pr.)
11 (m. polsk Pr.)

Fyn

- Nyborg (Stella Maris, Vindingsvej) 7½; 10
- Odense (St. Albani Torv) 8; 10
— (Hospitalet) 6
- Svendborg (Havnegade 1) 8; 10

Langeland

- Rudkjøbing (Brogade) Messe efter nærmere Bekendtgørelse i de lokale Blade.

Jylland

- Aalborg (Kastetvej 1) 6; 8; 10
- Aarhus (Ryesgade) 7; 8; 10

BOGHYLDEN

Nyhed!

G. Fessard: France, prends garde de perdre ta liberté. 320 Sider. 1946.

En ny Bog af Forfatteren til: France, prends garde de perdre ton ame. Premier cahier clandestin du témoignage chrétien.

Bestillinger modtages.

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . Kjøbenhavn K

C. 2453 . Lokal 5 og 22

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-36

Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagervej 27 . Central 4310 . Byen 4310

Ebeltoft (Villa Pax) (21. Juli 9,15)
Fredericia Sjøellandsgade 50)
Frensens (Nørregade 19) 7½; 10
 7; 9½

Grenaa.

Sønd. 16. Juni og 18. Aug. Kl. 10
Odder (Holsteinsg. 29)

(2. og 4. Sønd. i Md.) 10

Pindstrup (1. og 3. Sønd. i Md.) 10

Randers (Thorsgade 22)

Juli: 7; 10 (2. Sønd. dog 8; 11)

August: 8; 10 (2. Sønd. dog 8; 11)

Ulstrup Mark. Sønd. 30. Juni Kl. 10

Silkeborg (Hostrupsgade 16) 7; 9

Vejle (Fjællegade 2) 7½; 10

**Viborg (Ny Adresse: St. Leonis-
 gade 12) 8; 10**

FILM

Metropol havde 1.-7. Premiere
 paa den engelske Kriminalfilm

KONGERIGET-DANMARK
 Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

»Silkestrømpemordet« (East of Piccadilly), der var underholdende til Sommerferiebrug, men ingenlunde noget særligt. Replikkerne var tilstræbt haardkogte, men mere engelske i Tonen end den amerikanske Slang, de efterlignede. — Pointen i Filmen laa i, at det skulde være en helt anden, der var Morderen, men vi havde allesammen regnet det ud meget tidligt, og saa var der jo bare tilbage at gruble over, hvornaar Helten og Heltinden opdagede det.

Platan havde 1.-7. Prem. paa den engelske Mesterfilm »Natten Mysterier« (Dead og Night), hvor fire Instruktører beretter den mest spændende og uhyggelige Mysteriefilm, vi længe har set. — Filmen er stærkt pavirket af Dunnedes Tidsteorier, men lader sig logisk efterprøve uden filosofisk Ballast som et filmisk vel konstrueret Mesterværk med fint afbalancerede Fortællinger, som alle bidrager til Belysning af Problemet »Overnaturlighed«. Filmen er ganske utroligt spændende, men er absolut ikke noget for Folk med svage Nerver.

Grand's Prem. 5.-7. med »Ivan den Grusomme« er lavet af den geniale russiske Instruktør Sergei Eisenstein. »Ivan« er paa mange Maader en Mesterfilm. Blændende fotograferet fra først til sidst. Stilistisk sikkert bygget op, en barbarisk, betagende Musik (af Prokofier), kostbart Udstyr og interessante Skuespillertyper. For Sovjetborgerne har Filmen desuden det storslaaede Ekstrafortrin, at man i Ivans

Skæbne som i et Spejl opdager sin egen Nutid og i Ivans Herskertype genfinder Lenins og Stalins Diktaturpersonligheder. I de senere Aar har Sovjet filmene nemlig forladt Nutidsreportagen til Fordel for en »historisk«, men præcis lige saa »nutidig« Filmtype, der dels giver Instruktørerne friere Hænder ved Udformningen af det filmiske Stof, og som dels kan bibringe et jævnt Publikum det (falske) Indtryk, at den aktuelle Politik ogsaa eksisterede i Fortidens Aarhundreder. At selv en stor Eftergivenhed over for Nutiden alligevel ikke er tilstrækkelig, ses af, at Nr. 2 og Nr. 3 af Ivan-Serien er forbudt for Hjemmemarkedet. Herhjemme vil Filmen interessere et æstetisk Publikum, ærgre et demokratisk Publikum og kede et ganske almindeligt Biografpublikum til Døde.

Bjørn Rasmussen.

BØGER ≈

»De fem lange Aar«

14. Hefte af Gyldendals Værk om Besættelsen fortæller udførligt om et særlig uhyggeligt Tidsrum i Danmarks Besættelsestid: den politiløse Tid og sluter med at omtale Brøndum Bandens Hærgningstogter i Provinsen samt det sore Attentat paa Ø. K.s Bygning i København.

Holbæk

<p>D. Steinecke Hansen Malermester <i>Blegstræde 13 . Tlf. 387</i> Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Holbæk Eksprestrykkeri <i>Algade 22 . Telefon 1030</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>	<p>Holbæk Materialhandel Sygepleje- og Børneplejertikler <i>Algade 33 . Telefon 32</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Harald Olsen Glarmester <i>Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk</i> <i>Rullegardiner - Rammer</i> <i>Gardinstænger - Billeder</i> Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Handelskompagniet <i>Aktieselskab - Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>A. P. Pedersen <i>Murermester</i> <i>Markedsplads 10 . Telefon 239</i></p>	<p>Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> <i>Telefon 1039</i></p>	<p>H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> <i>Algade 28 . Telefon 849</i> Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s <i>Algade 54 - Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft <i>Algade Telefon 365</i> Lev. til den katolske Menighed</p>

<p>Horsens</p> <p>Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Aarhus</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester . Conditør Telefon 3041 – Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p><i>Wittrup</i> HORSENS TEXTILLAGER</p>		<p><i>MEJERIET Vesterbro</i> Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Vejle</p>	<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Aalborg</p>	<p>Fodtøjsforretningen Borgergade 34 . Tlf. 1406 Alt i Fodtøj: Sko, Træsko, Hjemmesko, Træskostøvler samt Sandaler. Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>Kaj Larsen Jernbanegade 3 . Tlf. 5610 Brød . Mælk . Konfekture Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 3712 Kolonial . Vin . Tobak . Konserver Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>E. Holmsberg Kastetvej Isenkramforretning Kastetvej 51 . Tlf. 1395 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>“Dania“ Flormel — overalt</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømrerimestre Strandvejen . Telefon 301</p>	<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 Tricotage og Herrelingeri</p>
<p><i>Mathias Christensen</i> TELF. 1556 ABSALONSGADE 14</p> 	<p>M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udfører Arb. v. Kamillianerkliniken</p>	<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospita og Kamillianerkliniken i Aalborg</p>	<p>C. Clausen Wrang Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød, Flæsk og Paalæg Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Kliniken</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>

Katolsk Ugeblad

28. Juli 1946
94. Aargang
Nr. 30

Pavelige
Fredsaktioner

Sct. Kjelds Kapel i Viborg

Pater Harmers
Præstebubilæum

Firenze -
Kunstens og Blomsternes By
To ny Jesuiter-Helgener

DEN FØRSTE HELGEN-
KAARING EFTER
KRIGEN højtidel-
ligholdtes for nylig
i Sct. Peter, hvor
den hellige Fader
optog den ameri-
kanske Ordens-
søster Moder
Frances Xavier
Cabrini i de
helliges Tal. Flere
Kanonsations-
højtideligheder vil
i nærmeste Frem-
tid følge efter (se
nærmere inde i
Bladet.)

gjort sig i Brobygning, men i det afgørende Øjeblik, da Broens Bue skal spændes, ikke tør tage Ansvaret paa sig og desserterer fra sit Arbejde. Man bærer sig ad som Manden paa Løvejagt. Han er udrustet med det fulde Udstyr, han har alle Betingelser for at nedlægge Vildtet, men et Løvebrøl i det Fjerne er nok til, at han mister Fatningen og lader fem være lige. Bare krybe i Skjul! Det er hans eneste Tanke.

Man bærer sig ad som Sportsmanden, der ihærdigt og grundigt har udviklet sine Muskler og gjort sit Legeme smidigt og sin Vilje underdanig. Men den Dag, da hans Hustru bliver overfaldet af en Bandit, gaar han fra Koncepterne og — forsvinder. Og dog var det nu mere end nogen Sinde, at hans Kræfter skulde gøre Fyldest.

Man er fra Barnsben af blevet opdraget i den katolske Religion. Hvor ofte har man ikke faaet indprentet, at vi skal elske Gud mere end alt og alle. Man har meget godt forstaaet, at det var sandt. Atter og atter har man været grebet af Tanken om Kristi Kærlighed til Menneskene. Man har ønsket at gøre Gengæld. Maaske har man bedt Gud om, at der maatte komme en Lejlighed, hvor man rigtig kunde vise ham, at man elskede ham. Man har atter og atter beundret de hellige Martyrer, som med urokkeligt Heltemod foretrak enhver Lidelse fremfor at svigte Gud. Man har saa ofte

Om at løbe, naar det gælder

Man har igennem mange Aar søgt at dygtiggøre sig til en eller anden Gerning, og naar det saa kommer til Stykket, naar man rigtig skal vise, hvad man duer til — saa løber man sin Vej.

Er dette ikke mange Menneskers Historie? Passer disse Ord ikke paa alle Kristne, der desserterer fra Fanerne, i det Øjeblik, da de faar Lejlighed til at vise *kristen Offervilje*. I det afgøren-

de Øjeblik, i Skæbnestunden, hvoraf maaske uendeligt meget afhænger, da løber man i vild Flugt.

Man bærer sig ad som Soldaten, der i Aarevis er blevet uddannet og forberedt, men naar Slaget skal staa, saa kaster han Geværet fra sig og tager Flugten over Hals og Hoved.

Man bærer sig ad som Ingeniøren, der i mange Aar har dygtig-

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central408

Reck

Kedler

Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s

Esromgade 15 . København N

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrug. 125, Telefon Amager 4019

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2789

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Gaa i »AKA« Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Multkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udlærer Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Om at løbe, naar det gælder

(fortsat fra Forsiden)

hørt Kirkens indtrængende Opfordring til at »Være beredt«. Man har forstaaet, at det gælder om at ruste sig i Tide for at være stærk, naar Fristelsen kommer. »Vaager og beder, at I ikke skal falde i Fristelse«, det Ord, som staaer dybt prentet i Ens Bevidsthed. Det har staaet klart for En, at »Adel forpligter«, at jo mere man har faaet, desto mere kan Gud kræve af os. Alt i ens Opdragelse har været orienteret imod dette, at Ens Vilje skulde styrkes, saa at man blev en Personlighed, en Karakter, at man ikke svigtede sin Overbevisning, men stod fast, selvom andre vaklede; at man var stærk nok til at døje noget for sin Tros Skyld. Saa oprinder Skæbnestunden. Metallet skal i Ilden, vise om det er ægte eller ej. Det er det store Øjeblik i Menneskelivet, da man vælger imellem Gud og Verden, mellem Naade og Synd, mellem evig Salighed eller evig Usalighed. Den Stund, da det mere end nogensinde *gælder*. Da løber man sin Vej. Man svigter Gud. Man trodser sin Samvittighed. Man nægter at bringe Ofret. Man foretrækker egen Vilje fremfor Guds Vilje.

Alt, hvad der var haendt Mennesket i Livet indtil denne Stund var altsammen skænket ham for at gøre ham i Stand til at bestaa Prøven.

Men da Slaget skulde staa, løb man sin Vej! C. B.

»Men till det katolska livets kärna hör även obetingad gudsförtröstan. Tidens oro får och kan icke rubba vor tro och förtröstan. Den rätte katoliken känner sig inbäddad i Guds, vår Faders heliga vilja. I djupaste grunden av allt skeende ser han Guds allsmåktiga, kärleksfulla skickelse På denna förtröstar han av hela sitt hjärta. Såsom ett barn vid vandringen genom en mörk, hemsk skog tryggar sig till sin far eller mor och förtröstansfullt med sin lilla svaga hand fattar faderans starka arm, så går den sannskyldige katoliken vid Guds hand genom sin tid.«

† Biskop Johannes Erik Müller, Sverige

Pave Pius XII og Verdenskrigen:

Pavelige Fredsaktioner

Da den hellige Fader, *Pave Pius XII*, i Marts 1939 besteg Petri Stol, var hans første pavelige Gerning at advare mod den Verdensbrand, der truende tegnede sig i Horisonten, hans første Bøn og Velsignelse gjaldt Freden i Verden. Men Krigen kom, og i de forløbne fem Krigsaar har den hellige Fader — uden at skele hverken til højre eller venstre — ikke forsømt nogen Lejlighed til at mane til Fred og Fordragelighed, til at advare og retvise de krigsførende Magter, har trøstet, opmuntret — og fordømt.

Der har under Krigen været udfoldet en enestaaende Aktivitet fra Vatikanet til Gavn for alle i Krigen indblandede Nationer,

uanset disses Nationalitet og Race, men det er et helt Kapitel for sig; en Omtale af det karitative og fredsstiftende Arbejde, som er udgaet fra Vatikanet og dets Repræsentanter Jordkloden over, vilde føre for vidt at omtale her. Men med *Acta Sanctae Sedis* — Vatikanets officielle Talerør — som Kilde skal vi her i Korthed og ganske skematisk gengive Grundtanken i de større og mere væsentlige Taler og Skrivelser, som Pave Pius XII har udsendt i Løbet af de fem Krigsaar — det kan sikkert have sin Interesse netop paa et Tidspunkt, hvor vi staaer overfor den Konference, der skal bringe vor forpinte Verden den saa eftertragtede Fred.

1939:

3. Marts.	Radiotale:	Den første Velsignelse URBI ET ORBI: Bøn for Freden.
9. April.	Tale:	Orden og Retfærdighed, Fredens Betingelser.
20. April.	Breve:	Indvielse af Maj Maaned til Bøn om Fred i Verden.
24. August.	Radiotale:	Appel om Fredsforhandlinger.
31. August.		Appel til den tyske, polske, engelske, franske og italienske Regering for at afværge Krigen.
20. Oktober.	Encyklikaen	»Summi Pontificatus« om den religiøse og moralske Agnosticisme, Aarsagen til vor Tids Onder: Statstotalitarismen.
24. December.	Tale:	Fem fundamentale Forudsætninger for en retfærdig og ærefuld Fred.

1940:

24. Februar.	Dekret:	Fordømmelse af Sterilisationen.
24. Marts.	Tale:	Krigen og de Onder, der følger i dens Spor. Nødvendigheden af at vende tilbage til de guddommelige Love.
15. April.	Breve:	Opfordring til Bøn i Maj Maaned.
5. Maj.	Tale:	Bøn om Fred for Italien og hele Verden.
10. Maj.	Telegram	til Kongen af Belgien, Dronningen af Holland, Storhertuginde af Luxembourg.
2. Juni.	Tale:	Pavestolens fredsstiftende Mission.
29. Juni.	Breve:	Til det franske Episkopat, Trøst og Opmuntring.
31. Juni.		Til Kardinal van Roey, Deltagelse, Tilid og Bøn.

TO NY HELGENER

Umiddelbart inden Krigen afsluttedes i Rom Kanonisationsprocesserne for to nye Jesuitter-Helgener: den hellige *Bernardino Realino* og den hellige *Johannes de Britto*. For nylig fejredes den første Kanonisationshøjtidelighed efter Krigen, og det forventes, at den hellige Fader i nærmeste Fremtid vil proklamere de to ny Helgener.

Bernardino Realino er født i Carpi, Italien, i 1530 og indtraadte 34 Aar gammel i Jesu Selskab. Han havde afbrudt sine medicinske Studier og var Doktor i baade kirkelig og borgerlig Ret. Da han lærte Jesuitterne at kende, var han Borgmester. Efter otte Dages Eksercitier opgav han sin Uafhængighed for at gaa i Guds Tjeneste. Han udmærkede sig ikke ved nogen omfattende Virksomhed, men ved Guds barnets uovervindelige, hjertevindende Frejdighed. Hans Virkefelt var den italienske Købstad Lecce, hvor han var saa afholdt af Befolkningen, at man lukkede Byporten for ham, da han blev kaldt bort til andet Arbejde. Hans Ry for Hellighed og glad Fromhed blev udbredt alle Vegne. Han døde i 1616.

Johannes de Britto blev født i Lissabon i 1647. Da han tilhørte den portugisiske Højadel, fik han en meget omhyggelig Opdragelse og kun 15 Aar gammel indtraadte han i Jesu Selskab. I 1672 fik han Lov til at rejse til Madura i Indien, hvad han saa inderligt ønskede. Men de Britto maatte arbejde under store Vanskeligheder. Sygdom og Uheld forfulgte ham; men han gav ikke op, han vilde sætte alt ind paa at Guds Sag skulde sejre. I 1685 blev han Superior for Maduramissionen. Snart efter begyndte en Kristenfølgelse, men med Klogskab og Fasthed afværgede han det værste, og tre Gange slap han fra et Mordforsøg. Imidlertid tvang den Nød, som de Kristne i Marawa led, ham til at begive sig til dem, og kort efter blev han taget til Fange. Ved grusomme Pinsler skulde han tvinges til at anerkende Afguden Shiva. Ved et Under bekræftede han sin guddommelige Sendelse, men Hedningernes Had blev kun større. Han blev dømt til Døden, men endnu engang frelste hans Frimodighed ham. Han rejste saa til Europa for at afgive Beretning om Missionens Forhold. Da han efter fire Aars Forløb vendte tilbage, modtog de Kristne ham med stor Glæde, men Hedningernes Had slog atter ud i lys Lue; og da han omvendte en Fyrste i Marawa, brød Stormen løs. Britto blev taget til Fange og dømt til Døden og langt borte fra sin Menighed blev han halshugget for Kristi Skyld, i Oruir (Indien) i 1693.

27. Oktober.	Motu proprio:	Foreskrivelse af særlige Bønner.
2. December:	Dekret:	Fordømmelse af de offentlige Myndigheders Drab paa uskyldige Borgere.
21. December.	Breve:	Hjælp til Krigens Ofre.
24. December.	Tale:	Fem ufravigelige Forudsætninger for en ny kristen Verdensorden.
1941:		
13. April.	Radiotale:	Appel til de krigsførende om human Krigsførelse.
20. April.	Breve:	Opfordring til Bøn i Maj Maaned.
2. Juni.	Tale:	Omsorg for alle, der lider.
29. Juni.	Radiotale:	Det guddommelige Forsyn under alle Tilskikkelser.
24. December.	Radiotale:	Fem fundamentale Punkter for en Verdensorden, baseret paa moralske Principper.
1942:		
15. April.	Breve:	Opfordring til Bøn i Maj Maaned.
31. Oktober.	Radiotale:	25-Aarsdagen for Underet i Fatima. Verdens Indvielse til den ubesmittede Jomfru.
24. December.	Radiotale:	Staternes indre Orden Grundlaget for Verdensfreden. Fem fundamentale Punkter for at sikre social Fred.
1943:		
15. April.	Breve:	Opfordring til Bøn i Maj Maaned. Sone og kristen Livsførelse.
2. Juni.	Tale:	Medfølelse med alle Krigens Ofre.
29. Juni.	Encyklika:	»Mystici corporis Christi« om Kristi mystiske Legeme og vor Forening med Kristus. (Indeholder tillige en Protest mod Drab paa uskyldige: Sindssyge, Invalider o. s. v.).
20. Juli.	Breve:	Henstilling om at skaane Rom som aaben By.
5. August.	Breve:	Opfordring til Bøn og Bod i Anledning af Festen 15. August.
1. September.	Radiotale:	4-Aarsdagen for Krigens Udbrud. En fornyet Appel til Folkeslagene og deres Ledere.
(30. September.	Encyklika:	Om Bibelstudierne).
25. November.	Breve:	Opfordring til Bøn i Anledning af Festen 8. December.
24. December.	Tale:	Appel om Næstekærlighed og Mod.
	Radiotale:	Budskab til de skuffede og fortvivlede Nationer. Til de Krigsførendes Ledere: Retningslinier for et Fredsprogram.
1944:		
12. Marts.	Tale:	Til de italienske Flygtninge og Roms Indbyggere.
24. April.	Breve:	Opfordring til Bøn i Maj Maaned, især for Byen Rom.
4. Maj.	Dekret:	Officium og Messe til Marias uplettede Hjerter.
2. Juni.	Tale:	Den hellige Sløds Bestræbelser for at hjælpe den nødlidende Menneskehed. Fredsproblemerne.

1. September.	Tale:	5-Aarsdagen for Krigens Udbrud. Appel til hele Verden om at frelse den kristne Civilisation og skabe en økonomisk og social Verdensorden.
24. Oktober.	Breve:	Opfordring til indtrængende Bøn og Bod.
24. December.	Tale:	Krigens Følger; Kirkens Næstekærlighed og Forsvar for Sandheden.
	Radiotale:	De moralske Belingelser for et sundt Demokrati og for en international Sikring af Freden.
1945:		
11. Marts.	Tale:	Til de italienske Arbejdere om forskellige sociale Spørgsmaal.
18. Marts.	Tale:	Fordømmelse af falske filosofiske Læresætninger om Race og Blod og overdreven Nationalisme. Opfordring til at bygge en Fred paa Sandhed, Retfærdighed og Højsindethed.
15. April.	Breve:	Til samtlige Biskopper om en religiøs Fornyelse.
8. Maj.	Tale:	Om at forstaa Freden.
2. Juni.	Tale:	Om Ansvaeret for Krigen.

Pierre l'Ermitte

Noget ganske enestaaende

Paa Dansk ved T. Fd.

Han kunde sagtens! Men han var nu ogsaa noget ganske enestaaende! En stor, flot Skikkelse -- i en fremragende Stilling -- boede om Vinteren i en fornem Lejlighed i Paris -- og ejede en herlig Landejendom. Og saa havde han oven i Købet en storartet Kone -- fin og god var hun -- jo, han havde det sandelig godt her i Livet; men han var jo ogsaa ogsaa noget ganske enestaaende! Det sagde alle Mennesker: hans Kone, hans Tjenestefolk, hans Venner, som spiste hans gode Mad og røg hans fine Cigaretter; det sagde selv hans gamle Sognepræst derude paa Landet, som hvert Aar modtog -- 200 Francs af ham til Kirken; altid 200 Francs; det var en fast Udgift, som stod opført paa hans Budget sammen med Udgifterne til Kul og Benzin.

Vist var han ganske enestaaende! Det var han selv fuldstændig klar over, selvom han ikke ligefrem sagde det højt. Der var saamænd Lejlighed nok til at

konstatere det for sig selv. Naar han barberede sig, lagde han med Tilfredshed Mærke til, at han havde et yderst karakterfuldt Ansigt. Naar han var ude, og det var han til, kunde han lige saa godt som andre mærke, at han var en glimrende Selskabsmand, der førte den mest charmerende Samtale; han forstod som ingen anden at bære Selskabsdragten; han spillede Bridge som kun faa.

»Deres Mand er slet ikke til at staa for!« sagde Damerne til hans Kone. --

Naa, og saa gik han en Dag hen og døde -- saadan ganske pludselig. Og han blev ført frem for Gud; og her fik han en underlig Følelse, som om han ikke var andet end et Snefnug, der smeltede i Solens Varme. Han smeltede -- han krøb ind -- han holdt op med at være noget ganske enestaaende -- og blev til en lille, bitte, ynkelig Sjæl, knust under et uhyre Ansvar.

I det straalende, alt gennem-

skinnende Lys, i hvis Glans han nu stod, saa han klart, hvad han nede paa Jorden havde haft at gøre godt med: Penge -- Forbindelser -- Intelligens.

Og i det blændende klare Lys saa han ogsaa, hvad han havde gjort. Uhyggelig tydeligt stod det for ham: 200 Francs til Sognepræsten -- et Par Anbefalingsbreve for et Par stakkels Fyre -- en lille Skilling hist og her -- og en hel Bunke affable Smil. I Evighedens Lys blev det til slet ingen Ting; der kunde ikke laves det simpleste Regnestykke ud af det; det blev kun til -- Nul. I hans Øre lød: »Du er altsaa et Nul, nu, da du virkelig skal til at leve!« -- Og de to Ting:

Det, han kunde have gjort, og:

Det, han ikke havde gjort, blev til de skumle Mure omkring et dybt Fangehul, som han sank ned i, uden Haab om at komme op igen -- for han kunde jo ikke mere gøre en eneste god Gerning.

Imidlertid var han blevet begravet -- fin Begravelse -- Masser af Mennesker -- Blomster i overdaadige Mængder -- herlig Sang.

»In paradisum deducant te angeli!« blev der sunget fra Orgeltribunen, til Harpeklang. »Englene bære dig til Paradis!« Englene -- naa, de havde virkelig andet at bestille.

Hans Enke bar daglig de skønneste Blomster ud til Familiegravstedet. Paa den vældige Marmorplade lod hun indhugge en ny Inskription, som forherligede hans Dyder. Men alligevel blev der forbavsende hurtigt stille og øde omkring det tomme Rum, der nu betød ham. Hans Hustru lagde selv Mærke dertil. Det var, som om der intet som helst var tilbage af ham -- intet som helst levende, der talte om ham. Det var ganske selvfølgeligt, for han havde jo intet udrettet, derfor blev der kun Tomhed tilbage.

En Dag, i en Kirkes Stilhed, forstod hun det pludselig. Hun forstod, at det at leve og at elske er det samme, at Kærlighedens Art afgør, af hvad Art Livet bliver, -- at hvis man elsker alt i Gud, faar man Del i Guds evige

Liv, i hans Fred, — og at alt det andet kun er intet.

Men hendes Mand havde udelukkende bekymret sig om — alt det andet.

Derfor fandt hun ud af, at den bedste Maade, hvorpaa hun kunde hjælpe ham og befri ham fra det Fængsel, hvori han maatte være nu, var at gøre alt det, som han ikke havde gjort. Han havde været et Nul set fra et socialt Standpunkt — og først og fremmest et Nul set fra det religiøse Standpunkt, som er Hovedsagen. Det maatte hun se at faa ordnet, og hun traf derfor saa at sige en Overenskomst med Gud om at faa ham løskøbt.

Sognepræsten havde nær faaet et Tilfælde, da han i Stedet for de to sølle Hundredefrancessedler fik tyve af samme Slags. Enken bragte ham dem selv, og ikke nok med det, men hun sagde: »Jeg har i Sinde at interessere mig for Skolerne her i Sognet, og Asylet, og Deres fattige —«

»Men,« — — begyndte den forbløffede Præst.

»Jeg har gaaet og tænkt paa, at det vilde være godt med en Vuggestue — —«

»Ja, — men — —«

»Et Menighedsbibliotek vilde vist heller ikke være af Vejen; og jeg vil ogsaa gerne sørge for, at hver Familie i Sognet faar et godt Blad ind i Huset.«

Det varede heller ikke længe, før den ganske enestaaende Mands herlige Landejendom blev levende — der straaede ligesom en Glans ud derfra.

Ungdommen paa Egnen fik Gavn deraf; de gamle fik Gavn deraf; Fromheden voksede og voksede; og efterhaanden som Religionen gik sejrende frem, var det for Enken, som om hendes Mand, Skridt for Skridt, steg op fra sin Skærsilds Fangehul mellem de skumle Mure.

Engang, naar det gode, han selv skulde have gjort, er udrettet altsammen, da, men først da, kommer Befrielsens Stund. Saa er der kommet Balance i Regnskabet, Guds Regnskab, hvor der altid skal være Balance.

ikke at forglemme en bekvem Indgang, saa ogsaa andre end Katolikker kan smutte ind uden at føle sig generet. Endelig er der stillet en Korsvej i Udsigt. I Forstuen er der en Udstilling af katolske Bøger, som kan købes (Selvbetjening). Ved Siden af Kapellet er der Sakristi, og fra dette fører en Dør ud til en lang Gang (hvor Præsten kan bede sit Breviar), der forbinder et Værelse, hvor Præsten bor, naar han en Gang om Ugen kommer til Viborg, med et Taleværelse med Indgang fra Forstuen.

Det var en stor Dag i Menighedens Liv, da Pastor Horn Søndag den 23. Juni indviede dette Kapel. Et Kor af polske Flygtninge, som en Gang tidligere har glædet Menigheden med sin Sang, hjalp med at synge Højmessen.

I det nye Kapel er der god Plads, og der er Mulighed for Udvidelser. Kun det ydre trænger til en Udsmykning, saa at man straks kan se, at her er et Guds Hus. Kun en lille Dørplade med Ordene »St. Kjelds Kapel« og Glasmosaikvinduene med Billeder af St. Ansgar, Viborgs Værnehelgen St. Kjeld, St. Sunniva og St. Birgitta viser Bygningens Bestemmelse.

Katolikker, der kommer til Viborg vil glæde sig over at besøge St. Kjelds Kapel og vil ikke glemme foran det gyldne Tabernakel og foran Guds Moders Alter (det skønneste i hele Kapellet!) at bede et Fadervor og Hil dig Maria for de mange Katolikker, særligt i Jylland, der maa leve langt borte fra Kirke, Præst og Sakramenter.

Carl Lindberg Nielsen,
Arkivar.

Sct. Kjelds Kapel i Viborg

Den 13. April 1941 indviedes længst forsvundne Kirke er blevet bygget i hine fjerne Tider, da Kristendommen bragtes til Danmark. Den nuværende Bygning, der ligger godt, tæt ved Viborgs Hovedgade, St. Mathiasgade, bestaar af en Hovedfløj og en Sidefløj. Sidefløjen udlejes foreløbig. I Hovedfløjen var den ene Stue tilstrækkelig stor til Indrettelsen af Kapellet. Menighedens Præst, Pastor Horn fra Aalborg, har staaet for Indretningen og med faa Midler tilvejebragt et tiltalende Rum holdt i lyse Farver. Forbedringerne fra det gamle Kapel er store og iøjnefaldende. Der er kommet en Kommunionbænk, medens man før knælede paa selve Alterforhøjningen under Kommunionen, en Skriftestol med Skrifteklokke (tidligere var der kun en Skammel at knæle paa i Sakristiet), 5 Rækker Bænke i Stedet for tidligere 3 og

Den 13. April 1941 indviedes længst forsvundne Kirke er blevet bygget i hine fjerne Tider, da Kristendommen bragtes til Danmark. Den nuværende Bygning, der ligger godt, tæt ved Viborgs Hovedgade, St. Mathiasgade, bestaar af en Hovedfløj og en Sidefløj. Sidefløjen udlejes foreløbig. I Hovedfløjen var den ene Stue tilstrækkelig stor til Indrettelsen af Kapellet. Menighedens Præst, Pastor Horn fra Aalborg, har staaet for Indretningen og med faa Midler tilvejebragt et tiltalende Rum holdt i lyse Farver. Forbedringerne fra det gamle Kapel er store og iøjnefaldende. Der er kommet en Kommunionbænk, medens man før knælede paa selve Alterforhøjningen under Kommunionen, en Skriftestol med Skrifteklokke (tidligere var der kun en Skammel at knæle paa i Sakristiet), 5 Rækker Bænke i Stedet for tidligere 3 og

I dette Foraar har Camillierne i Aalborg imidlertid købt et ret stort Hus i St. Leonisgade 12, Viborg, hvor der nu er blevet indviet et Kapel. Paa dette Sted laa der i Tiden før Reformationen en af Viborgs 12 Sognekirker, St. Drottens Kirke. Navnet er vore gamle Forfædres Betegnelse for den hellige Trefoldighed og viser, at den for

**Herrens Hand er over mig,
thi han har salvet mig; han har
sendt mig, at forkynde Evangeliet
for de fattige og helbrede
dem, der har et sønderknust
Hjerte.**

Den hellige Alfons Maria
Liguori's Fest, Introitus.

Pater Harmers Præstejubilæum

28. Juni 1946

Det er med Rette, at *Pater Harmer* fejrer sit Præstejubilæum i Næstved. Guds Forsyn har føjet det saaledes; thi af de 25 Præsteaar, Jubilaren har bag sig, har han tilbragt de 19 i Næstved. Hele den unge Generation dér har faaet sin Skoleuddannelse gennem ham, — og man kan godt forstaa, at de unge holder af ham, — »og som de unge kvidrer, saa sjunge og de gamlek«.

Pater Karl Harmer C.S.s.R. er født den 25. Marts 1897 i Eggenburg, en lille By i Nærheden af Wien, som den yngste af en Børneflokk paa seks. Hvilken Aand,

Pater Karl Harmer C. S. s. R.

der raadede i Familien kan man bedst se deraf, at to af hans Søstre ogsaa gik i Kloster — hvilket iøvrigt ikke er saa sjældent i katolske Egne.

Den unge Harmer vilde være Præst, og han blev snart klar over, at han vilde indtræde i Redemptoristordenen; thi i Eggenburg fandtes Redemptoristernes Noviciatshus, og Aar efter Aar var han Vidne til de mange unge, der modtog Ordensdragten her. Han selv skulde først studere paa Redemptoristgymnasiet i Katzelsdorf, og efter de teologiske

Studier i Maulern blev han præsteviet den 25. Juli 1921. I 1923 kom han til Danmark, efter at have givet Afkald paa den teologiske Lærestol i Kirkehistorie, hvortil han ellers var udset.

Efter at Pater Harmer i København havde sat sig ind i det danske Sprog, kom han i 1924 til Næstved. Her var hans Hovedgerning Arbejdet blandt de unge især i Skolen, hvor han var en streng, men retfærdig Lærer, og hurtigt blev han afholdt af de unge.

I 1933 blev han Sognepræst samme Sted, og hans Kærlighed til Skolen fik et Udslag i den statelige Skolebygning, som rejstes under ham. Dette er saa meget mere paaskønnelsesværdigt, som han maatte kæmpe med store finansielle Vanskeligheder og oven i Købet blev bedraget af en københavnsk Sagfører for 20.000 Kroner, som han aldrig fik igen, idet vedkommende Sagfører — der iøvrigt havde bedraget andre katolske Institutio-ner — pludselig døde. Det var strenge Tider, men Menigheden stod fast om Pater Harmer, og ved deres mange smaa Laan, lykkedes det at overvinde Vanskelighederne.

Ved Siden af Skolegerningen indtog Arbejdet paa Landet en meget stor Plads hos Pater Harmer; thi han maatte meget flittigt benytte Bilen for at undervise Børnene derude i Religion. Da Pater Harmer derfor i 1942 forflyttedes til Nykøbing F., var der stor Sorg i Menigheden, en Sorg, der vendtes til Glæde, da han ved Juletid sidste Aar vendte tilbage til Næstved.

At man havde udset Pastor Harmer til Lærer i Kirkehistorie, kan man godt forstaa, naar man læser hans fortræffelige Bog om Biskop Brems, hvori han skildrer hele den katolske Udvikling her i Landet under vor gamle Biskop. Det er en Bog, skrevet af en Fagmand, der beretter om et væsentligt Afsnit i Vikariatets Historie.

Endnu skal nævnes en ny Arbejdsgren for Pater Harmer: hans Exercitier, som han holder for Søstre hele Landet rundt, og Missionerne, som han har holdt i de forskellige Sogne, saasom i Aalborg, Odense og Roskilde, og som bliver meget rost af de forskellige Præster.

Vide Kredse Landet over vil sikkert huske Pastor Harmers Jubilæum, der af Hensyn til Menigheden først vil blive fejret den paafølgende Søndag den 28. Juli og disse Linier om den gode Præst og Ordensmand, det loyale og joviale Menneske skal slutte med et varmt: Ad multos annos!

P. D. Steidl C.S.s.R.

URBI ET ORBI

Tyskland

Biskoppen af Passau (den amerikanske Zone), Dr. Simon Landesdorfer, har udsendt en Række Bestemmelser til Gejstligheden i sit Bispedømme, ifølge hvilke ingen Gejstlig maa indtage en Plads i noget som helst politisk Parti. Ej heller maa nogen Præst fra Prædikestolen tale for eller imod noget bestemt politisk Parti eller gøre nogensomhelst Forskel paa sine Sognebørn som Følge af forskellige politiske Anskuelser.

»Imidlertid maa katolske Præster have Lov til at have deres egen politiske Mening, endskønt de skal være neutrale i partipolitisk Henseende og de maa have Lov til at gaa ind for Personer, der arbejder for at fremme kristne Principper«, hedder det i Direktiverne.

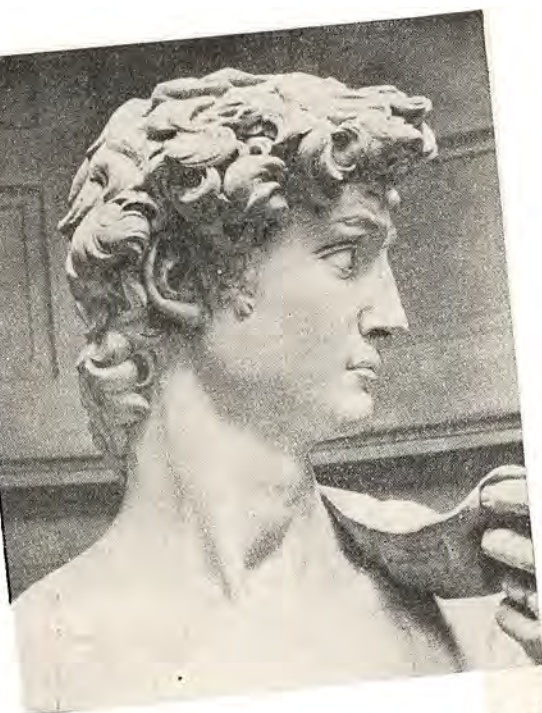
U. S. A.

I Løbet af det sidste Aar er der i De forenede Stater, Alaska og Hawaii-Øerne i alt blevet oplaget 87,430 Konvertiter i Kirken, oplyser den ny »Official Catholic Directory«. Det er 2,522 flere end i 1944. Den katolske Befolkning i de nævnte Omraader udgør 24,402,124, en Tilvækst paa 438,453. Tre Ærkebispedømmer og et Bispedømme havde over 1 Million Katolikker, nemlig Chicago (1,687,202), Boston (1,180,955), New York (1,115,371) og Brooklyn (1,084,975). I Løbet af det sidste Aar har der fundet 529 Præstevielse Sted, og der er nu i alt 38,980. I de forskellige Ordenssamfund er der 6,721 Lægbrødre og 149,218 Ordenssøstre.

Kunsten og Blomsternes By

FIRENZE

▲ Michelangelo: David.

Lidt efter lidt vender Firenze tilbage til sit »eget Jeg« — Firenze, Liliens og Dantes, Giottos, Michelangelos, Donatellos og Cellinis By. Med Ængstelse og Bekymring saa hele den civiliserede Verden i sin Tid Krigen nærme sig Byen — men Firenze slap lykkeligere ud af Krigen end mange af Norditaliens øvrige Byer og det til Trods for, at Krigen i adskillige Maaneder bevægede sig langs Arno. Der er kun saare lidet, der taler til Tyskernes Fordel under denne Krig, men Firenze skaanede de. Ganske vist bortsprængte de Broerne over Arno med Undta-

▲ Udsigt over Arnostaden

◀ Domkirken (og Baptisteriet) i Firenze.

◀ Della Robbia: Bebudelsen.

gelse af Ponte Vecchio, Guldsmedens verdensberømte Bro; til Gengæld sprængte de paa begge Sider af Broen en Del af de gamle Kvarterer for dermed at spærre Tilgangen til Broen, og italienske Arkitekter staar nu foran den vanskelige Opgave at genopføre, hvad der gik tabt. De fem øvrige Broer over Arno har amerikanske Pionertropper midlertidig sat i brugbar Stand, men ogsaa de vil kunne fornyes. Men Firenze reddedes og Ruinhobene ved Ponte Vecchio vil forsvinde. Krigen rykkede nordpaa og

langs Vejen op til det gamle romerske Fiesole ser man endnu i Dag Granathuller og sønder-skudte Huse.

Og lidt efter lidt vender Kunstkallene tilbage fra deres Krigsgemmesleder. Firenze er med Rette blevet kaldt »Renaissance's Vugge«. Utallige er dens Kunstkalle: der er Medici-Kapellet, der gemmer Støvet af Firenzes gamle Herskere i San Lorenzo, hvor ogsaa Danmarks store Søn, Niels Stensen, hviler, der er den skønne Domkirke med

Brunelleschi's vidunderlige Kuppel og med Arbejder af Michelangelo, Donatello og Ghiberti, der er Giottis berømte Klokke-tårn, Baptisteriet med Bronceportene, som Michelangelo kaldte »Portene til Paradiset« paa Grund af deres Skønhed, der er Santa Croce med de herlige, smalle, høje Vinduers straalende Glasmalerier, der er de uhyre Kunstsamlinger i Uffizi og Pitti og der er de utallige gamle Paladser.

Digtere og Forfattere har til alle Tider besunget og beskrevet denne By med Kærlighed og Længsel, men hvor inspirerede

end Rim og Ord kan være, saa blegner de dog overfor Virkeligheden. Firenze har overlevet den frygtelige Krig og vil ogsaa for kommende Slægter være Indbegrebet af Italiens Kultur og Skønhed, Kunstens og Blomster-nes By ved Arno, omgivet af de smilende, cypresklædte Høje, som en Ædelsten i en gylden Muslingskal ...

*

Tekst: Jøbe

Fotos:

Arkiv (4)

News Ph. (2)

Jøbe (1)

▲ Ponte Vecchio spejler sig stadig i Arnos Vande – medens Huse paa Bredden (op mod Broen) ligger i Ruiner.

▲ Duerne holder, som fordums, til paa Arnobroerne.

← San Lorenzo, under hvis Midterskib Niels Stensen stedtes til Hvile.

»Hele Skabningen er i Veer«

Jorden og Himmelkloderne har deres Historie. Naturvidenskaberne søger at udrede den. De Resultater, som er kommet frem ved dette Arbejde, er ikke altid lige overbevisende, hvad der jo ikke er saa underligt, siden den subjektive Faktor tit spiller en altfor stor Rolle i den menneskelige Tænkning og Forskning. Imidlertid er der een, der har været Vidne til hele Verdens Udviklingsgang lige fra Begyndelsen af. Han kender ogsaa dens Fremtid, fordi han er alle Ting Skaber og Ophav, deres Herre og Maal. Han har udtalt sig om nogle faa Punkter af den fysiske Verdens Fortid, Nutid og Fremtid. Kendskabet til dem er nemlig af stor religiøs Betydning for os. Samtidig hører vi ogsaa om Aarsager til, at en Genoprettelse af alle Ting bliver nødvendig, og om det Maal, som skal opnaas ved denne Nyskabelse. Hos Apostlen Paulus har alt dette faaet et hjertegribende og opløftende Udtryk, hvis sproglige Form er lige saa særpræget, som Indholdet er storslaaet. Det drejer sig om det dobbelte Frelses-uk i Romerbrevets 8. Kapitel.

Lad os først anføre selve Teksten: »Jeg holder for, at det, vi lider her i Tiden, ikke er værd at regne i Sammenligning med den Herlighed, som skal aabenbares paa os. Thi Skabningen venter i inderlig Længsel paa, at Guds Børn skal aabenbares. Skabningen blev jo underlagt Forgængeligheden — ikke med sin egen Vilje, men efter hans Vilje, som lagde den derunder, — dog med Haab, thi ogsaa Skabningen selv skal engang fries fra den Forkrænkelighed, hvorunder den træller, og naa til den Frihed, som Guds Børn skal have i Her-

Ved en beklagelig Fejltagelse er den foregaaende Artikel i Serien »Hvad vi venter« blevet nummerrøret som XIX. Det skulde have været XVIII — ovenstaaende Artikel er XIX.

ligheden. Vi ved jo, at hele Skabningen tilsammen sukker og er i Veer endnu i denne Stund. Og ikke Skabningen alene, men ogsaa vi selv, der har Aanden som Førstegrøde, ogsaa vi sukker ved os selv, idet vi bier paa Barnekaar, vort Legemes Forløsning«. Ro. 8,17—23.

Her er altsaa Tale om to, der sukker: for det første hele Skabningen, og for det andet Paulus og de andre Kristne, der i deres Sjæle ejer Aandens Førstegrøde, men ellers stadig maa bie paa Legemets Forløsning. Hos de sidstnævnte skal Sukkene tages i egentlig Forstand; hos Skabningen er de et billedligt og poetisk Udtryk, som forudsætter, at den fysiske Verden hos St. Paulus personificeres. Hvilke Realiteter skal nu denne Personifikation og Sukkene være Udtryk for?

Jo, denne: den fysiske Verden er haardt ramt af Synden, d. v. s. af den Uret og den Ulydighed mod Gud, som Mennesket, specielt Adam, har gjort sig skyldig i. For denne Brødes Skyld raader der Forgængelighed i den fornuftsløse Verden og derfor er den tvunget til at trælle under Forkrænkeligheden. Denne Tilstand er noget, som oprindeligt ikke fandtes, men som kom ind i Verden, fordi Menneskets Syndefald skulde straffes af Gud. Med al Kraft søger Skabningen at komme ud af de unaturlige Trællekaar, og den skal ogsaa til sin Tid befries igen, nemlig i det Øjeblik da Guds Børn bliver aabenbare. Hvad vil nu dette sige? Jo, før Opstandelsen fra de døde er kun Menneskenes Sjæle ved Kristi Naade klædt i Herlighed, endnu ikke Legemet. Men saa snart Forløsningens rige Naadegaver ogsaa strømmer over paa Legemet, hvad der sker ved Sjælens og Legemets Genforening i Opstandelsen, saa bliver Guds Børn synlige eller aabenbare, og saa er den Time inde, da hele Skabningen kan blive til en

ny Himmel og en ny Jord og gaa ind til Guds Børns Frihed og Herlighed. Hele Verden bliver omdannet og omskabt og faar paa sin Vis Del i de opstandnes Herlighed. Denne Herlighedstilstand bærer Skabningen ligesom et Foster i sit Skød, og derfor er den i sin Ventetid i Veer og sukker og bier i inderlig Længsel paa, at det Øjeblik maa komme, da Guds Børn skal aabenbares.

Allerede tidligere dvælede vi engang ved dette Skriftsted for at gøre os dette klart, at den Sammenhæng, hvori det staar, er en Garanti for, at vi Mennesker skal genopstaa. Nu i Dag slutter vi omvendt, at den fysiske Verdens Forklarelse er en nødvendig Følge af vore opstandne Legemes Herliggørelse. Ligesom disses Delagtiggørelse i Sjælens Lykke og Salighed er en Selvfølge, hvis vor Frelses Gerning skal gennemføres helt, saaledes er det ogsaa en Nødvendighed, at den fysiske Verden bliver omdannet og løftet op til en højere og fuldkommene Væreform. Der er jo en ganske væsentlig Forbindelse mellem vort Legeme og den materielle Verden, og derfor medfører den ene Parts Forløsning og Ophøjelse ogsaa den andens og er som en Garanti for denne. Men for begge to er den dybeste Aarsag til det nye, der skal komme, og Forbilledet paa den glædelige Forandring vor Herre og Frelser Jesus Kristus eller rettere sagt hans eget Legemes Herliggørelse. Hvor er vi dog alle nøje knyttet til »Ordet«, som er blevet Kød! Vi, som skal være Grenene, er i Livsfællesskab med Vinstokken, og derfor skal vi ogsaa engang være fælles om Herligheden!

Denne Aarsagssammenhæng gør den h. Paulus i sine Breve flere Gange opmærksom paa. Med Hensyn til vort Legeme læser vi i Brevet til Menigheden i Filippi: »Fra Himlen venter vi Herren Jesus Kristus som Forløser. Han skal forvandle vort Fornedrelses-Legeme til at blive af samme Art som hans Herligheds-Legeme ved den Kraft, hvormed han kan underlægge sig alt.« (3, 20—21). Dette er saa Broen til en Omdannelse af hele

den legemlige Verden efter samme Mønster, da Herrens Legeme jo ogsaa som vort er taget af Jordens Støv. Derfor siger Apostlen, at det er Guds Viljes Hemmelighed i Kristus at genoprette og sammenfatte alt, hvad der er i Himlen og paa Jorden. Slg. Ef. 1, 9—10 og Kol. 1, 18—20.

Resultatet af disse vore Overvejelser kan nu udtrykkes saaledes: Ifølge St. Paulus kræver Kristi fuldtkomne gennemførte Forløsergerning, at den fysiske Skabning ikke bliver tilintetgjort, men faar Del i Frelsens Velsignelser, idet den bliver op-
højet til en Tilstandsform, der svarer til, hvad der er lovet vore Legemer. Paa denne Maade faar vi det rette Begreb om Kristi Magt og om, hvor stort det Rige er, hvori han er Konge. Apostlenes Øverste, den h. Paulus, bekræfter Pauli Lære med de Ord: »Efter hans Forjættelse venter vi en ny Himmel og en ny Jord, hvor Retfærdighed bor.« 2. Petr. 3, 13. Og St. Johannes fik endda Lov til i et Fremtidssyn at skue alle Tings nye Skikkelse: »Jeg saa en ny Himmel og en ny Jord. Thi den første Himmel og den første Jord var forsvundet, og Havet var ikke mere ... Og han, som sad paa Tronen, sagde: Se, jeg gør alting nyt.« (Joh. Aab. 21, 11. 5.)

Midlet, hvormed denne Nyskabelse skal opnaas, bliver en Verdensbrand. Derom næste Gang.
F. K.

K. U. K. Amager.

Søndag d. 28. ds. vor traditionelle Tur til Nivaa. Vi mødes Kl. 8 pr. under Uret i Afgangshallen paa Hovedbanegaarden og tager til Messe i Hørsholm, derfra gaar vi igennem Skoven til Nivaa og forbliver her hos vore gode Venner Resten af Dagen. Vi medbringer Madpakke til hele Dagen og evt. Badetøj.

Altsaa! alle som ikke er paa Ferie denne Dag, mød op og faa en hyggelig Dag sammen. Vel mødt!

D. K. K. F.

Retræterne med Højskole i Trørød

Der er fuldt overtegnet. An-

komsttider til de to Retræter er som følger. *Søndag d. 18. Aug.* Tog fra Hovedbanegaarden enten Kl. 14, i Vedbæk 14,39, Rutebilforbindelse til Trørød 15,24, eller Tog fra København H. Kl. 17, i Vedbæk 17,39, Bus til Trørød 18,15. Til Retræte Nr. 2. *Mandag d. 26. Aug.* Tog fra Københavns H. enten Kl. 14,18, i Vedbæk 15,00, Bus til Trørød 15,38, eller fra Københ. H. Kl. 16,54, i Vedbæk 17,32, Bus til Trørød Kl. 18,15.

Damerne bedes medbringe »Chri-

sti Efterfølgelse«, desuden Lagener, Haandklæder, Pudevaar og Serviet samt Rationeringsmærker. Alle Henvendelser ang. Retræterne bedes i Ferietiden (indtil d. 6. Aug.) sendt til Formanden *Grevinde Erikka Scheel, p. t. Rugaard pr. Veflinge, Fyn*. Alle øvrige Henvendelser vedrørende D. K. K. F. bedes i nævnte Tidsrum stilet til Næstformanden, Fru Karen Plovgaard, Blidahpark 23, Charlottenlund, Tlf. Helrup 5521.

Mindehøjtid i Ordrup

St. Andreas Kollegium, Ordrup, Legespladsen

31. Juli 1920 samledes St. Andreas Kollegiets gamle Elever foran den lille Kirke paa Ordruphøj for at overvære Afsløringen af Mindestenen, der endnu den Dag idag staar som en Erindring om svundne Dage og et taknemmeligt Minde om den gamle Skole og dens Lærere.

Der er nu gaaet 25 Aar — sidste Aar var Vanskelighederne for store — og en Kreds af gamle Kollegianere indbyder gamle Skolekammerater til at samles ved Stenen foran

Kirken paa Ignatius-Fest, Onsdag d. 31. Juli i Aar — i Taknemmelighed for alt, hvad den gamle Skole gav dem. Mødet indledes Kl. 17,15 med Taler ved Mindestenen af A. W. Günther, Dir. Paul Gregaard, Red. Hans Bølling og Pater J. Ballin, hvorefter der Kl. 18,30 er Andagt i Kirken med Prædiken af P. Rector Kùpferle. Bagefter samles man til Aftensmad i »Kongekilden«. Tilmeldelse kan ske til Tlf. C. 12.327, Palæ 1142 og Helrup 1117.

Reformationen og Historikerne

(Afsluttet)

Efter at der af vore danske Forfattere med saa stor Sympati og værdig Anerkendelse er blevet talt og skrevet om den katolske Kirke, saa kan man vel ogsaa med Rette spørge, hvad den romersk katolske Kirke da har udrettet, efter at den ved Grundloven 1849 fik Frihed og Ret til Udfoldelse af alle sine aandelige Kræfter, og om det ikke var for tidligt at tale om et »katolsk Danmark«.

Da jeg for 80 Aar siden, 1864, begyndte min Skolegang, fandtes der

her i Landet indenfor det nuværende Grænseomraade kun en Kirke her i Byen med tre Præster og en Kirke i Fredericia med en Præst. Men for at undersøge hvorledes Udviklingen siden da har formet sig, er det bedst at spørge »Katolsk Aarbog for 1943«, som giver et nojagtigt Billede af den katolske Kirkes Udvikling her i Landet. At gaa ind paa alle Enkeltheder er umuligt paa Grund af Stoffets store Omfang. Her skal kun angives nogle Tal, der kan betragtes som et

aandeligt Termometer og Maalestok for Tilstanden i Nutiden. I Følge Aarbogen omfatter det katolske Missionsomraade i Danmark 37 Sogne foruden 6 kirkelige Distrikter med et Antal af ca. 22 Tusinde Katolikker med 99 Præster. Her i Landet virker Medlemmer af 12 mandlige og 14 kvindelige Ordenssamfund. De mandlige Ordener havde 104 Medlemmer og de kvindelige Ordener 812, deraf 142 danskfødte Medlemmer. Indenfor Vikariatet findes ialt 19 Hospitaller og Klinikker, 8 Rekonvalescenthjem og Alderdomshjem og 2 Stationer for ambulans Pleje spredt over hele Landet, hvor navnlig kvindelige Ordenspersoner virker i Sygeplejen. I denne Forbindelse gør det et mindre gunstigt Indtryk, naar Kristeligt Dagblad 27. Maj føler sig irriteret over »de mange Mennesker af fremmedartet Oprindelse« — og haanende tilføjer »noget udansk midt i den danske By«, men Nonnerne »af fremmedartet Oprindelse« opholder sig her vel med samme Ret, som alle Udlændinge, der vil leve og virke her i Landet under dansk Lov og Rets Beskyttelse, og naar Bladet finder det »overflødig og urimeligt her, hvor vi paa tilfredsstillende Vis med egne Kræfter kan løse vore egne Hospitals-Problemer«, saa vidner denne noget overlegne Udtalelse kun om Redaktionens Uvidenhed om faktiske Forhold. En saadan Udtalelse er ikke flatterende for Bladets religiøse og sociale Indstilling og Standpunkt, naar dets Titel lyder paa, at det vil være et »kristeligt Dagblad«. Vore katolske Hospitaller yder en baade nyttig og tillige en yderst nødvendig Hjælp i vor øjeblikkelige Hospitalsnød.

Indenfor Vikariatets Grænser findes ialt 30 katolske Skoler og foruden de 256 Lærere og Lærereinder ved de katolske Skoler nævner Handbogen blandt de faglige katolske Foreninger ogsaa »Katolsk Pædagogforbund«, der tæller ca. 75 Medlemmer, som for største Delen er ansat og virker ved Landets Gymnasier og andre offentlige og private Skoler. Dette Lærerpersonele kan og vil paa Grund af sin katolske religiøse Indstilling og faglige Uddannelse derfor virke stærkere og varigere paa Ungdommens kristelige Opdragelse end den store Del af Landets Lærere, der ikke er videre religiøst betonede eller paavirkede, hvilket heller ikke fordres af dem. En stærk Udtalelse refererer Kristeligt Dagblad 8. Au-

gust, af Forstander Bjerre, Hong, hvor han siger: »Der trænges til Fornyelse af selve Undervisningen, som er anstrengt og har for faa Virkemidler. De fleste unge — og mange gamle med — aner intet om Kirkens Historie, de kender end ikke det mindste til Kirkearets Historie, til Gudstjenestens Ordning. Her ligger i Sandhed en rig Arbejdsmark for at faa vore Børn og Unge til at føle sig som Menighedens Børn«.

Og naar Pastor Vestergaard, Asmild, i »Kristelig Dagblad«, 24. Oktober spørger: »Har vi en kristen Skole«, saa lyder hans Svar: »Vi befinder os paa gyngende Grund«, og ved Spørgsmaalet om Skolens etiske Grundlag, saa lyder Svaret: »Herom vil der sandsynligvis opstaa bitter Strid.« Om St. Knuds Skolen i Stenogade har »Aftenbladet« 14. Oktober i Anledning af dens Jubilæumsfest følgende Udtalelse, som godt kan overføres paa alle vore katolske Skoler: »St. Knuds Skole har i udpræget Grad sit eget Fysiognomi indenfor vor Skoleverden. De lærde Patere af Jesuiterordenen har ledet den med stor Dygtighed. Endnu længe før de moderne Skoletanker slog igennem og blev til »Systemer«, havde Patrene i Stenogade lagt Vægt paa den *individuelle* Opdragelse. Gamle Elever mindes med Tak baade det Kulturpræg og den videre Horisont mod den latinske Verden, som de mødte hos Patrene og den Sans for de danske Kulturværdier, der blev vakt gennem de tilknyttede hjemlige Lærerkrafter. Ja, vore Skoler staar i Lære og Praksis afgjort og sikre paa ægte kristelig katolsk Grund.

Daglig læses her i Landet ialt 100 Messer, og det er et opbyggeligt Syn paa alle Søn- og Helligdage at se den Strøm af Troende, der fylder vore Kirker ved alle Messer og se, hvorledes Voksne og Børn flokkes i Stimer om Altersranken. Men ogsaa om Hverdagen er Altersranken ofte stærkt belejret under de forskellige Messer. Dette stemmer ogsaa overens med, hvad Pastor Kolpen beretter i »Havnen« for Juni Maaned om sine Oplevelser i det katolske Belgien: »De har mere Plan i deres Kristenliv. Deres Bøn passer de mere end jeg ved af, at vi gør i vor Kirke. De er meget mere trofaste Kirkegængere end vi er.« Og denne Udtalelse vejer saa meget mere, som hans Animositet mod alt katolsk Væsen kan faa ham til at anse vor Begravelses Ritus for

at være en »Cirkusforestilling«. Dette her anførte betyder vel nok, at det katolske kirkelige og religiøse indre Liv i og udenfor Kirkerummet og i Hjemmene her i Landet ikke er saa ganske ringe, saa at man uden Overdrivelse med Rette kan tale om et »katolsk Danmark, med sine aabne Kirker og Kapeller, der søges af vore Beken- dere, men ogsaa af andre, der vil tilbringe en Stund i stille Samling og Andagt.

Bidragene til denne Artikelserie om den saakaldte »Reformation« er taget af danske Forskeres Værker, der alle staar udenfor vort katolske Kirkesamfund undtagen Overlæge, Dr. med. Reiter med Bogen om Luther, og deres Antal øges stadig. Man kan snart ikke aabne en Bog eller Avis uden at støde paa Tanker og Bemærkninger, der har Føling med de her behandlede Problemer. Saaledes finder vi i Stu-

BOGNYT

Nyt dansk Kirkebyggeri

Biskoppen har udsendt en Pjece om den nye Kirke i Lyngby, hvori der gøres Rede for Problemerne ved katolsk Kirkebyggeri i 1946. Pjecen er forsynet med Tegninger og farvelagte Billeder. Pris Kr. 1,00.

Fransk Nyhed

Den franske Forfatter G. Fessard, der under Besættelsestiden skrev den opsigtsvækkende Bog om Nazismen: *France prends garde de perdre ton Ame*, har nu under den voksende Kamp mod Kommunismen skrevet en Bog, der vækker lige saa stor Opsigt — netop paa Baggrund af den første. *France, prends garde de perdre ta Liberté*, 313 Sider, Kr. 6,20.

Troede De den var udsolgt?

Peter Schindlers Bog: *Ønskerejsen* er ikke til at faa nogen Steder mere. — Men hvorfor ikke ligesaa godt først som sidst gaa til Sankt Ansgars Boghandel. Vi har den til Stædighed.

Nye engelske

Sheed: Communism and man. Kr. 7,20
Guchteneere: Judgment on birth control. Kr. 6,00.
Conella: The papacy and world peace. Kr. 15,00.
Sutherland: Laws of life. Kr. 4,20.
Hope: Life together. Kr. 7,20.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
 Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Køb
**PAULUS-
 KREDSSENS**
 Bøger

Sankt Ansgars Boghandel
 Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

denterforeningens danske Bibliotek Bogen »De Danske Folkerørelser« 1943, S. 46, med følgende Udtalelse: »Sidste Halvdel af det 18. årh. prægedes af *oplysningen* med tit naive og sentimentale fornuft-optimisme og fremskridtstro — siden kom *rationalismen*, præget af Kants erkendelsesteori og pligtetik. Kirkeligt var oplysning og rationalisme ubestrideligt en *nedgang*. Kirkens bekendelse udvandedes indtil ukendelighed, dens gudstjeneste forvandskedes til kedsommelighed, det sakramentale druknede i følelses- eller villiesbetonet retorik, og kirkens katekisme og salmebog gennemgik revisioner, som gjorde dem fattige.« Men S. 43 udtaler Lindhardt noget, som slutter sig til hans forud omtalte Udsagn om Læsning af katolske Bønehøjer: »Lige saa let den katolske kirke forsvandt som institution, lige så solidt sad den katolske mentalitet i befolkningens sind — i det brede folk læste man (i det 17. årh.) stakke af andagtsbøger af umiskendelig katolsk og tit helt sværmerisk præg; kirkens gudstjeneste og de halvdannede — tilmed latinsk dannede — præster gav ikke nok, befolkningen var religiøst forsulten.« Denne Betragtning gaar i samme Retning som Lindhardts tidligere Udtalelse, at »Reformationen var en umaadelig Ulykke«. Men Professor Rubow fremsætter nu ogsaa sit Syn paa Reformationen og dens Følger i en Kronik i »Politikeren« 15. Oktober i Anledning af Professor Vilh. Andersens 80 Aars Fødselsdag, han frembræ- rer sin Hyldest for Andersen paa Grund af hans »Respekt for Latin- en, noget af en Hrabanus Maurus eller Saxo Grammaticus' Betagelse af den antike Disciplin og faste Tankeform. Heldigvis ser man af Vilh. Andersens Bog (»Tider og Typer af dansk Aands Historie«), at der ikke helt frugtesløst er blevet civiliseret i Danmark i tusinde Aar. Den store Hemsø for en hu- man Dannelse i de nordiske Lande har været den lutherske Protestan- lisme, som er født kulturfjendsk. Det er betegnende, at den saakaldte

Reformation begyndte med at man knuste Helgenbillederne, rev Male- rierne itu og brændte Klostrenes Haandskrifter. Læser man Huma- nister fra den romanske Verden, ser man hvordan den antike Aand og den kristne løber ud i hinanden uden Strid.« Dette Udtryk »uden Strid« betyder jo det modsatte: Enhed og Enighed, som altid har været den katolske Kirkes Egen- skab og ubrydelige Kendemærke og som har »civiliseret Danmark i tu- sindte Aar«, og efter Henning Keh- lers Udsagn er det »Munkene Ans- gar og Snorre, der har kultiveret Danmark«, og Rubows Anklage, at man rev Malerierne itu, blev af Provst Asmund i hans Prædiken i »Kristelig Dagblad« 27. August yderlig uddybet paa følgende Maa- de: »Det var dengang, da der blev malet store grove Billeder paa vore Kirkers Hvælvinger: jævne Frem- stillinger af den bibelske Historie, lige fra Adam og Eva til den store hvide Flok for Tronen og for Lam- met; der var Barnemordet i Beth- lehem og Frelsen paa Golgathas Kors. Altsammen bogstavelig Sand- hed og haandfast Virkelighed for dem, der knælede i Kirkerne i hine længst forsvundne Dage. Det skul- de lægge Folket Evangeliet paa Sinde om Frelse og Fortabelse, det vældige Budskab om Dommens Dag, som venter os alle. — Nu er de Billeder kalket over i de fleste Kirker. Det er bare eet af de man- ge Eksempler paa, hvor kækt og kvikt vi har skilt os af med Tilvæ- relsens Ubehageligheder«. Ja, saa- dan kalkede man Evangeliets bibel- ske Billeder over i hine »Evangeli- ets lyse Dage«. Det er disse bibel- ske Billeder, vi igen vil fremstille og da navnlig Kristi Korsvejs 14 Stationer baade i og udenfor vore Kirker, ligesom Kristi Kors jo atter plantes paa vore Landeveje efter gammel katolsk Skik. I et Brev fra Bad Driburg skriver V. Birkedal til sin Hustru 1854: »Det er et Fortrin Katolikkerne har for os, at de har paatrykt hele det offentlige Liv udenfor Husene deres Tros Præg. Man støder hvert Øjeblik paa store Kors med den Korsfæstede paa,

Mariabilleder ude i Naturen med Bedeskamler foran, og her træffer man ofte Mænd og Kvinder hen- sunkne i Bøn.«

I. Hammermüller.

BØGER

Jesu Selskabs Messer

Patrene af Jesu Selskab har ud- sendt et lille Hefte paa halvandet Hundrede Sider, indeholdende Messeteksterne (paa Dansk) til de Helgenfester, der er optaget paa Ordenens Kalender. Hver Messe indledes med en kort Biografi af paagældende Helgen, hvorfor Hef- tet ikke blot kan tjene som »Messe- bog«, men tillige ogsaa som en in- teressant lille Helgenbiografi. Bio- grafierne af de to ny Jesuiter-Hel- gener andetsteds i Bladet hidrører fra dette nyttige lille Hefte.

Salmonsens Leksikon-Tidsskrift

6. Aargangs 3. Hefte indeholder som Forgængerne mange aktuelle og interessante Artikler. S. L. T. er faktisk uundværligt, naar man sø- ger Oplysning om Emner, som et Konversationsleksikon ikke har faaet og ikke har kunnet faa med.

Redaktionen i Sommerferien

Fra 23. Juni til 31. August er Re- daktionen's Træffetid kun TORS- DAG Kl. 15—16 (ikke Mandag og Fredag). Redaktør Kiørulff træffes ikke før 1. August, og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

Kolding	Esbjerg	Nakskov
Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 I. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengestudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Chr. Steffensen Herreekvipering Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus		Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“
Alex J. Hansen Ingeniør . Entreprenør . Murermester Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestræde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer	O. Hansen & R. J. Møller Bygnings- og Måskinsnedkeri Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Juli-Aug.

28. S. (grøn) 7. Søndag e. Pinse (677—59); 2. Bøn: St. Nazarius, St. Celsus, St. Viktor I og St. Innocens I (1018), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
29. M. (rød) St. Olav, Konge af Norge (1021—103); 2. Bøn: St. Martha (1020), 3. Bøn: St. Felix II og Fæller (1020), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525); sidste Evang. St. Marthas (1046).
30. Ti. † St. Abdon og St. Sennen (rød) (1021); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
31. O. (hvid) St. Ignatius (1022); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf.
1. T. St. Petri Lænker (1024); 2. Bøn: St. Paulus, 3. Bøn: De h. machabæiske Brødre, 4. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
2. F. (hvid) St. Alfons M. Liguori (1026); 2. Bøn: St. Stefan I, 3. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
3. L. † Genfindelsen af St. Stefans Relikvier (1029); 2., 3. og 4. Bøn: som Tirsdag; alm. Præf. (525).
4. S. 8. Søndag e. Pinse.

FILM

8.-7. viste Nørreport og Colosseum 5 gamle Chaplinfilm for et jublende henrykt Auditorium. »A Chaplin Festival« hedder Redaktionen, og de fem Film stammer alle fra Chaplins 2-Akter-Batch hos Lone Star Mutual i 1916—17. Der er den selvbiografiske »The Vagabond«, den hidende »The Immigrant«, Forbryderfilmen »The Adventurer«, den snurretoppede »The Cure« fra Brøndkuranstalten, og sluttelig den ironiske »Easy Street«, der i den Grad ender godt, alle Skurkene bliver renhjertede Gentlemen saa overdrevent, at det hele bliver en kostelig Parodi paa den banale Happy End. Alle skal hen at se de Film. Ganske absolut!!

Merry spiller fra 8.-7. den engelske Farce »Gi' den Gas« (Underneath the arches) med det elskværdige og musikalske, men lovligt provinsielle Komikerpar Flanagan og Allen.

Amagerbios og Casinos 8. Juli-Films var en ældgammel engelsk Edgar Wallace Historie (Stikkeren« (The Squeaker), aldeles uden Spænding og højt forældet i Teknik, Stil, Lune og Aand. Edmund Lowe var hæderlig som Politimanden og i en lille Rolle saa man med Glæde Ann Todd, der nu paa 15. Uge glæder Københavnerne i »Det syvende Slør«.

»Samvittigheden vaagner« (L'assassin a peur la nuit) fik 11.-7. Premiere paa Carlton. Den er iscenesat af Jean Delannoy (»Grevnen af Monte Christo«, »Den evige Længsel«) og er bygget over en Roman af Pierre Véry. Filmen er en typisk middelmaadig fransk Kriminalfilm. Interessante Ansigter, Forsøg paa psykologiske Nuanceringer, — og stagnerende Tempo, urimelig Handling og patetisk Stil. Det hele var paa det jævne. Helt tungt den efter sig Foden drog. Kun Jules Berry (i en af sine ofte sete pilraadne Personligheder) fængslede af de spillende, og til Nød Gilbert Gil og Henri Guisol.

DSB-Kino 15.-7. bød paa dansk, fransk og amerikansk Ugerevy, paa en fortræffelig dokumentarisk Film »Luftplanen« og paa en herlig tyrefægtende Skræk i »I eats my spinach«.

Casino viste 15.-7. den franske Fernandel-Farce »Oprøret i Bananplantagen« (Ernest le Rebelle), der var i den Grad tarvelig i sin Komik, taabelig i det mislykkede Stofs banale Udformning og plat i Spillet Mimik og Stemmer, at man intetsteds trak paa Smilebaandet. Højest kunde man more sig over den som over en Parodi.

Bjørn Rasmussen.

St. Andreas Kirke

Onsd. 31. Juli, St. Ignatius Fest, er der Kl. 18,30 (6½) Festandagt med Te Deum og kort Prædiken.

En stiltfærdig ung Pige søger fra 1. August et tomt Værelse, helst m. Adgang til Køkken.

Kirsten Poder Hansen,
Fiolstræde 28 A, 4. th., K.

BOGHYLDEN

Nyhed!

G. Fessard: France, prends garde de perdre ta liberté. 320 Sider. 1946.

En ny Bog af Forfatteren til: France, prends garde de perdre ton ame. Premier cahier clandestin du témoignage chrétien.

Bestillinger modtages.

ARNOLD BUSCK

International Boghandel
Kjøbmagergade 49 . Kjøbenhavn K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Hen-

delser angaaende Ekspedition af Katolsk

Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K.

Indbetaling af Abonnement kan dog stadig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

INDBYDELSE

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardvej 4 · C. 11.313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

<p>Aabenraa</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malmestremestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Bymejeriet <i>N. Møller . Tlf. 22 62</i> Mælk . Smør . Fløde Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 23 68 . Søndergade 16</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Andersen & Meyers Eft. <i>Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 25 30</i> <i>I.ys . Kraft . Varme</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Andr. Petersen <i>Colosseum . Tlf. 28 00</i> Isenkram, Værktøj, Køkkenudstyr Glas, Porcelæn, Sanitet</p>
<p>Chr. Johansen <i>Søndergade 9 . Tlf. 33 22</i> <i>Slagteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>J. Thorsmark <i>Storegade 10, Tlf. 26 73</i> <i>Indeh. Brdr. Thorsmark</i> <i>Ure og Optik</i></p>	<p>Ludwig Wohlenberg <i>Bog-, Kunst- og Papirhandel</i> Store Torv 5, Tlf. 22 29, Grdl. 18 48 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>Næstved</p>		
<p>Fiskehuset <i>A. Christoffersen</i> <i>Ramsherredgade 23 . Tlf. 107</i> Leverandør t. de katolske Institutioner</p>	<p>R. Rasmussen All i Kolonial - Vin & Delikatesse <i>Riddergade 4 . Telf. 29</i> Lev. til Sct. Elizabeth Hospital</p>	<p>N. Juel Pedersen <i>Glarimester</i> <i>Ramsherred 13 . Tlf. 158</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Evald Nielsen <i>Malmestremester</i> <i>Ny Ostergade 11 . Tlf. 659</i> Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Hørluffholm Dampmølle <i>og Brødfabrik A-S</i> <i>Telefon Næstved 31</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Næstved Mælkeforsyning <i>Kildemarksvej 35</i> <i>Telefon 17 89</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>C. Mortensen <i>Murermester</i> <i>Gallemarksvej 23 . Tlf. 13 49</i> Lev. til kat. Menighed</p>	<p><i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> <i>Ny Havn . Telefon 14 20</i></p>	<p>T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> <i>Tlf. 14 78 (3 Lin.)</i> <i>Trælast og Bygningsartikler</i></p>
<p>Kolonialhuset <i>Tlf. 480</i> <i>All i Kolonial, Delikatesser, Vine og</i> <i>Spirituosa</i> <i>Billigste, kontant Pris</i> Lev. til den katolske Præstegaard</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> <i>Næstved . Telefon 276</i></p>	<p>Fr. Brandt <i>Næstved . Telefon 71</i> <i>Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial,</i> <i>Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel</i> Lev. t. de kat. Institutioner</p>
<p>Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> <i>Jernbanegade 2 . Tlf. 543</i> Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p><i>Krucifix i forsk. Udførelser</i> U. Bärenholdt <i>Papirhandel . Næstved</i> <i>Jernbanegade 19 . Tlf. 983</i></p>	<p>R. Sørensen <i>Grundlagt 1877</i> <i>Østergade 7 . Tlf. 130</i> <i>Blomster og Kranse</i></p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 <i>Jernbeton</i> Murermester ved Sct. Maria Hospital</p>		<p>C. W. Kronmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen- tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenevejse- værker . Bolte og Møtriker . Tekn . Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>

Odense

Vald. Tørring aut. elektr. Installatør
Kongensgade 13 . Tlf. 20 21

Leverandør til Dalum Kloster

C. M. Rasmussens Eftf.

E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre
Overgaden 29 . Telefon 1117

Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken

Frederiksens Fiskesalg

Albanigade 35 . Odense . Tlf. 85 52

Alle Aarslidens Fiskesorter føres
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Blomsterforretningen „Sara“

Hjallesevej 10 . Odense

Telefon 5154

Viggo Iversen

Autoriseret elektr. Installatør
Dalumvej 97 . Telefon 409
Postgiro 44916

Lys og Kraft - Radio

Odense Brugsforening

Albanitorv 7
Kolonial - Vin - Konserver
Telefoner 327 & 5756

Leverandør til de katolske Institutioner

Priorikaféens Konditori

Enevold Sørensen
Vestergade 1

Butikken: Telf. 744
Kaféen: Telf. 2764

Julius Jacobsen Blikkenslager

Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet
Vindgade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234

Udf. Arb. for de kat. Institutioner

Johs. Rasmussens Boghandel

Telefon 840 . Hjallesevej 6

Dalum Andelsmejeri

Tlf. Dalum 5

1. Kl.s Mejeriprodukter
Leverandør til Dalum Kloster

Svendborg

Svendborg Bryghus
Mineralvandsfabriken »Ørkild«

Chr. G. Kielberg Bog- og Papirhandel

Tlf. Svendborg 86 og 14 86

Stort Lager af Skolebøger
Alle nye Bøger straks paa Lager

Chr. Mikkelsen

Møllergade 61 . Tlf. 12 52

1. Kl.s Kød og Paalæg
Lev. til den katolske Præstegaard

Gør din Pligt!

Gaa til Plichta naar der skal males

Tlf. 24 16 . Møllergade 21

Brødr. Johs. & Emil Franke

Møllergade 3

Telefoner 218—518

Clara Petersen

Organist

Møllergade 80 . Tlf. 11 34

C. K. Hansen

Vand-, Gasmester og Blikkenslager

Skattergade 10 . Tlf. 489

Vald. Hansen Malermester

Vestergade 13

Udf. Arb. for de kat. Institutioner

Erik Storm A. Bøgeskovs Eft.

Alt i Kolonial . Vin . Konserver

Møllergade 71 . Tlf. 10 44

Niels Madsens Maskinsnedkeri

Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197

Lev. til de katolske Institutioner

Nyborg

Korsgades Kødbod

Alt i 1. Kl.s ses Kød og Paalæg
Holger Jørgensen . Telf. 527

Leverandør til Stella Maris

Drewsen & Nellemann

Isenkram . Glas . Porcelæn
Telf. 25 . Nyborg

Leverandør til Stella Maris

Chr. Thomsen

Blikkenslager, Gas- og Vandmester
Skolegade 4 . Telf. 148

Leverandør til de katolske Institutioner

A. Jørgensen

Kolonial
Knudshovedvej 6 - Telf. 314

Leverandør til Stella Maris

Erik Andersen

Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn
Kongegade 25 . Telefon 487

Leverandør til Stella Maris

Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1

Fisk en gros, en detail

Fiskerihaaven . Nyborg

Leverandør til Stella Maris

Katolsk Ugeblad

4. August 1946
94. Aargang
Nr. 31

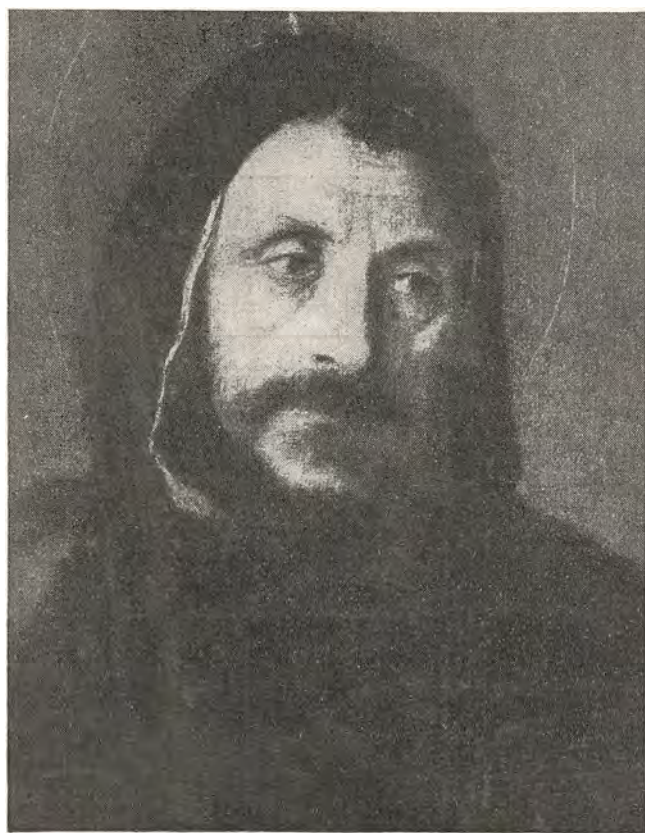
Portiuncula

Verdensbranden

Irlands Apostel,
Sct. Patrick

Har Gud skabt det onde?

En katolsk Vest-Blok

DEN HELLIGE
DOMINIKUS
(efter Maleri af Ti-
zian i Galleria
Borghese i Rom),
hvis Fest Kirken hvert
Aar fejrer 4. Aug.

hed, som Ordene rummede, spores i Skrift og Billeder. Guds Ord kunde aldrig fremtræde i for straalende en Skikkelse.

Derfor kælede Afskriveren for hver enkelt lille Streg, og hvert et Ornament blev tegnet og malet, som om Læseren først ved Hjælp af disse friske Blomster og disse gyldne Linier ret vilde fatte, at det er de helligste, dybeste og mest helsebringende Ord, som Øjet kan møde.

Hvor virker dog en saadan haandskreven Bibel levende. Det er en Trosbekendelse; Munkelivets heligiøse Glæder afspejles deri. Det skrevne Ord er endnu ikke stivnet til Type. Man tænker uvilkaarligt paa, hvor megen Flid og hvor mange Aar, det har kostet Afskriveren at frembringe dette; det er dybt personlighedspræget. — Denne Skrift maa modtages som et levende Vidnesbyrd.

*

Munkenes Hemmelighed

Jeg besøgte en Gang i Paris en Udstilling af haandskrevne Middelalder-Bibler. Det var en Verden af Skønhed. Med hvilken Omhu og Kærlighed har Afskriverne ikke formet hvert eneste Bogstav! Se disse straalende Initialer, udsmykkede med Blomster og Fugle, kunstfærdi-

ge Snørkler og klare Farver. Der findes mange Helsides-Billeder, hvis Guld stadig har bevaret sin Glans.

Munkene var sig deres ophøjede Gerning bevidst. Det var selve det hellige Guds aabenbarede Ord, som de afskrev, og derfor maatte den Skønhed og Herlig-

Det vilde være utaknemmeligt at klage over Bogtrykkerkunstens Opfindelse. Men det maa alligevel være tilladt at lade et stilfærdigt Suk lyde over, at Guds Ord ikke længere forkynedes paa den Maade, Klostrenes fromme Afskriverne gjorde det i hin længst forsvundne Tid.

For Afskriveren selv var den daglige, intime Omgang med Guds Ord uden Tvivl til stor aandelig Berigelse. Hvor gavnligt

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Thor's kemiske Fabrikker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412
**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**
Lev. til Høspitaler og Institutioner

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Skotøjsreparation E. Sund
1. Kl.s Arbejde garanteres
Frederikssundsvej 223, v. Kirken

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester
Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

L. F. Nielsen Snedkermester
Lindholmavej 36 . Telf. Damsø 2043
Udlærer Arbejdet for
de katolske Institutioner

I. Tannenberg
Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 384

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane
Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Th. P. Stillinge
Tømrermester
Sejrogade 15
Tlf. Ryvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. Mariæ Sogn

KSK

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

Uscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg
Nørrebrogade 200 . Telf. Tøga 1296
Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

EL GRAFIK A/S
VESTERBROGADE 69-71

Andr. Krøyer's Boghandel
v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej 3
København F
Telf. Gothåb 656
Mosaik
og Terrazzo

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

MIZAR

L. E. LARSEN
Nørrebrogade 206

Sommersko

at dvæle ved hvert enkelt Ord, som han maatte det. Hvor skadeligt, at vi har vænnet os til at læse saa hastigt. Vi sluger en Sætning i et Nu og gaar straks videre. Der bliver ikke Tid til Eftertanke og Tilegnelse. Saare meget blev vundet ved Bogtrykkerkunstens Opfindelse, men saare meget gik rigtignok ogsaa tabt derved. Hele Udviklingen fra den Gang indtil nu er indeholdt i Forskellen mellem den skrevne og trykte Bibel.

For faa Kroner kan man købe sig en Bibel. I faa Sekunder kan man læse et Kapitel deraf, og i Løbet af faa Sekunder vil det læste rimeligvis være glemt igen. Tempoet er sat op over hele Linién. Der opnaas mangt og der mistes meget.

Efter Sigende er en Hemmelighed gaaet med hine Bibelafskrivere i Graven. Det drejer sig om den kemiske Formel for en vis blaa Farve (himmelblaat), som man ikke kan fremstille nultildags. Jeg skal ikke kunne garantere for Rigtigheden af dette. Men jeg kan garantere for, at i hvert Fald *een* stor Hemmelighed har Middelalderens Munke taget med sig i Graven: Hemmeligheden ved den ydmyge Glæde over at være det skrev Guds Ords Tjenere. C. B.

Santa Maria degli Angeli

PORTIUNCULA

Umbrien er et Stykke helligt Land. Overalt fornemmer man den ædle Duft af Roser uden Torne, overalt aander man dette gudbenaadede Lands guddommelige Fred, overalt taler Mindet om den store Helgen fra Assisi, der valgte Fattigdommen til Brud — faktisk støder man overalt paa hans uudslettelige Spor, der synes at udstraale Tro og Kærlighed, Renhed og Skønhed.

Egnen omkring Assisi ejer en egen Skønhed, en egen Charme. Intet Stednavn kan nævnes, uden at det vækker »franciscanske« Erindringer — og der er vel næppe nogen Rejsende, Pilgrim eller Turist, der — naar han gæster Assisi — undlader at gaa de faa Skridt over Banelegemet for at aflægge et Besøg i *Santa Maria degli Angeli*, Vor Frue af Englene, et andet Navn for det

lille *Portiuncula*, et af Franciscanerordenens »store Navne«. En monumental Kirke hvælver sig i Dag over Portiuncula-Kapellet, der staar direkte under Vignola's mægtige Kuppel. Dette lille Kapel, en enkel, ukunstlet, firkantet Bygning af hvide Sten fra Monte Subasio, viet til Guds Moder, blev Sct. Franciscus' kæreste Hjem — her var det, at han første Gang hørte Matthæus-Evangeliets Ord (X, 9—10): »Bærer ikke Guld eller Sølv i eders Bælter, ej heller Taske, ej heller to Kapper, ej heller Sko, ej heller Stav«, de Ord, der skulde blive bestemmende for hans hele Livsførelse. Navnet Portiuncula betyder egentlig »et lille Jordlod«, og Kapellet skal ifølge Legendén være opført i 4. Aarhundrede af fire ukendte Pilgrimme, der var vendt hjem fra en Valfart til Jerusalem. I Begyndel-

→ Portiuncula Kapellet

Fotos: ENIT

← Cimabue: Frans af Assisi

sen af 13. Aarhundrede var den lille Kirke forfalden og forladt, og gemt bag høje Træer og Hække laa den skjult for forbi-passerendes Blikke. Denne Ensomhed og Fattigdom gjorde et dybt Indtryk paa Frans, og i en lille forfalden Bygning ved Siden af Kapellet (begge Dele tilhørte Benedikterne paa Monte Subasio) slog han sig ned med sine første Brødre. Snart tog han fat paa at restaurere Kapellet, og Resultatet blev, at Munkene paa

Monte Subasio overlod ham og hans Brødre Kapel og Kloster — og dermed havde den senere saa store, verdensomspændende Franciscanerorden faaet sit første Kloster. Her stiftede Frans Natten efter Palmesøndag 1212 Klarissernes Orden, idet den hellige Klara, greben af den hellige Frans' Ord og Levevis, hin Nat forlod sit fædrene Slot Sasso Rosso og aflagde de franciskanske Løfter i det lille Kapel.

Portiuncula-Kapellet var Midt-

punktet for Franciscanerordenens første Generalkapitel, »Maattekapitlet«, der afholdtes i Pinsen 1219, og til hvilket der indfandt sig over 5000 Brødre. Den hellige Frans selv havde en overvældende Kærlighed til dette lille Kapel og Kloster og paalagde atter og atter sine Brødre aldrig at forlade dette Sted. Kort før sin Død sagde han: »Vogt eder vel, mine kære Børn, for at forlade dette Sted. Hvis man ja-ger jer ud af den ene Port, saa gaa ind igen af den anden, thi dette Sted er helligt.« Og Franciscanerne har trofast overholdt deres store Munkefaders Bud: endnu den Dag i Dag vogter de Portiuncula, og over det lille Kapel har der rejst sig en mægtig Renæssance-Basilika, der beskyttende har bevaret Kapellet som det var dengang, da Frans og hans første Brødre levede og bad derinde. Hvert Aar, den 2. August, flokkes her talrige Pilgrimme fra nær og fjern for at vinde den saakaldte Portiuncula-Aflad, som ifølge Legenden allerede indførtes af Pave Honorius III i 1216, medens Frans endnu levede.

Udenfor Basilikaen finder vi endnu i Dag den lille Rosenhave, il roseto, den lille Plet Jord, hvor man hævder, at der ene i hele Verden blomstrer Roser uden Torne, den hellige Frans' Roser.
B.

Santa Maria degli Angeli

Hvad vi venter XX

Verdensbranden

Det Middel, hvormed den Almægtige Gud bevirker den nuværende Verdens Omskabelse og Fornøelse, er en lutrende Ild. Den sidste Time i Verdenshistorien bringer altsaa en Ildebrand af umaadelige Dimensioner. Den overgaar langt alt det, vi i den allernyeste Tid med Forfærdelse har læst og hørt om Atombombernes Virkninger.

Om denne rædselsvækkende Afslutning af Tingenes hittidige

Tilstand og Gang gør den h. Paulus nok nogle faa Antydninger, men taler ikke saa klart og udførligt som den h. Petrus gør i sit andet Brev. Der fandtes i Apostlens sidste Leveaar Spottere og Tvivlere, der ikke vilde tro paa Kristi Genkomst og Herrens Spaadomme og Løfter derom. Overfor denne Vantro hævder nu Apostlens Øverste, at det, som de første Kristne ventede saa bestemt paa, ganske

sikkert vilde indtræffe. Spotterne sagde: »Hvad bliver det til med hans (Kristi) Komme, som var forjættet? Fra den Dag, vore Fædre sov hen, er alt jo blevet ved at være, som det var fra Skabelsens Begyndelse.« Petrus svarer: »De, der paastaar det, er jo blinde for, at der fra ældgamme Tid var Himle til og en Jord, som var fremstaaet af Vand og gennem Vand ved Guds Ord, hvorved ogsaa den daværende Verden blev oversvømmet af Vand og gik til Grunde. Og de nuværende Himle og Jorden er gemt ved det samme Ord og forbeholdt Ilden paa den Dag, da de ugudelige Mennesker skal

dømmes og fortabes« (2. Petr. 3, 4—7).

For at paapege de moralske Konsekvenser, denne Troslære har for det kristne Liv, tilføjer Apostlen: »Herrens Dag skal komme som en Tyv; da skal Himlene forgaa med Brag, og Elementerne skal komme i Glød og opløses, og Jorden og alt Menneskeværk paa den skal brændes op. Da nu alt dette gaar sin Opløsning i Møde, hvor bør I da ikke vandre i hellig Livsførelse og Gudsfrygt, medens I venter paa og fremskynder Guds Dags Komme, hvorved Himlene skal komme i Brand og opløses og Elementerne komme i Glød og smelte. Men efter hans Forjættelse venter vi nye Himle og ny Jord, hvor Retfærdighed bor« (2. Petr. 3, 10—13).

Det skal ikke nægtes, at disse to Steder frembyder Vanskeligheder for Fortolkninger, men deres saglige Indhold er dog sikkert dette: Allerede een Gang før kunde Himmel og Jord glæde sig ved Fasthed og Orden. Alligevel kom den Dag, da de blev et Bytte for Syndfloden. Derfor kan den nuværende Orden og Fasthed ikke garantere for, at der ikke indtræffer en lignende Katastrofe. Verdens Orden blev ødelagt ved en Vandflod, den nuværende skal gaa til Grunde ved en Ildebrand. Den første Katastrofe er saaledes baade Mage til og Garanti for den anden. Paa samme Maade som det Vand, hvori Verdens Skikkelse i sin Tid forsvandt, var virkelig og naturligt Vand, saaledes skal ogsaa den bebudede Ild være rigtig og materiel Ild. Og ligesom Verden ved Vandfloden ikke blev tilintetgjort, men rensed og forandret i sin Beskaffenhed og Skikkelse, saaledes skal den heller ikke tilintetgøres ved Ilden, men kun fornyes og herliggøres. Men da Ilden er et stærkere virkende Element end Vand, derfor vil den sidste Katastrofe have større Virkninger end Syndflodens. Branden vil opløse Himlen og paa Jorden ødelægge alt, hvad Naturen og Menneskers Flid og Kunst har skabt. Som Følge af Ildens umaadelige Glød forandrer Grundstofferne deres Ag-

gregattilstand, og med det saaledes opløste og forandrede Materiale vil Guds Magt bygge en ny Himmel og en ny Jord op.

Denne Lære om Verdensbrandens frister naturligvis til at stille en Række Spørgsmaal. Men da disse til Dels i hvert Fald ikke har religiøs Betydning, men er af naturvidenskabelig Karakter, saa giver vore hellige Bøger ikke noget bestemt Svar paa dem. Deres Opgave er jo at oplyse os om Vejen til vor evige Frelse, ikke at erstatte Naturvidenskaberne.

Man kunde saaledes stille det Spørgsmaal: Bryder den Ild, som skal omstøbe vor Jord, frem af Jordens Indre og breder den sig derfra over hele Jorden, eller gaar det, som det gik ved Syndfloden, da Vandene kom baade nedefra og oppefra? Vi kan ikke svare paa dette Spørgsmaal.

Endvidere kan man spørge: Hvad er Formaalet med denne Ildebrand? Man bør svare: Da Menneskenes Afsindighed og Ondskab har misbrugt og besmittet Jorden i Aarhundreder og Aartusinder, saa skal denne Besmittelse renses og fjernes ved Ild. Om vor Klode bliver opløst i sine Grundelementer og skal forblive i en gasagtig Tilstand, saaledes at der ikke mere findes noget omskifteligt og forgængeligt paa den som nu, vides ikke.

Et tredje Spørgsmaal lyder saaledes: Bliver ogsaa Himmellegerne et Bytte for denne Verdensbrand eller brænder kun Jorden? Apostlen Petrus siger med rene Ord, at ogsaa Himlen drages med ind i Verdenskastrofen. Men saa vidt man kan skønne, tænker han vistnok kun paa den saakaldte Lufthimmel, hvori Skyerne sejler. Dette frengaar af den Sammenligning, han bruger med Vandfloden. Ganske vist taler vor Herre dér, hvor han bebuder sit Komme til Dommen, om Stjernehimlen: »Der skal ske Tegn i Sol og Maane og Stjerner, og paa Jorden skal Folkene ængstes i Raadvildhed over Havets og Brændingens Brus. Menneskene skal daane af Rædsel og Gru for det, som kommer over Jorderige. Thi Himlens Kræfter skal rokkes« (Lk. 21, 25—26).

Og hos Mattæus 24, 29 staar der: »Straks efter Trængselen i de Dage skal Solen formørkes og Maanen ikke give sit Skin, og Stjernerne skal falde ned fra Himlen, og Himlens Kræfter rokkes.« Af disse Steder fremgaar med Sikkerhed, at ogsaa Himmellegerne berøres af den store Katastrofe, men der er ikke sagt noget om, at de ogsaa gaar op i Verdensbrandens Luer.

Saa er der endnu et fjerde stort Spørgsmaal, som imidlertid kan besvares paa forskellig Maade. Det kan formuleres saaledes: Hvornaar indtræder den store Brand? Før Opstandelsen og Dommen eller først efter? Eller begynder den maaske efter Opstandelsen, men før Dommen og varer den ved under Domsforhandlingerne saaledes, at den ender efter Dommedag?

Hvis den indtræder før Opstandelsen, kan man have den Opfattelse, at Branden skal være Helvedes Ild for Synderne, Skærs-Ild for de ufuldkomne, Luttingsild for alle Legemer, og for dem, der endnu er i Live, det Mittel, der forvandler deres Legeme til Aske.

I det andet Tilfælde, d. v. s. naar Verdensbranden følger efter Opstandelsen og Dommen, kan den naturligvis ikke have de lige nævnte Formaal, men kun det, som er nævnt i Svaret paa det andet Spørgsmaal foroven. Er man tilbøjelig til at antage denne Mulighed, saa kan man tænke sig, at Branden begynder i det Øjeblik, da de retfærdige løftes op i de højere Regioner, samles omkring Kristus og holder deres Indtog i Himlen for efter Verdensbranden at vende tilbage til den nye Jord.

Vælger man det tredje Tilfælde, saa kan man forestille sig Rækkefølgen af de enkelte Begivenheder saaledes: Samtidig med at Dommeren kommer til Syne og de døde forlader deres Grave, begynder den store Ildebrand. De gode løftes op og svæver Kristus imøde for at høre deres Dom, medens Ilden kaster sig over hele Jordens Overflade og griber fat i de onde, som omgivet af Flammer maa høre Dommerens Kendelse: »Gaa bort fra

mig, I forbandede, til den evige Ild, som er beredt Djæveln og hans Engle.« Efter Dommen varer Branden saa endnu i nogen Tid for at lutre, hvad der endnu trænger til Lutring.

Det er de tre Svar, som kan gives. Hvert af dem har gode Grunde for sig, men tynges ogsaa af sine særlige Vanskelighe-

der, idet intet af dem hverken direkte eller indirekte kan føre Bevis for sin Rigtighed ud fra Skriftens Ord. Kun de store Begivenheders Virkeliggørelse kan bringe den fulde Klarhed og give det sikre Svar paa Spørgsmaalene. I Mellemtiden er vi nødt til at nøjes med Formodninger.

F. K.

kaldte straks den formastelige for sig. St. Patrick kom — en paafaldende Skikkelse, — klædt i hvidt; han bar sin Bispehue og sin berømte Stav. Hans Tilhængere ledsagede ham i højtidelig Procession, medens de sang deres Hymner og Lovsange.

Der er flere fromme Legender i Forbindelse med Helgenens Bispestav — den hellige »Jesu Stav«, som den kaldes i de gamle Krøniker. Ifølge nogle Vidnesbyrd skulde han have faaet den fra Rom, da Pave Cølestin beskikkede ham til at kristne Irland. Andre forklarede imidlertid, at Helgenen havde faaet Staven af en Eneboer fra Østen, som havde bygget sin lille Hule paa en Ø i Tourenian Søen. Der havde St. Patrick besøgt ham. Eneboeren var blevet forberedt paa den store Apostels Besøg af en Engel, og det var i Lydighed mod Englens Indskydelse, han havde givet Staven til denne sin ædle Gæst.

Der fortælles om St. Patrick, at da han døbte Kong Aengus af Munster, kom han til at stikke sin Stav gennem Kongens sandalklædte Fod. Der kom ikke den mindste Klage over Aengus' Læber, og først bagefter, da Ceremonien var forbi, opdagede St.

Irlands Apostel

Sct. Patrick i Tara

og Fortællingen om „Jesu Stav“

»The Harp that once through Tara's Halls
Its soul of music shed,
Now hangs as mute on Tara's walls
As if that soul were fled«.

Det kongelige Tara er altid blevet besunget og berømmet i de irske Sange og i den irske Historie. Tara var ikke alene Residensby for den øverste Konge i Irland, men der fandtes ogsaa mange prægtige Bygninger; dér var Hærens vigtigste Kvarter og Rettens Hovedsæde, dér var de lovgivende Forsamlinger og de kongelige Universiteter.

Eggen var godt valgt; den laa netop lige dér, hvor fire Provinser mødtes i Grevskabet Meath. De fem store keltiske Landeveje, der kom fra Nord og Syd, fra Øst og Vest, kan endnu utydeligt følges fra Bakkens Top.

En af de store og mest bekendte Bygninger var den berømte Festsal, hvor der holdtes mægtige Fester hvert tredie Aar. Den havde 40 Døre og var 759 Fod lang og omkring 100 Fod i Bredden. I denne Festsal samledes Skjalde, Digtere, Helte og lovkyndige til de herlige og pragtfulde Fester.

Paa den Tid, da St. Patrick kom til Tara, regerede Kong

Laoghaire. Det var Paaskelørdag, da Helgenen og hans Følge ankom til Slane Bakken, og han lod derfor efter gammel Skik Paaskelyset tænde som Forberedelse til Paaskefesten.

Paa den samme Tid holdt Kongen en stor Fest i Tara, og under denne Højtidelighed var det forbudt at tænde nogen som helst Ild, før der blev en Flamme synlig fra Tara Højden. Laoghaire blev højst opbragt ved Overtrædelsen af denne Regel og

Hver Aar paa den hellige Patricks Fest afholdes der i Irland Processioner til Ære for Landets store Apostel.

Patrick, hvad han havde gjort, thi Jorden var gennemvædet af Blod.

Da man spurgte Kongen, hvorfor han ikke havde skreget, svarede han, at han troede, det var noget, der hørte med til Ceremonien; han tænkte, at det, skønt kun svagt, skulde forestille de Saar, Frelseren havde faaet for at forløse Menneskene.

Staven blev længe opbevaret i Armagh; men i 1108 blev den flyttet til Kristus-Kirken i Dublin, hvor den forblev i næsten 400 Aar. Under Henrik VIII's Regering blev den ødelagt paa en højst gudsbespottelig Maade, den blev nemlig brændt offentlig i Dublin af Biskop Brown, den første protestantiske Biskop i Byen.

Da St. Patrick imidlertid var blevet stillet for Kong Laoghaire,

forkyndte han uforsagt for hele Forsamlingen, at han var kommet for at slukke Hedenskabets Ild i Irland og at tænde den kristne Tros Flamme. Kongen lyttede baade fortørnet og forundret; men han paalagde dog ikke St. Patrick nogen Straf; tværtimod gav han Helgenen Tilladelse til at prædike for sit Folk, skønt han ikke selv antog Troen.

I sin Mission i Irland fandt St. Patrick det irske Sind langt mere beredvilligt til at modtage de kristne Sandheder end nogen anden Nation i Europa; dette tilskrev han deres høje Civilisation og Forfinelse.

Med St. Patrick — Helgenen, som støttede sig til »Jesu Stav« — var Druidernes (de keltiske Præsters) Magt for evigt brudt i Irland.

vil sige, at det hellige Baand, som knytter Mand og Hustru sammen, brydes, o.s.v.

Resultatet bliver da, at det gode er noget *positivt*, det onde noget *negativt*. Derfor kan der overhovedet ikke være Tale om »at skabe det onde«. Der maa først eksistere noget godt, som angribes; saa bliver det onde til: som en Revne i Porcelænet, som et Hul i Ruden, som et Brud paa den elektriske Ledning.

Har man engang faaet Øjet op for dette, kan det ovenfor behandlede ikke længere volde nogen Vanskelighed. Sagen er klar: Alt, hvad Gud har frembragt, er fuldkomment. Hvor der findes Ødelæggelse, er det Menneskene, der har været paa Spil.

Men vil vi spørge om, hvorfor Mennesker for ramme Alvor er i Stand til at opstille et Spørgsmaal som dette, lyder Svaret, at det ligger i selve Sproget, som er en højst unøjagtig Udtryksform. Sprogligt set tager »det gode« og »det onde« sig ud som Størrelser, der nøje svarer til hinanden og kan behandles paa samme Maade. Saaledes er det ogsaa med *Mørke* og *Lys*. Skønt det første betyder, at der ingenting er (*Lys mangler*), behandles det sprogligt, som om det var lige saa positivt som *Lys*.

*

Adskillige af de Vanskeligheder, som Bibellæserne kan blive stillet overfor, løses paa tilsvarende Maade. I det gamle Testamente omtales f. Eks. Gud i menneskelig Lignelse. Strider det med vor Tro paa Gud som Aand? Husker man bare paa, at det — især for et saa primitivt Folk som det jødiske — var nødvendigt for de bibelske Forfattere at udtrykke sig i kendte, menneskelige Vendinger og Billeder, er det hele saare let at forstaa.

C. B.

Har Gud skabt det onde?

Ugebladets Feuilleton har blandt en Kreds af unge givet Anledning til Drøftelse af Spørgsmaalet »Ondt og Godt« — og nedenfor giver C. B. en lille Redegørelse for Problemet.

Jeg har spekuleret lidt over et vanskeligt Spørgsmaal. Vor Tro siger os, at Gud er Alttings Skaber. Men naar vi ser paa den Skabning, der hedder Mennesket, finder vi rigtignok meget ondt i hans Liv. Bliver Resultatet da ikke, at Gud har skabt det onde?

Det kan se saaledes ud. Men saa er det, fordi man ikke har gjort sig klart, hvad »det onde« er. Hør nu en Sammenligning, som kan belyse Sagen.

En Fader forærer sit Barn et Stykke Legetøj, skal vi sige en Gyngehest. Da Drengen modtager den, er den netop, som en Gyngehest skal være med Ben, Manke, Seletøj o.s.v. Begejstret giver Fyren sig i Kast med det dejlige Ridedyr. Da der er gaaet nogle Maaneder, ser Dyret frygtelig ramponeret ud. Det ene Ben er knækket, der er ikke ret me-

get tilbage af Manken, Malingen er skallet af. Gyngehesten frembyder paa ingen Maade noget lysteligt Skue.

Sæt nu, at Drengen en Dag vilde pege paa den molesterede Krikke og sige til sin Fader: Hvad er det dog for en hæsleg Gyngehest, du har givet mig? Enhver indser, hvor urimeligt det vilde være. Ødelæggelsen er helt Drengens Værk.

Hvad er det onde andet end Ødelæggelse? Man kan gennemgaa ethvert af Guds Bud og overbevise sig om, at enhver Overtrædelse af disse betyder, at noget tilintetgøres eller mindsker sin Værdi.

Et Mord er det kraftigste Eksempel til Belysning af dette. Det volder Tilintetgørelse af Liv. At lyve betyder, at man øver Attentat paa Sandheden (som er Virkeligheden), Ægteskabsbrud

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

Orientering

Det forløbne Halvaars europæiske Valg — og Resultaterne af disse — beskæftiger selvsagt politiske Sind Verden over. Aldrig nogensinde før har Valgene i Europa i den Grad vist enig Tendens, tydeligere end nogensinde før har de virket som et Barometer, der aftegnede — Krigens Resultat. Man kan vist uden at overdrive sige, at disse Valg giver Udtryk for »Europas Sjæl« inderst inde: Kristendommen contra Atheismen. Det er i den Forbindelse interessant at høre en Kommentator, som *Observer's* politiske Medarbejder under Pseudonymet *Peregrine* for nylig har fremsat. Han skriver: Resultatet af de seneste Valg i Vest-Europa er Dannelsen af en virkelig Vestblok under Vatikanets Ledelse. Og han fortsætter: I saa godt som alle Lande vest for den russiske Zone er den politiske Katolicisme (i dette Ords egentlige Betydning. Red.) traadt frem som det stærkeste Parti. Baade Stalin og Paven har vist en stor Opportunisme og taktisk Smidighed for at formaa Nationerne til at glemme en Del »ubehagelige Episoder« i deres politiske

Fortid. Nu staar Vatikanet og Komintern overfor hinanden og mod hinanden i saa godt som alle Lande paa Kontinentet. Og hvilken af Parterne har den største Chance for om fem eller ti Aar at kunne dirigere Europa i ideologisk Henseende? Jeg tipper Vatikanet.

Bortset fra »Opportunismen« og »Smidigheden« er Kommentatoren bemærkelsesværdig — og næppe helt forkert.

Vatikanet

Den hellige Fader har gennem den apostoliske Nuntius i Schweiz skænket et Beløb paa 34 Tusinde Schweizerfrancs til Arbejdet for at afhjælpe Nøden blandt litauiske Krigs ofre i Europa.

Tyskland

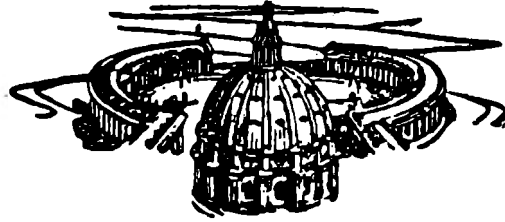
Baade den protestantiske og den katolske Kirke i Berlin kæmper med betydelige økonomiske Vanskeligheder som Følge af, at de allierede Okkupationsmyndigheder har spærret saa godt som alle Konti, og amerikanske Korrespondenter meddeler, at den russiske Delegation efter Evne søger at hindre de Bestræbelser, der udfoldes for at lette Situationen.

▲ I Wien har en hel Del Kirkeklokker, som Tyskerne i sin Tid beslaglagde for at omstøbe, paa ny fundet Vej til deres gamle Pladser.

➤ Tolerance er et af Resultaterne, som Krigen bragte os.

I en katolsk Kirke i Brooklyn, New York, er der i Krypten rejst et Krucifiks til Minde om de faldne i den anden Verdenskrig, og paa Væggen til højre for Krucifikset ses Vatikanets ældgamle Symbol, medens Davids Stjerne smykker Væggen til venstre.

URBI ET ORBI

Den apostolisk Foley, har for ny at se sig om eft samme Vanskelig Kolleger, han sa er saa stort i U hel lang Rejse, ster til ialt 20,00 ikke blot heljen Sydhavsøer, m ge og Piger. Den i Hovedstaden St ser omkring 800 Dreng. Der reg sionerne med e Aare — i Vikaria 5 indfødte Gejstl England har fen bejdet paa af

Iøvrigt har de Vanskeligheder britannien og u skellige Forhand

➤ Aftenstemning ved

Over hele Kloden mangler der Arbejdere til Guds Vingaard

Fotos:

FIDES (3) PLANET NEWS (2)

Blandt de hundrede Gejstlige, som forlader Storbritannien, er der Hvide Fædre, Mill Hill Fædre samt flere andre Missionsgejstlige, som nu efter endt Uddannelse i Moderlandet drager ud til Dominions og Kolonierne, nogle til Punjab og Netcore i Indien, andre til Borneo og Sarawak, til Ægypten, Sudan og Syd havsøerne. Der er i Løbet af de seneste Maaneder rejst over 100 Hvide Fædre til Kolonierne. Og der er Brug for endnu flere, idet Krigen ikke blot har skabt mange »Huller« i Missionærernes Rækker, men tillige ogsaa rejst Krav om friske Kræfter til nye Arbejdsmarker.

En anden Aarsag til at Efterspørgselen efter Præster er saa stor nu efter Krigen er den, at det katolske Befolkningselement paa mange Steder er vokset ganske betydeligt under Krigen. Dette er Tilfældet adskillige Steder i Missionerne, omend maaske ikke saa paafaldende som i Syd-Afrika, hvor der i 1923 — da der udnævntes en apostolisk Delegat i dette Omraade — fandtes 182,000 Katolikker. Nu er Antallet steget til 667,000 — en Tilvækst, der naturligtvis kalder paa forøget Arbejdskraft og som vidner om den Livskraft, der præger Katolicismen rundt om i Missionslandene.

← Elevgruppe fra Maristpatrenes Seminarium paa Suva.

Øverst til venstre: Indonesisk Ordenssøster (Regelartertiar).

som iøvrigt altid har været villigt stent overfor Henvendelser fra det britiske Episkopat vedrørende Missionerne i Kolonierne — ført til det Resultat, at Admiralitetet har stillet et mindre Hangarskib, H.M.S. Fencer, til Disposition for Formaalet. Skibet vil i allernærmeste Fremtid afsejle til Mombasa med over 100 Missionærer om Bord, og herfra vil de saa kunne fortsætte til deres respektive Bestemelsessteder paa anden Vis.

Vikar for Fiji-Øerne, Biskop Victor ig været paa Besøg i England — for »Emigranter«: han er ude for de heder, som saa mange andre af hans vner Præster. Vikariatet Fiji-Øerne strækning, at enhver Visitats er en g han disponerer kun over 40 Præ-) Katolikker. Og disse 40 Mand skal 25 Missionsstationer rundt om paa n ti, ogsaa flere Skoler for Dren- største af disse Skoler er Akademiet a, som ledes af Maristpatrene og hu- indfødte Fiji'er eller Indianere, alle es her som alle andre Steder i Mis- Tilvækst af indfødte Gejstlige ad et paa Fiji-Øerne virker i Øjeblikket ge, og under Biskop Foley's Besøg i engelske Præster meldt sig til Ar- iden Sydhavsoer.

hidindtil været forbundet med store or Missionærer at komme fra Stor- til Missionerne. Imidlertid har for- nger med Udenrigsdepartementet —

Lagunen.

UDSYN FRA TELTET

Ind imellem -

Med den Sommevarme, der er i Øjeblikket, skal man sikkert afholde sig fra Dybsindigheder. Læserne er desuden bortrejst, og hvor mange faar Ugebladet sendt efter sig? Og hvem ved, om Artiklen bliver optaget, naar jeg nu tager mig sammen og skriver den? Ja, der er mange Undskyldninger for at blive i min nuværende Stilling, liggende henslængt paa Maven foran mit Telt med Udsyn til det blaa Kattog og en lille grøn Strimmel Mark langs Havet.

Mark Twain har en herlig Skildring af en Myre, som desperat tumler med et Bytte, noget værdiløst Ragelse, der er fire Gange saa stort som den selv, for at bringe det hjem til Tuen. Denne Fortælling udspiller sig i Øjeblikket lyslevende for mine Øjne. Langt nede paa Stranden kommer en lille Fyr, hvis fremtrædende Karaktertræk ifølge hans Lærere er Dovenskab. Han kommer med Træ til Køkkenbaalet, en gammel, halvraadden Egegren af kolossalt Format. Han prøver at skubbe den knottede Genstand foran sig. Saa hænger den fast et Sted, og han klartrer over den og angriber den fra den anden Side, trækkende den baglæns efter sig. Den vælter om, saa han maa slippe Taget. Saa farer han ned og griber fat i Spidsen, drejer hele Historien en Omgang og slæber den et Stykke bag sig. Spidsen knækker, og nu forsøger han at trille den videre. Den ruller skævt, atter hen til den tykke Ende og af Sted med den over Stok og Sten! Hvilken Energiudfoldelse af et dovent Menneske! En Gang imellem standser han udmattet og tørre Sveden af Panden, mens han spekulativt betragter Tingesten. Saa ryger han paa den igen. Og langsomt, med megen Møje og over utallige Forhindringer, naar han frem til Kabyssen med sin Gren. Havde jeg ude i Skoven vist ham et saadant Stykke Kæmpebrænde og befalet ham at bringe det ned til Kogebaalet, havde han paa Forhaand erklæret Opgaven for umulig, langt overstigende hans Kræfter.

Den lille, dovne Laban er altsaa god nok. Hans Modstykke ligger nede paa Stranden og surmuler. Han har faaet Besked paa at skrælle Kartofler, men han synes, at dette er et koldt, vaadt og frem for alt snavset Job, for snavset til at man kan give en artig Dreng af god Familie Ordre til at udføre det. Derfor staar Kartoflerne urørte ved Siden af ham, mens han beskæftiger sig med at slaa Smut ud over den blanke Havflade. Han ved, at Kokken ikke kan se ham der, hvor han sidder, og han regner ikke med, at den gamle Fyr, der ligger paa Maven og driver oppe ved Førerteltet, gør Iagttagelser til en Artikel til »Ind imellem«.

Oppe i Kabyssen bruser det lifligt, og Luften fyldes med Duften af Bøf. Tre lærde, bebrillede unge Mænd haandterer med Pander og Gryder. Det hele Folk har ellers i Dag faaet Besked paa at stege deres Kød paa et Spid over et Baal, de selv har lavet; men den Slags Barnagtigheder er man vokset fra, en Bøf smager nu alligevel bedre, naar den er stegt paa Pande med brunede Løg og Smørsovs. Lad de andre om deres forkullede Snobrød og raa Bøffer.

»Arma veritatis –
Sandhedens Vaaben«

Pius XI om den katolske
Presse

Jeg ligger og tænker paa, at den, der faar mest ud af sit Arbejde, sikkert er den lille sveddryppende Fyr med Grenen. Han er indstillet paa at lege med, »play the game«, som de sportsvante Englændere siger. I Øjeblikket sidder han henne i sit Telt og puster ud, mens han lægger et Hefteplaster paa den Hudafskrabning, som hans Brændetransport har forskaffet ham.

Solen steger fra den skyfri Himmel, og Kattog bruser forjættende. Et Bad inden Middagen vil sikkert øge baade Appetitten og Velbefindendet. Lad os da gaa i Vandet. Det er ogsaa alt for varmt til at udrede Moralen af de smaa Iagttagelser blandt Menneskenes Børn. Den kan Læseren selv finde.

Black owl.

Paa Vej til Herlighed

»Nu er jeg ikke mere i Verden, men de er i Verden ... Hellige Fader, bevar dem i dit Navn ... Jeg beder ikke om, at du vil tage dem bort fra Verden, men at du vil bevare dem for det onde. De er ikke af Verden, ligesom jeg ikke er af Verden« (Jo. 17, 11.15.16).

Det er, saa at sige, Kristi Lejdebrev til os, det vækker Ekko i vor Sjæl efter at vi har fulgt Kristi jordiske Liv i Kirkeaaet og modtaget Aandens Sendelse for Søndagene efter Pinse. »Gaa ud i Alverden!«

Det er Kristi udtrykkelige Vilje, at vi lever i Verden, som han selv er nedsteget til fra Himlen, den Verden, hvis Kød han har paataget

sig. Hans Værk var Forløsningen af denne Verden, derfor har han knyttet sine Sakramenter til den; de forudsætter jo Brød, Vand, Vin og Olie. Endnu har Frelseren ikke ladet Verden vise sig i hele sin Pragt. Naar en gang skal komme igen i Magt og Herlighed, vil den samme Aabenbaring finde Sted for al Skabningen.

Imidlertid er det vor Opgave at arbejde paa Kristi Værk i Verden, d.v.s. arbejde paa, at Guds Herlighed kommer til Syne i alle denne Verdens Ting. Vort Arbejde har til Opgave at klarlægge Guds Spor i alle de Ting, hvormed vi arbejder. Haandens Arbejder skal frigøre

Træet, Stenen eller Jernet, lægge Mening i det, saa at det kan tjene os til Guds Ære i det daglige Liv. Kunstens kristne Mestere var dybt opfyldte af denne Tanke, naar de mærkede en hvilken som helst jordisk Ting med et helligt Tegn eller Billede. De lod Skabningens Lovprisning blive til Sten eller Træ og hidrog dermed til Kristi store Op-gave: at forløse og helliggøre Verden.

Den h. Petrus har præget Ordet: »Gud skal blive æret i eet og alt!« (1. Petr. 4, 11). Den h. Paulus stadfæster overfor sin Yndlingsmenighed i Filippi: »Saa er I ulastelige og Guds oprigtige Børn, skyldfri midt iblandt en vanartet og fordrævet Slægt. I straalere iblandt dem som Stjernerne i Verdensrummet« (Fil. 2, 15).

Vi maa høre dette kristne Liv tilbage til Verden igen. Moderen maa atter signe Brødet med Korsens Tegn, Faderen velsigne Huset og Børnene i Kristi hellige Tegn. Men vi gaar ud i Verden og former, danner og skaber i stille Ærefrygt og med sand Pligtfølelse: thi Guds Ejendom er betroet vore Hænder.

Før jeres Værk hen til Gud, lad jer ikke føre bort fra Gud af denne Verdens Ting — thi vi er jo ikke af denne Verden. K. P.

En Religionslærer, der forstaa sig paa Klasseundervisning og er ved at repetere Skabelshistorien, spørger: »Hvem har altsaa skabt Verden?« Lille Hans overhører Spørgsmaalet, fordi han er travlt beskæftiget med at lege med noget under Skolebordet. Læreren bemærker det, ser stift paa Hans, indtil han er kommet til Ro, og siger saa: »Naa, hvem var det saa?« Da springer Hans forvirret op og stammer: »Det var mig, Hr. Lærer; men jeg skal ikke gøre det mere.«

Ännu mindre förenlig med kristen och katolska anda är en hatstemning, som ständigt ger nytt liv åt kriget, orättvisorna och eländet i världen. Kyrkans och vår kärlek visar sig i bön och gärning gentimot alla folk och alla människor, även mot fiender. Vad vi måste skänka världen, det är hela den harmoniska katolska människan, genomträngt av Kristi värme och kärlek.

* Biskop Johannes Erik Müller, Sverige.

K. U. K. København.

Efter venlig Indbydelse fra Taastrup K. U. K. deltager vi i dennes Sommerfest Søndag den 4. August. Dagen begynder Kl. 10 med Messe og Fællesskommunion og slutter Kl. 19 med Dans paa Lipperts Hotel. Se nærmere under Taastrup.

Vil du med paa Aftentur igen, saa lager vi i Aften til Ordrup. Start fra Stenosgade Kl. 19,00 pr. Medbring Sodavand og Brød til eget Behov og husk Cyklelygten!

Søndag den 11. August starter vi paa Cykletur ud i det Blaa. Start efter Messen Kl. 8,30. Medbring Madpakke til hele Dagen og Badeløj.

Hallo! Hallo! Asserbo kalder! Week-end Lørdag-Søndag den 17.—18. August. Cykleholdet starter fra Bispebjerg Kl. 13,00 pr. og Togholdet Kl. 15,19 og Kl. 17,19. Medbring højt Humør!

Excercitierne i Dalum

Endnu er der Plads til nogle faa Deltagere i Excercitierne for Herrer i Dalum i Dagene 12.—16. August. Tilmeldelse sker til: Henry Schultz, »Mariabo«, Tøndervej, Kolding.

»Katolsk Ugeblads« Feuilleton:

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(8)

»Aah,« lo Optimisten, »Menneskets sidste Endemaal!« Han rejste sig og begyndte at gaa frem og tilbage; hans Øjne tindrede. »Nej, De kan tro mig: til at opnaa det Maal, der er det vigtigste at glemme alt, hvad der hedder Pine og Smerte, slette det ud af sin Bevidsthed; for netop Erindringen om den Slags er skæbnesvanger for et Menneske. Nej, ned med alt det, der minder os om Sygdom og Elendighed, og lad os saa vandre mod det eneste virkelige Maal: Overmennesket!«

»Tag lige og gaa ud af Blomsterbedet,« indskød Krøblingen.

Men Optimisten var ikke til at standse: Det er Selvhævdelse, det kommer an paa, Egenviljen, Trods mod alt, hvad der hindrer Sygdom, Svaghed, Smerte — jeg mener, disse indbildte Idéer — trækker Mennesket nedad, er en Forbandelse for dem. De uegnede — altsaa, dem der selv forstaa, de er det — maa ofre sig for, at det en Dag maa lykkes Overmennesket at slaa igenem; de maa ikke hindre det som en Klods om Benet. Deres Kristen-dom, ærede Pater, har jeg ingen Brug for. Den modarbejder jo den naturlige Udvælgelse: den stærkes

D. K. K. F.

Der er fuldt overtegnet. Ankomsttider til de to Retræter er som følger. Søndag d. 18. Aug. Tog fra Hovedbanegaarden enten Kl. 14, i Vedbæk 14,39, Rutebilforbindelse til Trørød 15,24, eller Tog fra København H. Kl. 17, i Vedbæk 17,39, Bus til Trørød 18,15. Til Retræte Nr. 2. Mandag d. 26. Aug. Tog fra Københavns H. enten Kl. 14,18, i Vedbæk 15,00, Bus til Trørød 15,38, eller fra Københ. H. Kl. 16,54, i Vedbæk 17,32, Bus til Trørød Kl. 18,15.

Damerne bedes medbringe »Christi Efterfølgelse«, desuden Lagener, Haandklæder, Pudevaar og Serviet samt Rationeringsmærker. Alle Henvendelser ang. Retræterne bedes i Ferietiden (indtil d. 6. Aug.) sendt til Formanden *Grevinde Erikka Scheel, p. t. Rugaard pr. Veflinge, Fyn*. Alle øvrige Henvendelser vedrørende D. K. K. F. bedes i nævnte Tidrum stilet til Næstformanden, Fru Karen Plovgaard, Blidahpark 23, Charlottenlund, Tlf. Helrup 5521.

Ret.

Den vil bevare i Stedet for at luge op; den hæmmer den fri Udvikling. Men Mennesket vil trods alle Hindringer marchere videre over forældede, unyttige Dogmer og Trosbekendelser, indtil det naar til Udfoldelse af sit eget Selv, af sin egen Guddommelighed, indtil det selv er Gud!

Men Præsten havde vendt sig mod den syge.

»Var De ved Artilleriet under Krigen?«

»Ja, jeg var,« lod Svaret.

Præsten plukkede et Græsstraa af og tyggede i Tanker paa det.

Men en Følelse af Ærgrelse over Munkens ligeGYLDIGE Holdning bemægtigede sig Optimisten midt i hans Triumf. Den anden stod jo, som om han intet havde hørt og blev ved at tygge paa sit Græsstraa.

»Naa?« sagde han tilsidst med kendelig Irritation i Stemmen.

»Ja, hvad er der?« spurgte Præsten.

»Ja, hvad mener — — hvad, hvad — —«

Præsten lo godmodigt.

»Jeg prøver bare en ny Kur paa Dem. Det forekommer mig bedst,

at »De falder lidt ned,« saa at De lige kunde faa Ro til at høre, hvad jeg vil sige. Lad mig først bemærke, at det sidste, De sagde, intet betyder for mig, og for Dem selv har det jo heller ingen Mening: »Guddommelighed« etc. Og ikke engang for Opfinderne af disse blomstrende Udtryk har de nogen som helst Betydning. Det er bare Ord og Ord, Camouflage for den Gudsformnægtelse, som de i Realiteten skal dække over.«

»De drejer uden om.«

»Nej, jeg gør ikke. Jeg holder bare en lille Prøvegallop inden det store Løb for at faa det uvæsentlige til Side. Men lad os tage fat. Naar jeg taler om Menneskets sidste Endemaal, saa mener jeg, at hans Maal er Gud, hans Skaber i Himlen, og ikke et imaginært Maal i Mennesket selv her paa Jorden, saadan som De skildrede det før. — Og maa jeg gøre endnu en Bemærkning om noget, De sagde?«

»Selvfølgelig,« lød det særdeles kolige Svar.

»Saa vil jeg blot sige, at jeg i Deres »Guder« og Overmennesker synes at kunne genkende Laan fra Nietzsche og H. G. Wells. Jeg tænker mig, at Deres Modvilje mod Kristendommen ogsaa er »laant« fra andre.

»Og nu bliver jeg altsaa rædselsfuld uforskammet, for jeg maa spørge Dem, om De nogen Sinde selv har gennemtænkt, hvad De selv sagde. Nej, De har ikke. Der ligger ingen Tanker bagved. Det er saa let blot at gentage ondsindede Angreb og Talemaader, som Mennesker, der mener sig bedre egnede end Gud til at styre Verden, er fremkommet med ... Vilde De mon ikke være saa venlig at sætte Dem ned? — Tak — Deres Menneskeheds Program tager sig ikke saa lidt bedre ud paa Papiret end i Virkeligheden; for Deres Teori om Bortlugning af de uønskede vilde betyde en uophørlig Række af Mord — i Wells' Sprog: »den frivillige Bort-Eliminering« — indtil kun nogle faa forfærdelige Uhyrer var tilbage, djævelske i deres Egoisme og uhyggelige i deres Mangel paa Barmhjertighed og Medlidenhed. Og en skønne Dag vilde disse Væsener vel ogsaa bare forsøge at udrydde hinanden. Nej, paa Menneskehedsens virkelige Program staar der med store Bogstaver: Sygdom, Lidelse og Smerte. Og skulde et Menneske kunne udlette den Indskrift?

Optimisten følte sig helt tilintetgjort. Han forsøgte at begynde at svare, men kom ingen Vegne.

»Ja, tilgiv mig, dersom jeg er gaaet for lige løs paa Dem. Men ser De, dersom vi sætter, at Menneskets sidste Maal er Gud, d. v. s., at se ham og være hos ham i Himlen i evig Salighed, saa falder der et helt andet Lys over vore om-disputerede Ord. Thi saa ser vi dem som ustandselige Paamindel-

ser om dette evige Maal, som maa fortjenes og opnaas. Saa betragter vi hele denne Tilværelse som en stor Prøvesten for Menneskenes Adgang til den uendelige Lykke og Glæde hos Gud.«

Præsten bøjede sig hen mod den Syge.

»Forstaar De, hvad jeg mener?«

»Ja, det med Prøvestenen, det med, at vi skal fortjene vor evige Lykke — det synes jeg er saa smukt!« svarede han med et straalende Blik.

Men Optimisten gik sin Vej med Næsen i Sky. Den uforskammede Munk! At behandle ham som en Skoledreng! Ja, han havde Ret i, at en romersk-katolsk Præst aldrig kunde være en Gentleman.

— Han gik videre. Pludselig lød der et højt Bump, og man saa Optimisten hoppe rundt paa eet Ben med smertefortruknet Ansigt. Han havde i sin Tankefuldhed overset en Trillebør i Havegangen.

»Bryd Dem ikke om det, kære Ven, det er bare en Idé, Indbildning det hele,« raabte den Syge efter ham.

Optimisten saa rødt — et Øjeblik kun, saa brast han i Latter, Og hans daarlige Humør var borte.

»Kunde De ikke lige komme tilbage igen,« raabte Krøblingen, »der er noget, jeg gerne vil sige Dem.«

Den anden humpede tilbage.

»Ræk mig Deres Haand,« sagde den Syge, og Optimisten gjorde det lidt tøvende! for hvor vilde den anden hen?

»Br. Anselm har lige fortalt mig noget.«

»Saa-aa; hvad da, om jeg maa spørge?«

»Det var Dem, der klatrede ned og trak mig op hin Nat i Bjergene.«

Optimisten rødmede som en Skoledreng.

»Og De har ikke selv fortalt mig det,« tilføjede den Syge.

Optimisten mumlede noget om, at det kun var, hvad enhver vilde have gjort; men Præsten afbrød ham:

»Ser De, jeg har faaet Besked om det hele, og jeg ved, at De klatrede alene ned i Kløften, skønt De vidste, at det kunde være, De aldrig vilde komme op igen. De vidste det paa Forhaand, og dog gik De ned. Det er klart som Dagen, at De maa have haft en fantastisk pinefuld og vanskelig Tur op af Kløften med et Menneske paa Ryggen.«

»Kom her med Haanden igen!« Krøblingen stammede.

»Jeg — jeg vilde jo ikke have været her, om De ikke havde hjulpet mig!«

Optimisten svarede meget forlegen og stiltørdigt:

»Det glæder mig meget, at jeg kunde være Dem til Hjælp.«

»Lad mig ogsaa sige Dem Tak,« indskød Pater Anselm. »De har jo

skaffet mig en charmerende Patient.«

Optimisten saa atter forlegen ud.

»Det er forfærdelig pænt af Dem at være saa — saa højmodig mod mig, som lige har været saa uforskammet mod Deres Religion.«

»Naa-aa, jeg var jo ogsaa skarp imod Dem,« svarede Præsten; »saa det kan gaa lige op. Men naar jeg var det, saa er det, fordi jeg ikke kan fordrage alle de djævelske Løgne. Og det harmer mig saadan at se en Mand som Dem — —«

»Hør lige,« brød Krøblingen ind. »Der var lige noget, jeg vilde spørge Dem om. Sid ned, Deres Herlighed! Maa jeg drille Dem lidt?«

Optimisten nikkede.

»Saa er der det, at jeg ikke kan forene Deres Anskuelse med den Kendsgerning, at De reddede mig. De maa jo dog have kunnet se, allerede før De gik ned efter mig, at jeg var blevet haardt saaret. Bare den Stilling, min Krop laa i, maa jo dog have røbet for Dem, at jeg aldrig mere vilde kunne komme til at høre med til de »egnede« i denne Verden. Sig mig dog, hvorfor hjalp De mig alligevel?«

Der blev fuldstændig Tavshed efter dette Spørgsmaal. Optimisten stirrede ned i Græsset; de andre to betragtede ham afventende; men der kom intet Svar. Langt om længe slog Klosters Ur, og Optimisten mumlede noget om, at han maatte skynde sig tilbage til Hotellet.

»Ja, men — —« begyndte Krøblingen.

»Nej, ti nu stille,« svarede Præsten ham.

Optimisten saa taknemlig paa ham.

(Fortsættes)

Sommerens Gudstjenesteliste

Søndagsmesse

København

- St. Ansgars Kirke* (Bredgade 64) 7; 8; 10
Jesu Hjerte Kirke (Stenosgade 4) 6; 7; 7½; 8½; 10
Sakramentskirken (Nørrebrog. 27) 8; 10
St. Mariæ Kirke (Jens Jessensvej 7) 8; 10
St. Annæ Kirke (Sundby) 6; 8½; 10
St. Andreas Kirke (Ordrup) 7; 8; 10
St. Therese Kirke (Bernstorffsvej 54) 8½; 11
St. Antoni Kirke (Fr.sundsvej 225) 8; 11
St. Mikæls Kapel (Vandtaarnsvej 7) 9½
Den hellige Families Kapel (Valby Langgade 117 A) 7,30

Dragør (Øresunds Allé 48)
(4. og 18. August) 10
Hvidovre (Sct. Nikolaj Kapel, Strø-
byvej 2) 9

Nordsjælland

Frederikssund (»Frs. Hotel«),
Jernbanegade 15) (14. Juli) 9,30
Lyngby (Knud Lavardsvej)
7½; 10
Trørød (Prinsesse Margrethes Fe-
riehjem) 8½

Øvrige Sjælland

Allerslev 6¾
Glostrup (Teknisk Skole)
(2. og 4. Sønd. i Md.) 10,30
Gørlev (1. Sønd. Md.) 10
Holbæk (Kastanievej 17) 9½
— (Hospitalet) 7
Holmegaards Glasværk. Sidste Søn-
dag i hver Maaned, dog ikke Juli:
9
Kalundborg (Lundemarken 15)
(2. og 4. Sønd.) 10
Køge (Bjerggade 22) 8; 10¾
Ledreborg 9½
Næstved (Præstøvej 29) 8; 10
(2. Søndag i Md.: 8; 9½; 10)
Roskilde (Frederiksborgg. 11)
6 (paa Hosp.); 8; 10
Skelskør (Banegaarden)
(3. Sønd. i Md.) 10
Slagelse (Frederiksgade 7) 8; 10
Taastrup (Køgevej)
(2. og 4. Sønd. i Md.) 8¾
(øvrige Søndage) 7½; 10
Vordingborg (Helligaands Kirke)
1. og 3. Søndag i Md. 10

Lolland-Falster

Maribo (Ny Østergade 4)
9 (m. dansk Pr.); 10½ (m. polsk
Pr.).
Nykøbing F. (Bispegade 12)
8; 9½ (m. dansk Pr.)
11 (m. polsk Pr.)

Fyn

Nyborg (Stella Maris, Vindingsvej)
7½; 10
Odense (St. Albani Torv) 8; 10
— (Hospitalet) 6
Svendborg (Havnegade 1) 8; 10

Langeland

Rudkjøbing (Brogade) Messe efter
nærmere Bekendtgørelse i de loka-
le Blade.

Jylland

Aalborg (Kastetvej 1) 6; 8; 10
Aarhus (Ryegsade) 7; 8; 10
Ebeltoft (Villa Pax) (21. Juli 9,15)
Fredericia (Sjællandsgade 50)
Horsens (Nørregade 19) 7½; 10
7; 9½
Grenaa.
Sønd. 16. Juni og 18. Aug. Kl. 10
Kolding (Kralundsgade)
7½; 9¾
(Sct. Hedvigs Klinik) 6
Odder (Holsteinsg. 29)
(2. og 4. Sønd. i Md.) 10
Pindstrup (1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Randers (Thorsgade 22)
Juli: 7; 10 (2. Sønd. dog 8; 11)
August: 8; 10 (2. Sønd. dog 8; 11)
Silkeborg (Hostrupsgade 16) 7; 9
Veile (Fjællegade 2) 7½; 10
Viborg (Ny Adresse: St. Leonis-
gade 12) 8; 10

2 Medhjælpere

søges til kristeligt socialt Arbejde,
henholdsvis til Hjælp i Køkken og
i Gæstestue. Gage Kr. 125,— mdl.
+ Ophold. Henvendelse til
Forstanderinde Gerda Møller,
Saxogaard, Settlement,
Saxogade 42, 1.
(Telf. Eva 197 mellem 8—10).

BOGNYT

Mere mørk Middelalder

C. K. Chestertons Bog: *Mørk Mid-
delalder*, som udkom for et halvt
Aarstid siden, vækker stadig mere
og mere Opmærksomhed. Det sid-
ste er, at Radiofonien har faaet fat
i den. Hvis De drejer op for Ra-
dioen Tirsdag den 6. Aug. Kl. 17,50,
hører De Skuespilleren Søren Weis
læse op om Frans af Assisi. Det er
ved at gaa op for Folk herhjemme,
at Middelalderen var Europas
skønneste og bedste Tid — og at
det var den katolske Tros Skyld.
(Læs Bogen).

Om Kirkelatin

Flad: *Latin de l'Eglise*. Kr. 4,35.

Billige Rosenkranse

kan faas igen. Med hvide, blaa og
grønne Porcelænsperler, og med
sorte Træperler, til Kr. 1,50 Stk.

Kender De

det franske Tidsskrift: *Cahiers du
Monde nouveau*, der bringer alle
aktuelle katolske Kommentarer til
Verdensproblemerne. Skriv efter
Prøvenummer. Pris Kr. 3,90.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Fineste Resultat opnaas med

A. D. B. Gulvplejemidler

Resultat af 85 Aars Erfaring

A. D. Burcharth & Søn, Kolding

Lak, Fernis- og Farvefabriker. — Grundlagt 1861

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Aug.
4. S. 8. Søndag e. Pinse (680—609); 2. Bøn: St. Dominicus (1029), 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
5. M. Jomfru Maria i Sne (hvid) (1030); 2. Bøn: For Paven; Præf. (522).
6. Ti. Vor Herres Jesu Kristi Forklarelse (1030—104); 2. Bøn: St. Xystus II, St. Felicissimus og St. Agapitus; Præf. (514).
7. O. St. Cajetan (1033); 2. Bøn: St. Donat, 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
8. T. † St. Cyriacus, St. Largus og St. Smaragdus (1034); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
9. F. Vigilie (1036); 2. Bøn: St. Johannes M. Vianney ([46]), 3. Bøn: St. Romanus (1037), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525). — Eller:
- (hvid) St. Johannes M. Vianney ([46]); 2. Bøn: Vigilien (1037), 3. Bøn: St. Romanus (1037), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf.; sidste Evang.: Vigiliens ([10]).
10. L. St. Laurentius (1038); alm. Præf. (525).
11. S. 9. Søndag e. Pinse.

Værelse søges

Ung katolsk Dame søger 1 møbl. Værelse med Centralvarme, evt. Køkkenadgang, 1. eller 15. Sept. Eget Sengetøj.

Gerda Wilger,
Vestergade 2, Kolding.

Lotteri til Fordel for St. Albani Kirkes Restaurering

Gevinstliste: 1) 315, 2) 6050, 3) 3115, 4) 6891, 5) 6539, 6) 5194, 7) 5462, 8) 2696, 9) 5851, 10) 831, 11) 4789, 12) 2456, 13) 6207, 14) 8988, 15) 2065, 16) 4319, 17) 6628, 18) 323, 19) 9787, 20) 592, 21) 7725, 22) 5263, 23) 37, 24) 8642, 25) 9532.

Gevinsterne bedes afhentet i Katolsk Præstegaard, Adelgade 1, senest Søndag den 14. Septbr. 1946.

Redaktionen i Sommerferien

Fra 23. Juni til 31. August er Redaktionen Træffetid kun TORS-DAG Kl. 15—16 (ikke Mandag og Fredag). Redaktør Berg er bortrejst i August Maaned.

Katolsk vestre Kirkegaard

Gravsteder anlægges og vedligeholdes

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner
Manssøvej 14 - Telf. Valby 4175

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedeliindmuring, Isolering, Kloakarb.

Iohs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

FILM

Alexandra satte 22.-7. den engelske Spex »Skandale i Rom« (Fiddlers Threc), der er en ikke mislykket, men afgjort svagere Udgave af den straalende Eddie Cantor Film »Roman Scandals« fra Trediverne. Her er det Tommy Trinder (fra »The Foreman went to France«), der oplever de utroligste Ting ved Neros understreget lastefulde Hof. Det hele er en munter klassisk Spøg, der glider let ned i Sommerheden. Scenerne i Vaserne ved Badet var sikkert de mest tiljublede ved Premiereren.

Atlantic havde 22.-7. Premiere paa den svenske familie-heroiske Film »Tre Sønner« (Tre söner gick till flyget), der uden at vække større Spænding hos os Gang paa Gang overraskede ved ægte Betoninger, naturlig Humor og rigtig Indføling i rigtige Menneskers rigtige Liv. En Blanding af »Første Flyverdivision« og »The Sullivans«, om jeg maa udtrykke mig saadan. Som

BOGHYLDEN

Nyhed!

G. Fessard: France, prends garde de perdre ta liberté. 320 Sider. 1946.

En ny Bog af Forfatteren til: France, prends garde de perdre ton ame. Premier cahier clandestin du témoignage chrétien.

Bestillinger modtages.

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . København K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

Radio er en Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorffsgade 34-36
Tlf. 778 - 728

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammenluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Henvendelser angaaende Ekspedition af Katolsk Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K.

Indbetaling af Abonnement kan dog stadig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

ældste Søn virkede George Fant fortræffeligt, uden det frikadellede, der tidligere misklædte ham saa stærkt, Haakan Westergren som Faderen og Margit Manstad som Moderen ydede ligeledes meget ægte Præstationer. Men hele Filmen havde en ægte og fin Tone af Menneskelighed over sig, der i høj Grad glædede.

Colosseum havde 26.-7. Premiere paa »Cardby paa Sporet« (The Patient Vanishes) efter en af David

Humes kendte Kriminalromaner. James Mason var udmærket som Helten Mick, der gaar usaaret ud af selv de haardeste Kampe. Men det var en Skuffelse, at man saa snart fik at vide, hvem Skurken var. I den Serie var der altid en hemmelighedsfuld Overskurk af det fineste Selskab. Ikke i Filmen, hvis Handling iøvrigt bød paa alle Romanernes kendte Elementer.

Casino havde endelig 24.-7. Premiere paa den franske »En kronet

Kurtisane« (La courtisane couronne), en uendelig Føljetonroman af træet Art og med den ene kedelige Episode efterløsende den anden. Sjældent har man kedet sig saa meget i et københavnsk Teater. At Heltinden paa den »yndigste« Maade gik i Kloster, da Helten ikke kom Kl. 8, og at det tilmed skulde tages alvorligt, nævnes mere for en Ordens Skyld. Det var en skrækkelig Film.

Bjørn Rasmussen.

<p>Aakirkeby</p>	<p>Andr. Ipsen Slagterforretning Telefon 132 Lev. t. de kat. Institutioner</p>	<p>Randers Kirurgiske Instrumenter, Høspitalsartikler Sygeplejeartikler, Bandager køber De bedst hos: C. Mærsk-Andersen's Eftf. Randers . Telefon 137</p>
<p>William Jensen Murermester Aakirkeby . Telefon 129 Udfører Arb. for de kat. Institutioner</p>	<p>Aakirkeby Boghandel Henry Andersen Telefon 5 . Postgiro 7862 Leverandør til de kat. Institutioner</p>	<p>Aalborg M. Thomsen Støtt Entreprøner og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>
<p>Svend Lind Blikkenslagerforretning Damgade 10 . Telefon 99 Lev. t. de kat. Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning, Møbel- og Ligkistemagasinet Smødegade 27 . Telefon 100</p>	
<p style="text-align: center;">Aarhus</p>		
<p>Telegramhallen Bruunsgade 55 . Tlf. 2424—4348 Alle Dag- og Ugeblade læses Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester . Conditør Telefon 3041 — Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>
<p>Benyt Herre- og Damefrisørsalonen v/ O. Aagaard Tietgensplads 14 . Tlf. 8853</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Erik's Fiskehal Altid friske Varer Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Adelørn . Telefon 7238 Glas, Porcelæn, Køkkenudstyr Hj. af Norsgade og Nørreallé Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>syn. Gummibadehæller Gummibukser Gummiunderlag Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>
<p>Smørrebrød „BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 . 4089</p>	
<p>A. B. C.</p>	<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier) Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

<p align="center">Horsens</p>	<p align="center">"Melkældereren" <i>"Smedegade 91 . Horsens . Telefon 28 93</i> Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p align="center">H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>Fiskebørsen <i>E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 27 79</i> <i>anbefaler alt i Aarstidens Fiske-</i> <i>sorter og Fiskedelikatesser. Dag-</i> <i>lig friskrøgede Varer samt Vildt</i></p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 13 79 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S <i>Telefon 310</i> <i>Leverandør til Sct. Joseph Hospital</i></p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt <i>Installatør for Sct. Joseph Søstre</i></p>	<p>Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>	<p align="center"><i>Wittrup</i> HORSENS TEXTILLAGER</p>
<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 <i>Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</i></p>	<p align="center"><i>Malerier . Billeder . Spejle</i> saa ... Franz Høy</p>	<p>Holmboe . Horsens <i>Farver og Lakker</i></p>
<p align="center">Vejle</p>		
<p>Tegn Døres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 <i>Lev. til St. Maria Hospital</i></p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre Alt Murerarbejde</i> Tønnesgade 36 . Telefon 14 38 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn <i>Glarimester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>M. Nielsen . Bagermester Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629 <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 <i>58 Aars Erfaring</i></p>
<p>Theophil Petersen <i>Linoleum, Tapet- og Farvehandel</i> Vejle Telefon 130 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen)</i> Jernbanegade 18 . Tlf. 131—1631 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Oas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>
<p>A-S Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>G. Andreassen . Papirhandel Severin Wullf's Eftl. Telefon 25 — Vejle</p>	<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>

Katolsk Ugeblad

11. August 1946
94. Aargang
Nr. 32

Katolsk Korre-
spondent i Polen

Gud og Atomkræfterne

Mindedagen for
Andreas-Kollegiet

Novelle af P. Coloma S. J.

Undtagelsesmennesker og Undtagelsesmoral

Maa man ikke tillade de stort anlagte Naturer at handle efter en Undtagelsesmoral? Kan man dømme geniale Personligheder efter en borgerlig Maalestok? Er ikke for hine store Mennesker det, vi i Almindelighed kalder »Skyld«, et uundværligt Middel til at optage hele Menneskelivets Indhold i sig og derudaf skabe uforgængelige Mesterværker? Er det ikke et utaaaleligt Tyranni øvet af de smaa overfor de store, naar »Undtagelsesnaturen« be- dømmes ikke efter de Kultur- værdier, hans Liv har frembragt, men efter sine Handlingers Overensstemmelse med den hor- gerlige Moral?

Mennesket bør overhovedet ikke maales og vurderes efter et Skema; man maa altid tage Hen- syn til hans Temperaments Egenart, hans Fristelser, Værdi- en af det, han har villet. Men paa den anden Side trænger stærke og rigt udrustede Tempe- ramenter netop i ganske særlig Grad til en vaagen og ubestikke- lig Samvittighed, der kan værne dem imod deres Naturs Farer. Og intet er mere tragisk end den Indbildning, som hindrer saa mange rigt begavede i at naa

den højeste Udvikling, den Ind- bildning, at de moralske Love kun gælder for de smaa, men at de store i Stedet kan følge deres Naturs Lov. Nej, den rigest be- gavede trænger næsten endnu mere til Loven end den mindre begavede, thi kun Ærefrygten for Samvittighedens dømmende Stemme beskytter ham imod det dæmoniske i hans Natur, bevarer hans aandelige Sundhed og vær- ner ham imod Storhedsvanvid- det. Den højt begavede bliver kun ved at være virkelig stor, saa længe han bøjer sig for Samvit- tighedens Lov; jo længere han fjerner sig fra den, des mere kommer han til at ligge under for det lave og plebejiske i sin egen Natur. Det er ikke det at falde, der gør ham lille — han kan endogsaa blive større efter sit Fald — men han bliver lille ved bevidst at ringeagte den højere Lov, ved at indbilde sig, at hans Villen i og for sig er no- get stort, og at han ikke behøver at have »et sønderbrudt og søn- derknust Hjerte«. Rigt udruste- de, stærke Naturer vil falde of- tere og dybere end de mindre sammensatte, men deres Storhed vil da netop lægge sig for Dagen derved, at deres Skyldfølelse og

Trang til at gøre Bod ogsaa er stærkere end almindelige Men- neskers.

*

Der gives faa Ting, der virker saa nedbrydende paa Karakteren som Troen paa moralske Undta- gelsesregler for Undtagelsesna- turer; thi enhver vil gerne regne sig selv for et Undtagelsesmen- neske, og hvis han ikke paa an- den Maade kan bevise, at han er det, søger han at bevise det ved en Undtagelsesmoral. Derfor er det at nære den dybeste Ære- frygt for Samvittighedens Sand- heder ikke blot noget naturligt for et rigt udrustet Menneske, et virkelig stort Menneske, men det er ogsaa en Pligt, som følger med de stores Ansvar overfor de svagere Karakterer; thi disse ærer altid det, de store ærer, og mister Troen paa det, de store sætter sig ud over. Men derfor har ikke blot de store iblandt os, men alle de, hvem rige Evner gør til Førere i store eller smaa Kredse, ikke mindre, men større Forpligtelse end andre til at ad- lyde Samvittigheden. De vil en- gang komme til at gøre Regn- skab for alle de Sjæle, som de har bragt til at fare vild, og de vil blive velsignede gennem alle de Sjæle, som ved deres Ord og deres Eksempel har fundet det sande Liv eller er blevet bevaret.

*

(Et Kapitel af Försters berømte »Kampen for Karakter«, der nu er udsendt i ny dansk Udgave.)

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe

PRODUKTER

Worning & Petersen
KLEDEBETJENING

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**
Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
**Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres**
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Chr. Hansens Kød-Udsalg
Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Schulstad's
maltede

Povl Løgager
Isenkram, Køkkenudstyr og Værktøj
Amagerbrog. 151, Am. 1252
Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

V. Mikkelsen
Alt i Ure . Brillor repareres
Guldsmederep. udf. Rimelige Priser
Griffenfeldtsgade 54 . Nora 3465 y

M. P. Sørensen Kranse- og Blomsterhdl.
Griffenfeldtsgade 35 . Nora 1508
anbef. sig med 1. Kl.s friske Blom-
ster hver Dag . Kistedekorationer
udføres fikst og billigt
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Gør Deres Indkøb af
Dagblade, Ugeblade og Tidsskrifter i
Kiosk Griffenfeldtsq. 37
Telefon Nora 5615
Lev. til Sct. Josephs Hospital

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

M. A. Madsen Murermester
Engelstedsgade 13 . Telf. Ryvang 466
udfører Arbejdet for: de katolske
Institutioner

Skotøjsreparation
1. Kl.s. Arbejde garanteres
Ved Klosteret 12, Ry 4398
Lev. til Benediktinerklosteret

Otto Albrechtsen Ryvang 1160 y
Lyngbyvej 2 (v. St. Vibenshus Runddel)
Cykler, Cykledele. Elekt. Artikler.
1. Kl.s Reparationsværksted.
Lev. til Benediktinerklosteret

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i
Bageriet ved Klosteret
Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 4414
Leverandør til Benediktinerklosteret

Axel Steckhahn
Kolonialvarer og Delikatesser
Gl. Kongevej 155 . Tlf. 8016
Lev. til katolske Institutioner

Jagtvejens Kødudsalg Kød
Flæsk
Paulæg
Johs. Neiiendam
Jagtvej 183 . Ryvang 5631
Leverandør til Benediktiner Klosteret

HUSEJERNES
ABONNEMENT A-S
Blikkenslageri, Sanitet - Gas og Vand
Niels Ebbesensvej 19
Telefoner: C. 937-8453

Pepitos første hellige Messe

Efter den spanske Forfatter P. Coloma, S. J.

I de sydlige Lande sker det tit, at der opstaar pludselige, frygtelige Uvejr og Storme, som dog kun varer ganske kort Tid, saa straalers Solen igen fra den blaa Himmel, endnu før de sorte Skyer er forsvundet fra Horisonten. — Den 15. Juli, Dagen før Vor Frue af Carmels Fest, brød saadant et pludseligt, ualmindelig heftigt Uvejr løs over den lille spanske By Z.

Dens Indbyggere, som ærede den hellige Jomfru under Navn af Vor Frue af Carmel, forberedte med Iver og Glæde den næste Dags Fest; Kirken var smykket paa bedste Maade baade indvendig og udvendig, og Klokkernes glade Kimen overdøvede Elementernes Rasen, for i Morgen var det ikke blot en kær Moders Fest, de gode Folk i Z. skulde fejre, men en ung Præst skulde ogsaa læse sin første hellige Messe i deres Kirke. Vel var det, som om Uvejret slet ikke vilde holde op; hver Gang Skyerne spredtes, samlede de sig hurtigt igen, og Storm og Regn tog fat med ny Voldsomhed; men Klokkerne ringede gladere og gladere deres Halleluja ud over Byen.

Hospitalet er midt i en Gade i Byens højstliggende Kvarter; over dets Port staar den smukke Indskrift: »Til fattiges Vel og riges evige Frelse«. Ved Siden af Hospitalet ligger et lille, hvidt Hus, omgivet af Blomster, navnlig af Roser, der slynger sig helt op omkring Indgangsdøren. I dette fredelige Hus boede Don Blasius, Hospitalets Kapellan, med sin Søster Mariquita. Paa denne femtende Juli skinnede alting i Don Blasius' Hus endnu mere af Renlighed end sædvanlig; det var som fyldt af Lykke, Glæde og Fred. Pepito ventedes nemlig hjem, Pepito, som Præsten og hans Søster, der var Mønstre paa Næstekærlighed, havde opdraget fra hans spæde Barndom og indtil nu, da deres inderligste Ønske gik i Opfyldelse: Pepito kom hjem som

Præst. For to Dage siden var han blevet viet, og nu kom han hjem for at fejre sin første Messe i vor Frue af Carmels Kirke. Don Blasius var Franciskaner og af sine foresatte sendt til Z. for at virke der som Hospitalspræst. Han levede kun for andre, og han berøvede hellere sig selv det allernødvendigste end han afslog at give en Almisse. I tredive Aar havde han nu passet sin vanskelige og anstrengende Gerning med hellig Iver og Kærlighed, med den Selvfornægtelse, som kendetegner Christi sande Tjenere. Han var ingen særlig kundskabsrig Mand; han kunde netop saa meget Latin, som var nødvendigt for at forstaa Bønerne; men hans Sjæl var fuld af

Fred; hans Samvittighed glad og rolig, og hans Hjerter fuldt af Medynk med alle de ulykkelige, der søgte hans Hjælp. Og det var mange; thi hele Byen søgte i Sorg og Bekymring op til det lille, hvide Hus og gik trøstet og styrket derfra.

Don Blasius havde boet alene i adskillige Aar, da der en Dag kom en Kvinde med et spædt Barn og bankede paa hans Dør. Denne Kvinde var Mariquita, Præstens Søster, og Barnet var forældreløst; Moderen var lige død fra sin lille Dreng, og Faderen havde forladt Landet. Præsten tog med aabne Arme mod sin Søster og den lille forældreløse og gav dem Del i sit lille Hus og sin fattige Pung, men ogsaa i hele sin store Kærlighed.

Alting var saa fredeligt; men en Dag fik det stille Hus en trist Hemmelighed, som lod Smi-

let dø bort paa Don Blasius' Ansigt, naar han tænkte derpaa. En Morgen var der kommet et Brev til Mariquita, et Brev, hvis talrige Poststempler viste, at det havde været vidt omkring, før det naaede sit Bestemmelsessted. Broder og Søster lukkede sig inde i Studereværelset i mange Timer for at læse og drøfte dette Brev, og da det endelig kom ud, viste deres Ansigter, at de havde grædt over en stor Ulykke. I lang Tid derefter smilede Præsten, der ellers var saa munter, slet ikke, og hans Søster gik rundt og sukkede, saa det var helt smerteligt at høre. Hvad kunde der dog være hændt de to gode Mennesker, som ikke havde en eneste Fjende?

Fra den Tid skete det hvert Aar, naar Palmesøndag nærmede sig, at Mariquita gjorde noget Tøj i Stand, aabnede sin Sparebøsse, som hun af og til i Aarets Løb havde puttet et Par Skilling i, købte nogle Æsker Cigaretter og pakkede dem og Tøjet sammen. Den Pakke fik Don Blasius, og saa rejste han af Sted i Retning af Cadix og blev borte seks—otte Dage. Ingen andre end Mariquita anede, hvor han tog hen, og hvorfor han gjorde det.

»Hvor er Onkel dog henne?« spurgte den lille Pepito en Dag. Tanten saa med et mildt og bedrøvet Blik paa ham og svarede i en Tone, som hun prøvede paa at gøre streng: »Børn skal ikke blande sig i, hvad de voksne foretager sig.«

Engang senere vovede Pepito at gøre det samme Spørgsmaal, men da sendte Tanten ham et saa vredt Blik, og bød ham tie i en saa streng Tone, at han aldrig mere turde vise sin Nysgerighed.

Det var altid med utaalmodig Ængstelse, at Mariquita afventede sin Broders Tilbagekomst; hun gik ham i Møde og søgte allerede paa Afstand at læse Rejsens Resultat i hans Ansigt. Men han havde aldrig noget at fortælle. »Der var intet nyt; en Marmorblok er ikke saa kold og saa haard, som han.« Det var alt, hvad han sagde, og de to Søkende var tavse og bedrøvede

i flere Dage; han smilede ikke, og hun smaaskændte ikke, saadan som det ellers var blevet hendes Vane.

Lille Pepito blev stor og kom paa Seminariet i Cadix, hvor han udmærkede sig ved sine sjældne Evner og sin store Fromhed. Da Seminariet engang fejrede en stor Fest, ønskede Biskoppen at gøre den til en offentlig Højtidelighed, og ved denne skulde den unge Pepito forsvare en Læresætning om Treenigheden. — Don Blasius blev uhyre glad, da han fik det at vide, og han begyndte at træffe nogle Forberedelser til at tage til Cadix og overvære den store Begivenhed.

»Det er godt nok; men hvordan vil du komme derhen? Vi har ikke en Skilling i Huset til at betale din Plads i Dagvognen,« sagde hans Søster gnævnt.

Præsten lo. »Jeg er da sandelig rask nok endnu til at gaa paa mine Ben, skulde jeg mene!«

»Gaa! Er du gal? Vil du trave over fire Mil i din Alder? Glemmer du, at du er halvfjerds?«

»Tag det bare med Ro, Mariquita. Jeg kunde gaa fire Tusind Mil for at høre vor Pepito. Det er sandt nok, at jeg allerede er min Grav nær; men netop derfor er det godt, at jeg kommer af Sted nu; ellers bliver det aldrig til noget.«

»Jamen saa tag da Pengene i Sparebøssen, Blasius!«

»Nej, nej, de Penge har deres eget Formaal.«

Næste Dag begav den gamle Mand sig paa Vej, og han naaede uden Uheld sit Bestemmelsessted. Seminariets Forstander havde reserveret ham en udmærket Plads, hvorfra han kunde baade se og høre godt. Aah, hvor var han dog lykkelig over at høre sit Plejebarn tale! Hans straalende Ansigt syntes at sige til alle: »Har I hørt det? Har I forstaaet det? Det er min Nevø, som taler saa godt!« Til sidst kunde den gode gamle Præst ikke længere beherske sin Følelser, men lo og græd paa samme Tid. Men Pepito modtog bagefter mange Lykønskninger; om det saa var Biskoppen, blev han ved med at rose ham og gav ham til sidst Thomas af Aquins »Summa

Theologica« til Erindring om denne Dag.

Langt om længe fik Don Blasius boret sig igennem Mængden. »Vær saa god at lade mig slippe forbi,« sagde han, »for det er jo min Nevø!« Og han kastede sig, igen grædende og leende paa samme Tid om Halsen paa Pepito. »Min Dreng, min egen Dreng! Aah, hvor er det Synd for Mariquita, at hun ikke fik det at høre! Men det gør nu alligevel ikke noget; for jeg skal fortælle hende det hele til de mindste Enkeltheder!«

Forstanderen havde skaffet Don Blasius Plads i en Vogn, og paa den Maade kom han hurtigt hjem til sin Landsby — med to Eksemplarer af den latinske Læresætning, Pepito havde forsvaret. Paa Vejen læste han højt deraf for Kusken, som naturligvis ikke forstod en Stavelse.

Da han kom hjem, overrakte han Mariquita det ene Eksempplar og beholdt selv det andet; det vilde han have indrammet og hængt op i sit Studereværelse.

»Det er næsten umuligt at fortælle dig det hele!« sagde han til sin Søster; »man maa have været til Stede for at kunne forestille sig, hvor storslaaet det var! Vor Pepito er jo ganske ualmindelig klog. Tænk, at han kun er tyve Aar, og allerede lige saa lærd som St. Thomas af Aquin! Du skulde have hørt, hvor flydende han talte, og hvor dygtigt han svarede! Og hans Latin, Mariquita, hans Latin! Jeg maa tilstaa, at jeg selv ikke forstod ret meget af det!« Mariquita blev saa rørt, at hun maatte tørre Øjnene i Forklædet. »Ja, jeg har ogsaa altid sagt, at vor Pepito var en vidunderlig Dreng! Jeg vidste nok, vi vilde faa Glæde af ham.«

»Alle de lærdeste Mænd i Cadix var til Stede,« vedblev Don Blasius; »de rakte ham Haanden, og Drengen var saamænd saa beskedent, at han knap nok turde se paa dem! Ja, Mariquita, han er en Engel ...«

»En Helgen er han!«

»Naar der blev rettet Spørgsmaal til ham, og naar han blev angrebet, forsvarede han sig paa den mest glimrende Maade; man

kunde straks mærke, at han var sikker i sin Sag. Du skulde bare have set ham! Der var især en gammel Mand, som afbrød ham ...»

»Men hvorfor gjorde han dog det? Var det en ondskafuld Jøde?«

»En Jøde! Bevares vel, Mariquita, det var en Kannik!«

»Saa var det vel af Misundelse, han bar sig saadan ad?«

»Men kæreste Mariquita, det var jo bare for at overbevise sig om, at Pepito var fuldkomment inde i Sagerne!«

»Og det var han naturligvis?«

»Naturligvis. Det er ogsaa et Spørgsmaal! Han behøvede ikke at betænke sig et Øjeblik. — Ved du hvad, Mariquita, jeg er ganske vis paa, at saasnart Pepito har læst sin første Messe, bliver han udnævnt til Sognepræst lige med det samme!«

»Ja, og saa bliver han snart Kannik!« udbrød Mariquita begejstret.

Don Blasius lo hjerteligt og sagde: »Saa maa du skynde dig med de Messeklæder, du broderer til ham, for med den Fart bliver Pepito nok Biskop til Paaske, Kardinal til Pinse og Pave til Jul!« Han morede sig grundigt over sin Spøg og blev ved med at le; men Mariquita sagde i en bedrøvet Tone: »Bare hans stakkels Mor nu kunde se ham!«

Den gamle Præst holdt op med at le; han hævede Blikket mod Himlen, foldede Hænderne og sukkede: »Stakkels kære Anna, stakkels lille Søster. Hun hvile i Fred.«

»Amen,« sagde Mariquita og tørrede Øjnene med Bagen af Haanden.

Det var i en lidt trist Stemning, de to gamle sagde God Nat til hinanden og skiltes; men da Mariquita var kommet ind i sit Sovekammer, satte hun sig til at læse og atter læse de seks Spørgsmaal, som hendes Nevø saa glimrende havde besvaret.

Jeg forstaar absolut ikke det allermindste deraf,« sagde hun til sig selv, »men det er ganske bestemt vidunderligt. For det første handler det om Treenigheden, og for det andet er det Pe-

pito selv, som har skrevet det!« Og den gode gamle Tante lærte de seks latinske Spørgsmaal udenad, og hver Aften, naar hun var færdig med sin lange Aftenbøn, sagde hun de latinske Ord og tilføjede med den naive Tro,

som Frelseren har lovet at lønne med Guds Rige: »For min egen Pepito! For at Gud maa skænke ham Sundhed og Lykke og først og fremmest bevare ham fri for enhver Synd!«

(Fortsættes)

Hvad vi venter XXI

En ny Himmel og en ny Jord

Naar Gud ved den Verdensbrand, som vi skildrede sidste Gang, har opnaaet alle sine Hensigter og Maal, vil hans Almagt fremkalde en ny Himmel og en ny Jord. Hvordan skal disse saa være? Hvilke Egenskaber har de? Hvordan ser de ud? Det er kun ganske faa Oplysninger, den Hellige Skrift giver derom. Det er nærmest nogle smaa Antydninger, som er gjort ud fra et religiøst Standpunkt. Vi faar derfor ikke noget at vide om den nye Verdens fysiske Kvaliteter. Dertil kommer, at det lidet, som bliver sagt, er udtalt i profetisk Stil og Forin, d. v. s. ved Hjælp af Symboler og Billeder, ikke ved direkte Udtalelser om Realiteterne. For os dødelige Mennesker kan det være svært nok at holde Symbolet og det, som skal symboliseres, ude fra hinanden. Det samme gælder, naar Skriften bruger et eller andet Naturfænomen som Billede paa en aandelig Virkelighed. Kun paa en ganske ufuldkommen Maade kan vi skelne mellem Billedet og det, Billedet skal illustrere.

Lad os da samle, hvad det Nye Testamente har om den nye Himmel og den nye Jord. Den bedste Kilde er i saa Henseende uden al Tvivl Johannes' Aabenbaring. Men ogsaa hos Apostlen Paulus og Petrus finder vi vigtige Oplysninger.

I Romerbrevets 8. Kapitel siger *Hedningernes Lærer*, at Skabningen skal befries fra sin Trældom under Forkrænkeligheden. Hvad betyder disse Ord? Jo, vel sagtens dette, at alt skal være udelukket, hvad der betyder Død, Forraadnelse eller Opløsning. Disse Naturfænomener

Tid er altsaa forbi for bestandigt. Men ved Siden af de negative Bestemmelser har den h. Paulus ogsaa positive. Han skriver, at den nye Verden skal faa Del i Guds Børns Frihed og Herlighed, d. v. s. den opstandne Herres og hans Disciples herliggjorte Legemer kaster et forklarende Skær over hele den Del af den skabte Verden, som disse Legemer er taget af. Det er det, Romerbrevet vil sige med de ovenfor anførte Ord.

Apostlenes øverste, *den h. Petrus*, skriver om den nye Himmel og nye Jord kort og godt, at Retfærdigheden bor i dem (II. Pet. 3, 13). Dermed paastaas ikke, at Retfærdighed og Hellighed findes i den nye Verden saaledes, som den ogsaa findes i den nuværende, nemlig Side om Side med Synd og Uretfærdighed, — paa vor Jord er der jo foreløbig altid Blanding af godt og ondt, — men Meningen er, at den nye Himmel og den nye Jord udelukker al Synd og Uretfærdighed og skal være den evige og uforstyrrelige Bolig for Retfærdighed og Hellighed. Synden kan ikke snige sig ind der, saaledes som det var Tilfældet i Menneskeslægtens første Dage, da den listede sig ind i Paradiset. Jo færre Ord den h. Petrus bruger i denne Forbindelse, desto indholdsrigere er de og glædeligere, som vi jo nok selv kan føle.

Det største Udbytte for Forstaaelsen af den nye Verden giver imidlertid Læsningen af 21. og 22. Kapitel i *Johannes' Aabenbaring*. Her skildrer nemlig Johannes al den Herlighed, som findes i den nye Verden, og han beskriver den Salighed, som

dens Beboere faar Lov til at nyde. Det er ham magtpaaliggende at vise, hvorledes alt, hvad Gud gør for os i Naturens og Naadens Rige, saa længe den nuværende Verden bestaar, kun er et Forbillede paa det, der kommer og skal erstatte det, der maa gaa. Hvad Gud fordem har grundlagt i Paradiset; hvad han har forjættet ved sine Profeter i den gamle Pagt; hvad han til en vis Grad har virkeliggjort i den nye, alt dette faar nu sin Fuldendelse og endelige Form i den nye Verden, som rager op over alt, hvad der har været før, idet den paa en ideel Maade afløser Fortiden. Toppunktet er den Salighed, som de gode og retfærdige Sjæle nyder, fordi de nu staar Ansigt til Ansigt med Gud, deres Skaber og sidste Maal.

Lad os da slaa Følge med St. Johannes og fordybe os i, hvad der blev vist ham i de Syner, han havde. Det begynder med, at han lægger Mærke til, hvorledes den første Himmel og den første Jord flyede for Guds Aasyn, d. v. s. de forsvandt, og der fandtes ikke mere nogen Plads for dem. Men saa, straks efter den almindelige Opstandelse og Dommen, der adskiller de gode og de onde, ser han *den nye Himmel og den nye Jord*. Hvor ophøjet og herlig denne nye Verden er, viser sig derved, at den hellige By, det nye Jerusalem, stiger ned til den nye Jord fra Himlen, af Gud beredt som en Brud, der er smykket for sin Brudgom. Saa raaber en mægtig Stemme: »Se, nu er Guds Bolig hos Menneskene, og han skal bo hos dem, og de skal være hans Folk, og Gud selv skal være hos dem.« De sidste Ord betyder: Menneskenes Samliv med Gud, som fandtes i Paradiset, og som baade i det gamle og nye Testamente i stadig stigende Grad blev tilsagt eller til Dels givet os ved Guds Nærværelse i vore Helligdomme, skal nu naa sit Højdepunkt og afsluttes ved, at Gud uden Slør eller Dække lader sig til Sync for sit Folk i al Evighed.

Meget ejendommeligt er Skiltringen af *Byens ydre Udseende og indre Udstyr*. Det er et af Jordens høje Bjerge, hvorpaa

Guds Stad er beliggende. Da den ejer Guds Herlighed, er den helt gennemsigtig, som krystalklar Jaspis. Staden danner en Firkant og maaler 12000 Stadier i Omfang (ca. 2160 km). Dens svære Mure har samme Længde, Bredde og Højde. Paa hver Side af Firkanten er der tre Porte med tolv Engle som Vogtere og med Navnene paa Israels tolv Stammer som Overskrift. Desuden findes i Muren tolv Grundstene, som er mærket med Navnene paa de tolv Apostle. Grundstenenes forskellige Farve symboliserer det, som er ejendommeligt for hver især af de nævnte Sendebud. Muren er bygget af Jaspis og Staden selv af purt Guld, der er gennemsigtig som rent Glas.

Et Tempel findes ikke i Staden, fordi Herren og Lammet er dens Tempel. Den trænger heller ikke til Sol og Maane, da det er Guds Herlighed, som oplyser den, og Lammet er dens Lys. Midt i Staden er den Eviges Trone rejst, fra hvilken en Flod med Livets Vand vælder ud i Byens Gader. Paa begge Sider af Floden vokser Livets Træ, som hver Maaned giver sin Frugt. Endog-

saa Bladene fra Livets Træ er til Lægedom for Folkene.

Det er givet, at Johannes her benytter sig af billedlig Tale. Det nye Jerusalem er ikke en By i egentlig Forstand, men et Borgerskab eller et Samfund, hvis Medlemmer tilhørte baade den gamle og nye Pagt. De er knyttet sammen til en harmonisk Enhed ligesom Stenene i en Bygning. De Billeder som bruges, skal udtrykke den Skønhed og Herlighed, den Fred og Lykke, som Guds Børn nyder efter Dommedag. Men foruden dette lægger man ganske særlig Mærke til følgende Ejendommeligheder: det himmelske Jerusalems Borgerskab danner den strengeste Enhed, det er katolsk, d. v. s. det omfatter alle Tider og Lande, og det er apostolisk ikke blot i sin Oprindelse, men Apostlene bliver ogsaa ved at være det bærende Fundament i Herlighedsriget.

Imidlertid nøjes Johannes ikke med at give indirekte Oplysninger om Borgerne ved sit Billedsprog, han har ogsaa direkte Udtalelser om dem. Den Side af Sagen vil vi undersøge næste Gang.

F. K.

Katolsk Korrespondent besøger Polen

I Anledning af særdeles modstridende Meddelelser om Forholdene i det nuværende Polen, specielt om Kirkens Kaar, opnaaede det engelske »*Catholic Herald*« Tilladelse til at sende en særlig Korrespondent til Landet. Vi giver Ordet til denne, Mr. Rosme Curtis:

Da jeg naaede Polen for fem Uger siden kom jeg hurtigt til to Resultater. For det første, at jeg maatte blive der længere end de foreslaaede to Uger. Og for det andet, at jeg ikke maatte skrive noget om den udviklede Situation, før jeg havde faaet saa fyldigt et Billede af den som Tiden tillod. Nu er jeg kommet hjem, og skal nu fortælle Dem om min Tur.

Allerførst maa jeg fastslaa, at jeg paa hele Turen, lige fra jeg omgaaende fik mit Visum i det polske Konsulat i London og til min Hjemkomst, blev behandlet elskværdigt af de polske Mynigheder. Jeg havde fuld Frihed til at rejse, hvorhen og naar jeg vilde, og til at tale med hvem jeg lystede.

Det lyder, som om Resten var nemt. Men helt saa ligetil var det ikke. For det første lader polsk Transportvæsen meget tilbage at ønske, især for den, der ønsker hurtigt at komme langt omkring. At Polakkerne er stolte af deres Rejsemuligheder gør ikke Indtryk paa en Gæst vestfra. Det er helt relativt og set fra deres Synspunkt, da Polakkerne under

lysk Besættelse slet ikke havde Lov til at rejse og intet Transportvæsen af nogen Art.

Jeg begyndte imidlertid med at tage en *Lot-Flyvemaskine* (det polske internationale Luftselskab) fra Warszawa til Krakow. Den var hurtig og bekvem. Først senere, da jeg tog tilbage ad Luftvejen fra Krakow til Warszawa blev jeg klar over, at Komforten paa den første Tur skyldtes, at en V.I.P. (Very Important Person) var med, nemlig Sir Hartley Shawcross. En almindelig Lot-Maskine er spartansk, haarde Bænke og ingen Ventilation. Min værste Flyvetur var til Poznan, da de femten andre Passagerer alle blev nødt til at bruge deres Papirposer, og fem Minutters yderligere Flyvning vilde have tvunget mig til at tage Del i den makabre Scene. Maskinerne flyver lavt, og det hele er en lang Række bratte Luftlommer.

Saa er der Rutebilerne. Jeg tog fra Krakow til Katowitz i en af dem. Det er Bedford-Lastvogne med Bænke ned langs begge Sider og en Bænk i Midten. Jeg opdagede, at denne sidste til mit Uheld ikke var fastgjort, og jeg fik en højst akrobatisk Rejse, der dog blev taalelig for mig takket være en elskelig gammel Bonde, som syntes, at det hele var een stor Spøg.

Togene er umagelige, langsomme og overfyldte. Alt det gode rullende Materiel blev fjernet af Tyskerne. Men jeg forstod, at jeg maatte prøve Jernbanerne, fordi de aabenhjertige Samtaler i Togene om Regeringen er et af de mest karakteristiske Træk ved Polen i disse Tider. Jeg fik ogsaa ganske rigtigt min »illegale« Samtale paa Vej fra Poznan til Lodz, men under særlige Omstændigheder. Jeg fik mig en Hjørneplads, hvad der ikke er en dagligdags Oplevelse.

Den bevæbnede Millitsmand i vor Vogn havde med nogen Snedighed reserveret sig Pladsen ved Siden af mig, og her hvilede han ud efter sin betydelige Virksomhed paa hver Station. Hver Gang vi igen kørte, dumpede han ned ved Siden af mig og faldt i Søvn, mens hans Riffel gled til

Hvile paa mit Skød. Jeg var saaledes afskaaret fra Resten af Kupéen, men lige saa snart hans Søvn var blevet genoptaget, begyndte fire Mennesker i Kupéens anden Ende igen med Politik og kastede sig ud i en voldsom Kritik af Regeringen. Jeg sad temmelig stiv og lyttede til dem med en svag Ængstelse for, at den sovende Millitsmand skulde vaagne op med et Brøl og fyre sin Bøsse af mod mig i Stedet for mod de fire Skyldige i den anden Ende. Men det hele forløb ganske fredeligt. Polakker er vant til den Slags Situationer.

Jeg tog en Tur vestpaa til Wroclaw (Breslau) i en UNRRA Chevrolet-Lastvogn, og det var en god Maade at rejse paa. Men det bedste Køretøj var nu en Jeep. Jeg tilbragte to Dage i en, der tilhørte et Medlem af det amerikanske Røde Kors. Han var lige saa opsat som jeg paa at se alt paa Vejen fra Lodz til Krakow. Vi kom til Czestochowa, Sosnowiec, Katowice, Oswiecim (Auschburg) og Krakow. Jeg havde intet Uheld i de fire Uger.

Andre Besværligheder for den rejsende Korrespondent er Breves og Telegrammens langsomme Fart og Vanskelighederne ved at telefonere fra den ene By til den anden. Baade Breve og Telegrammer er to-tre Dage om at naa frem, og Forsøg paa mellembyes Telefonering fører nemt til ødelagte Nerver. Mit eneste Forsøg paa at telefonere fra Krakow til Ambassaden tog mig to Timer, og jeg blev klar over, at det i hvert Fald var Spild af kostbar Tid. Det betyder naturligvis altsammen, at man med Rejsernes Usikkerhed og Kommunikationernes Sendrægtighed let forspilder Muligheden for at træffe Folk i Nøglestillinger. Det hændte mig mere end een Gang.

Og endelig bliver Polakker, der har Samkvem med Udlændinge, ofte betragtet med Mistanke af Myndighederne. Dette giver mange Ting en let Duft af Philips Oppenheim (bekendt folkelig Forfatter til Spion-Thrillers) og umuliggør for Korrespondenten at angive andre Informationskilder end de officielle. Det officielle Synspunkt faar man let fra

Aviserne. Dets Ensartethed er næsten fuldstændig. Det er ikke det, man behøver at søge efter.

Alt i alt var jeg meget kort Tid i Warszawa. Men hver Gang jeg kom tilbage dertil, forstod jeg klarere, i hvilken Grad Hovedstaden er Essensen af Polen. Byen er fuldstændig ødelagt. Det er Europas mest hærgede Hovedstad. Først fylder det En med Rædsel. Men Indtrykket varer ikke ved. Warszawa maa have haft en god Byplan. De store Pladser og brede Avenuer, som er ryddet for Murbrokker, giver selv i deres Ruintilstand Indtrykket af et lille Paris. Men langt mere er det Folkets Aand, som modvirker det Indtryk, Ruinerne giver. Folkeskarer myldrer i Gaderne, især i Marszalkowska, der før Krigen var Hovedstadens mondæne Indkøbscentrum. Mange sælger Konserver, Cigaretter o.s.v. Jeg saa en Dag en ulden Sweater være Genstand for Gadens Handel. Og jeg forlod aldrig Hotel Polonia, der er Hjemsted for Ambassader, Konsulater og Hjælpemissioner, uden at blive antastet med Opfordring til at sælge Dollars. Det er altsammen støjende, travlt og energisk. I det varme Sommervejr promenerer kønne unge Piger i Sommerkjoler, som de har god Forstand paa at bære. Et Par hjemvendte Soldater spadserer forbi med »Polen« angivel paa Skulderen, smaa Purke sælger Aviser med en hel Del Støj og Humør. Jeg blev slaaet af, hvor mange Mennesker, der har mistet et Lem. Det ser ikke ud til, at man kan faa kunstige Lemmer.

Folkemylderet er altid muntert, noget der slaar en Englænder stærkt. Byens Tradition for aktuelle Vittigheder lever uforstyrret videre. Under mit Ophold cirkulerede der en om Marszalkowska.

Der er bygget smaa Butikker langt Gaden i Stueetagen paa to Aars Leje. Man foreslog, at om to Aar skulde Lejemaalet flyttes til 1. Sal, og igen om to Aar til 2. Sal o.s.v. Det vilde føre til, sagde man, at i hvert Fald een Gade efterhaanden blev genrejst.

Faktisk er Oprydningens

Langsomhed en Ynk at skue. I Hovedgaderne staar der Mænd paa nøgne Mure og hakker løs med Hakker. Det er som at se Luftakrobater — spændende, men ogsaa uhyggeligt. De ser ud, som om de huggede løs paa Stenen under deres egne Fødder. Nogle har Reb omkring sig, andre ikke. Stenene væltes ned paa Gaden, hvor ventende Mænd skovler det løse Affald op paa Trillebøre, mens de hele Sten stables op til fremtidig Brug. Jeg hørte ikke andet end Udtryk for Iver efter at genopbygge Byen. Og jeg kunde ikke opdage nogen Modvilje fra Myndighederne mod at sætte Fart paa. Men det saa ud, som om man kunde have bedt UNRRA hjælpe med nogle elektriske Bor og et Jernbanespor ind i Byen paa visse Punkter for at sætte Oprydningen i større Fart. Jeg hørte et amerikansk Medlem af UNRRA give Udtryk herfor.

Visse Dele af Byen ligger stadig hen i Ruintilstand, især Stare Miasto (den Gamle By). Her var Skuepladsen for den bitreste Modstand under Warszawa-Oprøret. Jeg tilbragte en Søndag Morgen med at klatre over Rui-

nerne og Murstensdyngerne der. Det eneste levende var en hvid Due, der steg op mod den blaa Himmel i Retning af den nære Weischel. Paa en stor Plads saa jeg Brudstykker af livlige Farver, som Flammerne havde skaaet paa Facaderne af middelalderlige Huse. Ved Siden af mange gabende Døraabninger var kradset Inskriptioner, som fortalte, hvor de tidligere Beboere var kommet hen. Paa mine Rejser traf jeg talløse Familier, der havde lidt Tab under Warszawa-Oprøret — mange af dem i Stare Miasto.

Og hermed kommer jeg til Ting, der maa huskes, hvis man vil forstaa Polen i Dag. Først i hvilken Grad Polen led under den tyske Besættelse. Husk, at 6 Millioner Polakker mistede Livet i disse seks Aar, omtrent Halvdelen af dem Jøder. Der var »Lapanka«erne eller Gaderaziaerne, der enten førte til Deportation til Tyskland eller Henrettelse paa Stedet. Warszawa Mure har mange sorte Tavler med et hvidt Kors og en Dato, der markerer Stedet for en Massehenrettelse.

(Fortsættes)

Gud og Atomkræfterne

Til Efteraaret udsender Sankt Ansgars Forlag en lille Bog, som med Rette har vakt stor Opmærksomhed. Det er Monsignore Ronald A. Knox: »God and the Atom«. Heri tager Forfatteren hele den aandelige Verdenssituation, som er Atombombens Resultat, paa Kornet. Vi gengiver nedenfor de første Siders ypperlige Optakt til Bogen.

I. Hiroshima

Paa et Tidspunkt, hvor vi troede, at intet længere kunde overraske os, aabnede vi en Morgen Avisen og saa, at det var for-

kert. Det var en Dag i August i Fjor. Der var sket noget, som paa længere Sigt fik baade Parlamentsvalget og selve V-Dagen til at blegne. En japansk By med større Befolkning end Southampton eksisterede ikke mere.

Vi vidste godt, at Videnskabsmændene havde haft travlt med Atomerne. Atomet nød ikke længere den Ære at være det mindste af alt, det havde som all andet kunnet analyseres. Men var det ikke bare en Udvidelse af vor teoretiske Viden? Ganske vist var der Folk, som talte om at »bombardere« Atomet og derved sprænge det. De kom med dunkle Hentydninger til, at man paa den Maade kunde frigøre en ny Kraftkilde, som maaske vilde stille alle andre i Skyggen. Men saadan noget vilde selvfølgelig komme langsomt, lidt efter lidt, ligesom Forsynet. Foreløbig var al denne Snak om Atomer vel bare en ny Maade at imponere og forvirre Lægfolk paa, ligesom Einsteins Univers.

Men bag vor Ryg arbejdede Videnskabsmændene hele Tiden med feberagtig Iver paa Undersøgelser, der ikke kunde omta-

Biskop Sweeney bydes velkommen til Honolulu og pyntes efter ægte Hawaii-Smag, Paa Hawaii virker 90 Præster blandt Øens lille halve Million Indbyggere, af hvilke kun 15 Tusinde er rene Hawaiianere. For blot 100 Aar siden talte de 300 Tusind.

les. Fabrikanter forfærdigede Maskiner uden at vide, hvad de var godt for. Og Penge i Millionvis ofredes paa et Vaaben, der maaske aldrig vilde blive taget i Brug, og faktisk først blev brugt, da det næsten var for sent. Saa eksploderede Nyheden ved Morgenbordet med noget af den Pludselighed, der er saa forfærdelig karakteristisk for den Begivenhed, den bragte Bud om. Og vi følte os lammet.

Rimeligvis var Frygt vor første Reaktion. Vel var Hemmeligheden bevaret godt og laa i de rette Hænder. Men Hemmeligheden kan blive forraadt eller gættet, og de rette Hænder plejer ikke ret længe at bevare Eneretten til Ødelæggelsesmidler. I 1918 havde vi tillidsfuldt set hen til en varig Æra af universel Fred. I 1945 er saadanne Tanker kun en uvirkelig Længsel. Nu forestillede vi os den næste Krig ført med Vaaben, der fik Tyskernes Raketbomber til at tage sig gammeldags ud. Og selv om der ikke skulde komme en ny Krig, turde man ikke haabe, at der heller ikke vilde komme Oprør og Borgerstrid. Hvilke skrækkelige Vaaben vilde Banditter og Gangstere ikke raade over i Løbet af faa Aar! Skulde hele vor Kultur virkelig vende tilbage til Hulemenneskets Tidsalder?

Hos mange efterfulgtes den første Reaktion af en Følelse af Skam. Ganske vist var det alt sammen sket meget langt borte og i en Egn af Verden, hvor ødelæggende Jordskælv hører med til Livets Gang, men ikke mærkes her hos os og knapt nok giver Anledning til vor medfølende Gestus. Ganske vist var det (med en vis poetisk Retfærdighed) vederfaret et Land, der bombede Pearl Harbour uden Ultimatum. Og ganske vist var vi ikke spurgt til Raads, selv den engelske Regering syntes ikke at have haft nogen Indflydelse paa det skete. Men en almindelig moralsk Forvirring lod sig mærke. Havdet det ikke været muligt at indføre det nye Vaaben ved at kaste Bomben over en ubeboet Bjergegn og saa spørge Japanerne, om de nu stadig vilde fortsætte Krigen? Alle de Skrupler,

som nogle Mennesker havde følt ved Bombardementerne af vidtstrakte Maal i Tyskland, begyndte at faa nyt Liv. Vi havde sagt til os selv, at det ene, der skete, til syvende og sidst kun var en logisk Følge af det andet, der allerede var sket, og at det var svært at vide, hvor man skulde trække Grænsen. Den europæiske Samvittighed var blevet afstumpet overfor Problemets skarpe Konturer, og nu blev den pludselig ramt af dets fulde Skarphed — tresindstyve Tusind Mennesker udslettet, uden at der blev undt dem blot et Øjeblik til at hviske en Bøn.

Jeg husker, at jeg hørte om en Hospitalssygeplejerske, der ved Budskabet om en Krigskatastrofe udbroød: »Nu ved jeg, at der ikke findes nogen Gud«. Det er ikke givet os alle at have vore teologiske Overbevisninger afbalanceret paa saa skarp en Knivæg. Men selv de heldigste af os vandrer i Tro og ikke i Beskuelse. Den overnaturlige Verdens Realiteter gør ikke det samme klare og stærke Indtryk paa os som Sansernes Vidnesbyrd. Og mange af os, for hvem Religionen betyder mere end alt andet i Livet — det haaber vi da —, kender alligevel til Tvivlens iskolde Hvisken. Af og til trænger denne Tvivl ind til Roden af os, ligesom kold Luft, der trænger ind til en daarlig Tand. Jeg tror, at for nogle Mennesker var den tredje Virkning af Hiroshima et uforstandigt, men ikke uforklarligt Glimt ned gennem de mørke Perspektiver, der aabner sig for os, hvis vi tænker os en Verden uden Gud.

Ikke i den grove Form, som Sygeplejersken gav Sagen — at hvis der var en Gud, vilde han ikke tillade sligt. Han tillader jo dog Jordskælv, som ikke er mindre ødelæggende, næsten lige saa pludselige, og hvor der tilsyneladende ikke er sket noget, der berettiger dem, ej heller findes militære Undskyldninger for dem. Nej, det var en anden Tanke, som gav vore Overbevisninger et Chok — var Mennesket til syvende og sidst mere Herre over sin egen Skæbne, end vi havde troet? Følelsen af vor egen Util-

strækkelighed har en stærk Magt til at føre os tilbage til Gud. Alle de forfærdende Afsløringer af menneskelig Afmagt og menneskelig Uvidenhed, vi læser om i de sidste Kapitler af Jobs Bog, har bevaret deres Gyldighed efter alle Fremskridtets Aarhundreder. Hvor ubetydeligt er ikke vort Bidrag til Verdensgangen, naar det kommer til Stykket — ja, hvor ufyldestgørende er ikke vor blotte Forstaaelse af de Principper, som leder dem! Vor egen Lidenskab faar os til uden Protest at samtykke i den Lære, der siger os, at en Tanke større end vor, en Styrke mægtigere end vor har været i Arbejde og stadig er det. Over denne Tros lyse Sol faldt nu en Skygge — Skyggen af en amerikansk Flyver, der nynnede en Stump af en Melodi, mens han kom flyvende med en Last der vilde umuliggøre alt Liv indenfor ti Kvadratkilometer af Jordens Overflade.

Han var Symbolet paa et katastrofalt Spring i de menneskelige Præstationers Historie. Vore Bestræbelser for at vinde Herredømme over den døde Natur havde hidtil forekommet os smaa, fordi Resultaterne blev naaet i saa langsomt et Tempo. Newtons Æble kunde Eftertiden betragte som Begyndelsen til store Ting, men paa hans egen Tid synede det ikke mere end et humoristisk Træf. Da James Watt's Kedel kogte over, medførte det ingen Rubrikker i Aviserne. Ethvert nyt Stadium i den videnskabelige Fremmarch forekom os at være betinget af Forsøg og fejlslagne Forsøg i en langstrakt Proces, der ikke kendte til at forhaste sig — med et Smil kunde vi se tilbage paa de første Motorkøreres Kampe. Nu var Athene for første Gang (syntes vi da) sprunget fuldt frem fra Zeu's Pande. Noget, der i Gaar vilde have lydt som et Uddrag af en af H. G. Well's fantastiske Romaner, var i Dag blevet et fuldfærdigt Faktum. Denne Virkning beroede ganske vist for en stor Del paa en Illusion, for den taalmodige Række af Forsøg og fejlslagne Forsøg havde fundet Sted. Vi havde bare ikke hørt

(Fortsættes Side 508)

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(9)

Fem Minutter senere var han allerede langt henne ad Vejen. »Pragtfuld Menneske, den Præst,« mumlede han for sig selv. »Men hvis jeg en Dag møder den Inge — —!«

5. KAPITEL

Et Raab fra det Dybe.

»Jeg kan ikke se, det vilde gøre ham noget godt; det vilde bare rippe op i Saaret.« Det var Optimisten, der talte. Han sad sammen med de to andre. De diskuterede Krøblingen.

Atheisten havde foreslaaet at hente den Syge til et Par Dages Besøg paa Hotellet.

»Det vilde da være en Forandring,« sagde han. »Han maa jo kede sig ihjel deroppe.«

»Naa—aa, han var da ellers glad nok i Gaar Eftermiddags. Man skulde slet ikke tro, han saadan var blevet slaet ud.«

Men den tredie — Pessimisten kaldte den Syge ham — mumlede noget om, at det vel vilde være det samme alle Vegne; hans Liv var jo alligevel ødelagt.

Men Atheisten blev ved sin Plan. Han skulde nok betale alle Udgifter.

Senere paa Dagen kom der et Brev til Krøblingen. Han læste det lige igennem og rakte det saa til Pater Anselm, som sad ved Siden af ham. Denne læste det ogsaa igennem og foldede det saa sammen igen.

»Selvfølgelig kan De sagtens køre derned i Vognen, som de foreslaar Dem, og det vil jo være en Afveksling for Dem. Men egentlig tror jeg ikke, De bliver lykkeligere for det!«

»Ikke? Hvad er der da i Vejen?«

»Ja, der er ikke noget forkert i at bo paa Hotellet; det er ikke det, jeg mener.«

»Hvad er det da, De vil sige?« Den Syges Stemme lød temmelig utaalmodig.

»Jeg vil hellere lade være at sige noget og overlade til Dem selv at gætte, hvad jeg mener. Men De maa hellere selv tage Bestemmelsen.«

Den Syge overvejede lidt; saa svarede han:

»Aah, et Par Dages Udflugt var vel ikke af Vejen! Jeg tager af Sted paa egen Risiko.« Han lo; det hele forekom ham saa tiltrækkende.

Den følgende Eftermiddag kom Vognen efter den Syge. Baaren blev løftet ind af Pessimisten, som vilde overvåge Flytningen, og af

Præsten. Krøblingen straaled af Begejstring; han følte sig som en Skoledreng, der skal paa Ferie, og raabte atter og atter Farvel til P. Anselm.

Langt om længe forsvandt Vognen af Syne, og Præsten gik grundende op mod Huset. Havde han nu baaret sig rigtigt ad ved saadan uden videre at lade ham tage af Sted? Selvfølgelig kunde han ikke hindre ham deri. Men hvorfor var det Menneske dog saa forhippet paa at faa ham ned paa Hotellet? Hvorfor havde den Syge efter netop hans Besøb i Klostret været saa nær ved at gøre en Ulykke paa sig selv? Erindringer fra længst forsvundne Tider dukkede op i Paterens Hjerne. Gik den Mand stadig Djævelens Ærinde?

Det var Optimisten. P. Anselm satte Spaden fra sig og ventede, til han var fremme. Næsten før Præsten fik sagt god Dag, raabte han:

»Jeg er noget urolig for ham. Jeg synes ikke om det, der foregaar dernede. Det er ikke godt for ham. Det er derfor, jeg kommer herop.«

»Hvad er der sket?«

Den anden fortalte. Det var Atheisten, der var Skyld i det hele. Paterens Ansigt blev alvorligere, eftersom Fortællingen skred frem.

»De kan sige Deres Ven — —.«

Han er ikke min Ven, bare en, som vi er i Følge med, fordi han er en dygtig Bjergbestiger.«

»Men saa kan De sige til Deres Bekendt, at med mindre den Syge ikke er her i Løbet af 3 Timer, skal P. Anselm selv komme ned og hente ham.«

Før de tre Timer var forløbet, var Vognen ved Klostret. Det var P. Anselm selv, der tog imod den tavse Patient og kørte ham tilbage til Klostret. Chaufføren havde givet ham et lille Brev. Han brød det og læste:

»Min Herre! Deres Forlangende er blevet opfyldt. Jeg haaber, De

kan se, han har haft godt af Forandringen.«

Præsten rev det i Smaastumper og smed det paa Affaldsdyngen. Der kom The til den Syge. Han drak den, stadig tavs. P. Anselm vilde ikke trænge ind paa ham og gav sig til at arbejde i Haven.

Langt om længe lød det:

»Kan De for Fanden da ikke snart holde op med at rende rundt med den Rive. De gør ikke mere ud af en, om man havde været et Kadaver.«

P. Anselm fortsatte roligt sit Arbejde.

»Tænk at slæbe mig tilbage til det her Hul — —«

Præsten gik hen til ham.

»For det første maa jeg bede Dem holde Kammertonen her i Huset. Og for det andet skal jeg gaa ind og sende Bud efter Vognen igen, saa De hurtigt kan komme ned paa Hotellet igen.«

Han gik.

»Nej, vent.«

Men Præsten gik videre.

»Nej, vent dog, vent!«

Den anden blev ved at gaa.

»Vil De dog ikke komme tilbage!

Jeg er en grusom Slynge! tilgiv mig!«

Præsten kom tilbage.

»Ja, kan De tilgive mig Idiot! Ikke for alt i Verden vil jeg tilbage. Jeg har jo kun Dem — eller Fortvivelse.«

Præsten satte sig ved Siden af ham. Disse Par Dage havde allerede gjort deres Værk.

»Fortæl mig det altsammen,« sagde han.

Hele den triste Historie kom frem. Atheisten havde selv passeret den Syge og skaffet ham alt, hvad han kunde af Bekvemmelighed og Komfort.

(Fortsættes)

Redaktionen i Ferietiden

I Aug. Maaned er Redaktionen kun aaben hver Torsdag Kl. 15—16. Redaktør Berg træffes ikke i denne Maaned.

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**
Bøger

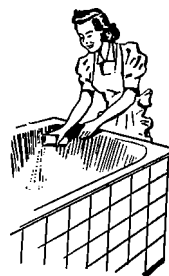
— for effektiv Rengøring

EVERCLEAN

Rensepulver

gør Badekarret og Haandvasken skinnende blanke og skaaner Glasur og Emaille

BRØDRENE DAHL A/S
København V . Telefon C. 6585

Frank Andersens Fond

Regnskab for 1945

	Indtægter	Udgifter
Beholdning i Bank 1/1 ..	146.07	
Indkomne Bidrag:		
Girokontoen ..	169.38	
Kont. Bidrag ..	156.00	
Obligation		
Kurs 103 ³ / ₄ ...	207.50	532.88
Oblig. renter 1/1 1945 ..	150.75	
— 11/6 1945 ..	4.50	
— 1/7 1945 ..	160.25	
— 11/12 1945 ..	4.50	
Oblig. udtr. 1/1 1945 ..	200.00	
— 1/7 1945 ..	200.00	
Udbet. Katolsk		
Ugeblad 12/1 1945 ..	145.51	
Udbet. Katolsk		
Ugeblad 1/7 1945 ..	159.75	
Køb af Obligationer		
12/1 og 7/11 1945 ..	413.54	
Porto (Benzon og Sundberg)	1.00	
Gebyrer (Postgiro-kontoret)	0.20	
Overføres til Obligationsbeholdningen ..	207.50	
	1398.95	927.50
Saldo-Beholdning		
31/12 1945	471.45	
	1398.95	1398.95

Bidrag ialt pr. 1/1 1945 7113.65
Indkomne Bidrag 1945 532.88

Ialt indkommet pr.
31/12 1945

7646.53
Obligationsbeholdn. pr. 31/12 1945:
4% Øst. Kreditf. 14. S. 1.700,00
4% — — 13. - 2.000,00
4 ¹ / ₂ % — — 13. - 800,00
4 ¹ / ₂ % — — 14. - 1.100,00
5% Grundejernes Hypf. 4. - 1.000,00
4% Øst. Kreditf. 16. - 900,00
4 ¹ / ₂ % Fyenske Kreditf. 9. - 200,00
4% Øst. Kreditf. 11. - 200,00
Ialt ... 7.000,00

København den 15. Februar 1946.

Laur. Andersen
Niels Frederiksen. H. D. T. Kiærulff.

BREVE fra LÆSERNE

Pater Familias

Er De nu saa sikker paa, at Kærligheden er det vigtigste i et Ægteskab? Kærligheden mellem Mand og Kvinde er jo ikke den samme

Kærlighed, som man sætter i Forbindelse med Gud. Kærligheden mellem Mand og Kvinde er en Forelskelse mere eller mindre dyb og varig, og Forelskelse er brutalt sagt Kønnenes Dragning mod hinanden. Nej! »Det vigtigste i et Ægteskab er aandelig Fællesskab, — Samstemmighed i Karakteren in. m.«, siger den svenske Dr. Tora Sandström. — Vi maa give hende Ret. De fleste Ægteskaber strander, fordi de kun er bygget paa Kærlighed (Forelskelse). — —

Et katolsk Ægteskab skal og maa bygges paa aandelig Fællesskab. — Jeg er selv Konvertit, og lever, som de fleste Katolikker her i Landet, i et ikke-katolsk Milieu. Da jeg blev forelsket, sagde jeg til min Kæreste, som den Gang ikke var Katolik: »Mit Liv er bygget paa den katolske Tro, jeg vil ogsaa have, mit Ægteskab skal hvile paa denne Tro.« — Min Kæreste, nu min Kone, fandt Vejen til den hellige katolske Kirke. Der er som bekendt mange Veje, der fører til Rom, og den ene Vej er vel lige saa god som den anden. Min Kæreste fandt Gud i hans hellige Kirke, og var glad og taknemmelig derfor.

Er det aandelig Tvang, naar vi unge Katolikker, enten direkte eller indirekte stiller vor Kæreste over

<h1>Roskilde</h1>		Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 anbefaler sig med 7. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Dessertes
A-S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 75 . Telefon 87 Lev. til kat. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg Forbindsstoffer Sygeplejeartikler	H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri
Hans Hansen og Søn Biler og Rustautomobil, Alg. 19 ¹ , Tlf. 247 al Kørsel med Biler og Rustbil besørges	C. J. Schledermann & Sønner Jernbeton Entrepenører . Murermestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.	
H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Leverandør til Sct. Maria Hospital	Husk — det er i Olsgade 20 - Telefon 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Præfke
Roskilde Mejeri Borgerdiget . Telefon 349	Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 17. Leverandør	
Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	Kaffe - The - Konserver HERM. JOHANSEN Sct. Olsgaard . Tlf. 591 (to Numre)	
		Bedste Indkøbssted i Roskilde

for dette Valg: »Vil du have mig, maa du blive Katolik, eller vi maa gaa hver sin Vej?« — Nogle Protestanter, særlig Grundtvigianerne (Frihed for saavel Loke som for Thor) vil maaske mene det. Men vi Katolikker tror, at Sandheden er een. Vi har ført et Menneske til Guds sande Kirke, maaske lidt brutalt aandeligt set; men ingen Skade er sket det Menneske — tvært imod.

Ja, det er Kvindens Natur at følge Manden. Derfor er det sikkert sværere for en katolsk Kvinde at føre sin protestantiske Kæreste eller Mand til Guds sande Kirke; men er hun brændende i Troen, vil jeg tro, det kan lykkes for hende. Det burde lykkes, for de blandede Ægteskaber er ikke en Vinding for den katolske Kirke, det er vist omtrent alle Katolikker enige om.

Verner Nielsen.

ceafdelingen, Klosterstræde 23. København K.

Værelse søges

Ung katolsk Dame søger 1 møbl. Værelse med Centralvarme, evt. Køkkenadgang, 1. eller 15. Sept. Eget Sengetøj.

Gerda Wilger,
Vestergade 2, Kolding.

der i hvert Fald een Ting, som staar klart — at det ikke drejer sig om et Skridt, men om et Spring i Kulturens Historie, hvad enten det saa er til det gode, til det onde eller til begge Dele.

Mindefesten i Ordrup

Et halvt hundrede gamle Kollegianere havde paa Sct. Ignatius' Fest fundet Vejen til deres gamle Hjem paa Ordrupshøj paa 25-Aarsdagen — eller rettere 26-Aarsdagen — for Afsløringen af Mindestenen over deres gamle Skole. Mangt og meget er der sket i de forgangne 25 Aar, der er tyndet svært ud i Kollegianernes Rækker, men mangt og meget vilde ogsaa have formet sig anderledes, dersom Sct. Andreas Kollegiet stadig havde eksisteret. Et Par korte Taler — af Arrangøren, Dir. A. Silcowitz, Murrermester A. V. Günther, Dir. Poul Oregaard og Redaktør Hans Bølling — ved Mindestenen foran Kirken indledte Aftenen, og under den paafølgende Andagt i

Gud og Atomkræfterne

(Fortsat fra Side 505)

om den, fordi de allierede Regeringer meget betænksomt havde besluttet, at der ikke skulde meddeles noget. Og til syvende og sidst var den samme amerikanske Flyver allerede i Forvejen naaet op til ganske antagelige Præstationer i Retning af Ødelæggelse uden disse aller-mest nymodens Hjælpemidler ... Det er altsammen rigtig nok, men Pointen er den nye Tings Dimensioner. Inden ret mange Aar er gaaet, ved vi, hvor let tilgængelig den nye Kraft vil være, i hvilke Mængder den kan anvendes, og til hvilke Formaal den kan bruges. Men indtil da er

Retræterne i Trørød Vigtig Meddelelse

Deltagerne bedes saa vidt muligt tage til Trørød med det tidligste af de angivne Tog, altsaa *Søndag d. 7.8.* med Toget Kl. 14 fra København H. og Mandag d. 26. med Toget Kl. 14,18 fra Kbhvn. H.

Paa Grund af Indkøbene bedes Rationeringsmærker til 1 Uges Forbrug sendt i Forvejen til Fru Ellis Tardini, Prinsesse Margrethes Feriehjem, Trørød pr. Vedbæk.

Penneven søges

Ung Pige søger Korrespondance med en ung katolsk Mand.

»Billet mrk. »Penneven«, Annon-

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSÆNGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

den lille stemningsfulde Kirke talte Pater Rector K pferle, der sammen med Broder P. Thyssen er ene om at repræsentere Kollegiets gamle Lærerstab. Pateren erindrede om Sct. Andreas Kollegiets Mission, mindedes de bortgangne Lærere og Elever, for sluttelig at besvare et stadig tilbagevendende Sp ragsmaal med at give Udtryk for Haabel om, at Kollegiet alter maatte blive en Realitet til Gavn for Fædreland og Kirke — indenfor en overskuelig Fremtid. Aftenen afsluttedes ved et kammeratligt Samvær i »Kongekilden«, hvor Minder friskedes op og gamle Dage blev kaldt til Live igen. Gennem samtlige Aftenens Taler gik som en rød Traad: Kærligheden til og Taknemmeligheden mod den

gamle Skole, hvis Minde stadig holdes i Hævd og  re, ikke blot hos de graanende Drengene, hvis Antal Aar for Aar formindskes, men som af en usynlig, mystisk Magt, der værner om Aand og Tradition.

Ved Højtideligheden foran Kirken l ste Dir. Poul Gregaard nedenstaaende Linier, som Johannes Jørgensen havde præget til Dagen — »en Tak fra Kollegiets gamle Elever«.

J. B.

Ja, vi mindes endnu denne St. Andreas gamle Gaard, hvor en Slægt, som nu er svunden, vogted Kirkens unge Vaar, vogted den og viste Vejen, den, som fører hjem —

og jo mer vi tænker, pibler flere Minder frem.

Thi i disse Stuer talte gode, kloge Mænd — naar vi tænker paa dem, kan vi høre dem igen.

Det var Droste, det var Günther, det var Breitung, det var Fels — og de unge fulgte gerne, var end Vejen tung og træls.

Endnu knejser »St. Andreas« med sin Kirkes Taarn — endnu vinker den os opad som saa tit tilforn — Kirkens Klokke endnu kalder, med en gammel Lærers Røst — og en TAK til St. Andreas fødes i vort Bryst.

Vadstena, d. 24.7. 46.

Johannes Jørgensen.

Esbjerg

<p>»Blomster-Boden« v. Sigrid Raun Alltid friske Blomster og Grøntsager Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn Murermestre Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>	<p>Jørgen Jepsen & M�ller Gram v. M�ller Gram 1ste Kl.s Herreskrædderi Kongensgade 20, Telefon 536</p>
<p>M. Rasmussen Frisørmester Grønttorvet (Hj�rnel af Frodesgade og Torvegade)</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Tlf. 1667 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk R�r- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>MØBLER for alle Hjem købes bedst og billigst i Bechs Møbelforretning Telefon 735. Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vlevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Aug. Christensen Malermester Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446</p>		<p>J. N. Ladekjær Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Aug.
 11. S. 9. Søndag e. Pinse (684— (grøn) 61); 2. Bøn: St. Tiburtius og St. Susanna (1041), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
 12. M. St. Clara (1042); 2. Bøn: (hvid) For Paven; alm. Præf. (525).
 13. Ti. † St. Hippolyt og St. Cas- (rød) sian (1042); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
 14. O. Vigilie (1043); 2. Bøn: (violet) St. Eusebius, 3. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
 15. T. JOMFRU MARIÆ OPTA- (hvid) GELSE I HIMLEN (1044—106); Præf. (522).
 16. F. St. Joachim (1047—107); (hvid) Præf. (522).
 17. L. St. Hyacinthus (1049); 2. (hvid) Bøn: Mariæ Optagelses Oktav (1044), 3. Bøn: St. Laurentii Oktav (1049), 4. Bøn: For Paven; Præf. (522).
 18. S. 10. Søndag e. Pinse.

Søndag den 18. August afholdes i alle Kirker og Kapeller den 3. Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen (den danske katolske Kirkesag).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Hen-

delser angaaende Ekspedition af Katolsk

Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K.

Indbetaling af Abonnement kan dog sla-

dig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Annøneafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Sommerens

Gudstjenesteliste

Søndagsmesse

København

- St. Ansgars Kirke (Bredgade 64) 7; 8; 10
 Jesu Hjerter Kirke (Stenosgade 4) 6; 7; 7½; 8½; 10
 Sakramentskirken (Nørrebrog. 27) 8; 10
 St. Mariæ Kirke (Jens Jessensvej 7) 8; 10
 St. Annæ Kirke (Sundby) 6; 8½; 10
 St. Andreas Kirke (Ordrup) 7; 8; 10
 St. Therese Kirke (Bernstorffsvej 54) 8½; 11
 St. Antoni Kirke (Fr.sundsvej 225) 8; 11
 St. Mikæls Kapel (Vandtaarnsvej 7) 9½
 Den hellige Families Kapel (Valby Langgade 117 A) 7,30
 Dragør (Øresunds Allé 48) 10
 (4. og 18. August)
 Hvidovre (Sct. Nikolaj Kapel, Strøbyvej 2) 9

Nordsjælland

- Frederikssund (»Frs. Hotel«, Jernbanegade 15) (14. Juli) 9,30
 Lyngby (Knud Lavardsvej) 7½; 10
 Trørød (Prinsesse Margrethes Feriehjem) 8½
 (ingen Messe 18. Aug.)

Øvrige Sjælland

- Allerslev 6¾
 Glostrup (Teknisk Skole) (2. og 4. Sønd. i Md.) 10,30
 Gørlev (1. Sønd. Md.) 10
 Holbæk (Kastanievej 17) 9½
 — (Hospitalet) 7
 Holmegaards Glasværk. Sidste Søndag i hver Maaned, dog ikke Juli: 9
 Kalundborg (Lundemarken) (2. og 4. Sønd.) 10
 Køge (Bjerggade 22) 8; 10¼
 Ledreborg 9½
 Næstved (Præstøvej 29) 8; 10
 (2. Søndag i Md.: 8; 9½; 10)
 Roskilde (Frederiksborgg. 11) 6 (paa Hosp.); 8; 10
 Skelskør (Banegaarden) (3. Sønd. i Md.) 10

- Slagelse (Frederiksgade 7) 8; 10
 Taastrup (Køgevej) (2. og 4. Sønd. i Md.) 8¾
 (øvrige Søndage) 7½; 10
 Vordingborg (Helligaands Kirke) 1. og 3. Søndag i Md. 10

Lolland-Falster

- Maribo (Ny Østergade 4) 9 (m. dansk Pr.); 10½ (m. polsk Pr.).
 Nykøbing F. (Bispegade 12) 8; 9½ (m. dansk Pr.)
 11 (m. polsk Pr.)

Fyn

- Nyborg (Stella Maris, Vindingsvej) 7½; 10
 Odense (St. Albani Torv) 8; 10
 — (Hospitalet) 6
 Svendborg (Havnegade 1) 8; 10

Langeland

- Rudkjøbing (Brogade) Messe efter

BOGHYLDEN

Katolske Bøger paa Engelsk, der haves paa Lager:

- Dietrich von Hildebrandt: In Defence Of Purity.... Kr. 6,00
 Reymond Preston: Four Quartets' Rehearsed.... » 6,00
 C. S. Lewis: The Great Divorce..... » 9,00
 William Robinson: The Devil and God..... » 5,40
 Gerald Vann: The Divine Pity..... » 10,20
 Dom Ralph Russell: Essays In Reconstruction..... » 12,60
 E. Allison Peers: Mother of Carmel..... » 10,20

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . Kjøbenhavn K
 C. 2453 . Lokal 5 og 22

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

- Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
 Immaculata Kirken, København, Sct Mariæ Kirke, Aalborg,
 Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
 Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

nærmere Bekendtgørelse i de lokale Blade.

Jylland

Aalborg (Kastetvej 1) 6; 8; 10
Aarhus (Ryesgade) 7; 8; 10
Ebeltoft (Villa Pax) (21. Juli 9,15)
Fredericia (Sjællandsgade 50)
Horsens (Nørregade 19) 7½; 10
 7; 9½

Grenaa.

Sønd. 16. Juni og 18. Aug. Kl. 10

Kolding (Kralundsgade)

(Sct. Hedvigs Klinik) 7½; 9¾
Odder (Holsteinsg. 29)
 (2. og 4. Sønd. i Md.) 10
Pindstrup (1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Randers (Thorsgade 22)
 Juli: 7; 10 (2. Sønd. dog 8; 11)
 August: 8; 10 (2. Sønd. dog 8; 11)
Silkeborg (Hostrupsgade 16) 7; 9
Vejle (Fjællegade 2) 7½; 10
Viborg (Ny Adresse: St. Leonis-
 gade 12) 8; 10

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester
Adolfsvej 6 . Gent. 424
 Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12.161
 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>		 <p>Spis Rutana . lev sundt</p>
<p>Kolding</p>		
<p>Arne B. Thygesen Læssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding Kolonial . Delikatesser . Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital</p>	<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>V. FALTHE All i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollendervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Muremestre »Solvang« Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserver. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>Carl S. Pærksen Skotajsreparation Tøndervej 42. Alle Reparationer udf. samvittighedsfuldt og hurtigt Leverandør til de kat. Sostre</p>	<p>J. Bondesens Eftf. C. V. Hennebjerre Tømrermester og Entreprenør Kolding - Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>H. Nielsen & Søn Malermestre . Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>
<p>G. Rasmussen Bageri og Konditori Tandervej 44 Tlf. 259 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Bogladen med de mange Bøger ... Barkholts Boghandel</p>	<p>Tømrermestre Brødrene Andersen V. Kiørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<p>Gør Deres Indkøb af Frugt, Grønt og Blomster hos E. Hansen Teglgårdsvej 2 . Telefon 1705 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>Chr. Wilger Vestergade 2 . Tlf. 334 Glarmester Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>Henry Larsen Piledamsvej 3 . Kolding . Telefon 1990 Lager af Ligkister og alt vedrørende Begravelser ordnes</p>	<p>Sv. Paulsen Bageri og Konditori Kongebrogade 39 . Tlf. 2028 Leverandør f. Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>H. Madsens Eft. v/ A. Persson Tøndervej 22 . Tlf. 823 Blomster og Kranse, Foreningskranse og Kistepyntning . Allid friske Blomster i stort Udvalg</p>

Nakskov

Aug. Rasmussen Blikkenslager Taarsvej <i>Leverandør til Kirken og Børnehjemmet</i>	Kaj G. Nielsen Alt i Kolonial, Vin, Konserver Tilegade 30 . Tlf. 622 - 1152 Leverandør til de katolske Institutioner	Alle Sorter Brændsel til Kakkelovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 <i>Leverandør til den katolske Kirke</i>
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet Østergade 18 . Tlf. 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene	L. C. Clasen v. Ole Clasen . Murermester Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke
Nakskov Dampmølle Aktieselskab	Reserveret H. J.	Chr. Steffensen Herreekvipering Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør

Maribo

R. B. Maribo	Esther Rothe Nielsen Østergades Broderiforretning Telefon 106 Leverandør til den katolske Skole	Andelselskabet Maribo Svineslagteri's Udsalg Tlf. 113 . Tlf. 65 Leverandør til de katolske Institutioner
Nykøbing F.	Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	Stjernens Depot v/ Bornemann Nickelmannsgade 23 . Tlf. 640 Leverandør til Sct. Josephs Klinik
E. C. Schultz Byens Urtekræmmer	H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner	Carl Kragh Fredensgade 14 . Tlf. 658 Alt i Kolonial, Vin, Konserver m. m. Leverandør til de katolske Institutioner
I. A. Rohdan Uhr- og Brille-Specialist Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner	Chr. Berner Malermester Gædserved 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner	Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni Kul . Kokes , Cinders Nykøbing F. . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner
Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769	J. N. Jensen Murermester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke	Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed
Axel Pryds Fisk og Vildt Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 301 Leverandør til de katolske Institutioner	Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatesse Skolegade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialillet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F. . Tlf. 511
C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203		P. Hansen Kæp Snedkermester Softegade 9 . Tlf. 1099 y Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner

Katolsk Ugeblad

18 August 1946
94. Aargang
Nr. 33

Langelinie og
Ermelunden

Kirke og Nazi
40 Aar i Køge
Dark Symphony

Med Nordekspressen sydpaa

I syv lange Aar har man gaet i en lillebitte Kreds, spærret inde i et kønt og kært, men lille Land, der for en Udlænding blev endnu mindre som Følge af de saakaldte Sikkerhedsomraader, og saa sidder man pludselig i et blaat Tog, der har vendt sin Snude mod Syd og efter Køreplanen at dømme hverken lader sig standse af Trinbrætter eller smaa og store Stationsforstandere. Man sidder i en velpolstret 2. Klasses Kupé blandt ikke for mange medrejsende og har i halvandet Døgn ikke andet at gøre end at kigge ud af et Vindu, der med en god Films Fart skydes over stæde skiftende Landskaber. Væk med baade Bøger og Aviser for helt bevidst at nyde Dampens kraftige Pulsslag og Hjulenes rytmiske een-to-tre og Togets og Jernbanernes metalliske Vibreren og Klirren. Alt dette giver nemlig Udløsning for ens længe opsparede Udve. Det danske Landskab sover de uskyldiges Søvn under de lyse Nætters diskrete Belysning; de rejsende læner sig tilbage i Puderne for at prøve paa at gøre det samme, man vil nemlig være rigtig vaagen, naar Ekspressen snart demonstrativt larmende stamper ind over den tyske Grænse. Udover de ganske faa Englændere, der kontrollerer Pas, military permit og uden at ransage ens Kufferter nøjes med at spørge, om man har Breve hos sig, mær-

kes der her ikke straks noget til Krigen.

Syd for Padborg vugger Rug og Havre lige saa fornøjet, som det var Tilfældet nord for Grænsen; Roe- og Kartoffelmarker er sunde, og det meget sortbrogede Kvæg lader sig i sin Græsning ikke forstyrre af det buldrende Tog. Markerne er veldyrkede; hver eneste Strimmel langs med Jernbanen er udnyttet; her ser man allevegne hele Formationer høje Stokke med rød blomstren-

de Bønner, og de mange bugnende Frugttræer vidner om, at den gode Gud efter Sædvane har ødslet med Sol og Regn over saavel gode som onde. Krigen har ikke faaet synderlig Ram paa Naturen, heldigvis; der er dog paa-faldende mange Vandhuller langs med Jernbanen; og det maa være Kratere efter Granater. Smadrede Blokhuse, krøllede Jernbaneskiner, der rager op af Græsset, en sønderskudt Tank midt i en Kornmark, endeløse Rækker af rustne Lokomotiver, udbrændte Jernbanevog-

Paa Festen for Vor Frue af Carmel holder Londons Italienerne hvert Aar en stor Procession. Vi præsenterer den lille femaarige Giovanni Besaomi, der i Aar var med i Festlighederne med Liv og Sjæl.

Munkemel

Vingaarden i Odense

Vingaarden i København
Skt. Annæ Plads 11

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

J. J. Jacobsens Eff.

Odense - København
Grundl. 1841

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Hjalmar Andersen
Blomsterforretning
Kapelvej 75
Nora 5211
Lev. t. de kat. Institutioner

Th. Bremholm Rasmussen

Malermester
Brødøj 11 . Telefon Gentofte 1855
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Anton Siegler

Malermester
Kingsgade 17 Vester 4753

Aage Høyberg

Blikkenslager . aut. Gas- Vand
og Sanitetsmester
Kingsgade 9 . Telefon Eva 2527

Hans Glatrup Murermester

Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Hans Molbech Højdevej 10 . Am. 691

W. C. og Badeanlæg
Nyl og Reparationer
Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

Henry Henriksen

Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester
Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955
Udf. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)

Autoriseret Elektrónatallater
Genforeningsplads 4
Taga 5372 . Taga 5268x
Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringe, Tlf. og Signanlæg, Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

C. P. Hansen Tomrermester

Drosselvej 67 . Telefon Godthaab 4128
udfører Arbejdet for de kat. Institutioner

ne i de mest ynkelige Stillinger, paa Knæ og paa Siden, er lige saa mange Tegn paa, at vi nærmer os en større Stationsby eller et Industricentrum. Høje og lave Huse med tilmurede Vinduer eller Brædder i Stedet for Glasrunder. Masser af Tag med uensarlade Tagsten, og saa et græsbe-groel Rangerterræn med de underligste Spøgelsestog og flankeret af halshuggede Stationsbygninger og sværtede Luftkasteller med store Virksomheders Etiketter paa Gavlen. Himmelraabende Vidner om den totale Krig.

I Hamburg under Ekspresen sig et Hvil; de rejsende faar ikke Lov til at komme længere end til Perronnen, men de foretrækker da ogsaa at se ud af Kupé-vinduerne, for under de høje for al Tildækning herøvede Jernbanehaller staar den øsende Regn, der vasker Perronerne og skyl-ler ned over de tavs og resigneret ventende Skarer, der staar og kigger ud efter deres Lokaltog. Med et besindigt Tempo bevæger vor blaa Ekspres sig fra den ene Station til den anden; den skal gaa varsomt frem i denne sønderbombede By; eller er det, at Filmen her skal drejes langsommere for at vi bedre maa kunne se. Dette er sandelig den mest realistiske Film, man længe har set. Foruden enkelte høje Bygninger, der som ved et Mirakel staar uskadt, foruden en enkelt Allé, der staar grøn mellem to Rækker af Villaer, er alt hvad man ser i denne fordom saa smukke Havneby et hulter til bulter af nedstyrtede Huse, forvredne Jernbjælker, Brokker, Beton, Murstensblokke og Kalkpuds. Hvor man ser levende Væsener i saadanne Spøgelsesbyer, bevæger de sig ad ujævne Landeveje, der snor sig mellem Fyld i en Ørken af Mursten- og Betonbakker. Himlen maa vide, hvad man vil faa ud af den Slags Ruinbyer; ja, mon den egentlig ved det, for selvste Vorherre har end aldrig været ude for saadan et Rod; thi dette er værre end Bihlens *tohu wabohu* paa Skabslens Morgen, og det har uden Tvivl været lettere at skabe det hele af intet end at faa noget

ordentlig ud af dette massive Kaos. Man forstaar slet ikke, hvordan Folk kan leve under disse Ruiner; desto bedre forstaar man, at de presser sig sammen paa de lemlæstede Bane-gaarde for at faa Plads i et Tog med »Stehewagen« eller Godsvogne. Alle Mennesker, man ser, er slanke og blege; de har ikke haft det godt under Krigen, og nu ser de ingen Vej ud af Efterkrigens Elendighed. Man har mest ondt af de unge, der skal løfte Arven efter en Führer, der i sin afsindige *hybris* vilde storme Himlen, og naaede at nedkaste Alverdens Forbandelse over sine Tilbedere.

Det ser ud til, at Tyskerne ikke maa komme paa samme Perron, hvor Nord-Ekspresen standser; de holdes tilbage ved Tunnellens Trappeopgang; en pæn ti Aars Dreng kommer hen til Toget; mon han kender nogen af de mest fransktalende Rejsende? Saa ser jeg ham træde tilbage, idet han med et lykkeligt Smil sætter Tænderne i et stort Stykke Kage.

Væk fra Byerne og ud paa Landet, det er ogsaa Togets Løsen. Atter kører vi forbi talløse Fabrikker, Huse uden Skorstene og Skorstene uden Tage, blendrede Mure og Rækker af udrangerede Lokomotiver og Vognskelletter. Det regner stadig over Engene og Marker og de græssende Køer; det regner over Ruinbyerne Hannover og Hamburg. Først henimod Aften kommer Solen atter frem og tænder Lys over de smukke skovklædte Højde-drag ved Hagen. Her kører vi udenom en Dal med en mægtig Viadukt, der er knækket midt over. Man skimter endnu Landskabets stolte Linier ved Bar-men-Wuppertal. Ved Midnat passerer vi Rhinen og kører saa ad en lang Omvej over Solingen for at naa til Kølns Hovedbane-gaard. De fleste stiger ud paa Perronen for at se Silhuetten af den skaanede Domkirke, saa lægger man sig til at sove, indtil man bliver vækket af det belgiske Militær, der skal kontrollere Papirerne; Klokken er 3 om Morgenen, vi er paa Vej mellem

Ardennerens fantastiske Klippe-vægge. Snart er jeg ved Rejsens foreløbige Maal.

Steph. Wevers.

Kirke og Nazi

I sin Bog »Ud af Mørket« (København 1945) fremkommer Forfatteren Jan Valtin med følgende bemærkelsesværdige Udtalelse om de katolske Præster i Tyskland under Nazi-Regimet (II, S. 256):

»Den katolske Kirke i Tyskland var kommet ud for haarde Tider (September 1936). Modgangen gjorde meget til, at den genvandt sin gamle, halvt forglemte Kampeand. Plötzensee-Fængslet (Berlin) var velbefolket med Præster og Munke fra Sydtykland og Rhinlandet. De var blevet dømt for alle Slags seksuelle Perversiteter, men baade Fanger og Fangevogtere vidste, at Anklagerne for utugtig Opførsel blot var et Paaskud, som Dr. Joseph Goebbels og Gestapo havde opfundet for at tilsløre den faktiske politiske og religiøse Forfølgelse af katolske Organisationer og deres kæmpende Aander. Som »Katolik« (Forf. udgav sig for Katolik for at faa Forbindelse med Omverdenen) fik jeg hyppigt Besøg af Præster, der tog sig af Fangerens aandelige Behov. Jeg var forbavset over at opdage, hvor nær disse Guds Soldaters Tanker og Hjerter stod de tyske Folke-massers Tanker og Hjerter. Ikke een af disse Præster gav mig Indtryk af, at jeg havde at gøre med en Opportunist eller en Hykler. Jeg fandt i dem dristige, varmhjertede og forstaaende Korsfarere for Menneskerettighederne. Forsigtighed og Gestapos Aarvaagenhed forbyder mig at fortælle mere detaillert om min Forbindelse med disse mandige Repræsentanter for religiøs Internationalisme, for de holder stadig ud paa deres vanskelige Post i Tyskland. Lad det være nok at sige, at under mit Ophold i Plötzensee-Fængslet lykkedes

det mig ved deres Hjælp at udveksle korte Breve med Firelei (Forf.s Hustru), der vedblev at

kæmpe sin egen Kamp i det fjerne Kvindefængsel i Lübeck»

L. B. F.

nu dog være i Fred et Øjeblik!«

Don Blasius tav, som han plejede i saadanne Tilfælde; han vidste jo saa godt, at han aldrig fik det sidste Ord.

»Mariquita!« kaldte han lidt efter i en spag Tone.

»Saa, er der nu mere?«

»Pepito kan saa godt lide Bedekølle med Kartoffler, og i Morgen skal han jo faste længe, derfor vilde det være rart, om han fik noget solidt i Aften, og det er en Ret, du laver saa udmærket ...«

»Nej, ved du hvad, Blasius, overlad du Køkkenet og Maden til mig! Du skal nok blive tilfreds.«

»Det er godt, min Ven, det er udmærket!« og Don Blasius forsvandt, men dukkede to Minutter efter igen op ude i Køkkenet.

»Ved du, hvad jeg har tænkt paa? Pepito er naturligvis meget træt; kan du ikke tage min Madras og lægge den i hans Seng?

Pepitos første hellige Messe

Efter den spanske Forfatter P. Coloma, S. J.

Fortsat fra sidste Uge

Pepito kunde ventes hvert Øjeblik, og de to gamle gav deres Glæde Luft hver paa sin Manér. Don Blasius baade lo og græd, som han altid gjorde, naar han var betagen; han kunde ikke holde sig i Ro et Øjeblik, men vandrede frem og tilbage mellem sit Studereværelse, hvor han kikkede lidt paa den Prædiken, han skulde holde ved Pepitos første Messe, og Køkkenet, hvor han forstyrrede Mariquita med alle mulige Spørgsmaal. Hun havde uhyre travlt med Forberedelser til den næste Dag og smaaskændte og gnavede endnu mere, end hun plejede; hendes Skænderi stod altid i nøje Forhold til hendes Travlhed og hendes Tilfredshed; under den skjulte hun sine Følelser.

»Mariquita!« kaldte Don Blasius for tiende Gang inde fra Stuen.

»Hvad vil du nu?« svarede en barsk Stemme fra Køkkenet.

»Det er godt nok, at du lægger alting til Rette til i Morgen; men har du nu ogsaa tænkt paa noget Aftensmad til i Dag?«

»Vist saa!« lød det arrigt, »men jeg er sikker paa, at du kommer til at dø paa samme Maade som Borgmesteren i Almagro.«

»Saa? Hvordan døde han da?«

»Jo, det var ham, der blandede sig i alt muligt, som ikke kom ham ved, akkurat som du gør, — og saa døde han af Ærgrelse, fordi hans Nabo lod sin Suppe brænde paa.«

Don Blasius lo højt.

»Kan du saa holde op med at forstyrre mig i mit Arbejde?« lød det fra Køkkenet.

»Ja ja, jeg er stum som en Fisk, lad bare være med at bli-

ve vred. Jeg mente kun, at den stakkels Dreng naturligvis er meget sulten, naar han kommer.«

»Han kan vel nok finde noget at putte i Munden.«

»Bevar mig vel, hvor du er ubehagelig i Dag, Mariquita! Du bliver gnaven over den mindste Smule ...«

»Ja, og du er en utaaelig Køkkenskriver!« svarede hun, halv vred og halv leende. »Lad mig

Jeg sover akkurat lige saa godt uden den.«

»Du ender med at faa ondt i Halsen, saadan som du snakker, Blasius! Jeg har en Mængde at gøre endnu, og jeg kan ikke komme til, saa længe du staar der og plager mig.« Hun vogtede sig nok for at sige, at hun allerede havde anbragt sin egen Madras i Pepitos Seng. Denne Gang forsvandt Don Blasius for hele fem Minutter, men saa var han der ogsaa igen.

»Mariquita, hør bare et eneste Øjeblik,« sagde han i en næsten bønfaldende Tone, »jeg har faaet en Indskydelse fra Himlen!«

Da Mariquita saa, hvor bevæget han var, gik hun straks hen til ham.

»Hvis nu Pepito i Morgen i sin første Messe bad Gud om det, som vi har bønfaldet ham om i atten Aar, vilde han sikkert blive bønhørt. *Ganske sikkert*, for Gud vil ikke nægte sin Præst noget paa den store Dag, det er umuligt, det har Pater Guardin i mit Kloster ogsaa ...«

»Ja, men hvem skal knuse den stakkels Drengs Hjerter? Hvem af os tør fortælle ham, at ...«

»Det behøves ikke; jeg vil blot sige til ham, at han ganske særligt skal anbefale mit inderligste Ønske til Gud; det er kun dig og mig, som ved, hvad det drejer sig om.«

»Ja, men hvis han nu faar Mistanke, hvad vil du saa sige?«

»Gud og Franciskus skal nok hjælpe mig.«

Mariquita vilde til at komme med en ny Indvending, men i det samme hørte de Hestetrampen og skyndte sig begge to ud. Og nu kom Pepito, deres elskede Barn!

Den unge Præst sprang ud af Dagvognen, løb hen til de to gamle og omfavnede dem; det var rørende at se det hvide og det graa Hoved lænet mod den unge Mands Bryst, og de græd alle tre Glædens Taarer. Saa kastede Don Blasius sig paa Knæ foran sin Nevø, Mariquita fulgte hans Eksempel, og da de bad om Pepitos Velsignelse, lagde han de lige salvede Hænder paa deres Hoved og nedbad Guds Naade over dem. Derpaa tog han et om-

hyggeligt sammenfoldet Stykke Linned, delte det i to Stykker og sagde: »Det er det Linklæde, som blev bundet om mine Hænder under Præstevielsen. Den ene Halvdel skal du have, kære Onkel, du, som er Skyld i, at jeg har opnaaet denne Lykke; den anden Halvdel er til Tante, som har ledet mig og vaaget over mig med Kærlighed i min Barndom.«

»Gud velsigne dig, mit kære Barn,« savrede Don Blasius rørt. »Saalænge jeg lever, vil jeg bevare det som et kostbart Relikvie, og naar jeg dør, ønsker jeg, at mine Hænder maa blive hyllet deri.«

Donna Mariquita kyskede ærbødigt sin Halvdel af Linklædet; men hun var alt for bevæget til at kunne tale.

*

To Timer senere forlod Don Blasius sin Nevøs Kammer og gik hen til sit eget, hvor Mariquita ventede ham.

»Hvad sagde han?« spurgte hun ængstelig.

»At han med Glæde vilde opfylde mit Ønske.«

»Fattede han ingen Mistanke?«

»Absolut ikke. Han er overbevist om, at begge hans Forældre er døde. — Aah, hvor var det dog en Glæde at høre ham tale! — Han sagde, at det var hans Hensigt at opofre denne sin første Messe for sine Forældres Sjæle. Den kære, stakkels Anna, ja, hun er nok i Himlen! Men den forhærdede Synder, som var hendes Mand ... hvis han modstaar den Naade, hans Søn bønfalder om for ham, saa bliver han fordømt!«

*

Vor Frue af Carmels Dag oprandt stille, smuk og klar.

I Z.s Havn laa et havareret Skib; det havde været paa Vej til Lissabon, men var blevet slaaet ud af sin Kurs under Uvejret Dagen før.

Hele Mandskabet var nu gaaet i Land for at begive sig til Kirken og takke »Havets Stjerne« for deres Frelse. Sammen med Matroserne gik en Mand, som ikke saa ud til at høre til iblandt dem. Det var en ældre Mand,

som havde et rødt, blodpletlet Tørklæde bundet om Hovedet og var laset klædt; han gik underlig haltende, som om han var vant til at trække noget tungt efter sig med den ene Fod, og han saa syg, elendig og udmattet ud.

Søfolkene traadte ind i Vor Frue af Carmels Kirke, just da Don Blasius havde forladt Prædikestolen efter at have holdt en lille, stærkt bevæget Prædiken. Donna Mariquita knælede oppe i Kirken, meget fin i den sorte Silkekjole og Kniplingsmantillen, som hun kun bar ved højtidelige Lejligheder.

Credo var forbi, og den unge Præst gik til Alteret. Verden eksisterede ikke længere for ham, han tænkte kun paa den højtidelige Stund, da Jesus, Verdens Frelser, for første Gang skulde stige ned paa Alteret under hans Hænder. Han bad for Kirken, hvis Tjener han nu var, han bad for Paven, Kirkens Overhoved, — og ubevægelig, med foldede Hænder bønfaldt han Gud om den Naade, hans kære, gamle Onkel havde bedt ham trygle om. Og Don Blasius og hans Søster holdt næsten Vejret under den Bøn, som de ventede et saa vidunderligt Resultat af.

Den unge Præst fortsatte den hellige Handling; og da han kom til Konsekrationen, brast baade Mariquita og Don Blasius i Graad.

I det samme blev der Uro i Kirkens Baggrund, hvor de fremmede Søfolk knælede. Manden med det lasede Tøj og med det blodige Tørklæde om Hovedet var faldet bevidstløs om, og fire kraftige Matroser bar ham ud — og hen til Hospitalet. Men Menigheden lagde ikke videre Mærke hertil.

(Sluttes næste Uge)

Valfart til Æbelholt

Søndag 1. September

Se nærmere andet Steds
i Bladet

Det ny Jerusalems Beboere

Det er meget lærerigt og praktisk at fordybe sig i Spørgsmaalet om, hvem der ifølge Skriften bliver Borger i det nye Jerusalem, og hvem der er udelukket derfra. Svaret berører hver især af os ganske personligt. De to sidste Kapitler i Johannes Aabenbaring udtaler sig flere Gange om dette Punkt.

»Intet *urent* skal nogen Sinde komme ind i Staden, ej heller nogen, som *øver Vederstyggelighed og Løgn*.« (21, 27.) Hvem er altsaa udelukket? For det første alt »*urent*«. Urent betyder efter Skriftens Sprogbrug Mennesker, som ikke vil overholde de Forskrifter, som vor Religion giver for at vise os Vejen til Frelse og Fred. Hedninger, som ikke lever i Overensstemmelse med Mose-loven, kalder Apg. 10, 28 »*urene*«. — At »*øve Vederstyggelighed*« er et Udtryk, som de hellige Bøger anvender, naar der er Tale om de tit modbydelige Skikke ved Afgudsdyrkelsen. I 5. Mosebog læser vi saaledes: »Der maa ingen findes hos dig (Israel), som lader sin Søn eller Datter gaa igennem Ilden, ingen, som driver Spaadomskunst, tager Varsler, er Sandsiger eller *øver Troldom*; ingen, som foretager Besværgelser eller gør Spørgsmaal til Genfærd og Sandsiger-aander og henvender sig til de døde. Thi enhver, der *øver sligt*, er Herren vederstyggelig.« — At »*øve Løgn*« maa efter alt at dømme forstaas om Gerninger, som den sande Tro forkaster og forbyder. I det Nye Testamente betyder Ordet »*Løgn*« næsten altid noget, der er i Strid med den kristne Religions Sandheder eller med den sunde Lære, der fører til Frelse. Johannes tænker altsaa paa Afgudsdyrkelse og Frafald fra Troen, paa Vranglære og Sektvæsen.

»Udenfor det nye Jerusalem er (endvidere) *Hundene* og Giftblanderne og de utugtige og Morderne og Afgudsdyrkerne og enhver, som elsker og *øver*

Løgn.« (22, 15). I dette Skriftsted trænger vistnok kun »*Hundene*« til en lille Kommentar. Naar Ordet bruges i overført Forstand som her, betegner det sædvanlig uforkammede Mennesker og Modstandere, der i Lighed med Hunden knurrer og *gør ad Sandheden*. Saaledes kan Ordet her betyde haardnakkede Hedninger, der bærer sig ad overfor den kristne Sandhed som arrige Hunde, eller det betegner døbte Kristne, som er faldet fra igen, og »som Ordsproget træffende siger, ligner Hunde, der vender sig om til deres eget Spy«. (II. Pet. 2, 22.) Dog er det ogsaa muligt, at man skal tænke paa den Advarsel i 5. Mosebog 23, 17—18, hvor der staar: »Ingen af Israels Døtre maa være Skøge, og ingen af Israels Sønner maa være Mandsskøge«, fordi det, de tjener med deres syndige Færd, af Skriften kaldes »*Hundeløn*«.

Endelig udelukkes fra det nye Jerusalem endnu en Gruppe Mennesker, nemlig alle de, som *vover at forfalske Skriften*, enten ved at tilføje eller udelade noget eller forandre den hellige Tekst. Johannes siger nemlig: »For enhver, som hører de profetiske Ord i denne Bog (Joh. Aabenbaring), vidner jeg: Hvis nogen lægger noget til dette, skal Gud lægge paa ham de Plager, som der er skrevet om i denne Bog. Og hvis nogen tager noget bort fra denne profetiske Bogs Ord, skal Gud fratage ham hans Del i Livets Træ og den hellige Stad, som der er skrevet om i denne Bog.« (22, 18—19.) De ældre Skriftfortolkere tænker her paa de vantro eller de Vranglærere, der var interesserede i, at Guds Ord skulde svare til deres egne Paafund og derfor lavede om paa den hellige Skrift.

Vil man paa Basis af disse og andre Skriftsteder ganske kort præcisere, hvem der ikke bliver Borger i Guds evige Rige, saa er man nødt til at sige: Alle de,

som i Livets sidste Øjeblik ikke er i Besiddelse af det guddommelige Liv eller den helliggørende Naade, der ene kan gøre ren og hellig og giver Adgang til Himlens Paradis.

Dog Johannes nøjes ikke med at give negative Bestemmelser. Han udtaler ogsaa positivt, hvem der findes i Guds Stad. »Den, som sejrer, skal arve dette,« siger Gud (21, 7). Allerede i Begyndelsen af sin Bog havde Johannes gjort opmærksom paa, at Himlen bebos af *Sejrherrer*. »Den, som sejrer, ham vil jeg give at spise af Livets Træ, som er i Guds Paradis,« lover Kristus Menigheden i Efesus. 2, 7. 2, II. 17. 26. 3, 5. 12. o. s. v. En Sejr forudsætter Kamp, og denne Kamp gælder det onde baade i os og omkring os.

Kampen mod det onde er een Betingelse, men ikke den eneste. Der nævnes flere endnu. »Kunde, som *staar skrevet i Livets Bog*, som er Lammets Bog, kommer ind i den hellige Stad.« (21, 27.) »De, som tvætter deres Klæder i Lammets Blod.« (22, 14.) (7, 14.) og som »holder fast ved de profetiske Ord i denne Bog.« (22, 7.)

I Livets Bog staar Navnene paa de rene og værdige, der ved Kamp mod Synden og ved Troskab og Fremgang i det gode til Livets sidste Øjeblik bevarer den Sjælens Renhed, som Kristi blodige Offer paa Korset har forskaffet dem. Rettesnor for denne Kamp og dette Arbejde skal være Johannes Aabenbaring, der samtidig er en uudtømmelig Kilde til Trøst og den faste Grund for vort kristne Haab.

Der er endnu en Udtalelse om Borgerne i det nye Jerusalem, som lyder saaledes: »Folkeslagene skal vandre i Stadens Lys og Jordens Konger bringe deres Herligheder til den, og dens Porte skal ikke lukkes Dagen lang. Nat skal der jo ikke være — og man skal bringe Folkeslagenes Pragt og Kostbarheder til den.« (21, 46—26.)

Dette vil altsaa sige, at den Mangfoldighed af Nationer, som fandtes paa Jorden, er blevet til et eneste Folk af salige, der er omstraalet af Guds Herlighed.

Hvem der har været Konge her paa Jorden, — maaske ikke i Kraft af Fødsel og Magt, men i aandelig Forstand ved sine Dyrer og navnlig ved sin Gudskærlighed, — bringer det bedste, som han ved Kristi Blods Hjælp har kunnet erhverve sig og opnaa, nemlig al Ære og Berømmelse og alle Fortjenester, for at lægge dem i den umaadelige store Skat, som det nye Jerusalem gemmer paa; til Pryd og Fryd for alle Guds Engle og salige og til Ære for den helligste Trefoldighed.

Til Slut faar vi ogsaa nogle Oplysninger eller i det mindste nogle Antydninger om, *hvori den Lyksalighed bestaar*, som Himlens Beboere nyder i al Evighed. Det er først og fremmest *Befrielse* fra alt ondt, fra alt, hvad der har pint og kan pine os, idet Gud tørrer hver Taare af vore Øjne. Døden eksiste-

rer ikke mere, ej heller hverken Sorg eller Skrig eller Pine. Thi det, som var før, er nu forsvundet. (21, 4.) Et væsentligt Element i denne Lyksalighed er, at de salige har fri Adgang til Livets Træ, og at de gennem Portene frit kan gaa ind i Staden. (22, 14.) og drikke af Livets Vand uden Vederlag. (22, 17.) Men det afgørende i Himlen er Guds Beskuelse: »De skal se hans Ansigt, og hans Navn skal staa paa deres Pander. Og der skal ingen Nat være mere, og de trænger ikke til Lys fra Lampe eller Lys fra Sol, thi Gud Herren skal lyse over dem, og de skal være Konger i Evighedernes Evigheder.« (22, 5—4.)

Her dukker nu en Række Problemer op, som vi gerne vilde have løst. Man kan imidlertid nok formulere, men næppe bevare dem efter Ønske. Dog lad os vente med dem til næste Gang.

F. K.

ranti yder, naar danske Børn skal opdrages i *den Aand*.

Selv om vel de færreste ser ned paa Katolikker, kun fordi de er Katolikker, bliver i alt Fald Katolicismens Dogmetro og ogsaa den ortodokse Lutheranismes Teologi anset for et længst overstaaet Stadium. Den aandelige Atmosfære, der herved er skabt, har været usund for os — det er desværre hævet over enhver Tvivl.

Men nu er der kommet nogle friske Pust udefra, og de, der ikke har mærket dem (kun faa havde det Privilegium), skal høre derom.

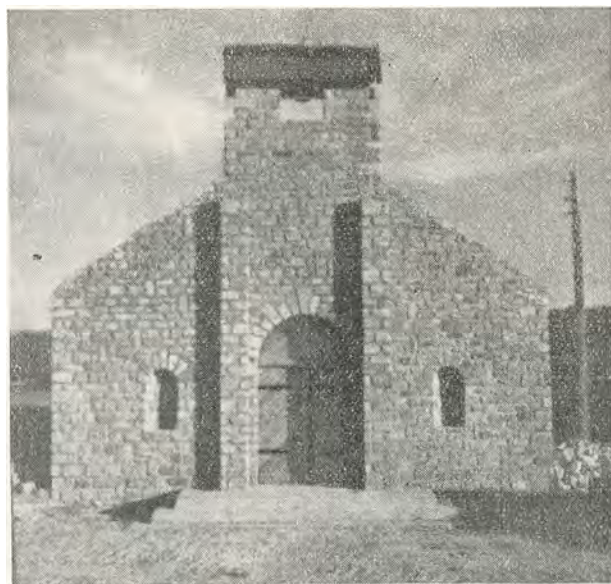
I Sommerens Løb har mange allierede Marinere gæstet København; blandt dem var der mange Katolikker. Ligesom saarede, franske Krigsfangers første Bøn til Dansk Røde Kors sidste Aar gik ud paa at skaffe en Præst, saa de kunde skrifte og modtage Paaskekommunionen, saaledes ønskede disse mange Søfolk, baade Officerer og Mandskab, Kontakt med Kirken i København. Det var ikke blot »sortsmuskede Italienerne« (som Danske foragteligt tillader at udtrykke sig), men Folk fra »moderne« Lande som U. S. A. og Storbritanien. Det var Messer, Sakramenter, Medaljer, Novener og Valfarter, der blev talt om med lige stor Begejstring. Det var høviske un-

Friske Pust udefra:

Langelinie og Ermelunden

Saa mange har givet Udtryk for Glæde over, at vi nu atter kan faa Forbindelse med Udlandet. Vort Aandsliv kan slet ikke klare sig foruden. Vi er i Virkeligheden meget fattigere, end vi selv tror. For Katolikkerne i Danmark er Kontakten ud ad til mere nødvendig og mere opmuntrende end nogen Sinde. Enten er vi drevet over i Defensiven eller ogsaa er vi ubevidst slaaet ind paa de Tankebaner, der fører til Fornægtelse af vor Kristentros objektive Gyldighed. Man kunde — menneskeligt set — heller ikke vente andet, baade fordi vi er en lille Minoritet og fordi omtrent alle omkring os ustandselig nedskriver Værdien af de kristne Dogmer. At Danmarks Lærerforening fornylig har erklæret, at Folkeskolen bygger paa kristen Grund, maa ikke berolige os. Selvfølgelig mener Lærerne ærligt, hvad de siger, men Opfattelsen af,

hvad Kristendom er, er saa forskellig og for os at se saa vag og »udogmatisk«, saa den ingen Ga-

Kapellet ved Kadetskolen i Brest

ge Mand, der fremskaffede en Anbefaling fra Sognepræsten derhjemme, naar der var Tale om Bryllup med en dansk Pige; og glimtvis fik man Øje paa det pulserende, fremadstræbende, katolske Liv i de respektive Lande. De, der blev her længe nok, blev mere og mere forbavsede og forfærdede over, hvor daarligt det religiøse Liv trivedes i Danmark; og de regnede det bestemt ikke for et Fremskridt.

Saa kom den franske Kadetskole. Den havde sin Præst med, der foruden at holde Messe ombord samlede mange interesserede til regelmæssigt Foredrag. Han fortalte, at Skolens Ledelse — som Staten i det hele taget — hjalp Præsten det mest mulige. Kadetskolen i Brest var jævnet med Jorden, og man holdt til i Træbarakker; den eneste Bygning, man sørgede for at rejse i Sten, var Skolens Kapel. Et Billede viser, at det er bygget i gammel, bretonsk Stil. 14. Juli — Frankrigs Nationaldag — faldt paa en Søndag i Aar, og hele Kadetskolen stillede til Messe med Staben i Spidsen. Det var ingen »officiel« Messe, og Kadetterne kom ogsaa gaaende i smaa Grupper, men Staben var indforstået med, at en Æresvagt med Huerne paa og iført »Lædertøjet«

Der skrives
Autografer i
Ermelundslejren

stod opstillet foran Alteret i Sct. Ansgars Kirke. Trompeteren blæste Honnørsignal ved Forvandlingen, som det fra gammel Tid er Skik i Frankrigs Hær og Flaade — og ligeledes Signalet »Aux morts« i det Øjeblik, hvor Præsten under Messen beder for de afdøde. Noget nyt var det, at Kadetterne havde dannet et Kor, der sang for, men ellers deltog hele Skolen i Højmessesangen. Det havde været umuligt for 25

Aar siden, for da kunde de ikke synge Koral!

De faa franske Embedsmænd og Officerer, der var forhindret i at være tilstede, undskyldte sig bag efter; for 40 Aar siden vilde samtlige Undskyldninger ikke have kunnet redde disse Mennesker fra *omgaaende Afsked* ... hvis de havde været til Messe og tilmed aktivt deltaget deri ved en saadan Lejlighed! Troslivet er blevet stærkere og meget dybere!

Ved Jamboréen i 1924 paa Ermelundssletten deltog ganske faa franske, katolske Spejdere, de saakaldte »scouts de France«. Nu var Flertallet af det ca. 90 Mand store franske og marokkanske Kontingent »scouts de France«. Jeg spørger Chefen, Divisionschef Le Breton, om Stillingen i Frankrig. Der er nu, fortæller han, 120,000 scouts de France og 80,000 katolske Pige-spejdere (les guides). De »neutrale« (»les éclaireurs«) tæller 100,000 Spejdere og 70,000 Pige-spejdere og i de protestantiske Tropper (»les unionistes«) findes vist ca. 50,000. Flertallet af de »neutrale« er naturligvis Katolikker, og jeg har kendt adskillige ivrige Katolikker blandt dem (flere blev senere Præster), men de 50,000 Protestanter forbavser En! Hvor kommer det høje Tal fra? Jo, fordi der fin-

To gejstlige
Spejdere: Pastor
Geertz-Hansen
og Pastor Knud
Ballin

Det ganske enkle
Massetelt

Man hørte aldrig et Kraftudtryk eller Antydning af en Sjofelhed. Gik danske Spejdere forbi paa en Sti, var Ordforraadet og Emnerne desværre ofte slemme. Saa vidt det koncentrerede Program tillod det, deltog de i Messen sammen med H. K. D., og det var tydeligt, at de var vant til »reciteret Messe«. De spiste altid patruljevis, og indenfor Patruljen ventede man altid, til der var serveret, og alle var samlet. Saa gav Patruljeføreren et Tegn, de korsede sig og sang en kort, enkel Bordbøn; det samme gentog sig efter Maaltidet. De var rørende hjælpsomme mod hinanden, og blev der budt paa Lækkerier, hørte man ofte: »Jeg har faaet min Del, tag du bare Resten.« En Ordre blev aldrig diskuteret, og Disciplinen var mønsterværdig. Nogen Upræcision skyldtes vist et folkeligt Karaktertræk.

Vejret var som bekendt daarligt, men de klagede sig aldrig. De deltog ogsaa i den store Terrænleg med 3500 Spejdere paa hver Side. De 45 fra Moderlandet tildeltes Indianerstammen Blackfoot og for at faa saa meget ud af det som muligt, tildeltes smaa Grupper større danske Enheder. De var storartet i Terrænet. Jeg tog selv Kommando over 15 til

des mange Katolikker iblandt dem! Hvor er det muligt? Fordi de nok er Katolikker, men ikke vil ind under de strenge, religiøse Krav, som les scouts stiller — og han fortsætter ordret: »de Katolikker, som vi i Frankrig ikke mere vil vide af — de, der kommer efter Gloria og gaar før det sidste Evangelium!« (Det giver et lille Gib i en dansk Sognepræst ved denne Udtalelse, og han haaber, at det gibber i andre). Om de mange Rovere (Spejdere over 17 Aar) fortæller han, at det religiøse Liv er meget intenst. De deltager aarligt i en Retræte eller deltager i det liturgiske Liv i et eller andet stort Kloster paa en af Kirkeaaets store Fester; eller de drager paa Valfarter, hvor Maalet kræver flere Dages anstrengende March.

Det religiøse Liv ledes naturligvis af Spejderkapellanerne, og de er saa talrige, at der aarligt maa afholdes flere Retræter for dem i forskellige Hold. Man er forlængst kommet sig af Forbavelsen over at se en Præst deltage i Lejrlivet; tværtimod lægger Hierarkiet og Lægmandsapololatet den største Vægt herpaa. »Les scouts de France« er ifærd med at danne en hel ny Ungdom i Frankrig, og de vil ikke gaa ind i en Fællesorganisation med de to andre Spejderkorps, for de vil

ikke ofre noget af deres katolske Aand, som de anser for det vigtigste. Ellers er der naturligvis et praktisk Samarbejde mellem de tre Korps. Og hvordan virker det nu? Det fik man et godt Indblik i, naar man var »Fætter« for dem i Ermelunden og havde sit Telt staaende midt imellem deres efterhaanden havarede Teltmateriel.

Aanden var enestaaende god!

Madlavning med
Omhu, Kunst og
Følelse

en selvstændig Opgave, og i ca. 3½ Time gik det i Hurtigmarch rundt om Farum Sø og gennem hælgmørk Skov. I Timevis silede Regnen ned, men de var agtpaa-givende og rettede sig efter det mindste Vink. Vi naaede da ogsaa — ved Hjælp af Kompas, fordi Kortet blev uanvendeligt i Mørket, og fordi Skovene nu er saa raseret efter Krigen — frem til et fjendtligt »Fort«, og da vi blev fanget i en veritabel Lyskasters Kegle og opdagede, at vi stod overfor en stor Overmagt, solgte vi vort Liv saa dyrt som muligt. Og hvor kunde de slaas! Da vi senere fik et nyt Armbind og dermed fornyet Liv, skyldes det især deres Indsats, at et overmægtigt »Regiment« Soldaters Forsøg paa at tage vor »Landsby« blev afvist. Drengene havde 10—15 Liv paa Samvittigheden.

For nogle Aar siden sang

Frankmændene i Reglen meget lidt. Disse Drenge kunde mange gode Sange baade til Lejrbaal og til March — og de kunde dem udenad. Ofte sang de tilmed flerstemigt.

Nu er Ermelunden tom. Sider man ved et stille Skovbryn, synes man pludseligt, at det summer i ens Øren af utallige Drenges Sang, Latter og højre-stede Snak; fra Tid til anden synes man, at Luften endnu dirrer af utallige Trommer og Hornfanfarer. Ind imellem utallige Telte duver Flag og blafrer Standere og over Hovedet dannes ligesom Piniekroner af Røgen fra de Hundreder af Køkkenbaal; saa lyder som et Smeld den franske Førers Tilraab, naar der skal rettes op: »les scouts toujours« (Spejdere altid)!, og Svaret lyder som fra een Mund: »Prêt« (rede)! *K. G.-H.*

Engelsk Hilsen til Spanien

Af Ærkebiskoppen af Cardiffs Tale ved Afslutningshøjtideligheden paa Pax Romanas 19. Internationale Kongres, afholdt i Escorial:

»Det har været mig en stor Fornøjelse at tilbringe disse Dage i Spanien og følge Pax Romana's Arbejder. Før vi skilles, vil jeg gerne takke alle Spaniere, som jeg har mødt paa min Vej. Dernæst vil jeg gerne lade Eder vide, at det engelske Hierarki og de engelske Katolikker med Interesse følger Problemerne i Spanien; ikke alene forstaar vi Eder og sympatiserer med Eder, men beder for Eder, at Gud maa bevare Spanien fra Fjendens Sammensværgelser. Jeg kan forsikre Eder, at der er Solidaritet om den katolske Tro og Kærlighed mellem engelske og spanske Katolikker til Trods for falsk Propaganda og de Bagvaskelser, der hyppigt fremkommer i den engelske Presse. Sandheden er ved at bane sig Vej i England, og selv blandt Protestanterne ved man, at Spanierne i deres Krig har reddet Europa, ligesom det er sket en Gang tidligere ved Lepanto. Sejren har været meget dyr. Tusinder af Martyrer maatte bøde med Livet for at garantere Spaniens sejrige Fremtid. Spanien har opfyldt sin Mission som Medlem af Kristi Legeme. Man maa derfor ikke forbavses over, at mange ikke forstaar Spanien og andre hader det. Ved Henvisning til Kristi Ord siger Skt. Augustinus: »Den, der ikke vil lide under Verdens Had, vil ikke tilhøre Kristi Legeme.« Jeg er overbevist om Spaniens glørværdige Fremtid, og i hele Verdens Katolikkers Navn takker vi, fordi Spanien har frelst Europa under meget vanskelige Forhold, og vi ved, at Gud vil belønne Spanien derfor. Vi maa ogsaa takke Gud for de tilfredsstillende Betingelser, den spanske Ungdom vokser op under, vi ved, at Gud vil lede og støtte den, og den vil blive Fremtidens Haab. Pax Romana's Kongres har haft en virkelig Succes.

(Sluttes Side 525)

40 AAR I KØGE

»Den første Messe læste jeg i Køge den 29. Juli i Spisestuen i Villaen Elisevej 10, dengang tilhørende Redaktør Fr. Opffer. Det var St. Olafs Dag.«

Med disse faa simple Ord indleder Pastor F. F. Maurer sin »Klade til fremtidig Kirkebog«. Paa Mindedagen tænkte St. Hans Menighed i Køge med Taknemlighed paa sin første Sognepræst og paa den beskedne Begyndelse. Utallige Messer og Bønner er siden den Dag steget op mod Himlen, og Guds underfulde Naade har velsignet Præst og Menigheds Virke i det forløbne Tidsrum. Selvom de forløbne Aar ogsaa har været rige paa Skuffelser, har dog den første spæde Spire vist sin Livskraft. Dengang var det ganske overvældende, naar der mødte 10 til en Søndagsmesse. Nu har vi ved særlige Lejligheder været oppe paa et Kirkesøg paa ca. 200 Mennesker. — Vi lever vel stadig under beskedne Forhold; men vi elsker vort lille Kapel og glæder os hver Gang en lille Forbedring gør det endnu smukkere. I Anledning

af 40 Aars Dagen har vi for at vise vor Taknemlighed i Praksis iværksat en Indsamling til Kapellets Forskønnelse. Indsamlingen har nu naaet 900 Kr., og vi haaber snart at runde de 1000 Kr., vi har sat som foreløbigt Maal.

I Daabskapellet, hvortil der i Fjor blev anskaffet en Døbefont, har et Træalter maattet vige for et muret Alter, og i September Maaned haaber vi at være færdige med de øvrige Forbedringer. Sidst i September vil vi samles til Menighedsfest. Vi vilde blive glad for paa denne Dag ogsaa at se nogle Gæster fra Nabosogne. Hvornaar Festen bliver og det nærmere Program, vil senere blive bekendtgjort.

Kjøge, den 3. August 1946.

G. Andersen.

Redaktionen i Ferietiden

I Aug. Maaned er Redaktionen kun aaben hver Torsdag Kl. 15—16. Redaktør Berg træffes ikke i denne Maaned.

Dark Symphony

jazz -- hot -- eller en Roman?

Ind imellem —

En Aften i Januar,

altsaa ikke i Aar, men for mange Aar tilbage, traf Pater Tommaso della Fonte den hl. Katharina af Siena, og da sagde hun til ham: »Padre, hører I ikke, hvor de synger i Himlen? Ak, Padre, hører I da ikke, hvor herligt de synger allesammen?« Men Padre Tommaso della Fonte hørte intet ...

Kun de helt rene hører Himlens Melodier stige ned til Jorden ... Men der stiger ogsaa Melodier fra Jorden op til Himlen. Hver eneste Sjæl synger sin Melodi, som Himlen lytter til med dyb Opmærksomhed.

Dark Symphony,

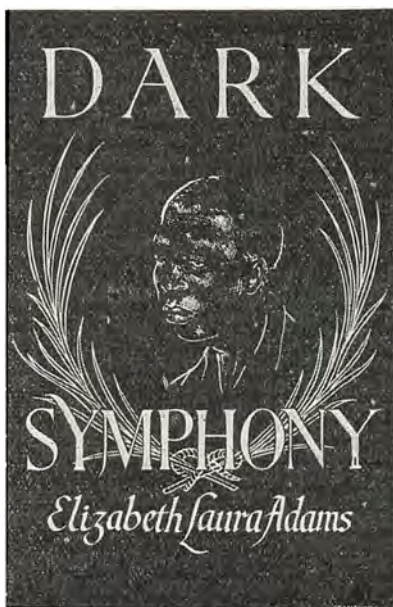
den sorte Symfoni er en af disse Melodier. Den er egentlig en Bog, en Bog, De burde læse. Deri fortæller en ung Negerpige sit Livs Legende, om *hvordan hun fandt Vejen til Kirken*.

Dark Symphony er altsaa den Melodi, der fra den lille Negerpigens Sjæl stiger op til Gud. Denne Symfonis skønne Toner kommer os inøde fra Evighedens Kyster. Fra al Evighed nynner Gud jo for sig selv hver eneste Sjæls Melodi. Gud er som Kunstneren, der, før han rigtig tager fat, præluderer for derefter pludseligt at lade Melodien juble frem. Det er, naar Gud i to Mennesker, der elsker hinanden, forbereder en Sjæls Eksistens og den nye Melodi, det fremtidige Væsen skal synge for ham.

Elisabeth Adams, saadan hedder den unge Pige, fortæller i sin Bog »Dark Symphony«, om Moderen, Kunstnerinden Lula Holden, som holdt saa meget af Blomster. Hun dyppede sin Fantasi og sin Malerpensel i Sommerens og Efteraarets Blomsterpragt, og samlede Blomsterne til de herligste Buketter. Hendes højeste Ønske var engang at kunne rejse til Paris, Kunstens Paradis, for der at studere Malerkunst.

»Intet,« sagde hun en Dag, da hun var paa Besøg hos nogle Venner, »vil kunne holde mig fra at rejse til Paris.«

Samme Aften var der ogsaa en ung Mand til Stede. »Som han sad der, lignede han en ætiopisk Kejser, der bygger Fremtidens Planer for sit Folk«. Han smilede, da den unge Pige talte, og hun slog Øjnene ned for hans Smil. I dette Øjeblik spillede Ouverturen til den »sorte Symfoni« i disse to Hjerter, Gud havde afstemt efter hinanden. Det var sikkert nok den store Kærlighed. Og lille Elisabeth Adams fik Kærligheden at føle! Hun var

jo Kærlighedens Frugt, den sorte Symfoni, der fra disse to unge Mennesker steg op mod Himlen.

En skønne Dag hørte hun Ordet

Dette Ord var et Skældsord, som for hende blev Guds Ord; Skældsordet, som ofte hamrede vildt ned paa hendes Sjæls Tangenter, men samtidig ogsaa fravristede hendes Sjæl de skønneste Toner.

En Dag kom der nemlig en ny Pige i den Skole, hvor hun selv gik. »Jeg vil ikke lege med dig,« sagde denne Pige; »fordi du er Neger«.

Neger! Det var Ordet, Verden forfulgte hende med. Det kunde nok engang imellem standse hendes Sjæls Stigen op mod Maalet, men saa tog hun sig igen sammen, og Skældsordet drev hende endnu hurtigere frem til det Sted i Sjælen, hvor enkelte Toner stiger frem for den Evige.

Negro voices!

Negerstemmen! »Hvis De aldrig har hørt flere Hundrede Negre synge,« skriver Elisabeth Adams, »ja, saa er De virkelig gaaet Glip af noget! I min Sjæl hører jeg disse sagte dybe Stemmer fra mit Folk, saa sagte sommetider ... som Havets Bruslen mod Klippen, langt, langt borte ...«

Der var noget, hun godt kunde lide, naar hun sammen med sin Moder overværede Gudstjenesten i den nærliggende Metodistkirke ...

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

Men der var andet, der stødte hende i denne Kirke.

Hun kunde for Eksempel ikke lide at Helligaanden kom ned over Søster Hartie, saa begyndte nemlig denne kære gamle Dame at skrige og at løbe op og ned ad Kirkegulvet for at omfavne alle dem, hun kunde komme i Nærheden af, og saa slog hun Hatten af Hovedet paa Folk.

Derfor kunde lille Elisabeth Adams ikke lide Helligaanden og flygtede for ham.

Men den milde Helligaand raabte allerede i hendes Sjæl, raabte, som den hl. Paulus siger, *Abba, Fader*. Det var ham, der vilde føre hende hjem til Faderhuset.

K. Brown.

K. U. K. København.

Søndag den 11. August starter vi paa Cykletur ud i det Blaa. Start efter Messen Kl. 8,30. Medbring Madpakke til hele Dagen og Badetøj.

Hallo! Hallo! Asserbo kalder! Week-end Lørdag-Søndag den 17.-18. August. Cykleholdet starter fra Bispebjerg Kl. 13,00 pr. og Togholt Kl. 15,19 og Kl. 17,19. Medbring højt Humør!

Onsdag den 28. ds. holder vi Afentur igen. Denne Gang gaar Turen enten pr. Cykle eller pr. S-Tog til Klampenborg, og vi mødes i Stenosgade Kl. 18,30. Gildeafregning inden Starten! Husk Cyklelygten!

K. U. K. Amager.

Torsdag d. 15. August arrangerer Klubben Tur i Tivoli. Vi mødes Kl. 20 pr. ved Indgangen i Bernstorffsgade — lige overfor Hovedbanegaarden. Altsaa vel mødt paa Torsdag Aften.

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(10)

Han havde været Venligheden selv mod den Syge, og han havde holdt paa, at han skulde være med til alt, hvad der foregik paa Hotellet. Hver Dag havde han kørt Krøblingen til Tennisbanerne, og hver Aften kørte han ham ind i Dansesalonnen, hvor der var Bal. Lige straks var det vældig morsomt for den syge unge Mand at ligge og iagttage de forskellige Mennesker; men en Aften hørte han en ung Pige, som gik forbi ham, sige til sin Ledsager: »Aah, se den Stakkel dér, jeg tror, jeg vilde foretrække Døden fremfor et Liv som hans!«

De Ord gik ham til Marv og Ben; han kunde ikke faa dem ud af sine Ører igen. Det var jo rigtigt nok; han var saa fuldstændig udenfor.

»Atheisten mente det jo godt nok,« sagde Krøblingen til P. Anselm; »det var bare saa svært for mig at se, hvor fuldstændig jeg maatte sige Farvel til alt, hvad jeg tidligere havde været glad for.«

»Det er klart,« svarede Præsten. »Det var Deres tidligere hektiske Liv — for at bruge et af Deres egne Udtryk — som De nu saa svinde bort i det fjerne. Men der var jo ogsaa noget andet, ikke sandt? Fortæl mig det hellere!«

Den syge tøvede lidt.

»Ja, der var jo ogsaa det andet; men — men nu maa De ikke tage mig det ilde op — jeg fortalte ham altsaa alt, hvad De havde sagt — om Livet som en Smeltedigel, og alt det øvrige. Han har saadan en Maade at faa en til at fortælle løs paa. Men bagefter begyndte han at gendrive det altsammen. I to-tre Dage blev han ved, indtil det altsammen syntes taabeligt, ogsaa Tanken om Prøvestenen, Smeltediglen. Han sagde, at det blot var et Præste-Paafund for at dække over, hvad han kalder, den altid-fraværende-Gud. Det lød altsammen saa overbevisende — saa forførdelig overbevisende. Og saa forsvandt det hele for mig — Gud og — ja, og jeg selv sank ned i den dybeste Fortvivlelse.«

»Kan De huske, at saadan gik det ogsaa, da han besøgte Dem her? Og i Dag sendte han Dem hjem igen, og det rørte ham ikke at se Deres Sindstilstand. For han tænkte kun paa een Ting: at nu var hans Arbejde gjort, hans Maal naaet.«

»Hans Arbejde?«

»Ja, ser De da ikke, at han kun arbejder paa at faa Dem bort fra Gud? Tror De mon, han fik Dem derned paa Hotellet blot for at De skulde have det lidt rart? Nej, han vilde have Dem for sig selv for at

standse og kvæle det, som var ved at vokse frem i Deres Sjæl. De var begyndt at søge Gud. Han forstod det, og den Mand hader Gud, hader Religion. Hans store Lidenskab, hans store Tilfredsstillelse er det at kunne rive Mennesker bort fra den Slags. Det føler han som sin Opgave i Livet.«

»Jamen, hvordan — hvordan ved De dog det?«

Præsten tøvede lidt med Svaret; men omsider kom det:

»Fordi det ikke er første Gang, den Mand og jeg har truffet hinanden. Vi er mødtes en Gang før under helt andre Omstændigheder; men han har glemt mig, jeg dog ikke ham. Mere vil jeg helst ikke sige i Øjeblikket.«

Den syge var forbavset — men trængte ikke yderligere ind paa den anden.

»Men,« sagde Præsten lidt efter, »jeg vilde gerne have Dem til at svare mig paa et Spørgsmaal: Var De lykkelig den Dag her i Haven, da vi talte om Livet som en Prøvesten, som en Smeltedigel?«

»Ja, jeg var.«

»Hvorfor?«

»Fordi — — — naa, det var altsaa saadan, at jeg tænkte, at hvis jeg nu kastede mig ud i den Smeltedigel — jeg mener, at hvis jeg bar det, som er sket, som De raader til, saa vilde jeg finde Gud. Og bare den Tanke gjorde mig lykkelig.«

»Naa, men saa er der et Spørgsmaal til,« svarede P. Anselm.

»De var ikke lykkelig, da De havde talt med Atheisten, vel?«

»Nej, jeg kunde vist ikke være i dybere Haabløshed og Elendighed end da.«

»Hvorfor?« Munken lænede sig frem. »Tænk nu, Menneske; brug nu Deres Forstand.«

Krøblingen mødte hans Blik.

»Fordi jeg følte, at hvis jeg havde mistet — — —«

Der blev en Pause.

»Aah — — —«

Et gryende Lys tændtes i hans Øjne:

»Aah, min Gud, fordi jeg ikke kan leve uden dig!«

(Fortættes)

Hvem ved hvad?

Kan De nævne Navnene paa disse 4 kendte Katolikker. Ellers maa De vente til næste Uge, hvor De finder Svarene.

1. Jeg lavede den første Julekrybbe for over 700 Aar siden. Jeg præ-

dikede ogsaa for Fuglene og lænede en Ulv.

2. Jeg var først Præst i den anglikanske Kirke og blev senere en af Lederne af Oxfordbevægelsen. Jeg skrev en »Apologi« for mit Levned.

3. Jeg skrev de første Juleviser, der skulde synges af Grupper, som drog gennem Landsbygaderne. Da min Hustru blev dræbt, blev jeg Lægbroder hos Franciskanerne. Jeg skrev ogsaa *Stabat Mater*.

4. Jeg var engelsk Minister. Min Konge lod mig halshugge, fordi jeg ikke vilde anerkende ham som den engelske Kirkes Overhoved.

BOGNYT

Paa Originalsprog

Karl Adam: Das Wesen des Katholizismus Kr. 16,25

Stadig paa Lager

Fessard: France prends Garde de perdre ta Liberte Kr. 6,20

Udvidelae

Vi meddeler, at Sankt Ansgars Boghandel har udvidet med en stor og velassorteret Papirhandel, hvor De baade kan faa Æskepost og Kontorartikler, foruden hvad der ellers bliver spurgt om i Papirvarer. Køb, hvad De skal bruge her, og gavn paa den Maade katolske Bogudgivelser.

Flere Aar

er gaaet siden man sidst kunde faa den bedste og mest kendte af Guardianis Bøger: *Der Herr*. Den foreligger nu i en smuk schweizisk Udgave.

Der Herr er en Betragtning over Kristi Liv, noget af det dybeste der er skrevet, en Forkyndelse af Forløsningens Kraft i det Menneske, der lever sit Liv i Kristus.

Guardini: Der Herr, 686 S. Kr. 31,50

Kristendomsforfølgelser

Vil De følge med i de ugentlige Meddelelser om Kristendomsforfølgelser, der hver Uge indløber fra Jugoslavien og russiskbesatte Omraader, og som vore hjemlige Dagblade ikke skriver om, saa abonner paa et engelsk katolsk Ugeblad, for Eks. *Universe*. Abonnementspris Kr. 4,70 pr. Kvartal. Faas ogsaa i Løssalg.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Hilsen til Spanien

Det har været mig en overordentlig udsøgt Fornøjelse at mødes med det mest udsøgte af den katolske Intelligens fra omtrent 40 Lande og at have samarbejdet med dem, først i det kunstneriske Salamanca og derefter i det historiske Escorial. Vi kan ikke glemme Præsidenten Ruiz Gimenez, der med meget Mod og Dygtighed har givet os Englændere et lysende Eksempel paa Kampen mod Materialisme og Kætteri. Jeg forlader Spanien med stor Taknemlighed og tager med mig de bedste Minder i mit Liv, og de vil altid ledsage mig. Jeg beklager ikke at have vidst tidligere, at jeg skulde hertil, saaledes at jeg kunde have lært bedre Spansk, men jeg lærte tilstrækkeligt til at forstaa, »at naar Guds Interesser er i Fare, kan man altid regne med Spanien«. Jeg takker Gud og Vor Frue for alt, hvad jeg har set i dette vidunderlige Land, og jeg takker det spanske Hierarki og Ruiz Gimenez, fordi jeg er kommet hened; aldrig vil jeg glemme de udmærkede Katolikker, jeg har mødt paa mit Besøg. Jeg kan forvise Eder om, at jeg efterlader en Del af mit Hjerte i Spanien og endnu engang beder jeg til Gud og hans Hellige Moder om at velsigne denne højsindede Nation, der ofrede sig for at frelse os. Leve Spanien.»

FILM

»*Excellencen* (d. s.) 29.-7. paa Saga er Hasse Ekmans Filmatisering af Bertil Malmbergs Skuespil om Østrigs Anschluss. Som politisk, patetisk Besættelsesfilm er ogsaa denne svenske Produktion mislykket. De anede ikke derovre, hvordan den Situation tog sig ud i Virkeligheden. Det bliver forlorent og tomt, Parade uden Bund og Dybde. Dertil kommer, at Filmudgaven behandler Nazi-»Helten« temmelig dubiøst. — Men som religiøs Film rummer »Exc.« betagende Øjeblikke. Næmlig ved Skildringen af, hvordan den store Digter, den østrigske Katolicismes ypperste Pen, først gennem personlig Lidelse genvinder sin Ungdoms Tro (der ved bestandig Æstetiseren var blevet stærkt svækket), og hvordan han fyldes af den, bæres af den ind over Dødens Tærskel. Som en Film om et Menneskes religiøse Gen-

nembrud og ikke som Besættelsesfilm fortjener »Exc.« at ses.

»Vor lille By« (»Our town«), som havde Premiere paa Grand 1.-8., er Sam Woods Omdigtning af Thornton Wilders kendte Skuespil. Som det maaske huskes fra den danske Opførelse, er Stykket baseret paa Publikums intense Medleven, idet Dekorationer, Sætstykker og Rekvizitter slet ikke fandtes. Skuespillerne markerede, hvad de foretog sig, og en Fortæller kommenterede Scenerne paa forskellig Maade. Fortælleren er ret unødvendigt bibeholdt paa Filmen, og den er begribeligvis optaget i »rigtige« Omgivelser. Derved gaar en Del af Stykkets Charme tabt. Men man har til Gengæld faaet en af Verdens betydeligste Filmarkitekter — William Cameron Menzies — til at tegne Skizzer til hver enkelt Scene i Filmen, der altsaa har ligget til Grund for den paagældende Fotografering, og derved har man opnaaet en saa enestaaende Samling af skønne og overraskende nye Maader at se ganske almindelige Ting paa, tilmed uden mindste kunstlet Skabagtighed, at man uden Tøven vil hæfte Betegnelsen »genial« derpaa. Hvert Billede fortæller noget særligt, der er en Intensitet, en artistisk sikker Udnyttelse af alle Elementer, som vi ikke er vant til at møde. Filmens Handling er dagligdags, kanhænde trivial, banal, men den løftes op i Poesiens Sfære ved Digters, Teg-

ners og Instruktørs enestaaende Indsats. Modsat Skuespillet ender Filmen ikke i Gravens Rige, men ved Barselspatientens Leje, da hun vaagner af den Feberdøs, hvori hun troede sig død. Det er maaske sentimentalt, men denne Happy-end forekommer stilistisk rigtigere og fastere end den filosofisk-taagede oprindelige Slutning. Filmens Ønske er at minde Menneskene om, at det flygtende Nu, som vi altfor ofte negligerer, rummer en smerteblandet Lykke, der aldrig kommer igen, Godhed, Kærlighed og i bedste Forstand Opbyggelighed fylder »Vor lille By« med en betagende fredfuld Varme, og alle bør gaa ind at glæde sig over en stor Kunstners Fortolkning af en Digters manende Ord til den nervøse og hæsblæsende Menneskehed.

Endelig aabnede et forskønnet Paladsteater 2.-8. med Grete Frisches og Alice O'Friedericks Asa-Film »*Saa mødes vi hos Tove*«, hvor en Række gamle Klassekammerater mødes ti Aar efter Studentereksamen for at spørge Nyt. Hver fortæller om en Oplevelse, og disse Fortællinger udgør Filmen, der altsaa ligger paa Linje med »*Nattens Mysterier*«, den geniale engelske Film, der nylig havde Premiere. Den danske Forestilling er underholdende, byder paa dramatiske Afsnit, paa komiske, men den hæver sig ikke op over Gennemsnittet.

Bjørn Rasmussen.

Valfarten

til Ruinerne af Æbelholt Kloster

finder Sted Søndag den 1. September.

Valfartsprocessionen udgaar fra Hillerød Kl. ca. 9,00.

Messen læses af Hs. Excellence Biskoppen Kl. ca. 10,00 i Kloster-ruinen.

Efter Frokosten Omvisning ved Overlæge Paul J. Reiter.

Tog afgaar fra Københavns Hovedbanegaard Kl. 7,39. Billetpris Kr. 4,10.

For ældre og svagelige Katolikker vil der ved Henvendelse inden 24. August til Tandlæge Niels Slouge, Borupsallé 201, NV., Tlf. Taga 5533, fra Kl. 10—15 kunne skaffes Kørelighed formedelst 4 Kr. pro persona.

Tog fra Hillerød til København Kl. 14,36 (eller 16,36).

Katolsk Klub.

Køb
PAULUS-
KREDSENS
Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Aug.
18. S.*) 10. Søndag e. Pinse. — I Dag fejres
(hvid) JOMFRU MARIAS OPTAGELSE (1044—106); 2. Bøn: Søndagen (688); Præf. (522); sidste Evangelium: Søndagens (689).
19. M. St. Johannes Eudes
(hvid) ([46]); 2. Bøn: Oktaven (1044), 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (522).
20. Ti. St. Bernhard (1050); 2. (hvid) Bøn: Oktaven (1044), 3. Bøn: For Paven; Præf. (522).
21. O. St. Johanne Francisca
(hvid) Premiol af Chantal (1051); 2. Bøn: Oktaven (1044), 3. Bøn: For Paven; Præf. (522).
22. T. Jomfru Marias uplettede
(hvid) Hjerte**); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Timotheus, St. Hippolyt og St. Symforian; Præf. (522).
23. F. Vigilie ([1]); 2. Bøn: St. (violet) Filip Benitius (1052), 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525). — Eller:
(hvid) St. Filip Benitius (1052); 2. Bøn: Vigilien ([2]), 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525); sidste Evangelium: Vigilien ([3]).
24. L. St. Bartholomæus, Apostel
(rød) (1053); Apostlernes Præf. (524).
25. S. 11. Søndag e. Pinse.
) Søndag den 18. August afholdes i alle Kirker og Kapeller den 3. Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen (den danske katolske Kirkesag).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Henvedelser angaaende Ekspedition af Katolsk Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K.

Indbetaling af Abonnement kan dog stadig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

D. K. K. F.

Til Retræterne i Trørød bedes Damerne saa vidt muligt komme med de Tog, som gaar fra København H. Søndag d. 18. Kl. 14 og Mandag d. 26. Kl. 14,18.

Damerne bedes medbringe »Christi Efterfølgelse« og desuden Lagerer, Pudevaar, Handklæder og Serviet. Rationeringsmærkerne bedes af Hensyn til Indkøbene sendt i Forvejen til Grevinde Scheel, p. l. »Prinsesse Margrethes Feriehjem«, Trørød pr. Vedbæk.

St. Vincent Søstrenes Basar i Helsingør

Følgende Numre blev udtrukne: Spisestel 3018, Dukkeseng med Dukke 3630, Maleri 2757, Falck Station 386, Gulvvase 1255, Radering 1942, Dukke »Lulu« 2989, 1 kemisk Rensning 3879, 5 hl Brændsel 534, 5 hl Brændsel 368, Bordlanpe 1287, strikket Barnetrøje 383, Dukke »Jette« 861, Gavekort 10 Kr. 2835, Sofapude 3130, Maleri 1039, Gavekort 10 Kr. 2571, Kravlegaard med Bund 3920.

Dukkestue 25 Øre Nr. 87, Dukke »Anne« 25 Øre Nr. 292, 6 Viskestykker 25 Øre Nr. 108, Trehjulet Barnevinkel 10 Øre Nr. 63.

Vi bringer herved alle, som ved Gaver eller paa anden Maade har bidraget til at støtte vor Basar, vor hjerteligste og bedste Tak.

***) Den ny Messe til Ære for Jomfru Marias uplettede Hjerte er udgivet som Tillæg til Messebogen og faas hos de katolske Boghandlere.

G. Garth-Grüner

Landsrettsadvokat

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Katolsk vestre Kirkegaard

Gravsteder anlægges og vedligeholdes

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner
Mansasvej 14 - Telf. Valby 4175

Min Adresse

er fremtidig Nybrovej 201, Kongens Lyngby, Telefon Lyngby 2309.

U. C. Geddey.

BOGHYLDEN

Katolske Bøger paa Engelsk, der haves paa Lager:

- Dietrich von Hildebrand:
In Defence Of Purity.... Kr. 6,00
- Raymond Preston: Four
Quartets' Rehearsed.... » 6,00
- C. S. Lewis: The Great Divorce..... » 9,00
- William Robinson: The Devil and God..... » 5,40
- Gerald Vann: The Divine Pity..... » 10,20
- Dom Ralph Russell: Essays In Reconstruction..... » 12,60
- E. Allison Peers: Mother of Carmel..... » 10,20

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . Kjøbenhavn K

C. 2453 . Lokal 5 og 22

INDBYDELSER

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardsvej 4 . C. 11.313

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-38

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE

LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Sommerens Gudstjenesteliste

Søndagsmesse

København

St. Ansgars Kirke (Bredgade 64) 7; 8; 10
Jesu Hjerter Kirke (Stenosgade 4) 6; 7; 7½; 8½; 10
Sakramentskirken (Nørrebrog. 27) 8; 10
St. Mariæ Kirke (Jens Jessensvej 7) 8; 10
St. Annæ Kirke (Sundby) 6; 8½; 10
St. Andreas Kirke (Ordrup) 7; 8; 10
St. Therese Kirke (Bernstorffsvej 54) 8½; 11
St. Antoni Kirke (Fr.sundsvej 225) 8; 11
St. Mikæls Kapel (Vandtaarnsvej 7) 9½

Den hellige Familjes Kapel (Valby Langgade 117 A) 7,30
Dragør (Øresunds Allé 48) (4. og 18. August) 10
Hvidovre (Sct. Nikolaj Kapel, Strøbyvej 2) 9

Nordsjælland

Frederikssund («Frs. Hotel»), Jernbanegade 15) (14. Juli) 9,30
Lyngby (Knud Lavardsvej) 7½; 8½; 10
Trørød (Prinsesse Margrethes Feriehjem) 8½
 (ingen Messe 18. Aug.)

Øvrige Sjælland

Allerslev 6¾
Glostrup (Teknisk Skole) (2. og 4. Sønd. i Md.) 10,30
Gørlev (1. Sønd. Md.) 10
Holbæk (Kastanievej 17) 9½
 — (Hospitalet) 7
Holmegaards Glasværk. Sidste Søndag i hver Maaned, dog ikke Juli: 9
Kalundborg (Lundemarken 15) (2. og 4. Sønd.) 10
Køge (Bjerggade 22) 8; 10½
Ledreborg 9½
Næstved (Præstøvej 29) 8; 10
 (2. Søndag i Md.: 8; 9½; 10)
Roskilde (Frederiksborgg. 11) 6 (paa Hosp.); 8; 10
Skelskør (Banegaarden) (3. Sønd. i Md.) 10
Slagelse (Frederiksgade 7) 8; 10
Taastrup (Køgevej) (2. og 4. Sønd. i Md.) 8¾
 (øvrige Søndage) 7½; 10
Vordingborg (Helligaands Kirke) 1. og 3. Søndag i Md. 10

Lolland-Falster

Maribo (Ny Østergade 4) 9 (m. dansk Pr.); 10½ (m. polsk Pr.)
Nykøbing F. (Bispegade 12) 8; 9½ (m. dansk Pr.)
 11 (m. polsk Pr.)

Fyn

Nyborg (Stella Maris, Vindingsvej) 7½; 10
Odense (St. Albani Torv) 8; 10
 — (Hospitalet) 6
Svendborg (Havnegade 1) 8; 10

Langeland

Rudkjøbing (Brogade) Messe efter nærmere Bekendtgørelse i de lokale Blade.

Jylland

Aalborg (Kastetvej 1) 6; 8; 10
Aarhus (Ryegsgade) 7; 8; 10
Ebeltoft (Villa Pax) (21. Juli 9,15)
Fredericia (Sjællandsgade 50)
Horsens (Nørregade 19) 7½; 10
 7; 9½
Grenaa.
 Sønd. 16. Juni og 18. Aug. Kl. 10
Kolding (Kralundsgade) 7½; 9¾
 (Sct. Hedvigs Klinik) 6
Odder (Holsteinsg. 29) (2. og 4. Sønd. i Md.) 10
Pindstrup (1. og 3. Sønd. i Md.) 10
Randers (Thorsgade 22) Juli: 7; 10 (2. Sønd. dog 8; 11)
 August: 8; 10 (2. Sønd. dog 8; 11)
Silkeborg (Hostrupsgade 16) 7; 9
Vejle (Fjællegade 2) 7½; 10
Viborg (Ny Adresse: St. Leonisgade 12) 8; 10

Holbæk

D. Steinecke Hansen Malermester <i>Blegstræde 13 . Tlf. 387</i> Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner	Holbæk Ekspresttrykkeri <i>Algade 22 . Telefon 1030</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital	Holbæk Materialhandel Sygepleje- og Børneplejertikler <i>Algade 33 . Telefon 32</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk <i>Rullegardiner - Rammer</i> <i>Gardinstænger - Billeder</i> Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Handelskompagniet <i>Aktieselskab - Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner	
A. P. Pedersen Muremester Markedaplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039	H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri A-S <i>Algade 54 - Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet	A-S Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Fiektrisk Lys og Kraft Algade Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed

<p>Horsens</p> <p>Carl Bech aut elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolik Menighed</p>	<p>Aarhus</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester . Conditør Telefon 3041 – Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>
<p> Wittrup NORSKES TEXTILLAGER</p>		<p> MEJERIET Vesterbo</p>
<p>Vejle</p>	<p>Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	
<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmesler Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-S Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Aalborg</p>	<p>Fodtøjsforretningen Borgergade 34 . Tlf. 1406 Alt i Fodtøj: Sko, Træsko, Hjemmesko, Træskostauter samt Sandaler. Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>Kaj Larsen Jernbanegade 3 . Tlf. 56 10 Brød . Mælk . Confeklure Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 37 12 Kolonial . Vin . Tobak . Konserver Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>E. Holmsberg Kastetvej Isenkramforretning Kastetvej 51 . Tlf. 13 95 Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>„Dania“ Flormel — overall</p>	<p>Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 58 12 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 42 51 Leverandør til Kamillianer Klinikken</p>
<p>Ferd. Færch & Co. Tømremester Strandvejen . Telefon 301</p>	<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægercept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 56 65 Tricotage og Herrelingeri</p>
<p> Mathias Christensen TELF:1556 ABSALONSGADE 14</p>	<p>M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>
<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 17 86 Udfører Arb. v. Kamillianer-klinikken</p>	<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospita og Kamillianerklinikken i Aalborg</p>	<p>C. Clausen Wrang Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød . Fløsk og Pødelæg Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Klinikken</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER</p>		<p>Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581</p>

Katolsk Ugeblad

25. August 1946
94. Aargang
Nr. 34

Rejsebrev fra Irland

Belgiske og hollandske
Indtryk

Pater Steidl død

Pavestolen og
den arabiske Verden

Lille Rejsebrev om Venlighed

Vi Danske — eller i alt Fald Københavnerne — er blevet sure og sære og gnavne og ubehagelige; ja, hvor har vi hørt det mange Gange i det sidste Aar! Og selv om det, der siges i den Retning, ofte er overdrevet, fordi de fremmede, der siger det, havde ventet saa meget af H. C. Andersens Landsmænd, og Danskere, der kommer hjem fra Ulandet, bliver skuffede over, at den Straaleglans, Længselen lagde over alt herhjemme, er noget mat, saa maa vi jo indrømme, at der er en hel Del om det. Hver enkelt af os kan »gribe i sin egen Barm« og tænke over, hvordan man selv optræder, naar man skal op i eller sidder i en overfyldt Sporvogn f. Eks., hvor karrig man er med Smil eller Venlighed, hvor parat man altid er til at bide fra sig. Hvorfor kan vi Danske ikke være lidt rare, naar andre kan? For det kan de nemlig. Maaske har jeg været særlig heldig denne Sommer. Men hvorfor skulde jeg for Resten være den eneste, der en Maaned igennem ikke mødte eet ubehageligt Menneske? Jeg vil fortælle lidt om de Smaating, der gjorde en Rejse gennem England og et Ophold i Irland til en særlig Fornøjelse.

— Klokkeren var halv ni om Aftenen. Jeg havde et Par Gavepakker, som gerne skulde af Sted, og paa det londonske Hotel fortalte man mig, at Postkon-

toret i Leicester Square var aabent hele Natten. Portieren forment, det var bedst, jeg tog en Bil derhen. Da jeg anbragte Pakkerne paa Skranken, sagde den unge Funktionær, at de ikke tog imod Pakker saa sent, det var kun Telegrafstationen, der var aaben. »Det var dog forfærdelig kedeligt!« sagde jeg og belavede mig paa at gaa med Smørret og Osten, for jeg kunde da ikke i min vildeste Fantasi tænke mig, at Manden derinde vilde gøre sig nogen Ulejlighed for min Skyld, naar der faktisk var lukket. Han tog imidlertid Pakkerne fra mig, vejede dem, stak mig to Frimærker ud og sagde smilende: »Saa, nu kan De selv sætte dem paa, og saa tager jeg Pakkerne.« Mon det kunde være sket i København?

Endnu ganske overvældet kom jeg ud paa Gaden og saa en Undergrund-Station lige overfor. Jeg løste Billet — og opdagede til min Rædsel, at jeg kun pr. rullende Trappe kunde komme ned til Toget. Jeg hader rullende Trapper, selv de mindste, og denne var saa høj, at jeg syntes, jeg stod paa et Bjerg og stirrede ned i en uendelig dyb Afgrund. (Sandsynligvis vil andre, der har været præsenteret netop for denne Trappe i Leicester Square, sige, at det er det rene Vrøvl!). Endnu mere uhyggelig blev Situationen ved, at der ingen andre Mennesker var, —

men saa var der naturligvis heller ingen, der kunde se, hvis jeg beskæmmet gik ud paa Gaden igen! I det samme kom en ung Pige. Hun opfattede aabenbart Rædselen i mit Blik, for hun tog mig lempeligt i Armen og halede mig ud paa Bæstet uden at vise sin Foragt; bagefter lod hun mig gaa først op i Toget, og her sprang en Soldat omgaende op og gav mig sin Plads, hvorpaa han nævnede Stationsnavnene, hver Gang vi holdt, saa jeg kom af paa det rigtige Sted.

Alt sammen Smaating; ja, men man følte sig paa Grund af dem vel modtaget i den store fremmede By.

Næste Morgen gik Rejsen videre til Holyhead. I Kupéen sad kun 3 unge irske Piger, som skulde hjem paa Ferie. Den kønne rødhaarede over for mig røg meget og bød mig af sit Cigaretetui, hver Gang hun tog det frem, stadig mere indtrængende for hver Gang jeg sagde nej Tak. Ogsaa Frokostpakkerne bød baade hun og de andre to mig af.

Efterhaanden som Timerne gik, blev Trangen til »a nice cup of tea« større og større. Vi skulde kun standse et enkelt Sted, og de 3 haabede, at der saa vilde blive Tid til at faa noget. »Vi skal nok tage en Kop med ind til Dem,« sagde de. Men ak — Toget holdt kun et Øjeblik for at tage nogle faa Passagerer paa. Ind til os kom en ung Mand, der havde haft saa dejlig en Ferie, at han maatte snakke om den; men de unge Piger var kun

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 · Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

Kedler ☆
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 · København N

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Ludvig Rasmussen

Glarmester

I. P. Petersens Eftfl.

Lindegaardsv. 34, Charl. Ordr. 293

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 · Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Gaa i »AKA« Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/3 kg.

Altid friske Smaakager

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udiører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryegade 106

Telefon Central408

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

optagne af deres Skuffelse med Hensyn til Theen. »The!« udbrød han; »har De noget at drikke af, saa har jeg The i Massevis!« Og frem af sin Kuffert halede han den største Thermoflaskeske, jeg nogen Sinde har set. Der er jo noget, der hedder Rejsebægre, og Theen var virkelig ualmindelig god, saa — —

Men han var ikke tilfreds med at dele ud af sin The, der skulde mere til. »Se nu her!« Han aabnede en Æske og stillede den indbydende midt paa Sædet. »Syltetøjskager! De er glimrende, vil jeg sige Dem! Prøv nu!«

Dette var virkelig rørende, for i England hænger hverken Kager eller Syltetøj paa Træerne, og han var selv saa lækkersulten, at han spiste alle seks Kager i Løbet af 0,0 efter forgæves at have fristet os.

Smaating — ja, men de gjorde Rejsen fornøjelig og hyggelig.

Efter en langvarig, men yderst velvillig Pas- og Toldundersøgelse stod jeg paa Baaden, der skulde føre mig over til Dun Laoghaire (udtales Dun Leary (Liri)) — det tidligere Kingstown, der nu har faaet sit irske Navn tilbage; («Laoghaires Fæstning» betyder det, — Laoghain var Konge i Tara paa St. Patricks Tid og byggede et »dun«, Fort, paa den irske Kyst). Stod — ja, for man stod i Kø for at faa noget at spise. Det var ikke behageligt, selv om Folk rejste sig, straks de var færdige, for at gøre Plads for andre. Min Sidekammerat, en ung irsk Sygeplejerske, syntes aabenbart, jeg saa træt ud, for hun sagde: »Gaa bare hen og sæt Dem, jeg holder Pladsen.« Da vi var færdige, prøvede jeg at finde en Siddeplads i fri Luft, men der var tilsyneladende ikke en Bænk. »Kan De ikke finde noget at sidde paa?« spurgte en ung Mand, som havde spist ved samme Bord som jeg. »Jeg skal se, om der er et Sted, De kan være.« Et Øjeblik efter var han der igen, han havde fundet Opgangen til Soldækket, ledsagede mig op ad Trappen, pegede paa en ledig Plads — og forsvandt. Tænk, at han gad!

Da vi skulde i Land, fandt den unge Sygeplejerske og jeg hinanden igen. Hun syntes, det var interessant, at jeg kom saa langvejs fra. Og nu rejser De over til det venligste Folk i Verden,« sagde hun, »for det er vi altsaa!«

Intetanende rakte jeg Kontrolløren mit Pas — og fik et Chok — der var noget galt med det irske Visum!

Den unge Pige kastede sig straks over ham. »Lad hende nu bare gaa med det samme! Hun er Katolik og skal tale godt om os i Danmark!« sagde hun. Smilende forsikrede han, at han ikke vilde mig andet end godt, jeg skulde bare faa Fejlen rettet snarest; saa anbragte han et foreløbigt Stempel, og jeg kunde gaa i Land i det »smaragdgrønne Eire« (udtales Ære) med det »venligste Folk i Verden«.

Det passede med Venligheden. Overalt mødte man den: paa offentlige Kontorer, i Restauranter og Butikker og last, not least i de utallige Køer, hvor man jo stod sammen med alle Slags

Mennesker og derfor rigtig kunde faa Indtryk af Folk. I Dublin staar man bl. a. (*lovbæalet*) i Kø for at komme med Sporvogn og Bus. Der kunde gaa halve Timer, før det lykkedes. Men der var ingen Kværuleren, ingen Puffen, ingen ubehagelige Bemærkninger. Snavsede, lasede Gadedrenge opførte sig som Gentlemen i Kø'erne; der var ikke Tale om at skubbe til ældre Damer eller komme med uartige Bemærkninger, heller ikke om at brede sig i Sporvognen, naar de endelig kom med, og lade de voksne staa. *Ingen* bredte sig; man rykkede sammen, saa meget man overhovedet kunde, og gjorde ikke Vrøvl, fordi en tyk Dame sank ned paa de faa Centimeters Plads, der kunde blive mellem en selv og Sidemanden. Det var næsten for meget af det gode, og alligevel virkede det velgørende med saa megen Hensynsfuldhed — og saa mange venlige Smil.

Tænk, om vi kunde importere noget af det og igen blive venlige herhjemme! T. F.

Med Bumletog over den belgisk-hollandske Grænse

Mens Ekspressen skynder sig videre sydpaa, sidder man og venter paa tomme Banegaarde mellem morgengnavne snuskede belgiske Fabriksfolk af begge Køn. Aviserne er fulde af Polemik for og imod Regeringens Medlemmer; Tonen er frastødende voldsom for hvem, der er vant til den danske Presse. Imens ruster Liège sig med Fanner og Guirlander til storstilede Festligheder i Anledning af den forestaaende eukaristiske Kongres. Dette Belgien er et Land, hvor Modsætningerne brydes paa heftig iøjnefaldende Façon. Saa er man kommet op i et daarligt Tog og kører i den rigtige Retning. Det er samme Vej, de allierede Hære fulgte, da de i Efteraaret 1944 jog Tyskerne frem

for sig. Sprængte Broer og lem-læstede Viadukter som ogsaa mange Huse med udstukne Øjne og andre, der ligger helt i Ruiner, markerer endnu Ruten. Men i Modsætning til Tyskland er her det meste under Reparation.

Juni-Solen faar de rødste Kirsebær til at funkle i Træerne; det er Tegn paa, at vi nærmer os Kirsebæregnen omkring Sysden, den første befriede By i Holland. Under de høje Frugttræer gaar de maleriske sortbrogede Køer og indtager deres Morgenmad. Tilsyneladende husker de hverken Granater eller V-to. I Maastricht venter der en ny og lang Ventetid. Man faar en Kop Kaffe med Sakarin og et Par sejge Rundstykker med

usynligt Smør paa. Jeg fisker et Stykke dansk Sukker op af min Taske og kommer det i Smug i min Kaffe for at undgaa at blive arresteret som »Sorthandler«. Iøvrigt ses det paa alle de taalmodigt ventende, at de spiser deres halvtørre Brød men en munter Appetit. Naar man senere hører om de fantastiske Priser, Folk her under Besættelsen har maattet betale for smaa ekstra Rationer og Kartofler, forstaar man bedre, at de er saa tilfredse med det lidet, de stadig maa nøjes med.

Et nyt Træk i Billedet i Maastricht er de høje engelske Bussar med to Etager ligesom ogsaa de mørke trucs af amerikansk Oprindelse. Naar man spørger efter de gode gamle Rutebiler, ser Folk forbavset paa en; dem har Tyskerne da taget. Paafaldende er det ogsaa, at Folk i denne kvælende Varme tager Plads i det lille Lokaltog længe før Køretiden; her gælder det vist om at sikre sig en Plads i god Tid. Og saa er det det usleste Togmateriale, man længe har været ude for; de hæderlige Vogne er enten blevet taget af Tyskerne eller beskudt af Englænderne; derfor er de kasserede gamle Skramlekasser kommet til Ære; de fordums 3. Klasses Kuppér af det haardeste Træ er endog promoveret til 2. Klasse, naar de har gennemsligige Ruder, der kan aabnes, mens Folk i tredje Klasse sidder enten bag tykt mat Glas eller mest bag

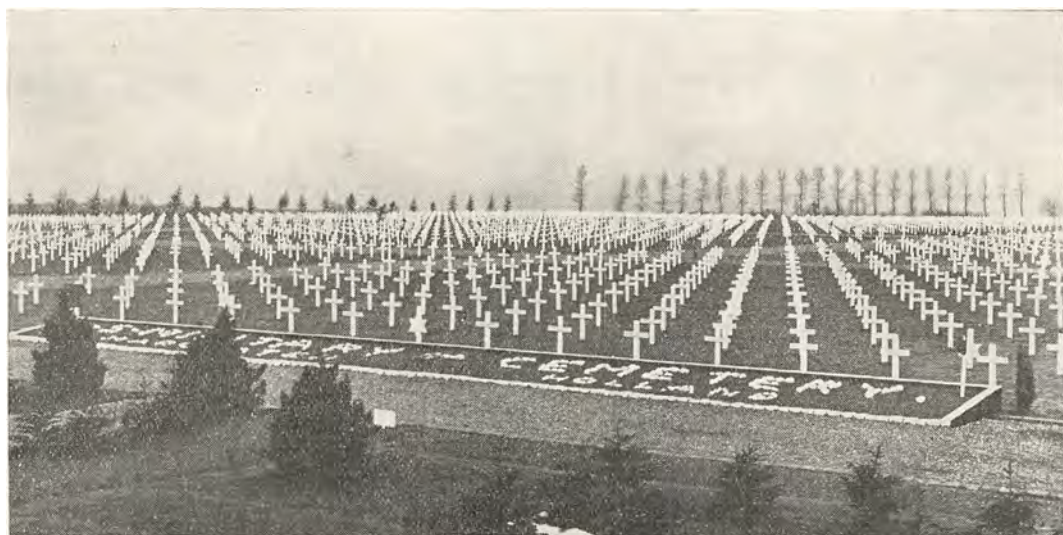
Skodder og Asbestplader. Og dog har jeg aldrig hørt Folk synge i Toget, som jeg hørte det paa denne Strækning Maastricht—Heerlen. Det er Folk, der havde mistet deres Land og har faaet det igen, og saa er det den smukkeste Egn af Holland med skovklædte Højdedrag, hist og her brudt af Mergelgrotter og gamle Borge, Aaer, der flankeres af Poppelalléer, Dalsænkninger af den frugtbarste Lerjord, der i denne Højsommer tager sig ud som kæmpemæssige Overflødig-hedshorn; kun i den ene Ende bliver dette idylliske Syd-Limburg skæmmet af Kulminerne, evigt rygende Skorstene og de underligste sorte Pyramider.

Naar man ved Tanken om sit Hjemland mest har været indstillet paa at se Ødelæggelser, bliver man her glædelig overrasket. Byen Valkenburg er blevet godt skamferet, og i mange Landsbyer mangler der et Hus hist og her; men udover det skal der sagkyndig Vejledning til for at identificere Krigens Spor. Saaledes gør en Bonde mig opmærksom paa Ujævnheder paa hans Eng; her er Amerikanerne i det mest plørede Efteraar 1944 kommet kørende med deres Tanks, som de fortrinsvis anbragte under Frugttræerne; det er slemt, men det skal have været meget, meget værre.

Men hvad man ikke faar at se, kan man godt faa at høre, naar man bare havner i en intim lille Kreds, hvor Folk er klar

over, at her er en, der ikke har set Krigen paa nært Hold. Man faar rystende Skildringer af de endeløse Processioner af belgiske Krigsfanger, der de første Dage efter den 10. Maj 1940 defilerede her paa Vej til Tyskland. Folk harmes den Dag i Dag, naar de skildrer disse stakkels Belgieres Forfatning og Tyskernes brutale Adfærd over for Hollænderne, der stod langs med Vejen og prøvede at lindre de ulykkelige Kaar. Saa er det Historiens Nemesis, der om end paa en anden Maade har gjort Indtryk paa unge og gamle; det var, da Tyskerne grædefærdige flygtede for de dundrende Tommyer og søgte Ly i private Kældre, hvorfra de haledes frem som Krigsfanger.

Det er navnlig de mange Vintermaaneder, da Ruhroffensiven stod paa, der har sat Spor i Folkets Sind. Der er ikke det Hjem, hvor ikke een eller flere Amerikanere har følt sig hjemme, naar de mellem to Frontophold skulde have lidt Ro og Hvile. Der er ikke den Dreng eller Pige, der ikke taler engelsk og korresponderer med demobiliserede Soldater i Staterne. Intet Under, at disse Amerikanere vilde have deres døde begravet i Limburgs venligsindede Jord. I Nærheden af Margraten 10 km sydøst for Maastricht har da ogsaa 19 000 unge Amerikanere, der fandt Døden ved Aachen og Ruhr, faaet deres sidste Hvilested. Det er et gribende Skue, naar man mel-

De amerikanske Kriegergrave ved Margraten nær Maastricht.

„Er det Onkel fra Danmark?“

lem frodige Rugmarker naar op til dette Højdeplateau og faar Øje paa denne Hær af smaa hvide Kors; nitten Gange tusinde unge, der maatte dø en tidlig Død i et fremmed Land for at vi skulde komme af med vore Bødler og Plageaander. Man tager uvilkaarligt Hatten af og staar maalløs. Min Niece tager en Seddel frem med Numrene paa de fire Grave, Familien har adopteret; vi finder Blokken og Numrene. Hun lægger et Par blaa Gladiolus foran hvert Kors; saa staar vi et Øjeblik stille i Bøn for de kære ukendte. Der findes Navn paa hvert Kors; lige som ogsaa Identitetsmærket er sat ind paa Bagsiden. Jødernes Kors bærer Davidsstjernen i Stedet for Tværblælken. Tyske Krigsfanger gaar og renser Gangene; i et hvidmalet Kontor sidder Militær og skaffer Oplysninger om de hidtil uidentificerede og Adresser paa de faldnes Paarørende i Amerika. Nitten Tusinde unge Mænd med Navne, der røber deres Oprindelse fra alle Verdens Hjørner, ogsaa fra det skandinaviske, ligger her paa Rad som om de endnu vilde besværges Krigens onde Aand og Fremtidens Voldsmænd. —

Jeg har ikke fortalt om min Hjemkomst. Jeg skal heller ikke beskrive mit Gensyn eller rette-

re sagt mit første Møde med de sødeste Smaapiger, der paastod at være mine Niecer, og som tilmed forsikrede mig om, at det skyldtes de danske Gavepakker, at de saa saa godt ud, som de gjorde. Ja, det sidste skulde Lærerne jo dog vide, siden det var dem, der for en stor Del satte

mig i Stand til at sende, hvad jeg sendte. Men hvad der saa skete mellem disse smaa Niecer og mig, hvad der blev sagt og gjort, det er Privatsag ... derfor lader jeg Tæppet falde for denne Gang.

Steph. Wevers.

Hvad vi venter XXIII

Hvordan er der i den nye Verden?

Spørger man: Hvordan skal vi nøjagtigt og i alle Enkeltheder forestille os den herliggjorte Verden, den nye Jord, paa hvilken det nye Jerusalem befinder sig, saa kan vi næsten kun udtale Formodninger og trække *nogle faa Hovedlinier* op. Den nye Verden er helt igennem forskellig fra den, vi kender nu for Tiden, og den har helt andre Egenskaber og Kvaliteter. Det er egentlig kun selve Væsenskernen, der er fælles. Det er en Verden, som er omstraalet og gennemtrængt af paradisisk Herlighed. I den er alt det naaet til fuldkommen Modenhed, som oprindeligt kun var en Spire i det jordiske Paradis. Alt det, som Guds forskellige Helligdomme i den gamle og den nye Pagt indeholdt som et Anlæg og et Skyggebillede, er nu fuldtud udviklet og befinder sig i sin endelige Tilstand, der aldrig skal forandres mere, aldrig kan mistes. Man kan ogsaa udtrykke det saaledes: alt, hvad fra Begyndelsen af har været som et Forbillede i Himlen, det er nu blevet til en Realitet, der opfylder alle de Spaadomme, som Profeterne paa Guds Vegne har udtalt. Samtidig tilfredsstiller den alle de Ønsker og Forventninger om Lykke og Fred, som Menneskene baade før og efter Kristus har haft. Det er jo saa paafaldende, at Johannes ved Skildringen af Verdens sidste Tilstand benytter Visioner, som findes hos de forskellige Profeter i det Gamle Testamente, idet han udvider og fuldkommengør dem. Paa denne Maade

bliver Profeternes Spaadomme enten en Bekræftelse og Stadfæstelse af det jødiske Folks Forventninger og Fremtidshaab eller en Korrektur og Afvisning af urigtige Forestillinger.

Det var nu i store Træk det, man kan skimte i dette Fremtidsbillede. Saa snart man prøver paa at forestille sig Enkelthederne i den herliggjorte Verden, saa bliver man hindret og standset deri ved Guds Aabenbarings Karakter paa dette Punkt. Den er jo Profeti, som først bliver helt klar, naar den gaar i Opfyldelse. Desuden er den iført Billedsprogets Klædebon, som vi ikke tilstrækkeligt kan tyde.

Spørger man f. Eks., om den nye Jord paa Guds Bud igen skal frembringe organisk Liv, d. v. s. en *Plante- og Dyreverden*, saa kan man med Skriften som Basis hverken svare ja eller nej. Vi ved det ikke.

Vil nogen vide, om Himlens Beboere har en *social Leddeling*, som Samfundslivet her paa Jorden kræver den, og om der er styrende og undergivne i den nye Verden, staar man igen med sit Svar paa gyngende Grund. Det kan nemlig være, at de Visioner, som Johannes havde derom, kun skal udtrykke bestemte religiøse Grundsandheder; f. Eks. at den Rangstige, hvorefter der er overordnede og undergivne, kun betegner forskellige Grader af Fortjenester hos de enkelte.

Et meget vigtigt Spørgsmaal med vidtrækkende Følger er dette: Skal den materielle Verden,

naar den engang er naaet frem til sin Herlighedstilstand, forandre noget i den Salighed, som Himlens Beboere har nydt lige saa længe, som deres Sjæle efter Døden har været hjemme hos Gud? Med andre Ord: *Kan den nye Verden forøge deres Lykke eller ikke?* Vi bør svare: Der indtræder nok en Forøgelse, men den er af uvæsentlig Art, fordi alt, hvad der er uundværligt for den menneskelige Sjæls evige Lykke, bliver givet i det Øjeblik, da Sjælen gaar gennem Himlens Porte ind til Samlivet med Gud. Det er nok rigtigt, at den nye Jord med det himmelske Jerusalem bliver de udvalgte evige Bolig. Men dette Udtryk siger ikke andet end dette: Ligesom Forskellen paa det hinsidige og det dennesidige forsvinder, saaledes eksisterer heller ikke længere nogen Forskel paa Himlen og Jorden, idet Himlen jo lader sig ned til Jorden, og Jorden selv bliver til Himmel. Hvor de saliges Bolig end befinder sig, hvad angaar Stedet, saa er denne og forbliver denne hele Tiden Himlen, og deres Tilstand er uden Afbrydelse den højeste Lyksalighed, fordi de vedblivende kan se Gud Ansigt til Ansigt, hvor de end er, og fordi de gribes af en ubeskrivelig stor Kærlighed til ham, deres højeste Gode. Baade de salige i Himlen og de fortabte i Afgrunden holdes i al Evighed fast i den definitive Gengældelsens Tilstand, der begynder for dem med Kristi Genkomst, men som ikke er væsenforskellig fra Lønnen eller Straffen, i den Mellemtid, der strækker sig fra den enkeltes Død til Opstandelsesdagen.

Det, der nu er, kalder Skriften snart det *evige Liv*, snart *Herrens Glæde* eller ogsaa *den Kærlighed, som aldrig ophører*. Da Prøvetiden er forbi, maa det onde aldrig nærme sig de udvalgte. Sygdom og Smerte, Sorg og Bedrøvelse er nu ukendte Størrelser. Venner og Slægtninge bliver aldrig mere skilt fra hinanden ved Døden. Der er ingen Fristelser mere og derfor heller ikke mere nogen Synd. For den Slags er alle Døre luk-

ket. I Himlen kender man heller ikke til *Ønsker*. Alle de, som man med Føje kan have, er jo opfyldt. Baade Sanserne og Hukkommelsen, Forstanden og Hjerteret er fuldkomment tilfredsstillt. Saa er der altsaa ikke Plads til flere *Ønsker*. Ingen i Himlen

behøver at være bange for *Forandringer*. De udvalgte Salighed er lige saa uforanderlig og urokkelig som Gud selv.

Himlen er Arv, men den er ogsaa Løn. Guds kloge, gode og trofaste Tjenere fortjener sig den.
F. K.

Pepitos første hellige Messe

Efter den spanske Forfatter P. Coloma, S. J.

(Sluttet)

To Timer senere sad Don Blasius, Pepito og nogle Nabopræster ved et festligt Bord, medens Mariquita, som havde faaet en Veninde til Hjælp, serverede de Retter, som hun havde anvendt hele sin Kogekunst — og alle sine Spareskillinger mange Maaneder igennem — paa at faa saa lækre som muligt.

Festmaaltidet var næsten forbi — man var omtrent færdig med at nyde den dejlige Kage, som Forstanderinden for Hospitalet havde sendt over —, da det

bankede paa Døren, og en af Hospitalets Funktionærer kom ind og bad Don Blasius komme hurtigt over til en døende, som vilde skrifte.

Den gamle Præst rejste sig straks — han havde aldrig tøvet et Sekund, naar det gjaldt om en Sjæl —, men hans Neve sprang op og udbrød: »Onkel, lad mig gaa derover i Stedet for dig; jeg har Fuldmagt til at høre Skrifte ...«

Don Blasius vidste først ikke rigtig, hvad han skulde sige dertil, men da Pepito trængte ind

paa ham, bistaet af de andre Præster, sagde han: »Ja, saa gaa da, min Dreng, og vær fra nu af Tjener for de Sjæle, som Kristus, vort Forbillede, har givet sit Liv hen for!« Da Pepito kom over paa Hospitalet blev han ført til et Værelse, hvor den Mand laa, som var besvimet i Kirken. Han havde et frygteligt Saar i Hovedet; det havde han faaet Dagen før under Stormen, da en af Skibets Master styrtede om; en stor Træsplint var blevet siddende i Saaret, som ikke var blevet rensset og forbundet i Tide, og da han nu var blevet bragt paa Hospitalet, og Saaret var blevet behandlet, erklærede Lægen, at den syge ikke havde mere end et Par Timer at leve i.

Kort efter kom Manden til sig selv, og det første, han sagde, var, at han vilde skrifte.

Og nu skulde den unge Pepito for første Gang høre et Skriftemaal, og det under saadanne Omstændigheder; der gik uvilkaarlig en Skælven gennem ham, men han beherskede sig hurtigt og gik hen til den døende, som saa længselsfuldt op paa den, der kom som Guds Sendebud og kunde give ham lidt Trøst og Fred.

»Fader!« Det kom næsten som et Skrig. »Jeg har syndet utallige Gange og syndet forfærdeligt!«

»Men Guds Barmhertighed er uendelig stor!« svarede Pepito.

Ved disse Ord løb Taarerne ned over den døendes Kinder, og han forsøgte at sætte sig op i Sengen og slaa sig for Brystet. Den unge Præst satte sig paa Sengekanten, lagde Armen omkring ham og hjalp ham op, saaledes at det saarede Hoved hvilede mod hans Bryst.

Det var et langt, langt Skriftemaal; men det var godt og oprigtigt; og nu løftede Præsten Haanden og udtalte for første Gang de husvalende Ord: »Jeg løser dig fra dine Synder i Faderens, Sønnens og Helligaandens Navn.«

Den døende sukkede dybt og laa et Øjeblik stille med lukkede Øjne. Men saa begyndte han at ryste, han mumlede nogle uforstaaelige Ord, hans Øjne

aabnede sig unaturlig stærkt, Brystet hævede sig voldsomt, og en Strøm af Blod flød fra hans Mund ud over Præstens Rochet ... Det var forbi; den angrende Synder var gaaet over i Evigheden. Præsten lagde ham sagte tilbage i Sengen, og saa knælede han og bad længe for denne Sjæl, som havde fundet Gud i sin sidste Stund.

Noget efter rejste han sig og vilde forlade Værelset; men en underlig Indskydelse fik ham til at vende tilbage til den døde, lægge hans Arme til Rette over Brystet — og bøje sig og kysse hans Pande.

Det var mørkt, da han kom ud paa Gangen, hvor en af Hospitalssøstrene ventede paa ham.

»Hvordan gaar det?« spurgte hun sagte.

»Han er død,« svarede Præsten. »Han døde som en Helgen.«

»Gud være lovet! Han give ham den evige Hvile!« sagde Søsteren, og derpaa rakte hun Præsten et sammenfoldet Papir og bad ham give Don Blasius det; det var den dødes Pas, som man havde fundet i hans Lomme.

Don Pepito tog Passet uden at se paa det og skyndte sig hjem til sin Onkel for at fortælle ham om sin Missions lykkelige Udfald.

»Min kære Dreng,« sagde Don Blasius, »Gud har synligt velsignet dit første Skridt paa den Vej, du nu skal gaa.«

Den gamle Præst fuldendte sin Bøn, som var blevet afbrudt ved Nevøens Komme, og derpaa tog han den store Protokol, hvori han indførte Navnene paa dem, der døde paa Hospitalet, for ogsaa at skrive den døde fremmedes Navn deri. Men da han havde aabnet det Pas, Pepito havde givet ham, blev han ganske bleg og udbrød: »Hellige Guds Moder!«

Et Øjeblik sad han og stirrede paa Papiret uden at ane, hvad han skulde stille op. Hvad var det dog, som gjorde den gamle Præst saa forvirret paa denne lykkelige Dag? Hvordan kunde et Navn gøre et saadant Indtryk?

Det var Navnet paa Pepitos Fader, han saa paa det fedtede

Pas, der laa foran ham paa Bordet!

Don Blasius' Svoger var blevet benaadet og løsladt fra det Forvisningssted, hvor han i mange, mange Aar havde været. Ja, det var ham, José Louis Lopez, den ulykkelige Annas Mand, den fromme og elskelige Pepitos Fader, der var død her, omtrent under sin Svogers Tag! Han var dømt til livsvarig Deportation, og i Cuta, det spanske Forvisningssted paa Afrikas Kyst, var det, at Præsten hvert Aar havde besøgt ham for at bringe ham aandelig og timelig Hjælp. Den utaknemmelige tog mod Pengene, men nægtede haardnakket at vende sig til Gud. Det var ham, som de gamle Søkende havde bedt for i atten Aar; og det var hans Omvendelse, Pepito skulde bede om i sin første Messe. Hvor Guds Veje er vidunderlige!

Fangen blev benaadet og sendt bort fra det Sted, hvor han skulde have mødt sin Død som en Slave med Lænke om Benet; en heftig Storm kastede det Skib, som han var om Bord paa, ind mod Kysten; et farligt Saar bevirkede, at han blev bragt paa Hospitalet, og her skete det, at den syndige Fader udøste sin Bekendelse for sin uskyldige Søn; og den unge Præst anede ikke, at den Synder, for hvem han aabnede Evighedens Port, var hans egen Fader!

Og nu havde hans Onkel, som indtil denne Dag havde vogtet hans Ære, det eneste Bevis paa denne triste Hemmelighed mellem sine Hænder. Et Øjeblik tøvede den gamle Præst; saa lukkede han Hospitalsprotokollen i uden at have skrevet noget i den og stillede den hen paa sin Plads, og derpaa tog han den afdødes Pas, holdt det hen til Lampen og lod det brænde til Aske.

Saa kastede han sig paa Knæ, takkede Gud og gentog Aftenbønnens Ord: »Herre, nu lade du din Tjener fare herfra i Fred.«

Den syndige Faders Sjæl var frelst; den uskyldige Søns Ære var reddet; Gud havde i Pepitos første Messe skænket dem sin Naade.

Pavestolen og Araberne

Sidst i Juli kom en Delegation af Arabere fra Palæstina til Rom. Det var to Muhamedanere og to Kristne, og de overrakte Paven et Brev. Det var skrevet paa gammelt Pergament, dels paa Arabisk, dels paa Fransk. Efter passende *ayas* (Sætninger) fra Koranen mindede det om et Brev, som den anden Kalif, Omar ibn Al-Khattah skrev, da han i det 7. Aarh. holdt Indtog i Jerusalem. Han forsikrede de Kristne i Byen om, at deres Helligdomme vilde blive beskyttet, og at deres Gudsdyrkelse stadig skulde være fri, og han gik ind paa deres Ønske om, at ingen Jøder skulde have Lov til at bo der. Brevet til Paven sluttede med at udtrykke Arabernes Tak for den Sympati, den Hellige Fader havde vist deres Sag, og deres Overbevisning om, at han vil vedblive at yde dem Støtte.

Under Krigen har Pius XII vundet sig mange Venner blandt Jøderne, og efter Krigen har mange førende Jøder, deriblandt ogsaa Zionister, udtrykt deres Taknemlighed fra hans Arbejde for det jødiske Folk. Ingen vil formene, at det Kalif-Brev, som Araberne nu citerer, giver et nøjagtigt Udtryk for det nutidige Forhold mellem Islam og den katolske Kirke med dets eksklusive Karakter og dets Udtryk for, at ingen Jøder maa bo i Jerusalem. Men efter Krigens Ophør kan man spore en stærk Udvikling af Kirkens Forbindelse med om ikke Islam, saa i hvert Fald med de kristne Arabere, hvorunder Initiativet er kommet fra begge Sider, ligesom Kirken har vundet en større Goodwill hos Islam i det hele taget.

Efter at Libanon har søgt og opnaaet Vatikanets Anerkendelse, har dette Land i de seneste Maaneder søgt at oprette fuldständig diplomatisk Forbindelse med Pavestolen. Der har i mange Aar været en Apostolisk Delegation i Beirut, men hans Funktioner er rent kirkelige. Ogsaa Ægypten siges at søge diploma-

tisk Forbindelse med Pavestolen, og Vatikanradioen refererede den 23. Juni »Il Quotidano«s Meddelelse herom, omend med Tilføjelse af, at en autoritativ ægyptisk Kilde udtaler, at Nyheden er forhastet. En Maned senere kom Meddelelse om, at det maronistiske Patriarkalske Vikariat i Ægypten nu bliver et Dioces. Dette første Skridt til Oprettelsen af et Hierarki kan godt tages som et Varsel om Oprettelsen af et diplomatisk Forhold mellem Kairo og Vatikanet, ligesom det for nylig var Tilfældet i Kina. I det mindste viser denne Udvikling en ny Holdning fra Arabernes Side. Libanons Udenrigsminister tog personlig til Rom for at søge Anerkendelse og tilbød skriftlig Garanti for, at de Kristne i hans Land skal nyde baade aandelig og borgerlig Frihed. Saa sent som i det sidste kvarte Aarhundrede har de Kristne i Libanon lidt meget under arabisk Forfølgelse, men det ser ud til, at Pavestolen er gaaet ud af den anden Verdenskrigs Aar med en Prestige, der er stor nok til at overvinde historiske Fordomme, som hidtil har forekommet uoverstigelig.

Det er værd netop nu at citere en Udtalelse af den melchitiske Ærkebiskop af St. Johannes af Akka, Mgr. Gregorius Hakim, der residerer i Haifa. Ifølge det arabiske Nyhedsbureau sagde han i December Maaned, da han vendte hjem fra Rom:

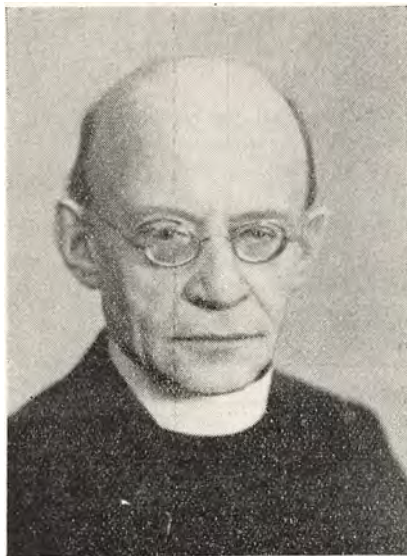
»Hans Hellighed Paven har bedt mig udtrykke hans store Tilfredshed og Glæde over den Enhed og det fuldstændige Samarbejde, som Araberne i Palæstina har vist ved at beskytte det Hellige Land. Hans Hellighed har været tilfreds med de Rapporter, Araberne har sendt ham om Situationen i Palæstina. Paven har gennemgaaet en Protest, som hans Forgænger har nedlagt mod Balfour-Erklæringen. Den Hellige Stols Stilling til denne Erklæring har ikke ændret sig ... Hans Hellighed Paven vil ikke kunne hjælpe Zion-

ismen mod Palæstinas Arabere. De Beretninger, som Zionistiske Propagandister har sat i Cirkulation, om at Paven støtter Zionismen, er usande. Paven sagde til mig, at han ikke vilde undlade at støtte Araberne, Muhammedanere og Kristne, fordi de er Ejere af det Hellige Land.

Det øgede Pres af de zionistiske Krav i Palæstina falder sammen med, at Franskmændene, Kristendommens traditionelle Forsvarere i det Nære Østen, politisk trækker sig tilbage fra Levanten. Sammentræffet af disse historiske Udviklinger fik Repræsentanterne for de Kristne Samfund i Palæstina til at underskrive den bemærkelsesværdige Erklæring, som Mgr. Hakim afgav overfor den anglo-amerikanske Undersøgelseskommission: »De kristne Arabere i Palæstina har alt tilfælles med deres muhammedanske Brødre. Religiøse Trosforskelligheder gør dem ikke paa nogen Maade til to Folk. De nærer samme Haab og Frygt, og de stræber efter de samme Maal — Frihed og Uafhængighed«. Forhaabningerne er maaske bedre kendt end Frygten. De Kristnes store Frygt er den, at Frankrigs Position i det Nære Østen nu vil blive overtaget af Sovjetrusland. Den stigende Hjertelighed mellem Muhammedanere og Kristne er et tilstrækkeligt Svar til dem, der frygter, at Muhammedanerne laaner villigt Øren til Sovjetunionen, som over hele det Nære og Mellemste Østen arbejder med talrige Hold af sine egne muhammedanske Undersaatter. De første Nyheder om den franske Tilbagetrækning fra Syrien fulgtes af foruroligere Rapporter om velkendte arabiske Overgreb mod de kristne Samfund; og naar disse Overgreb nu viger Pladsen for en ganske ny Holdning, er det af Hensyn til den fælles Fare for Sovjet. Der er et direkte Forhold mellem Proskriptionen af Kommunismen i Ægypten og Forventningerne om diplomatiske Relationer mellem Vatikanet og Kirkens gamle Vugge. Saaledes er ogsaa Messen velkommen i det Hellige Land.

(Efter »The Tablet« 3. Aug.).

Pater P. D. Steidl *in memoriam*

Da Pater P. D. Steidl den 22. Februar 1943 fyldte 70 Aar, blev der ved en festlig Sammenkomst af Byens Præster udtalt det Haab, at man kunde samles igen, naar Pateren fyldte de 75. Dette Haab skulde ikke gaa i Opfyldelse. Allerede dengang led Pater Steidl af et Hjerteonde, som efterhaanden voldte ham større og større Vanskeligheder. Dertil kom i det sidste Aar en fuldstændig Blindhed, som var en stor Prøvelse for den gode, alsidigt interesserede Pater, og havde han ikke været saa inderlig from, vilde hans Taalmodighed vel nok være bristet mange Gange. — Indtil de sidste Dage læste han endnu hver Morgen den hellige Messe, Resten af Dagen tilbragte han i Bøn paa sit Værelse eller i Præsternes Bedesal, hvis ikke en eller anden god Sjæl læste lidt op for ham. Indtil Dagen før sin Død hørte han ogsaa Skrifte, særlig under Messerne om Søndagen, hvor han nu vil blive savnet haardt af mange. Da Besværighederne med Hjertet tiltog mere og mere, bad han Mandag den 12. ds. om at blive berettet. Efter Lægens Raad blev han Dagen efter indlagt paa St. Elisabeths Hospital, og allerede den følgende Nat, lidt over Midnat den 14. August, Vigilien til Gudsmoders Optagel-

ses Fest, gjorde et Hjerteslag uventet hurtigt Ende paa hans jordiske Liv.

Budskabet om Pater Steidls Død vil vække Vemod hos mange, ikke mindst hos Præster og Søstre, for hvem han ved sin dybe Fromhed, — hvis man ikke bedre maa sige Hellighed — ved sin Klogskab og store Erfaring har været til usigelig stor Hjælp i de forskelligste Vanskeligheder. Ogsaa for mange Lægfolks religiøse Liv har han ved sine Raad og sin Belæring i Skriftestolen været af allerstørste Betydning. Den, der havde faaet ham til Skriftefader, kunde ikke undvære ham mere.

I 48 Aar — lige fra sin Præstevieelse — har Pater Steidl virket i det danske Vikariat, og der er ingen Tvivl om, at han ved sin præstelige Virksomhed, sin dybe Fromhed, sin Iver, og sine Kundskaber har bidraget meget til Vikariatets religiøse Udvikling. De smukke Kirker i Odense og Næstved, han har bygget, en

Del Bøger om den katolske Middelalder, han har skrevet, vil bevare hans Minde endnu i mange Aar. Heller aldrig vil han glemmes af de mange, der har haft ham som Lærer i Skolen, og endnu mindre af de mange polske Katolikker, især paa Sjælland og Bornholm, for hvem han i en lang Aarrække har været en utrættelig Apostel. — Hs. Excellence Biskop Suhr satte megen Pris paa den fromme, kloge Præst og udnævnte ham til Medlem af det biskoppelige Raad. — Hans Billede vilde dog mangle et af de smukkeste og mest fremtrædende Træk, hvis vi ikke tilføjede, at han ogsaa var en eksemplarisk Ordensmand, en værdig Søn af sin aandelige Fader, den hellige Ordensstifter Alphonsus. Alle hans Ordensbrødre saa med Beundring op til hans store Ydmyghed, Observans og Kærlighed, særlig i den Tid, hvor han var Ordenens højeste Foresatte i Danmark.

Vi vil alle endnu længe mindes ham i vore Bønner, hvis ikke en eller anden foretrækker at anbefale sig til hans Forbøn. — R. I. P. *Kl.*

Valfarten til Æbelholt

Den 1. September indbydes danske Katolikker igen til Valfarten til den hellige Abbed Vilhelms Kloster ved Æbelholt.

Lad os ved stor Deltagelse være med til at ære Sjællands Værnehelgen og til at vise vore Landsmænd, at vi er trofaste

mod de kristne Idealer, som Abbed Vilhelm kæmpede for.

Det var Biskop Absalon, der i Aaret 1165 kaldte sin Ven fra Studieaarene i Paris til Danmark. Den Opgave, som Absalon overdrog Abbed Vilhelm, var Reformeringen af Klostersvæsenet, nærmere betegnet Klostreet

(Fortsættes Side 541)

Biskoppelig Messe i Æbelholt

Dark symphony møder den katolske Kirke

Ind imellem —

Santa Barbara

maa være en By i Kalifornien. Det var der, Elisabeth Adams, den lille Negerpige, der skrev sit Livs Legende: »Dark Symphony« for første Gang i sit Liv mødte den katolske Kirke. En Veninde havde taget hende med til Byens katolske Kirke.

Med samme Forundring, hvormed Alice saa sig omkring i Vidunderlandet, skriver hun, saadan saa jeg mig omkring i Kirken. Nogle af Menigheden laa paa Knæ og bad. Jeg blev ved at stirre paa dem. Men det syntes ikke at anfægte dem. Nogle læste i en lille Bog ... andre lod Perler glide mellem Fingrene — —

Hvis det var Kirke, ja, saa havde jeg ikke noget imod, at høre til Kirken.

Hun skrev straks til sin Far: Jeg vil blive Katolik, Far. Denne svarede omgaaende: Ikke Tale om! Hun bøjede sig, foreløbig i det mindste. Hun kunde dog aldrig glemme Gudstjenesten i Santa Barbara. Derfor søgte hun sig en Kirke, som i sine Gudstjenester lignede den katolske. Der kom kun hvide Mennesker, men det skænkede hun ikke nogen Tanke, saa meget gik hun op i Gudstjenesten. Hver Søndag kunde Præsten nu se

et lille sort Lam,

der med lukkede Øjne knælede ned ved Kommuniionsbænken. Dog en Dag, da det slog Øjnene op mod Alterkorset for at takke Frelseren for den store Naade at maatte knæle ved Nadverbordet, saa det noget mærkeligt. Det saa, hvordan Præsten tørrede Kalken af, der hvor hendes Læber havde rørt ved Kalken, og Tanker, der flyver som Fugle, skriver hun, kom til mig som en Overskrift i en Avis: *Racefordomme ved Altret!* Hun havde set, hvorledes Præsten nok tørrede Kalken efter at hun havde rørt ved den, men aldrig efter at nogen af de andre, de hvide, havde drukket af den. Det lille sorte Lam grublede

over det og lukkede sig ind i sig selv. Hvorledes kan saadan noget dog ske i Herrens Hus? Nogen Tid senere besøgte Præsten dem i deres Hjem. Han havde Taarer i Øjnene og bad dem ikke at være vred paa ham. Han kunde jo ikke gøre for, at Menigheden ikke syntes om, at der kom et sort Lam ind i deres Kirke. Da flygtede det sorte Lam og viste sig i lang Tid ikke mere i Herrens Hus. Men det længtes dog saa frygteligt efter Gud ... Det kunde slet ikke leve uden Gud — —

I en Boghandel

mødte Elisabeth saa en Dag to Nonner. En af dem smilede venligt til hende og spurgte: Er De maaske Katolik? (Elisabeth havde vistnok en katolsk Bog i Haanden!) — Nej, det var hun ikke! De talte saa lidt sammen, og da Søstrene forlod Boghandelen fik Elisabeth deres Adresse med Indbydelse til at besøge dem engang.

Det gjorde hun saa. Søster Mary Mercedes viste hende rundt i Klosteret. De kom ogsaa i Kapellet. Der i det lille Rum paa Altret bor Gud i Altrets Sakramente, og det der er Guds Moder Statuen, Deres himmelske Moder, Elisabeth. Hun holder saa meget af Dem og vil altid hjælpe Dem!

Den lille Negerpige kunde ikke glemme, hvad Søster Mary Mercedes havde fortalt hende. Det var netop det, hendes forpinte Sjæl trængte til.

Ofte naar hun var ved at fortvivle, fandt hun Trøst hos Guds Moder, og det var ogsaa hende, skriver hun, den usynlige Moder, der ledede mine Skridt til en Skriftestol, hvor jeg fandt, at de forstod min Sjæl og førte mig til Kirkens Dør.

Den hellige katolske Kirke.

Ja, hellig er den! Men ikke alle dens Børn, langtfra! Hvilken Smaalighed ogsaa der, i Stedet for den jublende Oplevelse af Herrens store Bud: Kærlighed. Hun søgte om Optagelse i en højere katolsk Sko-

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

le, men ogsaa her mødte hun Ordet, *Skældsordet*, der for hendes Sjæl var blevet Guds Ord, Vejen til Gud: Ingen Plads til en Negerpige!

Men, saadan slutter hun sig Bog, jeg fandt *Nazaræeren*, hvem jeg søgte, og ... derfor maa ingen *Bitterhed fortvære min Sjæl* ... Denne Verdens Musik er sørgelig, men ogsaa jublende skøn ... maa alle, der her har hørt mig, huske mit Liv som en »Dark Symphony«, en sort Symfoni ...

Jeg hæver min Stemme til Maria, Guds Moder. ... Ave Maria ... Naar mit Livs sidste Solstraale falder paa mig, maa jeg saa stadigvæk staa med Hjertet og Hænderne hævet til dig ...

Hvem ved hvad?

Løsning paa Opgaven i sidste Uge: 1. St. Frans af Assisi. 2. Kardinal Newman. 3. Jacopone da Todi. 4. St. Thomas More.

Ny Opgave:

1. Jeg er kanoniseret for faa Aar siden. Jeg kunde ikke klare Studeringen paa Seminariet. Jeg blev Sognepræst i et usselt Hul af en Landsby. Senere kom der Tusinder til min Skriftestol, hvor jeg ofte hørte Skrifte 16—20 Timer i Døgnet.

2. Jeg er en belgisk Præst, der ofrede mit Liv for en Koloni af Spedalske paa en Ø i Stillehavet.

3. Jeg er en engelsk Franciskanner fra det 13. Aarh. Jeg skrev om Dampskibe, Balloner, Flyvemaskiner, Mikroskoper, Krudt, Kikkerter, Jernbaner og Elektricitet. Man kaldte mig den eksperimentelle Videnskabs Fader.

4. Jeg skrev Encyklikaen »*Re- rum Novarum*«.

Løsninger i næste Uge.

Lastbilen er ladet med Ulve

St. Clemens Floks straalende Sommertur

Knap havde katolsk Skole i Aarhus givet Slip paa sine Elever, før St. Clemens Ulveflokk drog i Sommerlejr til det gamle kendte Sted, Fløjstrup. Vi blev kørt dertil i Lastbil; undervejs sang vi Ulvesange. Saa snart vi kom derud, begyndte Indkvarteringen i Aarhus-Divisionens rummelige Sommerhus, som vi delte med en anden Flok.

Ulvene forstod rigtig at nyde

Lejrlivets Goder, to Gange daglig tumlede de sig i det herlige Vand. Dagen igennem var de optagne af Stjernearbejde, Lege, Konkurrencer o. s. v. Desuden maatte de hjælpe med Madlavning, især Kartoffelskrælning, og den derpaa følgende, men mindre spændende, Opvask.

En af Dagene kom Tropskappelanen, Hr. P. Laux, ud og læste den hellige Messe for os. Senere paa

Formiddagen kom en af Flokkens mange gode Venner og forærede Ulvene Jordbær.

Torsdag Aften var der Besøg af Forældre og Paarørende, og Lejrbaalet formede sig som en hel Fest med Sange og Sketches; særlig gjorde »Skolen brænder«, opført af Ulveungerne, stor Lykke. Dagen efter sendte Søstrene fra St. Josefs Hospitalet en stor Spand Rabarbergrød; Ulvene gav Søstrene et rungende »Wuf«, som vi bestemt tror, de har hørt.

Og var Ulvene den Dag de drog af Sted lidt blege og trætte efter Vinterens Skolegang og den nys overstaaede Eksamen, var det til Gengæld en Flok glade, solbrændte Ulve, der vendte tilbage til Far og Mor. »Bumse«.

FILM

DSB-Kino viste i den franske Ugerevy fængslende og smukke Billeder fra den nyligt stedfundne Helgenkaaring i Vatikanet af Amerikas første og kvindelige Kirkens Heltinde.

Seks Teatre spiller fra 5.-8. Nordisks »Diskret Ophold«, en Perssonfilm uden Persson, men med Ib Schönberg, der er hyggeligere end nogensinde før i en menneskelig og sympatisk Rolle som Jorde-modermand og Deus ex machina. Kritikerens Ole Palsbo debuterede med afgjort Held som Instruktør. Vel er Tempoet især i Filmens senere Del spagt og slapt, men der er en klar Fornemmelse for Milieuer og Mennesketyper, en frisk og uimponeret Maade at betragte Folk paa, der virker velgørende og velgørende diskret. Lidt mere Accent paa Situationerne, lidt stærkere Stramning af Handlingen havde gavnet, men kan jo indhentes i en kommende Film. For det er i hvert Fald ikke Palsbos sidste Film. Det »interessante« Emne var naturligt

behandlet uden »liffelige« Glat-heder, men med rimelig sund Alvor. Spillet var nydeligt over hele Linien, selv i ganske smaa Roller mærkedes Pointer af fineste Art. Fremhæves bør Lily Broberg som den smaatbegavede Thyra. Et Gennembrud simpelthen.

»3 tossede Sailors« (Sailors three) som Nørreport satte op 9.-8. er en vanvittig Farce af sjoveste Slags om tre Superenglændere, der erobrer det tyske Slagskib »Ludendorff«. Tommy Trinder og hans Kumpaner var forbavsende alsidige og underholdende i en spændende og velbygget Handling, hvor alle Elementer var udnyttet. Man græd af Latter.

»Atomspionage« (Night Boat to Dublin. Rialto 9.-8.) er en kvikt fortalt Spion- og Kriminalfilm i B-Klassen. Om hvordan Secret Service finder den Atomprofessor Hansen (der hedder Niels til Fornavn ...), som Tyskerne forgæves har søgt at narre til at arbejde for sig. Der var baade krillede og lystige Øjeblikke, og som Helhed var man udmærket underholdt. Robert Newton, der minder lidt om John Price, havde Hovedrollen.

Bjørn Rasmussen.

BREVE fra LÆSERNE

Mangel paa Ministranter

I Gaar kom jeg ind i en af vore katolske Hovedstadskirker for at overvære Højmessens og blev meget forbavset ved at se Præsten celebrere den hellige Messe uden Ministranter.

Jeg har flere Gange set Præsten læse *stille Messe* uden Ministranter, altid med Ubehag, bl. a. ogsaa af den Grund, at en saadan Fremgangsmaade, saavidt jeg ved, er forbudt i Kirkeloven, medmindre, der foreligger en tvingende Grund dertil, d. v. s. manglende Assistent, men det er dog, indtil i Gaar altsaa, ikke tidligere faldet i min Lod at se en *Højmesse* celebreret uden Ministranter.

Det maa være bittert for Præsten ikke at kunne faa den fornødne Messehjælp; mon det skulde være, fordi de unge Mennesker er paa Landet, eller er det, fordi de ikke som i min Ungdom, bryder sig om at tjene ved Alteret? Hvis saa er, vil jeg foreslaa de Herrer Gejstlige, at de henvender sig til de ældre, der sikkert gerne vil ministrere, hellere end at se Præsten ladt i

Stikken til Skade for Gudstjenestens ydre Højtidelighed og Skønhed og til Forargelse, sikkert for flere end

Henry Søgaard.

Kærlighed, Ægteskab m. m.

Naar Kærligheden mellem Mand og Kvinde efter Verner Niensens Opfattelse (K. U. Nr. 32) blot er en mere eller mindre dyb og varig Forelskelse, forstaar man bedre hans Antagelse af, at de fleste Ægteskaber strander, fordi de kun(!) er bygget paa Kærlighed.

Og: »Kærligheden mellem Mand og Kvinde er jo ikke den samme Kærlighed, som man sætter i Forbindelse med Gud«.

Lad os se, hvad et Par Præster mener herom. Vi giver Ordet til Pater Nøsen (Ægteskabet i den kat. Kirke S. 50): »Kærligheden. Den er Ægteskabets Hovedkraft. Den er fra Gud nedsænket i Ægtefællernes Hjerter — Kærlighed fra Gud! — den har ført dem sammen. Den er ogsaa i Stand til at føre dem frelst gennem alle Vanskeligheder«.

Og Boers (Katolsk Praksis S. 161): Fremfor alt andet maa du vinde Klarhed over, om du virkelig elsker den anden, om der er virkelig Kærlighed til Stede ... Der skal virkelig Kærlighed til, om et Ægteskab skal blive lykkeligt ... Hvor den virkelige Kærlighed mangler, kan man gerne gaa ud fra, at de to ikke skal have hverandre«.

Altsaa ikke helt paa Linie med Hr. N. Det er selvsagt en stor Lykke for en Katolik, om den, han elsker, ogsaa hører til Kirken. Men »aandeligt Fællesskab« saa værdifuldt det er, er nu ikke alene tilstrækkeligt til et lykkeligt Ægteskab. Man ser jo dog ogsaa ulykkelige katolske Ægteskaber.

(Hvorfor for Resten »brutalt sagt«, naar Talen er om »Kønnenes Draging« mod hinanden?)

Og hermed naar vi til V. N.s egentlige Problem: »Bør man stille den anden Parts Konversion som Betingelse for Ægteskab«. En Ud-

øvelse af aandelig Tvang ved at stille Krav om den andens Overgang til Kirken før Ægteskabet synes V. N. er rimelig med den Begrundelse, at Sandheden for os er een. »Den ene Vej til Rom er vel lige saa god som den anden.« Javel, de er maaske farbare alle undtagen netop Tvangens. For det er og bliver i Strid med katolsk Tankegang direkte eller indirekte at tvinge en ind i Kirken. At Sandheden for os er en, gør os naturligvis ikke berettiget til Tvang.

I Almindelighed vil en Konversion, der kommer i Stand paa den Maade ogsaa give Bagslag siden. V. N.s Antagelse, at lidt aandelig Brutalitet ikke skulde skade, tværtimod, viser en forbløffende Mangel paa psykologisk Sans.

Der findes kun een tilladelig Form for »Tvang« i dette Stykke, nemlig Forbønnen og det gode Eksempel.

Og skal vi saa ikke lade være med at tale om Ægteskabets »Vinding« for Kirken. Hvor mange af os almindelige Mennesker er vel nogen særlig »Vinding« for Kirken, hvad enten vi lever i »rent« eller »blandet« Ægteskab.

N. N.

Nationalmuseet

Maa en Protestant, der haaber at være paa Vej til Moderkirken, henlede Opmærksomheden paa de Kirkeskatte, der findes i »Nationalmuseets« Middelalderafdeling?

Mange Mennesker føler den katolske Kirke som noget fremmedartet; men i den ovenfor nævnte Samling møder vi den som vore Forfædres Kirke.

(At faktisk alle vore Landsbykirker og de fleste af vore Domkirker oprindeligt er katolske, synes glemmt.)

Besøger man Nationalmuseets Samling, bør man bemærke Thirstrup-Krucifikset, der er af kongelig og hjertegribende Skønhed. Kunde dette ædle Kunstværk reproduceres og sælges fra katolske Forretninger, vilde vi have et her-

ligt dansk Krucifiks, — vore Forfædres Kristusbillede. —

Ingrid Sarauw.

BOGNYT

Dark Symphony

af Elizabeth Laura Adams Kr. 7,20
haves stadig paa Lager. Vi henviser til Ugebladets Anmeldelse forrige Uge.

En Konvertit skriver

om Karl Adam: *Katholicismens inderste Væsen*:

... Jeg har været Katolik i snart fem Aar, og selv om jeg i store Træk ved min Undervisning har forstaaet Troen, følte jeg, at der var mange Punkter, som var dunkle for mig; ubevidst er jeg gaaet udenom dem for ikke en skønne Dag at skulle staa Ansigt til Ansigt med noget, jeg anede vilde blive en Trosvanskelighed ... Jeg er klar over, efter at have læst Karl Adams Bog, at mit Kendskab til Catholicismen var overfladisk — jeg har nu faaet et Indblik i Dybden af Kirkens Hemmelighed, Kristendommens inderste Hemmelighed, og det er med en underlig Følelse af Jubel, jeg forstaar Rigtigheden af alt det, jeg før saa at sige blindt har accepteret som Kirkens Lære. Jeg ønsker at sige Forlaget Tak for Udgivelsen af denne Bog, den er uden Tvivl den vigtigste, der er blevet udgivet i mange Aar. Det er en Bog, som hvis den bliver tilstrækkelig kendt og udbredt vil medføre Hundreder af Konversioner i det intellektuelle Danmark.

S. M.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Undervisning i LATIN og LITURGI

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke

Bødatsensvej 25, Hellerup. Telefon Gøtøfte 64

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(11)

6. KAPITEL

Bjerglandsbyen.

Det var Pater Anselm, der kom med Forslaget, mens hans Patient spiste Morgenmad. Han skulde op i Bjergene samme Eftermiddag, til en lille bitte Landsby, og det vilde glæde ham, om den Syge vilde med. Der var saadan en storslaaet Udsigt, han vilde vise ham. Og der var desuden noget andet, som han ogsaa gerne vilde have ham til at se. De kunde jo faa en Vogn derop.

Den unge Mand svarede straks, at den var han vældig med paa. Hans Ansigt straaede af Lykke og Glæde efter den foregaaende Dags overstandne Krise. Da Præsten om Aftenen havde baaret ham over i Sengen, havde han lidt genert sagt:

»Jeg burde vel egentlig starte med en Aftenbøn — men det er saa længe siden, jeg har givet mig af med den Slags, at jeg ikke længe- re ved, hvordan jeg skal bære mig ad. Kan De ikke lære mig, hvad jeg skal sige?«

»De skal blot tale til Gud med Deres egne Ord.«

»Men jeg er jo saadan en Bandedit.«

»Saa kan De jo starte med at fortælle Ham det,« havde Pater Anselms Svar lydt.

De tog af Sted efter Middagsmaaltidet. Den syge laa paa sin Baare inde i Vognen, og selve Ambulancen var bundet fast bagpaa. »Vi ligner næsten et Cirkus,« bemærkede den unge Mand.

Vejen snoede sig opad gennem Bjergpassene, og Vognen kørte ganske langsomt. Pater Anselm vilde ikke have, at hans Patient blev tumlet rundt. Den Syge nød de dejlige Landskaber, som gled forbi

hans Øjne, de vældige sneklædte Højder, de dybe Kløfter mellem gigantiske Klipper og de store Dale, som pludselig laa udbredt dér foran ham med det friske grønne Græs og Alpeblomster i alle tænkelige Farver. Og fra alle Sider hørte han Klängen af de græssende Køers fint afstemte Klokker.

Vejen snoede sig stadig opad, og langt om længe havde de naaet deres Maal: den højest beliggende Landsby paa den italienske Side af Alperne. Vognen kørte op foran et Gæstgiversted. Her blev den unge Mands Baare løftet ud og anbragt paa Ambulancen. Pater Anselm begyndte straks at køre af Sted med ham hen ad den lille Gade.

Efter en Stunds Forløb kom de til en aaben Plads. Den Syge saa en Kirke dér og mange Mennesker staaende udenfor. Der var en hel Del Børn imellem, og saa snart de fik Øje paa Præsten, fo'r de hen imod ham, kyssede ærbødigt hans Haand og hængte sig saa ved hans Arm. Og saa begyndte de at spørge: Hvad det var for en Herre? Hvorfor han laa i den mærkelige Seng? Om han var en Englænder?

(Fortsættes)

Valfarten til Æbelholt

(Fortsat fra Side 537)

paa den lille Ø i Roskildefjorden, Eskils Ø, hvorfra han forflyttedes til Æbelholt Kloster, og herfra udrettede Abbed Vilhelm sin store Gerning i Kirkens og Landets Tjeneste med ukuelig Nidkærlighed og Ildhu.

Klosterruinen staar som et synligt Minde om den Storhedstid, der indlededes med Abbed Vilhelms Overtagelse af Klosters Styrelse, og vi faar saaledes Lejlighed til, foruden Delta- gelse i Valfarten til Helgenens Ære, at danne os et Billede af, hvordan og hvor stort et saadant Kloster har været, navnlig da der vil blive arrangeret Omvisning under kyndig Vejledning.

Iøvrigt er de praktiske Detaljer følgende:

Valfartsprocessionen udgaar fra Hillerød Kl. ca. 9,00.

Messen læses af Hs. Excellence Biskoppen Kl. ca. 10,00 i Klosterruinen.

Efter Frokosten Omvisning ved Overlæge Paul J. Reiter.

Tog afgaar fra Københavns Hovedbanegaard Kl. 7,39. Billetpris Kr. 4,10.

For ældre og svagelige Katolikker vil der ved Henvendelse inden 24 August til Tandlæge Niels Stouge, Borupsallé 201, NV., Tlf. Taga 5533, fra Kl. 10 —15 kunne skaffes Kørelejlighed formedlet 4 Kr. pro persona.

Tog fra Hillerød til København Kl. 14,36 (eller 16,36).

Katolsk Klub.

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

Kolding	Esbjerg	Nakskov
Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Chr. Steffensen Herreekvipering Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus		Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“
Alex J. Hansen Ingeniør . Entreprenør . Murermester Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestræde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer	O. Hansen & R. J. Møller Bygnings- og Maskinsnedkeri Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedallet i den store Messcbog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Aug.
25. S. (grøn) 11. Søndag e. Pinse (691 --63); 2. Bøn: St. Ludvig, Konge af Frankrig (1056), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
26. M. † (rød) St. Zephyrinus (1059); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
27. Ti. (hvid) St. Josef af Calasanz (1059); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
28. O. (hvid) St. Augustin (1060); 2. Bøn: St. Hermes (1061), 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
29. T. (rød) St. Johannes Døbers Hals-huggelse (1062); 2. Bøn: St. Sabina, 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
30. F. (hvid) St. Rosa af Lima (1066); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
31. L. (hvid) St. Raymund Nonnatus (1067); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
1. S. (grøn) 12. Søndag e. Pinse.

Giv Herren Æresoffer af al din Ejendom og af din Avls Førstegrøde; da skal dine Lader fyldes til Overflod, og dine Persekar strømme over af Vin.

11. Søndag e. P., Kommuniionsvers.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777,

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Henvendelser angaaende Ekspedition af Katolsk Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K. Indbetaling af Abonnement kan dog stadig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Eukaristisk Forening for Sct. Ansgars Sogn

Første Fredag d. 6. September begynder Tilbedelsestimerne i Sct. Ansgars Kirke efter Sommerferien. Damerne bedes venligst tage de samme Timer, til hvilke De var indtegnet i sidste Sæson, og saafremt De ønsker Forandring, henvende Dem herom til Formanden, Grevinde Erikke Scheel, p. T. og indtil 3. September Prinsesse Margrethes Feriehjem, Trørød pr. Vedbæk, Telf. Trørød 71.

Det er af overordentlig stor Vigtighed, at Damerne overholder deres Tilbedelsestimer, og kun i yderste Nødtilfælde sender Afbud. I saa Tilfælde bedes De indtrængende om at sende en Stedfortræder, for at Tilbedernes Antal ikke mindskes. Og saa har jeg en Bøn til alle Eukaristisk Forenings Medlemmer. Kunde De ikke hver især i dette Aar prøve at hverve i hvert Fald et nyt Medlem til Foreningen. Hvis De alle vilde gaa ind for den Tanke, kunde vi blive saa mange, at Tilbedelsestimerne igen kan udvides. Men det maa være Kvinder, som forstaar Andagtens rette Betydning, og som vil holde ud. Lad os alle gøre den Indsats for at glæde Jesu Allerhelligste Hjerte.

Meddelelsen om Tilbedelsestimerens Begyndelse udsendes i Aar kun paa denne Maade.

Erikka Scheel.

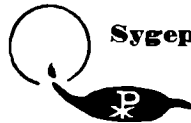
Bønnens Apostolat

Intentioner for August: For Læger og Sygeplejersker. — At de indfødte Katolikker maa arbejde med paa Hedningernes Omvendelse.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Sønd. 1. Sept. Kl. 9,00 Akademikermesse i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Derefter Tur; Frokostpakke medbringes.

Sygeplejerske-
Forbundet

afholder Sommerstævne Søndag d. 15. September hos Liobasøstrene, Sct. Kjeldsgade 3. Nærmere

Program følger. Husk at reservere Dagen.

Ældre Dame

søger stort, tomt Værelse med (lidt) Adgang til Køkken ca. 1. September.

Henvendelse i Billet mrkt. 3421 til Bladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

Katolsk ung Mand

der skal paa Farmaceutisk Højskole til 1. November, søger et møbleret Værelse med Centralvarme. Helst paa Østerbro.

Exam. pharm. Ivar Dudzinski, Birkegade 7, Aarhus.

Værelse søges i København

Ung katolsk Dame søger 1 møbl. Værelse med Centralvarme, evt. Køkkenadgang, 1. eller 15. Sept. Eget Sengetøj.

Gerda Wilger, Vestergade 2, Kolding.

Nærmere Oplysninger gives gerne af Assistent Verner Stabel, St. Jørgens Allé 8, Tlf. Vester 2531 u.

BOGHYLDEN

Katolske Bøger paa Engelsk, der haves paa Lager:

- Dietrich von Hildebrand: In Defence Of Purity.... Kr. 6,00
- Raymond Preston: Four Quartets' Rehearsed » 6,00
- C. S. Lewis: The Great Divorce..... » 9,00
- William Robinson: The Devil and God..... » 5,40
- Gerald Vann: The Divine Pity » 10,20
- Dom Ralph Russell: Essays In Reconstruction » 12,60
- E. Allison Peers: Mother of Carmel » 10,20

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . København K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Aabenraa

<p>G. N. Dall's Cykleforretning Fiskergade 5 . Tlf. 3215 Leverandør til Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malmestrestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Bymejeriet N. Møller . Tlf. 2262 Mælk . Smør . Fløde Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Andersen & Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Andr. Petersen Colossenm . Tlf. 2800 Isenkram, Værktøj, Køkkenudstyr Glas, Porcelæn, Sanitet</p>
<p>Chr. Johansen Søndergade 9 . Tlf. 3322 Slagteri & Pøsemageri Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>J. Thorsmark Storegade 10, Tlf. 2673 Indeh. Brdr. Thorsmark Ure og Optik</p>	<p>Ludwig Wohlenberg Bog-, Kunst- og Papirhandel Store Torv 5, Tlf. 2229, Grdl. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>

Næstved

<p>Fiskehuset A. Christoffersen Ramsherredgade 23 . Tlf. 107 Leverandør t. de katolske Institutioner</p>	<p>R. Rasmussen Alt i Kolonial - Vin & Delikatesse Riddergade 4 . Telf. 29 Lev. til Sct. Elizabeth Hospital</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Evald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Næstved Mælkeforsyning Kildemarksvej 35 Telefon 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>T. A. Meding's Tømmerhandel Aktieselskab Tlf. 1478 (3 Lin.) Trælast og Bygningsartikler</p>
<p>Kolonialhuset Tlf. 480 Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa Billigste, kontant Pris Lev. til den katolske Præstegaard</p>	<p>K. Blum Hansen Boghandel Næstved . Telefon 276</p>	<p>Fr. Brandt Næstved . Telefon 71 Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial, Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel Lev. t. de kat. Institutioner</p>
<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Tlf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Krucifix i forsk. Udførelser U. Bärenholdt Papirhandel . Næstved Jernbanegade 19 . Tlf. 983</p>	<p>R. Sørensen Grundlagt 1877 Østergade 7 . Tlf. 130 Blomster og Kranse</p>

C. J. Schledermann & Sønner
MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122
Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLA GT 1852
Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet Ilt og Gas . Autogenevejse-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Odense		Vald. Tørring <i>aut. elektr. Installatør</i> Kongensgade 13 . Tlf. 20 21 Leverandør til Dalum Kloster
C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Frederiksens Fiskesalg Albanigade 35 . Odense . Tlf. 85 52 Alle Aarslidens Fiskesorter løres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 . Odense Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner	Priorkaféens Konditori Enevold Sørensen Vestergade 1 Butikken: Telf. 744 Kaféen: Telf. 2764
Julius Jacobsen <i>Blikkenslager</i> Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet Vindegade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Johs. Rasmussens Boghandel Telefon 840 . Hjallesevej 6	Dalum Andelsmejeri Tlf. Dalum 5 1. Kl.s Mejeriprodukter Leverandør til Dalum Kloster
Svendborg		Gør din Pligt! Gaa til Plichta naar der skal males Tlf. 24 16 . Møllergade 21
Chr. G. Kielberg Bog- og Papirhandel Tlf. Svendborg 86 og 14 86 Stort Lager af Skolebøger Alle nye Bøger straks paa Lager	Svendborg Bryghus Mineralvandsfabriken »Ørkild«	
Chr. Mikkelsen Møllergade 61 . Tlf. 1252 1. Kl.s Kød og Paalæg Lev. til den katolske Præstegaard	Clara Petersen Organist Møllergade 80 . Tlf. 11 34	C. K. Hansen Vand-, Gasmester og Blikkenslager Skattergade 10 . Tlf. 489
Vald. Hansen <i>Malermester</i> Vestergade 13 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 1044	Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner
Nyborg		
Korsgades Kødbod Alt i 1. Klases Kød og Paalæg Holger Jørgensen . Telf. 527 Leverandør til Stella Maris	Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn Telf. 25 . Nyborg Leverandør til Stella Maris	Chr. Thomsen Blikkenslager, Gas- og Vandmester Skolegade 4 . Telf. 148 Leverandør til de katolske Institutioner
A. Jørgensen Kolonial Knudshovedvej 6 - Telf. 314 Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn Kongegade 25 . Telefon 487 Leverandør til Stella Maris	Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail Fiskerihavnen . Nyborg Leverandør til Stella Maris

Katolsk

Ugeblad

1. September 1946
94. Aargang
Nr. 35

Polens katolske Tro

Det katolske Limburg
Pater Steidls Begravelse
Pater Wolfisbergs
Jubilæum
Stat og Kirke

Katolsk Korrespondent i Polen

(Fortsat fra Nr. 32)

Paa Murene i Warszawa er der mange sorte Plader med et hvidt Kors og en Dato for at betegne Stedet for en Massehenrettelse. Nerverne holdtes i ulidelig Spænding ved alle de forskellige tyske Forholdsregler mod den polske Nation, som nægtede at underkaste sig. Jeg var en hel Formiddag i Udryddelses-Lejren i Oswiecim, bedre kendt som Auschburg. Bygningerne stod urørt med Undtagelse af de fire store Krematorier, som Tyskerne nedrev før deres Tilbagetrækning. Jeg fik Oplysninger om Lejren af en ung Mand, der havde været der i tre Aar. Jeg kan forsikre Dem om, at man fik en tydelig Forestilling om, hvad der var foregaaet.

Man kan ikke spørge en polsk Kvinde om hendes Familie. Alt for ofte er hendes Mand dræbt i Katyn, en Søn eller Datter under Warszawa-Opstanden eller en Fader i en Koncentrationslejr. Jeg traf saa mange af disse Tilfælde. Resultatet er en dyb Understrøm af Smerte gennem hele Folket.

Det andet, man maa huske om Polen i Dag er Folkets dybe religiøse Tro. Oprigtig talt var jeg ikke forberedt paa det, og jeg fandt Troen dybere end noget, jeg havde kunnet iagttage i andre katolske Lande. Da Piloten paa vort Transportplan, som nærmede sig Warszawa, hørte at

jeg var Katolik, sagde han: »De faar lidt Besvær med at finde en Kirke, De kan komme til Messe i paa Søndag. Vent bare, til De naar Warszawa.« Faktisk havde det været nøjagtigere, hvis han havde talt om at *komme ind* i en Kirke. Kun de helt ødelagte Kir-

ker var ikke i Brug. Messen læses i sønderslaaede Kirker, ja i rene Ruiner. En Gang maatte man ned i Krypten, saa ødelagt var Kirken. Og mange store Sale er lavet om til Kirker. Men Kirkerne er overalt overfyldt om Søndagen, og Menneskeskarerne staar langt ud paa Gaderne. Om Hverdagen er Kirkerne kun fulde. Paa ethvert Tidspunkt af

(Fortsættes Side 551)

Japanske Katolikker betragter det atom-bombe-ødelagte Nagasaki. De katolske Piger paa Billedet beder foran Ruinerne af Domkirken.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

EL GRAFIK A/S
VESTERBROGADE 69-71

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Skotøjsreparation E. Sund
1. Kl.s Arbejde garanteres
Frederikssundsvej 225, v. Kirken

Den runde Kiosk
Tlf. Nora 5615 . Griffensfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Ugeblade og Tidsskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Randers

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager
køber De bedst hos:
C. Mærsk-Andersen's Eftf.
Randers . Telefon 137

Larsbjørnsstræde 14
Til. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester
Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

L. F. Nielsen Snedkermester
Lindholmsvej 36 . Telf. Damsø 2043

Udfører Arbejdet for
de katolske Institutioner

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis å vis Den kgl. Skydebane
Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Thor's kemiske Fabriker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412
**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**
Lev. til Hospitaler og Institutioner

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Uscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg
Nørrebrogade 200 . Telf. Taga 1296
Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester
Vandtaarnvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej 3
København F
Telf. Gothdb 656
Mosaik
og Terrazzo

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

MIZAR *flor*

L. E. LARSEN

Efteraarssko

Nørrebrogade 206

Det sidste Farvel til Pater Steidl

Hele Landet over havde Pater Steidl Venner, som paa den mest rørende Maade viste deres Deltagelse ved hans Bortgang. Breve fra nær og fjern, fra læg og gejstlig gav Udtryk for den Kærlighed, disse Mennesker følte for den gode Pater Steidl. Netop Udtrykket »den gode Pater Steidl« gik igen i disse Skrivelser. Man lovede at bede for ham og lade Messer læse for hans Sjæl, men tillige blev der sagt, at Bønnen uvilkaarligt formede sig: bed for os! for man havde nu en trofast Forbeder i Himlen.

Fra hele Vikariatet kom Pater Steidls Venner til Begravelsen Tirsdag den 20. August. Lægfolk, der i sin Tid havde haft Pater Steidl i Skolen, gamle Sognebørn, Søstre, hvis gejstlige Leder han havde været, Præster, som i ham havde fundet deres bedste Ven og Raadgiver. Ca. 400 Mennesker, deriblandt 26 Præster, ledsagede Pater Steidl paa hans sidste Vej ...

Kl. 10 holdt Hs. Excellence Biskop Th. Suhr Pontifikalrequisiem i Skt. Annæ Kirke, som var fyldt til sidste Plads, den Kirke, hvor vi indtil for nylig saa den trofaste Præst sidde i Skriftestolen i Timevis hver eneste Søndag. Sognepræsten Pater Fr. Klar, der i over 35 Aar har arbejdet sammen med Pater Steidl, holdt Talen over Teksten: »Jeg er den gode Hyrde« (Joh. 10, 11), denne skønne Lignelse, som ogsaa er en Lignelse over Pater Steidls Præsteliv og Præstegerning. I omtrent 50 Aar har Pater Steidl arbejdet i Herrens Vingaard her i Landet. Han har bogstaveligt talt slidt sig op i denne Tjeneste for Gud og Sjælene. Han kendte ikke til at skaae sig selv, han var ingen Lejersvend. Hvad han gjorde, gjorde han helt. Denne Mandighed var forenet med Fromhed og Menneskelighed. »Det er et stort Tab, vi har lidt,« udtalte Taleren, »men vi er overbevist om, at Pater Steidl fra sin Himmel vil fortsætte denne sin Hyrdegerning, vil bede for os, lede og støtte os.«

Derefter foretog Biskoppen Absolutionen ved Baaren, en sidste Kærlighedens Handling over for en Mand, Biskoppen satte saa stor Pris paa.

Bønnens Trøst, den styrkende Liturgi med den salige Forvisning om, at »for dine troende,

Herre, forandres Livet, det berøves dem ikke,« Koralsens dulmende Toner, Talerens overbevissende Ord, havde vederkvæget Deltagerens Sind og Sjæle. Saa fulgte den lange Procession Pater Steidl til Katolsk Sundby Kirkegaard. I alle vil der leve et varigt Minde om den gode Pater Steidl! R. I. P.

Confrater.

Far Mathieus Lygte

ved J. Fd.

»Aah Mor,« klagede den lille svage Stemme, »Mor, jeg har det saa daarligt!«

Moderen bøjede sig over den lille Dreng. Han var meget syg, hendes lille Jean. Lægen havde været der een Gang; men han havde kun rystet paa Hovedet, givet hende et intetsigende Raad og saa skyndt sig bort igen; og den stakkels Mor som var Enke, forstod, at hun snart skulde være ganske ene i Verden.

Det var de allerværste Dage under den franske Revolution. Robespierres Tyranni red Paris som en frygtelig Mare, og *Chartres*, hvor Jean og hans Mor boede, var alt for nær ved Hovedstaden til at kunne undgaa at lide samme Skæbne som den. Den herlige Domkirke var blevet til et »Tempel for Fornuften« ligesom Notre-Dame i Paris, og i Krypten, det første Guds-Moder-Valfartssted i Frankrig, havde Vinhandlerne stablet Tønder op.

Enken boede i et Tagkammer i en af de gamle Gader omkring Domkirken, hvis vældige Silhouet hun kunde se fra sit Vindue.

Aftenen, en mørk og stormfuld Februaraften, begyndte at falde paa, medens Moderen sad ved det døende Barns Seng. Hendes Tanker gik fra Sønnen, som hun nu skulde miste, til Ægtefællen, som nylig var blevet dræbt i Krigen, og hun ledte forgæves efter en lille Straale af Haab, der kunde lyse op i al

hendes Elendighed; men det var, som om selve Himlen var lukket for hende, nu da Kirken, som hun ellers altid var tyet ind i med sine Sorger, var blevet vanhelliget.

»Aah, de Uhyrer!« udbrød hun ganske højt, ved Tanken paa de Tyranner, som nu havde Magten. »De tog min Mand fra mig og sendte ham til Tyskland for at dø; og nu — nu, da jeg skal miste det eneste, jeg har tilbage, jager de mig bort fra Alteret — og bort fra Krypten, hvor jeg kunde have tryglet den hellige Moder, som selv led saa bittert, at hun forstaar alle vore Lidelser, om at give mig min Søn igen.«

Hun stirrede fortvivlet ud af Vinduet i Retning af Domkirken. Da saa hun, i en Revne i det tætte Skylag, en lille Stjerne kikke frem, lige over Kirken. Den stakkels Moder blev ganske betagen af dette Syn; i sin Sorg og Ophidselse syntes hun, at det svage Lys maatte være tændt af Guds Moder for at indgyde hende Haab; og Stjernens Stilling lige over Helligdommen blev for hendes trætte Sjæl højst betydningsfuld; den mindede hende om Stjernen, der førte østerlandske Konger til Frelseren.

»Maaske skal jeg gaa derhen og bede om Frelse for mit Barn!« tænkte hun. »Ja, var det bare som før, da jeg kunde gaa ned i Krypten og kaste mig paa

Knæ foran Vor Frues Statue! Men Statuen, den velsignede, den undergørende, — den har disse forfærdelige Mennesker jo brændt ... Aah — men Guds Moder vil nok alligevel høre de Bønner, som bliver bedt i hendes gamle Helligdom ... og Stjernen kalder mig derhen!»

Hastigt, uden mange Overvejelser, fik hun Nabokonen til at sidde hos Jean, og saa gik hun til Domkirken, med Blikket fæstet paa den lille Stjerne, som stadig lyste svagt mellem de tunge Skyer. Men paa Vejen kom Betænelighederne. — Hvordan skulde hun komme ind i Guds Moders Krypt? Porten var lukket, og kun de, som havde povet at leje Krypten for at gemme deres Vintønder der, havde Nøglen dertil. Hun kendte en af de Mænd, og til ham gik hun.

»Fa'r Mathieu, vil I laane mig Nøglen til — jeres Vinkælder?»

»Hvorfor dog det, Borgerinde?» svarede han.

Hun vidste først ikke, hvad hun skulde sige; men saa udbrød hun: »Min Dreng er saa syg!»

Fa'r Mathieu var ikke noget slet Menneske, skønt han havde Skinnet imod sig, og der var virkelig Medlidenhed i hans Stemme, da han sagde: »Er lille Jean syg? — Men hvad kan min Vinkælder ...« Pludselig gik der dog et Lys op for ham. »Det er sandt ... det var jo dér ... Naa ja, enhver kan naturligvis tænke sit. Værs'go', her er Nøglen, Borgerinde! Men ingen Hokuspokus, naar nogen af Kammeraterne ser paa det, husk det! Der skal ikke meget til at gøre Bekendtskab med Guillotinen nu om Stunder, og Velfærdskomitéen har Øjne med sig.«

Jeans Mor hørte slet ikke efter, hvad han sagde; hun løb, saa hurtigt hun kunde, hen imod Krypten med den kostbare Nøgle i Haanden.

Da hun kom ind i det øde, vanhelligede Kirkerum, følte hun sig ulykkelig og bange. Var det virkelig den Helligdom, hun kendte saa godt? Havde dette Mørke virkelig været oplyst af straalende Kærter, og havde Processioner vandret op gennem dette tomme, forladte Skib?

Langsomt naaede hun til det Sted, hvor den undergørende Statue havde staaet. Der kastede hun sig paa Knæ i Støvet og udløste al sin Sorg for den, som er Verdens Moder, og hendes egen Smerte og de underlige triste Omgivelser gav hendes Bøn den Magt og Inderlighed, som kun en bedrøvet Moders Bønner har.

Og Jomfru Maria vilde bønne hende — det var hun ganske vis paa! Aldrig havde hun haft Følelsen af at være Guds Moder saa nær, som her i denne øde Krypt.

Da den stakkels Kvinde endelig vilde forlade Krypten, hævede hun uvilkaarligt Blikket for at se efter den lille Stjerne, der havde ført hende herhen; men det var jo taabeligt af hende — thi over hende var kun de mørke Hvælvinger, som hun i tidligere Dage havde set smykket med utallige Lamper. »Gid jeg dog kunde lade en Lampe brænde for Guds Moder henede!« tænkte hun.

Denne Tanke forekom hende pludselig som en guddommelig Indskydelse: Hun skulde sørge for, at der stadig var Olie nok i Lampen, og den hellige Jomfru vilde til Gengæld gyde nyt Liv i lille Jeans svage Legeme!

Hun ilede ud af Krypten for at købe Olie og skyndte sig tilbage igen; mellem alle de knuste og ødelagte Genstande, der laa i Krypten, fandt hun en Lampe, som kunde bruges, og med stort Besvær fik hun den i Orden og anbragt paa en Skillevæg tæt ved det Sted, hvor Guds Moders Statue før havde tronet.

Imidlertid syntes Fa'r Ma-

thieu, at det trak lidt vel længe ud med Enkens Besøg i »hans Vinkælder«; han begav sig af Sted for at se, hvad hun foretog sig, og kom, just da hun havde faaet sin Lampe tændt og skulde til at gaa.

»Nej, Nej, Borgerinde! Det gaar ikke! Jeg har sandelig ikke Lyst til at blive erklæret for Haandlanger for Fanatikerne, saa den maa I blæse ud!«

»Det er for min Dreng — for Jean — —«, stammede Enken, »han er saa syg, saa syg —«.

»Og I tror, at det dér ...? Naa ja, mig gør det ikke noget ... men Kammeraterne ...«

»I kan jo sige, at Lampen staar der, fordi Gangen er saa mørk ...«

Fa'r Mathieu skævede haanligt til den lille ynkelige Flamme og skulde lige til at sige, at den ikke var til ret megen Nytte; men den stakkels Kones fortvivlede Ansigt fik ham til at betænke sig, og han mumlede noget om, at han nok skulde sige, at det var ham, der havde sat en Lygte op der.

Saaledes gik det til, at der midt under Rædselsperioden stadig brændte en Lampe for Guds Moder i hendes Krypt i Chartres.

Den hellige Jomfru bønne hende Søn rask; og saa brændte Lampen i Krypten til Tak. Mere end een Gang var der ingen Mad i det fattige Kvistværelse; men der manglede aldrig Olie i Guds Moders Lampe. Fa'r Mathieu's Lygte fik Lov at være i Fred for hans Kammerater; men han selv tændte af og til sin Pibe ved den for at slaa fast, at den var en ganske dagligdags Indretning.

Hvad vi venter XXIV

Gud skal være alt i alle

Naar vor Herre for anden Gang har været her paa Jorden, og alle de døde har rejst sig til et nyt Liv; naar Dommen over os alle er afsagt, og den materielle Verden har iført sig sit

Festskrud, skulde man tro, at der ikke er mere at skrive for den, der vil give en Fremstilling af den kristne Eskatologi. Men alligevel er der endnu et Punkt, der trænger til en Undersøgelse.

Det er noget, der angaar vor Herre og Frelser Jesus Kristus, om hvilken Apostlen Paulus beretter, at hans Virksomhed skal indtræde i et nyt Stadium, og dette skal saa være det sidste, der sker.

I første Korinterbrev læser vi følgende Ord derom: »Enden kommer, naar han (Kristus) overgiver Riget til Gud og Faderen, efter at han har tilintetgjort al Magt og al Myndighed og Kraft. Thi han bør være Konge, indtil han faar lagt alle Fjender under sine Fødder. Den sidste Fjende, der tilintetgøres, er Døden. Gud har jo lagt alle Ting under hans Fødder. Men naar det hedder: Alt er underlagt, saa er han, der har underlagt ham alt, aabenbart undtaget. Naar alt er blevet ham underlagt, da skal ogsaa Sønnen selv underlægge sig ham, der har underlagt ham alt, for at Gud kan være alt i alle.« (1. Kor. 15, 24—28.)

Dette Skriftsted maa nu frem for alt ikke forstaaes saaledes, som om Kristus til sidst gennemfører en *indre Forandring eller moralsk Forvandling* af alle de faldne Engle og syndige Mennesker, som eksisterer, og paa denne Maade genopretter den oprindelige Tilstand, d. v. s. den, som fandtes dengang, da alle Skabninger var Genstand for Guds Velbehag.

De fjendtlige Magters Tilintetgørelse bestaar tværtimod i *en ydre Sejr*, hvor guddommelig Kraft overvælder alle dem, der ikke har de personlige Egenskaber, som er nødvendige, hvis man vil faa Del i den Frelse, som Gud tilbyder. Dette maa være Meningen med Stedet, for St. Paulus lærer ganske utvivlsomt, at de onde straffes i Helvede i al Evighed. »De skal nemlig straffes med evig Fortabelse bort fra Herrens Ansigt og fra hans Vældes Herlighed.« (2. Tess. i 9.) Paa samme Maade hævder han ogsaa, at ikke alle Mennesker opfylder de Betingelser, som bør være opfyldt, hvis man personlig vil faa Del i den Frelse, som Kristus har beredt os. Skønt denne tilsigter alles evige Lykke og ogsaa ejer den fornødne Kraft

til at kunne bevirke den, saa vil Gud dog ikke være ene virksom ved vor Lykke, men forlanger en Indsats fra vor Side, som bestaar i Tro paa den Sandhed, han aabenbarer, (II. Tess. 2, 12.) og i Lydighed mod Evangeliets Bud. (II. Tess. 1, 8.) Hvem der ikke vil tro og adlyde, hører til Ondskabens Rige, der har en stor Magt i Verden. Da er denne sat ud af Funktion sammen med alle dem, der har givet sig ind under det ondes Herredømme. De bliver skilt fra de frelstes Menighed, og samtidig maa ogsaa Døden, den sidste Fremtoning paa Ondskabens Linie forsvinde.

Imidlertid bør man heller ikke forstaa det anførte Skriftsted saaledes, som om Kristus, naar alting er fuldbyrdet, *ikke længere skal være Konge*, eller at han ikke mere skal udøve sit Herredømme over den skabte Verden. Tværtimod, Kristi Kongemagt i det hele taget og hans Myndighed over alle dem, der hører ham til, er Privilegier, som han beholder i al Evighed. Saaledes havde jo Profeten Daniel forudsagt det. »Hans Magt er en evig Magt, aldrig gaar den til Grunde, hans Rige kan ikke forgaa.« (7, 14.) Og Ærkeenglen Gabriel erklærede overfor Maria i sit Budskab om Guds Søns Menneskevordelse: »Han skal være Konge over Jakobs Hus til evig Tid, og der skal ikke være Ende paa hans Kongedømme.« (Lk. 1, 33.) Kun saaledes bliver det muligt, at Beboerne i det nye Jerusalem kan være Konger i Evighedernes Evigheder, som Johannes i sin Aabenbaring siger (22, 5). Deres Værdighed er jo en Delagtiggørelse i Kristi Herskermagt.

Mod denne Opfattelse har man villet gøre gældende, at Apostlen Paulus siger »Kristus bør være Konge, indtil han faar lagt alle Fjender under sine Fødder.« (1. Kor. 15, 25.) Den Indvending har imidlertid kun Betydning for Mænd og Kvinder, der ikke kender orientalsk Sprogbrug. Naar Skriften bruger Ordet »indtil«, vil den slet ikke sige noget om, hvad der sker, efter at det pointerede Øjeblik er indtraadt. Den vil kun

tale om Tiden før. Lad os tage et Eksempel. I 2. Samuelshog, 6, 23, læser vi, at Sauls Datter Mikol ikke fik Børn *indtil* sin Dødsdag. Der er vist ingen, der mener, at Ordet *indtil* skal antyde, at hun fik Børn efter sin Død.

Man har endvidere gjort opmærksom paa Apostlens Bemærkning om, at Kristus overgiver Riget til Gud Fader (24), og at ogsaa Sønnen selv skal underlægge sig under ham (28), for at Gud kan være alt i alle.

Dermed er imidlertid kun sagt, at *de Embedsfunktioner holder op*, som i Tiden før har været ejendommelige for Kristi Kongedømme, og at der ikke mere er Brug for *den Form for Lydighed mod Faderen*, som han øvede indtil da. Hans Lydighed antager nu andre Former, som svarer til Tingenes nye Tilstand. Saa længe Guds Rige befinder sig i Udviklingens Stadium, udøver Kristus sin Kongemyndighed ved at stille sig i Spidsen for sine trofaste Tjenere for sammen med dem at kæmpe mod alle Guds Fjender og deres Opsætighed. Han forløser og helliggør, han dømmer og hersker som Mellemand mellem Gud og Verden. Det Rige, som han har grundlagt paa Jorden, fuldender han. Han udskiller alt ondt og søger hele Tiden ikke andet end at opfylde sin Faders Vilje og forherlige hans Navn. Det er altsaa paa denne Maade, at han er sin Fader undergivet i denne Periode.

Men saa snart det sidste og højeste Maal er naaet, og Kristus har oprettet det oprindelige Forhold mellem Gud og Mennesker, og saa snart han har givet sit Værk urokkelig Fasthed og kastet Forklarelsens Skær over det, *giver han Afkald paa baade Kampen mod det onde og paa Arbejdet* for det godes Trivsel, fordi alt den Slags er blevet overflødig. Sin Kongeværdighed derimod beholder han, og han bliver ved at herske over det Rige, som han selv har erhvervet sig som moden Frugt af alle sine mange Anstrengelser og Ofre. I salig Fred og Glæde besidder han, uanfægtet af Fjender ude-

fra og uforstyrret af indre Kiv og Splid, sit Rige i en Tilstand af uovertruffen Enhed og Fuldkommenhed. Og ligesom han før kun levede og virkede for sin himmelske Faders Ære og Forherligelse, saaledes gør han ogsaa nu, idet han i Fællesskab med alle de forløste og alle Guds Engle i Himlen frembærer et evigt og uendelig værdifuldt Lovprisnings- og Taksigelsesoffer for sin himmelske Fader. Paa denne Maade fuldender han sin Underdanighed under Gud Fader og Forherligelsen af hans Guddomsvælde.

Da Jesus paa Korset havde drukket Lidelsens sure Vin og derved fuldendt sin Frelsergerning, sagde han: »Det er fuldbragt«. Nu er det, som dette Ord paa ny lød gennem Himlens Kongehal. Genoprettelsen af det, som ved Synden var blevet ødelagt, er gennemført. Sønnen kan lægge den Fuldmagt tilbage i Hænderne paa Faderen, der havde givet ham den, før han sendte ham til Jorden som vor Slægts Forløser. I Spidsen for de udvalgte helligjorte Skarer, som deres Hoved og Konge og i det inderligste Kærlighedssamfund med dem, tilbyder Kristus Faderen alt det, som fra Begyndelsen af tilkom ham, nemlig Lov og Pris og Ære og Lydighed.

Paa denne Maade *er Gud nu alt i alle*, han har det direkte Herredømme over hele Skabningen, han er den umiddelbare Livskilde og Livsform for alle, der staar for hans Ansigt og lever for ham.

Dette er Historiens Afslutning. Den ligner Begyndelsen. Gud er A og Ø, Begyndelsen og Enden. Det er *den treenige Gud*, Fader, Søn og Helligaand, som *er alt i alle*. Og Hyldest, Lovprisning, Taksigelse og Glædeskrig stiger i al Evighed op fra Kristi Rige, fra dets Hoved og alle dets Borgere, op til Guds Trone, og omvendt udgaar fra den treenige Gud en Strøm af Salighed, der vederkvæger med ubeskrivelig Sødme alle i Kristi Rige, baade Hovedet og Lemmerne.

Saaledes lyder altsaa det sidste Ord i Kristendommen. Det er det, Guds Kærlighed vilde be-

rede os, sine Skabninger. Det er det, vor Frelser Jesus Kristus har fortjent os ved sit Liv og sin Lidelse og Død paa Korset. Det er det, vi ved Tro paa Kristi Evangelium og ved Lydighed mod Herrens Lov skal gøre os værdige til.

Den lange Vej gennem den kristne Eskatologi er endt. Jeg har ikke mere at sige om den

store Verdens sidste Begivenheder. Tilbage staar kun, hvad Skriften har om hver enkelt Menneskes Endeligt: om Døden og Dommen og Skærsild og Himmel og Helvede. Men Behandlingen af disse Emner vilde vistnok fylde lige saa mange Artikler som de var, vi afslutter i Dag.

F. K.

Pater Wolfisbergs 25 Aars Præstebjubilæum

Lørdag d. 31. August er der Feststemning i Ordrup Menighed. Man samles for at hylde Pater Wolfisberg i Anledning af hans 25 Aars Præstebjubilæum. Selve Jubilæumsdagen var allerede i Onsdags, d. 28. ds., men Lørdagen er en god Dag at samle en Menighed paa, og den Dag ventes ekstra mange.

Pater Wolfisberg har i mange Aar været en ivrig Fotograf, og derfor kan Ugebladet desværre ikke bringe noget Billede af Jubilaren; han har altid staaet bag Apparatet i Stedet for foran. Maaske man, uden at alt for mange opdagede det, kunde have brugt en Gengivelse af St. Ansgars Portræt i Jesu Hjerte Kirke; det kunde nemlig godt have været Pater Wolfisberg, der havde siddet Model til dette Billede. Men forøvrigt dementeres derved ethvert Rygte blandt ukyndige om, at Jubilaren ser saa streng ud. I Aarene omkring 1930, hvor han var Rektor for Jesuitterne i Stenosgade og undertegnede beskæftiget med Ungdomsarbejde, mødte jeg ofte unge, som fandt Rektoren streng, en Mand, der havde lettere til Nej end til Ja. De kendte ham ikke. Jeg mindes kun Tjenstvillighed og Imødekommenhed. Faktisk syntes jeg, at vi fik Lov til alt for meget. Og bare jeg let henkastet lod et Ord falde om, hvor stort et Underskud Foretagendet nu havde oparbejdet, laa der faa Dage efter en Konvolut med Beløbet — Pater Wolfisberg

snublede altid ganske tilfældigt over en ædel Velgører, naar der var Brug for det. I de Aar han, som Pater Kochs Efterfølger, var Spejdernes øverste Chef, var han en uvurderlig Støtte. Legeonkel var og er han ikke, men han var helt rigtig, naar man søgte Hjælp. Bare det at forelægge sine Bymringer for ham var en Fornøjelse — de blev mikroskopiske, allerede inden han svarede paa dem. Maaske en hemmelig Forstaaelse bandt os sammen, Visheden om at der var ganske andre Ting, vi begge to egnede os bedre til — men som rigtig Jesuit gjorde han allermest ud af det, der snarere var Kaldelse end Tilbøjelighed.

Skal vi tale om Tilbøjelighed, maa man kende Pater Wolfisberg i Færd med at aflure Naturen dens Hemmeligheder. Det siges af troværdige Vidner, at ingen morer sig bedre i Skolens Fysiktimer end Pateren selv, naar han anstiller Forsøg. Har man ringe Sans for sligt, overlades man i nogen Grad til sin sørgelige Uvidenhed, men deler man Paterens Interesse, er der ingen Ende paa, hvad man faar lært. Ugebladslæsere mindes ogsaa flere fortræffelige smaa Artikler om naturvidenskabelige Emner, som meget gerne kunde pyn- te Bladet noget hyppigere. De var instruktive, de var aktuelle og viste os Pateren som en Mand, der uden Hensyn til, at man normalt skal blive konservativ med Alderen, ejer en dejlig frisk

Smag for det nyeste nye indenfor Naturforskningens Verden. Det er ham og ikke Professor Bohr, man skal have til at forklare sig Atombomben — og Bohr vil sige god for hans Forklaring, stol paa det!

To Bøger har Pateren givet os om Filosofi, og det er kun en Begyndelse. Ogsaa her viser han sig som den, der ikke bare docerer traditionel Skolastik, men er ivrig efter at knytte Traaden til den allermest aktuelle Debat. Men ligesom i Fysiktimen skal man være vaagen. Han ulejlig sig ikke med at snakke i Bredden for at faa os alle med. Et Argument fylder sommetider knapt nok en Sætning — og dermed Basta. Saadan kan Matematikere lide Filosofi — og lad de andre saa gaa til Sprogets Kunstnere og faa det samme sagt lidt langsommeligere.

Det er lidt af en Hemmelighed, at Pater Wolfisberg ogsaa er en af vore fineste og sikreste Teo-

loger. Han gaar stille med det, alt for stille, men han er god at søge Raad hos ogsaa i disse Materier, og hans Svar lige saa hurtige og kontante som gamle Dages Pengekonvolutter til Spejderne.

Hvad Pater Wolfisberg er for Menigheden i Ordrup, som ganske almindelig Præst, vil blive fortalt paa Lørdag paa rette Sted med rette Varme. Det kender undertegnede for lidt til. Jeg har bare villet misbruge min Stilling som Redaktør ved at puffe alle dem til Side, der var nærmere til at hylde Pateren, end jeg er, saa at jeg med disse Linier kan sige ham Tak for, hvad han har været for en, der mere lejlighedsvis har mødt ham, men tæller ham blandt de Præster, jeg er mest taknemlig for at have truffet. Hvad kan Pater Wolfisberg ikke faa glædet Vorherre og sine Medmennesker med i de næste 25 Præsteaar!
H. D. T. K.

gering staar Polen Sovjetunionen meget nær. Kommunismens og Katolicismens indbyrdes uforenelige Doktriner staar overfor hinanden paa den polske Jord.
*

Situationen karakteriseres bedst ved at sige, at den præges af en stor Tro og en stor Frygt. Folkets religiøse Tro er af en saadan Dybde og Styrke, at man maa se den for at tro den mulig. Frygten er politisk og er en ny Følelse for Polakkerne. De kendte knap nok Ordets Betydning under Krigen.

Jeg spurgte ofte: »Er Forholdene værre eller bedre end under Tyskerne?« Der paafulgte uvægerligt en Tøven inden Svaret kom. Dels skyldtes det, at mange Polakker med Rette tvivler paa, om én Englænder vil kunne forstaa Rædslerne under den tyske Okkupation eller den uhyggelige Fare under den nuværende Regering. Men det er ikke hele Grunden. En polsk Kvinde udtrykte det i billedlig Tale:

»I Polen er vi ligesom Fisk i en Dam. Tyskerne fiskede os op i store Mængder, men det var vi forberedt paa. Nu tømmes Dammen stadig mere og mere for Vand. Vi kommer snart til at kæmpe for Livet.«

(Fortsættes)

Rosme Curtis.

Katolsk Korrespondent i Polen

(fortsat fra Forsiden)

Dagen er der mange Mennesker i enhver Kirke. Jeg fandt, at det samme var Tilfældet i alle de andre Byer, jeg besøgte. Og da vi tog vestpaa, punkterede vor UNRRA Lastbil ved den gamle polske Grænse langt fra menneskelige Boliger. Der kom nogle Bønder travende med Blomsterbuketter i Hænderne. Vi spurgte, hvor de skulde hen. »Til Kirken,« svarede de, »hvor ellers?« Bagefter fandt vi, at den nærmeste Kirke var adskillige Kilometer borte.

Jeg tror, at denne Iver i den katolske Tro er blevet dybere under Krigsarenes Lidelser. Man siger mig, at Religionen tidligere var langt mere en Følelsessag. Nu karakteriseres den af et Ønske om religiøs Viden og stor Lyst til at studere Liturgien. Messebøger kan ikke faas i Polen i Dag. Men jeg var ude for to Tilfælde i hver sin By, der forbavtede mig. Det var en gammel Kvinde og en ung Pige, som hver Dag afskrev Messebønnerne til

den følgende Morgen. Jeg blev forsikret om, at det ikke var isolerede Tilfælde.

Her har man Kærnen i den polske Situation i Dag. I Fortsættelsen kommer jeg ind paa Landets politiske Situation. Baa- de geografisk og paa Grund af den nuværende provisoriske Re-

Den tidligere amerikanske Ambassadør i London, Joseph P. Kennedy (Nr. 2 fra venstre) mistede under Krigen sin Søn, Løjtnant Joseph Kennedy. Til Minde om Sønnen har han i St. Frans Xavers Kirke i Hyannis ladet bygge et Kapel, fra hvis Indvielse, ved Biskop Cassidy fra Fall River, Billederne er taget.

Som Turist paa Hjemegnen

Pater Wevers Rejsebreve

Saa, her er altsaa min Hjemegn. Jeg har ikke boet her i de sidste 30 Aar, og i de forløbne syv Aar, da der er sket mere end i en hel Menneskealder, har jeg endog maattet indstille mine flygtige aarlige Besøg. Jeg betræder derfor Egnen som en fremmed og betragter den med en udenforstaaendes kritiske Øjne. Her er meget anderledes end i Danmark.

Jeg indaander den stærkt krydrede Duft i bevidste dybe Drag og prøver paa at vejle Forskellen mellem her og der. Landskabet er ikke det typiske hollandske, som er alle Udlændinge velkendt; her er hverken flade Marskenge med Kanaler og Vejr møller eller Folk i maleriske, men upraktiske Nationaldragter med de uundværlige Træsko. Denne sydlige Spids af Limburg, der selv er Hollands sydligste Provins, og Hollænder-

nes mest yndede Turistland, er geologisk mere beslægtet med de belgiske Ardenner og den tyske Eifel. Syd-Limburg bugter sig i Bakke-Dal, men Bakkerne er ikke bange for at svinge sig til Vejrs. Her kan man ikke cykle langt, inden man bliver nødt til at staa af, og det varer heller aldrig saa længe, før man nyder Udsigten over en kæmpemæssig Akvarel i gult og grønt. Følger man Dalvejen, staar man tit stille, ser op mod de frugtbare Skrænter og spørger sig selv, hvor det har været muligt at pløje saadanne pukkelryggede Marker, eller paa hvilken Led Bonden her skal køre Selvbinderen og Høstvognen for at de iøvrigt solide Belgiere ikke skal falde omkuld.

Hist og her afløses Markerne af Enge, hvor store sort- og rødbrogede Køer slaar Tungen om det skinnende Græs, mens de ved

Hjælp af Trærammer eller Bringeseler forhindres i at se op til de høje Frugttræer, der i lange regelmæssige Rækker gaar paa Kryds og tværs af hele Engarealet. Det er mest Æbler og Pærer, sommetider ogsaa et Par Rækker Kirsebær, der ses paa disse Kanter. Denne Frugtavl forvandler om Foraaret hele Egnen til et bugtende blomstrende Paradis, der tiltrækker lige saa mange Turister som Tulipanmarkerne ved Haarlem.

Denne udbredte Frugtavl, der bl. a. skal forsyne de lokale Sirup-Brænderier, forklarer, at Gaardene gennemgaaende er smaa. Den stærkt blandede Drift lægger nemlig Beslag paa meget af Arbejdskraften; dertil kommer det uheldige Forhold, at de forskellige Bønders Marker ofte ligger spredte mellem hverandre; man taler da ogsaa her om sine »Stykker«, og disse mange Smaastykker danner et eneste stort Kludetæppe, hvor ens Kartofler blomstrer mellem Naboenes Havre og Genboens Byg.

Der findes i disse karakteristiske syd-limburgske Bygder endnu en Del smaa Bondehuse, der med deres primitive Form og Materiale vidner om ældgamle Tider. De præsenterer sig som uformelige Straatage over lerklinkede Vægge, eller ogsaa er det Egnens Kalkmergelsten, der er blevet anvendt, indtil Murstenen kom paa Mode. Disse smaa »boerderyen«, der gerne ligger klods op til Gaden, er tilgængelige gennem en stor Indkørselsport; baade Boligen, Lader og Stalde vender ud mod den ret snævre Gaardsplads, der for en stor Del er optaget af Møddingen. Her har den lænkede ruhaarede Gaardshund sin murede Niche; her staar Hanen højt paa den dampende Gødning og holder Øje med Hønsenes Færden, mens Gassen paa skraa hvæser ad de Duer, der kommer de i Ajlen slubrende Gæs for nær, alt imens Husmoderen rører Fejekosten og rasler med Vandspande for at værne om Hjemmets Renlighed og med haard Haand viser alle dem Døren, der vover at overse Skrabejern og Maatte. Haver med Blommetræer og Fersken,

Et lille Kapel ved
Vejen et Sted i Syd-
Limburg.

Endnu et Billede fra Syd-Limburgs Veje - et Krucifiks paa et Træ.

hele Rækker af Stikkelsbær og Ribs, kunstmæssigt klippede Buksbomfigurer og et Væld af Blomster danner Overgangen til det næste Bondehus.

I de stille Middagstimer er her stille. Bonden tager sig vist en Lur i Høladen; Børnene er kommet afsted til Eftermiddagsskolen; Hønsene kagler bag de lukkede grønne Porte; et Par Piger gaar varsomt hen ad Gaden med en stor Kageplade paa hver Haandflade eller ogsaa et helt Bræt med saadanne Plader imellem sig; det er Egnens traditionelle Frugttærter, som man for 2 eller 3 cent faar bagt hos Bageren, saa man er fri for at fyre op i den gammeldags udendørs Ovn. Der kommer et højt Læs Hø vandrende mellem Husrækkerne; den bølgende Belgier stikker kun til Halvdelen frem af den højhulede Kærre, der i Høstens Anledning er blevet paamonteret et stort Tremmeværk. En Sværm Fluer, der holdt Sommerstævne paa en Kokase midt paa Gaden, ser sig nødt til at hæve Mødet under indigneret Protest. Fra Kirketaar-

Typisk Billede fra Limburg. Der bages „vla“ i en Friluftsovn.

net slaar Uret tre vægtige malmfulde Slag; det er vist for at man ikke skal tro, at Tiden staar stille.

Her indtager Kirken en Plads, som dens arkitektoniske Beliggenhed i de danske Landsbyer endnu kun er et Minde om. Hele Livet kredser her om Kirken.

Hollands officielle Statsreligion, den kolde Calvinisme, har trods alle Magtmidler aldrig kunnet kvæle Limburgs katolske Kristendom; her er man stolt af at være, hvad man altid har været lige siden, ja før Biskop Servatius i det 4. Aarhundrede flyttede sit Bispesæde fra Tongeren til Maastricht. Her bekender selve Egnen frejdigt sin Tro ved utallige gamle og nye Vejkors, ved smaa Kapeller til Ære for Jomfru Maria eller Sognets Værnehelgen; mangan en Husgavl prydes endog af en lille Niche med en Helgenfigur, og naar Folk er ude at køre, om det saa er i en overfyldt Rutebil, og de løfter paa Hat eller Hue, da er det fordi de passerer Byens Kirke eller en mere landlig Hellig-

dom. Her deltager saa godt som alle i den aarlige Sakraments-procession, og Præsten er i fuldt Ornat, naar han bærer Sakramentet til en døende. Her holder man paa at bede Angelus-Bønnen tre Gange om Dagen, selvom Tyskerne til stor Forargelse og Smerte for Befolkningen har hejset Klokkerne ned, fordi de trængte til dem for at tabe Kri-gen. Her er der ingen, der vender sig om for at se efter Præsten, fordi han færdes i Præstekjole; man vilde derimod være forbløffet, hvis man saa ham i civilt Tøj eller i clergyman. Ogsaa Sygesøsteren cykler omkring og bliver ærbødigt hilst af unge og gamle. —

Hele denne indfødte Befolk-

ning er lige saa katolsk som den har været det igennem mere end 15 Aarhundreder; her maatte ikke blot Protestantismen i sin Tid gaa udenom, ogsaa den antiklerikale Socialisme saa sig nødsaget til at melde Pas; den brutale Nazisme vakte kun Modstand, og Kommunismen faar her aldrig større Chancer; disse Mennesker vil først og fremmest have Fred med Gud; de foruroliges da heller ikke af religiøse Problemer, men ud fra deres grundmurede Trossikkerhed og den 2000 Aars Erfaring, Kirken sidder inde med, prøver de paa at løse Tidens mangehaande sociale Problemer.

Steph. Wevers.

ret Konge og Præst; saaledes den mærkelige Melkisedek i første Mosebog, og saaledes den romerske Kejser, der tillige var Ypperstepræst, pontifex maximus. Og Kristus havde paa Melkisedeks Vis været baade Konge og Præst, men af Hensyn til det menneskelige Hovmod var de to Opgaver nu delt, saaledes at de kristelige Kejsere behøvede Præsterne for det evige Livs Skyld, medens Præsterne for deres verdslige Behov nød godt af de kejserlige Anordninger. »Thi der er to Ting, hvorved denne Verden først og fremmest styres: Præsternes hellige Myndighed og den kongelige Magt«. Begge er indsat af Gud, begge er Kristi Efterfølgere. Hver har sit Omraade og sine Midler, og de skal støtte hinanden, men ligesom Sjælen staar over Legemet og ligesom Himmelen staar over Jorden, saaledes staar den aandelige Magt over den verdslige. Kejseren er derfor i Kirken, ikke over den; han er Kirkens Søn, ikke dens Herre. Han har modtaget sin Magt fra Gud til at forvalte de jordiske Forhold, og han skal gøre det til Guds og Kirkens Ære, men han skal aldrig blande sig ind i Religionen og i Sjælens Styrelse.«

Hammermüller.

Stat og Kirke

I Danmarks Riges Grundlov af 1849 er indsat en Paragraf, som bestemmer, at Folkekirken skal have en egen kirkelig Lov, hvorefter den skal styres og ledes af kirkelige Myndigheder. Men siden Reformationen styres Kirken endnu af Staten ved Love, som gives af en bekendelsesløs Rigsdag. Dette Forhold har i ledende Kredse stadig vakt Utilfredshed og er sidst kommet til Orde i Berlingske Aftenavis 20. Juli 1946 i en Kronik af Licentiat A. Th. Jørgensen med Overskrift »Den hovedløse Kirke«.

Vor hellige katolske Kirke er allerede fra apostolisk Tid blevet styret og regeret ved Love og Anordninger, som senere er samlet i en kirkelig Lovbog »jus canonicum«, som haandhæves af de kirkelige Myndigheder med Paven i Spidsen. Da der i Menigheden i Jerusalem opstod det Spørgsmaal, om de døbte Hedninger ikke ogsaa burde omskæres, afgjorde Petrus Sagen med de myndige Ord: »De har behaget Helligaanden og os ikke at paalægge Jer nogen videre Byrde.«

Den historiske Udvikling af Forholdet mellem Kirken og Staten i Tidens Løb har Prof. Hal Koch fremstillet smukt og korrekt i Nationaltidende 13. Maj 1938 med Overskrift »Da styres Verden vel«,

idet han siger: »Fra gammel Tid havde Kirken været overbevist om, at »Øvrigheden var indsat af Gud«, og Kristus havde foreskrevet at give Kejseren, hvad Kejserens var, samtidig med at man gav Gud, hvad Guds var. Det var dette Program, som nu skulde virkeliggøres, og som blev virkeliggjort. Verden skulde nu styres af Kirken og Staten — ikke den ene Part alene, men begge i Forening — det var i sin gode Orden. Og det store ved Middelalderen ser man deri, at det lykkedes at finde den rette — eller i hvert Fald en god Form for dette Samarbejde. Hertil bidrog en Række af Kirkens Stormænd, fremfor alle Augustin, der skrev sit verdensberømte og verdenshistoriske Værk »Om Guds Stat«. Her fornys den urkristelige Tanke om Guds-Riget og Djævelens Rige, dette første kendetegnet ved Ydmyghed, Fred, Retfærdighed, Lydighed, det andet ved Splid, Uretfærdighed, Herskesyge og det Hovmod, som elsker sig selv højere end Gud. Augustin skildrer de to Rigers Oprindelse, Historie og Maal, og giver saaledes den Historiens Filosofi og Metafysik, hvori Middelalderen levede. Før Kristi Tid, skriver en af de store Paver i 5. Aarh., havde vel en og samme Person kunnet væ-

Hvem ved hvad?

Løsning paa Opgaven i sidste Nummer: 1. Sognepræsten fra Ars. 2. Pater Damien. 3. Roger Bacon. 4. Leo XIII.

Ny Opgave (nulevende hjemlige katolske Præster).

1. Jeg er uddannet som Jurist. Jeg forsøgte som ung Præst at indføre Tiltaleformen »Fader« i Stedet for »Pastor«. I en Periode, hvor vi var uden Biskop, kunde jeg meddele Konfirmationens Sakramente.

2. Jeg har i mange Aar været Danmarks flittigst benyttede Skriftefader. For kort Tid siden var jeg ude for et Trafikuheld, men ingen Magt i Verden kunde faa mig til at blive paa Hospitalet.

3. Jeg har i mange Aar ledet Valfarterne til Haraldsted. Jeg og min Guitar er velkomne i Foreningerne.

4. Jeg har redigeret Ugebladet. Nu har jeg en Skole, der er i god Fremgang. Mit store Ønske er en ny dansk Helgen.

Løsninger i næste Uge.

FILM

Hovednummeret i DSB-Kinos Program 12/8 var Gunnar Wangels kraftige lille Sydslesvigfilm. Virkningsfuld og sympatisk Propaganda.

»De elendige« (Les miserables. I. Jean Veljean. — II. Cosette) ses fra 12/8 paa Platan og Colosseum som Helafstensfilm. Victor Hugos patetiske og sociale Roman, der rummer talløse spændende og romantiske Begivenheder er her filmet med stor Troskab og uden den amerikanske Udgaves Sukkerslutning. Harry Baur som Galejsslaven er mesterlig, tung af Krop og lude i Gang, af en skulpturel Myndighed, der virkede uhyre stærkt. Betjenten Javert fik i Vanel en slet Udfører, aldeles uden Rollens — af Charles Laughton saa genialt gengivne — Karakter. Filmen er en Genoplivelse af Raymond Bernards Film fra 1934, men virker kun i Billedopstillingen og i Spillet hos Bipersonerne forældet. Personlig foretrækker jeg dog Henri Fescourts 1925-Indspilning, der i tre Omgange blev vist paa Vesterbros Teater, og hvor Paul-Jorge som den ædle Biskop Bienvenu var saa altoverskyggende betagende, at man aldrig vil glemme ham. Men ogsaa den »nye« Udgave fortjener i høj Grad at ses, baade for sin egen og for Hugos Skyld. Og mon De ikke bagefter faar Lyst til at nyde Romanen?

»Kvinder uden for Lovens« (Alotment wives) hedder den amerikanske Film, som Saga satte op 14/8. Den fortæller om en utiltalende Svindlerliga, der arrangerer Giftermaal mellem Soldater og enkelte Piger. Bigami i stor Stil, for at Banden kan tilegne sig Regeeringsunderstøttelserne til »Hustruernes« under Krigen. Problemet siges at være sandfærdigt onstillet. Filmen er banalt og skematisk fortalt og spillet, klart og oplysende, men ganske uden interessevækkende Momenter. Kay Francis har baa- de produceret og spiller Hovedrollen som Ligachefen.

Grand havde 19.-8. udskiftet »Vor By« med den engelske Film »London i Gaslys« (Fanny by gaslight). Det er et meget slet Bytte. »Vor By« var en af denne Sæsons allerbetydeligste Film, og hvis den er taget af Plakaten p. Gr. af manglende Tilstømning, saa maa man ynke Københavneren for hans svigtende Omdømme. »London i Gaslys« er lavet af Anthony Asquith, Manden med »Fransk uden Taarer« og »Pygmalion« og »Han kom som en Fremmed«, saa man venter jo en Storfilm. Men »Gaslyset« er 100 pCt. Cliché, og disse bestandige banale Situationer er ikke engang ironisk anbragt. De er der bare. I al deres magtesløse Kedsommelighed.
Bjørn Rasmussen.

Sommerferie i Norge

»Tænk! Har De ogsaa været i Norge i Sommer? Alle har været i Norge i Aar!« Saadan lyder det, naar man paa Spørgsmaal fra mange Sider maa redegøre for sin Sommerferie.

Ja, jeg har været i Norge, og har dermed faaet et længe næret Ønske opfyldt, og særlig i det sidste Aarstid har Trangen til det været meget stærk. Mine Grunde har været mange. Først og fremmest Ønsket om at træffe »Jesu Hjerter Budbringerens« trofaste Abonnenter gennem mange Aar, engang, og ligeledes for at faa lidt nærmere Forbindelse med vore Søstre i N.K.K.F., og dernæst for personlig at vise Deltagelse med vort haardt ramte Brødrefolk. Jeg vil aldrig glemme den hjertevarme Maade jeg blev modtaget paa, hvor jeg kom hen, baade af Gejstlige og Lægfolk. Mere end nogensinde har jeg følt, at Katolikker allevegne føler sig som een stor Familie. Man mødes i og ved Kirken, og straks er man optaget som Medlem af den store Familie. Saa var jeg ogsaa betaget af den skønne Natur, saa helt anderledes end jeg er vant til. Det er dejligt at faa nye Indtryk engang imellem, og det faar man imellem Fjelde, Dale, Elve med det flydende Tømmer, de brusende Fosser og Sætrene med det bjælderingende Kvæg. Tankerne bliver frie og kommer ind i andre Baner, og det er sundt. Selve Befolkningen er frisk, »kjæk« og venlig, og saa taknemmelige.

Det generede mig ligefrem tilsidst at blive takket for Pakkerne, der var sendt fra Danmark. Jeg følte mig saa lille, og ganske uværdig til den Lovprisning, naar jeg tænkte paa hvor godt vi har haft det herhjemme under hele Krigen i Retning af Fødemidler. Jeg har f. Eks. oplevet at faa Chokolade (ren Chokolade), i en Forretning, hvor alt hvad der var godt og sødt var paa Mærker, (hvad jeg ikke vidste), udelukkende fordi jeg var dansk. Det gav mig Taarer i Øjnene. Dette er kun en mindre Ting, men den fik min Taknemmelighed over vore hjemlige Goder til at vokse, og blandt mange andre Ting er det ikke det ringeste jeg har faaet ud af min Norgesrejse.

Reg. Elis.

Er Ungdommens Bønnebog »Oremus« egnet til Brug for ældre Katolikker?

Jeg svarer ubetinget: Ja, det er den! Jeg læste Anmeldelsen her i Bladet og fik den Tanke, at Bogen i hvert Fald var noget for mig. — Langt om længe naaede jeg ind i Boghandelen i Bredgade og fik fat paa et Par Eksemplarer, og da jeg

havde læst en Del i et af dem, bestilte jeg omgaaende to til — alle sammen til »ældre«.

Man risikerer ikke meget ved at købe et Eksemplar — det kan altid bruges som Gave til en yngre, men man giver det vist ikke fra sig igen. Naturligvis er der et og andet, som kun er for de unge, men prøv Messeandagterne, Bønnerne foran Tabernaklet, Rosenkransovervejelserne, Korsvejsbønnerne og meget mere — og De vil vende tilbage til dem. Sproget er smukt, Bønnerne gaar til Hjertet og derfra igen op til Gud.

Denne Bønnebog er en Berigelse for vort katolske Bønsliv, og vi er Forfatterinden og Forlaget stor Tak skyldige for den.

Verner Stabehl.

BOGNYT

Nylig udkommet

Peter Schindler: *Sankt Lioba den Angelsaxer*. En digterisk Fremstilling af den hellige Liobas Liv og Samtid. »Liobas Tid er vissevis ikke uden Problemer, der ogsaa behersker vor Tids Kirkeliv, ikke mindst angaaende det nationale; hun og hendes Kreds er gode Læremestre i at tage sit Stade paa romersk katolsk og apostolisk Grund og saa at øve sin Dont med Aand og Haand, der hvor man er kaldet.«
116 S., Kr. 5,85.

Ny svensk

Ildefons Herwegen: *Den hellige Benedikt. En karaktärsbild*. (Oversat fra tysk). S. 190., Kr. 9,00.

Nye engelske

Bernard Kelly: *The sacraments in Daily Life*. 218 S., Kr. 12,60.
Robert Hugh Benson: *The dawn of All*. Da Benson havde skrevet »Verdens Herre« beklagede Folk sig saa skrækkeligt over den Fremtid, han tegnede for den katolske Kirke, at han skrev en ny, hvor det i Modsætning til den første nu bliver saaledes, at den katolske Tro erobrer Verden. Her bliver Irland bl. a. omdannet til eet eneste Retrætested, hvortil Europas Befolkning trækker sig tilbage for at holde Exercitier, og Prøjsen bliver Samlingsstedet for de sidste Hedninger. Tilsidst bryder Paven ind i denne Ondskabens Hule og omvender »Der Führer«. Sig hvad De vil, der er i hvert Fald Smæk for Skillingen. 220 S., Kr. 10,20.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(12)

Præsten svarede dem, og den unge Mand kunde Italiensk nok til at forstaa det meste af, hvad der blev sagt. Det øvrige gættede han sig til; for der var faldet en mærkelig Stilhed over Børnene. En lille Pige vovede sig helt hen til ham og betragtede ham undersøgende med sine store brune Øjne. Hun fortalte ham, at han havde et »vidunderligt lyst Haar«, og at hun selv hed Innocente. Saa klappede hun hans Haand og spurgte ham, hvornaar han dog vilde blive rask igen.

»Bryder De Dem om at være med i Kirken til Velsignelsen?« spurgte Præsten.

»Ja, meget!« svarede den unge Mand og spekulerede paa, hvordan den foregik.

De var imidlertid kommet helt hen foran Kirkens Portal. En Bondemand kom Præsten i Møde med Hatten i Haanden og bad om at maatte faa Lov til at passe den Syge inde i Kirken. Det viste sig at være Innocentes Far. Han kørte Ambulancen ind i Kirken og anbragte den nærmest Døren, men saadan at den unge Mand kunde se Alteret.

Krøblingen kiggede sig forbausset omkring. Kirken var stuvende fuld. Mænd, Kvinder og Børn knælede ganske stille med foldede Hænder, eller de sad ned hensunken i stille Betragtning. Smaabørn legede omkring hans Ambulance, et af dem gjorde forgæves Forsøg paa at staa paa Hovedet. Til sidst væltede Børnet omkuld og kom ind under Vognen, men jublede af Glæde, da det fik Øje paa de blanke Hjul og begyndte saa at lege med dem.

Oppe ved Alteret var to smaa rød- og hvidklædte Drengene i Færd med at tænde utallige Lys, som kastede et gyldent Lys ned gennem den gamle Kirke.

Gudstjenesten begyndte. Krøblingen stirrede. Den Præst deroppe, var det mon P. Anselm? Han havde saadan noget løjerligt Tøj paa. Hvad mon det var, han nu anbragte der højt oppe mellem Lyse- ne? Ih, hvor de Bønder dog kunde synge! Det saa ud, som om de

alle sammen kiggede paa Lysene — — — nej, det var snarere paa det, som Præsten havde anbragt oppe mellem Lysene — — — Hvad mon det var?

Hvad kunde det egentlig være? Det saa ud, som om det var en Person, de betragtede. Deres Øjne lyste af Kærlighed.

Pludselig forstod han intuitivt, at Gud selv var til Stede i Kirken.

Den »altid fraværende Gud« — Atheistens spottende Ord lød atter i hans Øren. Fraværende? Men han var jo her. Han var disse Mennesker nær. Bare den Maade, de knælede paa, fortalte ham det; hele deres Holdning, hele deres intense Opmærksomhed. Saadan kunde de ikke være, dersom Gud var »fraværende«. Der var en til Stede, som de var inderligt fortrolige med, en, med hvem de kunde tale.

En lille Klokke ringede. Der blev fuldstændig stille i Kirken. Alle havde bøjet Hovedet. Pater Anselm stod med Ansigtet vendt mod Menigheden og med noget højt løftet i sine Hænder ... Den syge unge Mand tænkte paa, at han selv blot var »en slem Bandit« ... Præsten havde jo sagt ... Ja, han vilde prøve paa det ...

Det var en hel Procession, der ledsagede Ambulancen til Gæstgiveren. En lille Fyr insisterede paa at faa Lov at trække i den foran. Innocente havde grebet den Syges Haand og gik ved Siden af ham.

»Nu er det vist bedst, vi to faar os en lille Kop Eftermiddagskaffe,« sagde Præsten.

Der blev en vældig Afstedstagen, og saa blev Sygevognen kørt ind i den skyggefulde Have.

7. KAPITEL

Pater Anselm og Pessimisten.

Pater Anselm kørte sin Patient ud paa Gæstgivergaardens store Terrasse, et græsbevokset Plateau omgivet af en høj Stensætning. Det saa næsten ud, som om Terrassen svævede frit i Luften, naar man betragtede de mange dybe Dale og

Kløfter rundtom og de fjerne, uendelige Højder. Over deres Hoveder svang Fuglene sig fra deres højtliggende Reder. Langt borte i det fjerne skimtedes Italiens Sletter, og hist og her kunde man faa Øje paa de hvide Veje, som snoede sig igennem dem. Højt, højt oppe hvælvede den blaa Himmel sig over det prægtige Landskab.

Krøblingen betragtede det, helt betaget af dets enestaende Skønhed.

Han vaktes af sin Betagelse, ved at den landlige Pige kom med Kaffe- bakken. Et Bord blev trukket hen til Ambulancen, og P. Anselm skænkede Kaffen.

»Skal vi bede Deres Bekendt gøre os Selskab?«

»Hvilken Bekendt?«

Præsten pegede hen paa en ensom Skikkelse, som sad i den modsatte Ende af Terrassen. Den unge Mand saa derhen og fik Øje paa — Pessimisten.

»Ih, nu har jeg nok af det!« udbrød han. »Er det ham? Han er nok bare kommet herop for at sidde og se ulykkelig ud. Vi kan jo godt kalde paa ham. Men — De ved jo nok, at særlig opmuntrende er han ikke at tale med. Hans Tankegang er noget ejendommeligt.«

Munken rejste sig og gik hen og hilste paa den fremmede, og et Øjeblik efter kom de hen til den Syge.

»Jeg har lige prøvet at bane Vej for Dem ved at undskylde Deres Særhed,« raabte Krøblingen ham i Møde. Pessimisten forsøgte et Smil. Han undrede sig ved Tanken om, at der slet ikke blev gjort Hentydning til den Syges triste Afrejse fra Hotellet, og over at den unge Mand syntes at være saa straalende sorgløs. Men lidt efter sank han hen i sin sædvanlige mutte, tvære Tavshed.

»Naar skal Begravelsen finde Sted?« drillede Krøblingen ham. »Lad være med at tage det Ansigt paa. De ødelægger jo hele Landskabet. Hvad synes De for Resten om det? Sig noget! Gem ikke det hele i Deres Sjæls Indre.«

»Jeg taler aldrig om den Slags.«

»Saa gør en Undtagelse i Dag. Lad Deres Sind. Lad os høre lidt om al Deres Bedrøvelighed.«

»Bryd Dem ikke om ham,« indskød Præsten. »Han er bare i alt for godt Humør. Jeg kommer vist til at købe ham en Mundkurv.«

Men ved sig selv tænkte Præsten paa, hvordan han mon skulde komme paa Talefod med det mærkværdige, melankolske Menneske. Endelig sagde han:

»Vi talte med Optimisten forleden. Og han fortalte os lidt om sine Livsanskuelser. Det vilde være interessant at høre lidt om Deres ogsaa. Sig os, hvad De synes om Ud- sigten her, og sig os Deres Syn paa Livet.«

»Ja, gør det,« indskød Krøblingen. »Lad os øse af Sørgmodighedsens Brønd.«

(Fortsættes)

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 • Privat: Søndby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaller, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Eksercitierne i Dalum

En svensk Deltagers Indtryk:

Danskarna har kommit att anse Sverige för ett paradys, där man endast behöver sträcka ut handen för att plocka av Edens frukter. Så förhåller det sig i viss mån — i materiellt hänseende. Men från katolsk, religiös synpunkt är Sverige ett fattigt, efterblivet land. Vi svenska katoliker betraktar Danmark särskilt de mera tätbefolkade områdena som ett nästan halvkatolskt land, där man har kyrka i nästan varje större stad och slipper resa miljals för att komma till närmast boende pater.

Det var därför med särskild förväntan som sign. den 12 aug. ankom till det idylliska Dalum kloster för att delta i exercitier under pater Lønskovs ledning. Och förväntningarna blev över hövan uppfyllda. Det var en verklig åndlig vitaminkur vi undergick i Dalum och pater Lønskovs predikningar har säkert kommit att sätta djupa spår i deltagarna. Vi är ett stort tack skyldiga pater Lønskov för hans utmärkta ledning av exercitierna.

Även de flitiga S:t Hedvig-systrarna bör ha ett tack för att den lekamliga förplågnaden blev så god och riklig. Sign. vill i detta sammanhang uttrycka sin speciella beundring för den utmärkta frukt-salladen. Men det är kanske att komma in i detaljer ...

Det var inte utan en viss känsla av vemod vi åndligt förnyade och berikade efter fyra dagars uppehåll åter trädde ut i vardagslivets sträv.

Den unge svensken.

K. U. K. København.

Lördag den 7. September Kl. 19,30 begynder vi Sæsonen 1946—1947. Den røde Sal i Stenosgade 4 er forvandlet til en formelig Markedsplads i brogede og straalende Farver. Vi byder paa et stort og morsomt Program. Det hele er non-stop. Og saa vanker der Pølser, Øl og Is. Medbring godt Humør, mere bliver serveret. Deltagelse koster Kr. 2,00, som betales ved Indgangen. Vi haaber at se alle de kendte Ansigter og nogle nye. Vel mødt til den nye Sæson.

Lördag den 21. September Kl. 19,30 Kredsmøde. Gruppe B.

Eukaristisk Forening

for Sct. Ansgars Sogn

Husk Tilbedelsestimerne 1. Fredag d. 6. September.

Erikka Scheel, Formand.

Ældre Dame

søger stort, tomt Værelse med (lidt) Adgang til Køkken ca. 1. September.

Henvendelse i Billet mrkt. 3421 til Bladets Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

Bekendtskab søges

Ung Pige søger gennem Korrespondance Bekendtskab med en katolsk ung Mand.

Billet mrkt. »Bekendtskab« til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, Kbhvn. K.

Ung katolsk Pige

søger Korrespondance med en ung katolsk Mand.

Billet mrkt. 3465 til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

Katolske Begravelser

*Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954*

Kluhs Eftf.

1/8 HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farvereri og kemisk Tøjrensning

Central 605

Emdrup

København

Støt »Katolsk Ugeblad«s Annoncører

Katolske Begravelser

Benzon

*aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet*

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17.188

**Magasin
du Nord**

... den ny Tids Stormagasin

**God Vask
-Geismar Vask**

Telefon Central 246 (7 Led.)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Sept.

1. S. 12. Søndag e. Pinse (694 (grøn) 64); 2. Bøn: St. Ægidius (1067), 3. Bøn: 12 hellige Brødre (1067), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
2. M. † St. Stefan, Konge af Ungarn (1068); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
3. Ti. † Feria (694—64), uden (grøn) uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
4. O. † Feria (694—64), uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
5. T. † St. Laurentius Justiniani (hvid) (1069); 2., 3. og 4. Bøn som Onsdag; alm. Præf.
6. F. † Feria (694—64); som Onsdag.
7. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse ([90]); 2. Bøn: Om ligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven, 4. Bøn: For Paven, med mindre denne er valgt som 3. Bøn; Præf. (522).
8. S. 13. Søndag e. Pinse. (hvid) Jomfru Marias Fødsel.

Katolsk ✠ Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Hen-

delser angaaende Ekspedition af Katolsk

Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K.

Indbetaling af Abonnement kan dog stadig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 1. Sept. Kl. 8 reciteret Messe med Fælleskommunion for Mariakongregationerne.

Indsamlingen af Kobber til Klokkerne, der var berammet til Sønd. 1. September, er udsat til en senere Dato, som vil blive bekendtgjort i Ugebladet og Sognebrevet.

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 2. Sept. 19,30 Aabningsmøde for unge Mænds Kongr., Tirsd. 3. Sept. 16,30 og 20 Immaculatakongr. Torsd. 5. Sept. 20 Aabningsmøde for Mændenes Kongr. Fred. 6. Sept. 6 Sonekommunion.

St. Franciskus' 3. Orden

lader Søndag den 1. September Kl. 8½ i St. Annæ Kirke læse en Messe for sin tidligere, mangeaarige Direktør, afdøde Pater P. D. Steidl. Medlemmerne bedes saa vidt muligt deltage i den og opofre den h. Kommunion for ham.

Bestyrelsen.

Tak

Præsterne ved St. Annæ Kirke takker herved hjerteligt alle de mange, der deltog i vor kære Pa-

Herre, kom Din Kirke ihu, befri den for alt ondt og gør den fuldkommen i Kærlighed. Foren den fra alle fire Vinde, helliggjort, i det Rige, som Du har beredt den. Thi Dig tilkommer Magt og Ære i al Evighed.

De tolv Apostles Lære, Kap. X.

Katolsk vestre Kirkegaard

Gravsteder anlægges og vedligeholdes

Erik Iversen privat Kirkegaardsgartner
Mansasvej 14 - Telf. Valby 4175

Radio eren Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DAN HILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Aalborg

M. Thomsen Støtt

Entreprøner og Murermester

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

ter Steidls Begravelse, og for al Deltagelse ved hans Død. Der bliver trykt Mindebilleder om ham, og de vil kunne faas gratis ved Henvendelse til Præstegaarden.

Fr. Klar.

St. Mariæ Kirke

Sønd. 1. Sept. Kl. 8 Børnemesse. Onsd. 4. Sept. Kl. 19,30 Kongregationsmøde for Mænd. Fred. 6. Sept. Kl. 13,30—19,30 Tilbedelse, Eukar. Forening, Kl. 19,30 Andagt.

Det bekendtgøres herved, at
Fru Marie Cecilie Jørgensen

fhv. Sygeplejerske
er død d. 17. ds. stille og roligt
efter længere Tids Sygdom.

Søstrene i Allerslev.

Begravelsen har fundet Sted.

BOGHYLDEN

Katolske Bøger paa Engelsk, der haves paa Lager:

Dietrich von Hildebrand:
In Defence of Purity Kr. 6,00

Raymond Preston: Four
Quartets' Rehearsed » 6,00

C. S. Lewis: The Great Di-
vorce » 9,00

William Robinson: The De-
vil and God » 5,40

Gerald Vann: The Divine
Pity » 10,20

Dom Ralph Russell: Essays
In Reconstruction » 12,60

E. Allison Peers: Mother of
Carmel » 10,20

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . Københavns K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-36

Tlf. 778 - 729

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

A. C. Jubilæumsfond

7. Indsamlingsliste.

Fra nedennævnte har Komitéen modtaget et samlet Bidrag, stort

Kr. 107.—,

som i Forbindelse med tidligere indkomne Beløb udgør ialt

Kr. 7.512.—

pr. 22. August d. A.

Bidrag er modtaget fra:

C. O. Simonsen, Ludv. Hansensvej 4, Nyborg, Aage Lorenzen, Svaneføllevvej 61, Hellerup, J. Gutzon, Solbakkevej 7, Sorø, Éna Rasmussen, Rønnebærvej 18 B, Holte, Grethe Wagner Petersen, Ved Stadsgraven 5, S., Frk. Astrid Fossum, Assistent Verner Stabehl, St. Jørgensallé 8, Kurt S. Thomsen, Rødstensvej 25, Hellerup.

Komitéen takker herved Bidrag-

yderne for den Interesse, der igennem de indkomne Bidrag er vist den Opgave, som Jubilæumsfondet søger at løse. Komitéen modtager stadig Bidrag — det er vort Haab at naa det Maal, der foreløbig er sat: Kr. 10.000.—

Bidrag bedes venligst tilsendt undertegnede Kasserer, helst pr. Postgiro Nr. 20279, Bankierfirma Benzon & Sundberg.

Aage v. Benzon, Fondets Kasserer.

Th. P. Stillinge Tømrermester Sejrsgade 15 Tlf. Rvvang 1225 Leverandør til den nye Præstegaard og Mønhedssal i St. MariæSogn	ROBERT HANSEN 1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg Amagerbrogade 212 A. Amager 6390 Leverandør til de katolske Institutioner	G. Garth-Grüner Landsretssagfører Tlf. 12,166 og 12.161 Frøderiksholms Kanal 6, Kbhvn.
Aakirkeby	Andr. Ipsen Slagterforretning Telefon 132 Lev. t. de kat. Institutioner	Aakirkeby Boghandel Henry Andersen Telefon 5 . Postgiro 7862 Leverandør til de kat. Institutioner
Svend Lind Blikkenslagerforretning Damgade 10 . Telefon 99 Lev. t. de kat. Institutioner	Chr. M. Jensen Bygningsforretning, Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27 . Telefon 100	Villiam Jensen Murermester Aakirkeby . Telefon 129 Udfører Arb. for de kat. Institutioner
Aarhus		Chr. Nielsen Bageri og Konditori Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct Josephs Hospital
Telegramhallen Bruunsgade 55 . Tlf. 2424—4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	ALFRED PIHL Bagermester . Konditori Telefon 3041 — Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardgade 17 . 19 . Aarhus
Benyt Herre- og Damefrisørsalonen v/ O. Aagaard Tietgensplads 14 . Tlf. 6853	V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1 Lev. til Sct. Josephs Hospital	J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital
Erik's Fiskehal Altid friske Varer Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Adelørn . Telefon 7238 Glas, Porcelæn, Køkkenudstyr Hj. af Norsgade og Nørrealie Lev. til de katolske Institutioner	Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347
Smørrebrød „BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162	KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (Bere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 . 4089	
A. B. C.	Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)	
	 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	

<p>Horsens</p>	<p>"Melkælderer" <i>Smedegade 91 . Horsens . Telefon 28 93</i> Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 27 79 <i>anbefaler alt i Aarstidens Fiske-</i> <i>sorter og Fiskedelikatesser. Dag-</i> <i>lig friskrøgede Varer samt Vildt</i> <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Mediator og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S <i>Telefon 310</i> <i>Leverandør til Sct. Joseph Hospital</i></p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt <i>Installatør for Sct. Joseph Søstre</i></p>	<p>Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>	<p> <i>HORSENS TEXTILLAGER</i></p>
<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 <i>Lev. til St. Josephs Hospital og Sølyst</i></p>	<p>MALERIER · BILLEDER · SPEJLE <i>saa ... Franz Høy</i></p>	<p>Holmboe . Horsens FARVER og LAKKER</p>
<p>Vejde</p>		
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24. Tlf. 931 <i>Lev. til St. Maria Hospital</i></p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre Alt Murerarbejde</i> Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 <i>... Bogladen med de mange Bøger</i></p>	<p>Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn <i>Glarimester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>M. Nielsen . Bagermester Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629 <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring</p>
<p>Theophil Petersen <i>Linoleum, Tapet- og Farvehandel</i> Vejle Telefon 130 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen)</i> Jernbanegade 18 . Tlf. 131—1631 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>
<p>A-S Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>		<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>

Katolsk Ugeblad

8. September 1946
94. Aargang
Nr. 36

Sognepræsten fra Ars

Det sorte og det grønne
Limburg

Max Sorensens Besøg

Præstevielse paa Søndag

En Sæson begynder

Det katolske Irland

»Det maa være dejligt, at alle Kirker er katolske derovre,« stod der i et Brev, jeg fik hjemmefra. Selv havde jeg haft den samme Tanke, da jeg tog til den irske Fristat, det mest gennemkatolske Land i Verden. (Jeg vil her med det samme gøre opmærksom paa, at det er forkert, naar Folk tror, at den nordlige Del af Irland, Ulster, som hører til England, er »helt protestantisk«; der er op imod 50 % Katolikker). Jeg vidste jo, at Irland var et af de første Lande, der blev kristnet, 4 Hundrede Aar før Danmark; jeg vidste, at Irerne havde bevaret den katolske Tro trods de hadefulde Forfølgelser, den havde været Genstand for, lige fra Henrik VIII's Reformation og Cromwells Rundhoveders Mord og Brand og Plyndring 100 Aar efter, indtil Daniel O'Connel i 1829 skaffede den — i alt Fald nominel — Ligeberettigelse med den engelske Statskirke; jeg vidste, at de havde kæmpet for den, med Fare for deres Liv overværet Messen og modtaget Sakramenterne paa skjulte Steder, i Krat og paa Heder, at kun faa havde svigtet og ladet sig købe af Magthaverne, at deres Præstestand altid havde været uangribelig; derfor faldt det mig, trods Cromwell o. s. v., slet ikke ind, at der eksis-

terede stort andet end katolske Kirker paa Irland.

Da jeg med den Ven, jeg boede hos, gik til Messe den første Morgen, jeg var der, sagde jeg: »Naa, der er Kirken?« da jeg saa en meget stor, graa Kirke med »normanniske« Taarne paa en aaben Plads. »Nej, det er den protestantiske Sognekirke«. Den katolske laa overfor, ganske ny at se til. Det viste sig nu, at alle de gamle Kirker i Forfølgelsestiden blev overtaget af Protestanterne, og kun enkelte er blevet givet tilbage, skønt der er saa faa Protestanter. Overalt blev der derfor efter den katolske

»Emancipation« bygget nye katolske Kirker, mere eller mindre smagfulde, ofte med kostbare Ruder eller andet fint, skænket af irske Amerikanere, Efterkommere af de Irere, der emigrerede under den forfærdelige Hungersnød for 100 Aar siden.

Indtil Irland i 1922 blev frit, maatte de katolske Kirker ikke bygges ud til en Hovedvej eller -gade. Derfor ser man atter og atter en protestantisk Kirke med lukkede Døre paa en iøjnefaldende Plads, mens den katolske ligger mere tilbagesluttet, men aaben og med en stadig Strøm af Mennesker, der gaar ind og ud.

Det er slet ikke noget overdrevent Udtryk: en stadig Strøm, selv om det maaske er lidt overdrevent, naar Folk paastaar, at de fleste Mennesker i Dublin

Christchurch Cathedral, Dublin

Munkemel

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VELLE FABRIK

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Schulstad's
maltede

Povl Løgager

Isenkram, Køkkenudstyr og Værktøj
Amagerbrog. 151, Am. 1252
Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

V. Mikkelsen

All i Ure . Brillor repareres
Guldsmederep. udf. Rimelige Priser
Griffenfeldsgade 54 . Nora 3465 y

M. P. Sørensen

Kranse- og Blomsterhdl.
Griffenfeldtsgade 35 . Nora 1508
anbef. sig med 1. Kl.s friske Blom-
ster hver Dag . Kistedekorationer
udføres fikst og billigt
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

KSK

Aktieselskabet Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15 C. 9270

M. A. Madsen

Murermester
Engelstedsgade 13 . Telf. Ryvang 466
udfører Arbejdet for: de katolske
Institutioner

Skotøjsreparation

1. Kl.s Arbejde garanteres
Ved Klosteret 12, Ry 4398
Lev. til Benediktinerklosteret

Otto Albrechtsen

Ryvang 1160 y
Lyngbyvej 2 (v. St. Vibenshus Runddel)
Cykler, Cykledele. Elekt. Artikler.
1. Kl.s Reparationsværksted.
Lev. til Benediktinerklosteret

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i

Bageriet ved Klosteret

Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 4414
Leverandør til Benediktinerklosteret

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikaesser
Gl. Kongevej 155 . Tlf. 8016
Lev. til katolske Institutioner

Jagtvejens Kødudsalg

Kød
Flæsk
Paalæg
Johs. Neiiendam
Jagtvej 183 . Ryvang 5631
Leverandør til Benediktiner Klosteret

HUSEJERNES ABONNEMENT A-S

Blikkenslageri, Sanitet - Gæs og Vand
Niels Ebbesensvej 19
Telefoner: C. 937—8453

gaar til Messe hver Dag. Om Hverdagen er der i alt Fald Messe Kl. 8 — det er tidligt, for alting begynder saa sent i Byerne — og Kl. 10, i de talrige Ordenskirker selvfølgelig tidligere og desuden Kl. 11, 11½ og 12; Kirkerne er saa at sige fulde til alle Messer, og selv Kl. 10 er der talrige Kommunioner. Om Søndagen er Kirkerne ikke fulde, men overfyldte.

Om Eftermiddagen og Aftenen heder man Rosenkransen eller gaar Korsvejen i Kirken, — der er *altid* mange Mennesker. De protestantiske Menigheder er svundet meget ind; men alligevel er Dublins to store Domkirker, St. Patrick's og Christchurch Cathedral protestantiske endnu. Katolikkerne haaber paa snart at faa St. Patrick's Cathedral tilbage; og forhaabentlig kommer Christchurch Cathedral ogsaa med. Det er en pragtfuld Kirke, grundlagt i det 9. Aarh. af »Danskerne« (Danskere og Nordmænd). »The Danes« hører man bestandig om, baade i By og paa Land. Det er jo saa interessant at fortælle en Dansker, at her hærgede de, og der byggede de; særlig spændende bliver det, naar den Familie, hvis Medlemmer man besøger rundt omkring i Landet, er direkte Efterkommere af Kong Brian Boru, som nogenlunde definitivt gjorde det af med »Danskerne« i Slaget ved Clontarf, Langfredag 1014. Jeg har ærlig talt aldrig vidst, at vi engang spillede saa stor en Rolle just i Irland; f. Eks. anede jeg ikke, at Dublin er grundlagt — og har faaet Navn af os!

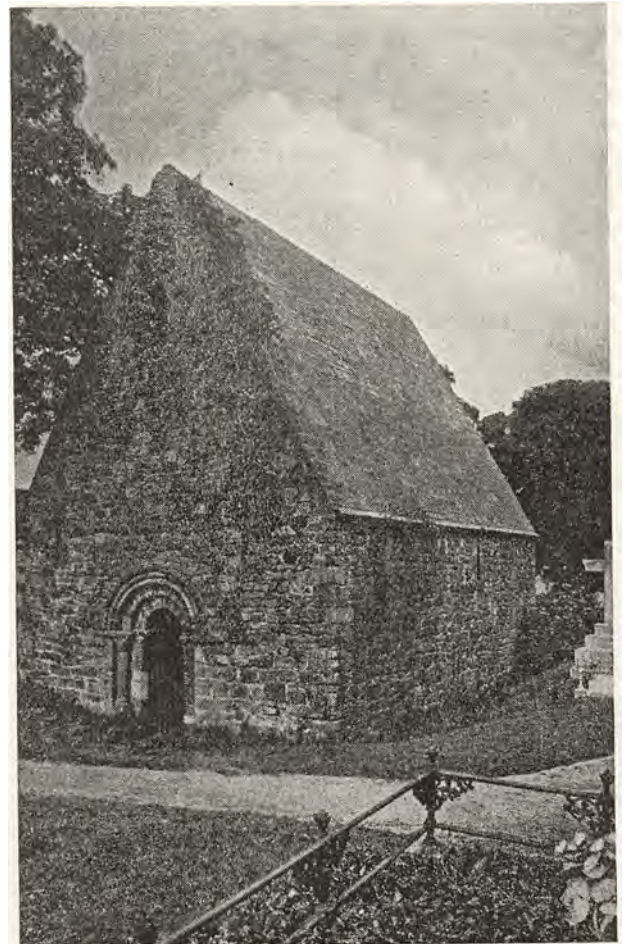
Naa, Christchurch Cathedral er altsaa meget smuk; derfor følte jeg mig naturligvis ikke saa lidt overfor de Venner, som viste mig den og fortalte mig om Danskerne. Bygge kunde vi sandelig! Morsomt nok staar i en ganske lille Niche paa en Pille en lille Gengivelse af Thorvaldsens Kristus. Mon det er for at holde Forbindelsen med Danskerne vedlige? For Resten er det ret nedslaaende, at ingen aner, at Thorvaldsen er en verdensberømt dansk Billedhugger. Omta-

len af alt det, vi bilder os ind at være bekendte for, fremkalder kun et taaget Udtryk i Øjnene hos almindelige dannede Mennesker; kun H. C. Andersen og Smørret virker umiddelbart, mens altsaa Thorvaldsen samt Modstandsbevægelse og Tuborg Øl og Højskoler og Kongeligt Porcelæn fordrer lange Forklaringer. Men naturligvis — hvad ved vi om Irlands Kultur og dets uendelige Frihedskamp? Det var for Resten en længere Digression fra de gamle katolske Domkirker med deres lille protestantiske Menighed. Katolikkerne har endnu kun en »Pro-Cathedral« og Byggegrund til en rigtig Domkirke.

Jeg har allerede fortalt lidt om det katolske Liv: Messe og Kirkebesøg. Rosenkransen spiller en overvældende Rolle. Vore Præster vilde sikkert faa et Tilfælde ved Synet af en tætpakket Menighed, hvoraf ¼ bad Rosenkrans under Messen!

Dette har nu sin gode Grund: I Aarhundreder var der ingen Mulighed for at faa katolske Bøger, ingen Mulighed for at faa særlige Kundskaber. Rosenkransen blev Hjælpemidlet; Mødrene lærte deres Børn Religion ved Hjælp af Rosenkransen; den var lige anvendelig til privat og fælles Bøn; den blev Katolikkernes Troskabstegn, og den Plads har den beholdt. Nu maa vi jo haabe, at den liturgiske Bevægelse andre Steder kan hjælpe til at holde lige saa godt fast paa Kirkens Børn, som Rosenkransen holdt paa Ierne. —

Jeg sidder i Sporvognen og kører ind til Byen. Den passerer flere Kirker og Kapeller, og hver Gang bliver der hilst paa Sakramentet derinde; Mænd løfter paa Hatten, Kvinder gør Korstegnet. Det er ikke *alle*, som hilser, men mange, og alle Slags Mennesker: elegant klædte og arbejdsklædte Mænd og Kvinder, gamle og unge, lasede og

Tusindaarigt Kapel,
St. Flaman's Oratory

pyntede Børn. Saadan er det overalt.

Men mærker man nu Kirkens Indflydelse paa Folks Væsen og Moral? Ja, det maa vel være den, der gør Irlænderne saa venlige, som de er; og det maa være den, der gør, at man selv i de fattigste Kvarterer ikke møder virkelig Simpelt, ingen Skrigen og ingen Ukvemsord, og at Børnene virker stilfærdige og artige; men paa den anden Side er der vældig godt Humør, og det irske »Glimt i Øjet«, der viser megen Sans for Humor, er jo bekendt.

Saa er der en Ting, som vi er ved at tage for overlegent paa herhjemme: Anstændighedsfølelsen. Det var jo Ferietid, og jeg boede uden for Byen, hvor der var Badestrand og Badeanstalt, to lange Moler, Promenade langs Vandet og et stort Anlæg med Iskageboder og andet Tilbehør, altsaa alt, hvad der skal til, for at vi herhjemme aflægger »Anstændigheden«. Derovre saa man aldrig en upaaklædt ung Mand eller Pige uden for selve Badestranden, hvorfra de badede, men hvor de ikke laa nøgne og lod sig beskue. Jeg udtalte min Forbavelse herover og fik at vide, at for et Par Aar siden havde »den nøgne Mode« ogsaa vist sig der, men Byens Styrelse og Gejstlighed havde modarbejdet den, og Resultatet havde ikke ladet vente paa sig. Maaske er det anderledes ved vigtige Badesteder; men endnu er Turismen jo ikke i Gang, Ierne er sig selv, trods en Mængde ferierejsende fra England, og det katolske Synspunkt er foreløbig det stærkeste.

Ogsaa paa andre Punkter kom »Anstændighedsfølelsen« frem. Jeg hørte i Toget en Englænder fortælle en jævn ung irsk Pige om en gift Mand, der havde været ude at more sig med en kvindelig Bekendt. »Saadant noget sker ikke hos os,« svarede hun vredt; »ingen gift Irlænder gaar ud med andre Kvinder end sin Kone«.

En nittenaarig medicinsk Student, frisk og livlig, men en rigtig Læsehest, vilde ikke lade sin yngre Søster gaa alene til »Klubben«s ugentlige Danseaftener;

Kong Brian Boru,
der slog Danskerne ved Clontarf i 1014

havde han ikke Tid til at gaa med, maatte hun blive hjemme; de var forældreløse, og han havde Ansvaret for hende. Selvfølgelig gjorde hun lidt Vrøvl en Gang imellem, men hun rettede sig efter ham, for hun — og hendes Veninder — fandt det egentlig ganske i sin Orden.

Nu vil man maaske sige, at det, en Turist ser paa en kort Rejse, ikke beviser ret meget — i alt Fald ikke, naar han eller hun fortæller om noget godt; man vilde sikkert tro mig bedre, hvis jeg fortalte en hel Mængde nedsættende Træk. Den, som ser det grimme hos andre, maa være klog, tænker man; det lader H. C. Andersen, Menneskekenderen par excellence, Folk sige om »Snedronningen«s lille Kaj med Troldspejlets Splint i Øjet og i Hjertet. Men naar man som jeg besøger »indfødte«, der gerne vil have, at man skal lære deres Land rigtig at kende, og man selv ønsker at sætte sig ind i saa mange Forhold som muligt, ser og hører man mere end en almindelig Turist. Selvfølgelig tror jeg ikke, at Ierne er et Folk af Helgener. Men mit Hovedindtryk er, at fordi Kirken er den vigtigste Faktor i Folkets Liv, bliver der noget særligt ved dette Folk. I Forfølgelse og Fat-

ligdom har Ierne holdt fast ved deres Tro. Den har præget dem og til en vis Grad forfinet dem.

Før Krigen var jeg i Frankrig sammen med en engelsk Dame, der stod i Spidsen for et udbredt Slumarbejde i London, og en Ven af hende, en Irlænderinde, som sammen med sin Mand gjorde et stort Arbejde blandt de fattigste i Dublin. Englænderinden fortalte en Række rystende Enkeltheder fra sin Virksomhed. Den irske Dame kom med en lille Bemærkning, men blev straks standset: »Det har du overhovedet ikke Begreb om! Jeg kender Dublin ud og ind; I derovre aner jo ikke, hvad Umoralitet er!« »Naa, vi har da Børn uden Far,« indvendte den anden spagfærdigt. Den første gav sig til at le. »Det er altsaa den højeste Grad af Umoralitet, hun kan tænke sig! Nej, selv om Dublin er en stor By, kan man ikke tale om virkelig Mangel paa Moral i den!«

Maaske har de Aar, der er gaaet, bragt et og andet til Irland, som ikke har været der før; men endnu er Nedgangen ikke mærkbar. Gid nu den økonomiske Fremgang, som er begyndt, ikke maa ødelægge Landet! »Irland er heller ikke noget moderne Land,« svarede Englænderen paa den irske Piges Forsikring om, at en gift Irlænder aldrig gaar ud med andre Kvinder end sin Kone. Gid det aldrig maa blive det, han og mange andre forstaar ved »moderne«.

T. F.

HUSK

Mødrekursus i Aar vil blive afholdt hver 14. Dag i Maanederne Oktober, November, Februar, Marts. Ligesom sidste Aar bliver det Torsdag Aften. Udførligt Program vil komme i et af de næste Numre.

Liobasøstrene,
St. Kjeldsgade 3, Ø.

Det hvide Hovedtøj

En Fortælling

Frihed! Lighed! Broderskab! For nogle faa Maaneder siden havde Frankrig kastet sin Konges blødende Hoved for det gamle Europas Fødder; og siden da havde Madame Guillotine arbejdet støt, selv efter at Paris' Pøbel var blevet mæt af Blod. Nu var det Juleaften 1793. Der var faldet lidt Sne, som dækkede Tage og Kirketaarne; Himlen var klar nu, og Stjernerne skinnede over den hvide By, der laa saa stille i Julenatten, næsten aandeagtig skøn.

Paa denne Tid plejede Kirkeklokkerne at ringe, før Revolutionen bragte dem til Tavshed. Det tænkte Borger Marat paa, mens han med et haanligt Smil sparkede til Brædestykkerne i den store Marmorkamin, saa Ilden blussede op og kastede sit flakkende Skin paa Salon'ens kostbare Møbler og Gardiner. Marat saa sig tilfreds omkring; Republikken havde belønnet ham godt for hans Tjeneste. Dette Hus, Hertugen af Montmorency's Vinterbolig i Paris var sandelig et Par ildfulde Taler i Folkeforsamlingen værd. Det var en utaalelig Slægt, disse Montmorency'er; han kendte dem, for de var fra Auvergne ligesom han selv, og i gamle Dage havde han passet deres Heste og holdt Stigbøjlerne for dem i den lille Bjerglandsby, hvor han var født. Det Kendskab havde været ham til Gavn, og nu følte han en ondskabsfuld Tilfredsstillelse ved at sidde her i sine tidligere Herrer's fornemme Bolig og læse de sidste Henrettelseslister igennem. Landet var blevet meget godt rensat for Adel nu; der var kun nogle faa, man ikke havde faaet fat paa eller vidste om, at de var flygtet, og en af dem var — en Montmorency. Der stod Navnet: »Louise de Montmorency, tidligere Komtesse, Opholdssted ubekendt«. Marat lo haanligt. — »Hvad gør det? Sandsynligvis faar man snart fat i

hende; og selv om det ikke sker, vil hun i alt Fald ikke gøre mig Rangen stridig her!« Han betragtede igen bifaldende sine fornemme Omgivelser og rejste sig for at skænke sig et Glas af den fine gamle Cognak, han havde fundet i Kælderen. Derpaa satte han sig ved Kaminen for at døse lidt, indtil det blev Sengetid.

Søster Therese gik rask til; det frøs, og det tynde Lag Sne knitrede under hendes Fødder. Hendes store Hovedtøj lignede en hvid Fugl, som fløj lavt mellem de triste graa Mure i Rue Brutus. Hun var en kendt Skikkelse her i det elendige Slumkvarter, navnlig efter at Republikken havde gjort det af med alt, hvad der hed privat Godgørenhed. At hun stadig kunde øve sine Barmhertighedsgerninger, oven i Købet iført St. Vincents-Søstrenes Ordensdragt, var noget af et Mirakel i de Dage, da en Ordensdragt var det samme som en øjeblikkelig Dødsdom. Søster Therese var blevet forhørt af Sikkerhedsraadet, og Dødsdommen var ogsaa blevet afsagt. Men »Det hvide Hovedtøj,« som de fattige i Forstaden kaldte hende, havde uforfærdet svaret Dommerne:

»I ønsker mit Hoved? Tag det blot, jeg giver det med Glæde. Men lad det høre Hovedtøjet, naar det falder; og lad alle mine fattige Venner være til Stede og se »Det hvide Hovedtøj« dø som en af Frankrigs sande Døtre.«

Da hun tav, havde Pikenererne og de Fiskekoner, hvis fatige Hjem hun i Aarevis havde besøgt, raabt og skreget og truet Dommerne, saa de ikke vovede at sende hende til Guillotinen, men lod hende gaa.

— — —
Naar hun gik Tiggergang for sine fattige, skete det kun sjældent, at hun blev afvist. Men denne Juleaften 1793 syntes alle Døre lukkede for hende. For-

gæves søgte hun Hjælp til en stakkels Kvinde, som var gift med en Soldat i Rhinarméen og lige havde født Tvillinger. I det elendige Kvistværelse var der hverken Varme eller Mad eller blot det nødvendigeste Tøj til de nyfødte, og Søster Thereses Øjne fyldtes med Taarer. For at skjule sin Bevægelse saa hun ud ad Vinduet. I den klare Nat kunde hun skimte de stærkt oplyste Vinduer i et stort, fornemt Hus. Saa vendte hun sig til den udmattede unge Mor, som rystede af Kulde paa sin Halmmadras, og sagde: »Vær nu bare ved godt Mod! Jeg kommer snart igen, og saa skal det nok gaa!«

Ti Minutter senere førte en søvniq republikansk Soldat hende ind til Borger Marat.

»Borger, jeg er kommet for at bede om en Almisse,« sagde hun roligt.

Marat ligefrem hvædede: »Til dig selv, Borgerinde?«

»Nej, til mine Herrer.«

»Og hvem er saa det?«

»De fattige i Forstaden derovre.«

»Hvad mener du?«

Hun pegede mod Vinduet.

»Kun ti Minutter Gang herfra har en fransk Soldats Hustru lige født Tvillinger i et ynkeligt Kvistværelse. Der findes hverken Brændsel, Føde eller Klæder, og jeg anmoder nu Republikken om Penge til at skaffe hende disse Ting for.«

Marat stirrede sin mærkelige og dristige Gæst lige ind i Ansigtet.

»Hvad er det for et Costume?« spurgte han vredt.

»Det suveræne Folk kender og respekterer det.«

»Og de Tvillinger — er de gode Patrioter?«

»Det haaber jeg. Men hvad de trænger til nu er Varme og Føde.«

Han rakte hende en velfyldt Pung.

»Saa skaf dem det. Og lær dem, saa snart det er muligt, at raabe: »Republikken leve!« Men pas paa de hvide Vinger — Madame, Guillotinen kunde en Dag finde paa at klippe dem af.«

Søster Therese smilede roligt og gik hen imod Døren.

»Det sker, hvis Gud vil,« svarede hun. »De fattige vil være taknemmelige for denne rundhaandede Gave. God Nat, Borger.«

»Vent! Hvad hedder du?«

»Søster Therese.«

»Nej, dit rigtige Navn. Jeg maa have set dig før — engang for længe siden.«

»Det er ikke umuligt, Borger,« svarede hun, »jeg var engang Komtesse Louise de Montmorency.«

Sjæl, som Helgenen i ham pludselig havde faaet Øje paa, og hvori han nu ligesom fandt den Tekst, han vilde tale om.« Da var det, han kunde chokere Tilhørerne med Ord som disse: »Der vil komme den Dag, da Menneskene vil være saa trætte af hinanden, at man ikke kan tale til dem om Gud, uden at de kommer til at græde.« Om Helvede kunde han sige: »Kilden til Helvede er Guds Godhed. De fordømte vil engang sige: Hvis dog blot Gud ikke havde elsket os saa højt, saa vilde vi lide mindre, saa vilde Helvede være til at udholde. Men at være blevet elsket saa højt! hvilken Pine!«

Sognepræsten af Ars var streng mod sig selv. Det viser de bevarede Bodsredskaber. Hans Føde bestod i kogte Kartoffler, og han kogte gerne til en Uge ad Gangen, for naar atten Timer af Døgnet skulde tilbringes i Skriftestolen, blev der ikke megen Tid til overs for Køkkenet. Men han var ogsaa munter og elskværdig. Ja, han kunde være særdeles vittig, og der gaar mange Historier om hans rammende Svar.

En Dag kom Grundlæggeren af et Hjem for forældreløse Børn for at drøfte Muligheden af at faa Pressen til at skrive om Sagen for at faa Penge ind. »I Stedet for at løbe Aviserne paa Dørene,« sagde Pastor Vianney, »skulde De banke paa Døren til Tabernaklet.«

En anden Gang var der en Munk, der kom hjem fra en Køretur og beklagede sig over, at han var væltet i en Grøft. Pastor Vianney havde ondt af ham og sagde saa: »Kære Ven, den hellige Antonius vilde aldrig være væltet med et Køretøj. De skulde have gjort som han.« — »Hvordan gjorde han da, Monsieur le Curé?« — »Han gik altid til Fods ...«

Den hellige Sognepræsts Dag var lang og trættende. Allerede ved Midnatstid gik han ned i Kirken, der var tæt pakket med Mennesker. Saa sad han i Skriftestolen til Klokkeren syv Morgen, hvorefter han læste sin Messe ved den hellige Filomenas Alter, som han nærede en stor Andagt

Den hellige Sognepræst fra Ars

I Frankrig har man blandt Helgenerne en særlig Beskytter af Præsteskabet. Det er Sognepræsten af Ars, den hellige Jean-Marie Vianney, der døde i 1859, 73 Aar gammel. Vi kender fra Cay Benzons lille Bog om ham, hvilke forunderlige Gaver han ejede til at læse i Hjerterne som i en aaben Bog. Det er ogsaa Pastor Vianneys Historie, der ligger til Grund for den franske Forfatter Georges Bernanos' Bog »En katolsk Præsts Dagbog« og endnu mere for den, som kommer paa Dansk til Efteraaret og faar Titlen »Under Satans Sol«.

Den lille By Ars er nu blevet en Valfartsby, der hvert Aar i Begyndelsen af August fejrer sin berømte Helgen med Messe i fri Luft for de store Pilgrimskarere. I et lille Kapel opbevares et Skrin, der gemmer hans Hjerte. Der er ogsaa bygget en Basilika til hans Ære, tæt opad den gamle Kirke, i hvis Skriftestol Pastor Vianney tilbragte saa mange af Døgnets Timer. Den gamle Præstegaard er indrettet til Museum. Her staar de fattige Stuer, som da han levede, og her opbevares de Ting, der har tilhørt ham — ogsaa de Bodsredskaber, han gjorde Brug af. I en lille Ampulle opbevares lidt af hans Blod, som siges stadig at bevares i flydende Form.

Bernanos' Præsteskikkelser er meget langt fra at være intellektuelle, og det var Sognepræsten fra Ars heller ikke. Det var kun med Nød og næppe, han bestod sine Eksaminer, og hans Overordnede havde været lige ved at nægte ham Præstevielsen. I det franske Blad »La Vie Catholique illustrée« (4.8.46) fortælles der, at man har udgivet en Bog med

Pastor Vianneys gamle Præstegaard, nu Museum med hans fattige Indbo

hans Prædikener. De er meget jævne, og de blev lige vel forstaaet af Bønderne og af de fine Pilgrimme, der strømmede til. Han kunde for Eksempel sige, naar han talte om Synderne: »Hvor er det dog en Skam! Hvis saa endda Vorherre ikke var saa god! ... Men han er saa god! ... Nej, man kan ikke forstaa saa megen Ondskab og Utaknemlighed! Det er, fordi Troen mangler ... en Dag vil det gaa op for os, men saa vil det være for sent.«

En af hans Tilhørere har skildret ham paa Prædikestolen: »Man saa et magert, blegt og gennemsigtigt Ansigt dukke op, man hørte en pibende, gennemtrængende Stemme, ligesom et Skrig ud over Mængden. Af og til blev hans Blik stift, det var, som om han saa til Bunds i en

Helgenens Soveværelse, endnu med det gamle Sengetæppe

til. Da var Kirken blevet om muligt endnu mere fuld. Derefter gik han ind i Sakristiet, hvor han velsignede Medailler og Rosenkranse for Pilgrimme, velsignede Børnene og talte med Folk. Det varede en Time, hvorefter han vendte tilbage til Skriftestolen. Saa havde han Katekismus med Børnene, og ved Tolvtiden vendte han hjem til Præstegaarden, dog ikke altid for at spise, for det hændte, at han ingen Mad fik tre Dage igennem. Om Eftermiddagen atter uendelig Skriftemaal. End ikke om Natten fik han ret megen Hvile, for de Djævelen plagede ham. Og ved Midnat begyndte den nye Dag.

Det fortælles da ogsaa, at han skal have sagt: »Ja, hvis jeg havde vidst, hvad det vil sige at være Sognepræst, saa vilde jeg hel-

Et lille Kapel med en kostelig Relikviden gamle Sognepræsts Hjerte

lere have søgt Tilflugt hos Trap-pisterne.«

—xx

Max H. Sorensen paa Besøg

Vi har haft prominent Besøg fra Amerika, den øverste Leder af Amerikas katolske Krigsveteraner, Dansk-Amerikaneren Max H. Sorensen fra Philadelphia. Mr. Sorensen er født Københavner, nu 51 Aar gammel, men udvandrede allerede i 1916. Under den første Verdenskrig blev han Flyveinstruktør i Hæren og er nu General Manager for Janney Cylinder Company, som fremstiller Dele til Flyvemaskiner. Han konverterede i 1924 og har siden været virksom paa mange Felter i Kirkens Tjeneste, bl. a. ivrigt Medlem af »St. Ansgar's Scandinavian Catholic League«. Sidste Aar d. 22. Juni valgtes han enstemmigt til de katolske Krigsveteraners øverste Leder ved deres 11. aarlige Kongres. Det er en meget stor Organisation, som tæller 200 Tusind Veteraner fra de to Verdenskrige, fordelt i tusind Afdelinger overalt i Staterne. Det er første Gang en ikke indfødt Amerikaner beklæder saa stor en Stilling indenfor en amerikansk Veteran-Sammenslutning.

Mr. Sorensen kom til Danmark for at fejre sin Mors 80 Aars Fødselsdag, og under et Besøg hos Biskop Suhr overbragte han Hilsner fra Amerika og viste stor Interesse for Kirkens Sag i hans gamle Fædreland.

Præstevielse paa Søndag

Paa Søndag 8. September Kl. 10 er der Pontifikalmesse i Domkirken, hvorunder Biskoppen vier Diakon Palle Burla til Præst. Om Eftermiddagen Kl. 17 celebrerer den nyviede Præst under Festandagen, hvorefter han meddeler den præstelige Velsignelse til hver, der ønsker det. Dagen efter synger Pastor Burla sin første Messe hos Liobasøstrene.

Pastor Burla er Københavner, Søn af afdøde Afdelingschef Burla fra Daells Varehus. Han har studeret i Louvain. Sammen med alle hans mange Venner byder Ugebladet ham velkommen hjem til en præstelig Gerning i vort Fædreland.

Vi er bedt om at meddele, at de Præster, der ønsker at deltage i Haandspaalæggelsen ved Præstevielsen, bedes medbringe Talar og Rochet.

Danmarks katolske Sygeplejerske-Forbunds

Stævne, Søndag den 15. September hos Liobasøstrene, Sct. Kjeldsgade 3. —

Kl. 8: Højmesse. Kl. 10: Morgenmad. Kl. 11: Foredrag: Formanden Frk Aase Grosz: I Anledning af Opsigelserne. Kl. 12,30: Middag. Kl. 14,30: Foredrag: Sr. Benedicte, St. Josefs Hospital, fortæller om Kongressen i Oslo. Kl. 16: Forfriskninger. Kl. 17: Foredrag: Pater J. Coenen S. J. Derefter Andagt med sakramental Velsignelse. Alle Sygeplejersker og Elever er velkomne. Middagsbilletter à Kr. 3,00 kan købes eller bestilles følgende Steder inden 13. September: Liobasøstrene, Sct. Kjeldsgade 3, Tlf. Ryvang. 381, Sct. Josefs Hospital, Tlf. C. 4486, Sct. Elisabeths Hospital, Frk. Selsk, Tlf. C. 13514, Frk. Gerda Møller, Saxogaard, Tlf. Eva 197 Kl. 8—10. Tørkost og Sukker bedes medbragt. Adgangstegn 2,00 Kr. for Sygeplejersker og 1,00 Kr. for Elever, iberegnet Morgenkaffe og Forfriskninger.

Det sorte og det grønne Limburg

Det værste, der kan overkomme en smuk og fredelig Egn, er, næst efter den totale Krig, at man en skønne Dag gaar og opdager, at den rummer Kul i sit Skød. Denne Ulykke ramte Limburg for en Menneskealder siden, og det har haft til Følge, at Syd-Limburgs nordøstlige Hjørne er blevet skæmmet af kæmpemæssige larmende og stedse rygende Uhyrer, at sorte Kegler rager højt op over Husene og hver Dag drives deres Spids længere ind i den blaa Himmel, mens fint Kulstøv lagrer sig paa Marker og Haver og trænger ind i Husene og Folks Øjne og Lunger. Men det kan ikke nægtes, at denne sorte Forbandelse har sin lyse Side, nemlig den økonomiske.

Som Følge af sine Kulminer har Syd-Limburg, der i det officielt protestantiske Holland havde faaet tildelt Askepottens Rolle, kendt bedre Dage. Mange

»Hollændere« (man taler her paa Egnen pudsigt nok altid om dem i tredje Person) vejrede her en Chance for at faa en overordnet eller i hvert Fald en »overjordisk« Stilling, og endnu flere Folk fra alle mulige Nationaliteter søgte Arbejde og Næring i det nye Klondyke. Der opstod hele Kvarterer i den mest aandsforladte Stil — de kaldes Kolonier, — men efterhaanden som Befolkningen steg i Antal og fik høje Lønninger, endskønt et saa selvmorderisk Arbejde næppe kan betales højt nok, steg ogsaa Levefoden over hele Linien. Der rejstes allevegne nye Villaer i den nye gedigne og venlige hollandske Stil — lyse Mursten og brede udbyggede Vinduer — og mellem Villaerne opstod der moderne Skoler og Kirker.

Gamle Sogne blev i Løbet af en Snes Aar inddelt i tre fire nye Sogne med flere Præster ved

hver Kirke, end der nogen Sinde havde været ved den ene gamle. Limburg var ved at miste sit Ansigt; det gjaldt om at forhindre, at det ogsaa mistede sin Sjæl. Og det maa siges med Stolthed, at det er lykkedes; takket være en Mand, som den populære Mgr. Dr. Poels og de Præster og Lægfolk, der flokkedes om ham, har Limburgs pludselige Industrialisering i det store og hele ikke rokket denne Befolkning af Kulminearbejdere fra deres religiøse og moralske Basis. Disse Mænd med blaa Ar i det blege Ansigt, tager Huen af, slaar Kors for sig og beder deres Bøn, naar de skal til at spise deres Brød i de mørke Gange og drikke af deres Tinflaske Hundreder af Meter under Jordens Overflade, og hvert Aar tilbringer mange af dem et Par Dage i Retræte i Spaubeek eller Venlo. Kulstøvet er desværre trængt ind i deres Lunger, men heller ikke længere; deres Sjæl er intakt.

Men det er dog ikke Kulminerne, der tiltrækker en, naar man skal gense sin Fødeegn; det er det frodige og kuperede Terræn, der strækker sig fra Aachen til Maastricht; det er især Geul-Dalen og Turismens Brændpunkt, det romantiske Valkenburg. Det er første Gang efter Krigen, at Valkenburg er i Stand til at modtage sine gamle Gæster; Hotelterne er blevet nymøbleret og lakkeret; her er allevegne stort Rykind. Udenfor Souvenirs-Butikkerne staar Stativerne med de umalede Bjergstokke. En Limburger fristes dog ikke til at spille Bjergbestiger; det overlader man her til de tilrejsende »fremmede«. Jeg skal lige over og se, hvad der er blevet af Jesuitternes stolte Borg, der som Skolastikat for den tyske Provins har været Stedet, hvor talrige Jesuitter i Løbet af det sidste halve Aarhundrede har faaet deres Uddannelse bl. a. de Patres, der i sin Tid var virksomme ved St. Andreas-Kollegiet i Ordrup, ligesom de, der stadig arbejder i

Maria under Engls Hilsen — af den afdøde Limburger Henri Jonas

Nazistisk Ungdom
paa Valkenburgs Ga-
der — Es geht alles
vorüber ...

Stenosgade og rundt omkring i Danmark.

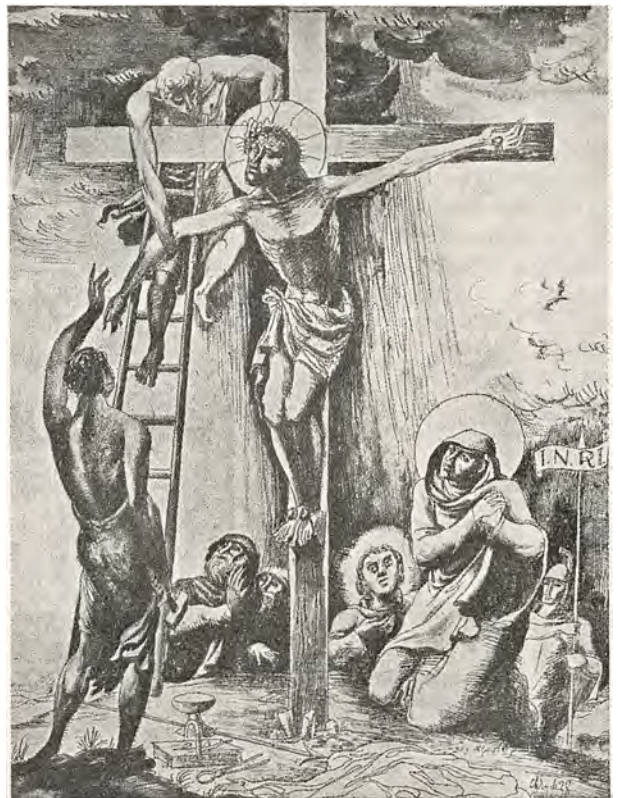
Adgangen over en ujævn Tomt spærres af Pigtraad og Politifolk, saa jeg har vanskeligt ved at genkende Stedet. En hollandsk Pater — den eneste gejstlige, der er tilbage i det forhenværende Kloster — fortæller, at Nazisterne i sin Tid begyndte med at transportere Jesuitterne hjem til Tyskland; Præsteskolen blev forvandlet til »Reichschule«, det vil sige en Udklækningsanstalt for Ledere af Stor-Tyskland. Til dette Formaal trængte man ikke til nogen Kirke; den stod snarere i Vejen for det nye Ideal og mindede for meget om Idealer, der efter Siggende havde overlevet sig selv; derfor skulde den forsvinde. Det var Meningen, at den derved ramponerede Facade nu skulde prydes af en kæmpemæssig Ørn; den naaede dog ikke at blive sat op, da hele denne Skare af vordende Førerspirer i Efteraaret 1944 over Hals og Hoved maatte tage Benene paa Nakken og pustende søgte i den kortest mulige Tid at smutte til den tyske Grænse. Det store Bibliotek (henved 300 000 Bind) var som nytteløs Skrammel blevet dømt

til at gaa i Papirmøllen, men heller ikke dette formaaede de nye Magthavere at bringe til Udførelse, før Guds Kværn, der som bekendt maler langsomt men sikkert, satte sig i Bevægelse.

se. Den imponante Klosterbygning anvendes for Tiden som Interneringslejr for 1200 hollandske Nazister, der under deres ufrivillige Retræte har rigelig Lejlighed til at ruge over deres Ugering, naar de da ikke foretrækker at melde sig til Arbejde i Kulminerne; de sidste faar daglig en ekstra Spadsereur til Stationen samt en Køretur pr. Godstog og under tilbørlig Bevogtning, samt bedre Mad og Løn. Lige da jeg skal til at forlade Byen, naar jeg at se det ynkelige Optog af unge forvildede Landsmænd; der er ingen Musik eller Skraal, og kun ganske faa prøver paa at fremvise Munterhed. Jeg skynder mig bort for at faa behageligere Indtryk. —

Ad en Hulvej, der er en hel Tunnel af Grønt og Blomster, naar jeg op til Ravensbosch, hvor jeg gennem en uberørt Skov med mange »Adgang forbudt« i en vidunderlig Krinkelkrog opdager Reden for selveste Fugl Fønix, nemlig Kunstmaleren *Charles Eyck*. Det lyser op i Kunstnerens mørke Øjne, naar hans svensk-fødte Hustru har

(Fortsættes Side 572)

Den 13. Station paa
Korsvejen — af Charles Eyck

En Sæson begynder -

men hvad kan det nytte?

Ind imellem -

Man kan mærke det paa Solens Straaler, paa Løvet's Farve, paa tusind smaa Ubetydeligheder, at det er ved at blive Efteraar. Ikke i et pludseligt Ryk eller Gys, men gradvis Dag for Dag. Feriestemningen er gaaet fløjten, og med Alvor samler man sig om den kommende Tids Arbejde.

Og saa tager vi fat paa Sæsonens Ungdomsarbejde. Vel mødt igen. Dette lille Ord *vel mødt* lyder ikke saa krampagtigt som sidste Aar. Da var man skuffet over, at Reaktionen efter Krigen lammede Arbejdet. Nu har vi atter faaet Blod paa Tandem.

Og skulde der være en enkelt Sortseer imellem, der klynger sig til *Hvad kan det nytte*-Tankegangen, saa send ham paa et Rekreationsophold, eller lad ham læse følgende opmuntrende Historie.

En Verdensmester bliver til

I *aktuelt Kvarter* fortalte den danske Verdensmester i Bueskydning, hvordan han var naaet frem til denne ærefulde Titel og straalende Præstation. Ja, hvordan? Var han flasket op med Bue og Pil fra den spæde Barndom? Havde han læst alle de Bøger, der omhandler Teknikken ved Bueskydningen, eller havde Vilhelm Tell været hans store Ideal? — Ingen af Delene.

Ganske tilfældigt var han en Søndag kommet dryssende forbi nogle Mennesker, der øvede sig med Bue og Pil. Han syntes, det var en fjollet Beskæftigelse. Han var ikke fri for at mene, at disse bueskydende Mennesker gjorde sig latterlige. Men da han næste Søndag kom forbi Haven, saa var de sportsgale

Mennesker der igen derinde. Det imponerede den ligegyldige, det æggede ham til selv at prøve. Naar de derinde mødte saa trofast op for at øve sig med Bue og Pil, saa maatte der alligevel være noget tiltrækkende ved Foretagendet. Og saa anskaffede den vordende Verdensmester sig i al Stilhed Bue og Pil og øvede i Smug, indtil han blev optaget i de bueskydendes Kreds. Og nu er han Verdensmester.

Eksemplet smittede

Som saa ofte ellers var det Eksemplet, der gik af med Sejren. Blot det, at nogle unge Mennesker kom sammen og øvede sig i Bueskydning i deres Fritid. Det kaldte paa den slumrende Verdensmester.

Og det gode ved Historien er, at den ikke er opfundet eller friseret, saa den passer til Opbyggelse for pæne unge Mennesker. Det er et Stykke Virkelighed, vi bliver præsenteret for i denne Dagliglivets Historie, saadan som den danske Verdensmester fortalte det i Radioen.

Naar altsaa (for at komme til Anvendelsen) nogle sportsglade unge Mennesker kan virke tiltrækkende og opmuntrende blot ved deres Humør og Iver, hvad skal saa katolske unge Mennesker sige om de herlige Idéer og Tanker, de prøver paa at vinde andre for. De ligger inde med et Væld af livskraftende Anskuelser, de ejer Sandheden om Livet og Menneskets Forhold til Skaberem, og de er ogsaa kvikke nok til at omsætte disse Tanker til Virkelighed, til et

Sand vil jeg være --
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være --
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være --
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være --
for her kræves Mod.

virkelystent, kristent Ungdomsliv. Vær sikker paa, at Gnisten vil fænge i andre unges Sind.

Gløderne vil flyve i Blæsten og sprede nye Brande, blusse og flamme op i unge Sind.

Ung Mand i Skriftestolen

Der var en ung Mand, der en Aften gik ind i en af Københavns Kirker for at skrive. I Skriftestolen vilde Præsten opmuntre den unge Mand. Han forklarede ham, at det var svært at være Katolik i disse ikke-katolske Omgivelser. Men selv om det var svært, maatte man holde ud, ofre og ... længere kom Præsten ikke i sin Formaningstale, for pludselig sukkede den unge Mand: Herregud, Hr. Pastor, synes De virkelig det er saa stort et Offer at være Katolik i de Omgivelser ... det er dog det bedste jeg ejer, hvis man tog min Tro fra mig, vilde jeg føle mig som et plyndret Juletræ. Jeg er lykkelig over at være Katolik.

Denne unge Mand, der sukkede saa respektløst i Skriftestolen, har alle Chancer for at *smitte* andre unge. Ikke med Pessimisme, ikke med triste Bekymlinger og daarligere Vaner, men med Livsglæde, med Virkelyst for Kirken, med Stolthed og Iver.

Smittefare

Lad os faa en saadan smittesfarlig katolsk Ungdom. Smittende i Livsglæde og kristen Arbejdsglæde.

Jeg har i Tidens Løb truffet en Del unge Mennesker, der var hundeangst for at kommunistiske Idéer skulde gribe om sig og smitte. Men med Skam at melde har jeg

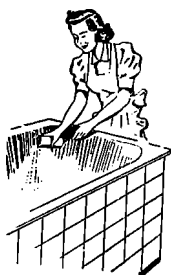
— for effektiv Rengøring

EVERCLEAN

Renspulver

gør Badekarret og Haandvasken skinnende blanke og skaaner Glasur og Emaille

BRØDRENE DAHL A/S
København V . Telefon C. 6585

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**
Bøger

ikke truffet saa mange unge Mennesker, der var overbevist om, at kristne Idéer og Tanker kunde gennemsyre og omvælde et Samfund.

Men skal den tilstundende Sæson blive frugtbar og effektiv, saa maa vi katolske unge gøre os en Ting klart: Kristne Tanker og kristen Verdensanskuelse besidder en dynamisk Kraft i sig, der ikke taaler Isolation.

Lad os for Alvor holde op med at ligge paa Maven for, hvad menneskelig Snilde kan udponse indenfor Teknikken. Lad os holde op med at ligge og ryste af Skræk for den Atombombe, der skal bringe Verdens Ende og Folkeslagenes Undergang. At Guds Vilje maa ske, at Guds Rige maa komme, at Herrens Navn bliver helligt blandt Folkeslagene ... det er Ting, der er uendelig vigtigere, det er Opgaver, der stiller Atombomber og reaktionsdrevne Flyvemaskiner i Skyggen.

Endnu engang: vel mødt til Ar-

bejdet i Guds Rige ... og ingen maa mangle!

FILM

Alfred Hitchcocks »Udenrigs-Korrespondenten« (Foreign correspondent) havde 26.-8. Premiere paa Alexandra, hvor den formodentlig vil trække fulde Huse i de næste Maaneder. Mage til Film kan ikke laves uden for USA. Et tarveligt og tilsyneladende lovlig improviseret Manuskript om en Yankee-Reporter, der i August 39 sendes til Europa for at skildre de politiske Bevenheder, og som kommer midt op i en forrygende Historie med Kidnapping og Mord og Forfølgelser og Fart. Opgaven har været at faa samlet saa mange Sensationer sammen i Filmen som overhovedet muligt. Og det er sket. Men da Hitchcock baade har Humor og en aldeles blændende fotografisk Stil, er disse mere eller mindre overdaadige Numre fortalt saa susende spændende, saa lynende oplagt og saa overraskende originalt, at Publikum hopper i Stolen og raaber med i eet Væk. Filmen har ingen Idé, men er propfyldt med gode

Idéer. Og hvis De kan li' »Kniv«, saa er »Udenrigskorrespondenten« lige noget for Dem.

»Pigen fra Paris« (Lisbon Story) med David Farrar som Secret Service Manden havde 29.-8. Prem. paa Carlton. Der er megen Musik, een god Melodi (sunget af Richard Tauber, der ikke er en Frikadelle, men en hel Kødrand!) og saa er der en Del usandsynlige Tyskere m. m. — Filmen besidder et spændende Forfølgelsesridt som eneste Fortrin.

»To Mænd og een Kvinde« (Second Chorus) er en andenrangs Fred Astaire Film med Tilløb til noget godt i Personinstruktionen, men med et uheldigt Manus og en Række stillestaaende Swingnumre (Artie Shaw!!), af tvivlsom musikalsk Kaliber. Astaire virker passé. (Roxy 30.-8.). Bjørn Rasmussen.

Sprogkyndige katolske Kvinder

som kunde have Tid og Lyst til at besøge syge Flygtninge, som er indlagt paa Hospitalerne (bl. a. Polakker og Italienerne) bedes henvende sig til D. K. K. F.s Sekretariat, Pile Allé 23 A, Tlf. Eva 7091, hvor nærmere Oplysninger faas.

Erikka Scheel, Formand.

<h1>Roskilde</h1>		Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf 1365 anbefaler sig med 7. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter
A-s F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15 . Telefon 87 Lev. til kat. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg Forbindsstoffer Sygeplejeartikler	H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri
Hans Hansen og Søn Biler og Rustautomobil, Alg. 19 ¹ , Tlf. 247 al Kørsel med Biler og Rustibil besørges	C. J. Schledermann & Sønner Jernbeton Entrepenører . Murermestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.	
H. V. Nordsteen Bliikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Leverandør til Sct. Maria Hospital	Husk — det er i Olsgade 20 - Telefon 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Præfke
Roskilde Mejeri Borgerdiget . Telefon 349	Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 177. Leverandør	
Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	Kaffe - The - Konserver HERM. JOHANSEN Sct. Olsgaard . Tlf. 591 (to Numre)	
		Bedste Indkøbssted i Roskilde

LIMBURG

(fortsat fra Midtersiden)

ladet ham forstaa, at den besøgende kommer fra Danmark (Charles Eyck er nemlig død og har været det lige siden sit 10. Leveaar). Et Par Minutter senere sidder vi i en lys Stue paa første Sal og konverserer pr. Blyant og Papir. Jeg ser med Ærbødighed paa den lille tætte Skikkelse og undrer mig over, at et Menneskesind kan rumme saa megen Skønhed, som jeg har set, at denne Kunstner har spredt om sig i talrige Kirker i Syd-Limburg. Imens fortæller Charles Eyck alt det, der kan være af Interesse for mig; jeg hører, at han har rejst meget omkring i Frankrig, hvor han længe har været bosat; i Italien mødte han sin nuværende Hustru Karin Meyer, Datter af Kunststøber Otto Meyer; de blev gift i Stockholm i 1924. I 1922 fik den unge Limburger — han var den Gang 25 unge Aar gammel — le Prix de Rome for Malerkunst; dog er han lige saa meget Billedhugger, ligesom han ogsaa laver Glasmalerier og Mosaik samt

Udkast for Kunstindustrien. Ja, der er næsten ikke det Land i Europa, hvor denne Limburger ikke har været for at lære; han gæstede ogsaa gentagne Gange de skandinaviske Lande og har de bedste Minder om Danmark og dets venlige Beboere, endskønt han her ikke kendte nogen.

Jeg fortæller ham ganske kort, hvordan en Del af hans Landsmænd her ved Hjælp af Kirker, Hospitaler og Skoler prøver paa at skaffe Evangeliet Adgang til Menneskenes Hjerter, men at der ogsaa her kunde være en Opgave for en Kunstner. Det bifalder han meget ivrigt og tilkendegiver, at han godt kunde tænke sig at komme og male en Kirke i Danmark. Med det Løfte gaar jeg videre og er glad Resten af Dagen, som en, der har faaet noget meget kostbart.

Steph. Wevers.

Hvem ved hvad?

Løsning: 1. Monsignore Olrik. 2. Pater Sialm. 3. Pastor Benzon. 4. Pater Scherz.

Ny Opgave i næste Uge. Forslag til Opgaver modtages gerne.

BOGNYT

En Sognepræst skriver:

»Oremus«. Saaledes hedder den nys udkomne bønnebog. Overvejelser og bønner for unge katolikker, staar der som undertitel. Men dersom man blader den igennem og læser de meget smukke bønner og overvejelser til alle kirkeaarets festdage og kirkelige tider, saa maa man føje til, at bogen lige saa vel kan bruges med rigt udbytte af ældre katolikker. Den er et uundværligt og glimrende supplement til søndagsmessebogen. Unge og ældre katolikker køb den og brug den med flid! De vil komme til at holde af den lange række vidunderlige bønner. Bønnen vil med bogen Oremus blive en sand aandelig glæde.

Niels Th. Hansen,
Sognepræst.

Nyt Oplag:

Orgelledsagelsen til Søndagsmessebogen og den nye Salmebog, som har været udsolgt, foreligger nu i nyt Oplag.

Husson & Vorm: 75 Melodier til Søndagsmessebogen. Kr. 13,75.

Nyt paa Trapperne

Om faa Dage udkommer en ny katolsk Bog paa Sankt Ansgars Forlag:

P. Martial Lekeux: Muggy.

Det er en gribende Bog om katolsk Aktion i Arbejderkvarterer i Belgien.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

ALTERLYS
i alle Størrelser

og iøvrigt
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Benzon

OTTO PIPER
KØBENHAVN V
EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER
TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Basar i Lyngby

Den 6. Oktober afholdes i Sankt Knuds Skoles Festsal en Basar til Fordel for den nye Kirke i Kongens Lyngby. Som det sikkert er alle vore Læsere bekendt har Sct. Knud Lavards Menighed allerede forlængst erhvervet den Grund, hvorpaa Kirken skal ligge. Nu venter man paa at faa begyndt og haaber ved denne Basar at komme et godt Stykke frem ad den Vej, der er fuld af Hindringer.

Basarkomiteén indbyder alle vore Læsere til at aflægge Basaren et Besøg. Søndag den 6. Oktober maa være reserveret til et Besøg i Sct. Knud Skoles Festsal, hvor en Række Boder og Tombolaer samt forskellige Lotterier forhaabentlig kan lokke mange Købere frem. Ogsaa en Restauration venter paa Deres Besøg. Velforsynet skal den nok

kunne tilfredsstille selv en kræsen Gane. Baade om Eftermiddagen og om Aftenen er der sørget for musikalsk Underholdning. De vil ikke komme til at kede Dem paa Basaren den 6. Oktober, og husk saa paa, at hvert Bidrag fører Menigheden i Lyngby nærmere til det store Maal.

Er det Dem umuligt at aflægge Basaren et Besøg, saa tag vel imod vore Sælgere af Lodsedler til det store Lotteri, der i Aar har bedre Gevinster end nogensinde før. Der kan vindes lige fra en Cykel (Herre eller Dame) til et Par Angulus Sko, fra et skønt Maleri til Rejsegrammofon med Plader m. m. Sognepræsten Hr. Pastor Staübli og Basarkomiteéns Formand, Hr. Afdelingschef d'Auchamp, Solbakken 11, Holte, modtager med Tak et hvert Bidrag til det gode Formaal.

Ung Mand

Elev paa Akademiet, søger Værelse med Pension i København fra 1. Oktober.

Jørgen Magnussen,
p. t. Gørlev Apotek, Gørlev.

Pension for unge Piger

2 à 3 unge Piger mellem 15 og 17 Aar, der kan dele Værelse, kan faa Pension under familiære Forhold fra 1. Oktober. Pris 150 Kr.

Billet mrkt. 3468 til Annonceekspe-
ditionen, Klosterstræde 23, Kø-
benhavn K.

Ung mandlig Konvertit

fra Provinsen søger snarest et møbleret eller umøbleret Værelse i København.

Billet mrkt. 3467 til Annonceekspe-
ditionen, Klosterstræde 23, Kø-
benhavn K.

<h1>Esbjerg</h1>		Sv. Villemoes <i>gamle Forretning ...</i> <i>... med de gode Varer</i>
»Blomster-Boden« <i>v. Sigrid Rann</i> <i>Altid friske Blomster og Grøntsager</i> Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner	Ove Rasmussen & Søn <i>Murermestre</i> <i>Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842</i> udf. Arb. for de kat. Institutioner	Jørgen Jepsen & Møller Gram <i>v. Møller Gram</i> <i>1ste Kl.s Herreskrædderi</i> Kongensgade 20, Telefon 536
M. Rasmussen <i>Frisørmester</i> Grøntorvet (Hjørnet af Frodes- gade og Torvegade)	Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> <i>Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade</i> Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital	Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i>
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	<i>MØBLER for alle Hjem</i> <i>købes bedst og billigst i</i> Bechs Møbelforretning Telefon 735, Raadhuspladsen 16 Leverandør til de katolske Institutioner
Jespersens Boghandel <i>Stort Udvalg i Krucifiks og Vievandskar</i> <i>Katolsk Litteratur</i> <i>Alt i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 <i>Leverandør til Sct. Josefs Hospital</i>
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27</i> Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josefs Hospital	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 <i>Leverandør</i> <i>til de katolske Institutioner</i>	N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Tlf. 576</i> <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital
Aug. Christensen <i>Malermester</i> <i>Privat: Strandparken 17</i> <i>Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446</i>		J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 - Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josefs Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sted tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Sept.
8. S. (hvid) 13. Søndag e. Pinse.
Jomfru Marias Fødsel (1069—109); 2. Bøn: Søndagen (699), 3. Bøn (kun i st. Messer); St. Adrian ([12]); Præf. (522); sidste Evang.: Søndagens (701).
9. M. † (rød) *St. Gorgonius* (1072); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven ([122]); alm. Præf. (525).
10. Ti. (hvid) *St. Nikolaus af Tolentino* (1073); 2. Bøn: For Paven alm. Præf. (525).
11. O. † (rød) *St. Protus og St. Hyacinthus* (1073); 2., 3. og 4. Bøn som Mandag; alm. Præf. (525).
12. T. (hvid) *Jomfru Marias Navn* (1074); 2. Bøn: For Paven; Præf. (522).
13. F. (grøn) *Feria* (699—65); uden Gloria og Credo; 2., 3. og 4. Bøn som Mandag; alm. Præf. (525).
14. L. (rød) *Det hellige Korsens Op-højelse* (1074—110); 2. Bøn: For Paven; Præf. (517).
15. S. (hvid) 14. Søndag e. Pinse.
Jomfru Marias syv Smerter.

Jomfru, Guds Moder, han, hvem hele Verden ikke rummer, har indsluttet sig i dit Moderskød og er bleven Menneske.

Jomfru Marias Fødsel, Graduale.

Katolsk ✠ Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

670 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tilf. Palæ 4777.

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Henvendelser angaaende Ekspedition af Katolsk Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K. Indbetaling af Abonnement kan dog stadig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23, Tilf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 8. Sept. 8,30 Fælleskomunion for mdl. Kongr. Mand. 9. Sept. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 12. Sept. 20 Mændenes Kongregation.

Sakramentskirken

Mand. 9. Sept. 20 Møde for unge Ægtefolk. Onsd. 11. Sept. 20 Birgittaforeningen. Lörd. 14. Sept. 20 Ungdomsmøde.

St. Antoni Kirke

Onsd. 11. Sept. 20 Kongregationsmøde.

St. Mariæ Kirke

Onsdag 11. Sept. Kongregationsmøde for Damer.

Det katolske Israelsgilde

Messe i Gildets Intention Lörd. 7. Sept. Kl. 8 i Sakramentskirken.

K. U. K. Frederiksberg.

Lördag d. 7. Sept. Kl. 19,30 Møde med Tale af Pastor Hake. Vi lukker op for Posen med Overraskelser i den nye Sæson. — Underholdning. Lördag d. 21. Sept. 1946 Kl. 19,30 Arbejdsmdøde.

K. U. K. Amager.

Saa begynder vi med friske og fornyede Kræfter paa den ny Sæson 1946/47. Lördag d. 7. September starter vi med Fællesmøde. Der arrangeres en Sommerkonkurrence m. Præmie »Fortæl paa en morsom Maade en Oplevelse fra din Ferie«. Endvidere vil vi gerne høre dine Ønsker og Idéer for den kommende Sæson.

Altsaa! mød op alle K. U. K.ere fra Amager. — Paa Gensyn.

N. K. U.

Nørrebros katolske Ungdom

»Fra Invasionen til Danmarks Befrielse«. Lördag d. 14. Sept. Kl. 20 pr. Foredrag ved Pastor King. Kaf-

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

febord m. m. (Billetter kan faas paa Kirkens Kontor og ved Henvendelse til Præsterne).

Søndag d. 15. Sept. Udflugt efter 8-Messen.

Academicum Catholicum

Lördag den 7. September Kl. 19,30 aabent Hus hos Grosserer Millech, Amicisvej 11.

De herværende franske katolske Studenter er indbudt.

*

Les Professeurs, les Étudiants, et les Étudiantes Français qui sont catholiques et qui ont envie de rencontrer leurs camarades danois sont invités à une soirée amicale Samedi 7 septembre à 19 h. 30 chez M. Millech, 11 Amicisvej (près de Gl. Kongevej). Prière de s'inscrire à l'avance à L'Alliance Française, Kg. Nytorv 19. (15—17 h.)

Johan Jensen,

Viceprésident de l'Association des étudiants catholiques de Danemark »Academicum Catholicum«.

Tél. Lyngby 3030.

BOGHYLDEN

Katolske Bøger paa Engelsk, der haves paa Lager:

Dietrich von Hildebrand: In Defence of Purity	Kr. 6,00
Raymond Preston: Four Quartets' Rehearsed	» 6,00
C. S. Lewis: The Great Di- vorce	» 9,00
William Robinson: The De- vil and God	» 5,40
Gerald Vann: The Divine Pity	» 10,20
Dom Ralph Russell: Essays In Reconstruction	» 12,60
E. Allison Peers: Mother of Carmel	» 10,20

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . København K

C. 2453 . Lokal 5 og 22

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Rettelse fra Aarhus

I Sognebladet for Aarhus for September er der ved en Fejltagelse under »D. K. K. F.«s Raadmøde kommet til at staa, at alle Menighedens Damer er velkomne. Her er det ikke »Raadmødet«, der er Tale om, men derimod om en Sammenkomst om Aftenen, som nærmere vil blive omtalt.

Regitze Munthe, Aarhus.

Lotteriet til Fordel for Restaureringen af den katolske Kirke i Aakirkeby

Gevinstliste:

1) 5; 2) 2159; 3) 1986; 4) 617; 5) 1422; 6) 2801; 7) 314; 8) 2210; 9) 1981; 10) 984; 11) 1384; 12) 2582; 13) 90; 14) 2310; 15) 1650; 16) 878; 17) 1020; 18) 2897; 19) 453; 20) 2350; 21) 1580; 22) 736; 23) 1277; 24) 2698; 25) 365; 26) 2410; 27) 1550; 28) 944; 29) 1184; 30) 2793; 31) 31; 32) 2433; 33)

1831; 34) 875; 35) 1025; 36) 2616; 37) 412; 38) 2363; 39) 1745; 40) 761; 41) 1058; 42) 2645; 43) 50; 44) 2275; 45) 1839; 46) 890; 47) 1321; 48) 2757; 49) 476; 50) 2165; 51) 1954; 52) 639; 53) 1336; 54) 2998; 55) 22; 56) 2424; 57) 1526; 58) 981; 59) 1347; 60) 2949; 61) 645.

Gevinsterne afhentes i Katolsk Præstegaard, Aakirkeby, senest 1. Oktober 1946.

Hjertelig Tak for Hjælpen i den Katastrofe, der har ramt vor Kirke.

<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>		 <p>Spis Rutana . lev sundt</p>
<p>Kolding</p>		<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>Arne B. Thygesen Læssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital</p>	<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang«. Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserver. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>Carl S. Pærksen Skotøjsreparation Tøndervej 42. Alle Reparationer udf. samvittighedsfuldt og hurtigt Leverandør til de kat. Søstre</p>	<p>J. Bondesens Eftf. C. V. Hennebjerre Tømrermester og Entreprenør Kolding - Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>H. Nielsen & Søn Malermestre . Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>
<p>G. Rasmussen Bageri og Konditori Tøndervej 44 Tlf. 259 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Bogladen med de mange Bøger ... Barkholts Boghandel</p>	<p>Tømrermestre Brødrene Andersen V. Klørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p>
<p>Gør Deres Indkøb af Frugt, Grønt og Blomster hos E. Hansen Teglgårdsvej 2 . Telefon 1705 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>Chr. Wilger Vestergade 2 . Tlf. 334 Glarmester Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>Henry Larsen Piledamsvej 3 . Kolding . Telefon 1990 Lager af Ligkister og alt vedrørende Begravelser ordnes</p>	<p>Sv. Paulsen Bageri og Konditori Kongebrogade 39 . Tlf. 2028 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>H. Madsens Eft. v/ A. Persson Tøndervej 22 . Tlf. 823 Blomster og Kranse, Foreningskranse og Kistepyntning . Alltid friske Blomster i stort Udvalg</p>

Nakskov

	<p>Kaj G. Nielsen <i>All i Kolonial, Vin, Konserver</i> Tilegade 30 . Tlf. 622 - 1152 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkelovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport <i>Telefon Nr. 17</i> Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p><i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i> Nakskov . Telefon 621</p>	<p>Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Tlf. 921</i> Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen . Murermester</i> Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke</p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p style="text-align: center;">Reserveret H. J.</p>	<p>Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>

Maribo

<p style="text-align: center;">R. B.</p> <p><i>Maribo</i></p>	<p>Esther Rothe Nielsen <i>Østergades Broderiforretning</i> Telefon 106 Leverandør til den katolske Skole</p>	<p>Andelselskabet Maribo Svineslagteri's Udsalg Tlf. 113 . Tlf. 65 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
--	---	---

Nykøbing F.

		<p>Stjernens Depot v/ Bornemann <i>Nickelmannsgade 23 . Tlf. 640</i> Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>
<p>Mejeriet »Perfekt« <i>Stassaniseret Sødsmølk</i> Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>H. Askholt Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Carl Kragh <i>Fredensgade 14 . Tlf. 658</i> <i>All i Kolonial, Vin, Konserver m. m.</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>I. A. Rohdan <i>Uhr- og Brille-Specialist</i> Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedservedvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p><i>Aktieselskabet</i> Lolland Falsters Kulkompagni <i>Kul . Kokes , Cinders</i> Nykøbing F . Tlf. 626 - 945 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p>J. N. Jensen Murermester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser Skolegade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>
<p>C. W. Kronmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p>P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> Softegade 9 . Tlf. 1099 y Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>

Katolsk Ugeblad

15. September 1946
94. Aargang
Nr. 37

Guy de Larigaudie

Gennem krigshærgen
Egn

Frans af Assisis Relikvier

To Verdener mødes

Kirken i Tyskland

ALLIEREDE SOLDATER
aflægger Besøg i Vatikanet.

Straffen mindre end Forbrydelsen

I Holland som her er Udrensningen og Landssvigernes Straf et Problem. I Anledning af en paatænkt Løsladelse af 25 Tusind Personer, som har været fængslet for større eller mindre Samarbejde med Tyskerne under Besættelsen, har den hollandske Regering været Genstand for skarpe Angreb. Forleden besvarede Justitsminister Dr. Maarseveen disse Angreb:

»Jeg maa understrege, at de Forbrydelser, som Tyskerne og de-

res hollandske Hjælpere har begaaet, ikke kan sones ved Fængselsstraffe paa to Aar. Jeg kender ikke Midler, hvormed saadanne Sletheder kan blive virkelig udsonet. Skulde vi overholde *lex talionis*, Øje for Øje og Tand for Tand, vilde Verden atter blive Skueplads for frygtelige Grusomheder. Dette maa huskes af dem, som bestandig kræver, at Retfærdighed skal vederfares dem, der har forbrudt sig. Problemet *kan* ikke løses uden

Barmhjertighed, hvis ikke vi er rede til at acceptere barbariske Metoder, som vore Fjender øvede dem. Betragter vi Problemet logisk, maa vi gøre os klart, at det øvede Onde maa sones gennem et mindre Onde.

Selv om ikke de kristne Principper og vort Folks bedste Traditioner viste os hen til Barmhjertigheden, maatte vi handle paa denne Maade alene af Hensyn til den sunde Fornuft. Vi maa se Kendsgerningerne i Øjnene. Den Straf, Staten udmaaler, maa være til Gavn for Samfundet. Straffens første Formaal maa være Forbryderens Forbedring. Jeg har ringe Tillid til, at lange Fængselsstraffe gør den skyldige til et bedre Menneske. Jeg tror snarere, at de kun øger hans egen og hans nærmestes Bitterhed og gør ham til et let Bytte for politisk Ekstremisme af en anden Art.

Den Holdning, vort Folk indtager overfor vore Fjender, maa klart kunne skelnes fra Nazisternes. Staten maa straffe de værste Forbrydelser, men maa ogsaa være rede til at øve kristen Barmhjertighed.«

Lignende Ord har ogsaa lydt herhjemme, men det er godt, naar de rent praktiske og opportunistiske Hensyn ikke er de eneste, der nævnes. Den hollandske Justitsminister er ikke vejet tilbage for at sige, at det til syvende og sidst er et Spørgsmaal om Kristendom.

Munkemel

Vingaarden i Odense

Vingaarden i København
Skt. Annæ Plads 11

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

J. J. Jacobsens Eff.

Odense - København
Grundl. 1841

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg
Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Hjalmar Andersen
Blomsterforretning
Kapelvej 15
Nora 5211
Lev. t. de kat. Institutioner

Th. Bremholm Rasmussen
Malermester
Brødøj 11 . Telefon Gentofte 1855
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Anton Siegler
Malermester

Kingosgade 17 Vester 4753

Aage Høyberg
Blikkenslager . aut. Gas- Vand
og Sanitetsmester
Kingosgade 9 . Telefon Eva 2527

Hans Glatrup Murermester
Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Hans Molbech Højdevej 10 . Am. 691
W. C. og Badeanlæg
Nyt og Reparationer
Lev. III Sct. Elizabeths Hospital

Fr. Bührmann & Sønner
Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

Henry Henriksen
Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester
Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955
Udf. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)
Autoriseret Elektroinstallatør
Genforeningsplads 4
Taga 5372 . Taga 5268x
Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringe, Tlf. og Signanlæg, Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

C. P. Hansen Tømrermester
Drosselvej 67 . Telefon Godthaab 4128
udfører Arbejdet for de kat. Institutioner

Med Prærievogn gennem krigshærgen

Ved Sittard — hvem har ikke den sidste Krigsvinter opfanget det Navn i Radioen gennem Stjøsenderens arrige tok — tok — tok? — dér, hvor Tyskland og Belgien rækker hinanden Haanden eller ogsaa Næven tværs over det snævre nederlandske Territorium, ender det pittoriske Syd-Limburg. Her er det forbi med Bakkerne, den svære Lerjord og Kulindustrien; her begynder Nederlandet at svare til sit Navn og strækker sig fladt langs Maasflodens Bredder. Denne Beskaffenhed blev da ogsaa Egnens Skæbne, da Tyskerne i Efteraaret 1944 standsede her efter deres vilde Flugt gennem Nord-Frankrig og Belgien i et sidste fortvivlet Forsøg paa at spare deres eget Land for at blive Krigsskueplads. Det kom til at gaa ud over det fredelige Nord-Limburg og dens Befolkning, der blev ramt af Krigens blytunge Hale. Hele Egnen helt op til Mook og Groesbeek er mærket af det sidste Halvaars Krigsførelse; Befolkningen i Roermond og Venlo vil aldrig glemme de Strabadser, den har været ude for, da den i de kolde Vintermaaneder blev tvangsevakuert for via Tyskland at blive deporteret til Friesland. En ældre Dame fortæller mig om sine Oplevelser, mens vi i en Kupé, der har været moderne i Jernbanens Barndom, kører ad Venlo til; imens ser jeg hele Rækker af Drivhuse, der af Mangel paa Glas anvendes til Frieslandskultur; saa skrumples Toget i Sneglefart over en interimistisk Bro — Brudstykker af den gamle flyder omkring mellem det høje Græs; — vi er i Venlo og Toget kører ikke længere nordpaa. Rejsende til Nymegen befordres videre pr. Prærievogn. Paa Stationspladsen har de mere rutinerede allerede taget Opstilling i en Baas mellem to Jernbjælker; man slutter sig til

Kø'en og venter resigneret, til det behager Statsbanechaufføren at hakke den kæmpemæssige Ladvogn mod Baasens Aabning. Billetten kontrolleres, idet man balancerer op ad Trappetigen; her er hverken Klasser eller Rygere og Ikke-Rygere; de første, der er kommet op i Vognen, har kapret de første Pladser paa de haarde Bænke uden Rygstød, der gaar paa tværs af Køretøjet; vi andre maa paa bedste Beskub rave forbi deres Knæ og Kufferter og famle os frem til en Siddeplads i det yderste Mørke under Presenningens graa Himmel. En praktisk Mand gør opmærksom paa, at den, der sidder lige oven over Hjulene, kommer til at hoppe mest; Uhyret giver sig til at ryste over hele Kroppen, saa det hamrer i Lænderne paa en; Bagsmækken klappes op, og vi er kørt. Henvend 60 Par Øjne stirrer fra Mørket mod den Halvbue bag i Bilen, der i halvanden Times uafbrudt Kørsel skal være vort eneste Lyspunkt. Jeg sender de danske S-Tog en venlig Tanke og tænker med Rædsel paa, hvordan det maa være at køre i saadan en *truck* ved Vintertide. Nu er det heldig-

vis Højsommer, saa det ikke er saa slemt med lidt Gennemtræk. Snart er det som om vi alle paa een Gang faar et Dunk i Halen — det er Granathuller i Vejdækket, — snart slynges vi mod hinanden, det skal betyde, at Bilen pludselig sagtner Farten for at passere en improviseret Træbro. Her er hverken til at læse eller passiare; jeg prøver at faa saa meget som muligt af den rationerede Udsigt. Der er i Aar kun ganske faa Marker tilbage, der ligger brak; man har altsaa faaet Bugt med det farlige Skidt, der hedder Landminer. Man maa ellers kende Egnen godt for at se, hvor Huse og Gaarde er blevet fejjet bort fra Jordens Overflade; lettere er det at faa Øje paa de mange gennemhullede Vægge, nedbrændte Lader og sønderskudte Kirketaarne; i de smaa Landsbyer langs med Maasfloden er der utallige Huse med ødelagte Tag og store Gab, hvor der før var Vinduer. Ja, selve Træerne langs med Vejen vidner om det voldelige Opgør mellem Stormagterne, der udkæmpedes her paa Egnen; der er visne Grene eller hele Træer, der er gaaet ud. Værst er det, naar vi kommer til *Plasmolen*, et Sted i Nord-Limburg, hvor den tyske Rigsskov tangerer den hollandske Grænse; her ser det ud, som om en Cyklon havde raset; det store Turisthotel med Park og Svømmebassin, tilstødende Gaarde og Butikker har ikke efter-

Nijmegen Station før Ødelæggelsen.

Stationen efter Ødelæggelsen.

ladt sig andet Spor end en stor trist Tomt; om det saa er de skovklædte Bakker, da er de blevet torteret og staar der med flængede Træstumper og hængende visne Kroner. Her turde man næppe trænge til trykte Advarsler for at vide, at det er farligt at færdes i Skoven.

Disse mange Ødelæggelser har forberedt en paa det sidste Chok, man uvægerligt maa faa, naar man efter syv Aars Fravær ser den gamle Kejserby Nymegen igen, mens man i sin Erintring stadig bærer Billedet af den smukke Banegaard ved Enden af den blomstrende Boulevard, den af fornemme Villaer og Hoteller flankerede Schaik-Mathon-Singel. Mellem to ujæv-

ne Marker med Gederams og Brændenælder svinger man pludselig ind foran en lav Vragstump af en Station. Man er jo havnet paa et vildfremmed Sted og søger efter Kontaktpunkter for at orientere sig. Hele denne store Plads foran Banegaarden er optaget af Jern-Baase med tavse Mennesker, der under Middagssolen ser efter de mange store og smaa Ladvogne, der kører fra eller til med Menneskelæs. De lader ellers til at tage det med godt Humør, mens jeg mærker paa mig, hvor denne Ødelæggelse lægger en Dæmper paa min Feriestemning. Og saa har jeg endda ikke set det værste, ø: Byens udslettede Centrum. *Steph. Wevers.*

Guy de Larigaudie

De to franske Studenter, som var Gæster ved A. C.s Jubilæum, fortalte om en ung Franskmand, Guy de Larigaudie, der i Øjeblikket er Ungdommens Helt dernede, og den lille Bog med hans Meditationer, »L'Etoile au grand large«, der hører med til Udstyret, naar Spejderungdommen drager ud i Lejr. Guy de Larigaudie, der faldt i Krigen Maj 1940, var en fattig Globetrotter og kørte engang hele Vejen fra Frankrig til Indokina i Automobil. Vi gengiver her nogle Passager fra hans Breve og Dagbøger.

Du skal beundre og tilegne dig al Verdens Skønhed omkring dig. Prøv saa godt du kan

at samle den i Ord og lad den som en ydmyg Hyldest stige op til Gud. Følg den snoede eller

lige Vej, Gud har vist dig, men hvordan den end er, forlad aldrig den Vej, som er din. Gaa Eventyret i Møde med Dristighed og Glæde i Hjertet, men naar Timen er inde, og du skal møde det eneste Eventyr, der virkelig eksisterer, saa sig ja. Der er ikke andet end Gud, som betyder noget. Alene hans Lys og Kærlighed kan fylde og mætte vort arme Menneskehjerte, der er alt for stort til Verden udenom os.

*

Mærke dybt nede i sig alle Instinkternes boblende Dynd og Skarn og holde sig ovenover, som man gaar tørskoet henover en Sump, mens man lader sig løfte af hele sit Væsens Jubel, for at Foden ikke skal synke i. Forblive i Guds Kærlighed som i Morgenens Renhed oven paa de udstrakte og blinkende Sumpe, uden at ens Legeme synker ned i Slammet.

*

Føle en Galskab stige op igennem en lige til Tænderne ved at lytte til et Orkester med voldsom Rytme. Mærke, hvordan ens hele Bygning af Renhed og Blidhed ikke er mere en det vaklende Stillads, paa Nippet til at kæntré i Vold og brutal Glæde, i Eventyret. Kun holde sig oprejst ved udholdende Tro, ved en Kærlighedsakt, der næsten er mekanisk, men dog trofast dybt inde i Hjertet.

*

Kyskhed er et latterligt og umuligt Vovespil, hvis den til Beskyttelse kun har negative Forskrifter. Den er mulig og skøn og berigende, naar den støtter sig paa en positiv Grundvold: den hele og levende Kærlighed til Gud, der alene er i Stand til at tilfredsstille det Kærlighedsbehov, som fylder vort Menneskehjerte.

*

Det er lige saa smukt at skrælle Kartofler for Guds Skyld som at bygge Katedraler.

*

Gøre sit Liv til en Samtale med Gud.

At danse er en herlig Glæde ved det frie Spil af alle Muskler, haaret af Orkestrets Rytme, med alt hvad en kvindelig Nær-værelse føjer til af Charme og Ynde. Med en Partnerske, som er sund og har et rent Sind, er det en kongelig Fornøjelse. Men hvis det at danse blot er en Lejlighed til at kramme hinanden, saa snart man drejer rundt, bliver det noget forkert og en Kilde til Synd.

*

Hvert af vore Fejltrin maa gøres til et Springbræt mod en endnu større Kærlighed.

*

Der findes Mennesker, som lever næsten uden Synd. Deres Liv forløber retlinet inden for Rammen af deres Erhverv og deres Familie. De gør Guds Vilje i de store Linier i deres Liv, selv Hverdagens. Og dog synes deres Eksistens at være graa og uden Lys; de mangler Gudskærligheden. De er som en velbygget Arne, hvor Flammen mangler. De er pæne Mennesker i Stedet for at være Helgener.

*

Der er mørke Timer, hvor Fristelsen til det onde har saa stærkt og uimodstaaeligt fat i hele ens Legeme, at man ikke ved anden Udvej end mekanisk at stamme næsten uden at tro paa det: Min Gud, jeg elsker dig alligevel, men hav Barmhjertighed med mig.

*

Der er Aftener, hvor man kan sidde nede i en Kirke uden engang at kunne bede, eller ude under Stjernerne for dog at mærke noget stort i Nærheden, og saa kun formaar at gentage den fattige Sætning, man klammer sig til som en Bøje for ikke at gaa under: Min Gud, jeg elsker dig alligevel!

*

Lære at passiare med Gud.

*

Under en voldsom Fristelse, naar Viljen trevles op og hele Legemet slappes, parat til at give efter, er det godt for trods alt at give Udtryk for en Smule Kærlighed til Gud at paalægge

sig en ringe Spægelse: for Eksempel undlade at komme Salt i en kedelig Suppe, lade være at flytte en Genstand, som generer en. Denne uendelig lille Kærlighedshandling, der er mulig selv i Sjælens værste Oprør, er som at kalde paa Naaden, og Viljen styrkes derved.

*

Hun maa have været Halvblods. Hun havde pragtfulde Skuldre og Halvblodstypens animalske Skønhed med tunge Læber og meget store Øjne. Hun var smuk, barbarisk smuk. Der var virkelig kun eet at gøre. Men det gjorde jeg ikke. Jeg kom paa Hesten igen og satte af i fuld Fart uden at vende mig om, hulkende af Fortvivlelse og Raseri. Jeg tror nok, at om jeg ikke har andet at give paa Dommens Dag, vil jeg kunne række Gud en Buket af alle de Favntag, jeg af Kærlighed til ham ikke har villet kende.

*

Den Verden, vi lever i, er ikke paa Niveau med os, og undertiden bliver Hjertet tungt i os af al vor Hjemve efter Himlen.

*

Man skal hænge ved Livet, som man hænger ved en Hest. Smidigt følge de mindste Bevægelser uden nogensinde at gøre sig stiv over for det.

*

Naar man overværer et dumt Teaterstykke eller en idiotisk

Film, lader det sig gøre at bede en Rad mekaniske Bønner i Takt med Billederne eller Musikken. Een Bøn for Skuespillerne, for Iscenesætteren eller Statisterne. En anden for Tilskuerne rundt om, der morer sig eller keder sig, eller for ens Nabo til højre eller venstre. Saa er Tiden dog ikke helt spildt.

*

Naar man hænger oppe i Mastetoppen paa et Sejlskib, og Land intetsteds er at se, har man hele Horisonten for sig selv. Og dog ønsker man, at man kunde skubbe denne Linie endnu længere tilbage, sprænge den Grænse i Luften, som trods alt holder os fængslet, fordi vi er skabt for videre Horisonter end de elendige og forkrøblede jordiske.

*

Vor Længsel efter Lykke er altfor umættelig til, at den nogensinde kan mættes andetsteds end i det hinsides. Selv legemligt er vi utilfredsstillede her paa Jorden. Ingen Hest kan galopere af Sted med hele Verden som Ridesti, ingen *surf-riding*-Planke kan rive os med fra den ene Ende til den anden af Oceaner vældigere end dem, vi kender, intet Skihop kan slynge os ud i Rummet mellem Planeterne, ingen Uendelighed kan stille Uendelighedstørsten i vort Blik. Tøjlerne strammer om os til alle Sider, samtidig med at vi er skabt for det ubegrænsede.

Pengene og alt det øvrige

Alle disse Udfald mod de Rige, bliver det undertiden sagt, er virkelig temmelig unyttige, det er Vejrsmøllen, man slaas med. Forholdet er jo nærmest det, at bortset fra visse Sortbørgrossererere har de besiddendes Klasse snart ikke flere Medlemmer. Pengene taber i Værdi, og Millionæren fra i Gaar er i Dag kun en sølle Stympen ...

Disse Indvendinger kan vi udmærket acceptere. Men vi drager

andre Konsekvenser af dem. For selv om der ikke mere fandtes Penge, vilde der dog stadig være rige Folk til. Penge er blot et Tegn paa Rigdom, maaske det, man lettest faar Øje paa, men det er ikke det eneste, og selv en Tigger kan have meget at give væk. Selv om ingen af os ejede en Skilling, vilde vi endnu have en Masse Ting tilbage, som kunde deles ud.

Rent bortset fra Naadens fa-

ET MINDEBLAD

belagte Kapital og Udbyttet fra de hellige Samfund er der et Overflødhedshorn af Gaver, som vi arver fra alle dem, der har levet før os paa Jorden, først og fremmest fra vore Forældre. Intelligens, Hjerter, Vilje, Styrke, ja endog Skønhed er Rigdomme, og det er vor Pligt ikke at bruge disse Ting uden at tænke paa andres Vel, først og fremmest de daarligst stillede. Dette er et Krav, som gør Listen over de kristne Forpligtelser betydelig længere, og det risikerer at faa mere end een Læser til at fare i Vejret. Og dog er dette Kristendommen.

For at Verden kan frelses, maa alle Kristne beslutte sig til at blive punktligt i dette Stykke, blive Ordensfolk.

Ingeniøren, Teknikeren, Professore, som kun bruger Aandens Gaver til at skabe sig en Stilling — de er Kapitalister, som misbruger deres Rigdom.

Komponisten, Romanforfatteren, Filmsproducenten, der aldrig har tænkt paa andet end deres Kontrakter og deres Forlæggere —

Lægen, der kun tager sig af visse Patienter, Kunstneren, der kun optræder for et hestemt Publikum —

De, der kunde være ledende, men foretrækker at være underordnede —

Arbejderen, der kun arbejder for at tjene Penge —

De lunkne, de dovne, de tilfredse, de golde —

det er Kapitalisterne, den talløse Mængde af dem, der gør sig skyldige i Undladelsessynd, denne Synd, der lammer Verden, og som man taler saa lidet om, fordi den faar os alle til at rødme af Skam.

Lad os gøre Status og snarest muligt indbetale alt det, vi troede, vi kunde beholde for os selv. Ellers kunde det hænde, at den store Regnskabsfører gaar strengt til Værks over for os, saa det ender med en drønende Fal-lit.

(Efter »Témoignage Chrétien«).

Liobasøstrene har ladet fremstille et stort »Mindeblad« (Folioformat), hvorpaa man kan optegne de Livets største Øjeblikke, da man modtog Guds hellige Sakramenter. Det er de store Milepæle paa den rette Vej gennem Tilværelsen, og mange vil sikkert gerne eje et saadant Mindeblad som en Erindring og en stadig Paamindelse. Vor lille Gengivelse af Billedet giver ikke det rette Indtryk, bl. a. fordi vi ikke kan gengive de smukke Pastelfarver, hvori de symbolske Tegninger fremtræder.

Søstrene giver selv følgende Forklaring paa Symbolikken:

Øverst: Paa Baggrund af Korset lyser tre gyldne Ringe, der griber ind i hinanden. Symbolet paa den allerhelligste Treenighed. I den

nederste Ring staar Lammet paa Bogrullen med de syv Segl, en Hentydning til det 5. Kapitel i Johs. Aabenb.: Lammet, der blev slagtet har faaet Magten og Riget og Æren, og Han alene kan aabne for Naadens Kildevæld.

Daaben: Ved Daabsvandets Indvielse Paaskelørdag nedsænker Præsten Paaskekærten (som symboliserer Kristus) i det helligede Vand og siger: »Helligaandens Kraft nedstige i denne Døbefonts Vand«.

Konfirmationen: Efter Jesu Daab i Jordan kom Helligaanden i en Dues Skikkelse over Jesus til Tegn paa, at Han af Faderen var salvet med al Aandens Fylde til Kampen mod Mørkets Magter. I denne Hans Fylde faar vi Del, naar vi af Biskoppen salves til denne samme Kamp.

Kommunionen: Underet i Ørkenen, hvor Jesus bespiste de 5000 med 5 Brød og 2 Fisk inspirerede Oldkirken til at antyde Eucharistien med Fisken og Brødet. Symbolet blev dem kært, fordi en Fisk paa Græsk hedder: ICHTYOS; — hvert Bogstav er Forbogstavet i Ordene: Jesus — Christus — Teon — (H)ynos — Sotér, det vil sige: Jesus Kristus, Guds Søn, Frelser. Fisken var derfor de Kristnes hemmelige Kendingsmærke.

Boden: *Haanden* med Saarmærket siger os, at det er Kristus selv, der tilgiver. *Nøglen*, at Han gør det gennem sin Kirke, hvem Han har givet Magten til at aabne og lukke for Naadens Skatte. De tre Nagler minder os om, at Kristi Sonédød gør vor angerfulde Bekendelse til en sand og virkelig Bod for Gud.

Ægteskabet: De to Ringe, der griber ind i hinanden antyder, at Mand og Kvinde ved dette Sakramente knyttes uløseligt til hinanden; den brændende Kærte — Symbolet paa Kristus, skal sige, at de uadskilligt er Eet, fordi Kristus og Kirken er Eet: Thi Kvinden vies til Kristus i Mandens Person, og Manden faar i Kristi Navn og paa Kristi Vegne i Kvindens Person overdraget Omsorgen for Kirken.

*

Mindebladet faas hos Lioba-søstrene, St. Kjeldsgade 3, København Ø.

Pater Gundry til Afrika

I Anledning af at Pater Joseph Gundry fornylig tog Afsked med sin Mor i Holland for at begive sig til Montfortanernes Mission i British Nyasaland, Afrika, skriver en hollandsk Dame følgende:

Et Gensyn, der blev en Afsked.

En enkel Klosterkirke i Holland paa en smuk Sommerdag. Alterlysene er tændte, Altret er prydet med Spirea, der hænger Røgelse i Luften, Kirken er fyldt af Solskin og der lyser Glæde ud af de mange Teologi-Studerendes Sang. En ung Præst er naaet til

Enden af sin højtidelige Messe; han løfter sine Hænder til Velsignelse over sin bedende Mor og os alle. »Velsigne Eder den almægtige Gud...« Dette Øjeblik vil altid blive staaende i vor Erindring.

Ja, maatte Gud særlig velsigne denne Mor, som nu efter saa mange Aars Adskillelse har haft den Glæde at gense sin Søn, mens Gensynet samtidig er en Afsked; han rejser nemlig snart til Afrika for dér at arbejde for Guds Riges Udbredelse under Trope-solen, og det kommer til at betyde mange Aars Adskillelse for Mor og Søn. Men denne danske Mor er en Mor efter Guds Hjerte; hun kender ikke til halve Ofre; for en Del Aar siden skænkede hun sin Søn til Gud, og hun gjorde det uden noget som helst Forbehold; nu fornyer hun sit Offer og ... beder.

Tapre Mor, vi beundrer Deres glade Offervillighed, Deres store Tro og Deres stærke Hjerte. Verden vilde saamænd se anderledes ud, dersom der fandtes mange Mødre af Deres Slags. De har tilsidesat Dem selv helt og holdent.

Dog haaber vi, at det maa være Dem givet ad Aare at gense Deres Præst, og vi vil ikke lade være med at bede for Dem, ikke blot for Dem, men ogsaa for os selv, for Deres Missionær er efter sit langvarige Ophold iblandt os ogsaa blevet en Smule »vor« Missionær, og vi haaber engang efter mange Aars Missionsarbejde at kunne byde denne sympatiske, tjenstvillige og beskedne Præst Velkommen i vor Midte.

Tapre danske Mor med det inderligt troende Hjerte, Gud unde Dem, Deres Søn og os dette glade Gensyn.

Hvem ved hvad?

Hvem er disse Personer?

1. Jeg er katolsk Forfatter og kendt viden om for mine Helgen-skildringer. Men mine Landsmænd kender mig bedst for mine Digte. Jeg er Mindernes Sanger.

2. Ogsaa jeg er katolsk Forfatter. Under Krigen maatte jeg rejse fra mit Land, hvor jeg havde mistet min Søn. Mine Romaner fra Midaldertiden er bedst kendt.

3. Ogsaa jeg er katolsk Forfatter. Jeg er meget glad for at rejse og en ferm Journalist. Kritik er jeg ofte ude for, men jeg er selv stærk i Kritikken. Helst vilde jeg ofre mig for den kirkelige Arkæologi. Løsninger næste Uge.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

I Slutningen af August tog den hellige Fader Ophold paa sin Sommerresidens i Castel Gandolfo ved Albanersøen. Den hellige Fader forlod Vatikanet en Aften ved Solnedgang i al Stilhed for at undgaa de Ovationer, som han ellers altid er Genstand for, naar han viser sig for Romerne.

Autoritative Kredse i Vatikanet benægter et i Verdenspressen cirkulerende Rygte om et forestaaende Møde i den pavelige Kommission for Rusland, hvor forskellige Biskopper, der er blevet fordrevet fra Rusland, paa den hellige Faders Foranledning skulde aflægge Rapport om hvorledes Sovjetunionen modarbejder Kirken.

Helgenkaaringshøjtidelighederne for den ny Jesuitterhelgen, Johannes de Britto, som var fastsat til 26. September, er blevet udsat til næste Foraar.

»Osservatore Romano« fremsatte for et Par Dage siden en skarp Kritik af den foreslaede Fredstraktat med Italien og sammenlignede den med den hellige Faders »Fem Punkter« for at demonstrere Forskellen mellem de Principper, der ligger til Grund for en varig og retfærdig Fred og de Betingelser, som de »fire Store« har fremsat i deres Fredsforslag.

Tyskland

Under Foresæde af Ærkebiskoppen af Köln, Kardinal Frings, har det tyske Episkopat været samlet til Bispekonference i Fulda. Samtlige tyske Biskopper var til Stede med Undtagelse af Biskoppen af Meissen (i den sovjetrussiske Zone), Mons. Peter Legge. De franske og amerikanske Besættelsesmyndigheder havde sendt Observatører til Konferencen.

Det tyske Episkopat har forordnet, at den 5. November fremtidig skal vies Mindet om alle dem, der satte Livet til for Troen under Nationalsocialismens Forfølgelser.

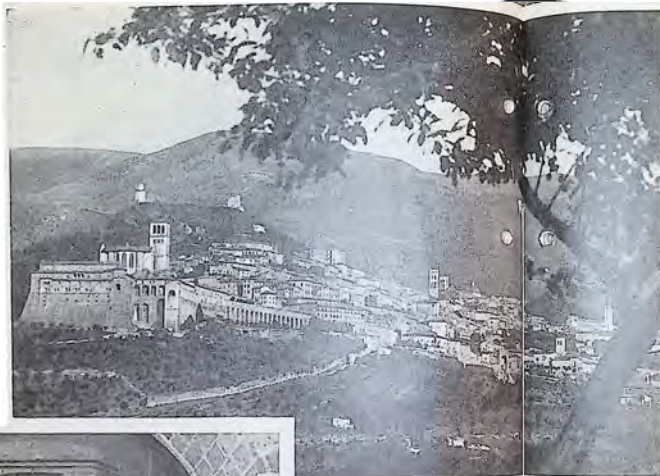
Holland

Ærkebiskoppen af Utrecht, Kardinal J. de Jong, der paa Grund af Sygdom var forhindret i at deltage i Konsistoriet i Februar i Aar, vil

Middelalderens forskellige Stæler kappedes indbyrdes om at komme i Besiddelse af en Helgen, levende eller død. Hvis en Stæ eller en By havde blot Skygge af Ret til en Helgen, saa maatte indrømmes, at de var beredt til at kæmpe paa Liv og Død for hans jordiske Levnings.

Næppe var Baalene, der kundgjorde den hellige Frans' Død død hen paa Hejen omkring Assisi, før Byens Indbyggere blev grebet af Angst. Deres elskede sververelloe var gaaet bort, og nu var de bange for ogsaa at skulle miste hans Legeme. Endnu medens den hellige Frans var i Live, havde Cortona gjort Krav paa ham, og Assisi havde set sig nødsaget til at sende bevåbnet

→ Assisi, Staden paa Bjergets Yderst til venstre paa Klippensiden ses Franciscanernes Kirke og Kloster.
↑ Frane af Assisi's Grav under Højaltet i Underkirken.

Mandskab for at eskortere ham paa hans sidste Rejse hjem. Perugia og Foligno havde ogsaa gjort Krav paa ham, og nu var der ingen der anede, hvornaar disse hovmødige Byer kunde lænkes at gøre Forsøg paa at gennemtvinge deres Krav. Men Assisis Borgere vilde ikke lade sig tage paa Sengen. De drog ud, væbnet til Tandeme, og myldrede ned mod Portiunkula, hvor han laa. Her holdt de Vagt ved hans afsjælede Legeme hele Natten. Ved første Daggry førte de ham op til Assisi, ikke under Sorg og Graad, men til Trompetfanfærer og Jubelraab og begravede ham i den lille Kirke San Rufino, hvor han var blevet døbt og først havde prædikeret Guds Ord.

Paa sin Dødsleje havde Frans hedi om at maatte blive stedt til Hvile paa Colle d'Inferno, Helvedeshjertet, Henrellesstedet, udenfor Byen, utvivlsomt som en Slags Klimaks for de Ydmygelser, som han i Aarevis havde budt sig selv. Men dette Øn-

↑ Højaltet i Underkirken.

skede kunde ikke blive opfyldt, førend Assisi havde rejst en Kirke, der var værdig til at buse hans jordiske Reliker.

Allerede lo Aar efter hans Død blev han kanoniseret, efter at der var sket Mirakler ved hans Lig, og den hellige Fader benyttede Lejligheden til at bestemme, at Colle d'Inferno herefter skulde kaldes Colle di Paradiso, Paradisbjerg. Men i Aaret 1230 var Kirken, som rejstes paa Colle di Paradiso, saa vidt fremkreden, at Franciscanerne besluttede sig til ikke at lave længere med at overføre den helliges Legeme til den ny Kirke. Kirke og By bestrebte sig paa at gøre den 25. Maj — den Dag, Overførelsen skulde finde Sted — til den mest uforglemmelige Dag i Assisi's Historie. Byen var overfyldt. Hver Stat i Europa havde sendt Pilgrimme til Ceremonien, og blandt disse var der tre pavelige Legater med kostbare Gaver til Helgens Skrin. Men Rygterne spredte deres dødringende Gift. Der var blevet bvisket om, at de pavelige Legater havde til Hensigt at bringe Relikvierne til en anden By. Næppe havde Kortegen naaet Colle di Paradiso, førend der opstod Tumult. Inden Deltagerne i Processionen blev klar over, hvad der var paa Færde, havde nogle af Byens Borgere sluttet Kreds om Baaren og med Vold og List greb de Kisten og bragte den i Sikkerhed i Kirken. Hverken Truster eller Banner nyttede det allerringste. Selv de pavelige Legater, som skyndsomt fulgte efter, fandt Portene til Kirken stængede, indtil den Helliges Legeme var blevet begravet paa et hemmeligt Sted. Den hellige Fadder lyds Interdikt over Assisi. Og Interdiktet blev

(Fortælling Side 587)

Donald O' Cahill:

Frans af Assisi's Relikvier

Amerikaner fortæller Beretningen om den store Helgens Døds Skrinlæggelse

Fotos: ENIT

→ San Rufino, hvor Frans døbt og først prædikede til sine Bybørn.

URRI ET ORBI fortsat

i Begyndelsen af Oktober begive sig til den evige Stad for at modtage den røde Hat.

Orientering

Overalt i Tyskland er Kristendommen paa Fremmarch efter Iolv Aars Forfølgelser under det nazistiske Regime. En Talsmand for den amerikanske Militærforvaltnings Afdeling for religiøse Spørgsmaal udtaler, at det Faktum, at den kristne Tro er saa udbredt, tyder paa at Kirken er gaaet frem af Forfølgelsens Tid med større Styrke

og Livskraft end nogensinde tidligere.

I de amerikanske, britiske og franske Zoner har Kirkerne og deres Ledere fuld Frihed. De religiøse Samfund kan oprette Skoler, og der er indført frivillig Religionsundervisning i Folkeskolerne. Overalt er der indført fuld Religionsfrihed.

I den russiske Zone er Myndighedernes Forlikning af Begrebet Religionsfrihed ikke fuldt saa liberalt. Russerne har ganske vist anerkendt Religionsfrihedens Grundprincip, men de har ikke altsammen Indstilling i Praktis,

som de vestallierede. Der kan frit afholdes Gudstjenester, men de religiøse Skoler har ulige større Vanskeligheder. Det samme gælder Religionsundervisningen. Men Forholdene er ikke ens alle Steder i Zonen. Der foreligger Oplysninger fra evangeliske Præster, som nævner, at i den russiske Zone, om deres Prædikener fra Tid til anden er blevet censureret eller stundom helt forbudt.

De jødiske Menigheder, som faktisk helt uddødes af Nazisteme, genopstaar lidt efter lidt i henved nedbrændte, provisorisk reparerede Synagoger. Der hersker ind-

lertig og Mangel paa uddannede Rabbiner og Gudstjenestemænd. De jødiske Menigheder er stærkt reducerede. Nogen egentlig Statistikk er foretaget ikke, men den amerikanske Militærforvaltning oplyser, at der i Berlin i Østtyskland findes 4700 Jøder mod 190.000 i 1939. I München 800 mod 22.000. I N-tyskerne kom til Magten, de jødiske tyske Kristne — Medlemmerne den østtyske kirke, som er afholdt Guds-tjenester, og deres nazistiske Præster, som står under streng Kontrol.

To Verdenes mødes i den graa Hverdag

Ind imellem -

Paa Sporvognen

I Dag er jeg havnet et eller andet Sted paa Bivognen. Vaade Regnfrakker klæber sig fast til mig. Sur Tobaksrøg irriterer mine Slimhinder, triste, trætte Ansigter stirrer frem for sig, Vognens Rystelser faar os til at tumle mod hinanden.

Kort sagt, det øsregner, Sporvognen er overfyldt og Humøret staar paa Null!

Det havde været en daarlig Start nu til Morgen. Langtfra udsovet (takket være det sene Aftenselskab) var jeg tumlet ud af Sengen; stærkt forsinket forlod jeg mit Værelse: Lige Tid til at sluge Morgenkaffen, ingen Tid til at rydde op paa Værelset ... og Højdepunktet af alle Genvordigheder, Aviskonen var forsinket, jeg fik ikke kigget i Morgenavisen.

Saaledes krøb graa triste Tanker gennem min døsiges Hjerne, medens vi slingrede af Sted. En ækel Ledefølelse bredte sig gennem hele Kroppen, og i min Sjæl bredte sig en sugende Afmagtsfølelse.

Paa Kontoret

Jeg var paa Vej til Kontoret med en Flok ligegyldige Mennesker, der væltede saa tæt ind paa mig, at jeg ikke engang kunde naa op til Ansigtet med Læbestift og Pudderkvast.

Massemenneske, Kømmenneske, tænkte jeg foragteligt, men i samme Nu blev jeg helt opslugt af Kampen for min Hat, der ved dette Stoppested truede med at forlade mit Hovede i den almindelige Forvirring.

Og da jeg satte mig paa Drejestolen foran min Skrivemaskines kolde, haarde Tangenter, lovede jeg mig selv en Biografur eller Teaterur. Noget med Farver og Lidenskab skulde det være, noget der kunde faa mig til at glemme den triste Hverdag. Noget der kunde stramme op, noget spændende og æggende!

I Hjemmet

Hjemme trak det op til Gnaveri; Mor bad om en Haandsrækning ved Opvask og Rengøring, jeg begyndte at tale om at flytte hjemme fra og fortælle om al den Frihed mine Kammerater havde. Far lagde sig til at sove paa Divanen; han blev altid saa træt af Skænderi, sagde han. Hans Snorken irriterede mig, saa jeg forsvandt snart ud af Døren. I Biografen, bagefter Besøg hos en Veninde, sen Hjemkomst, træt Opvaagnen næste Dag, saaledes maler min graa Hverdags Kværn. Dag ud, Dag ind.

Og saa har jeg en skønne Dag truffet et Menneske, der irriterede mig voldsomt. Hun var ny her paa Kontoret og forekom mig vældig storsnudet eller maaske overlegen. Naar jeg sammenlignede hendes Væremåde med min, forekom mit Liv mig forjasket og sløset. Tingene fik ikke Lov til at regere med hende, Menneskers Sympatier eller Antipatier kunde ikke indfange hende. Det forekom mig, at jeg ingen Orden havde i mit Liv. Selvfølgelig var jeg net og pæn i Tøjet, høflig og omgængelig til Husbehov.

Et gaadefuldt Menneske afsløres

Men det var som om hun ordnede sit Liv *indefra*. Ting og Mennesker fik ikke Lov til at vælte sig ind paa hende. Hun var ikke indædt gal, naar Sladder, Kævl og Intriger prøvede paa at ramme hende. Ej heller trængte hun til hektisk Opstrammen for at blive munter. Der var en stille Glæde over hendes Færd, der meddelte sig til Omgivelserne.

Og saa havde hun noget, der af tvang mig Respekt. Sansen for at være noget for andre, hjælpe, opmuntre og trøste med et varmt Smil. Hun var altsaa ikke Egoist. I Smug og næsten skjult for ens Blikke hjalp hun med til at glatte og udjævne, naar Smaastridigheder og Stikpiller truede Freden paa Kontoret. Var hun maaske et

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

Hængehoved, et Dydsmonster, en Stræber, der fedter for de overordnede? Jeg udspionerede hende, lyttede endog en Gang ved Chefens Dør, — men Resultatet blev ret forvirrende.

Til min store Undren opdagede jeg, at hun holdt af sit Arbejde. Hun kunde godt lide en lille Sludder i Arbejdstiden, hun var ogsaa glad nok, naar Klokkeren var 5 og Arbejdet slut, men ... hvordan skal jeg nu udtrykke det ... hun betragtede Stenografi, Maskinskrivning m. m. som noget værdifuldt, nej, som noget, der gjorde hende værdifuld. (Senere, da hun lærte mig *den gode Mening*, som Katolikkerne kalder Indvielsen af deres daglige Beskæftigelse, forstod jeg det bedre. Hendes Arbejde var noget helligt og opløftende, vel en Guds-tjeneste). En Dag afslørede hun en af sine Hemmeligheder; hun lærte mig noget, hun kaldte en Bøn for Arbejdet. Den skulde give Arbejds-glæde; jeg husker den endnu, da jeg har overtaget den til eget Brug: Min Gud og Herre, jeg indvier til dig mit Legeme og min Sjæl, mine Tanker og Ord, alt mit Arbejde og smaa Fortrædeligheder. Det er min faste Beslutning at ville undgaa al Synd, og samvittighedsfuldt vil jeg opfylde alle mine Pligter. Understøt mig med din Naade, o Gud, at jeg maa holde mit Forsæt, behage dig i alt og erhverve mig mange Rigdomme for Himlen. Amen.

Saaledes lærte jeg dette ejendommelige Menneske at kende, og ganske langsomt gik det op for mig, at hun hos Gud hentede Kraften til at være, som hun var. Hun var ikke et Massemenneske, et Kømmenneske.

Dagliglivet med dets Latterligheder eller Fristelser kunde daske til hende, sparke til hende, men aldrig overrumple eller forsimpler hende.

Og da jeg en Søndag Morgen stod og ventede paa S-Toget sammen med Kammerater, der var paa Vej til Skoven, traf jeg hende paa Vej fra Kirke. Hun skulde ogsaa i Skoven en Time senere, men hun vilde lige stikke hjem og give sin Mor en Haandsrækning.

Jeg forlod Kammeraterne og tog med hende hjem. Og da vi en Time efter dampede af Sted paa Vej til Skoven, havde jeg lært en Masse om Kristendom i Hjemmet, i Kirken og i Hverdagslivet.

Byttehandel

Præsten var kommet paa Besøg hos Bestyreren af en Skole paa Filipinerne.

Staaende foran sin Klasse sagde Skolelederen med et drillende Smil: Hr. Pastor, her ser De mit Guldur. Alle Ure viser blot Tiden, det er deres Opgave. Med Religioner har det sig som med Urene. Det er ganske ligegyldigt, hvilken Religion man har. De anviser blot en den rette Plads i Livet, og den ene Religion kan til det Brug være lige saa god som den anden.

Alle de smaa brune Skoledrenge stirrede betaget paa Bestyreren paa Grund af hans vise Ord.

Men Præsten modtog kun spotende eller medlidende Blikke.

Et Øjeblik var der Tavshed, saa faldt Præstens Svar: Hr. Skolebestyrer, hvis det virkelig er ganske lige fedt med Ure som med Religioner, saa lad os lave en Byttehandel.

Med disse Ord trak Præsten sit tarvelige Ur op af Lommen og rakte Bestyreren det.

Medens Latteren rungede gennem Klasseværelset, skyndte Skolelederen at bringe sit Guldur i Sikkerhed i Vestelommen. Han skulde ikke have noget af en Byttehandel.

St. Frans' Relikvier

(fortsat fra Midtersiden)

ikke hævet førend Repræsentanter for Assisi havde gjort Undskyldninger i Rom. Men Aarene gik, og

Relikviernes Opholdssted dækkedes af Glemselens Slør. Saadan stod Sagerne indtil 1818. I dette Aar modtog Franciskanerne den pavelige Tilladelse til at fortsætte deres Søgen, og de begyndte straks at anstille Udgravninger under Kirkens Højalter. Det var et møjsommeligt Stykke Arbejde, idet de maatte bane sig Vej gennem Klippegrund. Og Vanskelighederne blev ikke mindre derved, at Sct. Franciskus' Sønner maatte arbejde i al Hemmelighed om Natten, for at Offentligheden ikke skulde faa Nys om Sagen. Alle Spor af Nattens Arbejde maatte være fjernet, inden første Messe læstes ved Morgengry. Og det store Arbejde fortsattes Nat efter Nat i syv Uger igennem. I den 52nde Nat — efter at Arbejderne havde gravet sig gennem Mure og Klipper — stødte de paa et Jerngitter. Gennem dette saa de til deres store Henrykkelse en Sarkofag. En dejlig Duft, som strømmede dem i Møde fra Krypten, bestyrkede dem i deres Tro paa, at de endelig havde naaet deres Maal. Paven udnævnte en Kommission af Biskopper, der skulde undersøge Kirkens Indhold. De erklærede, at Relikvierne faktisk var den hellige Frans af Assisi. Da en anden Kommission af Kardinaler havde undersøgt Fundet, erklærede Pave Pius VII, at det Legeme, der var fundet i Stenkisten under Kirken i Assisi, virkelig var den store Helgen.

BREVE fra LÆSERNE

»Oremus«

Jeg slutter mig ganske til Hr. Verner Stabehls Udtalelser om Bønnen bogen *Oremus*. Den er ganske rigtigt fra Forfatterindens Haand som angivet paa Forsiden skrevet som »Overvejelser og Bønner for unge Katolikker«, men denne Bog er saa fremragende, at den har Bud til os alle — 20, 40, 60-aarige, de forskelligste Typer og Temperamenter — alle kan finde Fornøjelse og Berigelse herigenem.

Oremus følger Kirkeaarets Liturgi, hver Fest, hvert Mysterium bliver belyst paa en let forstaaelig og forunderlig levende Maade. En dyb Indsigt og religiøs psykologisk Erfaring giver disse Betragtninger stor Værdi, en bedre Vejledning til at bringe Orden i det indre Liv kan vi ikke ønske os, og hele Fremstillingen af Stoffet er saa kærnesund, frisk og naturlig og bliver i det smukke Sprog en Oplevelse at læse.

At fremdrage enkelte Afsnit er ikke Meningen med disse faa Ord — det vilde ogsaa være svært at finde, hvad der særlig skulde foretrækkes — kun skal de udtrykke en Tak for Bogens Fremkomst og et oprigtigt Ønske om, at den vir-

kelig maa blive ikke alene kendt af enhver dansk Katolik, men brugt dagligt og flittigt.

Med Glæde ser jeg, at Monsignore Olriks smukke Taksigelseslitaner (S. 118) er med — deri takker vi for Kirken, der samler og løfter os alle.

Maatte denne Bog hjælpe os der-til.
En af de ældre.

»Catholica«

I det nyeste Hefte af »Catholica« (3. Aargang, Nr. 3) skriver A. C.s Formand, Civilingeniør G. Wissum om A. A. gennem 50 Aar, Lektor A. C. F. Beales om den engelske Bevægelse »Aandens Sværd« og Dom J. Leclerc O.S.B. om katolsk Blomstring i Frankrig. Endvidere gengiver Heftet bl. a. Ordlyden af Pave Pius XII's Juletale 1944, og Pater, Dr. Otto skriver om Povl Helgesen som Billeslægtsens drevne Pennefører.

BOGNYT

Engelsk Messebog

The Small Roman Missal.

Glat Læder Kr. 11,50
Faareskind og Guldsnit... Kr. 14,50

Det nye Testamente paa Tysk

Perk: Das neue Testament Kr. 4,80

Nye svenske

Gerlach: Den sexuella Frågan inom ramen av den kristna opfostran ...
Kr. 1,15

Pius XII: Det nutida världsläget i kristen belysning Kr. 0,75
Karin Sparre: Den hellige Frans af Sales Kr. 2,65

Vi søger

Verkade: Die Unruhe zu Gott. Der- som en Læser skulde have Bogen antikvarisk og ønsker at sælge den, bedes den indsendt til Boghandlen.

Læste De

Magister Regin Højberg-Petersens trespaltede Artikel i *Information* om den opsigtsvækkende engelske Bog: *Renaissance in the North*. Det er en katolsk Bedømmelse af Nordens Litteratur og saa træffende, at Magisteren trods sit Chok ikke kan lade være at udbrude: ... en katolsk Prædiken bestaar ikke som en lutheransk af Opbyggelighed og Stemning, men af Logik og Menneskekundskab.« Vi henviser til Pressens Anmeldelser.

Gore Allen: Renaissance in the North Kr. 12,60

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(13)

»Hvis De virkelig bryder Dem derom, vil jeg svare Dem,« svarede Pessimisten og lod som om Krøblingen var Luft. »Jeg giver mig aldrig af med hykleriske Talemaader, og skal heller ikke gøre det i Dag. De spørger mig om min Mening om Udsigten her, og jeg svarer Dem, at jeg anser den for en Farce — en Farce over Livets Afskyelighed.«

Denne mærkelige Udtalelse forbløffede de to Tilhørere; og Pater Anselm sagde straks:

»Ja, hvis Livet er afskyeligt, saa er Skønheden i Verden kun en Farce. Men hvorfor er det afskyeligt?«

»Fordi det er et eneste langt Martyrium af uopfyldte Forhaabninger. I bedste Fald er Verden Tossernes Paradis, i værste Fald en Fortvivlelsens Sump. De spørger om mit Syn paa Livet. Jeg finder det een uhyre Fejltagelse. Jeg bekender frit og frankt min Pessimisme. Vi stræber efter Lykken. Finder vi den nogen Sinde? Vi higer og stræber og skuffes idelig. Betingelserne for Menneskelivet er saadan, at det maa blive ved med

at være, hvad det altid har været: et Martyrium for Menneskene.«

»De mener, at de fysiske og moralske Onde er saa overvældende, at de gør Menneskets Lod uudholdelig?«

»Ja, det mener jeg. Og jeg vil gaa endnu videre og sige, at det Onde er det dominerende her i Livet. Selve vor Eksistens er et Onde, der burde banlyses.«

»Hvorfor tager De egentlig ikke Gift?« lød det fra Ambulancen.

»Fordi,« lød Pessimistens Svar uden Skygge af Smil, »fordi et endnu større Onde end vor Eksistens er vor Livsvilje. Og saa længe jeg finder mig i at eksistere, saa længe kan jeg finde Mulighed for at lære mine Medmennesker, at Livsviljen er vort største Onde.«

»Men sæt nu,« sagde Pateren, »at hele Menneskeheden bestemmer sig til at holde op med at ville leve?«

»Det er det, som vi Pessimister haaber vil ske en Dag. Saa vil hele Menneskeheden dø ud. Det er den Dag vi haaber paa.«

»Skaal for den store Dag!« ud-

brød den Syge og tømte Kaffekoppen.

Men Præsten kiggede forskende paa det triste Væsen foran sig. Han forstod, at han ventede, at man tog hans Udtalelser alvorligt.

Højt sagde han:

»Hvor mange Mennesker tror De i Grunden, der deler Deres Anskuelser? Jeg ved nok, at Schopenhauer og Hartmann gjorde det; men synderlig Succes fik de jo ikke, da de fremsatte deres pessimistiske Læresætninger.«

»Det er rigtigt nok, at der kun er faa helstøbte Tilhængere af vor filosofiske Tænkemaade,« lød Svaret.

»Har De nogen Sinde spekuleret over Grunden?«

»Jeg tænker mig, det er, fordi de fleste Mennesker gaar rundt med denne taabelige Lykke-Idé.«

»Mon?« sagde P. Anselm. »Tror De virkelig, at Mennesker Aar efter Aar, Aarhundrede efter Aarhundrede, kan bedrage sig selv? Hvis Lykke var uopnaelig, saa vilde Trangen til at søge den dø hen af sig selv. Hvorfor skulde de blive ved at hige efter noget, som kun var en Illusion? Tror De ikke, at bare den Kendsgerning, at Menneskeheden længes og stræber saa meget mod Lykken, er et Bevis for, at den eksisterer?«

»For mig beviser det kun, at Mennesker er og bliver store Taaber.«

Reformationen i psykiatrisk Belysning

Paul J. Reiter: **MARTIN LUTHER**

En psykiatrisk-historisk Studie

I dette Værk af den kendte katolske Overlæge ved Kommunehospitalet i København anlægges der et nyt Syn paa Luther og hans reformatoriske Værk. Dr. Reiter gennemgaar i Detailler Luthers legemlige og sjælelige Sygdomshistorie og prøver at vise, at hans religiøse System i alt væsentligt var et Resultat af hans Sygdomsudvikling. I et afsluttende Kapitel bestemmer Dr. Reiter Luther som en Forudsætning for det nazistiske Tysklands national-religiøse Ideologi.

Bind I-II Kr. 28,00

WESTERMANN

»Hvis De ser saadan paa det, saa tror jeg, De skal forfølge Deres Konklusion til dens yderste Enkeltheder. Hvis virkelig denne Søgen efter Lykke er Daarskab, saa er Størstedelen af Menneskeheden Taaber. De er afsindige. For dersom Deres Teori holder Stik, saa betyder den, at Mennesker til alle Tider har handlet uden Fornuft i en Sag af fundamental Betydning for deres Eksistens. Nej, De maa efter Deres System komme til den Slutning, at hele den menneskelige Race er vanvittig.«

»Kald det for, hvad De vil,« svarede Pessimisten; han syntes ikke rigtig om, at hans Argumenter blev saa grundigt gennemgaaet.

»Javel. Men saa maa den Læresætning, at Mennesket er Fornuftvæsen, helt opgives; thi de eneste menneskelige Individuer, som er udstyret med Fornuft, er Pessimisterné. Saa maa hele Verden være een stor Sindssygeanstalt, og dens Vogtere — Pessimisternerne. Det er det, De egentlig mener, ikke sandt?«

Men den anden var i Forlegenhed for Svar — —

»Hæng i, Sortseer, hæng i!« lød den Syges drillende Stemme.

Men Præsten sparede ham for Svaret og sagde:

»Maa jeg bare faa Lov at komme med et Par Bemærkninger først?«

»Ja, selvfølgelig,« kom det helt befriet fra den anden.

»Ser De, det er det, at jeg tror, I Pessimister er helt besat af en bestemt Idé, den nemlig, at det onde har gennemtrængt hver eneste Del af Verden. Dette er imidlertid ikke rigtigt. Der er ligesaa meget godt som ondt, om ikke mere. De og Deres Meningsfæller er i den Grad forblindet af Deres Idéer, at De slet ikke kan faa Øje paa det gode. Al Lidelse og Smerte og Sygdom, alle de fysiske Onder i Verden, kan ikke tilintetgøre den naturlige Lykke, som er uadskillelig forbundet med Livet. Livet bestaar af Glæde saavel som af Smerte, af Sundhed og Styrke saavel som af Sygdom og Svaghed. Tænk blot paa alle de utallige Glæder, som møder os i det daglige Liv.«

(Fort sættes)

Pater Wolfisbergs Præstjubilæum

Lørdag den 31. August samledes St. Andreas Menighed i Præstegaardshaven, for at fejre Pater Wolfisberg, som d. 28. August havde 25 Aars Præstjubilæum.

P. Lanser bød Velkommen til de fremmødte, nævnede den Glæde, det var for os at have en Anledning til at fejre Pater Wolfisberg, til at samle Menigheden til en Fa-

milieaften, og gav nogle praktiske Vink; samtidigt bød han Pater Lucas velkommen hjem og ønskede, at denne nu i mange Aar endnu vilde virke for St. Andreas.

Ordrup K.U.K.s Formand indledede derefter Talerne Række, idet han frembar Ungdommens Hilsen til Jubilæaren. Han fortalte enkelte muntre Træk fra sin Skolegang i St. Knud med Pateren som Lærer, nævnte hans store Arbejde for Spejderne og omtalte til sidst hans Interesse for Ordrup K.U.K. Han sagde bl. a.: »Ikke nok med at Pater Wolfisberg er den bedste gejstlige Raadgiver, nogen katolsk Ungdomsforening kunde faa, er han tilmed den mest interesserede Deltager i vore Møder. Med Liv og Sjæl gaar Pater Wolfisberg op i dette Arbejde, og Menigheden har gennagne Gange hørt Pateren tale Ungdommens Sag fra Prædikestolen.« Formanden sluttede med en varm Tak fra Ungdommen til Pater Wolfisberg. — Saa læste Sven Dams-holt en smuk Prolog om Kirken af Gertrud Le Fort, og derpaa gik vi op i Menighedssalen, hvor Søstrene havde dækket Bordene og pyntet smukt med Blomster. P. Stäubli havde medbragt det schweiziske Flag.

Hr. Bankkasserer Høegh talte for Pater Wolfisberg paa Menighedens og egne Vegne, da Hr. Høegh er Paterens Konvertit, og man mærkede ogsaa her Talerens Glæde over at have en Lejlighed til at sige Tak. — Derefter overrakte P. Lanser P. Wolfisberg Menighedens Gave, en dejlig ny Everest Skrivemaskine, som han øjensynligt blev meget glad for. — Pater Pauli talte paa Jesu Selskabs Vegne og nævnte de mange Omraader, hvor Pater Wolfisberg havde ydet et stort og godt Arbejde, bl. a. som Rektor, som Lærer, som Fysiker, som filosofisk Forfatter og som Sjælesørger. Han fremhævede ogsaa den Glæde, han personligt havde haft af Bekendtskabet med Pater Wolfisberg lige fra den Gang, da de studerede sammen i Walkenburg.

Dernæst takkede Pater Wolfisberg bevæget alle, der havde glædet ham paa hans Højtidsdag, den Milepæl paa hans Vej. Han kastede et Blik tilbage paa sit Liv og syntes tilfreds med dets Forløb. Ogsaa fremad rettede han Blikket og nævnte et Forsæt, han havde fattet: for Fremtiden at lægge endnu mere Vægt paa Bønnen. Erfaringen havde vist ham, hvor meget den betyder.

Her vil jeg gerne lige indskyde et lille Suk over, at der ikke er Plads til at aftrykke alle Talerne in extenso; jeg tror, det er sjældent, at alle Taler ved en saadan Lejlighed er helt igennem oprigtige og varmtføjte; det kunde man mærke, at de var paa denne Fest.

Efter Talerne spillede Organist Isaksen og Musikstuderende Gundersen forskellige smukke Stykker for Violin og Klaver, bl. a. Händels Sonate i F-Dur. Efter det stærke Bifald takkede Civiling. Bache Musikerne, fordi de havde villet komme og yderligere forskønne Aftenen med deres smukke Spil.

Saa fulgte det fælles Kaffebord, hvornuder Frater Doorn morsomt og interessant fortalte om sin Internering i Tyskland under Krigen. — I Mellemtiden var det blevet Tørvejr og Spejderne havde under Ledelse af Pater Heggum tændt Baal i Haven. Her sang de deres Baalsange og frembragte den rigtige Baalstemning. P. Heggum formede Baaltalen som en meget smuk Hyldest og Tak til Pater Wolfisberg fra Spejderne og Ungdommen iøvrigt, saaledes at Aftenen sluttede, som den begyndte, med en Tak fra Ungdommen. — En dejlig Aften med en god Stemning.

Den næste Dag Kl. 10 var der Festmesse i Kirken og denne dannede et smukt Klimaks til Festen. Koret sang den smukke Salve Regina Festmesse og P. Heggum, P. Wolfisbergs gamle Elev, holdt en meget smuk Prædiken om Præstestanden. Festlighederne sluttede med den dejlige Salme »Store Gud, vi lover dig«.

„Hjulumageren“ gentages

For nogle Maaneder siden opførte Statsradiofonien Jan Lochers Hørespil »Hjulumageren Quadratus«, der med Rasmus Christiansen i Hovedrollen blev paahørt med megen Opmærksomhed. Dette Skuespil med oldkristeligt Emne handler om Martyriet og skrøbelig Menneskelighed og er baade god Kristendom og god Psykologi. Nu meddeler Radioen, at Stykket vil blive genopført. Naar Datoen fastsættes, skal vi meddele det. I den lille Bog, Radioen udgiver med et lille Udvalg af Aarets Hørespil, vil Hjulumageren findes i Aar — og sikkert finde mange katolske Læsere.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

September:

15. S. 14. Søndag e. Pinse.
(hvid) *Jomfru Mariæ syv Smerter* (1077—111); 2. Bøn: Søndagen (703), 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Nicomedes (1077); Præf. (522); sidste Evang. (704).
16. M. † *St. Cornelius og St. Cyprian* (1078); 2. Bøn: St. Eufemia, St. Lucia og St. Geminianus (1078), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn: For Paven ([122]); alm. Præf. (525).
17. Ti. *St. Frans af Assisis Saarmærker* (1079); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
18. O. *Tamperdag* (717); 2. Bøn: St. Josef af Cupertino (1080), 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525). — Eller:
(hvid) *St. Josef af Cupertino* (1080); 2. Bøn: Tamperdagen (717), 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525); sidste Evang. (720).
19. T. *St. Januarius og Fæller* (1081); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
20. F. *Tamperdag* (722); 2. Bøn: St. Eustachius og F. (1082), 3. Bøn: Vigilien ([2]), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf.; sidste Evang. (1082). — Eller:
(violet) *Vigilie* ([1]), med Evang. (1082); 2. Bøn: St. Eustachius og F. (1082), 3. Bøn: Tamperdagen (723), 4.

Fortsættes nederst 2. Spalte

FILM

Metropols Genaabning fejredes med den franske Film »Carmen« efter Merimees Novelle og efter Bizets geniale Opera. Filmudgaven er teatralisk og temmelig kedelig med vedtagne Gestus i rutinepræget Udstyr. Man har ikke forsøgt at afromantisere Handlingen, og Carmen er stadig en altfor elegant, altfor lidt fabrikspiget og rapkæftet Tøs. Viviane Romance behandlede Carmens Rolle som en Rolle og uden at faa et levende Menneske ud af Stoffet. Don José var Jean Marais (Den evige Længsel), aldeles uden Mandighed eller Charme. Bedst var de Scener lykkedes, hvor man fabulerede paa fri Haand udenom Forlæggene, nemlig Wild West Overfaldet paa Postvognen og Tyrefægtningen. Men kære, hvor der dog kunde laves en pragtfuld og livfuld Film af det prægtige Stof! (1.-9.).

»Frøken, skal vi danse« (Lady, let's dance) hedder en amerikansk Showfilm, der fra 2.-9. opføres paa Saga. Den nu 22-aarige Belita Jepson-Turner, hvis Suverænitæt paa saavel Dansegulvet, Balletscenen og Skøjtescenen er aldeles enestaaende graciøs og betagende i sin selvfølgele Ro, spiller Hovedrollen i den spinkle Handling, der er hvirvlet udenom Numrene. Paa Skøjtebanen assisteres hun af de schweiziske Skøjteklovner Frick & Frack (Werner Groebli og Hansruedi Mauch), der fuldkommen trods alle hidtil kendte Tyngdelove ved at skøjte vandret baglæns (ved nemlig at kaste Skøjterne saa langt

Bøn: For Paven; alm. Præf.; sidste Ev. (307). — Eller:

(rød) *St. Eustachius og Fæller* (1082); 2. Bøn: Tamperdagen (723), 3. Bøn: Vigilien ([2]), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf.; sidste Ev. (307).

21. L. *St. Matthæus, Apostel og Evangelist* (1083—112); (rød) 2. Bøn: Tamperdagen (725); Præf. (524); sidste Ev. (732).

22. S. 15. Søndag e. Pinse.

ind under Ryggen som muligt under Farten). Det var en fornøjelig og underholdende Film.

»Jeg var Fange paa Grini« (Vi vil leve!, Merry 2.-9.) er den norske Film om Modstandskampen, instrueret af Rolf Randall og Olav Dalgard, fotografert af Reidar Lund og med Musik af Arne Dørumsgaard. Teknisk er Filmen yderst svag, og Handlingen er (indtil vi er paa Møllergata 19, paa Grini og paa Victoria Terrasse) kolossalt slet bygget op. En kvindelig, syngende Fange er ogsaa lidt streng at tage, men ellers er de Kapitler roligt dokumenterede Vidnesbyrd om Besættelsen i Norge. Spillet er behersket, men uden særlig Styrke, snarest lidt for farveløst. Det, der redder Filmen, er dens Aand, den frie, norske Aand, der for enhver Pris modsætter sig Tvang og Vold. Den Aand fik i Filmen det smukkeste mulige Udtryk. Danskeren vil dog nok finde, at »De røde Enge« staar adskillige Etag'er over Grinifilmen. Men netop den norske Films Ubehjælpsomhed giver et rørende Udtryk for Frihedskampens ofte famlende og usikre Begyndelsesetafer.

Bjørn Rasmussen.

BOGHYLDEN

Katolske Bøger paa Engelsk, der haves paa Lager:

- Dietrich von Hildebrand:
In Defence of Purity Kr. 6,00
- Raymond Preston: Four Quartets' Rehearsed » 6,00
- C. S. Lewis: The Great Divorce » 9,00
- William Robinson: The Devil and God » 5,40
- Gerald Vann: The Divine Pity » 10,20
- Dom Ralph Russell: Essays In Reconstruction » 12,60
- E. Allison Peers: Mother of Carmel » 10,20

ARNOLD BUSCK

International Boghandel
Kjøbmagergade 49 . Kjøbenhavn K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristnes sammenslutning med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Henvendelser angaaende Ekspedition af Katolsk Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K.

Indbetaling af Abonnement kan dog stadig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Innonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsgade 34-38

Tlf. 778 - 729

VALD. FOERSON

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE

LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER

Københavnske Kirker

St. Ansgars Kirke. Onsd. 18. Sept. 19½ Møde for kvindelige Kongr.

Sakramentskirken. Sønd. 15. Sept. efter 8-Messen Ungdomsudflugt. Mand. 16. Sept. 20 Knud Lavards Broderskab.

Jesu Hjerte Kirke. Mand. 16. Sept. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 19. Sept. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke. Sønd. 15. Sept. 8 Højmesse og Fælleskommunion. 10 stille Messe. Onsd. 18. Sept. 19,30 Kongr. for Mænd.

St. Therese Kirke. Sønd. 29. Sept. meddeler Biskoppen Konfirmationens Sakramente i Messen Kl. 8½. Forberedelse for Børn om Tirsdagen Kl. 15, for voksne om Fredagen Kl. 20 hos Sognepræsten.

St. Antoni Kirke. Tirsd. 17. Sept. 20 Aabent Hus for de unge.

St. Andreas Kirke. Onsd. 18. Sept. 9 Mødreforeningens Messe.

Danmarks katolske Sygeplejerske-Forbunds

Stævne, Søndag den 15. September hos Liobasøstrene, Sct. Kjeldsgade 3. —

Kl. 8: Højmesse. Kl. 10: Morgenmad. Kl. 11: Foredrag: Formanden Frk. Aase Grosz: I Anledning af Opsigelserne. Kl. 12,30: Middag. Kl. 14,30: Foredrag: Sr. Benedicte, St. Josefs Hospital, fortæller om Kongressen i Oslo. Kl. 16: Forfriskninger. Kl. 17: Foredrag: Pater J. Coenen S. J. Derefter Andagt med sakramental Velsignelse. Alle Syge-

plejersker og Elever er velkomne. Middagsbilletter à Kr. 3,00 kan købes eller bestilles følgende Steder inden 13. September:

Liobasøstrene, Sct. Kjeldsgade 3, Tlf. Ryvang 381, Sct. Josefs Hospital, Tlf. C. 4486, Sct. Elisabeths Hospital, Frk. Selsk, Tlf. C. 13514, Frk. Gerda Møller, Saxogaard, Tlf. Eva 197 Kl. 8—10. Tørkost og Sukker bedes medbragt. Adgangstegn 2,00 Kr. for Sygeplejersker og 1,00 Kr. for Elever, iberegnet Morgenkaffe og Forfriskninger.

Benediktineroblaterne

Møde med Komplet hos Liobasøstrene, Sct. Kjeldsgade 3, Fredag d. 20. Sept. Kl. 19,45. Det er undtagelsesvis, at det i September Maaned er 3. Fredag.

FORSIKRINGS-COMPAGNIET
FOR
KONGERIGET DANMARK

Amaliegade 31
C. 10093 København K Giro 2107

Horsens

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33. Telefon 1026
Leverandør til katolsk Menighed

Wittrup
HORSSENS TEXTILLAGER

Til 1. November

ønsker vi vor Datter, der lige har taget Realeksamen, optaget i et godt katolsk Hjem til Hjælp for Husmoderen. Helst i København. Hun holder meget af Børn og har Kendskab til Pasning af Smaaabørn. Familiær Stilling og et mindre Vederlag ønskes.

Billet mrkt. 50 modtager Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C.

Holbæk

<p>D. Steinecke Hansen Malermester Blegstræde 13 . Tlf. 387 Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Holbæk Eksprestrykkeri Algade 22 . Telefon 1030 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>	<p>Holbæk Materialhandel Sygepleje- og Børneplejertikler Algade 33 . Telefon 32 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Handelskompagniet Aktieselskab - Telefon 990 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial - Delikatesser Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A-S Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-S Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Flektrisk Lys og Kraft Algade Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

Aarhus		ALFRED PIHL Bagermester . Konditor Telefon 3041 – Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital
Chr. Nielsen Bageri og Konditori Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct Josephs Hospital	 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	
Vejle	Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	A-S Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital
Aalborg	Fodtøjsforretningen Borgergade 34 . Tlf. 1406 Alt i Fodtøj: Sko, Træsko, Hjemmesko, Træskostøvler samt Sandaler. Leverandør til Kamillianer-Klinikken	K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Kaj Larsen Jernbanegade 3 . Tlf. 56 10 Brød . Mælk . Konfekture Leverandør til Kamillianer-Klinikken	J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 37 12 Kolonial . Vin . Tobak . Konserver Leverandør til Kamillianer-Klinikken	E. Holmsberg Kastetvej Isenkramforretning Kastetvej 51 . Tlf. 13 95 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
“Dania“ Flormel — overalt	Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 58 12 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Ferd. Færch & Co. Tømrermestre Strandvejen . Telefon 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.	Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 56 65 Tricotage og Herrelingeri
 Mathias Christensen TELF:1556 ABSALONSGADE 14	M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 17 86 Udlærer Arb. v. Kamillianerkliniken	Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospita og Kamillianerkliniken i Aalborg	C. Clausen Wrang Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød, Flæsk og Paalæg Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Kliniken
N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER		Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

Katolsk Ugeblad

22. September 1946
94. Aargang
Nr. 38

De tyske Konkordaters Opsigelse

Kirkefølgelsen i
Jugoslavien
Nijmegens Ruiner
Polen og Rusland

KANNIK CARDIJN til Amerika

„Jocismen“s Stifter, Kannek Cardijn, er rejst paa en Rundtur til de forenede Stater for at deltage i en Pan - Amerikansk Kongres for unge kristne Arbejdere

Svaret til Pessimismen

I sin fortræffelige Bog »God and the Atom« skildrer Mgr. Ronald Knox Atombombens Virkning paa hele vor aandelige Indstilling. Før var det saadan, at ogsaa Mennesker med en vag Stilling til Religionen havde en vis Tro paa, at der trods al Kval og Nød var en Mening med Tilværelsen, uudgrundelig, men

alligevel baaret af Visdom og Godhed. Vi smaa Mennesker formaede saa lidt overfor Universets Kræfter, men bag disse fortrøstede man sig med et større eller mindre Maal af Haab til en Magt, der havde alle Traade i sine Hænder og ledte alt til det bedste.

Atombomben betød for mange,

at det var, som om Menneskene ikke længere var de smaa og afmægtige. Der syntes ingen Ende paa, hvor gigantiske Kræfter de kunde gøre sig til Herrer over. Den Magt, som de ubændigste Kræfter nu bøjede sig for, var Mennesket — og Mennesket brugte sin Magt til sit eget Fordærv. Verdensundergangen, hidtil Guds Punktum, naar Facitstregen trækkes, blev ligesom lagt ind under Menneskers Vilkaarlighed og rykkede ganske nær. Hidtil var Punktum lagt i Visdommens og Godhedens Haand, nu syntes det at ligge i vor egen Haand og kunne komme uden Plan og Mening — en Dommedag uden Lov og Ret.

Mennesker med en ægte religiøs Tro har ikke ladet sig forlede til en saadan fortvivlet Haabløshed. Men er vi ikke alle smittet en Smule? Den mulige tredie Verdenskrig staar for de fleste af os som næsten uafvendelig og betragtes saa godt som udelukkende i Lyset af Dagens Begivenheder. Men hvor hadsk end Verden er blevet, og hvor djævelske Midler Hadet end raader over, er intet blevet unddraget Guds Almagt og Forsyn. Hvor langt vi end er borte fra fredelige Tider, da det onde var svagt i Sammenligning med nu og lettere at holde i Ave, er det stadig altsammen Dele af et Mønster, hvorover Gud suverænt bestemmer.

Derfor sømmer Pessimismen sig ikke for os. Stadig betyder en

(Sluttes Side 603)

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 . Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Koloniul en gros

Ryesgade 106

Telefon Central408

Kedler
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s

Esromgade 15 . København N

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.

Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg

Telefon 8533

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes

Leverandør til katolsk Menighed

Set. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,

Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Gaa i »AKA« Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe

1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

F. Christensen

Auf. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Malerfirmaet

W. STAACK

Grundlagt 1902

Blekingegade 6, København S., Telf. Amager 1168

Bageri & Konditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Horisonten rundt

Kirkeforfølgelsen i Jugoslavien

Paa Midtsiden fortæller vi om »Folkedomstolen«, der har dømt Biskoppen af Ljubliana i Jugoslavien. Hertil kan føjes nogle yderligere Oplysninger om Kirkeforfølgelsen i dette Land, gengivet efter »The Tablet«.

Ifølge et Memorandum, som den landflygtige Nationalkomité for Slovenien har rundsendt til Fredskonferencens Delegerede, roser Titos jugoslaviske Regering sig af, at den paa et Aar har dræbt over en halv Million af Landets egne Borgere. Tallet opgives til 572 Tusind, og selv om Jugoslaviens hele Indbyggerantal kun er ca. 15 Millioner, tillader de Vidnesbyrd vi modtager fra det ulykkelige Land os desværre ikke at haabe, at det er en Overdrivelse, som tilsigter at gøre Indtryk paa Moskva af, med hvilken Grundighed Tito indfører, hvad der perverst kaldes Demokrati — som om nogensomhelst Udlægning af Begrebet Demokrati kan kræve Udryddelse af en Tredivtedel af en hel Befolkning.

Titusinder er døde i Koncentrationslejre og for en summarisk Nedskydning uden noget Skin af Domfældelse, selv ikke ved en politisk Domstol af den Slags, som dømte General Mikailowitz.

Den 22. August bragte Vatikanets Radio en ny Beretning fra Jugoslavien, »hvor den kroatiske Præstestand og Kirkes daglige Martyrium gennemvæder det ædle Folk med katolsk Blod«.

Vatikanerradioen fortsatte med at fortælle, at man d. 11. Aug. i Rom havde faaet Efterretning om, at Mgr. Simrak, Biskop af Krizevei, som havde været i et af Titos Fængsler siden Maj 1945, var død »efter langvarige Pinsler«. Det er »den tredie kroatiske katolske Biskop, som i Løbet af et Aar er blevet Offer

for det kommunistiske Had«. Videre lød det i Beretningen, at d. 31. Juli søgte Titos Soldater »bevæbnet med Maskingeværer« at hindre en Sakramentsprocession i at komme ind i Zagreb, »men de 30 Tusind Deltageres Mod fik Forsøget til at strande«. Derpaa fulgte de nyeste Tal paa dræbte eller fængslede Præster og Nonner. Der er i Dag tyve katolske Præster i Stara Gradisca Koncentrationslejren, hvor de udfører det mest ydmygende Arbejde og kan vente samme Skæbne som de 22 Præster i Krapina Lejren, der alle blev myrdet. St. Vincentsøstrene »tæller i hvert Fald 11 Ofre for Titos Banditter. De fleste blev skudt, en blev hængt og en myrdet paa den frygteligste Maade«. »Samme Kongregation har endnu 12 Medlemmer, hvis Navne vi kender, i Fængsel«.

Det vilde være neimt at fortsætte denne Statistik med Tal fra andre, baade mandlige og kvindelige Ordener, og fra Verdensgejstligheden, Dioces for Dioces, men det anførte er nok til at vise, at hvad Mgr. Rittig siger er Nonsens. Vi kunde ogsaa mangedoble Eksemplerne — for at citere Vatikanerradioens afsluttende Ord — »hvis vi vendte os til, hvad der sker i Polen, Letland, Estland, Litauen og andre Steder. De vildeste Barbarer fra alle Tider og alle Racer var kun Begyndere i Sammenligning med disse moderne Morderes raffinerede Grusomhed, som langt overgaar deres Stamfaders, Gengis Khans. Deres ulykkelige Ofre er kun skyldige i at tro paa Gud og Kristus og i at forblive trofaste mod deres Moder, Kirken.«

Det underjordiske Polen

Efter »Morgenbladet« (30.-8.) gengiver vi et Afsnit af en Artikel om Forholdene i Polen:

Men Regeringen har ikke alle Mikolajczyk og hans talstær-

ke Følge at slaas med. Jeg har haft Lejlighed til at se Beviser paa, at det ikke er overdrevet, naar det hjemme rygtevis fortæles, at polske Soldater og Partisaner, der ikke vilde følge Regeringen, endnu førte en underjordisk Tilværelse i Polen. Det gør de, og de er vel op mod 200,000, de fleste godt bevæbnede. Ude i de store Skove frister de paa andet Aar en kummerlig Tilværelse, ventende paa deres Chance. Det er vanskeligt at konstatere, hvem »Drengene i Skovene«, som de kaldes egentlig er. Der er glødende Idealister og erfarne Partisaner, der er ogsaa Desertører og Eventyrere og Fold, der er løbet fra en Straf. Og hvad venter de paa? For at sige det rent ud: de haaber paa en Krig mellem Rusland og Vestmagterne, saa de kan tage deres Parti mod Russerne. Og kommer denne Lejlighed ikke, ræsonnerer de, kan vi alligevel vanskeligt komme ud i Lyset, saalænge Tilstandene er som de er. Eet vil de ikke: gaa paa Akkord med Lydregeringen.

De har Træk fælles med de 200,000 Polakker, som under Krigen kæmpede i vestallierede Styrker, og som nu staar i Skotland og hos General Anders i Italien, ivrigt vægrende sig mod alle Tilbud om Hjemrejse og alle Lokketoner om Herligheder, der vil blive dem til Del i det nye Polen.

De har ogsaa Ligheder tilfælles med Tusinder af unge Polakker, som lever over Jorden, men som haaber paa Friheden — Frihed til at tale og tænke, Frihed til politisk Arbejde, Frihed for Politifølgelser, Frihed for de gamle tyske Koncentrationslejre, af hvilke mange nu er fyldt med Polakker, sat ind af deres egen Regering.

Skulde dette gamle Frihedskæmperland ville finde sig i Forholdene af i Dag? Jeg tror det ikke. Polakkerne *har kendt* Friheden, og de vil nok en Dag vide at skaffe sig den igen, hvordan det nu skal gaa til.

Men der skal Tid til, naar en Jernhæl har traadt alt levende ned i Skidtet. Politiske Opgør og

(Sluttes Side 603)

Som Erstatning ... *Novelle*

Da Claude en Eftermiddag kom hjem fra Forelæsning, fandt han et Brev paa sit Skrivebord.

»Naa, der har vi endelig Jacques,« tænkte han.

Jacques var en af hans gamle Skolekammerater, et vældig godt Hoved, en glimrende Sportsmand, en storartet Taler i Studenterforeningen — og en sjælden god Ven.

Claude aabnede Brevet; det var ganske kort:

Kære Claude.

Bare to Ord for at fortælle dig en vigtig Nyhed. Jeg er nu færdig med den Retræte, som jeg holdt for at blive klar over mig selv. Du ved jo, at jeg havde tænkt paa at blive Præst, men visse Begivenheder i min sidste Ferie fik mig til at se anderledes paa Sagerne. Jeg har overvejet Spørgsmaalet grundigt, og Faktum er, at jeg ikke vil være Præst. Mere naar vi ses.

Din Jacques.

Claude snappede ligefrem efter Vejret, saa forbausset blev han. Han var selv ingen Mønsterkatolik, det var saamænd Synd at sige — — men det var nu alligevel sært, naar ens Ven vilde være Præst og saa pludselig slog om! Han huskede saa tydeligt, hvordan Jacques havde fortalt ham om sine Planer for et Par Aar siden: »Naa, det skal altsaa være Jura? Ja, værsgod, men jeg vil ikke med. Jeg bryder mig ikke om at forsvare Enkerne og de faderløse, jeg vil hellere trøste dem. Jeg vil være Præst.«

Claude havde nok tænkt sig det i Forvejen; han kendte sin Vens Fromhed og apostoliske Iver, og han beundrede ham derfor. Jacques vilde blive en glimrende Præst, mente Claude — under hans Prædiken skulde han nok lade være med at falde i Søvn — — og nu skrev han: »Jeg vil ikke være Præst.« Hvad i Alverden var der dog sket?

Claude læste de faa Linier om igen. »Visse Begivenheder i min sidste Ferie —« Ja, naturligvis — nu forstod han det hele — han kunde tydeligt se for sig det lille Pigebarn, som ikke bestilte andet end at vimse omkring Jacques. Det var altsaa hende, som havde stjaalet — rent ud sagt — Jacques fra Gud!

Sludder — Jacques var jo fri, og der var vel ogsaa Brug for andet end Præster her i Verden; han, Claude, havde da aldrig haft en daarlig Samvittighed, naar han sad over sine Lovsamlinger og sin Romerret! Men han blev ved med at spekulere paa Jacques og hans ændrede Livsplaner, og pludselig gik en lynsnar, men forfærdelig klar Tanke gennem hans Hoved: Hvad om Gud nu vilde have, at han skulde blive Præst i Stedet for Jacques?

Nej, det var jo det rene Vanvid! Saadant noget havde han aldrig tænkt sig Muligheden af, han, der som Dreng var Skolens Galfrans og Urostifter, og som siden han var blevet Student havde været temmelig ligegyldig overfor sin Religion. Og saa var han ret langt fremme i sine Studier, og selv om der var nogle Aar til, at han kunde gifte sig, havde han da tænkt sig —

Selvfølgelig var det Vanvid!

Ikke desto mindre vilde den vanvittige Idé ikke lade ham i Fred; den dukkede ustandselig frem igen. Mødte han en Præst paa Gaden, hørte han i sit Indre en Stemme: »Hvad, om du nu skulde erstatte Jacques?« Og midt om Natten kunde han vaagne og tænke: »Hvis det nu virkelig er sandt, at Gud kalder mig!«

»Hvad er der i Vejen med dig?« spurgte hans Moder en Dag og saa opmærksomt paa ham. »Du er blevet saa aandsfraværende.«

»I Vejen? Ikke Spor!«

»Aah, han tænker saamænd bare paa Lucile,« drillede hans Søster.

Og han tænkte virkelig paa Lucile, — men ikke saadan som de andre mente.

Tiden gik.

En Dag gik Claude ind i sin Sognekirke — for nu gik han ogsaa ind i Kirken, selv om det ikke var Søndag. Foran ham knælede Lucile, og straks var Kampen i hans Indre i fuld Gang.

»Gift dig med hende, faa et godt Hjem med en from og kærlig Hustru — med yndige, klarøjede Børn. Gaa du din egen Vej, og lad andre om at træde ind i Guds direkte Tjeneste,« lød en Stemme i hans Sjæl.

»Ja, det er meget godt, men hvis ingen ofrede sig, hvis alle kun fulgte deres egne Lyster, mon der saa vilde blive mange Præster?« svarede en anden Stemme. Længe knælede den unge Mand i Kirken med Ansigtet skjult i Hænderne. Billeder af jordisk Lykke viste sig lokkende for hans Sjæl, — aah, saa lokkende i Sammenligning med Præstens ensomme Liv, med hans Kamp for den fjerne, fjernhimmelske Løn. Og alt det, han atter og atter havde dysset kaldet i sin Sjæl ned med, kom paany frem og prøvede endnu en Gang at kvæle Guds Stemme derinde; men med eet forstod Claude, at for ham var der kun Tale om at have Mod til at *ville*; og da det var blevet ham klart, løftede han Hovedet og sagde: »Herre, hvad det saa vil komme til at koste, saa bliver jeg hos dig, saa følger jeg dig.«

Da Claude kom hjem, aabnede han Skuffen i sit Skrivebord og rodede lidt rundt i alle de Smaating, som laa der. En lille tørret Buket, et Par Prospektkort, et Brev, nogle Amatørfotografier blev taget ud af Bunken. Meget var det ikke, kun en lille Haandfuld, — og alligevel, da Claude krølede det sammen og lukkede Haanden om det, var det, som om hans Hjerte skulde knuses derved. Han lagde de sammenkrølede Stykker Papir, de smaa Blomsterblade i sit store Askebæger og — stak Ild paa dem. De krympede sig et Øjeblik i Flammerne, sank saa sammen

og blev til en Smule graa Aske. Ilden gik ud, lidt blaalig Røg steg endnu op fra Asken, — og da fyldtes Claudes Sjæl med den dybeste Fred. Kampen var endt, nu var der intet mere, som kunde holde ham tilbage.

Han satte sig ved Skrivebordet, og med en pludselig Følelse af stærk indre Glæde skrev han,

med endnu rystende Haand, et Brev til sin Biskop: »Hvis Deres Excellence vil modtage mig, ønsker jeg at indtræde i Præsteseminariet til September — —«

Jacques kunde sagtens vandre ad den Livsvej, han nu havde faaet Lyst til, naar en anden indtog hans Plads og gjorde hans Gerning blandt Sjælene.

blev liggende som de laa med næppe et Stoppestedes Mellemrum fra hinanden og mindede om den Tid, da det overvejende katolske Nymegen maatte være »Missionsmark«, fordi den officielle kalvinistiske Statsreligion i 300 Aar ikke vilde taale andre Religioner ved Siden af sig, endskønt Peter Canisius' Vugge, der havde staaet her, skulde have været nok til at minde dem om, at der var noget, der hed Modreformation. Her var Skoler, der gik fra den ene Sidegade til den anden, og var lige saa mange Led i de hollandske Katolikkers aarhundredlange sejge Emancipation paa Undervisningens Omraade, en Emancipation, der i 1923 kronedes ved Aabningen af det katolske Kejser Karl Universitet.

Ødelæggelsens Vederstyggelighed

Jeg forstaar saa godt, at Profeten Jeremias græd over det ødelagte Jerusalem; jeg forstaar det endnu bedre siden jeg fornylig blev fristet til at gøre det samme over det krigsramte Nymegen.

Der findes rigtignok i selve Holland Byer, hvor Ruinarealet har større Dimensioner; jeg var i Arnhem og saa Rotterdam. Og dog maa Nymegen siges at være den mest medtagne hollandske By, fordi den mere end de øvrige blev ramt af Plets kud. Det begyndte med et koncentreret Bombardement, som Amerikanerne ved en stadig uopklaret Fejltagelse foretog i Februar 1944; det blev efterfulgt af Tyskernes meningsløse Ildspasætelse i stor Stil, da de i September samme Aar blev presset nordpaa af de engelske Faldskærmstroppe og Panserstyrker og kompletteredes af Granatnedslag og Luftangreb i al den Tid, Tyskerne fra Arnhem søgte at ødelægge Waalbroen.

Jeg kunde hidsætte statistiske Tal, der klarlægger den uhyre Ødelæggelse af Liv og Ejendom, alt dette afstedkom i den gamle Kejserstad; men jeg skal lade være, fordi disse tørre Tal dog siger saa lidt i Sammenligning med det Indtryk, en saadan Ødelæggelse gør paa en, naar man for første Gang stedes Ansigt til Ansigt med en krigshærgat By,

man har kendt og holdt af. For Ruiner og Ruiner er vidt forskellige Ting; de er som Grave; det kommer an paa, hvad de dækker over. Kun den vil kunne danne sig et Begreb om hvad der gik tabt i Nymegen, der har Begreb om denne gamle Oppidum Data-vorum som det romerske Noviomagum betegnedes i Tacitus' Annaler. Fra Waalflodens sydlige Bred er den vokset op langs Skraaningen, hvorfra den beherskede baade Floden og Sletten hinsides den frugtbare Betuwe — indtil den maatte standse op for Bymurenes og Voldgravenes Bue. Da det langt om længe — det var først i Aar 1874 — lykkedes Byen at bryde gennem sin Ringmur for ad store Udfaldsveje og grønne Boulevarder at komme i Kontakt med Landet, havde det gamle Nimwegen faaet sit typiske Præg; de tætte Rækker af slanke Borgerhuse forvandlede efterhaanden til Butiksgader, der skulde forsyne baade den ældste og den nye Bydel, og maatte snart tage Konkurrencen op med moderne Varehuse; de gammeldags Café-Restauranter med Navne som »Den brogede Okse« og »Den sølverne Søhest« lod sig ikke fortrænge af de prangende nymodens Hoteller og Biograf-teatre; de katolske Kirker, Augustinernes, Dominikanernes, Karmelitternes og Jesuitternes,

Alt dette maa man have for Øje, naar man kommer gaaende ned ad Molenstraat, og saa pludselig staar foran en Mark, den mest besynderlige Mark med brolagte Gader og saa til alle Sider smaa Felter af Mosaik og Beton, med sortbrændte Kælder-nedgange og smuldrende Murbrokker. Her ligger det gamle Nymegen begravet med et Par Kirkeruiner som Gravmonument.

Denne bare Markvej var jo en Gang Broerstraat, Nymegens Strøg, hvor man ved Prinsesse Beatrix' Fødsel blev baaret af en glædesummende orangeprydet Menneskemængde. Her stod en Kirke, hvor man i Anledning af en Medbroders Primitis har staaet og holdt Festprædiken; dér boede min Cyklesmed, som man den Gang kun behøvede at ringe til, og en af hans Sønner kom og hentede Cyklen; deroppe boede nogle gode Bekendte, hos hvem jeg mangen en Eftermiddag har siddet og drukket The i en Pause mellem to Forelæsninger. Besynderligt hvor det kræver Anstrengelse at holde fast ved det gamle Bybillede, naar man færdes over en puklet Tomt, hvor Naturen har hejst Ødemarkens Flag.

Hvad er der blevet af alle de mange Mennesker, der her havde deres Hjem? Det blev mig

fortalt, at Cyklesmeden med Kone og Dreng er blevet draget frem som Lig af Ruinerne, og af det omtalte gæstfrie Hjem samt dets Beboere er der ikke fundet saa meget, at der kunde foretages en Begravelse — —

Det er kun godt, at Klokkespillet er styrtet ned sammen med Taarnet paa den gamle Sankt Stevens Kirke, ellers kunde det finde paa efter gammel Sædvane at stænke Glædestoner over denne makabre Kirkegaard; her bør det være stille ...

Der kommer en Dreng løbende fra en Sidevej, idet han vender Hovedet om; derovre ser jeg en Papirdrage stige til Vejrs med uvillige dukkende Bevægelser. Paa den anden Side af Ødemarken slider en Sporvogn hvinende op ad Stikke Hezelstraat. Folk kommer gaaende fra Tor-

vet med de rødeste Pelargonier og Begonier. Jeg lægger pludselig Mærke til, at de ser paa mig: vistnok fordi jeg staar her og ser mig om, hvor intet er at se. Det er ikke første Gang siden min Hjemkomst, at jeg føler mig som Munken fra Heisterbach, De ved, Manden, der var faret vild i Skoven, idet han grublede over Skriftens Ord: »Hos Herren er tusinde Aar som een Dag, og een Dag som tusinde Aar«, og saa, da han omsider fandt hjem til Klosterporten hverken blev genkendt eller genkendte nogen af de overlevende.

Jeg maa se at komme ind til det, der endnu er tilbage af Nymegen og tale med et Menneske, jeg har kendt og som kender mig, om det saa kun er for at faa fastslaaet min egen Identitet. *Steph. Wevers.*

ning paa, hvorledes man kan leve rent og fromt enhver i sin Stand og modstaa Tidsaanden, der efter Skriftens Ord er: Øjnenes Lyst (Havesyge), Kødets Lyst og Livets Hovmod. Tredie Orden vil ved sine Love hjælpe Medlemmerne til, hvad jo enhver Kristen er forpligtet til, at holde Guds Bud, ikke blot saa nogenlunde, men helt godt, trods de daarlige Eksempler, man hver Dag har for Øje. Og hvem af os trænger ikke til denne Hjælp nu i vore Tider, hvor man snart ikke mere regner Guds Bud for noget.

Vi har her i Danmark tre Arter af Tredie Orden: Benediktineroblaterne, Sankt Dominikus Tredie Orden og Sankt Franciskus Tredie Orden. (NB. Første Orden blev stiftet for *Mænd*, der gik i Kloster, Anden Orden for *Kvinder*, der gik i Kloster, Tredie Orden er den, der blev stiftet for Lægfolk). Den ældste Tredie Orden her i Danmark er *St. Franciskus Tredie Orden*. Den blev stiftet af St. Franciskus af Assisi i Aaret 1221, og den har i Aarhundredernes Løb aandeligt fornyet store Dele af Samfundet og frembragt mange Helgener. Derfor er den ogsaa adskillige Gange blevet anbefalet af Paverne. Pave Leo XIII udtalte saaledes i en Rundskrivelse af 17. September 1892: »I vor Tid gives der intet bedre Middel til almindelig Genoplivelse af Evangeliets Aand og til Helbredelse af de Onder, hvoraf Samfundet lider, end St. Franciskus Tredie Orden.« Medlemmerne hører til St. Franciskus store Ordensfamilie og har Del i alle de Arbejder, Bønner, Bodsøvelser og andre gode Gerninger, som forrettes i St. Franciskus samtlige 3 Ordener, hele Verden over.

I Danmark fik St. Franciskus Tredie Orden sin Organisation under Biskop Johannes von Euch i Aaret 1887. Ordenen havde sit Sæde ved det gamle St. Knuds Kapel, men siden dets Nedlæggelse har Generalforstanderen for Franciskanerordenen bestemt St. Annæ Kirke som Tredie Ordens Kirke og Forstanderen ved samme Kirke som Ordenens Direktør. Møderne holdes een Gang om Maanedagen efter nærmere Bekendtgørelse i Ugebladet. Siden Ordenens Oprettelse i Danmark er der optaget 262 Medlemmer. Paa Forespørgslen i Uge-

Tredie Orden — en Redningsbaad ...

Naar et Skib er sprunget læk og er ved at synke, søger alle Passagererne at frelse deres Liv. De gaar i Redningsbaadene, sikrer sig et Redningsbælte eller bare en Planke, og den holder de fast ved med alle deres Kræfter, — de ved jo, det gælder Liv eller Død. Jeg gad se den, der roligt bliver siddende, mens han Skib er ved at synke.

Samfundet er som en Damper, der er sprunget læk. Umoraliteten er trængt ind, det er ved at gaa til Bunds, og Passagererne gaar deres sikre Død i Møde, hvis de ikke faar fat i en Redningsbaad, et Redningsbælte eller en Planke. Enhver, der har sin Sjæl kær, søger ængstelig efter noget, der kan hjælpe ham til at bevare sig fri for den religiøse Sløvhed og Umoralitet, der hersker i Samfundet og truer med at smitte selv de bedste. Derfor er der mange i vore Dage, der søger ind i Klostrene; og det er fornuftigt gjort af dem, der føler sig kaldet til det.

Men hvad skal de gøre, hvis Pligter holder dem fast i verdslige Forhold? For dem kan Mariakongregationen være en reddende Planke. Naar de for Alvor binder sig til dens Love og med hele deres Sjæl lever efter dem, vil Mariakongregationen bevare dem for at drukne i Umoralitetens Hav.

Med disse Linier vil vi dog gerne henlede Opmærksomheden paa et andet Middel, der ogsaa kan hjælpe til at leve et rent Liv midt i en fordærvet Verden, et Middel der har været kendt og prøvet i flere Aarhundreder, men dog desværre er for lidt kendt her i Danmark, nemlig den saakaldte *Tredje Orden*. Den er en Afdeling af Kirkens gamle Ordener, stiftet netop for Lægfolk, der er nødt til at leve i verdslige Forhold, men dog samtidig søger efter fastere Former, hvorved de kan sikre deres evige Frelse. Disse Former er fastlagt i Ordenens Love, der giver Anvis-

bladet efter nuværende Medlemmers Adresser svarede 55, hvoraf de 37 er bosiddende i København. — Nærmere Oplysninger om Tredie Orden gives i »Tertiærbo-gen«, der kan faas i St. Ansgars Boghandel og ved St. Annæ Kirke.

Ingen kan nægte, at den religiøse Ligeegyldighed og Umoral for Tiden er meget stor. Havesyge, Ukyskhed og Hovmod er meget

stærkt fremherskende, Samfundet er i Havsnød. Mange af vore egne er allerede gaaet til Bunds, og enhver af os er i Fare for at blive draget med ned. Da gælder det om at redde sit Liv. Redningsbaadene er sat ud. Gaa da ned i en af dem, for at du maa undslippe Faren for at drukne i Sløvhedens og Umoralens Hav.

Fr. Klar.

Provincialforstanderinde Mère Amelies Jubilæum

Søndag den 8. September var en stor Festdag for St. Josefsøstrene hele Landet over. Deres Provincialforstanderinde, Mère Amelie fejrede sit 50 Aars Ordensjubilæum. Omhyggeligt var der vaaget over, at nysgerrige Mennesker saasom Pressefolk ikke skulde vide det i Forvejen. Ikke fordi Søstrene ikke forstaar at feste ved de rette Lejligheder, men det skal være indenfor Ordensfamiliens fire Vægge. De hylder den gode gamle Leve-regel, at den lever bedst, som lever ubemærket. Og det er ikke den ringeste Ting, vore Søstre kan lære os.

Men det katolske Danmark vilde skamme sig over sig selv, hvis ikke det — omend post festum — bragte Mère Amelie sin Hyldest. I 44 af sit Ordenslivs 50 Aar har hun ofret sin rige Arbejds-kraft for Danmark. I 1902, da Søstrene blev fordrevet fra Frankrig af den antiklerikale Radikalisme, kom den unge Søster til vore Strande. Ikke mange Aar senere blev Novicemesterindens betroede Stilling overdraget hende, og herfra gik det næste Skridt til Provincialforstanderindens ansvarsfulde Post, som Mère Amelie har beklædt i netop Halvdelen af de Aar, hun har boet iblandt os.

Næst efter Biskoppen betyder næppe nogen Enkeltperson saa meget for Kirken i Danmark som den øverste Leder af St. Josefsøstrene, der i Tal udgør over Halvdelen af de Søstre, hvis Gerning ved Skole og Hospital er saa godt som en

Livsbetingelse for et katolsk Sogn under vore Forhold. Hvad vore Menigheder havde været uden St. Josefsøstrene er slet ikke til at tænke paa.

Mère Amelie kom til Danmark i de Aar, hvor Søstrenes Virke var i stærkest Udvikling. Hun har oplevet gode og svære Tider i mangfoldig Vekslen. Og hun har i det stille udøvet en rig Gerning. Hendes Hjerter har aller mest været med i den umaadelige, men stilfærdige Hjælp, der takket være Søstrenes personlige Ofre ydes de fattige. Hun er altid gladest, naar hun kan finde Gaver frem, som kan gaa denne Vej. Og hun har været sine Søstre en tryk Støtte, en mild Raadgiver, som kunde finde Udveje, en Karakter, der i de tungeste Stunder, som dengang Katastrofen ramte Søstrenes største Skole, var alle et Eksempel paa Sjælsstyrke og sand Fromhed.

Mère Amelie træder ikke frem; hun er ikke noget kendt Ansigt. Men af al den Taknemlighed, saa godt som hver eneste dansk Katolik skylder St. Josefsøstrene, har hun Krav paa sin store Del. Hun vil modtage den, saaledes som hun helst ser det — i vor Bøn om Guds Naade over Søstrene og deres Gerning. K.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Radio Vaticana svarer i en Omtale af den kommunistiske Kritik af Vatikanets Stilling til Begivenhederne i Øst-Europa, at der ikke

eksisterer nogen Konflikt mellem den hellige Stol og den russiske Stat. En Konflikt eksisterer imidlertid mellem Kirken og Kommunismen, ikke fordi Kirken er i Opposition til det sociale Program, der forfægtes af Kommunismen, men fordi Kommunismen benægter Guds Eksistens.

8 Medlemmer af den tidligere tyske Ambassade ved Vatikanet, deriblandt Ambassadøren og Sekretæren, har forladt Vatikanstaten.

Canada

Den hellige Fader har gennem den apostoliske Delegat i Canada, Ærkebiskop Antoniutti, tilstillet det canadiske Folk et Brev, hvori han giver Udtryk for sin varmeste Tak for den enestaende og storsindede Hjælp, som Canada har ydet Vatikanet under Krigen. I de forløbne Aar har Canadas Katolikker stillet seks Tons Torskelevertran og andre Levnedsmidler til en Værdi af ca. 150,000 Dollars til Raadighed for Vatikanets Hjælpeaktion for Krigens Ofre.

Finland

Den apostoliske Vikar i Finland, Biskop Cobben, er for nylig vendt tilbage til Helsingfors efter et Besøg i Rom og udtaler ved sin Hjemkomst til Pressen i den finske Hovedstad, at den hellige Fader nærer den dybeste Sympati med det finske Folk og i Særdeleshed med de evakuerede Karelere, som den hellige Fader havde overdraget Biskop Cobben efter Evne at række en hjælpende Haand og til dette Formaal skænket en Sum paa 6,000 Dollars. Spørgsmaalet om en pavelig Nuntius i Finland var ligeledes blevet drøftet, omend der ikke forelaa en endelig Udnævnelse.

Indien

Irse Missionærer har grundlagt det første medicinske Missionsinstitut i Indien i Malaba.

Italien

168 Jesuitter, repræsenterende 30 forskellige Nationer, er samlet i den evige Stand for at deltage i Selskabets General-Kongregation, der indledtes 5. September, og som skal vælge Ordenens nye General. I Forbindelse med Valget af Generalen vælges den nye Generals Raadgivere, som tæller en Repræsentant for Italien, Tyskland, Frankrig, Spanien, England (med Belgien og Canada), Amerika, de slaviske Lande samt Latin-Amerika.

Den hellige Dominikus' Relikvier, som under Krigen har været opbevaret paa et bombesikkert Sted, er 15. September i en højtidelig Procession, hvori deltog Hundreder af Dominikanere, blevet bragt tilbage til Basilika di San Domenico i Bologna.

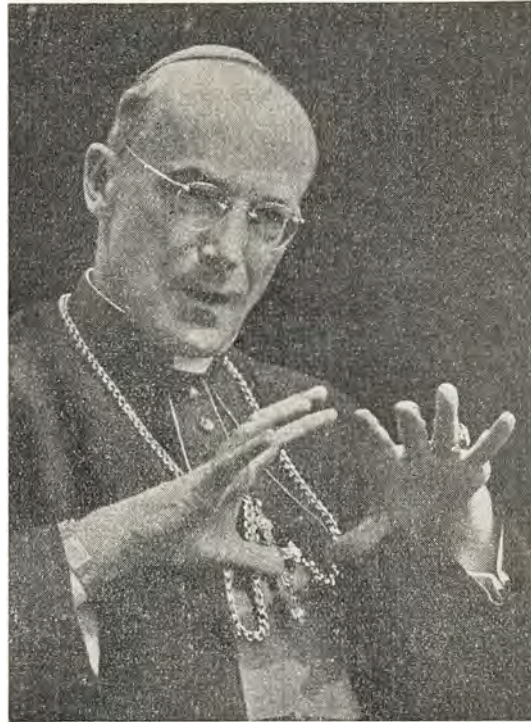
De Allierede opsiger samtlige tyske Konkordater

Alvorlig Situation for Kirken i Tyskland beskæftiger Biskpekonferencen i Fulda

Et af de alvorligste Problemer, der beskæftigede det tyske Episkopat ved Biskpekonferencen i Fulda, var den Situation, der opstod efter de allierede Okkupationsmagters Meddelelse om, at de bestaaende Konkordater mellem den hellige Stol og Tyskland maatte være at betragte som ude af Kraft.

Samtlige tyske Biskopper var — som allerede meddelt i »Urbi et Orbi« i sidste Uge — mødt til Konferencen i den hellige Bonifatius' By, med Undtagelse af Biskoppen af Meissen i den sovjet-okkuperede Zone, Mons. Peter Legge. Endvidere havde de franske Myndigheder sendt seks

▲ Hs. Emmience Kardinal Frings, Ærkebiskop i Köln.

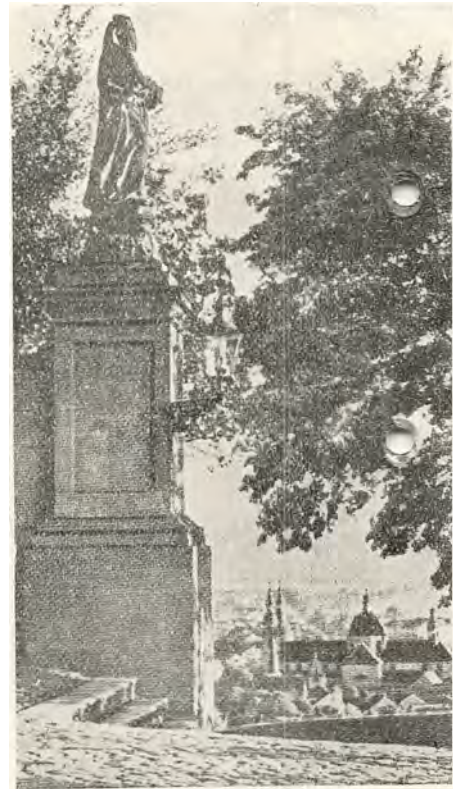

◀ Da Konkordatet mellem den hellige Stol og det tyske Rige undertegnedes i Juli 1933. For Bordenden Kardinal Pacelli — nu Pius XII — og yderst til venstre daværende Vizekansler, Dr. Franz von Papen, nu Krigsforbryder i Nürnberg.

Observatører til Konferencen, de amerikanske to, medens der fra britisk Side ikke var mødt nogen Delegat.

Okkupationsmyndighederne har meddelt det tyske Episko-

pat, at saavel Rigskonkordatet, som i 1933 afsluttedes mellem den hellige Stol og »Det tredje Rige« som de øvrige og ældre Konkordater med en Del mindre tyske Stater — de saakaldte »Länderkonkordater« — ikke længere kan betragtes som gyldige.

▲ Udsigt over Fulda, hvor det tyske Episko-

pat idet den ene af Konkordatets Parter maa anses for at være ophørt at eksistere, og de allierede drager dermed Konsekvensen af de faktiske Forhold: at Tyskland staar uden Regering.

Denne Fortolkning stiller imidlertid Kirken i Tyskland i en yderst vanskelig Situation, idet Afbrydelsen af den legale Forbindelse Rom-Tyskland ikke blot berører Kirken dens retslige Stilling indenfor Tysklands Grænser, men tillige ogsaa i første Række vanskeliggør Kirkens Opgave som Opdrager samt medfører forøgede økonomiske Vanskeligheder.

De allierede Autoriteter har imidlertid ladet Episkopatet forstå, at man ønsker at lade Kirken arbejde videre som om Konkordatet stadig bestod, men Biskopperne frygter for, at Kirkens Rettigheder vil blive krænkede af lokale tyske Myndigheder, i Særleshed i de Stater, hvor de socialistiske Partier har Fler-tal og hvor der — som Følge heraf — efter de kommende Valg maaske vil blive fremsat Forslag til ny Love, som hindrer Kirkens Arbejde, saaledes at det f. Eks. ikke længere bliver muligt at opretholde rent katolske Skoler.

Problemet er blevet drøftet paa et særligt Møde mellem den amerikanske Militærregerings

Ingen Forfølgelse af Kirken i Jugoslavien —

hævder Tito

Biskoppen af Ljubiana dømt af „Folkedomstolen“

Fyrst-Biskoppen af Ljubiana,
Dr. Gregor Rozman

»Folkedomstolen« i Ljubiana har for nylig rejst Tiltale mod Fyrstbiskoppen af Ljubiana *in absentiam*, Dr. Gregor Rozman, der i Øjeblikket opholder sig i Klagenfurt i den britiske Zone i Østrig. Anklagen mod Biskop Rozman lyder paa Forræderi og Kollaboration. Den eneste sandsynlige Aarsag til Anklagen mod Biskoppen menes at være hans antikommunistiske Indstilling

samt at han i sin Egenskab af Overhyrde ikke forbød enkelte slovenske Præster at virke som Feltkapellaner i den Hjemmefront, som sammen med Tyskerne kæmpede mod Kommunisterne, der efter Evne søgte at udnytte det slovenske Folks vanskelige Stilling — klemmt som det var mellem den tyske Invasion paa den ene og italienske paa den anden Side — for at opnaa deres Hensigt: at tilrive sig Magten i Jugoslavien.

Biskop Rozman har i et Brev, som er blevet offentliggjort i den amerikanske Presse, redegjort for sin Stilling og givet Udtryk for, at han, som Præst og Sjælesørger har handlet efter sin Overbevisning, som han alene skal staa til Ansvar overfor Gud for, og endvidere forklaret, at det kommunistiske Parti i Jugoslavien har misbrugt hele Folkets reelle og oprigtige Ønske: at blive af med Landets Undertrykkere, til deres egen politiske Fordel, som bestod i at provokere en politisk og social Revolution, der kunde give dem Magten i Hænde. Det var først henimod Krigens Afslutning — sluttede Dr. Rozman — at det kommunistiske Parti startede sin »Frihedsbevægelse«.

*

I Tidsrummet April 1944 til Maj 1946 er 230 jugoslaviske Gejstlige blevet myrdet. Af disse blev 200 skudt uden Rettergang.

Disse Rapporter staar i skærende Modstrid med de Udtalelser, som Tito's Delegerede paa Fredskonferencen i Paris, Dr. Rittig, har fremsat om, at der »ikke finder nogen religiøs Forfølgelse Sted i Jugoslavien«. Dr. Rittig, der er Kroat, nævnes i Telegrammer som Fredskonferencens eneste Præst; han har endog været kaldt Biskop, hvilket maa bero paa en Misforstaaelse, idet *L'Annuario Pontificio* ikke kender en saadan. Dr. Rittig udtaler i pender:

»Meddelelser om at Kirken bliver forfulgt i Jugoslavien, er baade usandfærdige og uretfærdige. Man kan ikke tale om religiøs Forfølgelse under et Regime, der garanterer Samvittighedsfrihed og Religionsfrihed. Regeringen adskiller ganske vist Kirken fra Staten og forklarer, at alle Skoler skal være Konfessionsløse, men Religionsundervisning i Skolerne er stadig tilladt paa Frivillighedens Basis.«

et har været samlet.

»religious affairs officer« og Biskopperne fra de Omraader, hvor Socialisterne er i Flertal. Det er et Spørgsmaal af allerstørste Vigtighed, at der paany skabes klare Linier, eftersom det tyske Folks Gen-Opdragelse er afhængig af en Tilbagevenden til kristne Principper i den offentlige Opdragelse og Biskoppernes Bekymring for Kirkens Fremtid i Tyskland kommer netop til Orde paa et Tidspunkt, hvor Dagens mangehaande Problemer kræver et umaadeligt Opbud af Kraft og Energi hos alle ansvarlige Myndigheder for at holde den mest truende Nød fra Livet.

*

Lederen af Bispekonferencen var — som allerede tidligere meddelt — Ærkebiskoppen af Köln, Kardinal Frings, hvem Nazisterne saa bittert fortrød, at de i sin Tid efter Kardinal Schultes Død havde godkendt som dennes Efterfølger paa Ærkebispesædet i Köln. Han viste sig nemlig at være en yderst »farlig« Mand, der ikke lagde Fingrene imellem. Kardinal Frings bekræfter sig iøvrigt i nærmeste Fremtid efter Indbydelse af Kardinal Griffin af Westminster til England, hvor han bl. a. vil aflægge Besøg i tyske Krigsfangelejre rundt om i Storbritannien.

Bør vi passe bedre paa vore Unge?

Vi laaner denne interessante Artikel fra »Tidens Kvinder« for 13. Aug.:

I disse Tider, hvor Livet leves mere hektisk, forjaget og enervevende end nogen Sinde, og hvor vore Unge udsættes for saa meget — ogsaa for store Fristelser — er det ganske nærliggende, at man overvejer, om der passes nok paa de Unge, og om de mere eller mindre bitre Erfaringer, de Unge indimellem erhverver, kunde være undgaaet, hvis Ungdommens Tilknnytning til Hjemmene havde været stærkere, og Morallæren mere intensiv.

Naturligvis er det umuligt at svare kort paa dette for hele Samfundet uendelig vigtige Spørgsmaal, idet alt afhænger af, hvem den Unge er, og med hvilket Sind og Nerver han eller hun møder Fristelserne og de øvrige Storme, som Livet bringer Menneskene, men selvfølgelig betyder Hjemmets Paavirkning og Kontakt det meste — for ikke at sige alt — for den Unge. Hjemmet er hans eller hendes faste Holdpunkt i Livet, og svigter Hjemmet sine Forpligtelser, glider den Unge ud i Tilfældigheder — ja, Tilfældigheder, som maaske bliver bestemmede for hele Fremtiden. Naar vi ældre synes, at der passes alt for lidt paa de Unge, indrømmer jeg, at dette Synspunkt ofte dikteres af den Sorg, man føler, naar man ser de Unge i alt for stor Udstrækning tilbringe deres Fritid paa Restauranter og paa Gader og Stræder i Omgang med ganske tilfældige Bekendte, fremmede Soldater o. s. v., og som Læge kan man ikke undgaa at ængstes, naar man ser Kønssygdommens Sygdomstal stige Dag for Dag, og samtidig føle den dybeste Medlidenhed, naar man i sit Konsultationsværelse bliver Vidne til den Fortvivlelse, der røbes fra disse unge Patienter, som ofte ganske er slaet ud af deres Bane. Jeg tror, at Demoraliseringen ogsaa i nogen Grad maa lastes den moderne Litteratur og de mo-

derne Film, som for et ungt sensitivt Sind — uden streng Morallære — let paavirkes paa en helt anden Maade, end Forfatteren har tænkt sig, fordi Bogen eller Filmen er skrevet for den Voksne og som oftest mere erfarne.

Jeg har tit tænkt paa, hvor forskelligt samme Bog opfattes af den 16—18-aarige contra for Eksempel de 50-aarige, idet det i førstnævnte Alder er Nyhedssensationen, der mest interesserer — i Forbindelse med, hvad Kammerater har fortalt En om Ting, som muligt omtales i Bogen — mens det er ganske andre Ting, der fængsler, naar man kommer op i Aarene og har indvundet Erfaringerne. Hvis man i de unge Aar hurtigere kunde naa til det modne Standpunkt, vilde der heller næppe sælges alle de Uge- og Maanedtsblade, der mere eller mindre er baseret paa det pikante (eller svinagtige). Jeg mener ogsaa, at de Unges Lejr- og Friluftsliv er et tvægget Sværd, som ofte kan føre til noget helt andet end det tilsigtede. Det kan heller ikke være rigtigt, at Børns Opdragelse lige fra 6—8 Aars Alderen om Søndagene hovedsagelig overlades til Tropsførere, saaledes som det nu i mange Tilfælde sker. Søndagen er for mange Fædre den eneste Dag, hvor de har Chansen for at knytte den nøjere Kontakt med Børnene; men den forspildes ved, at Faderen lader Børnene drage af Sted, ofte allerede om Lørdagen, og da først genser dem, naar de dødtrætte Søndag Aften vender hjem. Hvordan skal han da nogen Sinde komme i naturlig Kontakt til dem og hjælpe dem at klare de Problemer, Livet kan bringe?

Det er ogsaa min Erfaring, at der sker mange Fejl i den moderne Seksualoplysning til Børn. Selvfølgelig skal de Unge vide Besked, saa de staar rustet, naar de møder Erotikken, men det er forkert og fejlagtigt at tro, at man i større Grad kan indpode de mindreaarige Seksuallære. Forældre skal derimod tilsigte, at Forholdet til Bør-

Ind imellem —

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

nene er saadant, at disse naturligt kommer til dem i Stedet for at søge andre Steder hen (for Eksempel til Kammeraterne, hvorfra for mange Børn henter deres Seksualoplysning).

Der findes mange Unge i Dag, der i alt for høj Grad har været overladt til andre eller sig selv, fordi Forældrene ikke kendte deres Forpligtelser overfor Børnene, men troede, at det var tilstrækkeligt, naar Opdragelsen væsentligst skete gennem LejrLiv, SportsLiv etc. — særlig i de Aar, hvor Sindet er mest sensitivt.

Resultaterne bliver i mange Tilfælde, at den Unge tror, at han eller hun før det attende Aar skal prøve »alt«, fordi hans Kammerater har det. Selvfølgelig er Sport fortrinligt; men den maa aldrig tage Tiden fra Hjemmets Kontakt med de Unge, ligesom jeg tror, at Vandrebevægelsen bedst egner sig for den »voksne« Ungdom, der er moden og kender til Livets forskellige Forhold, hvad desværre ikke altid nu er Tilfældet.

Men hvad skal vi gøre for at passe paa vore Unge uden at ødelægge deres frie Liv?

Man skal sørge for, at den nære Kontakt og Forstaaelse til Børnene bygges op fra de er ganske smaa, saaledes at man daglig og i alle Tilfælde om Søndagen har Tid nok til de Unge, saa de forstaar, at Vennen og Vejlederen i ethvert Forhold altid er Forældrene.

Og saa er det til Slut af største Betydning, at Børnene opdrages med en stærk Morallære — det vil sige Tro, idet mine Erfaringer er,

at saadanne Børn som oftest klarer sig lettere og bedre gennem de svære Ungdomsaar, hvor det er saa vigtigt, at man har Balance i Sin-

det og en sikker Fornemmelse af, hvad der er rigtigst og bedst i Tilværelsen.

Overlæge *Otto Jul Nielsen.*

FILM

Casino havde 9.-9. Prem. paa Nils Poppe Farcen »Penge« (Pengar), der er en ganske original Fortælling med filosofisk Perspektiv og momentvis aldeles fremragende Spil af den svenske Koiniker, der i sin Facon skotter synligt til Chaplin, men som tillige har noget eget, lidt sentimentalt over sig, lidt helledusset, der til den ydre Handlings barske »Virkelighed« skaber en fin komisk Kontrast. Filmen beretter om Pengenes ødelæggende Indflydelse paa Menneskesindene. Poppe gaar fri af dem, lever i lang Tid uden Anelse om, at han er Millionarving, og kommer forsent til at hæve Arven. En Slags Recom-pense faar han ved en kort Ansættelse som Seddelmakulatur i Nationalbanken. Filmen er uden fast Stil, en mærkelig Blanding af »Snehvide« (de sex Brødre Sint), svenske Naturfilm og som sagt Chaplin. Men den moralske Tendens bør prises. Filmen maner til Eftertanke. Man gaar og grunder paa Hjemtu-ren.

Carltons »Sorte Roser« (Svarta rosor. — 12.-9.) er et Vivica Lindfors Produkt, komplet tomt og hult, uden psykologisk Personskildringer, uden blot nogenlunde Spil og kedeligt over al Beskrivelse. Fruen er draget i Triumf af til Hollywood.

Merrys Dobbeltprogram 12.-9. bestod af en 11 Aar gammel Formby-Film »Speederen i Bund, George« (No limit), uden Særpræg, men saamænd ganske sjov med fixe Optagelser fra en Racermotorcykle i Fart. — Skammeligt beklippet var baade den og den anden Film, »Strykninmordet«, hvis engelske Titel »Pink string and sealing wax« er højest ubegribelig. En af Englands mest lovende Instruktører, Robert Hamer (ham med Spejlhistorien i »Nattens Mysterier«) har her utvivlsomt skabt noget yderst raffineret i Uhyggegenren, men Klippingen var saa brutal, at man kun glimtvis kunde fornemme Løvens Klo. Bare den vilde blive vist i Originallængde, for den er da kun et lille halvt Aar gammel. Googie Withers som Mordersken viste et særpræget Fysiognomi i Smag med Ida Lupino. Væk med de irriterende Dobbeltprogrammer!

Palads fik 13.-9. en utvivlsomt langvarig Sukces med Grete Fri-sches ASA Film »Jeg elsker en anden« en Titel, der er helt ved Si-

den af), hvor Marguerite Viby er den bedst tænkelige Forkæmperse for flere og bedre Børnedaghjem, og hvor Ebbe Rode som »en ansvarsløs ung Mand« har saa mange oplagte og sjove Scener, som man bare kan ønske sig, og hvor det yngste Skud af Dynastiet Lau Lauritzen er lige ved at stjæle Billedet fra alle de Voksne ved sin umiddelbare Yndighed. Det er en folkelig Lystspilfilm med den sociale Anklage lurende i Baggrunden. Og der er Ibbermand i en helt tosset Rolle. Og Betty Helsingren som det eneste rigtig levende Menneske mellem alle Farcefigurerne. Og saa altsaa alle Børnene. Lau II og Alice O'Fredericks har iscenesat med højt Humør. Der er Fut over Filmen. Og hvis den kan hjælpe Daghjemmene, er den tilmed ekstra rosværdig.

Bjørn Rasmussen.

Hvem ved hvad?

Løsningen paa sidste Opgave: 1 Johannes Jørgensen. 2 Sigrind Undset. 3 Peter Schindler.

Kan De de almindelige Faste- og Abstinensbestemmelser?

1. Peter fylder syv Aar paa Fredag. Skal han holde Abstinens den Dag?

2. Karen er Fredag Gæst hos Fru Jensen, en frafalden Katolik. Der serveres Kyllinger. Hvad bør Karen gøre?

3. Maa Jørgen sige: »I Dag er jeg undskyldt for Fasten. Jeg har et haardt Dagsarbejde for mig, saa Kirken vil ikke forlange, at jeg skal faste?« Eller bør han først bede en Præst om Dispens?

Besvarelser følger i næste Uge.

Svaret til Pessimismen

(fortsat fra Forsiden)

hellig Kommunion og blot en stiltfærdigt henvisket Bøn mere for Krig og Fred end Stormagterne i deres Vælde. Jo sortere det ser ud paa den politiske Him-mel, med des større Tillid skal vi vende os til Ham, der ene raader. Vort Svar til Atomalderens Pessimisme er uforandret *Fad-dor.*

Horisonten rundt

(Fortsat fra Side 595)

Revolutioner udspringer nok af social Uretfærdighed og politisk Undertrykkelse, men naar man bor i Jordhuler og i Ruinhobe, naar man maa stjæle for ikke at dø, gaar der Tid, før der er Overskud af Kræfter til at tænke paa andet end Tilværelsens elementæreste Krav, Opretholdelse af Livet. Men Polakker elsker Friheden. Og kan man gaa to Aar i Skovene, kan man ogsaa gaa tre.

E. M.

BOGNYT

Nylig udkommet

P. Martial Lekeux: Maggy. 177 S. Kr. 5,75. — Bogen handler om Forfatterens Søster, som i Lièges fattigste Kvarter ofrede sig helt for de lidende og nødstedte, som Livet havde gjort bitre. Mange har udført saadant et Arbejde, men faa naaede saa langt som hun. Denne Frugtbarhed kan kun forklares ved eet: Medens man ofte ved at arbejde for Troen paa egen Haand vander Gud Ryggen, formaade Maggy at rette sine Gerninger imod Gud, saa at hun ved at fortrænge sig selv og give ham Plads saa at sige blev et Redskab for Kristus selv. Det er denne Apostolatets Hemmelighed, som er Bogens Kærnepunkt.

Bøger fra Schweiz

Guardini: Vorschule des Betens ... 9,70
Guardini: Der Herr. 686 S. ... 32,50
Ott: Die Umgestaltung in Christus 18,80
Karrer: Kardinal Newman I .. 22,40
Karrer: Kardinal Newman II, 22,40
Dawson: Gericht über die Völker ... 12,50
Momme Nissen: Die eine Kirche ... 8,45
Fischer: Das Geheimnis des Schwertes, Ernest Psichari ... 12,90
Chevrot: Unsere heilige Messe 17,25
Caussade: Hingabe an Gottes Vorsehung 10,95
Staffelbach: Katholische Sittenlehre 8,15
Balthasar: Augustinus 16,80

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(14)

I Menneskets egen Sjæl ligger Glæden som en Skat. Kunstneren er lykkelig ved sin Kunst, Skolebarnet, Studenten fryder sig ved at kunne tilegne sig Lærdom, Videnskabsmanden glæder sig over de Opdagelser, han naar frem til. Hvorhen end Deres Øje ser, kan De ikke undgaa at møde Glæde og Lykke i Livet, om end Sorg og Smerte ogsaa er til Stede.«

»Jeg indrømmer gerne, at der er visse Glæder, som Mennesker kan presse ud af Tilværelsen. Men hvor længe varer de? De er jo blot som de kulørte Sæbebobler, vi blæste som Børn: de brister, saa snart vi griber dem, og tilbage er kun Tomhed.«

»Det kan være sandt nok, hvad de jordiske Glæder angaar,« svarede P. Anselm. »De vil forgaa; de kan ikke tilfredsstille os i al Evighed. Men det behøver vi da ikke at fortvivle over. I Stedet skal vi huske os selv paa, at evig Lykke findes kun hinsides. I Pessimister forlanger af Livet, hvad det aldrig kan give, og hvad det heller aldrig har været Meningen, at det skulde give. Og naar I ikke faar jert Ønske opfyldt, tager I jer Tilflugt til Fortvivlelse og kaster Vrag paa Livet. Med andre Ord: I er fornærmede.«

Den anden svarede hæftigt:

»Ja, hvis der var Garanti for evig Lykke et andet Sted, jeg mener efter Døden, saa var der ingen Grund til Klage.«

»Hvis der var!« udbød Præsten. »De og Deres Meningsfæller er ikke mere blinde end andre. De ved godt nok, at der findes noget, som hedder: Den katolske Kirke. Den er saa stor og saa enestaaende, at De slet ikke kan blive fri for at se den. De kan ikke undgaa at vide, at den garanterer Dem netop det, som De ønsker Dem. Men har De nogen Sinde kastet saa meget som et Blik paa den? Har De nogen Sinde undersøgt de Paastande, de Krav, som den fremkommer med?«

Den kommer Mennesker i Møde, den viser dem, hvad den bygger paa. I næsten 2000 Aar har Millioner af Mennesker bevidnet, at den kan gøre, hvad den lover: føre dem til den sande og evige Lykke. Saa længe De ikke gør Dem den Ulejlighed at søge Svar hos denne Kirke, saa længe er Deres Klage kun et Paaskud. Ja, De maa undskyldte mig; men det var Dem selv, der begyndte, og jeg kunde ikke lade Deres Bemærkning passere uimodsagt.«

»Hvad siger De, Paaskud?« Pessimisten var dybt saaret.

»Ja, netop: Paaskud,« svarede Præsten, og jeg bruger det Ord med velberaad Hu. Jeg ønsker, De skal blive klar over den Mangel paa Oprigtighed, bevidst eller ubevidst, som ligger til Grund for den pessimistiske Livsanskuelse. Det er Mangel paa Oprigtighed, der faar en til at lade haant om den katolske Kirke, naar den tilbyder netop det, som man søger. Den Adfærd faar en til at forstaa, at Pessimisme kun er en Attitude. Men dersom De en Dag kan komme til mig igen og sige: »Den Kirke har ingen Garanti for sand Lykke. Den katolske Kirke lyver. Jeg har opdaget, at hvad den gør gældende, er Bedrageri, hvad den lover, er Lamperøg« — ja, hvis De nogen Sinde kan komme igen og sige saadan til mig, saa vil jeg svare Dem: Nu kan De ærligt tillade Dem selv at gaa — ned i Fortvivlelsens Afgrund.«

For saa vidt som Pessimisten overhovedet kunde nyde noget som helst, saa var det en Diskussion, forudsat at den holdt sig til vage Almindeligheder. Men P. Anselm vilde netop ikke vide af nogen Vagthed, men gik lige løs paa Problemerne og gendrev dem eller løste dem ved logisk Bevisførelse. Og inens saa han paa sin Modstander med sine klare graa Øjne og tvang ham næsten til at være ærlig og redelig i Diskussionen, ikke alene over for Modparten, men ogsaa over for sit eget Selv. Pessimisten følte sig noget ilde til Mode ved den andens direkte og uforfædede Tale. Men paa een Vis beundrede han ham ogsaa derfor. Præsten havde udfordret ham ved at erklære den katolske Kirkes absolutte Fordømmelse af Pessimismen, men Pessimisten indrømmede for sig selv, at det var en redelig Udfordring. Den Kirkes Meninger og Anskuelser kunde ikke fejles til Side uden efter grundig Overvejelse. I saa mange Menneskers Liv var den en betydelig Faktor, og han var klar over, at det var den, der for Millioner spredt over hele Jorden gjorde Livet værd at leve. Daglig sendte den Tusinder til Evigheds Land, fyldte med Tro og Haab. Pessimisten følte pludselig sine Udtalelsers Tomhed. — — —

»Hvad er det egentlig, De sidder og ruger over, Hr. Sortseer?« spurgte den Syge.

»Jeg tænker blot paa, at P. Anselm har udfordret mig, og paa at jeg til Gengæld vil udfordre ham.«

Han vendte sig mod Præsten:

»De indrømmer, at der er nogen Lidelse og meget Ondt i denne Ver-

den, fysiske og moralske. Under udtrykker De det. Og, som De ogsaa sagde, er Gud Ophavsmand til alle Ting, følgelig ogsaa til de daarlige Ting. Vilde De mon fortælle mig, med hvad Ret De kalder ham: Den gode Gud.«

P. Anselm svarede uden Tøven:

»Om Guds Godhed kan der ikke eksistere Tvivl. Hvis Gud ikke var god, vilde Godhed være et ubekendt Begreb i Verden — Godhed kan kun komme fra Ham. Hvis Gud ikke var god, vilde Han ikke være Gud. Gud er et uendeligt Væsen og maa derfor indeholde alle Fuldkommenheder i uendelig Grad. Hvis der er noget godt i visse Mennesker — og det tænker jeg, De kan gaa med til at indrømme, saa maa Guds Godhed være uendelig stor.«

»Jamen, det er jo Metafysik!« udbød Pessimisten forfærdet.

»Selvfølgelig er det det,« svarede Præsten. »Metafysik er den Videnskab, som sætter Dem i Stand til at have de rette Begreber om oversanselige Ting paa samme Maade, som den fysiske Videnskab bringer Dem Kendskab til denne Verden. Megen forkert Tænkning nu om Stunder skyldes manglende Forstaaelse af Metafysikken. Og for Resten — — —«

»De svarer ikke paa mine Spørgsmaal.«

»Jo, jo, nu kommer vi til dem,« svarede Præsten smilende. »Men jeg vil nu helst besvare dem i den rigtige Rækkefølge. Og nu kommer Turen til Deres Spørgsmaal om Gud som Ophav til alle Ting — alt-saa ogsaa til det Onde. Mit Svar er — det Onde er ikke en skabt Ting.«

»Hvad mener De dog?«

»Jeg mener: det Onde er ikke noget positivt, tværtimod noget negativt.«

Pater Anselm rejste sig og gik hen foran Pessimisten, saaledes at han kom til at staa mellem Sollyset og ham, og saaledes at hans Skygge faldt hen over ham.

»Hør nu her. Er min Skygge —«

»Pas paa, Sortseer; streng Dem an!« lød det fra Ambulancen.

»Er min Skygge nu noget positivt eller er den noget negativt?«

Pessimisten saa meget forvirret ud:

»Ja, jeg sidder jo i Skygge.«

(Fortsættes)

Natlig Tilbedelse i Sakramentskirken

I Anledning af Kirkevielsesfesten udstilles Sakramentet Lørdag d. 28. September Kl. 20 og forbliver udstillet indtil Søndag Eftm. Kl. 17.

Indsamling til sultende Mennesker

Som mange af Bladets Læsere vil vide, er der ogsaa fra katolsk Side sendt mange Gavepakker til nødlidende Wienerere. En af de Emigranter, som jeg tidligere har arbejdet for, en Wienerinde, har været dernede paa Besøg. Hun skulde være der nogle Uger, men udholdt kun een — ikke fordi hun ikke kunde tænke sig at sulte, men fordi hun fandt det forfærdeligt at se paa al den Nød og Elendighed. Fruen medbragte nogle Adresser paa gode Katolikker (som for Resten de fleste Østrigere er) og bad mig være behjælpelig med at indsamle Penge til Pakker til de paa-gældende. (Røde Kors Standardpakker koster 31 Kr.)

Der er atter Lejlighed til at gøre en god Gerning, og jeg haaber, at man ikke vil lade den gaa fra sig. Penge kan sendes pr. Postanvisning eller indbetales paa min Postkonto 81501, mærket: Til nødlidende. Det er indlysende, at ogsaa smaa Beløb er meget velkomne. — Regnskab vil blive aflagt her i Bladet med Opgivelse af Indsendernes Forbogstaver eller opgivet Mærke.

Verner Stabehl,
St. Jørgens Allé 8, 2., tv.
Kbhvn. V.

K. U. K. København.

Lørdag den 21. ds. tager vi atter fat paa Studiekredsene. Vi venter en stormende Tilslutning til det meget interessante Emne, som skal diskuteres den Aften, nemlig: »Frafaldet blandt de unge — Aarsagerne hertil, og hvorledes de forebygges«.

Aftenens Arrangement er overladt til Gruppe B.

K. U. K. Frederiksberg.

Lørdag den 21. Sept. 1946 Kl. 19,30: Arbejds møde paa en helt ny Maade. —

Underholdning ved Ada og Viola.

ACADEMICUM CATHOLICUM

Onsdag den 25. Sept. Kl. 19,00 Rugsilde i Sct. Knuds Skoles Gymnastiksal. Deltagerne mødes Kl. 19,00 i Jesu Hjerter Kirke til kort Andagt som Indledning til Seme-stret. Dernæst gaar man over i Sko-

len for at give Aarets Russer en festlig Modtagelse. Prisen, som bl. a. inkluderer Smørrebrød, Øl og Punch, bliver 6,00 Kr. for Kandidater, 5,00 Kr. for studerende. Russer gratis Adgang. Af Hensyn til Arrangementet er det absolut nødvendigt, at man anmelder sin Deltagelse i Rugsilden senest den 22. September til Sekretæren Inger Honoré, Grundtvigsvej 18, Kbhvn. V.

Skulde der være nogle Russer, som endnu ikke har modtaget Indbydelse, bedes Vedkommende selv sende sin Adresse til Sekretæren.

St. Franciskus' 3. Orden

har Møde Søndag den 22. September Kl. 15 i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital.

Modrekursus Vinteren 1946 - 47

Torsdag Aftener Kl. 20,00 præcis hos Liobasøstre, St. Kjeldsgade 3.

10. Oktober: Pater Wevers: »Det katolske Milieu og dets Betydning«.

24. Oktober: Sr. Maria Birgitta: »Karaktertræk, der kendetegner en lykkelig Hustru og Moder«.

7. November: Der Meldahl: »Pubertetsaarenes Fysiologi«. FOR-21. November: *ÆLDREAFTENER*.

28. November: Mødrene forbereder Hjemmets Adventsfest.

16. Januar: Sr. Franciska: »Barnet og det seksuelle Spørgsmaal«.

30. Januar: Overlærerinde, Sr. Clara: »Hjemmet og Skolen«.

13. Februar: Skolepsykolog, Frk. Bodil Farup: »Opdragelsesvanskeligheder hos Børn«.

27. Februar: Sr. Maria Birgitta: »Barnets religiøse Opdragelse«.

Adgangskort faas hos Liobasøstre, Til. Ryvang 381, eller hos Sognesøstre inden 5. Oktober.

Adgangskort til hele Kursus Kr. 2,00. Enkeltforedrag Kr. 0,50.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Bødalenvej 25, Hellerup . Telefon Genotfte 64

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLA GT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet Ilt og Gas . Autogenvæjseværker . Bolte og Møtriker . Tekn Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Udfører Arbejdet ved
„Hoffmanns Minde“

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestræde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri
Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806
PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Sept.
22. S. 15. Søndag e. Pinse (706 (grøn) —67); 2. Bøn: St. Thomas af Villanova (1085), 3. Bøn: St. Mauritius og Fæller (1085), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
23. M. St. Linus (1086); 2. Bøn: Thecla, 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
24. Ti. Jomfru Maria, de fangnes (hvid) Befrielse (1087); 2. Bøn: For Paven; Præf. (522).
25. O. † FERIA (706—67); uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
26. T. † St. Cyprian og St. Justina (rød) (1087); 2., 3. og 4. Bøn som Onsdag; alm. Præf. (525).
I konsekrede Kirker:
(hvid) KIRKEVIELSESFEST ([77]—113); alm. Præf. (525).
27. F. † St. Cosmas og St. Damian (rød) (1088); 2., 3. og 4. Bøn som Onsdag; alm. Præf. (525).
I konsekrede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn: Gudsinder ([90]), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
28. L. † St. Wenceslaus (1089); 2., (rød) 3. og 4. Bøn som Onsdag; alm. Præf. (525).
I konsekrede Kirker: 2.

Fort sættes nederst 2. Spalte

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777.

Fra 1. Juni — 1. Sept. bedes alle Henvendelser angaaende Ekspedition af Katolsk Ugeblad rettet skriftligt til Bredg. 67, K. Indbetaling af Abonnement kan dog stadig foregaa i Boghandelen.

Post-Giro Nr. 57042

Annoncedeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Københavnske Kirker

St. Ansgars Kirke

Sønd. 29. Sept. Kirkevielsesfesten fejres med Levitmesse Kl. 10. Efter Levitmessens udstilles det højhellige Sakramente til Tilbedelse indtil Festandagten Kl. 17, hvorunder Pastor Cay Benzon prædiker. Medlemmer af Mariakongregationerne bedes indskrive sig til Tilbedelse hos deres Præfekt.

Sakramentskirken

Mand. 23. Sept. Kl. 20 Therese-foreningen.

Jesu Hjerte Kirke

Mand. 23. Sept. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 26. Sept. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke

Onsd. 25. Sept. Kl. 19,30 Kongr. for Damer.

BOGHYLDEN

Katolske Bøger paa Engelsk, der haves paa Lager:

Dietrich von Hildebrand: In Defence of Purity	Kr. 6,00
Raymond Preston: Four Quartets' Rehearsed	» 6,00
C. S. Lewis: The Great Divorce	» 9,00
William Robinson: The Devil and God	» 5,40
Gerald Vann: The Divine Pity	» 10,20
Dom Ralph Russell: Essays In Reconstruction	» 12,60
E. Allison Peers: Mother of Carmel	» 10,20

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . Kjøbenhavn K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).

29. S. 16. Søndag e. Pinse. (hvid) ST. MICHAEL, Ærkeengel.

Min Søn, frygt Herren og Kongen.

Salomons Ordsprog, 24, 21.

St. Antoni Kirke

Onsd. 25. Sept. Kl. 20 Broderskabsmøde.

Sprogkyndige katolske Kvinder

som har Tid og Lyst til at besøge Flygtninge paa Hospitalerne bedes henvende sig til D. K. K. F. Polsktalende Damer efterlyses særligt. Under Formandens Fraværelse sker Henvendelse til Frk. Elisabeth Andersen, Rønnebærvej 45, Holte, Tlf. Holte 1090.

Aakirkeby-Trørød

Tedugen er vundet paa Nr. A 96. Henvendelse Tlf. Øbro 6497 x.

Husbestyrerinde søges

1. Oktober eller senere til Præstebolig nær København. Løn 125 Kr. Billet mrk. »Husbestyrerinde« modtager Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, Kbhvn. N.

Til Salg

Alle Aargange af Skandinavisk Kirketidende, Katolsk Kirketidende, Nordisk Kirketidende for katolske Kristne, Nordisk Ugeblad for katolske Kristne og Katolsk Ugeblad komplet 1853—1945, pænt indbundne og i god Stand til Salg. Tilbud mrk. »Ugebladet komplet« til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

Sygeplejerske

søger Lejlighed eller umøbleret Værelse med lidt Køkkenadgang snarest.

Soffy Poulsen,
Saxogade 55 B, 3., V.

2 unge Piger

søger gennem Korrespondance Bekendtskab med 2 unge katolske Mænd. Svar hver for sig. Lone 23, Tut 21 Aar.

Billet mrk. »Bekendtskab« (3470) til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

Delvis møbleret Værelse søges

i København til 2 unge Piger, henholdsvis 21 og 19 Aar, til 1. Okt. evt. 1. Nov.

Eventuelle Tilbud bedes sendt til Grosserer Chr. Hesthaven, Aakirkeby, Bornholm.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

<p style="text-align: center;">Nyborg</p>	<p style="text-align: center;">Lauritz Nielsen Nyborg A-S Telf. 106 (3 Lin) <i>Kul . Koks . Cinders . Briketter</i></p>	<p style="text-align: center;">Strandvejens Kød- og Paalægsforretning fører absolut 1. Kl s Varer. Tlf. 801 Leverandør til Stella Marie</p>
<p>Korsgades Kødbod Alt i 1. Klæsses Kød og Paalæg <i>Holger Jørgensen . Telf. 527</i> Leverandør til Stella Maris</p>	<p>Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn <i>Telf. 25 . Nyborg</i> Leverandør til Stella Maris</p>	<p>Chr. Thomsen Blikkenslager, Gas- og Vandmester <i>Skolegade 4 . Telf. 148</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>A. Jørgensen Kolonial <i>Knudshovedvej 6 - Telf. 314</i> Leverandør til Stella Maris</p>	<p>Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn <i>Kongegade 25 . Telefon 487</i> Leverandør til Stella Maris</p>	<p>Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail <i>Fiskerihavnen . Nyborg . Tlf. 853</i> Leverandør til Stella Maris</p>
<p style="text-align: center;">Aabenraa</p>	<p style="text-align: center;">Brug Bak Sørensen Brillers Søndergade 2 . Aabenraa</p>	<p>Ludwig Wohlenberg <i>Bog-, Kunst- og Papirhandel</i> Store Torv 5, Tlf. 2229, Grdl. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>G. N. Dall's Cykleforretning <i>Fiskergade 5 . Tlf. 3215</i> Leverandør til Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malerestremestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Bymejeriet N. Møller . Tlf. 2262 Mælk . Smør . Fløde Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 2368 . Søndergade 16</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Andersen & Meyers Eft. <i>Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 25 30</i> <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Chr. Johansen Søndergade 9 . Tlf. 3322 <i>Slagteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>
<p style="text-align: center;">Næstved</p>		<p>N. Juel Pedersen Glarmester <i>Ramsherred 13 . Tlf. 158</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Evald Nielsen Malermester <i>Ny Østergade 11 . Tlf. 659</i> Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S <i>Telefon Næstved 31</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Næstved Mælkeforsyning <i>Kildemarksvej 35</i> <i>Telefon 1789</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>C. Mortensen Murermester <i>Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</i> Lev. til kat. Menighed</p>	<p><i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> <i>Ny Havn . Telefon 14 20</i></p>	<p>T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> <i>Tlf. 1478 (3 Lin.)</i> <i>Træløst og Bygningsartikler</i></p>
<p>Kolonialhuset Tlf. 480 <i>Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa</i> <i>Billigste, kontant Pris</i> Lev. til den katolske Præstegaard</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> <i>Næstved . Telefon 276</i></p>	<p>Fr. Brandt Næstved . Telefon 71 <i>Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial, Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel</i> Lev. t. de kat. Institutioner</p>
<p>Arndt Nielsen Ure og Optik <i>Jernbanegade 2 . Tlf. 543</i> Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Fiskehuset A. Christoffersen <i>Ramsherredgade 23 . Tlf. 107</i> Leverandør t. de katolske Institutioner</p>	<p>R. Rasmussen Alt i Kolonial - Vin & Delikatesse <i>Riddergade 4 . Telf. 29</i> Lev. til Sct. Elizabeth Hospital</p>

Odense		Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13 . Tlf. 20 21 Leverandør til Dalum Kloster
C. M. Rasmussens Efft. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Frederiksens Fiskesalg Albanigade 35 . Odense . Tlf. 85 52 Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 . Odense Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon Dalum 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner	Priorkaféens Konditori Enevold Sørensen Vestergade 1 Butiken: Telf. 744 Kaféen: Telf. 2764
Julius Jacobsen Blikkenslager Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet Vindegade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	L. Petersen Barber og Frisør . Hjallesevej 14 anbefaler sig m. 1. Kl. s. Betjening Ny Indehaver	Dalum Andelsmejeri Tlf. Dalum 5 1. Kl. s. Mejeriprodukter Leverandør til Dalum Kloster
»Isbjerget« Is og Konfektur . J. Rasmussen Hjallesevej 27	Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet	Trikotagehuset Anna Dalumvej 70 . Tlf. Dalum 62 Lev. til de katolske Institutioner
Svendborg	Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tlf. 1864	Gør din Pligt! Gaa til Plichta naar der skal males Tlf. 24 16 . Møllergade 21
Chr. G. Kielberg Bog- og Papirhandel Tlf. Svendborg 86 og 14 86 Stort Lager af Skolebøger Alle nye Bøger straks paa Lager	Svendborg Bryghus Mineralvandsfabriken »Ørkild«	
Chr. Mikkelsen Møllergade 61 . Tlf. 12 52 1. Kl. s. Kød og Paalæg Lev. til den katolske Præstegaard	Clara Petersen Organist Møllergade 80 . Tlf. 11 34	C. K. Hansen Vand-, Gasmester og Blikkenslager Skattergade 10 . Tlf. 4 89
Vald. Hansen Malermester Vestergade 13 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 10 44	Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner
Kolding	Esbjerg	Nakskov
Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengestyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Chr. Steffensen Herreekvipering Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Støt Katolsk Ugeblads Annoncører		

Katolsk Ugeblad

29. September 1946
94. Aargang
Nr. 39

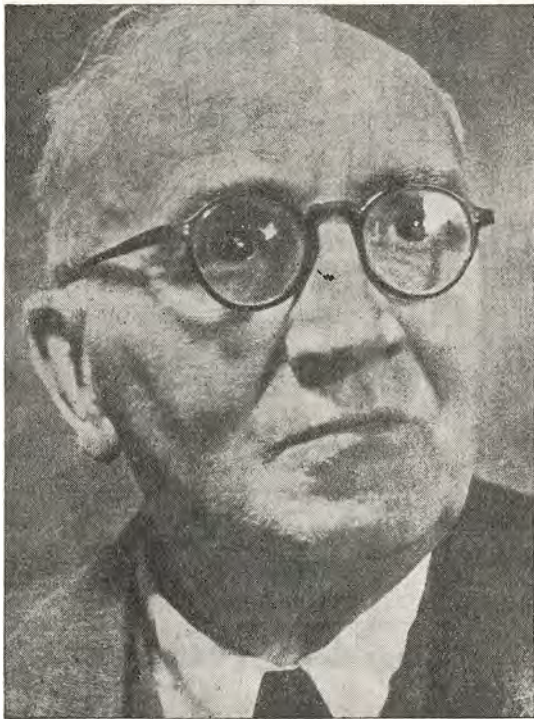
Blandede Ægteskaber

Gudstjeneste hos Luther

Nye katolske Bøger

Kardinal appellerer
til Fredskonferencen

Lutherdommen i Dag

Der findes kun faa Fotografier af Paul Claudel, den store katolske Franskmænd. Men her er et, der gengiver „la noblesse de l'auteur de tant d'œuvres durables“.

Kristne. Der findes blandede Ægteskaber, hvor det er Ikke-Katolikken, der alene har Æren af Børnenes katolske Opdragelse — sommetider ogsaa af sin Ægtefælles Opfyldelse af en Katoliks Pligter.

Og alle disse gode Mennesker spidser Øren, naar de blandede Ægteskaber kritiseres. De ved jo godt, at Katolicismen kalder sig den sande Kristendom, den eneste sande. De har nok ogsaa hørt, at det ikke er ensbetydende med en Paastand om, at en Katolik i Kraft af sin Tro er et bedre Menneske end andre. Men de er bange for, at katolsk Iver ikke altid husker dette. De erindrere saarende Ord. Og hver Gang de blandede Ægteskaber kritiseres, føler de sig personlig ramt. De føler sig sat udenfor. De føler, at der drives en Kile ind i deres eget Hjem, skønt de ved med sig selv, at de har holdt alle Løfter og gjort deres yderste bedste. Troen kan man jo dog ikke skænke sig selv.

Det er disse gode Mennesker, der læser f. Eks. hvad der af og til staar her i Bladet om saadanne Ting. De Ikke-Katolikker, som er Part i et blandet Ægteskab af den anden Slags, som skaber Problemet, læser det ikke. I deres Hjem findes Ugebladet ikke. Enkelte Gange mangler Bladet, fordi de ikke vil have det — oftest fordi Ægtefællens Katolicisme er saa mager, at katolsk Læsning ikke interesserer. (Fortsættes Side 618)

Undtagelse og Regel

Fra Tid til anden dukker Problemet om de »blandede Ægteskaber« mellem Katolikker og Ikke-Katolikker op i Diskussionen. Og et Problem er det. Præster og Lærere møder det saa godt som daglig. De tørre Tal viser det uden at skulle stilles særligt op. Det er af saa gennemgribende Betydning, at det ikke tør forties, selv om gode Grunde raader til at fare med Lempe.

For saadanne gode Grunde

findes. Hver Gang Problemet er fremme i Samtaler eller paa Tryk, bliver man straks klar over, at man rører et saarbart Punkt. Der findes jo gode blandede Ægteskaber. Der findes saadanne Ægteskaber, som i Henseende til Harmoni og til — ja, ogsaa til kristen Aand er forbilledlige. Der findes blandede Ægteskaber, hvor den ikke-katolske Part er saa afgjort den bedste — ja, ogsaa den bedste

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

H. HINSCH - Brændselsforretning
VESTER 601 (Forh. N. P. NIELSEN) VESTER 601
VODROFF TVÆRGADE 4
KUL - KOKS - BRÆNDE

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrop og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

EL GRAFIK A/S
VESTERBROGADE 69-71

Blomsterforretningen
CAMELIA
Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Skotøjsreparation E. Sund
1. Kl.s Arbejde garanteres
Frederikssundsvej 225, v. Kirken

Randers

Kirurgiske Instrumenter, Hoepitaleartikler
Sygeplejeartikler, Bandager
køber De bedst hos:
C. Mærsk-Andersen's Eftf.
Randers . Telefon 137

Brug
Pindstrup Tørvestrøelse
til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.
Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

Thor's kemiske Fabriker A/S
Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412
**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**
Lev. til Hospitaler og Institutioner

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg
Nørrebrogade 200 . Telf. Tega 1296
Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 384

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej 3
København F
Telf. Gothdb 656
Mosaik
og Terrazzo

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grant, Konserver m. m.
Stenogade 3, Vester 2319 x

Den runde Kiosk

Tlf. Nora 5615 . Griffenfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Gudstjeneste hos Luther i Wittenberg

*Hvorledes foregik Luthers Gudstjeneste? Blandt de fleste Protestanter raader den Opfattelse, at deres Kirkefader brød afgørende med Messens forfærdelige Overtro. Til Orientering gengiver vi — efter I. T. Kolde: *Analecta Lutherana S. 227 ff.* — en Skildring af en Gudstjeneste i Wittenberg i Aaret 1536. Det er Reformatoren Wolfgang Musculus (Müslin), som levede 1497—1563, der her beskriver den lutherske Gudstjeneste:*

Søndagen den 28. Maj, Exaudi 1536.

»Efter Introitus legedes der paa Orglerne (Organis) og skiftevis blev der sunget: »Kyrie eleison«. Da dette var forbi, sang Præsten: »Gloria in excelsis«, hvilken Sang skiftevis fuldendtes paa Orglet og af Koret.

Under dette sang Præsten (»Tjeneren«, minister) for Alteret: »Herren være med eder«*). Koret svarede: »Og med din Aand«. Dertil føjedes den Dags Kollekt paa Latin. Dernæst sang han Epistelen paa Latin. Derefter »legedes« der paa Orgelet, idet Koret tilføjede: »Herr Gott vater wohn uns bey etc«.

Da denne var fuldendt, blev den Søndags Evangelium sunget ved venstre Side af Alteret, som de pavelige plejer det, og det paa Latin.

Senere legedes der paa Orgelet og tilføjedes af Koret: »Wir glauben all an eynen Goot«. Efter denne Sang fulgte Prædikenen over denne Søndags Evangelium, som Bucer holdt i Luthers og Philips Nærværelse.

Efter Prædikenen sang Koret paa Latin: »Da pacem Domine«, idet der af Alterpræsten (ministro altaris) blev tilknyttet en

*) Teksten er paa Latin, saa her staar: »Dominus vobiscum«, og Responsoriet lyder derfor: »Et cum spiritu tuo«, saa deraf kan vi ikke slutte, om Salutationen har været paa Latin, og følgelig kan vi ikke finde Analogier i Danmark.

Bøn om Fred, og det paa Latin. Derefter fulgte Kommunionen, som Præsten begyndte med Herrens Bøn paa Tysk. Dernæst sang han Nadverens Ord ogsaa paa Tysk, idet han vendte Ryggen til Menigheden, først over Brødet, hvilket han straks, efter at Ordene var fremført, opløftede under den lille Klokkes Klang (tintinaculi). Ligeledes ogsaa over Kalken, hvilken han ogsaa opløftede under den lille Klokkes Klang.

Straks kommuniceredes der. Først kom Pomeranus, dernæst Smedesønnen, Capito, dernæst Bucer. Under Kommunionen blev Agnus Dei sunget paa Latin.

Iført »almindelige Klæder« (vulgariter indutus) uddelte Præsten Brødet; men iført Offerklæder (Sacrificialiter) administrerede han Kalken.

Efter at Agnus Dei var sunget, knyttede de dertil en tysk Psalme: »Jesus Christus (unser Heiland)« og »Gott sei gelobet (und gebenedeiet)«.

Efter Prædiken gik den største Del af Menigheden bort, og Luther selv blev tvunget til at gaa ud, ramt af Svimmelhed, idet Philip fulgte ham.

Præsten endte Kommunionen med at synge en Taksigelse paa Tysk, til hvilket Vers han, med Ansigtet vendt mod Menigheden, føjede en Velsignelse, idet han sang: »Der Herr erleuchte sein Angesicht über euch etc« og saaledes endte Messen.

Til Vesperen prædikede Dr. Luther, idet han prædikede over den Søndags Epistel«.

Helens Bryllupsdag

En Fortælling

Det var Helens Bryllupsdag! Og Helens Mor blev vækket af Fuglekvidder uden for Vinduet. Hun maatte skynde sig at staa op — der var saa meget at gøre.

Hun klædte sig hurtigt paa, bad inderligt om Lykke for sin lille Pige og listede saa forsigtigt forbi Helens Dør. Vielsen skulde foregaa i Mariakirken Klokker ti, saa kom Frøkosten, og saa skulde det unge Par rejse. Det blev anstrengende nok for Barnet — hun skulde have Lov til at sove saa længe som muligt.

Men hvor sagte Moderen saa listede, hørte Datteren dog hendes Skridt og kaldte: »Mor, kom lidt ind til mig!«

Moderen satte sig paa Sengekanten, og Helen tog hende i Haanden, som hun gjorde, da hun var lille og havde noget at betro sin Moder.

»Mor — jeg er saa lykkelig, at jeg er bange — — — bange

for, at det ikke kan vare ved!«

»Snak, kæreste Barn! David er en god Dreng, og I elsker hinanden — — — hvorfor skulde jeres Lykke saa ikke vare ved?«

»Ja — men Mor — — — du og Fader — I elskede da ogsaa hinanden — — — og det varede ikke ved — — — med Far, mener jeg — — — vel? Han — er saa ligegyldig — — —«

Anna Landis tvang sig til at le.

»Naturligvis varer Hvedebrødsdagene ikke i tyve Aar! Man bliver vant til hinanden, man opdager, at den anden Part ikke er saa fuldkommen, som man bildte sig ind, man bliver Kammerater, Venner, i Stedet for Kærestefolk — — — Men det vil jo nok gaa lettere for dig og David end for mig og Far — I er næsten lige gamle — og Far er jo femten Aar ældre end jeg.«

*

Anna Landis knælede i sin Stol i Mariakirken. David stod med et lykkeligt, forventningsfuldt Udtryk og ventede. — Nu straaledede hans Ansigt. Orglet intonerede en Bryllupsmarch. Og der kom Helen op ad Kirkegulvet ved sin Faders Arm. Anna saa, at der gik en underlig Trækning over Jims Ansigt, da Datteren trak sin Arm ud af hans og hilste paa sin Brudgom. Nu knælede han ved Siden af Helen, knælede og slog Kors for sig! Det var adskillige Aar siden, at Jim havde været i Kirke. Hvad mon han tænkte nu? Følte han det som en Smerte, at han skulde overgive sin Datter til en anden, at han ikke mere kunde lede og støtte hende.

*

Hvor var Alteret smukt med alle de hvide Blomster! Hvor lød Orgelklangen festligt — og hvor saa Helen yndig ud! Hun lignede en hvid Rose.

Dengang Anna selv blev forlovet, udmalede hun sig et Bryllup i denne Kirke, saa sig selv i Brudedragt foran det blomstersmykkede Alter, medens Pastor Grayson celebrerede Brudemesen. Men da hun talte til Jim om det, gjorde han Nar ad hendes »Sentimentalitet« og erklærede, at der ikke skulde »gøres saadan en Historie« ud af deres Bryllup; og til sidst gav hun efter, og de blev viet ganske stille i Præstegaarden. Endnu i Dag følte hun et Stik i Hjertet ved Tanken derom. — Det var da en Lykke, at Helen og David havde været ganske enige om, hvordan deres Bryllup skulde foregaa.

*

Pastor Graysons Stemme lød saa gammel og svag. Men hvor var det dog godt, at det blev ham, der viede Helen. Han havde døbt hende — og han havde rakt hende den første hellige Kommunion. Hvor var det egentlig kort Tid siden, at Helen havde knælet første Gang ved Kommunionbænken med Slør og Krans som en lille bitte Brud! Minderne fyldte Moderens Sjæl — Mindet om den lille, spæde Helen, som sprællede paa Mors Skød, om Skolepigen, som

deklamerede ved Aarsafslutningen, om raske, gale Streger, om søde og morsomme Bemærkninger — — — Og i Dag stod den lille Pige Brud. — — —

Helen og David modtog den hellige Kommunion, og Anna Landi's Øjne fyldtes med Taarer. Det var en smuk Begyndelse paa deres Ægteskab. Hvad mon Jim nu tænkte? Hun anede ikke, naar han sidst havde været til Skrifte og Kommunion; det var i alt Fald mange Aar siden. Hun bad inderligt for ham, at han snart maatte finde Gud igen, — saadan som hun havde bedt for ham i Aarevis.

Saa, nu rejste Brudeparret sig — — — Gudstjenesten var forbi — — — nu hørte de to sammen, og Helen var ikke længere Mors lille Pige. Det svimlede lidt for Anna, da hun rejste sig; hun greb for sig, men mærkede i det samme, at Jim stod hos hende og trak hendes Arm ind under sin.

»Saa — saa min Ven,« hviskede han kærligt. »Min Ven;« det var længe siden, han havde talt saaledes til hende.

*

Hjemme var alt een støjende, glad Forvirring. Men trods al Travlheden, og trods alle de glade Slægtninge og Venner lykkedes det Anna at slippe bort, saa hun kunde hjælpe Helen med at skifte Dragt og trykke hende ind til sig i et lykksaligt Øjeblik — lykksaligt, fordi Barnet var saa straalende lykkelig — og bede Gud bevare hendes Glæde.

»Var det ikke vidunderligt, Mor? — David sagde ogsaa, at han var glad for, at vort Bryllup var saa smukt og højtideligt. Det faar ogsaa én rigtig til at forstaa, hvor alvorligt og stort Løftet er — — — ikke?« — — —

Bryllupskagen blev skaaret for, men Anna kunde ikke røre den. Hun lagde Mærke til, at Jim heller ikke spiste noget. Det var helt sært; hun havde aldrig før oplevet, at noget kunde genere Jims Appetit.

Saa kom Afrejsens Øjeblik. I alle de nitten Aar, Helen havde levet, havde hun ikke været borte fra sin Mor een hel Dag. Og

nu skulde der gaa seks Uger, før de saas igen, — — — og saa kom hun jo ikke mere hjem til sin lille Stue i Fars og Mors Hus! Anna Landis gjorde sit bedste for at smile; men hun syntes næsten ikke, hun kunde bære Adskillelsen.

*

Gæsterne forsvandt, Jim gik til sit Kontor, og Anna stod alene tilbage i de uordentlige Stuer med den tunge Luft, som var mættet med Duften af alle de Blomster, der stod rundt omkring. Pigerne kom ind og begyndte at rydde op, og Anna gik fra Stue til Stue med en underlig Følelse af, at der havde været Begravelse i Huset.

Begravelse! Snak! Bryllup havde der været, og David vilde gøre Helen lykkelig. Han var en prægtig, ung Mand, en hel anden Type end Jim. Han vilde være trofast mod Helen, medens Jim — — — Havde det maaske været dumt af hende at tilgive — og prøve paa at glemme? Nej — for Helen havde paa den Maade aldrig faaet noget at vide, hun holdt stadig af sin Far og stolede paa ham; havde hun vidst det, var hun maaske blevet ængstelig og havde ikke turdet gifte sig med David — — — Men hvad var der nu tilbage for hende selv, naar Helen var borte? Jim brød sig jo ikke om hende; hun kunde sommetider ikke forstaa, at hun stadig holdt af ham.

*

Anna gav Pigerne lidt Besked om, hvad de skulde gøre, og saa gik hun med trætte Skridt ovenpaa forbi Helens Stue og ind i sit Soveværelse. Her lagde hun sig paa Divanen for at hvile lidt.

Et Øjeblik efter hørte hun Jims Skridt paa Trappen. Hvad kom han hjem for? Han havde jo sagt, at han havde meget travlt hele Dagen. Nu bankede han paa hendes Dør og spurgte sagte: »Maa jeg komme ind, Anna?« og saa kom han ind og satte sig ved Siden af hende.

»Det var mig umuligt at tænke paa andet, end at vores lille Pige var borte, og at du sad ale-

ne her og var bedrøvet. Jeg havde ikke troet, at Helens Bryllup vilde gøre et saadant Indtryk paa mig. Men i Kirken, da hun slap min Arm — — — da forstod jeg med eet, hvad vi mistede, og hvad David vandt. Det var svært at give sin lille Pige bort til ham. Men hvis han ikke er god imod hende, saa — — —«. Jim knyttede Hænderne. Anna saa lidt paa ham, saa sagde hun sagte — maaske var det uventligt, men hun maatte sige det: »Jim, paa min Bryllupsdag sagde min Fader akkurat det samme til Mor. Jeg kom tilfældigvis til at høre det, og jeg lo ad det, for det syntes mig saa latterligt, at du skulde kunne være andet end god imod mig. Jeg har heller aldrig fortalt Far, at du —«.

Jims Ansigt blev mørkerødt, og han skjulte det et Øjeblik i sine Hænder. Lidt efter sagde han: »Anna, under hele Højtideligheden tænkte jeg paa, hvordan jeg har været overfor dig. Der — i Kirken — kunde jeg ikke finde paa nogen som helst Undskyldning — — — det stod altsammen for mig i hele sin Hæslighed. — Og saa ønskede jeg, at jeg havde rettet mig efter dig, da vi blev gift, — at vi havde haft saadan et Bryllup, en Brudemesse — og Kommunion. Saa tror jeg ikke, jeg havde kunnet bryde mine Løfter til dig — — — og — — — og til Gud. Jeg — — —«

Han kunde ikke sige mere, Taarerne stod ham i Øjnene, og det var, som om Graaden vilde kvæle ham.

Anna havde aldrig set Jim græde. »Aah, kære Jim — du maa ikke,« hviskede hun og klappede hans Haand, indtil han blev roligere og igen kunde tale.

»Anna, hvis du kan tilgive mig, saa sværger jeg, at jeg aldrig vil bedrøve dig mere.«

»Mener du — mener du, at du vil vende tilbage til Gud — til Kirken — til Sakramenterne?« spurgte hun med skælvende Stemme.

»Ja, det mener jeg. Anna — — — der har ikke — — — ikke været noget i Vejen nu i mange Aar — men jeg kunde ikke

faa mig selv til at bede dig — og Gud om Tilgivelse.«

»Jim, da jeg lovede at elske dig indtil Døden, lovede jeg ogsaa at tilgive. — — — Du har gjort dit bedste for at dræbe min Kærlighed, men den var for stærk. Den første Gang, du — svigtede mig, sagde jeg, at jeg hadede dig; men det gjorde jeg ikke — jeg kunde ikke. Jeg mistede Agtelsen for dig; og det er slemt, naar Kærligheden ikke kan forenes med Agtelse. Men nu — nu da du igen vil være den samme, som du var for tyve Aar

siden, — nu vil vi glemme Fortiden og kun se fremad.«

Jim trak sin Hustru ind til sig. »Jeg elsker dig, Anna, og hele Resten af mit Liv vil jeg prøve paa at gøre det godt igen, som jeg forbrød imod dig og Gud.«

Fuglene kvidrede uden for Vinduet, som de havde kvidret i Morges, da Helens Bryllupsdag begyndte.

»Hvor Gud er god,« sagde Anna, »nu er det ikke saa slemt at miste Helen, naar jeg faar dig tilbage.«

Lutherdommen i Dag

De nordiske protestantiske Biskopper har holdt Møde i Sverige og drøftede bl. a., om Lutherdommen kan siges at være svækket i Dag rundt om i Landene. Biskop C. J. Scharling skriver i »Kirkens Front« bl. a. følgende:

»De indre Farer, der truer Lutherdommen, blev betonedede. Der er den indre Splittelse, som ikke mindst i Amerika svækker den lutherske Kirke og medvirker til, at den lutherske Indflydelse har været ringe i amerikansk Kirkeliv; man har ikke haft Lykke til at gøre Reformationens Arv kendt. En anden Svagheit, som hænger sammen med den lutherske Kirkes indre Væsen, er en Tilbøjelighed til Passivitet i Modsætning til andre Konfessioners større Handlekraft. Det ligger i selve den lutherske Bekendelses inderste Sandhed, at Menneskets totale Syndighed stærkt understreges; men dette kan let medføre en passiv Indstilling til Stat og Kulturliv, der hvor Tiden netop nu kræver en positiv Indsats. Dog blev det fremhævet af Biskop Aulén, at paa et økumenisk Møde i England, hvori han nylig havde deltaget, mødte en Paastand om Lutherdommens passive Indstilling overfor Staten bestemt Modstand ogsaa fra de ikke-lutherske Medlemmer af Konferencen; og dette Syns-

punkt blev her paa Bispemødet understreget ved Henviisning til den norske og den danske Kirkes Deltagelse i Modstandsbevægelsen. En tredje Skævhed, som blev fremhævet fra flere Sider, var Lutherdommens Tilbøjelighed til at isolere sig fra de andre Kirkesamfund. Dette i Forbindelse med den manglende Aktivitet har bidraget til, at Lutherdommen ikke viser erobrende, udbredende Kraft i Forhold til dens rige Arv; den har ingen Indgang i England, gaar ikke frem i Tyskland.«

TYSKLANDS BISKOPPER MANER TIL VÆRN OM ÆGTESKABET

De tyske Biskoppers fælles Hyrdebrev — som plejer at blive udsendt efter den aarlige Bispekonference i Fulda — taler i Aar sit mægende Sprog om en nødvendig Rekonstruktion af Familiens kristne Idealer.

Den tyske Familie har — udtaler Biskopperne — lidt alvorligt under Krigen. Endskønt Nazismen søgte at begunstige Ægteskabet ved at give Familier med mange Børn — og dermed Soldater til Staten — en Forrangs-Stilling i Samfundet, saa virkede den dog alt andet end fremmende paa Ægteskabets Moral. Dersom vort Folk skal rejse sig paany, maa Krisen i Ægteskabet overvindes, det tyske Folk vil ellers blive en smitsom Trusel mod Nabostaterne.

*

Et Gensyn med Professorer af Steph. Wevers

— Kom ind. —

Jeg lander i et lille Værelse i Riddersalen ved Indgangen til Nymegens Havnekvarter. Bag ved Skrivebordet sidder et Stykke af det gode gamle Nymegen, Dominikaneren G. Krehling, Professor i Dogmatik ved det katolske Universitet. Han har tændt sit gode Smil og langer Haanden ud; saa har jeg atter faaet Fodfæste. Som en Sværm skrigende Maager slaar sig ned paa en lille Ø, kaster mine hung-
rige Spørgsmaal sig over denne Levning fra den forsvundne By.

Pater Krehling er født »Nymegenaar«, har doceret Dogmatik og Teologi-Historie siden sidst i Tyverne og var Rector magnificus i Invasionsaaret. Som han sidder dér som evakueret i et lille Nonnekloster i et billigt Sæt mørkegraa Tweed og berøvet alle sin Bøger og Manuskripter, der er blevet til Røg, da Tyskerne ved deres Afsked nedbrændte Batavierenweg og Barbarossastraat — er han et levende Symbol paa Byens og Landets Forarmelse.

— Ja, det har været slemt; — saaledes fremsætter han med et Suk hele fem Aars Facit. Han undskylder sig, at han ikke har andet at hyde paa end en uformelig Cerut, og saa gaar vi i Lag med at grave i Ruinerne.

Den materielle Side af Sagen behøver vi ikke at komme ind paa; jeg har set, hvordan Universitetets Hovedbygning er pustet væk og dens Plads er ved at blive indtaget af et Varehus' Nødbygning; jeg ved ogsaa, at det bliver vanskeligt at erstatte det ret anselige Bibliotek, som det i Løbet af 25 Aar var lykkedes at stable paa Benene, og hvor forfærdeligt det maa være for Aandens Haandværkere at miste deres Redskaber. Men hvordan klarede selve Universi-

Professor Brandsma O. C.

tetet sig under Besættelsens Aar? Hvad blev der af Professor den og den?

Da Tyskerne i Foraaret 1943 afkrævede alle Studenter en saakaldt Loyalitetserklæring, idet de samtidigt bebuede en Indsats fra de studerendes Side i Kampen mod Bolchevismen, henstillede den ukuelige Ærkebiskop (nu Kardinal) de Jong til de Herrer Kuratorer om omgaaende at lukke baade det katolske Universitet i Nymegen og Handelshøjskolen i Tilburg. Der blev fra det Øjeblik af hverken holdt Forelæsninger eller afholdt Eksaminer. Man nægtede endog at udlevere »Erklærings«-Formularerne til begge Institutioners Alumner. Landets to store katolske Institutioner, Universitetet og Handelsskolen, var dermed »gaaet under Jorden.« —

Ogsaa Professorkorpset — Professorerne Titus Brandsma O. C. og Pater Regout S. J. omkom som bekendt i Dachau; jeg faar forevist et Billede af den første i hans zebra-stribede Fangedragt, en radmager gammel Mandsling med Nr. 58 over venstre Vestelomme; naar man har kendt denne vennesele Karmeliterpater, er blevet belært og

grebet under hans Taler i Universitetets Aula eller ved store Kongresser, og saa hører om den sjoftle Behandling, han blev Genstand for fra nazistiske »Overordnede« Undermaales og kommunistiske Blokældstes Side, stiger Blodet en til Hovedet. Og saa er de to Martyrer dog kun to ... Numre paa den lange endnu ikke helt opgjorte Liste over hollandske Præster og fremragende Lægfolk, der aldrig vendte hjem fra de forbandede Steder som Dachau, Belsen og Buchenwalde, der for evigt vil staa som Brandpletter paa Tysklands Landkort.

Blandt de ikke faa udenlandske Kræfter, som det katolske Universitet maatte engagere ved sin Start i 1923, var der en eneste, der svigtede i Nødens Stund. Det var den forfængelige Professor i tysk Filosofi, Baader, der i mange Aar havde teet sig som særlig Hollænderven, — han anstrengte sig endda meget for at tale Hollandsk — og som efter sine Landsmænds Indmarch vejrede en Chance for at gøre Promotion. Jeg kan forstaa, at hans Kollegaer demonstrativt forlod Professor-Værelset, naar han indfandt sig der. Krehling grynter af Fornøjelse, naar han skildrer den rejsefærdige Baaders Nervøsitet, da han hin mindeværdige Søndag under Indtryk af den vældige Luftarmada, for frem og tilbage med Ryksækken bag sine brede Skuldre for at skaffe sig Plads paa en Vogn, der kørte mod Kleef, forfulgt af Studenternes sarkastiske: »Ich habe es ja immer gesagt ...« En af disse Studenter havde forøvrigt senere den udsøgte Fornøjelse at hilse paa sin gamle Lærer, der i uskyldig Camouflage færdedes ganske fredeligt i en lille tysk Landsby; det var en Hilsen i Form af en Haand, der blev lagt paa Skulderen ...

Iøvrigt har Nymegens Universitet under Krigen haft større Blodtab, end det har godt af. Adskillige Professorer gik hen og døde bl. a. den berømte Homeros-Forsker E. Drerup og den geniale Repræsentant for sammenlignende Sprogvidenskab

Jacques van Ginneken S. J.; mere end een lod sig friste af andre Embeder; saaledes blev Dominikaneren Kors Formand for den katolske Radio, mens Filosofi-Professor Dr. F. Sassen Overgang blev den første Direktør for Landets Undervisning for saa at lade sig hverve som Professor ved Landets ældste Universitet i Leiden.

Atter andre faldt for Aldersgrænsen; det gjorde f. Eks. Paul Heinisch, der nyder sit velfortjente Otium i en Klosterpension paa Heilig-Land-Stichting i Nymegen; jeg havde den Glæde at møde ham der i Skoven og hørte om gammeltestamentlige Publikationer, der er blevet forsinket af Krigen og andre, der er in mente. Jeg undgik ved denne Lejlighed at tale om Krigen, da jeg husker, hvor svært denne sølsomme Schlesier har paa den Tort, da han efter forrige Krig blev udvist af Strassburg. Der er Mennesker — ogsaa tyske, — som man godt kunde have undt en bedre Skæbne; Paul Heinisch er et af dem.

Som Følge af al den Udskiften er en hel Række nye Kræfter rykket ind paa den universitære Arena, Folk, der for en stor Del endnu skal vise, hvad de kan, men som sikkert er fast besluttet paa efter bedste Evne at løfte den ikke ringe Arv efter det Kuld af Lærerkrafter, der gav Kejser Karl Universitet en saadan glørværdig Start. Vel har Krigen kunnet slaa meget i Stykker, der er uerstatteligt; det hollandske katolske Universitet, der har været saa mange Generationers Ønskedrøm, skal ikke efter 25 Aars Eksistens lide den Skæbne, at det gaar i sin Moder igen. De hollandske Katolikkers Budget tynges som aldrig før i deres — de underkuedes — Historie; utallige Kirker skal rejses af deres Ruiner; mange Klostre trænger til Udrensning og Restaurering (jeg saa i Nymegen en meget moderne Søsterskole, hvor Parketgulvene var blevet fjernet af ... Englænderne!), jeg ved ikke hvor mange Tusinde hollandske Præster og Søstre, der staar i Fremmedmissionens Tjeneste, de tærer stadig

paa deres Hjemlands Resourcer; dertil kommer, at Krigen for Hollands Vedkommende har faaet de frygteligste Efterveer paa Grund af Oprøret i Øst-Indien. Holland er blevet et lille fattigt Land, hvor alt er rationeret, hvor man nøjes med at spise Kød een Gang om Ugen, og det alligevel er dyrt at leve. Men der er ingen, der blot et Øjeblik har tænkt paa at ofre det katolske Universitet. Man er tværtimod overbevist om, at den katolske Del af Hollands Befolkning — godt og vel en Trediedel —, der har vist sig at være den mest kompakte og mest modstandsdygtige under den fremmede Besættelse, ogsaa har sit Bidrag at yde til Landets moralske og kulturelle Genrejsning; og i dette Arbejde er Universitetet et uundværligt Led. Derfor skal Hollands Katolikker trods deres ubeskrivelige Udplyndring nok vide at bringe de fornødne Ofre; de har i et officielt protestantisk Land aldrig faaet noget forærende, men har tværtimod gennem mange Generationer faaet Øvelse i at yde Bidrag til det, de med et maaske lidt for kommercielt Udtryk plejer at kalde »den gode Sag«.

Universitetet genaabner da ogsaa straks i Efteraaret 1945. Jeg maa derfor heller ikke sinke Professor Krehling længere, for i denne første Halvdel af Juli har de Herr Professorer travlt med at afholde Eksaminer, navnlig nu hvor saa mange examinandi har maattet staa i Kø. Det katolske Universitet, der allerede i 1923 forekom mange udenforstaaende som en Utopi, fortsætter med ødelagte Bygninger og i en ødelagt By under sit optimistiske Løsen: IN DEI NOMINE FELICTER —

Steph. Wevers.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig

Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Jesuiternes Generalkongregation har valgt Pater Johannes Bapt. Janssens fra den belgiske Ordensprovins til Jesu Selskabs syvogtyvende General. Den ny General er 57 Aar gammel og har bl. a. været Lektor i canonisk Ret samt Rector ved Jesuiternes Collegium i Louvain.

Finland

Det forlyder i Helsingfors, at den hellige Stol agter at oprette et Institut for nordisk Forskning i Finland. Ledelsen af Institutet skal overdrages Dominikanerne.

Jugoslavien

Ærkebiskoppen af Zagreb, Mons. Stepinac, er blevet arresteret efter Ordre af den kroatiske Generalprokurator. Ærkebiskop Stepinac er født i det Ærkebispedømme, hvis Overhyrde han har været siden 1937.

Dommen over Fyrst-Biskoppen af Ljubliana, Mons. Gregor Rozman, kom til at lyde paa 18 Aars Strafarbejde.

Schweiz

Den gamle Universitetsby Freiburg (Fribourg) i Schweiz har været Mødestedet for 700 Delegerede til den internationale Studenterorganisation Pax Romana's tyvende Kongres og samtidig sølverne Jubilæum. Deltagerne kom fra 41 forskellige Lande for i Pax Romanas Fødeby at fejre den store Dag i Organisationens Historie. Kongressen fandt Sted under Foresæde af den apostoliske Nuntius i Schweiz, Ærkebiskop Fil. Bernardini, og blandt de deltagende Nationer var: Argentina, Australien, Belgien, Bolivia, Brasilien, Canada, Czechoslovakiet, Chile, Cuba, Danmark, England, Ecuador, Frankrig, Holland, Indien, Indo-Kina, Irland, Italien, Kina, Kroatien, Luxembourg, Malta, Mexico, Norge, Peru, Philippinerne, Polen, Portugal, Spanien, Sverige, Schweiz, Syrien, Ukraine, U. S. A. og Østrig.

Tyskland

Upartiske Iagttagere meddeler fra den sovjet-okkuperede Zone i Tyskland, at den nuværende Situation i paafaldende Grad minder om Tiden under Nazivældet. Præsternes Prædikener kontrolleres paany, akkurat som af Gestapo, og Russernes Agenter arresterer typigt Præster under Paaskud af, at de er reaktionære eller Fascister.

(*Fortættets Side 620*)

Kardinalerne Suhard, Gerlier og Saliege samt 12 Ærkebiskopper og adskillige Biskopper var til Stede i Lourdes, da 70,000 tidligere Fanger i tyske Krigsfange- og Koncentrationslejre for nylig var samlet til en Takkevalfart ved det berømte Gudsmordersvalfartssted i Pyrenæerne. Pilgrimmene opfyldte dermed et Løfte, som de havde givet, medens de endnu sad bag de tyske Pigtraadshegn, og den enorme Skare bestod udelukkende af Mænd med Undtagelse af en særlig Delegation bestaaende af 300 Enker efter deporterede Fransk-mænd. Et anseligt Antal syge og saarede var af deres Kammerater blevet bragt til Lourdes for at

70.000 Ex-Krigsfanger mødes i Lourdes

► Den store TakkeproceSSION, der dannede Afslutningen paa Valfarten. I Cirklen: Valfartskirken i Aftenbelysning.

Kardinal appellerer til Fredskonferencen

I den ungarske Katolicismes Navn, i den ungarske Nations Navn — udtaler Ungarns Primas, Kardinal Mindszenty, i en Prædiken paa Ungarns Nationaldag — retter jeg denne Appel

til Fredskonferencen og opfordrer den til at have Opmærksomheden fæstnet paa den evige Retfærdigheds uomgængelige Krav og de Lidelser, som Tusinder af Mennesker idag sukker under. Det er maaske tilstrækkeligt at erindre om Polens Skæbne, Landet, der blev knust og tilintetgjort. Idag raaber hele Verden paa Respekt for det enkelte Individ, for den enkelte Nations Rettigheder, for Folkeslagenes Ret til selv at ordne deres egne Affærer, den Ret, der ikke reducerer Millioner til blot at være lutter Løse!

Kardinalens Henvendelse formede sig alt i alt som en manende Appel til de Mænd, der i Øjeblikket smeder Europas, ja hele Verdens Skæbne. Vanskelighederne er unægtelig store, udtalte Kardinalen, men Millioners Skæbne staar paa Spil.

► Kardinal Mindszenty, Ungarns Primas.

Czechoslovakiet er Landet med de mange Nationaliteter: Czecher, Slovakker, Magyarer, Tyskere, Polakker og Russere bor der under samme Tag, og man begriber, hvor mangehaande Regeringsvanskeligheder denne brogede Forsamling af Racer og Temperamenter i Tidens Løb har kunnet afstedkomme. Men samtidig ser man ogsaa, at den katolske Kirke i dette Rige har en særlig Opgave som sanlende Faktor. I den unge Republiks første Aar havde antikirkelige Strømninger

Wenzen
den ca
Stats Hje

Øv. th.:
kirkens
pellet m
Wenzesl
choslova
ges

► Karlsb
dau mec
Sct. Vei
Baggrun

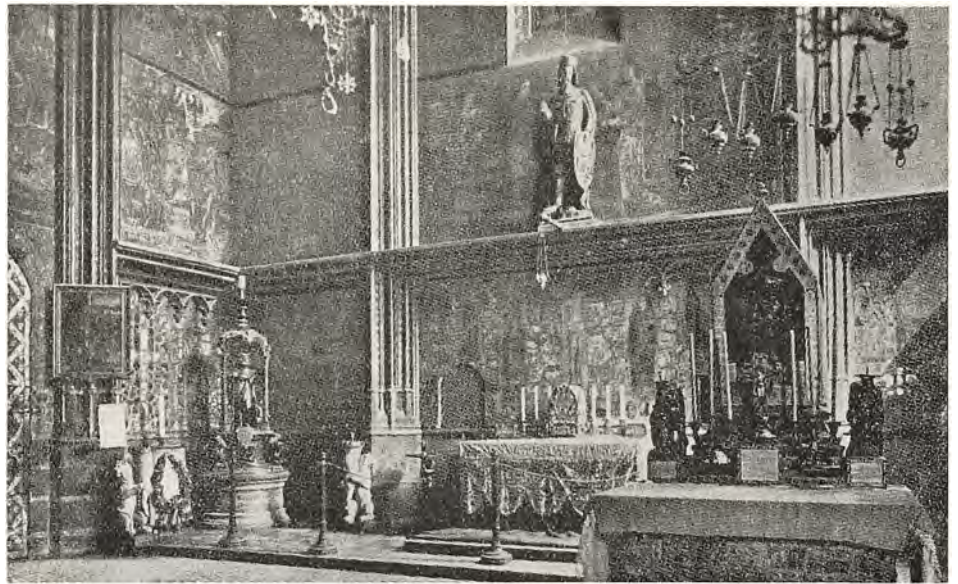
de kunde deltage i den store Højtid.

*

Foran Valfartskirken var der rejst en enorm Balustrade, hvor 18 Sæder — symboliserende de 18 Militæromraader i Tyskland, hvor franske Fanger har været holdt indespærret — læste Messen samtidig med at Rectoren for Institut Catholique de Toulouse, Mons. Bruno de Solages, tidligere Fange i Neuengamme, celebrerede ved Højalteret.

Den hellige Fader sendte gennem Biskoppen af Lourdes en særlig Hilsen til den store Pilgrimsskare, og den franske Forsvarsminister, M. Michlet, deltog i Højtidelighederne.

*

I Czechoslovakiets Hjerte:

Prag med den hellige Wenzel's Grav

splad i Prag
achoslovakiske
rte.

ct. Veits-Dom-
elligdom: Ka-
d den hellige
us' Grav. Cze-
iets Skytshel-

oen over Mol-
Hradschin og
s-Katedralen i
en.

et meget frit Spil, men med Ti-
den ændredes Billedet i nogen
Grad, og Czekoslovakiet blev ef-
terhaanden en Slags Katolicis-
mens Forpost mod den altid
truede østlige Nabo.

Midtpunktet i den czechoslo-
vakiske Stat er Byen Prag, en
af Europas ældste og skønneste
Byer, kendetegnet af Broer og
Taarne, prægtige Byporte og ma-
leriske Kroge. Men først og
fremmest er der dog det »hvide
Bjerg« og Hradschin med den
mægtige Sct. Veits Domkirke,
hvor Landets Skytshelgen, Sct.
Wenzeslaus' Grav findes, Mar-
tyrhelgenen, der vaager over den
lille Stat, hvor godt og vel 75 %
af Befolkningen er Katolikker.

Tre katolske Bøger

Sankt Lioba

Paa Lørdag er det St. Liobas Fest, og hvem der ikke kender Helgeninden, kun hendes populære Døtre paa Jagtvejen, gør vel i at stifte Bekendtskab med Peter Schindlers: »Sankt Lioba den Angelsaxer«, nylig udsendt hos Gyldendal. Liobas Levned fylder næsten hele det historiske saa dunkle 8. Aarhundrede, og Pastor S. giver derfor ikke blot en fin og levende, poetisk Skildring af den energiske og vindende Helgeninde, men ogsaa et godt Overblik over hele hendes Periode, som de færreste kender. Den smukke lille Bog (med Titlbillede af Ebba Holm) er skrevet con amore og viser Forfatterens mest besnærende Sider.

Fader Brown igen

Den runde lille Præst med det let komiske Ydre og den forbløffende Menneskekundskab anser selv de mest haardkogte Hedninger for en af Litteraturens største Detektiver. Af utilgivelige Grunde har Danmark hidtil kun faaet et enkelt Bind af hans Meriter. Nu vil Frimodts Forlag sørge for, at vi paa dette vigtige Punkt faar Plads blandt Kulturnationerne. I Aar er i Kehlers veloplagte Oversættelse kommet »Den kloge Fader Brown« (The wisdom of Father Brown) med

en morsom Omslagstegning af Preben Zahle (se Illustrationen). Det er 12 lige chestertonianske

Noveller, alle med en Pointe, nogle med en dybsindig. Kender man Chesterton er Anbefaling overflødig, kender man ham ikke, vil netop dette Bind være en god Introduktion.

Korstogsroman

Forlaget — Westermann — har haft saa travlt med at anbefale Zofia Kossaks Korstogs-

roman »Konge af Jerusalem« med den Motivering, at Forfatterinden er Antinazist og tog virksom Del i Polens Befrielseskamp. Det virker paa Publikum, som om hendes Roman ikke kunde sælges paa egne Fortjener. Og det er ganske uretfærdigt. Digter er Fru Kossak ikke, men en fængslende Fortæller. Med lette smaa Forsyndelser mod den historiske Akkuratesse lykkes det hende at indfange et Væld af de store Skikkelser fra omkring Aar 1200 og lade dem agere troværdigt i hendes Roman. Og hun ved Besked. Hvad kunde hun ikke lære Thit Jensen om Middelalderen, især om middelalderligt Tankesæt. Betydeligst er Billedet af St. Frans, den ene af Bogens to Hovedpersoner. Og Korstogsbillederne er uretoucherede, hverken friserede eller forgrovede. Det er en ypperlig folkelig Bog af høj katolsk Karat.

Reader.

Undtagelse og Regel

(fortsat fra Forsiden)

Det er dette, de gode Ægtefæller for Sagens alvorlige Skyld maa erindre. Udenfor deres Verden af Lykke findes en helt anden Verden. Den er det, som bekymrer dem, der gør Kirkens Arbejde. De vilde selv være de første til at forstaa, hvis de fik Indblik i en Række af Ægteskaber, saa fuldstændig forskellige fra deres eget — »blandede« Ægteskaber, hvor Forskellen i Tro blev til Forlis for de umisteligste Værdier i Ægteskabet og i hele Livet.

Lykkelige Undtagelser, gid I var mange — og tro ikke, at der tænkes paa jer, naar der tales om Reglen.

BOGNYT

Mindebladet

For to Uger siden var der omtalt i Katolsk Ugeblad et Mindeblad, som Sankt Lioba Søstrene havde fremstillet. Dette Mindeblad er nu i Handelen og kan faas for en Pris af Kr. 3,75.

Hvis De har Smaabørn, saa anskaf med det samme disse Mindeblade, som rulles sammen om Daabslyset og gemmes i Skuffen til Barnets næste Sakramentmodtagelse: Førstekommunionen. Lad dette Dokument følge Barnet gennem Livet, minde det om de Gaver, det allerede har modtaget, og holde det for Øje, hvor vigtigt det er at modtage de næste værdigt.

Kan De ikke hitte ud af Messebogen

saa har Sankt Ansgar Boghandel fremstillet en nem og overskuelig Vejledning i Brug af den. Det er et lille Stykke Karton, som kan stikkes ind i Messebogens Blade, og hvor Præstens Bevægelser gennem den hellige Messe skematisk er fremstillet, saaledes at enhver kan følge med i de tilsvarende Læsestykker. Pris 15 Øre.

Maggy

Den nye katolske Bog: *Martial Lekeux: Maggy*, er en Vejviser og Hjælp for enhver, der vil udøve et Lægmands apostolat, og stille sig i Kirkens Tjeneste for at vinde Sjælene. Pris. Kr. 5,75.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Smaa Glimt af 2. Absalon Trops Sommerlejr

Ind imellem -

Efter 10 Dage skal der mere end Viskelæder til.

Endelig igen efter mange Aars Forløb slog 2. Absalon Trop sine Telte op i Jylland. I Krigsaarene og sidste Aar var Troppen henvist til at »nøjes« med Sommerlejr paa Falster eller paa Glænø, men i Sommer rejste hele Troppen, hvori befandt sig adskillige Spejdere, der aldrig havde været i Jylland før, til Sønderkov ved Hyllested paa Djursland. Turen startede den 26. Juni Kl. 4,30 fra Hovedbanen, hvorfra D. S. B. befordrede os til Hundested. Fra Hundested sejlede vi i 5½ Time til Grenaa, hvor en Lastvogn ventede paa os. Denne kørte den syngende Samling Drengene samt Pater G. Heggum 18 km syd-paa til Rugaard ved Sønderkov. Herfra travede vi ad plørede Veje (for det havde regnet) ned til Stranden. Paa en lille Trekant, der paa de to af Siderne var begrænset af Skoven og paa den tredje af Stranden, slog vi vore Telte op.

Som Leder af Lejren havde vi Pater Heggum, medens en af Pater Heggums gamle Spejderkammerater, K. Olsen fra Randers, tog sig af Mærker og Penge, et vældigt Arbejde, som vi skylder ham megen Tak for. Olsen medbragte sin lille Søn Henrik paa 6 Aar, som snart gjorde sig gode Venner med hele Troppen. Ogsaa fra et saa fjernt Sted som Bornholm havde vi Gæster, idet to smaa katolske Bornholmere (der slog hver Time) fra 1. Rønne Trop deltog i Lejren.

Lejrens anden Dag tilbragtes i Regn, og da vi laa lige nedefor nogle høje Skrænter, druknede baade Mand og Mus (i hvert Tilfælde: Mus). Hele Lejrpladsen var et Ælte, der ikke blev bedre af, at man begyndte at grave Afvandingskanaler, tværtimod, for den Jord, der gravedes op, blev ogsaa til Pløre. Vi mistede en hel Del den Dag, bl. a. Tid og Solskin, — men en Ting beholdt vi: Humøret. Ikke een sur Mine saa man (og saadan var det hele Lejren igennem), men kun glade og fornøjede Spejderansigter.

At vi hele Tiden havde megen Regn, skal ikke være en Statshemmelighed. Det bogstavelig talt øsede ned; men heldigvis var der Solskinstimer mellem Bygerne, saa Tøjet kunde blive tørt, — og kun een Mand blev syg. Han fik Faare-syge!

Man oplever meget paa en saadan Sommerlejr Baade morsomme og spændende Ting. En stadig Kilde til Morskab (med og uden Gaa-seøjne) er selvfølgelig Madlavningen. For denne stod to Skovmænd, og jeg maa indrømme, at det var en god og (i hvert Fald) rigelig Mad vi fik. Det sjoveste vi oplevede under det Kapitel, der kaldes Madlavning, hændte paa Lejrens fjerde Dag, da vor ene Mesterkok, lad os kalde ham Peter, skulde hente 10 m Medisterpølse i Hyllested. Situationen fremgaar af følgende Gruk, som vor Lejravis bragte om Aftenen ved Lejrbaalet:

Peter gjorde som andre Cyklister, han tog til Hyllested efter Medister. Da han vendte tilbage var han

glad,
indtil han saa Medisteren i Hjulet
sad.
Humbel.

De kan tro, der blev leet ad den arme Kok.

En anden Ting, vi morede os med, var et Sæt Felttelefoner, som Pater Heggum havde medbragt.

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

Denne Heggum (det kaldte vi den nu altsaa) blev installeret mellem Kabysen og Førerteltet og blev flittigt benyttet.

De fleste Københavnerne og maa-ske ogsaa mange »udenbys« har sikkert været ude paa Ermelunden og set det danske Spejderkorps' Kæmpelejr. Kan De huske Tovbroen over den lille Sø? Den var stor; men saa skulde De have set 2. Absalons Bro over en Kløft i Sønderkov. Den var ikke lang, men uhyggelig højt oppe, — og saa kunde den, i Modsætning til Ermelundens, bære hele syv Mand paa en Gang. — Se, det er den Slags Op-gaver, der optager Spejdere paa Sommerlejr; Drengene morer sig og svejdes sammen i Arbejdet mod det fælles Maal. (Det lød godt, — men det passer ogsaa).

Det morsomste og hyggeligste ved en Sommerlejr er dog uden Tvivl Lejrbaalet om Aftenen. Her sidder man alle sammen omkring det knitrende Baal og synger og læser op og opfører evt. smaa Sketches. Her sidder man med Havet paa den ene Side og den mørke Skov paa den anden og ser ind i de luende Gløder. Der bliver serveret The og Franskrød med Marmelade, og ja, kort sagt: intet Sted kan man have det mere hyggeligt end en Sommernat ved Baalet.

Endelig den 8. Juli maatte vi efter 12 herlige, om end lidt vaade Dage, bryde Lejren og tage hjem.

Saa hyggeligt laa 2. Absalons Lejr.

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(15)

»Netop; fordi jeg staar i Lyset. Det er min Person, som hindrer Solen i at skinne paa Dem. Det er Fraværelsen af Lyset, der gør, at De nu sidder i Skygge. Men Skygge er ingen skabt Ting; den opstaar kun, naar Lyset er borte.«

Pater Anselm satte sig ned.

»Fik De fat paa det, Pessimist?« drillede Krøblingen. »Kunde De begribe det?«

»Ser De,« gik Præsten videre.

»Det Onde ligner Skyggen. Gud er ikke mere Ophav til det, end Solen er til Skyggen. Og det Onde er altsaa ligesaa lidt noget positivt, som Skyggen er det. Gud udstraaler kun Godhed paa samme Maade, som Solen kun udstraaler Lys. Men Han tillader, at et eller andet stiller sig mellem Hans Godhed og et Menneske. Og saa oplever det Menneske en Fraværelse af det gode — det, vi kalder det Onde.«

»Saa tillader Gud det Onde,« kom det skadefro fra Pessimisten.

»Ja, det gør Han. Men husk nu paa, at paa det fysiske Omraade er Fraværelse af det gode ikke altid et Onde. Det kan blot være en Hindring for den fuldstændige Sundhed. Selvfølgelig er der mange saadanne Mangler og Hindringer i denne Verden. Den er jo kun begrænset, ogsaa med Hensyn til det fuldkomne. Men jeg vover næsten at sige: Maaske er den bedre paa Grund af sine Mangler. Maaske er den bedre netop paa Grund af Tilstedeværelsen af Smerte og Lidelse. Synes De ikke, at den kristne Aabenbaring giver os en Anelse om den umaadelige Værdi, der ligger i Lidelsen?«

»Jo, maaske med Hensyn til menneskelig Lidelse, men ikke med Hensyn til Dyrenes Pine og Smerte.«

»Hvorfra ved de, at Dyr kan lide? Det er ikke sandsynligt, at de føler Smerte paa samme Maade, som vi. Deres Fysik er langt simple end vor. Og de har ikke Fornuft som vi til at øge Smerten, til at potensere den. En Hvalp, der faar af Pisken, hyler forfærdeligt op. Men maaske betyder dens Jamren ikke blot Sorg over Lidelse, men den er en Reaktion mod det, som føles ubehageligt for dens Krop. Dyrenes Lidelser bliver overdrevet i utrolig Grad. I al Almin-

delighed tror jeg, de er lykkelige. Men opstiller man det Spørgsmaal, hvorfor Dyr skal lide, saa maa jeg sige, at det ikke staar mig klart udover, at jeg kan se, at det f. Eks. kan være til Gavn for deres Dygtighed til at passe paa sig selv. Lidelse, al Lidelse er et Mysterium. Men det kommer naturligvis af, at vi ikke kender Guds Mening og Plan med den. Vor Forstand er begrænset. Saa meget desto større Grund har vi til at sætte vor Lid til den Almægtige Gud.«

»Uh,« udbød Pessimisten. »Det forekommer mig, at De bare foreslaar én at lukke Øjnene i for det daarlige i Guds Plan — og saa gaa videre i blind Tillid.«

»Nej, nej, tværtimod! Jeg forsøger at vise Dem, hvad der ikke er et Onde i Guds Planer: nemlig Lidelse og Smerte. Og jeg foreslaar Dem at acceptere Deres — og alle Menneskers — begrænsede Forstand, det, som De tror, er »blind Tillid«. Det er Verden af i Dag, som er blind, naar den lukker Øjnene for det, som er det virkelige Onde, det moralske Onde, Synden.« Præsten holdt inde et Øjeblik.

»Ser De, hvad jeg vil sige, er dette: Synden er det eneste virkelige Onde. Den er ikke med i Guds Plan; den er Menneskenes Værk. Gud kunde ikke være Ophav til den; thi Synden er Menneskets Forkastelse af Gud. Og Gud kunde ikke ville sin egen Forkastelse: Han kan ikke være Aarsag til Syndens Eksistens.«

»Naar Gud er Skaber af Mennesket, er han ogsaa Skaber af dets Handlinger,« svarede Pessimisten.

»Ikke i alle Tilfælde,« svarede P. Anselm. »Gud er Menneskets Ophav, ja. Han er ogsaa Ophav til Menneskets frie Vilje, ogsaa til det, som Gud ønsker Mennesket skal gøre: gode Gerninger. Men han er ikke Ophav til Menneskets frivillige Sigen-Nej til det gode: Synden. Synden er Menneskets Misbrug af den fire Vilje.«

Pessimisten spekulerede lidt; saa sagde han:

»Nej, De har for Resten Ret: De ønsker ikke, at Folk skal lukke Øjnene i. De vil kun have dem til at lukke Munden i.«

Det var Pessimistens første For-

søg paa at være vittig. P. Anselm lo. »De har Ret i, at jeg ønsker, De ikke skal lukke den op, for at kritisere Gud.«

Pessimisten grundede igen.

»I Katolikker behøver ikke at kritisere; I har jo Troen.«

(Fortsættes)

Hvem ved hvad?

Løsning paa sidste Opgave: 1. Nej, Abstinensen begynder først efter det fyldte 7. Aar, altsaa ikke paa Fødselsdagen. 2. Karen bør ved sin Holdning minde den frafaldne Katolik om den glemte Pligt. 3. Jørgen bør først spørge Præsten. Nye Opgaver næste Uge.

Urbi et Orbi (fortsat fra Side 615)

Fra og med 1. September er enhver Form for Religionsundervisning i Skolerne i den sovjet-okkuperede Zone forbudt, og Russisk bliver indført som Hovedsprog.

A. C.s Jubileumsfond

Vi publicerede forleden 7. Indsamlingsliste. Imidlertid har den 6. Liste ikke været trykt i Bladet. Den blev til lige i Jubilæumsdagene og er i Festrusen blevet glemt. Her er den:
6. Indsamlingsliste.

Fra nedennævnte har Komitéen modtaget et samlet Bidrag, stort Kr. 345,—, som i Forbindelse med tidligere indkomne Beløb udgør ialt: Kr. 7.405,— pr. 2. Juni d. A.

Bidrag er modtaget fra: Rygaard, Hellerup. A. M. Hutter. Olav Hansen, Maribo. Ingeniør Chr. Blyer. Frk. Kirsten Poder Hansen. Hans og Else Panly. Viggo Johansen, Hellerup. Frk. H. Osterhammel, Espergærde. Lærer Hans Bang. Revisor S. Lynnerup. Adjunkt Johan Jensen. N. N., C. Wegener Thomsen. Magister Emil Frederiksen.

D. K. K. F.

Foredrag paa Fransk

af Professor de Philosophie Made-moiselle Marie Antoinette Baudot »Le Clergé français dans la résistance« (Franske Præster i Modstandsbevægelsen), Fredag den 27. Sept. Kl. 19,30 i den franske Skole, Østerbrogade 7 D.

Medlemmer gratis, Ikke-Medlemmer og Herrer 50 Øre. Alle herværende franske Studenter er indbudt. Styrelsen.

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

FILM

DSB-Kino bragte i denne Uge psykologisk interessante Billeder fra Nürnbergprocessens sidste Timer inden Sagen gik til Doms. De Anklagedes sidste Taler var meget selvfølgelig.

19.-9. havde den engelske »Thi kendes for Ret« (Murder in Reverse. 1945) Premiere paa Nørreport. Billy Hartnell (Sergeanten fra »Vejen frem«) har Hovedrollen som Masterick, der fik 15 Aars Fængsel for overlagt Mord, skønt han bedyrede sin Uskyld. Da de 15 Aar er gaaet, lykkes det ham at finde den »myrdede« og møder op med ham hos Juristerne, der ikke ved, hvad de skal stille op. Med koldt Blod myrder Masterick nu det dengang formodede Offer, og Filmen munder ud i et Spørgsmaal til Publikum: Hvad nu? — Denne Films Tilfælde er yderst konstrueret og Handlingen er skidt bygget op, men Problemet eksisterer jo lige fuldt. Da vi herhjemme ikke hævner Forbrydelsen, men straffer Forbryderen, hans Farlighed, som Samfundet skal værnes imod, maa man formentlig skille de to Sager ad, og tilkende ham en vældig Erstatning for uforskyldt Fængselsophold (Retsplejel. § 1018 g), men derefter idømme ham fornyet Fængselsstraf. At Samfundet gennem den første Dom delvis er Skyld i, at Manden er blevet Morder, bør dog billigtvis anføres som formildende Omstændighed. Filmen var ikke stor, men tankevækkende.

19.-9. startede Saga en Langsukces med »Op med lille Martha«, en fladere dansk Udgave af en af Hasse Ekmans satiriske Film (Fram för lilla Märtha), med Asbjørn Andersen som lovende Instruktørdebutant og med Kjærulff-Schmidt i den taknemlige Rolle som Musikeren, der forklædes som Kvinde for at faa Job i en Dametrio, og som i

Provinshbyen efterhaanden agtes saa højt, at han bliver kvindelig Folketingskandidat og dér gennemfører »Hustruloven«, hvorefter han arrangerer en Drukneulykke, saa Martha for stedse kan forsvinde ud af hans Tilværelse. Tilbage bliver Byens taknemmelige Hustruer og en Mindestatue for lille Martha. Filmen er aldeles urimelig og skal ogsaa kun tages som en lystig Farce. Til den Ende havde det jo nok været sømmeligst at fjerne de »rigtige« Christiansborg-Billeder, de skurrede fælt. Bare have nøjedes med Bvraadet. Kjærulff-Schmidt var i Filmens Start straalende sjov, men holdt ikke i Fortsættelsen til Tempoet og Sjovet, blev stereotyp og mat. Og indrømmes maa det, at han i forbløffende ringe Grad lignede en Kvinde. Men Rødkøbings Indvaanere var maaske alle sammen stærkt nærsynede. Erika Voigt var herlig i en lille Rolle som Kvindesagskvinde, i en festlig Sang af Kai Gullmar, der formodentlig vil plage os alle i de næste Maaneder, og i et pudsigt iscenesat Optog. Filmen er ikke for de kræse Filmgængere, men for dem med barnligt Sind og megen Latter i sig. Og een Ting maa man prise Filmen for: den er totalt blottet for erotiske Usmageligheder.

Bjørn Rasmussen.

Gennemgang af Messens Liturgi

Centrum i vor katolske Gudsdyrkelse er den hellige Messe. Et Kendskab til de vigtige Faser i Messens historiske Udvikling og til den dybere Betydning af dens nuværende Form vil bidrage til et inderligere religiøst Liv. Imidlertid har »fødte Katolikker« sjældent haft Lejlighed til at gøre et saadant Studium bl. a. fordi de forlader vore Skoler i for ung en Alder. Skal Konvertitundervisningen afsluttes indenfor en rimelig Tid, kan den kun naa at give det mest nødtørftige, og Resten maa overlades til Selvstudium.

Derfor indbydes interesserede fra alle københavnske Sogne til en Gennemgang af Messens Liturgi; den finder Sted hver Onsdag Aften Kl. 8 præcis i Sct. Ansgars Menighedssal, Bredgade 67 A, i Oktober og November Maaned. Onsdagene 16. Oktober og 20. November bortfalder Gennemgangen p. Gr. af Kongregationsmøder.

Gennemgangen af Liturgien bliver saa letfattelig, at enhver kan faa Udbytte deraf.

Messebogen maa naturligvis medbringes. Efter hver Gennemgang, der varer en Times Tid, bliver der Lejlighed til at stille Spørgsmaal.

Undervisningen begynder Onsdag d. 2. Oktober; den gives af Pastor Kjeld Geertz-Hansen og er gratis. K. G.-H.

Bønnens Apostolat

Intentioner for Oktober: At de, der studerer ved ikke-katolske Universiteter, maa bevare Troen uforfalsket. — At Missionerne maa faa de nødvendige Pengegaver.

Sygeplejerskeforbundet

afholder Generalforsamling Torsdag d. 10. Oktober Kl. 20 paa St. Josephs Hospital. Derefter taler Sygeplejerske Frk. Else Godfredsen om sit Arbejde i UNRRA.

Eukaristisk Forening

for Sct. Ansgars Sogn

Paa Kirkevielsesfesten Sønd. 29. Sept. har Foreningens Medlemmer Tilbedelse i Kirken mellem Kl. 12 og 14. Damerne mindes om deres Tilbedelsestimer 1. Fredag d. 4. Okt. Henvendelse sker paa Grund af Formandens Fraværelse til Frk. A. Lüders, Forhaabningsholms Allé 41, Tlf. Vester 5297 y.

God Vask
-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetaillet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Sept.-Okt.
29. S. ST. MICHAEL, Ærkeengel (hvid) (1089—114); 2. Bøn: 16. Søndag e. P. (710); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagens (711).
I konsekrede Kirker: Paa Grund af St. Michaels Fest kan Kirkevielsesfesten i Aar kun højtideligholdes ved Ihukommelse af denne ([77]) i St. Michaels Messe (1089—114); 3. Bøn: Søndagen (710); sidste Evang.: Søndagens (711); Præf. (521).
(hvid)
30. M. ST. Hieronymus (1091); 2. (hvid) Bøn: For Paven ([122]); alm. Præf. (525) hver Dag indtil Lørdag incl.
I konsekrede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]); 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (hver Dag indtil Lørdag incl.).
1. Ti. ST. Remigius (1092); 2. (hvid) Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven.
(hvid) *I konsekrede Kirker:* 6. Dag i Oktaven ([77]—113); 2. Bøn: St. Remigius ([34]); 3. Bøn: Gudsmøder ([90]); 4. Bøn: For Paven.
2. O. De h. Værneengle (1093); (hvid) 2. Bøn: For Paven.
I konsekrede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]); 3. Bøn: For Paven.
3. T. ST. THERESE AF JESUS-BARNET ([194]—115). (hvid) *I konsekrede Kirker:* 2. Bøn (kun i st. Messer): Oktaven ([77]).
4. F. ST. Frans af Assisi (1096); (hvid) 2. Bøn: St. Thereses Oktav ([195]); 3. Bøn: For Paven.

Fortsættes neders 2 Spalte

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palz 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa

Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Københavnske Kirker

St. Ansgars Kirke. Torsd. 28. Sept. Kl. 20 paabegynder Pastor Bertling for Sognets unge en Studiekreds over »Det Gamle Testamente«. Studiekredsen mødes for Fremtiden hver Torsdag undt. 3. Torsd. i Maaned. Sønd. 29. Sept. Kirkevielsesfesten fejres med Levitmesse Kl. 10. Efter Messen udstilles Sakramentet til Tilbedelse indtil

5. L. 3. Dag i St. Thereses Ok- (hvid) tav ([194]—115); 2. Bøn: St. Placidus og Fæller ([28]), 3. Bøn: Gudsmøder ([90]), 4. Bøn: For Paven. 6. S.*) 17. Søndag e. Pinse.

Søndag den 6. Oktober afholdes i alle Kirker og Kapeller den 4. Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen, den danske katolske Kirkesag.

BOGHYLDEN

Katolske Bøger paa Engelsk, der haves paa Lager:

Dietrich von Hildebrand:	
In Defence of Purity	Kr. 6,00
Raymond Preston: Four	
Quartets' Rehearsed	» 6,00
C. S. Lewis: The Great Di-	
vorce	» 9,00
William Robinson: The De-	
vil and God	» 5,40
Gerald Vann: The Divine	
Pity	» 10,20
Dom Ralph Russell: Essays	
In Reconstruction	» 12,60
E. Allison Peers: Mother of	
Carmel	» 10,20

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . København K

C. 2453 . Lokal 5 og 22

Radio er en Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Aalborg

M. Thomsen Støtt

Entrepenør og Muremester

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992

Festandagten Kl. 17, hvorunder Pastor Cay Benzen prædiker. Samme Dag foretages Indsamling af Kobber til Kirkeklokkerne. Kobber bedes lagt i Kurven ved Kirkedøren. Fred. 4. Okt. Kl. 14 Udstilling af Sakramentet til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30. Efter Andagten Menighedsmøde i Salen, Bredgade 67 A. Kirkens tidligere Organist, Komponisten Leif Kayser fortæller om »Rom, besat og befriet«. Billetter à Kr. 0,75 faas i St. Ansgars Boghandel og paa Kirkens Kontor.

St. Mariæ Kirke. Sønd. 29. Sept. Kl. 8 Børnemesse. Onsd. 2. Okt. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd. Fred. 4. Okt. Kl. 13,30—19,30 Tilbedelse, Eukaristisk Forening, Kl. 19,30 Andagt.

Jesu Hjerter Kirke. Torsd. 26. Sept. bortfalder Mødet for Mændenes Kongr. Mand. 30. Sept. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Tirsd. 1. Okt. Kl. 16,30 og 20 Immaculata-kongr. Torsd. 3. Okt. Kl. 20 Mændenes Kongr. Fred. 4. Okt. Kl. 6 Sonekommunion.

St. Augustin Kirke. Lørd. 28. Sept., St. Liobas Fest, Kl. 7 stille Messe, Kl. 8 Levitmesse, under Messen er der Løfteafleggelse.

INDBYDELSER

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet „Athene“
Svanemosegaardsvej 4 · C. 11.313

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-36

Tlf. 778 - 728

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johns. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Muremester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

Vincentforeningens Brændselshjælp

Herrernes Vincentforening i København foretager i Vinter en Uddeling af Brændsel til vanskeligt stillede Hjem. Henvendelser om at komme i Betragtning ved Uddelingen sendes inden 8. Oktober til Skoleinspektør Kiærulff, Nørrebro-gade 27 C. Det er en Betingelse, at

man ikke modtager offentlig Brændselshjælp.

Værelse søges

Ældre Sygeplejerske søger tomt Værelse med Centralvarme og Adgang til Køkken. Nær Kirke i København (ikke Amager).

Billet mrk. U. B. til Annonceeks-

peditionen, Klosterstræde 23, København K.

Værelse søges

Ung katolsk Mand i København, der er uden Værelse fra 1. Oktober, søger nyt Værelse.

Bent Malé,
Støvringvej 2, Vanløse.

<p>Knud Rasmussen <i>Vesterbrog. 60</i> <i>vis à vis Den kgl. Skydebane</i> Central 3955 . 2755 Leverandør til St. Knuds Skole</p>	<p>L. F. Nielsen <i>Snedkermester</i> Lindholmvej 36 . Tlf. Damsø 2043 Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Larsbjærnsstræde 14 Tlf. Byen 8009 Edmund Sønchsen <i>Glarimester</i> Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr. Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Th. P. Stillinge <i>Tømrermester</i> Sejrøgade 15 Tlf. Ryvang 1225 Leverandør til den nye Præstegaard og Menighedsaal i St. Marls Sogn</p>	<p>ROBERT HANSEN <i>1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg</i> Amagerbrogade 212 A . Amager 6390 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>G. Garth-Grüner <i>Landsretssagfører</i> Tlf. 12,166 og 12,161 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.</p>
<p>Aakirkeby</p>	<p>Andr. Ipsen Slagterforretning Telefon 132 Lev. t. de kat. Institutioner</p>	<p>Aakirkeby Boghandel Henry Andersen Telefon 5 . Postgiro 7862 Leverandør til de kat. Institutioner</p>
<p>Svend Lind Blikkenslagerforretning Damgade 10 . Telefon 99 Lev. t. de kat. Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning, Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27 . Telefon 100</p>	<p>Villiam Jensen Murermester Aakirkeby . Telefon 129 Udfører Arb. for de kat. Institutioner</p>
Aarhus		
<p>Telegramhallen Bruunsgade 55 . Tlf. 2424—4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>ALFRED PIHL <i>Bagermester . Konditori</i> Telefon 3041 — Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17-19 . Aarhus</p>
<p>Chr. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>J. P. Sørensen <i>Kolonial, Vin og Delikatesser</i> Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Erik's Fiskehal <i>Altid friske Varer</i> Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Adelørn . Telefon 7238 <i>Glas, Porcelæn, Køkkenudstyr</i> Hj. af Norsgade og Nørreallé Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aalborgvej 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>
<p>Smørrebrød „BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 . 4089</p>	
<p>A. B. C.</p>	<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> <p style="text-align: center;">MEJERIER <i>Vesterbro</i></p> <p>Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

<p align="center">Horsens</p>	<p align="center">„Melkælderer“ <i>„Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893</i> Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p align="center">H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>Fiskebørsen <i>E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779</i> anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag lig friskrøgede Varer samt Vildt <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Svend Hansen <i>Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres</i> Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/s <i>Telefon 310</i> <i>Leverandør til Sct. Joseph Hospital</i></p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 818</i> <i>Alt udføres i Installationer</i> <i>Alt haves i Lamper og Lysekroner</i> <i>Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt</i> <i>Installatør for Sct. Joseph Søstrene</i></p>	<p>Carl Bech <i>ant elektr. Installatør</i> <i>Vestergade 33 . Telefon 1026</i> <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>	<p align="center"><i>Wittrup</i> <i>HORSENS TEXTILLAGER</i></p>
<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 <i>Lev. til St. Josephs Hospital</i></p>	<p align="center">MALERIER - BILLEDER - SPEJLE <i>saa ... Franz Høy</i></p>	<p align="center">Holmboe . Horsens FARVER og LAKKER</p>
<p align="center">Vejle</p>		
<p>Tegn Deres Forsikringer <i>hos</i> N. Fr. Petersen <i>Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</i></p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 <i>Lev. til St. Maria Hospital</i></p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre Alt Murerarbejde</i> Tønnesgade 36 . Telefon 1438 <i>Udfører Murerarbejdet for de ka-</i> <i>tolske Institutioner i Vejle</i></p>
<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 <i>... Bogladen med de mange Bøger</i></p>	<p>Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1083 . Vejle <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn <i>Glarimester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>M. Nielsen . Bagermester <i>Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629</i> <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>Katolske Begravelser <i>v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9</i> <i>Telf. 725</i> 58 Aars Erfaring</p>
<p>Theophil Petersen <i>Linoleum, Tapet- og Farvehandel</i> <i>Vejle Telefon 130</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Carl Petersen Slagtermester <i>1. Kl. Varer . Pølsefabrik</i> Nørregade 2 . Telefon 1721 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> <i>Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205</i> <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>Tømrermester . (Indeh. N. G. Jørgensen)</i> <i>Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>A-S Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> <i>Vejle . Telefon 335</i> <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester <i>Autoriseret Gas- og Vandmester</i> Langelinde 53 . Telefon 2751 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>
<p>Vejle Træløst & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>		<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>

Katolsk Ugeblad

6. Oktober 1946
94. Aargang
Nr. 40

Katolske Menighedsplejer

Jesuitter i Abessinien

Den nye
Jesuittergeneral

Rosenkrans-Historier

Dansk Gudstjeneste
i 1567

Ærkebiskoppen i Zagreb arresteret

Hosstaaende Billede er taget i September sidste Aar og viser Ærkebiskoppen i Zagreb (Nr 2 fra venstre) ved en Parade i Zagreb. — For nylig er han — som tidligere meddelt i „URBI ET ORBI“ blevet arresteret, anklaget for Forræderi og Collaboration, af Tito-Regeringen! Til højre paa Billedet ses den sovjetrussiske Militær-Attache og mellem ham og Ærkebiskoppen den kroatiske Premierminister Vladimir Baracic.

hvis Historiens Dom bliver den, at de besejrede straffes af Sejrherre for Ting, ogsaa nogle af disse havde begaaet og endnu begik, mens Nürnberg-Dommene blev forkyndt, saa er den store Proces ikke en Milepæl i Retshistorien, men kun i Hykleriets Historie.

Vi gentager, at Nazisternes Ugerninger raaber til Himlen og fortjener den strengeste Straf. Vi ønsker blot, at ingen af Dommere-Nationer med Rette kunde have siddet i de anklagedes Loge under samme Anklage. Nu er Sagen imidlertid sluttet, og det skete lader sig ikke ændre. Nu maa al-menneskelig Retsbevidsthed og kristen Samvittighed fastslaa, at de Synspunkter, der i Nürnberg blev lagt til Grund for Domfældelsen, ikke alene gælder besejrede, men ogsaa Sejrherre. De maa fremføres overfor stærke som overfor svage. Fra Oktober 1946 har Stormagterne forpligtet sig til ikke at overtræde de Retsprincipper, der her er slaaet fast.

EFTER NÜRNBERG

Disse Linier skrives, før Dommene er fældet i Nürnberg. De læses efter Domsafsigelsen. Men der har jo ikke været Tvivl om, at der vilde blive straffet og straffet haardt. Kristen Moral støtter Anklagen. Her har i Sandhed været Tale om Forbrydelser mod Menneskeheden. Den samme kristne Moral vil heller ikke indvende noget imod, at Dødsstraf rammer saadanne Forbrydelser.

Men Katolikker rundt om i Landene, især England, har alligevel givet Udtryk for Ængstelse overfor Nürnberg-Processen. Det er kristen Sæd og Skik at ransage sin egen Samvittighed, før man sætter sig til Doms over andre. Den, der er ren, kan kaste den første Sten. Men har de dømmende Nationer i Nürnberg en ren Samvittighed? Kunde der ikke fremføres Anklager af samme Art mod Sejrsnationer? Og

De fleste vil vel trække paa Skuldrene og sige, at de ikke tror, Nürnberg vil betegne noget Vendepunkt. Herom tør vi ikke udtale os. Men er det rigtigt, saa kunde man have sparet sig Processen og bare hængt sine Fjender. Det havde for Historiens Dom været det rigtigste. Nu derimod staar Valget mellem at sætte en Rekord i Hyklerti — eller for Alvor lægge Storpolitikken ind under Moralens Dom.

Munkemel

Vi syer Deres Skjorte

saafremt De selv har Stof, i Løbet af 8 Dage med fineste Forarbejdning og Pasform. Ved Forsendelse af Provinsordrer bedes De opgive Størrelse og Facon.

Henvendelse **SKANDINAVISK ERHVERV**

Hestemøllestræde 3² . København . Telefon Central 2318

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning og Klipning af Kuponer m. v. De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr. Paalydende (Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6600 - Lokal 65

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

M. A. Madsen Murermester

Engelstedsgade 13 . Telf. Ryvang 466

udfører Arbejdet for de katolske Institutioner

Skotøjsreparation

1. Kl.s. Arbejde garanteres

Ved Klosteret 12, Ry 4398
Lev. til Benediktinerklosteret

Otto Albrechtsen Ryvang 1160 y

Lyngbyvej 2 (v. St. Vibenshus Runddel)

Cykler, Cykledele. Elekt. Artikler.
1. Kl.s. Reparationsværksted.
Lev. til Benediktinerklostret

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i

Bageriet ved Klosteret

Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 44 14
Leverandør til Benediktinerklostret

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser

Gl. Kongevej 155 . Tlf. 8016
Lev. til katolske Institutioner

Jagtvejens Kødudsalg

Johs. Neitendam

Jagtvej 183 . Ryvang 5631

Leverandør til Benediktiner Klosteret

Kød
Flæsk
Paalæg

HUSEJERNES ABONNEMENT A-S

Blikkenslageri, Sanitet - Gas og Vand

Niels Ebbesensvej 19
Telefoner: C. 937—8453

Povl Løgager

Isenkram, Køkkenudstyr og Værktøj
Amagerbrog. 151, Am. 1252
Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

V. Mikkelsen

Alt i Ure . Brilller repareres
Guldsmederep. udf. Rimelige Priser
Griffenfeldsgade 54 . Nora 3465 y

M. P. Sørensen Krans- og Blomsterhdl.

Griffenfeldtsgade 35 . Nora 1508
anbef. sig med 1. Kl.s. Iriske Blomster hver Dag . Kistedekorationer udlåres fikst og billigt
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler- og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's malte

MIZAR

L. E. LARSEN

Efteraarsska Nørrebrogade 206

Katolske Menighedsplejer

Sammenslutning af katolske Karitas Virksomheder

Det har altid ligget kristne Mennesker paa Hjerte at række de svage og nødlidende en hjælpende Haand. Hvor der findes Kristendom, findes ogsaa Karitas. Og det glæder kun de Kristne, at Samfundene som saadanne efterhaanden har forstaaet deres Pligter mod de gamle, de syge, de fattige — med et Ord mod de svage. De Kristne føler det ikke, som om Samfundet har frataget dem en Opgave og nu vil klare sig uden deres Hjælp. De føler det som en Sejr for den kristne Karitas, at Næstens Trang nu tynger Samfundets Samvittighed.

Men hvor meget det offentlige end gør for de smaa og svage i Samfundet, anerkendes det fra alle Sider, at der ikke vil kunne tilvejebringes Tilstande, hvor der ikke er Brug for den private karitative Hjælp. Det har da ogsaa vist sig under vor danske, saa stærkt udbyggede Forsorg, at der fortsat har været kaldt paa den private Velgørelse i meget stort Omfang. Opgaverne er for en Del blevet andre, men de er ikke blevet mindre paa-trængende.

Vi Katolikker er ikke mange her i Landet. Men ser man tilbage over de næsten 100 Aar, siden Grundloven gav os Lov til frit at virke som Katolikker, ser man en rigt udviklet karitativ Virksomhed give sit sikre Vidnesbyrd om vore katolske Forfædres ægte Kristendom. Da Grundloven gav os Friheden, varede det ikke længe, før man begyndte at udgive dette vort Ugeblad og oplysende katolske Bøger. men det var ikke det første, man brugte Friheden til. Det allerførste var Karitas. Og siden da er et Væld af katolske velgørende Foreninger dukket op, hver Gang, der blev konstateret et Behov. Indsamlinger har altid mødt villig Forstaaelse, og ikke mindst gennem vore Ordenssøstres Forstaaelse for Næstekærligheden er der ydet store

personlige Ofre for den sociale Hjælp. Gennem Sognene er der ogsaa og bliver der stadig udført et betydeligt socialt Arbejde. Tallene, der kunde vise Omfanget af alt dette unddrager sig Specifikation, men det er store Summer. Som Ugebladets nuværende Redaktør engang sagde: »Jeg ved ikke saa nøje, om Bladet er godt at avertere i, men jeg ved, at det er enestaaende godt at tigge i. Jeg har aldrig oplevet, at nogen har bedt i Bladet om en Haandsrækning til fattige, uden omgaaende at faa, hvad han bad om. Der er ganske aabenbart mange Læsere, hvis Hovedinteresse for Bladet ligger i, at det viser dem, hvordan de kan gøre en god Gerning«.

Med alt dette er det sagt, at den karitative Virksomhed er en meget betydende Del af vort katolske Liv. Vi har Opgaver nok, og vi har mange gode Kristne, der aabner Hjerte og Haand for de fattige og trængende. Imidlertid har det længe været følt som et Savn, at der ikke var ret meget Samarbejde mellem vore karitative Institutioner. Hver af dem har passet sin egen Gerning og gjort det udmærket, men naar man skal naa videst muligt ud med sin Hjælp, og naar man skal undgaa Spild af Kræfter — samt ikke mindst naar man skal træde i Forbindelse med de offentlige Myndigheder og Institutioner, er det ganske nødvendigt, at man slutter sig sammen, saaledes at man virkelig supplerer hinanden og i visse Fald optræder udadtil som den Enhed, katolsk karitativ Virksomhed faktisk er.

Derfor fandt der sidste Vinter en Række Møder Sted mellem Repræsentanter for en Del Sogne, de store Velgørelsesforeninger, Ordenssøstre fra forskellige Kongregationer m. fl. Man vilde finde frem til en Form for et Samarbejde, der gav fuld Frihed for det personlige Initiativ, som er saa afgørende i disse

Sager, hvor Hjertelaget og den enkeltes Interesse for at afhjælpe den Nød, som netop han er blevet grebet ved Synet af, er saa stærk en Drivkraft. De enkelte Foreninger og Institutioner maatte bevare deres Handlefrihed.

Ved det afsluttende Møde den 27. Maj i Aar stiftedes da som Resultatet af Forhandlingerne »Katolske Menighedsplejer«, som repræsenterer en Sammenslutning af Menighedsplejerne i samtlige Storkøbenhavns katolske Sogne (forhaabentlig inden længe ogsaa Provinsens Sogne) samt katolske karitative Foreninger og Børnehjem i hele Landet.

Foreningens Formaaalsparalyder saaledes:

»Foreningen er en selvstændig Institution, hvis Formaal er:

- 1) at repræsentere de samarbejdende Menighedsplejer overfor de offentlige Myndigheder og Institutioner,
- 2) gennem Pressen, ved Møder og paa anden Maade at sprede Kendskab til og Interesse for Menighedsplejesagen,
- 3) at samle og modtage Bidrag saavel til de enkelte Menighedsplejer som til Fordeling blandt de samarbejdende Menighedsplejer efter nærmere fastsatte Regler,
- 4) at søge at tilvejebringe et praktisk Samarbejde mellem de enkelte Menighedsplejer,
- 5) at henlede Menighedsplejernes Opmærksomhed paa nye Former af denne Virksomhed baade i Ind- og Udland,
- 6) at medvirke ved Anbringelse og Opdragelse af katolske Børn
 - a. ved at finde gode katolske Adoptivhjem til de Børn, der ønskes bortadopteret,
 - b. ved at antage sig forældreløse og vanskeligt stillede Børn og fortrinsvis anbringe disse i egnede katolske Plejehjem,
 - c. ved at føre Tilsyn med de af Foreningen anbragte Børn.
- 7) at afholde Foredrag og Kursus i socialt Arbejde.«

Ikke mindst den under Punkt 6 nævnte Opgave vil være af stor Betydning. Der er jo desværre et ikke ubetydeligt Antal Børn, som maa bortadopteres og som bør anbringes i katolske Hjem, men kun kan komme der, hvis vi Katolikker selv gør noget for, at det sker. Erfaringen har ogsaa vist Betydningen af katolske Plejehjem, og der vil kunne gøres meget for disse. Overalt gælder det i Arbejdet for Børnene, at skal Hensynet til den religiøse Opdragelse blive taget, maa vi selv sørge for det.

I Spidsen for den nye Institution staar et Repræsentantskab, der foreløbig bestaar af Repræsentanter for de ni københavnske Sogne, for St. Josefsøstrene, Elisabethsøstrene, Hedvigssøstrene, Mariasøstrene, Vincentsøstrene, Liobasøstrene, Cisterciensnerinderne, Vincentsforeningerne for Herrer og Damer, Danmarks katolske Kvindeforbund, Mariaforeningen, Elisabethforeningen, Katolsk Raadgivningskontor, St. Josefs Børnehavn samt Katolsk Centralskole. Et Forretningsudvalg varetager Ledelsen. Det bestaar af Dommerfuldmægtig Olav Hansen, Mariibo, Dr. Gullach Petersen, Rødby Havn, Forstanderinde for Sundhedsplejerne i København Frk. Regitze Berner, Kommunalærerinde Frk. Ulla Andersen, Fhv. Forstanderinde for Vanførehjemmet Frk. Speyer, cand. polit. Tove Rasmussen og Socialraadgiver Søster Franciska. Sidstnævnte leder Katolske Menighedsplejers Fælleskontor, der har det daglige Arbejde. Dets Adresse er St. Kjeldsgade 3, København Ø, Tlf. Ryvang 381, og det er aabent alle Hverdage 10—16 (Lørdag dog 10—13).

Det vil kunne ventes, at »Katolske Menighedsplejer« inden længe vil samle al katolsk Karitas i et snævert Fællesvirke med fuld Frihed for de enkelte Institutioner og opnaa et effektivt Samarbejde med de offentlige Myndigheder til Gavn for Forstaaelsen af katolsk Velgørenhed — i sidste Instans til øget Gavn for dem, for hvem alt dette skal udføres, den Næste, der trænger til vor Hjælp.

En Menneskealder efter Reformationen

Sidste Uge bragte vi Wolfgang Musculus Beretning om en Guds-tjeneste hos Luther i Wittenberg i Aaret 1536, samme Aar hvor Reformationen indførtes i Danmark. Næsten en Menneskealder senere — i 1567 — kom Wusenbenz, en Agent for Fuggernes store Handelshus i Augsburg til Danmark for at træffe Handelsaftaler. Denne Katolik lagde godt Mærke til de religiøse Forhold i det lutherske Land, og Professor Fabricius har fremdraget dette interessante Stof. Vi citerer enkelte Uddrag af Wusenbenz Indtryk¹.

»Af pavelige finder man ingen der, ej heller nogen, som drager derhen; derfor spørger man heller ikke derefter, men lader enhver i Fred, som har at haandtere derinde. Men at ville bo derinde og ikke gaa i deres Kirker, men berømme sig meget af Pavedømmet, det vilde, efter hvad man fortæller mig, ikke blive taalt; men man maatte forlade, hvad de kalder det Satans Pavedømme og antage Guds sande Ord, Evangeliet, og Navnene Pave, Kardinal, Biskop, Præster (Pfaffen) og Munk er ikke velset hos dem og høres ikke gerne af det gemene Folk. Men man hører heller ikke andet fra Hoffolkene, og naar man taler derom, lyder Svaret: »Hvad kærer jeg mig om Paven og hans Slæng.«

Deres Kirker — overalt, hvor jeg har været — staar endnu opret; skønt zirede med Altre, Krucifixer, Jesusser, Mariaer, hellige Engle, kort sagt, alle Slags hellige Billeder, Malerier, Messehagler, Voksllys, Fonter, hugne Epitaphier, gamle og nye Begravelser; saa vidste man ikke bedre Besked, vilde man ikke anse dem for lutherske; men for vore Kirker.

Hver Dag holdes der Vespertjeneste, og i Koret synger man

¹) Vor Fortid. Sp. 193 ff. og Sp. 250.

latinske Vekselsange; derefter bliver nogle Bønner læste, og Psalmer sungne, men det hellige Vievand og andre kristelige Ceremonier gælder intet dér. Før og efter Præken synges der Salmer, ogsaa paa Latin, og der holdes Bøn. Mænd og Kvinder bærer om Hænder og Hals alle Slags smaa og store Rosenkranse²).

Folk plejer ogsaa ... at knæle ned i Kirkestolene og at blotte Hovedet i Bøn ligesaa efter Kirke(tjeneste). Summa: Naar Kirkerne er aabne, finder man (altid) Mennesker derinde i Andagt.

De hellige Sakramentshuse (d. v. s. Gemmer for Monstranserne) findes endnu i Kirkerne, men der er ingenting deri.«

Om Barnedaab og Begravelse hedder det, at de fejres med Pragt. Ved Daaben gaar ikke mindre end 10—12 Personer (frem som Faddere?), men ved Begravelser gøres der Forskel efter Stænderne. Liget afhentes af Præsten, foran bæres Processionskors; derefter følger Skolebørn, Skolemestre og Præster; saa bæres der Voksllys, dog utændte paa Gaden, og endelig Liget. Efter Kisten kommer Følget; de fornemste først, to og to og allersidst Kvinderne. Ved adelige Begravelser staar Liget nogle Dage i Forvejen i Kirkerne.

Der brændes Voksllys omkring Baaren, og der uddeles Almisser, og det ser altsaa ganske ud som en katolsk Begravelse.

²) Troels Lund oplyser i Dgl. Liv i Norden i det XVI Aarh. Bd. Vi. Si 74, at i nogle Sogne i Blekinge bar man endnu Rosenkranse og krøb paa Knæ omkring Helgenbillederne. De gamle Altre stod endnu i Alsted Kirke i Skaane og delvis i Lund. Den franske Legationsraad Ogier fandt endnu mange af dem, endog dækkede med Alterduge i 1634—35 baade i Danmark og Sverige.

Over Waal-Broen til Lent

En særdeles højtliggende Kirke, der i fem Maaneder laa i Krigens Brændpunkt, uden at det kan ses paa den.

Den sidste Tur, jeg agter at tage mine taalmodige Læsere med paa — hvis der da i det hele taget endnu er Læsere, der slaar Følge med en saa vidtløftig Turistfører — bliver den ganske korte Tur fra Nymegen over Waal-Broen til Lent. Jeg skal derover i et ganske bestemt Ærinde nl. for at aflevere en Hilsen fra danske Oxford-Folk hos en mig ubekendt katolsk Præst. Hvis Kirsebærsæsonen ikke var overstaaet, vilde man jo tage til Lent for at spise de berømte Betuwe-Kirsebær, der sælges langs hele Landevejen fra Nymegen til Arnhem. I hvert Fald vil jeg gense den Bro, hvis Opførelse jeg i 30'erne har fulgt paa nært Hold, uden at man den Gang kunde ane, at den snart vilde blive omtalt i al Verdens Krigstelegrammer og levere Forsidestof til Aviser i alle Sprog.

Dér er den jo, denne enkelte og imponerende Bindestreg i Staal; den ligger dér, hvor den laa, da jeg sammen med nogle Venner foretog den første Cykle-

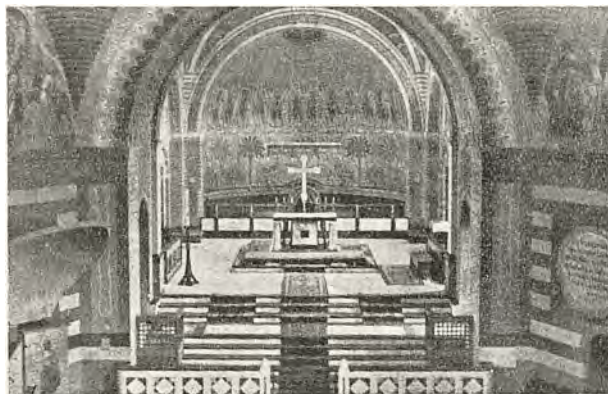
tur hen over den; hvor var det en Kunst at holde sig staaende midt i Trængslen, da Tusinder af Mennesker vilde være med til at indvie denne længe savnede Forbindelse mellem Syd og Nord. Den ligger der og glitrer i Julisolen; der ses hverken Tankspærringer eller Kanoner. Alt hvad der sker, er lidt Reparationsarbejde ved Vejdækket. Det er kun paa Fotografier fra Krigstiden, at man endnu kan se det mægtige Midterparti liggende sammenstyrtet i Vandet; det maa have været tungt for de hollandske Tropper at ødelægge hvad der lige var kommet i Stand takket være saa mange Ofre. Man skal vide Besked for ikke at gaa forbi den beskedne Sten med Inskription, der nu er anbragt i Balustraden midt paa Broen til Minde om den 19-aarige katolske Spejder og Modstandsmand, der i det afgørende Øjeblik, da de tyske Vagtposter maatte søge Skjul for amerikansk Granatild, sneg sig ind paa Broen og skar Ledningerne til de tyske Sprængladninger over; han fandt Døden, da han Dagen efter kom kørende ind i Byen paa en amerikansk Tank. Navnet Jan van Hoof er da ogsaa gaaet ind i vor Fædrelands-historie og rangerer som det sidste blandt vore store Heltenavne. Ellers mærkes det som sagt ikke paa Waalbroen, at den i lange bange Maaneder har været Skydeskive for drønende Bombarde-

mentsflyvere, tordnende Kanoner og drivende Miner. Den passer sin Dont, idet den med sine vældige Piller staar nede i Vandet og som en moderne Afløser for den populære Sankt Kristoforus bærer de trafikerende trygt og tørskindet over Bølgerne.

Der, hvor Kæmpen sænker sine Skulder og afleverer de Vejfarende paa den nordlige Bred, befinder man sig i Ærkebispedømmet Utrecht. Her har Dr. Fr. van der Meer sit Hjem — d. v. s. Kost og Logis — hos Søstre, der holder Skole for Landsbyen Lent's Ungdom. Han har sin Gerning ved Universitetet hinsides Floden, hvor han hører til de før omtalte nye Kræfter og iøvrigt som Docent forelæser i Liturgi og bibelsk Arkæologi. Han har fastslaaet sit Navn ved Udgivelsen af en Katekismus for viderekomne, som bliver flittigt studeret i samtlige Landets Præstegaarde af saavel katolske som protestantiske Præster og Religionslærere. En anden Bog om Sankt Augustin som Sjælesørger siges at være paa Trapperne. Jeg er spændt paa, om Fr. van der Meer svarer til det Billede, jeg har dannet mig af ham under den Sammenkomst, hvor en Del danske Oxford-Folk med Begejstring omtalte denne Hollænder, der som delegeret af Kardinal de Jong havde deltaget i deres Stævne i Mackenac, Michigan.

Og jeg maa indrømme, for en Gangs Skyld svarer Virkeligheden til mit Fantasifoster. Van der Meer — af Oxford'erne mere jævnlig kaldt for Frits — er en statelig Friser, af Udseende en Verdensmand, der lægger Baand

Læg Mærke til det skønne Alter med fritstaaende Kors og Lysestager anbragt paa Gulvet bag ved Altret. Tabernakel med Sakramente findes i et lille Sidekapel til venstre.

paa sig ved Hjælp af den romerske Præsteflip. Det økumeniske Drag ved ham skal være en Arv fra Faderen, der i det kalvinistiske Friesland holdt aabent Hus for anderledes-tænkende; Sønnens medfødte Sans for Katholicismens indre Væsen er blevet skærpet gennem Læsning — den nuværende Kardinal de Jong har været hans Lærer i Kirkehistorie —, og hans Evne til at sætte sig ind i andre Menneskers Tankegang har udviklet sig under hans Ophold i Rom og andre Rejser i Udlandet. Han er ikke bange for at gøre opmærksom paa Avner i vor katolske Kerne, ejheller paa Kerne i de protestantiske Avner. Og han ved hvad han taler om, for man mærker straks, hvor bevandret han er bl. a. paa den moderne protestantiske Teologis Omraade.

Det glæder mig at høre, at det gode Indtryk, de danske Deltagere i Mødet i Machenac har faaet af den hollandske »Pater Frits« har været gensidigt. Dr. van der Meer fortæller mig ogsaa om en dansk Dame, han tilfældigt har stødt paa i Los Angeles; hun var vist Benediktiner-Oblat, siger han, et fint dannet Menneske, der talte flere Sprog flydende; og jeg kan mærke, at Docenten er tilbøjelig til at dømme alle Danskere efter de faa heldige Repræsentanter, han har mødt paa sin Vej. Med megen Interesse spørger han efter Pastor Peter Schindler, som han har kendt i Rom under hans »arkæologiske« Periode; han husker godt hans stilistiske Evner, men ogsaa hans Trang til at chokere selveste Kardinaler! Det er mig en Fornøjelse at kunne berette om P. Schindlers anselige Produktion og den Vurdering, han fornylig fik i Svenska Dagbladet fra Harry Blombergs Side. Van der Meer nævner ogsaa en svensk protestantisk Biskop — jeg tror det var Eliot — og Frue, som han havde truffet i Rom.

Jeg spørger, om det ikke kunde friste ham at besøge de danske Venner i deres Hjemland og saa samtidigt tilføre os, Diaspora-Katolikker, Impulser fra den store katolske Verden; der fin-

des da heroppe smaa Kredse, der vil være taknemlige for at komme med i den liturgiske Bevægelse. Jeg kan se, at mit Forslag falder i god Jord, kun at det Besøg maa udsættes til næste Aar, siden Dr. van der Meer i Sommerens Løb skulde til Pax Romana Kongres i Schweiz og dernæst gaa i Lag med Tilrettelæggelse af sine Forelæsnings.

Imidlertid er Gaden uden for det lille Kloster i Lent blevet forvandlet som til en Kristi Legems Procession. Triumphbuer med store Skilte og Inskriptioner »Du er Præst i Evighed« og »Velsignet den, der kommer i Herrens Navn« viser, at Byen ruster sig til at modtage en nyviet Præst, der skal holde Primits i sin Sognekirke.

Her er det, at jeg har besluttet at tage Afsked med mine læsende Rejsefæller. Hvis der er Skolefolk iblandt dem, vilde jeg anbefale dem ved Lejlighed paa egen Haand at aflægge et Besøg i de hollandske Skoler; jeg har været forbavset over at konstatere i hvilken høj Grad Dr. M. Montessoris Skoletanker her har fundet Udbredelse, saa der ikke blot findes Montessori-Børnehaver — de er her Legio —, men ogsaa hele Underskoler efter samme Metode; ja, det siges, at man nu i Holland ad Montessorivejen kan naa helt op til Universitetet. Andre Skoler — bl. a. en stor Nonne-Skole for Piger i Nymegen — har efter Krigen lagt deres Studieplan for Mellem-skole om efter det amerikanske Dalton-System. Da jeg fik en Smule Forklaring paa disse Metoder, beklagede jeg oprigtigt at være født en Menneskealder for

tidligt; de danske Skolemyndigheder maa se til, at ikke den opvoksende Slægt senere bebrejder dem, at de har været en Menneskealder bagefter.

Men nu skal det være Punktum. For hvad kan det nytte at jeg skildrer de mange store, rigt udstyrede og overfyldte Kirker, jeg har set paa min Vej? Vore Katolikker vilde derved kun blive ked af de smaa Forhold, som vi nu en Gang er dømt til at leve under, og Protestanterne vil næppe af den Grund slette, hvad der staar i deres Skolebøger om det helt igennem protestantiske Holland. »Hvad Solskin er for den sorte Muld o. s. v.«.

Endnu mindre skal jeg her tegne et Billede af de bugnende Ferskentæer, som jeg saa i Brabant og Belgien, hele Plantager af den fine silkebløde Frugt, der hang og brunedes i Solskinnet, mens man selv sad i Skyggen og stønnede af Varme; hvad kan det være godt for, saa længe Priserne paa de hjemlige Ferskner er saa høje som de er?

Og jeg skal heller ikke tale om det bedste, jeg oplevede under hele Turen sydpaa; jeg mener Guldpirolens Sang. Læserne ved vist ikke, hvad Guldpirolen er for en Fugl. Jeg kan ikke og vil heller ikke prøve paa at give disse Orgeltoner, der forvandlede mangan en Sommerformiddag til en Fest for mig. Apropos, det var jo en Fugl, hin Munk fra Heisterbach gik efter, da han fo'r vild i Skoven og først vendte hjem efter Tusinde Aar. Mon det ikke har været Guldpirolen? Saa hvis det engang skulde ske, at jeg ikke vender hjem fra en Rejse sydpaa,

Den sidste Nadver, udført i pragtfuld Mosaik i Loggiaen oven over Kirkens Indgang

da ved mine Læsere paa Forhaand hvis Skyld det er. Men, kære danske Læsere, lad være med at nære Interesse for Piro-len og dens Sang, ellers vilde det maaske for Fremtiden ogsaa falde Dem svært at synges »Jeg gik

mig ud en Sommerdag at høre ...«. Og det vilde være Synd for Dem, for det er nu trods alt rigtigt, hvad der siges i samme Sang: »Det er godt i Danmark at være ...«

Steph. Wevers.

Rosenkrans-Historier

Den sidste japanske Missionær stod paa Baalet. Omkring det skaredes hans Kristne, fulde af Ængstelse for Fremtiden uden Præst og Sakramente. Flammerne slikkede allerede op omkring Martyren. Og som gættede han deres Tanker, løftede han højt i Haanden sin Rosenkrans og raabte med sin sidste Kraft: »Slip ikke jeres Rosenkrans; bed den trofast Dag for Dag, saa vil I bevare jeres Kristentro selv uden Præst.«

To Aarhundreder gik. Japan var et lukket Land for enhver Missionær. Endelig blev der atter muligt for kristne Præster at trænge ind i Solopgangens Rige. Hvor grebne og overraskede blev de ikke, da de i det indre af Landet mødte Mennesker, som de saa gøre Korstegn, og som spurgte dem, om de hørte til den Kirke, hvor Præsterne ikke giftede sig, og man ærede Guds Moder. Disse Folk var trods to Aarhundreder uden Præst forblevet katolske Kristne. — Var det mon ikke, fordi de havde fulgt den døende Apostels sidste Formaning: trofast at bede Rosenkransen og lære den fra sig til deres Børn fra Slægt til Slægt.

En tysk Soldat blev under første Verdenskrig bragt ind paa et Lazaret. Søsteren, der undersøgte hans forrevne Uniform, fandt i en af dens Lommer et enligt Led af en Rosenkrans. Smilende sagde hun henvendt til den saarede: »Naa, det stakkels Led af Rosenkransen har nok deltaget i Slaget og mistet sine fire Kammerater!« Soldaten svarede: »Javel, Søster! Det gik saadan til. Lige før Angrebet trak jeg min Rosenkrans frem og be-

gyndte at bede. En af Kammeraterne, der saa det, spurgte, om jeg ikke kunde give ham lidt af min Rosenkrans; men der kom endnu tre andre til og bad om det samme. Vi maatte derfor nøjes med hver et Led.«

Paa den franske Officersskole Saint Cyr forekom følgende lille Episode. En ung Officersaspirant havde tabt sin Rosenkrans. Dengang var mange af de unge Aspiranter afgjort kirkefjendske. En af Kammeraterne fandt Rosenkransen og hængte den op paa et Træ ved Exerцерpladsen. Derpaa sammenkaldte han Kammeraterne og raabte, idet han pegede paa Rosenkransen: »Hvem af jer har tabt denne Amulet?« Rosenkransens Ejermand traadte modigt frem og erklærede fast: »Rosenkransen er min, jeg bruger den hver Dag. Giv mig den igen!«

Hans Uforfærdethed besvarede med et Latterbrøl; men dette forstummede, da en af de ældre, højtstaaende Officerer traadte hen til ham, gav ham Haanden og sagde: »Unge Mand, jeg lykønsker Dem baade til Deres Tro og Deres frejdige Bekendelse. Hvis Frankrigs Hær altid faar Mænd af Deres Støbning, er vi vel farne!«

Jan Olav Ballin.

Den kendte afdøde tyske Digter *Gerhard Hauptmann* havde i sit Testamente bestemt, at han vilde begraves i den hellige Franciskus' 3. Ordens Ordensdragt. Han havde for over 40 Aar siden modtaget den som Gave i et Kloster i Soana i Italien og ønskede i Døden at bekendte sig til det franciskanske Ideal uden udtrykkelig at have konverteret.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader afbrød i sidste Uge sit Rekreationsophold i Castel Gandolfo for at modtage omkring 4000 Spejdere og talte til dem om Spejderbevægelsens Karakter og Formaal, i Særdeleshed under vor vanskelige Tid. Audiensen fandt Sted under aaben Himmel, og den store Spejderskare grupperede sig i en Halvcirkel omkring den hellige Fader. Anledningen til Audiensen var »De katolske Drengespejdere i Italien« National Jamboree, hvortil der bl. a. var mødt Delegationer fra Spejderbevægelsen i Schweiz, Holland og Belgien.

Australien

Erkebiskoppen af Melbourne har i en Kirke i Yarraville (Victoria) indviet de Glasmalerier, som Medlemmerne af den berømte Hurricane-Afdeling Nr. 615 (»Churchill«) har skænket til Minde om deres Fører, David McCormack.

Polen

Efter til London indgaaede Meddelelser fra Warszawa har Myndighederne i Polen truffet den Afgørelse, at Ordensfolk ikke længere maa faa udleveret Rationeringskort. Da Ordensfolk ikke kan give Sort-Børspriser er deres Livsunderhold følgelig stærkt truet og enhver Form for caritativ Virksomhed umuliggjort.

Ungarn

Ungarns Primas, Kardinal Mindszenty, har i et Memorandum til den ungarske Ministerpræsident opfordret til snarest muligt at søge den diplomatiske Forbindelse mellem den hellige Stol og Ungarn genoprettet. Kardinalen henviser til, at det har været meget uheldigt for Ungarn ikke at have haft diplomatisk Forbindelse med Vatikanet netop nu, hvor Fredsslutningen staar for Døren.

Balticum

Mord paa og Deportationer af katolske Gejstlige, Konfiskation af Kirker og kirkelige Ejendele, Lukning af Skoler hører til Dagsordenen i Letland, Litauen og Estland, beretter de tre baltiske Biskopper, Mons. Urbss, Mons. Rancans og Mons. Sloskans, fra deres Exil i et Brev fra de forenede Stater. Det nuværende Kommunist-Regime i Balticum forbyder katolske Ordenssamfund og Foreninger og beslaglægger deres Ejendele. Religionsundervisning i Skolerne er forbudt, og det betragtes som »illegalt« at bringe Børn til Kirke. Deportationerne til Sibirien fortsætter uafbrudt, slutter Brevet.

DEN NY JESUITTERGENERAL HOS PAVEN

Den nyvalgte Jesuittergeneral, Belgieren Pater Johs. Bapt. Janssens, aflagde umiddelbart efter sit Valg et Besøg hos den hellige Fader, der i Øjeblikket opholder sig i Castel Gandolfo. I Audienzen deltog desuden samtlige Deltagere i Ordenens 23. Generalkapitel. Den nyvalgte General afgav en Troskaberklæring overfor den hellige Fader og fornyede dernæst den gamle Forpligtelsesformular, som knytter Jesuitterordenen til Paven, og for-

▲ Pater General Johs. Bapt. Janssens S.J.

pligter dens Medlemmer til at virke for Kristi Riges Udbredelse naar og hvor den hellige Fader maatte ønske det. I sin Svar-tale hyldede Pave Pius XII det store Værk, som Ordenen udfører netop i vor onde Tid. Ganske vist har Tiderne ogsaa slaet Jesuitterordenen store Vunder, men jo heftigere Forfølgelserne raser, desto større Naadegaver gives der som Regel, og den hellige Fader var overbevist om, at Jesuitterne ogsaa i Fremtiden med Held vilde arbejde for Kristi Riges Udbredelse og til Guds større Ære, til Gavn for Næsten. I Tilslutning til sin officielle Tale hilste den hellige Fader

derefter paa hver enkelt af Audiensens Deltagere.

Jesuitternes ny General er 57 Aar gammel og nyder er ualmindelig stor Anseelse i Belgien. I 1907 traadte han ind i Jesu Selskab, blev præsteviet i 1919 og virkede siden 1923 som Professor i Kirkeret ved det teologiske Fakultet i Louvain, hvor han blev Rektor i 1929. I 1938 blev han udnævnt til Provincial for den belgisk-hollandske Provins af Selskabet og ledede med overordentlig Dygtighed og Klogskab sin Afdeling i de trange Aar, hvor Omraadet var adskilt fra Rom paa Grund af Krigen. Under den tyske Besættelse udmærkede han sig ved at indtage en fast og afvisende Holdning overfor de tyske Magthavere og har af den Grund erhvervet sig en førende Stilling indenfor den belgiske Katolicisme. Den ny Ordensgeneral behersker perfekt flamsk, fransk, tysk, engelsk, italiensk og spansk.

Indenfor sit hidtidige Virkefelt har han udmærket sig ved Fasthed, Klarsynethed og apostolisk Iver. Med næsten angelsaksisk Ro tog han i de for Belgien saa vanskelige Besættelsesaar Stilling til Udviklingen og var for sine Medbrødre saavel som for sine Omgivelser en Kilde til Mod og Tillid. Mandig Fromhed har karakteriseret

(Fortsættes Side 634)

Efter Anmodning fra Kejser Haile Selassie har den hellige Fader besluttet, at en kanadisk Jesuitlegation skal rejse til Addis Abeba for at medvirke ved Organisationen af det abessiniske Skolevæsen. Et Antal Patres er allerede paa Vej til Abessinien, hvor det er Hensigten at oprette et Jesuitterkollegium.

Et gammelt Baand er dermed knyttet, idet Jesuitterne allerede før i Tiden har opholdt sig i Abessinien. Efter at Kristendommen i 15. Aarhundrede havde faaet fast Fodfæste i Landet, sendte den daværende Hersker Zara Jacob Repræsentanter til Konciliet i Firenze (1441), og her mødtes Abessiniere og Portugiserne. Dette Møde resultere-

Jesuitterne orgo

de i en Slags Venskab og i 1509 kaldte den regerende Kejsersinde Helena Portugiserne til Hjælp mod Muhammedanerne, og med den Militærdelegation, som Portugiserne sendte til Abessinien, og ved hvis Hjælp den daværende Kejser Lebna Denghel sejrede over Muhammedanerne, fulgte ogsaa en Del Jesuitter som Feltpræster. Disse forblev imidlertid i Landet indtil de i 17. Aarhundrede blev udvist paa Forlangende af Kopterne, som

▲ Abessinsk Skoledreng — i Skoleuniform!

niserer Skolevæsenet i Abessinien

➤ Halaka Lukas: Gudsmoder med Barnet.

↑ Troppeparade i Addis Abbeba under Overværelse af Kejser Haile Selassie. I Baggrunden St. Georges Katedralen.

← Efter Gudstjenesten i Katedralen i Addis Abbeba.

➤ Den yderste Dom (malet af Tella Medhim).

Dag i Dag. — I de forløbne fem Aar siden Italienernes Fordrivelse fra Abessinien, har Kejser Haile Selassie arbejdet meget energisk til Gavn for sit Land og Folk. Mangt og meget af de Kulturgoder, som Italienerne havde tilført Landet under deres »Kejsertid«, har han forstaaet at bibeholde og udbygge, og Hidkaldelsen af Jesuitterne for at opbygge et abessinsk Skolevæsen, maa sikkert ses som et Led i disse hans Bestræbelser. Iøvrigt har saavel Kejser Haile Selassie som hans Familie flere Gange besøgt Pave Pius XI.

Den koptiske Kristendom er som allerede nævnt Landets officielle Religion og tæller

var — og stadig er — Abessiniens stærkeste Religion. Men i de godt og vel hundrede Aar, som Jesuitterne opholdt sig i Landet, udøvede de en ikke ringe Indflydelse bl. a. paa Landets Kultur, en Indflydelse, som efter alt at dømme kan spores den

ca. Halvdelen af Indbyggerne. Den katolske Kirke udgør kun en uvæsentlig Procentdel, men Missionsstationerne arbejder støt og roligt til Gavn for Befolkningen.

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(16)

»Troen betyder naturligvis mest af alt for os Kristne,« svarede Præsten. »Og den skænkes til enhver, som beder derom. Men selv Troen er ikke i Stand til at løse alle Problemer. Den sætter os blot i Stand til at tage imod Guds Aabenbaringer. Den er ikke et »Sesam-luk-dig-op« overfor alle Vanskeligheder i Livet. Vi Katolikker kunde godt kritisere Gud, fordi han har aabenbaret os saa lidt. Vi ved f. Eks. ikke, hvad der bliver af de udøbte Børn, som dør. Gud har villet, at deres Fremtid skulde være skjult for os. Men behøver vi saa for disse Problemers Skyld at begynde at tvivle paa Gud? Behøver vi at knytte Næven mod Ham? Nej, en saadan Holdning vilde ikke blot være blasfemisk, den vilde være ufornuftig og stupid. Hvad de smaa Børn angaar, saa ved vi jo, at Gud har skabt dem af Kærlighed. Han har skabt dem for Udødeligheden. Har vi saa ikke Lov til blindt at stole paa, at de vil naa Evighedens Rige? Det er selvfølgelig kun eet Eksempel. Men De forstaa, hvor jeg vil hen. Vi kan simpelthen ikke andet end have Tro og Tillid til Gud. Det modsatte vilde være den rene Daarskab.«

»Saa er der altsaa alligevel Problemer for Dem?« indskød Pessimisten blidere.

»Nej,« svarede Præsten, »der gives ingen virkelige Problemer for os, som tror paa Gud.«

»Hvad mener De?«

»Der er ingen Problemer for Gud selv; thi han kender og forstaa alt. Og for os er der heller ingen; thi det har været Guds Hensigt, at vi ikke skulde forstaa og fatte alt, endnu mens vi lever her paa Jorden. De eneste Problemer er dem, som Menneskene skaber for sig selv.«

Præsten lagde sin Haand paa Pessimistens Skulder.

»Jeg indrømmer Dem, at der er Mysterier i vor Religion. Det største er som en Skygge, der ligger over Jorden. Det var den Skygge, som faldt paa Ham, der skabte Himmel og Jord. Han har aldrig tilladt den at falde paa en Skabning. Han har aldrig ladet nogen lide det, Han selv led som Menneske — —

Tror De ikke, Han forstaa sig paa sin egen Sag? Tror De ikke, vi med Tillid kan overlade Ham Varetagelsen af hans eget Skaberværk?«

Pessimisten var gaaet hen til Baalustraden og stod dér og betragtede Udsigten, helt fortabt i sine egne Tanker. Pludselig vendte han sig mod den Syge.

»Jeg kunde have Lyst til at stille Dem et meget personligt Spørgsmaal. Det gaar særdeles langsomt for mig at forandre Meninger; en lille Diskussion er ikke tilstrækkelig dertil. Men det er sandsynligt, at det kan komme an paa Dem, om jeg i dette Tilfælde gør det eller ej. Det kan maaske være, at De ikke bryder Dem om at svare — —«

»Jo, jeg skal svare Dem; men — paa een Betingelse!«

»Hvilken?«

»At De vil se at komme fri af en vis Persons Indflydelse. Jeg har selv besluttet mig til det samme. De er vist klar over, hvem jeg mener, ikke?«

Den anden overvejede et Øjeblik. Han havde jo set vedkommende i Gang med sit ondskabsfulde Forsøg paa at drive den Syge til Fortvivlelsens Afgrund ...

»Ja, det kan jeg sagtens love Dem!«

»Godt. Saa køør løs!«

Pessimisten overvejede lidt; saa sagde han:

»Maaske lyder mit Spørgsmaal meget forvirret i Deres Øren. Men Deres Svar kan muligvis bringe Lys i min Sag. Ser De: De kan ligefrem være en Prøve for min Livsanskuelse, for De hører jo, om jeg saa maa sige, til Livets Stedbørn. Om nogen skulde have Grund til at fortvivle over sin Tilværelse, saa maatte det da være Dem. Sig mig ærligt: Hvorledes klinger mine Teorier i Deres Bevidsthed? Sande eller falske?«

Krøblingen svarede uden Tøven: »Falske! Jeg maa indrømme, at jeg i Begyndelsen — til Dels paa Grund af en andens Indflydelse — hældede til Deres Anskuelse. Men der var en, som Dag og Nat arbejdede paa at redde mig ud af Fortvivlelsen, og det er lykkedes ham at faa mig fri. Thi i den hører kun Kujonerne, de, der skulker fra Ansvar, hjemme. Fortvivlelsen demoraliserer, slapper og lammer ens Vilje. Den drager det onde frem i ens Sind. Den fik mig til at optræde som en Slynge! — —«

»Pater Anselm's ... stærke — — stærke Personlighed har sandsynligvis ogsaa influeret paa Dem.«

»Ja, men det er ogsaa det, som han siger, der har forandret mig. Det appellerer jo til — — til min Fornuft.«

Det »klinger sandt«. De spekulerer over, hvorvidt det er sandt. Jeg er overbevist om, at det er det. Det alene har gjort Livet værd at leve for mig. Jeg har — — jeg har altsaa lagt min Haand i Guds, og jeg er lykkelig nul«

Pessimisten blev afskaaret fra at svare ved en Bemærkning af P. Anselm.

(Fortsættes)

Den ny Jesuittergeneral

(fortsat fra Midtersiden)

hans hele Væsen, og han nærer en særlig Interesse for Kirkens Liturgi. Den belgiske Provins beklager selvfølgelig Tabet af sit Overhovede men er tillige overbevist om, at den nye General vil forvalte sit nye Embede til Bedste for Kirken. Det er fjerde Gang, at den belgiske Nation har stillet en General til Jesu Selskab, og den Kendsgerning, at Valget i 1946 paany faldt paa en Belgier, bekræfter den formodede Tendens til under de øjeblikkelige vanskelige Verdensforhold at besætte en Nøglestilling med en Repræsentant for en lille europæisk Nation.

Indsamlingen til de sultende Wienerere

O. B. 31 Kr. Anonymt 50 Kr. A. J. 31 Kr. Anonymt 5, — M. G. 5 Kr. E. K. 10 Kr. J. W. 10 Kr. D. hl. Ant. 10 Kr. Søster G. 31 Kr. C. E. M. 10 Kr. Th. M. 10 Kr. M. J. 20 Kr. J. P. H. 31 Kr. K. J. 6 Kr. E. A. 10 Kr. K. J. 31 Kr. T. D. 93 Kr. — Ialt 394 Kr.

Jeg haaber, at de forskellige Bidragydere kan kende det Mærke, hvorunder Beløbet er opført, og jeg takker Dem hjerteligt. Desværre kan jeg ikke overkomme at skrive til alle, der har opgivet Navn og Adresse. Dette var foreløbig et godt Resultat, men jeg haaber, at mange andre vil indsende Penge, bl. a. er der et Skolebrødre-Internat, som selvsagt kan trænge til mange Pakker. Foranstaltninger til Afsendelse af Pakker er truffet.

Verner Stabehl,

St. Jørgens Allé 8, 2., Kbhvn. V.
Postkonto 81501.

Til Salg

Alle Aargange af Skandinavisk Kirketidende, Katolsk Kirketidende, Nordisk Kirketidende for katolske Kristne, Nordisk Ugeblad for katolske Kristne og Katolsk Ugeblad komplet 1853—1945, pænt indbundne og i god Stand til Salg.

Tilbud mrk. »Ugebladet komplet« til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

FILM

»The constant nymph« (Park. 20.-9) er en daarlig og sentimental Dameroman, der er spillet saa betagende ægte, at man næsten glemmer Indholdets slette Kvalitet. Joan Fontaine som den halvvoxsne Pige er simpelthen uforglemmelig, og Boyer som Musikeren, der nær mister Melodien, ydede en smuk Præstation. Filmen er amerikansk, dygtig iscenesat af Bette Davis — Instruktøren Edm. Goulding.

»Mørkets Gæst« (Jump for Glory. Casino. 20.-9.) er en Kriminalfilm fra 1937, ogsaa fra USA, iscenesat af Roaul Walsh (med »Roaring Twenties«). Uden Interesse, da saavel Temaet som Skuespillertyperne var uhjælpe ligt passée. —

»Øglernes Kamp« (One million b. C.) som fra 23.-9. ses paa Merry og Triangel, er Preben Franks Oldtidsfilm sat op i Milliondollarsstil med Honey-and-sugar og en pudsig Blanding af Tertiærtidsmennesker (med Nutidsudseende) og af Kultidskrybdir. Mægtig spændende, ikke mindst Kampen med et kolossalt Krybdir, der lød Navnet »Nietzsches«. Personerne talte heldigvis ikke Amerikansk, men med

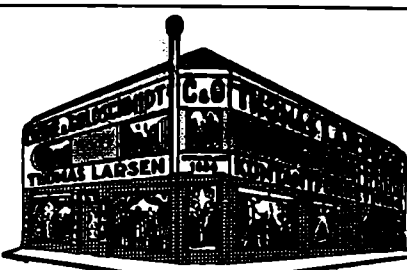
hjemmelavede Lyde af internationalt Snit, og vi fik gode Glimt af primitive Jæger- og Fiskerfolk. Det er Farcespecialisten Hal Roach, der har produceret Filmen. — Komisk nok handlede den næste Mandagspremiere (Colosseum 23.-9) om Sværvægtsboksning gennem 50 Aar, »Kings of the Ring« (Bokseringens Konger), en Film, der indeholdt et vist Perspektiv — med Hensyn til Lykkens Ustædighed, og hvor man fik et ejendommeligt Indtryk af amerikansk Boksningens frisdinede Dyrkelse af ufine Stød og Slag. Kun Gene Tunney og Joe Louis (nuvær. Mester) viste virkelig fin Stil uden eet overflødig Stød, og med fuldendt Beherskelse af hele Kroppen. Filmen er for Sportsfolkene. —

»Helten fra det kanadiske Polit« (Nordwest Trail. — Bristol 23.-9) er en Farvefilm fra 1946 af en af Curwoods Romaner og med Western-Money-Making-Star Bob Steele i Hovedrollen. Barnlig, men ganske spændende, uden at være noget særligt. Ekstra en dødkedelig Swingfilm med usædvanligt kvikke Fortekster. — Odeon bragte 24.-9. den franske Viviane Romance Film »Kvindelist« (La boîte des rives), der i sit Lune virkede henrivende fransk af en egen solfyldt,

sorgløs Ynde, men som var for langtrukket til helt at holde, hvad Begyndelsen lovede. De mange morsomme Scener (en pudsig Bohemekvartet ikke at forglemme) interesserede tilsyneladende ikke Teatrets Stamgæster. —

»En Nations Hjerte« (Froment pere et fils. — Un tel pere et fils. Grand 25.-9.) er Duviens sidste franske Film fra 1940, smuglet ud under Besættelsen og i 1943 endeligt udformet i Amerika under Titlen »Heart of a nation« og med Forord af Charles Boyer. Filmen er en fransk »Cavalcade«, men først og fremmest en Skildring af, hvordan Tyskerne siden 1870 har overfaldet det Frankrig, hvis frugtbare Jord man misundte, idet vi i Slægten Froments Skæbne oplever alle Krigene ned til den sidste. Brudstykkevis er det en Blanding af Patos og »Københavnervliv« med smuk Præstation af Raimu og af Jouvét. Lucien Nat havde Filmens største Rolle som Læreren Bernard, der oplever alle tre Krige. Suzy Prim som den ugifte Søster ydede Filmens mest betagende Spil. Spillet redder Filmen. —

»Sahara« (ds. Nørreport 27.-9.) er af Zoltan Korda (Specialist i Afrikafilm) og med Humphrey Bogart i Hovedrollen sammen med

<h1 style="margin: 0;">Roskilde</h1>		Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf 1365 <i>anbefaler sig med 7. Kl.s Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter
A-s F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15 . Telefon 87 Lev. til kat. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg Forbindsstoffer Sygeplejeartikler	H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri
Hans Hansen og Søn Biler og Rustautomobil, Alg. 19 ¹ , Tlf. 247 al Kørsel med Biler og Rustbil besørages	C. J. Schledermann & Sønner Jernbeton Entreprenører . Murermestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.	
H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Leverandør iil Sct. Maria Hospital	Husk — det er i Olsgade 20 - Telefon 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørages. Emil Praefke
Roskilde Mejeri Borgerdiget . Telefon 349	Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 17. Leverandør	
Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	Kaffe - The - Konserver HERM. JOHANSEN Sct. Olsgaard . Tlf. 591 (to Numre)	
		 <p style="text-align: center;">Bedste Indkøbssted i Roskilde</p>

Tanken Lulubelle. En Mandfolkefilm med samme Emne som den engelske »Ni Mænd«, der gik sidste Aar, men, langt kolossalere udført og med rent ud mesterlige Fotografier ved Rudolph Maté. Ti Allierede overmander 500 Tyskere i Ørkenen ved snedig Krigslist og mandig Tapperhed. En stærk Film og en fortræffelig Film. —

Og endelig »Kvinden, der stod bag« (The great man's lady) om en Medaille og dens Revers. Det var Damen, der skulde have haft Monumentet og ikke den »store Mand«. God Idé. Manus. var daarligt, fortalte i Spring og sprang alt det interessante over. Spillet var ringe, selv om Barbara Stanwyck som 100-aarig havde faaet lagt en aldeles enestaaende Maske og i Glimt formaaede at udnytte den. Det lod sig ikke skjule, at Filmen var tom og forloren, endskønt den tilgrundliggende Idé var saa fortrinlig som vel mulig. William A. Welman har iscenesat uden Ynde med en god Fotograf (Will. C. Mellor) som trofast Hjælper. Damerne i Salen græd. (Roxy 27.-9).

Bjørn Rasmussen.

Academicum Catholicum

København.

Søndag den 6. Oktober Kl. 9,00: Akademikermesse i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Derefter Travetur. Frokostpakke medbringes.

Asserbotur. I Efteraarsferien arrangeres Tur til Asserbo fra Lørdag d. 12. Okt. til Tirsdag d. 15. Okt. Der medbringes Sovepose el. Tæpper, Toiletsager, Madpakke til Tirsdag Aften og Rationeringsmærker. Prisen bliver ca. 3 Kr. pr. Dag. Afrejse fra Hovedbanegaarden 15,19 eller 17,19. Eventuelle Cyklister vil blive nærmere underrettet om Starttidspunktet. Indmeldelse til Sekretæren Inger Honoré, Grundtvigsvej 18, 1., V. (Oplysning om Afrejse og Transportmiddel bedes givet ved Indmeldelsen).

K. U. K. København.

Lørd. 5. Okt. Fællesmøde i Røde Sal, Kl. 19,30 meget præcis. Organist Hammermüller vil fortælle os om sine eventyrlige Oplevelser under mange Rejser. Herefter det tra-

ditionelle Kaffebord med Underholdning. Vi venter at se en stor Tilhørerskare.

K. U. K. Frederiksberg.

Lørd. 5. Okt. Kl. 19,30 Møde. Kriminaloverbetjent Axel Jacobsen: »Politiet under Besættelsen«. Underholdning.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 5. Oktober afholdes Pakkefest, hvortil hvert Medlem bedes medbringe en Pakke til Værdi ca. 1 Kr., saafremt Pakke ikke medbringes betales en Bøde paa 1 Kr. De Medlemmer, som gaar til Engelsk, bedes bemærke, at Mødet begynder Kl. 19,30 og for den anden Kreds Kl. 20,00.

K. U. K. Ordrup

Tirsdag d. 24. Sept. indledte Ordrup K.U.K. Sæsonen med det første Studiekredsmøde ved P. Wolfisberg S. J. med Pater Lutz Bog »Jesus Kristus og hans Kirke« som Grundbog og Karl Adams »Katholicismens inderste Væsen« som Supplement. Formanden trak Linjerne op for Arbejdet i det følgende Aar, og Erik Guldager arrangerede en Hvem-ved-hvad-Konkurrence.

Tirsdag d. 8. Oktober Kl. 19,30 pr. Foredragsmøde. P. Pauli S. J.: »Unerede Kirker«. Desuden Underholdning. 2 Minutter ved Jørgen Nørvig.

Tirsdag d. 22. Oktober Kl. 19,30 pr. Studiekredsmøde. Indleder Sven Damsholt.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Køb
**PAULUS-
KREDSENS**
Bøger

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Fineste Resultat opnaas med

A. D. B. Gulvplejemidler

Resultat af 85 Aars Erfaring

A. D. Burcharth & Søn, Kolding

Lak, Fernis- og Farvefabriker. — Grundlagt 1861

D. K. K. F.

1. Mandag i Maanederne Oktober, November, December, Februar, Marts *Politisk Studiekreds* paa Grundlag af *Vor hellige Fader Pavens Tale til katolske Kvinder i 1945. Indleder cand. polit. Frøken Tove Rasmussen.* Efter Indledningen Diskussion. Første Gang Mandag d. 7. Oktober.

2. Mandag i Maanederne Oktober, November, Januar, Februar, Marts, April »Somtaler om kirkehistoriske Emner«. Indleder cand. mag. Adjunkt Johan Jensen. Første Gang Mandag d. 14. Oktober. Aftenens Emne: »Den franske Revolutions Krig mod Kirken«.

Møderne finder Sted i *Klosteret, Sct. Kjeldsgade 3, Kl. 19,30 præcis.* D. K. K. F.s gejstlige Raadgiver,

Pater S. Wevers S.M.M., vil være til Stede.

Sangbogen bedes medbragt. Pris pr. Aften 50 Øre.

Det er vor hellige Fader Pavens udtrykkelige Ønske, at katolske Kvinder sætter sig ind i Politik og

socialt Spørgsmaal, og det er af stor Betydning, at vi kender vor hellige Kirkes Historie, saa vi er i Stand til at gøre Rede herfor over for anderledestroende.

Kom derfor til vore Aflener i Vinter!
Styrelsen.

BOGNYT

Teresa af Avila's samlede Værker

The Complete Works of St. Teresa of Jesus, translated and edited by *Professor E. Allison Peers*. From the critical Edition of *P. Silverio de Santa Teresa, C.D.* 3 Volumes.

Vol. I.
General Introduction — The Life — The spiritual Relations.

Vol. II.
Book called way of Perfection — Interior Castle — Conceptions of

the Love of God — Exclamations of the Soul to God.

Vol. III.
Book of the Foundations — Minor prose Works — Poems — Documents-indices.

Ialt Kr. 75,60

Paveflaget

Smaa Flagoblater med Vatikanstatens Flag faas nu. Pr. Æske Kr. 0,50

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

Esbjerg		Sv. Villemoes <i>gamle Forretning ...</i> <i>... med de gode Varer</i>
»Blomster-Boden« <i>v. Sigrd Raun</i> <i>Alltid friske Blomster og Grøntsager</i> Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner	Ove Rasmussen & Søn <i>Murermestre</i> <i>Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842</i> <i>udf. Arb. for de kat. Institutioner</i>	Jørgen Jepsen & Møller Gram <i>v. Møller Gram</i> <i>1ste Kl.s Herreskrædderi</i> <i>Kongensgade 20, Telefon 536</i>
M. Rasmussen <i>Frisørmester</i> <i>Grøntorvet (Hjørnet af Frodesgade og Torvegade)</i>	Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> <i>Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade</i> <i>All i Kød, Flæsk og Paalæg</i> <i>Tlf. 1667 Lev. til Sct. Josefs Hospital</i>	Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> <i>Kongensgade 64, Telefon 829</i> <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i>
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s <i>Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</i>	<i>MØBLER for alle Hjem</i> <i>købes bedst og billigt i</i> Bechs Møbelforretning <i>Telefon 735, Raadhushuspladsen 16</i> <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>
Jespersens Boghandel <i>Stort Udvalg i Krucifiks og Vievandskar</i> <i>Katolsk Litteratur</i> <i>All i katolske Bøger</i> Kongensgade 78 . Tlf. 1920	Engers Hansen <i>Bog- & Papirhandel</i> Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer</i> Telefon 2247 <i>Leverandør til Sct. Josefs Hospital</i>
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27</i> <i>All i Sengeudstyr og Manufaktur</i> <i>Lev. til Sct. Josefs Hospital</i>	Bagermester N. Rise <i>Esbjerg . Telefon 116</i> <i>Leverandør</i> <i>til de katolske Institutioner</i>	N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Tlf. 576</i> <i>Kolonial . Mel</i> <i>Lev. til Sct. Josefs Hospital</i>
Aug. Christensen <i>Malermester</i> <i>Privat: Strandparken 17</i> <i>Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446</i>	Florian <i>Sørensen</i>	J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 - Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel <i>Leverandør til Sct. Josefs Hospital</i>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummernet i Søndagsmessebogen

- Okt.
6. S.*) 17. Søndag e. Pinse. —
(hvid) *Rosenkransfest* (1099—116); 2. Bøn: Søndagen (714), 3. Bøn: St. Bruno (1098); Præf. (522); sidste Evang.: Søndagens (715).
7. M. *Rosenkransfest* (1099—116); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Markus (1099), 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Sergius, St. Bacchus, St. Marcellus og St. Apulejus (1099); Præf. (522).
8. Ti. *St. Birgitte* (1102—117); (hvid) 2. Bøn: St. Thereses Oktav ([195]), 3. Bøn: For Paven ([122]); alm. Præf. (525).
9. O. *St. Johannes Leonardi* ([46]); (hvid) 2. Bøn: Oktaven ([195]), 3. Bøn: St. Dionysius, St. Rusticus og St. Eleutherius (1103), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
10. T. *Oktav af St. Therese* (hvid) ([194]); 2. Bøn: Frans Borgias (1105), 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
11. F. *Jomfru Marias Moderværdighed* ([197]—118); (hvid) (Præf. (522)).
12. L. † *Gudsmoders Lørdagsmesse* ([90]); (hvid) 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven, 4. Bøn: For Paven, medmindre denne er valgt som 3. Bøn; Præf. (522).
13. S. 18. Søndag e. Pinse.

Søndag den 6. Oktober afholdes i alle Kirker og Kapeller den 4. Kollekt for *St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen*, den danske katolske Kirkesag.

Katolsk ✠ Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BOGHYLDEN

Katolske Bøger paa Engelsk, der haves paa Lager:

- Dietrich von Hildebrand:
In Defence of Purity Kr. 6,00
Raymond Preston: Four
Quartets' Rehearsed » 6,00
C. S. Lewis: The Great Di-
vorce » 9,00
William Robinson: The De-
vil and God » 5,40
Gerald Vann: The Divine
Pity » 10,20
Dom Ralph Russell: Essays
In Reconstruction » 12,60
E. Allison Peers: Mother of
Carmel » 10,20

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . København K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

Københavnske Kirker

St. Ansgars Kirke. Fred. 4. Okt. Tilbedelse Kl. 14 til Andagten Kl. 19,30. Efter Andagten Menigheds-møde i Salen, Bredgade 67 A. Kom-ponisten Leif Kayser: »Rom, besat og befriet«. Billetter à 0,75 Kr. Sønd. 6. Okt. Rosenkransfest Kl. 8 Reciteret Messe og Fælleskommunion. Kl. 17 Rosenkransandagt. Denne Andagt holdes hver Søndag i Oktober Kl. 17.

Jesu Hjerter Kirke. Fred. 4. Okt. Kl. 6 Sonekommunion. Mand. 7. Okt. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 10. Okt. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke. Fred. 4. Okt. Kl. 13,30—19,30 Tilbedelse, Eukaristisk Forening. Kl. 19,30 Andagt. Sønd. 6. Okt. Rosenkransfest Kl. 10 Levitmesse, Kl. 19,30 Festandagt, Procession og Prædiken af Pastor Bertling. Hver Mand., Onsd. og Fred. i Maaneden Kl. 19,30 Rosenkransandagt. Onsd. 9. Okt. tillige Kongr. for Damer.

Frederikssund. Gudstjeneste Søndag d. 6. Okt. Kl. 9,30 paa »Frederikssund Hotel«, Jernbanegade 15, 1. Sal.

Vincentforeningens Brændselshjælp

Herrernes Vincentforening i København foretager i Vinter en Uddeling af Brændsel til vanskeligt stillede Hjem. Henvendelser om at komme i Betragtning ved Uddelingen sendes inden 8. Oktober til Skoleinspektør Kiærulff, Nørrebrogade 27 C. Det er en Betingelse, at man ikke modtager offentlig Brændselshjælp.

Husk
St. Knud Lavard Kirkes
BASAR
Søndag 6. Oktober
i St. Knud Skoles Festsal.
Boder. Restauration. Tombola
Underholdning

Salmonsens Leksikon-Tidsskrift

Skønt der allerede foreligger flere Hefter af SALMONSENS Leksikon-Tidsskrifts Aargang for 1946, har det 12. og afsluttende Hefte af Aargangen 1945 ladet vente paa sig lige indtil nu. Naar man ser Heftet, forstaar man imidlertid dets sene Fremkomst. Ikke blot er det det største, der endnu er udsendt af S. L. T. — men det registrerer et af de allermost betydningsfulde og vanskelige Kapitler i Menneskeheden Historie, Overgangen fra Den 2. Verdenskrig til Freden, med dens Vrimmel af Begivenheder, nye Problemer og nye Personligheder. Og selv om Historien skrider hurtigt i vor Tid, virker disse Landsoversigter for Aaret 1945, bortset fra deres Værdi som leksikalisk Registrering, aldeles aktuelle — et udmærket Grundlag for Forstaaelsen af Avisernes storpolitiske Reportage af i Dag. (Schultz).

Sygeplejerske

søger Lejlighed eller umøbleret Værelse med lidt Køkkenadgang snarest.

Soffy Poulsen
Saxogade 55 B, 3., V.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Mødrekursus

hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 3.
Første Foredrag Torsd. 10. Okt. Kl. 20 Pater Wevers: »Det katolske Milieu og dets Betydning«. Hele Kursus er paa ni Foredrag. Adgangs-

kort 2,00 Kr. Enkeltforedrag 0,50 Kr.

1. November

Til katolsk Hjem i København, hvor Husmoderen den halve Dag

er optaget uden for Hjemmet, søges en Husassistent, som med Venlighed vil tage sig af 2 Børn, 4—5 Aar, og passe 3½ Værelser moderne Lejlighed.

Chr. Hansens Kød-Udsalg Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466 Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158 <i>Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital</i>	<i>Bageri & Conditori</i> Johan Aschengreen <i>Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353 Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019</i>	G. Garth-Grüner Landsretssagfører Tlf. 12,166 og 12,161 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
HELSINGØR Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter		 Spis Rutana . lev sundt
Kolding		
Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver <i>Leverandør til Sct. Hedings Hospital</i>	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i>	M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til kat. Menighed</i>
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</i>	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«. Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserver. <i>Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</i>
Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i>	J. Bondesens Eftf. <i>C. V. Hennebjærre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)	H. Nielsen & Søn <i>Malmestere . Telefon 439</i> Udført Arbejdet ved den ny Klinik
G. Rasmussen <i>Bageri og Konditori</i> Tøndervej 44 Tlf. 259 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	<i>Bogladen med de mange Bøger . . .</i> Barkholts Boghandel	<i>Tømrermestre</i> Brødrene Andersen <i>V. Kiørboesvej 1 Telf. 281</i> <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</i>
<i>Gør Deres Indkøb af Frugt, Grønt og Blomster hos</i> E. Hansen <i>Teglegaardsvej 2 . Telefon 1705</i> <i>Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</i>	P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> <i>Søndergade 26 . Kolding</i> <i>Leverandør til den katolske Kirke</i>	Chr. Wilger <i>Vestergade 2 . Tlf. 334</i> Glarmester <i>Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</i>
Henry Larsen <i>Piledamsvej 3 . Kolding . Telefon 1990</i> <i>Lager al Ligklster og alt vedrørende Begravelser ordnes</i>	Sv. Paulsen <i>Bageri og Konditori</i> <i>Kongebrogade 39 . Tlf. 2028</i> <i>Leverandør t. Sct. Hedvigs Klinik</i>	H. Madsens Eft. <i>v/ A. Persson</i> <i>Tøndervej 22 . Tlf. 823</i> <i>Blomster og Kranse, Foreningskranse og Kistepyntning . Altid friske Blomster i stort Udvalg</i>

Nakskov

<p>Aug. Rasmussen Bjikkenslager Taarsvej <i>Leverandør til Kirken og Børnehjemmet</i></p>	<p>Kaj G. Nielsen Alt i Kolonial, Vin, Konserver Tillegade 30 . Telf. 622 - 1152 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>
<p><i>Spis</i> Arbejdernes Fællesbageri's Produkter <i>Nakskov . Telefon 621</i></p>	<p>Broderimagasinet Østergade 18 . Tlf. 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene</p>	<p>L. C. Clasen v. Ole Clasen . Murermester Telefon 820 <i>Leverandør til katolsk Kirke</i></p>
<p>Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p style="text-align: center;"><i>Reserveret H. J.</i></p>	<p>Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 <i>Leverandør</i></p>

Maribo

<p>R. B. <i>Maribo</i></p>	<p>Esther Rothe Nielsen Østergades Broderiforretning Telefon 106 <i>Leverandør til den katolske Skole</i></p>	<p>Andelselskabet Maribo Svineslagteri's Udsalg Tlf. 113 . Tlf. 65 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>
---------------------------------------	--	---

Nykøbing F.

<p>Mejeriet »Perfekt« <i>Stassaniseret Sødmelek</i> Tlf. 668 <i>Leverandør til Sct. Josephs Klinik</i></p>	<p>H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Carl Kragh Fredensgade 14 . Tlf. 658 Alt i Kolonial, Vin, Konserver m. m. <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>
<p>I. A. Rohdan <i>Uhr- og Brille-Specialist</i> Nykøbing F. <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedsøvej 21 Tlf. 405 <i>udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</i></p>	<p>Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni <i>Kul . Kokes , Cinders</i> Nykøbing F . Tlf. 626--945 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>
<p>Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p>J. N. Jensen Murermester Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i></p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser Skolegade 17 . Tlf. 706 <i>Leverandør til Sct. Josephs Klinik</i></p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme <i>Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</i></p>
<p>C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p>P. Hansen Kæp Snedkermester <i>Softegade 9 . Tlf. 1099 y</i> <i>Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</i></p>

Katolsk Ugeblad

13. Oktober 1946
94. Aargang
Nr. 41

40 Aar i Køge

25 Aar i Allerslev

Præster i Modstandsbevægelsen

Nyheder fra alle Lande

„Maggy“

KARDINAL FRINGS FRA KÖLN BESØGER TYSKE KRIGSFANGER I ENGLAND. Under sit Ophold i Storbritannien har Kardinal Frings aflagt Besøg i adskillige Krigsfangelejre. Ovenfor ses han paa en Visit i Golchester.

Verden. Kategorisk erklæres det: »Ingen bliver forurettet i de russiske Zoner, undtagen de selv er ude om det.« Ordret hvad jeg i sin Tid hørte om det Tredie Rige, mindes Papirkurven. Nu er der altsaa igen dukket et ufejlbart Samfund op. »De Lande, der ved Krigen er kommet i nær Berøring med Rusland, skal aldrig faa Grund til at beklage sig, dersom de ikke selv vil Krig — dette tør jeg indestaa for.« Saa-dan var det ogsaa før, siger Kurven. Dengang var der ogsaa Danske, som kunde garantere for, at naar det gik ud over en Præst i Tyskland, var det indlysende, at Fejlen kun kunde være Præstens.

Erfaringers tunge Vægt har gjort Papirkurven filosofisk. Den har naturligvis truffet Kristne, som gik ud fra, at Kristne altid havde Retten paa deres Side og aldrig kunde begaa noget galt. Men de var øjensynligt ikke ret vel forvarede, og Kirken gav dem ikke sin Støtte. Men de moderne Samfund, der hyldes som ufejlbare, opdyrker selv den Mentalitet, som forsøger al Kritik og kun øver sig i at raabe Heil (og hvad Heil nu maatte hedde paa russisk). Papirkurven tør ikke paastaa, at de kritikløse Ufejlbarhedsdyrkere af Statsguden alle maa være mindre vel forvarede, men den er vis paa, at de er paa sikker Vej til at blive det.

Det tragiske er imidlertid, at

(Sluttet Side 652)

FRA PAPIRKURVEN

Paa en Redaktion er Papirkurvens Oplevelser ikke de kedeligste eller mindst belærende. For Tiden kommer Papirkurven Gang paa Gang ud for den ejendommelige Oplevelse, at den synes at genopleve en Fortid, den troede grundigt afsluttet. Der

daler Skrivelser ned i den, som med ganske faa Ords Forandring er identiske med nogle, som i Aarene efter 1933 via Kurven gik i Kakkelovnen.

Der kommer Breve i Anledning af Ugebladets Omtale af Kirkefølgelser rundt om i

Munkemel

Vingaarden i Odense

Vingaarden I København
Skt. Annæ Plads 11

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

J. J. Jacobsens Eftf.

Odense - København
Grundl. 1841

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

Hjalmar Andersen

Blomsterforretning
Kapelvej 15
Nora 5211
Lev. t. de kat. Institutioner

Hans Molbech

Højdevej 10 . Am. 691
W. C. og Badeanlæg
Nyt og Reparationer
Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

KØBENHAVN-DANMARK %
Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

„LUCIFER“ (Rennow & Petersen)

Grdl. 1908
Autoriseret Elektrometallater
Genforeningsplads 4
Taga 5372 . Taga 5268 x
Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringe, Tlf. og Signallæg, Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Th. Bremholm Rasmussen

Malermester
Brødøj 11 . Telefon Gentofte 1855
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Aage Høyberg

Blikkenslager . aut. Gas- Vand-
og Sanitetsmester
Kingsgade 9 . Telefon Eva 2527

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

Torp & Co.

BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Anton Siegler

Malermester
Kingsgade 17 Vester 4753

Hans Glatrup

Murermester
Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Henry Henriksen

Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester
Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955
Udf. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

C. P. Hansen

Tænmester
Drosselvej 67 . Telefon Godthaaab 4128
udfører Arbejdet for de kat. Institutioner

40 Aar i Køge

Biskoppeligt og norsk Besøg

Søndag d. 30. September var der forløbet 40 Aar siden Køge havde faaet fast Præst og regelmæssig Gudstjeneste. Dagen indlededes med Højmesse og Prædiken af Sognepræsten Pastor Sørensen. Der var mødt saa mange til Gudstjenesten, at Kapellet knap kunde rumme Halvdelen, saa mange maatte overvære Højtideligheden ude fra Gangen og Trappen. Efter Højmassen afholdtes Takke-Festandagt af Pater Jaworski.

Kl. 12 samledes en stor Del af Menigheden samt indbudte fra København og Roskilde i Hotel Hafnia for at nyde den medbragte Frokost under hyggeligt Samvær. Enkelte gamle Kendinge fra Missionens første Dage fandt her hinanden til stor gensidig Glæde. Kl. 14 gik man ud til et festligt Kaffebord i Hotellets store Sal.

Blandt Gæsterne saas mange lettiske katolske Flygtninge, som flere Gange glædede Forsamlingen med smukke og meget smukt udførte Sange.

Nu var Biskoppen ogsaa kommet til og sammen med ham Stortingsmand Wright fra Oslo, som netop var paa Besøg i København. Pastor Sørensen bød alle velkommen og opmuntrede i indtrængende hjertelige Ord Menigheden til Sammenhold og Trofasthed mod Kirken.

Biskoppen udtrykte sin Glæde over at være tilstede ved denne Fest og over ydermere at kunne medbringe Stortingsmanden, som var en af den katolske Kirkes bedste Støtter i Norge. Saa talte han til Menigheden, som — efter hvad han sagde — flere Gange havde været rigtig vred paa ham, naar han tog deres Præst fra dem; men det havde dog hidtil vist sig, at man blev glad for den nye Præst. Biskoppen takkede Pastor Sørensen for hans Arbejde og udtrykte de bedste Ønsker for Menigheden. Til Slut henvendte Biskoppen sig til Letterne, hvem han i hjerte-

lige Ord formanede til ikke at tabe Modet, men fortsat stole paa Guds Barmhjertighed midt i alle deres tunge Prøvelser.

Saa rejste Stortingsmand Wright sig og holdt en straalende Tale. Han var meget glad for at være med til denne Fest, da han følte sig stærkt knyttet til denne Mission, hvor hans Mor i Aaret 1918 var blevet optaget i Kirken af Pastor Maurer. Det havde bevæget ham stærkt, da han for lidt siden knælede i det Kapel, hvor hans Mor havde svoret Kirken Troskab og opnaaet den Lykke, som hun Resten af sit Liv var saa inderlig taknemmelig for. Han fortalte ogsaa om den norske Kirkes Kamp mod Nazismen, og det var betagende for Forsamlingen at lytte til den stoute Nordmands djærve og faste Ord.

Efter Opfordring af Pastor Sørensen fortalte Fru Sigrid Opffer om Køge-Missionens første Begyndelse, ligefra den første Messe, der blev læst i Slutningen af forrige Aarhundrede, og

til Familien Opffer forlod Køge. Fruen sluttede med at mindes Biskop von Euch, der havde muliggjort Missionens Start, og alle de gode Præster baade fra Roskilde og Ordrup, som havde læst Messe dernede, inden der blev fast Missionsstation, og sidst, men ikke mindst, Pastor Maurer. Sluttelig takkede Fruen paa de forsamlede Katolikkers Vegne alle dem, der gennem Ofre havde muliggjort Missionens Fortsættelse, og deriblandt Biskop Suhr, som havde forladt Sydens mange aandelige Goder og Fordele for at paatage sig et Missionslands talløse Besværligheder, og endvidere Menighedens nidkære Præst, som var utrættelig i sit Arbejde for Kirkens Sag i den spredte Menighed. — Fhv. Stationsforstander Momberg talte for Familien Opffer og mindedes de »gamle Dage«, hvor Hus og Have var fyldt til Gudstjenesterne og den efterfølgende Kaffe. — Bankbogholder Andersen takkede Sognepræsten for alt, hvad han gjorde for Menigheden. Det har været en opbyggelig Dag, sagde han, skønt man føler sig saa ringe, naar man tænker paa, hvad andre har ydet; men vi haaber at kunne yde mere i Fremtiden.

Franske Præster

i Modstandsbevægelsen

D. K. K. F. havde benyttet sig af den gunstige Lejlighed med de mange franske Gæsters Tilstedeværelse i Hovedstaden og indbudt en af Gymnasielærerne, Mlle Marie-Antoinette Baudot, der underviser i Filosofi, til at holde et Foredrag om franske Præster i Modstandsbevægelsen. Det fandt Sted d. 27. September paa den franske Skole, hvor der var mødt ca. 100 Tilhørere, deriblandt ikke saa faa Protestanter, mens desværre ingen af vore egne Præster havde kunnet modtage D. K. K. F.s Indbydelse. Mlle Baudot skildrede ud fra personlige Oplevelser, hvordan en Benediktinerabbed og hans Prior

fik sendt paa det nærmeste tusinde unge, der eftersøgte af Gestapo, over den spanske Grænse; men i øvrigt var alle Ordener repræsenteret tillige med Verdensgejstligheden. Derfor har ogsaa den nyudnævnte Kardinal Saliege kunnet sige, at af alle Samfundsgrupper var det Præsterne, der kom til at betale den største Tribut til Frankrigs Befrielse. De endnu ufuldstændige Tal opgiver, at 490 Præster blev fængslet, 359 deporteret til Tyskland og 206 maatte bøde med Livet, deriblandt Karmeliterpateren P. Jacques de Jésus, hvis selvopoffrende Heroisme i Koncentra-

(Fortsættes Side 652)

Gamle Onkel Janus

af J. C. O'Connor C. S. Sp.

Seán og jeg var halvvoxne Dreng, og Onkel James var en gammel Mand. Han var meget stille denne sene Aprileftermiddag, men vi var kaade og næsten berusede af Foraarsluften; og da vi troede, Onkel var vel forvaret inde i Huset; mens vi skulde hente Køerne ind, lagde vi Seletøj paa to af dem og prøvede en Galop. Men Onkel maa have haft en sjette Sans, og langsynet var han, saa vi havde aldrig saa snart sporet vor værlige Ganger, før vi hørte hans kraftige Røst tordne imod os. Vi kom ned i en Fart og ventede, at Onkel vilde dukke op med sin Knortekæp; men der skete ingenting, og et Kvarter efter listede vi ind. Onkel ikke saa meget som skændte, men spurgte bare, om Køerne var kommet godt ind, og saa faldt han igen hen i dybe Tanker.

»Han tænker nok paa Peggy og hendes Mand,« hviskede jeg; og Seán nikkede. Vores Kusine Peggy, som nylig var blevet gift inde i Dublin, skulde for første Gang efter Brylluppet komme paa Besøg i sit Barndomshjem med sin Mand. Nora, hendes Søster, havde travlt med at ordne Gæsteværelset til dem, og Fætter Jim var kørt med Giggen til Stationen for at hente dem; de maatte snart være her.

Onkel James tænkte ganske bestemt paa Peggys Ægteskab, og han lod til at være ked af det; vi tænkte paa de Slikkerier, hun forhaabentlig havde med til os, og det var meget behageligt. For Resten havde vi det dejligt. Der var saa hyggeligt i den gamle Bondestue, at selv vi to Dreng følte Glæde derved. Vinden susede omkring Huset, det gamle Ur tikkede, Tørveilden i Kaminen lyste op i den allerede halvmørke Stue, de dansende Flammer belyste snart Loftsbjælkerne og snart Gulvfliserne, snart den hvidkalkede Væg og snart den gamle Kommode; den lavede de besynderligste Skygebilleder af Onkel Janus,

og buldrede i det ene Øjeblik og hviskede i det andet. Saadan en Kaminild er beroligende og søvndyssende, og vi var lige ved at slumre blideligt ind, da Motorstøj ude fra Vejen vækkede os; et skarpt Lys faldt ind gennem Vinduet, og en Bil standsede foran Døren.

Gamle Onkel Janus kom hurtigt paa Benene. »Kom med Lampen, Nora!« raabte han, saa det rungede i Huset.

I det samme gik Døren op, og Peggy stod i den, belyst af Kaminilden. Onkel rakte Haanden ud imod hende. »Velkommen hjem, min Pige,« sagde han og kyssede hende. »Men hvordan kommer I her i Bil? Jeg sendte jo Jim efter jer ...«

»Ja, tusind Tak, Far. Jeg saa ham ved Stationen, men jeg syntes ikke, min Mand skulde køre i den gamle Gig. George! — — Jeg er vis paa, du vil blive glad for George, Far, selv om han ikke er Katolik; han er from paa sin Maade, og det er jo det vigtigste — — Men George, hvor bliver du dog af? Kom og sig Goddag til Far!«

»Jeg skulde bare betale Chaufføren,« svarede George.

»Goddag, Far — det maa jeg nok sige, for Peggy og jeg er jo eet, og saa er hendes Far ogsaa min.«

»Kom hen til Ilden i Stedet for at staa dér i Trækken,« sagde Onkel og lukkede Døren. Her er Nora — og det er Peggys to smaa Fætre.«

Mens Nora beundrede Søstrens Pels og Hatten efter allernyeste Mode, rodede Peggy i sin store Haandtaske, — og saa kom det, vi havde haabet paa: en vældig Pose Konfekt. Jeg bød pligtskyldigt rundt og frydede mig over, at alle de voksne sagde Nej-Tak; og derpaa forsvandt Seán og jeg hen i en rolig Krog.

Peggy for ud og ind; de havde stor Bagage med, og den skulde jo anbringes i Gæsteværelset. Imens prøvede hendes Far og

hendes Mand at tale sammen, men det gik trægt. George var ret tavs af sig, og han vidste meget daarlig Besked, hvad Afvanding af Jorden og Priserne paa Kalve angik. Vejret lod han til at vide noget mere om, og det Emne var de da ogsaa begyndt at behandle en Gang til, da Peggy endelig dukkede op; men saa var der heller ikke større Vanskeligheder med at holde Konversationen i Gang, selv om den mest syntes udsat for een Stemme.

»Naa, lille Far, hvordan har du det saa?«

»Tak, det gaar — det gaar.«

»Men jeg synes, du ser ældre og mere træt ud. Her er ogsaa alt for trist herude. Kan du ikke tage med ind til Dublin, naar vi rejser og blive ordentlig undersøgt af en Specialist?«

»Kæreste Barn — mod Alderen kæmper selv de dygtigste Specialister forgæves; og selv om de maaske kunde forlænge mit Liv med et Par Aar, vilde jeg ikke bryde mig om det, bare Vor Herre havde taget mig for længe siden.«

»Men Far dog — — saadan maa du ikke sige! Men det Slavearbejde her paa Gaarden har været for meget for dig. Slid og Snavs Dag ud og Dag ind. Ingen Adspredelser, ikke saa meget som en Radio. Om Aftenen sidder du bare og døser her ved Ilden, og naar det gaar højt, kommer en af Naboerne ind, og saa snakker I om Køer og Grise og Kartofler. Du vilde blive ung igen, hvis du kom ind til Byen. Der er Liv, der er noget at se paa. Tænk bare paa Biografteatrene og — — —«

»Nej, min Pige,« svarede Onkel James, og hans Stemme rystede. »Arbejdet paa Gaarden har ikke været for meget for mig, det har holdt mig oppe. Det har jeg og din Mor — hun hvile i Fred! — og dine Søskende og du selv levet af; og af min Gaard og andre Gaarde som den, lever ogsaa I derinde i Dublin. Jeg trænger ikke til dine Fornøjelser, jeg har nok at glæde mig over herude.«

»Saa saa, Far, tag det nu bare med Ro!« Peggy rejste sig og

lagde kærtegnende Haanden paa hans Skulder. »Der er Nora med Teen, den skal nok faa dig i bedre Humør.«

Seán og jeg sagde først, at vi ingen Te skulde have; men da det viste sig, at Peggy havde haft en stor Kage med Sukker-glasur med, skiftede vi Sind.

»Ingen Mælk, Nora,« sagde Peggy afværgende, da Nora rakte hende en Kop.

»Men er du blevet saa uden-landsk?« surgte Nora forbavset. »Vi har saadan dejlig Mælk, ved du da, og denne her er lige ny-malket.«

»Ja — men den er ikke pa-steuriseret, og saa er det bedre at være forsigtig — — —«

»Vores Køer er — —« begyndte Nora; men Peggy afbrød hende for at spørge hende ud om Naboerne og fortalte hende om sine fine Bekendte i Byen, indtil der lød Hestetrampen i Gaarden. Et Øjeblik efter kom Jim ind. Han blinkede imod Lampe-lyset og gik hen og gav sin Søster Haanden.

»Hvorfor sagde du ikke God-dag til mig ved Stationen?« spurgte han.

»Aah, jeg kan ikke udstaa Lugten af Heste, og den gamle Gig lugter ogsaa væmmeligt. — George, her er Jim!«

»Sæt dig her og varm dig,« sagde Onkel James, »jeg skal nok sørge for Hesten. Tag Lygten, min Dreng,« fortsatte han til mig.

Jeg tændte Lygten, mens Seán holdt den, og saa gik vi tre ud og satte Hesten i Stald. »Vi maa hellere se til Køerne, mens vi er her,« sagde Onkel. I det samme gav Seán mig et Puf, og borte var han; men jeg kunde ikke stikke af, for jeg bar jo Lygten, og hele Straffen vilde komme over mig, hvis der var noget i Vejen med Køerne. De laa imidlertid alle sammen vel-tilfredse og tyggede Drøv, og jeg trak Vejret lettet.

»Giv dem hver en Armfuld Hø, saa holder jeg Lygten«, sagde Onkel. Da jeg naaede den sidste Ko, opdagede jeg til min Rædsel, at den havde Hovedtøj med Skyklapper paa! Det havde vi glemt at tage af! Hvad vilde

der nu ske? Men Onkel havde aabenbart ingenting set, saa nu gjaldt det bare om at faa ham ud af Døren og saa bagefter snige sig herind igen og befri Koen for Hovedpynten!

Ved Stalddøren blev Onkel staaende et Øjeblik og saa sig om, saa jeg blev angst og bange igen; og hans første Ord virkede just ikke beroligende: »I Morgen er det Søndag. Bed for mig i Messen, at Gud vil give mig Styrke til at sige, hvad jeg bør sige.« Var det mon noget om Koen? spurgte min opskræmte Samvittighed. Men min Skræk forsvandt hurtigt, for mens han lukkede Stalddøren, sagde han hen for sig: »Den gamle Gaard — — og den gamle Tro — — og den gamle Maade at leve paa — — det var alt sammen godt nok for hendes Mor — —« —

Næste Morgen regnede det, da vi gik til Messe alle sammen — undtagen Peggy og George. Peggy var saa træt og sløj efter Rejsen, blev der sagt.

Da vi kom hjem, gik Onkel James ind til dem og blev der næsten en halv Time. Saa kom først han ud og tørrede sig over Ansigtet med et stort rødt Lommetørklæde, og lidt efter kom George, der saa meget alvorlig ud, og Peggy, som var stærkt forgrædt. Det blev en meget rolig Søndag. Peggy sagde næsten ingenting, men var meget omhyggelig for sin Far. Næste Morgen kørte Jim dem til Toget, skønt det var Mening, de skulde være blevet en Uge, og Peggy græd, da hun sagde Farvel. George trykkede Onkels Haand fast og sagde: »Jeg har faaet noget at tænke paa, Far.«

Seán og jeg kunde ikke forstaa et Muk af det hele, og ingen fandt dengang for godt at forklare os noget. Først mange Aar efter fortalte Nora mig Historien, saadan som Peggy havde fortalt hende den.

»Jeg er bare kommet for at sige jer, at jeg skammer mig over jer,« havde Onkel sagt, straks han kom ind i Gæsteværelset. »Ja, jeg skammer mig ikke saa meget over dig, George, som over mit eget Barn. Men jeg har altid troet, at den Kirke,

Kristus stiftede, var den sande. Og hvis den er det, saa er det klart, at din Kirke og alle mulige andre Kirker ikke kan være det. I har jo ikke engang en eneste Helgen! Jeg behjælder ikke dig noget, men hvis du saa dig for og talte med nogen, som vidste Besked, skulde du nok opdage, at du er paa den forkerte Vej. Og — — —«

»Far, du maa ikke fornærme George! Vi har jo ikke gjort dig noget, vel?«

»Har du ikke gjort mig noget, da du giftede dig uden saa meget som at tale med mig om det? Har du ikke gjort mig noget, da du vendte dig imod Gud? Har du ikke gjort mig noget, da du kritiserede din Familie og dens beskedne Maade at leve paa? Et Æsel var godt nok for Vor Herres Moder,« — Onkel løftede paa sin gamle Hat, »men du er alt for fin en Dame til at sidde sammen med din Bror i vores Vogn. Men du er ikke saa fin en Dame som din Mor, du med din Sminke og dine røde Negle. Den gamle Tro og den gamle Gaard — det var hendes største Glæde.

Under Forvandlingen i Messen i Dag gøs jeg ved Tanken om dig, der laa herhjemme i Sengen. Og jeg besluttede at sige til dig, at ingen af mine Børn skal bo under mit Tag, hvis de vender Vor Frelser Ryggen. Rejs i Guds Navn tilbage til Dublin i Morgen. Jeg skal bede Gud om at skænke jer sin Naade.«

Han var begyndt vredt, men Stemmen var blevet mildere og mildere. Nu stod Taarerne ham i Øjnene, og han fortsatte:

»Jeg kan ikke have saa langt igen; men før jeg dør, vil jeg saa gerne se alle mine Børn lykkelige. Uden Guds Naade kan du ikke blive lykkelig, lille Peggy.«

Der gik fem Aar. Kun gamle Onkel James, Jim og hans Kone levede nu paa Gaarden. Men en dejlig Morgen i Maj forlod Onkel ogsaa Hjemmet. Jeg fik et Telegram derom og naaede dertil i rette Tid til Begravelsen. Under Rekviemsmessen modtog hele Familien den hellige Kommunion — ogsaa Peggy og George!

Ananké eller Maria?

Seminarieforstander *Morten Bredsdorff* skrev i »Højskolebladet« for 7. Juni i Anledning af de nordiske Husmødres Landsmøde:

Krigen er endt. Men Freden er ikke kommet, hverken til den lidende Verden eller til de Menneskesind, som den har revet op og slaet ud af Ligevægt. I Potsdam, London og Paris mødes Statsmænd for at standse det vældige Kaos, men de gaar fra hinanden med tomme Hænder, og bag de »Store« skimter en angstfuld Menneskehed Skyggen af den hedenske Gud uden Aasyn, Skæbnen, Nødvendigheden, »Ananké«, som Grækerne kaldte den frygtelige Magt, der driver Menneskene til at gøre det, de hverken vil eller ønsker.

I København mødtes for nylig de nordiske Husmødre. Det betyder ikke meget, hvad de siger eller foretager sig, men de og deres Medsøstre i alle Lande kunde jo minde Verden om, at det ogsaa under denne forfærdelige Krig og dens Følger er Søstre, Kærestes, Hustruers, Mødres, Alverdens Kvinder, som vel bærer den største Sum af Menneskenes Lidelser.

Og saa kunde de tilføje, at det — trods al Feminisme, Emancipation og Ligeret — ikke er Kvinder, der har formet de økonomiske og sociale Systemer og Love, som nu bryder sammen, det var ikke Kvinder, der skrev det sidste Aarhundredes Fredstraktater, det var ikke Kvinder, der førte Ordet i Folkeforbundet, og i den Stat, der slap Krigen løs, drev man først Kvinderne ud i Køkken og Barnekammer, inden man i Storstuen lagde Planen til det store Overfald paa hele Menneskeheden.

Det var i den tidlige Middelalder, en raa og barsk Tid, da Retten sad i Spydstagen, at Billedet af den smertefulde Moder med Barnet ved sit Bryst begyndte at vise sig rundt i Kirker, Kapeller og ved Alfarvej. I en brutal Mandsverden, hvor

Kvinder og Børn agtedes ringe, lykkedes det langsomt Kirken at skabe Ærefrygt for den Kvinde, som blev udkaaret til at føde Alverdens Frelser, og deraf fulgte en ny Ærbødighed for hendes Medsøstre, Jordens Kvinder. Hvad denne Mariadyrkelse har betydet for at menneskeliggøre Manden, lære ham et nyt Syn paa Kvinden, hans Fælle, paa Kærligheden og Moderskabet, lader sig ikke maale. Langt mere end al civilisatorisk og humanitær Lovgivning har den hellige Jomfru formaaet at civilisere og humanisere Europas Folkeslag. Talløse Billeder af hende i alle Lande beretter endnu derom.

Det var en ny Kraft, som blev ført ind i Samfundslivet, Kærligheden, Naturens mægtigste Kraft, men helliget ved sit Udspring i det Høje, hos Gud, der nu skulde brede sig blandt Menneskene, hans Børn, og lære dem at elske og hjælpe hinanden i Stedet for at hade og slaa ihjel.

Nu ligger Mændenes Verden sønderslaaet og rygende ud over hele den gamle Verdensdel. Mennesker drives i Tusindvis fra Hjem, de holder af, Kvinder føder i Skovene, og Børn dør langs Landeveje, mens Sulten hærger, og Folkehadet ulmer. Store Hjelpearbejder sættes i Værk, men de kommer ligesom ingen Vegne, for baade Troen, Haabet og Kærligheden, al Tillid mellem Mennesker er ved at fryse ud af vore forskræmte Hjerter. Alene kan Mændene aldrig bygge den Verden op, som vi nu har ødelagt. Maaske kan de gøre det med Kvindens Hjælp. For det er jo ikke bare nye Institutioner, nye Love og Foreninger, nye Grænser og Parlamenter, nye Skoler og Arbejdsforhold, vi i Dag trænger til. Det er et nyt Sind, et Sind, der paa en Gang er aabent, barnligt, tilidsfuldt og varmt, men ogsaa praktisk og livsnært, som den gode og kloge Kvindes. Et Sind, der vender sig fra Pengedyrkelsen, Magtstræbet, Mekaniserin-

gen og Kynismen i Samfundslivet, et Sind, der tager Livet som en Gave og vover at leve, som det føler og tænker, med den svenske Digers Ord, der er som en Bøn fra utallige Læber i Dag:

Giv os en Arnes varme Ild til Livets Dagligbrød!

Giv os en Ven at tale til, naar Glæden blir til Nød!

Giv os en Tro at vandre med, trygt mod den mørke Død!

Den Bøn maa Kvinder nu lære Mændene at bede. Forstaar de den ikke, vil de fortsætte med at ofre til »Ananké«, indtil den næste Katastrofe er over os.

Morten Bredsdorff.

Og ingen skammer sig!

»Kirkens Front« skriver den 26. September:

Direktør Ditogdat, som gav sin første Hustru Løbepas og siden boltrede sig i Selskabslivets højere Cirkler og nød en velbeslaet Ungkarls mere eller mindre tilladte Glæder, har paa sine ældre Dage atter besluttet at indtræde i den Gud og Mennesker velbehagelige Ægtestand. Denne Beslutning har baade en uselvisk og en selvsk Side.

For det første føler han midt i en Hjemmenes Opløsningstid Trang til at yde en Tribut til den gode, borgerlige Moral — faktisk er det jo rigtigt, at Ægteskabet er Samfundets Grundpille, og man bør foregaa andre med et godt Eksempel.

Men for det andet begynder hans Chancer for at nedlægge nyt Vildt paa Erotikkens Jagtmarker at svinde — rent ud sagt, og nu, da han netop med sit smukke, graa Haar, velplejede Ydre og rundelige Gaver har daaret en purung, dejlig Strik, har det ogsaa sine Fordele at blive bundet i et Ægteskab — for tænk, om en anden skulde nappe den Steg! Hvad bliver der saa tilbage af det Solstrejf over sin Livsaften, som han trænger saa meget til?

Længe leve det livsvarige Ægteskab!

Og saa skal der være Bryllup! Rigtigt Kærkebryllup — med

dyre Rober, hvide Heste, Blitzlys — og Middag — naadadada! — bagefter.

— Og Kirken aabner gæstfrit sine Porte — thi »i Kirkens Korsgang for det høje Alter dér mødes ung og gammel, Fløj! og Pjalter ...« — Lysekronerne straalere, Orglet prælude, og Præsten — thi en saadan kan let fremskaffes — holder en stærkt personligt præget Tale: »Det er ikke godt for Mennesket at være ene ...!«

— En anden Dag er det Skuespillerinde Pjankoppjat, der bestiller Kirkens Medvirken. Hun ag-

ter at indtræde i det hellige Ægteskab med Mand Nr. 4.

— En tredje Dag er det Fabrikant Deutsch-English, som har udskiftet Kone Nummer hvadved-jeg; han er faldet for en Pige — det var den store Kærlighed, Forholdet har faaet Følger, og nu er han saa ædel, at han ikke vil svigte hende — det kan Præsten da nok forstaa.

— Ja, Præsten forstaaer alt, og Kirken tilbyder sin udstrakte Service. Den er jo Folkets Kirke, og Folkets Stemme er jo Guds Stemme ...

— — —
Og ingen skammer sig!

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader har i den forløbne Uge modtaget Dominikanerordenens nyvalgte General, Pater Em. Suarez, samt Deltagerne i det dominikanske Generalkapitel i Audiens. Den ny General er født i Spanien i 1895 og har siden 1941 været Rector Magnificus ved Dominikanernes Lærestalt »Angelicum« i Rom, hvor han anses for at være en af Dominikanerordenens dygtigste Lærere i Kirkeret. P. Suarez indledte Audiensen med at forelæse en Hyldestadresse til den hellige Fader, hvori han henviste til Ordenens Mission med Udbredelsen af de thomistiske Studier og samtidig anmodede om Velsignelse for den Orden, hvis Protektor den hellige Fader selv er. Den hellige Fader svarede i en improviseret Tale paa Latin, der vandt Beundring hos den store Forsamling. Efter en Hyldest til den afgaaende Ordensgeneral Pater Gillet, talte Paven om de dominikanske Ordensidealer og om den hellige Thomas og gav samtidig Udtryk for, at den saakaldte leoniniske Udgaave af den hellige Thomas Værker snart maatte gøre ny Fremskridt. Til sidst nævnte den hellige Fader Ordenens fremragende Prædikantvirksomhed.

Den hellige Fader ventes iøvrigt at ville vende tilbage til Rom i Midten af Oktober. I Mellemtiden er de pavelige Beboelsesrum i Vatikanet gennemgaaet en tiltrængt Fornyelse og bl. a. er der i Pavens Privatbibliotek blevet indrettet et lille Tonnefilmsanlæg, som er en Gave fra Amerika.

Frankrig

Et Dusin Helbredelser er for nylig blevet konstateret i Lourdes efter den store franske Landsvalfart. Dette hidindtil største Antal Helbredelser suppleredes af yderligere to, da Pilgrimmene var paa Hjemvejen: paa Banegården i Juvigny kunde den fra Fødslen døvstumme Amédée Truchard fra Tourcoing pludselig rejse sig fra sin Baare, hvor han indtil da havde ligget uden at kunne røre sig. Den følgende Dag blev en Kvinde fra Argentières, der ligesom den førnævnte led af den Pott'ske Syge, pludselig helbredt.

Tyskland

Et stort Antal af de tyske Kirkeklokker, som Nazisterne under Krigen lod hente ned for at støbe om til Kanoner, vil i den nærmeste Fremtid blive givet tilbage.

Fru Alma Osterhammel

in memoriam

— 88 Aar gammel har Fru Osterhammel lukket sine Øjne. Mindet om hende vil blive bevaret trofast i mange, mange Menneskers Sind. Hun havde en enestaaende Evne til at vinde sig Venner. Men især var det et Behov for hende at lindre Menneskers Nød. Hun har taget Del i katolsk Karitas, som næppe nogen anden nulevende Katolik. Lige fra sine Ungpige-Dage indtil hun, svækket af Alderdom, maatte nøjes med paa Afstand at se til, har hendes varme Hjerter slaaet for denne Gerning. Især *Elisabethforeningen*, der drager Omsorg for forældreløse Børn, og *Damernes Vincentsforening* i Sakraments sognet optog hende stærkt.

— Maaske kan man bedst karakterisere hende ved at sige, at man ikke kunde bringe hende en større personlig Glæde end at yde et Bidrag til hendes Virksomheder. Man vil vanskeligt kunne træffe et Menneske, der med større Glæde og Begejstring gaar op i et uselvisk Arbejde end Fru Osterhammel gjorde det.

— Hvem kunde sige Nej, naar Fru Osterhammel ringede En op og paa sin fornøjelige og elskværdige Maade bad om en Gave

til Elisabethforeningens Basar eller til Juleindsamlingen.

— Der er ingen Tvivl om, at Fru Osterhammels straalende Humør havde sin store Part i hendes Sukces. Hvilken Festivitas kunde hun ikke skabe om sig, f. Eks. naar hun havde arrangeret Fstelavnstfest for nørrebroske Kvinder og efter Tøndeslagningen dansede Menuet med »Katedronningen«.

— Mennesker, som i lange Tider ikke havde været til Sakramenterne, kunde hun faa anbragt i Skriftestolen. »Jeg skal nok sige til Pastor Ronge, at han ikke skal være alt for streng.« Hun gjorde det, og det hjalp utvivlsomt. Pastor Ronge kunde ikke sige Nej til noget, Fru Osterhammel had om.

— Alle, der kendte Fru Osterhammel, følte hvor ægte hendes Hjertelighed var, og det var svært ikke at blive smittet af hendes Begejstring for en Sag. Man maatte være med, naar hun kaldte. Og man blev øjeblikkelig belønnet. Ingen kunde sige Tak som Fru Osterhammel.

— Fru Osterhammels Begravelse foregik Fredag d. 4. Oktober fra Sakramentskirken under overvældende Deltagelse. C. B.

Fremadskridende Sovjetisering i den russiske Zone i Tyskland

I den russisk-besatte Zone i Tyskland er — som allerede tidligere kort meddelt — en ny Lærepraxis trædt i Kraft, hvorefter enhver Form for Religionsundervisning er afskaffet og samme Undervisningsmetoder som i Rusland indført. Enhver kristen Indflydelse paa Ungdommen er hermed absolut udelukket og Sovjet-Tendensen træder saa meget des tydeligere frem. Undervisningsplanen begynder med Børn i 5-Aars Alderen og fortsætter efter et Aars Børnehøve med alle Aars Skolegang. Fra fjerde Skoleaar er Undervisning i Russisk obligatorisk og Adgang til højere Uddannelse forudsætter, at Eleven har gennemgaaet Folkeskolen efter den russiske Plan. Forældrene har ingen som helst Indflydelse paa Børnens Skoleuddannelse. Den ny Lærepraxis er allerede indført i Sachsen, Thüringen, Anhalt, Brandenburg og Mecklenburg, medens Indførelse fra det allerede

◀ Et helligt Jordstykke hjemme fra heri Tid siden en Egn i Puerto Rico. I Georgetown Universitetet (Washington) registrerede Salmagor-læreren Jordstykke, og har set Salmagor-læreren Professor Frederick Saxon SJ ved Apparatet, hvis Udslag er gengivet nedenfor Billedet.

▶ Den hellige Fader Hiltorp-paartrætte Cykelhjerner, som for nylig har forlæst "Tour d'Italie".

▼ Vincenzostreklærer i Polen Løvnedsmedler, som amerikanske Katolikker har indsamlet til unge Polakker, der er ramt af Krigen.

Jomfru Marias Grav fundet?

En arabisk Vejarbejder har i Jerusalem gjort et Fund, som vil kunne faa den allerstørste Betydning for vort Kendskab til den tidlige Kristendoms Historie, meddeles det fra det hellige Land.

Araberne arbejdede med Brolægningen umiddelbart ved det Sted, hvor Jomfru Maria ifølge Traditionen skal være blevet begravet. Med et opdagende han, at en stor Sten kunde røkkes, og da man ledede den, fandt man Indgangen til et underjordisk Kammer, hvis Loft bæres af 35 massive Søjler. Et tykt Lerlag dækker Grottenes Gulv, og Arkæologer anser det for sandsynligt, at man her vil støde paa Spor fra den første kristne Tid. Grotten har tilsyneladende ligget glømt i over fjorten Hundrede Aar. Indgangen dannes af et Hul paa 30 cm i Kvadratt og bevoegtes nu af britisk Militær.

har forlængere Realiseringen af Plänen i en tidligere tyske Bevægelse. Denne systematiske Udrensning af en stor Del af den tyske Ungdom efter sovjet-russiske Metoder vil næppe længe lade sig gøre sine første Resultater.

Den amerikanske katolske Efterretningstjeneste CIP meddelte endvidere, at Russerne i Berlin og i Bresden har arresteret et stort antal førende Katolikker. De har i katolske Kredse og i deres første Bestyrelse og i deres almindelige Sogne og i deres Skoler og i deres hidtil sædvanlige Situation. I Berlin er den gejstlige Leder af det katolske Centrum Hajske, Dr. Bernd Stasiwski, blevet arresteret. Russerne: en russisk Militærbesatning, ført af en Officer, standsede op foran hans Bolig, og to Bøer i Civil hentede Stasiwski. Der foretoges indtalt nu ingen Efterretninger om hans videre Skæbne, og en Forespørgsel fra Kardinal Pilling hos de russiske Militærmagter gav intet Resultat. I Dresden er en Præst blevet arresteret og indsat i Gendarmstaden, der har tilbragt Aar i nazistisk Koncentrationslejr i Bad Triburg. er tre ka-

Fortsættes Side 659

◀ Monumentet der anerkendes som det ægte gravsted for Jomfru Marias begravelse i London. I Arkæologer.

RELIGIONSUNDERVISNING I WIEN

I Wien er Religionsundervisningen i Henhold til Afgørelse, der er truffet af den østrigske Stal, blevet Pligtfag i Folke- og Mellemkolerne og værelages af Kirken. Religionslærerne udnævnes af de kirkelige Myndigheder, og de Børn, der ikke ønsker at deltage i Undervisningen, fritages derfor efter Henvendelse fra Forældrene.

Der foretages imidlertid nu en interessant Statistikk over Wienerbefolkningens Deltagelse i Religionsundervisningen. Den 1. Maj blev der i hele Ørkebispedømmet foretaget en Opførelse over, hvor mange Skolebørn, der ikke deltog i Religionsundervisningen. I 176 af Byen Wiens Sogne — der mangler kun Oplysninger fra 5 Sogne — med ialt 73,307 Børn var der kun 2075, som ikke deltog i Religionsundervisning. Fra 154 Sogne i Kvartaler omkring Wien, Wald og 251 Sogne omkring Manhartsberg mangler der Oplysninger fra 13, men fra de øvrige 388 Sogne meldtes der om 65,580 Børn, af hvilke kun 292 ikke deltog i Religionsundervisningen. I hele Ørkebispedømmet Wien er der altsaa i de anmeldte 568 Sogne tilsammen 138,887 Børn, og af denne Skare er der kun 2867, som ikke besøger Religionsundervisningen.

Det fremgaaer endvidere af denne Oversigt, at forholdsvis faa Forældre ønsker deres Børn fritaget. Fra kirkelig Side fremhæver man imidlertid, at saadanne Anmeldinger især kommer fra Kredse, som i de forløbne syv Aar (under det nationalsocialistiske Regime) har lagt en bevidst særlig kirkefjendtlig Indstilling for Dagen. Paa den anden Side kan man ogsaa konstatere, at der næsten ingen Arbejderbefolkningskredse hersker en udpræget Interesse for Religion. Og dersom katolske Kredse i alle Sogne — heder det videre i den kirkelige Beretning, hvorfra disse Tal stammer — vil bedømme Kirken Holning i politiske Spørgsmaal rigtigt, og handle derefter, skal det være en naturlig og naturlig konsekvens af den politiske Tilværelse, at Arbejderbefolkningen, som maaske ellers er politisk uinteressert i Kirken, alligevel vil agte Religionen og

med sig selv. Børnene, der ikke heder i Vejen for Deltagelse i Religionsundervisningen.

Under Kampene om Wien blev Wiens Vært, den hellige Stephans Dom, ilde tilrødet af russiske Bomber. Der arbejdes imidlertid paa Genoprettelse af de forvøjtede Stæder.

ØRKEBISKOP STEPINAC for Retten i Zagreb

Retssagen mod den jugoslaviske Kirkes Overhoved, Ørkebispepaven af Zagreb, Mons Stepinac, er indledt. Mons Stepinac tilbagesatte alle Anklager for Samarbejde med Tyskerne og Italienerne og hævdede, at hele Processen kun var et Led i den kommunistisk-styrede jugoslaviske Stats Forsøg paa at komme den katolske Kirke i Landet til Lids. I kirkelige Kredse i Jugoslavien hæmder man ligeledes, at Processen er et Led i det antikirkelige Felttog, som Tito i Øjeblikket fører. De hidtil nævnte Anklager mod Kirkekyrsten forsvader alt for tydeligt kirkefjendtlige Indstillinger for Dagen. I Zagreb siden 1937 og anses for at være en fremragende Biskop og en afholdt Folkefører, hvilket klart kom for Dagen under den tyske Besættelse af Landet. Iourigt har Processen uakt den allerstørste Opsigt i det katolske Slouenien og Jugoslavien, og Marskal Tito blev umiddelbart efter Processens Afslutning tvinget til personligt at tage til Orde i Belgrad Radu for at forstærke Befolkningen om, at Processen ikke var rettet mod den katolske Kirke, men udelukkende tog Sigte paa Ørkebispepavens Person. Den apostoliske Nuntius i Belgrad, Amerikaneren Mons. Hurley, har forladt Rom, hvor han opholdt sig paa Perie og er vendt tilbage til Belgrad. Mons Stepinacs Skæbne følges selvsagt med største Interesse i Vatikanet og ifølge en til Vatikanet indløbet endnu ikke bekræftet Meddelelse fra Belgrad, regner man med, at Processen mod Ørkebispepaven inden længe afblæses.

En moderne Helgeninde

Hvad kan vi lære -

Begreber som Helgen eller Helgeninde, Selvopofrelse og Selvudslettelse betragtes af Ikke-Troende som noget højest umoderne og fuldstændig taabeligt, men selv for Kristne og Katolikker staar disse Begreber ofte som noget rent abstrakt.

Derfor har vi Brug for at blive stillet over for den haarde Virkelighed, hvor Begrebet Helgen er en Realitet.

En saadan Realitet er Historien om Maggy — den lille belgiske Pige — der med sine kun 24 Aar præstereede et overmenneskeligt Arbejde af Kærlighed til Gud og sine lidende Medmennesker.

Hendes Livs Historie fortalt af hendes Bror Franciskanerpateren Martian Lekeux foreligger nu ogsaa paa Dansk, bearbejdet af Tove Frydenlund (Sct. Ansgars Forlag).

Dette er Historien om Maggy — nitten Aar — velbegavet og med store Fremtidsdrømme — men hvad gavner det et Menneske, om det vinder hele Verden, hvis det tager Skade paa sin Sjæl — Maggy giver Afkald paa sine egne Ønsker — i første Række for at hjælpe sine gamle Forældre — senere som Menneskefisker i de mest usle Kvarterer i Liège.

Vi følger hende som Lærerinde i den lille fattige Forskole, hvor hun begynder sit Livs Korsvej for stadig mere og mere at give Afkald paa sig selv. »Ikke jeg lever, men Kristus lever i mig«.

Trods alle Ofre og Selvfornægtelser er hun dog overfor andre altid i godt Humør og i Besiddelse af en enestaaende Opfindsomhed, naar det gælder at frelse Sjælene.

Hendes største Arbejde kom til at ligge i de fattige Forstæder i Liège blandt de flamske Grube- og Fabriksarbejdere. Det Sangkor, hun faar samlet ved Kirken, er vist noget af det mest brogede, man har set, men det er kun et af hendes mange Paaskud for at faa dem til at komme.

Hun arbejdede nu praktisk talt baade Dag og Nat i sin Skole og paa stadige Husbesøg — og Maggy ligefrem lyser op i de skumle Gy-

der og faldefærdige Rønner — — men midt i al Elendigheden møder vi mange rørende og fornøjelige Træk — saaledes Mødet med Mutter Verdonck, der truen de svinger Kniven som en anden Menneskeæder, naar Talen falder paa Præst og Religion — men Maggy ved, hvorledes de skal tages allesammen, og baade Mutter Verdonck og hendes Datter, der er Fanebærer i den lokale Fagforening, møder til Processionen i Kirken.

Eller Familien Marouf, hvor Manden baade er Aagerkarl og Hæler, og Konen ikke staar tilbage for ham — det er et Kapitel for sig, hvorledes Maggy vinder dem og deres Børn tilbage til Kirken — medens de til at begynde med kun er ude paa at tage hende ved Næsen og faa saa meget Tøj og andet godt som muligt fra hende. Maggy var ofte den store og eneste Hjælp i den dybeste Nød.

Hun falder som en Solstraale ind i den lille Stue, hvor den brystsvage Mand kæmper sin sidste Kamp — Konen er ligegyldig og sørger for intet — alt er den rene Elendighed — men Maggy tager fat med Skrubbekosten, og hendes Energi smitter Konen, der ogsaa begynder at tage fat, saa det lykkes at forvandle det usle Rum til en pæn Sygestue med smukke hvide Gardiner — om det saa er nyt Tapet, er Maggy Mester for det — og den syge Mand er lykkelig:

»Jeg kan dø roligt nu, da De har lovet at tage Dem af Børnene. Og saa skal jeg ikke lide mere. Jeg synes, det maa være saa dejligt at dø og komme til mit kære Fædreland, som De siger ...«

»Naar De staar for vor Frelser, saa sig ham fra mig, at jeg elsker ham saa højt,« sagde Maggy med Taarer i Øjnene.

»Ja, jeg ved, at De elsker ham, og det er derfor, De er saa god. Hvor skal jeg bede for Dem deroppe! Alene af den Grund vilde jeg være glad for at gaa bort.«

Han døde paa en af de første Foraarsdage. Aftenen før havde Pater N. været hos ham. Hans

Ind imellem -

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

Stemme var da kun en hæs Hvisken, afbrudt af pinefuld Stønnen, da han sagde: »Pater — jeg har lidt saa meget i mit Liv — men Gud sendte en Engel — som lærte mig Glæden ved at lide. Fra hun begyndte at komme, har jeg paa ny følt, hvad det vil sige at være lykkelig — hun er en Engel — en af Guds kære Engle — —«

Det var hans sidste Ord.

Og det var der mange, der sagde om Maggy — hun paatog sig altid det værste Arbejde i Sognet — det, ingen andre vilde tage — og det var maaske her, vi kunde lære noget af hende. Vi har altfor mange Kaffebords- og Sofakatolikker. — Hvor er de raske unge Mænd og unge Piger, der rundt i Sognene tager et Nap med for at hjælpe Sognepræsten.

Foruden de rent lokale Opgaver, er der Opgaver, der melder sig alle Steder — tag nu f. Eks. Kirkekoret, som Maggy benyttede saa meget — jeg er sikker paa, at der i alle vore Kirker Landet over mangler unge, friske Stemmer — en herlig Opgave at tage fat paa.

Og hvorledes gaar det med jeres rent lokale Ungdomsarbejde — er der den rette Begejstring til Stede. Husk først og fremmest paa, at Ungdomsmøderne ikke blot arrangeres, for at I kan have nogle fornøjelige Timer, men for at I kan være noget for andre — og saa skal vi væk fra det grimme Klikevæsen. Maggy havde ofte stort Besvær med paa sine Møder at faa Faarene til at blande sig med Bukkene — men hun var blot klar over, at det var nødvendigt.

Vi maa ikke lukke nogen uden-

for — tværtimod — vi maa gaa ud og hente dem — et utaknemmeligt Arbejde — selvom det aldrig kan blive saa svært som Maggys. — De, der i Dag kun er nydende Medlemmer, maa vi gøre til aktive og ydende; — vis derfor aldrig en kold Skulder mod den ubekendte — søgende — men Kærlighed og Imødekommenhed.

Den Slags Arbejde kan man kun gøre med Guds Hjælp — det vidste Maggy — hun deltog daglig i Messen — hvorledes med jer — har I ikke Lejlighed til i hvert Fald engang imellem at komme til Messe om Hverdagen — det vil give en Styrke til jer selv og en Slagkraft til vor Ungdomsbevægelse, der ikke kan overvurderes.

Jeg tror ikke, at vi alle bliver tilnærmelsesvis som Maggy, men lad os prøve at gøre noget bare i den Retning, og lad os være opfindsomme i den gode Sag.

Der sidder maaske rundt omkring i Landet unge Mænd og Kvinder med gode realisable Idéer — der enten kan benyttes i Ungdoms- eller Sognearbejdet — men lad os høre noget om det, saa ogsaa andre kan faa Gavn af saadanne gode Idéer. Send et Par Ord om det til »Ind imellem«.

Vi vender tilbage til Maggy. Det voldsomme Arbejde havde tæret stærkt paa hendes unge Kræfter; over tusinde Familier besøgte hun og hjalp overalt. Som det sidste store Offer bad hun Gud hellere tage hendes Liv og i Stedet bevare hendes tre Brødre, der alle var ved Fronten (i den første Verdenskrig). Gud hørte ogsaa denne Bøn — alle tre havde været i stor Livsfare — men da havde deres Lillesøster allerede faaet sin Belønning.

Saadan var Maggy. Paa hendes Grav staar hendes Livs Motto:

»Christus skal herske«, og det slutter vi os til.

»Ind imellem« venter nu at høre lidt fra nær og fjern om den stedlige Aktivitet — om Arbejde, der er i Gang og nye Idéer, der skal føres ud i Livet.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

Naar man bliver misundelig

Glimt fra det første Mødrekursus i Aarhus

Der var engang i Ugebladet et Billede fra en Udstilling i København, arrangeret i Anledning af et Mødrekursus. Det vakte Misundelse i Aarhus, og Misundelsen førte til, at vi ogsaa her fik et Mødrekursus. Det blev ledet af Lioba-Søstrene fra København i Forbindelse med Kursusleder ved Aarhus Universitetet, Sygeplejerske Frøken Ellen Broe. Liobasøstrenes Priorinde Moder Maria Birgitta sendte baade sig selv og Sr. Franciska herover til at holde forskellige Foredrag. Naturligvis kunde det ikke blive saa mange, men det var dog meget, der blev budt i de Dage.

Søstrene talte om det religiøse og opdragelsesmæssige, Frøken Broe tog sig af selve Barneplejen. Da Sengen med Dukken og Bordet med de forskellige Rekvisitter til Demonstration blev ordnet, spurgte en lille Fyr, der i de Dage opholdt sig paa Skolen og hjalp til med at stille Stolene op, helt forventningsfuldt: »Hvornaar skal der spilles her?« Salen saa nu ogsaa smuk ud med de op til halvanden Meter store Fotos af Smaa-børn rundt omkring og en meget stor Kultegning af Gudsmoder i Midten.

Foruden af de egentlige Ledere var der ogsaa gjort et godt Stykke Arbejde af de hen mod en Snes Damer, der paatog sig at besøge Menighedens Mødre og unge Piger. Gennemsnitlig var der ca. 50—60 til de forskellige Foredrag; det var dog ikke altid de samme, saa Tallet paa dem, som paa en eller anden Maade var med, kommer maaske op paa 70.

Sidste Dag var der arrangeret en Udstilling, som ogsaa Ikke-Delta-

gere havde Adgang til. Sangsalen, hvor den var indrettet, var ikke til at kende igen. De forskellige Borde til Hjemmedaab, Sygekommunion o. s. v., samt Gaveborde ved de forskellige Lejligheder, og i Midten det festlige Morgenbord i Hjemmet efter en Førstekommunion. Paa Væggene var der Fotos, der viste Scener fra den katolske Families Liv, og Tavler, der i markante Sætninger henviste til væsentlige Punkter i Familielivet og Børnenes Opdragelse.

I Kirken markeredes Mødrekursuset ved særlig Prædiken og Andagt den sidste Dag. Efter Messen samledes Deltagerne ved et festligt Morgenbord.

Til sidst et Overblik over, hvad der blev budt. Det kunde jo være, at ogsaa andre Menigheder fik Lyst til et lignende Arrangement; eller flere vil slaa sig sammen om det.

Kursuset blev afholdt i Løbet af 14 Dage: To Gange Mandag og Torsdag og saa Lørdag—Søndag. Emnerne var følgende:

Mandag 2. Sept.: »Ægteskab og Familie«. Sr. Franciska O. S. B.

Torsdag 5. Sept.: »Sygdom i Hjemmet«.

Mandag 9. Sept.: »Barnets Udstyr«.

Torsdag 12. Sept.: »Barnets Pleje«. Kursusleder Sygeplejerske Frøken Broe.

Lørdag 14. Sept.: »Hvorledes lærer jeg mit Barn at holde af sin Kirke?«

Søndag 15. Sept.: »Barnets sakramentale Liv«. Moder Maria Birgitta O. S. B.

Samme Dag: »Børn i Overgangsalderen«. Sr. Franciska O. S. B.

J. L.

Et Kig ind i Udstillingen i Sct. Lioba →

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(17)

»Lad nu være med at sige noget om, hvorvidt De tror eller ej; Deres Afgørelse kunde jo være paa-virket af »min stærke Personlighed«. Sig mig hellere, hvordan De blev Pessimist.«

»Det var Krigen,« lød Svaret.

»Mærkeligt nok; det var Krigen, der gjorde mig til Munk.«

Krøblingen blev lutter Øren.

»Var De med i Krigen?«

»Ja, jeg var. Feltlæge. Artilleriet.«

»Du store Kineser. Det maa vi have en Passiar om en Dag. Kom De helskindet igennem?«

»Det ser vist ud til det.«

»Har De ikke været saaret?«

»Jo — — —«

»Hvordan gik det til?«

Den Syge holdt inde; thi der var kommet et Udtryk i Præstens Ansigt, der viste ham, at han ikke skulde spørge yderligere. Han følte sig saa løjerlig til Mode. Det var anden Gang P. Anselm havde standset ham paa den Maade.

I det svindende Dagslys kørte de tilbage til Klosteret ad den lange bugtede Vej. I Nærheden af Klosteret blev de overhalet af en anden Vogn, som hvirvlede en hel Sky af Støv hen over dem. Den passerede dem i rivende Fart; men P. Anselm havde genkendt Kusken, som med et ubehageligt Glimt i Øjet betragtede den Syge paa Baaren. Det var Atheisten.

Han fortalte ikke Krøblingen, hvem han havde set.

8. KAPITEL

Majoren besøger Klosteret.

»Jo, jeg kan godt huske ham,« sagde Majoren. »Han var høj og lys, saa vældig godt ud. Ganske vist hørte han ikke ind under mig; men vi traf alligevel tit paa hinanden. Tænk, at han skulde blive Krøbling! Stakkels Dreng! Jeg tror, jeg maa hen og se til ham! Er det i et Kloster, han er?«

»Jeg skal gaa med Dem,« svarede Atheisten, som med Glæde øjnedde en Lejlighed til atter at komme den Syge paa nært Hold, uden at nogen kunde beskyldte ham for Paastrængenhed. Selv denne Munk maatte jo finde sig i, at han kom igen, naar han kom som Ledsager og Vejviser for en Ven.

Majoren var ganske overraskende traadt ind i Hotellets Vestibule en halv Time forinden. De havde truffet hinanden sidste Gang, mens de laa ved Fronten, begge ved Artilleriet.

»Hvordan gaar det for Resten

med Dem selv?« spurgte Majoren. »De var jo nær kradset af. Jeg har ikke hørt noget om Dem siden da. Men jeg vidste jo, De var haardt saaret. Ved De forøvrigt, hvem det var, som slæbte Dem tilbage til Lazarettet?«

»Nej,« svarede Atheisten. »Jeg var jo bevidstløs. Og han bar mig kun tilbage fra Kamplinien og har aldrig givet sig til Kende for mig.«

»Det er saa mærkeligt, at jeg ved, hvem det er,« sagde Majoren.

»Ved De det ... Vil De ikke sige mig det? Hvorfor har De ikke fortalt mig det?«

»Fordi jeg har maattet love aldrig at opgive hans Navn; han bad mig om ikke at gøre det.«

»Naa-aah — — Men saa kan De da nok sige det nu.«

»Nej, det tror jeg ikke. For jeg gav jo mit Æresord paa at holde det Løfte. Ganske vist har jeg ikke set ham siden Krigen; men alligevel mener jeg, jeg bør holde, hvad jeg har lovet. I Grunden talte jeg kun om det, fordi jeg mente, De selv havde opdaget, hvem Deres Redningsmand var.«

»Godt,« svarede Atheisten; »hvis De ikke har Lov at sige mig det, saa vil jeg ikke trænge yderligere ind paa Dem. Men jeg kunde nok lide at vide, hvorfor han ikke vil have, jeg skal vide, hvem han er.«

»Det kunde jeg ogsaa,« lød Majorens Svar.

— — —

Den følgende Eftermiddag tog de af Sted til Klosteret. De forlod Hovedvejen et Stykke oppe for at følge Stien og komme ind over Markerne. Atheisten regnede med ad den Vej at komme lige ind i Klosterhaven uden at støde paa Munken; for Krøblingen laa sandsynligvis derude overladt til sig selv. Majoren kunde sendes ud at se paa Klosterbygningernes sjældne Arkitektur, og han selv vilde saa kunne faa nogle Minutters Samtale med den Syge.

Atheistens Plan slog ikke fejl. Saa snart de kom til Havens Indgang, fik de Øje paa Ambulancen og paa den unge Mand, som læste saa interesseret i en Bog, at han slet ikke bemærkede de fremmede, før de var ved Siden af ham. Hans Blik var fuldt af Ærgrelse, da han genkendte Atheisten.

»Kan De ikke kende mig?« spurgte Majoren og rakte Haanden frem.

Den Syge saa forskende paa ham. Saa oplystes hans Ansigt af et Smil, og han sagde:

(Fortsættes)

Franske Præster

(Fortsat fra Side 643)

tionslejren bevidnes af hans Fæller. I Buchenwaldlejren lykkedes det to Præster i Hemmelighed at læse Messe: en tjekkisk Præmonstratenser og en af de franske hvide Fædre. Præmonstratenseren skaffede Hostierne, der ankom skjult i særligt fabrikerede Brød. Man har spurgt, hvordan det kunde lykkes at skjule Hostierne under de daglige Appeller, hvor ethvert Klædningsstykke blev lagt. Vi havde jo »Galocherne«, svarede en Præst. En ung parisisk Jocist, der undslap i Flyvemaskine, medbragte under Flugten en sidste Hostie. — Mlle Baudot nævnede en lang Række Præster, hvis modige Indsats har vakt ny Respekt for Kirken i Kredse, der ellers var kommet til at staa den fjernt. Den modige P. de Montcheuil S. J., der stolt vedgik overfor Gestapo, at han udtrykkelig var kommet til Modstandsgrupperne i Vercors for at være deres Præst; Franciskaneren Coirentin Cloarec, der var Gruppeleder i Paris og blev skudt i sit Kloster — og alle de tapre Maria-Oblater, der blev massakrerede, fordi de ikke vilde sige, hvor de nedkastede Vaaben var skjult. Abbé Rondeau, der før han udaandede opofrede sit Liv for Præstestændens Hellighed ...

Foredraget, der var blevet fulgt med den dybeste Interesse af Tilhørerne, hilstes med varmt Bifald, mens Frk. Elisabeth Andersen fra D. K. K. F. overrakte Mlle Baudot en stor Buket i de franske Farver.

Fra Papirkurven

(fortsat fra Forsiden)

den fanatiske Forblindelse, denne Forhaandsunderskrift paa alt, hvad en politisk Afgud vil kunne finde paa, desværre kun i lykkelige Tilfælde havner i Papirkurven. Rundt om i Verden sætter den sig selv ved Skrivebordet, og saa fyldes Papirkurvene med alt, hvad Afgudens Ofre har at fremføre. Thi i det ufejlbare Samfund er alle Domme paa Forhaand fældet. Det er Afguden, der har dømt Præsten, ergo er han Forbryder.

Trækningsliste

Paa Basaren til Fordel for den nye Sankt Knud Lavards Kirke i Lyngby blev følgende Numre udtrukket.

Det store Lotteri: Nr. 1249: 1 Herrecykel, Nr. 778: 1 Maleri, Nr. 585: 1 Rejsegrammofon, Nr. 823: 1 Par Angulus Sko, Nr. 2932: 1 Sandstensfigur, Nr. 2875 og 229: 1 Gavekort, 50 Kr., Nr. 526, 25 og 1550: ½ Aars Abonnement paa »Katolsk Ugeblad«. — Amerikansk Lotteri: Blaa Sedler Nr. 5: 3½ m Stof, Brune Sedler Nr. 90: 1 Kimono, Gule Sedler Nr. 94: 1 Fl. Akvavit, Grønne Sedler Nr. 19: 1 Portræt.

Gevinsterne bedes afhentet senest 31. Oktober 1946 i Pastoratet, Kgs. Lyngby. Ikke afhentede Gevinster tilfalder efter denne Dato Basaren.

25 Aar i Allerslev

Lørdag den 28. September modtog Søstrene i Allerslev et Væld af Blomsterhilsener og personlige Besøg. Det var 25 Aarsdagen for deres Ankomst til Allerslev. Aaret i Forvejen var de den 5. August kommet fra Moderklosteret i Mähren til Ledreborg, men den 28. September 1921 holdt Pater Gicha sammen med Søstrene Roberta, Wincentia, Gertrud, Walburga og Thekla samt sin mangeaarige Husbestyrerinde Katty deres Indtog i Allerslev gamle Andelsmejeri, der nu var blevet omdannet til Kloster.

I et kvart Aarhundrede har Søstrene nu levet deres stilfærdige, flittige og nøjsomme Liv i den sjællandske Landsby og været til rig Velsignelse for de mange, der kom i Berøring med dem, ikke mindst for de Børn, de saa omsorgsfuldt tager sig af.

Maatte Allerslevs Søstre opleve endnu mange gode Aar i deres trofaste Gerning. K.

FILM

»Lydia« (ds. Palladium 30.-9.) er en langt udsponden og kedeligt spillet amerikansk Strømlinieudgave af Julien Duviviers egen franske Film »Et Balkort« med Merle Oberon i Hovedrollen som Kvinden, der mindes sine forskellige Tilbedere. Oprintrerne var ikke spændende, og næsten totalt savnede Humoren. Edna May Oliver sled i det som Bedstemoderen for at skabe en Dickens Atmosfære. Bedst var slow motion Gengivelsen af Merles Indtryk af det første Bal, men selv her stod den amerikanske Ud-gave tilbage for den franske.

»En Sjæl i Skygge« (Rage in heaven), der spilles paa Carlton fra 30.-9., giver som i »Naar Mørket sænker sig« Robert Montgomery Lejlighed til en virtuos Præstation som den charmerende koldblodige Morder. Hans fremragende Spil gjorde et dybt Indtryk. Ingrid Bergman som Hustruen havde Øjeblikke saa ægte og frisk naturlige, at man tilfulde forstaa, at hun har slaaet saa stærkt an derovre. Og som den helt igennem hæderlige og pæne Ven saas George Sanders med lige saa stort Behag. W. S. van Dyke II — Metros Mesterinstruktør gennem en Aarrække, nylig afdød — har iscenesat.

»Den grønne Elevator« (Gröna hissen. — Amager, Colosseum og Platan 2.-10.) er Avery Hopwoods skøre Farce endnu engang, nu fra Sverige og med Max Hansen som Billy og Sickan Carlsson som Lil-lan. Man maa indrømme, at den tyske Ud-gave med Heinz Rühmann var bedre, opfindsommere ... og mindre præcist spillet. Men selv om Max Hansen kun laver Solospil, minutiøst beregnede Numre, saa var han ofte saa straalende pudsig, saa selvironisk vittig og saa ægte spilleglad, at Filmen nok skal klare sig fint blandt alle sine amerikanske Kolleger.

»Tahia« (White Savage. — Atlantic og Odeon 2.-10.) er en barnagtig og ubeskriveligt romantisk Sydhavs-film i nette Farver og med flotte Mennesker i overdaadige og

kolossalt kulissede Oprtrin. Kan undværes.

»De fire lovløse« (When the Daltons rode. — Merry 3.-10.) er en brillant Wild West Film af festligste Slags med Folk, der springer paa et Tog i Farten eller tilhæst drager ud af en Kupé eller klavrer under en Deligence frem til Hestene for at løse dem enkeltvis fra Vognen. Dejligt!! Mindre dejligt var det jo, at man faktisk sad og var ked af det, mens det gik Skurkene skidt. Moralens Gruppering plejer at være noget anderledes. Men vi fik alt det Skyderi med Sexløbere, man kunde forlange for halvanden Krone, og saa skal man ikke klage.

»Gøg og Gokke til Søs« (Saps at sea) paa Roxy og Aladdin 4.-10. er Gøg og Gokke som de altid har været og sandsynligvis ogsaa vil vedblive at være, den tykke vrede og den tynde forkuede, aldeles uden komisk Sans, ren og skær Rekvisitkomik, Situationskomik. For de mindste. — Og endelig Relly i »Gratisternes Konge« (Le Roi des resquilleurs. — Casino 4.-10.), en fransk Farce, der rummer lokkende Perspektiver for den professionelle Snyder, idet der vist var over en Snes virkeligt gode Maader at narre Kontrollen paa. En spinkel Handling og mange Bokseoprtrin fyldte Filmen ud. Skal ses af alle Kontrollører.

Bjørn Rasmussen.

Fremadskridende Sovjetisering

(fortsat fra Midtersiden)

tolske og en protestantisk Ungdomsleder blevet arresteret, og Aarsagen til disse sidste Arrestationer menes at skyldes den Opposition, der fra katolsk Side rettes mod den kommunistiske Ungdomsopdragelse.

Klaverundervisning

Gisella Plank

unbefalet af Poul Schlüter

Vodroffs Tværgade 6'

1/2 HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning

Central 605

Emdrup

København

Hoffmann's Minde

I Stittelsens Hjem i Valby er for en enlig ældre eller svagelig Dame til Leje straks en Løjlig-hed bestaaende af et Syd-værelse med Alkove, stor Entre, Tekøkken og Toiletrum. Prisen er incl. Varme, Gas og fuld Pension 325 Kr. indl. Henv. til Hedvig Søstre, Tlf. Valby 218 eller til Overretssagfører Gunnar Pedersen, Tlf. C. 1605 - 4416.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetal i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Oktober:

13. S. 18. Søndag e. Pinse (734 (grøn) —70); 2. Bøn: St. Edvard, Konge af England (1106), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
14. M. St. Callistus I (1106); 2. (rød) Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
15. Ti. St. Therese (1107); 2. (hvid) Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
16. O. † St. Hedvig (1108); 2. Bøn: (hvid) Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
17. T. St. Margrete M. Alacoque (hvid) (1108); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
18. F. St. Lukas, Evangelist (1112 (rød) —119); Apostlenes Præf. (524).
19. L. St. Petrus af Alcantara (hvid) (1114); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
20. S. *) 19. Søndag e. Pinse.

*) Søndag den 20. Oktober afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Troens Udbredelse.

Tag Offergaver og træd ind i hans Helligdomme, tilbed Herren i hans hellige Forgaard.

18 S. e. P., Kommunionvers.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

30 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777, Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23, Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Østrig kalder

Indbydelse til kunstnerisk Underholdning

I Tilslutning til min Indsamling til Fordel for nødlidende Trosfæller i Wien har Skuespillerinden Maria West, tidligere ved Burg-Teatret i Wien, tilbudt en Række Aftener, hvor Fruen selv vil dels fortælle noget om den østrigske Jøde Franz Werfels Bog »Das Lied von Bernadette« (Bernadette fra Lourdes), dels oplæse noget deraf paa Originalsproget, og der desuden vil blive musiceret og sunget. Disse Aftener vil blive afholdt i forskellige Menighedssale i København. Foreløbig har jeg sikret mig Tilladelse til Salen paa Centralskolen, Nørrebrogade 27 A, Tirsdag d. 15. Oktober Kl. 19,30 og Torsdag d. 15. Oktober Kl. 19,30 og Søndag d. 20. Oktober Kl. 19,30. Disse to Aftener medvirker desuden Pianistinden Elvi Henriksen og Operasangerinde Mona Schouby. Nærmere om andre Steder i næste Nr. af Bladet. Entréen vil blive 1 Kr., og Billetter faas henholdsvis paa Sakramentskirkens Kontor og hos Portneren, Stenosgade 4. — Der bliver ingen Udgifter.

Jeg har siden sidste Indberetning om Indsamlingen, da der var kommet 394 Kr., modtaget: A. N. 4 Kr., H. N. 5 Kr., O. R. L. 3 Kr., og B. B. 10 Kr., ialt 416 Kr., og jeg modtager naturligvis gerne mange flere Bidrag, selv om der altsaa nu ad anden Vej bliver Lejlighed til at yde en Skærv. Nøden i Østrig er saa stor, at Dagspressen har skrevet om Hungersnød, saa det er i Sandhed en god Gerning at være med til at hjælpe de stakkels Mennesker. Vore første Pakker kan først naa frem til Jul — saa lang Ventetid er der, men jeg ved fra anden Side, hvor rørende taknemmelige, man har været for de 5 kg Pakker med for Modtageren ganske usædvanlige Sager, som man har modtaget. Vi klager over vore Rationer og ved slet ikke, hvor godt vi har det i Forhold til andre Nationer.

Jeg beder ogsaa om Forbøn for Sagen og de sultende.

Verner Stabehl,
St. Jørgensallé 8 - Postgiro 81501.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

En Ungdomsbog

Knud Overs har paa Branners Forlag udsendt en ny Bog for Ungdommen, som han har kaldt »Klaus gaar under Jorden«. Bogen er som altid hos Overs holdt i en sober og renfærdig Stil, der gør, at denne Forfatter er os sympatisk. Spændende og aktuel er den, da Handlingen er henlagt til Besættelsestiden; men man kan dog ikke lade være at ærgre sig over, at Bogen stopper op paa det mest spændende Sted. Man maa altsaa indrette sig paa — og længes efter — en Fortsættelse.

U. C. G.

Katolske Menighedsplejer

I Artiklen sidste Uge om Menighedsplejerne beklager vi en indløbet Fejl. De der anførte Navne paa Forretningsudvalget er i Virkeligheden Medlemmerne af et staaende Udvalg, der beskæftiger sig med Adoptionsager, medens Forretningsudvalget bestaar af Pastor Cay Benzon (Formand), Læge Fru Anne Marie Gade, Fru Stampe Feddersen, Undervisningsleder ved Universitetets Kursus for Sygeplejersker Frk. Ellen Broe samt Fuldmægtig under Københavns Kommunes Socialdirektorat Enoch Hjorth.

Københavnske Kirker

Jesu Hjerter Kirke. Sønd. 13. Okt. Kl. 8,30 Fælleskommunion for mdl. Kongr.

St. Mariæ Kirke. Mand., Onsd. og Fred. Kl. 19,30 Rosenkransandagt. Onsd. 16. Okt. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd.

Sygeplejerske

søger Lejlighed eller umøbleret Værelse med lidt Køkkenadgang snarest.

Soffy Poulsen
Saxogade 55 B, 3., V.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfgade 34-38
Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagervej 27 . Central 4310 . Byen 4310

Academicum Catholicum

Onsdag d. 16. Okt. Kl. 19,30. Extraordinært Møde, hvor vi haaber at se en Del af de Medlemmer, der er i København paa Ferie. Civilingeniør Gotfred Wissum vil tale om Pax Romana-Kongressen i Fri-bourg.

Lørdag d. 19. Okt. Kl. 19,30. Aabent Hus hos Ingeniør Kr. Beyer. P. Bangsvej 275 (bedst med Linie 6 til Endestationen). Stud. mag. Steen Ostenfeld-Rosenthal vil tale om sine Oplevelser i England.

Endvidere er Studiekredsene be-gyndt.

Studiekreds I. Leder: Pater Lan-ser. Emne: Filosofiens Begyndel-sesgrunde (fortsat fra forrige Aar). Hver anden og fjerde Onsdag Kl. 19,30 pr. i Sct. Andreas Præste-gaard, Kollegievej 2, Ordrup.

Studiekreds II. Leder: Pastor Messerschmidt. Bibelkreds. Ligele-des anden og fjerde Onsdag Kl. 19,30 pr. i Klostret, Sct. Kjelds-gade 1.

Endelig har vi forsøgsvis arran-geret en ny Form for Studiekreds. Vi har kaldt det: »Maanedens ak-tuelle Spørgsmaal i katolsk Belys-

ning«. Vi vil mødes en Gang om Maaneden og efter en Indledning af Adjunkt Johan Jensen vil alle aktuelle politiske, religiøse, natio-nale ell. internationale Spørgsmaal kunne tages op til Ddrøftelse. Det er Mening, at vi herved skulde kunne holde os orienteret om en Del af de vigtige Spørgsmaal, som Dagspressen ikke behandler; men som er af fundamental Betydning for vor katolske Livsanskuelse. Før-ste Gang bliver Tirsdag den 22. Ok-tober Kl. 19,30 pr. Anmeldelse om Deltagelse sker til Sekretæren, stud. odont. Inger Honoré, Grundt-vigsvej 18, 1., V. (Mødested vil se-nere blive meddelt).

D. K. K. F.

Mandag d. 21. Oktober Kl. 19,30 pr. første Aften i Serien »Samtaler om kirkehistoriske Emner«. Indle-der *can. mag. Adjunkt Johan Jen-sen*. Aftenens Emne »Den franske Revolutions Krig mod Kirken«. Mødested Klostret Sct. Kjeldsgade 3. Pris 50 Øre. *Styrelsen.*

Tak

Af hele mit Hjerte takker jeg St. Liobasøstrene og Kursusleder Frø-ken Broe for den store Oplevelse, det har været at deltage i Mødrekursuset i Aarhus. Jeg ønsker kun, at alle katolske Mødre og unge Pi-ger kunde blive delagtiggjort i den samme Glæde.

Maatte alle følge de angivne Ret-ningslinier, saa vilde Verden kome til at se anderledes ud.

Karen Petersen.

K. U. K. København.

Vi afholder vort store Efteraars-bal Lørdag den 19. Oktober d. A. Kl. 19,00 i Frederiksberg Selskabs-lokaler, Allégade 10 (vis a vis Lor-ry). Da vi ønsker at se saa mange

som muligt, har vi sat Billetterne til den fabelagtige Pris af Kr. 3,00. — Nu studser I, men heri er inklude-ret: Kaffe bord med Underholdning, Baltegn og Danseopvisning. I Afte-nens Løb sker der store Sensatio-ner. 4 Mands Orkester. Billetter faas hos Klubbens Medlemmer samt hos Portneren, Stenosgade 4, V. — Kan endvidere bestilles pr. Tele-phon hos Carl-Vilh. Hein-Jensen, Øbro 4137 y. Intet Billetsalg ved Indgangen.

14-16 aarig ung Pige

som kan ligge hjemme, søges til lærerig Plads ved lettere Husger-ning og Børnepasning. Færdig hver Aften Kl. 7, Søndag helt fri samt en ugentlig Fridag.

Henvendelse gennem Telefon Helrup 3646.

Ung Hollænder

vil gerne Korrespondere med unge Danske og Norske. Han skriver Dansk og Norsk rigtig godt. Skriv til Harald de Koe, Den Helder, Hol-land, Javastraat 14.

Ung Pige fra Jylland

der nylig er flyttet til København, søger Korrespondance med ung Mand i 30erne med Interesse for Kirken, Musik, Litteratur og Natu-ren.

Mrk. L. L. modtager Redaktionen, Nørrebrogade 27 C.

Korrespondance

Pæn dannet Enkefrue, 49 Aar, søger gennem Korrespondance Bekendtskab med absolut kultiveret, retskaffen Herre i god Livsstilling.

Billet mrk. 3497 til Annonceeks-peditionen, Klosterstræde 23, Kø-benhavn K.

Horsens

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telefon 1026
Leverandør til katolsk Menighed

Wittrup
HORSENS TEXTILLAGER

Holbæk

Holbæk Eksprestrykkeri

Algade 22 . Telefon 1030

Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

Harald Olsen

Glarmester
Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk

Rullegardiner - Rammer
Gardinstænger - Billeder

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Handelskompagniet

Aktieselskab - Telefon 990

Leverandør til de katolske Institutioner

D. Steinecke Hansen

Malermester
Blegstræde 13 . Tlf. 387

Udfører Arbejdet
for de katolske Institutioner

A. P. Pedersen

Murermester

Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades Maskinværksted

Rasmussen & Nielsen

Telefon 1039

H. P. Larsen

Kolonial - Delikatesser

Algade 28 . Telefon 849

Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A-s

Algade 54 - Telefon 65

Leverandør til Hospitalet

A-s Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted

Lev. til St. Elisabeth Hospital

Jensen & Olsen

statsaut. Installationsforretning

Elektrisk Lys og Kraft

Algade Telefon 365

Lev. til den katolske Menighed

Aarhus		ALFRED PIHL Bagermester . Konditor Telefon 3041 – Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital
Chr. Nielsen Bageri og Konditori Michaelsengade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct Josephs Hospital	 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	
Vejle	Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
A-S Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Inattitioner	Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Inattitioner
Aalborg	Fodtøjsforretningen Borgergade 34 . Tlf. 1406 Alt i Fodtøj: Sko, Træsko, Hjemmesko, Træskostøvler samt Sandaler. Leverandør til Kamillianer-Klinikken	K. Sørensen Kastelvej 22 . Tlf. 3000 Blomster og Kranse Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Kaj Larsen Jernbanegade 3 . Tlf. 56 10 Brød . Mælk . Confekture Leverandør til Kamillianer-Klinikken	J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 37 12 Kolonial . Vin . Tobak . Konserver Leverandør til Kamillianer-Klinikken	E. Holmsberg Kastelvej Isenkramforretning Kastelvej 51 . Tlf. 13 95 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
“Dania“ Flormel — overall	Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 58 12 Viktualier . Delikatesser Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Cykleforretningen Perfect Kastelvej 43 . Tlf. 42 51 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Ferd. Færch & Co. Tømremestre Strandvejen . Telefon 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.	Henry Hansen Kastelvej 39 . Aalborg . Tlf. 56 65 Tricotage og Herrelingeri
 TELF: 1556 ABSALONSGADE 14	M. Thomsen Støtt Entreprøner og Murermester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 17 86 Udfører Arb. v. Kamillianer-klinikken	Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospita og Kamillianer-klinikken i Aalborg	C. Clausen Wrang Kastelvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød, Flæsk og Paalæg Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Klinikken
N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER		Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

Katolsk Ugeblad

20. Oktober 1946
94. Aargang
Nr. 42

FOR 40 AAR SIDEN –
Det er i disse Dage 40 Aar siden, at Grundstenen lagdes til den statelige Sct. Albani Kirke i Odense. Kirken restaureres nu for de Skader, den tilføjedes ved Kapitulationen i Maj 1945.

Korstog for „Kristne Hjem”

Nürnberg-Dommene

Paven og Arbejderne

Dom over Zagreb-Biskoppen

„Going my way”

fremhæve. En yderst repræsentativ Kreds med bl. a. Biskop Fuglsang-Damgaard, Mænd fra de forskellige Retninger indenfor Folkekirken samt Medlemmer af næsten alle politiske Partier, har i Lørdags stillet Københavns Skoledirektion et Forslag. Det gaar ud paa, at der paa selve Skolen oprettes en Friskole, hvis Inspektør udpeges af den Forældrekreds, som ønsker deres Børn overført til denne Skole. Inspektøren sammensætter sit Lærerkollegium af københavnske Kommunalærere, hvis Indstilling harmonerer med hans egen og Forældrekredsens. Omkostningerne bæres uafkortet af det offentlige, der ogsaa har det sædvanlige Tilsyn med Skolen, idet dog Tilsynet med Undervisningen ikke skal være andet end det, der øves med en Friskole.

Hvis Skoledirektionen ikke mener, at gældende Lov tillader en saadan Ordning, vil Forslagstillerne medvirke til, at fornødent Lovforslag stilles og gennemføres paa Rigsdagen.

Fra katolsk Side skal udtales fuld Tilslutning til Forslaget. Det synes paa udmærket Maade at løse det vanskelige Problem, idet det ikke tilsigter en Magt-afgørelse paa Bekostning af den ene af de to Opfattelser i den Strid, som har afsløret, hvor dybtgaaende Meningsforskelle i pædagogisk fundamentale Spørgsmaal, der findes i Befolkningen — og heller ikke medfører den en Opgivelse af de sociale

(Fortsættes Side 663)

Katrinedal igen

Den seneste Udvikling af Sagen om Kathrinedalsskolen bekræfter de Synspunkter, som vort Blad var det første til at

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

K&K

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Ludvig Rasmussen

Glarmester
I. P. Petersens Eftfl.
Lindegaardsv. 34, Charl. Ordr. 293

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER
Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Kedler ★
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne
Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Gaa i »AKA« Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/2 kg.

Altid friske Smaakager

F. Christensen

Aul. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udlærer Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Malerfirmaet

W. STAACK

Grundlagt 1902

Blekingegade 6, København S., Telf. Amager 1168

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbroq 125, Telefon Amager 4019

Ægteskabets Oprettelse og dets Helbredelse

Et engelsk Korstog for „Kristne Hjem”. af Adam Marsch

De sidste Uger har været en engelsk katolsk »Familie- og Ægteskabs«-Maaned. Hidtil har der ikke i England været noget tilsvarende til det katolske Ægteskabs-Forberedelses-Kursus, som Ottawa Universitetet i Canada afholder, men hvad der er sket i den sidste Maaned, som kulminerede i, at Kardinal Griffin aabnede et katolsk Ægteskabs-Raadgivnings Centrum, er et Bevis paa, at de engelske Katolikker forstaar den aandelige og praktiske Værdi af en saadan Undervisning.

Interessen er blevet stimuleret ved, at den katolske Presse har fortalt om det Arbejde, der udføres af et lignende Raad i Holland, hvor Katolikkerne nu har atten Kontorer, der giver aandelig, lægelig og anden Vejledning til Ægtefæller saavel som til dem, der paatænker Ægteskab. At der er Brug for saadan Raadgivning ser man af, at blot et enkelt af Kontorerne har været søgt af ikke mindre end 569 Mennesker sidste Aar. Og de, der kom af egen Tilskyndelse var langt flere end dem, der blev sendt af en Præst eller en Læge. Erfaringen viser faktisk, at mange foretrækker at søge Vejledning hos andre end deres egen stedlige Præst eller Læge, naar det gælder disse Sager. Erfaringen viser ogsaa, at den aandelige Vejledning er den mest søgte, idet 347 henvendte sig til Præsten, 222 til Lægen.

Dette Behov for Raad fra Fagfolk har faaet Folk i nogle engelske Byer, f. Eks. Manchester, til at organisere lokale Forberedelseskursus til Ægtestanden i Samarbejde med deres Præster. Efter et indledende Halvaar med udpræget Succes har Manchester Eksperimentet udkastet langt mere vidtrækkende Planer, som er paabegyndt i sidste Maaned og skal gennemføres indtil Juli næste Aar. Dette Kursus staa-

under Ledelse af en Jesuit, som tager sig af den aandelige Side. Denne er forbundet med andre overordentlig vidtrækkende Emner lige fra »Hvordan man bedst lægger sin Families Budget« til »Barnepleje« og »Hjemmets Udsmykning«. Praktiske Demon-

Kardinal Griffin

strationer med forklarende Film benyttes, hvor det er tiltrængt.

En Sammenslutning »Unge Kristne Arbejdere« er endnu mere optaget af Sagen. Ved dens aarlige Møde tidligere paa Aaret proklamerede de et nationalt Korstog for »Kristne Hjem«. Nu hvor Planerne er gennemarbejdet, har hver Maaned faaet sin særlige Kampagne som Del af en Helhed, og de arbejder haardt i Diskussionsklubber, Studieuger og deslige. Der er en Atmosfære af middelalderlig Ridderlighed parret med højmoderne praktisk Sans ved denne Sammenslutning, Y.C.W., og dette gør den til noget særligt inspirerende. Y. C. W. nedstammer fra de belgisk-franske J.O.C. (Jocisterne), men arbejder efter egne Linier og paa karakteristisk engelsk Vis. De giver Udtryk for Kardinal Griffins Ord, at det ikke er Efterligning af andre Organisationer eller andre Lande, men Udnyttel-

sen af egne nationale Træk, der giver de bedste Chancer for Held.

Det sidste Møde, der blev afholdt af de unge Pigers Sektion paa Mount St. Mary's College, vakte faktisk en ægte engelsk Begejstring. For det første var dette Møde typisk engelsk, da det afholdtes som en »lang Weekend«, og da de fleste af Deltagerne, der gennemsnitlig var 20 Aar, først kunde forlade deres Butikker, Fabrikker og Kontorer Kl. 17,30, maatte de begive sig i Løb til Mødet med Taske i Haanden og Overall ovenpaa deres bedste Kjole. Lange Togrejser fra alle Egne af Landet mindskede ikke deres Iver. Skønt de ankom paa alle Tidspunkter lige til Kl. 4 Morgen, var mange oppe til tidlig Messe og Kommunion Kl. 7,30, og alle 200 var til Højmesse og til Møderne bagefter. Der diskuterede de med Iver Nutidens materialistiske og overseksualistiske Syn og dets Virkning paa de unge Piger, der tager Skridtet ud i Livet, samt Midlerne til at modvirke disse Resultater. Problemet om de unge, der vender hjem fra Militærtjeneste til det triste og afstumpede Familieliv i Fattigkvartererne; Problemet om de Hjem, der forsømmes paa Grund af Moderens Udearbejde o. s. v. Kannik Cardijn, Grundlæggeren af Jocismen, er i England efter sin Tourné i Amerika og sendte Mødet et uhyre opmuntrende Telegram, idet han satte det i Forbindelse med den panamerikanske Studieuge, som han sagde vilde have historisk Betydning for Jocismen og Verdensungdommen.

Aabningen og Indvielsen af Londons katolske Ægteskabs Raadgivnings Centrum, der blev foretaget af Kardinal Griffin, var ligesom en Afrundelse af dette og andre lignende Møder. Det er blevet omtalt i vide Kredse som en veltilrettelagt og dog smidig Pionerbevægelse, af hvilken der tør ventes meget. Under Formandskab af den kendte katolske Forfatter Graham Greene har man erhvervet sig lyse og tiltrækkende Lokaler til Raadgivningskontoret i Westminster, næsten lige i Skyggen af Big

Ben. Man har bestræbt sig for at skabe en Atmosfære, som virker tillidvækkende paa dem, der søger Raad, og sikrer dem fuldkommen Diskretion. Bortset fra de medhjælpende Præster er alle, som er beskæftiget her, gifte Folk.

Raadgivnings Centret har til sin Tjeneste Ekspertter i Medicin, Jura, Barnepleje og andre Fag saavel som aandelige Raadgivere. Alle yder de deres Hjælp uden Betaling. Til en Begyndelse er Kontoret til Tjeneste for Ægtefolk, men med Tiden haaber man at kunne udstrække Virksomheden til unge Kvinder og Mænd, som paatænker at gifte sig, og man vil forsøge Afholdelse af Ægteskabs-Forberedel-

ses-Kursus samt udstrække Arbejdet til andre Byer i Landet.

Skabelsen af et praktisk Kontor for Vejledning i Stiftelse og Helbredelse af Ægteskab er et Led i en Bevægelse mod sund aandelig Forberedelse til Ægteskabet, der er inspireret af Paven selv, og det passer godt ind i den engelske Regerings sociale Arbejde, der opmuntrer de lokale Autoriteter til at oprette Uddannelse i Familieliv. Ogsaa Kardinal Griffin understregede Trangen til en saadan grundig Opdragelse og Vejledning for at opnaa gode kristne Ægteskaber i disse vanskelige Tider, og han stillede Arbejdet under Varetægt af Jesu Hjerte og den Hellige Familie. *Adam Marsh.*

hed o. s. v., o. s. v., altsaa de samme Argumenter, som Tyskland kunde anvende og anvendte ved Overfaldet paa Danmark, Norge, Holland, Belgien m. fl. Lande.

2. Krigsforbrydelser. Storamiral Dönitz slap med 10 Aars Fængsel. Ganske vist fordømtes hans Metoder i U-Baadskrigen som baade umenneskelige og stridende mod internationale Sædvaner, men under Retssagen kom det frem — bl. a. gennem en Erklæring fra Admiral Nimitz — at de allierede (her Amerikanerne) havde begaaet tilsvarende Krigsforbrydelser. — »Morgenbladet« bemærkede her til: »At heller ikke en besejret Krigsforbryder straffes, naar han blot har været saa heldig, at Sejrherrerne har gjort sig skyldige i nogenlunde det samme, tjener paa en vis Maade Nürnbergdomstolen til Ære. Men ogsaa kun paa en vis Maade.«

3. Forbrydelser mod Menneskeheden. Læs om Koncentrationslejrene i Frankrig under Begyndelsen af Krigen (f. Eks. i Arthur Koestlers »Jordens Bærmec«) og tænk paa de baltiske Lande. Disse Forbrydelser er ikke ukendte heller i Dag.

Jeg indser vel, at der er en meget stor Forskel paa de allierede Nationers (i hvert Fald Englands og U. A. A.s) Metoder og Tyskernes. Alene det, at de anklagede inden Processen i det store og hele kunde fremføre, hvad de ønskede, til deres Forsvar, viser en større Respekt for Mennesket. Men der er fra deres Side begaaet tilsvarende Forbrydelser (for et godt Formaaals Skyld, javel), og derfor tør man ikke tro paa, at Dommene virkelig vil have nogen moralsk og pædagogisk Betydning.

Og mon ikke det er et godt Udtryk for mange Tyskeres Mening, naar Besætningen paa tyske Ministrygere i Frederikshavn paa Bolværket malede Sætningen »Nürnbergprocessen er Mord«?

Men disse Indvendinger, som kan rettes mod den afholdte Proces, gælder jo i Virkeligheden ogsaa for en stor Del Arbej-

(Fortsættes Side 667)

Refleksioner omkring Nürnberg-Dommene

af Dommerfuldmægtig H. P. Christensen, Ribe

I »Katolsk Ugeblad« for d. 6. Oktober 1946 er det Spørgsmaal rejst, om Nürnberg-Processen er den store Milepæl i Retshistorien eller kun i Hykleriets Historie. For Professor Stephan Hurwitz, der i »Frit Danmark« for den 11. Oktober 1946 behandlede Processen under Overskriften »Den historiske Dom«, er der ingen Tvivl. Dommen udnævnes til »en sand historisk Begivenhed. Den er et betydningsfuldt Stadium paa Retsudviklingens trange Vej, utvivlsomt den vigtigste Retsafgørelse hidtil i Folkerettens og den internationale Strafferets Historie.«

I Artiklen af Professor Hurwitz gøres der nærmere Rede for, at Dommene rammer 3 Grupper af Forbrydelser: Forbrydelser mod Freden, Krigsforbrydelser og Forbrydelser mod Menneskeheden.

Forbrydelser mod Freden er først og fremmest Angrebskrig eller Krig i Strid med internationale Aftaler.: Krigsforbrydelser er Krænkelser af Krigens Love og

Sædvaner. Forbrydelser mod Menneskeheden er Ting som Mord, Udryddelse, Fornedelse til Slaveri, Deportation og andre umenneskelige Handlinger begaaet mod nogen Civilbefolkning før eller under Krigen, Forfølgelse af politiske, racemæssige eller religiøse Grunde.

I »Katolsk Ugeblad« anføres det med Rette, at man maa kunne forlange af Dommer-Nationerne, at ingen af dem med Rette lige saa godt kunde have siddet paa de anklagedes Bænk under samme Anklage. Men nu er det jo et ubestrideligt Faktum, at man godt kunde have gennemført en Proces af lignende Art mod Sejrherrerne. Deres Forbrydelser er ikke saa grove, maaske langt fra, men det er ikke desto mindre Forbrydelser. Jeg skal nævne nogle faa Eksempler.

1. Forbrydelser mod Freden. Det kan være tilstrækkeligt at nævne det russiske Angreb paa Finland i 1939. Nu forsvarer det med, at det viste sig nødvendigt af Hensyn til Ruslands Sikker-

Der skete ingenting

af René Gaëll

Tre Mænd mødtes i Hospitalets Gaard. De var lige blevet kørt derhen fra »det hvide Tog«, Sygetoget, som var fuldt af menneskelig Elendighed. Alle tre var de erklæret uhelbredelige af Lægerne; alle tre var de fattige, og kun ved andres Godgørenhed var de kommet til Lourdes for at prøve, om den hellige Jomfru dog vilde helbrede dem.

Den ene laa lam paa en Baare. Hans Underkrop var lammet som Følge af en Rygmarvslidelse.

Den anden kunde staa oprejst; hans Hoved var indhyllt i en stor Bandage. Kirurgens Kniv havde frelst ham fra Døden — eller Vanviddet, men havde ikke kunnet fri ham for en anden Følge af den frygtelige Ørebetændelse: den fuldkomne Døvhed.

Den tredie stod op ad Muren: hans Hænder famlede efter Støtte, Ansigtet var vendt mod Solen, det var, som Øjnene søgte det Lys, de aldrig skulde se. Synsnerven var ødelagt — alt omkring ham var Nat.

De tre følte sig ligesom draget til hverandre ved den fælles Ulykke og det fælles Haab. De udbredte sig til hverandre om deres ulykkelige Skæbne; det at tale om den, udtvære det sørgelige, var en Slags Trøst; hver af dem tænkte kun paa sig selv.

»Alt — alt andet er bedre end at ligge her paa denne Maade,« klagede den lamme.

»Det gjorde slet ikke noget, hvis jeg ikke kunde gaa, naar blot jeg kunde se,« sukkede den blinde.

»Intet er dog saa forfærdeligt som aldrig at kunne høre,« jamrede den døve.

De tre Stakler var hverken taalmodige eller resignerede. Men Guds Moder havde i sin Medlidenhed udvalgt dem — ikke for at helbrede dem, — der sker saa faa Mirakler, selv i Lourdes, — men for at give dem

Lejlighed til at forstaa den Lidelse, som modtages og bæres uden Knurren.

Ak, det saa ikke meget ud til, at de tre kunde lære, at Lidelsen er et Gode, at lange, tunge Prøvelser er en Kilde til rige Fortjenester. De tænkte kun paa den mulige legemlige Helbredelse; med den Tanke lod de sig føre til Pladsen, hvor Frelseren i Sakramentet velsignede de syge, en efter en. Og hver af dem tænkte: Hvis en af os tre skal helbredes, saa lad det blive mig, Herre!

»Herre, lad mig komme til at gaa!«

Et Brus af Stemmer gentager som et mægtigt Ekko den lammes Bøn. Men han ligger ubevægelig paa sin Baare — først forbavset — saa ulykkelig — og saa græder han. Gud vil ikke helbrede ham.

»Herre, lad mig komme til at se!«

»Er det muligt,« hulker den blinde, »at Lysets Gud ikke vil røre ved mine døde Øjne og vække dem til Live?« Og Mørket syntes ham sortere og mere sørgeligt end nogen Sinde.

»Herre, lad mig komme til at høre!«

Den døve synes et Øjeblik, han opfatter en fjern Lyd — som om hans Helbredelse nærmede sig; men det er kun Indbildning — den frygtelige Virkelighed staar for ham som en endnu større Rædsel end ellers, og han klager: »Nej, jeg bliver aldrig mere rask!«

»Herre, hvis du vil, kan du helbrede mig!«

Mesteren vilde ikke; de, som haabede, og blev skuffet, bringes tilbage til Hospitalet.

Raader du ikke Bitterhed — maaske Fortvivlelse i deres Hjerter? Intet Mirakel er sket. Og dog — — — er det nu saa sikkert?

*

Natten breder sig i Hospitalets Stuer, over alle de Lidelser, som

er samlet der. Og gennem Mørket gaar, usynlig, den Moder, som aldrig bliver træt af at trøste sine Børn, og lægger sin milde Haand, — den Haand, der syntes dem saa fjern, — paa deres bedrøvede Hjerter, kærtegner, trøster og beroliger dem.

Den lamme, som aldrig vil kunne rejse sig fra sit Leje, skælver pludselig af en hidtil ukendt Fryd. En Stemme siger til ham: »Hvad er al din Elendighed imod den, som kommer af Synden? Du har bønfaldt Gud: »Herre, lad mig blive rask!« Og Herren har taget imod din Bøn, og for dens Skyld har han i sin Barmhertighed oprejst en anden, der var lam, sjælelig lam; Gud har sagt til ham: »Rejs dig, og gaa!« Nu gaar han ad den Vej, som fører til Frelse. Og det er dit Mirakel!«

*

Den døve mumlede atter og atter: »Herre, lad mig komme til at høre!« Men da forstaar han med eet, at andre Øren, der længe har været lukkede for Guds Røst, lige har aabnet sig for at lytte til den Stemme, der kalder den vildfarne Søn hjem til Faderen. »Hvorfor skulde jeg dog ønske at høre, naar en anden, en, der var mere syg end jeg, ved et Mirakel er blevet helbredt — for min Skyld!« tænker han.

*

»Herre, lad blot mine Øjne være lukkede for bestandig,« smiler den blinde, »thi med mine døde Øjne ser jeg det Lys, du i din Godhed har skænket til en, som Aar igennem famlede i Mørket, og som nu betragter den Sandhed, du har afsløret for ham. Den frygteligste Blindhed er den ikke at kende dig. For at han maa vedblive at se, lad mig blive ved at være blind.«

»Der skete ingenting!« havde den skuffede Mængde sagt, som stod omkring de syge, der modtog Frelserens Velsignelse. Skete der virkelig ingenting? Tre Mænd var kommet for at bede den almægtige om Helbredelse, og de havde ikke opnaaet den synlige Naade, som virker saa betagende paa dem, der er Vidne til dens Meddelelse.

Den lamme, den døde og den blinde var stadig lam og død og blind; men den Svaghed, som de hidtil havde gjort Oprør imod i deres Hjerter, havde de nu lært

at elske og velsigne. Herved blev der ikke sunget Magnificat for deres Skyld. Men i Himlen er der Glæde over tre Sjæle, som de har ført ind paa Naadens Vej.

hans inderlige og upraktiske Hjer- tensgodhed. Og mon ikke Ungdom- men vil finde, at Fader O'Malley er en svært tiltalende Præstetype, ikke fordi han jasser og fisker og ler, men fordi han uden Mørkemandstale viser Vejen til at leve sit sun- de og naturlige Menneskeliv paa Kristendommens Grundlag. Vi har Tillid til den Mand.

Gaar du *min* Vej?

Den store katolske Film paa Grandteatret

Blandt de mange store ameri- kanske Film, vi herhjemme under Krigen med daarlig skjult Misun- delse hørte, at Svenskerne kunde faa Lov at se, er to betydningsfulde Film særlig længselsfuldt ventet af danske Katolikker. Den ene (der forøvrigt ogsaa kommer op inden længe) er »Sangen om Bernadette«, som til sin Tid vil blive nærmere omtalt i disse Spalter, den anden er »*Going my way*«, Filmen, der gik henved et Aar paa Folkan i Stockholm, og som nu i denne Uge er udsendt af Paramount Film paa Grandteatret under Navnet »GAAR DU MIN VEJ?«

Det er en Film, der sandsynlig- vis vil overraske Publikum. — For den er nemlig — fordi den er gennemtrængt af sand katolsk Aand — ganske uformel og uhøjti- delig. Hvad mener man dog om en Præst — en PRÆST — der spiller Tennis og synger Jazz? Og som gør begge Ting godt! En mærkelig Præst i det hele taget, for tilsynela- dende slentrer han bare rundt i sit Fattigkvarter med en lille Vise paa Læben, rede til en Passiar eller til en Spøg. En ubekymret, barnlig Sjæl. Men alligevel naar han ikke saa ganske faa Ting, mens han slentrer saadan rundt.

Han faar for det første saneret Finanserne for den gamle Sogne- præst Fader Fitzgibbon, der er in- derlig upraktisk og for hvem øko- nomiske Problemer taarner sig op i Skyskraberformationer. Han faar Gadens Dreng med paa saa usand- synlige Ting som at deltage ved en Korkoncert til Fordel for den ned- brændte Kirke. Og han faar det gjort saa diskret, at den gamle Præst svæver i lykkelig Uvidenhed om, at Biskoppen har ham under Kontrol, og Gadedrengene tror, at

det der Sangvæsen er deres egen Knippel-Idé. Og saa tilsidst, da Fa- der O'Malleys Opgave er løst, slen- trer han afsted igen, maaske til en anden Præst i et andet Sogn, maa- ske ud paa Landevejen. Han van- drer sin Vej, det kristne Menneskes stilfærdige Vej uden Selvros og Bra- vader, efter i det skjulte at have gjort overmenneskelige Anstrengel- ser for at redde Sognets Kirke, Præst og Børn. Og Filmen stiller Tilskueren over for Spørgsmaalet: »*Gaar du min Vej?*«

Maaske er der dem, der vil sy- nes, at denne Handling er lovlig banal og rigelig sentimental, men naar de ser Filmen, vil de opdage, at Handlingen er fyldt med de le- vende smaa Træk, der skaber Men- nesker og ikke Figurer, Mennesker med deres Særheder og Luner, rig- lige Mennesker, som vi alle kender dem. Sikkert vil alle bjergtages af den gamle Fader Fitzgibbon med al hans irske Smaakværunter og Mistænksomhed over for noget saa nyt som en Pater, der faar Kvarte- rets ungdommelige Bærme til at synge en saa verdslig Hymne som »*Tree blind mice*« ... og med al

Overalt i Verden er »*Going my way*« modtaget med stor Honnør. Som det maaske vil vides uddeles hvert Aar i USA af »Academy of Motion Picture Arts and Sciences« en Række Guldstatuetter (de saa- kaldte »Oscars«) for bedste Præ- station i det eller det. For Aaret 1944 modtog »*Going my way*« ikke mindre end 7 — syv — Oscars, nemlig for bedste Film overhøve- det, bedste mandlige Hovedrolle (Sangeren Bing Crosby som O'Mal- ley), bedste mandlige Birolle (Bar- ry Fitzgerald som Fitzgibbons), bedste Instruktion (Leo Mc Ca- rey), bedste Film-Idé (Leo McCa- rey), bedste Filmsmanus. (Frank Butler og Frank Cavett) og bedste Originalsang (»*Swinging on a star*« Musik af James van Heusen, Tekst af Johnnu Burke), alt i alt en an- selig Række Hædersbevisninger, som kan suppleres med Beretnin- gerne om, hvordan Filmen rundt om i Landene gik i Rekordtid. At den i et saa lidet katolsk Land som Sverige kunde gaa et Aarstid, vi- ser maaske bedre end noget Fil- mens kunstneriske Kvalitet.

At Bing Crosby spiller den unge Præst vil sikkert komme som et Chok for dem, der kun kender ham fra To-glade-Sømand-Serien med Bob Hope eller fra en Række dryp- pende sentimentale romantiske

Bing Crosby og Barry Fitzgerald som Filmens to Præstesikkertelser

De to Præster i en anden af Filmens Scener

Film («Hvis det kom an paa mig» f. Eks.), netop derfor vil hans kultiverede og sande Spil glæde dobbelt. Crosby, der selv er Katolik, fik med denne Rolle sit Livs største Ønske opfyldt, og snart vil Københavnerne selv kunne dømme om, hvorvidt han har fortjent at faa den. Ogsaa Instruktøren er Katolik, herhjemme mest kendt fra en Række straalende sjove crazy comedies («Den frygtelige Sandhed», «Det begyndte i Paris» og «Mælkevejen»), men med «Gaar du min Vej?» slog han afgørende igennem som seriøs Instruktør, en Stilling han beholdt ved Indspilningen af «The bells of St. Mary's» fra

1945 med Bing Crosby og Ingrid Bergman.

For danske Katolikker vil Fremførelsen af Filmen være af meget stor Betydning, fordi den vil kunne støtte dem virksomt ved hele sin uhøjtidelige Tone, naar de skal forklare Ikke-Katolikker, at den katolske Kristendom i sin Aand er helt anderledes, end det saa ofte hævdes. Her kan Ikke-Katolikkerne da have Mulighed for at kunne forstaa, hvad vi forstaaer ved katolsk Aktion.

»Gaar du min Vej?» skal og maa alle danske Katolikker se.

Bjørn Rasmussen.

KATRINEDAL IGEN *Fortsat fra Forsiden*

Værdier, Enhedsskolen har frembragt.

Naar vi Katolikker har skabt vore egne Skoler, har det ikke været ud fra noget Ønske om at skille os ud fra den folkelige Enhed, eller om at drive Propaganda, at tjene Penge paa Drift af Skoler eller lignende Motiver — men udelukkende fordi det var den eneste Maade at sikre vore Børn en Undervisning i den Aand, som for os er det største Gode, vi kan ønske vore Børn. De ved det nye Forslag aabnede Perspektiver har derfor en ganske overordentlig Interesse for os.

Hvis Skoledirektionen paa egen Haand kan gaa med til det stillede Forslag, vil vi i København kunne indlede Forhandlinger med Skolemyndighederne om en eventuel Indbygning af det katolske Skolevæsen i det offentlige Skolevæsen med Bevarelse af vor Undervisningsfrihed og Friheden i Valg af kompetente Lærerkrafter. Bliver det Rigsdagen, der skal vedtage en ny Lov, som indbygger en Friskole i den offentlige Skole, maa vi sikre os, at den nye Lov ikke trækker konfessionelle Grænser. I begge Tilfælde vil vi med Styrke rejse ogsaa vore Krav om Katolikkers Stilling i Seminarieuddannelsen.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Midt i Oktober ventes den hellige Fader at ville vende tilbage fra Opholdet i Castel Gandolfo. De Uger, som Paven har tilbragt paa Landet, har tilsyneladende haft en overordentlig gavnlig Indflydelse paa den hellige Faders Helbred. I Løbet af de syv Aars Pontifikat, som Pius XII nu har bag sig, har hans Vægt været i stadig Aftagende, og hans Befindende var i de seneste Maaneder utilfredsstillende. I Castel Gandolfo er Vægttilbagegangen imidlertid bragt til Ophør og den hellige Faders Udseende lader formode, at han virkelig har samlet Kræfter til at kunne genoptage sin anstrengende Virksomhed i Vatikanet.

Italien

Den italienske Regering har udset Republikkens Præsident de Nicola til at være Landets officielle Repræsentant ved de forestaaende St. Franciskus-Festligheder i Assisi. Den hellige Frans er Italiens Patron og den italienske Republik lægger Vægt paa ved denne Lejlighed at bevidne dens kristne Karakter.

Rusland

Radio Moskwa har igennem længere Tid excelleret i antikirkelige Udsendelser, og helt galt blev det, da Meddelelsen om Valget af den ny Jesuittergeneral forelaa. I den Anledning fandt Radio Moskwa sig foranlediget til at stemple Jesuitterne som »Vatikaner-Politikens Generalstab« og »Den internationale Reaktions farligste Spionagecenter«. I sin frodige Fantasi hævdede Moskwa endda, at Jesuitterne endog havde de internationale Banker under deres Kontrol og derigennem finansierede Kampen mod USSR!

Tyskland

Den saakaldte »Kölner Zentral-Dombauverein«, der har eksisteret i over et Aarhundrede og varetager Vedligeholdelsen af den verdensberømte Katedral, vil i de kommende Aar virke for en Istandsættelse og arbejder med Planerne for en Restaurering af Kirken. Man regner med i 1948—700-Aaret for Grundstensnedlæggelsen — at have faaet Koret og Midterskibet restaureret, saaledes at disse Dele af Katedralen atter kan tages i Brug til Guds-tjeneste.

Østrig

Det østrigske Episkopat har under Foresæde af Wiener-Kardinalen Innitzer været samlet til Bispekonference i Salzburg — for første Gang siden »Anschluss«.

„Folkedomstolen“ dømt ÆRKEBISKOPPEN AF ZAGREB til 16 Aars Strafarbejde

→ Sct. Stephens Katedralen i Zagreb.
→ Ærkebiskob Stepinac

I Slutningen af sidste Uge faldt Dommen i Processen mod den jugoslaviske Kirkes Primas: »Folkedomstolen« i Jugoslavien til 16 Aars Strafarbejde og 20 Aars Tab af de borgerlige Rettigheder for »Forbrydelser mod Staten«!
I Processen mod Ærkebiskob Stepinac havde Tito-Regeringen ifølge en Exchange Meddelelse — rejst følgende fire Anklagepunkter:

1. Samarbejde med det tredie Riges Invasionshære og den kroatisk Quising, Ante Pavelitsch
2. Hjælp til Resterne af den slagne Fascisme og Krigsforbryderne efter at Landet var blevet befriet.
3. Udnyttelse af religiøse Ceremonier til politiske Demonstrationer til Gunst for Pavelitsch og Ustaschierne.
4. »Tvangskonversion« af et større Antal Serbere fra den ortodokse til den romersk-katolske Kirke. Dette sidste Anklagepunkt om den paastaaede tvungne Omvendelse betegnedes Dommerne — ifølge en Meddelelse i Agence France-Presse — som Krigsforbrydelse, set fra allieret Standpunkt.

følgelserne af Jader, Serbere og politisk anderledes tænkende Kroater.

ad 2. I Tito-Jugoslavien er i Dag enhver, der ikke hylder kommunistiske Idéer »Fasciste«, og enhver, der besidder Ejendomme og derfor afviser Kommunismen »Krigsforbryder«. Anklagen for at have samarbejdet med »Fascister« efter Befrielsen falder derfor ind under et lømt propagandistisk Slagord.

ad 3. I Kroatien har der i Forbindelse med Krigs- og Efterkrigsbegivenhederne fundet et enormt religiøst Opsving Sted, og de nye Magthavere ser deri en ret og stærk politisk Demonstration. Præsidenten for den føderative jugoslaviske Republik har i en offentlig Tale erklæret: »Folk tror endnu paa Vidunderet og Aabenbaringer, og

det er en Slags ny Kamp mod Staten«. Det er Myndighederne selv, der udlægger de religiøse Manifestationer, hvis Betydning de ikke fatter eller vil falde, som politiske Demonstrationer og derpaa anvender dem som Anklage mod Kirken.

ad 4. Det en en Kendsgjerning, at Pavelitsch-Regeringen førte en Politik, der tilsligtede en Ivangsmæssig Omvendelse af ortodokse Serbere til Katolicismen. Men det er ogsaa en Kendsgjerning, at den katolske Kirke officielt har fordmødt denne Politik. Paa Ærkebiskob Stepinacs Foranledning udsendte den kro-

atiske Biskopkonference i Slutningen af 1941 følgende officielle Erklæring: »Det kroatisk Biskopat, forsamlet til sit aarlige Møde, 17 og 18. November 1941, har med Henblik paa græsk-ortodokse Kristnes Konversion til den katolske Kirke truffet følgende Beslutninger: Ifølge dogmatiske Forskrifter afgøres alle Spørgsmaal vedrørende Konversion fra græsk-ortodokx Tro til Katolicismen, udelukkende af det katolske kirkelige Hierarki, som efter guddommeligt Ret og kanonisk Ordning alene er berettiget

til at give Direktiver for saadanne Konversioner og foreskrive Bestemmelser desangaaende, saaledes at enhver Aktion af denne Art kun kan ske med kirkelig Autoritets Billigelse.

ad 2. Ingen uden det katolsk-kirkelige Hierarki har Ret til at indsaette »Missionærer«, som kan befalle sig med Konversioner fra græsk-ortodokx til katolsk Tro. Enhver saadan »Missionær« maa have saavel Jurisdiktion som Sændelse fra en katolsk Biskop. Det er hverken dogmatisk eller ka-

(Sjultes Side 687)

Rou Somme:

DEN HELLEGE FADER TALER TIL DELEGEREDE FRA ITALIENSKE ARBEJDERKONGRES

I Slutningen af September modtog den hellige Fader i Castel Gondolfo over 700 Delegerede fra den Nationalkongres, som Italiens kristne Arbejdersammenslutning for nylig har afholdt i Rom.

Den hellige Fader holdt ved denne Lejlighed en bemærkelsesværdig Tale, hvor han især betonedes den kristne Arbejders Trykpligtighed mod Gud, Kirke og Fædreland. »Hvor mange falske Paastaaender har vi mod Gud! Vi lever i en dunkel Tid med aandeligt og moralsk Forfald.

ledes at disse kan blive belært om og omvendt i de kristne Dyders Aand.

Pavens anden Formaning gjaldt Traskbøl overfor Kirken. »Kataloiske Arbejdere, var henviggen overfor Kirken! Den skuffer ikke Folkets Forhaabninger.« Den hellige Fader staaer herte nær, ikke mindst i den vanskelige Situation, som Fædrelandet i Øjeblikket befinder sig i. Men Pavens Formaning gjælder ikke blot Italien: »Paa indeværende Tidspunkt er frem for alt et nødvendigt: enhver maa gøre sin Pligt og alle maa hjælpe hinanden gensidigt! Slut sammen imod den krasse Egoisme, imod enhver Forslytelse af Voldsbandinger og Revolver samt mod enhver Form for Propaganda for Had. Fædrelandet har Brug for alle gode, arlige, villige og egnede Krafters Medvirken, hvilken politisk Lejr den ikke Pavnens end maatte komme fra. Kun utrætteligt Arbejde, Selvsørgelse og ubødelig Troalmodighed er den eneste Fædrelandsheden kan give. Fædrelandsheden venter Fædrelandet idag af den kristne Arbejder. Var stolte af at kunne arbejdet for jeres Land som forbilligede Borgere og gode Katolikker.«

derfor maa man ogsaa daglig koste sig paa Kæde for den almægtige Skaber og ymmygt sig om Naade til at kunne opfylde de religiøse Pligter »Kataloiske Arbejdere! Hav Mod til at forbinde at Organisationer, som trænder til Guds Love under Fødder og Jader hnoant Menneskeværdigheden, de Sundt Principer, byder Vækst og Fremme.« De kataloiske Arbejdere maa idag være den Surikloise gennemtrænger Mæsterne, saa

der her for første Gang kom ind paa den af ham forfulgte Politik under Krig — viste syv karakteristiske Træk, der kendebejger alle Vatikaniske Bestræbelser og Angivelser selv under de mest haabløse Forhold: om muligt at forebygge Krig, derpaa at forkerke den, at forsøge paa at holde forskellige Nationer, f. Eks. Italien, uden for Krig, at undersøge disse Bestræbelser, at bevare Menneskeliv for

Krigens Udskjelser og Lidelser og Byer for Ødelæggelse, at mildne den blodige Konflikts skabesvangre Følger gennem en over alt og alle Modsetningsforhold staaende karitative Aktion samt ved at fremme og højne de arbejdende Klasses aandelige og moralske Bæjtelser. Kirken har ogsaa sandelig ikke skuffet Folkelagets Forventninger. Den har forkyndt og udbredt sit sociale Budskab, uden at skele til højre eller venstre og uden at ville opnaa nogensomhelst Fordel, kun for at opfylde Kristi Bud og med vidtskuende Blik at forsvare alle Folkelags Interesser. Fortiden har vist Berettigelse af Kirkens Socialprogram og Fremtiden vil aflægge nye Beviser for paa hvilket sandt og iverfærdigt Grundlag det hviler.

En tredie Formaning rettede den hellige Fader: Traskbøl over for Fædrelandet. Den italienske Arbejder staaer den hellige Faders Herte nær, ikke mindst i den vanskelige Situation, som Fædrelandet i Øjeblikket befinder sig i. Men Pavens Formaning gjælder ikke blot Italien: »Paa indeværende Tidspunkt er frem for alt et nødvendigt: enhver maa gøre sin Pligt og alle maa hjælpe hinanden gensidigt! Slut sammen imod den krasse Egoisme, imod enhver Forslytelse af Voldsbandinger og Revolver samt mod enhver Form for Propaganda for Had. Fædrelandet har Brug for alle gode, arlige, villige og egnede Krafters Medvirken, hvilken politisk Lejr den ikke Pavnens end maatte komme fra. Kun utrætteligt Arbejde, Selvsørgelse og ubødelig Troalmodighed er den eneste Fædrelandsheden kan give. Fædrelandsheden venter Fædrelandet idag af den kristne Arbejder. Var stolte af at kunne arbejdet for jeres Land som forbilligede Borgere og gode Katolikker.«

SCHWEIZ I TAL

Der er nu 1,754,161 Katolikker i Schweiz, oplyser den nyste Statistik. Endvidere er der 2,157,044 Protestanter og 19,430 Jader, medens kun 35,005 Schweizere er konfessionsløse. Den katolske Befolkning er i stadig Vækst.

I Kamp for Kristus

Ind imellem —

Foran mig ligger et Eksempel af Tidsskriftet »Jesuit Missions«, og det kan faa Hjertet til at banke i en ung dansk Katolik ved et saadant lille Kik ind i en Verden af Spænding, Kamp, Lidelse, Nederlag og Sejre som Tilfældet er i Missionerne. Coopers Indianerbøger og andre spændende Romaner eller Rejsebeskrivelser blegner ved Siden af de Tildragelser, der møder vore Missionærer paa deres Vej for at udbrede Evangeliet.

Naar jeg specielt nævner Indianerbøger, er det fordi det i Aar er 300 Aar siden, de første Missionærer i Amerika led Martyr døden blandt Mohawk Indianerne. Det er Beretninger om farefulde Rejser igennem Skove og Kløfter og i Kano op ad de store Floder for at bringe Kristus ogsaa til Indianerne.

Vi blader videre i det lille Hæfte og møder Billedet af et Par smilende Eskimoer, for ogsaa i Alaskas Ødemarker færdes Kristi Udsendinge — som bekendt er det i disse Egne ogsaa nødvendigt at gøre Brug af Flyvemaskiner. For nylig blev en ny Fly indviet af Ærkebiskoppen af Boston. — Paa Siden af Maskinen læser vi Navnet »Our Lady of Hudson Bay«.

Vi gør et lille Trip til Jamaica, Honduras, Irak, Indien, Kina, Ceylon og Philipinerne — og alle Steder fra Nord til Syd og fra Øst til Vest arbejdes der for den gode Sag.

Store er Vanskelighederne alle Steder. Skoler og Kirker er bombede som f. Eks. paa Philipinerne — og Missionærerne mangler Penge til Genopbygningen. Der er Mangel paa Fødevarer — en Rapport herom slutter med: »Det er imidlertid opmuntrende at se den Ro, hvormed de enkelte Medlemmer i Missionen passer deres Pligter uvidende om, hvor nær de er en langstrakt Faste — fremkaldt af den bitre Nødvendighed. De vil dog rimeligvis aldrig faa det at vide, for Sct. Josef vil komme i rette Øjeblik, som han altid gør.«

Ja, vi maa bøje os i ærbødig Beundring for vore Missionærer i Øst og Vest — og ogsaa for dem, der fik den Lod at missionere i Danmark lige fra Ansgar og til Dato.

Det er Mænd og Kvinder, en vaagen Ungdom kan se hen til — det er dem, der i det stille bygger Verden op paa Kristus.

FILM

DSB-Kino viste gribende Billeder af de befriede Koncentrationslejr-fanger, som i en stor Procession takkede den hellige Jomfru i Lourdes for deres Redning. Desuden de sidste Timer før Dommen i Nürnberg og en fabelagtig dygtig Under-vandssvømmer.

Park og Nora fik 7.-10. Premiere paa »Hendes Privatsekretær« (Take a letter, darling), der er et dygtigt affattet amerikansk Lystspil, næsten matematisk beregnet i sin faste Opbygning, iskoldt i Indholdet (Chefen ktr. Sekretæren, bare med den Forskel, at det her en en Dame, der er Chef!), ganske og aldeles uden Hjerte, og med en af Hollywoods køligste og intelligenteste Aktricer, Rosalind Russell som den kyniske og forretningsmæssigt sikre Reklamedirektør, der alligevel taber sit Hjerte til den almindelige, men mindre haarde og mere menneskelige Kunstmaler, der for Penge optræder som hendes Fiancé, saa at hendes Kunders Fruer ikke skal have Chance for at blive jaloux. Fred MacMurray, som ellers ikke før har vist større kunstnerisk Talent ydede som Maleren en rigt facetteret og psykologisk og stilistisk fin Præstation. Faktisk var hans Spil i Topklasse. Og han fortjener at ses. Filmen er iscenesat af Mitchell Leisen.

Rialto havde 7.-10. Premiere paa »Min Kone paa Gæstespil« (Guest wife), lavet af Sam Wood (Farvel Mr. Chips. — Kitty Foyle — Hvem ringer Klokkerne for? —), en henrivende og yndefuld Film med et herligt Manuskript, hvor hver Tomme af Stoffet er udnyttet paa den originaleste og morsomste Maade, en Film, der varmer en om Hjertet, og hvis Scener man længe efter kan leve paa. Claudette Colbert er lykkelig gift med Dick Foran, men kommer hændelsesvis til at optræde som Don Ameches Frue inde i Storhyen, hvad der foraarsager den ene mere lattervækkende Situation efter den anden. Især Miss Colberts Spil er saa overdaadigt vittigt, at man totalt overgiver sig. Scenen, hvor Redaktøren læser Don's Brev fra sin »Frue« højt var vist Filmens fineste spillede. — Filmen har ikke været saa dyr at optage, og det er ikke Kæmpestjerner, der figurerer i den. Her er der det Tilfælde, at den rigtige Forfatter herhjemme med beskedne

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

Midler kunde have gjort en lige saa storartet Film. Tænk, hvis han eksisterer et eller andet Sted herhjemme. Det er ingen Undskyldning at sige, at det ikke kan lade sig gøre i et lille Land. For det kunde udmærket godt lade sig gøre. Vil De have en virkelig glad Aften, saa gaa i Rialto!

14.-10. fik Allé-Teatret i Jægersborg (!!!) Prem. paa den ypperlige engelske »Engelsk uden Taarer« (English without tears), en Art Fortsættelse af »Fransk uden Taarer«, lavet af omtrent de samme Mennesker og lige saa selvironisk engelsk som hin herlige Film og som den geniale »Han kom som en Frenned«. Filmen er for Intel-ligensen med alle sine Hentydninger og dobbeltbundede Bemærkninger, men dens Lune er saa aabnbart og saa befriende sundt og fint, at den varmt kan anbefales som Kvalitetsvare.

Bjørn Rasmussen.

Academicum Catholicum

Lørdag den 19. Sept. Kl. 19,30: Aabent Hus hos Ingeniør Beyer, P. Bangsvej 275 (bedst med Linie 6 til Endestationen). Stud. mag. Steen Ostenfeld-Rosenthal vil tale om sine Oplevelser i England.

Studiekreds I Leder: P. Lanser. Emne: Filosofiens Begyndelsesgrunde (fortsat fra forrige Aar). Hver anden og fjerde Onsdag Kl. 19,30 pr. i Sct. Andreas Præstegaard, Kollegievej 2, Ordrup.

Studiekreds II Leder: Pastor Messerschmidt. Bibelkreds. Obs. ændret Tidspunkt: Onsdag d. 30. Okt. Kl. 19,30.

Maanedens aktuelle Problemer i katolsk Belysning. Se Sidste Nr. af Ugebladet. Første Gang den 22. Okt. Kl. 19,30 pr. Mødested vil blive meddelt ved Anmeldelsen.

K. U. K. Amager.

Lørdag den 19. ds. Kl. 20 Kredsmøde. Emne vil fremkomme senere. Endvidere Undervisning i Engelsk, som denne Aften ogsaa begynder Kl. 20.

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(18)

»Ja, men Major, er det Dem? Hvor i Alverden kommer De fra?«

Majoren begyndte at fortælle om sin Rejse dertil, mens Atheisten hentede en Stol fra Lysthuset. De to andre talte ivrigt sammen, Majoren siddende paa Kanten af Ambulancen. Atheisten væbnede sig med Taalmodighed. Han begreb, at lige i Øjeblikket kunde han ikke faa den unge Mand for sig selv. Efter et Par Minutters Forløb rejste han sig og begyndte at studere Blomsterne. Der var et utilfreds Udtryk paa hans Ansigt. Han kunde ikke glemme, hvor ærgerlig den Syge havde set ud, da han kom, og han havde bemærket, at den Bog, han læste saa interesseret i, handlede om Religion.

Der gik 20 Minutter, og de to talte lige ivrigt. Atheisten blev mere og mere utaalmodig. Sæt nu den Munk kom — — —

»De skulde næsten have set lidt paa Bygningerne her, Major,« afbrød han dem. »Meget fin Arkitektur, det 15. Aarhundrede.«

»Aarh, blæse være med den,« svarede Majoren, »den har jeg alligevel intet Begreb om. Det er meget bedre at sludre lidt om gamle Dage.«

Men Atheisten gav ikke tabt.

»Saa kom lige og kik paa Udsigten da.«

Majoren rejste sig med en Undskylding til Krøblingen og gik bag efter den anden hen til Balustraden.

Men saa snart de var kommet et Stykke bort, sagde Atheisten:

»Jeg vilde saa gerne tale med vor unge Ven et Øjeblik under fire Øjne. De kunde vel ikke tænke Dem at klare Dem lidt alene.«

»Jo naturligvis. Jeg kan jo kigge lidt paa de her fine Bygninger inens. Var det det 5. Aarhundrede, De sagde?«

»Det femtende!« svarede Atheisten og gik hen imod Krøblingen.

»En hel pæn Kaserne!« sagde Majoren til sig selv, da han stod foran Klosteret. I det samme aabnedes en lille Dør, og en af Munkene kom ud og gik hen imod ham. Majoren løftede sin Hat, idet den anden gik forbi, men saa blev han med Eet staaende og stirrede. Pater Anselm — for det var nemlig ham — hilste, men begyndte saa ogsaa at stirre. Pludselig rakte han Haanden frem:

»Ja, men er det Dem?«

»Ja, vel er det mig, Doktor; men hvordan er det dog, De er klædt ud? Og hvad bestiller De her?«

»Jeg er Munk nu.«

»Hvad siger De? Munk? Nej, ved De nu hvad! Hold paa mig, ellers besvimer jeg!«

P. Anselm lo og stak sin Arm ind under den andens.

»Kære Major, det er vel nok morsomt at se Dem igen. Men hvad tager De Dem til her? Agter De at indtræde i Ordenen?«

De satte sig ved Siden af hinanden paa en Bænk og begyndte at fortælle. Majoren om, hvorledes han havde truffet Atheisten paa Hotellet og havde hørt om Krøblingen. Havde P. Anselm aldrig truffet paa den unge Mand ude ved Fronten? Nej. Majoren vilde gerne høre nærmere om Ulykkesnatten. Og han fortalte, at han ikke rigtig begreb Atheisten.

»Han fortalte mig f. Eks. slet ikke, at De var her.«

»Han kender mig heller ikke igen. Jeg kendte jo ham igen — siden dengang, kendte ham endda temmelig godt, maa jeg hellere sige.«

»Og De var ikke særlig begejstret for ham, vel? Jeg heller ikke, skønt han jo egentlig var behagelig nok, naar man var sammen med ham.«

»Aah, ja, han kan være særdeles behagelig.«

»Ja, han kunde være behagelig, naar han vilde.«

»Det kunde interessere mig at vide, hvorfor — hvorfor — — ja, altsaa, De ved, hvad jeg mener, ikke?«

»Jo, men jeg tror, De skal glemme det Problem. Og husk, at Deres Løfte stadig er bindende.«

»Det skal jeg nok. For Resten huskede jeg det ogsaa i Gaar, da han og jeg talte sammen om den Nat, da han blev saaret; han har aldrig fundet ud af, hvem det var, som reddede ham.«

»Han skal helst ikke vide, at De har kendt mig før.«

»Doktor, De er vel nok — —«

»Spring det over. For øvrigt, saa staar han og jeg ikke paa den bedste Fod med hinanden.«

(Fortsættes)

Ærkebiskoppen af Zagreb

(fortsat fra Midtersiden)

nonisk tilladeligt at »Missionærer« udsendes uden biskoppelig Bemyndigelse, og ingen kan modtage Direktiver fra Kommisærer, Myndigheder, Ustaschi-Embedsmænd, Ministeriet for Fornylse (d.v.s. Pavelitsch's Pro-

pagandaministerium) eller nogen som helst anden verdslig Myndighed.

ad 3. Den katolske Kirke kan kun betragte saadanne Konversioner som gyldige, naar de er gennemført efter disse Retningslinier.

ad 4. Endelig kan kun saadanne Personer, der foretager dette Skridt frivilligt og uden Tvang, optages i den katolske Kirke og først efter at være belært om den katolske Tro.

Denne Erklæring fra det kroatiske Episkopat kan kun udlægges som en enstemmig Fordømmelse af den pavelitsche Indblanding i kirkelige Anliggender, og af disse Kendsgerninger fremgaar det vist utvetydigt, at Tito-Anklagen mod Ærkebiskop Stepinac staar paa meget svage Fødder.

»Osservatore Romana« fastslaar i en Kommentar til Processen mod Ærkebiskoppen, at den offentlige Mening i hele Verden mere og mere kommer til den Overbevisning, at det ikke drejer sig om en Aktion mod Ærkebiskop Stepinac, men mod den katolske Kirke i al Almindelighed. Den jugoslaviske Radio har da ogsaa udfoldet en intensiv Propaganda, der forlanger Stepinacs Domfældelse, og det er ifølge Vatikanorganet et tydeligt Bevis paa en daarlig Samvittighed!

Nürnberg-Dommene

(Fortsat fra Side 660)

det med »Demokratiseringen« af Tyskerne. Hvad er Demokrati? Herom synes Vestmagterne og Russerne af have noget nær modsatte Anskuelser. Og Opretelsen af demokratiske Institutioner gør det visseligt ikke. Den eneste Vej til »Demokratisering« (der rettelig burde hedde Omvendelse) er det gode Eksempels Vej. Men det er paa den ene Side mere simpelt, og dog paa den anden Side meget sværere, og det kan der ikke skrives saa mange Bøger om og opstilles saa sindrige Teorier om, saa det har man foreløbig undladt at prøve.

H. P. Christensen.

Om Middelalderen

I Professor Hal Kochs Artikel: »Da styres Verden vel« læser vi: »Over Middelalderen er der i det hele taget Stil og Harmoni, en imponerende Fasthed og Storhed over Linierne. Kirken er den alt og alle omspændende Helhed, indenfor hvilken alle Menneskelivets Rørelser kan udfolde sig i Tryghed og i Frihed — ikke, hvad en moderne Tid kalder Frihed — men hvad der for Samtiden følte som den rette Frihed. Kunsten var helt stillet i Kirkens Tjeneste, men netop denne Tjeneste gav den Opgaver og Mulighed for at udfolde sine Evner. Hele Menneskelivet fra Vugge til Grav var givet ind under Kirkens trygge Ledelse og blomstrede op, fri for indre Tvivl og splittende Disharmonier. Og kunde det politiske vel tit nok berede Strid, saa var der dog ingen — heller ikke de pavefjendtlige Kejsere — som stillede sig udenfor den Enhed, som havde fundet sit mest klare Udtryk i Augustins Tanker om Guds Stat.

Ikke saa sært, at Middelalderen altid for den romerske Kirke har staaet som den klassiske Tid, og at den europæiske Kulturudvikling, saaledes som den har formet sig siden Renæssancen, væsentlig maa ses som en Afsporing, som en Forvildelse og et Oprør, der anstillede Forvirring og førte til en tøjlesløs Frihed og en falsk gudløs Filosofi. Saaledes ogsaa paa Omraadet »Stat og Kirke«. Da Pave Leo 13. 1885 lod sin Røst høre i dette Spørgsmaal (»Immortale Dei«), afviste han med en beundringsværdig Klarhed alle moderne Tanker om en Stat uden Kirke og en Øvrighed, der ikke hentede sin Myndighed fra Gud, men da henviste han ogsaa med Stolthed til Middelalderen: »Der var en Tid, hvor Evangelierne Visdom styrede

Staterne, i hvilken den kristelige Visdoms Indflydelse og guddommelige Kraft havde gennemtrængt Folkenes Love, Indretninger og Sæder, alle Statens Ordninger og Forhold ... Det var den Tid, i hvilken Enighed og gensidig venskabelig Tjeneste forenede Kirke og Stat i et lykkeligt Forbund«. Videre skildres det, hvor rige Frugter denne Ordning har sat. Europas Barbarer er blevet civiliseret og kristnet, Muhamedanernes Angreb slaaet tilbage, og det kristne Europa er blevet en Fører og Leder i Kultur for alle Folkelagene. Og for alt dette skylder man Religionen stor Tak. »Og disse Goder havde sikkert haft Varighed, om Enigheden mellem de to Magter var blevet opretholdt. Og med Rette havde man kunnet vente endnu større Ting, hvis man havde skænket Kirkens Autoritet, Læreembede og Raad mere Tillid og med Fasthed betroet sig til dens Ledelse.«

Her har vi i Slutningen af 19. Aarh. ganske klart Middelalderens egen Opfattelse. Det stemmer jo ikke helt med den Tale, vi plejer at høre. Ikke for intet benyttes i det daglige Sprog Vendinger som »middelalderlig Mørke« og »middelalderlig Uvidenhed«, og naar de hjemlige »Radikalere«, som synes at have løst et permanent Patent paa Aand og Frisind, har stemplet en Ting som fuldkommen middelalderlig, saa ved alle, at dermed er den stødt ud i det yderste Mørke.

Hvad skal man da mene? Er det da rigtigt, naar Paven siger sit »da styres Verden vel«? Det er i hvert Fald ikke mærkeligt, om mange Tanker gaar i den Retning. Thi de fleste er vel enige om, at i Øjeblikket styres Verden ikke saa forfærdelig godt. Var det ikke værd at vende tilbage til Alliancen mellem Krone og Alter? Og tilslut be-

nytter Hal Koch Lejligheden til i en skarp ironiserende Form at paa-tale Udtrykket »den mørke Middelalder«, som »Politiken« som Organ for den højeste Oplysning endnu ufortrødent fremhæver med de fedeste Typer.

J. Hammermüller.

D. K. K. F.s Raadmøde i Aarhus

Søndag den 29. Spet. samledes i Jyllands Hovedstad Styrelsesmedlemmer og Delegerede fra København og Provinsen til Raadmøde. Dagen begyndte med den hellige Messe i den skønne »Vor Frue Kirke«. Derefter var der fælles Kaffe-bord hos Styrelsesmedlem Fru Munthe, som med stor Gæstfrihed og Elskværdighed sørgede for vort materielle Vel. Kl. 13,30 begyndte det egentlige Møde, som varede til Andagten Kl. 17, hvori vi deltog. Kl. 19,30 var der saa et Festmøde, hvortil var indbudt Menighedens andre Damer. Det begyndte med en Tale af Formanden Grevinde Scheel. Fru Kerckhoffs fra Roskilde underholdt med nogle Rejseoplevelser. Patrene Koch og Schumacher behærede os med deres Tilstedeværelse. Pater Koch holdt en Tale, i hvilken han i hjertelige Ord omtalte D. K. K. F.s Betydning. Pater Schumacher opfordrede os til at slutte op omkring Fatima-Tanken og være med til at realisere den. En af Deltagerne foreslog, at D. K. K. F.s Medlemmer skulde enes om at bygge en aandelig Mur om Danmark mod Kommunismen ved daglig i denne Hensigt at bede 3 Hil dig Maria; Tanken slog godt an. Pludselig opdagede man, at der var sluppet en Herre ind i Salen; vedkommende stillede sig hen foran et lille Bord og begyndte saa at underholde Forsamlingen med Op-læsning og Deklamation, saa vi vred os paa Stolene af Latter; det var selvfølgelig den elskværdige og sprudlende Direktør fra Aarhus Teater, Hr. Henning Jensen, som vilde glæde os paa denne Maade. Vi maatte paany sande det vise Ord: »Alvor og Gammen trives godt sammen.«

Som Afslutning rettedes en Tak til Grevinde Scheel for det store og opofrende Arbejde, Grevinden udfører i D. K. K. F.s Tjeneste. Med et: Paa Gensyn! takker vi hjerteligt Aarhus for gæstfri Modtagelse og enhver for Deltagelse ved vort Raadmøde. Styrelsen.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaller, Kirker, Skoler etc. • Bedste Referencer.

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

D. K. K. F.

Samtaler om kirkehistoriske Emner

Første Mødeaften *Mandag d. 21. Oktober* i Stedet for Mandag d. 14. i Klostret, Sct. Kjeldsgade 3, Kl. 19,30 pr. Indledning ved *can. mag. Adjunkt Johan Jensen*. Aftens Emne: »Den franske Revolutions Krig mod Kirken«. Pris 50 Øre pr. Aften. Husk Sangbogen.

Rettelse

D. K. K. F. beklager, at der i Vinterprogrammet, som er blevet udsendt til vore Medlemmer, ved en Fejltagelse af kommet til at staa »Samtaler om kirkepolitiske Emner« i Stedet for *kirkehistoriske*.

Messen den 8. Oktober

læstes i Sct. Thereses Kirke af vor gejstlige Raadgiver, Pater S. Wevers S.M.M. i de skandinaviske Kvindeforbunds Intention. I Oslo og Stockholm blev samme Dag det hellige Messeoffer frembaaret i samme Intention, og denne fælles-

nordiske Messe vil blive en aarligt tilbagevendende Begivenhed.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde Søndag den 20. ds. Kl. 15 i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital.

Nørrebros katolske Ungdom

Lørdag 19. Okt. Kl. 20 Ungdomsmøde. Foredrag af Bent Jensen om Pier Giorgio Frassati (m. Lysbilleder.) Derefter Kaffebord med Underholdning. Næste Møde Lørd. d. 16. Nov.

ROSENKRANSE

Vi meddeler, at der nu er kommet saa mange Rosenkranse til Landet, at vi har nok til at forsyne hele det katolske Danmark. Vi har alt i alt paa Lager, hvad man kunde faa før Krigen — fra finere Rosenkranse med forgyldte og forsøvede Kæder og slebne Perler i alle Farver (Kr. 4,00 til 7,00), solide Rosenkranse med Træperler og til svarende Krucifixer med indlagt Træ i brune og sorte Farver (Kr. 3,00 til 3,50), Børnerosenkranse med farvede Glasperler (Kr. 1,25 til 1,50) og endelig til gode, solide Rosenkranse, brune og sorte, til Kr. 1,25.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL

BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Undervisning i LATIN og LITURGI

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup · Telefon Gentofte 64

Katolske Begravelser

Benson

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE · ENTREPRENØRER
Roskilde · Allehelgensgade 18 · Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal · Rør og Fittings · Pumper · Centralvarme · Sanitet · Ilt og Gas Autogenevejseværker · Bolte og Møtriker · Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus

Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“

Alex J. Hansen

Ingeniør · Entreprenør · Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 · 497 · 645

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads · St. Kirkestræde 3
Central 1325
Centralvarme · Sanitære Installationer

O. Hansen & R. J. Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri
Frederiksborgvej 70 · Taga 918 · C. 1806
PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Oktober:

20. S. *) 19. Søndag e. Pinse (737 (grøn) 71); 2. Bøn: St. Johannes af Kenty (1115), 3. Bøn: Om Troens Udbredelse Søndagsmessebog Nr. 129), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
21. M. † St. Hilarion (1118); 2. (hvid) Bøn: St. Ursula og Fæller ([65]), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
22. Ti. † Feria (737—71), uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
23. O. † Feria (737—71), uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
24. T. St. Rafael, Ærkeengel (hvid) (1118); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
25. F. † St. Chrysanthus og St. Daria (1121); 2., 3. og 4. Bøn som Onsdag; alm. Præf. (525).
26. L. Vigilie til St. Simon og St. Judas (1122); 2. Bøn: St. Evaristus ([5]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
27. S. 20. Søndag e. Pinse. (hvid) KRIST KONGES FEST. *) Søndag den 20. Oktober afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Troens Udbredelse.

Gud, du som vil, at alle Mennesker skal frelses og komme til Sandhedens Erkendelse, send, beder vi dig, Arbejdere til din Høst, og giv dem med al
(fortsættes nederst næste Spalte)

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Katolsk Aktion i Sakraments sognet

Sønd. 20. Okt. Kl. 20 i Forsamlingsalen paa Skolen. Assistent Østergaard Christensen: »Lægmands apostolatet«. Derefter Pastor Burla: »Katolsk Aktion i Frankrig«. Pastor Benzon: »Hvorledes skal vi organisere Katolsk Aktion i Sakraments sognet?« Alle, som interesserer sig for et praktisk Arbejde, er velkomne.

Københavnske Kirker

Jesu Hjerter Kirke. Mand d. 21. Okt. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. i Røde Sal. Torsd. 24. Okt. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke Sønd. 20. Okt. Kl. 8 Højmesse og Fællesskommunion, Kl. 10 stille Messe. Mand., Onsd. og Fred. Kl. 19,30 Rosenkransandagt, Onsd. tillige Kongr. for Damer.

Troskab at forkynde dit Ord, for at det maa udbredes og forherliges og alle Folkeslag erkende dig, den ene sande Gud, og ham som, du harsendt, Jesus Kristus, din Søn, vor Herre.

Bøn om Troens Udbredelse

BOGHYLDEN

Katolske Bøger paa Engelsk, der haves paa Lager:

- Dietrich von Hildebrand:
In Defence of Purity Kr. 6,00
- Raymond Preston: Four
Quartets' Rehearsed » 6,00
- C. S. Lewis: The Great Divorce » 9,00
- William Robinson: The Devil and God » 5,40
- Gerald Vann: The Divine Pity » 10,20
- Dom Ralph Russell: Essays
In Reconstruction » 12,60
- E. Allison Peers: Mother of
Carmel » 10,20

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . København K

C. 2453 . Lokal 5 og 22

Til katolske Flygtningebørn

Hvem vil hjælpe os med et lille Bidrag eller med Materiale (fromme Billeder, Postkort og Glas til Indramning), saa hvert Barn til Jul kan faa et Billede over Køjen. Med Tak modtager Liobasøstrene, Sct. Kjeldsgade 3.

Mødrekursus

hos Liobasøstrene, Sct. Kjeldsgade 3. Torsdag d. 24. Okt. Kl. 20. Sr. Maria Birgitta: »Karaktertræk, der kendetegner en lykkelig Hustru og Moder«.

Benediktineroblaterne

Møde hos Liobasøstrene. Sct. Kjeldsgade 3. Fredag d. 25 Oktober Kl. 19,45. Mødet slutter med Komplet.

R. I. P.

Vor elskede Tante

Alma Osterhammel

Enke efter Direktør Carl Osterhammel, Magasin du Nord, er i Dag stille sovet ind.

Espergærde, d. 30. Sept 1946.

Harriet Zimmermann.

Angela Osterhammel.

Den kære afdøde anbefales til de Troendes Forbøn.

INBYDELSE

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet „Athene“

Svanemosegaardsvej 4 . C. 11.313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

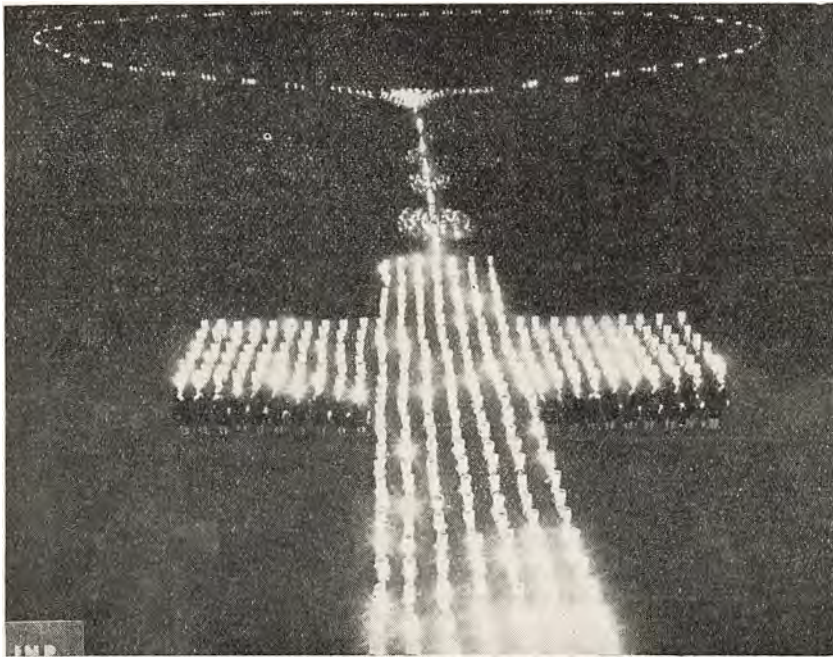
Klicheer i fineste Udførelse

<p style="text-align: center;">Nyborg</p>	<p style="text-align: center;">Lauritz Nielsen Nyborg A-S Telf. 106 (3 Lin) <i>Kul . Koks . Cinders . Briketter</i></p>	<p style="text-align: center;">Strandvejens Kød- og Paalægsforretning fører absolut 1. Kl s Varer. Tlf. 801 Leverandør til Stella Maris</p>
<p>Korsgades Kødbod Alt i 1. Klases Kød og Paalæg <i>Holger Jørgensen . Telf. 527</i> Leverandør til Stella Maris</p>	<p>Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn <i>Telf. 25 . Nyborg</i> Leverandør til Stella Maris</p>	<p>Chr. Thomsen Bliikenslager, Gas- og Vandmester <i>Skolegade 4 . Telf. 148</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>A. Jørgensen Kolonial <i>Knudshovedvej 6 - Telf. 314</i> Leverandør til Stella Maris</p>	<p>Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn <i>Kongegade 25 . Telefon 487</i> Leverandør til Stella Maris</p>	<p>Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail <i>Fiskerihavnen . Nyborg . Tlf. 853</i> Leverandør til Stella Maris</p>
<p>Aabenraa</p>		<p>Ludwig Wohlenberg <i>Bog-, Kunst- og Papirhandel</i> Store Torv 5, Tlf. 2229, Ord. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>G. N. Dall's Cykleforretning <i>Fiskergade 5 . Tlf. 3215</i> Leverandør til Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Brug Bak Sørensen's Briller Søndergade 2 . Aabenraa</p>
<p>Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 2368 . Søndergade 16</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Andersen & Meyers Eft. <i>Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 25 30</i> <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Chr. Johansen Søndergade 9 . Tlf. 3322 <i>Slagteri & Pøsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>
<p style="text-align: center;">Næstved</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker- & Tømrermester</i> Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen <i>Glarimester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Evald Nielsen <i>Malermester</i> <i>Ny Østergade 11 . Tlf. 659</i> Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle <i>og Brødfabrik A-S</i> <i>Telefon Næstved 31</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Næstved Mælkeforsyning <i>Kildemarksvej 35</i> <i>Telefon 17 89</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>C. Mortensen <i>Murermester</i> <i>Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</i> Lev. til kat. Menighed</p>	<p><i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> <i>Ny Havn . Telefon 1420</i></p>	<p>T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> <i>Tlf. 1478 (3 Lin.)</i> <i>Træløst og Bygningsartikler</i></p>
<p>Kolonialhuset <i>Tlf. 480</i> <i>Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa</i> <i>Billigste, kontant Pris</i> Lev. til den katolske Præstegaard</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> <i>Næstved . Telefon 276</i></p>	<p>Fr. Brandt <i>Næstved . Telefon 71</i> <i>Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial, Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel</i> Lev. t. de kat. Institutioner</p>
<p>Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> <i>Jernbanegade 2 . Tlf. 543</i> Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Fiskehuset <i>A. Christoffersen</i> <i>Ramsherredgade 23 . Tlf. 107</i> Leverandør t. de katolske Institutioner</p>	<p>R. Rasmussen Alt i Kolonial - Vin & Delikatesse <i>Riddergade 4 . Telf. 29</i> Lev. til Sct. Elizabeth Hospital</p>

Odense		Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13 . Tlf. 20 21 Leverandør til Dalum Kloster
C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Frederiksens Fiskesalg Albanigade 35 . Odense . Tlf. 85 52 Alle Aarslidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 . Odense Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon Dalum 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner	Priorkaféens Konditori Enevold Sørensen Vestergade 1 Butiken: Telf. 744 Kaféen: Telf. 2764
Julius Jacobsen Blikkenslager Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet Vindgade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	L. Petersen Barber og Frisør . Hjallesevej 14 anbefaler sig m. 1. Kl s Betjening Ny Indehaver	Dalum Andelsmejeri Tlf. Dalum 5 1. Kl.s Mejeriprodukter Leverandør til Dalum Kloster
»Isbjerget« Is og Konfektur . J. Rasmussen Hjallesevej 27	Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet	Trikotagehuset Anna Dalumvej 70 . Tlf. Dalum 62 Lev. til de katolske Institutioner
Svendborg		Gør din Pligt! Gaa til Plichta naar der skal males Tlf. 24 16 . Møllergade 21
Chr. G. Kielberg Bog- og Papirhandel Tlf. Svendborg 86 og 14 86 Stort Lager af Skolebøger Alle nye Bøger straks paa Lager	Svendborg Bryghus Mineralvandsfabriken »Ørkild«	
Chr. Mikkelsen Møllergade 61 . Tlf. 12 52 1. Kl.s Kød og Paalæg Lev. til den katolske Præstegaard	Clara Petersen Organist Møllergade 80 . Tlf. 11 34	C. K. Hansen Vand-, Gasmester og Blikkenslager Skattergade 10 . Tlf. 489
Vald. Hansen Malermester Vestergade 13 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 10 44	Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner
Kolding		Nakskov
Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Chr. Steffensen Herreekvipering Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Støt Katolsk Ugeblads Annoncører		

Katolsk Ugeblad

27. Oktober 1946
94. Aargang
Nr. 43

EN LEVENDE ROSENKRANS. 1731 Skolepiger — hver med en Fakkell i Haanden — dannede for nylig en levende Rosenkrans ved et Aftenmøde i New York, hvori deltog 55,000 Mennesker. Anledningen var en Mindehøjtid for Krigens Ofre i Forbindelse med en Fredsappel, en fælles Bøn for Verdensfreden.

Forklaring søges paa manglende Interesse

Rundt om i Verden har Dommen over Ærkebiskoppen af Zagreb vakt en Storm af Vrede. Men herhjemme synes de færreste at interessere sig for Sagen. I al Korthed har Pressen omtalt Retssagen, Dommen og Vatikanets Reaktion, men ikke som egentligt Førsteklasses »Stof«.

Vi vil ikke i denne Forbindelse gaa nærmere ind paa Zagreb-Dommen og dens Følger. Vi vil blot kaste Blikket paa den mærkelige Stilling, som dansk Presse altid indtager overfor katolske Nyheder. Blandt det Stof, de store Bureauer tilbyder Pressen, er der til Stadighed meget, som an-

Folkeskolen og Katolikerne

De helliges Samfund

Pressen og vi

Fountains Abbey

Ugentlig Opgave
igen

gaar Kirken og dens Mænd. Kun en forsvindende lille Del af disse Nyheder bliver benyttet i danske Blade. Redaktionerne skønner, at det ikke interesserer deres Læsere.

Hvis det alene var saadanne Nyheder, som kun Katolikker kan tænkes at have Interesse i, vilde det være ganske naturligt. Bladene ved, at vi er faa, og de maa sørge for, at deres Nyheder henvender sig til de flest mulige. Men saadan ligger Forholdet slet ikke. Dommen i Zagreb er af det største internationale Format, og Følgerne kan blive særdeles alvorlige. Og hvad der iøvrigt er sket den katolske Kirke i Jugoslavien eller i Polen er af en saadan Art, at var det sket andre end Katolikker, vilde det uvægerligt have været til mindst trespaltede Overskrifter, ledende Artikler og Kronik-Kommentarer.

Gætter man paa, at Aarsagen maa søges i Hensyntagen til politiske Konstellationer i Øjeblikket, er det næppe rigtigt. Sagen er jo gammel. Da der i Tyverne var Religionsforfølgelse i Mexiko af yderst bestialsk Karakter, var danske Avislæsere aldeles uvidende derom. Redaktionerne vidste det. Telegrammerne forelaa, men de blev ikke benyttet.

Andre har gættet paa, at Forklaringen maa søges i Had til den katolske Kirke. Man under den ikke en god Presse, man under den overhovedet ingen Pres-

(Fortsættes Side 675)

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg
Nørrebrogade 200 . Telf. Taga 1296
Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Muremester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 384

Andr. Krøyer's Boghandel

d. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej 3
København F
Telf. Gothdb 656
Mosaik
og Terrazzo

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenoegade 3, Vester 2319 x

Den runde Kiosk

Tlf. Nora 5615 . Griffenfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidsskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Th. P. Stillinge

Tømrermester
Sejrøgade 15
Tlf. Rvvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedsal i St. Marlsøgn

L. F. Nielsen Snekermester

Lindholmsvej 36 . Telf. Damsø 2043
Udfører Arbejdet for
de katolske Institutioner

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Skotøjsreparation E. Sund

1. Kl.s Arbejde garanteres
Frederikssundsvej 225, v. Kirken

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane
Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester

Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

Thor's kemiske Fabrikker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

**Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler**

Lev. til Høspitaller og Institutioner

TIL AL VASK og REHLIGHED

We-Pe

PRODUKTER

Worning & Petersen
TELU KØBENHAVN

Randers

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager
køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eff.
Randers . Telefon 137

Folkeskolen og Katolikkerne

Folkeskolens Lærere har ikke taget godt imod Forslaget om, at Københavns Kommune skal oprette en Friskole for de Børn paa Katrinedalsskolen, hvis Forældre ønsker en anden Inspektør end Frk. Nordentoft. Som »Københavns Kommuneskole« skriver: »Indføres Friskolen paa Katrinedal, har man knæsat Princippet om Oprettelse af Friskoler inden for den offentlige Skole. En Breche er skudt... som i sine yderste Konsekvenser kan betyde en Opdeling af Folkeskolen i en Række Friskoler, alt efter Forældrenes forskellige Livsanskuelse, af hvad Art den end maatte være.« Og Berlingske Tidende (20. ds.) citerer i Sammenhæng hermed vor Artikel i forrige Uge for derved at vise, at Katolikkerne straks er der, parat til at drage Konsekvenserne.

Det er maaske rigtigt i den Anledning at pointere, hvad der var Meningen med vor Artikel. Vi Katolikker havde i og for sig slet ikke tænkt paa, at vi skulde bede Stat eller Kommuner om at drive vore Skoler som katolske Skoler. Vi er taknemlige for, at vi har Lov til selv at drive dem som Friskoler. Vi er taknemlige for megen Hjælpsomhed og Velvilje. Vi har vore yderligere Ønsker, men dem bliver vi nok enige med lidt efter lidt. Vi er lydhøre for Kritik, og gør alt hvad vi kan for at staa paa pædagogisk Højde med de bedste offentlige Skoler.

Men hvis der skal oprettes Friskoler indenfor Folkeskolen, maa vi have Lov til at være med. Ikke fordi det vil være en økonomisk Fordel for os. Vi har hidtil vist, at vi er parat til at ofre noget for vore Skoler, og de er os stadig det samme værd. Men vi har dem, som vi skrev, aldeles ikke, fordi vi ønsker at skille os ud fra et dansk Fællesskab. Vi vilde helst fuldtud ind i dette Fællesskab, blot det kunde ske med Bevarelse af vore Børns katolske Opdragelse, der er os saa stort et Gode. Undlod vi at rejse Krav om at være med,

i det Øjeblik det blev muligt at opnaa dette Gode inden for Folkeskolen, vilde det betyde, at vi helst stod for os selv uden for Fællesskabet, d.v.s. i vore Landsmænds Øjne, at vi alligevel ikke var helt rigtige danskere. Og det vil vi have Lov at hævde, at vi er.

»Københavns Kommuneskole« motiverer sin Ængstelse for den nævnte Opdeling i Friskoler saaledes: Det vil være »en begyndende Spaltning eller Opløsning af den fælles Folkeskole, som, trods Fejl og Mangler, dog er et betydningsfuldt, ja uvurderligt Gode for vort Samfund, en Skole med Børn fra alle Samfundslag og fra Hjem af enhver politisk Afskygning, med forskellig Livsanskuelse, i egentligste Forstand en demokratisk Skole.«

Javel, men hvad skal denne Skole gøre, naar det viser sig, at de divergerende Opfattelser er

Forklaring søges paa manglende Interesse

(fortsat fra Forsiden)

se. Men denne Forklaring er absolut ikke holdbar. Om det kan være Tilfældet andre Steder i Verden, i Danmark i hvert Fald ikke. Det ved vi af egen daglig Erfaring i Omgangen med Landsmænd.

Selv tror vi, at Forklaringen simpelthen er denne: I fuldkommen god Tro regner almindelige danskere med, at naar Kirken forfølges i andre Lande, har den selv været ude om det. (Ganske som en Del Mennesker regner med, at Jødeforfølgelser til syvende og sidst er Jødernes egen Fejl). Man tav om Mexiko, fordi man oprigtigt mente, at disse meksikanske Katolikker næppe fortjente bedre. Den ene Side af den spanske Borgerkrigs Historie fik heller ingen god Presse. Det var umenneskeligt og utilgiveligt, hvad Francos Soldater gjorde, mens de ikke mindre blodige og grupovækkende Ting, som den anden Part øvede mod f. Eks. Præster og

saa store, at de ikke kan gaa i Spænd? Det er jo det, der sker. Man søger først et Kompromis. Naar det ikke lykkes, er der kun den Mulighed, at den ene Part danner Friskole, nemlig den politisk svageste. Vilde det saa ikke være bedre at bevare den fælles Skole med alt det meget, der stadig kan og bør være fælles for dens forskellige Afdelinger? Det er ikke dansk Demokrati, at et politisk Flertal skal diktere Principperne, hvorefter Børn skal opdrages, hvad enten de enkelte Forældre ønsker det eller ej. Og det er ikke dansk Demokrati at sige til disse Forældre, at de paa delvis egen Bekostning kan oprette Friskole, for det kan kun de velstillede benytte sig af.

Det bedste vilde være at sige: Lad os se, hvordan vi ved Indbygning af Friskoler kan tage skyldigt Hensyn til stærke Forældreønsker paa en saadan Maade, at vi giver Friheden og Enheden, hvad begge rimeligt har Krav paa. Opgaven er ikke paa Forhaand uløselig.

Nonner — naa ja, disse spanske Præster og Nonner — man har jo hørt saa meget.

Naturligvis vilde det være noget helt andet, hvis f. Eks. Biskop Suhr blev overfaldet paa aaben Gade af en politisk Fanatiker. Ham kender man, og ham tiltror man ikke skumle, hemmelige Planer og underfundige Forbrydelser. Men man gør det, naar det drejer sig om en katolsk Biskop i et fremmed Land. Uden at man virkelig gør sig det klart, ligger man her under for hele den gamle protestantiske Tradition med alle dens Uhyrligheder om Munke og Nonner, Kardinaler og hvad dertil hører af Gyselighed.

Det er den eneste Forklaring, vi kan finde. Maaske tager vi fejl, og der er en anden og bedre. Men en Forklaring maa der være paa det ubestridelige Faktum, at i dansk Presse svinder det sensationelle ved et Mord, et Justitsmord, en Ildspasættelse eller anden større Nyhed ganske betydeligt ind, hvis Offeret er katolsk gejstlig i Udlandet.

De helliges Samfund

og dets bibelske Grundlag

November Maaned, der indvarsles med Allehelgensfest og Alle Sjæles Dag, staar helt i de helliges Samfunds Tegn. De helliges Samfund danner et Led i den kristelige Trosbekendelse. Det er en Trossætning, og som saadan garanteres dens Sandhed af den ufejlbare Kirkes Vidnesbyrd. For saa vidt kunde den godt undvære ethvert Holdepunkt i Bibelen. Ethvert katolsk Barn er nemlig paa det rene med, at Kirken foruden Bibelens skrevne Ord har Overleveringens uskrevne at støtte sig til.

Overleveringen kan være ene Vidne; den kan sommetider byde et Plus ud over Bibelen: den vil tit og ofte belyse Bibelens Indhold. Derimod kan det for den troende have sin Interesse paa et bestemt Omraade at fordybe sig i de skrevne Tekster, ikke fordi han drager Troslæren i Tvivl eller agter at sætte den under Debat, men for at gaa den aabenbarede Sandhed efter op til Kilden og følge dens eventuelle progressive Udfoldelse. Saaledes kan Bibelen komme til at kaste mere Lys over den overleverede Trossætning.

At alle Mennesker omslynges af Enighedsbaand, det havde den ærværdige Skabelsesberetning slaaet fast i de gamle Israelliters Bevidsthed. Ifølge den Beretning skylder alle Folkeslag den ene sande Gud deres Tilværelse, og ovenikøbet nedstammer de fra et og samme Menneskepar. Til Trods for alle Trængsler fra de omkringboende hedenske Nationers Side har den Bevidsthed i Israel aldrig helt tabt sig. Profeterne har genopfrisket denne Overbevisning. I Isaias Fremtidssyner kommer Folk fra Øst og Vest hen til Jerusalem for at give den fremtidige Fredens Fyrste deres Opvartning, men samtidig ogsaa for at hygge sig i Lyset, der i disse messianske Tider vil udgaa fra Jerussalem. Det var et Syn om et fremtidigt Fol-

keforbund. Jesu Samtidige var derimod i høj Grad snæversynede og trænghertede. For dem var det kun Jøderne, der talte — Hedninger og Samaritaner var det en hellig Pligt at undgaa.

Jesus flyttede nu Religionens Tyngdepunkt bort fra Omskærelsen og lagttagelsen af al Slags nedarvede nationale Skikke for hovedsagelig at lægge Vægt paa Kærligheden. — Hans Evangelium havde Bud om Frelse for alle dem, der var af god Vilje.

Mellem disse sande Tilbedere og Jesus vilde der være et Baand. Han havde lovet at være med sine Apostle indtil Verdens Ende. Han vilde, at de Troende skulde spise hans Legeme og drikke hans Blod. Baade Han og Faderen og Helligaanden vilde komme og bo i Sjælen hos de Troende. Fra deres Side maatte de holde sig til Ham, ligesom Grenene paa Vintræet skal holde sig til Stammen.

Og indbyrdes skulde de danne ligesom et Samfund, idet Kærlighed til hverandre burde være deres Kendemærke. Klippemanden Petrus blev sat til at vogte Troens Renhed, og de Troende skylder Apostlene Lydighed som Herrens Repræsentanter.

Langt flere Enkeltheder om de Troendes nye Samfund i Kristo Jesu finder vi i Sct. Pauls Breve. Det var først efter Pinse, at Jesu Gerning, hans Liv og endnu mere hans Død, fik deres fulde Betydning i Apostlenes Bevidsthed. Mangt og meget kom først efterhaanden til at staa klart for dem, eftersom Helligaanden vejledte dem til al Sandhed og de ogsaa ved Erfaring og egne Overvejelser drog deres Slutninger af det skete. Sct. Paulus blev lige fra Begyndelsen af stedt i den opstandne og himmelfarne Frelses Lys. Ligeledes stødte han med det samme paa det hemmelighedsfulde Baand, der knyttede de Troende til den hedenfarne Jesus fra Nazaret. Da han var

til Sinds at tage Mænd og Kvinder til Fange for fra Damaskus at føre dem til Jerusalem, bebrejdede en Røst fra Himlen ham: »Saul, Saul, hvorfor forfølger du mig? Jeg er Jesus, som du forfølger«. Denne første Erfaring blev bestemmende for Paulus' Syn paa Kristus og hans Tilhængere. Dette Syn paa et hemmelighedsfuldt Fællesskab mellem Kristus og de Troende uden Hensyn til Nation er saa kommet til at staa skarpere for Apostlen efterhaanden som han fik mere med Hedningerne at gøre og i det hele taget dybere trængte ind i det ham aabenbarede Kristus-Mysterium. Klarest kommer det til Orde i de to Breve, han i Aaret 62 eller 63 fra et Fængsel i Rom rettede til de Troende i Kolosse og Ephesus.

*

Skal vi prøve paa at danne os et Helhedsbillede af Sct. Pauli Syn paa Sagen, saadan som det fremgaar af hans mangfoldige men spredte Udsagn?

Jesus har ved sin Død paa Korset rejst et Skel mellem Fortid og Nutid. Han har indledt en ny Menneskeslægt, idet han selv er den nye Adam. De frelste d. v. s. de, der tror paa Kristus og er døbt i hans Navn, er derved blevet nye Mennesker. De er bleven genfødte. De er genskabte efter Guds Billede i sand Retfærdighed og Hellighed. Mellem disse i Kristus troende og Kristus selv er der Solidaritet. Denne Solidaritet illustrerer Sct. Paulus ved to forskellige Billeder. — Snart tænker han paa en Bygning, helst paa et Tempel: Kristus danner Fundamentet, det, der bærer det hele eller ogsaa Hovedhjørnestenen, der skal holde det hele sammen; de Troende er det, der er bygget ovenpaa. Snart — og langt oftere — er det et levende Menneskelegeme, Sct. Paul har for Øje. Kristus er ligesom Hovedet, de Troende Lemmerne.

Mellem Hoved og Lemmer er der Fællesskab: der er Udveksling af Goder. Kristus, der foruden at være den nye Adam ogsaa har i sig Guddommens hele

hele Fylde, har magtet at tage Menneskeslægten Synder paa sig. Han er bleven ligesom Synd for os. For vor Skyld er han bleven til Forbandelse. Derimod faar de frelste Del i Kristi Retfærdighed. Deres Forløsning har sit Sidestykke og Forbillede i Kristi Opstandelse og Herliggørelse. Dog stilles der dem et Krav om, at de gør sig Umage for virkelig at blive ligedannede med Kristus. De skal tage Korset paa sig, idet de gaar paa tværs af deres onde Tilbøjeligheder. Det er det, Sankt Paulus kalder at aflægge det gamle Menneske. Det er den negative Del af det kristne Menneskes Program. Endvidere skal den, der staar overfor Kristus i samme Forhold som et Lem til Hovedet, sørge for, at hele hans Maade at tænke paa og at handle paa, kort sagt hele hans Maade at være paa, stemmer overens med Kristus. De vigtigste Træk, som den Kristne skal realisere, er Ydmyghed og Lydighed.

Det er virkelig et Program, som det koster baade Tid og Møje til at føre ud i Praksis. Derved, at et Menneske beken-der sig til Kristus, er det endnu ikke en fuldkommen Kristen. Det kan, og det skal vokse for at naa op »til Mands Modenhed« og til »Kristi Fylde Maal og Vækst«. (Efeserne 4, 13).

Selve Paulus, der vidnede om sig selv, at han var ligesom korsfæstet sammen med Kristus, og som oplevede Livsfællesskabet med Kristus i den Grad, at han turde sige om sig selv: »Jeg lever ikke mere, men Kristus lever i mig«, vidste sig derfor ikke fuldkommen. Tværtimod protesterede han i sit Brev til sine gode Venner i Filippi imod saadan en Opfattelse. »Ikke at jeg allerede har grebet det eller allerede er fuldkommen; men jeg jager derefter, om jeg dog kunde gribe det, efterdi jeg ogsaa er greben af Kristus Jesus: Brødre, jeg mener ikke om mig selv, at jeg har grebet det« (Filippenserne 3, 12—13). Sankt Paulus ved, at han ikke er immun hverken mod Synd eller Fortabelse. Hvad han saa indtrængende beder andre om at gøre, det gør

han ogsaa selv. »Jeg bekæmper mit Legeme og holder det i Trældom, for at ikke jeg, der har prædiket for andre, selv skal blive forkastet«. (1. Kor. 9,27).

Det er Billedets første Side. De Troende er nye Mennesker. De staar i et legemligt og ligesom organisk Forhold til Kristus. De skal sige sig løs fra Synd for at faa et stedse mere intimt Samkvem med Hovedet, Kristus. Der er en anden Side, og det er Forholdet mellem de Troende indbyrdes. Frelsen ved Kristus Jesus gav ikke blot Stødet til, at der blev nye Mennesker til, det affødte endog et nyt Samfund: de nye Menneskers, de frelstes Samfund.

Inden for dette Samfund har alle ved Kristi Korsdød genfødt faaet Indfødsret. Alle øvrige Skillevægge er nedbrudt. Ved Kristus er Hedningerne, der var fjerne, ført sammen med Jøderne, der var nære. »Han er vor Fred, han, som gjorde begge til eet og nedbrød Gærdets Skillevæg«. (Efeserne 2, 14).

Saaledes blev ogsaa den overdrevne Forskel mellem Mand og Kvinde ophævet; i Kristi Rige er Kvinden ikke længere mindre værdig. — Og ligeledes gælder det borgerlige Samfunds Trappetrin ikke mere her. »Her er hverken Jøde eller Græker, hverken Træl eller fri, hverken Mand eller Kvinde, for alle er I eet i Kristus Jesus«. (Galaterne 3, 28).

Derfor kan der godt være forskellige Funktioner, ligesom Legemets Lemmer har hver sin Funktion. Saaledes er der indenfor Kristi Samfund Folk med forskellige Naadegaver: men Aanden, der besjæler disse Naadegavers Bærere er den samme, og følgelig tjener alle disse Gaver til Kirkens Opbyggelse og til Legemets Fremme. Foruden de særlige Funktioner saasom Apostle, Undergørere, Profeter o. s. v., der er nye, skal ogsaa de øvrige naturlige Funktioner og de vedkommende Forhold respekteres. Saaledes skal Kvinden til Trods for hendes religiøse Ligestillet-
hed som Hustru blive ved at være Manden underordnet. Dette kan dog ikke længere have noget

trykkende og fornedrende ved sig, siden Manden skal elske hende, ligesom Kristus elsker sin Kirke. Ogsaa Forholdet Forældre og Børn varer ved: de sidste skal være lydige, men til Gengæld skal Forældrene ikke være urimelige. Slaver vil der være til og fattige, men ogsaa her vil Kærlighed formilde det haarde, som disse Kaar havde ved sig blandt Hedningerne.

Kærlighed skal i det hele taget være dette nye Samfunds Kendemærke.

Kærlighed vil vænne de Kristne af med at sige ondt om hverandre, og at bedrage. I Kærlighed vil de lykkelige tage Del i de bedrøvedes Kaar. De Kristne skal hjælpe hverandre paa alle Maader; de skal bede for hverandre og endogsaa lide for hverandre ligesom Sankt Paulus selv gør, der glæder sig over sine Lidelser for de Troende, idet han er overbevist om, at han derved i sit Kød for Kristi Legeme d.v.s. Kirken udfylder, hvad der fattes i Kristi Trængsler. (Kol. 1, 24).

*

Med dette Syn paa de Kristnes Liv skal ogsaa Sankt Paulus' Opfattelse af Døden og det hinsides jævnføres.

Naar Apostelen skal til at argumentere og at levere Beviser for vor Døds-Overvindelse og vort Liv efter Døden, gaar han ikke ud fra det menneskelige Kompositum og dets ene aandelige Bestanddel. Nej, ogsaa her er det Livsfællesskabet med Kristus, der skal sikre den Kristnes lykkelige Liv efter Døden. Kristus er opstanden, saadan er Paulus' Ræsonnement. Følgelig skal ogsaa vi opvækkes fra Graven, saafremt samme Aand, der besjælede Jesus ogsaa besjæler os. Der er ikke Tale om Problem eller Gaade. For den, der tror, kommer Livet end ikke i Dødens Stund til at staa i de døde Punkter.

For i Grunden har det evige Liv allerede taget sin Begyndelse i os Kristne, fra den Dag af, da vi blev Troende og ved Daaben indlemmedes i Kristi mystiske

Legeme. Fra den Dag af har vi faaet Borgerret i Himlen. Som Følge deraf er vi ligesom fremnede og Udlændinge her paa Jorden. Vi er ligesom døde, og vort Liv er skjult med Kristus i Gud. Vort sande Væsen kan bare ikke ses paa os, lige saa lidt, som det paa Jesus kunde ses, at Han var Guds Søn. Men naar engang Jesus, vort Liv, skal blive aabenbaret, skal ogsaa vort nye indre og evige Liv komme til Syne i Forklarelsens Lys.

Der gaar en Sang gennem de Kristnes Liv: en Sang om Sejr og Forløsning.

Denne Sang forstummer ikke overfor Lidelser og Genvordigheder. Den lader sig ej skræmme af den fremskredne Alder med dens Skrøbelighed.

»Derfor taber vi ikke Modet;

men ogsaa vort udvortes Menneske tager af, fornyes det indvortes Dag for Dag. (2. Kor. 4, 14).

Hver den, der fordyber sig i Sct. Pauli Breve og i Tro tilegner sig dette storslaede Syn, paa vor jordiske Tilværelse i Forvisning om, at det ikke hviler paa Fantasi eller menneskelig Fornuft, men som Apostlen paa det bestemteste erklærer, er »*Visdom fra Gud*«, som *Gud aabenbarede ham ved Aanden* (1. Kor. 2; 7, 10), den vil med samme Grebthed som Apostelen Paulus og alle de kristne Slægter, der gik forud for os med Troens Tegn kunne slutte sin Betragtning med Apostlens Ord:

Takket være Gud, der giver os Sejren ved vor Herre Jesus Kristus! (1. Kor. 15, 57).

Steph. Wevers.

til sig selv, anbragte han Skrinet midt paa Bordet og betragtede det kritisk, mens han tog Hat og Overfrakke af. Til sidst vendte han sig højtideligt til sin Kat, som laa i Stuens eneste Lænestol:

»Mac, kan du fortælle mig, hvorfor jeg købte den støvede gamle Kasse for tre Shillings og to Pence? Nej — det kan du naturligvis ikke — du forstaar dig ikke paa andet end at stjæle Mælk og ligge og sove i min Stol. Væk med dig!« Han jog Katten ned paa Gulvet, hvor den satte sig og stirrede paa ham med et yderst misbilligende Udtryk i sit Ansigt.

Præsten satte sig og fortsatte sin Bekymringer: »Jeg har været et Fæ, Mac! Jeg har betalt en hel Masse Penge for noget, som jeg ikke har Spor Brug for. Men nu kan det jo ikke nytte noget at klage over det, naar det er sket. Skal vi se, hvordan Kassen ser ud indvendig, Mac?«

Han tog Skrinet fra Bordet og prøvede paa at aabne det. Herved opdagede han, at der var nogle Bogstaver paa Laaget. »Det ser ud til at være Latin — det maa jeg undersøge bagefter,« tænkte han, medens han masede med Laasen, som langt om længe gav efter, da Præsten havde hamret paa den med Ildrageren og nær brækket sin Lommekniv i den. Da han aabnede Laaget, saa han først noget Papir; men da han fik det fjernet, der der, indpakket i et Stykke Silketøj, en rigt broderet, noget falmet Stola.

Pastor Wilson undersøgte den omhyggeligt; men det eneste Resultat, han kom til, var, at den var meget gammeldags, — og det forklarede jo ikke, hvorfor den var blevet gemt saa omhyggeligt. Saa gav han sig i Lag med Inskriptionen paa Laaget; men efter en halv Times Anstregelse havde han kun fundet ud af nogle løsrevne Bogstaver:

— la — a — th — filio — n — sn — s — anteq — pt — o id — amn — st — ut —

Til sidst opgav han at finde nogen Mening deri, og besluttede at gaa ud til »Det røde Hus« næste Dag og prøve paa at faa en

STOLAEN

En Novelle

Alle kendte den hvidhaarede, gamle Mand, som hver Morgen paa samme Tidspunkt gik ned ad Hovedgaden i Eastwich. Det var Pastor Wilson, Sognepræsten for Byens lille katolske Menighed, og alle Mennesker hilste ham med et venligt Godmorgen. Bedst kendt var han dog af de Forretningsfolk, som handlede med brugte Sager; for Pastor Wilson var en fattig Præst for en fattig Menighed, og naar han skulde have et Stykke Bohave til sin »Præstegaard«, som han saa fint kaldte det faldefærdige gamle Hus, han boede i, eller et Par Lysesager til Kirken, eller hvad det nu ellers kunde være, — maatte han købe noget brugt.

En Dag — en Eftermiddag til Forandring — da han havde været ude at besøge nogle af sine afsides boende Sognebørn, gik han paa Hjemvejen ind i sin Yndingsbutik, John Bradfords, i Haab om at finde et Par pæne, billige Vaser til Kirken. Der var imidlertid ingen Vaser at faa, og han var allerede i Færd med at forlade Butikken, da han fik Øje paa et gammelt, udskaaet

Træskrin. Der var ikke noget som helst mærkværdigt ved det, og Pastor Wilson vilde bagefter ikke kunne have givet nogen fornuftig Forklaring paa, at han spurgte, hvad det skulde koste. Men han spurgte altsaa: »Hvad skulde De have for det Skrin, Bradford?«

»Tja — jeg ved saamænd ikke endnu. Jeg fik det fra »Det røde Hus« i Norwenden i Morges — Ejeren rejser vist til Udlandet og har solgt hele Indboet.«

»Men hvad kunde De tænke Dem at forlange?«

Bradford kløede sig i Nakken. »Skal vi sige — fem Shillings?«

Præsten saa igen paa Skrinet, og saa stak han Haanden i Lommen og halede en Halvkrone, en Sixpence, to Pennystykker, en Medaille, en Lommekniv og en Æske Tændstikker op. »Tre Shilling og to Pence har jeg — og saa meget vil jeg give for Skrinet, Bradford.«

Manden smilede. »Jajada, Deres Højærværdighed, saa maa De have det for den Pris,« sagde han. — —

Da Pastor Wilson kom hjem

Opklaring paa Gaaden. Saa lagde han sig tilbage i Stolen og saa ind i Kaminens blussende Ild. Det var egentlig underligt, saa mange Billeder, man kunde se derinde. Der var f. Eks. et Slot — — og se, nu kom en Mand ridende over Vindebroen. Og der sad en Mand ved et Bord; man skulde tro, han var virkelig og sad her i Stuen. Ja, men det gjorde han jo ogsaa! Det var da sært. Men det var jo slet ikke Præstens egen Stue — det var et Rum med fugtige, graa Stenvægge; og Flammerne kom ikke fra Kaminilden — det var jo to Fakler, som var stukket fast i Ringe i Muren. Hvor var han dog henne?

*

En haard Stemme brød Stilheden. Det var Manden ved Bordet, der talte: »Hvor læste i saa Messe i Juni, foruden paa Oakshott?«

Og nu saa Pastor Wilson, at der var en Person til i Stuen — en ung Mand, som med Reb om Hænder og Ankler laa udstrakt over et lavt Træstillads.

»I var i Ladley, Havershill og Browood i Juni Maaned. Læste I Messe der?«

»Jeg læste kun Messe der, hvor jeg blev grebet — « Den svage Stemme kvaltes i en Jamren — og Pastor Wilson saa en tredie Person — Bøddelen, som drejede paa et Hjul, saa Rebene om Fangens Hænder og Ankler strammedes — Der var ganske stille i det uhyggelige Rum: kun den pintes hulkende Aandedrag og Faklernes Syden hørtes.

Saa gav Manden ved Bordet et Tegn. Rebene slappedes, og Fangen sank livløs sammen.

»Mødte I Mr. Storey i Ladley?« lød den haarde Stemme igen; men der kom intet Svar.

»Svar, Mester Præst! Hendes Naade Dronningen vil være barmhjertig, hvis I svarer paa mine Spørgsmaal; men gør I ikke det, tvinger I mig til at anvende anderledes stærke Midler end den Smule, I hidtil har prøvet.«

Fangen svarede med en Stemme, der var rystende og næsten uhørlig: »Jeg kan ikke — — sige — mere — end jeg — har sagt.«

»Disse Præster er stædige som Æsler!« snærrede Manden ved Bordet. Og saa blev der mørkt omkring Pastor Wilson.

Da der igen blev lyst, stod han midt i en vældig, bølgende Menneskemængde. Foran ham var et Rettersted med en Galge, en Blok og et lille Baal. Han saa, at mange af dem, der stod omkring ham, havde Taarer i Øjnene; men der var ogsaa mange, hvis Ansigter var fortrukne af Had, og som talte med Haan om den »papistiske Præst«. Pastor Wilson var ganske klar over, hvad det hele betød; og da der i Afstand pludselig hørtes Skrig og Skraal, vidste han straks, at nu kom den, som de ventede paa.

Larmen blev stærkere og stærkere. Nu kunde han skimte en Plakat, som blev baaret foran Kærren, hvortil der var bundet en menneskelig Skikkelse, som blev trukket af Sted i Vejens Mudder. Og endelig kunde han læse, hvad der stod paa Tavlen: »Cuthbert Mayne, en papistisk Messepræst.«

Da Kærren naaede Skafottet, blev Skikkelsen, som ikke selv var i Stand til at gaa, trukket op paa Vognen af to Pikenerer. Og nu kunde alle se den unge Mand, der — som den protestantiske Præst, der stod paa Skafottet, sagde — »havde nægtet at benytte sig af Hendes Naade Dronningens Mildhed og afsværge den romerske Tro«.

Da han gjorde Tegn til at vilde tale, blev der dødsensstille, saa den svage, rystende Stemme kunde høres af enhver i den uhyre Mængde:

»Jeg dør for den hellige katolske Kirke og for England, i Bøn om, at Gud i sin Godhed vil modtage dette Offer af mit Liv, som jeg bringer ham som Bod for de Fornærmelser, der voldes ham af dem, som fornægter ham. Min sidste Bøn er for vor hellige Moder Kirken, for mine Landsmænd og for hendes Naade Dronningen. Gud velsigne dem alle. Amen.«

Bøddelen traadte nu hen til ham og lagde Rebet om hans Hals. Kærren begyndte at bevæge sig, og Skikkelsen deroppe

(Fortsættes Side 683)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

I Begyndelsen af Oktober modtog den hellige Fader i Castel Gandolfo 70 Medlemmer af Rota Romana, den højeste kirkelige Domstol, og holdt ved denne Lejlighed en Tale, hvori han berørte en Del af de grundlæggende Spørgsmaal, som Domstolen beskæftiger sig med. Den hellige Fader understregede, at det var den kirkelige Domstols Op-gave at vaage over Troens Renhed og juridisk imødegaa alle Angreb. Hæresi og Apostasi er Forbrydelser, som Kirken ikke kan være ligegyldig overfor, og ganske vist er det muligt, »at Domstolen i Aarhundredernes Løb til Troens Forsvar har anvendt Former og Metoder, som ikke helt svarede til Tingenes Natur, men som fandt sin Forklaring paa Baggrund af historiske Omstændigheder. Det vilde dog imidlertid være forfejlet, om man derigennem vilde uddrage et Bevis mod Domstolens Retmæssighed.«

Den hellige Fader berørte adskillige af Tidens brændende politiske og sociale Spørgsmaal og strejfedes i denne Forbindelse bl. a. ogsaa Processen mod Zagreb-Ærkebiskoppen, dog uden at nævne hverken Navn eller Sted. »Naar der i denne Tid i Presse og Radio i Anledning af en saa sørgelig Proces hævdes, at Paven har billigt Tvangs-Konversioner og til og med — hvad den offentlige Anklager især lægger saa stor Vægt paa — til Gunst for en national Imperialisme, saa har Vi Ret og Pligt til at tilbagevise denne falske Anklage.« Den hellige Fader fremlagde derpaa — for at bevise sin Paastand — det Memorandum, som det pavelige Statssekretariat 25. Januar 1942 overrakte den jugoslaviske Gesandt ved den hellige Stol og hvori der udtrykkelig redegjordes for Vatikanets Stilling i dette Spørgsmaal — og den jugoslaviske Gesandt anerkendte dengang, at hverken den hellige Stol eller det katolske Episkopat i Kroatien paa nogensomhelst Maade var impliceret i disse Forhold.

Amerika

I Los Alamos (New-Mexico), Centret for Atombombefremstillingen, er oprettet et Sogn som Følge af, at Halvdelen af de 6000 Personer, som er beskæftiget med Fremstillingen af Atombomberne, er Katolikker.

KIRKELIG GENOPBYGNING I ESSEN

Essen er utvivlsomt den af de vesttyske Byer, der er haardst ramt af Luftkrigen, og de frygtelige Ødelæggelser har ikke skaanet nogen Bydel. Kun i Periferien finder man i Dag blot nogenlunde ubeskadigede Kirkebygninger og en her i Efteraaret optaget Statistik og Beregning viser, at man i Øjeblikket kun er i Stand til at yde $\frac{1}{4}$ af Byens Indbyggere Plads til Søndagsmesse. Et andet Forhold spiller imidlertid i denne Forbindelse en ikke uvæsentlig Rolle, nemlig at Essen er blevet tildelt et usædvanligt stort Antal af de Tyskere, der evakueredes fra de øst-tyske Omraader, og som dermed ganske forskyder Befolkningsbilledet. Det har været nødvendigt at foretage en helt ny kirkelig Omorganisation for at raade Bod paa disse Vanskeligheder. Imidlertid er det lykkedes at sætte en af de mindst beskadigede Kirker i nogenlunde brugbar Stand, men den kirkelige Pladsmangel er meget stor, og ingen regner med, at det i en overskuelig Fremtid bliver mu-

ligt at bygge ny Kirker, hvorfor man lidt efter lidt affinder sig med Nødkirker.

Det religiøse Liv har imidlertid taget et umiskendeligt Opsving. Der hersker — paa Baggrund af Øjeblikkets store Nød — en usædvanlig stærk Trang til Religion, og den katolske Foreningsvirksomhed genoptages i saa vidt Omfang, som overhovedet muligt. Det har vist sig at være lettest at samle Ungdommen, hvor meget den saa end har været optaget af Hitler eller Statsungdomsidéerne og været antikirkelig paavirket. Den katolske Ungdomsbevægelses Tanke har trods alt hvilet dybt i Ungdommens Bevidsthed. Vanskeligst viste Sjælesorgen sig blandt Mænd, idet Flertallet af Generationen mellem 25 og 40 Aar har mistet enhver Sans for Tro og Naade gennem Krigen og synes at have opgivet enhver Tanke om paany at skulle blive Borgere, Familiefædre eller Medarbejdere i et menneskeligt Samfund.

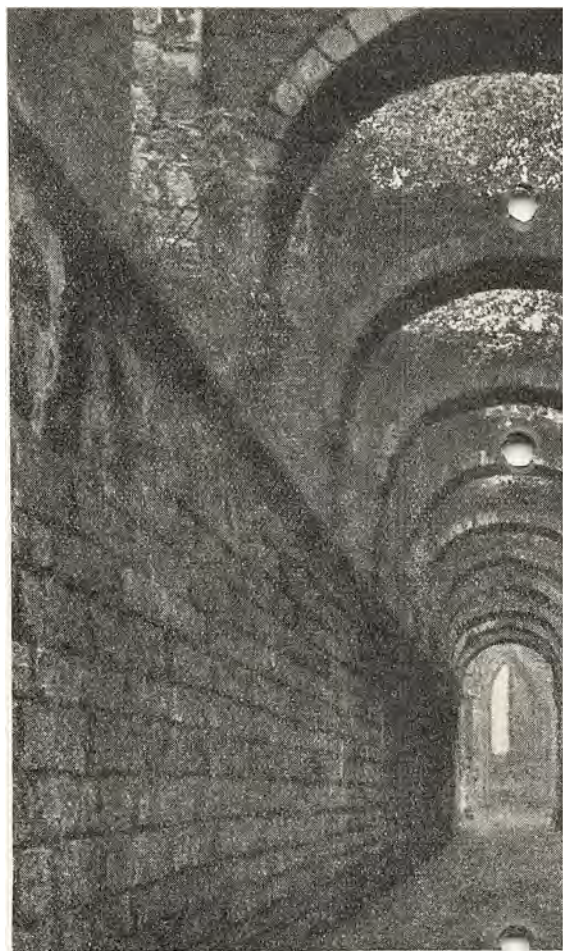
Vatikanet og Nürnberg

I Vatikanet har man med Forbavselse og Overraskelse fulgt de Forsøg, der fra forskellige Sider har været gjort for at drage den hellige Stol ind i Afgørelsen af Nürnberg-Dommene. Allerede i Processen mod den tidligere Gauleiter fra Warthe, Greiser, har man mobiliseret Paven til Intervention for den dømte, og det er senere utvetydigt kommet frem, at den eneste Hensigt hermed var at fremkalde en Kompromittering af Pavestolen. Mangt og meget tyder paa, at der for nylig igen har været planlagt noget lignende, blot i større Stil. I de seneste Dage har der paany været publiceret Meddelelser, som — uden dog at udtrykke noget konkret — tilsyneladende skulde vække det Indtryk, at den hellige Stol agtede at intervenere til Fordel for den dødsdømte Franck. Imidlertid har Radio Vaticana dementeret den paastaaede Vatikaner-Forømmelse af Nürnbergerdommene, og mærkværdigvis (og paa-

faldende nok) har de store Blade, der bragte de første Forlydender, ikke fundet Anledning til at optage det senere fremsatte Dementi fra Vatikanet, omend det bragtes af Reuter.

Biskop mister Gasration

Biskoppen af Meissen, Mons. Peter Legge, har i Anledning af Kommunevalgene i den russiske Zone i Tyskland givet de Troende i sit Bispedømme det Raad, at stemme »i Overensstemmelse med deres Samvittighed« — og Resultatet heraf blev at der er iværksat en Række Sanktioner mod Biskoppen: Ikke blot er Bispedømmets Blad blevet forbudt, men man har end-ved frataget Biskoppen hans personlige Gasration! Biskop Legge var som bekendt den eneste af de tyske Biskopper, der ikke var i Stand til at deltage i Bispekonferencen i Fulda, idet de sovjet-russiske Myndigheder ikke vilde give ham Rejsetilladelse.

↑ Stolte og magtfulde staar Ruinerne af Fountain Abbey den Dag i Dag — et Minde om svunden Klosterstorhed.

En Kreds af engelske Katolikker har fremsat Tanken om at erhverve Ruinerne af det gamle Cistercienserabbedi, Fountains Abbey, genopføre det og installere Benediktinermunke. Den hele Plan er tænkt som et storslaaet Minde over de engelsktalende Katolikker, der faldt under Krigen — en Plan, som dog vist utvivlsomt vil støde paa mangehaande Hindringer og megen Modstand.

Fountains Abbey — som det staar i Dag — er en af Storbritanniens skønneste Ruiner. Det ligger i Nærheden af Ripon i Yorkshire og blev grundlagt af Benediktinere fra York, som var utilfredse med Disciplinen i deres eget Kloster St. Mary i York og som ønskede at leve deres strenge Liv i Skell-Dalens ganske afskaarne Ensomhed. Den hellige Bernhard sendte Munken Gottfried som Læremester for dem og optog i 1135 Klostersamfundet i Fountain i den »ny Orden«. De første Aar var vanskelige og trange, men Munkesamfundet var udholdende, Fountain udviklede sig straalende, og Munkene blev ved deres Kløgt og Dygtighed i Stand til at rejse det mægtige Klosterkompleks, der senere skulde udvikle sig til et af Englands største og

Genopstaar Fountains Abbey?

Tekst og Fotos:
UNIVERSA

↑ De herlige Arkader paa Vestsiden af Klostergården.

← Fountains Abbey — som det staar i Dag, en af Storbritanniens skønneste og mest besøgte Ruiner.

pragtfuldeste Klosteranlæg. — Stærke Troskæmpere fostredes indenfor dets Mure, bl. a. Abbed William Thirsk, der i 1536 fandt Døden i Tyburns Galge.

Klostret ophævedes i 1540, og i næsten fire Aarhundreder har Ruinerne nu staet i en af Storbritanniens skønneste Dale og været Maalet for Tusinder af Turister, der søger hertil for at nyde dets overordentlige Skønhed.

* *
*

Atmosfære

Nedenstaaende er taget af en Samling Fortællinger: Fortællinger ved Arnen af Vera Barclay — en engelsk Forfatterinde, hvis yndefulde Smaafortællinger er meget læste i katolske Kredse. En anden af hendes Bøger hedder »Helgener ved Arnen« — over dem alle er der den hyggelige Stemning, som kommer »af sig selv«, naar Familien samles i Vinterskumringen om Kakkellovnsilden.

*

Man tror undertiden, at man virkelig kan færdes i Verden som en lukket Bog, ingen kan læse i. Men skønt man siger, at Tanker er toldfrie, findes der næppe det Menneske, der helt kan skjule, hvad det indeholder. Enhver bærer sin »Atmosfære« med sig — dette uforklarlige, som altid omgiver dem og strømmer ud fra dem. Det er forunderligt at se, hvor denne Atmosfære paavirker ens Omgivelser — ja, stærkere end de talte Ord.

Der er Mennesker med en lykkelig Atmosfære — saa snart de viser sig, kalder de Smilet frem paa altes Læber.

Der er den gnavne Atmosfære. Alt og alle kommer man paa Kant ned, og der er den bekymrede Atmosfære, der faar en til at tvivle paa, at det vil lykkes Jorden endnu engang at dreje sig om sin Akse.

Der er Dukkeatmosfæren. Dette »hvor-er-jeg-yndig-og-god«-Udtryk, der forlanger, at alle skal beskæftige sig med ens fortræffelige lille Person.

Saa er der ogsaa dem, der bringer en Atmosfære af Godhed med sig. Ingen kan faa sig til at tale ondt om sine Medmennesker i deres Nærværelse — i den Atmosfære gaar det pludselig op for en, hvor gode og rare Menneskene egentlig er.

Der er ogsaa Folk med en giftig Atmosfære. De vækker en Lyst hos andre til at fortælle uartige Historier — ligesom der er Folk af den stik modsatte Type, i hvis Nærværelse man ikke kunde tænke sig at fortælle den Slags.

Der er den urolige, forvirrede Person, der virker usigelig træt-

tende, og den rolige, i hvis Atmosfære Sindet falder til Hvile. Dit eget Hjemms Atmosfære afhænger af dig selv — lad der altid være frisk Luft i dine Stuer.

Atomenergien skal udnyttes bedre!

Hvis det kan lykkes at faa Licens til at anvende Atomenergien til andet end til Bomber, saa vil jeg foreslaa, at en Del for vort Vedkommende maa finde Anvendelse til Fremme af en Sag, der er af afgørende Betydning for vort Arbejde herhjemme — nemlig Udbredelsen af »Katolsk Ugeblad«. — Hvis I vidste, hvad det betød, om I blot tegnede een ny Abonnent hver, saa gjorde I det — og det er hertil, vi skal bruge Atomenergien — den har Vorherre jo ogsaa skabt — sørg for at blive ladet med denne Energi, og tag saa fat med det samme — i jeres Familie, blandt Bekendte hos Sognets Medlemmer — overalt — vort Blad skal frem — og det skal frem nu!

Uden Kommentar

I et amerikansk Lægeskrift offentliggjorde Dr. J. J. Horton uden Kommentar disse Uddrag af sin Onkels Dagbog. Onkelen havde ogsaa været Læge.

2. Jan. 1890. John og Sally D. bad mig afbryde Sallys Svangerskab. Jeg blev rasende, men da jeg igen faldt til Ro, besøgte jeg dem og fik en ordentlig Samtale med dem. De indvilligede i at lade Naturen gaa sin Gang.

6. Juni 1890. Forløste Sally D. Nemt Arbejde. Normalt. Dreng. 7 Pund. Navn. John D. Junior.

7. Februar 1914. John D. Junior og Hustru besøgte mig. Helen var gravid, og de bad mig standse Svangerskabet. Jeg fandt mine gamle Dagbøger frem og viste dem, hvad der stod 2.-1. og 6.-6. 1890. De faldt i hinandens Arme og græd som Børn.

18. Juni 1914. Forløste Helen D. Dejlig Dreng 7½ Pund. Normalt Arbejde. De vilde opkalde ham efter mig. Jeg bad dem i Stedet for kalde ham John D. III.

Ind imellem —

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

Pax Romana i Støbeskeen

De af os, som hidtil har været lidt i Tvivl om, hvad der gemte sig bag Mottoet »Pax Romana«, hvilke Idealer og Retningslinier denne Sammenslutning arbejdede efter, fik et Begreb om det ved Civilingeniør Godfred Wissums Causeri i A. C. Onsdag den 16. ds. — A. C.s Formand berettede om sit nylige Besøg i Fribourg i Anledning af Pax Romana-Kongressen, som afholdtes i Tidsrummet 31. August—5. September under Deltagelse af ca. 40 Nationer. Fra Danmark var der mødt hele fem Repræsentanter.

Det blev oplyst, at man ved Stiftelsen af Pax Romana i 1921 havde vedtaget at skabe et internationalt, katolsk Studentersekretariat, som skulde holde en Forbindelse vedlige med de enkelte Landes Studentersammenslutninger. I Aarenes Løb er adskillige Kongresser blevet afholdt, dels i Frankrig, dels i Spanien og Italien og i Amerika og nu sidst i Svejts.

Den bærende Tanke i den lange Række Foredrag og Diskussioner, Godfred Wissum havde overværet, var, at de kristne Akademikere skulde være sig deres Ansvar bevidst, og at deres Foreninger skulde være Kraftcentre, hvorfra vore katolske Synspunkter ret skulde gennemsyre Verden og virke som en Lære for den.

Med Hensyn til praktiske Resultater blev Kongressen enig om at vedtage, at P. R. fra Sekretariatet skulde gaa over til at blive en Føderation af de enkelte Landes Foreninger. Dernæst vedtog man, at for Fremtiden ogsaa Foreninger af ældre Akademikere kan indgaa i P. R. ved Siden af de Studerendes Foreninger. Endelig skulde det Hjælpearbejde, der er i Gang rundt om i Landene, omfatte alle nødlidende Studenter uanset Køn, Race eller Konfession. *Marisa.*

STOLAEN

(Fortsat fra Side 679)

svajede, mens han talte sine sidste Ord: »Herre, i dine Hænder befaler jeg min Aand.«

Og saa hang Præsten i Galgen, sort mod den graa Novemberhimmel — — —

*

Lyden af bitter Graad kaldte paany Pastor Wilson til Bevidsthed. Han befandt sig i et Værelse med mørke Paneler og kulørte Ruder, hvorigennem Vintersolens sidste Straaler faldt. De skinnede paa en gammel Mand, — han saa i alt Fald ud, som om han var gammel, — der sad i en udskaaren Armstol, med Ansigtet halvt skjult af sine Hænder. Ved Siden af ham knælede en hvidhaaret Kvinde, hvis Legeme skælvede i Hulken, og hvis Taarer faldt paa en rigt broderet Stola, som hun holdt i sine Hænder og atter og atter kyssede, mens hun klagede: »Aah, min Søn, min Søn!«

*

Pastor Wilson vaagnede med et Sæt; hans Pande var vaad af Sved, og hans Hænder rystede. Aah, Gud være lovet, at han var hjemme i sin egen Stue! Der laa Mac jo og sov fredeligt foran Kaminen, og der paa Bordet stod Skrinet med Stolaen, akkurat som han havde anbragt det før den forfærdelige Drøm. Han saa paa Inskriptionen paa Laget; og pludselig var det, som om de manglende Bogstaver traadte frem, blodrøde, og han læste, hvad der stod:

»Stola qua a Cuthberto filio nostro in Sancta Missa antequam captus et pro fide damnatus est utebatur.« »Den Stola, som Cuthbert, vor Søn, brugte i den hellige Messe, før han blev fanget og dømt til Døden for Troen.«

Saa forstod Pastor Wilson det hele. Og han faldt paa Knæ og førte Stolaen til sine Læber.

FILM

Alle Ugens Film havde Premiere Mandag den 14. Oktober.

Grandteatret fik saa endelig »Going my way« og, som vi udførligt omtalte sidste Uge. Filmen vil uden for al Tvivl blive en meget langvarig Sukces, og det var tydeligt, at det store Publikum her faar en Film, lige netop som det kunde ønske sig. For Katolikker har den jo endvidere det Fortrin, at den omhandler katolske Kirkers dagligt tilbagevendende Problem, hvordan skal det gaa os imorgen? Baade med vort Legeme og vor Sjæl? De fattige Kirkers usselt sammensparede Pengemidler, Anvendelsen af Lodsedler, hver Gang det er særlig knapt med Mønt, Præsternes nøjsomme Levevis, alt sammen giver et rigtig smukt Billede af Kristendommens vanskelige Stilling rent udvortes i en Storby. Bing Crosby og især Barry Fitzgerald spillede overbevisende smukt, for blot at nævne et Par af de bedste Scener: Godnatscenen, hvor den gamle nynes i Søvn med en af sit Hjemlands Folkesange, Scenen ved den stjaalne Kalkun og Scenen med den rømte Pige. Men alle de andre medvirkende spillede forceret og forkert, var aabenbart overinstruerede. Drengbanden, der i Løbet af alt for kort Tid blev til Englestemmer og fine Jakkesæt, morede heller ikke, og det maa jo heller ikke tilbageholdes, at Hollywood har dynget saa meget sødt og ædelt og godt og smukt sammen paa eet Bræt, at det halve havde været nok. Filmen er sine Steder for klæg i sin sirupsagtige Sødhed. Men et saadant Indtryk svinder, naar der i næste Scene findes et eller flere menneskelige herligt ægte Træk, der bringer Liv og Sandhed over Handlingen. Endnu eet: Bing Crosby virkede for rutineret som Crooner til helt at smage os. Filmens Iver efter at vise, hvor lidt højtidelig katolsk Aktion er i vore Dage, er flere Gange gaaet over Gevind, saa at man griber sig i at tænke, at man har glemt, at der ogsaa er Alvor bag Aktionen. Ordet »letfærdig Kristendom« lod sig i enkelte Scener ikke holde nede. Maaske er det dog retfærdigere at sige, at det er en udpræget amerikansk Form for Kristendom, vi ser i Grand. Men Filmen er værd at se, for sit Budskab, for sin Aand og for det straalende Sammenspil mellem de to Præster. Og saa fordi det er en virkelig Publikumsfilm.

Platan og Colosseum spiller en anden betydelig, katolsk Film, nemlig den italienske Frihedsfilm »Aaben By« (Roma, città aperta), der er optaget af Minervafilm med Rossellini som Instruktør, og med Aldo Fabrizzi som Præsten Dom. Pietro, der lider Døden som Frihedskæmper. En pragtfuld Film ved sit rige Perspektiv, sin renlige og dog utroligt stærke Fortælling, sit forbavsende stilfærdige Spil (Italienerer!!!), og sin sikre og klare Handling, der ender med Haabet om, at Børnene, den kommende Generation, bedre end deres Fædre vil kunne finde den Lykke, der kun kan findes paa den Basis, de kristne Idealer anviser. Jeg tror, De ikke vil fortryde et Besøg til denne Film.

Atlantics engelske Musikcopy-rightfilm »Jeg vil være din Kæreste« (I'll be your sweetheart) kan De derimod uden Skade forsømme, med mindre De specielt interesserer Dem for Gadens folkelige Sange omkring Aarhundredskiftet i London. Melodierne er skam gode nok, ikke til at faa ud af Øret, og virkelig morsomt fremstillet paa Filmens Scene, men Fortællingen er meget naiv, og den spilles af tre saa temmeligt charmeforladte Mennesker, at den stundom synes ufri-villigt komisk. Men som sagt, der er brillante Melodier i den.

Til Gengæld er Alexandras Lubitschfilm »At være eller ikke være« (To be or not to be) simpelt hen straalende. Jo, det generer maaske en anden, at den lystige Farce spilles i et Polen, som vi nu ved led saa umenneskeligt under Tyskerregimet, men naar man ser væk fra det, saa kan man forlyste sig ved to Timers vittig Udlevering af alt Tyskeriets enestaende, humorforladte Opstyltethed ved Anvendelsen af et Hold polske Skuespilleres Talenter i Retning af at agere alle mulige Nazispidser, lige til en vis Fører med en vis Mustache. Handlingen? Lader sig ikke referere, men gaa selv derind, og jeg gad se den, der fortryder det. Det ydre Lystspils eleganteste Raffinementer sammenstillet med Farcens kaadeste Grotesker. Lubitsch kan skam endnu. Hovedrollerne spilles af Carole Lombard og Jack Benny.

Endelig fik Casino og Merry Premiere paa »Tarzans hemmelige Skat« (Tarzan's secret treasure), en festlig Film, der faar en til at blive som Barn paany ved sine spændende Scener om Tarzan, der svinger sig i Lianer gennem Junglen for at befri Familien, der er kommet i guldgraadige Hvides Hænder, om Sønnen, der slaas med Næsehorn, om Aben Cheta, der altid er oppe at toppes med Elefanten, hele dette højt fiktive og meget naturromantiske Idealmilieu for en Spejder. Salen jublede henført.

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

Køb
PAULUS-
KREDSENS
Bøger

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(19)

»Saa-aah! Da vilde han dog absolut ledsage mig herop.«

»Hvad siger De? Er han her?«

»Ja, han er ude i Haven. Han vilde gerne have en Samtale under fire Øjne — — Jamen, hvad er der i Vejen?«

Præsten havde rejst sig. Der var kommet et alvorligt Udtryk i hans Ansigt.

»Hvis De ikke har noget imod det,« sagde han, saa tror jeg, det er bedst, vi slutter os til de to.«

»Saa for Søren,« mumlede Majoren, »nu bliver der nok Ballade.«

8. KAPITEL

Pater Anselm og Atheisten.

Pater Anselm gik hurtigt hen over Markerne. Det saa ud, som om han helt havde glemt Majoren ved sin Side. Da de kom til Havelaagen, kunde de forstaa, at der var noget paa Færde; thi man kunde høre en høj, næsten skingrende Stemme derindefra. De fik snart Øje paa Atheisten, som stod med Ryggen til dem og betragtede Krøblingen, der blussede af Vrede.

»De skulde se at forsvinde herfra med samt alle Deres Løgne,« raabte den Syge. »De kan være vis paa, han ved adskilligt bedre Besked om Religion end De. De — — —«

»God Aften,« sagde Præsten i det samme. Atheisten snurrede rundt som en Top. En Brøkkel af et Sekund kunde man se, hvor forlegen han følte sig — saa rakte han Haanden frem.

»God Aften,« svarede han roligt.

Men P. Anselm saa det ikke. Han betragtede blot sin Patient. Der blev pinlig Tavshed. Majoren pudse sin Næse.

Endelig vendte Præsten sig mod Atheisten.

»Mon det ikke vilde være klogere, at De gik?«

Et ubehageligt Glimt kom frem i den andens Øjne.

»Tak for Deres høflige Forslag!«

»Ja, Tak selv for Deres høflige Trængen-Ind paa vore Enemærker!« lød Munkens Svar.

Atheisten tøvede — — — Hvis han gik nu, saa vilde det jo se ud som et Nederlag — — — og hvad vilde Majoren tænke — — — Han lod, som om han var ligeglad.

»Naa, jeg skal saamænd gerne gaa,« svarede han nonchalant; »jeg har sandelig ingen Interesse af at trænge mig paa. Og naturligvis er det klart, at Deres Proselyts Religion maa beskyttes med Omhu. Det er selvfølgelig bedst med lidt Drivhus-Kultur. Religion er nok for

skrøbelig en Vare til at udsættes for Kritik.«

»De skal ikke tra, at det var af Hensyn til min »Proselyts Religion«, at jeg bad Dem gaa,« svarede P. Anselm. »Efter hvad jeg kunde høre, lød det ikke til, at han behøvede min Assistance. Men hvis De med »Kritik« mener Deres egne løgnagtige Argumenter, saa vil jeg blot sige Dem, at det er Paastande, De kommer frem med overfor Mennesker, som aldrig har tænkt den Slags Tanker igennem før. Og nu har De altsaa prøvet paa at benytte Dem af Lejligheden til at gaa løs paa den unge Mand her, mens jeg var ude af Syne. Men nu har De mig selv for Dem; sig saa frem, hvad De vil!«

Atheisten var saa rasende, at han kun med Møje beherskede sig.

»Vil det sige, at De ikke længe-re ønsker, jeg skal gaa?«

»Jeg har aldrig sagt, De skulde gaa, blot antydet for Dem, at det var klogere, om De gik,« lød Svaret.

Atheisten blev imidlertid saa glad over Lejligheden til at faa Revanche, at han ikke brød sig om den andens Svar. En Munk skulde han hurtigt faa Bugt med. Han vilde være et taknemmeligt Bytte.

»De maa undskylde, at jeg saa har misforstaaet Dem,« sagde han. »Men De har ogsaa taget fejl, dersom De tror, jeg indskrænker min Virksomhed til Proselytter. Lad mig lige gentage for Dem, hvad jeg sagde til den unge Mand —«

P. Anselm vendte sig til Majoren og sagde: »Det gør mig ondt, at De overværer dette. Men naar han nu nægter at gaa, skønt jeg har raadet ham dertil, saa vil jeg benytte Chancen til at sige ham rent ud, hvad jeg mener om ham.«

Han vente sig atter mod Atheisten.

»De skal ikke tro, jeg vil diskutere med Dem. Det vilde blot være Spild af Tid og Ord. De hader Religion og Gud saa meget, at jeg ikke engang kan tænke, De selv tror paa Deres egne Løgne om Ham.

(Fortsættes)

Radio

Fred. 1. Nov. Kl. 8 Radiogudstjeneste (Højmesse). Celebrant: Pastor King. Prædikant: Pater Brunicardi.

Sønd. 3. Nov. Kl. 17,30—17,50 læser Skuespiller Søren Weis af Bensons Bog: »Bag Taagesløv«.

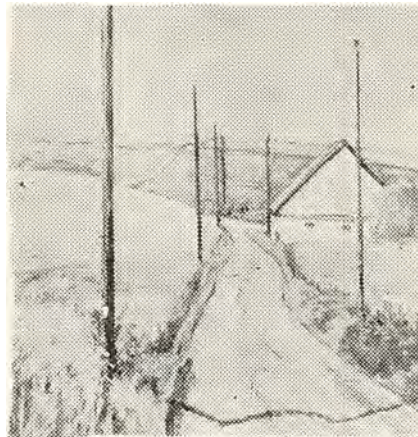
Film

(Fortsat fra Side 683)

Ekstra en straalende vittig Metro-Tegnefilm »Høg over Høg« (The early bird doo it), der hele tiden spillede paa Illusionsbegrebet. Et morsomt Program for Børn i alle Aldre.

Bjørn Rasmussen.

En Maler med Succes

Sjællandsk Sognevej

Organist A. Kerckhoffs, Roskilde, har for faa Dage siden afholdt en Udstilling i Roskilde af sine Malerier, som fortrinsvis er malet i hans stærkt afmaalte Ferier. Det blev en Succes, idet Maleren fik solgt alle sine Lærreder og videre modtog flere Bestillinger.

Den første Udstilling afholdt Organist Kerckhoffs i 1934, og han fortsatte i 1935, -36, 39 og -40. Paa Grund af Krigen arrangeredes den næste Udstilling først i 1944, og siden har der været Pause.

Langsomt men sikkert har Organist Kerckhoffs skabt sig en Position, som i Dag er hævet over enhver Tvivl. Ikke alene Roskildenserne anerkender ham som Maler og elsker hans Billeder, men langt ud over Landet har man opdaget, at man staar overfor en Maler, der baade kan og vil noget. Still going strong.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

København

Søndag d. 3. Nov. Kl. 9,00 Akademikermesse i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Derefter Travetur, Frokostpakke medbringes.

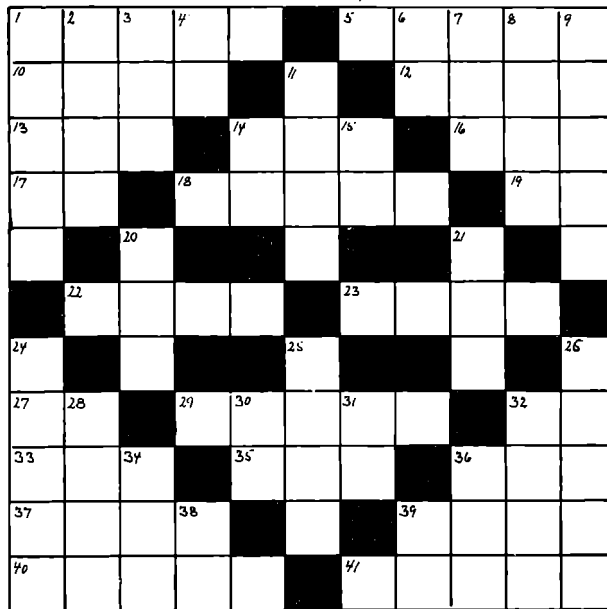
Onsdag d. 6. Nov. Kl. 19,30 ordnært Møde i Stenogade 4. Magister Olaf Pedersen taler om Eksistentialfilosofi.

Paa KRYDS OG TVÆRS

Løsning følger i næste Uge. Og fra nu af følger Kryds og tværs Opgaver hver Uge — paa talrige Opfordringer.

Vandret: 1. Røgelse. 5. Hyldest. 10. Drengenavn. 12. Drengenavn. 13. Bange. 14. Vanddamp. 16. Undgaa. 17. Opdage. 18. Krig. 19. Kendeord. 22. Rare. 23. Forsamling. 27. Kærlig. 29. Søstøvler og Olietøj. 32. Ud- raab. 33. Lagt sig ned. 35. Fugl. 36. Kendemærke. 37. Havearbejde. 39. Lem. 40. Stedord. 41. Taget af Sted.

Lodret: 1. Nar. 2. Magte. 3. Metal. 4. Vand. 6. Ens Selvlyde. 7. Vær voldsom! 8. Skibe. 9. Lyd. 11. Fartøj. 14. Opdage. 15. Giv! 20. Rar. 21. God. 24. Grim Fyr. 25. Larm. 26. Afskediget. 28. Dronningenavn.

30. Hest. 31. Forlæng! 32. Kan Sne gøre. 34. Køre. 36. Ø. 38. Udsagnsord. 39. Tone.

BØGER

De fem lange Aar

I Hefte 16 af det illustrerede Stovværk »De fem lange Aar« (Gyldendal) afsluttedes den kronologiske Fremstilling, der har strakt sig over to Bind, og Værkets tredje Bind, »Samfundslivet under Besættelsen«, paabegyndtes. Nationalbankdirektør C. V. Bramsnæs Redegørelse for »Nationalbanken under Besættelsen« fortsættes i det lige udkomne Hefte 17, der desuden indeholder en Oversigt over »Det danske Samfunds Økonomi under Besættelsen« af Dr. oec. P. Nyboe Andersen. Det er ikke hyggelige Tal, de to Forfattere oprører med, men de er af stor Interesse, da det er disse Udgifter, der bestemmer Danmarks økonomiske Stilling i Dag.

Klaverundervisning

Gisella Plank

anbefalet af Poul Schlüter
Vodroffs Tværgade 6¹

En smuk Gavebog

Peter Schindler Sankt Lioba den Angelsaxer

Pastor Peter Schindler fortæller om, hvad man ved om den engelskfødte tyske Helgeninde og giver et Billede af hendes Tid (8. Aarh.), hvis Problemer ogsaa behersker vor Tids Kirkeliv, ikke mindst angaaende det nationale. „Sankt Lioba og hendes Kreds er gode Læremestre i at tage sit Stade paa romersk, katolsk og apostolisk Grund“, siger Forfatteren bl. a. i sit Forord til Bogen. 5 Kr. 85 Øre

Gyldendal

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Okt.-Nov.

27. S. 20. Søndag e. Pinse.
(hvid) KRIST KONGES FEST (1130—121); 2. Bøn: Søndagen (741); Præf. (1133); sidste Evang.: Søndagens (742).

28. M. St. Simon og St. Judas,
(rød) Apostle (1124); Apostlenes Præf. (524).

29. Ti. Feria (741—72), uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven [122]); alm. Præf. (525).

30. O. Feria (741—72); som
(grøn) Tirsdag.

31. T. Vigilie (1127); 2. Bøn:
(violet) Om den Helligaand ([120]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven, 4. Bøn: For Paven, medmindre denne er valgt som 3. Bøn; alm. Præf. (525).

1. F. ALLE HELGENS DAG
(hvid) (1135—122); alm. Præf. (525); paabudt Helligdag.

2. L. ALLE SJÆLES DAG (1139
(sort) —123).

3. S. 21. Søndag e. Pinse.
early bird dood it), der hele tiden

*Han skal herske fra Hav til Hav
og fra Floden til Jordens Grænser.
Og alle Jordens Konger skal tilbede
ham, alle Folkeslag tjene ham.*

Krist Konges Fest, Graduale

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Abonnementpris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Rettelse

Johannes Jørgensen gør i et Brev til Redaktionen — i Anledning af Donal O’Cahill’s Artikel om *Frans af Assisi* i Ugebladets Nr. 37 — opmærksom paa et Par Fejltagelser fra Amerikanerens Side: Cortona har aldrig gjort Krav paa St. Franciscus’ Relikvier, Foligno heller ikke. Og det var i San Giorgio, ikke i Domkirken San Rufino, at han fandt sit sidste Hvilested indtil Kirken S. Francesco blev færdig.

Københavnske Kirker

Jesu Hjerte Kirke

Søndag den 27. Oktober Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculata-Kongregationen. Mand. 28. Okt. Kl. 19,30 Unge Mænds Kongr. Fred. 1. Nov. Kl. 6 Sonekommunion.

St. Mariæ Kirke

Fred. 1. Nov. Kl. 7 stille Messe. Kl. 9 Højmesse. Kl. 19,30 Andagt. Tilbedelsen bortfalder p. Gr. af Processionen paa Kirkegaarden om Eftermiddagen. Lørd. 2. Nov. Kl. 7 og 8 stille Sjælemesse. Kl. 9 Requiemmesse.

St. Ansgars Kirke

Fred. 1. Nov. Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 19,30 Andagt. Tilbedelsen om Eftermiddagen bortfalder p. Gr. af Andagten paa Kirkegaarden Kl. 16 Menighedsrådet udsættes til Fred. 8. Nov. Kl. 20. Lørd. 2. Nov. Kl. 7, 8 og 9 Rekvievmesse, Kl. 10 Levitrekviem.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Radio eren Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

Aalborg

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 26. Oktober Kl. 20,00 Fællesmøde, hvor Forstanderinde Frk. G. Møller fortæller om sin Gerning i »Saxogaarden«; derefter Kaffebrød.

BOGNYT

Tre norske Bøger

Kardinal Gibbon: *Vore Fedres Tro*. Denne berømte Bog har forårsaget adskillige Konversioner. 192 S. Kr. 3,30.

J. van der Burg: *Den spanske Borgerkrig og Kirken*. Et Forsvar for den katolske Kirkes Holdning under den spanske Borgerkrig. 72 S. Kr. 1,10.

Din Messe og ditt Liv. En dyb Betragtning over Messens Betydning for den kristne i hans Hverdagsliv. 29 S. Kr. 0,70.

Vi efterlyser

Orgelledsagelsen til Messen: *Organum comitans ad Kyriale*. Hvis nogen skulde være i Besiddelse af et gammelt Eksemplar af dette Sæt Bøger, bedes de henvende sig til vor Boghandel.

Endnu paa Lager

Francois Rousseau: *Moines Bénédictins Martyrs et Confesseurs de la roi pendant la Révolution*. 390 S. Kr. 4,20.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfarung

Valkendorfgade 34-36

Tlf. 778 - 728

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entrepenørforretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

Danmarks katolske Sygeplejerske-Forbund

Studiekreds: Anden Tirsdag i Maanedens Kl. 20 paa Sct. Josephs Hospital.

Første Gang bliver Tirsdag d. 12. Nov.

Anmeldelse om Deltagelse sker til Søster Benedicte, Sct. Josephs Hospital inden d. 5. Nov.

Eukaristisk Forening for Sct. Ansgars Sogn

Da første Fredag i November i Aar falder paa Alle-Helgensdag, og der om Eftermiddagen er Procession paa Kirkegaarden, bortfalder Tilbedelsen. Aftenandagten som sædvanlig Kl. 19,30.

1. November

Til katolsk Hjem i København, hvor Husmoderen den halve Dag er optaget uden for Hjemmet, søges en Husassistent, som med Venlighed vil tage sig af 2 Børn, 4—5 Aar, og passe 3½ Værelser moderne Lejlighed. Billet mrk. »November« modtager Redaktionen, Nørrebro-gade 27 C, København N.

Husbestyrerinde

Husbestyrerinde søges i Katolsk Præstegaard paa Sjælland. Centralvarme. Ingen Vask, Strygning eller Reparation. Bladet giver Oplysninger. Billet mrk. 1212.

Ung katolsk Pige

søger tomt Værelse til 1. Januar i København.

Billet mrk. 3510 til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

R. I. P.

Min elskede Hustru, min kære Søster

Agnes Olsson

døde den 20. Oktober 1946.

Henry Olsson Rigmor Jensen

Den kære afdøde anbefales til de Troendes Forbøn.

<p>Aakirkeby</p>	<p>Andr. Ipsen Slagterforretning Telefon 132 Lev. t. de kat. Institutioner</p>	<p>Aakirkeby Boghandel Henry Andersen Telefon 5 . Postgiro 7802 Leverandør til de kat. Institutioner</p>
<p>Svend Lind Blikkenslagerforretning Damgade 10 . Telefon 99 Lev. t. de kat. Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning, Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27 . Telefon 100</p>	<p>Villiam Jensen Murermester Aakirkeby . Telefon 129 Udfører Arb. for de kat. Institutioner</p>
<h2>Aarhus</h2>		
<p>Telegramhallen Bruunsgade 55 . Tlf. 2424—4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>ALFRED PIHL Bagermester . Konditori Telefon 3041 — Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital</p>	<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardgade 17 - 19 . Aarhus</p>
<p>Chr. Nielsen Bageri og Konditori Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2065 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Erik's Fiskehal Altid friske Varer Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Adelørn . Telefon 7238 Glas, Porcelæn, Køkkenudstyr Hj. af Norsgade og Nørreallé Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>
<p>Smørrebød „BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 - 4089</p>	
<p>A. B. C.</p>	<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>	
	<p style="text-align: center;"></p> <p>Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

<p>Horsens</p>	<p>"Melkælderer" <i>Smedegade 91 . Horsens . Telefon 28 93</i> Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>Fiskebørsen <i>E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 27 79</i> anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag lig friskrøgede Varer samt Vildt <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 13 79 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i></p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S <i>Telefon 310</i> <i>Leverandør til Sct. Joseph Hospital</i></p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt <i>Installatør for Sct. Joseph Søstre</i></p>	<p>Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i></p>	<p> <i>HORSSENS TEXTILLAGER</i></p>
<p>S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 <i>Lev. til St. Josephs Hospital</i></p>	<p>MALERIER - BILLEDER - SPEJLE <i>saa ...</i> Franz Høj</p>	<p>Holmboe . Horsens FARVER og LAKKER</p>
<p>Vejle</p>		
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen <i>Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</i></p>	<p>J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 <i>Lev. til St. Maria Hospital</i></p>	<p>J. ANCKER & SØN <i>Murermestre Alt Murerarbejde</i> Tønnesgade 36 . Telefon 1438 <i>Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</i></p>
<p>Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 <i>... Bogladen med de mange Bøger</i></p>	<p>Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn <i>Glarmester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>M. Nielsen . Bagermester <i>Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629</i> <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>Katolske Begravelser <i>v/ Niels Boesen</i> Nørrebrogade 9 Telf. 725 <i>58 Aars Erfaring</i></p>
<p>Theophil Petersen <i>Linoleum, Tapet- og Farvehandel</i> Vejle Telefon 130 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>Carl Petersen Slagtermester <i>1. Kl. Varer . Pølsefabrik</i> Nørregade 2 . Telefon 1721 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> Vissingegade 8 . Telefon 121, 205 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>
<p>Jørgen Petersen & Co. <i>Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen)</i> Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>	<p>A-S Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i></p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester <i>Autoriseret Gas- og Vandmester</i> Langellnie 53 . Telefon 2751 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>
<p>Vejle Træløst & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i></p>		<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>

Katolsk Ugeblad

3. November 1946
94. Aargang
Nr. 44

Johannes
Jørgensen

6. NOVEMBER
1866 – 1946

Trøstetale til Skolefolk

Diskussionen om Friskolen ved Katrinedals-skolen fortsættes. Vor egen Udtalelse i Sagen benyttes med Fynd og Klem af det stillede Forslags Modstandere. »Københavns Kommuneskole« siger, at den Fare, Bladet har paapeget, »viser sig allerede nu som en Realitet«. Heldigvis har »Faren vist sig, inden det er for sent«. Det er selve Folkeskolens Opløsning, man er bange for. Naar »Middelfart Venstreblad« ikke finder Grund til at frygte Opløsning af Skolen, svarer »K. K.« blot med at henvise til det »katolske Fremstød«. Saa farlige er vi.

*

Vi maa i al Venlighed have Lov at bringe de ængstede Sjæle en Smule Trøst. Sæt at de katolske Skoler kom ind under det offentlige Skolevæsen. Derved blev der ikke flyttet en eneste Elev fra nogen anden Skole. Der blev ikke lagt Beslag paa noget Lokale i nogen af Statens eller Kommunens hidtidige Skoler. Vore Skoler findes med samt deres Elever og Lærere. Der vilde ske det, at Skolemyndighederne (alt mens de katolske Skolers Særpræg bevaredes) fik endnu bedre Samarbejde og Kontrol med disse Skoler. Maa-ske det vilde betyde en forsvindende Merudgift for de offentlige Kasser, men efter den nyeste Friskolelov er det saa lidt, at det ikke kan være en Hindring. Ganske nøgternt set kan det *kun* betyde et Skridt mod *Samling* og aldeles ikke mod *Splittelse*.

»Ja, men Eksemplets Magt!« Vist saa, men det staar jo til Myndighederne at afgøre, paa hvilke Betingelser Ønsket om en »offentlig Friskole« skal kunne imødekommes. I Holland har man en Lovgivning herom; vi kan faa en, der efter danske Forhold forener Frihed med praktisk Fornuft. I hvert Fald er der

ingen Grund til paa Forhaand at opgive Ævret overfor Muligheden af en brugelig Løsning.

Vi vil tro, at de gode protestantiske Kristne, som er bekymrede over Udviklingen paa Katrinedal, vil forstaa os. De er i samme Situation, som vi har været. De vil gerne sikre sig en

bestemt Aand ved deres Børns Skole. De tænker derfor paa at vælge Friskolen, som vi valgte den. Men de vil helst have den indenfor den fælles Skoles Rammer. Det vil vi ogsaa. Sandsynligvis siger de som vi: Det vil vi *helst*, men den kristne Opdragelse vil vi *under alle Omstændigheder*.

Munkemel

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Beskyt Deres Værdipapirer

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævdede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.

Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6600 - Lokal 66

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

M. A. Madsen Murermester

Engelstedsgade 13 . Telf. Ryvang 466

udfører Arbejdet for: de katolske
Institutioner

Skotøjsreparation

1. Kl.s. Arbejde garanteres

Ved Klosteret 12, Ry 4398
Lev. til Benediktinerklosteret

Otto Albrechtsen Ryvang 1160 y

Lyngbyvej 2 (v. St. Vibenshus Runddel)

Cykler, Cykledele. Elekt. Artikler.
1. Kl.s. Reparationsværksted.
Lev. til Benediktinerklostret

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i

Bageriet ved Klosteret

Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 4414
Leverandør til Benediktinerklostret

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser

Gl. Kongevej 155 . Tlf. 8016
Lev. til katolske Institutioner

Jagtvejens Kødudsalg

Johs. Neiiendam

Jagtvej 183 . Ryvang 5631

Leverandør til Benediktiner Klosteret

Kød
Flæsk
Paalæg

HUSEJERNES ABONNEMENT A-S

Blikkenslageri, Sanitet - Gas og Vand
Niels Ebbesensvej 19
Telefoner: C. 937—8453

Povi Løgager

Isenkram, Køkkenudstyr og Værktøj
Amagerbrog. 151, Am. 1252
Lev. til Skt. Elizabeths Hospital

V. Mikkelsen

Alt i Ure . Brillor repareres
Guldsmederep. udf. Rtmelige Priser
Griffenfeldsgade 54 . Nora 3465 y

M. P. Sørensen Krans- og Blomsterhdl.

Griffenfeldtsgade 35 . Nora 1508
anbef. sig med 1. Kl.s friske Blom-
ster hver Dag . Kistedekorationer
udføres fikst og billigt
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's

maltede

MIZAR

L. E. LARSEN

Vinterska

Nørrebrogade 206

Johannes Jørgensens katolske Forfatterskab

Kære Johannes Jørgensen! Firsindstyve Aar er noget af det inest ærværdige, man kan staa overfor, og hele det næsten utrolige Geled af Bøger, som er den haandgribelige Sum af Deres Livsgerning til Dato, indgyder saa lammende en Ærefrygt, at jeg er bange for, hvad der skal blive af disse Linier. Maatte de gode Aander, som sørgede for, at det fynske Lune aldrig var fjernt, selv naar De skrev om de mest ophøjede Ting, eller naar De stred for Ret og Sandhed, ogsaa staa mig bi, saa Deres Alder og Anseelse ikke stivner mine Ord til helt uværdig Ser-vilitet.

For ti Aar siden var De Midt-punkt ved en herlig Fest. Jeg husker allerbedst en ung Præst, der sagde Dem Tak for alt, hvad De havde udrettet i Kirkens Tjeneste med Deres Bøger. De rejste Dem og smilede. Ikke noget at takke for. Bøgerne var skrevet, fordi det morede Dem at skrive om disse Ting. Og man fortjener ikke Tak for sin egen Morskab.

Det vidste vi jo nok i Forvejen. Man tager selv hos de største Kunstnere sjældent fejl af, hvad de gjorde paa Bestilling eller i en Sags Tjeneste — og hvad de ikke kunde lade være med. Men vi er da heldigvis heller ikke Disciple af hin glædeløse tyske Filosofi, som kun tilkender Pligtens sure Slid en moralsk Værdi. Jo bedre Kristne vi er, des mere falder vel vor egen Morskab og vor Guds- og Kirke-tjeneste sammen. Vi havde haft meget mindre at sige Tak for, hvis De havde skrevet Bogen om Frans, fordi De syntes, at De burde, skønt De hellere havde skrevet om noget andet.

Saa vilde der heller ikke være sket, hvad der nu er hændt. En Dag skal vi have et lille kultur-historisk Arbejde udført, hvor-

ved det fastslaas, hvilket Om-dømme Kirken har nydt i Danmark gennem skiftende Tider. Undskyld mig, at jeg ikke i disse Linier kan faa Plads til Dokumentation. Men Facit bliver, at Perioden Johannes Jørgensen har haft afgørende Betydning. Og det kan som Fod i Hose paa-vises, at Periodens Hovedperson bærer Hovedæren for en Mentalitetsændring fra ren Stupiditet overfor Katolicismen til en ikke ubetydelig Forstaaelse. Det er hændt mig ofte, at Mennesker fra Lande med langt større Katolikprocent end den danske har fortalt mig om væsentlig mindre Katolikforstaaelse hjemme hos dem end hos os. Saa har jeg sendt en venlig Tanke til Assisi eller Vadstena eller hvor De nu sad og langt borte fra — bare for Deres egen Morskabs Skyld — tryllede med dansk Mentalitet.

Det gode er, at De slet ikke lagde an paa det. Havde De gjort det, vilde De som naive Apologeter have nøjedes med at fortælle

Johannes Jørgensen:

Enesteskillingen

Bedstefar Jørgensen boede langt ude i den anden Ende af Byen, helt ude i Ørkilsgade. Jeg kom paa Besøg hos ham hver Søndag Formiddag, og jeg var saa lille, at jeg blev fulgt. Der var hele den lange Møllergade at gaa igennem, hvor der boede Garvere og Feldberedere og lugtede af Bark og var Hjortehoveder paa Husene. Ved Hjørnet af Møllergade og Ørkilsgade sagde Maren mig Farvel — jeg gik saa paa egen Haand de faa Skridt hen til Bedstefars Hus.

Af hele Besøget husker jeg kun ét — at saa snart jeg kom

de Træk ved Katolicismen, som De formodede kunde gouteres. Saadan noget kaldes Pædagogik. Men De tog det hele med. Der var ikke noget med at tilrette-lægge det væsentlige i Troen for nordiske Gemytter. Den levende Katolicisme paa de Steder og i de Tider, hvor den er og var virkelig levende, sprang frem for Danskes Øjne i Deres Bøger. Ih, hvor jeg i egne unge Aars haardkøgte Radikalisme ikke kunde døje Dem og Kirken. Men jeg vidste noget om Kirken, takket være Dem. Jeg vidste saa meget, at jeg endnu ikke, da jeg var konverteret, havde assimileret det. Det kom senere, da jeg skulde til at leve det altsammen. Jeg kom først til at sætte rigtig Pris paa Deres Bøger et godt Stykke Tid efter Konversionen. Og det var netop, fordi De ikke har lagt Vægt paa at føre Folk til Kirken, men blot paa at fortælle om Kirken, alt hvad De vidste. Saa kunde De føre os meget, meget længere end til Porten. De var bestemt ikke min første katolske Kærlighed. De er endt med at blive en af de største.

Naar disse Ting er sagt om Virkningen af Deres Forfatterskab paa dansk Mentalitet, maa dog tilføjes, at paa een Maade har De dog ubevidst lagt Katolicismen tilrette. Man løber jo ikke fra sin egen Natur, Digtene

ind, fik jeg en Enesteskilling, som blev indviklet i Papir, for at jeg ikke skulde tabe den. Med denne Mønt fastknuget i Haanden vandrede jeg saa hen til Bager Lohse — næsten Dør om Dør med Bedstefars Hus. Og af den sorte Blikbakke paa Disken valgte jeg mig en kostelig Kage — den største, man kunde faa for en Enesteskilling — rund og flad, blød at bide i som ingen Tvebak nogensinde kunde være det — og i Midten var en stor Mandel, der blev spist tilsidst.

»Isblomster« 1921

mindst, selv naar de optræder som de mest samvittighedsfulde Historikere. Mest har De betydet for Mentalitetsskiftet ved Deres Bøger om Frans og franciskansk Aand. Og her kan den, der har læst om Frans i Bøger af Forfattere fra mange Lande, ikke undgaa at se et svagt dansk, ja hvorfor ikke et fynsk Skær over Skikkelserne i disse Bøger. Jeg har fundet bløde d'er hos Deres Frans og savnet dem hos andres. Og har De staaet over for store Personligheder, som kun med ligefrem Vold, der vilde have krænket Historikerens Samvittighed, kunde faa dette Skær over sig, var der ligesom mindre af Smaafuglenes Sang over Deres Fremstilling. Vi mærkede det f. Eks. med den meget store og meget hellige Birgitta. Der var ikke to Meninger om, at De havde skrevet et mesterligt Værk. De fik os til at se hendes menneskelige og religiøse Majestæt. Men det blev kun til Respekt. Til syvende og sidst maa-ske, fordi hun aldrig vilde være faldet til i Svendborg.

Jeg vilde gøre Dem Uret, hvis jeg i disse spredte Tanker om Deres religiøse Forfatterskab kun fæstede Blikket paa, hvad De gav Deres Landsmænd. Deres katolske Forfatterskab tilhører ogsaa hele Verden. I Hagiografis Verdenshistorie gælder der ogsaa et: før og efter Johannes Jørgensen. Der er andre, som har ændret Typen paa en Helgenskildring — yngre Forfattere endog til at blive rigelig meget Dus med Helgenerne eller til at udrense saakaldt legendarisk Stof, med Resultatet, at de paa-gældende Helgener tør garanteres ikke at ville kunne kende sig selv igen, harberede og skalperede. De tog selv med en Historikers Kyndighed og Nænsomhed mere Hensyn til Kilder, hvor tidsprægede de end maatte være, end til sene Eftertiders tilfældige Fordomme og psykologiske Forklaringer a la mode.

Hvis ikke andre ogsaa havde noget paa Hjerte i Dagens Anledning, og hvis ikke Ugebladet allerbedst fejrer Deres ærværdige Højtidsdag ved at lade Dem selv faa Ordet gennem Steder i

Deres Bøger, som vi har læst om og om igen, saa vi gerne læser dem paany i Dag — ja, saa var jeg helst blevet ved hele dette Nummer igennem. Men lad disse alt for spredte og alt for personlige Linier forsøge at staa alene i al deres Fattigdom som et blegt lille Genskin af det, vi for ti Aar siden og igen i Dag siger Dem allermest Tak for: Deres katolske Forfatterskab, som har betydet mere end blot digterisk Berigelse for — lad mig være maadeholden og nøjes med at sige Tusinder af Mennesker, der

alle gerne vilde sige Dem den Tak, De ikke skal kunne slippe for at høre.

Deres

H. D. T. Kiærulff.

BILLEDET PAA FORSIDEN

er taget i Sommer i Vadstena, hvor Johannes Jørgensen har opholdt sig i de seneste Aar, og hvorfra Digteren med sin Frue ventes til København paa 80-Aarsdagen for at fejres af Dansk Forfatterforening, Pen-Klubben og Gyldendal ved en Fest hos Nimb.

Til

Johannes Jørgensen

6 - XI - 1946

— med Dantes Inferno
XXIII, 28 - 30

Man har bedt mig om et Par Ord til Johannes Jørgensen — »gerne personlige« — i Anledning af hans høje Fødselsdag.

Jeg nærer nogen Modvilje mod saadanne personlige Ord. Ikke fordi de ligger mig fjernt — netop ikke.

Men jeg kan takke Johannes Jørgensen for 25 Aars Venskab med stadigt hyppigere Breve vekslet imellem os.

Og jeg kan takke ham for hans Part i min Indvielse til Studiet af Ordets Kunst, af Følelsers Liv, af Tankers Bevægelser.

Jeg kan takke ham for Timer og Dage og Aar tilbragte med Læsning af hans Skrifter; jeg er endnu stadigt sysselsat dermed — sommetider kan jeg faa en Fornemmelse af, at hans Forfatterskab er for mig som det Horn, Jætten Trym gav Tor at drikke ud, og hvis Spids laa i Verdenshavet.

Dog, bortset fra den grimme nordiske Mytologi er det en overdreven Lignelse — thi hvem skal Jætten vel forestille? og jeg er ingen Tor! og vel fører Johannes Jørgensens Værker ud til de store Dybder, men de omslynger ikke hele Tilværelsen

saadan som Mytologiens Verdenshav.

Jeg mener at have vundet en brugbar Fortrolighed med Johannes Jørgensens Skrifter. Og jeg vil driste mig til at betegne Virkningen deraf med et Vers af Dante.

Det findes paa det Sted i »Inferno«, hvor Dante bliver bange for Dæmonerne og beder Virgil om et Skjul. Virgil svarer først med det fabelagtigt træfsikre Billede: Et Spejl kan ikke spejle noget med større Hurtighed, end min Forstaaelse trænger ind i din Sjæl. Og saa tilføjer han: I dette Øjeblik blandedes dine Tanker med mine, og vi tænker i den Grad ens, at jeg nu har truffet en Bestemmelse, der gælder os begge.

Det lyder i Dantes Malmsprog:
PUR MO VENIAN LI TUOI
PENSIER TRA I MIEI
CON SIMILE ATTO E CON
SIMILA FACCIA,
SI CHE D'ENTRAMBI UN
SOL CONSIGLIO FEI.

Det lyder i den klassiske danske Oversættelse saaledes:

ALT DINE TANKER IND
BLANDT MINE DRAGE,
MED LADER OG MED
SKIKKELSE SAA LIGE,
AT TIL EEN VILLIE DE SIG
BEGGE MAGE.

Emil Frederiksen.

Johannes Jørgensen og Italien

Italien er Kunstens og Skønhedens Fædreland. Intet andet Folk har ydet Kunsten en lignende Tribut af fremragende Skikkelser, intet andet Land ejer — og frembyder — indenfor sine egne Grænser en blot tilnærmelsesvis saa righoldig og afvekslende Repræsentation af tre Aartusinders Kultur. Italien var den Smeltedigel, hvor den græske Arv gennemlutredes, det skabende Midtpunkt, hvorfra Skønhedens Kult og Love, hvorfra Aand og Kultur skulde brede sig ud over den ganske civiliserede Verden.

Det er derfor ikke saa underligt, at dette Land, hvor Solen, den livgivende og fornyende, sender sine Straaler fra en høj, klar og skyfri Himmel, Naturskønhedens, Oldtidsmindernes og Kunstens Fædreland, til alle Tider har udøvet en magisk Tiltrækningskraft paa Digtene og Kunstnere fra Alverdens Lande. Den danske Kunsts og Litteraturs Historie ved saaledes ogsaa at berette om hvorledes Danskerne i Tidens Løb søgte og fulgte de Stier, der ledte til dette Land, og Navne som Firenze, Venezia og sidst men ikke mindst Roma, er blevet til Milepæle i danske Kunstneres Liv — omend den Virkning, disse Steder udøvede, affødte højst forskelligartede Resultater.

Men blandt den store Skare af danske Digtene og Kunstnere, som Italien drog i sit Band, indtager *Johannes Jørgensen* en ganske særegen Plads. Et første, tilsyneladende skuffende Besøg, blev ved et Tilfælde til et Ven-skab, en Kærlighed for Livet. Det blev til mere, Italien blev »det væsentlige Sted i mit Liv, hvor min Fremtid blev afgjort« (*Vælskland*). Her i Italien foregik i 1894 den sidste og afgørende Kamp i hans Sjæl mellem Hedenskab og Kristendom, her vendte han for Alvor Brandesianismen Ryggen, her fuldførtes hans Omvendelse. Johannes Jørgensen valgte dog ikke det Italien, som søgtes af saa mange

andre danske Digtene og Kunstnere. Han vandrede Sjælens Veje, og det franciskanske Italien, de smaa Byer i Umbrien, hvor Italiens Sjæl netop kommer frem i Dagen, blev hans andet Hjem. Her — i Assisi og La Rocca — »blev jeg indviet i den katolske Kristendom og viet til det katolske Italien. Her fik jeg mit Land tildelt — et Rige, der gaar fra Alvernerbjergene i Nord til Monte Cassino i Syd og fra Monte Subasio til Monte Amiata, til Orciadalen og den toskanske Maremma«. I disse Omgivelser, ved Roden til den italienske Sjæl, naaede han til en dybere Forstaaelse af Kristendommen end nogen anden, her blev han til Mesteren, til den store, hellige Frans' Herold. Ingen har som Johannes Jørgensen formaaet at fatte italiensk Aand og Mystik og at tolke denne — men lad et Afsnit af hans *Rejsebilleder fra Nord og Syd* (1905) tale for ham.

»Gaa blot i Italien tredive Skridt bort fra den alfare Vej, og du er i det Land, hvor Mystikken en Gang har levet — ja, hvor du føler at den lever endnu ...

Træd ind i Fiesoles Klosterhave — den vidunderlige Lund af Cypresser bag Franciskanerklosteret deroppe ... Haven dækker den øverste Flade af en Bjærgpynt, der springer frem i Mugnone-Dalen, og man ser

dybt ned og vidt ud i den brede Dal, hvor Kirker og Villaer og hvide Huse skinner alle Vegne mellem Vinmarkerne. Det Bjærg, som løfter sig derovre mod Nord — der er for Resten to, ligesom to lave Pukler paa Bjærgryggen — det venstre af disse to altsaa, det er Montesenario. Derud drog i det trettende Aarhundrede syv af de fornemste og rigeste Mænd i Florens — Buonfiglio Monaldi, Alessio Falconieri og deres Venner — og byggede sig Eneboerhytter deroppe og stiftede Mariatjenerens Orden. »Fra Verden kaldte Madonna dem til Ensomheden, fra Ensomheden til Himmelen — det var den lige Vej«, siger Broderen og peger paa den fjærne Bjærgtinde. Og mens han bøjer sig for at plukke et Par purpurrøde Alpevioler i det høje Græs under Træerne — sammen med en Kvist Rosmarin skal de være en Buket til dig — saa kan det hælde, at du inde mellem Cypressernes Stammer, inde bag Underskovens Krat af blankbladede Buske, faar et Glimt at se af en ensom ung Munk, som sidder paa en Græsbænk og synes at grunde over den lige Vej til Himmelen — eller en lille Skare Dominikanere, der er paa Besøg, skrider frem i deres hvide Kapper, nærmer sig deres brune Brødre, omfavner og kysser dem. Og da er det, som var Majolikaen nede paa Piazza Santa Maria Novella bleven levende for Øjnene af dig — den hellige Dominicus, som omarmet og kysser den hellige Frans ...

Forlad Fiesole, gaa midt gen-

Eneboet Carceri, det lille ældgamle Kloster, der »gemmer sig mellem mørke Skove af Steneg og Laurbær«.

nem Florens og tag ud til Val d'Enna. Sol dig der i den gamle Munks straalende Smil, naar han viser dig og din Ledsagerske rundt i de smaa Karteuserhuse, som ligger om den store Klostergaard. Der er tre Værelser i hvert Hus — et til at sove i, et til at arbejde i, et til at bede i. Og der er en lille Have til hvert Hus — Citrontræer staar i røde Terrakottapotter, et bredbladet Figentræ dækker Muren med sit Løv, langs den ene Side af Haven er en Loggia, hvorfra man ser tværs over Arnodalen til Fiesole. Saa rækker den gamle hvidklædte Munk eder Vand af den store Brønd midt ude i den fliselagte Klostergaard. I hviler jer paa Brøndens Kant af blankslidt Travertin og hører, hvor metalisk de spildte Draaber klinger dybt nede i Brønden. Og mens I drikker, taler Munken om Ægte-skabets Velsignelse, om den Lykke at have Børn — »Livsfrugt er Løn fra Herren«, citerer han af Salmerne. Det er Frans af Assisis Aand, som er over denne hvide Munk; han velsigner jer til Afsked, som Sanct Franciscus velsignede Turtelduerne i deres Rede. Men rolig og ren som den blaa Himmel over Klostergaardens lave Tage er hans egen Sjæl. Og maaske aner han ogsaa hos eder en svag og ubevidst Længsel mod et Liv under en Himmel som hans, thi da I atter staar udenfor, i den mørke Forhal, paa Vej tilbage til Verden, saa fortolker han det Suk, hvormed I ser Klosterporten lukkes, og siger paa eders Vegne: *Addio paradiso!*

Forlad Toskana — drag mod Syd, gaa til Umbrien! Gør Pilgrimsfarten fra Assisi op over Monte Subasio til Carceri. Vilde Roser og gylden Gyvel blomstrer langs den stenede Sti — og naar du vender dig ved det Stenkors, som er rejst, hvor Vejen svinger, ser du dybt nede den umbriske Slette, grøn af Korn, regelmæssig mønstret af Olivenmarker og Vinmarker, spættet af Huse og Kirker, streget af hvide Veje, svindende i Dis og stigende svagt op mod de slørede Bjerge ovre paa den anden Side Dalen. Det er den rige, fro-

dige Verden, du her vender Ryggen, og den haarde, ensomme Sti fører dig ind i Fjældslugten, hvor det lille ældgamle Kloster gemmer sig mellem mørke Skove af Stenog og Laurbær. Besøg de tre Kapeller, som ligger over hverandre, huggede og hulede ind i Klippen, og hvor man viser dig det gamle Madonnabilled, foran hvilket Frans plejede at bede, Klippestykket, der var hans Seng, og det Krucifiks af Træ, han bar i Bæltet, naar han gik ud for at prædike ... Og bed saa om at maatte faa Grotterne at se, de Klippehuler, hvor Broder Rufino, Broder Leone og Broder Masseo boede. De ligger oppe i Skoven, dybest inde i Kløften, og det er lidt vanskeligt at komme til dem. En raat udhugget Trappe med et skrøbeligt Rækværk ud mod Dybet fører ned til Broder Masseos Hule. Ind under den fremspringende Sten var hans Seng, til den anden Side er hans Kapel: et lavt Stenalter med et Trækors stillet op mod

Fjældvæggen. Der er netop Plads til to Mennesker paa den lille Klippeafsats, lige udenfor gaar Bjærget brat og dybt ned. Man ser ud over Trætøppene i Slugten, der er Asketræer, Solen gennemskinner denne Verden af Grønt, af sagte bevæget, stille susede, mildt lysende Løv. En Fugl pipper, en Kobjælde klemter fra Græsgangene oppe paa Bjærgets Top, ellers dyb Tavshed. Man aner, hvad Frans og hans unge Venner har søgt og fundet paa dette Sted, og naar man gaar bort, siger den ene til den anden: »Her tror jeg, mit gamle, tørre Hjærte kunde grønnes og blomstre paany — her kunde jeg blive en Plante, saa frisk og frodig som de lyse Træer!«

Drag endnu lidt længere mod Syd, rejs ind i Rietidalen, stig op til Fonte Colombo og besøg Franciskanerne der! I Klosterhaven viser man dig Broder Bartolommeo da Saluthios Enebo —

(Fortsættes Side 698)

Om at forstaa

Johannes Jørgensen

Enten forstaaer man Johannes Jørgensen, eller man misforstaaer ham — eller man forstaaer ham slet ikke.

Naar Carl Ewald i sin Tid i dybeste Bekymring i et aabent Brev til August Strindberg forhørte sig, om det virkelig var muligt og sandt, hvad man havde meddelt ham, at Strindberg vilde være Katolik »... for er De først blevet Katolik, saa er det jo forsent, og hvis De slet ikke tænker paa det, er det jo Synd, at jeg skal gaa her og være bange. For bange er jeg. De forstaaer jo nok, at det gør ingenting, at Johannes Jørgensen fra Fritænker bliver Katolik og giver sig til at angribe Protestantismen, som han aldrig har tilhørt. Det er der ikke noget mærkeligt i, saadan noget sker til alle Tider. Men de store, kære Hr. Strindberg — de maatte saa nødig — fordi de en

Dags Tid følte sig lidt slap i Knæene ...«

... saa er det slet ikke at forstaa.

Naar en yngre (men derfor langt fra ung) Digterbroder i et Fødselsdagsinterview udtaler: Johannes Jørgensen har jeg aldrig truffet, han var ubehagelig! Hvorledes skal det saa forstaaes?

Og naar den, for hvem der ikke er nogen anden Domkirke end Tivoli, og hvis eneste Andagt er den, der forrettes over et Fad højt Smørrebrød med blinkende Dramme og skummende Øl, midt i den ferskrøgede Laks paa en eller anden Maade bliver mindet om Digteren og mumler: Johannes V. Jørgensen? Hvordan var det nu med ham? Han skrev vist en Gang nogle kønne Digte ... er der ikke noget om, at han gaar omkring i sort Talar et eller andet Sted og er blevet

edderkedelig? ... saa er det at misforstaa.

Men naar en Sigrud Undset kan erkende sin aandelige Gæld til ham og ønske ham et »Gud lønne Dem derfor« og en René Bazin i Taknemmelighed kan erklære ham sin Kærlighed — paa Linie med mange andre af de store, som Ewald nærrede Bekymring for — saa er det at forstaa.

Det vilde være uretfærdigt at paastaa, at Johannes Jørgensen ikke har gjort sig al mulig Umage for at blive forstaaet. Indenfor Memoirelitteraturen findes intet Sidestykke til »Mit Livs Legende« hvad angaar Aabenhjertighed og Redegørelser for de Omstændigheder, der førte ham paa de for saa mange ubegribelige Veje. Men det maa kræves af Læseren, at han gør sig en tilsvarende Umage og ikke standser ved Taterbaalets dragende Flamme uden at fortsætte derhen, hvor kun en enkelt Olielampe brænder. Det gælder om at forstaa, at den »evige Flamme« stadig brænder, naar Taterbaalets sidste Glød er slukket.

Var saaledes ikke alle enige med Johannes Jørgensen i det

Livssyn, der førte hans Pen, var til Gengæld alle enige om, at Sproget, i hvilket han meddelte sine Iagttagelser og Erfaringer, var hævet over enhver Kritik. Det gælder sikkert for de fleste, at de blev indførte i Johannes Jørgensens Forfatterskab gennem Lyrikken, lydhøre overfor de skønne Toner i hans Sprog. Hvis disse Poesiens Elskere siden gav sig til at overveje Tankerne bag de skønne Ord og forstod dem, var Vejen ogsaa aaben til den dybere Erkendelse af, at Sandheden hverken er uskøn eller kedelig.

Tillad mig, kære Johannes Jørgensen, som en af de mange, der følte sig hjemme ikke alene paa dine danske Villaveje, men senere tillige paa dine umbriske Stier, at sende dig en hjertelig og ærbødig Hilsen paa din store Dag og takke dig for 60 Aars Virke paa Parnasset.

Skulden nogen trods alt endnu tvivle, vil vi skænke dem denne Tvivl. Du er »the grand old man«.

Vi synes ikke, du er ubehagelig. For vi har truffet dig.

Det er til Gengæld let at forstaa.

Arne Hall Jensen.

Johannes Jørgensen:

Danmark

*En Bondestue staar bygt i Nord,
saa yderligt paa Europas Jord.*

*Hav i Øster og Hav i Vest.
Fra Hav til Hav gaar den
susende Blæst.*

*Paa Stranden, hvor Bølgerne
evigt gaa,
ligger der fuldt af Skaller smaa.*

*Bag Stuen ligger en Have i Læ,
ligger der Marker med Korn
og Kræ.*

*Om Stuen løfter sig lyse Bøge
og Egepurrrer, som Stormen
krøge.*

*Solen skinner i Stuen ind,
lyser i blanke Stob af Tin.*

*Maled Skabe langs Væggen staa
med røde Roser og Liljer blaa.*

*Paa Bordet dufter Reseda i Krus,
fylder med Sødme det hele Hus.*

*Glad til Arbejd gaar Mand og
Kvinde;
Børnene leger ude og inde.*

*Hvad hedder det Hus ved
Nordenstrand?
Danmark er det, vort Fædreland!*

*Signe den Gud, som Landet
os gav,
vor Stue Østen og Vesten for
Hav!*

»Af det Dybe« 1909

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader er vendt tilbage til Vatikanet og deltog sidste Søndag i Højtideligheden i Sct. Peter i Anledning af den ærværdige Maria-Theresia de Soubiran's Saligkaaring. Umiddelbart før den hellige Fader afsluttede sit Ophold i Castel Gandolfo, foretog han en Omorganisering af Ledelsen af den katolske Aktion i Italien. Ledelsen er nu atter — som før Fascismens Dage — i Hænderne paa en Lægmand, nemlig den romerske Advokat Vittorino Veronese.

Abessinien

I Forbindelse med Moderniseringsbestræbelserne i Abessinien er en kendt katolsk Jurist fra Liverpool, Mr. Lonard R. Mullen, blevet udnævnt til Medlem af den abessinske Højesteret.

Frankrig

Æreslegionens Kors — som hidindtil er blevet tildelt en Række Regimente og Byer — er nu for første Gang blevet tildelt et Kloster. Den franske Regering har udmærket Vor Frue Kloster i Dombes med Æreslegionens Ridderkors som en Anerkendelse af Munkenes heroiske Holdning under den tyske Besættelse og deres Omsorg og Bestræbelser for de af Gestapo forfulgte Franskmand.

Indien

Rektoren for Loyola-Kollegiet i Madras, P. Jerome de Souza S. J., er som Medlem af Kongrespartiet blevet valgt ind i den indiske forfatningsgivende Nationalforsamling, hvor han repræsenterer de indiske Kristne.

Polen

Den hidtil største Valfart i den polske Nationalhelligdom, Vor Frue af Czestochowas 562-aarige Historie fandt Sted i Aar, idet der til den aarlige Festdag havde indfundet sig over 1,2 Millioner Pilgrimme. 6000 Amerika-Polakker skænkede ved denne Lejlighed det berømte Naadebillede en kostbar guldindviklet Kaabe. Den polske Regering foranstaltede imidlertid en Arbejds- og Landbrugsudstilling paa samme Tidspunkt, som den store Valfart fandt Sted, for at Referaterne fra Czestochowa ikke skulde indtage en alt for fremtrædende Plads.

Johannes Jørgensen

▲ Barndomshjemmet –
det andet Hus tilhøre –
i Fruestræde 15
i Svendborg.

▲ Johannes Jørgensen,
18 Aar gammel.

← Hjemmet i Assisi
(Digteren staar på
Balkonen.

➤ Mogens Ballin –
«Francesco» – Vennen
hvis Indflydelse skulde
faa saa stor Betydning
for Digteren.

▲ Udsigten fra Jo-
hansens Vinduer ud over
og den umbriske S

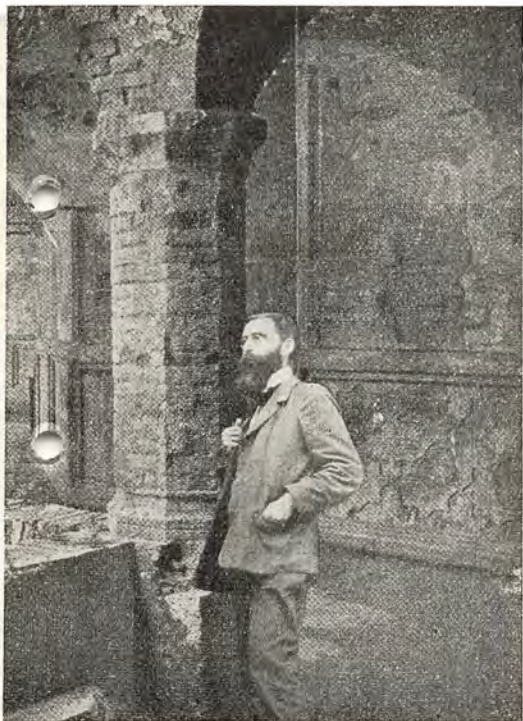
← Omkring
Aarhundredeskiftet

➤ Ved Tempeldør
1922.

← Blandt franciskere
La Rocca.

*Et Tværsnit
gennem
80 Aar*

▲ I Vinterne (1945) i Vadstena. I Baggrunden til venstre Birgittakirken

▲ Fra Festen i Ingeniørforeningen paa 70-Aarsdagen.

annes Jørgen-
er Assisis Tøge
ette.

n i Jerusalem

iske Venner i

➤ Digteren læser af Birgittabogen paa Aftenen før han runder de fem og halvfjerds.

en lille Hytte, bygget i et Par store Stenege, som hænger ud over en Afgrund, og hvis fintløvede Grene omgiver Eneboet, som om det var en Fuglerede. I dette hængende Bur sad Broder Bartolommeo — det var i det syttende Aarhundrede — og sang til Guds Ære omkap med det brusende Vand i Dybet og med Fuglene i Løvet. »De havde mere Tro end vi den Gang,« siger den Broder, der viser dig Stedet — »vi andre gør ingen Ting og mener dog at kunne komme i Himmelen!« Du ser paa den barbenede Graabroder, der staar for dig i sin fattige, lappede Kutte. Du betragter det grove Rev om hans Liv og de tre Knuder, hvormed han har lukket sig ude fra alt, som ikke er Gud alene. Og du føler, at her er du nærmere ved svundne Aarhundreder end nogensinde før og nogensteds ellers. — Du aner den Tid, da Menneskene fra de gamle Altertavler levede — den Tid, da man gik klædt i blodrødt og himmelblaat og flammegult — da Livet selv var paa Guldgrund og i stærke, afgjorte Farver, og da Midtpunktet for alle Tanker var den Smertens Mand, Jesus, staaende oprejst i sin Grav, med Blodet strømmende ud af alle Vunder, og paa hver sin Side staar Johannes og Magdalene, Uskyld og Bod, og græder og beder begge ...

I Italien fandt det afgørende Møde Sted mellem Johannes Jørgensen og den gamle, evigunge Katolicisme, der skulde komme til at betyde alt for ham, dér — ved den hellige Frans af Assisi's Fødder — fandt han ind til sit sande Jeg, dér indledte den nye Epoke i hans Forfatterskab, den nye Æra, der skulde kaste Glans om hans Navn og bevare det for kommende Slægter — her blev han den Ordets Kunstner, hvis Værker skulde lede saa mange andre søgende Sjæle ad de samme Stier, som han selv havde vandret, den Vej, der fører gennem Umbriens Bjergverden til Rom. J. Berg.

FILM

»De mødtes i Mørket« (They met in the dark), der havde Premiere paa Atlantic og Odeon 21/10, er en middelgod, engelsk Spionthriller med den selvsikkert talentfulde James Mason som den falskelig mistænkte Helt, med Joyce Howard som en yderst nævenyttig, modig Pige i en af den Slags Roller, der aldrig vilde kunne træffes uden for denne Filmgenre, og med Tom Walls i en morsom Maske som Skurk. Iscenesat af Karel Lamac. — »Tordenklippen« (Thunder-rock. — Metropol 21/10) er ogsaa engelsk, meget dybsindig og noget ufri i sin Fortænkthed, men absolut værd at se for den psykologisk og filosofisk interesserede. Handler om de Spøgelse, som findes i ens eget Sind af Fejghed, Virkelighedsflugt og Tvivl. Filmen er ureligiøs, men handler om Anfægtelser, de Kvaler, en politisk Idealist, der føler sig totalt skuffet i denne Verden, føler, og hvordan hans Spøgelse (Ofre fra en Skibsulykke i 1849, der alle rejste mod den nye Verden for der at fortsætte Kampen for Fremskridtet, som den gamle Verdens Ignoranter hindrede dem i) træder ud af hans Bevidsthed for med deres Eget-Livs-Væsen at appellere til hans fremtidige Tro paa Tilværelsens Fremadskriden, hvor langsom denne end syntes ham at være. Filmen indeholdt meget fint og originalt i Betragtninger og Repliker, især

den unge Piges Slutreplik var stærkt betagende. Spillet er redeligt, især af Michael Redgrave som Fyrmesteren, der vækkes til Live igen af de Omkomne. Brødrene Boulting, Ray & John, har skabt Filmen. Stilistisk interessant var bl. a. Fremstillingen i Starten af de Omkomne, som Fyrmesteren tænkte sig, de havde været, men som de ikke var. Her var de skraa Linier i Billedet anvendt med slaaende rigtig Virkning.

»Himlen maa vente« (Heaven can wait. — Dagmar 21/10) kan alt efter Tilskuernes Sans for Humor betragtes paa to Maader. Man kan fordømme den som letfærdig Omgang med Begreber som Himmel og Helvede, man kan erklære, at er der nogen, der for et umiddelbart Begreb fortjener at »ryge hen«, saa er det den Henry, som Filmen trods alt lader frelses, man kan kort sagt paa enhver Maade lufte sit Ubehag over den Slags aandeligt Pornografi. Men man kan unægtelig ogsaa sige, hvorfor dog tage saa tungt paa dette fuglelette Ingenting, det hele er jo kun et Paaskud for at fremstille det victorianske USA-Milieu gennem en Menneskealder saa overdaadigt satirisk og med saa meget (delvis sentimentalt) Lune, at man overgiver sig til denne Ernst Lubitsch, hvis funkende, her kolorerede Billeder er saa præcise i deres Vid, saa bidende i deres Lystighed, saa hensynsløse i deres Afsløringer. Det hele er simpelthen en Række Fødselsdage i en Mands Liv, en ubetydelig livslysten Mand af jæv-

Johannes Jørgensen:

Fagerø

Langt ude over den brusende Sø i Kimmingens yderste Rand, der ligger en lille ensom Ø, saa fjærnt fra Menneskeland.

Vi saae den derude, vi sagde tidt, naar Himlen var tung og graa: »Derude i Kimmingens yderste Rand staar Fagerø altid blaa!«

Jeg spurgte en Fisker hvad Øen hed; han pegede med sit Spø: »Ja, egentlig har den et andet Navn, men vi kalder den Fagerø.«

Vi sagde saa — og føjede til: »En Dag vil vi rejse did!« Men man gør, hvad man kan, og ej hvad man vil — og nu er det Trækfugletid.

Vi sender en Hilsen: »Vi ses igen!« ud over den brusende Sø. Der er altid en Ø, hvor man aldrig naar hen, og vi kalder den Fagerø.

»Vers fra Vadstena« 1941

nestle Sortering, charmerende, men svag, doven og ligeglad. En Adam Homo Type. Og hans Alma hedder her Martha. Hendes Forbønner, baaret af Taknemmelighed over et langt Livs Lykke, vil frelse ham. Siger Lubitsch. Man forlader leende Biografen, men unægtelig med en tom Smag i Munden.

Endelig havde 23/10 Roxy, Triangel og Merry Premiere paa Columbia's »Commandos« (Commandos strike at dawn), hvor John Farrow har fortalt om Norges Besættelse. Filmen løber ganske i det paa Forhaand givne Spor, ganske uden Overraskelser. Har man Personlisten foran sig, kan man uden Vanskelighed regne Handlingen ud i Enkeltheder. Filmen har imidlertid to Fortrin, der gør den seværdig, nemlig det overraskende ægte Milieu (kun skæmmet af engelske Skilte) og Paul Munis sanddrue Spil. Endnu engang fryder man sig over denne enestaaende Skuespiller, der med sit rige Talent, sin omhyggelige Udarbejdelse af sine Figurer og sit levende, bevægelige Ansigt bestandig formaar at fængsle, saa man glemmer alt andet for at se paa ham. For Munis Skyld skal De se Filmen.

Bjørn Rasmussen.

Hjælpen til Østrig

Siden sidste Meddelelse om Indsamlingen har jeg modtaget: L. 50 Kr., Vejle 31 Kr., G. R. 31 Kr., I. G. 25 Kr., G. M. 25 Kr., O. B. 31 Kr., N. K. 10 Kr., H. M. 10 Kr., I takn. Erindr. om Pastor Klemp 31 Kr., K. B. 10 Kr., M. S. K. 10 Kr., Emanuel 5 Kr., Billelsalg v. Underh. paa Nørrebro incl. Gaver 80 Kr., do. v. Underh. i Stenosgade 84 Kr. 50 Øre, ialt 849 Kr. 50 Øre. Udgifter ialt 50 Kr. (da det bl. a. var nødvendigt at skaffe et Flygel til Fru Elvi Henriksen).

Hjertelig Tak til Bidragydere, de assisterende og Publikum! Indsamlingen fortsætter! 13 Pakker er bestilt, og de samme Mennesker behøver ny Opmuntring, saa snart Lejlighed gives, og den forsømmes ikke.

Referat af Underholdningen følger i næste Uge.

Verner Stabehl,
St. Jørgensallé 8, Kbhvn. V.
Postkonto 81501.

D. K. K. F.

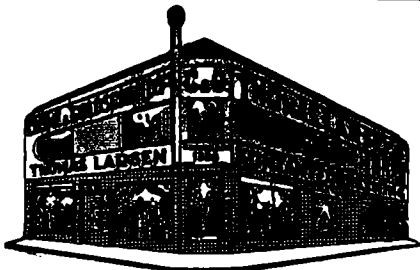
Den politiske Studiekreds paa Grundlag af Pavens Tale til katolske Kvinder i 1945. Indleder cand. polit Frøken Tove Rasmussen. Anden Mødeaften Mandag den 4. Nov. Kl. 19,30 pr.

Samtalen om kirkehistoriske Emner. Indleder cand. mag. Adjunkt Johan Jensen. Anden Mødeaften Mandag den 11. Nov. Kl. 19,30 pr. Aftenens Emne: »Kirken Genopbygges«.

Møderne holdes i Klostret Sct. Kjeldsgade 3. Sangbogen medbringes.

Indledningerne til begge disse Serier bygger paa et stort og grundigt Forarbejde, og er meget interessante. Saa mange katolske Kvinder som muligt bør komme med og tage Del i disse Studieaftener. Selvom man ikke har været med første Gang, kan man godt følge med. Kom derfor, De vil ikke fortryde det.

Ved en Fejltagelse var Referatet af Raadsmødet blevet underskrevet »Styrelsen« i Stedet for »En Delegeret«.

<h1>Roskilde</h1>		Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf 1365 anbefaler sig med 7. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter
A-S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15 . Telefon 87 Lev.tll kat . Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg Forbindsstoffer Sygeplejeartikler	H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri
Hans Hansen og Søn Biler og Rustautomobil, Alg. 19 ¹ , Tlf. 247 al Kørsel med Biler og Rustbil besørges	C. J. Schlødermann & Sønner Jernbeton	Entreprenører . Murermestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.
H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Leverandør til Sct. Maria Hospital	Husk - det er i Olsgade 20 - Telefon 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Præfke
Roskilde Mejeri Borgerdiget . Telefon 349	Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 1 7. Leverandør	 Bedste Indkøbssted i Roskilde
Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	Kaffe - The - Konserver HERM. JOHANSEN Sct. Olsgaard . Tlf. 591 (to Numre)	

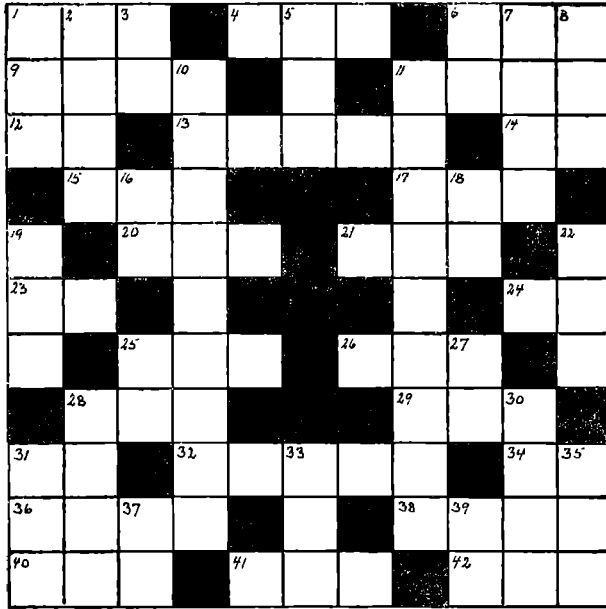
Paa Kryds og tværs Nr. 2

Vandret:

1. Fold. 4. Paa Benet. 6. Ustuderet. 9. Forsvinde. 11. Ø. 12. Opdage. 13. Pigenavn. 14. Karakter. 15. Tal. 17. Indtræffe. 20. Dejligt at være. 21. Beholder. 23. Dyr. 24. Røg. 25. Plan-
tedel. 26. Navn paa Levnedsmiddel. 28. Pigenavn. 29. Fornavns Forkortelse. 31. Kærlig. 32. Musikinstrumenter. 34. Paa Kobbretaget. 36. Vrøvl. 38. Drengenavn. 40. Paa Rokken. 41. Drengenavn. 42. Hapsede.

Lodret:

1. Grimt Dyr. 2. Foderet. 3. Forkortelse. 5. Berømmelse. 6. Tone. 7. Fejlfrit. 8. Fugl. 10. Hykler. 11. Afvæbne. 16. Ujævn. 18. Forkortelse. 19. Vinterarbejde. 22. Paalæg. 25. Udraab! 27. Biord. 28. Motiv. 30. Fugl. 31. Retning. 33. Til Smykker. 35. Ankerplads for Skibe.

Løsning paa Nr. 1

Vandret: 1. Tobak. 5. Virak. 10. Orla. 12. Jarl. 13. Sky. 14. Sky. 16. Sky. 17. Se. 18. Fejde. 19. En. 22. Gode. 23. Raad. 27. Øm. 29. Søj. 32. Fy. 33. Laa. 35. Gøg. 36. Fyr. 37. Luge. 39. Luge. 40. Eders. 41. Faret.

Lodret: 1. Tosse. 2. Orke. 3. Bly. 4. Aa. 6. I. I. 7. Ras! 8. Arke. 9. Klynk. 11. Skib. 14. Se. 15. Yd. 20. God. 21. Rar. 24. Bølle. 25. Støj. 26. Fyret. 28. Maud. 30. Øg. 31. Øg. 32. Fyge. 34. Age. 36. Fur. 38. Er. 39. La.

Radiogudstjeneste

frå Sakramentskirken

Alle Helgens Dag,

Fredag 1. November Kl. 8

Højmesse

Celebrant: Pastor Th. King

Prædikant: Pater L. Brunicardi

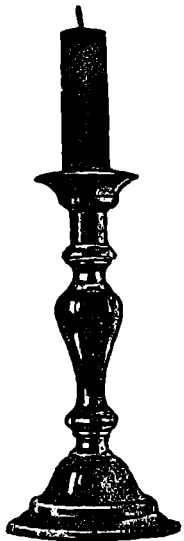
Køb
**PAULUS-
KREDSENS**
Bøger

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

ALTERLYS

i alle Størrelser

og isvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

— for effektiv Rengøring

EVERCLEAN

Rensepulver

gør Badekarret og Haandvasken
skinnende blanke og skaaner
Glaser og Emaille

BRØDRENE DAHL A/S

København V . Telefon C. 6585

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Pladsmangel

Paa Grund af Jubilæumsstoffet har adskilligt andet Stof maattet udskydes til næste Uge. Ogsaa et Digt til Johannes Jørgensen maa komme lige efter Festen.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

København

Søndag den 3. Nov. Kl. 9,00: Akademikermesse i Kapellet Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Derefter Travetur, Frokostpakke medbringes.

Onsdag den 6. Nov. Kl. 19,30: Ordinært Møde, Stenogade 4. Magister Olaf Pedersen taler om »Eksistentialfilosofien«.

De to Studiekredse under Ledelse af henholdsvis Pater Lanser og Pastor Messerschmidt fortsætter fremdeles den 2. og 4. Onsdag i Maanedens Kl. 19,30 pr.

Den tredje Studiekreds under Ledelse af Adjunkt Johan Jensen

er nu fastlagt til den tredje Onsdag i Maanedens, næste Gang bliver Onsdag den 20. Nov. Kl. 19,30 pr. Mødested i Stenogade 4.

Salmernes Bog

En mindre Studiekreds ønsker at købe brugte Eksemplarer af Offerdahl, Salmernes Bog, som længe har været udsolgt.

Tilbud modtages gerne af *Overlærerinden ved Den franske Skole, Østerbrogade 7 D.*

Brugte Gradualier sælges

11 Eksemp. af »Petit Graduel. Romain, Edition Schwann (med moderne Noder) af 1912, er til Salg for 3.— Kr. pr. Stk.

Henvendelse til *Sognepræst J. Coenen, Stenogade 4, København V.*

BOGNYT

En ung svensk Konvertit skriver om P. Martial Lekeux's Bog følgende, som vi gengiver i Oversættelse:

»Bogen om Maggy har givet mig meget. Faktisk har den allerede nu hjulpet mig usigeligt. At glemme sig selv i de smaa daglige Pligter, det er netop hvad jeg trænger til at lære, før jeg kan bruges til en større Opgave. Jeg reagerede lidt mod den Tanke, at man skal gøre sin Levevej til et Kors og en Lidelse. Den bør, i hvert Fald i Almindelighed, være frivilligt valgt og elsket — ikke et Martyrium. Men naturligtvis gjorde Maggy det, der i hendes Tilfælde var det rigtigste. Og den Aand, som taler ud af Bogen, griber en usigeligt. Man ser, hvor langt man staar, og at man stort set ikke har naaet noget«.

M. Sd.

Byzantinske Ikoner

Små imiterede byzantinske Ikoner af Træ haves nu paa Lager.
Stor Størrelse 2,00
Lille Størrelse 1,00

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 47 77, Giro 81851

<p>Esbjerg</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn Murermestre <i>Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842</i> udf. Arb. for de kat. Institutioner</p>	<p>Sv. Villemoes gamle Forretning med de gode Varer</p>
<p>»Blomster-Boden« v. Sigrid Raun Alltid friske Blomster og Grøntsager Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Jørgen Jepsen & Møller Gram v. Møller Gram <i>1ste Kl.s Herreskrædderi</i> Kongensgade 20, Telefon 536</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Vestjysk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</p>	<p>Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengestyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Aug. Christensen Malermester Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446</p>	<p>Florian <i>Sørensen</i></p>	<p>J. N. Ladekjær Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side-tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Nov.
3. S. 21. Søndag e. Pinse (774—(grøn) 73); 2. Bøn: Alle Helgens Oktav (1135), 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
4. M. St. Karl Borromæus (hvid) (1150); 2. Bøn: Oktaven (1135), 3. Bøn: St. Vitalis og St. Agricola, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
5. Ti. Relikviefest (1150); 2. (rød) Bøn: Oktaven (1135), 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
6. O. *) 6. Dag i Alle Helgens Oktav (1135—122); 2. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]), 4. Bøn: For Paven, medmindre denne er valgt som 3. Bøn; alm. Præf. (525).
7. T. *) 7. Dag i Oktaven (1135—(hvid) 122); som Onsdag.
8. F. Oktav af Alle Helgens Dag (hvid) (1135—122); 2. Bøn: Fire kronede Martyrer (1152), 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
9. L. *) Laterankirkens Indvielse (hvid) (1153—Side 470); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Theodor (1153); alm. Præf. (525).
10. S. 22. Søndag e. Pinse.
) Lørdag den 9. Nov. er vor Apostoliske Vikars, Hs. Exc. Biskop THEODOR's Navnedag.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 47 77,

Post-Giro Nr. 570 42

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 62 45. Postgiro 36 68

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BOGHYLDEN

- Katolske Bøger paa Engelsk, der ha-
ves paa Lager:
- Dietrich von Hildebrand:
In Defence of Purity . . . Kr. 6,00
- Raymond Preston: Four
Quartets' Rehearsed . . . » 6,00
- C. S. Lewis: The Great Di-
vorce . . . » 9,00
- William Robinson: The De-
vil and God . . . » 5,40
- Gerald Vann: The Divine
Pity . . . » 10,20
- Dom Ralph Russell: Essays
In Reconstruction . . . » 12,60
- E. Allison Peers: Mother of
Carmel . . . » 10,20

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . København K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

Københavnske Kirker

St. Ansgars Kirke. Sønd. 3. Nov.
Kl. 8 Reciteret Messe med Fælles-
kommunion for Mariakongregatio-
nerne. Fred. 8. Nov. Kl. 20 Menig-
hedsmøde. Pater G. Scherz: »Ved
Stenos Grav og i Vatikanets Arki-
ver Sommeren 1946«. Nogle af Rej-
sens Episoder vil blive vist som
Lysbilleder. Derefter Kaffe bord og
musikalsk Underholdning. Bill. a

Vredens Dag i Tidens Fylde,
spaaet af David og Sibylle, Verden
skal i Flammer hylle.

Gru og Angst og Rædsler kolde
vil vor Herres Komme volde, naar
han Dommedag vil holde.

Over Slægtens Grave gjalde
Domsbasunerne og kalde for Guds
Trone alt og alle.

Alle Sjæles Dag, Sekvens.

75 Øre faas paa Kirkens Kontor og
i St. Ansgars Boghandel.

St. Mariæ Kirke. Sønd. 3. Nov.
Kl. 8 Børnemesse. Onsd. 6. Nov.
Kl. 19,30 Kongr. for Mænd. Hver
Fredag i Nov. Kl. 19,30 Andagt for
de afdøde.

Jesu Hjerte Kirke. Mand. 4. Nov.
Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Tirsd.
5. Nov. Kl. 16,30 og 20 Immacula-
takongr. Torsd. 7. Nov. Kl. 20 Mæn-
denes Kongr.

St. Augustinus Kirke. Torsdag
den 31. Oktober Kl. 17 højtidelig
Alle Helgens Vesper. Kl. 20 Matu-
tin. Fredag 1. Nov. Kl. 7 Højmes-
se. Kl. 15 først Alle Helgens Dags
Vesper, i umiddelbar Tilslutning
Alle Sjæles Dags Vesper. Kl. 20 Ma-
tutin.

Lørdag 2. Nov. Kl. 7 sungen Sjø-
lemesse.

Bogudstilling i Stenosgade

Sønd. 3. Nov. Bogudstilling
i Røde Sal i Stenosgade.
Aaben fra 8—12½ og fra
16½—18. Kl. 17 holder Pater
Roos Foredrag om »Den ka-
tolske Bog«. Alle udstillede
Bøger kan bestilles. Benyt
Lejligheden til at faa en Del
af Aarets Julegaver købt alle-
rede nu. Gratis Adgang.

Mødrekursus

hos Liobasøstrene, Sct. Kjeldsgade
3. Torsdag d. 7. og 21. Nov. Kl. 20:
Dr. Meldahl: »Pubertetsaarenes Fy-
siologi«. Til disse Møder er begge
Forældre velkommen.

K. U. K. København.

Lørdag 9. Nov. Kl. 19,30 pr.
Kredsmøde ved Gruppe A. Emnet
er »De gængse Angreb paa Kirken
og almindelige Misforstaelser af
dens Lære«. Kaffe bord, Underhold-
ning og kammeratligt Samvær.

NB.: Intet Møde eller Aabent
Hus Lørd. 2. November. Salen luk-
ket.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Søndag den 10. Nov. tager vi paa Travetur. Vi mødes paa Slangerup-banen. Toget kører 10,20; kom i god Tid og køb Billet Tur-Retur Lindholm.

Se iøvrigt Medlemsbladet.

K. U. K. Frederiksberg.

Lørd. 2. Nov. Kl. 19,30 Tale af Pastor P. Burli: Oplevelser i Belgien under Krigen. Munter Underholdning ved Spejderne.

K. U. K. Ordrup

Efteraarsfest Tirsd. 5 Nov. Kl. 19,30. Foredrag: Arbejdet mellem store Drengene fra Optagelseshjem, ved Lærer W. Sommer Nielsen. 2 Min.: Alex Madsen. Pøsegilde — Dans. Alle indbydes.

<p>Chr. Hansens Kød-Udsalg Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466 Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158 <i>Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital</i></p>	<p><i>Bageri & Conditori</i> Johan Aschengreen Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353 Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019</p>	<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Tlf. 12,166 og 12,161 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.</p>
<p>HELSINGØR</p> <hr/> <p>Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>		 <p>Spis Rutana . lev sundt</p>
<p>Kolding</p>		
<p>Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital</p>	<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</i></p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«. Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserver. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>J. Bondesens Eftf. <i>C. V. Hennebjærre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>H. Nielsen & Søn <i>Malermestre . Telefon 439</i> Udlært Arbejdet ved den ny Klinik</p>
<p>G. Rasmussen <i>Bageri og Konditori</i> Tøndervej 44 Tlf. 259 <i>Leverandør til de katolske Institutioner,</i></p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger . . .</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen <i>Tømrermestre V. Kiørboesvej 1 Telf. 281</i> <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</i></p>
<p><i>Gør Deres Indkøb af Frugt, Grønt og Blomster hos</i> E. Hansen Teglgårdsvej 2 . Telefon 1705 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p>P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>Chr. Wilger <i>Vestergade 2 . Tlf. 334</i> Glarmester Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>Henry Larsen <i>Piledamsvej 3 . Kolding . Telefon 1990</i> Lager af Ligkister og alt vedrørende Begravelser ordnes</p>	<p>Sv. Paulsen <i>Bageri og Konditori</i> Kongebrogade 39 . Tlf. 2028 Leverandør t. Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>H. Madsens Eft. v/ A. Persson <i>Tøndervej 22 . Tlf. 823</i> Blomster og Krånse, Foreningskrånse og Kistepyntning . Aldrig friske Blomster i stort Udvalg</p>

Nakskov

<p style="text-align: center;">Aug. Rasmussen Blikkenslager Taarsvej <i>Leverandør til Kirken og Børnehjemmet</i></p>	<p style="text-align: center;">Kaj G. Nielsen <i>Alt i Kolonial, Vin, Konserver</i> Tillegede 30 . Telf. 622 - 1152 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Alle Sorter Brændsel til Kakkelovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 <i>Leverandør til den katolske Kirke</i></p>
<p><i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i> Nakskov . Telefon 621</p>	<p style="text-align: center;">Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Tlf. 921</i> Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene</p>	<p style="text-align: center;">L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen . Murermester</i> Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke</p>
<p style="text-align: center;">Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Reserveret H. J.</p>	<p style="text-align: center;">Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>

Maribo

<p style="text-align: center;">R. B. <i>Maribo</i></p>	<p style="text-align: center;">Esther Rothe Nielsen <i>Østergades Broderiforretning</i> Telefon 106 Leverandør til den katolske Skole</p>	<p>Andelselskabet Maribo Svineslagteri's Udsalg Tlf. 113 . Tlf. 65 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
---	--	--

Nykøbing F.

<p style="text-align: center;">Stjernens Depot v/ Bornemann <i>Nickelmannsgade 23 . Tlf. 640</i> Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>		
<p style="text-align: center;">Mejeriet »Perfekt« <i>Stassaniseret Sædmælk</i> Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p style="text-align: center;">H. Askholm <i>Skomager</i> Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">Carl Kragh <i>Fredensgade 14 . Tlf. 658</i> <i>Alt i Kolonial, Vin, Konserver m. m.</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p style="text-align: center;">I. A. Rohdan <i>Uhr- og Brille-Specialist</i> Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">Chr. Berner <i>Malmester</i> Gedservej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p><i>Aktieselskabet</i> Lolland Falsters Kulkompagni <i>Kul . Kokes . Cinders</i> <i>Nykøbing F. . Tlf. 626—945</i> Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p style="text-align: center;">Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster <i>Telefon 38 og 789</i></p>	<p style="text-align: center;">J. N. Jensen <i>Murermester</i> Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske</i> <i>Skole og Kirke</i></p>	<p style="text-align: center;">Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p style="text-align: center;">Axel Pryds <i>Fisk og Vildt</i> Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">Johannes Kring <i>Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser</i> <i>Skolegade 17 . Tlf. 706</i> Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p style="text-align: center;">Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme <i>Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</i></p>
<p style="text-align: center;">C. W. Kronmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> <i>Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og</i> <i>Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler</i> NYKØBING F. TELEFON 203</p>		<p style="text-align: center;">P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> <i>Sofiegade 9 . Tlf. 1099 y</i> Udlører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>

Katolsk

Ugeblad

10. November 1946
94. Aargang
Nr. 45

Nyheder fra
Rom, Wien, Jugoslavien
m. m.
En irsk Helligdom
Levende Kristendom
Skal kristne Helligdage
afskaffes?

TYSKE KRIGSFANGER ARBEJDER MED OPRYDNINGEN I MONTE CASSINOS RUINER. Langsomt skrider Arbejdet frem og det vil tage Aar og Dag inden den hellige Benedikts Kloster atter er rejst paa Bjergtoppen i Latium.

HELLIGDAG OG FRIDAG

En Kommunist har taget til Orde for Afskaffelsen af flere kristne Helligdage, f. Eks. Skærtorsdag og Langfredag som Fridage. Der er andre Dage, han finder bedre motiverede som Fridage, f. Eks. 1. Maj og 29. August. Der er næppe Grund til at frygte noget Resultat i denne Retning, foreløbig da. Men man tænker jo alligevel sit ved det.

Vi Katolikker har nogle Helligdage, der ikke er Arbejds-Fridage her i Landet. Vi ved, at vi er for faa til, at det kunde nytte os at stille Forslag til Ændringer i Rækken af danske Fridage. Det vil ogsaa kunne ske, at Danmark afkristnes saa stærkt, at vi og de tiloversblevne Protestanter er for sørgeligt faa til at kunne fastholde Arbejdsstilhed paa en

Række Helligdage, der kan blive ofret til Fordel for Frihed paa politiske og nationale Festsdage. Men om nogen tror, at det betyder en Katastrofe for det kristne Kirkeaaars Fejrlse, er vi villige til at levere Bevis derimod. Vi gør det allerede.

For faa Dage siden var de katolske Kirker tæt besøgt paa Alle Helgens Dag, hvor Arbejdet holdt Hverdag. Vi kommer bare tidligere om Morgenen, saa Arbejdet ogsaa kan blive passet. Ja, siger man maaske, det er, fordi Kirken under strenge Trusler forlanger det. Og vist forlanger Kirken det, men det er faa af os, der kommer til Kirken bare af den Grund. Det viser vi da ogsaa Skærtorsdag og Langfredag, hvor Kirken ikke stiller Krav til os, men vi af os selv ikke vil gaa Kirken forbi paa Mindedagen for Frelserens Lidelse.

Dette er godt at huske paa. Vi vil sammen med Protestanterne gøre vort til, at man ikke forgriber sig paa de kristne Heiligdage. Det vil vi, fordi vi tror, at det er Guds Vilje, vi ikke blot yder ham vor særlige Hyldest paa disse Dage, men ogsaa fejrer dem som Helligdage. Men ingen skal forhindre os i at holde disse Dage *hellige*. Det vil vi mene, at vi tydeligt har bevist. Og udelukket er det ikke, at et saadant Bevis kan dæmpe lidt paa Kalender-Reformatorenes Iver. Kristendom har dybere Rødder end som saa.

Munkemel

Vingaarden i Odense

Vingaarden i København
Skt. Annæ Plads 11

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

J. J. Jacobsens Eftf.

Odense - København
Grundl. 1841

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

Hjalmar Andersen

Blomsterforretning

Kapelvej 15
Nora 5217

Lev. t. de kat. Institutioner

Hans Molbech

Højdevej 10 . Am. 691
W. C. og Badeanlæg
Nyt og Reparationer
Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)

Autoriseret Elektroinstallatør
Genforeningsplads 4
Taga 5372 . Taga 5268 x
Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroener, Ringe, Tlf. og Signalanlæg, Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Grdf. 1908

Th. Bremholm Rasmussen

Malmester
Brødvej 11 . Telefon Gentofte 1855
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Aage Høyberg

Blikkenslager . aut. Gas- Vand-
og Sanitetsmester
Kingsgade 9 . Telefon Eva 2527

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

Torp & Co.

BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Anton Siegler

Malmester

Kingsgade 17

Vester 4758

Hans Glatrup

Murermester
Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Henry Henriksen

Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester
Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955
Udf. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

C. P. Hansen

Tømrermester
Drosselvej 67 . Telefon Godthåb 4128
udfører Arbejdet for de kat. Institutioner

Angelas Valfart til St. Antonius

En Fortælling

Da Solen stod op over Gardasøen, havde Angela, Landsbyen Desenzanos Hyrdepige, allerede ført sine Geder op paa Græsgangen. Vidunderlig frisk og skøn var Morgenens; Bjergene lyste i Solen, og en hvid Baad gled hen over den azurblaa Sø dybt nede.

Angela havde altid glædet sig over den Skønhed, hun saa; men ret dybt havde hun ikke tænkt over den eller noget andet; det var bare dejligt at være ung og køn og tilfreds og faa tilstrækkeligt af godt Brød og frisk Mælk hver Dag.

Men i Dag var alting anderledes. Angela stod ganske stille, lænet op mod en stor Sten, med Hænderne sammenknugede, som om hun bad. Men det gjorde hun ikke; hendes Hænder holdt krampagtigt om en lille blank Ting, og hun var saa fortvivlet, at hun ikke engang kunde græde, langt mindre bede. I Gaar havde hun bedt Guds Moder om at beskytte Faustino, og bønfuldet hende om at maatte beholde hans Kærlighed. Og i Dag vidste hun, at hendes Bøn havde været forgæves: Faustino var rejst langt bort til et fremmed Land, og til hende havde han skrevet, at hun ikke skulde vente paa ham, han vilde blive længe borte, og hun kunde roligt gifte sig med en anden. Men da hun havde læst det, havde hun lovet, at hun ingen anden vilde elske end ham, saa troløs han end var.

Som hun nu stod deroppe i Ensomheden, huskede hun pludselig paa den lille Ring, Faustino engang havde givet hende. Hun tog den af og sukkede dybt, mens hun tænkte paa, hvad han havde sagt, dengang han gav hende den:

»Se her, Angela, det er en gammel Ring, som har været min Mors, og som hun engang fik af sin Bedstemor. Den er maaske kostbar — det ved jeg ikke noget om; men den skal blive i Familien. Tag du den, for

jeg vil ikke gifte mig med andre end dig.«

Med et lykkeligt Smil havde hun svaret: »Den skal altsaa være et Pant paa Kærlighed og Trofasthed?«

»Ja, min elskede.«

Hvorfor mon han ikke havde hentet Ringen, før han rejste bort? tænkte Angela; nu var der jo ikke nogen Kærlighed og Troskab, den kunde være Pant paa.

Hun aabnede Haanden og betragtede Ringen; en Taare faldt paa den røde Sten og gjorde den forunderlig levende. Det var, som om den fortalte om hendes forsmaaede Kærlighed, saa at hun først nu rigtig forstod, at hendes Lykke var knust.

Grædende faldt hun paa Knæ og bad i den dybeste Nød:

»Guds Moder — jeg kan ikke holde det ud! Trøst mig dog! Sig, at han kommer tilbage!«

Men hun fik ingen Trøst; og Solen straaede over Bjerge og Sø, som om der ingen Sorg fandtes i Verden.

Gedernes Brægen kaldte Angela tilbage til Virkeligheden.

Ja, man maatte jo leve videre, selv om ens Hjerte var ved at bryde af Sorg. Hun rejste sig, klappede Gederne og tørrede sine Øjne. Hun vilde tage sig sammen; ingen i Landsbyen skulde i Aften, naar hun kom hjem, se medlidende eller spottende paa »den forladte Brud«; hun skulde nok sørge for at se ud, som om Faustinos Rejse ikke gjorde det ringeste Indtryk paa hende!

I lang Tid laa Faustinos Ring i Angelas Lomme, knyttet ind i et Silketørklædes Snip, og hun saa aldrig paa den. Men da hendes Hjerte var blevet roligt, begyndte hun at tænke paa, hvad hun skulde gøre ved Ringen. Den var for smuk og for kostbar at gaa rundt med paa den Maade; hvor let kunde hun ikke tabe den deroppe paa Græsgangene. Og naar den ikke mere kunde bruges til sit egentlige Formaal:

at være et Pant paa Troskab og Kærlighed, — ja, saa maatte den tjene til et andet. Men hvordan? Hun vidste nok, at der var dem, som solgte saadanne Kostbarheder og gav Pengene til de fattige; men saa fik jo en fremmed Ringen, og det kunde hun slet ikke tænke sig.

En Dag, da Angela gik over den gamle Bro med sine Geder, kom hun pludselig til at se nøjere paa den lille Statue, som var rejst dér til Ære for den store Helgen fra Padua; og Billedet af den forfulgte hende hele Dagen. Da gik det med eet op for hende, hvordan hun skulde komme ud af den Vanskelighed, hun saa længe havde grublet over: hun kunde jo give Ringen til St. Antonius, den Helgen, som hele hendes Folk elskede saa højt. Ovre i Padua, hvor hans Grav var i den store Kirke, tog Munkene imod Gaver, som fromme Mennesker gav dem til hans Ære. De hjalp de fattige dermed, saadan som Helgenen selv havde gjort, og de brugte en Del deraf til at gøre hans Kirke stadig smukkere.

Angela løste Knuden paa Tørklædet og tog Ringen frem. Nu kunde hun taale at se den — ja, hun kunde ligefrem smile ved Synet af den.

Og nu fødtes en stor Plan i hendes Hjerte! Hun vilde selv tage til Padua, den store, smukke By med Sankt Antonius' prægtige Kirke! Men straks efter blev hun forfærdelig flov over, at hun kunde tænke paa at foretage en saa dyr Rejse, der maaske vilde koste lige saa meget som det, hun havde sparet sammen i flere Aar! Hvad vilde Folk dog sige? Le ad hendes Dumhed og sladre i Krogene! Men saa rettede hun sig stolt. Hvad de andre saa end sagde og gjorde, saa vilde hun selv bringe sit Offer til St. Antonius.

Sommer og Vinter gik, og Foraaret brød paany frem over Bjerge og Sø. Men nu var det Angelas Broder, som førte Gederne paa Græs, for hun havde begivet sig paa sin lange Vandring til Padua. Det havde vist sig, at hendes faa Spareskillinger slet ikke kunde forslaa til den

kostbare Rejse; men saa bestemte hun sig til at foretage den til Fods. Det blev da en rigtig Pilgrimsrejse, tænkte hun.

Folk i Landsbyen havde selvfølgelig hørt om, at Angela vilde valfarte til St. Antonius i Padua. I Begyndelsen lo de lidt ad det; men saa fandt den ene og den anden og den tredje ud af, at de godt kunde trænge til Helgenens Forbøn, og saa kom de alle sammen til Angela og spurgte, om hun ikke vilde bede for deres forskellige Anliggender ved Graven i Padua. Mange stak et Pengestykke til hende »come offerta a Sant Antonio«, og den ældgamle Marietta kom med en tynd Kæde og sagde: »Den er af det pure Guld! Du maa ikke fortælle nogen om den; men jeg har ikke andet; Penge har jeg aldrig haft ...« Hun lod ikke til at være helt sikker paa, at St. Antonius vilde blive tilfreds med Kæden; men saa viste Angela hende Ringen og fortalte, at hun heller ingen Penge havde, kun denne Ring.

Selvfølgelig vidste hele Landsbyen snart, at Angela vilde bringe St. Antonius en Guldring. Igen lo Folk lidt, — og saa begyndte de at komme til hende med deres smaa Kostbarheder. Til sidst havde Angela hele sit brogede Silketørklæde fuldt af Guld- og Sølvting, som hun skulde have med til Padua. Folk kom for at se dem, og de fik Taarer i Øjnene ved Synet af alle de fine Ting, St. Antonius skulde have fra dem; og den gamle Sognepræst sagde: »Tænk, at vi her fra Landsbyen sender saadan en Hilsen til St. Antonius og kommer i saa nøje Forbindelse med hans Helligdom!«

Da Angela efter lange Dages Vandring ad solhede Veje endelig knælede ved St. Antonius' Grav, løste hun Tørklædet og bredte sin Landsbys Offergaver ud paa Fliserne. Der laa de nu og fremførte bedre end tusind Ord Givernes Ønsker for den store Helgen. Og Angela syntes, at hun lagde sit Hjerte med, saa at St. Antonius kunde give det til Gud. Da Sakristanen kom for at tage Ringene og Kæderne i

Forvaring, holdt Angela et Øjeblik Ringen med den røde Sten i Haanden. Saa lagde hun den med til det andet og saa med et

straalende Smil tillidsfuld St. Antonius' Billede; han skulde nok med sin Forbøn belønne hendes og hendes Venners Offer.

GLENDALOUGH

et irsk Fromheds- og Kulturcentrum fra det 6. Aarhundrede

Irland var Vestens Skole, Hellighedens og Litteraturens rolige Hjem, skriver Protestanten Dr. Johnson, det 18. Aarhundredes berømteste engelske Litteraturhistoriker og Kritiker, om Irland i det 6.—10. Aarhundrede. »Mens Europas øvrige Folk levede i Splid og i Krig, holdt Irland alene Troens og Kundskabens Lampe brændende saa klart, at dens Lys skinnede langt ud over dets egne Grænser,« siger han. »I hvert eneste Land i Europa underviste Sønner af Irland, Helgenernes Ø, og prædikede om Kærlighed til Gud.«

Og St. Bernhard skriver, at fra Irland drog Skarer af fromme Mænd ud til fremmede Folkelag; der var derovre som en mægtig Strøm af Lærdom og Fromhed, der gik over sine Bredder og gav Frugtbarhed til andre Lande.

»Den vestlige Verdens Rom er det tæt befolkede Glendalough«, staar der i en gammel Bog fra ca. 800.

Glendalough i Bjergene Syd for Dublin er et af de tidligste irske Aandsenheder. »Dalen mellem de to Søer« betyder Navnet,

og Stedet er ualmindelig skønt og interessant. Her grundlagde St. Kevin, en af Landets Skytshelgener, et Kloster og et »teologisk Fakultet«, eller hvad man nu skal kalde det; her byggede han først et bitte lille Kapel og saa nogle lidt større Kirker, efterhaanden som der blev Brug for dem; og Kirkebyggeriet fortsattes efter hans Tid, til der var syv, deriblandt en Domkirke, for Glendalough blev Bispesæde. De ligger nu alle i Ruiner; bedst bevaret er en, man fristes næsten til at sige: sød lille Kirke — med et lille rundt Taarn af samme Konstruktion som de berømte enkeltstaaende runde Taarne, der ligger spredt over hele Irland, og hvoraf der ogsaa findes et i Glendalough.

Som et Eksempel paa Glendaloughs Betydning for Kristendommen uden for Irland kan nævnes, at det berømte Kloster i Würzburg havde Munke derfra, og at den Würzburger-Abbed, som døde i 1085, havde været Biskop i Glendalough.

St. Kevin blev født ca. 495 og tilhørte en meget fornem og meget from Familie. Da han havde

Glendalough
mellem Bjergene

St. Kevins Kors

studeret flittigt under Ledelse af hellige og lærde Præster, længtes han efter Ensomheden og slog sig ned i en Klippehule højt oppe over den ene Sø, hvorefter Glendalough har Navn. Hulen, som besøges af talrige Turister og Pilgrimme, er kun fire Fod i Kvadrat og ikke høj nok til at staa oprejst i. Her bad St. Kevin, og her sov han, sammenkrøben paa den nøgne Klippe; men han vandrede ogsaa omkring i den ensomme, smukke Egn og frydede sig over Naturens Skønhed, en af Guds bedste Gaver til Menneskene.

Imidlertid rygtedes det, at en hellig og viis Mand boede i Hulen ved de to Søer, og mange unge Mænd kom for at lære af ham. Derfor maatte han forlade sit Enebo og slaa sig ned et Sted, hvor hans Disciple kunde komme til ham. Han byggede nu paa en Klippe, som ragede ud i Vandet, et lille Oratorium, der var 8 Meter paa den ene Led og 4 paa den anden, en af de mest primitive Kirkebygninger i Irland. Den blev ogsaa snart for lille, og saa byggede St. Kevin en, der var lidt større; omkring den blev anlagt en Kirkegaard, hvor mange Konger blev begrav-

vet. De fleste af de gamle keltiske Kors er blevet ødelagt i Tidens Løb. Der kendes dog nogle Indskrifter fra dem, f. Eks.: »Kong Mac Thuills Legeme i Jesus Christ 1010« og »Bed for Carbre Mac Cathail« — han døde i 1013. Heldigvis staa to store Kors fra den ældre Tid tilbage; det ene, med en mærkelig Ornamentering, kaldes St. Kevins Kors. Lægger man Armene om det og ønsker — gaar ens Ønske i Opfyldelse, ligesom det, man ønsker, naar man sætter sig paa St. Kevins Klippeseng i Hulen!

Naa, Kapel Nr. 2 blev igen for lille, og saa kom ifølge Legendene en Engel til St. Kevin og sagde til ham: »Du Guds Helgen, Herren har sendt mig med det Bud, at du skal gaa til et Sted, som han har bestemt, Øst for den mindste Sø. Der skal du bo mellem dine Brødre, og det skal blive Stedet for din Opstandelse.«

Kevin vilde helst blive, hvor han var, men Engelen sagde: »Hvis du dvæler der, hvor jeg siger dig, vil mange Tusind salige Sjæle opstaa med dig fra det lykkelige Sted og gaa til deres himmelske Fader.« Saa føjede Kevin sig og opgav helt sin Tilbagetrækkethed. Han byggede sit Kloster og blev meget optaget af den store Missionsbevægelse, som i det 6. Aarhundrede gik over Irland. Med hellig Iver gik han op i Kirkens Sag og rejste rundt i Landet for at forhandle med Biskopper og Abbeder om alle de Spørgsmaal, der angik baade dens ydre og indre Forhold; man forstaa, at han var en Mand, hvis Mening var af største Betydning.

Mange andre Legender fortæl-

les om St. Kevin. »Heldigvis regnes det ikke mere for et Tegn paa overlegen Intelligens at betragte Legender med Foragt,« siger Historikeren Sir John O'Connell. »Deres Værdi ligger ikke i selve de Træk, de fortæller, men i, at de viser os, hvordan Fortidens store Mænds eller Kvinders samtidige bedømte dem. Ingen, som ikke betød noget for sin Tid, kunde blive Helten i en Række Legender.« En enkelt af dem, som fortæller om den smukke Kvinde, der forfulgte den unge Kevin med sin Kærlighed og blev Aarsagen til, at han flygtede til Eneboet ved Søen, er gaaet over i Litteraturen, bl. a. i en kendt Ballade af Th. Moore. En anden giver os et Indtryk af Helgenens Mildhed og Godhed: En Dag bad han i Kirken med udbredte Arme; da kom en Drossel flyvende, lagde sine Æg i hans aabne Haand og begyndte at ruge. Han nænnede ikke at forstyrre Fuglen, men blev staaende med udbredte Arme, til Ungerne var kommet ud af Æggene —

Det runde Taarn, der uskadet knejser mellem Ruinerne, har efter Sir John O'Connells Mening nær Tilknytning til Kirke og Kloster. Han og andre moderne Historikere mener, at det og alle de øvrige runde Taarne, hvis Betydning har været meget diskuteret, var Klokketaarne i Fredstid; men naar de skandinaviske Horder truede Egnen, blev Kirkernes hellige Kar, Relikvier og Messeklæder hurtigt skjult i disse dengang ganske uindtagelige Bygninger. Imod denne Antagelse har der været indvendt, at man ikke havde rigtige Kirkeklokker i den tid-

Den ældgamle Kirke med det ejendommelige runde Taarn.

ligste kristne Tid; men om St. Patrick, Irlands Apostel, fortælles der, at han gav Klokker til de Kirker, han grundlagde, og der er fra den Tid fundet Klokker, hvis Klang kan høres milevidt.

Nu er der stille i den grønne Dal mellem de to Søer. Græsset vokser højt om St. Kevins Kors og i de smaa Kirkers Ruiner. Der bor meget faa Mennesker i det engang »tæt befolkede« Glendalough, kun Turisterne bringer paa Sommerdage lidt Liv dertil. Men Aanden derfra — og fra

alle de andre Steder af samme Art — lever stadig. Endnu gaar »Strømmen af Fromhed over sine Bredder«, som St. Bernhard sagde; hvert Aar drager talrige unge Irlændere ud i Hedningemissionen, og i Landet selv er der Overskud af Præster, saa det ligefrem er vanskeligt at finde Arbejde til dem alle. Det lyder som et Eventyr for dem, der kommer fra et Land, hvor der er Mangel paa Præster, og man tænker uvilkaarligt: »Bare du kunde tage en Skibsladning af dem med hjem!«

ner den stærkeste Modsætning til en Sjæls overnaturlige eller guddommelige Liv ved den helligørende Naade. Med ganske særlig Skarphed fremhæver St. Paulus Modsætningen mellem denne *den aandelige Død* og det aandelige Liv i Kristus. I Romerbrevet skriver han om de Kristne, at »de fra døde er blevet levende« (6, 13).

Hos den samme Apostel og paa samme Sted findes ogsaa et Udtryk, som er meget ejendommeligt. For at sige, at det ved Jesus Kristus retfærdiggjorte Menneske skulde befinde sig i en saadan aandelig Forfatning, at det ikke længere har med Synd og syndigt Begær at gøre eller ligesom *ikke mere eksisterer for Synden og det syndige Begær*, bruger han den Vending: »I skal regne jer selv for døde for Synden og levende for Gud i Kristus Jesus« (6, 2 og 11). Det markante i dette Udtryk ligger i, at vi ifølge Paulus skal være døde for Døden og levende for Livet, som er Gud.

Det er sikkert godt at være bekendt med Skriftens Sprogbrug for med større Udbytte og Klarhed at kunne læse det Nye Testaments Bøger, men her, hvor vi vil indskrænke os til Biblens Lære om den legemlige Død, spiller de lige nævnte andre Betydninger af Ordet ikke nogen videre Rolle. Saa lad os da hellere forsøge at samle de *forskellige Navne*, som det Nye Testamente giver *den legemlige Død*. De Billeder og Sammenligninger, som bruges, peger til Dels i hvert Fald paa den religiøse Betydning, som vor Bortgang fra denne Jord har. Naar vor Frelser siger: »Den, som holder ud til *Enden*, han skal blive frelst« (Mt. 10, 22), saa er Døden for ham Livets Slutpunkt. »Timen til mit *Opbrud* (eller til min Opløsning) er inde«, siger St. Paulus (II. Tim. 4, 6). I Hebræerbrevet er Døden for ham den *Udgang*, som vort Levned faar eller *den Hvile* fra vore Gerninger, der ligner Sabbatshvilen (4, 11). Apostlen Petrus sammenligner Døden med *Nedtagelsen af et Telt*, fordi den Tid, da Sjælen bor i sit Legeme, ender

Vor Bortgang

I en tidligere Artikelserie var der Tale om Verdenshistoriens sidste Begivenheder. Vore hellige Bøger giver ikke saa faa Oplysninger om dem. Den samme hellige Skrift belærer imidlertid ogsaa om, hvad hver enkelt af os personlig kommer til at opleve, naar vor sidste Time er inde. Det er et Emne, som bør interessere os alle, siden vor Fremtid ellers er gaadefuld nok. Lad os derfor samle, hvad det Nye Testamente har om det mest afgørende Øjeblik i vor Tilværelse, *om Døden*.

I sit Brev til Romerne skriver St. Paulus om dem, som Gud har forudkendt, d.v.s. om de Kristne, at »dem har han ogsaa forudbestemt til at blive hans Søns Billede lig« (8, 29). Baade paa Sjæl og Legeme skal de Kristne ligne deres i Himlen helliggjorte Frelser som Guds Arvinger og Kristi Medarvinger. Denne Lighed med Guds menne-skevordne Søn skal begynde her paa Jorden, men før den kan fortsættes og fuldendes i Evigheden, indtræder *den legemlige Død*.

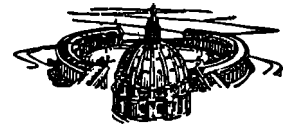
Den Lov, at vi alle skal dø, er altsaa ikke ophævet endnu, men er til Stadighed i Kraft, skønt Forløsningen ved Kristus er fuldbyrdet, og skønt denne jo ogsaa skulde bringe en Triumf over Døden. Et døbt Menneskes Død maa derfor have sine ganske bestemte Ejendommelighe-

der og Fortrin, som vi i det følgende nærmere skal gøre Rede for. Men da enhver, som læser i den hellige Skrift, Gang paa Gang støder paa Ordet »Død« i en anden Betydning end Sjæleens Bortgang fra Legemet, er det vist rigtigst først at skaffe os Klarhed over, hvad der ellers menes med det lille Ord »Død«.

I det daglige Liv er Døden Modsætningen til det legemlige Liv. Bruges Ordet i anden Betydning, maa det betegne en Modsætning til en anden Form for Liv. Det venter man i hvert Fald, og saadan er det ogsaa.

Naar Johannes i sin Aabenbaring udtaler: at »den, der sejrer, ingenlunde skal skades af den *anden Død* (2, 11), saa betyder den anden Død ifølge samme Bogs 20. Kap. 21 »Ildsøen« eller Helvede, d. v. s. den skarpeste Modsætning til det evige Liv i Himlen.

I sit Evangelium gengiver Johannes et Ord fra Herrens Mund saaledes: »Hvis I ikke tror, at jeg er (den, jeg er), skal I dø i jeres Synder« (8, 24). Og i 8, 51 siger vor Frelser: »Om nogen holder fast ved mit Ord, skal han i Evighed ikke se Døden«. Af den Slags er der rundt omkring i det Nye Testamente flere Steder. Her udtrykker Ordet Død, at en Sjæl befinder sig i *den svære Synds eller Dødssyndens Tilstand*, d.v.s. den Synd, der dan-

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Protestatskrivelser, der bevidner Deltagelse, i Anledning af Dommen over Ærkebiskoppen af Zagreb, Mons. Stepinac, strømmer ind til Vatikanets Statssekretariat fra hele den katolske Verden. — De første udenlandske Pilgrimstog i større Format efter Krigen kom til Rom i Slutningen af Oktober, hvor to Særtog bragte Pilgrimme fra England og Frankrig til den evige Stad i Anledning af den franske Søster de Soubirans Saligkaaring.

Amerika

De amerikanske Forbundsmyndigheder har iværksat en energisk Aktion for at nedkæmpe det hemmelige Selskab Ku Klux Klan, hvis Virke væsentligt tager Sigte paa at komme Negre og Katolikker til Livs. Den hemmelige Organisation er nemlig ikke uddød, men er paa ny traadt i Aktion i Staterne Georgia, Mississippi, Florida, Tennessee og Kalifornien, uden dog at være nær saa fremtrædende som efter forrige Verdenskrig.

Italien

Den italienske Ståt har for det kommende Finansaar bevilget et Beløb paa 2 Milliarder Lire til Genopbygningsarbejdet paa Kirkebygninger, der er blevet ødelagt ved Krigshandlinger.

Øst-Europa

Det romerske Tidsskrift »Ecclesia« bragte for nylig en Artikel om den sørgelige Situation, som den katolske Kirke i Sovjet-Ukraine befinder sig i. Disse hidtil overvejende polske Omraader faldt i September og derpaa efter det tyske Sammenbrud i Sommeren 1944 i russiske Hænder. Den til en Begyndelse tolerante Kirkepolitik slog fra Februar 1945 om til Kirkefølgelse og 11. April 1945 blev alle med Rom unierede Biskopper arresteret og deporteret. Tilforladelige Efterretninger meddeler, at Biskoppen af Stanislavov og Metropoliten i Lemberg er afgaaet ved Døden i Sibirien. Paa samme Tidspunkt blev ogsaa 300 Præster arresteret og deporteret. De tilbageblevne Gejstlige maatte ikke uden særlig Tilladelse fortsætte deres gejstlige Arbejde, og Kirkerne og Præsteseminarierne blev beslaglagt og lukket til Fordel for de lokale Sovjet-Myndigheder.

lige saa hurtigt, som naar Nomadernes Telte skal rulles sammen (II. Petr. 1, 14). — Velkendt er ogsaa de Steder, hvor Kristus bruger Ordet *Søvn* i Stedet for Død. Lad os nøjes med eet Eksempel. To Dage efter at Herren havde modtaget Efterretningen om Lazarus' Sygdom, sagde han til sine Disciple: »Lazarus, vor Ven, er sovet ind; men jeg drager hen for at vække ham af Søvn«. Da sagde Di-

sciplene til ham: »Herre, er han sovet ind, saa kommer han sig«. Men Jesus havde talt om hans Død; de andre mente, at han talte om Søvnens Slummer. Saa sagde Jesus rent ud til dem: Lazarus er død« (Jo. 11, 11 ff.). ... I Johannes Aabenbaring høres en Røst fra Himlen, der siger: »Skriv: Salige er fra nu af de døde, som dør i Herren. Ja, siger Aanden, de skal hvile efter

(Sluttes Side 716)

Katolsk-protestantisk Kontakt i Frankrig

Det var en stor Glæde for en Katolik at overvære den reformerte Pastor *Marc Boegners* Foredrag d. 26. Oktober om de franske Kirkesamfund og Frankrigs særlige Mission over for Omverdenen. Pastor Boegner, der foruden at være Præsident for Frankrigs protestantiske Federation er Præsident i de protestantiske Kirkers økumeniske Raad, understregede paa det stærkeste den Forandring, der siden de fem Besættelsesaar er indtraadt i Frankrig mellem Protestanter og Katolikker. Fællesskabet i Modstanden mod Undertrykkernes Misgerninger har brudt mange Skranker ned. Pastor Boegner hyldede den katolske Kirkes Indsats i Modstandsbevægelsen, bl. a. de to Biskopper, Kardinal *Salièges* og Mgr. *Théas*. Som Eksempler paa den fortsatte Kontakt nævnedes Pastor Boegner, at Mgr. *Théas* for nylig havde indbudt alle protestantiske Præster i Landet til et Møde hos sig, der forløb i den broderligste Aand, og hvor det blev klart, at der paa begge Sider er den faste Vilje til ikke at anse Skismaet for noget normalt — hvad der forener er større end hvad der skiller. Andre Eksempler var to Bøger om fransk Protestantisme: den ene udkom i en Serie redigeret af den katolske Forfatter *Daniel-Rops* og bragte Bidrag fra Jesuitpateren

J. Daniélou foruden de 15 fra Protestanter. — Den anden Bog, »Positions protestantes«, udsendtes paa det katolske Forlag »Cerf«, og her indrammedes 15 protestantiske Teologers Afhandlinger af en Indledning og en Afslutning skrevet af Dominikanere. I denne Forbindelse nævnedes Pastor Boegner ogsaa, at ved hans Foredrag fornylig i Stockholm havde Dominikanerne der været til Stede.

Det store fælles Problem for de to Kirkesamfund er jo, om man formaar at standse Afkristningen, om de 30 Millioner Franskmand, der lever uden Forbindelse med Kristendommen, kan føres tilbage til Troen. Her er det dybt smerteligt, at de Kristne selv staar adskilt. Og paa begge Sider maa man fastholde sin Urokkelighed i Læren. Men det er et stort Fremskridt at kunne række hinanden Haanden i praktisk Arbejde, og det er umiskendeligt, at der paa det religiøse Omraade i Dag hersker et andet Klima i Frankrig.

Efter Foredraget gav den franske Kulturattaché *M. Auba*, der havde arrangeret Mødet, paa den smukkeste Maade Udtryk for, hvorledes han saa tidligt som i 1938 paa *Ecole Normale* havde oplevet den første Samtale mellem Katolikker og Protestanter.

E. N.

MONTE CASSINO GENOPSTAAR AF RUIN-

DYNGERNE

Tyske Krigsfanger

deltager i

Oprydningsarbejdet

Der arbejdes energisk paa Genopførelsen af Benediktinerordenens ødelagte Moderkloster

Klosterklokken fra Monte Cassino kom til at ligge i Ruindyngerne mellem Hylstre fra Lufttorpedoer.

Monte Cassino syd for den evige Stad, men Arbejdet skrider kun langsomt frem, idet der rent principielt ikke anvendes moderne tekniske Hjælpemidler ved Oprydningsarbejderne. Munkene ønsker nemlig at redde saa mange Kunstværker — eller i hvert Fald Rester af Kunstværker — som vel muligt samt at bevare alle endnu eksisterende arkæologiske Værdier. Dette har til Følge, at Arbejdsmetoden maa blive en anden, end hvor det drejer sig om blot at rømme op i Krigsskader. Der er ligeledes truffet Bestemmelse om at genopføre Klosteret nøjagtigt som det stod, og af den Grund samt ud fra Ønsket om at redde saa meget som overhovedet muligt af Ruinerne, er det faktisk blevet en Nødvendighed at skaffe

Ruindyngerne af Vejen med de bare Hænder — en uhyre Opgave, naar man tager i Betragtning, at Ruinhoben antager Dimension af ca. 100.000 m³. Det vældige Oprydningsarbejde er derfor langt fra at være tilendebragt, omend man tydelig kan følge Fremskridtene. Tyske Krigsfanger — under Opsyn af polske Soldater — er beskæftiget i den store Tomt, og en polsk Officer, der har tilbragt 5 Aar i tysk Koncentrationslejr, leder Arbejdsgruppen. Til Trods for, at det ikke har været muligt at foretage nogen som helst Afspærring af Terrænet, har ingen af de tyske Krigsfanger forsøgt at flygte; tværtimod hersker der en virkelig ægte kristen Aand mellem Tyskerne og Polakkerne, og de tyske Krigsfanger har endog været indbudt paa en Pilgrimstur til Vatikanet i polske Lastvogne. Den omhyggelige Arbejdsmetode ved Oprømningsarbejderne har endvidere haft til Følge, at der ikke er sket en eneste Ulykke under Arbejdet i Ruinerne, hverken ved Sammenstyrtning eller af eksplosiv Karakter.

EUROPAS NORDLIGSTE MISSION: NORDNORGE

Vort Broderland Norge — med sine faa Katolikker — er opdelt i tre kirkelige Distrikter: det apostoliske Vikariat Oslo, omfattende Syd-Norge, det mellemste Norge med Overhovede residerende i Molde samt det i 1944 kanonisk oprettede apostoliske Præfektur Nord-Norge, hvis Præfekt har Bopæl i Tromsø og som omfatter de norske Fylker Nordland, Troms og Finmark samt Spitzbergen. Den nordligste Station Hammerfest blev under Krigen jævnet med Jorden, da Tyskerne gennemførte en tvungen Rømning af Distriktets nordligste Omraade. Den nedbrændte Kirke i Hammerfest er kendt af mange Turister, der før Krigen besøgte denne Europas nordligste By. Lidt efter lidt vender Hammerfests Beboere imidlertid tilbage, og det er Hensigten at rejse en Barak, der midlertidig kan tjene som Kirke og Præstebolig, indtil man næste Aar kan paabegynde Opførelsen af en Kirke og et Hus med Bolig til Præsten samt Foreningslokaler. Af de øvrige Stationer har den sydligste, Storfjord-Lofoten, lidt mest under Krigen. Ganske vist har der her ikke fundet egentlige Krigshandlinger Sted, men de af Tyskerne anlagte Befæstningsanlæg har ødelagt store Landstrækninger, sløffet adskillige Bygninger, og der forestaar omfattende Restaureringsarbejder, som

imidlertid allerede er i fuld Gang. Overalt i det vidtstrakte Kirke-Omraade er Sjælesorgen paany i Funktion og Præfektoret udsender siden Nytaar 1946 et lille Blad »Nytt Liv« til Omraadets spredtboende Katolikker.

Kirkeran i Wien

Et af de alvorligste Tab, som Krigen har tilføjet østrigske Kulturmindestykker, er Ødelæggelsen af Stefansdomen i Wien. Katedralen har altid staaet for Wienerne som »Symbolet paa deres hele Historie« og dens Ødelæggelse har tilføjet Østrigerne et Hjerteskaar. Domkirken er blevet alvorligt skadet af Ildebrand og Tagstolen brændte i tre Dage. Murværket og Taarnet ... »Alte Stefferl« — er imidlertid blevet staaende, men der vil formentlig gaa Aar og Dag inden Kirken er restaureret.

Blandt de Ting, som det lykkedes at redde fra Kirken, var ogsaa det gamle, afholdte Naadebillede »Maria Pötsch«. Billedet anbragtes for nylig under stor Højtidelighed af Kardinal Innitzer paa dets midlertidige Plads i Jesuitenkirche am Hof, hvor Domkirkens Menighed har faaet Tag over Hovedet indtil Stefansdomen atter kan tages i Brug. Natten til den 17. Oktober er ukendte Gerningsmænd imidlertid trængt ind i Kirken, har gennemskaaet Gitteret foran Højaltret og fjernet Naadebilledet. Da Billedet ikke anses for at have nogen kunstnerisk Værd og ej heller nogen materiel Værdi, men kun er uerstatteligt af Pietets-

g. nde
deligt
somt e

DEN HELLIGE FADER TALER TIL AMERIKANSKE JOURNALISTER

Pius XII forlænger sit Ophold i Castel Gandolfo

Den hellige Fader har besluttet sig til at forlænge sit Ophold i Castel Gandolfo. Efter Saligkaaringsprocessen i sidste Uge vendte han tilbage til sin Sommerresidens, hvor han sidste Onsdag modtog en Gruppe amerikanske Journalister i Audiens. I sin Tale understregede Pius XII endnu engang de kirkelige Principper ved Genopbygningen af den krigshærgede Verden. Disse kan sammenfattes i en eneste Sætning: at en materiel Genopbygning ikke under nogen Omstændigheder er mulig uden en tilsvarende aandelig Genopbygning. Det ene er ligesaa nødvendigt som det andet, og alle Mennesker med god Vilje maa kunne indse, at en Sanering af Verden ikke er mulig, uden at man vender tilbage til de af den evige Gud aabenbarede Sandheder. Den hellige Fader sluttede med at henvise til, at ingen Ger-

ning er mere egnet til at fremme dette væsentlig nødvendige Arbejde end netop Journalistiken.

*

I disse Ord kan man skimte den Sorg, hvormed Pius XII betragter den kirke- og kristendomsfjendtlige Udvikling, der foregaar i forskellige Lande, og Formodningen om, at der i den nærmeste Fremtid kan ventes en pavelig Redegørelse for Verdenssituationen, synes mere haandgribelig Dag for Dag. Den hellige Faders forlængede Ophold i Castel Gandolfo sættes ligeledes i Forbindelse med denne Formodning. Klimaet i Albanerbjergene har en yderst gavnlig Indflydelse paa den hellige Faders Helbred, og i velinformerede Kredse i Vatikanet regner man med, at Paven forbliver i Castel Gandolfo endnu i nogen Tid.

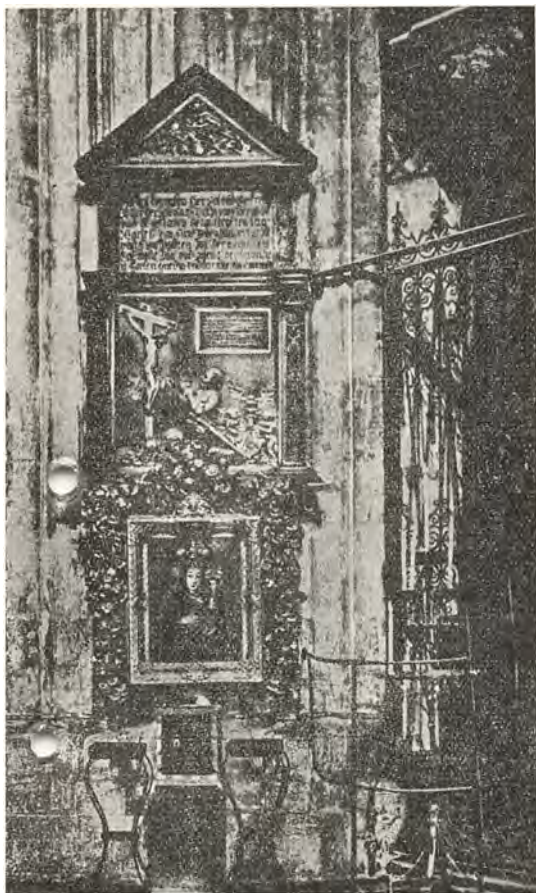
dre Tyreriet sig næppe om noget almindeligt, men om en Handling, der udviklet af rent og skært Had mod Kirken.

Exkommunikationen over Ærkebisk. Stepinacs Dommere

I den sidste Tid har den kirkelige Reaktion paa Domsfældelsen af Ærkebiskop Stepinac fra Zagreb været drøftet saavel i Presse som i Radio. Det hellige Officiums Exkommunikationsdekret af 14. Oktober er affattet i den for slige Tilfælde gængse Form, men der maa alligevel tillægges det en speciel Betydning, thi i Indledningen fastslaas det udtrykkeligt, at Mons. Stepinac er blevet »vilkaarligt arresteret og dømt uretfærdigt«. I denne Sætning kommer den hellige Stols Fordømmelse af den »alersørgeligste Proces« — som den hellige Fader for nyligt har udtrykt sig — klart til Udtryk. Exkommunikationsdekretet udstedtes fordi ikke blot Tito, men ogsaa et Antal af de Dommere, der sad i den Domstol, der fældede Afgørelsen, er Kroatere af katolsk Konfession. Denne Kendsgerning er af Vigtighed for Bedømmelsen. I forskellige internationale Radioudsendelser har Meddelelsen om Exkommuni-

nikationen været ledsaget af kirkefjendtlige Kommentarer. Det er f. Eks. hævdet, at Pius XII har slynget en Bandstraale mod Tito, medens han ikke protesterede mod de Overgreb paa Biskopper og Præster, som i sin Tid foretoges fra nazistisk Side. I den Forbindelse konstaterer Vatikanet: under Nazisterne kom det faktisk til adskillige Attentater paa Biskopper, f. Eks. blev Meissener-Biskoppen Legge dømt for paastaaede Valuta-Forbrydelser, under Krigen blev Kardinal Hlond arresteret af Tyskerne, og for nylig kom det til en Sensationsproces mod Biskoppen af Danzig, Mons. Splett. Naar der i disse Tilfælde ikke blev Tale om en udtrykkelig Exkommunikation, var det fordi der ved de paagældende »Justits«-handlinger ikke deltog Katolikker. Forhaabentlig bidrager disse Oplysninger til en rigtig Bedømmelse af Vatikanets Holdning.

*

Levende Kristendom

Naar Filmen »Going my way« fik en noget ublid Medfart i en vis Del af den københavnske Presse, hænger det bl. a. sammen med, at den gode Præstemand Bing Crosby helt har taget Vejret fra de paagældende Anmeldere. Ogsaa bortset fra, at det er en Film, det drejer sig om, saa adskiller denne Sortkjole sig fuldstændig fra de Fordomme og Clicheer, disse Mennesker har dannet sig om Præster og Kristendom. I deres Naivitet og manglende Kundskab forestiller de sig Kristendom som noget støvet, sort og trist — og denne Opfattelse gider de ikke have Ulejlighed med at revidere. Og saa en anden Ting — det vilde jo ligefrem være farligt, hvis Befolkningen fik et andet Indtryk af Kristendom, som noget friskt og lyst, sprudlende af Aktivitet og evig ungt, hvad blev der saa af deres egen hjemmestrikkede Opfattelse.

Sagen har imidlertid to Sider, som vi som unge Katolikker ogsaa maa gøre os klart. Et er, at mange Mennesker har faaet et forkert Indtryk af Kristendommen, og et andet, at det ofte er de Kristne selv, der bidrager til at fremme den gale Opfattelse.

Det er her vort store Ansvar ligger. De fleste af vore Landsmænd ved saa uhyggelig lidt om Kirken og møder den maaske kun gennem dig og mig. Derfor maa vi trods alle Vanskeligheder søge at være et Eksempel, de kan se hen til — et godt Eksempel virker mere end gode Ord.

Som unge Katolikker optræder vi ikke med Bedemandsansigt — men naturlige og friske — baaret af en vaagen Kristendom. Du maa leve Kristendommen — hjemme, paa Arbejdet, ved Studiet.

Føl et Ansvar overfor din nærmeste Kreds og prøv stadig at yde en større Indsats paa Kontoret, paa Værkstedet, i Fabrikken eller paa Universitetet — saaledes at du ikke blot gavner dig selv, men samtidig prøver at være en værdig Repræsentant for Kristus og Kirken. En ung Katolik er ikke ukollektial, han sjusker ikke med sit Arbejde, han er præcis til at give Møde, han er en vaagen Deltager i Dagens Opgaver — og som Katolik er han altid moderne, uden derfor at blive indholdsløs.

Vi maa føle vort Ansvar indenfor Samfundet, og paa dette Punkt har de kristne Lægfolk — og ikke mindst Katolikkerne — rundt i Verden ladet røre paa sig i de senere Aar i en politisk Indsats for at redde Samfundene fra at gaa til Grunde i den materialistiske Verdensopfattelse, der kastede Verden ud i Krigen og gør Arbejdere og Borgere til Slaver for den Minoritet,

der med Vold overtager Statsmagten.

Fra Kirkens Side opfordres de kristne Lægfolk til at gaa aktivt ind i Politik — de kristne Principper er ikke blot Ord og Papir — men Praksis — og de første, der maa vindes gennem positiv Oplysning, er Arbejderklassen, der gennem mange Aars marxistisk Løgnpropaganda er blevet vildledt paa det skammeligste.

Den kristne Socialpolitik og det kristne Oplysningsarbejde vil slaa Grunden væk under Fødderne paa Materialismens Profeter, og Kommunismen har allerede faaet et alvorligt Grundskud i Europa — efterhaanden som Friheden og Sandheden vinder frem.

Lad os være beredte, du og jeg, til at gøre en Indsats hver paa sin Plads.

Sport i vore Foreninger

I en af vore Ungdomsklubber i København var det for nylig paa Tale, om man ikke indenfor vort Ungdomsarbejde skulde gøre noget mere ud af Sport og Idræt. Og ærlig talt — jeg synes Tanken er god. For det første er det sundt og gavnligt for Ungdommen at drive Sport — jeg taler ikke om Sportsidioti — og for det andet er det et godt Middel i Bestræbelserne for at skabe Interesse om vor Ungdomsbevægelse og ad denne Vej bevare flere for Kirken. I U. S. A. og andre Steder er der saaledes mange katolske Sportsklubber, og aabner man et amerikansk katolsk Blad, er det sjældent, man ikke deri ogsaa finder et Billede af en Præst i Færd med at uddеле Præmier efter en Sportskamp.

Jamen, det er i Udlandet — de kan meget bedre! Hvorfor kan de det? Er der noget i Vejen for, at de unge herhjemme indenfor Sognets Rammer kan dyrke Gymnastik, Fodbold, Haandbold, Badminton etc. Om Vinteren vil man formentlig kunne benytte den stedlige Gymnastik- eller Forsamlingsaal. Det er med andre Ord ikke nødvendigt at oprette en hel ny Organisation med en Mængde nye Foreninger — nej, dette Arbejde kan naturligt indgaa i det øvrige Ungdomsarbejde.

Tænk, hvad det ogsaa kan betyde for et udvidet Samkvem mellem de unge fra forskellige Sogne i Provinsen. Et Fællesstævne med Deltagere fra f. Eks. Horsens og Aarhus kunde jo udmærket ogsaa omfatte en lille Sportskamp — af Referatet af Stævnet nævner vi:

Ind imellem —

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

»Det var opløftende at høre, hvor smukt og klaugfuldt de ca. 400 Deltagere sang med paa Koralen i Højmessens — kun kunde man ønske, at man her som ogsaa de fleste andre Steder efterhaanden kunde naa saa vidt, at man kendte andre Messer foruden den VIII »Missa de Angelis« — —

Dagens Hovedtaler var Teaterdirektør Henning-Jensen, Aarhus, der som sædvanlig holdt Forsamlingen i sin hule Haand og præstere rede rent ud sagt et oratorisk Festfyrværkeri.

Senere paa Eftermiddagen overværede man den første katolske Fodboldkamp mellem et udvalgt Hold fra Horsens og et do. fra Aarhus. Nu er det ikke fordi, der gør sig noget specielt gældende ved et katolsk Fodboldhold fremfor f. Eks. et protestantisk, et ateistisk eller hvad ved jeg Fodboldhold; men det var altsaa første Gang, disse to Elitehold efter flere Maaneders Træning tønnede sammen. Resultatet blev forøvrigt, at Horsens bankede Aarhus 3—0, saa Aarhus maa sætte alle Sejl til for at vinde næste Gang.

Hvorledes er det med Gymnastik og Sport i Jeres Sogn — bestiller I noget? Er der Mulighed for at faa Lokaler?

Hvad mener I om Idéen i det hele taget — skriv et Par Ord om det til »Ind imellem«, saa vi kan faa udvekslet Erfaringer.

Vi tænker paa vor Biskop

paa Navnedagen Lørdag d. 9. November, og enhver ung Katolik bør om muligt paa den Dag under den hellige Messe bede for Biskoppen, vor aandelige Fører og Samlingsmærke, at Gud maa velsigne alle hans Anliggender.

Da Sydgrønland blev katolsk

Det var en ligefrem spændende Historie, Magister Vebæk kunde fortælle fra sit Udgravningsarbejde deroppe. Han har de sidste fire Maaneder været beskæftiget med at fremdrage Resterne af et ældgammelt katolsk Samfund, der har ligget ved Kap Farvel og Julianehaab engang i Middelalderen.

— Omkring Aar 1000 drog katolske Nordboer i smaa, skrøbelige Snekker over Atlanterhavet fra Island til Grønland, hvor de slog sig ned i de sydlige Egne. De vilde danne en Forpost for Kulturen og organiserede sig efter katolsk Mønster, anlagde en Domkirke i Gardar ved Julianehaab samt grundede et Munke- og et Nonnekloster ved Unartog, og endelig anlagde de i Tidens Løb ikke færre end 16 Kirker. De, der ikke direkte stod i Kirkens Tjeneste, ernærede sig som Landboere, Fiskere, Jægere og lignende og byggede ialt henimod 300 Gaarde. Man formoder, at de kom dertil med Leif den Lykkelige, og at Kulturen holdt sig i henimod 500 Aar. Nogle af deres Gaarde er velbevarede, idet de var opført af Sten, men andre har vist hovedsagelig bestaaet af Græstørv og er praktisk talt gaaet til Grunde. Munkene tilhørte Augustinerordenen, medens Nonnerne var Benedictinerinder.

— Da jeg kun har beskæftiget mig med Udgravningen af Nonneklostret, skal jeg indskrænke mig til at fortælle om det. Efter europæisk Maalestok var det meget paauvert, men efter grønlandsk har det været imponerende, og der er endnu ret meget bevaret af det. Sammen med stud. mag. Olfert Voss og 16 Grønlændere har jeg i Sommer søgt at fremdrage en Del af det, og vi kom temmelig langt. Desuden kan jeg nævne, at vi har udgravet en af Kirkerne, nemlig Vagar ved Kap Farvel.

— Hvordan gik det med Katolikkerne?

— Deres Tal voksede efterhaanden til 3—4000, og de søgte at brede sig mod Nord, men omkring Aar 1350 stødte de sammen med Eskimoerne i Godthaab-Distriktet, og det kom til formelige Kampe, hvor det langsomt tyndede ud blandt Katolikkerne. Til sidst gik de til Grunde. Nationalmuseets Direktør, Dr. Poul Nørlund, har i sin Tid deltaget i Udgravningerne og fremdraget en Del Dragter samt adskilligt andet, og af Paaklædningen kan man se, at de gik klædt efter nordeuropæisk Mode. I det hele taget giver denne Nordbokultur de allerbedste Muligheder for en Udforskning af den gamle nordeuropæiske Bondekultur i Middelalderen. Vaaben har man ikke fun-

det, idet det menes, at Eskimoerne paa deres Fremtrængen plyndrede Katolikkerne for mangt og meget, især Metal, men man maa ikke tro, at denne Krig var kortvarig. Sandsynligvis begyndte den paa Valdemar Atterdags Tid, altsaa ca. 1350—60, og først 150 Aar senere var

Katolikkerne gaaet til Grunde. Saa-dan ser det i hvert Fald ud for Øjeblikket.

— Skal De derop igen og fortsætte?

— Ja, men vist ikke før 1948, slutter Magister Vebæk.

(Efter Berl. Aften 17.10.46).

Til Johannes Jørgensen

Skønhed dine Digte,
himmelsk Glød dit Digterhjerter gennemlyser.
Troens Flammeild du skænker
hver en Sjæl, der fryser.

Vandret har du
ad de vaade Villaveje, ved de danske Strande —
eller under Stjerneskår
langt herfra i fjerne Lande.

Broder Frans du fulgte,
søgte Ly i Moderkirkens milde Arme.
Fred du fandt.
Verden i dit Sind holdt op at larme.

Selv ind under Aften
lever i dit rige Hjerter skønne Digttersyner. —
Ak, mens Dagen skrider,
kortes Livet, som i Høst man Popler styner.

Dagens Torden i det fjerne buldrer,
Lyn jeg ser paa Fredens Himmel blændrødt knitre;
dog jeg skælver ej. — *Men dine blide Sange
faar mit Hjertes Strenge til at sitre.*

Livets karske Strømme,
Sjælens dybe Længsel fik mit Sind i Eje,
gik jeg blot, hvor dine Digte
er som Blomster strø't langs Sjælens stille Veje.

Skønhed gav du os;
thi i dit Sind en Skønhedskilde evigt rinder —
du Danmarks Digttersøn,
som stolt besteg Parnassets stejle Tinder!

Aftenen hælder, Haaret graaner,
men som Sommersolens Skær mod Gryet higer
i den lyse, danske Nat
vil din Digtning lyse ind i skønne Fremtidsriger.

Snart — maaske — skal for mit Øje
Lyset slukkes lig Novembersol i Horisonten.
Du, Johannes, ledte mig
til Evighedens Skønhedsriger — over Hellesponten.

Hjertets dyrebare Tak
huldt omslynger Sindets Aftentanker.
Tag imod, du ægtefødte Skjald,
ligner Digtets Ydre end de vilde Druers Ranker.

Jens Jacob Jensen.

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(20)

»De ofrer Gud alt for megen Opmærksomhed, til at man kan tro, Han ikke eksisterer for Dem. De hader ham, og ingen fornuftige Mennesker hader en Person, som De mener ikke er til.«

Atheisten blev rasende:

»De er vel nok uforskammet, min Herre! Jeg er ikke kommet for at lade mig fornærme af Dem!«

»Det staar Dem frit for at gaa, hvornaar De vil!«

Atheisten saa paa de andre; han følte sig ydmyget og flov. Majoren saa ogsaa ud til at være ilde til Mode. Atheisten overvejede: hvis han gik nu, vilde den Munk jo faa det sidste Ord — — —

»Naa, ja,« sagde P. Anselm efter et Øjeblik Venten, »De bliver alt-saa. De siger, at jeg fornærmer Dem. Men jeg er ikke saa haard imod Dem, som De fortjener; for jeg kender Dem bedre, end De ved, og jeg husker, hvor meget ondt, De har foraarsaget med Deres giftige Ord. Mord paa Sjæle er langt værre end Mord paa Legemer. Og Deres Livs Hovedformaal har været at ud-slette Religionen i saa mange Sjæle, De har kunnet overkomme.«

»De med Deres Religion!« svarede Atheisten rasende og glemte i sin Vrede at spørge, hvor den anden havde truffet ham tidligere. »Tag og vis mig den GuGd! Han er saa forbandet langt borte, ikke sandt? I Præster er ikke saa kede af netop det, vel? For det er temmelig praktisk at have ham lidt af Vejen. Saa gør det nemlig ikke saa meget, at han aldrig lader høre fra sig, vel?«

Præsten lod som ingenting overfor den andens Spot og svarede roligt:

»Selvfølgelig maa Gud forekomme Dem at være tavs. Han meddeler sig ikke til den, som hader ham, som ikke ønsker hans Hjælp. Han trænger sig aldrig paa. Han behandler selv sine Fjender med Høflighed.«

»Ord, Ord, bare Ord!« raabte Atheisten. Sig mig hellere et Eksempel paa, at han nogensinde har nedladt sig til at give Verden et eneste Tegn paa sin Tilstedeværelse!«

»Tror De, De selv vilde nedlade Dem til at tro paa det Tegn, om De saa det? Har De f. Eks. nogen Sinde hørt om Menneskevordelsen, Guds Søn, der steg ned til Jorden og blev Menneske som De og jeg? Kan De tænke Dem nogen bedre Maade, hvorpaa Gud kunde fortælle Verden om sig selv, end den at komme i menneskelig Skikkelse

og tale i menneskeligt Sprog? Kan De det, saa sig det!«

Pater Anselm ventede. Atheisten stod tavs; han saa noget ubeslutsomt ud. Efter en Stunds Forløb sagde Munken:

»De sagde noget før om, at vi Præster undskylder Guds Tavshed. Men tror De virkelig, at vi behøver det? Tror De virkelig, at Gud er tavs overfor os Katolikker? — Tror De virkelig, at alle vi mange Millioner er uden nogen Erfaring om Ham? Og at alle de mange Videnskabsmænd og Tænkere igennem Tiderne, som har været og er Katolikker, har været Ofre for Præsternes Bedrag og Helvedestrusler? At de kun tror blindt paa en Gud, de ikke kender? Tror De, at vi kunde holde fast ved Troen paa en Gud, der ikke taler til vor Sjæl?«

Hvis de Millioner af Katolikker gennem Tiderne blev spurgt, og vi kunde høre deres Svar, saa vilde der lyde et tordnende Kor af Stemmer, der lovpriiste Gud for Hans Iboen i Sjælene.«

Nu fik Atheisten Mælet igen.

»Vil De have, at jeg skal tro paa det barnlige Sludder?«

»De er sandsynligvis ikke i Stand til at tro det. Jeg fortæller Dem blot, hvad vi tror.«

(Fortsættes)

Vor Bortgang

(Fortsat fra Side 711)

deres Møje, thi deres Gerninger følger dem.« Herefter er altsaa Døden en *Hviletilstand*.

Der findes endnu andet og mere i det Nye Testamente. Men disse andre Steder fremhæver mere den *fysiske Side* af Døden, idet de udtrykker den Adskillelse af Legeme og Sjæl, hvori Døden jo bestaar. Det at dø udtrykkes saaledes med Ordene: at udaande, at sætte sit Liv til og at opgive Aanden. De døde selv kaldes Sjæle (Jo. Aab. 6, 9, 20, 4) eller Aander (Hebr. 12, 23 og 1. Petr. 3, 19).

Set fra et *moralsk* Standpunkt er Døden ifølge Skriften en Følge af og en Straf for Synden og er som saadan *Djævelens Værk* (sgl. Jo. 8, 44), der ikke er frembragt af Gud (Visd. 1, 13), og som derfor hører til de *Fjender*, som Kristus skal besejre (1. Kor. 15, 26, 54).

Ved blot at anføre Navnene paa Døden er vi sat i Stand til nu at klarlægge de Sider, der mest fortjener at blive overvejet, naar der er Tale om vor Bortgang fra den

synlige Verden. Man kan i al Korthed præcisere Synspunkterne saaledes: 1) at vi skal dø, er en almindelig Lov. 2) Døden er en Straf for den første Synd i Paradiset. 3) Hele Evigheden afhænger af Dødens Øjeblik, saaledes at der efter den ikke længere er Mulighed for at omvende sig fra svær Synd eller samle Fortjenester for Himlen. 4) Dødens Time og de Omstændigheder, under hvilke den indtræffer, er os ubekendte.

F. K.

Ungdomsarbejdet i Vejle

Katolsk Ungdoms Klub i Vejle har nu taget fat paa Vintersæsonen. Som et fast Led i Arbejdet er der oprettet en Studiekreds med Peter Schindlers »Katholicisme« som Grundbog. Studiekredsen ledes af Klubbens Formand, og der vil i Tilknnytning til den blive holdt en Række Foredrag. Rækken aabnes af Klubbens gejstlige Raadgiver, Pastor Op de Coul. Klubben vil i øvrigt arrangere Foredragsaftener, Kammeratskabsaftener, Vandreture m. v.

Katolsk Spejdertrop i Vejle

Det katolske Sogn i Vejle har nu faaet en Spejdertrop, Sct. Norberts Trop, som ved Starten tæller nærv. 100 Dreng- og Pigespejdere. Troppen blev dannet efter Initiativ af den nye Præmonstratenser-Præst i Vejle, Pastor Brosens, som kom hertil med gode Erfaringer fra Spejderarbejdet i Belgien.

Paa Krist Konges Fest deltog alle Spejderne i Højmessens, og efter Prædikenen blev Troppens Flag og Stander indviet. Samme Dags Aften var der Forældrefest i den katolske Skoles Sal, hvor man paa Spejdervis samlede om »Lejrbaalet«. Spejdernes Leder, Tropsfører Poulsen, fortalte her om Spejderliv, og de forskellige Førere skitserede deres Planer for Arbejdet indenfor Patruljerne. Ind imellem underholdt Spejderne med Sang, Optræden og gjaldende Spejderraab. En Repræsentant for Det danske Spejderkorps overbragte en Hilsen til Sct. Norberts Trop og adresserede sine Ønsker om et godt Samarbejde til Pastor Brosens. Der valgtes derefter et Forældreraad, og de første Spejdere aflagde Spejderløftet. Aftenen sluttede med Spejderbønnen.

Katolsk Klub

Tirsd. 12. ds. Kl. 8 læses Sjælemesse for Klubbens afdøde Medlemmer i St. Ansgars Kirke af Pastor Borghols. Torsd. 14. ds. Kl. 20 Klubmøde i Restaurant Trehjørnet, Sølvtorvet. Foredrag af Fuldmægtig Enoch Hjorth: »Stat og Samfund i katolsk Belysning«. Gæster kan medtages.

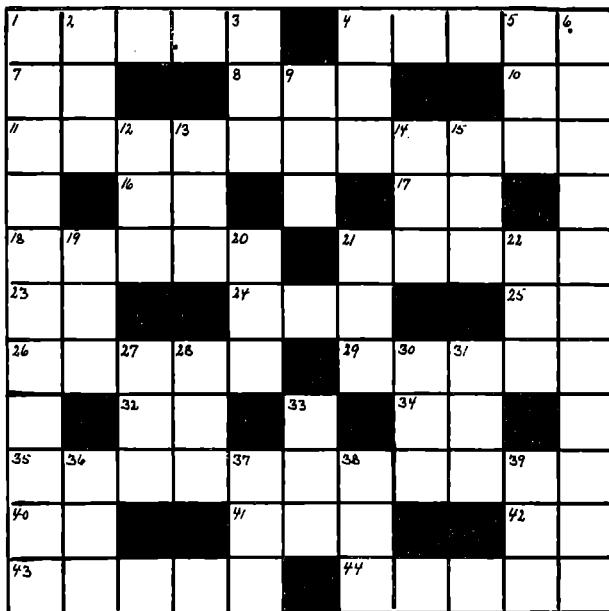
Paa Kryds og Tværs . Opgave Nr. 3

Vandret:

1. Vindu paa Skib. 4. Landsby i Nordsjælland. 7. Jordart. 8. Række. 10. Forstavelse. 11. Afkald. 16. Forkortelse. 17. Tone. 18. Skrive-materiale. 21. Bindeord. 23. Vand. 24. Dyr. 25. Paa Regning. 26. Sure. 29. Anbragt. 32. Forkortelse. 34. Tal. 35. Indsigelse. 40. Kendeord. 41. Udsagnsord. 42. Paa Biler. 43. Paa Fingre. 44. Hylde.

Lodret:

1. Særegen Tegnekunst. 2. Drengnavn. 3. Græsmark. 4. Legemsdel. 5. Manden fra Øen. 6. Beholdere. 9. Fugl. 12. Sportsrekvisit. 13. Lue. 14. Hengiven. 15. Personligt Stedord. 19. Til Smykker. 20. Tal. 21. Modtage. 22. Dyr. 27. Udspørg! 28. Tril! 30. Pæn. 31. I Skoven. 33. Margarine. 36. Ensom. 37. Opdrage. 38. Kan spæde Børn have i Hovedet. 39. Beregning ved Travløb.

Løsning paa Opgave Nr. 2

Vandret: 1. Læg. 4. Læg. 6. Læg. 9. Uddø. 11. Dagø. 12. Se. 13. Irene. 14. Tg. 15. Tre. 17. Ske. 20. Ung. 21. Kar. 23. So. 24. Os. 25. Aks. 26. Oma. 28. Eva. 29. Edv. 31. Øm. 32. Lurer. 34. Ir. 36. Snak. 38. Ebbe. 40. Ten. 41. Ove. 42. Bed.

Lodret: 1. Lus. 2. Ædet. 3. G. D. 5. Ære. 6. La. 7. Ægte. 8. Gøg. 10. Øjenskalk. 11. Desarmere. 16. Ru. 18. Kr. 19. Ise. 22. Ost. 25. Av! 27. Ad. 28. Emne. 30. Vibe. 31. Øst. 33. Rav. 35. Red.

FILM

Af denne Uges tolv Filmforestillinger maa vi udskyde to til næste Gang (den sydslesvigske Film og »Paa Vulkaner«). Af de resterende ti kan Halvdelen behandles ganske kort, da deres Betydning er minimal.

»Manden der vilde dø« (South riding. Bristol 28-10) handler om netle, sociale Fremskridt i en lille engelsk By. Den er usigeligt naiv. Men Tendensen er jo da nydelig.

»Hævneren fra Alcatraz« (House across the bay) var saa fjerderangs, daarlig og slet, at den mere-

de som Gangsterparodi. Nørreport, der havde den (26-10), skiftede da ogsaa klogeligt ud med den amerikanske Flyverfilm »Jeg vil have Vinger« (I wanted wings. 1-11), der i en frisk Tone beretter en vældig Røverhistorie til Benefice for Luftvaabnet, der dengang (1941) trængte til lidt publicity. Her er alt, hvad man kan vente sig af Kammeratliv, og med Ray Millands storartede Udførelse af Heltens Rolle. Samtlige Veronica Lake's Scener kunde fjernes, uden at Handlingen vilde lide det ringeste Skaar. Og hendes Type er virkelig komplet passéé.

»Pas paa Panseren« (Spare a copper. Carlton 28-10) er en Formby-Film uden større Morskab. Nærmest kedelig. Og »Paris-Monte Carlo« (Dinner at the Ritz. Odeon 28-10), der rummer ganske fikse Enkeltheder, navnlig i David Nivens og i Sullivans Spil, var saa forhistorisk i Arrangementet, at Interessen snart kølnedes.

»Brevet fra afdøde« (Palladium 28-10), dansk Film af Johan Jacobsen og Arvid Müller, med Johan-Svendsen i dennes sidste Rolle og med Sonja Wigert og Lauring i de andre ledende Roller. En mildest talt daarlig Film, med et elendigt Manuskript, hvis Slutning er ment

overraskende, men som virkede fornærmende paa Tilskueren, en Handling saa propfyldt med Urimeligheder (men med rystende Detailler fra Narkotikerens Liv), et Væv af Vrøvl, sat sammen med en infantil Fantasi, i Smag med de kulørte Hæfters billigere »sandfærdige Historier«.

»Vent paa mig« (Schdi minja. Colosseum 28-10) er en blid og poetisk Russerfilm forherligende Begrebet Familie, symboliseret i Historien om Lisa, der er sin Husbond tro, skønt alle siger, at han er død. En køn Film, ganske ulig de Rædsler, vi ellers har set af Krigsfilm derovrefra. Og »Ridderfalken« (The maltese falcon. Platan 28-10) er en af disse haardkøgte, uhyre spændende Kriminalfilm, hvor man sidder foroverbøjet hele Tiden og bagefter opdager, at man har krøllet sin Hat helt sammen. Ikke nogen sentimental Film, men en Film »for Mandfolk«.

Ugens to værdifuldeste Film kom i den sidste Del, og det er unægtelig paa Axeltorv, det foregaar. Palads kom 31.-10. med Warners førsteklases »Casablanca«, og Olaf Fønss aabnede sit World Cinema (til Lykke!) med den franske Jernbanesabotørfilm »Kampen om Jernbanerne« (Bataille du rail. 1.-11.). »Casablanca« handler om Flygtningenes Haab om at naa fra Casablanca til U.S.A. via Lissabon, symboliseret ved to Pas, der i Filmens Start stjæles og som tilsidst bringer Undergrundslederen og hans Hustru afsted. En hjertevarm Film bag en Maske af Kynisme og Overfladiskhed. Filmen kan ses om og om igen, for det simpelthen excellenteste Manuskripts Skyld, for de dejlige Fotos og fordi hver enkelt Rolle er besat med den eneste rigtige Kunstner. En meget betydelig Film. — Den franske Jernbanefilm rummer uden at have »Skuespille« eller andet Pynt en fabelagtig god Skildring af, hvordan les cheminots paa alle Maader generede Tyskerne og tilsidst komplet standsede Tilførslerne til Normandiet med det kendte Resultat som Følge. Gribende Billeder er Henrettelsen af de seks Gidsler og den kolossale Afsporing af et stort »rigtigt« Pansertog. Filmen indeholder megen Humor (da Kranen bliver gjort ukampdygtig!) og megen ædel Patos, men hverken det flade Grin eller den forlorne Selvforgudelse. Den fortjener at ses af hele København.

Bjørn Rasmussen.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Sandagsmessebogen

Nov.

10. S. 22. Søndag e. Pinse (748 (grøn) —74); 2. Bøn: S. Andreas Avellinus (1153), 3. Bøn: St. Tryfon, St. Respicus og St. Nymfa (1154), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
11. M. St. Martin af Tours (hvid) (1154); 2. Bøn: St. Menas ([12]), 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
12. Ti. St. Martin I (1156); 2. (rød) Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
13. O. St. Didacus (1157); 2., 3. (hvid) og 4. Bøn som Tirsdag; alm. Præf. (525).
14. T. St. Josaphat (1158); 2. (rød) Bøn: For Paven; alm. Præf.
15. F. St. Albert den Store (hvid) ([41]); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf.
16. L. St. Gertrude (1159); 2. (hvid) Bøn: For Paven; alm. Præf.
17. S. 23. Søndag e. Pinse.

Kom mig i Hu, Herre, du, som hersker over enhver Magt, og læg de rette Ord i min Mund, at min Tale maa finde Naade for Fyrstens Øren. (Esther 14, 12 og 13).

22. S. e. P., Offertorium.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palz 4777,
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Er Køge en Krone værd for Dem?

Kender De Køge? Saa véd De, at der ligger et beskedent katolsk Kapel, hvor man nemt kan opleve en Søndagsmesse med en Del af Menigheden staaende paa Trappegangen udenfor, saa smaa er Forholdene. Mens Kapellet har levet sit rolige Liv, er Kapeller i andre Byer efterhaanden blevet erstattet med rigtige Kirker. Det kunde Køge ogsaa trænge til, men Tiderne er ikke til at tænke paa sligt. Derimod har Sognepræsten, Pastor Olov Sørensen, der er en praktisk Mand med Idéer, fundet frem til nogle lempelige og overkommelige mindre Ændringer, som i hvert Fald vil give Kapellets Rum et kirkeligt Udseende, mens det hidtil har lignet, hvad det ogsaa har været: en Stue, hvor der læses Messe. Ved Lejlighed skal vi faa Pastor

Sørensen til at fortælle nærmere om det. I Dag beder vi bare Læserne om at hjælpe med ved at købe en Lodseddel. Er man heldig vinder man et stort (90x110 cm) Maleri »De tre Tinder« (Dolomitterne) af Kunstmaler Laurits H. Sørensen. Og vinder man ikke, har den Krone, Lodsedlen har kostet, været lige saa godt anvendt til Gavn for en fattig Kirke, der er i haardere Trang end de fleste andre. Pastor Sørensen sørger for, at man kan faa Sedlerne hos de katolske Boghandlere og ved de fleste Kirker. Spørg efter dem! Salget fortsætter kun Maanedn ud.

Københavnske Kirker

Jesu Hjerte Kirke. Sønd. 10. Nov. Kl. 8,30 Fælleskommunion for mdl. Kongr. Mand. 11. Nov. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 14. Nov. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke. Onsd. 13. Nov. Kl. 19,30 Kongr. for Damer. Fred. 15. Nov. Kl. 19,30 Andagt for de afdøde.

Frederikssund

Søndag d. 10. Novbr. Kl. 9,30 paa »Frederikssund Hotel«, Jernbanegade 15, 1.

G. Garth-Grüner

Landeretsagsfører
Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

INDBYDELSER

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardsvej 4 · C. 11.313

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfsvej 4 · C. 34-38
Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 · TELF. CENT. 4310 · BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER

Aftenunderholdningen

til Fordel for nødlidende Trosfæller i Wien, som afholdtes Tirsdag den 15. Oktober i Katolsk Central-skoles Lokaler, blev en rig Oplevelse for Tilhørerne.

Programmet indledtes af Pianisten Fru *Elvi Henriksen*, som spillede 3 Impromptu'er af Schubert. Fruens Spil udmærkede sig ved baade Verve og Følsomhed, og blev modtaget med stort og velfortjent Bifald.

Herefter sang kgl. Operasangerinde Fru *Mona Schoubye* smukt akkompagneret af Fru *Elvi Henriksen*. Først *Cecar Francks*: »Panis angelicum«, hvis skønne Toner fik en baade sanglig og foredragsmæssig smuk Fremførelse. Herefter fulgte to Sange af Grieg, som faa har hørt prægtigere sunget. Fruen fortjener en extra Tak for denne Oplevelse! Sang-Afdelingen afsluttedes med *Hartmanns*: »Lær mig Nattens Stjerne«.

Efter en lille Pause talte Arrangementets primus motor, Aftenens Konferencier, Hr. *Verner Stabehl*,

om Formaalet med Underholdningen, og appellerede iøvrigt af sit store og medføleende Hjerter til de danske Katolikker om Hjælp til vore sultende Trosfæller i det sønderskudte og mishandlede Wien.

Derefter fortsattes af fhv. Skuespillerinde ved Burgteatret i Wien Fru *Maria Crone* med et indledende Foredrag om den berømte Forfatter *Franz Werfel*, med et Resume af hans fængslende Bog »Sangen om *Bernadette*« (*Bernadette Soubiron*) — hvoraf til Slut oplæstes et Par Afsnit. Fruen var en glimrende og livfuld Fortæller.

Hr. *Verner Stabehl* afsluttede Aftenen med smukt og medlevende at læse *Ingeborg Maria Sick's* Novelle »Det sværeste —« og reciterede herefter *Svend Rehlings* »Nu ebber Dagens Timer langsomt ud«.

Den efterfølgende Underholdning med samme smukke Formaal afholdtes i »Den røde Sal« i St. Knud Skole, Stenosgade Søndag den 20. Oktober, og bød ligeledes paa et udmærket og afvekslende Program. Desværre havde en af de ventede Kunstnere, Pianisten, Komponisten Hr. *Helge W. Hansen*, maattet sende Afbud paa Grund af Ildebefindende, men Aftenen udfyldtes dog udmærket af de øvrige medvirkende Kunstnere.

Efter Hr. *Verner Stabehl's* Velkomst indledtes selve Programmet af Koncertsangerinden Frk. *Gerda Schmidt Nielsen*, akkompagneret af Fru *Myrgaard* med Mozart.

Frk. *Schmidt Nielsen* foretog Sangene med en nydelig, omend lidt spinkel Stemme, og blev belønnet med et smukt Bifald.

Herefter fortsattes Underholdningen af Skuespillerinden Fru *Maria Crone* og afsluttedes igen af den utrættelige Hr. *Verner Stabehl*.

To udmærket tilrettelagte Afte-

ner, som forhaabentlig har givet et velkomment Overskud, til Gavn for mange nødstedte Wiener-Katolikker.
B. J.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

København

Studiekredsen under Ledelse af Pater Lanser vil for Fremtiden blive afholdt Stenosgade 4 Kl. 19.15.

Onsdag den 20. Nov. Kl. 19.30: »Maanedens aktuelle Problemer i katolsk Belysning«. Leder Adjunkt *Johan Jensen*.

Lørdag den 23. Nov. Kl. 19.30: Aabent Hus.

Torsdag den 7. Nov. vil der evt. blive arrangeret et aabent Hus, hvortil Prof. *Johannes Jørgensen* er indbudt. Bestemt Meddelelse herom vil blive givet senere.

D. K. K. F.

Samtaler om kirkehistoriske Emner ved cand. mag. Adjunkt *Johan Jensen*. Mandag d. 11. Nov. Kl. 19.30 pr. i Klostret, Sct. Kjeldsgade 3. Aftenens Emne: »Kirken genopbygges«. Efter Indledningen Diskussion. Pris 50 Øre. Sangbog medbringes.

K. U. K. Amager.

Lørdag den 9. November Kl. 19.30 Kredsmøde og Undervisning i Engelsk. Derefter Kaffebord og Andespil.

Horsens

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33. Telefon 1026
Leverandør til katolsk Menighed

Wittrup
HORSENS TEXTILLAGER

Holbæk		Holbæk Eksprestrykkeri Algade 22 . Telefon 1030 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk <i>Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder</i> Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Handelskompagniet <i>Aktieselskab - Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner	D. Steinecke Hansen Malermester <i>Blegstræde 13 . Tlf. 387</i> Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner
A. P. Pedersen <i>Murermester</i> Markedsplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039	H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri A-S <i>Algade 54 - Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet	A-S Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed

Aarhus		ALFRED PIHL Bagermester . Konditor Telefon 3041 - Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital
Chr. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Michaelsengade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct Josephs Hospital	 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	
Vejle	Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
A-S Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langellinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Vejle Trælast & Kulkompani <i>Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner
Aalborg	Fodtøjsforretningen Borgergade 34 . Tlf. 1406 <i>All i Fodtøj: Sko, Træsko, Hjemmesko, Træskostøvler samt Sandaler.</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 <i>Blomster og Kranse</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Kaj Larsen Jernbanegade 3 . Tlf. 56 10 <i>Brød . Mælk . Confektur</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 37 12 <i>Kolonial . Vin . Tobak . Konserver</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	E. Holmsberg Kastetvej Isenkramforretning Kastetvej 51 . Tlf. 1395 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
“Dania“ Flormel — overall	Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 58 12 <i>Viktualier . Delikatesser</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Ferd. Færch & Co. <i>Tømrermestre</i> Strandvejen . Telefon 301	A. Hoffmann <i>Urmager og Optiker</i> Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.	Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 <i>Tricotage og Herrelingeri</i>
 TELF. 1556 ABSALONSGADE 14	M. Thomsen Støtt Entreprenør og Muremester Kong Christians Allé 6 Telefon 1992	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> Frederiksgade 6 . Tlf. 17 86 Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken	Chr. Simoni . <i>Kul- og Koks-Import</i> Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. i St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg	C. Clausen Wrang Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød, Flæsk og Paalæg Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Klinikken
N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER		Auf. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

Katolsk Ugeblad

17. November 1946
94. Aargang
Nr. 46

Frankrigs Biskopper taler

Indiens Kasteløse

Skolesagen paany

Gilson i Akademiet

Skal vi alle dø?

MESSE I 3500 HØJDE. Under den internationale Alpinist-Kongres i Chamonix foretoges bl. a. en Bjergtur, hvor der læstes Messe i fri Luft i knapt 4000 Meters Højde.

lære dem at bruge Forstand og Hjerter og at kende deres Ansvar. Men — og saa fortsatte han: »Blot eet kan man anstændigvis ikke skræmme dem med: At sige til dem, at det er *Synd*, de begaar, hvis de lever sammen før Ægteskabet, hvad selv *mange alvorlige Kristne gør*«.

Udhævelserne er Overkirurgens egne. Vi kunde ønske at sætte Ordet *selv* med ekstra fede Bogstaver. For det første, man spørger om, er velsagtens, hvem i Alverden andre end de alvorlige Kristne, der vil tale om netop *Synd*. For det andet spørger man, hvad ellers de alvorlige Kristne skal kalde en Handling, som strider mod det, vi tror er Guds Vilje. For det tredje siger man: Hvor har Paven dog Ret!

Værst er det, at Lægen straks efter kan citere en Præst (Pastor Paul Nedergaard), der giver ham Ret, fordi »intet, heller ikke Erotiken, er *Synd* i sig selv. Det er Mennesker, der gør den uren ... det er ikke *Synd*, at to Unge elsker hinanden«. Kære Hr. Pastor, det er rigtigt, at der skal Mennesker (d. v. s. frie Viljer) til at begaa en *Synd*. Der skal ogsaa Viden til om, at en vis Handling er forbudt. Men det er Præstens Opgave at give klar Besked fra Guds Aabenbaring om Guds Vilje, ikke at forbedre paa den efter sin private Opfattelse. Det svarer til (men med værre Virkning) hvis Jurister vil give gal Besked om gældende Lov, fordi de selv vilde foretrække en anden Lovbestemmelse.

»Selv Kristne taler om Synd«

I en Radiotale forleden fra Castel Gandolfo til en amerikansk national kateketisk Kongres i Boston sagde Paven bl. a.:

Maaske det er den største Synd i vore Dages Verden, at Mennesker er begyndt at miste Forstaaelsen af, at der er noget, som er Synd.

Et Par Dage senere (5. ds.) stødte man i Berlingske Aften

paa et tydeligt Udtryk herfor. Overkirurg J. Fabricius-Møller fra Aarhus skrev en Kronik om »Svangerskabslov og Kønsmoral« og kom her til sidst ind paa det Forhold, at mange unge (han sagde selv »Hovedparten af de unge«) lever sammen før Ægteskabet. Overkirurgen fandt det rigtigt i Tide at fortælle de unge om Sagens Farer og Risiko og

Munkemel

Salg og Udleje

af alle elektromedicinske Apparater

Reparationer

Dansk Røntgen-Teknik A/s

København Tlf. 4229 Aarhus Tlf. 6545

Leverandør til katolske Sygehuse

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Reck

Kedler ★
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

Bageri & Konditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial Amagerbro 125 Telefon Amager 4010

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Gaa i »AKA« Amagerbrogade 156

og prøv vor ekstrafine Maltkaffe
1.39 Kr. pr. 1/3 kg.

Altid friske Smaakager

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udlærer Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

Malerfirmaet

W. STAACK

Grundlagt 1902

Blekingegade 6, København S., Telf. Amager 1168

ROSENBERG

Tonic Water

Faas over hele Danmark

VITO

det ved man
hvad er

Skurer let
renger godt

SKALUNDS SÆBEFABRIKER
KØBING

SKOLESAGEN

Lektor Norrilds Udtalelse

En af Underskriverne af Forslaget om Friskole paa Katrine-dal, Lektor Svend Norrild, har i en Kronik (29.-10.) i »Nationaltidende« givet Forslaget en nærmere Begrundelse og imødegaaet nogle af de fremførte Indvendinger. Lektor Norrild skriver bl. a.:

»Jeg tror at turde sige, at de fleste af Forslagsstillerne ikke ønsker den offentlige Skole sprængt; vort Forslag er kun tænkt som en Ventil ... hvor der opstaar Spændingsforhold... vi haaber tillige... at kunne give den offentlige Skole, hvortil de frie Skolekredse sikkert kun vil blive et beskedent Supplement, et virksomt Korrektiv og en Impuls... Det forfærdier mig ikke (skønt jeg er luthersk Religionslærer) at Katolikerne er glade for Forslaget og kunde ønske at gøre Brug af det. I et Land, hvor man arbejder under Devisen: Frihed for Loke saavel som for Thor, maa man tilstaa sine aandelige Modstandere den samme Frihed, som man selv ønsker, og efter min Mening vilde det kun være en simpel Retfærdighedshandling, om man gav katolske Forældre de samme økonomiske Betingelser for at give deres Børn en katolsk præget Opdragelse og Undervisning, som vi Lutheranere kræver for os selv.«

„Københavns Kommuneskole“

og vi

»Københavns Kommuneskole« har (8.-11.) aftrykt et Indlæg fra »Katolsk Ugeblad«s Redaktør, hvori denne kommenterer de saakaldte »katolske Krav«, der har afstedkommet saa meget Røre. I sit Svar skriver Redaktør Kai Dose: »Enhver Indbygning af Friskoler, det være sig folkekirkelige eller katolske i den offentlige Skole, vil være en Prisgivelse af den fælles Folkeskole. Det, som i sidste Nr. af »Katolsk Ugeblad« kaldes »et Skridt mod

Samling«, maa fra Folkeskolens Side opfattes som Splittelse. Iøvrigt er det vanskeligt at se, hvorledes Ønsket om »ingen konfessionelle Grænser« kan undgaa at berøre Skolelovens Formaalsparagraf«. Samme Tanke er Kommunelærer K. Vincents inde paa i samme Blad, idet han afviser Frygten for det katolske Fremstød: »saalænge Kristendomsundervisningen i Folkeskolen skal være luthersk-evangelisk, er der ingen Basis for den af »Katolsk Ugeblad« skitserede Plan«.

Hvem er værdige til Folkeskolens Kreds?

Vi er saaledes nu naaet frem til, at Frygten for de katolske Krav er heldigt overstaaet. Der har slet ikke været noget at frygte, siger de forhen ængstede, eftersom Loven hindrer en Indbygning af katolske Skoler i det offentlige Skolevæsen — og Love er ikke saadan at faa ændret.

Vi Katolikker er glade for, at vi med Besvær naaede saa langt. For os at se, er de folkekirkelige Forslagsstillere og vi, om ikke i samme Baad, saa dog paa de samme Bølger og i Ærinder, der ligner hinanden. Vi er begge utrygge ved en vis ikke kristen Indstilling til Opdragelsen og vil sikre vore Børn at leve deres Skoleaar i den Atmosfære, som er os dyrebarere end alt andet. Begge kan vi opnaa vort Maal i almindelige Friskoler, men det vil af flere Grunde være at foretrække, om disse Friskoler indbygges i det offentlige Skolevæsen. Staar Landets Kristne samlet her, vil nødvendige Lovændringer til Gennemførelse heraf kunne foretages. Saa er Spørgsmaalet bare det enkle, om Folkekirkens Mænd vil have os med eller ikke. Lektor Norrild siger et klart Ja, Kommunelærer Vincents synes at sige Nej. Og Katolikerne venter og ser. Man skal selvfølgelig intet forsværge,

men vi vil dog paa Forhaand tro, at de folkekirkelige Kredse med stort Flertal vil slutte sig til Lektor Norrilds Opfattelse. Mon ikke de alle er klar over, at de staar os nærmere end de staar f. Eks. Frk. Nordentoft. At trække Folkeskolens Grænser saaledes, at lad os sige Biskop Fuglsang-Damgaard og Frk. Nordentoft er indenfor, men Biskop Suhr udenfor, skulde synes umuligt. Det maa vi i hvert Fald se, før vi tror det.

Enten indenfor eller udenfor

Paa et andet Punkt er man derimod endnu ikke naaet videre. Man bliver ved med det kategoriske: »Enhver Indbygning af Friskoler i den offentlige Skole vil være en Prisgivelse af den fælles Folkeskole«. Men det hjælper jo ikke det bitterste at ville besværg Realiteterne ved denne idelige Gentagelse. De store principielle Meningsforskelle bestaar jo faktisk. Skal de føre til, at der dannes Friskoler udenfor eller indenfor Folkeskolen, det er det eneste Spørgsmaal. Vi synes, at en Indbygning i den offentlige Skole er bedst egnet til at bevare saa meget af Enheden, som Menings-Divergenserne tillader. Er det mon virkelig Folkeskolelærernes Opfattelse, at de for *Enhedens* Skyld hellere ser Frk. Nordentofts Modstandere udenfor Folkeskolen end i en Friskole indenfor denne? Der er jo nemlig ingen Kristne, som vil sige, at for den hellige Enheds Skyld maa man virkelig blive, hvor man er, selv om man maa ofre en Smule af sine kristne Principper.

Frem til de praktiske Spørgsmaal

Hvis Folkeskolelærerne vil svare paa, hvad de foretrækker: kristne Friskoler udenfor eller indenfor Skoleenheden — og hvis Folkekirkens Mænd vil svare paa, om kristne Friskoler indenfor Folkeskolen bør være et luthersk Privilegium eller ej — saa kan vi endelig langt om længe komme til at snakke om praktiske Ting og paavise Veje til at bevare langt det meste af det, man med Rette er stolt af i Enhedsskolen.

Indiens Kasteløse

Alle ved noget om Pariaerne i Indien, de Kasteløse, som ingen maa røre. Deres Usselhed er saa stor, at den maa vække den dybeste Medlidenhed hos alle Kristne, og Kirken prøver paa at kalde dem til Ham, som ikke foragter nogen og ikke skubber nogen til Side.

Saa snart man gaar i Land i Bombay, ser man dem; de flokkes ved Landgangsbroen og viser ved Tegn, at de er sultne. Om Aftenen lægger Hundreder af dem sig til Hvile paa Gaden, hvor det kan falde sig, for de har intet Hjem.

Vi taler om sociale Problemer i Europa. I Sammenligning med Indien er der ingen Fattigdom og Elendighed hos os. Vi kan overhovedet ikke forestille os de Forhold, hvorunder Pariaerne lever. Ifølge Hinduernes Religion er Pariaernes Berøring, deres Aande, ja, deres Skygge, besmitet; de er udstødte af det menneskelige Samfund, de kan ikke gøre Krav paa nogen Retfærdighed — og de tænker heller ikke derpaa, thi de opfatter sig selv som Ofre for en ubønhørlig Skæbne.

Pariaerne maa ikke drage Vand op fra samme Brønde som andre; de maa ikke betræde en Retssal; nogle maa ikke engang arbejde, men skal tigge. Hvis en Paria ligger døende paa Vejen, finder ingen paa at hjælpe ham. I nogle Egne skal han holde sig i mindst hundrede Skridts Afstand fra enhver Mand af Kaste.

En Forfatterinde, som har skrevet meget om Indien, fortæller et Sted, at da hun en Dag besøgte et Hospital, saa hun en ung Kvinde med et mildt og kønt Ansigt staa uden for den aabne Dør med et sygt Barn paa Armen. Sygeplejersken smilede til hende, men hun rørte sig ikke. »Hvorfor kommer hun dog ikke ind?« spurgte Forfatterinden. »Hun tør ikke; hvis hun gjorde det, vilde alle Patienterne forlade Hospitalet; hun er Paria,

og hun vilde selv finde det syndigt at komme inden for Døren.«

Der samlede sig efterhaanden udenfor en lille Skare, som taalmodigt ventede, til Søstrene kom ud til dem og hjalp dem og deres Smaaabørn, som de ikke engang kunde bringe til de varme Bade, saadan som de andre Kvinder i Byen gjorde. De havde jo alle sammen i længst forsvundne Tider været forfærdelige Syndere, og nu fortjente de derfor ingen Medlidenhed, naar de levede et nyt Forhandelsens Liv paa Jorden.

Pater Lhande fortæller, at han en Dag spadserede gennem en Landsby med en Flok kristne Pariabørn. Da de drejede omkring et Hjørne, mødte de en Kvinde af fornem Kaste; hun kom fra Brønden med en Vandkrukke paa Hovedet og smilede venligt til Præsten. Men da hun fik Øje paa Børnene, som fulgte ham, trykkede hun sig op imod Muren og betragtede dem med et saadant Udtryk af Rædsel, at Pateren troede, hun var ved at faa ondt. Han vendte sig og saa efter hende, da de var kommet lidt bort, og da saa han, at hun gik og vandede det Stykke Vej, ad hvilket han var gaaet med Børnene.

Der er mellem to og fyre og fem og fyre Millioner Kasteløse i Indien. Ghandi prøvede af politiske Grunde at tage sig af deres Sag; det var i de højere Kasters Øjne en utilgivelig Forbrydelse, og derfor mistede han en Del af sin Indflydelse.

Af Indiens ca. 4 Millioner Katolikker udgør de Kasteløse en betydelig Del. De første Indere, som omvendte sig til Kristendommen, var Pariaer. De havde og har den eneste Fordel af deres Usselhed, at Hinduerne ikke bekymrer sig om deres Religion, og det derfor staa dem frit for at blive Kristne. Men Kirken har været ude af Stand til at hæve Pariaerne socialt. Den kan undervise dem, hæve og udvikle

dem aandelig set; men kæmpe mod den ubønhørlige Lov: »En Gang Paria, altid Paria«, kan den ikke.

For faa Aar siden modtog en Kasteløs Præstevielsen sammen med en Del andre indfødte; men han maatte sendes til en fjern Egn, hvor ingen kendte ham, og hvor ingen, skønt Hinduerne er utrolig fintmærkende i Kastespørgsmaal, opdagede, at han var Paria.

I Kirken er man nødt til at reservere de bedste Pladser for Hinduerne. I Klostrene har det vist sig umuligt at optage Pariakvinder, og der er derfor i Madras blevet oprettet en særlig Kongregation for kristne Pariakvinder, men de maa kun arbejde blandt deres egne.

Mange kristne Pariaer kan se tilbage paa en lang Række katolske Slægtled, og de gør de Missionærer, som virker blandt dem og deler deres Ydmygelser, megen Glæde. Den Paria, som bliver Katolik, bliver from og trofast; han betragter Missionæren som en mystisk Ven, der beskytter ham en lille Smule mod dem, der undertrykker ham. I Punjab, hvor Missionærerne har sørget for, at Pariaerne faar deres egen Jord at dyrke, mister de hurtigt deres kuede Udtryk og ser Folk lige i Øjnene.

Fra et indisk Synspunkt bliver den Missionær, som tager sig af Pariaerne, saa at sige spedalsk. Han kan ikke gaa ind i en Hindus Hus og ikke køre i Kupé med en Brahmin. Naar han vandrer gennem Junglen og ad Landevejen, kan han ofte længes efter at faa Lov til at køre et Stykke med en eller anden forbipasserendes Vogn, men ingen bryder sig om ham. Skal han over en Flod samtidig med andre rejsende og trænger til en Haandsrækning, faar han det Svar: »Jeg tilhører en Kaste, og derfor kan jeg ikke hjælpe Dem!« og beder han om en Drik Vand et Sted, vil ingen række ham den.

Men naar han saa kommer til den Parialandsby, han skal besøge, bliver han modtaget med Jubel. Folkene strømmer sammen og knæler for at faa hans Velsignelse, og næste Morgen

Klokken 3 er Kapellet overfyldt; saa tidligt maa Messen læses og Kommunionen uddeles, for at Arbejderne kan naa ud paa Markerne i rette Tid. Missionæren er for dem som en kærlig Fader,

der kommer paa Besøg; og Patriernes Præst takker Gud, fordi »Evangeliet bliver prædiket for de fattige« — ogsaa her i dette kastestolte Land.

undrende op til ham, fordi han var en Profet, brændende som Ild af Iver for Guds Sag, og hans Ord var som en luende Fakkel. Da Ærkeenglen Gabriel bebudede Johannes Døbers Fødsel, sagde han om Herrens Forløber, at »han skulde gaa i Forvejen for Frelseren i Elias' Kraft og Aand«.

Skal vi alle dø?

Skal vi alle dø, eller er der Undtagelser? Det er det første Spørgsmaal, vi vil søge Svar paa i vore hellige Bøger. Begynder vi i dette Øjemed paa Skriftens første Sider, saa læser vi: »Støv er du, og til Støv skal du vende tilbage« (I. Mos. 3, 19). Denne Dødsdom udtalte Livets Herre over Mennesket efter Syndefaldet i Paradiset, før han drev Adam og Eva ud af Edens Have. Aarhundreder og Aartusinder gik, og Aar for Aar viste det sig, at ogsaa de første Forældres Afkom var indbefattet i denne Dom. I de senere Bøger af det Gamle Testamente høres der fra Tid til anden en klagende Stemme, der udtaler Sorg over, at alt, hvad der er af Jord, vender tilbage til Jorden, ligesom alt, hvad der er Vand, løber ud til Havet. Døden er den Vej, læser vi, vi alle skal gaa; det Hus i Underverdenen, hvor alt levende skal samles; den Overmagt, som ingen kan købe sig fri for. »Som intet Menneske er Herre over Vinden, saa han kan spærre den inde, er ingen Herre over Dødens Dag« (Præd. 8, 8).

I det Nye Testamente er Forholdet det samme, skønt Forløsningen er fuldbyrdet, og Hebræerbrevet har den kategoriske Sætning: »Det er Menneskenes Lod en Gang at dø og derefter dømmes« (9, 27). Døden trænger nemlig endnu stadig igennem »til alle Mennesker, fordi alle har syndet (i Adam)«. (Rom. 5, 12).

Ganske vist stod der fra Tid til anden *Vranglærere* frem, der lovede deres Tilhørere Frihed fra den legemlige Død. Straks i Begyndelsen var det Troldmanden Simon fra Samarias Disci-

pel Menander, der forkyndte en Daab, som skulde gøre udødelig i legemlig Forstand. Men hvad hjælper den Slags Løfter, hvis de til Stadighed bliver gjort til Skaminc af Kendsgerningerne. De røber nok vore inderligste Ønsker, men de kan ikke forandre den Lov, som Jezraiten Etan i den 88. Davidssalme gav et poetisk Udtryk med Ordene: »Hvo bliver i Live og skuer ikke Døden? Hvo frelser sin Sjæl fra Dødsrigets Haand?«

Nej, Dødens Lov er en almindelig Lov. Men alligevel giver den h. Skrift Anledning til at spørge, om der ikke findes *Undtagelser fra Reglen*. Tilsyneladende nævner Biblen selv to Undtagelser i Fortiden og dertil andre, der tilhører den allersidste Periode af Menneskenes Historie.

Den første af alle er *Henok*, den syvende i Patriarkernes Række før Syndfloden, Søn af Jared og Fader til Metusalem. Da han i 365 Aar havde levet til Guds Velbehag, forsvandt han (I. Mos. 5, 24), fordi Gud tog ham levende bort fra denne Jord og førte ham til Paradiset, som Løn for den Fromhed, hvorved han havde været et Eksempel til Efterligning for sine syndefulde samtidige.

Heller ikke *Elias*, der levede i det 9. Aarhundrede før Kristus, skulde se Døden. Medens han og hans Discipel Elisæus fulgtes ad paa Vejen hinsides Jordan, for han med et op til Himlen i Stormvejret, efter at en Ildvogn og Ildheste var kommet og havde skilt dem ad (IV. Kong. 2, II). Man kan let forstaa, hvorfor denne Udmærkelse blev ham til Del. Efterverdenen saa altid be-

Det er Kirkefædrenes enstemmige Lære, at de to Mænd ikke er døde, men at de ved Verdens Ende skal komme tilbage for at prædike Omvendelse og Bod (Jo. Aab. 11, 3 ff. Mt. 17, 10 ff. o.s.v.). Den første skal henvende sig til Hedningerne, den anden til Jøderne. Begge to skal vidne om vor Frelser Jesus Kristus imod Antikrist i 3½ Aar og *saa lide Martyrdøden*. Det drejer sig altså her kun tilsyneladende om Undtagelser fra den almindelige Lov, hvorefter vi alle skal dø. Adskillelsen af Sjæl og Legeme er kun opsat til et senere Tidspunkt, Straffedommen er ikke ophævet.

Langt mindre klart er det, hvad man skal sige om de *Kristne, som oplever Verdens Ende*. Skal de dø, eller skal de uden videre gaa ind til den evige Herlighed? Aarsagen til dette Spørgsmaal er den 7. Trosartikel, i hvilken vi bekender, at Jesus Kristus kommer igen for at dømme de *levende* og de *døde* (II. Tim. 4, 1), og navnlig et Sted i første Korinterbrev 15, 51. Det lyder saaledes: »Se, jeg siger jer en Hemmelighed: Vi skal *ikke* alle hensove (= dø), men vi skal alle forvandles, i et Nu, i et Øjeblik, naar den sidste Basun lyder.« Dertil kommer desuden endnu II. Kor. 5, 2 ff. og I. Tes. 4, 14.

Det kan ikke nægtes, at der opstaar et Problem for den, der paa den ene Side kender disse Udtalelser, og paa den anden husker, hvad den samme Apostel siger (Rom. 5, 12), nemlig at »Døden trængte igennem til *alle* Mennesker, fordi alle har syndet (i Adam)«. Eller I. Kor. 15, 22: »Ligesom *alle* dør i Adam, saaledes skal alle levendegøres i Kristus.«

Naturligvis har dette Problem givet Anledning til vidtløftige

Diskussioner og Overvejelser. Det er umuligt at drøfte dem her. Vi maa nøjes med at meddele Resultaterne af Fagfolks Arbejde og konstatere, at Meningerne er og har været delte baade i Fortid og Nutid, hos Kirkefædrene og Teologerne. De *græske* Kirkefædre er overbeviste om, at den sidste Verdensperiodes Kristne ikke behøver at dø, og Skriftfortolkerne i vore Dage mener det samme. Men de *latinske* Kirkefædre og en Del moderne Lærere i Dogmatik hælder til den Anskuelse, at de nok skal dø, men ganske kort Tid efter genopstaa. Deres Død bliver ikke nogen langvarig Søvn. Kirkens

store Teolog, den h. Thomas af Aquino, siger, at begge Opfattelser har deres gode Grunde og derfor deres Sandsynlighed, men han foretrækker den anden som den sandsynligste. Den lærende Kirkes højeste Autoritet har ikke afgjort Spørgsmaalet. Derfor kan man endnu den Dag i Dag anbefale, hvad St. Hieronymus for 1500 Aar siden skrev i den Anledning, nemlig at man maa overlade det til den forstandige Læser at afgøre, hvad der kommer Sandheden nærmest.

Saa meget om Spørgsmaalet, om vi alle skal dø. Nu kommer det andet: hvorfor vi skal dø.

F. K.

MISSALE LUNDENSE *i Facsimiletryk* anmeldt af en protestantisk Forsker

Det liturgiske Studium har faaet en ny og meget stor Gave, idet Messébogen fra den katolske Tid (Missale Lundense) fra Lunds Stift er blevet optrykt som Facsimileudgave. Dermed er et kosteligt Stykke Liturgi blevet reddet for Efterverdenen; thi der var kun 5 Eksemplarer¹⁾ tilbage i hele Verden af den. Man maa beundre og takke de Menigheder og den Kommission, der gennemførte den umaadelig svære Opgave med store Bekostninger. Opgaven blev løst paa den anden Side af Sundet; men den vil jo være lige saa meget værd for de danske Forskere, som studerer Gudstjenestelivets liturgiske Side paa Reformationstiden. Den er trykt 1514 i Paris og er den eneste Udgave, der er bevaret.

En fuldstændig Analyse og Forklaring af dette værdifulde Værk vilde kræve en hel Bog; men et Par af de vigtigste Enkeltheder bør nævnes.

Tekstafdelingen ligner paa faa Afvigelser nær — i de almindelige Søn- og Helligdage — ganske det tilvante. Dog er Juleteksterne forskudt i Danmark; thi først 1611 genoptoges Teksten om Hyrdernes Besøg hos Jesusbarnet i Danmark.

¹⁾ Weale-Bohatta: *Catalogus Missalium* (Paris, Köln, København, Lund, Linköping, Uppsala).

Dernæst regnede den danske Alterbog fra 1556 kun med Julemorgens Højmesse, medens Hans Tausen ligesom Luther regnede med baade Midnatsmesse, Morgenmesse og Højmesse paa Juledag. Alle de daglige Messer i Fastetiden har derimod Protestanterne strøget og derved mistet mange Tekster m. m.

Under Paaskelørdag fandtes kun 4 Lektioner i Danmark, medens den romerske Messe har 12. Derved minder Danmarks og Sveriges Ordning mere om Ordenernes og saaledes har altsaa gammel Praksis formet sig i Norden.

Ligesaa forsvandt Kristi Legemsfest, og derved skete en Tekstforskydning lige efter Trinitatis. Denne stammer fra Wittenberg (jvnf. Luthers »Huspostil«). Søndagene regnes her ligesom i den luth. Kirke efter Trinitatis, medens romersk Ordning regner dem i Kirkearets sidste Del efter Pinse, og gammel Ordning fra Middelalderen og i Missale Lundense er 24 Søndage efter Trinitatis. Derved maatte man haade have et Par eventuelle Søndage efter Helligtrekonger og eventuelt gentage den sidste Messe; men Protestanterne udvidede derfor Rækken af Søndagstekster til 27 her i Danmark.

Selve Messeordningen er i de groveste Træk den samme som i den katolske Kirke; men særlig er

»Gloria« blevet rettet, da der i Middelalderen var Former, hvor Jomfru Maria anbragtes, hvor kun alene den allerhelligste Treenighed burde nævnes, og ligeledes anbringes Helligaandens Navn et ekstra Sted, hvor det bryder Sammenhængen. Disse Former strøg Tridentinerkonciliet.

Dette sidste Gloria overtog Fr. Vormordsen, men alle de faste overleverede liturgiske Former, der var fælles for Katolikker og Protestanter forsvandt mere og mere paa Dansk i det 17. Aarhundrede, derimod levede de videre i den latinske Messe paa Højtidsdagen langt ned i Tiden.

Specielle Dage havde særlig Liturgi, saaledes indviedes Lysene paa Kyndelmissegdagen og paa Askeonsdag (første Onsdag i Fasten). Asken og Menigheden betegnedes med et Kors af denne paa Panden og Palmesøndag Palmegrene. Disse Dage er særlig interessante, thi Indvielsesformerne passer ikke nøjagtig sammen med de tilsvarende i andre Lande, selv om der er Fællesstof.

De senere Dele udgøres af Helgenmesserne og Vigiliemesser og Votivmesser. Som Helhed gælder det om disse, at Grundstammen i det væsentlige er bevaret af Tridentinerkonciliet, men i revideret Form. Her findes derimod Ærkestiftets Originaltekster, og det er af største Betydning.

Ethvert Stift frembød i Middelalderen noget specielt, og derfor var der ikke den kompakte Enhed som nu i den katolske Kirke, hvor Afvigelserne væsentligt er indskrænket til de forskellige Helgeners Festsdage og kun visse gamle Ordener har særlige tilladte Afvigelser i Messen og særligt Ceremoniale.

Ceremonialet frembød mange Uligheder i Middelalderen og mange af Missalerne er langtfra klart formulerede i den Henseende; men her er Lunde Missalet et af de mest overskuelige og bedst trykte.

Tridentinerkonciliet havde ingen Repræsentanter fra Norden, der var blevet protestantisk, og derfor maa man søge de specielle nordiske Helgener her i Norden; ogsaa i den Henseende har Missale Lundense afhjulpet et stort Savn.

Nu kan vi faa det i de store Bi-

blioteker, blot det saa ikke gaar som med Facsimileudgaverne af H. Thomissøns Psalmebog og N. Jespersøns Graduale, at der var saa faa Eksemplarer, at de ikke er til at opdrive for private.

Disse faa Antydninger vil sikkert vise Læseren, hvilke Værdier vi har faaet tilført det gudstjenstlige Studium ved dette smukt og

nøjagtigt udførte Arbejdes Facsimilering. Maatte Værket blive studeret som det fortjener og vække Interesse for Kirkens liturgiske Rigdomme og blive til den Strøm af Velsignelse et saadant Studium kan give.

S. H. Poulsen,
Lic. Theol., Kml., Sømandspr.

SR. M. ALBERTHA

in memoriam

Et langt og virksomt Liv i Næstekærlighedens Tjeneste er endt og modtager nu den gode Tjeners evige Løn. En af Sankt Josefsøstrenes dygtigste Sygeplejersker, Søster Albertha, døde i forrige Uge. I mange Aar havde Sr. Albertha virket ved forskellige af Søstrenes Hospitaler, da hun ved Krigens Begyndelse blev kaldt til Gerningen som Skolesygeplejerske ved Søstrenes to store Skoler i København samt Katolsk Centralskole og St. Knuds Skole. Sr. Albertha udførte et langt større Arbejde end en almindelig Skolesygeplejerske og blev straks højt elsket af Børnene, der ligefrem kappedes om at fremvise deres smaa Skrammer og søge Raad for de utroligste Ting. Sr. Albertha kendte dem alle, besøgte en Mængde Hjem og var utrættelig til at finde Hjælp ogsaa i social Nød. De fatige Børn og Hjem var hende kærest. Det er et stort Tab, vore Skoler har lidt, men Mindet om Sr. Albertha vil bestaa, saa længe københavnske Katolikker husker deres Skolegang i Krigens Aar. Derfor vil der i mange, mange Aar lyde et oprigtigt: Hun hvile i Fred!

PATER HERM. LUCAS S. J.

in memoriam

benhavn, hvor han tillige beklædte Posten som Rector fra 1931—37. Senere virkede han i Sjølesorg i Aarhus indtil han i 1939 udnævntes til Sognepræst ved den gamle Andreas Kirke i Ordrup, et Embede, hvor han faktisk følte sig hjemme. Pater Lucas havde medfødte organisatoriske Evner, der kom hans Orden tilgode, og til Trods for, at han hørte til de stille i Landet, var han — ikke blot som Gejstlig, men tillige som Menneske — afholdt i vide Kredse her i Landet, hvor han lagde sin Ungdoms og Mandoms Kræfter. R. I. P.

J.

Efter længere Tids haabløs Sygdom afgik Pater Herman Lucas S. J. ved Døden i Lørdags paa Sct. Josephs Hospital i København, i en Alder af 58 Aar. Den tidligere saa muntre og tætte lille Præsteskikkelse var i de senere Aar blevet Offer for en stadig tiltagende Sygdom, som tvang ham til at ombytte et virksomt gejstligt Liv med Uvirksomhed og skiftende Ophold paa Hospitaler og Rekreationshjem, og som gjorde, at hans Helbredstilstand paa det sidste beskrev en stærkt faldende Kurve.

Pater Lucas var født i Mainz i 1888, indtraadte hos Jesuitterne i 1906 og kom til Danmark første Gang i 1911. Efter Præstevien var han en Aarrække knyttet til Sct. Knuds Skole i Kø-

Johannes Jørgensens 80 Aars Dag

Paa sin 80-Aars Dag var Johannes Jørgensen Dagen igennem Genstand for overvældende Hyldelse fra gamle og unge, fra kendte og ukendte. Dagen indledtes med Messe i Klosterkirken, celebreret af Pater Jan Ballin, og om Formiddagen var der Reception hos Gyldendal, hvor Fødselsdagsbarnet mødtes med et Væld af Taler og Gaver. Om Aftenen samledes over et Hundrede Mennesker med Digteren og hans Hustru til en Festbanket hos Nimb. Forfatteren Kai Friis Møller holdt Aftenens Hovedtale og hyldede Johannes Jørgensen som Digter, Prosaist og Menneske. Blandt de øvrige Talere maa nævnes Direktør Ingeborg Andersen

fra Gyldendal, Forfatteren Harald Schiller fra Sverige, Biskop Th. Suhr, Redaktør Henry Hellsen og Magister Emil Frederiksen. Der indløb Hilsener bl. a. fra T. S. Eliot, Georges Duhamel og Francois Mauriac. Til Slut tog Johannes Jørgensen selv Ordet og mindedes Mogens Ballin, hvem »jeg har at takke for alt, hvad jeg har faaet og alt, hvad jeg har kunnet bringe andre af skønt. Døbefonten i Firenze, hvor han modtog den hellige Daab, er Udgangspunktet for al min Virke. Jeg har intet andet gjort end at fuldføre det Testamente, han overdrog mig«. Det var Ord, der var den store Digter værdige paa 80-Aarsdagen.

Da Kardinal Schuster reddede sit Land

Et neloj i Milano udkommet dokumentarisk Værk »Gli ultimi tempi di un regime« (Et Regimes sidste Dage) bringer en Del interessante Oplysninger om den Indsats, som Kardinal Schuster i Milano fra Sommeren 1943 og indtil Italiens Befrielse gjorde for at redde Norditalien fra det lyske og neo-fascistiske Aag samt ikke mindst for at skaae sit Land for uønsede Gødelægge-ker og Ofre. De første Aktstykker er fra 1943 — umiddelbart efter de første adslæggende Luftangreb paa Milano — da Kardi-nalen henvendte sig til Ærkebis-koppen af New York og anmodede denne om at tage Skridt til at søge Milano erklæret for en aaben By. Kardinal Schusters hele Aktion, der er kendetegnet af et usædvanligt Mod og en ualmindelig diplomatisk Snille førte da ogsaa sluttelig til, at de lyske Arméer, som stod i Lombardiet, kapitulerede frivilligt.

A Kardinal Hilaloni Schuster (Milano)

De nu offentliggjorte Aktstykker er af stor Betydning for kommende Tidens Historie-skrivning.

En ejendommelig Begravelsesceremoni fandt for nylig Sted om Bord i en amerikansk Transport-flyvemaskine, der fløj over Terrænet af Flyvepladsen i Gauder, hvor den store Flyvebane, der kostede 26 Mennesker Liv, indtraf for en Maa-nedslid siden. En katolsk og en proujanisk Præst samt en jødisk Rabbiner foretog Begravelsesritualet i Maskinen, medens den redede over Ulykkesstelet. Forud for Flyvetur havde den katolske Præst celebreret en Requiemmesse i Kirken i Gauder.

Nyt religiøst Liv i Øst- og Vest-Preussen

A »Stella Matulina«

Det berømte Jesuitergymnasium »Stella Matulina« i Øst-Preussen har nu i Efteraaret genoptaget sin Virksomhed. Indtil nu har det ligget umiddelbart nedlagt, der ligger umiddelbart ved Grænsen til Schweiz og Øst-Preussen, paa begge Sider af Floden Rhodan, og som i forrige Aar blev drede af disse Jesuiterklosteret i Freiburg (Schweiz), blev det undertrykt af Nazisterne og har i Mellemtiden bl. a. tjent som Officersskole. De franske Besættelsesmagter, som efter Øst-Preussens erobring har haft til Huse i Indstillede Bygninger, forsvinder nu i et løb lig begyndt med sin sidste Klasse.

Domkirken i Salzburg blev beskadiget under et Luftangreb, er nu atter udført og Guds-tjeneste. Midt i det er blevet opført en Skillemur mellem det og det til et smukt Kirkerum.

FRANKRIGS BISKOPPER ADVARER MOD PESSIMISME

De franske Kardinaler og Ærkebiskopper har i Slutningen af Oktober været forsamlet til en Konference og har med Anledning af Pariser-Freds-konferencen udsendt en Henvendelse til de franske Katolikker, i hvilken Episkopaten advarer mod den sladtigtillagende Krigsrygt og den almene Pessimisme, som i Øjeblikket synes at gøre sig gældende over hele Verden. »De i Palais Luxembourg forsamlede Diplomater har ganske vist ikke løst Problemet Tyskland, det mest tvingende og prekære, og det har endvidere vist sig, at der eksisterer de aller alvorligste Hindringer for Genoprettelsen af Freden i Verden. Dette kan imidlertid næppe undgaa nogen, thi den frygtelige Krig, som Verden neloj har gennemlevet, var ledsaget af alt for mange Lidelser, har krævet alt for mange uslydige Ofre og slaet alt for grusomme Saar til, at Hadel mellem Nationerne kan være forsvundet saa hurtigt. Den Stædighed, hvormed den ene eller anden af Parterne forsvarede deres Krav, de uallige etiske Spørgsmaal, Uorden i Verdensøkonomien og Forarmelsen rundt omkring i de forskellige Lande bidrager selv sagt ogsaa til stadig Modvilje og gensidig Mistro. Og overfor disse lilsyneladende uoverstigelige Vanskeligheder giver mange Mennesker simpelthen op og forfalder til Skepticisme. Mange

Mennesker er endog overbevist om, at det uvægerligt bærer mod en ny Krig, og de har faktisk allerede indstillet sig paa en saadan Skæbne. Denne Holdning maa imidlertid ikke være vor. Vor Tids Mennesker — og ikke mindst Franskmændene — ved af egen Erfaring, hvilken Svæbe en Krig er. — De ved ogsaa, at en Krig rejser lang flere Spørgsmaal end den løser, og at en Krig kun er en i sin Ære og sin Uforhængighed truet Nationers allersidste Tillflugt. Kristne Mennesker ved endvidere, at Krigen Aand staar i den mest skærende Modstrid med Kærlighedens Aand, som Kristus lærte. Men ifremad alt maa de vide, at de har Pligt til trods alt at holde udholdende og nderligt om Fred paa Jord. Ansigt til Ansigt med denne Fare maa derfor enhver, der lever efter Evangeliet, forholde sin Bøn. Det er vor Pligt, som Vor Herre og Messer Jesu Kristi Børn, at holde Stand mod denne Pessimisme og Skepticisme og med alle Kræfter at bidrage til, at der skabes en Atmosfære af Velvilje omkring de Mennesker, der har god Vilje og som arbejder paa at sikre Freden og uden hvem alle Anstrengelser er dømt til at lide Skibbrud.

I Slutningen af Henvendelsen peger det franske Episkopat paa Pius XII's Lære om en retfærdig Fred og udtaler Haabet om, at de Mænd, der bærer den lynde Ansvar for Genopbygningen af en ny Verdensorden, maa følge de Retningslinier, som Kristenhedens Overhovede saa ofte og utvetydigt har fremsat.

KRISTI LINKLÆDE ATTER

I TURIN

Den berømte Relikvi: Kristi Linklæde i Turin var i Aarene umiddelbart forud for Krigen Genstand for indgaende videnskabelige Undersøgelser med det Formaal ved Hjælp af de nyeste og mest moderne Forskningsmede-ler at kunne fastslaa Relikviens — hvor Industribyen Turin som bekendt alter og alter har været Maalet for svære Luftangreb — har den dyrebare Relikvi været opbevaret paa et sikkert Sted i Benediktinerklostret Monte Vergine ved Avelino og er først for nylig under stor Højtidelighed blevet bragt tilbage til Domkirken i Turin. Hjemtransporten skete under Nærvarelse af Turiner-Kardinalen Fossali og Professor Gedda, der i sin Tid ledede de navnte videnskabelige Undersøgelser.

GILSON BLANDT DE UDØDELIGE

Professor Etienne Gilson er blevet valgt til Medlem af Académie Française, Overalt i Verden, hvor den katolske Tanke holdes i Ære, vil man glæde sig over dette Valg. Det tør opfattes som et Udtryk for den Position, Thomismen har genvundet i europæisk Aandsliv. Professor Gilson har ikke blot undervist ved franske Læreanstalter i Strassbourg og Paris, men ogsaa ved Torontos pontifikale Institut for middelalderlige Studier og i New York, London og Rom samt ved engelske, skotske, nord- og sydamerikanske Universiteter. Hans Værker beskæftiger sig med Descartes blandt de nyere og med Thomas, Bonaventura og Bernhard blandt

de ældre Tænkere. Han er først og fremmest Filosofi-Historiker, men har ogsaa ydet fremragende Bidrag til f. Eks. Erkendelses-læren.

Noar Gilsons Bøger er saa flittigt oversatte, som Tilfældet er, skyldes det, at hans Klarhed er ligefrem enslaaende blandt Filosofer. Selv de vanskeligste Problemer løses forfærdigt af den al-bemåttede forstaaelse af den al-bemåttede i hans Fremstilling som Stilist er hans Fremstilling større og af en ganske anden karakter end f. Eks. Jacques Maritain. Fransker og de fleste Mestere i Maaen har vejet med Valget af den ny udødelige.

Gyldne Blade paa hendes Grav

Ind imellem —

Men, er det ikke Maggy Lekeux hende, som gaar der ved Blomsterbutikken »au lis de St. Jean«?

Det var et Spørgsmaal, der pludselig kom op i mig, da jeg en Mandag, nu i September fra Longdoz Stationens høje Trappe saa ned i Rue de Grétry, en af Byen Lieges Hovedgader. Den unge Pige, som gik der, var som skaaret ud af Side ni i Pater Martial Lekeux Bog om hans lille Søster Maggy. — »Jeg havde egentlig en køn lille Søster. Hun var spinkel med hurtige nervøse Bevægelser, hendes mørkladde, fine lille Ansigt, omgivet af det sorte Haar, blev stærkt fremhævet af den hvide Bluse hun havde paa.« — (Jeg havde tænkt paa Maggy Lekeux, da jeg sad i Toget paa Vej til Liege).

Nu gik den unge Pige, jeg havde lagt Mærke til, ind i Blomsterbutikken. Hun skulde maaske netop købe nogle Blomster, Krysantemer eller Roser og lægge dem paa lille Maggys Grav paa den fattige Kirkegaard uden for Byen Ans-en-Glain, hvor hun var blevet begravet i Marts 1916.

Jeg kunde jo ikke tænke mig andet, end at alle unge Piger i Liege maatte holde af deres lille Søster Maggy — i hvert Fald de Piger, der var noget ved, de, hvis Øjne er to Renhedens Edelstene. Ja, tænkte jeg, det er nu godt, at vi, ogsaa hos os har faaet en Bearbejdelse af Maggys Liv. Naar jeg forærer nogen en Julegave, saa skal det være P. Martial Lekeux Bog om Maggy. (Mærkeligt at tænke paa Jul i September, det var vel nok Vejret, der havde bragt mig i Advenststemning!). I Aanden valfartede jeg ved Siden af den unge Pige og de gyldne Krysantemer. Jeg vilde ogsaa gerne lægge en Blomst paa Krucifikset paa Maggys Grav.

Gennem den triste Gade

Liege er en fin, kultiveret, gammel By, med skønne, gamle Kirker og sin mægtige gotiske Katedral. En Del blev vel ødelagt af V 1 og V 2

Bomber, men det bygges nu op igen. Storslaaet er Baggrunden, mod hvilken disse Kirker byggedes: Maasflodens høje Bredder, ad hvilke Haver, i Efteraarets gyldne Farver, og skønne Villaer stiger op Trin for Trin.

Men saa snart man er udenfor Byen og inde i Forstæderne, er det ogsaa forbi med Herligheden. Der kan vanskeligt tænkes noget æklere, noget hæsligere end disse Forstæder, hvor Kulminerne er.

Maggy Lekeux holdt af Skønhed og fin Kultur, men af Kærlighed til Herren begravede hun sin efter Skønhed og ædel Kærlighed hungrende Sjæl i Byens Forstæder, for at tjene Herrens allerfattigste, der hvor de krøb i Skjul.

Hvordan maa hun have følt det, den stakkels heltemodige Pige, da hun sammen med sin Veninde Jeanne havde sin daglige Gang i disse Gader, vi nu skynder os igennem? Broderen, Martial, fortæller paa følgende Maade om saadan en Pilgrimsfærd til Herren, der bor hos de allerfattigste.

»Onsider naaede Maggy den øverste Del af den triste Gade. Man skulde tro, at man her befandt sig i en anden, fuldkommen fantastisk Verden.

Til venstre, bag en hæslig Mur, ser man Kulgrubens Skorstene og Afstivninger. Alting staar sort mod den graa regnfulde Himmel. Skakten med sine Gallerier strækker sig ind under Gaden, som synker sammen; langs hele den ene Side er Murene faldefærdige og revnede. Huse hælder mod Jorden. Langs den anden Side ses en uendelig Række Huse, alle usle, snavsede, skumle med en Dør og tre Vinduer i den kulsværtede Mur.

Der er ikke mere nogen Brolægning; Grunden revner og sprækker overalt og i den sorte Aske danner fedtet Vand Bække, Floder og Søer«.

Hvis Maggy nu kunde komme der igen, saa vilde hun næppe genkende Stedet. V 1 og V 2 Bomber har vendt op og ned og rørt endnu lidt

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

mere rundt i dette Roderi, og Resultatet er skam ikke blevet andet end Hamborg eller Berlin i Lommeformat.

Nej, her kunde Maggys Skønhedshunger ikke mættes. Her begravede hun sig... før hun var død, og blev mættet af Herren, den evige Skønhed, der skænkede sig helt til sin unge Brud.

Hun døde, før hun var død

Hun begravede sig her, før hun endeligt begravedes paa Kirkegaarden i Ans-en-Glain, ved den store »chaussée«, der fører til Bryssel. Ja, her begravede hun sig og gjorde det med hellig Stædighed.

Wallonerne er et lille stædigt Folkefærd, ældre end alle andre, der bor deromkring. Rundt omkring bor Franskmænd, Tyskere, Hollændere, Flamlændere og de taler alle deres eget Sprog, men Wallonernes Sprog er ældre end alle de andres; det stammer fra Folk, der boede paa Stedet før alle de andre kom til, og derfor er der ogsaa i det wallonske Sprog et Islæt af det gallo-keltiske Sprog, der oprindeligt taltes i Frankrig og Belgien.

Wallonerne har mange gode Egenskaber; de er ihærdige, driftige, energiske, udholdende — men de kan ogsaa være stædige. Wallonernes Hovedstad var Liege. Der levede Maggy, og hun var en Kvinde udgaaet af sit eget Folk.

Ser De Kastellet?

Ser De Kastellet, det knejser stolt over Byen? Vil De stige med mig ad de mange Trapper op til Kastellet? De er for træt, siger De? Saa

henter jeg Kastellet ned til Dem! Et Øjeblik, saa henter jeg Bogen hos Boghandleren derhenne.

Pastor Voncken har skrevet om dem der led Døden deroppe i Kastellet under den sidste Krig.

Dengang gæstedes Kastellet af mange belgiske Patrioter. De fik Lov at bo der, fordi de var stædige. De havde sat sig i Hovedet, at Ret er noget helligt, og at det er skønt at dø, hvis det skal være, for hvad der er Ret er helligt.

Pastor Voncken, der forberedte de dødsdømte Patrioter til Døden, har udgivet en Bog »Nos fusillés nous parlent« (Soledi Liege), hvori han med Familiernes Billigelse har gengivet nogle af disse Patriots Breve.

Kast al Ballast! Vi stiger!

»Jeg er,« skriver Camille Hans, »her i Fængslet blevet mindet om, at jeg har en Sjæl — jeg har aldrig været saa lykkelig som nu.«

Antoine Robert var maaske Flyver, thi han skriver: »Nu har jeg været til Skrifte. Alt vel om Bord, kast al Ballast over Bord — nu stiger vi!«

Jules Gengler, maaske en Dreng endnu, men dog stærk ved sin barnlige Tro, skriver: »Guds Moder venter paa mig. Jeg iler med stor Tillid som et lille Barn til hende.«

»Kære lille Mor,« skriver Roger Reichling, »hvis du kunde se os og høre os, vilde du sige: disse

unge Mennesker gaar jo op til en Fest.«

Guillaume Delchef forklarer sine Forældre, hvori denne Fest bestaar: »Hvor har jeg bedt mange »Hil dig, Maria« under mit Ophold her i Kastellet ... Jeg har aldrig hørt, at et Menneskes sidste Timer kunde være saa rolige og lykkelige.«

Oscar Reichling er ude af sig selv af Glæde: »Jeg ser Vejen til Himlen helt blomstersmykket — og den hellige Jomfru kommer os i Møde.«

Disse unge Mennesker var skaa-ret af samme Træ, som Maggy Lekeux var skaaet af: Wallonernes gamle Egetræ!

Maggy Lekeux skar ligesom disse unge Mennesker deroppe i Kastellet for Gud et Kunstværk i sin egen Sjæl. Hun begravde sig selv blandt Herrens Fattige allerede længe før hun blev begravet paa Kirkegaarden i Ans-en-Glain.

Ja, jeg vilde ogsaa gaa ved Siden af den unge Pige med de gyldne Krysantemer, valfarte til Maggys Grav, samle alle Efteraarets gyldne Blade og stable dem som en Hyldest paa hendes Grav. Men hvor skal jeg finde Tid til det? Jeg skal jo videre — —

Jeg maa derfor nøjes med at lægge et enkelt lille Blad som en Hyldest til lille Maggy »ind imellem« Ugebladets andre Blade.

Farven.

hos Kant og Hegel, der paa et bestemt Tidspunkt, maaske støttet af en personlig Oplevelse paa Amager-torv, fik Søren Kierkegaard til at træde op mod Hegelianismen. I den Forbindelse kom O. P. med et skarpt Udfald mod den hjemlige Kierkegaard-Forskning med dens nærsynede Optagethed af Filosofens Personlighed og hans Penge-sager og slog fast, at det var paa Tide nu at beskæftige sig med, hvad han havde *tænkt*. I øvrigt karakteriserede O. P. Sartre som en Sæbeboble, der snart brister. Hans Afvisning af Gudsbegrebet er Sofisteri, og egentlig er der intet i hans Noveller og Skuespil, man ikke allerede kender fra de haardkogte Amerikanere. Dermed er naturligvis ikke Eksistentialismen i Almindelighed at fordømme; den har som bekendt andre kristne Repræsentanter end Kierkegaard, f. Eks. de to Franskmænd Maurice Blondel og Konvertitten Gabriel Marcel, men Olaf Pedersen mente alligevel ikke, at den var i Stand til fyldestgørende at besvare Spørgsmaalet om Mennesket. Dens største Fortjeneste var, at den atter havde sat de hidtil saa foragtede metafysiske Problemer paa Dagsordenen.

E. N.

»Religiøs Uge« i Aarhus

I Tiden fra den 27. Okt. til den 3. Nov. har der været afholdt en »Religiøs Uge« i Aarhus.

En saadan »Religiøs Uge«, tidligere kaldt Missionsuge, skal afholdes hvert 10. Aar og er i Virkeligheden en Retræte for Mennesker, der staar i deres daglige Gerning.

Det var Pater, Dr. phil. Alfred Otto, der holdt de 8 Foredrag, og det var en Oplevelse for Tilhørerne at følge Paterens Udlægning. Paa en myndig, klar og veltalende Maade fremsatte han de guddommelige Sandheder, saa ingen kunde undgaa at føle den dybeste Betagelse, og ved hans sidste Foredrag: »Den eneste Kirke«, følte man Glæde over at tilhøre denne Kirke, men ogsaa sin egen Uværdighed og sit Ansvar.

Som det var at vente, var Kirken fyldt til hvert Foredrag, og der var blandt Tilhørerne ikke faa Protestanter.

Maate de Frø, P. Otto her har saaet, vokse og bære Frugt, og maatte det ikke være ti Aar til, inden man atter oplever en religiøs Uge af samme Kvalitet.

Joseph.

Eksistentialfilosofi i A. C.

Uden selv at være Filosof kan man nok have Sans for, hvornaar man staar over for en saadan. Det demonstrerede A. C.erne tydeligt ved deres minuttange Bifald efter Magister *Olaf Pedersens* Foredrag den 6. November om Eksistentialfilosofien. Som en anden af vore unge Filosofer, Pastor Ib Andersen, der p. t. forbereder sin Doktorgrad i Louvain, er Olaf Pedersen egentlig Elev af Niels Bohr; men hans filosofiske og litterære Interesser og fremragende Skribentevner har gjort ham til en jævnlig Kronikør i Hovedstadsbladene. Ogsaa »Catholica« har nydt

godt af hans Pen. De, som havde lært Olaf Pedersen at kende ved Langø-Lejren i Aar, hvor han elegant og anskueligt indledte en Diskussion om Atombomben, mødte med særlige Forventninger.

Og de opfyldtes saa rigeligt som tænkes kunde, baade med Hensyn til Form og Indhold. Med en Overlegenhed og Ubesværet, som Gang paa Gang fandt de lykkeligste og mest rammende Udtryk, førte han Tilhørerne ad de historiske Veje, der førte op til den moderne Retning med det svære Navn og det ligesaa utilgængelige Indhold. Det var »Mordet paa den Enkelte«

Det er videnskabeligt bevist

Det er videnskabeligt bevist, at man daglig sluger en Masse Baciller, og ikke mindst vor aandelige Føde kan have skadelige Bivirkninger. Vi læser Dagspressen, Ugeblade og Bøger, og alt imedens formes vor egen personlige Opfattelse rigtig eller urigtig. Et er givet, vi faar gennem det trykte Ord foruden alt det gode megen uheldig Paavirkning, og selv de mest kritiske bliver maaske ubevidst paavirket deraf — og de skal have de Vitaminer, som de mangler i det paagældende

Tilfælde, saa deres sunde Dømmekraft ikke skades.

Vi har A-, B-, C-, D- o .s. v. Vitaminer og ogsaa et K-Vitamin, der for vort Vedkommende er af aandelig Art, nemlig Vitaminet Katolsk Ugeblad, der indtages ugentlig for en yderst moderat Betaling.

Var det ikke en Idé, at ordinere en ugentlig Dosis til en eller anden blandt Deres Venner og Bekendte, der kunde trænge til det. Det koster som bekendt 11,00 Kr. om Aaret — og et saadant Ekstra-Abonnement til en god Ven, der kunde have Ud-

bytte af det, koster Dem med andre Ord ikke engang 1 Kr. om Maanedn — har De ikke det tilovers for en saa vigtig Sag?

Deres Venner og Bekendte bliver ikke katolsk orienteret uden »Katolsk Ugeblad«, der bringer Nyhedsstof og Orientering fra hele Verden — ofte betydningsfulde Meddelelser, som De ikke vil kunne finde i noget andet dansk Blad.

Gaa endnu i Dag hen paa Posthuset og tegn et eller flere saadanne Abonnementer eller benyt Idéen som en nyttig og billig Fødselsdags- eller Julegave.

Ny Adventskalender

Om tre Uger begynder Adventstiden. Kransen bindes, Liturgien skifter og Blikket rettes mod den store Højtid. Ugebladets Læsere vil sikkert huske den smukke Adventskalender, som Sankt Ansgars Forlag udgav for et Par Aar siden, tegnet af Ida Bohatta. Iaar har Forlaget fremstillet en dansk Adventskalender, tegnet af Benjamin Dahlerup, forestillende et dansk Landskab og i dansk Opfattelse, og den staar ikke tilbage for den første, hverken hvad Farver eller Udførelse angaar. Kalenderen begynder den 7. December, Vigilien til Maria ubesmittede Undfangelse, og fortsætter til Juleaften. For hver Dag er der et Vers, der lærer Barnet Julens Tanker, og et farvet Billede, som kan klippes ud og klistres op paa Kalenderens Bagklædning. Efterhaanden som Dagene skrider frem mod Jul, vokser Billedet frem: først Englens Budskab til Maria, saa Marias Besøg hos Elisabeth, dernæst Maria og Josef paa Vej til Bethlehem, og endelig Krybben med Hyrderne Tilbedelse, Englene og — Jesusbarnet. Kalenderen er fremstillet i smukt syvfarvet Litografi. Den koster Kr. 2,85 og kan købes i enhver Boghandel.

Her begynder Kalenderen

— og saaledes ser den ud, naar vi naar Juleaften.

SANKT ANSGARS FORLAG . BREDGADE 67 . KØBENHAVN

FILM

30.-10. præsenterede Grænsefor-
eningen i Odd Fellowpalæet sin og
Gunnar Wangels sydslesvigske
Film »vort omstridte Land«, ledsa-
get af et fængslende Foredrag af
Dr. la Cour. Man faar virkelig god
Besked om Sydslesvig og dets ind-
viklede Problemer i denne Film,
god Besked om, hvad der fra dansk
Side er gjort og stadig gøres for de
danskisindede dernede. Filmen er
en manende Appel til Befolkningen
om fortsat Virke for en god og i
dybeste Forstand national Sag. —
Rent filmisk maa man beklage, at
Manuskriptet aabenbart er lavet ef-
ter Optagelserne, at Landsskabsbil-
lederne er meget slet belyst, og at
hele første, historiske Del er alt
for springende fortalt.

»Topper vender tilbage« (Top-
per returns. — Atlantic, Rialto og
Triangel 4.-11.) er et af disse kos-
telige Kriminallystspil, hvor visse
af Personerne optræder efter Dø-
den som energiske Væsener til stor
Gene for den skikkelige Topper,
der rodes ind i en Masse svært for-
klarlige Situationer. Denne Film er
vist den første, hvor Mordet op-
klares af ... Liget!!!

»Abbott og Costello paa Vulkan-
ner« (Pardon my sarong. — Merry
4.-11.) viser os et nyt komisk Par
i en saa dræbende Parodi paa Syd-
havsfilm, at det for Fremtiden vil
være meget vanskeligt at se en saa-
dan seriøs Film uden at smile.

— »Mærket af Dødens« (Love story.
— Odeon 4.-11.) er en drivende
sentimental Historie om en Masse
Misforstaaelser (hun er dødssyg,
han snart blind) fortalt rigtig
kønt, men i et Begravelsestempo,
der siger Spar to til alt andet.

»Moderhertet« (Kris. — Park
4.-11.) er en pretentiøs svensk
Filmatisering af Leck Fischers
Skuespil. Godt Spil af Stig Olin som
Skurken (en Forstudie til hans be-
rømte »Rötägg«). Men iøvrigt var
Filmen saa overexponeret, at man

kun tænkte paa, hvornaar det hele
holdt op. Marianne Löfgren burde
have spillet Plejemoderen. I Sveri-
ge er man saa betaget af hendes
Psykopatspil, at man glemmer, at
hun er blandt de faa, der derovre
kan spille virkelig frodige Kvin-
der. Park tog Filmen af Plakaten
efter kun tre Dages Forløb. — En-
delig havde Bristol 7.-11. sikker Ge-
vinst med den engelske »Spioner i
Paris« (Ten Days in Paris), hvor
Rex Harrison med straalende Hu-
mør søger at opklare, hvad der er
hændt ham i de ti Dage, der er
gaaet mellem han faldt ned med en
Maskine, og han vaagnede paa Ho-
spitalet, og den Beretning er saa
spændende og fornøjelig, at man
hele Tiden sidder med Øjnene paa
Stilke.

Katolsk Børnehjælpsdag

Søndag d. 24. Nov. fejrer vi den
hellige Elisabeths Festdag. Paa
denne Dag afholdes i alle Kirker
og Kapeller i København den aar-
lige Kollekt for Elisabethforenin-
gen, som tager sig af Menighedens
forældreløse og vanskeligt stillede
Børn.

Børnene er Fremtiden; for dem
er et godt Hjem, en god katolsk
Opdragelse den største Betingelse
for, at de med Tiden maa kunne
staa som gode Eksempler i vor Kir-
ke. Vi beder om Støtte i vort Ar-
bejde. Kollekten betyder saa uhyre
meget for Foreningens Virksom-
hed.

Den hellige Elisabeth vil sikkert
lønne alle vore trofaste offervillige
Trosfæller.

Paa Styrelsens Vegne:
Harriet Zimmermann, Kasserer,
Frederiksborggade 54, 3., K.
Telf. Byen 720 y. — Giro 20894.

Unge katolske Kvinders Venner

Den danske Afdeling af »La pro-
tection de la jeune fille« og en Un-
derafdeling af »Danmarks katolske
Kvindeforbund«, raader alle unge

Kvinder, der fra Provins eller Land
lager til København enten midler-
tidigt eller for at tage fast Ophold
herinde, eller som skal til Udland-
et, til i Forvejen at skrive til os.
Vi vil paa alle Maader søge at hjælp-
pe dem, baade med Stilling, Led-
sagelse til deres Bestemmelsessted,
under Gennemrejse med Natlogi i
vore Hjem, og til at faa gode Kam-
merater, i hvis Hjem de kan komme,
samt iøvrigt med de Vanske-
ligheder de muligvis kan komme
i for at kunne overholde deres kir-
kelige Forpligtelser.

Ogsaa de unge, der kommer her-
til fra Udlandet, er vi rede til at
hjælpe efter bedste Evne.

Man skal henvende sig skriftligt
eller personligt til

Fru Vita Leerbeck,
Rosendalsgade 11, 3.,
København Ø.
Tlf. Øbro 1632 u.

Academicum Catholicum

København:

Lørdag den 23. Nov. Kl. 19,30.
Aabent Hus hos Fru Ebba Friis-
Hansen, Beringsvej 4. F.

Søndag den 1. Dec. Kl. 19,00.
Akademikermesse i Kapellet
Østerbrogade 7 D. Efter Messen spi-
ses medbragt Morgenmad.

Onsdag den 4. Dec. Kl. 19,30.
Ordinært Møde, Stenosgade 4.
Professor Dr. theol. Skydsgaard vil
tale om Forholdet mellem Katholi-
cisme og Protestantisme i vore Dage.
(Nøjagtig Titel paa Foredraget
angives i næste Uge).

K. U. K. København.

Lørdag den 16. Nov.: Fællesmø-
de, hvortil vi venter Rekordbesøg,
idet Aftenen byder paa meget godt.
Hr. Bent Jensen holder et spæn-
dende Lysbilledforedrag om den
katolske Ungdoms store Helt, Pier
Giorgio Frascati, endvidere mun-
ter Grammfoncauseri, kammerat-
ligt Samvær m. m.

Som sædvanligt møder vi Kl.
19,30.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Redstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

C. J. Schledermann & Sønner
MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenvæjse-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn . Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmissebogen

November:

17. S. 23. Søndag e. Pinse (751—(grøn) 75); 2. Bøn: St. Gregor Undergører (1159), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
18. M. St. Peters- og St. Paulskirkernes Indvielse (1160—(hvid) Side 470); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
19. Ti. St. Elisabeth af Thyringen (hvid) (1160); 2. Bøn: St. Pontian ([5]), 3. Bøn: For Paven: Apostlenes Præf. (524).
20. O. St. Felix af Valois (1161); (hvid) 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
21. T. Jomfru Mariæ Ofring (hvid) (1161); 2. Bøn: For Paven; Præf. (522).
22. F. St. Cæcilie (1162); 2. (rød) Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
23. L. St. Clemens I (1163); 2. (rød) Bøn: St. Felicitas (1164), 3. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
24. S. Sidste Søndag e. Pinse. (grøn)

Vi beder dig, almægtige Gud, at du ikke vil lade dem bukke under for jordiske Farer, hvem du giver at glædes ved dit guddommelige Bord.

23. S. e. P., Slutningsbøn.

Katolsk ✠ Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

3/0 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BOGHYLDEN

Katolske Bøger paa Engelsk, der haves paa Lager:

- Dietrich von Hildebrand:
In Defence of Purity Kr. 6,00
- Raymond Preston: Four
Quartets' Rehearsed » 6,00
- C. S. Lewis: The Great Di-
vorce..... » 9,00
- William Robinson: The De-
vil and God..... » 5,40
- Gerald Vann: The Divine
Pity..... » 10,20
- Dom Ralph Russell: Essays
In Reconstruction » 12,60
- E. Allison Peers: Mother of
Carmel..... » 10,20

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . København K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

Københavnske Kirker

St. Ansgars Kirke. Onsdag 20. ds.
Kl. 19,30 kvindeligt Kongr.

Jesu Hjerte Kirke. Mand. 18. ds.
Kl. 19,30 unge Mænds Kongr.
Torsd. 21. ds. Kl. 20 Mændenes
Kongr.

St. Mariæ Kirke. Sønd. 17. ds. Kl.
8 Højmesse og Fælleskommunion.
Kl. 10 stille Messe. Onsd. 20. ds. Kl.
19,30 Kongr. for Mænd. Fred. 22.
ds. Kl. 19,30 Andagt for de afdøde.

Mødrekursus

hos Liobasøstrene, Sct. Kjeldsgade
3, Torsdag den 21. November Kl.
20: Dr. Meldahl: »Pubertetsaarenes
Fysiologi«. Til dette Møde er begge
Forældre velkomne.

Torsdag den 28. November Kl.
20: Mødrene forbereder Hjemmets
Adventsaften.

Benediktineroblaterne

Løftefornyelse og kort Andagt
Fredag den 22. November Kl. 19,30
pr. hos Liobasøstrene, Sct. Kjelds-
gade 3.

Elisabethforeningen

Onsdag d. 20. Nov. Kl. 8 læses i
Sakramentskirken en Messe for Eli-
sabethforeningens afdøde Medlem-
mer.

Danmarks katolske Sygeplejerskeforbund

Foredrag af Redaktør H. D. T.
Kiærulff: »Ordensliv i Verden«.
Torsdag d. 21. Nov. Kl. 20, Sct. Jo-
sephs Hospital.

St. Franciskus' 3. Orden

Møde Søndag den 24. November
Kl. 15 i Kapellet paa St. Elisabeths
Hospital (Generalabsolution).

Katolsk Ungdom Nørrebro

Møde Lørdag den 16. Nov. Kl. 20
Kriminalassistent Axel Jakobsen:
»Politiet under Besættelsen«. Der-
efter munter Underholdning.

Vor Glædes Aarsag

Møde Tirsdag 19. ds. (som sæd-
vanlig 3. Tirsdag i Maneden) Kl.
19,30 paa Østerbro. Brød og Sukker
bedes medbragt.

St. Josephs Kirke, Horsens

Gevinsterne er udtrukket paa
følgende Nr.:

1361, 1052, 1152, 1731, 1927, 2955,
2617, 1811, 2616, 1943, 2219, 2106,
1424, 2709, 1308, 2575, 1476, 1886.

Gevinsterne maa være afhentet i
Præstegaarden, Nørregade 19, se-
nest den 1. Dec. 1946.

I. Olrik, Sognepræst.

Ung katolsk Pige

søger tomt Værelse til 1. Januar i
København.

Billet mrk. 3510 til Annonceeks-
peditionen, Klosterstræde 23, Kø-
benhavn K.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus		Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“
Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestræde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196
Kolding	Esbjerg	Nakskov
Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserves. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27</i> Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Aabenraa		Ludwig Wohlenberg <i>Bog-, Kunst- og Papirhandel</i> Store Torv 5, Tlf. 2229, Grdl. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
G. N. Dall's Cykleforretning <i>Fiskergade 5 . Tlf. 3215</i> Leverandør til Sct. Ansgars Klinik	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapoethandel Lev. til de katolske Institutioner	Brug Bak Sørensens Brilller Søndergade 2 . Aabenraa
Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 23 68 . Søndergade 16</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Andersen & Meyers Eft. <i>Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 25 30</i> <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Chr. Johansen Søndergade 9 . Tlf. 3322 <i>Slagteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved	A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker- & Tømrermester</i> Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle <i>og Brødfabrik A-S</i> Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning Kildemarksvej 35 Telefon 17 89 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen <i>Murermester</i> .Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed	<i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 14 20	T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> Tlf. 1478 (3 Lin.) Trælast og Bygningsartikler
Kolonialhuset Tlf. 480 <i>Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa</i> <i>Billigste, kontant Pris</i> Lev. til den katolske Præstegaard	K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Næstved . Telefon 276	Fr. Brandt <i>Næstved . Telefon 71</i> <i>Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial, Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel</i> Lev. t. de kat. Institutioner
Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> Jernbanegade 2 . Tlf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	Fiskehuset <i>A. Christoffersen</i> Ramsherredgade 23 . Tlf. 107 Leverandør t. de katolske Institutioner	R. Rasmussen Alt i Kolonial - Vin & Delikatesse Riddergade 4 . Telf. 29 Lev. til Sct. Elisabeth Hospital

Odense		Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13 . Tlf. 20 21 Leverandør til Dalum Kloster
C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Frederiksens Fiskesalg Albanigade 35 . Odense . Tlf. 85 52 Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 . Odense Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon Dalum 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner	Priorkaféens Konditori Enevold Sørensen Vestergade 1 Butikken: Telf. 744 Kaféen: Telf. 2764
Julius Jacobsen Blikkenslager Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet Vindegade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	L. Petersen Barber og Frisør . Hjallesevej 14 anbefaler sig m. 1. Kl. s. Betjening Ny Indehaver	Dalum Andelsmejeri Tlf. Dalum 5 1. Kl. s. Mejeriprodukter Leverandør til Dalum Kloster
»Isbjerg« Is og Konfektur . J. Rasmussen Hjallesevej 27	Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet	Trikotagehuset Anna Dalumvej 70 . Tlf. Dalum 62 Lev. til de katolske Institutioner
Svendborg		Gør din Pligt! Gaa til Plichta naar der skal males Tlf. 24 16 . Møllergade 21
Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tlf. 1864	Svendborg Bryghus Mineralvandsfabriken »Ørkild«	
Chr. Mikkelsen Møllergade 61 . Tlf. 1252 1. Kl. s. Kød og Paalæg Lev. til den katolske Præstegaard	Clara Petersen Organist Møllergade 80 . Tlf. 1134	C. K. Hansen Vand-, Gasmester og Blikkenslager Skattergade 10 . Tlf. 489
Vald. Hansen Malermester Vestergade 13 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 1044	Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner
Nyborg	Lauritz Nielsen Nyborg A-S Telf. 106 (3 Lin) Kul . Koks . Cinders . Briketter	Strandvejens Kød- og Paalægsforretning fører absolut 1. Kl. s. Varer. Tlf. 801 Leverandør til Stella Maris
Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail Fiskerihaunen . Nyborg . Tlf. 853 Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn Kongegade 25 . Telefon 487 Leverandør til Stella Maris	Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn Telf. 25 . Nyborg Leverandør til Stella Maris

Katolsk Ugeblad

24. November 1946
94. Aargang
Nr. 47

Tito og
Jugoslaviens Kirke
Newmann og Elgar
Hollandsk Kunstner til
Danmark
Østrig og Vatikanet
Hvorfor skal vi dø?

RUSSERNE TIL MESSE I NEW YORK. Fire Russere med Vyshinsky i Spidsen var blandt de 200 Delegerede fra UNO, der under Konferencen i New York deltog i en Højmesse i Sct. Patricks Cathedral. Efter Messen hilste Vyshinsky (vort Billede) paa Biskop McIntyre.

Eksistentialisme for Hvermand

Naar den franske Dramatiker Sartre nu faar sin tredie danske Premiére, og hans Romaner, Fortællinger og Essays samtidig lokker i Boghandlernes Vinduer, vil der sikkert blive snakket meget om hans »Eksistentialisme«. Filosoferne har deres Besvær med at forstaa den og vurderer den udfra Fagets vanlige Virvar af Synspunkter. Men selv om de lærde finder ham svært begribe-

lig, vil almindelige Mennesker jo gerne kunne snakke lidt med om Tingene. Kan man saa ikke forsøge i faa Ord at sige, hvad der turde være det vigtigste om den Sag.

Begynd med den gamle katolske Overbevisning, at det for et Menneske kommer an paa at have den *sande Tro* samt at vise sin Tro i sine *Gerninger*. Uden Gerninger er Troen gold, og

uden Rod i den sande Tro er Gerningerne tilbøjelige til alskens Forvildelser. Saa kom den lutherske Reformation og erklærede, at Troen var det eneste, det kom an paa. Resultatet blev, hvad det maatte blive, en gold Ortodoksi og filosofisk en gold Spekulation. Der maatte komme en Reaktion, og et af dennes store Navne blev Søren Kierkegaard, som i Opposition til baade den protestantiske Ortodoksi og den protestantiske Filosofi krævede *Eksistensen* sat ind for Troen, simpelthen det helstøbte Kristenliv, Troen levet i Gerningen.

Men der kom Tænkere i hans Skole, der ikke var saa overbeviste Kristne som han. Der var saa mange Slags Tro, syntes de, at det ene fornødne var at vise *sin* Tro (ikke længere den *sande* Tro) i Gerninger. Og derpaa fulgte Sceptikere, som ansaa enhver Tro og enhver Overbevisning for tomt Hjernesvind, fuldkommen Overflødighed. Nej, mente de, Gerningen er ikke og skal slet ikke være forankret i nogen Form for Tro. Fra Reformationens »Troen alene« var man nu havnet i »Handlingen alene«.

Denne Filosofi satte sin historiske »Blomst« i Nazismen. Men paradoksalt nok træffes den i lige saa ren Form hos flere af Nazismens bitreste Modstandere, f. Eks. hos Sartre. Forklaringen herpaa kan vente til en anden Gang. (Fortsættes Side 751)

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

— som Deres Bankforbindelse —

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
 Nørregade 15 C. 9270

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg
 Nørrebrogade 200 . Telf. Taga 1296
 Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester
 Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
 Telefon Søborg 1968

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
 Frederikssundsvej 148'
 Telefon Bella 384

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
 Nørrebrogade 18 B . C. 65 38
 Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
 Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej 3
 København F
 Telf. Gothåb 656
 Mosaik
 og Terrazzo

Gør Deres Indkøb hos M. Niensens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
 Stenosgade 3, Vester 23 19 x

Den runde Kiosk

Tlf. Nora 5615 . Griffenfeldtsgade 37
 Abonnement paa Dagblade, Uge-
 blade og Tidsskrifter
 Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Th. P. Stillinge

Tømrermester
 Sejrogade 15
 Tlf. Rvvang 1225
 Leverandør til den nye Præstegaard og
 Menighedssal i St. Mariæ Sogn

L. F. Nielsen Snedkermester

Lindholmvej 36 . Telf. Damsø 2043
 Udfører Arbejdet for
 de katolske Institutioner

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
 Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
 Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
 Leverandør til de katolske Institutioner

Skotøjsreparation E. Sund

1. Kl.s Arbejde garanteres
 Frederikssundsvej 225, v. Kirken

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane
 Central 3955 . 2755
 Leverandør til St. Knuds Skole

Larsbjørnsstræde 14
 Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester

Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr.
 Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
 Central 2910
 1412

Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe

PRODUKTER

Worning & Petersen
 VILJE SÆBERGÅRD

Randers

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
 Sygeplejeartikler, Bandager
 køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
 Randers . Telefon 137

GERONTIUS' DRØM

Forhaabentlig faar mange Læsere Bladet saa rettidigt i Hænde, at de kan naa at stille Radioen ind til Torsdagskoncerten den 21. Nov. — der dirigeres af Erik Tuxen — og hvor der opføres et Værk, som i særlig Grad vil have Interesse for danske Katolikker. Det er den store engelske Komponists, *Edward Elgars* Oratorium »*Dream of Gerontius*«, hvis Tekst er et storslaaet Digt af *Kardinal Newman*, skrevet 1865, et Digt, der i England regnes for et Mesterværk, og som nærmest maa kaldes en Slags spiritualiseret »*Faust*«. I sin klare, rene Form, sin ædle Tankeverden og det visionære Billedsprog minder Digtet mere om Goethe end om Dante, selv om ogsaa dennes store guddommelige Komedie er en litterær Forudsætning for Digtet. Oratoriet blev til omkring Aarhundredskiftet og opførtes som det første Elgar-Værk, der fangede Publikumets Opmærksomhed, i Birmingham under *Richter*. Fra mange Sider ankede man over Værkets »katolicerende Tendenser« (Komponisten var som sin Fader Organist ved den katolske St. George's Kirke i Worcester), men allerede da opdagede mange, at Oratoriets egentlige Skønhed beror paa den tætte Forening af Ordene og Tonerne. Siden, da *Richard Strauss* med stor Ildhu havde yttet sig til Fordel for Elgars Værk i Anledning af *Julius Buth's* Mestereførelse 19. Maj 1902 ved de Nederrhinske Festspil i Düsseldorf, blev Kompositionen — den betydeligste engelske Kor-komposition i nyere Tid — almindelig beundret (og opført), og et tre Dages Elgar-Festspil paa Covent Garden i London i Marts 1904 lod endelig England gaa ind for den nye Komponist med Fynd og Klem. Siden da blev Elgar en Musikinstitution, engelsk Musiks grand old man. Ved Opførelsen d. 21. Nov. (vistnok den første herhjemme?), laar vi Englænderen *Parry Jones* at høre sammen med *Else Brems*, *Einar Nørby* og *Frans*

Andersson. Læg særligt Mærke til Dødsscenen og Englemusikken, der er Værkets musikalske Højdepunkter. Med fuldent Kunst hører vi Englen synge om Gerontius:

»This child of clay
To me was given
To rear and train
By sorrow and pain
In the narrow way
Alleluia
from earth to heaven.«

Bj. R-n.

Den hollandske Kunstmaler

CHARLES EYCK

paa Vej til Danmark

Charles Eyck, Hollands nuværende største Kirkemaler, der fornylig blev omtalt her i Bladet i et af Pater Wevers' Rejsebrev, har nu besluttet sig at komme og tilbringe lidt Ferie i Danmark. I disse Dage er han i Færd med at lægge den sidste Haand paa et stort Malerarbejde i Halmonds Kuppelkirke. Vi bringer her hans Selvportræt samt et Korsvejsmotiv fra hans Haand, og forhaabentlig vil interesserede snart faa Lejlighed til foruden den lyslevende Kunstner ogsaa at se hans Kunst —, hvis det lykkes Præsterne i Roskilde, paa hvis Indbydelse Charles Eyck kommer herop, at faa ham

til at forbarme sig over Sankt Laurentii Kirke.

TO MØDRE

En Legende

En fattig Kvinde kom fra Bjergene. Hendes Ansigt var garvet af Vinden og brændt af Solen og rynket som et vissent Blad, og hun bar en tyk, ulden Dragt, som var slidt af mange Vintres og Somres Brug. Udtrykket i hendes Øjne viste, at hun havde gennemgaaet tunge Lidelser.

Hun standsede foran et lille Hus, der laa fredeligt i Læ af Klippen et Stykke fra Vejen. Inden for den lave Mur, som omgav det, arbejdede en kraftig Tømrer; bag ham, op ad Husvæggen, laa en Stabel Granstammer, der fyldte Luften med en krydret Duft.

Tømmersvenden hævede Blikket fra sit Arbejde paa den skyggefulde Gaardsplads og fik Øje paa den fremmede Kvinde, der stod ude i det hede Solskin.

»Velsignet være dit Arbejde,« sagde Kvinden.

»Og du selv, gode Kvinde,« svarede Tømreren og betragtede medlidende hendes fattige, støvede Dragt og trætte Ansigt.

»Jeg er træt af at gaa og udmattet af Heden,« sagde Kvinden. »Maa jeg faa Lov at hvile mig lidt i Husets Skygge? Du ser god og venlig ud. — Jeg skal videre ud mellem Bjergene, og der er kun faa Huse.«

Døren gik op, og en yngre Kvinde kom ud paa Gaardspladsen, da Tømreren ryddede Træ og Værktøj til Side henne i Hjørnet, for at den fremmede kunde sætte sig der. »Det behøves ikke, Joseph,« sagde hun med en mild og klokkeklar Stemme. »Kom med, og hvil dig indenfor!« vedblev hun, henvendt til den fattige Kone og førte hende ind i en sirlig Stue, der duftede af friske Blomster, og fik hende til Sæde. »Hvor er du god!« udbød den fremmede. »Og hvor jeg takker dig! Da jeg saa dit Ansigt, vidste jeg straks, at jeg var kommet til et Hjem, hvor jeg kunde faa Lov til at hvile ud.« »Du skal være os velkommen,« svarede

Husmoderen. »Lad mig nu tage din Kappe af og bringe Vand til at bade dine trætte Fødder med.«

Hun vilde til at tage Kappen, da den fremmede standsede hende. »Pas paa — jeg har en Skat, noget af det skønneste, Gud har skabt, — selv om den nok har lidt ondt paa den lange Vej.« Og frem fra Kappens Folder tog hun en hvid Blomst, som var næsten vissen.

»Hvis du vilde sætte den i lidt frisk Vand, kom den sig nok,« sagde hun bedende. Og Husmoderen opfyldte straks hendes Bøn. »Vi skal nok passe den, om ikke for andet, saa for dit gode Hjertes Skyld.«

»Og saa har jeg her en lille Fugl, som jeg har fundet oppe mellem Stenene i Bjerget. Dens Vinge er brækket, men med en lille Pind og en Traad kan vi nok faa den sat sammen, saa Fuglen kan blive rask og flyve tilbage til sine Venner.«

»Du har sikkert selv lidt meget, naar du kan have saa megen Medlidenhed,« sagde den yngre Kvinde og kærtegnede den lille Fugl.

»Ja, — jeg har lidt meget — for jeg er Moder, og en Moder maa altid lide,« svarede den fremmede.

»Jeg er ogsaa Moder.« Og mens hun talte, kom en yngre Mand ind i Stuen; han maatte bøje sit Hoved for at komme ind ad den lave Dør. Rank og kraftig var han, hans Ansigt, der straaled af Sundhed, var smukt og mandigt, og Øjnene dybe og milde.

»Det er min Søn,« sagde Husmoderen; og den Tone, hun talte i, vidnede om hendes Moderlykke.

Venligt hilste den unge Mand paa den fremmede Kvinde, og hun tog hans Haand mellem sine, mens hun sagde til hans Moder: »Jeg forstaar din Lykke.« Og mens Familien og Gæsten sammen nød det beskedne Af-

tensmaaltid, fortalte den fremmede: »Jeg havde ogsaa en Søn, en stor og kraftig og smuk Søn. Da min Mand døde, var min Dreng og jeg ene i Verden; og vi to elskede hinanden højt; men alligevel kunde jeg ikke holde ham tilbage, da Hjemmet blev ham for trangt. Han maatte have Plads — han vilde være fri — det ukendte drog ham. Jeg prøvede paa at vejlede ham; men han fik slette Kammerater — og han blev Røver som de. Du, Moder, som har din Søn her hos dig, du vil forstaa min Angst og min Sorg. Min Søn er Røver! Men jeg prøver paa at finde ham og faa ham med mig hjem. Jeg gaar over Bjerge og gennem Dale, jeg spørger alle de Steder, hvor Røverne holder til, og min Vandring er ikke endt, før jeg kan lægge hans Hoved mod mit Bryst. Han er jo min Søn — min egen Dreng.«

Taarerne løb hende over hendes furede Kinder, og hendes kærlige Værtinde lagde Armen om hendes Hals og kærtegnede hende blidt, mens hun græd sammen med hende. Da rejste den unge Mand sig, lagde sin Haand paa hendes bøjede Hoved og sagde mildt: »Vær kun rolig; du skal nok faa din Søn at se. Selv om din Søgen fører dig lige til Dødens Port, faar du ham at se; thi en Kærlighed som din bliver belønnet.«

Kvinden tog hans Hænder og pressede dem ind mod sit Bryst. »Jeg faar virkelig min Søn at se igen efter al min møjsommelige Søgen og Vandren?« »Ja, vær kun rolig,« gentog han. Derpaa tog han den lille syge Fugl og bar den hen til Vinduet. Den rystede sig, pudsede sine Fjer — og fløj kvidrende bort.

I mange Aar vandrede den stakkels Moder hvileløst om og søgte den eneste, hun elskede. Rundt omkring kendte man hende, og i alle Hytter blev hun vel modtaget, naar hun søgte Hvile.

En Dag hørtes der Larm og Skrigen og Vaabenklirren inden for den store Bys Mure. Mænd og Kvinder ilede gennem Gaderne, og Kvinden fra Bjergene, som

just var kommet til Staden, blev revet med af en vældig Folkehob.

»Hvad er der dog i Vejen?« spurgte hun en Dreng.

»Vi skal til Golgatha og se Nazaræeren blive korsfæstet!« svarede han leende.

Og Kvinden fra Bjergene kunde ikke slippe bort fra den vilde, ophidsede Menneskestrøm. Den førte hende med gennem Stadens Port og op paa den Høj, der hed Golgatha; og Kvinden stod pludselig foran et Kors. Hun løftede Blikket mod den, der hang derpaa. Og det var hendes Søn, hendes smukke Dreng, som hang dér, nøgen for alle Menneskers Øjne. Hun saa ham løfte Hovedet, som var sunket ned paa

hans saarede Bryst, og hørte ham sige: »Herre, tænk paa mig, naar du kommer i dit Rige.« Og dér -- dér var et Kors til -- og paa det en anden mishandlet Skikkelse -- den unge Mand fra Tømrerens fredelige Hus! Nu talte han ogsaa: »Sandelig siger jeg dig, i Dag skal du være med mig i Paradis.«

Ved Foden af det andet Kors saa Røverens Moder en Gruppe Kvinder; og hun kastede sig ned foran en af dem og udbrød: »Han har holdt sit Ord. Du skal vandre lige til Dødens Port, og saa faar du din Søn at se, sagde han.« Saa kyssede hun Sømmen paa den anden Kvindes Dragt og sank død om foran hende.

Som Følge af Ulydigheden mistede Menneskene den legemlige Udødeligheds Privilegium, de blev overladte til deres naturlige Kræfter og disses Vilkaar, og saa var der ikke mere noget, der hindrede Døden i at gøre sin Gerning paa samme Maade som i Plante- og Dyreverden. Faktisk er altsaa Døden alligevel Følgen af og Straffen for den første Synd.

Af samme Grund er Døden i Virkeligheden et *Onde, der tilhører den overnaturlige Verdensorden*. Fordi Mennesket af egen Skyld havde mistet et overnaturligt Privilegium, indtraadte den som Straf for denne Brøde. Ja, man er nødt til at tilføje endnu dette: Døden er saa meget desto mere et Onde, der hører hjemme i en højere Livsorden, fordi den automatisk fører til den anden eller evige Død i Fortabelsens Afgrund, hvis der ikke kommer en Frelser ovenfra, der kan lukke Portene til Afgrunden.

Frelseren er kommet. Jesus Kristus har befriet os fra den evige Død, fra Helvedes Kvaler, og derved *har ogsaa den legemlige Død mistet sin Brod*. Det er et af de Gode, som Kristi Frelsergerning har bragt os. Men der er meget mere. Af forskellige Grunde er Døden for dem, der har tilegnet sig Kristi Forløsning og dens Frugter, blevet noget, man ligefrem kan attraa. Den gør nemlig Ende paa det jordiske Livs mangfoldige Lidelser og Farer og Synder. »Jeg arme Menneske,« sukker St. Paulus, Rom. 7, 24, »hvem skal fri mig fra dette Dødens Legeme?« Døden er endvidere ligesom Indgangsporten til Himlens Ro og Salighed. Det er det, den samme Apostel udtrykker med Ordene: »Jeg har Lyst til at bryde op og være sammen med Kristus, thi det var langt det bedste.« (Fil. 1, 23.) Og endelig er Døden, hvad Legemet angaar, en foreløbig nødvendig Overgang til dettes Herliggørelse.

Til alt dette kommer der endnu en anden stor Trøst for dem, som hører Kristus til. De, som har modtaget Daabens Sakramente og dermed er blevet indpodet som levende Grene i den

Hvorfor skal vi dø?

Paa dette Spørgsmaal svarer den hellige Skrift, at det sker i Kraft af en Lov, som Gud gav efter *vore Stamforældres Synd* i Paradiset. Til Adam sagde jo Herren: »I dit Ansigts Sved skal du spise dit Brød, indtil du vender tilbage til Jorden. Thi af den er du taget. Ja Støv er du, og til Støv skal du vende tilbage.« (1. Mos. 3, 19.) Rigtigheden af denne Begrundelse blev benægtet fra forskellig Side baade i ældre og nyere Tid, idet man hævdede, at Døden var noget ganske naturligt. Den indtræder, lige meget om man har syndet eller ikke, efter den samme Lov, som ogsaa gælder i Plante- og Dyreverden.

Hvad skal Kirken svare til den Slags Indvendinger? Jo dette: Vi indrømmer alt, hvad der er rigtigt i Modpartens Paastand, men afviser ogsaa alt, hvad der er uholdbart. Kirken har altid vidst, at Døden i og for sig er noget, der med en *Naturlovs Nødvendighed opløser Forbindelsen mellem Legemet og Sjælen* og ødelægger det første, naar dettes Kræfter i Aarenes Løb er blevet opslidt og Livsfunktionerne derved er blevet umuliggjorte.

For saa vidt er Døden et *Onde*, skønt man ud fra et andet Synspunkt ogsaa kan mene, at den er et Gode, fordi den befrier Sjælen fra Legemets tyngende Baand og Besværligheder.

Har man nu indrømmet dette, saa er det paa sin Plads at erindre om en *historisk Kendsgerning*, der giver denne Sag et andet Perspektiv. Ifølge Aabenbaringens Lære har Gud nemlig *oprindeligt fritaget* Adam og Eva fra Nødvendigheden af at dø, hvis bare de vilde overholde det Abstinensbud, som Skriften udtaler med disse Ord: »Gud Herren bød Adam: Af alle Træer i Haven har du Lov at spise, kun af Træet til Kundskab om godt og ondt maa du ikke spise. Den Dag, du spiser deraf, er du hjemfalden til Døden.« (1. Mos. 2, 16—17.) At vore første Forældre var klare over Lovens Alvor, fremgaar af Kvindens Svar til Fristeren: »Vi har Lov at spise af Frugten paa Havens Træer; kun af Frugten paa Træet midt i Haven, sagde Gud, maa I ikke spise; ja, I maa ikke røre derved, thi saa skal I dø.« (1. Mos. 3, 2—3.)

Vinstok, som er Jesus Kristus selv, for dem er Døden ikke længere Straf. Daaben udsletter jo ikke blot al Syndeskyld, men eftergiver ogsaa al Syndestraf. For de døgte er derfor *Døden kun en Følge af Arvesynden, men ikke mere Straf for samme*. I sin Visdom vilde Gud ikke ophæve den første Syns Følge for hele Slægten, for at vi skulde kunne benytte den som Bod for Synden i Verden og hjælpe med til at gøre godt igen, hvad vi alle har fejlet og stadig endnu fejler. Døden skal altsaa tages som den *sidste Bodsøvelse i det jordiske Liv*, som jo efter Kirkens Lære hele Tiden skal være Bod i Fællesskab med vor Frelser Jesus Kristus. I en Verden, hvor de fleste af os næsten kun tænker paa, hvor behageligt de efter Forholdene kan indrette sig, er det godt at blive mindet om denne Sandhed. I Indledningen til Læren om den sidste Salvelses Sakramente udtalte Kirken sig paa Tridentiner Konciliet saaledes: »Hele det kristne Liv bør være

en vedvarende Bodsøvelse.« Det er kun andre Ord for, hvad vor Frelser udtrykker paa denne Maade: »Hvis nogen vil gaa i mit Spor, skal han fornægte sig selv og daglig tage sit Kors op og følge mig.« (Lk. 9, 23.) »Og den, som ikke tager sit Kors og følger efter mig, er mig ikke værd.« (Mt. 10, 38.)

Hvis vi altsaa vil tage Døden efter Kristi Lære og Eksempel, saa maa vi tage den som en Bod og et Stykke af vort Kors. Vi skal se hen til den med den oprigtige Kærlighed til Gud i Hjertet og med den Bøn paa Læberne, som Pius X i 1904 har lært Kirkens Børn. Han skrev, at vi med et angerfuldt Hjerte skulde love Gud med et roligt og villigt Sind at ville tage Døden fra hans Haand, lige meget hvilken Slags Død han vilde bestemme for os, med al dens Angst og Pine og Smerte. En Død i Samfund med Kristus og efter hans Eksempel kan kun være en stor Sejr og Triumf, saaledes som hans egen Død var det. F. K.

der er kommet for at tage vor Fattigdom og Skrøbelighed paa sig.«

Skal vi elske dem for deres egen Skyld? Nej, vi skal elske dem *for Hans Skyld*, fordi de er et Billede paa den elskede. »Naar du ser en fattig, er det et *Billede af Herren og Hans hellige Moder*, som vises dig. »Betragt i det ringe, du der ser, Hans egen Ringhed.« »Den, som forbander en fattig, forbander Kristus, i hvis ophøjede Tjeneste denne fattige er, thi for vor Skyld er *Han* blevet fattig.« Skal vi elske de fattige? Ja, men det vil jo sige at elske Kristus selv. Det er den Overensstemmelse mellem de to Former for Kærlighed, som karakteriserer Hjertets Helstøbthed.

De Væsener, som omgiver os, vort eget Liv, det gode, som virker i os og ved os — alt det er Hans Værk. Intet af dette tilhører os. Vi er i Ordets dybeste Betydning — *alle »fattige«*, fordi intet hidrører fra os, men vi har faaet det altsammen fra »den store Almissegiver, som i sin rige Naade har givet værdige og uværdige alt, hvad de ejer — som Almisser«. Det eneste, der forlanges af Mennesket, er, »at det ikke beholder noget for sig selv, men giver Gud Æren for det hele og, at det virkelig giver af sin Overflod til *de fattige, Hans fortsatte Inkarnation*.

Nu er vi naaet ind til Almissens inderste Betydning: »Det sømmer sig, at vi giver Kappen tilbage til den fattige, hvem den *tilhører*. Jeg vil ikke være Tyv, for man kunde tillægge os Tyveri, hvis vi ikke gav dem, der er mere Trængende end vi.« »Almissen er de fattiges Arvelod — og *Ret* — for Vor Herre Jesus Kristus har erhvervet os den.« Er Almissen en Ret? Ja, en Ret. Almissen *tilhører* den fattige. Vi skal give ham den tilbage.

De fattige er Kristi Legeme, Kristus er Gud. At elske Gud vil sige: konkret at elske Kristus. *At elske Kristus* vil sige: konkret *at elske Næsten*, særlig i deres Skikkelse, som ligner Ham mest i vore Brødre, de fattige. *Jr. Marie-Adrien Corsalis O.F.M.*

St. Frans' Kærlighed til Næsten

(Fra Pariser-Dominikanernes maanedlige Tidsskrift »La Vie Spirituelle«, Oktobernummeret).

Forfatteren har i det foregaaende skildret den hellige Frans's kærlige Omsorg for syge (spedalske) og fattige, hvordan han delte sine Almisser med dem og ofte gav dem sine Klæder, naar han ikke havde andet at give dem. Han *maatte* give. — Nu spørger Forfatteren, hvad der ligger til Grund for denne Kærlighed: Kilden til Frans's Kærlighed til de fattige er *Kærligheden til Gud*. Den er hans inderste Vilje og Enhedsprincip. Det er en og samme Kærlighed.

Hvorledes skal man naa til Gud? Gud er Aand (Johs. 4, 24). Han bor i et utilgængeligt Lys

(1. Tim. 6, 16). Ja, men Hans Søn er blevet Menneske. Det er Jesus Kristus, som de dalevende Mennesker har rørt ved, som de har hørt, og hvis guddommelige Ord og hellige Legeme vi stadig har blandt os. Vi maa knytte os helt til Ham. Vi maa ligne Ham, være fattige som Han, *elske de fattige*, fordi de ligner Ham. Skal vi elske de stakkels Mennesker for deres egen Skyld? Er de da værdige til Frans's Kærlighed, er de helt helligede til at modtage en saa enestaaende Kærlighed? Nej, vi skal elske dem for Hans Skyld, fordi de er *Jesu Kristi Sendebud*. Deri bestaar deres Værdighed. »Naar du ser en fattig, skal du vise ham den Agtelse, der tilkommer Ham, i hvis Navn han kommer, Kristus,

Estland og Danmark

Helene Paider: Det forhekse-
dede Land I—III. (Haase) 1944
—46. »Familien paa Lipfer« —
»Dimitri Fahlen« — »Edith«.

For de fleste Danske har Navnet Estland en speciel Klang. Vi mindes det fra vore tidligste Barneaar. Estland var jo Maalet for Valdemar Sejrs Korstog. Det var Skuepladsen for det første Dannebroges Tilsynekomst. Estland med det gamle Reval kom til at danne et smukt Kapitel i Danmarks Middelalderhistorie. Ikke blot betød Estlandstoget Sejr for de danske Vaaben, det kom ogsaa til at betyde en ny Missionsmark for det kristne Norden. Estland var altid, skønt det forlængst havde undraget sig Danmarks Herredømme, et Land, der kom os ved, og om hvilket vi gerne gad høre.

Men faa af os har kendt Landet til Gavns. Nu og da har man maaske truffet Mennesker, som havde Tilknytning til det. En og anden har kunnet fortælle om dansk Indsats og dansk Indflydelse derovre i Aarene under og umiddelbart efter den første Verdenskrig. For det store Flertal herhjemme er Estland imidlertid stadig i overvejende Grad Begrebet, der vækker Minder om Middelalderen til Live, idet man opgiver at fastholde, hvad der i de allerseneste, forvirrende Aar er og kan være sket med dette gamle baltiske Rige.

Derfor er det fængslende at læse Helene Paider's Romantrilogi »Det forheksede Land«, hvor Estland træder Læseren levende i Møde, og hvor Mennesker, Natur og Samfundsforhold paa overbevisende Maade er skildret samtidig med, at en rig Digterfantasi eksperimenterer med Lys og Skygge over de fremførte Motiver.

Helene Paider er et Pseudonym. Forfatterinden til de tre Romaner, »Familien paa Lipfer«, »Dimitri Fahlen« og »Edith«, som bærer Fællestitlen »Det forheksede Land«, hedder *Ingeborg Johansen* og har tidligere udsendt Bøger paa baade Dansk og Fransk, bl. a. Romanen »Den røde Villa« (Branner). Hun er Katolik og har i en Aarrække boet i Danmark. Men hun er født og opvokset i Estland, hvor hendes Far beklædte Posten som dansk Generalkonsul. Dette forklarer, hvorfor Skildringerne af hendes Barndoms- og Ungdomsland i saa høj Grad, som Tilfældet er, bærer det selvoplevedes Præg. Hun har vandret i de Moser og Skove, som omgiver Lipfer, hun har med egne Øjne iagttaget den Plante- og Dyreverden, hun beretter om, og som danner Baggrunden for og Rammen om det Liv, en Flok over-

ordentlig livlige Børn lever. Og idet man nævner Ordet »Børn«, er man med det samme inde paa et Gebet, hvor Forfatterinden især lader sine rige Evner spille: den psykologiske Skildring. Hun viser os en Haandfuld Børn, en i Sandhed righoldig Buket af smaa Menneskeanlæg. Børnene paa Lipfer er en Flok Enere, der faar Lov til at udfolde sig i Frihed. De er meget forskellige; »artige« vil man aldrig falde paa at kalde dem; de er afvekslende vilde, godhjertede, utaalelige, modige, ureglerlige; men de gaar og staar og gebærder sig som de levende Væsener, de er. Og allerede i den første Bog stifter vi Bekendtskab med de Egenskaber, som giver Hovedpersonen, Pigebarnet Edith, Særpræg.

Med Hensyn til Menneskegalleriet i Bøgerne, da giver dette Indtryk af, at Estland er et broget Land. Der er de indfødte Ester, og der er de fremmede. Sidstnævnte opdelt i to Hovedgrupper, Russere og Tyskere, tilsammen repræsenterende de toneangivende i By og paa Land. Især i Bogen om Dimitri Fahlen (II Bind) præsenteres en Række Typer fra en Embedsstand og fra Godsbesiddernes Verden, som forekommer den danske Læser temmelig fremmedartet, omend saare interessante. Stærkest falder Lyset paa Edith og hendes russiske Kammerat Dimitri, hvis uligevægtige, ekcentriske Sind giver sig sære og ubeherskede Udslag, men som er tegnet med stor Dygtighed. Imidlertid er ogsaa de mindre centrale Skikkelser i det omfattende Persongalleri trukket klart op. Der er Læreren Bernt Kvita, der er Forvalterparret paa Lipfer, der er Dimitris Mor, den russiske Adelsdame, hvis ubalancerede Sind ikke skaber den bedste Atmosfære omkring et saa sensitivt Gemyt som Sønnens, og der er den katolske Pater, hvis Liv er viet Omsorgen for dem, der har Hjælp behov, og af dem er der mange i Revals Gader, hvis Romantik iøvrigt virker forunderligt dragende, idet man faar deres Beliggenhed og Struktur beskrevet.

Handlingen i »Det forheksede Land«s to første Bind er henlagt til dette Aarhundredes første Decenium, og nu i Efteraaret er Bind III udkommet med en Skildring af Tiden umiddelbart før den første Verdenskrig. »Edith« fortæller om, hvorledes Bogens kvindelige Hovedperson kommer til Danmark og hendes Tilpassing sig til danske Forhold. Disse Forhold kan hist og her forekomme en lidt forregnede. Milieuskildringen er for tredje Binds Vedkommende ikke det bed-

(Fortsættes Side 747)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader er nu for Alvor vendt tilbage til Vatikanet. Sommeropholdet i Castel Gandolfo strakte sig over betydelig længere Tid end oprindeligt bestemt, men det hævdes fra tilforladelig Side, at den hellige Fader har haft ualmindelig Udbytte af Opholdet derude i Albanerbjergene. Umiddelbart efter sin Hjemkomst modtog den hellige Fader den ny Ledelse af den katolske Aktion i Italien i Audiens. I sin Tale til Audiensdeltagerne betonedes Paven Nødvendigheden af, at Katolikker gjorde sig gældende paa alle Omraader indenfor det offentlige Liv gennem praktisk Virke.

Amerika

I Aaret 1945 indregistreredes der i de forenede Stater 502,000 Skilsmisser (mod 248,000 i 1938), d.v.s. for hvert indgaaet Ægteskab en Skilsmisse!

Australien

Jesuiternes Observatorium i Riverview — det eneste Observatorium, hvorfra man er i Stand til at registrere seismologiske Hændelser i Omraaderne omkring Japan — blev under Krigen benyttet af det amerikanske Hovedkvarter som »Lyttepost«.

Holland

I en hollandsk Kaserne er der for første Gang givet »Soldater-eksercitier«, idet Jesuitterne i Maastricht har prædiket Eksercitier for en Afdeling paa 500 Mand, der inden længe skal afgaa til Indonesien.

Tyskland

Det gamle tyske »Katolischer Akademikerverband« vil ikke mere genopstaa i sin gamle Skikkelse. Det er Hensigten at tilslutte de tyske Akademikere de allerede bestaaende kulturelle Organisationer i de større tyske Byer og der er allerede for Sommeren 1947 planlagt en større Foranstaltning efter samme Mønster som de kendte »Salzburger Hochschulwochen«.

Den kendte tyske Forfatterinde, Gertrud von Le Fort, fyldte i Oktober 70 Aar. Hun er født i Westfalen, studerede i Berlin og Heidelberg, og traadte i en moden Alder over til Katolicismen. Hendes Digterværker har skaffet hende en førende Stilling indenfor den tyske katolske Litteratur.

KIRKEN FORFØLDES IKKE I JUGOSLAVIEN siger Tito

»Kirken forfølges ikke i Jugoslaviens! Saaledes lyder Teksten paa den efterhaanden lidt forslidte Grammofonplade, der til Stadhed benyttes af Tito-Regimet, og det samme er Omkvædet paa alle de Forsikringer, der bedyres af Jugoslaviens diplomatiske Repræsentanter i Udlandet. Refrainet svarer imidlertid ikke til Kendsgerningerne og bliver efterhaanden i hele den civiliserede Verden betraglet som en Schlager, der kunde have haft selveste Mester Goebbels til Pader. Med Sandheden er det en Kende anderledes — et Par Kendsgerninger til Supplement af tidligere kan maaske bedre belyse Forholdet.

I Slutningen af September afholdt Centraludvalget for »Jugoslaviens Nationale Ungdoms Kongres i Narævelse af en officiel Repræsentant for Regeringen. I et Planmøde forlangtes der Afskaffelse af den sidste Rest af Religionsundervisningen i Landet, fordi »Religionsundervisningen — som man plejer at udtrykke sig — er en Tribune for antinational Kampagne og for Udbredelse af Løgne, fordi den er Gift for Børnesjælene. Og dette Forlangende forblev ikke upaaagtet. Allerede inden Maanedens Udgang viste det første Resultat sig: de teologiske Fakulteter forlængtes fra Universiteterne, da de »ikke længere anses for en Del af den højere Undervisning»; del staar derimod Kirken frit at opretholde disse Fakulteter for egen Regning — dog under Statsens behørig Kontrol. Denne Forholdsregel ramte de to katolske-teologi-

ske Fakulteter Zagreb og Ljubljana, samt det græsk-ortodokse Fakultet i Belgrad. Og da den katolske Kirke som bekendt allerede er blevet berøvet alle sine Ejendomme, spørger man sig blot om hvor længe det er muligt at holde disse to Fakulteter i Drift.

I Slutningen af Oktober indtoges to katolske Præster i Novo Mesto Straffe paa 7—20 Aars Tuangsarbejde, fordi de havde været delagtige i et mod Kommunisternes rettel Komplot. Der er endvidere for nylig blevet bragt i Erfaring, at to Gejstlige i Slovenien, som har været savnet siden 7. Januar 1946, er blevet

skudt af kommunistiske Tropper i en Skov. Det drejer sig om Professor Tercejl og Professor Krasna; Professor Tercejl opholdt sig under Krigen i Syd-Italien (hvorledes man derfor har kunnet anklage ham for Kollaboration er noget af en Gaade!), medens Professor Krasna var blevet udstvist af Landet af Tyskerne.

Den anglikanske Biskop Dr. R. Parsons besøgte i August den ortodokse Biskop i Novo Sad, og da Myndighederne fik at vide, at han skulde prædike i Kirken, blev det ham

holdt. Situationen omkring Ærkebiskop Stjepinas Domfældelse har iourten — foruden talrige Protest — samspalttillidendegevelser fra høj Verden — bl. a. givet Anledning til flere Forespørgsler i de biskop Underhus. Kort for sin Afrejse til New York svarede den svenske Udenrigsminister Revin i Underhuset paa en Forespørgsel fra de Konservative, at han havde anmodet den britiske Gæst i Belgrad om en udvalgt betingning angående Forholdet omkring Stjepinas Domfældelse.

A Kardinal Strich drøfter Hjelpekøbet med President Truman.

Amerikanske Katoliker hjælper det nødlidende Europa

Ærkebiskoppen af Chicago, Kardinal Strich, der tillige beklæder Hvervet som Præsident for den katolske Velfærdskonferences Forvaltningsråd, har forelagt det amerikanske Episkopat en Plan, ifølge hvilken de amerikanske Katolikker i 1947 vil stille et Beløb paa mindst 5 Millioner Dollars til Disposition for det nødlidende Europa.

Situationen i Litauen

Præsidenten for de forenede litauiske Hjelpekofonds i Amerika, Fr. Joseph Koncius, er vendt tilbage til Amerika efter en 10 Maanedes Europarejse. Ved sin Hjemkomst til Staterne gav han paa Basis af en Del fortlørlige Meddelelser Udtryk for sin Frygt for at Kirken i Litauen lidt efter lidt gik en Kvalningsdød i Møde. Et Antal Kirker i Litauen, udtalte Fr. Koncius — er til Stadhed aabne og delte bliver fremdraget som et Bevis paa, at der hersker Religionsfrihed i Landet. Men der gives ingen Religionsundervisning i Skolerne, den katolske Presse er ædelagt, Uddannelsen af ny Præster er umuliggjort og endog Matrikonegationer er forbudt.

Et stort Antal Kirker i Litauen, udtalte Fr. Koncius — er til Stadhed aabne og delte bliver fremdraget som et Bevis paa, at der hersker Religionsfrihed i Landet. Men der gives ingen Religionsundervisning i Skolerne, den katolske Presse er ædelagt, Uddannelsen af ny Præster er umuliggjort og endog Matrikonegationer er forbudt. tænkes for at staa i Forbindelse med katolsk Aktion, forsvinder pludseligt og siden Litauens Besættelse af russiske Tropper i 1944 er omkring 100.000 Personer blevet deporteret til Sibirien. Det hænder hyppigt at Høra bliver fjernet fra deres Forældre og anbragt i »Rekretationslejer, hvor de opdrages efter kommunistiske Principer. Biskopperne i Wilna, Kaisedors og Telsiai befinder sig stadig i Landet, men har ingen Muligheder for at staa i Forbindelse med Vatikanet. Ærkebiskoppen af Kaunas samt to Hjelpekiskopper blev i 1944 deporteret af Nazisterne og befinder sig nu i den amerikanske Zone i Tyskland.

Østrig genoptager Forbindelsen med Vatikanet

Med Udnævnelsen af en ny pavej Nuntius i Wien er den diplomatiske Forbindelse mellem Vatikanet og Østrig blevet genoprettet. Forbindelsen har været afbrudt siden »Anschlusse» i 1938, og den ny østrigske Gesandt, Kobruks, som allerede beklæder Hvervet for 1938, er for faa Dage siden ankommet til Rom.

Spaniens Klerus i Opposition mod Franco

Den kendte engelske Socialhjelper, Miss Monica Whately, som ny nylig sammen med en britisk Kvindelegation har besøgt kvindelige Fanger i Las Ventas, Madrid, erklærede ved sin Hjemkomst til England ved en Pressekonference i Fleet Street, at der indenfor den spanske Klerus »Rækker hersker en ganske anseelig Opposition imod Franco. Hun nævnte som Eksempel Ærkebiskoppen af Sevilla, Kardinal Segura y Saenz, der hidtidigt ikke har overværet et eneste af Cortes' Møder og til Stadhed har afvist at gøre Brug af det Automobil, som Stalen havde stillet til hans Disposition. Det er endvidere ikke længere end et Par Måneder siden, at de spanske Myndigheder nedlagte Forbud mod et Hydrebyr, som Kardinalen netop havde udsendt.

Katolsk Ungdom i Tyskland atter i Aktion

Den gamle Bispeslad Regensburg var i den sidste Uge af Oktober Vidne til et katolsk Ungdomsstævne, der var det første store Ungdomsstævne, som de tyske Katoliker foranstaltede efter at være kommet frem til det Katakombtilværelse, da Weimardom end for Nazi, ikke en Ungdom fuld af romantiske Drømme, men en Ungdom, der var vakl af alle Drømme, og som var sig Virkeligheden. Den Aand, der var i Tyranni og Forfølgelse, dog, lige Kamp mod nazistiske Tyranni og Propaganda, for i den indre Fordybelse, der idag kommer frem i Lyset og udmøntes i den eneste Straale af Haab, som Ruinerne. Byen Regensburg for i disse Dage — akkurat som i Tiden — præget af sit ka-

Fra Sct. Bernhard til Tibets Højland

I Begyndelsen af trediveerne rejste et Par Korherre fra det berømte Kloster paa Store Sct. Bernhard — kendt for Sct. Bernhardsbundene — til Tibet for at optage et Missionsarbejde i det indre af Asien, hvor de i Weissi ved Jang-Ise-Kiang fandt et nyt Hjem. Ved en af

Pasvejene ind til Kina slog de sig ned. De ugenstlige Rejseforhold under Krigen har forhindret, at der rejste nye Munke fra Schweiz til Tibet, men i Slutningen af Oktober i Aar kunde atter fire Korherre begive sig paa Vej til Asien. Rejsen foregik med Flyvemaskine via London til Kunming (Yunnanfu i Kina), hvorfra de fortsatte paa Auto 400 km i vestlig Retning til Tali. De resterende 350 km i nordrig Retning til Missionsstationen i Weissi maa tilbagelægges i Karavanemarch, og de regner med at kunne naa frem til Maalet inden Jul.

Den indeværende Aarstid er den mest egnede for Karavanerejser under de sidste Himlestrøg.

— Bernhardinerens Kloster i Weissi i Tibet.

Peter ved Besked

Sin Tro bør man kende fremfor alt -

Lad mig i Dag præsentere Peter for jer. Han er ung Katolik i København, og som det sig hør og bør, er han stærkt interesseret i alt, hvad der vedrører Kirken. I sin ungdommelige Iver benytter han alle Lejligheder til at tale Kirkens Sag — men han er klar over, det kræver Kundskaber, derfor hører han ikke til dem, der tager en »nein« Messe om Søndagen. — Nej, han gaar ikke af Vejen for en Prædiken — for hver Gang lærer han noget nyt, der altsammen er med til at underbygge hans Tro og give ham ny Begejstring. Han er ikke noget Hængehoved — langt mindre Hykler — men han ser jo med nogen Undren paa de Medlemmer af Menigheden, der kommer efter Prædikenen og gaar før Slutnings-evangeliet, medens de i den mellemiggende Tid støtter Pillerne bagest i Kirken.

Peter er naturlig — han generer sig ikke for sin Religion — han fletter ikke Fingre eller smiler forlegent — hvis Talen falder paa Gud. En engelsk Journalist, der for nylig har været paa Besøg her, nævner som et karakteristisk Træk for Danskerne, at de smiler overbærende, naar et Bibelord nævnes og ofte tilføjer: »De er vist religiøs?« Men Peter forstaar at sætte sig i Respekt, han taler med ungdommelig Friskhed, og man mærker, at der ligger noget bagved. Han diskuterer ikke blot for Diskussionens Skyld, men fordi han har noget at meddele andre — og ud skal det, om det saa skal være mellem Sidebenene.

Han er imidlertid blevet klogere efterhaanden, for han har faaet den Erfaring, at det ikke nytter at tale Religion med hvem som helst. Dumme Mennesker, der selv tror, at de har slugt Alverdens Visdom, kommer man f. Eks. ingen Vegne med. Det er den gamle Historie: »En Daare kan spørge om mere, end ti Vise kan svare paa«.

Andre har slaaet sig paa Profeten Daniel eller Apokalypsen, som de udlægger efter Behag — de kan ikke rokkes en Tomme selv med de bedste Argumenter. Andre har

dannet sig deres private System, og mange er ligegyldige; men en stor Gruppe er ærligt søgende Mennesker — og det er den gode Jord.

Lad nu være med at tro, at Peter krænger det indvendige udad i Tide og Utide. I mange Tilfælde er det Eksemplet, det kommer an paa — og det ved han. Han kender jo heller ikke blot sin Religion for at kunne meddele den til andre. — Nej, det man elsker, og det man lever af, vil man ogsaa gerne kende til Bunds.

Peter fortalte mig en Dag bl. a. om en Aften paa Købmandsskolen — i Engelsktimen var man kommet til at drøfte religiøse Problemer — der var spurgt om, hvad Pinse hed paa Engelsk, og hvorfor man fejrede den. Der skulde svares paa Engelsk, men selv om man havde haft Lov til at sige det paa Dansk, var der næppe mange, der havde aabnet Munden. Peter var jo imidlertid ikke sen til at klare en saadan Situation, og saa fortsatte man bagefter paa Dansk med en rask lille Diskussion, hvor Peter kunde oplyse sine lyttende Kammerater om et og andet, som de ellers aldrig havde Lejlighed til at høre.

Peter er ikke noget enestaaende, rundt omkring er der unge Mænd og Piger, der som han kender deres Religion, praktiserer den, og kan forsvare den og forklare den for andre i paakommende Tilfælde.

Til dette Formaal har vi blandt andet vore Studiekredse rundt omkring i Ungdomsforeningerne, der i første Række bør være positivt kundskabsmeddelende og ikke indlade sig paa negative Udredninger af denne eller hin kirkelige Retnings Opfattelse.

Nu gælder det mere det store Opgør mellem katolsk Tro og slet ingen Tro. Peter er klar over dette Forhold, og ingen skal bilde ham noget ind med Hensyn til »videnskabelige« Resultater, der »afslører« Kristendommen, ja al Gudstro som Vaas og taabelig Snak — han ved bedre, at al sand Videnskab kun bekræfter den sande Lære — det ligger i Sagens Natur — thi for

Ind imellem -

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

os er Sandheden Maalet og ikke blot et Middel.

Peter har et lille Galleri af store Mænd, som han altid har present — kristne Mænd og Katoliker, der har gjort en fremragende Indsats paa forskellige videnskabelige Omraader. Det er Mænd som Niels Steensen, Pasteur, Galilei, Volta, Kopernikus, Mendel, Marconi og mange flere. Han ved, at Kirken har grundlagt de berømte Universiteter paa hele Kloden. Han kender St. Frans, St. Dominikus, St. Ignatius og de andre store, der har formet Verden og Sindene i det afgørende Øjeblik. Og Peter kan blive ved med at remse op, men han ved, at al hans Viden intet hjælper ham, hvis den er gold — den skal udspringe af hans Kærlighed til Troen, og han skal leve paa den.

Det prøver han paa hver Dag.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

København

Lørdag d. 23. Nov. Kl. 19,30: Aabent Hus hos Fru Ebba Friis-Hansen, Beringsvej 4, F. — Linie 29 (Bussen Raadhuspladsen-Vanløse) kører lige til Beringsvej. Læge Frøken Inger Høyer vil tale om Finlandsjubilæet.

Søndag d. 1. Dec. Kl. 9,00: Akademikermesse i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Derefter Travetur.

Onsdag d. 4. Dec. Kl. 19,30: Ordinært Møde, Stenosgade 4. Professor, Dr. theol. Skydsgaard vil tale. Emne: Katolicisme og Protestantisme i Dag.

Lørdag den 14. Dec. Kl. 19,30: Adventsaften. Se nærmere senere.

Estland og Danmark

(Fortsat fra Side 743)

ste i Bogen. Men helt udmærket er Edith selv. En sekstenaarig ung Piges Sjæleliv er næppe opfattet og gengivet bedre noget Sted end her hos Helene Paider. Edith er forstaaet helt ind til de inderste, skjulteste Fibre. Og gennem Læsningen om hende lærer man at forstaa hende. Man føler med hende i hendes Vanskeligheder med at akklimatisere sig. Hendes ukuelige Frihedstrang, der aldrig er blevet hemmet af en Opdragelses Forbud, gør det svært for hende at indordne sig det ny. Hendes Blufærdighed foraarsager, at hun bliver rasende, naar nogen vil blande sig i hendes Sager. Hun er haard og grov i Munden paa samme Tid, som hun kan være medfølelse og let at saare. Hun er udstyret med en overdaadig Fantasi, og dog kan hun være hensynsløst ærlig. Edith er ikke af de Naturer, der vil »komme let gennem Tilværelsen. Maaske derfor er det saa lærerigt og interessant at følge hendes Veje. Ja, lærerigt! »Edith« er i Grunden en Bog, som alle Forældre med store Pigebørn burde læse. Har man glemt, hvor svært det er at være ung, da bliver man mindet om det her — sort paa hvidt — i Bogen om denne Estlands Datter.

Helene Paider siger selv, at med »Edith« slutter Serien »Det forhekse Land. Man kan beklage det. For man vilde gerne have vidst lidt mere om Ediths og de andres Skæbne, saadan som den maa have formet sig efter Frihedskampene, da Estland blev en Nation, uafhængig af fremmede. Men maaske giver Forfatterinden os en Gang en Bog om denne korte (femogtyveaarige) Periode af sit Fædrelands og Estlands Folks Historie. Den Succes, hendes Bøger foreløbig har haft her og i Sverige, burde stimulere hende dertil.

Karen Plougaard.

FILM

Ugen bragte ni nye Film, hvoraf kun to kunde regnes for seværdige. Den ene var Lubitsch's tredje Festpremiere efter Besættelsen, Scalabios »Gennemtræk i Paradis« (That uncertain feeling. 15.-11.), der afløste »Det syvende Slør« med dens 205 Succesdage. Lystspillet er for een Gangs Skyld moralsk, det maa dog snarere opfattes som et

extra Raffinement end som Vidnesbyrd om et moralsk Sind, rent filmatisk er Lubitsch ikke, og bliver det næppe aldrig, blandt de gode Børn. Men han forstaaer sin Kunst, han ved mere om Film end mangfoldige andre, der blot er Haandværkere, han er spirituel, antydende, vittig, han kan skildre en Kærlighedsscene med et stillestaaende Billede af et Flygel, han evner at fortælle i Billeder, kun det væsentlige, kun Kærnen i hver enkelt Scene. Naar De ser Filmen, vil De sandsynligvis som jeg rynke paa Næsen ad mange frivole og udydige Paafund, men hvis De har Humor, vil De næppe kunne undgaa at rives med af denne Filmens Trolde- mand, af hans galliske esprit og af hans fabelagtige Instruktions-talenter. — Den anden Nyhed af Interesse kom paa Roxy og Merry 11. og 13.-11., Fox's Nyindstudering af Douglas Fairbanks første Kostume-film »Zorros Kendemærke« (Mark of Zorro), denengang med Tyrone Power som den ædle Diego, der maskeret som Zorro tvinger Uretens Repræsentanter bort fra det Samfund, de saa længe har terroriseret. Power spillede straalende (det er en Rolle a la Den røde Pimpernel) i et Ensemble af rigtige Typer og morsomme Karakterer. — Ugens øvrige syv Film var en Genoptagelse af den gl. mod Bogen meget trofaste »Tre Musketerer« (Les trois mousquetaires. Casino), en splinterny engelsk Forbryderfilm uden formildende Omstændigheder »Udenfor Samfundet« (Appointment with crime. Colosseum), en rædselsfuld 1001-Nats Farvefilm »Ali Baba og de 40 Riddere« (A.B. and the 40 thieves. Platan), en mat Kopi af Zorro, »Søn af Monte Cristo« (Son of Monte Cristo. 4 Theatre), hvor kun Skurken spillede godt(!), og endvidere en Gyser i Farver (begge Dele lige slet) paa Nørreport »Spøgelsen i Operaen« (Phantom of the opera) med Udtog af »Martha«, »Eugen Onegin« og Tjaikofskis 4. som formildende Omstændigheder, en tynd Formby-film »Hæng i, George« (Get cracking. Colosseum) om Hjemmeværn, og en pretentiøs og livløs Joan Crawfordfilm i Grøndalsteatret »En Kvindes Ansigt« (A woman's face) efter svensk Original.

Bjørn Rasmussen.

Østrig kalder

Siden sidste Indberetning, da der var modtaget Kr. 849,50, fra hvilket Beløb fragik Udgifter til Underholdningerne Kr. 50,00, har

jeg modtaget: H. S. m. Søster 10 Kr., Søster B. 31 Kr., H. A. 5 Kr., G. S. 5 Kr., Fru G. 15 Kr., Anonymt 10 Kr., Fru J. 10 Kr., N. Th. H. 10 Kr., Anonymt 10 Kr., I. R. 31 Kr., H. R. 31 Kr., O. B. (3 Bidrag) 31 Kr., Prop 10 Kr., K. J. 5 Kr. Ialt 1013 Kr. 50 Øre.

Det er en stor Glæde at se med hvilken Beredvillighed danske Katolikker som andre Danske hjælper i saa vigtig Sag. Det er lovet os, at de første 13 Pakker vil naa frem inden Jul. Hvilken Glæde, de vil berede, kan man maaske forestille sig, naar jeg fortæller, at en Wienerinde har skrevet til mig, at de faar 1200 Kalorier om Dagen, hvilket vil sige, at man paa mindre end en Trediedel af det en Dansker i Almindelighed faar at spise, skal passe sit daglige ofte særdeles anstrengende Arbejde — hvilket i Virkeligheden er umuligt.

Jeg fortsætter Indsamlingen og antager, at vi, da vi nu har Bevillingen, kan fortsætte med et lignende Antal Pakker hver Maaned. Hjertelig Tak til alle Bidragydere.

Verner Stabehl,
St. Jørgensallé 8, Kbh. V.
Postkonto 81501.

BOGNYT

Ny Bog om Johannes Jørgensen

Jørgen Andersen: Breve fra Johannes Jørgensen til Viggo Stucken-berg. 83 S., Kr. 6,75.

Ny norsk

Pascals Tanker. Fullstendig Utgave, til norsk ved A. J. Lutz. Smukt indbundet Kr. 22,70.

Ny engelsk

Henri Gheon: The Secret of Saint Martin. 152 S., Kr. 9,00.

The Sword of the Spirit

De hørte om den store katolske Verdensorganisation, da Br. Beales var i Danmark. Nu har vor Boghandel Numre af Bladet, saaledes at De kan stifte Bekendtskab med »The Sword« selv. I dette Nummer bringer Bladet en fuldstændig Afsløring af jugoslaviske Spørgsmaal, i næste Nummer bringes en interessant Redegørelse for skandinaviske Forhold. Pris pr. Nr. 85 Øre. Udkommer hver Maaned. Abonnement aarlig Kr. 10,80 (indbefattet Porto for Tilsendelse i Korsbaand.

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

Køb
PAULUS-
KREDSENS
Bøger

SANKTANSGARS

Forlag . København

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(21)

»De kan tro, hvad De vil. Men De kan være vis paa, at om det kom til Stykket, saa vilde Deres vidunderlige Kærlighedens Gud ikke røre en Finger for at hjælpe Dem — i Sygdom og Lidelse f. Eks. De kunde bede, indtil De blev blaa i Ansigtet; han vilde blæse Dem et Stykke. Deres Gud har en vidunderlig Maade at vise sin store Kærlighed paa!«

Krøblingen brød pludselig ind:

»Tal De bare ikke om Guds Kærlighed. Jeg ved, at han elsker saadan en som mig — ellers kunde jeg heller ikke holde Tilværelsen ud ... hvad De saa end siger, saa ved jeg, at jeg kan stole paa Gud!«

»Deres Hang til Overtro vækker kun min Foragt!«

»De tror,« sagde Pater Anselm, »at vi jamrer og tigger Gud om at blive befriet fra vore Lidelser — og De tror, at Gud er ligeglad. Vil De tro mig, naar jeg siger, at vi ikke venter, at Gud skal gøre det jordiske Liv saa let for os? Vi ved, at Lidelse og Smerte — — —

»Ja, jeg har altid regnet Kristne for Taaber!«

» — — og De mener, at Gud aldrig tydeligt viser os sin Kærlighed. Tror De mon ikke, at vi Kristne bedre kan tale om den Slags end De? Mon vi Katolikker kunde øve Kærlighed mod andre, dersom Gud ikke først elskede os? Dersom vi ikke vidste, at han elskede os? Har De nogen Sinde hørt om Korsfæstelsen?«

»De kan holde Deres Religion for Dem selv — for Dem selv, siger jeg! Hører De ikke?«

»De behøver ikke at raabe saa højt! Jeg er ikke døv! Jeg vil netop ikke holde min Religion for mig selv, for den er mit Svar til Dem. De skal vide, hvorfor vi elsker Gud, og De skal vide, at Gud elsker os Mennesker — — — Kan De se det Krucifiks, jeg bærer paa min Dragt? Ved De, hvad det betyder? — — — Det er derfor, vi elsker Gud. Og det er det, som viser os Guds Kærlighed til os. Det er derfor, vi venter Smerte og Lidelser som vor Lod.«

»Jeg bad Dem holde Deres religiøse Anskuelse for Dem selv!«

»Selvfølgelig gjorde De det. Bare De hører Tale om Kristi Kors, føler De Dem ilde tilpas. De er bange for det. De siger, at Gud maa give Dem et Tegn paa sin Tilstedeværelse. Men naar Han paa Korset aabenbarer Dem sin uendelige Kærlighed, saa tror De ham ikke. Saa fornægter De Ham. De haaner Ham. De spytter vor korsfæstede Frelser i Ansigtet.«

Pater Anselm holdt inde et Øjeblik; saa gik han hen til Atheisten og stirrede ham ind i Øjnene, medens han sagde:

»Alle disse Ting har jeg sagt Dem for at gøre Dem det klart, hvem det er, De bekæmper, og for at faa Dem til at indse, hvor afskyeligt og ondt det Arbejde er, De har med at — — —«

»De forbandede Menneske — — —«

»Nej, prøv nu ikke paa den Slags!« sagde Munken, alt imens han holdt Atheistens Haandled fast. Den anden havde gjort Forsøg paa at slaa ham. Majoren var ilet til for om muligt at hjælpe. Men P. Anselm kunde klare Sagen selv. Atheistens Arme faldt slappe ned, da Pateren gav Slip paa hans Haandled — —

Majoren trak Atheisten lidt til Side og hviskede: »Gør mig den Tjeneste at gaa Deres Vej herfra! De gør Dem selv til Grin!«

Atheisten stod et Øjeblik tøven. Han følte, at han havde baaret sig dumt ad. Saa med Eet snurrede han rundt paa Hælen — og gik.

De andre tre stirrede i Tavshed efter ham. Majoren tændte sig om-sider en Cigaret; hans Hænder ry-stede lidt.

»Selvfølgelig kommer det ikke mig ved; men hvorfor var De saa haard imod ham, Pater?«

»Fordi der ikke var nogen anden Udvej. Intet andet end en Om-gang moralsk Hudfletning kunde have Virkning paa netop ham. Jeg var selv ked af at skulle behandle ham saadan. Men det var nødven-digt. Hans eneste Chance er at se sig selv, som han er.«

Præstens Stemme lød bedrøvet.

»Religion er noget løjerligt noget,« sagde Majoren. »Saa var det maaske paa Grund af den Slags — — — religiøse Anskuelse — — — at De — — — at De og han ikke kunde sammen under Krigen?«

Krøblingen for op.

»Er det fra Krigen, De kender ham?«

»Ja,« svarede Munken. »Vi var ved samme Batteri. Han har glemt mig, men jeg ikke ham.«

»Du store Kineser, nu er jeg med!«

»Der er mere, De ikke har vidst,« indskød Majoren.

»Hvad er det?« spurgte den Syge.

»Pater Anselm var Feltlæge ved min Afdeling.«

Krøblingen lyttede ivrigt.

... »Og jeg kunde have Lyst til at fortælle Dem een Ting end-nu!«

»Men De ved ikke, hvad der sker,

hvis De gør det, Major!« indskød Munken.

Den Syge saa spørgende paa dem; men han afholdt sig fra at udtale sin Nysgerrighed.

»Tænk, at De alle tre var ved samme Batteri!« sagde han blot. »Hvor er Verden dog lille!«

10. KAPITEL

Pater Anselm lukkede sit Breviar; han havde netop endt Dagens Officium, som han paa Grund af noget uforudset havde maattet bede færdig alene, og ikke sammen med de andre Munke i Koret.

(Fortsættes)

Socialdirektøren

holder Foredrag

Katolske Menighedsplejer har siden sin Start i Maj Md. d. A. virket i det stille. Imidlertid har der været arbejdet med Tilrettelæggelse af Katolske Menighedsplejers Møderække, og det er lykkedes at faa fastlagt det første Møde allerede inden Jul, idet Københavns Kommunes Socialdirektør velvilligst har givet Tilsagn om at holde det første Foredrag.

Dette første Foredrag i vor Møderække vil blive afholdt *Onsdag den 27. November Kl. 19,30, Sct. Kjeldsgade 3*, hvor Socialdirektør *N. P. Nielsen* vil tale om »Privat Velgørenhed og offentlig Forsorg«.

Socialdirektøren, der vil være kendt af mange, er blandt dem, der i mange Aar er gaaet ind for et uvidet Samarbejde imellem den private Velgørenhed og de offentlige Myndigheder og har gjort en meget betydelig Indsats saavel i Filantropiens som den offentlige Forsorgs Tjeneste. Vi behøver blot at minde om Socialdirektørens Virksomhed i »Dronningens Centralkomité« og hans Indsats i Tuberkulosesagens Tjeneste.

Det maa derfor være af meget stor Interesse for enhver socialt interesseret at deltage i ovenstaaende Møde og derved skaffe sig Kendskab til de Retningslinier for Samarbejdet, Socialdirektøren vil anvise.

Møderækken vil blive fortsat med et Foredrag i Februar Maaned, hvor Lederen af Mødrehjælpsinstitutionen, cand. jur. Fru Vera Skalts vil tale om Mødrehjælpsinstitutionens Arbejde.

Det forventes, at de enkelte Menighedsplejers og Institutioners Medarbejdere, samt enhver, der har Berøring med katolsk caritativt Arbejde, vil overvære Mødet den 27. November.

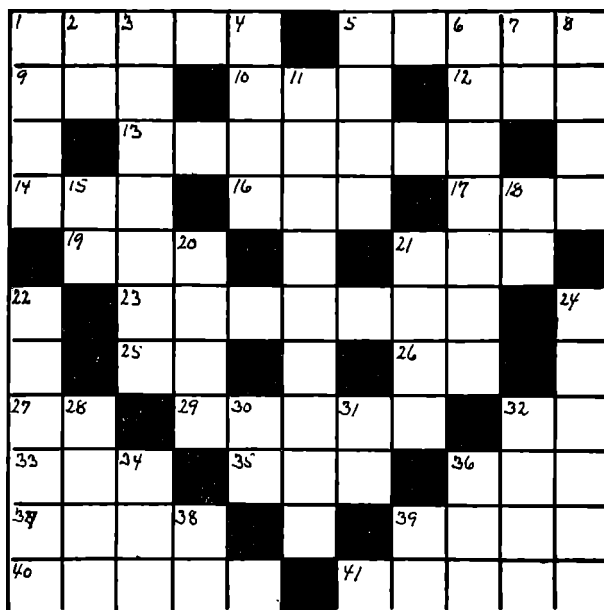
Paa Kryds og Tværs . Opgave Nr. 4

Vandret:

1. Cirkel. 5. Nagle. 9. Mave. 10. Sprog. 12. Lokkemad. 13. Regeringskunst. 14. Gang. 16. Dyr. 17. Indtræffe. 19. Bed. 21. Drengnavn. 23. Smit-somme Sygdomme. 25. Straks. 26. Stedord. 27. Karakter. 29. Kikke. 32. Forkortelse. 33. Aandedrag. 35. Grund. 36. Bjergryg. 37. Vand. 39. Bygning. 40. Lige. 41. Dyr.

Lodret:

1. Brænde. 2. Fred. 3. Stilen. 4. Fisk. 5. Regning. 6. Sætte Pris paa. 7. Karakter. 8. Enlig. 11. Mundarter. 15. Tal. 18. Dyr. 20. Hefdig. 21. Væmmelse. 22. Løbe om. 24. Slaa med Nakken. 28. Kulør. 30. Grønt. 31. Forkortelse. 32. Give Føden. 34. Forkortelse. 36. Fortærede. 38. Artikel. 39. Beskyttelse.

Løsning paa Opgave Nr. 3

Vandret:

1. Køje. 4. Tikøb. 7. Al. 8. Naa. 10. Be. 11. Resignation. 16. Kl. 17. Re. 18. Kridt. 21. Fordi. 23. Aa. 24. Raa. 25. An. 26. Tvære. 29. Ansat.

32. S. U. 34. Et. 35. Reklamation. 40. En. 41. Var. 42. D. K. 43. Negle. 44. Prise.

Lodret:

1. Karikaturen. 2. Ole. 3. Eng. 4. Taa. 5. Øbo. 6. Benzintanke. 9. And. 12. Ski. 13. Ild. 14. Tro. 15. Jer. 19. Rav. 20. Tre. 21. Faa. 22. Daa. 27. Æsk. 28. Rul. 30. Net. 31. Sti. 33. Oma. 36. Ene. 37. Ave. 38. Arp. 39. Ods.

D. K. K. F.

Adventsfest

Mandag d. 9. Dec. Kl. 19,30 i Klo-stret, Sct. Kjeldsgade 3. Program: Edith Petersens Pige-kor synger Adventssange. Adventstale af Pater S. Wevers S.M.M.

Kaffebord á 1 Kr. 75 Øre. Sang-bogen medbringes. Deltagelse be-des anmeldt til Sekretariatet, Pile Allé 23 A. Telf. Eva 7091.

Studiekredsen

Mandag d. 2. Dec. Kl. 19,30, Sct. Kjeldsgade 3. Den politiske Studie-kreds bygget over Vor hellige Fa-der Pavens Tale til katolske Kvin-der. Indleder cand. polit. Frøken Tove Rasmussen.

Styrelsen.

Støt »Katolsk Ugeblad«s Annoncører

— for effektiv Rengøring

EVERCLEAN

Rensepulver

gør Badekarret og Haandvasken skinnende blanke og skaaner Glasur og Emaille

BRØDRENE DAHL A/S
København V . Telefon C. 6585

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V

Telefon: 17.188

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning

Central 605

Emdrup København

God Vask

-Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

November:

24. S. Sidste Søndag e. Pinse (grøn) (755—80); 2. Bøn: St. Johannes af Korset (1165), 3. Bøn: St. Chrysogonus (1165), 4. Bøn: For Paven: Præf. (521).
25. M. St. Katharina af Alexandria (1166); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
26. Ti. St. Silvester (1166); 2. (hvid) Bøn: St. Petrus ([5]), 3. Bøn: For Paven;
27. O. † Feria (755—80), uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
28. T. † Feria (755—80); som Onsdag (grøn)
29. F. Vigilie (762); 2. Bøn: St. Saturninus (763), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
30. L. St. Andreas, Apostel (766 (rød) —81); Apostlenes Præf. (524).
1. S. 1. SØNDAG I ADVENT. (violet)

Herren siger: Jeg tænker Tanker om Fred og ikke om Sønderknuselse. I skal paakalde mig, da vil jeg bøn-høre eder, og jeg vil føre eders fang-ne tilbage fra alle Steder.

Sidste S. e. P., Introitus.

Bibelkreds

Gennemgang af Romerbrevet. Torsd. 28. Nov. Kl. 20 i Præsteholigen, Nørrebrogade 27, 3.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Til. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Københavnske Kirker

Jesu Hjerter Kirke. Sønd. 24. Nov. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculatakongr. Mand. 25. Nov. Kl. 19,30 unge Mænds Kongregation. Torsd. 28. Nov. Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke. Onsd. 27. Nov. Kl. 19,30 Kongr. for Damer. Fred. 29. Nov. Kl. 19,30 Andagt for de afdøde. Derefter Menighedsmøde. Pater Scherz fortæller om »Rejseindtryk i Niels Steensens Fodspor«. Adgangskort á 1 Kr. senest Onsdag d. 27. ds.

Katolske Menighedsplejer

Foredrag Onsdag 27. Nov. Kl. 19,30 St. Kjeldsgade 3. Socialdirektør N. P. Nielsen taler om »Privat Velgørenhed og offentlig Forsorg«. Alle interesserede indbydes.

Mødrekursus

Torsd. 28. Nov. Kl. 19,30: Mødrene forbereder Hjemmets Adventsaften. Husk at Mødet begynder allerede Kl. 19,30.

Marked i Stenosgade

Lørdag den 30. Nov. og Søndag den 1. Dec. vil De ikke kunne kende St. Knuds Skole igen. Vore Spejdere holder Marked for at vise interesserede lidt af Spejderarbejdet og for at faa lidt Penge i den slunkne Tropskasse. Vi vilde gerne have indbudt Dem til vor aarlige Tropsfest i Borgernes Hus, og alt var for saa vidt forberedt, da Borgernes Hus i sidste Øjeblik meldte, at man ikke kunde naa at faa Salen færdig til den fastsatte Termin. De mange Reparationer og Nyind-

retninger efter Branden havde taget længere Tid end beregnet.

Ved velvillig Imødekommenhed fra Skolen har II Absalon Trop saa i Stedet faaet Lov til at holde Marked i Skolens Lokaler.

De Forældre, hvis Børn allerede er Spejdere, vil sikkert have Interesse af at se, hvad deres Dreng kan præstere i deres Fritid. Og de Forældre, hvis Børn endnu ikke er Spejdere, vil faa at se, hvad Spejderbevægelsen er, og de vil forhaabentlig spørge sig selv, om ikke ogsaa deres Dreng burde høre med til denne glade Kreds.

Mange Præster og mange af vore unge ofrer deres Tid og Kræfter paa en Førergerning inden for Ungdomsarbejdet. Det kan De maaske ikke gøre. Men De kan støtte os ved at vise Deres Interesse!

Vel mødt til II Absalons Marked i næste Uge!

G. H.

D. K. K. F.s Læsekreds

Da Biblioteksassistent Frøken Gudrun Strøm, Aarhus, til Nytaar ønsker at trække sig tilbage som Leder af Læsekredsen, søger »Danmarks katolske Kvindeforbund« en dygtig Dame til at overtage dette Arbejde.

Henvendelse til Sekretariatet, Pile Allé 23, København F. Tlf. Eva 7091, hvor nærmere Oplysninger kan faas.

Erikka Scheel, Formand.

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Radio er en Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Aalborg

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-38

Tlf. 778 - 728

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

K. U. K. København

Lørdag den 30. Nov. Kl. 19,30 pr. Kredsmøde med Fortsættelse af det interessante Emne: De gængse Angreb paa Kirken og dens Lære. Arrangementet: Gruppe C. — Indleder: Ellen Aagaard.

Af Aftenens øvrige Program kan robes: Munter Oplæsning ved Frk. Karen Margr. Paulsen og Aftenen kulminerer i vor traditionelle Pakkefest, hvortil hvert Medlem medbringer en Pakke til en Værdi af mindst en Krone.

K. U. K. Amager.

Lørdag den 23. Oktober Kl. 20 pr. Kredsmøde og Undervisning i engelsk. Derefter Kaffebrød og Un-

derholdning. De 2 Min.: Connie Berg.

Værelse søges

Ung rolig Student søger Værelse, helst med Pension.

Billet mrkt. »3520« til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

Værelse søges

Til min Søn, 21 Aar, der er i Lære i større Møbelfirma i Bredgade ved Kongens Nytorv, søges møbl. Værelse med Varme.

Billet mrkt. 3521 til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

Eksistentialisme for Hvermand

(fortsat fra Forsiden)

Mens Filosoferne gaar ind paa de dybere Enkeltheder kan det almindelige Menneske overveje de nævnte Trin i Udviklingen og takke Vorherre for den gamle Lære om den dobbelte Nødvendighed af Lære og Liv, af sand, guddommeligt garanteret Tro og hin Eksistentialisme, som vi altid har haft for Øje i vore Helgener, der satte al Eksistensen ind paa at leve og om nødvendigt dø for Guds Sandhed.

Aakirkeby	Andr. Ipsen Slagterforretning Telefon 132 Lev. t. de kat. Institutioner	Aakirkeby Boghandel Henry Andersen Telefon 5 . Postgiro 7862 Leverandør til de kat. Institutioner
Svend Lind Blikkenslagerforretning Damgade 10 . Telefon 99 Lev. t. de kat. Institutioner	Chr. M. Jensen Bygningsforretning, Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27 . Telefon 100	Villiam Jensen Murermester Aakirkeby . Telefon 129 Udlærer Arb. for de kat. Institutioner
Aarhus		
Telegramhallen Bruunsgade 55 . Tlf. 2424—4348 Alle Dag- og Ugeblade tøres Lev. til Sct. Josephs Hospital	ALFRED PIHL Bagermester . Konditori Telefon 3041 — Hammershus Leverandør til St. Josef Hospital	H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus
Chr. Nielsen Bageri og Konditori Michaelsensgade 8 Tlf. 2347 Lev. til Sct. Josephs Hospital	V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1 Lev. til Sct. Josephs Hospital	J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital
Erik's Fiskehal Altid friske Varer Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Adelørn . Telefon 7238 Glas, Porcelæn, Køkkenudstyr Hj. af Norsgade og Nørreallé Lev. til de katolske Institutioner	Linoeum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347
Smørrebrød „BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162	KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089	
A. B. C.	Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)	
		
	Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	

<p>Horsens</p>	<p>"Melkælderer" Smedegade 91 . Horsens . Telefon 28 93 Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Fiskebørsen E. Sørensen . Borbergade 8 . Tlf. 27 79 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p> HORSSENS TEXTILLAGER</p>
<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>MALERIER · BILLEDER · SPEJLE saa . . Franz Høy</p>	<p>Holmboe . Horsens FARVER og LAKKER</p>
<p style="text-align: center;">Vejle</p>		
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24. Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>M. Nielsen . Bagermester Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring</p>
<p>Theophil Petersen Linoleum, Tapet- og Farvehandel Vejle Telefon 130 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen) Jernbanegade 18 . Tlf. 131—1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>A-S Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>		<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>

Katolsk Ugeblad

1. December 1946
94. Aargang
Nr. 48

DEN HELLEGE
FADER ATTER I
ROM. Den hellige
Fader er nu
atter tilbage i
Rom og har del-
taget i de seneste
Saligkaarings-
processer i Pe-
terskirken.

Kirke og Stat i Italien

En Oplevelse i Lilleasien
Kardinal Dominioni
Naar kommer Døden?

Tendenser, der peger anden Vej. Men ingen behøver at forklare katolske Kvinder, hvorfor alle vore Præster er Mænd. Ingen spørger nemlig derom.

Det er dette, der er det interessante i Sagen. Og Forklaringen er ikke langt borte. De katolske Kvinder, som af Kærlighed til Gud og Menneskesjæle føler Trang til at vie hele deres Liv til Guds særlige Tjeneste, finder i Kirken et rigt Væld af Muligheder, først og fremmest i de kvindelige Ordeners Mangfoldighed, men ogsaa i megen Virksomhed for den, der ikke har Klosterkald. Her byder sig enhver Form for Virksomhed, hvori den kvindelige Natur finder sin dybeste religiøse Trang tilfredsstillet.

Kvindelige Præster

Selv om Diskussionen angaaende kvindelige Præster foregaar uden for vore Døre, kan vi ikke undlade at gøre os vore Tanker om hele Problemet. Det er jo ejendommeligt, at mens saa mange andre Problemer er fælles for Protestanter og os, er vi i denne Sag ganske uberørt af de Strømninger, der rejser Spørgsmaalet.

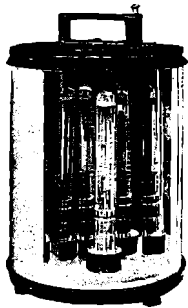
Grunden er ikke den, at vi ikke kender Kvindesagen. Ogsaa katolske Kvinder gør et stort

og dygtigt Arbejde for denne Sag. Og det lader sig heller ikke hævde, at Aarsagen maa søges i Katolikkers Lydighed overfor kirkelige Bestemmelser — at der intet Problem er for os, fordi Kirken simpelthen forbyder det. Det kan ofte ske, at Kirkens Bestemmelser gaar paa tværs af en Tidsstrømning. Saa maa Kirkens Opfattelse regelmæssigt forklares i Blade og fra Prædikestole, for at saa faa Katolikker som muligt lader sig smitte af de

Ingen katolsk Kvinde føler sit Køn stillet paa Andenpladsen i Kirken. Hvis »Forkyndelse« i moderne Tid naar i Indflydelse op paa Siden af en St. Thereses? Hvem er Fortropper paa alle Missionsfelter? Søstrene. Og saa taler vi endda slet ikke om Jomfru Marias Magt over katolske Hjerter.

Vore protestantiske Venner vil maaske her kunne lære noget af os. Vi siger det ikke i Selvglæde, men i Glæden over alt, hvad Kvinder betyder i vore Kirke — og hvori de har alt, hvad de begærer.

Munkemel

Sund Lød er Sundhed

Bevar den med en

PHILIPS BIOSOL

Kvartslampen med Filter. Faas hos Deres
Installatør. Til Vekselsstrøm Kr. 555 komplet

**Beskyt Deres
Værdipapirer**

Hentlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6600 - Lokal 65

KSBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Otto Albrechtsen Ryvang 1160 y
Lyngbyvej 2 (v. St. Vibenshus Runddel)

Cykler, Cykledele. Elekt. Artikler.
1. Kl.s Reparationsværksted.
Lev. til Benediktinerklostret

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i

Bageriet ved Klosteret

Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 44 14
Leverandør til Benediktinerklostret

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser

Gl. Kongevej 155 . Tlf. 8016
Lev. til katolske Institutioner

Jagtvejens Kødudsalg

Johs. Neiiendam

Jagtvej 183 . Ryvang 5631

Leverandør til Benediktiner Klosteret

Kød
Flæsk
Paalæg

HUSEJERNES

ABONNEMENT A-S

Blikkenslageri, Sanitet - Gas og Vand

Niels Ebbesensvej 19
Telefoner: C. 937—8453

Povl Løgager

Isenkram, Køkkenudstyr og Værktøj
Amagerbrog. 151, Am. 1252
Lev. til Skt. Elizabeths Hospital

V. Mikkelsen

Alt i Ure . Brillor repareres
Guldsmederep. udf. Rimelige Priser
Griffenfeldsgade 54 . Nora 3465 y

M. P. Sørensen Kranse- og Blomsterhdl.

Griffenfeldtsgade 35 . Nora 1508

anbef. sig med 1. Kl.s friske Blomster hver Dag . Kistedekorationer udføres likst og billigt
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
maltede

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester

Adolfsvej 6 . Gent. 424

Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Skotøjsreparation

1. Kl.s. Arbejde garanteres

Ved Klosteret 12, Ry 4398
Lev. til Benediktinerklostret

M. A. Madsen Murermester

Engelstedsgade 13 . Telf. Ryvang 466

udfører Arbejdet for de katolske
Institutioner

I Tyrkernes Sold

En Adventshistorie

I Aaret 1686 var der stor Op-hidselse i Wien. To Udsendinge fra Oprøreren Grev Tókóly af Ungarn var blevet modtaget paa det venligste af Kejseren, og ingen forstod, hvorfor dette var sket; hidtil havde intet Bud fra Tókóly kunnet vise sig ved Hof-fet.

Det skete — fordi Kejseren var i den yderste Nød. Man ventede Tyrkernes Krigserklæring; tyrkiske Horder vilde snart over-svømme Riget, — men Landets Stormænd gik deres egne Veje, og Kejseren kunde kun vente ringe Hjælp af dem. Derfor prøvede han nu at vinde den mæg-tige Grev Tókóly for sig, og efter at have modtaget hans Udsen-dinge venligt mente han, at alt var i Orden.

Men de to Mænd lo ad Kejse-ren, da de var kommet tilbage til deres midlertidige Bolig.

»Naa, saa Kejseren tror, vi er kommet for at tage os af hans Sager!« sagde den ene.

»Ja, og han bilder sig aaben-bart ind, at vi er meget betaget af alle hans kønne Ord!« svarede den anden. »Han skulde bare vide, at mens vi stod derovre og bukkede og skrabede, tegnede Achmed Bey nok saa nydeligt hans Fæstningsværker af. Indtil han er færdig, maa vi gøre os be-hagelige for Hans indbildske Majestæt; men saa beder vi ær-bødigt om Orlov og rejser hjem med Planerne til Greven. Han sender dem til Sultanen, — og naar Wien er erobret, faar vi to en fyrstelig Belønning!«

De lo begge og gik saa ind i Sideværelset, hvor en omtrent trediveaarig Mand sad og tegne-de paa et Kort over Wien. Han var bleg med et mørkt Fuld-skæg, og hans Blik var sky og usikkert. Han bar tyrkisk Dragt, men det var, som om den ikke rigtig passede til ham.

»Hvor længe varer det, før du har det hele i Orden, Achmed?« spurgte den ene af Grevens to Udsendinge.

»Otte Dage, hvis jeg hver Nat kan gaa uforstyrret omkring og betragte Fæstningsværkerne, som jeg hidtil har gjort.«

»Skynd dig — og vær forsigtig! Hvis du bliver paagrebet, bliver baade vi og du hængt!«

Det var hen imod Morgenstun-den, men endnu mørkt. Ude paa Ravelinen, Wiens Hovedfæst-ningsværk, laa en Mand sam-menkrøben og saa sig omkring til alle Sider, som om han vilde indprente sig hver eneste lille bitte Enkelthed. Da han endelig rejste sig, lød Morgenens Ange-lusringning fra en fjern Kirke. Uvilkaarligt løftede Spionen Haanden, som om han vilde gøre Korstegnet; men saa lod han atter Armen synke.

Klokkeklangen lød klart; det var, som formanede de dybe To-ner Manden til at bede. Det var saa længe siden, han havde hørt Kirkeklokker; men i disse Dage i Wien kaldte de bestandig paa ham.

»Hil dig, Maria!« hviskede Achmed Bey og løftede paa sin Hue; han var i europæisk, ikke i tyrkisk Dragt. Derpaa sneg han sig bort fra Fæstningsværkerne og ind i Byen. Taagen laa tæt i Gaderne. Af og til skimtede han en Lygte, som blev baaret af en Skikkelse, der gik hen imod en Kirke. Flere og flere gik den samme Vej; og Achmed Bey, Spionen, fulgte dem uvilkaarligt. »Det er Advent — de gaar til Rorate-Messen,« hviskede han ved sig selv.

Inde i Kirken knælede han i den nederste Bænk og skjulte Ansigtet i Hænderne.

Præsten traadte frem for Al-teret, og Messen begyndte. Hele

Tiden knælede den tyrkiske Spion, og hele hans Adfærd viste, at her hørte han til, her blandt de andægtige troende. Efter Forvandlingen sang Menig-heden:

Lad, o Himle, Duggen falde, læsk den tørre Jord paa ny; send som Regn, der kvæger alle, den retfærdige fra Sky.

Achmed Bey holdt stadig Hænderne for Ansigtet; Taarerne pibede frem mellem hans Fingre. Hele hans Fortid stod for ham. Han saa for sig det lille Kloster mellem sin Hjemstavns Bjerge, et lille fattigt Kloster med rødt Tag og en beskeden Kirke. Her levede og arbejdede en Skare venlige og lykkelige Ordensbrødre, — og iblandt dem var han selv.

Men — en Nat forlod den unge Munk det Kloster, hvor han en-gang havde været saa lykkelig. Han blev opslugt af Verden, han følte sig som beruset, det var, som vidste han ikke mere, hvad han gjorde. Og en Dag stod den forhenværende Munk foran Tyrkernes Feltherre og afsvor sin Tro paa Kristus og bekendte sig som Tilhænger af Muhammed. Han gik i tyrkisk Tjeneste som Ingeniør og blev snart regnet for særlig kyndig i alt, hvad der havde med Belejringsteknik at gøre; og nu var han med Tókólys Gesandter kommet til Wien for at spionere, saa han senere med Held kunde lede Belejrings-arbejdet.

Alt dette gik gennem den fra-faldne Munks, Forræderens, Sind, mens han knælede i Kir-ken; og en Følelse af Hjemve vakttes hos ham.

Nogle Maaneder senere fore-lagde Achmed Bey Planerne over Wien for Sultanen og hans Stor-vezir.

»Du har gjort os store Tjene-ster, Achmed,« sagde Sultanen, begejstret over hans Tegninger. »Hvilken Belønning ønsker du?«

Der var en underlig Klang i Achmeds Stemme, da han svarede: »Lad mig blive Leder af Mi-nnearbejdet imod Wien, thi jeg kender Fæstningens Svagheder bedst.«

»Godt, du fortjener det!« sagde Sultanen. Og saa blev Achmed Bey Overingeniør og Leder af Wiens Belejring.

Den 14. Juli 1684 var Wien omringet. To Dage efter begyndte Beskydningen, og i to Maanedere blev der kastet over en halv Million Bomber mod den ulykkelige By. Ved utallige underjordiske Løbegrave underminerede Tyrkerne Fæstningsværkerne og anlagde tolv vældige Eksplosionscentre og talrige mindre, alt sammen under Achmed Beys Overopsyn. Han havde feberagtig travlt, tilbragte Dage og Nætter i Krudtmagasinet og ved Bomberne, havde Opsyn med alt, gjorde selv Minerne parate til Sprængning.

Men — — Bomberne eksploderede kun sjældent; Børn kunde slukke dem uden Fare, og Hundreder gik ud af sig selv. Under den to Maaneders uafbrudte Beskydning brændte kun et Par Huse. Krudtet var ødelagt; og af de tolv store Miner eksploderede de syv saaledes, at de i Stedet for at skade Byen dræbte en Mængde af Belejrerne.

Ingen kunde fatte, hvordan alt dette gik til. Kun een vidste det, Achmed Bey. Naar han af og til hvilede i sit Telt, tænkte han: »Jeg hører ogsaa til dem, der kæmper for Kristenheden, mod Tyrkerne. Mon Gud vil give mig sin Naade igen? Ser han min Anger? Gælder de Kristnes Bøn for Wiens Forsvarere ogsaa for mig?«

Den 12. September 1683 var Tyrkerne slaaet paa Flugt og Kristenheden frelst. Jubelen i Wien var uendelig; men en af de lykkeligste var en Tyrk, som maatte flygte med den slagne Hær: Achmed Bey.

Der gik nogle Aar. En tidlig Morgen i Adventstiden sad Sognepræsten i en lille afsides Landsby i Siebenbürgen og hørte en døendes Skriftemaal. Længe varede det, og Taarerne løb Præsten ned over Kinderne, mens han lyttede. Omsider gav han den døende Absolutionen, rakte ham Vandringsbrødet og salvede ham til Døden. Saa ringede Kirkeklokken, og Præsten sagde: »Jeg gaar for at fejre

Messen; bagefter kommer jeg igen.«

Kirken laa lige over for det Hus, hvor den døende befandt sig; han hørte Klokketegnet ved Forvandlingen, og derpaa lød klart og tydeligt Sangen derovrefra:

Lad, o Himle, Duggen falde,
læsk den tørre Jord paany ...«

Den døende følte sig sat tilbage til hin Adventsmorgen i Wien. »Jesus, vær mig naadig! Maria, bed for mig!« hviskede han. Saa sank han sammen, — Achmed Bey var død.

En liden Historie om Nyttens af

Katolsk Lommekalender

— udgivet af Danmarks katolske Kvindeforbund —

i det Indre af Lilleasien

oplevet og fortalt af Peter Schindler, Rom

Det var saamænd et Pigebarn, som fik lokket mig ind til det Sted, hvor Linjer, trukne mellem Lilleasiens fire Hjørner, skærer hverandre i Byen *Konya*, som den Gang Paulus, i Aaret 47 besøgte den og blev finere modtaget end jeg, hvem ingen tænkte paa at ofre til, og som tværtimod maatte ofre stærkt til en sledsk Armenier, Vært i den usle Kro, der bærer det pompøse Navn *Grand Seldsjuk Palace* ... den By, som i Ap. Gærn. 14. Kap. hed *Ikonium*. Forstaa mig ret, Pigebarnet, som hed *Gertrude Bell*, er død for et Par Slægtled siden og har faaet et saa fint Monument, at Musæet i *Bagdad* er opkaldt efter hende. Hun færdedes midt i forrige Aarhundrede i disse Egne, til Hest og paa Kamelryg, og hun fortalte i en Bog, hvis ene Bind jeg læste i Jerusalem og det andet i København, om Ruiner inde bag *Konya*, saa det fik mine arkæologiske Tænder til at løbe i Vand: jeg maatte, jeg vilde se dem!

Men hvordan? Intet Rejsebureau i Danmark, ja end ikke Cook's Hovedkvarter i London, ejheller *Peltours* i Cairo eller Statens i Aleppo og Damaskus, kunde sige mig, hvor nær eller fjærnt *Bin-Bir-Kilisse*, som betyder »1001 Kirker« (ø: mange kristelige Ruiner af Basilikaer, naar man skruer det Tyrkiske

ned til Meningen) laa i Forhold til *Konya* — om der var Trafikmidler, bekvemmere end Kamel — og om man kunde overnatte, blot i en simpel tyrkisk *Odâ*, eller man var henvist til at dvæle i Ruinerne blandt Skorpioner og Gribbe den Nat lang ... Selv vore Diplomater i Ankara og Istanbul kunde kun tilraade at tage til *Konya* (somom det laa lige paa Ens Vej!) og saa selv se, eventuelt spørge mig for... Imidlertid, kunde lille Gertrude komme til *Bin-bir-Kilisse*, saa kan jeg ogsaa — det skulde jeg vise, bl. a. mig selv...

Jeg kom da — efter hvilken Rejse med tyrkiske Lokaltog! — fra Syrien over det vilde *Taurus* ind paa *Lykaoniens* Højslette og steg en sen Aften af i *Konya*.

Kamp med den armeniske Vært, mod hvem Pauli »vilde Dyr« i Efesos var Missekatte; Kamp med Guvernøren, lige saa venlig, men ogsaa lige saa veg som de Guvernører, Paulus mødte; Appel, om ikke til Cæsar i Rom, saa dog til Indenrigsministeren i Ankara; Kamp med *Konyas* tre Chauffører — og allerede Ignatius af Antioka klager i 107 over dem, der leder Fange-transporter gennem Lilleasien; min var en Fange-Transport, for jeg havde faaet en Gendarm med Gevær med til at passe paa, at jeg ikke snusede til militære

Hemmeligheder, der var meget hemmelige i Somren 1939. Kamp endelig mod Vejret, som Natten før Afrejsen udlod sig i et anatolisk Skybrud, der satte hele den endeløse Saltsteppe under Vand... Først da disse Kampe var kæmpet til Sejr, gik det i 6 Timer over den sølede Slette, hvor Vej og Sti var forsvundet, og op over nogle Bjærge, ned gennem et Flodleje, der var bedre som Vej end Vejene ... og saa holdt vi i Bin-bir-Kilisse, og Chaufføren raabte *Byzantin!* Dette betyder »oldkirkelige Rester«, og dem var der i Himlens Velsignelse af, saa jeg styrtede løs paa dem med Blyant og Notisbog — en anden Gang og et andet Sted faar jeg nok fortalt om dem.

Men, selv en Arkæolog, der sættes foran saadant et Fad Ruiner, faar efter nogle Timer Hallucinationer af et ganske andet Fad... med Smørrebrød. Men, ak: 1001 Kirker har ingen Kro, og Chaufføren havde lovet en saadan — han talte (sagde den armeniske Vært i Konya) flydende Fransk og Engelsk, men til mig sagde han kun *Yes Mylord* og *Non Monsieur* (endda paa de gale Steder), saa maaske har jeg misforstaaet ham, da mit eneste tyrkiske Ord er *Tütünü* (det betyder selvfølgelig *Tobak*). Hvad nu — der var over 6 Timer tilbage?

Gendarmen var blevet i Landsbyen paa Bjærgældet, mens jeg var nede i Ruinerne paa Sletten; han havde beroliget Befolkningen, at jeg ikke (som de havde troet i Konya) var en forklædt tysk Flyvergeneral, og nu kom Byen mig imøde med *Oldtyrken* i Spidsen: en ca. 100-aarig Gubbe med Faareskindssandaler, Pludderbuxer, Piratskærf (rødt og med Dolke og Pistoler i), Kofte og en Turban om Fez'en, som han, trods alle nye Love, bar paa sit herlige Hoved. Om Halsen havde han en Kæde med en stor Messing-Halvmaane, hvorpaa snørklede Skriftegn meldte, at han var Sognefoged (gættede jeg — og rigtigt). Han fulgte alle Mænd af Staden, en Snes vel, bevæbnede med Geværer, og et Utal af Smaaunger,

som jeg vilde vinde ved at give dem en Haandfuld Skillinger. De saa paa Pengene, smed dem i Græsset og stak i at tude: de havde aldrig set Penge hærude! Jeg følte mig lidt angstelig: om lidt begynder de nok en Kristenforfølgelse paa mig... og jeg saa allerede min Tue nede i den store Basilika, hvor der vilde gro en smuk Tidsel over mig — og en Notits i »Ugebladet«: — sidst set i Aleppo i Syrien, ventet i Smyrna, for han havde Billet til Piræus, men sporløst forsvundet i Lilleasien; mange vil ... men andre vil utvivlsomt... o. s. v.

Det gik bedre end forventet. Oldtyrken traadte frem foran, holdt en Tale og bød velkommen til Bin-bir-Kilisse. Saa holdt jeg en Tale, en god Tale endda, om Bin-bir-Kilisses Betydning for den kristelige Arkæologi, om Gertrude og om mig selv... og saa blev jeg ført i Optog til Oldtyrkens Hus og bedt paa en Bid Brød og hvad dertil hører.

Huset var net: to Værelser og Køkken, bygget af *Byzantin*, Sten fra Ruinerne, og ikke, som Slettens spredte Vaaninger, en ussel Lerhytte; Tag af Rafter og tørre Blade; Gulv af stampet Ler; alle Vægge fint kalkede lyseblaa, og alt saa rent og velholdt. Møblementet var lidt enkelt: en *Divan*, en Løjebænk langs de tre Vægge, men belagt med Tæpper, Hynder, Puder — og det var *tyrkiske* Tæpper, var det! Ingen Kvinder saaes, de var i Køkkenet og passede det, Allah har skabt Kvinder til at passe — og hærude havde de ikke endnu stiftet et Forbund til Pasning af andet end det.

Vi kom til Sæde. Chauffør og Gendarm og Oldtyrk paa Puder paa Gulvet; jeg egner mig ikke til at sidde paa Hug med højre Fod i venstre Lomme og venstre Fod i højre, saa jeg fik en Kasse, ogsaa een belagt med tyrkisk Hjemmevævning; og saa kom Maden. Først, indsvøbt i vaade, tykke Filttæpper, noget, jeg troede var en Stabel Oste; det var en Stabel Brød, af Form som Møllesten, men tykke kun som en Avis — der bages for et halvt Aar ad Gangen, og Brødet holdes friskt af den vaade Filt. Man river en

halv Avis af, knuger den til en klæg Bolle og faar sig saaledes en Bid Brød. Til den hører der — ja, rent ud sagt en Dusk Purløg, grøn og skør og duftende, som man knaser til, som var man en Ko eller et Æsel. Saa kom der *Leban*, et Kæmpefad med en Mellemting mellem Tykmælk og Skørst (en Slags Yogurth), og der ræktes hver af os en fint udskaaret Hornske at lange til Fadet med. Vi fik ogsaa haardkøgte Æg, som jeg afskyer ... men under Hungersnød æder Fanden som bekendt Fluor.

Saa rejste Oldtyrken sig, greb den skønt formede Snabelkande, et Musæum værdig, gød Vand over vore Hænder, som han havde gjort det før Maaltidet (hans Tilbud om Tvætning ogsaa af Fødderne havde jeg venligt afslaaet, men mine to Tjenere lod sig det gefalle). Og saa kom en *Kave*, tyrkisk Kaffe — meget tyrkisk! med Grums og Sukker i Mængde og mere Bønner end Vand. Og saa var det Tid til Konversationen — ført paa Dansk og Tyrkisk og Fingersprog.

Paa en Hylde saa jeg staa en forgyldt lille Lerbuste af *Kemal Atatyrk*, og artigt meddelte jeg, at jeg havde været i Ankara og set den store Mand (*stor*, betegnet ved en Gestus, saa højt jeg kunde naa op over Gulvet). Javist, han var en stor Mand, det var baade vist og sandt — om vi ogsaa havde en *Atatyrk* (Tyrkiets Fader)? Det havde vi rigtignok, en *Atadane*, som ikke hed *Kemal*, men Kristian! Jamen, saa leve Kristian Atadane! Ja, og leve *Kemal Atatyrk*! To Gesandter kunde ikke have været mere slebent høflige end Oldtyrken og jeg. Hvor jeg egentlig var fra? *Dania!* *Dania!*

Og nu, kære Læser, nu — og først nu! i Slutningen, ganske som i mine elskede engelske Kriminalromaner — kommer Oplosningen paa Overskriften: Nu drog jeg op af Lommen den af *Danmarks Katolske Kvindeforbund* udsendt ypperlige *Katolsk Lommekalender* (Aargang 1939) slog op i dens geografiske Afdeling, fandt Verdenskortet, udbredte det for Oldtyrkens un-

drende Øjne og pegede: Den Prik dær (efterladt af en Flue) er Bin-bir-Kilisse — den dær er Konya — og den Streg dær er den lige Vej til *Dania*... Saa var han orienteret!

Samtalen fortsattes over mere *Kave*; han berettede om sine Bedrifter i en Krig (vistnok Krimkrigen), hvordan han nede paa Sletten havde kæmpet med Sabel: 'Tju, Tju! Og med Pistol: Puf, Puf! Og saa fik Børnene Lov at komme ind og sige Goddag til den fine Fremmede: Hvalpen dær er min ældste, 75 Aar

(selv var han 98, prentet paa de tomme Notessider i før priste Kalender); og Pjuset dær var hans Søn: 55 Aar... og saadan fortsattes det ned til en lille vrælende Unge paa 5. Men Nutidens Ungdom (75) var noget Skrav! Gav jeg ham ikke Ret? Jo, det gjorde jeg, saadan set... Og Penge vilde han ikke have, kun min Tak og den fik han. Og den faar ogsaa Kalenderen, som alt-saa har bevist sin Nytte i det Indre af Lilleasien — som allerede sagt i Overskriften.

Peter Schindler.

Hvornaar kommer Døden?

Den Kendsgerning, at vi alle sammen skal dø, og den Ejenommelighed, at Døden er en Følge af Synden i Paradiset og voldeligt river Legeme og Sjæl fra hinanden, skønt de hører sammen og har en naturlig Trang til at blive forenet, er nok til at vise, at vor Bortgang er en meget alvorlig Sag. Denne Alvor forøges imidlertid endnu yderligere ved, at *Tiden og Omstændighederne er aldeles uvisse*. Baade den daglige Erfaring og den hellige Skrift bekræfter dette Gang paa Gang. Til Stadighed gælder jo et Ord fra Prædikereens Bog: »Et Menneske kender lige saa lidt sin Tid som Fisk, der fanges i det slemme Garn, eller Fugle, der hildes i Snaren; ligesom disse fanges Menneskenes Børn i Ulykkens Stund, naar den brat falder over dem« (9, 12).

Det Nye Testamente udtrykker denne Sandhed paa to Maader. For det første derved, at det fremstiller *Kristi Genkomst til Verdensdommen* som noget ganske uvist med Hensyn til Tidspunktet, saaledes at denne Dag kan overraske hver enkelt af os. Vor Frelser siger jo: »Vaag! Thi I ved ikke, hvad Dag jeres Herre kommer... vær rede, thi Menneskesønnen kommer i en Time, I ikke tænker jer« (Mt. 24, 42, 44.). »Vaag derfor, thi I kender hverken Time eller Dag«

(Mt. 25, 13). Herren kommer paa en Dag, hans Tjener ikke venter, og i en Time, Tjeneren ikke kender (24, 50). Hos tre Apostle sammenlignes derfor Kristi Genkomst med en Tyv, der overrasker om Natten uden at have anmeldt sig forinden. »Om Tid og Time, Brødre, har I ikke nødig, at man skriver til jer; selv ved I jo god Besked med, at Herrens Dag kommer som en Tyv om Natten«, skriver t. Eks. St. Paulus. I. Tes. 5, 1—2 (II. Pet. 3, 10. Jo. Aab. 3, 3. 16, 15).

Direkte udtaler disse Steder ganske vist kun Uvisheden med Hensyn til Herrens Genkomst ved Verdens Ende, men indirekte ogsaa den Usikkerhed, hvori den enkelte svæver angaaende sin Dødstime. Engang i Verdenshistoriens Løb, men uvist hvad Øjeblik det bliver, kommer Menneskesønnen for at holde Rettergang, og ligesaadan vil i Løbet af det enkelte Menneskes Livstid engang, men ganske uvist hvornaar, Dødens Time indtræffe. I en vis Forstand er Dødsdagen for den enkelte Herrens store Dag, fordi man paa denne forlader den synlige Verden i en Tilstand, hvori man ogsaa befinder sig ved Verdens Ende, naar Dommen afsiges over alle. Er nogen i Dødens Øjeblik uforberedt, saa vil ogsaa Dommedag finde ham uforberedt. For *saa*

vidt falder altsaa Dødsdagen og Dommedag sammen og har samme afgørende Betydning for den enkelte. Derfor kan Herrens Udtalelser, der direkte sigter til Verdensdommen, indirekte ogsaa bruges til at illustrere Uvisheden angaaende Menneskets Dødstime.

Men der findes i det Nye Testamente ogsaa Steder, som paa en *mere direkte Maade* udtaler sig derom. Det gør f. Eks. Herren i sin Lignelse om den rige Mand, hvis Sjæl blev krævet netop i den Nat, da han lige vilde begynde at nyde Livet i fulde Drag. »Sjæl,« sagde Manden til sig selv, »du har meget Gods liggende, nok for mange Aar, slaa dig til Ro, spis, drik og vær glad«. Men Gud sagde til ham: »Du Daare, i denne Nat kræves din Sjæl af dig; hvem skal saa have det, du har samlet dig?« (Luk. 12, 16—21).

En lignende Tanke læser vi i St. Jakobs Brev: »Og nu I, som siger: I Dag eller i Morgen vil vi rejse til den eller den By og blive der et Aar og handle og tjene Penge... I kender jo ikke Dagen i Morgen. Hvordan er nemlig jeres Liv? I er jo en Damp, som ses en liden Stund og saa forsvinder« (4, 13—15).

I det Brev til de Kristne i Sardes, som Herren dikterer i Johannes' Aabenbaring (3, 1—6), formaner Menighedens Engel eller Biskop saaledes: »Omvend dig. Hvis du ikke vaagner op, vil jeg komme som en Tyv, og du skal ingenlunde vide, hvad Time jeg kommer over dig.«

Det er ganske klart, at denne Uvished er villet af Gud. Et bestemt Maal skal opnaas derved. Vi kender Guds Hensigt i saa Henseende. Vor Frelser oplyser os derom og siger, at vi *ved denne Uvidenhed skal afskrækkes fra Synden*. Lk. 21,34. staar de Ord: »Vogt jer, at jeres Hjerter ikke nogen Sinde sløves af Svir og Drukkenskab og timelige Bekymringer, saa den Dag (Herrens Dag) kommer pludselig over jer. Thi som en Snare skal den komme over alle, der bor paa hele Jordens Flade. Men vaag og bed til enhver Tid, saa I maa blive i Stand til at undfly

alt dette, som skal ske, og til at bestaa for Menneskesønnen«.

Dødstimens Uvished skal altsaa tilskynde os til klog Aarvaagenhed, men desuden ogsaa til hele Tiden at være ivrige for at gøre det gode og ikke at sløje af, men holde ud til det sidste. Dommeren skal ikke finde os sovende, naar han ganske uforvarende kommer. »Se, jeg kommer som en Tyv. Salig den, som vaager og bevarer sine Klæder, saa han ikke skal gaa nøgen og man skal se hans Skam« (Jo. Aab. 16, 15). Fra Daabsceremonierne ved vi, at Klæderne her er Symbol paa Frelse, Naaden og Dyderne.

Hvornaar skal vi altsaa dø? Dag og Time kender kun Gud. Vi Mennesker er uvidende om dem og kan kun sige: *Døden kommer snart*. For »Menneskets Liv er stakket. Han spirer som Blomsten og visner. Han flyr som Skyggen og staar ikke fast«

(Job. 14, 1—2). Patriarkernes lange Levetid hører en længst forsvundet Fortid til. Nu gælder en anden Lov: »Vore Levedage er 70 Aar, og kommer det højt, da 80. De fleste af dem er Møje og Slid. Thi hastigt gaar de, vi flyver af Sted« (Sl. 89, 10). Dog ved vi af Erfaring, at man kan dø, endnu før man er født, og hvert Øjeblik mellem den første Levedag, indtil de 80 eller 100 Aar, som Skriften regner med, er gaaet, kan være det sidste. Alle og enhver skal derfor være klare over denne Mulighed og aldrig glemme, hvad Gud tilsigter med denne Usikkerhed. Hele Tiden skal vi forberede os til vort første Møde med vor Gud og Dommer. Gør man det, forsvinder det bitre ved Tanken paa Døden, og i Hjertet vaagner efterhaanden et Ønske om at kunne være hjemme hos Kristus.

F. K.

Æresbevisning til Købmand Walther

Som den første Horsensborger efter Krigen har Købmand, Konsul Christian Walther af Hans Majestæt Kongen modtaget Dannebrogordenens Ridderkors.

Konsul Walther har foruden til at drive sin store Forretning fundet Tid til at udfylde mange

offentlige Hverv og beskæftige sig med mange Sager til Gavn for sin By. Konsul Walther har med Iver taget sig af sine Trosfæller Polakkerne og blev derfor et Par Aar før Krigen polsk Konsul. Konsul Walther har et godt Hjerte; han har givet mange Gaver til Kirken, og han er i det hele taget en Mand, der gerne hjælper andre. Det var smukt at se den Uforfærdethed, hvormed han lod sit Skilt som polsk Konsul og den polske Ørn blive siddende, indtil Tyskerne tvang ham til at tage det bort. I. O.

Biskoppens Tak

Da Biskoppen maatte rejse bort paa sin Navnedag til Jylland, har han ikke kunnet takke de mange, som har sendt ham Hilsener. Ugebladet er anmodet om at udtrykke Biskoppens hjertelige Taknemlighed.

Biskoppen ønsker at tale med Københavns kat. Ungdom

Dette vil finde Sted Søndag 5. Januar Kl. 19,30 i St. Knuds Skoles Sal. Derefter gaar alle over i Jesu Hjerte Kirke til en Festandagt. Sæt Kryds ved Datoen.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader modtog i sidste Uge bl. a. Chefen for Levnedsmiddelorganisationen FAO, Sir John Boyd Orr, som i Øjeblikket befinder sig paa Rejse gennem Europa for at føre Drøftelser angaaende Levnedsmiddelsituationen. — Endvidere har Pastor Benzon fra Sakramentskirken i København under sit Ophold i den evige Stad aflagt et Besøg hos den hellige Fader.

I Søndags — 24. November — fandt der paany en Saligkaaringsproces Sted i Peterskirken: 29 Franciskanermissionærer saligkaarede 46 Aar efter deres Martyrdød under Boxerstanden i 1900, hvor de maatte lade Livet for Troens Skyld. Blandt de 29 Missionærer var der baade Italiere, Franskmand, Kinesere samt en Belgier og en Holyænder. To Ordenssøstre, som for 46 Aar siden var Øjenvidner til deres Broders Mod, og som ved et Mirakel selv undslap Døden, befandt sig blandt de Tusinder af Pilgrimme, der overværede Ceremonierne i Peterskirken i Søndags.

Italien

I den forløbne Uge hjemsøgte Rom af et syndflodsagtigt Regnskyl, der satte forskellige Kvartaler i den evige Stad under Vand. Den hellige Fader foranledigede med det samme iværksat en Hjelpeaktion, der muliggjorde det for Sognepræsterne i de ramte Omraader at komme de fattige Befolkningsgrupper til Hjælp i deres vanskelige Situation.

Canada

En 300-Tons Ministryger, der var under Bygning, da Krigen sluttede, er nu blevet omdannet til Forsyningsskib for Oblatfædrene, der arbejder i det høje Nord. Missionærerne har under Krigen været henvist til Forsyninger pr. Flyvemaskine, idet deres hidtidige Forsyningsskib gik under i August 1944. Den apostoliske Vikar fra Hudson Bay, Mons. Lacroix, der netop er vendt tilbage til Montreal efter en 15-Maaneders Visitatsrejse, fortæller, at Oblaterne nu har trvkt en Eskimo-Udgave af Bibelen. Udgaven er forsynet med en særlig Indbinding, der kan taale den strenge Frost i Polaregnene.

Fædre til Mødrekursus

De gode Liobasøstre er saa rart lige til og gaar lige paa i deres sociale Arbejde. En Gang hver fjortende Dag samles de katolske Mødre om forskellige Emner og Opgaver, og den Aften maa Mændene pænt blive hjemme og passe Børnene.

Noget af det værdifulde ved dette Arbejde er, at det ikke er Udtryk for nogen *Emancipation*; det mærkes i det daglige og ikke mindst nu fornylig, hvor ogsaa *Fædrene* blev indbudt til Mødrekursus og tilbragte et Par lærerige og interessante Aftener sammen med deres Koner hos Liobasøstre.

Aftenernes Emne maa ogsaa i høj Grad siges at berøre baade Far og Mor i en Familie: *Pubertetstidens Fysiologi*, Situationen for vore unge specielt i Kønsmodningens Alder. Anerkendelsen for disse værdifulde Timer maa Søstrene dog dele med *Dr. Meldahl*, der i 2 Forelæsninger gav den fineste og mest letfattelige Syntese af Biologi og Teologi, man kan tænke sig.

Dr. Meldahl gennemgik Forplantningslivets biologiske Grundforhold — og redegjorde for dets fornemst virkende Mekanismer og understregede Betydningen af Kendskabet til den almindelige Viden paa dette Omraade med Henblik paa den rette Opdragelse af den unge Generation fra deres spædste Alder, og til den som moden Mand eller Kvinde selv faar Fodfæste i og Fortrolighed med Menneskelivet.

Hjertets Renhed er at ville eet, sagde Søren Kierkegaard, og Dr. Meldahl tog dette som en god Definition paa det, vi som *Kristne* maa forstaa ved *Renhed*, Maalet for vor Opdragelse, og han understregede, at vor Opdragelse af vore unge vilde forfejles, hvis den bundede i Angst for Naturen; dette vil føre til *Undertrykkelse* af Naturen, og dermed er Muligheden for Afsporing aabnet. Barnets umiddelbare Fortrolighed med Mennesker, som det er skabt af Gud, som Dreng eller Pige, Mand eller Kvinde, vil hindre, at det, som er ligetil og selvfølgelig, blev forvandet til komplicerede Problemer. Vor Vej i Opdragelsen til Renhed gaar ikke gennem en Undertrykkelse, men gennem en Anerkendelse af Naturen til et *Samarbejde mellem Naaden og Naturen*.

En »biologisk Moral« findes, — og en Opdragelse alene under Fromhedens *aandelige* Synsvinkel vil være lige saa forfejlet som en Opdragelse under en biologisk Synsvinkel alene. Det kristne Menneske er *Natur og Naade*, og dets Legeme et Tempel for Helligaanden.

Det er næppe til at antage, at Dr. Meldahl vil lade sine storartede Fo-

redrag trykke, men den, som ikke var med disse Aftener, kan henvise sig til at læse *Pastor Messerschmidts* Bog: »*Opdragelse til Renhed*«, som Pauluskredsen har udgivet, og som visselig fortjener at blive læst af saa mange som muligt, Præster, Pædagoger og Forældre.

Nu har vi Forældre kunnet lytte til baade en katolsk teologisk og biologisk Kapacitet om disse Spuergsmaal. Vi føler os trygge og glade, fordi vi herigennem bekræftes i vore egne Erfaringer og har faaet dem værdifuldt suppleret.

slæg.

FILM

Af Ugens fem Film fortjener de tre rosende Omtale, een er ligegyldig, mens een er absolut underlødigt. For straks at nævne de af Filmene, som De skal se: »*Madame Curie*« paa World Cinema (18.-11.). Mervyn le Roy har for Metro isseceat denne Mesterfilm om Radium'ets Opdagelse, ikke som en dokumentarisk Gengivelse af faktiske Forhold (skønt *Eve Curies* Bog paa den smukkeste Made ligger til Grund for Manus.), men som en betagende Hyldest til den utrættelige Videnskabsmand, hvem hverken Sygdom eller Fattigdom eller Misforstaaelse kan standse paa hans Vej mod Sandheden; ligesom »*Louis Pasteur*« og »*Robert Koch*« er denne Film en paa Virkelighedens Grundlag dramatisk gribende Fortælling om det videnskabelige Geni. Spillet er overordentlig skønt. Greer Garson fortolker *Mme. Curies* Livskamp og Livsvid betagende, uden i det ydre at ligne hende, mens *Walter Pidgeon* som hendes Mand baade udvortes og sjæleligt er kongruent med sin Rolle. Alle *Birrollerne* er besat med sjældne og fine Kunstnere og splintjern Stjerner, som vi endnu ikke har set meget af.

»*Afrikas Stjerne*« (*South of Suez*. — *Amager, Casino, Nora og Park* 18.-11) er en solidt og omstændeligt fortalt Warnerfilm om en Diamant, der volder Ulykke for en Masse Mennesker. Pointen til sidst i Retssalen var virkelig original, men ellers gjorde Filmen ikke dybere Indtryk.

Til Gengæld er *Odeons* 18.11. Film »*En Pige med Planer*« (*The lady has plans*) en meget kvikt fortalt Paramountfilm om nogle hemmelige Tegninger (Titlen er et for een Gangs Skyld oversætteligt Ordspil!) der paa en Spiondames Ryg med usynlig Skrift føres til Portugal, og hvordan Forviklinger opstaar, da en anden ung

Dame ved en Misforstaaelse antages for at være Spionen. *Ray Milland* var fortrinlig som Helten, *Paulette Goddard* svag som hans Makker. —

Roxy's Cristerionfilm »*Mordet i Latinerkvarteret*« (*Latin Quarter* — 20.11.) var en modbydelig Sammenstilling af alle de mest ækle Paahit, man kunde tænke sig opstaa i en vulgær og pervers Fantasi. Usmagelig og lurvet fra først til sidst. Yndige *Joan Greenwood* som *Tina* fandtes tilsidst indgipset i en Statue i Stuen (!!!). At saadan en Film overhovedet kan komme frem herhjemme er en komplet Skandale! —

Metropols aarlige Juleshow kom 23.-11. og vil glæde alle Byens Børn og deres Forældre i lange Tider ved sine seks *Disney-Perler* om *Anders And*, *Fedtmule* og *Pluto*. Det er svært at sige, hvad der var sjovest, de *Storm Petersenske* Opfindelser i en billøs Tid, den surrealistiske Film om *Troldmandens Koffert*, *Plutos Kamp* for at erobre et *Kødhen* fra *Buldoggen* eller *Anders Aand* som *Kok*, *Vinduespudser* og *Basunblæser*. Man ler baade i Teatret, naar man gaar hjem og flere Dage efter, naar man mindes en eller anden særlig komisk Detaille.

Bjorn Rasmussen.

Julekærten

Alle Katolikkers populære Julehefte er nu i Boghandelen. Atter i Aar staar *St. Ansgars* Boghandel for Salget, og Boghandleren, Forfatteren *Sven Damsholt* som Redaktør er repræsenteret med et smukt Adventsdigt, ligesom *Enoch Hjorth* har digtet henrivende om »*Pigen i Skoven*«. Forfatterinden *Fru Karen Plovgaard* har med megen *Finhed* gengivet »*Solsangen*«, et naturlyrisk Oldtidskvad, og desuden skrevet en Fortælling »*Hvor Vorherre vil have dig*«. *Tove Frydenlund* og *Lilian Scharff-Olsen* har tegnet sig for andre gode smaa Historier, og *Enoch Hjorth* knytter *Middelalder* og *Nutid* sammen i en Skildring af »*Frihedskæmperen Eskild*«, mens *Leif Kayser* fortæller om »*Jul i Peterskirken*«. Og saa er endda alt ikke blevet nævnt. *Benjamin Dahlerup*, *Palle Wennerwald*, *Eyvind Rafn*, *Knud Larsen*, *Alexander Secher* og *Henry Thelander* har gennemillustreret Heftet, der i Aar er mere broget og afvekslende end ellers, og det skal et godt Julehefte netop være.

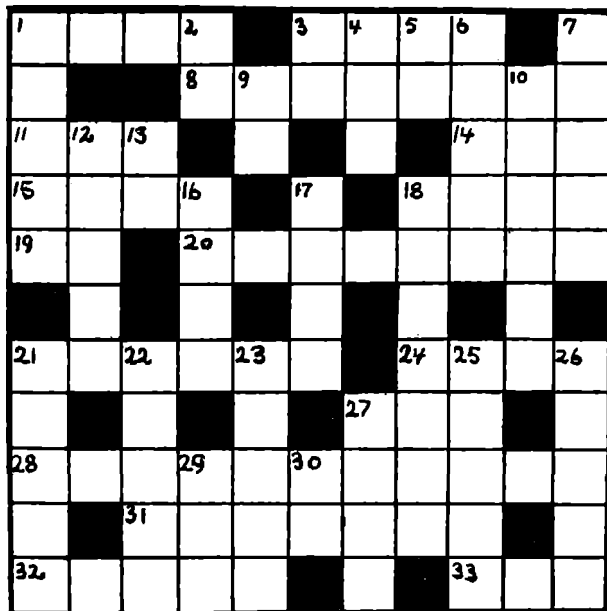
Paa Kryds og Tværs . Opgave Nr. 5

Vandret:

1. Bruges ved 3 v. 3. Sakramente. 8. Bog. 11. Margarine. 14. Udtraab. 15. Omstridt Omraade. 18. Slot. 19. Catholic-Redaktør med Tal paa Præsters Dørplader. 20. Musikinstrumenter. 21. Søndag. 24. Røg. 27. En omvendt Fisk forholdt sig rolig. 28. Angers Graad (Anagram). 31. Bro. 32. Therese af Lisieux's Blomster. 33. Kun.

Lodret:

1. Kulde. 2. Sygdom. 3. Det samme. 4. — Khan. 5. Ar. 6. En forstyrret Laban bliver trivial. 7. Tidsrum. 9. Jacob paa Dansk. 10. En Ø, hvor man aldrig naar

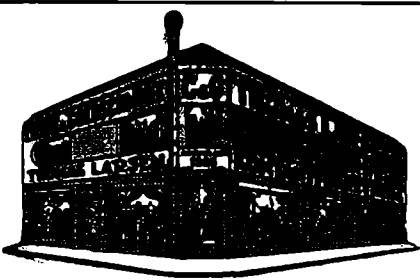

BOS

12. — Navn 12/9. 13. Udtraab. 16. Brød. 17. Beholder. 18. Fortab-

te sig. 21. Regel i en anden Orden. 22. Hund. 23. Ny Opfindelse. 25. Faa Bugt med. 26. I Nordsjælland. 27. — et jubilatio. Fotograf (Nissen er ikke med). 30. Lille Dag i Kalenderen.

Der blev forleden i et Dagblad klaget over de gængse Kryds- og Tværs Opgavers Kedsommelighed. Vi vil nu af og til bringe en Opgave efter det engelske System, med smaa Gaader og Drillerier i Nøgleordene, lidt Krav til Læserens Citatkendskab o.s.v. Disse Opgaver er signeret »Bos«. Læsere af »Times« og »Manchester Guardian« har i Tidens Løb været udsat for saadanne Ting som *qupullingod*, der skulde læses »putting in quod« (De ser nok, hvordan?), eller »a poet disturbs a girl after six o'clock«, — det betød *Virgil*: først VI, = 6 med Romertal, og saa Bogstaverne i *girl* byttet om! Helt saa slem tør »Bos« ikke være, endnu i hvert Fald. Men der er noget i denne Retning hist og her i denne Opgave, — lad os nu se, om De hitter ud af det! Det skal lige oplyses, at »Anagram« betyder et Ord, som ved Ombytning af de Bogstaver, det bestaar af, skal danne et andet Ord. — Vi ønsker Dem god Fornøjelse!

<h1>Roskilde</h1>		Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf 1365 anbefaler sig med 7. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter
A-S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15 . Telefon 87 Lev.til kat. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg Forbindsstoffer Sygeplejeartikler	H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri
Hans Hansen og Søn Biler og Rustautomobil, Alg. 19 ¹ , Tlf. 247 al Kørsel med Biler og Rustbil besørges	C. J. Schledermann & Sønner Jernbeton Entrepenører . Murermestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.	
H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Leverandør iil Sct. Maria Hospital	Husk — det er i Olsgade 20 - Telefon 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Præfke
Roskilde Mejeri Borgerdiget . Telefon 349	Ejegod Jørgensen Stagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 1 7. Leverandør	
Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	Kaffe - The - Konserver HERM. JOHANSEN Sct. Olsgaard . Tlf. 591 (to Numre)	
		Bedste Indkøbssted i Roskilde

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(22)

De var paa Tilbagetog, havde været det i 2 Dage. Der var kommet Ordre derom omsider. Deres Artilleri skulde holde Fjenden op en Stund for at skjule Retræten. Pater Anselm mindedes endnu Majoren, mens han gav Ordre derom. Til ham selv havde han sagt: »De maa hellere blive her, Doktor; for vi faar nok snart Brug for Deres Hjælp. Det bliver et rent Helvede nu!« Og han havde faaet Ret. I en stiv Klokketime havde deres eget Skyts brølet og tordnet, saa man næsten var blevet død, og saa pludselig fik Fjenden Overtaget. Han fik travlt med at finde de saarede ud blandt de Bunker af Døde. De maatte forbindes paa Stedet, mens Kugler og Granater haglede ned omkring dem. Pludselig strejfede et eller andet rødgloedende hans Pande, og den unge Fyr, hvis Ben han netop havde været ved at forbinde, maatte lægge en Forbinding om Lægens Pande, for at Blodet ikke skulde blinde hans Øjne. Han var gaaet videre til den næste og den næste, næsten sanseløs og med Fornemmelsen af, at det egentlig var unyttigt, for Granaterne regnede ubarmhertigt ned over de

stakkels Saarede. Sygelægerne gjorde deres yderste; men det var et næsten umuligt Arbejde at bjerge nogen frelst gennem Kugleregnet. Der laa som en tæt Taage af Røg over det hele, og Luften stank af Blod. Han havde undret sig over, at Majoren ikke gav dem Lov at gaa tilbage. Det var ved at blive mørkt, og Fjendens Granater oplyste af og til i et hastigt Glimt Soldaternes hvide anspændte Ansigter. Han kunde se, at de ligesom han selv kun ventede paa Løsenet. Der laa over deres Ansigter et Skær af næsten afsindig Fortvivlelse og Haabløshed. De vilde jo blive mejet ned alle som en, om de ret længe endnu skulde holde ud.

Og endelig var saa Ordren kommet. Tilbagetog foretoges med nervøs Hast; alle vilde de bort fra dette brøledende Helvede. Men Majoren stod, som han ledte efter nogen. »Har De set Kaptajnen, Doktor?« Nej, det havde han ikke. »Men mon han ikke tog med Folkene?« »Jo, maaske!« Og Majoren havde slaaet sig til Taals dermed og var fulgt efter de andre. Han selv havde kastet et sidste Blik paa Transporten af de Syge og Saarede; saa var han

fulgt efter. Men Majoren havde faaet nye Ordre; Fjenden stod nu kun et kort Stykke derfra; Folkene maatte omgaaende sendes i en anden Retning. Kaptajnen var ingen Steder at se. Da meldte en Soldat at han havde set Kaptajnen blive ramt med hans egen Kanon, og at han vist var blevet baaret tilbage til Sanitetsstationen ...

(Pater Anselm huskede de følgende Minutter meget klart).

(Fortsættes)

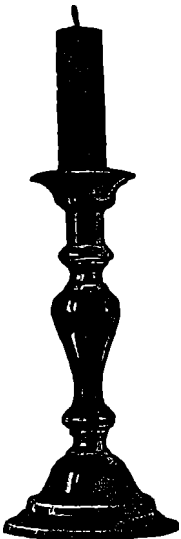
Bortlodningen for Kirkeorgel i Haderslev

Klaver 7431. Fotoapp. 2157. Kryсталflaske 8782. Læselampe 2029. Maleri 3094. Gulvvase 3850. Syaske 8470. Sengeforligger 3748. Tobaksaase 6763. Gavekort paa 25 Kr. 7668.

Journalistik 1946

»Land og Folk« skriver d. 19. ds. under Artikel om politisk Politik. *Eet er fornødent.*

Og saa kunde man passende til de Myndigheder, der nu drøfter det politiske Politik, sige de bibelske Ord: I gør jer Bekymring og Uro om mange Ting, men eet er fornødent. Og det ene, der er fornødent i denne Forbindelse, er, at der ska-bes frisk Luft indenfor Politiet.

ALTERLYS
i alle Størrelser

og især
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

RESERVERET M

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Benzon Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Otto Piper
RAADHUSPLADSEN 14
KØBENHAVN V
EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER
TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Kirkekonzert i Roskilde

Søndag d. 8. December Kl. 14,30 afholdes den årlige Velgørenheds-konzert i Sct. Laurentii Kirke til Fordel for fattige Børns Jul.

De medvirkende er:

Kirkekoret, Herrekoret *Vokation*, Koncertsangerinde *E. M. Edlers*, Cellisten *Svend Smith* og Organist *A. Kerckhoffs*, som spiller Orgelkompositioner af *César Franck*, *Jan Nieland* og *Hendrik Andriessen*.

Billetter à 1 Kr. kan faas i Præstegaarden, Sct. Maria Hospital og Boghandler Bruun.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

København:

Søndag d. 1. Dec. Kl. 9,00: Akademikermesse i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Derefter Travetur.

Onsdag d. 4. Dec. Kl. 19,30: Ordinært Møde, Stenosgade 4. Professor, Dr. theol. Skydsgaard vil tale. Emne: »Katholicisme og Protestantisme i Dag«.

Lordag d. 14. Dec. Kl. 19,30: Adventsaften hos Familien Fossum, H. C. Ørstedesvej 35, 2.

Tak

For den smukke Kærlighedsgave, 100 Kr., som vi modtog med stor Glæde til Elisabethforeningens Børn fra »P. og E.« takker vi hjerteligt.

Paa Styrelsens Vegne.
Harriet Zimmermann.

K. U. K. København

Da det er blevet meddelt os, at Røde Sal er optaget den 30. November, er Kredsmødet blevet ud-sat til den 7. December med det samme Program. Husk Pakkefe-sten!

Adventsmødet finder Sted som tidligere berammet den 12. Dec.

Sønd. 15. Travetur efter 8,30 Mes-sen.

K. U. K. Ordrup

indbyder til Adventsaften Tirsd. d. 3. Dec. Kl. 19,30 »Messen i Tekst og Billeder« ved Pater Wolfisberg S. J. (Lysbilleder). Adventskran-sen tændes. Hyggelig Underhold-

ning. Kaffebord. Derefter Pakkefest, hvortil hvert Medlem medbringer Pakke til Værdi af mindst 25 Øre. Bøde 50 Øre for at glemme Pakken.

Efterlysning

Reformationsforedrag Nr. 2 og 3, efterlyses, og bedes saa snart som muligt sendt til *Ryesgade 28, 4., tv. i Aarhus.* *Regitze Munthe.*

En dygtig Stuepige

med gode Anbefalinger, ikke under 20 Aar, kan faa Plads hos *Maria-søstrene*, *Stella Maris*, *Nyborg*.

Min elskede Mand, vor kære Far, Svigerfar og Bedstefar,

Maskinmester

**Johannes Emil
Aloysius Pedersen**

er pludselig afgaaet ved Døden d. 11. Nov. 1946.

*Anna Pedersen
og Familie.*

Esbjerg	Ove Rasmussen & Søn Murermestre <i>Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842</i> udf. Arb. for de kat. Institutioner	Sv. Villemoes gamle Forretning med de gode Varer
»Blomster-Boden« v. <i>Sigrid Raun</i> Alltid friske Blomster og Grøntsager Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner	Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> Hj. af <i>Havnegade</i> og <i>Niels Juelsgade</i> Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Tlf. 1667 Lev. til Sct. Josefs Hospital	Jørgen Jepsen & Møller Gram v. <i>Møller Gram</i> 1ste Kl.s Herreskrædderi Kongensgade 20, Telefon 536
Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter <i>Skolegade 39, Tlf. 144</i> <i>Esbjerg</i>	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Viggo Chrstensen Urmager, Optiker, Guldmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital
Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vievandsker Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27</i> Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner	N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital
Aug. Christensen Malermester Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446	Florian <i>sørensen</i>	J. N. Ladekjær Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Dec.
1. S. 1. SØNDAG I ADVENT (2 (violet) —1); 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (521).
 2. M. *St. Bibiana* (770); 2. Bøn: Feria (= foregaaende Søndag) (2), 3. Bøn: Gudsmoder ([83]), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
 3. Ti. ST. FRANS XAVER (770 (hvid) —82); 2. Bøn: Feria (2); alm. Præf. (525).
 4. O. *St. Petrus Chrysologus* (771); 2. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (770), 3. Bøn: Feria (2), 4. Bøn: St. Barbara ([56]); alm. Præf. (525).
 5. T. 3. Dag i *St. Frans Xavers Oktav* (770—82); 2. Bøn: Feria (2), 3. Bøn: St. Sabbas ([53]), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
 6. F. *St. Nicolaus* (772); 2. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (770), 3. Bøn: Feria (2), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
 7. L. *St. Ambrosius* (775); 2. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (770), 3. Bøn: Feria (2), 4. Bøn: Vigilie (775); alm. Præf. (525); sidste Ev.: Vigiliens (1070).
 8. S. MARIÆ UPLETTEDE (hvid) UNDFANGELSE.

Herre, opvæk vore Hjerter til at berede Vej for din enbaarne Søn, for at vi ved hans Komme maa agtes værdige til at tjene dig med rensede Sjæle.

2. S. i Advent, Kirkebøn.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BOGHYLDEN

Fransk katolsk Litteratur, som haves paa Lager:

- Yves de Montcheuil: L'Église et le Monde actuel. . Kr. 5,00
- Louis Chaigne: Anthologie de la Renaissance Catholique. Préface de Paul Claudel. I. Les Poètes. II-III. Les Prosateurs. » 21,50
- L'Action Catholique, Textes Pontificaux, classés et commentés par L'Abbé E. Guerry. » 6,30
- Joseph Maréchal, S. J.: Etudes sur la Psychologie des Mystiques. I-II. » 20,90
- É. de Moreau, S. J.: Saint Anchaire, Missionnaire en Scandinavie au IXe Siècle » 7,15

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . Kjøbenhavn K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

Københavnske Kirker

St. Ansgars Kirke. Sønd. 1. Dec. Kl. 8 Reciteret Messe og Fælleskommunion. Samme Dag foretages Indsamling af Gavepakker, der bedes nedlagt i Kurven ved Kirkedøren. Fred. 6. Dec. Kl. 14 Udstilling af det Højhelige til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30. Kl. 20 Adventsaften i Salen, Bredgade 67 A. Medvirkende: Skuespiller Jørgen Langebæk, Pianistinden Jytte Weis og Skuespiller ved Det kgl. Teater Søren Weis. Billetter à 75 Øre bedes købt i Forvejen i St. Ansgars Boghandel eller paa Kirkens Kontor.

Jesu Hjerter Kirke. Mand. 2. Dec. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Tirsd. 3. Dec. Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr. Torsd. 5. Dec. Kl. 20 Mændenes Kongr. Fred. 6. Dec. Kl. 6 Sonekommunion.

St. Mariæ Kirke. Sønd. 1. Dec. Kl. 8 Børnemesse. Onsd. 4. Dec. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd. Fred. 6.

Dec. Kl. 13,30—19,30 Tilbedelse. Euk. Forening. Kl. 19,30 Andagt.

D. K. K. F.

Adventsfest

Mandag d. 9. Dec. Kl. 19,30 i Klostret, Sct. Kjeldsgade 3. Program: *Edith Petersens Pigekor synger Adventssange. Tale af Pastor Wevers S.M.M. Kaffebord à 1 Kr. 50 Øre.* Sangbogen medbringes.

Deltagelse bedes anmeldt til Sekretariatet, Pileallé 23 A, Tlf. Eva 7091, senest Søndag d. 8. Dec., og de af Deltagerne, som kan undvære et Julelys, bedes venligst om at medbringe et.

Politisk Studiekreds

Paa Grundlag af *Pavens Tale til katolske Kvinder, Mandag d. 2. December Kl. 19,30 pr. i Klostret, Sct. Kjeldsgade 3.* Indleder: *cand. polit. Frøken Tove Rasmussen.* Efter Indledningen Diskussion. Man kan godt følge med, selv om man ikke har været med første Gang. Det er vor hellige Faders udtrykkelige Ønske, at den katolske Kvinde af i Dag sætter sig ind i Politik. Kom derfor med til denne Studiekreds. *Styrelsen.*

Eukaristisk Forening for Sct. Ansgars Sogn

Damerne mindes om deres Tilbedelses-Time Fredag d. 6. December. I Tilfælde af Sygdom eller andet nødtvungent Forfald bedes det meddelt til Formanden, Pileallé 23 A, Tlf. Eva 7091, som i saa Fald indtrængende beder Dem stille en Stedfortræder.

Erikka Scheel,
Formand.

Kalenderen 1947

udgivet af Ansgariusforeningen er udkommet og faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne.

Pris 50 Øre

(+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg,

Immaculata Kirken, København,

Vor Frue Kirke, Silkeborg,

Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,

Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,

Sct. Annæ Kirke, København,

Bekendtskab

Bekendtskab søges gennem Korrespondance med retskaffen, dannet, men god Herre i pæn Stilling 48—50 Aar.

Billet mrk. 3522 til Annonceeks-

peditionen, Klosterstræde 23, København K.

Bekendtskab

Pæn ung Pige, 22 Aar, fra godt Hjem, ønsker Bekendtskab med

god katolsk Mand mellem 25—35 Aar.

Billet mrk. 519 til Redaktionen, Nørrebrogade 27 C, København N.

Chr. Hansens Kød-Udsalg Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466 Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158 <i>Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital</i>	<i>Bageri & Conditori</i> Johan Aschengreen Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353 Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019	G. Garth-Grüner Landeretsagfører Tlf. 12,166 og 12.161 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.
HELSINGØR Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter		 Spis Rutana . lev sundt
Kolding		Berring & Larsen A-S Kul-Import . Kolding Tlf. 18 50 (3 Lin.) . Leverandør
Arne B. Thygesen Løssøegade 47 . Tlf. 1249 . Kolding Kolonial . Delikatesser . Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital	H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delika- teaser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698	O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang«. Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik
Kolding Andelsmejeri Telefon 153 leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmédaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	J. Bondesens Eftf. C. V. Hennebjerre Tømrermester og Entreprenør Kolding - Tlf. 898 (2 Lin.)	H. Nielsen & Søn Malermestre . Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik
G. Rasmussen Tøndervej 24 Tlf. 259 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	<i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel	Brødrene Andersen Tømrermestre V. Klørboesvej 1 Telf. 281 <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</i>
<i>Gør Deres Indkøb af Frugt, Grønt og Blomster hos</i> E. Hansen Teglgårdsvej 2 . Telefon 1705 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke	Chr. Wilger Vestergade 2 . Tlf. 334 Glarmester Leverandør til Sct. Hedvig Klinik
Henry Larsen Piledamsvej 3 . Kolding . Telefon 1990 Lager af Ligklister og alt vedrørende Begravelser ordnes	Sv. Paulsen Bageri og Konditori Kongebrogade 39 . Tlf. 2028 Leverandør t. Sct. Hedvigs Klinik	H. Madsens Eft. v/ A. Persson Tøndervej 22 . Tlf. 823 Blomster og Kranser, Foreningskranser og Kistepyntning . Altid Irlske Blomster i stort Udvalg

Nakskov

Aug. Rasmussen Bilkkenslager Taarsvej <i>Leverandør til Kirken og Børnehjemmet</i>	Kaj G. Nielsen Alt i Kolonial, Vin, Konserver Tilegade 30 . Tlf. 622 - 1152 Leverandør til de katolske Institutioner	Alle Sorter Brændsel til Kakkelovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 <i>Leverandør til den katolske Kirke</i>
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet Østergade 18 . Tlf. 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene	L. C. Clasen v. Ole Clasen . Murermester Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke
Nakskov Dampmølle Aktieselskab	Reserveret H. J.	Chr. Steffensen Herreekvipering Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør

Maribo

R. B. Maribo	Esther Rothe Nielsen Østergades Broderiforretning Telefon 106 Leverandør til den katolske Skole	Andelselskabet Maribo Svineslagteri's Udsalg Tlf. 113 . Tlf. 65 Leverandør til de katolske Institutioner
------------------------	---	--

Nykøbing F.

Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødmelek Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner	Carl Kragh Fredensgade 14 . Tlf. 658 Alt i Kolonial, Vin, Konserver m. m. Leverandør til de katolske Institutioner
I. A. Rohdan Uhr- og Brille-Specialist Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner	Chr. Berner Malermester Qedsersvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner	Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni Kul . Kokes , Cinders Nykøbing F . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner
Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 789	J. N. Jensen Murermester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke	Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed
Axel Pryds Fisk og Vildt Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner	Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser Skolegade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511

C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852
 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og
 Gas . Autogenervejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
 NYKØBING F. TELEFON 203

P. Hansen Kæp Snedkermester
 Softegade 9 . Tlf. 1099 y
 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner

Katolsk Ugeblad

8. December 1946
94. Aargang
Nr. 49

KIRKE-INDVIELSE I PARIS' RØDE BÆLTE.

Kirken, der er viet den hellige Odila, Elsass' Værnehelgen, er rejst af Forstadspræsten Mons. Loutil - kendt under Navnet Pierre l'Ermit - og indviedes fornylig af Kardinal Suhard i Paris.

Offentlig Forsorg og
privat Velgørenhed

Amnesti for Kardinal
Stepinac?

Katolsk Reaktion i Polen

Protestantisk Kirkespil

Mere om Ungdomsmødet

at han synes at sløje af. Men opper han sig saa en Dag og beder Menigheden om ekstra mange Penge, bliver der atter den rette gode Stemning. Og selvfølgelig kommer Pengene, de ventede jo bare paa at blive kaldt.

Maalt med denne irsk-amerikanske Maalestok kan vi vist blive enige om, at der ikke er noget ved vore hjemlige Præster og da slet ikke ved vores Biskop. Skal vi vente paa deres Opfordringer til at aflevere vort rørlige Gods, kan vi nemt risikere ikke at slippe af med det, før Skifteretten besørger det fornødne i saa Henseende. Men maa-ke vi tværtimod er taknemmelige for det. Vi Danske kan jo ikke lide, at Penge og Religion har for store indbyrdes Berøringsflader. Vi er ligefrem tilbøjelige til at blive pinligt berørt, naar vi en sjælden Gang bliver anmodet om at yde et Bidrag. Naturligvis ikke, hvis det er til almindelige Fattigfolk, der samles ind. Det generer os ikke. Men sæt at vi erfarede den nøgne Sandhed om, hvad vore Præster maa klare sig med til Dagen og Vejen. Det vil aldrig ske paa disse Breddegrader, at de selv højlydt fortæller os det. Men lad os bare sætte det umulige, at det skete. Mon saa ikke Spørgsmaalet om Penge og Religion dukkede op for os med en Pinlighed med modsat Fortegn - en eftertrykkelig Skamfølelse over, at vi ikke af os selv har sat de to

(Fortsættes Side 771)

Penge - rent ud sagt

Hr. Redaktør!

Forleden fortalte en Amerikaner mig, at ovre hos ham blandt Irsk-Amerikanere, som er flittige Kirkegængere, regner man ikke en Præst for en god Præst, hvis ikke han nogenlunde hyp-

pigt skælder sin Menighed rigtig godt ud og fortæller dem, at de skal give nogle Penge til det eller det gode Foretagende. Kommer Præsten gennem længere Tid ikke ind paa Penge, begynder man at hviske i Krogene om,

Munkemel

Vingaarden i Odense

Vingaarden i København
Skt. Annæ Plads 11

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

J. J. Jacobsens Eftf.

Odense - København
Grundl. 1841

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 92 70

Anton Siegler

Malermester

Kingsgade 17

Vester 4753

Hans Glatrup

Murermester

Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922

udi. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Henry Henriksen

Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester
Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955

Udi. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

Hans Molbech

Højdevej 10 . Am 691

W. C. og Badeanlæg

Nyt og Reparationer

Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

Hjalmar Andersen

Blomsterforretning

Kapelvej 15
Nora 5211

Lev. t. de kat. Institutioner

KONGERIGET-DANMARK

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)

Autoriseret Elektroinstallatør

Genforeningsplads 4

Taga 5372 . Taga 5268 x

Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringe, Tlf. og Signalanlæg, Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Grdl. 1908

Th. Bremholm Rasmussen

Malermester

Brødvej 11 . Telefon Gentofte 1855

udi. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Aage Høyberg

Blikkenslager . aut. Gas- Vand-
og Sanitetsmester

Kingsgade 9 . Telefon Eva 2527

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Taga 573 . 574

Hermann Joseph

Med Jubel og Latter og Støj løb Drengene fra Skole — for 800 Aar siden akkurat som nu, den Dag i Dag. Og dengang som nu hændte det vel ogsaa, at en eller anden Dreng ikke opførte sig videre godt, naar han gik fra Skole; derfor holdt Magister Michael Rosarius det altid for nødvendigt at gaa udenfor og se efter sine Drenge, indtil den sidste af dem var forsvundet bag den gamle Kirke »Maria im Kapitol«. Saadan gik det ogsaa en kold og regnfuld Dag i Efteraaret 1157. Regnen piskede Magisteren i Ansigtet, og Vinden blæste hans sorte Kappe til Side, saa at man saa Blykapslen med Blækhornet og Pennesjeren, der som Tegn paa hans Værdighed hang ved hans Læderbælte.

»Det er nogle vilde Knægte, som maa holdes i stramme Tøjler,« tænkte den smalbrystede, svagelige Mand, da han hostende gik tilbage til Huset efter længe at have set efter Drengene. Han tog meget alvorligt paa den vanskelige Opgave, Staden Kølns velvisé Raad havde overdraget ham, nemlig at indvie Byens Ungdom i Lærdommens Begyndelsesgrunde, og han var stolt over sit, ganske vist daarligt betalte Embede; thi hans Skole var den første »Stad-Skole«, der fandtes i hele Rhinlandet.

Da han kom ind i den Skolestue, som tidligere var hans Værelse, opdagede han den lille syvaarige Hermann fra Minoriterstrædet.

»Hvad bestiller du her endnu, Dreng?« spurgte Magisteren strengt. Men Drengen blev ikke bange, han saa paa sin Lærer med sine store, alvorlige blaa Øjne og svarede: »Vær ikke vred, Hr. Magister, men det gør mig altid saa ondt for Jer, naar I har saadan en slem Hoste; og jeg ved jo, at I slet ikke har nogen til at hjælpe Jer. Derfor blev jeg her for at bede Jer, om jeg ikke maa gøre et eller andet for Jer efter Skoletiden. Jeg kan jo

løbe Ærinder, og jeg kan hjælpe med at gøre rent.«

Magister Michael havde aldrig før oplevet noget lignende. Rørt lagde han sin magre Haand paa Drengens krøllede, blonde Hoved, sagde, at han var en god Dreng, og lovede at tage mod hans Hjælp, naar han trængte dertil; og saa gav han ham til Belønning et dejligt, rødt Æble.

Henrykt løb lille Hermann hjemad. Naa, hvor det Æble skulde smage! Saadanne lækre Sager fik han kun sjældent, for hans gode Forældre var meget fattige. Han skulde lige til at sætte Tænderne i Æblet, da hans Blik faldt paa den aabne Dør til »Maria im Kapitol«. Saa faldt det ham pludselig ind, at han hellere vilde forære Jesusbarnet Æblet. Det lille Jesusbarn sad Dag og Nat saa stille paa sin Mors Skød og vaagede over de Børn, der bad til ham; men Hermann havde endnu aldrig set, at nogen havde givet ham et Æble eller en Kage eller noget andet rart.

»Kære, lille Jesusbarn, du skal ha 'mit Æble!« hviskede han og stod paa Tærne for at række Æblet op mod Billedet; men Jesusbarnet rørte sig ikke. »Aah, kære Guds Moder,« bad han saa, »lad dog dit lille Barn faa det Æble!« Og Underet skete — den velsignede blandt Kvinderne smilede til Hermann, bøjede sig ned, tog hans Æble og rakte det til Jesusbarnet, som nikkede til sin lille Ven.

Hermann kunde slet ikke løsrive sig fra Billedet; han blev i Kirken og talte med Guds Moder og det guddommelige Barn, lige til Mørket faldt paa; og hver eneste Dag kom han, og for hver Dag blev hans lille Hjerte inderligere knyttet til Frelseren og hans Moder.

Vinteren kom tidligt det Aar, og den var ualmindelig streng. Det blev en slem Tid for lille Hermanns fattige Hjem; det var svært nok at skaffe Føden, og

Penge — rent ud sagt

(fortsat fra Forsiden)

Ting lidt sammen. En ækel Fornemmelse af, at vi af lutter Aandelighed har lukket Øjnene for, at vi, der saa sandelig giver vore Præster nok at bestille, er samvittighedsløse Arbejdsgivere, der ikke giver en Øre mere, end vi bliver skældt ud til eller ligefrem tvunget til.

Maaske kan vi undskylde os med Uvidenhed. Maaske vore alt for beskedne Præster med Biskoppen i Spidsen selv er Skyld i vor Uvidenhed. Maaske Sankt Knuds Gildernes stilfærdige Anmodning til hver af os om »bare 5 Øre om Ugen til Vikariatet« har bibragt de mindre tænksomme blandt os den Opfattelse, at naar bare 5 Øren er bragt i Orden, saa er ethvert Behov dækket. Men tag saa engang en Blyant og regn efter. Det kan gøres bag paa en Sporvognsbillet.

Det lader sig ikke gøre at lave vort Præsteskab om til Irsk-Amerikanere. Vi vilde næppe heller bryde os om det. Men det burde kunne lade sig gøre, at vi Lægfolk blev lidt mere irsk-amerikanske. Det burde kunne lade sig gøre, at vi kom ind paa at regne os selv for sløje Katolikker, hvis vi lader hengaa for lang Tid imellem, at vi af os selv finder paa at give noget til vor Kirke. Vore Bønnebøger har Præsterne skrevet, saa de minder os ikke om denne Pligt. Men vi kunde nok et Sted i Marginen ud for Skriftestejlet selv indføre et nærgaaende Spørgsmaal i denne Retning og kræve vor Samvittighed beroliget i saa Henseende lige saa hurtigt, som vi udfører den Bod, vi faar paalagt i Skriftestolen.

Hr. Redaktør! De maa ikke sætte mit Navn under disse Linier, for nogle er der jo, som kender mig, og de skal ikke tro, at jeg vil gøre mig bedre end andre. Jeg er bare begyndt at skamme mig over, at jeg har savnet irsk Blod i mine katolske Aarer, og jeg er saa vis paa, at andre vil føle det samme, naar de tænker sig om.

Deres
ganske som alle andre.

der var slet ikke Raad til at købe Sko og Strømper til Drengen, som var vokset fra de gamle Sko sidste Vinter. Forældrene vilde saa have, at han skulde blive hjemme og ikke gaa i Skole, mens det var koldt; men det vilde han slet ikke gaa med til, og tappert travede han paa bare Fødder gennem Is og Sne til Skole og til Kirke.

En Eftermiddag, da han knælede foran sit elskede Billede i »Maria im Kapitol«, hørte han pludselig igen Guds Moders kære Stemme: »Hermann, hvorfor gaar du barfodet i denne Kulde?« »Kære Moder,« sagde Drengen, »Far og Mor er saa fattige, saa forfærdelig fattige, og derfor kan de ikke købe Sko og Strømper til mig.«

»Mit stakkels Barn,« lød den medlidende Røst igen, »hvor gør det mig ondt for dig. Gaa hen til den Sten,« — hun pegede hen imod Alteret, og Herman fulgte hendes Anvisning og spurgte: »Mener du den Sten dér, kære Moder?« Da nikkede hun og svarede: »Løft den, og tag, hvad du finder under den; for at du kan faa Sko og varmt Tøj.«

Hermann løftede Stenen og fandt under den fire kølnske Schilling, og han tog Pengene og løb hjem som i en Drøm. Hjemme fortalte han sin Far og Mor og sine smaa Søskende, hvor vidunderligt Guds Moder havde forbarmet sig over ham. Og Forundringen, Taknemmeligheden og Lovprisningen var stor i den lille Stue i det mindste Hus i Minoriterstrædet i Köln.

*

Aarene gik, og som Hermann voksede til, voksede ogsaa hans Kærlighed og hans Tillid til vor Frelser og hans Moder. Efterhaanden modnedes hos ham den Tanke, at han skulde forlade Verden og træde ind i en Orden. Hans Far og hans Søskende var meget kede deraf, thi de forstod, at de timelige Goder, som Hjemmet i de senere Aar havde modtaget, alle kom, fordi Hermann var Guds Moders Yndling; men hans Mor glædede sig over hans Kald og gjorde, hvad hun kunde, for at hjælpe ham til at følge det.

I Eifelbjergene, ikke langt fra Köln, knejser endnu den Dag i Dag Abbediet Steinfeld paa en stejl Højde. Det blev grundlagt i Aaret 920 af den hellige Pontius og tilhørte Præmonstratenserne. Hertil følte Hermann sig draget, og en Præst, som var en Ven af hans Familie, førte den tolvaarige Dreng derhen. Men i Steinfeld var der ikke dengang, som nu, en Forberedelsesskole til det teologiske Studium, og han blev kun optaget i Ordenen paa den Betingelse, at han tilbragte nogle Aar ved en Latinskole i Friesland. Dette blev en tung Prøvetid for Hermann, som kun længtes efter at leve helt og holdent for Kristus og hans Moder, men han bragte Ofret i Ydmyghed.

Særlig svært var det for ham at lære Græsk og Latin efter hedenske Forfatteres Værker, og trods sin store Beskedenhed erklærede han med from og barnlig Iver: »I forhaaner Gud, naar I nævner de hedenske Guders Navne. Kan man vel plukke Liljer mellem Torne uden at stikke sig?«

I Begyndelsen var hans Kammerater overlegne over for den fromme Dreng, og han maatte døje megen Haan og Spot; men efterhaanden fik han stor Indflydelse paa de andre, som til sidst mente, at han var en Engel, som Gud havde sendt for at forbedre dem, og hele Skolens Aand blev bedre, efter at Guds Moders udvalgte var kommet dertil.

Under Gudstjenesten saa Hermann, hvorledes Engle kom ned fra Himlen, lagde Røgelser i Røgelseskarrerne og svang dem imod dem, som overværede den hellige Handling med Andagt, saa at deres Bønner steg med Røgelsesskyerne op til Guds Trone; men de asdprede og ligegyldige gik Englene forbi med bedrøvede Ansigter. Da bad Hermann for de ligegyldige, og bagefter talte han i kærlige Ord til dem om deres Sjæl; og han opnaede altid, at de lovede at forbedre sig — og holdt Ord.

*

I fire Aar havde Hermann studeret flittigt. Da kom der Bud

fra Steinfeld, at han skulde komme tilbage til Abbediet, og han syntes, at nu blev han kaldt til sit sande Hjem.

Han bar Ordenens hvide Dragt og blev kaldt Frater Hermann; men han skulde opleve en bitter Skuffelse. Han havde jo troet, at han i Klosterets Fred fuldstændig skulde hengive sig til Bøn, til at tilbede Vor Herre og ære hans Moder. Og saa satte hans overordnede ham til at hjælpe en af Brødrene med at varte op ved Bordet, gøre rent i Refektoriet og andet af samme Art. Selvfølgelig gjorde han, hvad han blev sat til, uden at knurre; men han var ulykkelig derover, fordi han kun fik saa lidt Tid til Bøn og Betragtning og aandelig Læsning. Om Aftenen var han saa træt, at han tit faldt i Søvn under Bønnen og først vaagnede, naar Klokkerne ved Midnat kaldte til Matutin. Saa for han forskrækket op og skyndte sig til Kirken; men han foragtede sig selv saa dybt, at han begyndte at tænke paa, om det ikke havde været bedre, hvis han ikke var traadt ind i Ordenen. Da fandt han engang en stille Andagtsstund, da han kunde klage al sin Nød for sin himmelske Moder. Med Taarer bad han hende indgive hans overordnede, at de skulde give ham et andet Arbejde, saa at han bedre kunde bede; men Guds Moder sagde kærligt og alvorligt: »Mit Barn, din største Pligt er at tjene Brødrene i Kærlighed; det er nu din Gudstjeneste«. Da erkendte Hermann sin Fejltagelse og sagde: »Skulde jeg end blive ved med dette Arbejde til mit Livs Ende, vil jeg dog holde fast ved min Kærlighed til Gud.« Og nu var han atter stærk og glad, og Arbejdet faldt ham ikke længere svært; men hans Ydmyghed, Lydighed og Fromhed var saa stor, at hans overordnede tidligt lod ham aflægge de evige Løfter. Da han havde modtaget de lavere Vielser, maatte han gøre Tjeneste som Sakristan, og dette Arbejde udførte han med en ganske særlig Iver. Vandet i Klosterets Brønd syntes ham ikke klart nok til at bruges i den hellige Messe, og derfor klatrede

han hver Morgen, baade Sommer og Vinter, op ad en stejl Højde til en frisk og klar Kilde, som vædede frem deroppe, og hentede Vand til Messen. Den Kilde rinder endnu, og blandt Eifelboerne har den Ry for at rumme Helbredelse for mange Lidelser, til Ære for den Helgen, der saa ivrigt øste Vand af den i Kærlighed til Frelseren. Navnet Joseph blev føjet til Hermanns Navn af hans Medbrødre, som glædede sig over hans englelige Renhed; og det Navn har han beholdt.

Endelig kom saa den store Dag, da Hermann blev viet til Præst. Da han første Gang i sine salvede Hænder holdt Frelserens Legeme under Hostiens Skikkelse, glemte han alt omkring sig, og hans Ansigt blev som forklaret, saa at hans Brødre hviskede til hverandre: »Han ser Guds Aasyn.«

Hermann Joseph levede og virkede hele sit Liv i Abbediet Steinfeld som en Helgen, der tror, han er en Synder, som Velgører for utallige Mennesker, som en Sjælesørger, der sjældent finder sin Lige, som Guds og Menneskers Yngling, indtil han endelig blev kaldt hjem til Gud, da han var omtrent hundrede Aar.

Hans Legeme hviler i en Marmorsarkofag i Abbediets Kirke, og hvert Aar valfarter inange Hundrede Troende til Steinfeld for at bede ved hans Hvilested.

Biskoppen ønsker at tale med Københavns katolske Ungdom

Besættelsestiden slog mere af vort katolske Ungdomsarbejde i Stykker end godt var. Befrielsen bragte nok Udløsning, men alle var endnu saa oprørte og hektiske, saa det var svært at samle Folk. Nu er der kommet mere Ro i Sindet og mange ser sig omkring og spørger: Hvad nu? — En stor Usikkerhed præger alle, og derfor kan det ikke forbavse nogen, at mange af vore

Unge smittes af »Hvad-kan-det-nytte-Mentaliteten«. Det er baade farligt og for Kristne utilstødeligt. Biskoppen ønsker derfor at samle Københavns katolske Ungdom, vække den til Ansvar og sætte den paa Sporet. Det foregaar Søndag den 5. Januar i Sct. Knuds Skoles Sal Kl. 19½. Naar Biskoppen har

sagt, hvad han har paa Hjerte, fører han alle over i Kirken for at bede Kirkens Herre give sin Velsegnelse til Værket, der skal paa-begyndes.

Det er Biskoppens udtrykkelige Ønske, at de Unge har deres Salmebog med, saa alle kan deltage i Sangen.

Foredrag af Københavns Socialdirektør:

Den private Velgørenheds Frihed og Ansvar

Med Biskoppen i Spidsen samledes Onsdag en stor og repræsentativ Forsamling af Katoliker hos Liobasøstrene for at høre Københavns Socialdirektør tale om »Offentlig Forsorg og privat Velgørenhed«. Blandt Gæsterne saas ogsaa bl. a. Overinspektør Skjerbæk fra Børneforsorgen, Repræsentanter for Kirkens Korshær, Mødrehjælpen, Frelsens Hær og De Samarbejdende Menigheds Børnehaver. Vore kvindelige Ordenssamfund var talrige repræsenteret, mange københavnske Præster og vistnok samtlige karitative Foreninger i Hovedstaden var mødt frem. Med dette Foredrag vilde »Katolske Menighedsplejer« indlede den oplysende Side af sin Virksomhed, og Valget af Taler kunde ikke have været bedre. Det Spørgsmaal, Socialdirektøren vilde tale om, følte af alle som fundamentalt. For vor nystiftede karitative Sammenlutning maatte det fra Starten gælde at komme i det rette Forhold til den offentlige Forsorgs Embedsstand.

Efter en kort Oversigt over den offentlige Forsorgs Historie med foreløbig Slutsten i Steinckes Sociallov paaviste Socialdirektøren, at selve denne Lov i en lang Række Bestemmelser forudsætter Eksistensen af en privat Velgørenhed. Det er ikke rigtigt, at Socialloven har overflødiggjort denne Velgørenhed. Erfaringer synes da ogsaa at vi-

se, at Velgørenhedens Kilder absolut ikke viser en Tendens til at tørre ud; Trangen til at lindre Næstens Nød er ikke mindsket.

Det vil heller ikke være rigtigt at tro, at den offentlige Forsorgs Embedsmænd ser med Uvilje paa det private Initiativ eller ønsker at bringe dette ind under en skarp offentlig Kontrol. Men man ønsker, at den private Velgørenhed er fuldt klar over baa-de Omfanget af den offentlige Forsorg og dennes Sigte. Det er urigtigt, at den offentlige Hjælp er utilstrækkelig. Vel er der sat en naturlig Grænse for Hjælpens Størrelse, men i Særtilfælde kan man endda gaa ud over denne Grænse. Derfor skal ingen sove uroligt med daarlig Samvittighed, hvis de lukker Døren for en Betler uden at give ham andet end det Raad at søge de offentlige Kontorer. Og hvis man af sit gode Hjerte lader sig bevæge til at yde sin Skærv til den, der beder derom, bør man være klar over, at man kan komme til at modvirke den offentlige Forsorgs Bestræbelser. Disse gaar nemlig ikke blot ud paa at afhjælpe Nøden, men ogsaa paa at søge at bringe de nødstedte tilbage til et normalt Liv, hvor de finder deres Udkomme ved eget Arbejde efter Evne. En uklog Hjælp kan direkte komme til at hindre dette socialpædagogiske Maal.

Det vil dog ikke sige, at Idealet maa være en gennemkon-

trolleret Velgørenhed. Socialdirektøren udkastede den Tanke, at al privat Velgørenhed overfor et Hjem burde indledes med, at man fra de offentlige Kontorer søgte Oplysning om, hvorvidt det paagældende Hjem i Forvejen modtog offentlig Hjælp. Ikke andet og mere. Det maa saa helt overlades til den private Velgørenhedsforenings Skøn, om yderligere Hjælp skal ydes eller ej. Ved den indhentede Oplysning opnaas der det, at den private Velgørenheds Ansvar for Midlernes rette Anvendelse bliver understreget. Man er jo klar over, at de Penge, som gode Mennesker har givet, maa benyttes, hvor de gavner mest og ikke skader samtidig. Og ved at give en Sum Penge til en mindre værdig Modtager udelukker man sig fra at bruge disse Penge, hvor der var bedre Grund til at yde Hjælp.

I Socialloven findes en Paragraf, som forudsætter et vist Samarbejde mellem Forsorgen og Velgørenheden. Hidtil er det ikke lykkedes at finde frem til en tilfredsstillende Ordning. Som sit eget Ønske udtalte Socialdirektøren, at det maatte ske gennem et »neutralt« Mellemlid, for at undgaa ethvert Skin af, at Embedsstanden søger at lægge den private Velgørenhed under Kontrol. Selv fandt Direktøren det heldigst, at Ordningen førte til endnu større Ansvarsbevidsthed indenfor Velgørenhedsarbejdet.

Og med Forsikringen om, at det for den offentlige Forsorgs Mænd ikke kommer an paa, hvem der slutter sig sammen for at yde Næsten Hjælp, men at man beredvilligt rækker Haand til Samarbejde med enhver religiøs eller anden karitativ Organisation, kunde Socialdirektøren slutte med de bedste Ønsker for den private Velgørenhed.

Efter Foredraget, for hvilket Pastor Benzon paa »Katolske Menighedsplejers« Vegne udtalte en varm Tak, samledes man under tvangfri Former til en Kop Kaffe, hvor man paa Tomandshaand og i smaa Grupper knyttede Bekendtskaber og udvekslede

Tanker. Vor Medarbejder havde Lejlighed til at drøfte Foredraget med flere ledende Folk inden for katolsk Velgørenhed og modtog Udtryk for stor Tilfredshed med Socialdirektørens Ord. Fra vor Side vil man være rede til meget vidtgaaende Samarbejde, og man udtalte, at netop vor nye Sammenslutning muliggør dette. Det er aldeles udelukket, at de mange enkelte smaa Foreninger hver for sig kan opnaa den fornødne Kontakt med den offentlige Forsorg; det vilde paa begge

Sider betyde et urimeligt Spild af Tid og Arbejde. Derfor bør vi udbygge vor Sammenslutning, saa den har intim Føling med alt det Hjelpearbejde, de enkelte Organisationer udøver. Dette maa kunne gøres efter de samme Principper, som Socialdirektøren fastslog: Frihed — klar Orientering — Ansvar.

Et betydningsfuldt Arbejde er begyndt og vil sætte Præg paa katolsk Menighedsarbejde i Aarene fremover. Det bør følges med den mest vaagne Interesse.

Der kommer en Nat ...

Af det, vi hidtil har set i Skriften angaaende vor Bortgang, er det aldeles tydeligt, at vort sidste Øjeblik i det jordiske Liv er en meget alvorlig Sag. Intet Under derfor, at vi Gang paa Gang bliver opfordret til at forberede os og sørge for en god Dødstime. Imidlertid har vi endnu ikke berørt den allervigtigste Side, nemlig den Trossandhed, at *al Mulighed for at frelse sin Sjæl holder op, naar vi lukker vore Øjne for dette Liv.* »Falder Træet mod Syd eller mod Nord, saa bliver det liggende der, hvor det falder.« (Præd. 11, 3), eller hvis vi skal tage et Ord fra det Nye Testamente: »Der kommer en Nat, da ingen kan arbejde«. (Jo. 9, 4.) Uden Billede og i vort eget Sprog vil disse Sætninger give Udtryk for, at naar Døden kaster et Menneske til Jorden som et Træ, der vælter, eller naar det bliver mørkt for hans Øjne, saa betyder dette, at Døden er det mest afgørende Øjeblik i den menneskelige Tilværelse. Prøvetiden slutter og fra nu af kan der kun være Tale om Løn eller Straf. Den Tid er forbi, da man kunde øse af Kristi Naadeskat og faa Del i hans Fortjenester til Sjælens Frelse. Muligheden for en Omvendelse fra Synd til Renhed og Retfærdighed eksisterer ikke længere. Den Frist er udløbet, da man som levende Gren

paa Vinstokken kunde bære kostelig Frugt for det evige Liv og derved samle Fortjenester for Himlen. Man kan heller ikke mere gøre sig skyldig i Synd og Brøde. Ja, alt dette er forbi for bestandigt. Det kommer aldrig igen. Fra nu af gælder kun en Glose endnu, og det er Ordet: »Gengældelse«.

Der er mange Steder i det Nye Testamente, der berører dette Spørgsmaal, og de peger alle sammen i en og samme Retning. Naar vor Frelser taler om, hvor man kan faa Syndsforladelse, saa siger han: »Menneskesønnen har Magt til paa Jorden at forlade Synder«. (Mt. 9, 6.) Og naar han præciserer sine Apostles og dermed Kirkens Magt og Mynighed i saa Henseende, saa hører vi igen: »Hvad I binder paa Jorden, det skal ogsaa være bundet i Himlen; og hvad I løser paa Jorden skal ogsaa være løst i Himlen«. (Mt. 18, 18. og 16, 19.) Noget lignende iagttager vi der, hvor Herren indskærper den Pligt, at vi skal forberede os til Livet i Evigheden ved at være virksomme og saaledes at fortjene Himlen. »Jeg siger jer,« staar der Lk. 16, 9. »skaf jer Venner ved Hjælp af den uretfærdige Mammon, for at de, naar det er forbi med jer, kan tage imod jer i de evige Boliger«. I Lignelsen om den rige Mand og

Lazarus ser vi, at det er Døden, der afgør Evighedens Skæbne baade for gode og onde. »Det skete, at den fattige døde og blev baaret af Englene hen i Abrahams Skød. Den rige døde ogsaa og blev begravet. Da han slog Øjnene op i Helvede, hvor han var i Pine, ser han Abraham langt borte og Lazarus i hans Skød«. Af den Slags er der mere endnu. Men vi vil nøjes med at sammenfatte alt med et Ord, som Herren selv udtaler i Johannes' Aabenbaring 2, 10: »Vær tro indtil Døden, saa vil jeg give dig Livets Sejrskrans«. Heri har vi en klar Udtalelse om, at Døden er det store Vendepunkt, og en Opfordring til at forberede os til det.

Det sidstnævnte var naturligtvis ogsaa det, der laa Apostlene meget paa Hjerte. Saaledes opmuntrer St. Paulus Galaterne: »Lad os, medens vi har Tid til det, gøre godt mod alle, men især mod vore Trosfæller«. (6, 10.) En Begrundelse til denne Formaning læser vi i 2. Kor. 5, 10. »Thi for Kristi Domstol skal vi alle træde frem, for at enhver kan faa gengældt det gode eller onde, som han har gjort, medens han levede i sit Legeme.« Og paa den Maade kunde vi blive ved. Men det er tilstrækkeligt at gøre opmærksom paa, at Apostlene hele Tiden beskriver Menneskets jordiske Liv som Kampens og Arbejdets Aar, medens det andet Liv bliver Tiden, da Kristi Stridsmand bliver kronet og herliggjort og Arbejderen faar sin Løn.

Til Trods for at Skriften taler saa tydeligt, og Kirken lærer det samme, har der dog til alle Tider været nogle, der mente, at en Renselse fra Synd ogsaa var mulig efter Døden eller i det mindste Vækst fra Klarhed til Klarhed.

Overfor dem behøver vi kun at gentage den almindelige Lov, som Herren kort før sin egen Død anførte som en Bestemmelse, der ogsaa havde Gyldighed for ham selv: »Der kommer en Nat, da ingen kan arbejde«. Saa-dan er det nu engang Guds hel-lige Vilje. Det kunde jo godt være anderledes. Det altafgørende

Tidspunkt kunde falde paa en bestemt Dag før Døden, (som f. Eks. hos dem, der bliver sinds-syge og mister baade Forstan-den og den frie Vilje), det kan ogsaa være Dødens Øjeblik og i og for sig ogsaa et eller andet Øjeblik i Evigheden. Men nu har Gud truffet sig Valg: Prøveti-den skal ende med Døden. Der-med er Sagen afgjort. Hvis vi ik-ke havde Guds Ord for det, vil-de vor egen Fornuft dømme, at Døden var det mest passende Tidspunkt, naar det gælder om at sætte en Grænse for Kampens, Arbejdets og Usikkerhedens Livsperiode og lade Sikkerhed, Ro og Fred indtræde.

Kun indtil Døden er Men-nesket et *fuldstændigt Menneske* med Legeme og Sjæl, og kun ind-til dette Tidspunkt kan vi med hele vor Natur og med alle vore Kræfter stræbe mod vort Maal. Efter Døden kan Legemet ikke mere være medvirkende, og Sjæ-len mangler sit naturlige Red-skab under Arbejdet.

At Afgørelsen falder i Dødens Øjeblik er godt og ønskeligt for *den retfærdige*; for paa denne Maade er han sikker paa sin Løn og behøver efter et Liv i Kamp og Arbejde og Afsavn ikke at være bange for, at han mulig-vis paa et senere Tidspunkt igen skal miste, hvad han har levet og arbejdet for her paa Jorden. At Døden gør Ende paa Muligheden for at kunne frelse sin Sjæl, er

ogsaa godt for *Synderen*. Hvis det nemlig ikke var Tilfældet, vilde han blive ved med stadig paa ny at synde i dette Liv i Haab om, at han jo senere efter Døden kan bringe alting i Orden. Ja, den Lov: Der kommer en Nat, da ingen mere kan være virksom er heldbringende for *alle og enhver*, fordi man deraf kan se, hvilken stor Betydning det jordiske Liv og dets sidste Øjeblik har for os allesammen.

Sjælevandring og en evindelig Skiften, er en helt igennem ukris-telig Tanke. »Thi det er Men-neskenes Lod een Gang at dø og derefter dømmes.« (Heb. 9, 27) saaledes at vor Skæbne bliver af-gjort i dette Øjeblik for hele Evigheden.

F. K.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

— Vatikanets Krigsfangeforsorg fortsættes stadig. Saaledes har den apostoliske Delegat i Australien, Mons. Panico, for ganske nylig rapporteret til det pavelige Statssekretariat, at den australske Regering netop har givet sin Tilladelse til, at 12,000 italienske og 1,500 tyske Krigsfanger, som holdtes interneret i Australien, kan sendes tilbage til deres respektive Lande samt at den australske Regering stiller Skibslonnage til Raadighed for Transporterne.

Den apostoliske Delegat i Australien, Mons Panico, besøger internerede Italienerne i en Lejr udenfor Melbourne.

Protestantisk Kirkespil

Helligaandskirkens initiativrige Sognepræst H. Helweg har givet os Lejlighed til at overvære det Kirkespil, der for Tiden opføres i hans Kirke, kaldet »*Riget, Magten og Æren*«. I dette Spil, der er en dramatiseret Prædiken (over Matthæus 21, V. 33—44 om de ulro Vingardsmænd) og som er omrammet af Processioner symboliserende den kristne Kirke ned gennem Tiderne og af de tre symbolske Kvinder, *Riget, Magten og Æren*, hvis vægtige Monologer giver Spillet Morale, har Pastor Helweg søgt at vise vor Tids kirkesløve Menneske, at Kristendommen ikke bare er Oplæsninger af noget fra gamle Dage, men stadig lever i og om os hver Dag, og at Jesu Lignelser ved nænsom Omplantning til moderne Forhold vil vise sig at være evigt aktuelle, evigt gyldige.

De optrædende Amatører har med smuk Indlevelsesevne formaet at gengive Spillet Ord, og der er ingen Tvivl om, at Tilhørerne var stærkt optaget af, hvad de saa og hørte. For en katolsk Tilhører bragte Spillet ingen særlige Overraskelser, men man glædede sig over at møde en saa stærk Trang til at fremhæve det væsentlige i Kristendommen. Spillet opfylder dog ikke selv sine egne ideelle Krav, fordi den moderne Omplantning af Evangeliet ikke er en Parallel dertil. Det begynder nok som en Parallel (selv om jeg ærligt talte ikke helt er klar over, hvad Funktion den have-syge Familie har i Forhold til det ordentlige Fabriksraad), men fortsætter saa som direkte Krist Konge Parafraze og ender med Antydninger af Lignelsen om de ensbetalte Arbejdere, der begyndte Arbejdet til forskellige Tider. Spillet havde vundet i Tydelighed, om den egentlige Tanke, den moderne Parallel, var blevet fuldt gennemført. I Arrangementet kunde det maaske understreges, at det vi ser, er intet andet end Præstens Søndagsprædiken, hvis Præsten først forlod Prædikestolen, naar den moderne Handling var omme, i Stedet for som nu at gaa ned lige efter Oplæsningen af Evangeliet, samt at han fra Prædikestolen læste de Replikker, som nu er lagt i Munden paa Korlederen. — Endvidere vilde det have lettet deres oprindelige Funktioner (nemlig det venstre: negativt, det højre: positivt), mens de nu efterhaanden skifter om til begge at blive positive. — De to Processioner var sammen med de tre symbolske Kvinder nok det, der betog mest, men der maa være større Afstand mellem de enkelte Elementer i disse Processioner, el-

lers opfatter man ikke den »historiske« Aandfuldhed. Og den hellige Jomfrus Fremstillende bør omgaaende faa et hvidt Hovedlin udleveret. — Det er min Opfattelse, at saadanne Kirkespil vil have ikke ringe Betydning, ikke saa meget for de faste Kirkegængere (der maaske snarest vil finde, at de er usømmelige), men for dem, der er usikre og rodløse i Kirken, for dem, der tilfældigt kommer ind og for dem, der lettere opfatter en dramatisk fortalt Fortælling end en »almindelig« Gudstjeneste. Fra katolsk Side maa man anerkende Initiativet, selv arbejde med paa Sagen paa sin egen Maade, og ønske, at mange gennem denne usædvanlige Strøgkirkes Idé med Kirkespillet maa finde Vejen til Kristus.

Bj. R-n.

FILM

Alle de nedennævnte Film startede 25.-11.

Bristol bragte »*Udover alle Grænser*« (Flesh and fantasy), der er lavet af Duvivier (samme som skabte »*Manhattan*«) i Form af en Række Noveller, der berettes i en ydre Ramme. Omhandlende Drømme og Overtro. Smukt spillet, hvad der hjælper meget paa de enkelte Fortællinger, der er saa uklart affattede, at man bagefter spørger sig selv, om Forfatteren vil have, vi skal tro paa alt det der, eller ej. Det hele var for løst og tomt til at gribe, men den nydelige Oscar Wilde Historie om Pigen, der bliver smuk efter at have haaret den skønne Maske, fordi hun befries for sit grimme, vrangt Selv, var baade tankevækkende og dyb. Sagføreren, der myrder, fordi han er blevet spaaet, at han skal myrde, var heller ikke daarligt skildret, selv om Edward G. Robinson spillede for stærkt. Og den sidste Fortælling om Linedanseren var som sagt alt for uklar til at virke med Kraft. Boyer og Stanwyck ydede endda god Kunst. Filmen er original, men ikke en samlet hel Enhed.

»*Satans Paradis*« (Le paradis de Satan) paa Aladdin svarede ikke til sin forskruede Titel, men var en ringe fortalt og elendigt spillet fransk Slynghelhistorie, der foregik paa en meget omstridt portugisisk Kakaoplantage. Bør hurtigt glemmes.

»*Danny Boy*« paa Bella (ti Aars Jubilæum. Tillykke!) viste sig at være en kønt fortalt og virkelig helt charmerende Almanakhistorie om den rige Sangerindemoder, der omsider finder sin (fraskilte) Mand og sin Søn, saa de kan forenes igen. Megen hyggelig Musik. For een Gangs Skyld en Film med lutter gode og rare Mennesker. Det skal ikke nægtes, at det kan virke forfriskende, ikke mindst naar man

umiddelbart efter gik i Casino til Fritz Langs hjertekolde, brutale, men paa sin Vis mærkeligt gripende og rystende »*Bøddler dø ogsaa*« (Hangmen also die), der er inspireret af Heydrichs Rædselsregimente i Czekoslovakiet. Czekerne spillede svagt, men de to tyske Repræsentanter (Granach og Schünzel) til Gengæld ypperligt. Filmen er lige saa haard som de russiske Hadfilm. Men man har godt af endnu gang at mindes Nazisternes sindssyge Umenneskelighed. — Platans sødmefyldte Kærlighedsfilm »*Men dette fremfor alt*« (This above all) med Power og Fontaine er maaske ikke just højaktuel (en Desertør efter Dunkerque og hans Forelskelse i en adelig WAAP-Pige), men spillet saa smukt og fint, at man fulgte Filmen med udelst Interesse. Fontaines betagende Hyldest til sit England var maaske Filmens dejligste Scene, spillet saa kysk og fint, at man aldrig vil glemme det. Men Udenomsværkerne var meget Hollywoodske, og lidt engelske. Hvor er udenlandske Milieuer i USA-Film dog altid forkerte.

Bjørn Rasmussen.

Katolsk Filmnyt

Mens »*Going my way*« herhjemme spilles paa snart ottende Uge, fortæller Argeo Santucci fra Rom, at der fornylig har været dannet en Sammenslutning i Rom af Repræsentanter fra ni forskellige Landes katolske Filmindustri, kaldet »*International Catholic Motion Picture Bureau*«, med det Formaal at koordinere de forskellige Landes Film-Moralregler. Der var mødt Folk fra Belgien, Canada, England, Frankrig, Holland, Italien, Mexico, Schweiz og USA, og Forhandlingerne endte med en stor offentlig Diskussion.

Et nydannet katolsk italiensk Filmsselskab, *Universalia*, har planlagt en stor Produktion, der har til Hensigt blandt andet at virke for Katolicismen og at kæmpe for en højere moralsk Standard inden for Industrien. Blandt de kommende Film kan nævnes en Helafstensfarvefilm om den hellige Ignatius af Loyola's Liv; den optages i Fællig med et spansk Selskab. Desuden omtales en Farvefilm om Christopher Columbus og en Film »*Fabio-la*« efter Kardinal Nicholas Wiseman's Fortælling. — Desuden vil *Universalia* efter Pavens udtrykkelige Ønske producere en Række dokumentariske Film, der baseres paa de katolske Læresætninger, og en anden Række om Vatikanstaden, Selskabet organiserer ogsaa særlige Programmer for Præsterne. — *Universalia's* Præsident er Guiseppella della Torre, der er Redaktør af den officieuse pavelige Avis »*Osservatore Romano*«.

Bj. R-n.

Vi gamle ...

Naar jeg og mine jævnaldrende taler om Tiden før og nu, er vi klar over, hvor de unge er helt anderledes, end da vi var unge, alene deres Paaklædning. Langfredag og Allesjælesdag klædte vi os i sort Tøj, og jeg husker, da Moden kom op med sort Regnfrakke og tilsvarende Sydvest, gik jeg en Regnvejrmorgen til Messe og Kommunion i det Costume, men min Sognepræst var der straks og sagde, at det var en upassende Paaklædning, og det kunde forarge nogen at se mig i Kirken saaledes paaklædt, og bedre gik det mig ikke, hvis min Kjole var lidt for udringet i Halsen o. s. v. Se, saadan var Tiden, og vi unge fandt, at det var Snerperi, men vi bøjede os selvfølgelig for vor Sognepræsts Krav og Ønsker.

Krige og Efterkrigstid har ændret alle Forhold, og selvfølgelig er de unges Forhold, Stilling og Paaklædning en ganske anden end for 50 Aar siden, og det skal vi gamle forstaa, og vi skal ikke være Gnavsere. Jeg ved godt, at det kan krible lidt i os, naar vi ser de unge gaa til Messe i Sportsdragt, de unge Piger i Bukser og Frakke, men naar Sognepræsten ikke skrider ind, saa skal vi gamle lade være at stikke Hovederne sammen og gnavse (det er gamle Folks Fejl at gøre det), for vi gamle maa huske, at det er ikke os gamle, der har Ansvaret, og det gaar bedst, naar Sognehørene, gamle og unge, overlader det til Sognepræsten at lede og retlede os alle.

Naar jeg ser de mange unge til Gudstjenesterne og ser deres friske Ansigter og frejdige Blik, tænker jeg altid, at det er beundringsværdigt, at de bærer med Smil deres Byrder, for de unge har det meget, meget, meget sværere end vi havde det, da vi var unge; for mange af de unge er Livet en daglig Kamp for Tilværelsen, og de har mange Problemer at løse, som vi, der levede i trygge Forhold, ikke havde Begreb om, men hvor er det godt, at alle Tidens unge ved, hvor de kan faa Mod, Styrke og Kraft til at leve Livet, de søger til Kirken og Sakramenterne, og i Menigheden ved de, at alle vi gamle, som alle Tidens gamle, beder for de unge og forstaa dem og holder af dem, selv om de unge klæder sig lidt anderledes og forlyster sig paa Dage, hvor vi havde Tid og Raad til at klæde os i sort.

En gammel, født 1888.

St. Annæ Kirke

Søndag d. 15. December Kl. 15 er der Møde for den hellige Franciscus 3. Orden i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital.

Siden sidste Indberetning har jeg modtaget: G. H. 2 Kr., P. og E. 50 Kr., P. H. 20 Kr., Frk. J. 2 Kr., med tidl. indk. Kr. 1013,50, ialt Kr. 1087,50.

Det er dejligt at se, at der stadig er Mennesker, der tænker paa de nødlidende Østrigere, og jeg takker Dem alle hjerteligt. Men det er nedslaaende at skulle svare de mange, der spørger, om de gennem mig kan faa en Pakke afsendt, at det kan jeg ikke paatage mig. Afsendelse af Pakker er besværliggjort ved en stor Indskrænkning, saa vi skal være taknemmelige for, om det Antal, vi har faaet bevilget, nogle Gange i Vinterens Løb kan blive afsendt — hvilket altsaa alligevel vil sige, at Indsamlingen fortsættes, da vi endnu ikke har Penge nok til en tredje Afsendelse.

Mest bedrøveligt af alt er at læse de Breve, som nødlidende Østrigere har sendt til andre Adresser, men som havner hos mig, saa jeg maa besvare dem og trøste, saa godt jeg formaar det. Derfor beder jeg ogsaa meget om megen Forbøn for de Stakler, at Gud vil give dem Kraft til at holde ud og vil virke det Under, at de dog bliver hjulpet — aandeligt og materielt. Det er svært at staa med Penge i Haanden og ikke kunne købe noget for dem til Mennesker, der lider Nød, som Mennesker i saa stort et Antal aldrig før har gjort det. Dagligt maa vi bede de kendte Bønner »Hil dig, o Dronning« og »Til din Beskyttelse« for de ulykkelige. Men som sagt: Tilladelse til et Antal Pakker har vi. Glem os derfor ikke, men send Bidrag — gerne smaa, sendt i Frimærker, som jeg altid kan købe, da min Korrespondance er stor.

Verner Stabehl,
St. Jørgensallé 8, 2., Kbh. V.
Postkonto 81501.

Husk!

Biskoppen kalder Ungdommen
Søndag 5. Januar

H. C. Frederiksen
ET JULEDIGT
med Tegninger af Aug. Jerndorff

Kr. 2,50

Aug. Bangs Forlag . Ejp. Christensen

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Lørdag den 14. Dec. Kl. 19,30:
Adventsaften hos Familien Fossum,
H. C. Ørstedsvæg 35, 2.

Onsdag den 11. Dec. Studiekredse I og II hos henholdsvis Pater Lanser og Pastor Messerschmidt.

Onsdag den 18. Dec. Maanedens aktuelle Problemer i katolsk Belysning. Studiekreds, Stenosgade 4.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

BOGNYT

Julekærten 1946

er kommet. Vore Læsere hævder, at dette Nummer er det lodigste og bedste, der har været i en Aarrække. Pris Kr. 3,00.

Dahlerups Adventskalender

er ogsaa kommet. Kalenderen begynder den 7. December, saa det er paa Tide at bestille den nu. Pris Kr. 2,85.

En Række nye Bøger

Francois Mauriac: Faldne Engle.

Bogen skildrer en Mand, som har begaaet et Mord, og Kampen om denne Mands Sjæl. 180 S., Kr. 7,75.

Georges Bernanos: Under Satans Sol.

En lille graa Landsbypræsts Kamp med Djævelen selv. — Denne Bog hører til Blomsten af Verdenslitteraturen. 286 S. Kr. 10,50.

Chesterton: Den kloge Fader Brown
Atter en Serie muntre Kriminalhistorier med den kendte katolske Præst i Hovedrollen. 284 S. Kr. 9,50

Karen Plovgaard: Det ny Rige

En Bog om Grønlands Bebyggelse i Oldtiden, hvor Erik den Rødes Sønner bragte den katolske Tro til Isøen. 250 S. Kr. 5,75.

Zofia Kossak: Konge af Jerusalem.

En folkelig Roman fra Korstogstiden. I Fortællingen optræder bl. a. Frans af Assisi og hans Mindrebødre. 379 S. Kr. 8,50.

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(23)

... Han forstod pludselig. Han vidste bestemt, at Kaptajnen ikke var blevet baaret tilbage. Han maatte være blevet overset og var nu prisgivet — Doktoren gik lidt bort for at blive klar over, hvor det var. I Skæret af de eksploderende Granater fik han Øje paa det Sted, hvor Kaptajnen maatte ligge. Han gik ubeslutsom frem og tilbage —

Han havde dog ingen Forpligtelse til at frelse ham! Hvorfor skulde han redde en Mand, om hvem han vidste, at han kun tænkte paa at bringe Fortræd? For at give ham yderligere Lejligheder dertil? Kaptajnen havde kun været ved deres Regiment saa kort Tid — nogle faa Uger kun — og de havde næsten intet haft med hinanden at gøre, optaget som en Feltlæge jo er Døgnet rundt. Men han havde set tilstrækkeligt til at vide, at den Mands ledige Øjeblikke blev brugt til at udsaa Vantro og Had mod Gud i Mændenes Hjerter, og det maatte man lade ham: han havde en Maade at fremføre sine Angreb paa, saa man gad høre paa ham — — — Nej, han kunde ikke — — — slet ikke ham da — — — Men dø som en Hund derude — — — alene — — — Nej, han kunde ikke — vilde ikke — — — Jo, han vilde. Pludselig vidste han, at han vilde redde det Menneskes Liv.

Batteriet var i Færd med at tage af Sted. Doktoren fik det nye Sted opgivet af en af Officererne. Saa sprang han op paa sin Hest og sagde til sin Oppasser:

»Sig til Majoren, at jeg selv klarer mig derhen!«

Op fremad red han, som om han straks vilde begive sig til de nye Stillinger. Men da han var kommet et Stykke Vej bort, tvang han Hesten omkring og red tilbage i modsat Retning, tilbage til Slagmarken. Efterhaanden vænnedes hans Øjne til Mørket, og efter nogen Søgen fandt han Stien op over Bakkerne. Halvvejs oppe steg han af Hesten og gik videre frem, mens

han ledede Dyret ved Tøjlen. Granaterne regnede ned omkring ham, og der var i Hundredevis af dybe Granathuller, saa det gjaldt at gaa forsigtigt. Da han omsider havde naaet Bakkens Top, kunde han ved Granaternes Ildglimt se Landevejen et Stykke borte; han saa mange Soldater dér, som i Ilmarch hastede af Sted, vel sagtens deres eget Infanteri, som var paa Vej mod de nye Stillinger. Fjenden maatte være temmelig nær.

Men hvad Retning skulde han nu selv gaa? Hvor havde Artilleriet — —

»Denne her er næsten lidt for nærgaaende — — — « Mere fik han ikke sagt, før han følte sig løftet op i Luften og derefter slynget ned paa Jorden, mens Masser af Jord hvirvledes hen over ham, mens et tordnende Brag døvede hans Øren — — — Han laa lidt stille, saa kravlede han forsigtigt op af Jordhullet og kom omsider paa Benene. Han var helt forvirret og dirrede endnu paa hvert et Lem. Den modbydelige Røg — — — hvor var dog hans Hest? — — — Den mørke Klump dér? Det gik langsomt op for ham, hvad der var sket. Hesten havde taget af for ham og var blevet ramt; den havde reddet ham fra Døden. Han stirrede paa det døde Dyr med Rædsel i Hjertet. Hvordan skulde han nu klare det hele? Og fra hans Haand dryppede Blodet ned. Han undersøgte den. Det var hans Arm, der var saaret, et væmmeligt dybt Hul! Heldigvis fik han omsider lagt en Forbinding saa stramt, at Blodningen standsede.

Men hvor havde saa de Kanoner været? En ny Granat eksploderede i Nærheden af ham, og i Skæret saa han Resterne af en Kanon et Stykke borte. Forsigtigt sneg han sig fremad, han maatte blandt andet være meget forsigtig med Granathullerne, og naaede saa det, som havde været deres egen Ildlinie. Her maatte han kunne finde ham.

Han satte Hænderne for Munden

og raabte Kaptajnens Navn. En uhyggelig Stilhed fulgte. Han prøvede igen — — — Kun Vinden svarede ved hylende at fare hen over Højdedraget. Altsaa maatte han lede efter ham mellem de Døde; der var ingen Vej udenom. Han begyndte at søge imellem alle de mange, mange Lig; hele Tiden saa han efter 3 Stjerner paa Skulderstroppen. Omsider kom han til en lille Gruppe af Døde, som laa nær en søndret Kanon. Hans erfarne Lægeblik sagde ham, at en af disse Soldater var i Live. Han strøg en Tændstik og saa, at der var tre Stjerner paa Skulderstroppen, og at det var den eftersøgte Kaptajn, han havde fundet.

Han havde genkendt det kyniske Drag om Munden. Manden var i Live, men bevidstløs. Det venstre Ben var brækket, og Gasmasken drev af Blod. Lægen forsøgte ved Forbindinger at standse Blodningerne. Den saarede begyndte at mumle uforstaaelige Ord; men sank saa atter hen i Bevidstløshed.

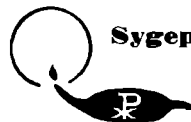
Hadde han dog bare haft sin Hest! Saa kunde han sagtens have klaret den. Nu vilde det blive et drøjt Stykke Arbejde at bære et Menneske tilbage til Sanitetsstationen tværs over alle Granathullerne, og ikke mindst, naar han selv var saaret og endnu rystet efter Granatchoket før. Men han vilde klare det; det var hans Pligt.

(Fortsættes)

Ansgarius-Bonifatius Foreningen

Den danske katolske Kirkesag.

Ansøgninger om Tilskud fra Foreningen til de respektive Kirker og Kapeller bedes indsendt inden d. 27. December til *Det Apostoliske Vikariat*, Bredgade 64, København K.

Sygeplejerske-Forbundet

Sankt Josephs Hospital Tirsdag d. 10. Dec. Kl. 20. Studiekreds samt Sang og Musik i Anledning af Advent (Ingen Adventsaften i Aar).

Det katolske Israelsgilde

Messe i Gildets Intention Lørdag 7. Decbr. Kl. 8 i Sakramentskirken.

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Paa Kryds og tværs . Opgave Nr. 6

Vandret: 1. Forstaa. 4. Ordskifte. 7. Fuglen. 9. Paalideligt. 11. Dresseret. 13. Drengenavn. 14. God. 16. Enkeltal. 18. Lukke. 19. Trak. 20. Lav Busk. 21. Løft. 23. Hælder. 25. Klag! 26. Pigenavn. 28. Vinterarbejde. 29. Selv-virkende. 32. Paa Skibet. 33. Ildstedet. 34. Stjæle.

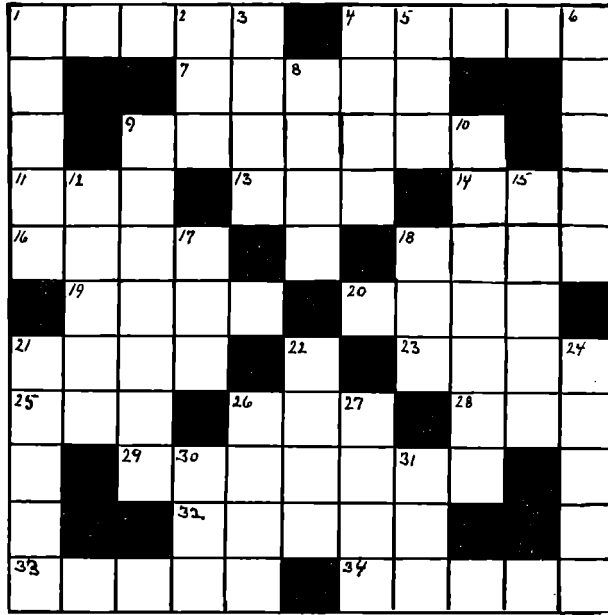
Lodret: 1. Gribe. 2. Spids. 3. Ene. 4. Sammensat Biord. 5. Pigenavn. 6. Vandret. 8. Mildn! 9. U. S. A. 10. Betegnelse for Vareforsending. 12. Talord. 15. Drengenavn i Ejefald. 17. Affald. 18. Ø. 21. Rette. 22. Aflagde Ed. 24. Ranke. 26. Engelsk Skole. 27. Sandelig. 30. Kronometre. 31. Gudinde.

Løsning paa Opgave Nr. 5

Vandret: 1. Font. 3. Daab. 8. Biografi. 11. Oma. 14. Naa. 15. Saar. 18. Haga. 19. TR. 20. Ukuleler. 21.

Lactare. 24. Smøg. 27. Laa. 28. Gaardsanger. 31. Viadukt. 32. Roser. 33. Ene.

Lodret: 1. Frost. 2. Th. 3. Do. 4. Aga. 5. Ar. 6. Banal. 7. Tiaar. 9. Ib. 10. Fagerø. 12. Mariæ. 13. Aa. 16. Ruga. 17. Tube. 18. Hensank. 21. Leger. 22. Tjavs. 23. Radar. 25. Magte. 26. Gurre. 27. Laus. 29. Rie. 30. Sd.

D. K. K. F.s Læsekreds

Da Biblioteksassistent Frøken Gudrun Strøm, Aarhus, til Nytaar ønsker at trække sig tilbage som Leder af Læsekredsen, søger »Danmarks katolske Kvindeforbund« en dygtig Dame til at overtage dette Arbejde.

Henvendelse til Sekretariatet, Pile Allé 23, København F. Tlf. Eva 7091, hvor nærmere Oplysninger kan faas.

Erikka Scheel, Formand.

Baronesse Rosenkrantz-Charisius f. Oxholm's Legat

til Hjælp for trængende, indfødte Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Biskoppen i Løbet af Januar Maaned 1946.

Ansøgning, indeholdende fulde Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Medlemsforhold til en herværende katolsk Menighed arresteres af to Personer, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig.

Legatportionerne uddeles ikke for Livstid, hvorfor tidligere Legatnydere maa indsende ny Ansøgning. Ansøgningsfristen udløber d. 27. December. Andragender, som er indsendt efter dette Tidrum, kan ikke tages i Betragtning.

Ansøgning stiles og indsendes til *Det Apostoliske Vikariat*, Bredgade 64, København K.

D. K. K. F.s Adventsfest

Mandag d. 9. Dec. Kl. 19,30 i Klosteret Sct. Kjeldsgade 3.

Edith Petersens Pigekor synger Adventssange. Tale af Pater S. Wevers S.M.M. Kaffe bord à 1 Kr. 50 Øre. Sangbogen medbringes.

De af Deltagerne, som kan undvære et Julelys, bedes venligst medbringe et.

Deltagelse bedes anmeldt senest Søndag d. 8. enten til Sekretariatet,

Pileallé 23 A, Tlf. Eva 7091, eller til Kassereren, Tlf. Ordrup 1904.

Fædre til Mødrekursus

I Artiklen sidste Uge med ovenstaaende Titel havde desværre nogle Trykfejl indsnegnet sig. En af dem var meningsforstyrrende. Dr. Meldahl sagde i sit Foredrag, at en »biologisk Moral« ikke findes — men i Referatet var »ikke« faldet ud. Vi beder om Forladelse.

PIGESPEJDETRIPPEN JEANNE d'ARC

Julefest

Søndag d. 15. Decbr. Kl. 14 paa Sct. Knuds Skole, Stenogade 4.

Af Programmet: Ansgar kommer til Danmark — Haydns Børnesymfoni — Ud- drag af »Kærlighed uden Strømper« — Solodans — Luciabruden kommer — Auktion — Krybbespil.

Voksne: Kr. 1,50. Børn Kr. 0,75.

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

Køb
PAULUS-
KREDSENS
Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Dec.

8. S. 2. Søndag i Advent.
(hvid) JOMFRU MARIÆ UPLETTEDE UNDFANGELSE (776—83); 2. Bøn: Søndagen (6); Præf. (522); sidste Evang.: Søndagens (7).
9. M. Foregaaende Søndags Messe (5—2) uden Allelujavers og Credo; 2. Bøn: Jomfru Mariæ uplettede Undfangelses Oktav (777), 3. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (770), 4. Bøn: For Paven ([122]); alm. Præf. (525). — Eller: (hvid) 2. Dag i Oktaven (777—83); 2. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (770), 3. Bøn: Feria (6), 4. Bøn: For Paven; Præf. (522).
10. Ti. Oktav af St. Frans Xaver (hvid) (770—82); 2. Bøn: Gudsmoders Oktav (777), 3. Bøn: Feria (6), 4. Bøn: St. Melchiades (781); Gudsmoders Præf. (522).
11. O. † St. Damasus I (781); 2. (hvid) Bøn: Oktaven (777), 3. Bøn: Feria (6), 4. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
12. T. † 5. Dag i Oktaven (777— (hvid) 83); 2. Bøn: Feria (6), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 4. Bøn: For Paven; Præf. (522).
13. F. St. Lucia (781); 2. Bøn: (rød) Oktaven (777), 3. Bøn: Feria (6), 4. Bøn: For Paven; Præf. (522).
14. L. † 7. Dag i Oktaven (777— (hvid) 83); som Torsdag.
15. S. 3. Søndag i Advent. — (violet eller rosa) Gaudete.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Københavnske Kirker

St. Ansgars Kirke. Onsd. 11. Dec. Kl. 19,30 kvindelige Kongr. Torsd. 12. Dec. Mændenes Kongr.

Jesu Hjerte Kirke. Sønd. 8. Dec. Kl. 8,30 læser Biskoppen Messen og alle Kongr. har Fælleskommunion. Kl. 18 Festandagt for alle Kongr. Te Deum. Mand. 9. Dec. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 12. Dec. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke. Onsd. 11. Dec. Kl. 19,30 Kongr. for Damer.

Nic. Stenos Gilde

Paa Steno's Dødsdag, Fredag 6. Dec., læses, for at opnaa hans Helgenkaaring, den hellige Messe i Jesu Hjerte Kirke, København, Kl. 7.

Adventskoncert i St. Annæ Kirke

Søndag d. 8. Dec. Kl. 14,30 under Medvirkning af Kirkekoret, Herrekoret »Askus«, Børnekoret »Jubilate«, samt kgl. Kammersangerinde Ingeborg Steffensen, kgl. Operasanger Otto Steenberg, kgl. Kapelmester John Frandsen og kgl. Kapelmusikus Johan Henriques.

Billetter à 2, 3, 5 Kr. faas i de katolske Bogsalg samt ved Henvendelse til Tlf. Amager 3202.

Og Engelen gik ind til Maria og sagde: Hil dig, fuld af Naade; Herren er med dig; velsignet er du iblandt Kvinder.

Jomfru Mariæ uplettede Undfangelse, Evangelium.

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

VALD. FOERSON
AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Juleindsamling

Med Vikariatets Tilladelse agter underlegnede, ligesom de foregaaende Aar, i Anledning af Julen, at foranstalte en Indsamling til Fordel for trængende Trosfæller i Sct. Ansgars, Sct. Antoni, Sct. Knud Lavards og Sakraments sogn.

Det er vort Haab, at enhver efter Evne vil yde sin Skærv hertil. De, som ønsker at komme i Betragtning, maa inden 14. December personlig henvende sig hos een af under tegnede.

Pastor Geertz-Hansen, Bredgade 64.

Pastor Cay Benzon,

Nørrebrogade 27, 3.

Pastor Ballin, Fr.sundsvej 225.

Pastor Stäubli,

Knud Lavardsvej 6, Lyngby.

Fru H. Günther, Bangertsgade 11.

Frk. Angela Osterhammel,

Frederiksborggade 54, 3.

Vincentforeningen for Herrer

afholder Generalforsamling Søndag den 15. December efter Messen Kl. 8½ i Jesu Hjerte Kirke i Præsteboligen.

Alle interesserede i Menighedsplejen indbydes venligst.

Katolsk Aktion

Hvem vil hjælpe Trorød til Sommer?

»Danmarks katolske Kvindeforbund« opfordrer allerede nu unge katolske Piger, som holder af Børn til at melde sig til frivillig Tjeneste, helst 3 Uger i »Prinsesse Margrethes Feriehjem«, Trorød pr. Vedbæk i Sommerferien, til Arbejde med Børnene samt nogen Husgering (ikke Madlavning).

Henvendelse til Formanden, Grevinde Scheel, Sekretariatet, Pile Allé 23 A. Tlf. Eva 7091.

K. U. K. København

Lørdag den 7. December Kl. 19,30 pr. Fortsættelse af Kredsmødet med Emnet »de gængse Angreb paa Kirken og dens Lære«. Derefter Kaffebord med Underholdning, og Aftenen slutter med den traditionelle Pakkefest, hvortil hvert Medlem bedes medbringe en Pakke til en Værdi af mindst 1 Kr. Saafremt

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-38

Tlf. 778 - 728

Pakken bliver glemt, erlægges 1 Kr. i Bøde.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa de nu paabegyndte Kursus, hvortil alle, der har meldt sig bedes give Møde.

Tirsdag den 10. Dec. Kl. 19,30 pr. Bogbinding.

Onsdag den 11. Dec. Kl. 19,30 pr. Studiekredsarbejde.

Torsdag den 12. Dec. Kl. 19,30 pr. Haandarbejde.

Lørdag den 14. Dec. Kl. 19,30 pr. Adventsmøde.

Af Hensyn til dem, der har paa- taget sig at lede Undervisningen hver Uge, bedes Medlemmerne møde præcis til Timerne.

Tur Sønd. 15. Dec. efter 8½-Messen i Stenogade. Tog Kl. 10,00 fra Hovedbanen. Kom i god Tid og køb Dobbeltbillet til Vedbæk. Medbring Drikkevarer til Frokosten. Hjemkomst ca. 17,30. Undervejs vil der blive Lejlighed til at drikke Kaffe. Vi slutter med Andagt paa Aasebakken.

K. U. K. Amager.

Lørd. 7. Dec. Kl. 20 Adventsfest med Tale af Pastor Geertz-Hansen. Biskop Nicolaus aflægger Besøg.

Til dette Møde har ogsaa de pas- sive Medlemmer Adgang.

Ung kursussøgende Pige

ønsker straks eller senere møble- ret Værelse, evt. med Middagsmad, helst paa Strækningen Bredgade— Thorvaldsensvej. — Central 7214.

Værelse søges

Til min Søn, 21 Aar, der er i Lære i større Møbelfirma i Bred- gade ved Kongens Nytorv, søges møbl. Værelse med Varme.

Billet mrkt. 3521 til Annonce- ekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

En dygtig Stuepige

med gode Anbefalinger, ikke under 20 Aar, kan faa Plads hos *Maria- søstrene*, Stella Maris, Nyborg.

Den hellige Fader om Jord- reform . . .

(fortsat fra Midtersiden)

tom Demagogi og bliver mere nyt- teløs og skadelig end frugtbringen- de. Netop i vore Dage er det mere paa krævet end nogensinde, da Men- neskeheden idag maa drage omhyg- geligt Omsorg for det daglige Brød. Forførelseriske Taler har mere end engang før gjort Landbefolkningen til Slaver af et Herrevælde, som de i deres inderste afskyede og som kun havde til Hensigt at udbytte dem. »Desværre — fortsatte Paven — er Modsætningen i vor Tid mel- lem By og Land i stadig Vækst, og

Statskapitalismen bringer ingen Helbredelse. Den katolske Lære om Arbejdet viser Vejen til en Løsning, idet en saadan udspringer fra den af Gud og Naturen fastsatte Orden.« Til Slut opfordrede den hellige Fa- der til at værne om den ægte krist- ne Opfattelse af Arbejdet. »Enhver maa komme til den rigtige Maale- stok for Arbejdets Værdi og i dette se sit Bidrag til den nationale Øko- nomi og den sociale Fred.«

R. I. P.

Vor kære Mand, Far og Bestefar

Julius W. Prüser

døde den 2. December 1946 vel forberedt til Kirkens hel- lige Naademidler.

Paa Børnenes og egne Veg- ne:

Emmy Prüser.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Horsens

Carl Bech

aut elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telefon 1026
Leverandør til katolsk Menighed

Wittrup
HORSENS TEXTILLAGER

Mens De beregner Deres Juleudgifter

Har De husket Kirkeskatten for 1946?

Er De a jour i Sankt Knuds Gildet?

Hvor meget har De afsat til Deres Sogns Juleindsamling?

Holbæk

Holbæk Eksprestrykkeri

Algade 22 . Telefon 1030

Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

Harald Olsen

Gjarmester
Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk

Rullegardiner - Rammer
Gardinstænger - Billeder

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Handelskompagniet

Aktieselskab - Telefon 990

Leverandør til de katolske Institutioner

D. Steinecke Hansen

Malermester

Blegstræde 13 . Tlf. 387

Udlærer Arbejdet
for de katolske Institutioner

A. P. Pedersen

Murermester

Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades Maskinværksted

Rasmussen & Nielsen

Telefon 1039

H. P. Larsen

Kolonial - Delikatesser

Algade 28 . Telefon 849

Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A-S

Algade 54 - Telefon 65

Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted

Lev. til St. Elisabeth Hospital

Jensen & Olsen

statsaut. Installationsforretning

Flektrisk Lys og Kraft

Algade Telefon 365

Lev. til den katolske Menighed

Aarhus

Chr. Nielsen *Bageri og Konditori*
Michaelsengade 8 . Tlf. 2347
Lev. til Sct Josephs Hospital

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Vejle

Carl Petersen *Slagtermester*
1. Kl. Varer . Pølsefabrik
Nørregade 2 . Telefon 1721
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle ny Mineralvandsfabrik
P. C. Nielsen
Viasingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompani
Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

C. V. Berg *Blikkenslagermester*
Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Vejle Træløst & Kulkompagni
Havneg. 22- Tlf. 68 og 69
Lev. til de katolske Institutioner

Aalborg

Fodtøjsforretningen
Borgergade 34 . Tlf. 1406
Alt i Fodtøj: Sko, Træsko, Hjemmesko, Træskostøveler samt Sandaler.
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

K. Sørensen
Kastetvej 22 . Tlf. 3000
Blomster og Kranse
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

Kaj Larsen
Jernbanegade 3 . Tlf. 56 10
Brød . Mælk . Confektur
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

J. P. Jensen
Korsgade 48 . Tlf. 37 12
Kolonial . Vin . Tobak . Konserver
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

E. Holmsberg
Kastetvej Isenkramforretning
Kastetvej 51 . Tlf. 13 95
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

“Dania“ Flormel
— overall

Nikolaj Christensen
Dannebrogsgade 47 . Tlf. 58 12
Viktualier . Delikatesser
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

Cykleforretningen Perfect
Kastetvej 43 . Tlf. 4251
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

Ferd. Færch & Co.
Tømrermestre
Strandvejen . Telefon 301

A. Hoffmann *Urmager og Optiker*
Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779
Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen
Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665
Tricotage og Herrelingeri

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONSGADE 14

M. Thomsen Støtt
Entreprenør og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Køb Hjemmets Udstyr hos
Thuen, Gravensgade 2

P. Krebs *Elektroinstallatør*
Frederiksgade 6 . Tlf. 17 86
Udlærer Arb. v. Kamillianerklinikken

Chr. Simoni . *Kul- og Koks-Import*
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836
Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospita
og Kamillianerklinikken i Aalborg

C. Clausen Wrang
Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted
Kød, Flæsk og Paalæg
Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

N. Nielsen & A. Brostrøm
H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

Katolsk Ugeblad

15. December 1946
94. Aargang
Nr. 50

Kristendommens Verdensmission

Antiklerikalisme i Italien
Filmspublikum og Moral
Kardinal Faulhaber
om Denazificeringen

ITALIENSKE BØRN HJEM FRA LIBYEN. 600 Italienerbørn er vendt tilbage fra den Italienske Koloni i Libyen, hvor de har levet i seks Aar, adskilt fra deres Forældre. Ved Hjemkomsten besøgte Børnene den hellige Fader.

Det mest umoralske i Danmark

Der er ikke to Meninger i Danmark om den forfærdelige Boligmangel. Fra samtlige politiske Partiers Side ønskes der gjort noget effektivt imod den og snarest muligt, helst før. Men er der nogen, som burde være ivrigere for denne Sag end andre, mere villige til at ofre Hensynet til alle andre udmærkede Opgaver for at fremme denne ene, maa det være de Kristne. De burde nemmere end andre kunne se, hvilke moralske og menneskelige Værdier, den katastrofale Bolignød forøder. Og deres kristne Sam-

vittighed burde gøre det utaalligere for dem end for nogen andre at finde sig i Situationen med et Skuldertræk eller at lappe paa den med utilstrækkelige Midler.

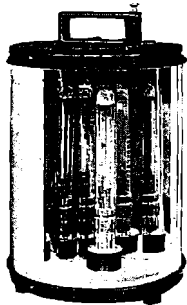
Naar engang den nuværende Bolignød er bedret, vil det ogsaa været et naturligt Krav til de Kristne, at de ikke lader Boligspørgsmaalene hvile, som om alt nu var i Orden. Saa maa det kunne ventes, at man finder de Kristne forrest i Arbejdet for at faa Slumkvartererne revet ned, og deres Beboere huset paa men-

neskeværdig Vis, ikke i nye Slumkvarterer, hvor man f. Eks. stuver de »børnerige« (fattige) Familier sammen som en ny Pariakaste. Saa maa det kunne ventes, at ingen er mere konsekvente og ubøjelige i deres Kritik af tidligere Tidens Profitjageri paa Fattigfolks Bekostning end netop de Kristne, ingen mere villige til at overveje de mest drastisk gennemgribende Forholdsregler for at hindre en fortsat Udnyttelse her. Skulde det vise sig for svært at tøjle Lysten til at tjene Penge paa de svagestes Bekostning (hvilket altid gav den største Profit), bør de Kristne ikke være de sidste til at overveje den Tanke at begrænse det private Byggeri til Luksuslejligheder.

Forholdene i Dag er saa fortvivlede, og Vejen er saa lang frem til den Dag, da de Kristne med god Samvittighed kan se paa de Boliger, der bydes vort Folk, saa det ikke er en Time for tidligt, om alle herhjemme, der kalder sig Kristne, fandt sammen i et praktisk Arbejde for Boligsagen. Katolikkerne vil ikke sige Nej.

De Kristne har ofte nedlagt højlydte Protester mod Ting, der stred mod kristen Moral. Det er deres Pligt, og mange Gange har de talt med Held. I Nutidens Danmark finder man ikke noget, der er mere umoralsk end vor Bolignød og vore Slumkvarterer. Vi har ingen nærmere kristen og medborgerlig Opgave end her.

Munkemel

Sund Lød er Sundhed

Bevar den med en

PHILIPS BIOSOL

Kvartslampen med Filter. Faas hos Deres
Installator. Til Vekselstrøm Kr. 555 komplet

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Reck

Kedler
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/S
Esromgade 15 - København N

Bageri & Konditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog 125. Telefon Amager 4019

Ludvig Rasmussen

Glarmester

I. P. Petersens Eftfl.

Lindegaardsv. 34, Charl. Ord. 293

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

og køb Akas fine Kaffe
75 Øre pr. 1/8 kg.

Altid friske Smaakager

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udlærer Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Malerfirmaet

W. STAACK

Grundlagt 1902

Blekingegade 6, København S., Telf. Amager 1168

Kristendommens Verdensmission

Vi aftrykker de sidste Sider af Christopher Dawsons stærke og alvorlige Bog »Nationerne under Dom«, som i Clara Svendsens mønsterværdige Oversættelse i disse Dage er udkommet paa Arne Sørensens Forlag.

De Kristne har saaledes et dobbelt Ansvar og en dobbelt Mission i den nuværende Krise. For det første er de den gamle europæiske Traditions Arvtage-re, og Vogtere af det aandelige Princip, som har været livgivende for Europa. Der er intet i Europas Fortid, som ikke har været formet eller betinget af kristen Indflydelse, og selv Kættførerne og Revolutionsførerne danner ikke nogen Undtagelse, eftersom de netop ofte paa over-dreven og ensidig Maade har været optagne og inspirerede af et eller andet særskilt Element i den fælles Tradition. Og for det andet har de Kristne et nyt Ansvar og en Mission overfor det nye Verdenssamfund, som Europa har skabt uden at ville det, gennem sin Videnskabs Udvikling og gennem sin koloniale og økonomiske Ekspansion. Dette Verdenssamfund er endnu form-løst, et Kaos, hvori de destruktive Kræfter alene synes at være aktive. Det har ikke i sig selv noget Princip, nogen iboende Orden eller aandelig Kraft, som er i Stand til at give det organisk Form og Enhed. Ethvert Forsøg paa at organisere Verden gennem militær eller økonomisk Magt, som ikke er forbundet med aandelig Erkendelse, er paa Forhaand dømt til at mislykkes, fordi det ignorerer de dybeste og mest vitale Faktorer i Problemet; og hvis man lader haant om disse psykologiske og aandelige Faktorer, er de tilbøjelige til at gøre sig gældende paa anden Maade: i et destruktivt, lidenskabeligt Oprør som det, der knuste Weimar-Republikken og Folkeforbundets internationale System.

Det er derfor umuligt at af-færdige Kristendommens Krav som irrelevante, naar det gælder den internationale Ordnings Problem; thi de dæmoniske Magter,

som er trængt ind i de verdslig-gjorte Civilisationers tomme Hus, kan ikke uddrives hverken af Nationaløkonomer eller Poli-tikere; Religionen er den eneste Magt, som kan tage Kampen op mod Tilintetgørelsens Kræfter og frelse Menneskeheden fra dens aandelige Fjender.

Til Grund for Kristendom-mens Verdensmission ligger Fo-restillingen om et aandeligt Samfund, der gaar udover Stater og Kulturer og skal komme til at omfatte hele Menneskehe-den. Hvorsomhelst Kristendom-men eksisterer, vil der leve en Spire til Enhed, et ordnende aandeligt Princip, som ikke kan ødelægges hverken af Krig eller af økonomiske Interessers Kon-flikter eller gennem den politi-ske Organisations Sammenbrud. Det vil uden Tvivl blive sagt, at den kristne Kirke ikke udfylder denne Funktion, og at de Krist-ne er for faa, for svage og util-strækkeligt rustede i intellektuel og aandelig Henseende til at faa Indflydelse paa Historiens Gang. Men det samme kunde man have sagt om Jøderne paa Profeternes Tid eller om de Kristne selv under det romerske Kejserdømme. »Betragter dog, Brødre, eders Kaldelse«, skrev Paulus, »der var ikke mange Vise efter Kødet, ikke mange Mægtige, ikke mange Højbaarne, som var kaldede.« Det ligger i selve Kristendom-mens Natur, at den ikke er af-hængig af menneskelige Midler, at den ikke sætter sin Lid til »en kødelig Arm« og ikke bedømmer Begivenhederne efter menneske-lige eller verdslige Standarder. Den kræver kun eet: Tro; og Mangel paa Tro er det eneste, som kan hindre den guddomme-lige Plan i at fuldbyrdes.

Det, som Verdens Haab i sidste Instans hviler paa, er derfor Tilstedeværelsen af en aandelig

Grundstamme af Troende, som er Bærere af Enhedens Sæd. Alle Mennesker og alle menneskelige Samfund og Civilisationer er kaldede til denne Enhed. Hver har sit særlige og enestaaende Bidrag at bringe til Helhedens Liv. Men i den nuværende Til-stand af Verdenskaos, hvor hvert Samfund stræber efter at naa sit Maal gennem politisk Magt uden at have Øje for andres Ret eller for Helhedens Liv, er deres Kald forfejlet, og jo højere og mere enestaaende det er, desto mere absolut er Mod-sætningsforholdet og desto bitre-re Striden. Forsoningen mellem Nationerne kan kun bringes i Stand paa et Plan, som ligger dybere end politisk Magt eller økonomiske Interesser. Det er en Opgave af aandelig Natur, som kræver aandelig Erkendelse: Tro, og aandelig Vilje: Kær-lighed. Vi ser i Dag, hvad der sker med Verden, naar Hadets Aand bliver den drivende Kraft bag det uhyre Statsmaskineri, som den moderne videnskabelige Organisering har bygget op. Overfor dette Onde bliver alle politiske Modsætninger, alle Klasse-, Nationalitets- eller Racemodsætninger uden Betydning. Selv denne Krigs Onder, uhyre som de er, er kun de ydre og synlige Tegn paa det »Lovløsheds Mysterium«, som øver sin Virkning i Verden i Dag. Aandens Kraft er den eneste, som er stærk nok til at overvinde det. I Aandens Kraft har Kristne i Fortiden sejret over Romerrigets hedenske Civilisation og Erobrernes hedenske Barbari. Det nye Hedenskab, som vi staar overfor i Dag, er frygteligere end noget tidligere i sin kolde Umenneskelighed og sin viden-skabelige Udnyttelse af det Onde. Men dersom vi har Tro paa Aandens Magt, maa vi ogsaa tro, at selv disse Onder kan besej-res. Thi Verdens Magter er, — hvor frygtelige de end kan synes, — blinde Magter, som virker i Mørke, og hvis Styrke beror paa negative og destruktive Kræfter. De er magtesløse overfor Aanden, som er Herre og Livgiver. Og alle deres omhyggeligt udar-bejdede Metoder til at træbinde

Menneskeaaanden er paa samme Maade magtesløse overfor de højere og stærkere Kræfter:

aandelig Erkendelse og aandelig Vilje, som er Helligaandens Gave.

Er du fyldt de 30?

FILM

Filmpublikum og Moral

Ugens seks Film var gennemgaaende slette, dels Tidsspilde at se, dels Stof til Meditationer over, hvor tit Filmens Grundidéer er etisk værdiløse. Man ikke dette beror paa, at Producenterne saa ofte mistyder deres Publikums Ønsker og Tanker og tror, at det vil være saa storartet med en Hoben Liderlighed og Frækhed, med vulgære Tøse («for det er Livet») og desillusionerede Kynikere («kun han har det egentlige Overblik over Tilværelsen»), og med tarvelige, amorske Handlinger af kulørteste Art.

Jeg tror afgjort, at Gennemsnittskulturen langt foretrækker en, ja lad os blot indrømme det, gammeldags, banal Handling med Spænding og ung Kærlighed, med de komiske Par afvekslende med de seriøse, med store »Numre« og knaldende Pistoler og bange Heltindeøjne ... samt en vaskeægte Happy-end, hvor den elementæreste Retfærdighedstrang faar sin tilfredsstillende Udløsning enten gennem et Kæmpeslagsmaal mellem Helt og Skurk eller paa anden, mere »fin« Maade.

Jeg skal være den første til at indrømme, at Gennemsnittskulturtrinet i saa Fald ikke rager meget op over Jorden, men jeg vil hævde, at denne banale Smag er sundere end den postulerede Gennemsnitssmag, som grisede Filmfolk paadutter Menneskene. Sundere, fordi den uden i mindste Maade at være tam og kedelig, indeholder positive Elementer, renere Scener og Personer, hvis Sjæleliv er usigeligt enkelt, det skal indrømmes, men dog uden smudsige Detaljer.

Det er saa ofte blevet hævdet, at den her omtalte Type Film er skadelig og usund ved sin Urealisme og sit Præg af Ønskedrøm. Jeg kan

oprigtig talt ikke se, hvori det skadelige ligger. Men Udtrykket fastslaas af de samme, som hævder, at en Bog, der »ender godt« er forløjet, mens en Bog, der ender ala Sartre, er »taget ud af Livet«.

Efter min Mening er dette Synspunkt et Spørgsmaal om Livsanskuelse, om Temperament, og saafremt man i sin Livsanskuelse nærer visse Haab om, at Mennesket,

(Fortsættes Side 796)

Saa angaar disse Linier dig! Du har yngre Søskende, Nevøer, Niece — eller maaske Børn og Børnebørn? Sørg for, at de alle finder hen i Sct. Knuds Skoles Sal, Søndag den 5. Januar 1947 Kl. 19½. Hvis du er direkte med i Ungdomsarbejdet, bør du ogsaa komme med baade i Salen og bag efter i Kirken. Biskoppen ønsker at tale med Københavns katolske Ungdom! Men skulde du synes, at du bør overlade Pladsen i Salen og Kirken til de unge, og at du heller ikke evner at gøre en Indsats i Ungdomsarbejdet, saa skal du alligevel være med. — Du skal bede for Ungdommens Sag — den Ungdom, der ligger vor Biskop saa meget paa Sinde — den Ungdom, som mange falske Profeter søger at drage til sig. Du har selv bevaret Troen — bed, at Helligaanden maa lade den gløde i vor Ungdoms Hjerter.

Du er over de 30? Saa er du din yngre Broders Vogter!

En Rædselsnat paa Slavesøen

af Wilh. Schaefer O. M. J.

Det var Natten mellem den 14. og 15. December 1863. Overvældet af Træthed og udmattet af en lang Rejse gennem Sne og Is, nærmede Biskop Grandin O.M.J. og hans Rejsekammerat, en lille Indianerdreng, sig langsomt Missionsstationen. »Gud være lovet,« begyndte Biskoppen, »vi har nu kun en Fjerdingvej tilbage, saa vil vi kunne spænde Hestene fra og selv gaa til Ro.« Han drev de trætte Dyr frem til et hurtigere Tempo; thi Natten kastede allerede sit mørke Slør hen over Isdækket paa den store Slavesø, paa hvilken de befandt sig. Ængstelig spejdede Biskoppen ud i det fjerne. Noget lig en tæt Taage drog hen over Isen. Med uhyggelig Hurtighed væltede det sig fremad, og inden man fik Tid til at se sig om, begyndte et heftigt Snefog. I Løbet af et Øjeblik hvirvlede Sneen tæt omkring Biskoppens Slæde og skilte ham fra hans øvrige Rejsekammerater. Vildt brølende jog Stormen hen over Søen. Sneen

faldt i tætte Masser og umuliggjorde Rejsens Fortsættelse. Snart var ogsaa ethvert Spor af Føreren forsvundet. Kun med det yderste Besvær kunde Hundene arbejde sig fremad. Biskoppen troede at være paa den rette Vej; men ved saadanne Rejser er intet farligere end at stole paa Vinden, der bestandig skifter Retning.

Biskoppen og hans Ledsager havde imidlertid forladt Slæden. »Fader, vi vil raabe om Hjælp,« sagde Indianerdrengen skælvende, og de standsede og raabte saa højt, de kunde. Ængstelig lyttede de, om nogen skulde have hørt deres Raaben. Forgæves. Intet andet Svar end Stormens Hulen og Rasen. »Min himmelske Moder,« bad Biskoppen stille, »du er vor Skytshelgen, og vi er indviet til dig. Forlad os ikke i denne Rædselsnat. Havets Stjerne, før os til Maalet.«

Den modige Missionær tænkte paa at overgive sig til Hundenes Sporsans, men ogsaa dette Mid-

del forfejlede sit Maal, og snart befandt de sig ude paa den høje Sø. Viljeløst fulgte de to ulykkelige Mennesker Hundene gennem den mørke Nat. Overalt kun Sne og Is. Intet Land kunde øjnes. Kun Stormens uafsladelige Hysten og Larmen hørtes. »Blot vi kunde finde et Par Isblokke! Hvor hurtigt vilde vi ikke kunne bygge en beskyttende Hytte mod den forfærdelige Storm og Sne; men her er intet at finde,« sagde Biskoppen. Videre flakkede de omkring paa den glatte Isflade. En nøjsommelig Vandring i den grufulde Nat. Heller intet Sneleje fandtes; thi næppe havde Sneen berørt Isen, førend den allerede ubarmhjertigt blev fejtet bort af Vinden.

»Jeg er saa træt,« begyndte Indianerdrengen pludselig, »lad os hellere hvile lidt.« Ogsaa Biskoppen mærkede, hvorledes hans Kræfter lidt efter lidt tog af, og de besluttede at søge Hvile. Men her viste sig en ny Vanskelighed.

Sneen, der ellers kan være et varmende Hvilested, var blevet en Bold for Stormen. Der var ingen anden Udvej end at indrette sig et Leje paa den blanke Isflade. »Vi vil først spænde Slæden fra,« sagde Biskoppen. Meget farligt var dette Arbejde, og kun med stor Vanskelighed løstes Knuderne og Snorene. Man maatte trække Handskerne af og udsætte sig for den Fare, at der i denne bidende Kulde skulde gaa Koldbrand i Fingrene. Medens den ene arbejdede, gned den anden sine Fingre for at faa lidt Liv i dem. Saa satte de sig begge paa den blanke Is med Ryggen mod Slæden, sultne og helt udmattede.

Biskoppen betragtede sin lille Kammerat. Den stakkels Dreng frøs og var meget sulten. »Vil du ikke sætte dig hen til mig?« spurgte Biskoppen ham. Straks krøb Barnet frem, lagde sig ængstelig op til Missionærens Bryst, medens varme Taarer trillede ned fra hans Øjne.

Saa forsøgte de paa at sove og rullede sig ind i deres Tæpper. Ved Siden af dem laa Hundene i en stor Klump. De holdt sig alle gensidig varme.

Netop som den vederkvægende Søvn for en kort Tid skulde fjerne Sorg og Bekymring fra de to udmattede Vandringsmænd, afrev Stormen, idet den rasende jog hen over Isen, uden Skaansel det Tæppe, i hvilket de begge havde svøbt sig. Nu nyttede det ikke at tænke paa Søvn. Stillingen blev mere og mere alvorlig og betænkelig. Barnet rystede af Angst og Kulde, og Dødens Spøgelse viste sig allerede. »Fader, hvis vi skal dø her, vilde jeg gerne endnu en Gang skrive,« sagde Indianerdrengen. Han knælede ned ved Siden af Biskoppen, foldede Hænderne og skriftede. Taarerne løb ned ad Missionærens Kinder, da han saa Barnet knæle der saa fromt. »Barn, hvis den gode Gud vil, at vi skal dø her, vil ogsaa det være godt. Oppe i den smukke Himmel kan vi bedre bede for vore Brødres Omvendelse.« »Ja,« svarede Drengen, »jeg vil bede rigtig inderligt.«

Biskoppen, for hvem det stod klart, at hvert Øjeblik videre Uvirksomhed maatte føre til Døden, afbrød ham. Lidt efter lidt angreb Kulden deres Lemmer. Rask sprang Biskoppen op: Tæpperne blev hurtig rullet sammen og lagt paa Slæden, og Marchen begyndte paa ny. Denne March var en Kamp med Døden, som forfulgte dem. Indianerdrengen bad om noget at spise. Men de maatte indskrænke sig til det alernødvendigste; thi Provianten var næsten sluppet op.

Med spændte Muskler og febrerystende Nerver vaklede de fremad. Kun nu og da hvilede de et Øjeblik for at trække Vejret. Men Rejsens Anstrengelser havde været for store for dem.

Med eet faldt Indianerdrengen i Søvn. Hvis hans Liv skulde reddes, maatte man nu indrette et Leje til ham. Biskoppen gav sig til at søge efter et passende Sted. I Nattens Mørke var dette et nøjsommeligt Arbejde, særlig fordi han ikke vilde fjerne sig for langt fra sin Ledsager. Pludselig stødte han med Foden paa et tykt Lag Sne. Dette var en Hjælp i Nøden. Hurtigt kaldte han Drengen hid, og de gravede et Hul med Skierne, bredte Tæp-

perne ud og lod sig simpelt hen falde ned deri. Hundene lagde sig ved Siden af dem. Tilsidst dækkede Biskoppen alle til med Sne. Men da Arbejdet var endt, havde han endnu haft en tredje Person nødig, for ogsaa selv at blive tildækket med Sne.

Trods al deres Forsigtighed trængte det iskolde Vand ind i deres usle Leje. Ganske udmattet af Arbejdet følte Biskoppen først en stærk Varme, der fik Sneen i hans Klæder til at smelte. Men derefter kom den kolde Vind og gjorde de fugtige Klæder til et Ishylster, saa at han ikke vidste, hvor han skulde anbringe sine Hænder, for at de ikke skulde dø af Kulde. Den lille Dreng led samme Skæbne.

Uendelig langsomt sneg Natens Timer sig afsted. De fik dem til at gaa ved at bevæge sig og gnide Hænderne, for at bringe lidt Liv i dem. Varme kunde de dog ikke blive. Paa ny traadte Dødens Spøgelse frem for dem. Med fortvivlede Menneskers Kraft kæmpede de imod Sønnen. At give efter var jo det samme som Undergang.

Endelig, endelig brød Morgenens frem. Hvad vilde den bringe? Redning eller nye Skuffelser og maaske tilsidst Døden i denne Sne og Isørken.

De samlede deres sidste Kræfter og anbefalede sig til Guds Omsorg og Kærlighed; deres eneste Haab var, at han vilde frelse dem ud af den Nød, som omgav dem.

Paa Lykke og Fromme gik de ud i de store Vidder. Da raabte Drengen pludselig: »Land, Hr. Biskop, Land!« Drømte han eller var han vaagen? Jo virkelig, i den angivne Retning viste der sig en hvid Stribe, der skraat hævdede sig op over Søfladen. Men Vejen derhen var lang. Og naar de vilde være naaet derhen, hvem vilde da bringe dem Hjælp?

Det var paa højeste Tid, at Rejsen fik Ende. Biskoppen følte allerede, at hans Hæle var ved at dø af Kulde. Barnet havde den samme Følelse i begge Fødder. Men de havde ikke taget fejl og naaede Maalet ved at fortsætte i den angivne Retning. Nyt Haab fyldte Biskoppens Bryst. I Hast

gav han og hans Ledsager sig til at samle Brænde for at tænde et lille Baal. Medens de var i Færd med at opvarme deres stivfrosne Lemmer, saa Biskoppen i det fjerne to Slæder. Fremmede Folk syntes at have bemærket Ilden, og af alle Kræfter begyndte Biskoppen og Drengen at raabe og give Tegn.

Langsomt nærmede Slæderne sig. Biskoppen saa to Mænd stige ud og komme hen imod ham. Hurtigt gik han dem i Møde og raabte: »Hvem I saa end er, hjælp os; vi er faret vild.« De stod stille, knappede Pelsfrakkerne op, som de havde trukket tæt hen for Ansigtet, og se, den lille Indianer styrtede med et højt Skrig i Armene paa den ene af Mændene: »Far, Far ...« mere kunde han ikke faa over sine Læber. Højt hulkende skjulte

han sit Ansigt i Faderens Hænder, medens denne kærligt omfavnede ham.

»Reddet! Gud være tusindfold takket.« Biskop Grandin og hans Ledsager begav sig paa Vej til Missionsstationen. Da det længselsfuldt ønskede Maal var naaet, og Biskoppen traadte ind i den lille Kirke, viste der sig et hjertegribende Billede for ham. Foran Alteret stod begge hans Medbrødre, iført sorte Messedragter, og frembar det hellige Messeoffer for ham. »Thi allerede for længe siden maa Biskoppen være død af Kulde,« var den enstemmige Mening.

Stille knælede Biskoppen ned. En Taare trillede ned i hans graa Skæg, og de trøtte Hænder foldedes til en from Bøn til Gud, der ikke forlader dem, der stoler paa ham.

Død, hvor er din Brod? Dødens Brod er Synden og Syndens Kraft er Loven« (I. Kor. 15, 54—55). Dette Sejrsraab er fremkaldt ved Synet af den overlegne Kraft, hvormed Guds Søn paa sin store Dag tager Byttet fra Døden igen, den ubønhørlige Død, der med sin giftige Brod har dræbt Slægtled efter Slægtled og underkastet dem under sit hensynsløse Herredømme. Kristi Sejr over Døden nedbryder den Skillevej, som foreløbigt er rejst mellem den triumferende Kirke i Himlen og den stridende her paa Jorden, og fylder os, der endnu maa kæmpe og lide, alt nu med Trøst og Sejrsvished.

Paa Grund af det lyse Haab om en Opstandelse fra de døde og en Genforening af Legeme og Sjæl er Døden for os Kristne paa en ganske anderledes indlysende Maade, end man vidste i den gamle Pagt, *kun en Søvn*, ikke en trøstesløs Tilintetgørelse. Det sikreste Bevis for Rigtigheden af dette Syn paa Døden er den Kendsgerning, at Kristus paa den tredje Dag efter sin Død har rejst sig igen og lever. »Første grøden af de hensøvede, Jesus Kristus, er allerede opstaaet fra de døde« (I. Kor. 15, 20). Og den ældste Maria Fest i Kirken, hendes Optagelse i Himlen, har nu i lange Tider hvert Aar mindet os og vore Forfædre om, at ogsaa for Herrens velsignede Moder var Døden kun en kortvarig Søvn. Hun er opstanden fra de døde og med Legeme og Sjæl gaaet ind til Guds evige Rige. »Derfor behøver ingen af os sørge over de hensøvede, saaledes som de andre gør, der ikke har noget Haab. Thi saa sandt vi tror, at Jesus er død og opstanden, skal ogsaa Gud ved Jesus føre de hensøvede frem sammen med ham« (I. Tes. 4, 13 ff.)

Den kristne Død fører endvidere til en *Hviletilstand*, som man kan og skal stræbe efter (Heb. 4, 11). Den har jo en vidunderlig trøstefuld Forjættelse. Apostlen Johannes hørte en Røst fra Himlen sige: »Skriv, salige er fra nu af de døde, som dør i Herren. Ja, siger Aanden, de skal hvile efter deres Møje, thi deres Gerninger følger dem«

Salige er de døde, som dør i Herren

Det vilde være en stor Ensidighed, for ikke at sige en Usandhed, hvis man vilde paastaa, at Døden kun har skærkindjagende Sider. Det er ganske vist rigtigt nok, at der er noget ved Døden, der vækker en naturlig Angst i vort Indre. Af denne Grund gaar det os alle, som det gik St. Paulus. Han længtes efter uden Død at kunne gaa ind til den af Kristus lovede Herlighed. Dette sit Ønske udtrykker han saaledes: »Vi, som er i Legemets Telt, sukker under et Tryk, fordi vi ikke vil afklædes, men overklædes, saa det dødelige kan blive opslugt af Livet« (II. Kor. 5, 4). Med andre Ord: Han ønsker ikke, at Sjælen ved Døden skal lægge Legemet fra sig som en Klædning, men at Legemet, medens Sjælen forbliver i det, maatte blive forvandlet til et udødeligt og herliggjort Legeme, hvad der saa for hans Øjne tager sig ud, som om det blev overklædt af himmelsk Lys og Liv.

Men til trods for denne naturlige Angst, som vi føler, er Døden nu i den nye Pagt ikke mere det var Tilfældet i Tiden før Kri-

præget af den Bitterhed, som stus. Vor Frelser har jo fuldbrydet Slægtens Forløsning. I gamle Dage manglede denne Trøst. Fra det Øjeblik af, da Herren døde for os paa Golgata Bjerget, er der indtraadt en afgørende Forandring i Menneskenes Kaar. Det Nye Testamente gør Rede for den paa to Maader. Paa den ene Side skildrer det, hvad den, der hører Kristus til, har at vente *efter Døden*. Paa den anden taler det om *selve Døden* saaledes, at denne ikke længere vækker Frygt og Bæven, men snarere glad Forventning og Fortrøstning.

Enkelte Steder og Udtalelser skal illustrere navnlig det sidste Punkt. Saaledes læser vi, at vor Frelser Jesus Kristus *ved at besejre Synden ogsaa har besejret Døden og taget Brodden fra den*. »Han tilintetgjorde Dødens Magt og bragte Liv og Ukrænkelse for Lyset« (II. Tim. 1, 10). Den tredobbelte store Velgerning, som er udtrykt ved disse Ord, fik Apostlen Paulus til at juble: »Døden er opslugt og Sejren er vundet. Død, hvor er din Sejr?

(Joh. Aab. 14, 13). Paa en lignende Maade udtrykker Hebræerbrevet denne Sandhed (4, 9) Døden giver nemlig Adgang til den »Sabbatshvile«, som venter paa Guds Folk«, saa snart Livets Arbejdsuge med den besværlige Gerning og de mange Skuffelser er overstaaet.

Det er derfor ganske naturligt, at den ivrigste Arbejdsmand i Kristi Vingaard, St. Paulus, i Døden ser en *Vinding*, saa han længes efter at bryde op fra Jordens brydsomme Arbejdsplads for at kunne være sammen med sin Herre, »hvad der vilde være langt, langt bedre end at forblive i Legemet« (Fil. 1, 21.23). De jordiske Aar er for ham et Ophold i Landflygtighedens Land, som han ønsker at komme bort fra for at rejse hjem til sin elskede Herre (II. Kor. 5, 6—8). Her paa vor Klode har jo ingen »nogen blivende Stad, men længes efter den kommende« (Heb. 13, 14).

Hvis nu nogen skulde indvende mod Apostlens Tankegang, at i hvert Fald Legemets Skæbne kun kan vække triste Forestillinger og Følelser i de Kristnes Indre, saa vilde han svare, at selv om Legemet paa Grund af Synden og for at give Gud en Oprejsning for vort Hovmod maa se Gravens Gru, saa bærer dette Legemes Sjæl og Aand paa Grund af den Retfærdighed, som Kristus har erhvervet og skænket os, alligevel *et stort Haab og Livets Kraft i sig* (Ro. 8, 10). Vi gaar jo med Aandens Førstegrøde i os, og den er for os det sikre Pant paa den Arv, der er tilsagt os, nemlig Forløsning, Saliggørelse og Herliggørelse af hele vort Væsen, af baade Sjæl og Legeme (Ro. 8, 23. Ef. 1, 14).

Naar man tænker lidt nærmere over det, som vore hellige Bøger har om Dødens lyse Sider, føler man Trang til at sige Pave Benedikt XV Tak for, at vi i alle Sjælemesser ved Præfationen skal blive mindet om den Trøst, vi har, naar vor sidste Time nærmer sig. »Sandelig, det er værdigt og ret, rigtigt og frelsebringende, at vi altid og overalt takker dig, hellige Herre, almægtige Fader, evige Gud, ved

Kristus vor Herre, i hvem Haabet om en salig Opstandelse er straalet frem for os, saa at de, hvem Dødens sikre Lod bedrøver, tillige trøstes ved Forjættelsen om den tilkommende Udødelighed. Thi for dine troende, Herre, forandres Livet, det berøves dem ikke, og naar den jordiske Hytte, hvori de har boet, opløses, beredes der dem en evig Bolig i Himlene. Hvorfor vi med Englene og Ærkeenglene, med Tronerne og Herredømmerne og med hele den himmelske Hærskare synger din Herligheds Pris, idet vi uden Ophør siger: Hellig, hellig, hellig er Herren Hærskarernes Gud«.

Paa denne Maade sammenfatter vor hellige Kirke i en herlig Takkebøn alle de trøstefulde Momenter, som Døden har for dem, som dør i vor Herre Jesus Kristus, Slægtens Forløser. F. K.

Maaske var det en Ide til en Julegave

at forære en af Deres Bekendte et Aars-Abonnement paa Ugebladet!

Abonnement tegnes ved *Henvendelse til »Katolsk Ugeblad«s Ekspedition, Sct. Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. enten ved telefonisk Henvendelse — Palæ 4777 — eller ved simpelthen at sende et Brevkort til Ekspeditionen.*

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Paa sædvanlig velunderrettet Hold i Vatikanet forlyder det, at den ekstraordinære amerikanske Ambassadør ved den hellige Stol, Myron Taylor, vender tilbage til Vatikanet. Den ansete Diplomat skal selv have stillet sin Tilbagekomst i Udsigt i allernærmeste Fremtid. Paa denne Maade sikres bl. a. Samarbejdet mellem den hellige Stol og Amerika med Hensyn til Krigsfangeforsorgen og Efterkrigshjælpeaktionen.

Den hellige Fader har i forrige Uge modtaget en Delegation for den internationale filosofiske Kongres, der i Øjeblikket afholdes i Rom. Delegationen ledes af den franske Ambassadør ved den hellige Stol, Jacques Maritain.

Czechoslovakiet

Den nye Ærkebiskop i Prag, Mons. Jos. Beran, der har tilbragt 3 Aar i Koncentrationslejren i Dachau, har af Dr. Benes faaet tildelt den czechiske Fortjenstmedaille.

Indien

Ved Indvielsen af et Institut for Spedalske i Bispedømmet Tuticorin, har Gandhi udtalt sin Anerkendelse af det uegennyttige Arbejde, som Katolikkerne overalt udfører for disse Menneskehedsulykkelige. »Den politiske Verden og Pressen kan kun brovte med faa Helte af samme Format som Fr. Damien fra Molokai« udtalte Gandhi, »men den katolske Kirke kan opvise Tusinder, som i Lighed med Damien giver deres Liv for de spedalske.

Tyskland

Biskoppen af Ermland, Mons. Kaller, der for nylig af Paven er blevet udnævnt til »Flygtningebiskop«, d. v. s. til Overhovede for alle de mange katolske Flygtninge fra Øst-Tyskland, som nu opholder sig andetsteds i den amerikanske eller britiske Zone, har udsendt et Hyrdebrev, hvori han giver Udtryk for sit Haab om at kunne skaffe en væsentlig Del af Flygtningene et nyt Hjem i den nye Verden. Biskop Kaller udtaler, at den hellige Fader støtter disse hans Bestræbelser.

Biskop Kaller, hvis Bispedømme ligger i den russiske Zone og som er blevet nægtet Tilladelse til at rejse tilbage til sin Residensby Frauenberg, leder sit Hjælpearbejde fra Frankfurt am Main.

Katolicismen i Polen

Trods vanskelige ydre Forhold står Kato-licismen i Polen ualmindelig stærk indadtil. Angreb paa den polske Katolicisme og dens Ledere forekommer kun yderst sjældent, og Kardinalerne Sapieba i Krakow og Hlond i Warszawa hører til de mest populære Skikkelser i Landet — til Trods for, at Forbindel-lingen mellem Stat og Kirke er afbrudt. Aarsagen hertil maa søges i den Kendsgerning, at den polske Offentlighed udmærket ved Besked om den Rolle, som den katolske Klerus spillede under den tyske Besættelse af Landet. Netop afsluttede, officielle kirkelige Bekendtgørelser fra det polske Primat fastslaar, at 2647 katolske Præster i Polen satte Livet til under den tyske Besættelse. Dette Tal omfatter kun Verdensgeistlige af latin- sk, græsk og armensk Ritus, medens det endelige Tal paa den store Skare af Ordensfolk, der maatte lade Livet, endnu ikke er

offentliggjort. For at kunne bedømme dette Tal rig- tigt, maa man vide, at der i Polen i 1939 (det sidste statistisk bestemte Tal) fandtes 13943 Verdensgeist- lige. Alene paa Baggrund af disse Kendsgerninger kan Paasanden om, at den polske Geistlighed var »Kollaboratører« med Fascisterne, afvises som laa- belig. Den kommunistiske Angrebstaktik mod Kir- ken og den kommunistiske Presses Angreb ligger derfor heller ikke Sigle paa det polske, men ude- lukkende paa det udenlandske Hierarki. I særde- lehed tæller Polemiken sig mod Valikanet, der frem- stilles som Forbundsfælle med den amerikanske Storkapitalisme. Det er dog imidlertid — til Trods for, at der anslaaes stærkt nationalistisk-chauvini- stiske Toner — ikke lykkedes at rokke den polske Offentligheds kirkelige Tænken og Følelse — hvil- ket jo er den egentlige Hensigt.

Kardinal Faulhaber om Denazificeringen

A I Anledning af 2. Aarsdagen for Batriktion af Elsass, har General Leclerc besøgt Kardinal Faulhaber i Strasbourg. I Samtale med Bisk. i Straß. Mons. Weber efter Takkegudsstjenesten.

terede Partiets antikristne Lære. — Kar- dinalen understregede imidlertid, at han ikke ikke tænkte paa Forerne, men paa de brede Masser, der af Denazificerings- lovgivningen betegnes med det tekniske Ud- tryk »Gefolgschaft«. Mange af dem, der faldt fra Kirken i disse Aar — tilføjede Kar- dinalen — ønsker nu at vende tilbage, men de bliver omhyggeligt undersøgt og stillet paa Prøve inden der er Tale om Opløstelse i Kirken. Skolespørgsmaalet er endvidere et stort Problem: over Halvdelen af Skoleby- gningerne er ødelagt og Halvdelen af Lærere- kræfterne er borte. Kardinalen fremsatte ved Paasanden et kategorisk Dementi af Vaastanden om, at han skulde have sendt Hitler sine og det bayerske Episko- pats Lykønskninger i Anledning af, at den- ne i Juli 1943 slap heldigt fri fra Tanteatlet. Paastanden blev fornylig fremsat af Kom- munistorganet »Neue Presse«, der henviste til, at Lykønskningens Ordlyd var angivet i Münchens Kirkeblad. Dette var imidlertid forbudt af Nazisterne paa det Tidspunkt!

Erkebiskoppen af München, Kardinal Faulhaber, betegner i et Interview med Irish-Press Denazificeringen som Tysklands største Problem i nærmeste Fremtid. Kardinalen nævner Eksempler paa, hvor svært det faktisk var for Folk at holde sig udenfor Partiet. Uallige Mennesker var blevet medlemmer, fordi de ellers simpelthen ikke havde været i Stand til at tjene de- res daglige Brød; dette gælder f. Eks. samtlige akademiske Er- høvere. En Mand var ogsaa kun virkelig Nazist, naar han accep-

ANTI-KLERIKALISMEN ARBEJDER I ITALIEN

Det følger ganske naturligt, at den katolske Klerus tager Akt til Del i Gen- opbyggelsen af Italien. Central- ledelsen i den katolske Aktion har udsendt i Henvendelse, hvori der inderligere opfordres til paa enhver tænkelig måde at støtte Arbejdet for Genopbygn. En samt opfordres til at tegne de Netop udstedte Genopbyg- ningsplaner. — Det er en Borgepligt for de Katolske — hedder det i Henvendelsen — at hjælpe Pædrelan- det og paa sin største Indsats for at I Italien ka komme gennem den fore- staaende vanskelige Tid. I Betragtning af Katoликernes positive Indstilling til Pædrelan- det virker den stadig vok- sende økterikale Ophidselsespro- pagandistiske offentlige Liv i Italien saa meget mere opsigtsvækkende. Næppe ka kirkelig Begivenhed eller Foranstaltning lades upaagtet, naar

det gælder om at rejse Mislyd mod Kirken. Endog Paveens Tale for nylig til de italienske Bønder, hvor den hel- lige Fader lag til Orde for en omhyg- gelig Forberedelse af Jordreformen, er blevet Genstand for falsk Fortolkning. Den katolske Aktions nye Central- ledelse har derfor i sin første Erklæring til den italienske Offentlighed, paa det mest eftertrykkelige protesteret mod Beskyldningerne mod Kirken og Bag- vaskelsen af den italienske Klerus, som i Øjeblikket florerer overalt i Ita- lien. Denne Protest er endvidere ble- vet understreget ved den netop ud- stedte Forordelse af et antikleri- kall Ophidselsesprogram: det hellige Officium har forbudt det illustrerede Ugeblad »Don Basilio« og truef Redak- tion og Medarbejder med Ekzom- munikation, saafremt de fortsætter deres snausede Virksomhed. »Don Ba-

silio« udkommer i Rom og har — som det hedder i Forordmølleseerklæring- en — lige siden det begyndte at ud- komme (efter Pascasinens Sammen- brud) med skamløs Dristighed under- gravet Troens Sandhed, angrebet Gudsdyrkelsen og overdrængt Kirkens Tjenerne lige op til Kardinalerne med de mest gennem Beskyldninger. I ka- tolske Kredse gør man sig selvfølgelig ingen overdrøevne Forhaabninger med Hensyn til Forbudet, men de trufne Forholdsregler understreger imid- lertid Karakteren af den forrige Ophids- seskampagne, der fra bestemte Hald drives mod Kirken. Et af de farligste Instrumenter i den aandelige Kamp, der i Øjeblikket udkæmpes i Italien, er rami med dette Forbud. »Don Ba- silio« har netop i de seneste Uger op- levet et Rekordoplag og udkom, indtil det ramtes af Forbudet, i 150,000 Eksemplarer. Udgiverne synes at di- sponsorere over Kumpensmer, der mu- nepaa er stadig mere og mere intens ligger en stadig mere og mere intens

(Fortsættelse Side 39)

DEN HELLEGE FADERS DAGVÆRK

Pius XII og Martyrerne fra Boxeropstanden

Efter svære vendt tilbage fra Castel Gan- dolfo, har Pius XII genoptaget sin vanle Va- tikanerførelse. Og Paveens daglige Virke er faktisk ubefændt — især naar man tager hans Alder i Betragtning. Den hellige Fader sin staaende kvælag op ved 6-Tiden og efter Messe, og Morgemagtingen begynder han sit Dag- værk ved 11-Tiden. Formiddagen er hovedsage-

ligt helliget diverse Modtagelser samt offentlige og private Audi- enser. Ved 14-Tiden trækker den hellige Fader sig tilbage til sin private Bolig og indtager sin beskedne Middag, for straks der- efter at genoptage Arbejdet. Ved 16-Tiden foretager Paven som Regel en Spadseretur i Valika- nels Haver og ved 17-Tiden kommer de nærmeste Medarbej- dere fra Statssekretariatet for at drøfte løbende kirkelige Anlig- gender og Forretninger. Del bli- ver ofte meget sent inden disse Drøftelser er til Ende, og først da spiser den hellige Fader til Aften. Derpaa arbejder Paven aller til omkring Kl. 23, hvor han plejer at trække sig tilbage til en lille Times Bøn i sit Pri- vatkapel. Det hænder imidlertid ogsaa ofte, at sene Nattevandrere paa Peterspladsen bemærker, at der endnu ben paa de smaa Ti- mer er Lys i Paveens Arbejds- værelse — og trøds sit noget vake- lende Helbred har Pius XII i Aarevis budt sig denne Arbejds- dag.

En — at dømme efter den hel- lige Fadere eget Udsagn — be- bagelig Afveksling i Dagens Pro- gram udgør de Audienser, hvor

Pilgrimme og andre af Kirkens Børn besøger Valikanet. For nylig glædede den hellige Fader det store Antal Pil- grimme, der var kommet til Rom for at overvære Beatifikationen af de 29 Martyrer, der blev dræbt under Boxer- opstanden i 1900, med at modtage dem og lade til dem om Rækkevidden af den Begivenhed, der omkring Aarhun- dreaskiftet skabte en Verdenssens- sation. Den gamle Søndeb, at Marty- renes Blod er Spiren til Kristendom- men, var her paany blevet bekræftet. Og denne Kendsgerning genoges til alle Tider, ikke blot i Katakombernes Mærke, men ogsaa i vore Dage. Om Eftermiddagen, hvor Saligkaeringen havde fundet Sted om Formiddagen, deltog den hellige Fader ogsaa som vanligt i Hydesten til de nye Salige. Ceremonierne overværedes Irem for alt af lairige Repræsentanter for Franskkanordenen, som de mæng- tyve Martyrer havde tilhørt. Paa sit særlig Tribune havde man endvidere placeret en Del af de Personer, der havde Tilkyntning til de nye Salige: lo kinesiske Missionssalistre, som med Nød og næppe var sluppet fra Opstan- den i 1900 med Livet, var bl. a. til Stede samt enkelte af de nye Saliges kædelige Paarørende.

Den engelske Konge har liidelt den reise — og trøds sit nogen vake- lende Helbred har Pius XII i Aarevis budt sig denne Arbejds- dag.

En — at dømme efter den hel- lige Fadere eget Udsagn — be- bagelig Afveksling i Dagens Pro- gram udgør de Audienser, hvor

A Den hellige Fader deltog i Hydesten til de nye Salige i Peterskirken. Paa Tribu- nen i Baggrunden har et Del af de nye Saliges Paarørende taget Plads.

Vaagen Ungdom

Ind imellem —

Hvad er din Yndlings-Fritidsbeskæftigelse? Hvad er din Yndlings-læsning? Hvem udgør din Omgangskreds? — »Hør, det var dog nogle forfærdeligt nærgaaende Spørgsmaal! Det havde vi ærligt talt ikke ventet af Ugebladet. Det maa da absolut høre til Privatlivet!« — Næh, nej, absolut ikke. Sæt dig bare ned igen. Næh, du skal ikke blade om til en anden Side. Fortsæt bare Læsningen, men ikke paa den Maade. Ikke overfladisk. Og tro ikke, at det er gjort med denne ene Artikel. Der vil stadig blive sat nyt Stof under Debat. Men alt vil have Relation til Problemet: Ungdom og Samfund.

Se, hvis du besvarede de Spørgsmaal, jeg stillede, saa vilde jeg sandsynligvis have Grundlag for at bedømme, om du hørte til den vaagne Ungdom, eller om du bare sad, mæt og tilfreds, og lod Næstens Skæbne være Næstens eget Anliggende.

For det kan vi ikke være bekendt. Lad os se paa Ungdommens Stilling i Dag. I Efterkrigstidens Europa er Folkene gaaet i Gang med Genopbygning og Genrejsning paa saavel det materielle som det aandelige Omraade. Og ude i Verden er Ungdommen med i de forreste Rækker, og det gælder ikke mindst den katolske Ungdom. I Holland, i Belgien, i Frankrig, overalt er de med. Ikke snævertsynede og ensrettede, men med ægte Katolicitet. Og *de* maa være mere alment forstaaende end mange andre, og *de* maa være det, fordi Menneskeforagten og Diktaturet stadig lurer i Horisonten for at faa Lejlighed til at overmande alle anderledes tænkende.

Men maaske har det været deres Styrke, at Barbariet var af større Omfang hos dem end hos os, og at Krigen buldrede gennem Gaden forbi hver enestes Dør. Det er i hvert Fald en Kendsgerning, at dansk Ungdomsbevægelse i Dag er inde i en Krise, at meget er gaaet i Staa paa Grund af svigtende Deltagelse fra Ungdommens Side, medens der er Grøde i Udlandets

Ungdomsbevægelser. Der mangler ligesom noget bærende og løftende, Begejstring og Idé. Og det skuffer maaske endnu mere, naar det er i en katolsk Ungdomsforening, man møder Problemet, fordi man netop her havde ventet Maalbevidsthed og Energi. Fordi man havde ventet et Baal og fandt en Fyrstik.

»Og hvad vil du saa gøre ved den Misère?« — — — Nej, ikke *jeg*, men *vi* skal ud af denne Klemme. Vi skal og maa være Jordens Lys og Verdens Salt. Ellers har vi ingen Berettigelse. Og vi bliver det ikke, hvis vi lukker os inde i os selv, men kun ved at være midt i Verden og midt i Livet. Det er katolsk Ungdoms Forpligtelse at danne Fortrop og vise Vej. Katolikkerne er i Dagens Danmark ikke en stor Befolkningsgruppe, men det er en betydningsfuld Del, og det bør være en Elite, der afkræver alle Tillid og Respekt. Og skal vor Religion vinde stadig nye Tilhængere herhjemme, — — og der er her ikke Tale om at skruer Tiden eller Udviklingen tilbage, thi Katolicismen er stadig ung, — — da afhænger det af os, den katolske Ungdom. Da har vi vor Opgave her.

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

Vejen frem er maaske ikke lige til, men den maa gennemløbes. Og Vejen frem hedder: Udvidelse af vor Horisont, Uforsonlighed mod vort eget Snæversyn, offensivt Ungdomsarbejde og social Interesse. Og der er endnu flere Godter i Posen. Alt det skal vi i de kommende Artikler gennemdebattere og gennemtænke. Men jeg skal ikke bringe Paragrafferne i Orden alene. Du og dine Kammerater i K. U. K. skal stille mine Paastande under Debat og ikke lægge Fingrene imellem. Og hører du ikke til dem, der skriver Indlæg til Bladet, saa træffer jeg dig maaske alligevel i K. U. K. en Aften og stiller dig mine (ubehagelige?) Spørgsmaal! Men frem for alt maa der Liv til. C. A.

Undervisning om Ægteskab

»Men Hensyn til Undervisningen i den almindelige kristne Lære om Ægteskabet, kan man naturligvis ikke gaa grundigt ind paa Detailler undtagen overfor større Børn. De skal f. Eks. kende den ægteskabelige Kontrakts Natur, (jeg giver Afkald paa en mere »flydende« Oversættelse til Fordel for større Nøjagtighed. Overs. Anm.) Formen for Kontraktens Indgaaelse af Katolikker, ugyldig Vielse, Skilsmisse og Fødselskontrol. Disse Ting — maaske med Undtagelse af den sidstnævnte — bør kunne forklares i de almindelige Religions-timer paa samme Maade som de

øvrige religiøse Lærdomme, og de vil interessere Børnene.

Nødvendigheden af Undervisning i disse Spørgsmaal fremgaar af, at hvis de ikke lærer det i Skolen, vil mange af Eleverne overhovedet aldrig lære denne Del af den kristne Lære at kende, og naar Tiden kommer, og de skal modtage Ægteskabets Sakramente, er de komplet uvidende om, hvad det egentlig betyder. Jeg mener, at den pavelige Encyklica *Casti Connubii* vilde være den bedste Tekst for Eleverne at studere med Hensyn til adskillige Punkter, dog vil der kræves yderligere Forklaring af

Vanskelighederne ved og Formen for Ægteskabet.

For et halvt Aarhundrede siden var Kirkens Opfattelse af Ægteskabet den almindelige, men i vore Dage er den kristne Lære Genstand for utallige Angreb og Overgreb. Det er derfor klart, at det er nødvendigt for katolske Kvinder og Mænd at være klar over Kirkens Standpunkt paa et saa afgørende Punkt og lige saa fornødent, at kunne fremsætte og forsvare det overfor Ikke-Katolikker.

I denne Forbindelse maa jeg gøre opmærksom paa en anden Ting. Der er — selv blandt gode fromme Katolikker — ofte en lille Tilbøjelighed til at mene, at selvom Ægteskabet er et Sakramente, er det noget i Retning af et nødvendigt Onde. Det maa stærkt understreges i Undervisningen af Børnene, at Ægteskabet er et Sakramente indstiftet af Kristus til at give Naade til Ægtefolk. Saa inderligt er Vielsen og Sakramentet

forbundet, at det er umuligt for en døbt Person at blive gyldigt viet uden at Sakramentet bliver modtaget. Ved Guds Forsyn vil Størstedelen af de Børn, vi opdrager, frelse deres Sjæle og helliggøre deres Liv ved at sætte Børn i Verden ved, gennem og for Gud, saaledes som den første Moder til hele Menneskeheden udbrød: Ved Gud har jeg undfanget et Menneske. Nu, mere end nogensinde, er det nødvendigt, at Børnene lærer, som Kirken, at betragte den kristne Forældreværdigheds Skønhed. Forældre og Lærere svigter deres Pligt, hvis de ikke positivt, paa enhver Maade, hjælper til at opøve Renhedens Dyd hos de Børn, der er dem betroet. Det bedste er personlig Paavirkning, men føles det for vanskeligt, maa en Bog som Fr. Martindales »Det svære Bud«, oversat til Dansk af H. D. T. Kiærulff, anbefales.

E. J. Mahoney
(efter »Catholic Times«).

Tegninger, Projekter, de har udarbejdet, — de er vel nok herlige! Hvis de blot virkeliggøres?

Hvor ligger Hunden begravet

Ja, det er just Sagen. Man har desværre Lov til at nære visse Tvivl om Virkeliggørelsen. Ikke fordi det skorter paa Byggematerialer eller Arbejdskraft. Jorden er god nok; den kan forsyne Menneskene med alt, der er nødvendigt for at tilfredsstille vore materielle Behov. Og det i rigeligt Maal. Gud var nemlig rundhaandet, da han skabte Jorden.

Hvorfor er vi da saa skeptiske, naar den gode Vilje er aabenbar og Planerne saa fortrinlige? Man kan svare med et andet Spørgsmaal? Hvordan var det muligt, at rige Folk kunde bygge disse elendige Huler og Smadrekasser i Slumkvartererne? Spekulation, Egoisme, Nydelssyge! Hvordan var det muligt, at Nørrebro og Vesterbro Stenørkener og elendige Baggaarde kunde opstaa? Materiale-mangel? Teknisk Ukyndighed, manglende Viden om sociale Forhold?

Ak Nej, Spekulation og stinkende Egoisme er Svaret.

Hvorfor er der *altid* mange, der lider Nød og Savn?

Hvorfor lykkes det *aldrig* at gennemføre alle de storartede Planer, der udpønses til Menneskehedens Vel og Lykke?

Hvorfor vil Socialismens og Kommunismens Evangelium aldrig lykksaliggøre Mennesket? Aldrig naa at skabe et Paradis for alle Jordens Menneskebørn? Grunden er maa-ske den simple, at Viden, Teknik, Projekter og glimrende sociale Reformers ikke er Mennesker tilstrækkelig Impuls til at gøre det Gode og afholde sig fra Underkuelse, Terror og Udsugning af Næsten.

Den egentlige Grund

Allerede Kong David vidste Bessked: »Dersom Herren ikke bygger et Hus, arbejder de forgæves, som bygger derpaa.« (Ps. 126).

Den Sandhed har de moderne Mennesker glemt. De foresætter sig store Ting og tænker ikke paa, at uden Gud er ikke engang et eneste Aandedræt muligt. De vil gerne bygge en Himmel paa Jorden og

Mystiske Plakater

'Joetages Forsøgshuse som montiris af færdige Staalrammer, hvis Hejdisuarir til Husets, mens Bredden kan være 1 eller 2 Meter.'

Er det Volapyk, Pølsesnak eller en Samling Trykfejl?

Ingenlunde. Blot en forklarende Sætning under et stort Fotografi paa Udstillingen 'Fremtidens England' fra Raadhushallen.

Saaledes fandt jeg ved min Rundgang mange mystiske Forklaringer, nydeligt penslede med Tusch ... men meget vanskeligt at tyde.

For det første er de ledsagende Forklaringer skrevet af en engelsk Haand, saa at de store *T-er* nærmest ser ud som *J-er*.

Og Sproget, ja, det minder stærkt om det berømte 'Oprop', som Tyskerne nedkastede hin 9. April. Ud-lændinge er tilsyneladende af den Mening, at der burde være et fælles nordisk Sprog, og de vil aabenbart vise os, hvordan det kan gøres!

Det gode ved Krigen

Men det var nu helt andre Ting, der optog mine Tanker, da jeg forlod Udstillingen.

Englands Byer har lidt meget under de tyske Luftangreb — en eneste Rakethombe kunde ødelægge en Snes Huse totalt og beskadige 2000! Og det lader til, at det var de fattigste Kvarterer, det gik haardest ud over. Man føler ganske vist Medlidenhed med de Folk, der led saa krank en Skæbne; men paa den anden Side kan enhver, der kendte de berygtede Slumkvarterer kun glæde sig over, at de nu i saa stort Omfang er jævnet med Jorden, — nu *tvinges* Landet jo til at bygge bedre Boliger til dets fattigere Indbyggere. Men det har Englænderne selv i mange Aar været klare over. Man maa beundre den Energi og Grundighed, med hvilken Folk derovre har studeret Bolig-problemet. Man skulde ellers tro, de havde haft fuldt op at gøre med at vinde Krigen. Og de Planer,

forstaar ikke ,at Himlen netop be-
staar i at være sammen med Gud.
Uden Gud vilde Mennesket slet ik-
ke være til; uden Gud kan han slet
intet udrette. Og dog vil de fleste
Mennesker ikke vide noget om Gud
i deres daglige Handel og Vandel;
enten støder de ham bevidst fra
sig, eller ogsaa ringeagter de ham
— det er svært at sige, hvilket er
værst.

Det er altsaa de mest enkle og
fundamentale Sandheder, som i
Dag skal forkyndes, og det er os
Katolikker, der skal gøre det, især
os unge, for vi er vor Tids Børn.
Vi forstaar bedst vor egen Slægts
Sindelig. Nutidens gudfjerne Men-
nesker er vore Medstudenter, vore
Arbejdskammerater. Fordi vi er li-
gestillede med dem, fordi vi deler
det daglige Liv med dem, kan vi
ofte finde Adgang, hvor en Præst
aldrig naar frem. Deri bestaar vor
store Chance, vor Opgave og — vor
Fare.

Det er saa let at blive smittet af
den herskende Mentalitet, saa at

Gud kun bliver Virkelighed for os,
naar vi gaar i Kirke eller beder
vor Morgen- og Aftenbøn. Vi kan
ikke haabe at faa andre til at be-
sinde sig paa de grundlæggende
Sandheder, som er Forudsætning
for al menneskelig Lykke, medmindre
disse Sandheder staar for os
som en lyslevende Virkelighed.

Haand i Haand med vor nye
Tids glimrende Projekter, Refor-
former og Planer maa følge de fun-
damentale Sandheder om Gud som
Skaberen af Universet, om Menne-
sket som Guds Barn og Arving til
Himlen. Ellers er alt bygget paa
Sand, Humanisme der i næste Se-
kund slaar over i Barbarisme og
Mishandling af Medborgeren, øko-
nomisk, socialt eller religiøst.

Lad Menneskene bygge sunde
Kvarterer, give gode Love ... men
alt paa Kristendommens Funda-
ment og efter Guds eviggyldige Lo-
ve. Saa vil de menneskekærlige Pla-
ner faa en solid Grundvold, og
Egoismen vil græmme sig til Døde.
lods.

logiske Scener og urimelige Si-
tuationer. Alene den Tanke er umu-
lig, at den egoistiske, ganske aso-
cialt tænkende Vivian skulde vise
sig at være en glimrende Soldat,
naar man ved, i hvor høj Grad den-
nes Gerning er afhængig af Sam-
arbejde. Gilliat & Launder er knu-
sende dygtige Filmskabere, men de-
res Sind er i sørgelig ringe Grad
opladt for Begreberne Moral og
Samfund.

Ugens to eneste bedre Film var
da Carltons »To Verdener« (The
common touch), en Forhus-og-Bag-
hus-Komedie, hvor især Edward
Rigby var uforlignelig som den
gamle Tich, hvis Replikker funk-
lede af Hjerte og Sundhed, og hvor
Harry Welchman som en forsumpet
Sagfører havde skabt en Skikkelse,
som man vil huske længe, og Mer-
ryes (og Roxys) Gøg og Gokke
Film »Raske Rekrutter« (Great
Guns), der virkelig var ganske ual-
mindelig sjov, baade i Manus, og
Spil. Stan Laurels Oplevelser med
en snart tændt, snart slukket elek-
trisk Pære og med en fjorten Meter
lang Planke fik Salen til at tordne
af Latter. I Almindelighed er d'Her-
res Humor saare barnagtig, men
her er de blevet saa meget dæmpet
ned og bragt i et saa velafstemt
Ensemble, at Helheden er blevet
fin.

Men det var jo et sløjt Udbytte af
en Uges Film.

Bjørn Rasmussen.

FILM

(Fortsat fra Side 788)

naar det er bedst, stræber opad
bort fra Smuds og Uværdighed,
saa maa man engang imellem for
sig selv og andre pointere, at den
foragtede, banale Folkekomedie
meget vel kan have større etisk
Værdi end den overdaadigt udsty-
rede, stjernebesatte funkulende vi-
tigne Film.

Disse Betragtninger, fordi Ugen
bød paa en finsk C-Film »Glædes-
pigene« (Kutsulintu) paa Colosseum
(en Film, hvis Sjofelhed kun mild-
nes af, at samtlige Skuespillere lod
til at være hundeanget for Kame-
raet), en festlig, men komplet amo-
ralsk Clark Gable Film »Honkey
Tonk« om en haardkogt Svindler,
som Tilskueren tilmed skulde be-
undre som en stor Mand (Atlantic
& Odeon), en pjattet og taabelig
svensk »Farce« »Godmorgen Bill«
(Gomorra), Bill. — Hvidovre) uden
ringeste Lune, samt en yderst farlig
engelsk Film »En charmerende
Synder« (The rake's progress) paa
Park. Sidney Gilliat & Frank Lau-
nder, der ogsaa lavede den højst
tvivlsomme Dame-Koncentrations-
lejr-film »2000 Kvinder«, har her
ladet os følge en oplagt Slyngel
gennem Livet, samtidig med at vi
skal ligge paa Maven for hans
Charme (der iøvrigt er ægte nok,

dog mest fordi vi kender Rex Har-
rison fra saa mange andre char-
merende Roller!), endende med at
han falder som Krigshelt (men
med en Tvedydighed paa Læben).
Da Filmens rent tekniske Fremstil-
ling er saa ypperlig, som den er,
maa det være paa sin Plads at ad-
vare mod dens etiske Raaddenskab
og Slaphed. De færreste af Tilsku-
erne tænker vel paa, at Filmen baa-
de i sin Originalitet og i Tegninge-
ne bagom Forteksterne hentyder til
William Hogarths gammelengelske
samfundsrevsende Satireserie —
»Slynglens Livsvej« — men naar
man glæder sig til at møde
en førsterangs i Bund rammen-
de Anklage mod en bestemt
Mennesketype — kendt nu som
dengang, saa bliver man skuffet.
For mens den rigtige »the rake«
endte først i Gælds fængsel og
siden paa Galeanstalt (hvad der er
typologisk rigtigt) saa har Filmens
»charmerende Synder« den i Sand-
hed betagende Undskyldning, at
han »var en Mand, som ønskede at
leve farligt i en Verden, der fore-
trak at hytte sit Skind«. Slet og ret
Vaas. Ejendommeligt nok kan man
paa Sekund paavise, hvor Filmen
afslører sin sande Hensigt, nemlig
da Sekretæren Jennifer paa Dans-
salonen rækker Haanden ud mod
den til Gigoli dalede Vivian. Fra
det Øjeblik af og saa ud forlader
Filmen totalt det hogarthske Per-
spektiv for at bryste sig med fore-
lorent dybsindig Tale, med psyko-

HØRESPIL

Oluf Bangs Hørespil (2.-12.) op-
førtes aabenbart for at læske For-
fatteren lidt efter at han med saa
taalmodig Møje har iscenesat de
seks Konkurrencerædsler. Heldig-
digvis var Spillet saa fint bygget
op, at ogsaa Lytterne kunde læskes
derved. »Til Bunden« hed det —
en risikabel Titel — og handlede
om Aftenen efter Hustru Bettys Be-
gravelse, hvor Ægtemanden faar
Besøg af sin gamle Ven, et sort
Faar, der kun ønsker ondt over
den pertentlige Overhædersmand,
og som i den haarde Samtale, de fø-
rer, samtidig med at han lænker sig
for al Fremtid til sin Selvforgat,
lænker den anden til en lige saa
evig Tvivl. Hørespillet, der var byg-
get op med gamle Ibsens gradvise
Overraskelsesteknik (med udmær-
ket Resultat, selv om selve Situa-
tionen maaske nok er lidt usand-
synlig), fik af Thorkild Roose og
Johannes Meyer en prægtig Udfø-
relse, der i de store Scener glimte-
de af Gnister. Bj. R-n.

ITALIEN (fortsat fra Midtersiden)

Propaganda. Og Kendsgerningen, at en allerede forlængst berammet Presseproces stadig ikke kommer for Domstolen, maa ses i Sammenhæng dermed. Bladets Indflydelse maa sidst men ikke mindst, føres tilbage til, at saavel Frimurerne som Kommunisterne har Indflydelse paa Redaktionen og leder og understøtter Kampen mod Italiens katolske Parti Democrazia cristiana og Kirken. Den italienske Kommunisme har i »Don Basilio« fundet en Afløser for deres hidtidige Organ »Liscio e busso«, der havde Fiasko, og Fritænkerne synes — ved at støtte »Don Basilio« — at haabe paa at kunne skabe sig et Blad, hvorigennem de kan opnaa større Indflydelse paa den italienske Offentlighed.

Den Kendsgerning at den radikale Antiklerikalisme i Italien er i Færd med at udbygge sin Presse, berettiger alvorlig Bekymring for den aandelige Situation i Italien.

Ansgarius-Bonifatius Foreningen

Den danske katolske Kirkesag.

Ansøgninger om Tilskud fra Foreningen til de respektive Kirker og Kapeller bedes indsendt inden d. 27. December til Det Apostoliske Vikariat, Bredgade 64, København K.

ACADEMICUM CATHOLICUM

København.

Lørdag d. 14. December Kl. 19,30: Adventsaften hos Familien Fossum, H. C. Ørstedesvej 35, 2., V.

Onsdag d. 18. Dec. Kl. 19,30 pr.: Maanedens aktuelle Problemer i katolsk Belysning. Studiekreds, Stenosgade 4.

K. U. K. København

Lørdag den 14. Dec. sidste Møde i det gamle Aar. Dette Møde formes som Adventsmøde med Adventstale, lødig Underholdning m. m.

Tur Sønd. 15. Dec. efter 8½ Messen i Stenosgade. Tog Kl. 10,00 fra Hovedbanen. Kom i god Tid og køb Dobbeltbillet til Vedbæk. Medbring Drikkevarer til Frokosten. Hjemkomst ca. 17,30. Undervejs vil der blive Lejlighed til at drikke Kaffe. Vi slutter med Andagt paa Aasebakken.

Vi starter igen den 11. Januar 1947 med Kredsmøde Kl. 19,30. Arrangement Gruppe E. — Bogen »Katolsk Praksis« vil i Aar danne Grundlag for Emnerne til Kredsmøderne, og Afsnittet »Teknik eller Liv« indleder disse Møder.

STEPH. WEVERS

De hellige Tre Konger i Danmark

Med Tegninger af A. Secher

Kr. 10,00

Sælges til Fordel for Orglet i St. Therese Kirke

BOGNYT

Nye danske:

Emil Frederiksen: Johannes Jørgensens Ungdom. Et kritisk Værk om Johannes Jørgensens Produktion fra hans tidlige Ungdom til hans katolske Tid. 296 S. Kr. 16,50.

Christopher Dawson: Nationerne under Dom. En verdenskendt Bog. Skrevet af den engelske Katolik, Tænkeren, Historikeren Christopher Dawson. Blandt hele hans Produktion er denne vist den mest læste; den er en haard Dom over Nationerne og viser, at en Genopbygning af Europa kun kan ske paa katolsk kristent Grundlag. 216 S. Kr. 8,75.

Bog om den tyske Modstandsbevægelse

Friedrich Muckermann S. J.: Der deutsche Weg. 110 S. Kr. 4,20.

Vi gør opmærksom paa, at vi kun raader over et meget lille Oplag af denne eftertragtede Bog. Bestilling bør gøres med det samme.

Kirken og Marchal Tito

De læste i sidste Nr. af Katolsk Ugeblad, hvorledes den verdensomfattende katolske Organisation »The Sword of the Spirit« har begyndt en Aktion mod Kirkefølgelsen i Jugoslavien. Læs selv derom i Bevægelsens Blad »The Sword«, som faas i Styksalg i Boghandelen til Kr. 0,85. (Betaling bedes vedlagt i Frimærker ved Bestilling).

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup . Telefon Gentoite 64

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme Sanitet Iltog Gas Autogenevejværker . Bolte og Møtriker . Tekn Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Dec.

15. S. 3. SØNDAG I ADVENT
(violet ell. rosa) (9—3); 2. Bøn: Oktaven (777); Præf. (521).

16. M. † *St. Eusebius* (782); 2. (rød) Bøn: Feria (10), 3. Bøn: Gudsmoder ([83]), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).

17. Ti. *Feria* (9—3); uden Alleluja-Vers og Credo; 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven ([122]), 4. Bøn: For Paven, medmindre denne er valgt som 3. Bøn; alm. Præf. (525).

18. O. *Tamperdag* (13); 2., 3. og (violet) 4. Bøn som Tirsdag; alm. Præf. (525).

19. T. *Feria* (9—3); som Tirsdag. (violet)

20. F. *Tamperdag* (15); 2. Bøn: Vigilien til *St. Thomas* ([2]), 3. Bøn: Gudsmoder ([83]), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525); Evang.: Vigiliens ([3]). — Eller:

(violet) *Vigilie til St. Thomas* ([1]); 2. Bøn: Tamperdagen (16), 3. Bøn: Gudsmoder ([83]), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525); sidste Evang.: Tamperdagens (981).

21. L. *St. Thomas, Apostel* (782—84); 2. Bøn: Tamperdagen (17); Apostlenes Præf. (sidste Evang.: Tamperdagens (28)).

22. S. 4. SØNDAG I ADVENT.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BOGHYLDEN

Katholske Bøger der haves paa Lager:

Les Fioretti de Saint Francois, Traduction, Introduction et Notes d'Alexandre Masseron..... Kr. 5,50

John Moody: John Henry Newman..... » 18,00

John Henry Newman: Centenary Essays..... » 12,60

Gertrud von le Fort: Le Pape du Ghetto..... » 5,25

The Pope's New Order, A Systematic Summary of the Social Encyclicals and Adresses from Leo XIII to Pius XII by Philip Hughes..... » 10,80

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . København K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

Københavnske Kirker

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 16. Dec. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr.

St. Mariæ Kirke. Sønd. 15. Dec. Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion. Kl. 10 stille Messe. Onsd. 18. Dec. Kl. 19,30 Kongr. for Mænd.

Sakramentskirken

Mandag den 16. December Kl. 20 holder ThereseForeningen Møde. Der holdes først en kort Andagt i Kirken, og derefter Adventsmøde i Forsamlingssalen. Forfatterinden Fru Karen Plovgaard vil tale. Deltagelse i Mødet bedes anmeldt senest Søndag den 15. December.

Frederikssund

Søndag d. 15. Dec. Kl. 9,30 Messe paa »Frederikssund Hotel«, Jernbanegade 15, 1.

Vincentforeningen for Herrer

afholder Generalforsamling Søndag den 15. December efter Messen Kl. 8½ i Jesu Hjerter Kirke i Præstebølggen.

Alle interesserede i Menighedsplejen indbydes venligst.

Ung katolsk Pige

søger tomt Værelse til 1. Januar i København.

Billet mrk. 3510 til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

Cigarkasser af Tin

udført af Mogens Vallin, til Salg. Eva 6886, Kl. 10—1.

Bekendtskab

En ensom, yngre Dame, 32 Aar, søger Bekendtskab med en retskaffen, dannet Herre mellem 35—45.

Billet mrk. 3532 til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23, København K.

INDBYDELSER

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardsvej 4 . C. 11.313

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus		Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“
Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestræde 3 Central 1325 <i>Centralvarme . Sanitære Installationer</i>	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196
Kolding	Esbjerg	Nakskov
Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserves. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27</i> Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Aabenraa		Ludwig Wohlenberg <i>Bog-, Kunst- og Papirhandel</i> Store Torv 5, Tlf. 2229, Ordl. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
G. N. Dall's Cykleforretning <i>Fiskergade 5 . Tlf. 3215</i> Leverandør til Sct. Ansgars Klinik	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	Brug Bak Sørensen's Brilller Søndergade 2 . Aabenraa
Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 2368 . Søndergade 16</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Andersen & Meyers Eft. <i>Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 25 30</i> <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Chr. Johansen Søndergade 9 . Tlf. 3322 <i>Slagteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved	A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker- & Tømrermester</i> Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle <i>og Brødfabrik A-S</i> Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning Kildemarksvej 35 Telefon 17 89 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed	<i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 14 20	T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> Tlf. 14 78 (3 Lin.) Trælast og Bygningsartikler
Kolonialhuset Tlf. 480 <i>Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa</i> <i>Billigste, kontant Pris</i> Lev. til den katolske Præstegaard	K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Næstved . Telefon 276	Fr. Brandt <i>Næstved . Telefon 71</i> <i>Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial, Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel</i> Lev. t. de kat. Institutioner
Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> Jernbanegade 2 . Tlf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	Fiskehuset <i>A. Christoffersen</i> Ramsherredgade 23 . Tlf. 107 Leverandør t. de katolske Institutioner	R. Rasmussen Alt i Kolonial - Vin & Delikatesse Riddergade 4 . Telf. 29 Lev. til Sct. Elizabeth Hospital

Odense		Vald. Tørring <i>aut. elektr. Installatør</i> Kongensgade 13 . Tlf. 20 21 Leverandør til Dalum Kloster
C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Frederiksens Fiskesalg Albanigade 35 . Odense . Tlf. 8552 Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 . Odense Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon Dalum 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner	Priorkaféens Konditori Enevold Sørensen Vestergade 1 Butiken: Telf. 744 Kaféen: Telf. 2764
Julius Jacobsen <i>Blikkenslager</i> Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet Vindegade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	L. Petersen Barber og Frisør . Hjallesevej 14 anbefaler sig m 1. Kl s Betjening Ny Indehaver	Dalum Andelsmejeri Tlf. Dalum 5 1. Kl.s Mejeriprodukter Leverandør til Dalum Kloster
»Isbjerg« Is og Konfektur . J. Rasmussen Hjallesevej 27	Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet	Trikotagehuset Anna Dalumvej 70 . Tlf. Dalum 62 Lev. til de katolske Institutioner
Svendborg		Gør din Pligt! <i>Gaa til Plichta naar der skal males</i> Tlf. 24 16 . Møllergade 21
Svendborg Ligkistemagasin <i>v. Hans Nielsen og Søn</i> Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tlf. 1864	Svendborg Bryghus Mineralvandsfabriken »Ørkild«	
Chr. Mikkelsen Møllergade 61 . Tlf. 1252 1. Kl s Kød og Paalæg Lev. til den katolske Præstegaard	Clara Petersen Organist Møllergade 80 . Tlf. 1134	C. K. Hansen Vand-, Gasmester og Blikkenslager Skattergade 10 . Tlf. 489
Vald. Hansen <i>Malermester</i> Vestergade 13 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 1044	Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner
Nyborg	Lauritz Nielsen Nyborg A-S Telf. 106 (3 Lin) Kul . Koks . Cinders . Briketter	Strandvejens Kød- og Paalægsforretning fører absolut 1. Kl s Varer. Tlf. 801 Leverandør til Stella Maria
Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail Fiskerihavnen . Nyborg . Tlf. 853 Leverandør til Stella Maria	Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn Kongegade 25 . Telefon 487 Leverandør til Stella Maria	Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn Telf. 25 . Nyborg Leverandør til Stella Maria

Katolsk Ugeblad

22. December 1946
94. Aargang
Nr. 51

Om Niels Stensens Helgenkaaring

Pavestolen og Polen

Nye Udgravninger i
Jerusalem

Mindesmærke for
Jens Busk og Hustru

De evigt bekymrede

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

Th. P. Stillinge

Tømrermester
Sejrogade 15
Tlf. Ryvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. MariæSogn

L. F. Nielsen

Snedkermester
Lindholmsvej 36 . Telf. Damsø 2043
Udfører Arbejdet for
de katolske Institutioner

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Fløsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Skotøjsreparation E. Sund

1. Kl.s Arbejde garanteres
Frederikssundsvej 225, v. Kirken

Knud Rasmussen

Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane
Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VILJE KÆRSTADEN

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen

Glarimester
Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej 3
København F
Telf. Gothåb 656
Mosaik
og Terrazzo

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frukt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Den runde Kiosk

Tlf. Nora 5615 . Griffenfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidsskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg
Nørrebrogade 200 . Telf. Taga 1296
Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester
Vandtaarnvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148'
Telefon Bella 384

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

DE EVIGT BEKYMREDE

Jeg har kendt en Mand, der de tyve sidste Aar, han levede, hver Dag sagde til sig selv: Du dør snart, du kan lige saa godt opgive Ævret. Det gjorde han da ogsaa, men han levede alligevel videre, bumstærk som han var. Hans Liv manglede det vigtigste: Tillid.

Der er Folk, der har faaet Atombomben paa Hjernen. De fortæller sig selv og andre, at vi lige saa godt kan pakke sammen, den frygtelige Bombe vil snart gøre en Ende paa det hele.

Men saa gives der heldigvis Mennesker med Humøret i Behold. Jeg kender en Mand, der altid er parat til at le, og hans Latter har en saadan Friskhed, at den gør Sortseere til Optimister.

Lad mig fortælle en lille Historie fra Amerika. Vi er jo blevet vant til, at Impulserne skal komme derovre fra.

Der var en lille Negerdreng, som hver Dag aflagde Besøg paa et Bibliotek; hver Dag laante han den samme Bog, og hver Dag slog han op paa det samme Billede, som han henrykt betragtede. Det forestillede en Negerdreng, som løb for Livet, forfulgt af en Tyr. For Negerdrengen foran Bogen var det en uudtømmelig Kilde til Glæde hver Dag at overbevise sig om, at Tyren stadig ikke havde indhentet den raske lille Løber.

Tænk, om vi alle havde det samme Sind. Hver Dag vilde vi kunne høste Fornøjelse af den Kendsgerning, at vi endnu ikke er pulveriserede af Atombomben.

Vi bør tilegne os dette Sind, ikke blot fordi det gør Livet glattere end Sortseeriet, men ogsaa fordi det er mere i Overensstemmelse med vor Kristendom. — Kristne har Pligt til at være Optimister. Lad dette ogsaa have Adresse til Folk, som lader sig smitte af Sartre-Panikken. Han er en Forfatter, som har faaet Succes paa sin Fortvivlelse. Han fortvivler saa mageløst. Han trøster sine Medmennesker med, at alt er trøstesløst.

Bortset fra, at der altid er Mennesker, som har deres egen stille Fornøjelse af at henge sig til melankolske Stemninger, turde det være en negativ Beskæftigelse at fortælle Folk, at Livet er haabløst.

Vi Kristne har et Haab, der bygger paa fastere Grundlag end Modefilosofers Tankevæv.

Vi har Troens Vished og Guds eget Løfte. Vor Livsindstilling er positiv. Ikke at vi foregøgler os, at Livet nogensinde bliver Dans paa Roser. Kirkens Grundlægger har talt tydeligt nok om Kors og Modgang for hans Disciple. Men han har bibragt os Erkendelsen af, at Livet er Kampen værd. Vi har noget vældigt at kæmpe for, og vi har Guds Tilsagn om Bistand for dem, der stiller sig paa hans Side. C. B.

Pater G. Scherz C. SS. R.

Om Niels Stensens Helgenkaaring

Maaske husker du, interesserede Læser, endnu de smaa 4-Siders Stensenbilleder (med en kort Levnedsskitse og en Tegning af G. Pl. Sarp), som i 1938 blev udsendt paa fem Sprog. De var det første systematiske Forsøg paa, for et større Forum at rejse Spørgsmaalet om vor berømte Landsmands Kanonisation; men de smaa Blade fejedes hurtigt væk af den Verdensstorm, som snart efter rejste sig og tvang Menneskehedens Tanker i andre Retninger end Fredens og Fromhedens.

Dog var end ikke Verdenskrigen i Stand til helt at dræbe Interessen for denne Helgenkaaring. Saa ofte i de sidste Aar, naar man drøftede Stensens Liv, det være sig med Katolikker eller Protestanter, med Læger, Geologer eller andre Stensen-Interesserede, blev man stillet overfor Spørgsmaalet: Hvad nu med Stensens Kanonisation?

Einnet synes ogsaa at være godt Avisstof, hvad man kunde se af et Nummer af Berlingske Søndags Magasin i Juli eller August, hvor Bene Larsen efter en livlig og gedigen Skildring af den sidste Helgenkaaringshøjtid i Peterskirken spørger, om Danmark nu snart skal faa sin tredje Helgen, medens Billedbladet omtrent samtidigt over en

Side Illustrationer satte Spørgsmaalet, om vi nu snart fik den tolvte danske Helgen.

Jeg havde i Aar en Oplevelse, hvor Tanken paa Stensens Kanonisation blev et saa stærkt og levende Ønske for mig, som aldrig før. Det var i Peterskirken i Rom hin 7. Juli, da jeg overværede den italiensk-amerikanske Sr. Frances Cabrinis Optagelse blandt Kirkens Helgener. Der er en stor Spænding over Rom en saadan Dag. Ved ingen Teaterpremière er der saa stærk Rift om Adgangsbilletter, som naar man vil sikre sig en god Plads blandt de 30—40 000. Mennesker, Kirkernes Kirke plejer at rumme ved en saadan Lejlighed, og paa selve Dagen maa man være tidligt paa Færde for trods Billetgaranti ikke at blive trængt i Baggrunden. Jeg havde i Forvejen hørt og læst om de mange, der trods Restriktionerne strømmede til Rom, mindst Halvdelen i Ordensdragt eller i Militæruniform; jeg vidste, hvor grundigt Historikere havde gransket Moder Cabrinis Liv, jeg havde set Bøger, Blade og Billeder fra hele Verden, som forherligede den nye Helgeninde, hvis kæmpestore Statue stod i en Niche i St. Peter. Men da jeg nu ventende stod foran Pavealterets snoede Baldakin under Michelan-

gelos Kuppel lige overfor Apostelfyrsternes Grav, da jeg iagttog alle de festlige Forberedelser, man gjorde, ikke fordi en Fysiker havde opdaget Atomspaltningen eller en Læge en ny Bakterie eller Virus, men fordi et Menneske havde gjort Alvor af Kristi Efterfølgelse og ved sin Hellighedsstræben havde været til Velsignelse for Verden; og da nu Processionen drog frem med Helgenindens Banner fulgt af Roms Sognepræster, Biskopper og Kardinaler og Ordensfolk i brogede Dragter, da Tusinder af Lys blev tændt under Hvælvingerne, og Sølvtrumpeterne satte ind med *Tu es Petrus*, da hele det farvemættede Billede af Schweizer Gardister, pavelige Kammerherrer, Roms Adel og Folk kom i Bevægelse og brød ud i Jubel,

fordi Pius XII efter den traditionelle tredobbelte Opfordring havde erklæret Moder Cabrini for Helgeninde og bestemt den 22. December som hendes Festsdag, da sagde jeg til mig selv: Hvis det nu var Stensen! Jeg saa Tribunerne fyldt med Folk fra Norden! Jeg hørte Paven prise den store Lærde, der var saa ydmyg en Kristen! Jeg tænkte paa alle de Bøger og Brochurer, der Verden over vilde fortælle om Niels Stensen, om Bladene herhjemme og i Udlandet, der maaske for første Gang fordybede sig i hans Liv og Gerning, og det stod mig klart, at større og skønnere Runesten kan der ikke sættes hernede, end naar Kristi Stedfortræder højtideligt forkynder *urbi et orbi*, at et Menneske har kæmpet den gode

Kamp og vundet Sejrens Krone.

Da jeg kom hjem, sad jeg ved Middagsbordet ved Siden af vor Postulator. De fleste Ordenssamfund har i Rom en saadan Advokat, der paa Embeds Vegne fører og fremskynder Beatifikations- og Kanonisationsprocesser og sidder inde med en stor Viden om den romerske Praksis paa dette Omraade. Jeg fortalte da min kloge Pater D'Orazio om Niels Stensen, og hans fine gamle Ansigt lyste op. Han fik næsten selv Lyst til at føre Processen. Et saadant Liv, mente han, fremsat i en velskreven Biografi, vilde sikkert vække Folks Interesse og Andagt, Mirakler kunde da let tænkes at ske, og Rom vilde hellere end gerne kanonisere en nordisk Mand af Stensens Format og Hellighed, hvis Betingelserne var tilstede.

Hvilke er disse Betingelser? Jeg rejste dette Spørgsmaal under et Besøg i Palazzo San Callisto nær Santa Maria in Trastevere, som Pius XI har udvidet og gjort til de romerske pavelige Kongregationers (Ministeriers) centrale Sæde. Her har ogsaa Ritekongregationen til Huse, som ikke blot staar for Kirkens liturgiske Liv, men ogsaa vaager over Helgenkatalogen. En Helgenkaaring, d. v. s. Kirkens ufejlbare og højtidelige Erklæring om en Guds Tjeners hellige Liv paa Jorden og hans Forherligelse i Himlen, som finder sit sidste Udtryk i Helgenens Optagelse i Kirkens Helgenfortegnelse (eller Kanon, deraf Kanonisation), er jo en meget grundig og ret langvarig Undersøgelse under retslige Former, som den kirkelige Lovbog har fastsat. Der forlanges især en nøje Granskning af den paagældendes Skrifter, hans Dyders heroiske Grad og de to eller tre Miraklers Ægtighed, som Kirken betinger sig, for ligefrem med Himlens og Jordens Garanti at naa til et rigtigt Resultat. Disse Processer gennemføres i første Omgang af den kompetente Biskop, i anden af de romerske Myndigheder.

Den kompetente Biskop for Informativprocessen er i og for sig Prælaten for det Stift,

Gaarde Ploug Særp: Niels Stensen

hvori en Helgen ligger begravet. For Stensens Vedkommende er Problemet ikke helt let og lige-til. Hans jordiske Levninger hviler nu ganske vist i San Lorenzo, som staar under Ærkebiskoppen af Florens. Men inden Overførelsen til Toskana laa han en Tid begravet i Schwerin, og hele hans Virksomhed som Biskop gjaldt Nordvesttyskland og Danmark. Det Møde, som d. 21. Februar 1938 blev holdt i Paderborn for at drøfte Muligheden for en eventuel Kanonisation, talte da ogsaa blandt sine Deltagere Ærkebiskoppen af Paderborn, Biskoppen af Osnabrück, Suffraganbiskoppen af Münster og en Repræsentant for Kardinalen i Köln. Og saa tør det vel nok siges, at ogsaa Danmarks Biskop ved en saadan Lejlighed vil melde sig som interesseret. Det vilde muligvis blive et helt Kollegium af Biskopper, der kom til at føre Sagen frem, men det vilde jo kun gavne Sagen, naar en flertallig, repræsentativ Komité stod bagved en saadan Aktion.

Mit Besøg i Palazzo San Callisto gjaldt dog ikke Ritekongregationen og dens Embedsmænd i Almindelighed. Mit Maal i den statelige Bygning med de brede Marmortrapper var den øverste Etage, hvor jeg snart stod overfor en Fløj med Overskriften *Sectio historica*, d. v. s. den Sektion, som Pius XI oprettede i 1930 for de saakaldte historiske Kanonisationsprocesser. — Den lærde Pave var klar over, at den moderne historiske Videnskabs Fremskridt krævede en særlig Indsats, naar det drejede sig om middelalderlige og overhovedet ældre Sager, hvor alt afhæng af et grundigt Kildestudium. Saadanne ældre Processer henvises nu straks til den historiske Sektion. Den har f. Eks. gennemført Albert den Stores Kanonisation og har fornylig afsluttet den schweiziske middelalderlige Helgen Nikolaus von der Flües Sag, saa hans Kanonisation kan finde Sted i 1947, hvor den evige Stad venter en schweizisk Invasion.

Den øverste Embedsmand i denne Afdeling hedder Relator,

og Posten indehaves for Tiden af Pater Antonelli, en lærd, toskansk Franciskaner, som bl. a. var den drivende Kraft, da hans Ordensbroder, den Hellige Antonius af Padua, i Aar blev ophøjet til Kirkelærer. Men jeg op søgte først Vice-Relatoren, min Skolekammerat Pater Josef Löw C.S.S.R. Ham skylder alle Piger, som hedder Emma, Hemma etc, en særlig Tak, fordi det var ham, der førte deres Navnehelgeninde, den Salige Hemma af Gurks Kanonisationsproces i 1938, og han gjorde ved denne Lejlighed et saa mønstergyldigt Arbejde, at man bad ham indenfor i *Sectio historica*. Jeg havde her Lejlighed til at forhøre mig om de særlige Arbejdsmetoder, som den nye Sektion havde opdyrket, og hvilke Krav den med Hensyn til Kanonisationen lagde speciel Vægt paa.

Min Vice-Relator bestyrkede mig nu frem for alt i at fortsætte med den videnskabelige Ud gave af alle Stensens Skrifter som et vigtigt Led ogsaa i en eventuel Helgenkaaringsproces. Thi ved saadanne historiske Sager

forlanger man mere end ellers, at alle skriftlige Efterladenskaber, Prædikener, Breve, Dagbøger, selvbiografiske Skrifter etc. undersøges nøje og vedlægges Akterne som Kopier. Kanonisationsprotokollerne bliver derved hele Kodices og vigtige kulturhistoriske Dokumenter, som jeg f. Eks. kunde overbevise mig om, da jeg bladede i det Bind, som beskæftigede sig med Indianerpigen Tekakwithas Liv og Virke. Det er kun Synd, at disse grundige Protokoller i Reglen ikke trykkes i et større Oplag, men for Stensens Vedkommende vilde altsaa hans Skrifter i Forvejen foreligge paa Tryk. De naturvidenskabelige Skrifter fik jo Professor Maar udgivet i 1910, de teologiske Værkers andet og afsluttende Bind udkommer i denne Vinter, og til de to Kvartbind med Stensens Korrespondance er Arbejdet skredet saa vidt frem, at Manuskriptet foreligger næsten helt renskrevet, ligesom Materialet til Kommentar og Noter er skaffet til Veje. Min Kollega gjorde mig opmærksom

(Fortsættes Side 810)

Søster Monicas Julegave til Rose

Fortælling fra Canada

Rose Moore trak den bløde Bæverskindspels paa og stillede sig foran Spejlet. Den klædte hende glimrende, tænkte hun, — passede netop til hendes brune Haar og blaa Øjne, — de vide Ærmer var saa flotte — kort sagt, hun var yderst tilfreds med sit Udseende.

»Er den ikke smuk, Sussie?« spurgte hun glad. »Det er den bedste Julegave, jeg nogen Sinde har faaet af Far og Mor!«

Sussie, Roses Kusine, sad i sin Tweeddragt fra i Fjor paa Kanten af Roses Seng og betragtede hende misundeligt.

»Jo, den er rigtig nydelig,« svarede hun.

Rose saa sig igen i Spejlet.

»Det er egentlig underligt, at

jeg hverken ligner Mor eller Far,« sagde hun.

»Men — ved du da ikke ...?« Sussie smilede onskabsfuldt.

»Hvad ved jeg ikke?« Rose vendte sig og saa vist paa den anden.

»Jeg troede, at du vidste, Tante Marry og Onkel Ed havde adopteret dig.«

»Snak!« lo Rose.

»Jeg vilde aldrig have omtalt det, hvis jeg havde haft Anelse om, at du ikke vidste Besked,« fortsatte Sussie i en falsk bekymret Tone.

Smilet forsvandt fra Roses Ansigt. »Det var da vel bare Spøg!« udbrød hun skarpt.

Kusinen svarede ikke, men saa blot meget højtidelig ud. Og Rose kom pludselig til at

tænke paa flere smaa Hændelser, som hun aldrig havde fæstet sine Tanker ved, men som nu dukkede op og fik en uhyggelig Betydning. Der var nu dengang, da Familien var paa Biltur, og Far skulde vise deres Fødselsattester ved Grænsen. Rose havde bedt, om hun maatte se sin, men Far var blevet ligefrem vred og havde sagt, at han ikke havde Tid til Vrøvl. Og saa var der dengang, da Fætter John ved et af de sædvanlige Familieselskaber havde spurgt, om Rose var født i Valleyville, og Mor svarede: »Hun blev født, mens vi var i New York«. Da havde en anden Fætter sagt: »Jeg vidste ikke, at du og Onkel nogen Sinde havde boet i New York.«

Flere saadanne Smaating dukkede trolddomsagtig hurtigt op i hendes Erindring og syntes at bevise, at Kusinen havde Ret, og Rose sank tilintetgjort om paa Taburetten foran Toiletbordet.

»Jeg er virkelig ked af, at jeg saadan busede ud med det«, sagde Sussie. »Det var ved et rent Tilfælde, at jeg hørte Mor sige, at Onkel og Tante adopterede dig fra St. Vincents Børnehjem her i Valleyville; men jeg anede ikke, at de holdt det hemmeligt for dig.«

Roses Læber var saa tørre, at hun maatte væde dem, før hun kunde sige noget.

»Ved du, hvem — — —«

»Jeg ved ikke mere, end hvad jeg har sagt,« svarede Sussie, rejste sig og kyssede Rose paa Kinden. »Glem det hele, Rose, og lad os komme af Sted, ellers faar vi ikke købt de sidste Julegaver.«

»Gaa du bare, Sussie,« sagde Rose og rystede paa Hovedet, »jeg tror alligevel ikke, jeg vil med.«

Da Rose var blevet alene, betragtede hun igen sig selv i Spejlet. Men nu var det en fremmed, hun saa. Far og Mor var ikke hendes Forældre, Robert og Dick ikke hendes Brødre; den kønne unge Pige med den nye Pels paa var ikke Rose Moore. Men — hvem var hun saa? Værelset her — med alle de smukke Ting, som Forældrene og Brødrene havde givet hende, — det var jo ikke hendes — — —

hun var bare en, som ikke hørte til! »Men jeg vil finde ud af, hvem jeg er!« sagde hun højt og bestemt.

Hun gik langsomt ned ad Trappen og ind i Dagligstuen, hvor Juletræet stod; det havde hun selv pyntet for et Par Timer siden, straalende glad ved Tanken om den dejlige Jul, hun skulde have. Hendes Mor laa paa Knæ og ordnede Julekrybben under Træet med alle de smaa Figurer, som hun selv og de andre tre Børn havde lavet i de lange Vinteraftener for mange Aar siden. Hun saa op paa Rose med et kærligt Smil.

»Ja, den klæder dig godt, lille Rose! Men — hvordan var det — skulde du ikke i Byen med Sussie?«

Rose rystede paa Hovedet.

»Nej — Farvel — — —!«

Idet hun hurtigt gik ud af Døren, kastede hun et hastigt Blik paa Moderen, hvis milde brune Øjne saa baade bedrøvede og forbavsede ud; saadan plejede Rose ikke at bære sig ad.

Det var begyndt at sne, og Gaderne var allerede helt hvide. Butiksvinduerne var straalende oplyste, Folk havde travlt med de sidste Indkøb, Klokkespillet fra St. Maria-Kirken lød dæmpet gennem den snetunge Luft, — alting var, netop som det skulde være paa en Juleaften, — men Rose følte sig kun trist og bitter til Mode, da hun stod op i Busen for at køre til St. Vincents Børnehjem i Udkanten af Byen.

Det blev rigtignok en anden Jul, end hun havde udmalet sig! Det skulde have været saadan en dejlig Fest. Robert og Dick kom hjem paa Orlov i Eftermiddag. Hele Huset var pyntet med Gran og Kristtorn, og Lys var der anbragt alle Vegne. Familien havde siddet ved Kaminen og snakket hyggeligt og fortroligt som altid, til det blev Tid til at gaa til Midnatsmesse — — —

»Jeg vil ikke i Kirke i Nat,« sagde Rose til sig selv, »det vilde være ligesom — ligesom at gaa til min egen Begravelse.« Men — maaske var det slet ikke sandt, hvad Sussie havde sagt! Maaske vilde Søster Monica for-

sikre hende om, at det var lutter ondsksfuldt Vrøvl! Rose fattede nyt Mod ved den Tanke. Men da hun var staaet af Bussen og gik op ad den Høj, hvorpaa Børnehjemmet laa, gik der en Gysen igennem hende. Var de kedelige graa Bygninger her ikke hendes virkelige Hjem i Stedet for den hyggelige, komfortable gamle Villa, hvor hun havde boet, saa langt hun kunde huske tilbage? Hendes Haand rystede, da hun ringede paa, og hendes Læber var helt stive, da hun spurgte Portnersøsteren, om hun kunde komme til at tale med Søster Monica. Søster Monica var Forstanderinde for Børnehjemmet og havde været det i mange, mange Aar. Hun var venlig og forstaaende og huskede alt, hvad der angik »hendes Børn«; hun skulde nok give Rose rigtig Besked.

Portnersøsteren maatte have lagt Mærke til, at der var noget i Vejen med den unge Pige, for hun hentede Forstanderinden ualmindelig hurtigt.

Gamle Søster Monica smilede glad, da hun saa Rose.

»Det var rigtignok pænt af dig at komme herud Juleaften, min Pige,« udbrød hun og rakte begge Hænder ud imod Gæsten.

Juleaften — ja, lykkelige, ligevægtige Mennesker som Søster Monica kunde sagtens glæde sig Juleaften, tænkte Rose; men for hende selv var der ingen Juleglæde mere.

»Søster Monica, kan De sige — — kendte De mine Forældre — mine rigtige Forældre?« stammede hun.

Søsterens glade Ansigt blev alvorligt, og hun saa pludselig meget gammel ud.

»Sæt dig ned, Rose, og fortæl mig, hvad der er i Vejen«. Og ganske kort fortalte Rose hende, hvad Sussie havde sagt.

»Stakkels Sussie,« sagde Søster Monica og rystede paa Hovedet, »det maa være sørgeligt at være saa ondsksfuld.«

Hun saa et Øjeblik ud af Vinduet paa den hvirvlende Sne; saa vendte hun sig til Rose og sagde:

»Sig mig, min Ven, har du tænkt dig, at dette skulde for-

andre dit Liv? Har dine Adoptivforældre ikke altid været gode imod dig?»

»Aah — saa er det altsaa sandt!« raabte Rose forfærdet — hun havde trods alt haabet, at Søster Monicas Svar vilde gøre alting godt igen. »Og det maa forandre mit Liv — — — for de har jo narret mig, ikke?»

Søster Monica smilede kærligt til den ophidsede unge Pige med de blussende Kinder og taarefyldte Øjne.

»Jeg kan huske det hele saa tydeligt,« sagde hun. »Det var Juleaften for fjorten Aar siden, at Hr. og Fru Moore kom med deres to smaa lyshaarede Drenge for at give Børnene her noget Legetøj. Du var en lille toaars Krøltop, og Fru Moore kunde ikke staa for dig. Hun løftede dig op, og du slog Armene om Halsen paa hende og vilde ikke ned igen. Hun saa spørgende paa sin Mand og derefter paa mig. »Kan vi ikke tage hende, Ed?« spurgte hun. »Tror De, det kan lade sig gøre, Søster Monica?« Jeg vidste, at du vilde faa et dejligt Hjem, og jeg forsikrede, at det nok skulde blive ordnet.«

Roses Hjerter bankede heftigt. Mor! Ja, hvor Mor havde været god og kærlig og taalmodig og forstaaende — altid. Men — det var jo altsaa ikke hendes Mor! Og med en tyk Klump i Halsen spurgte hun: »Ja — men mine rigtige Forældre, Søster, — — kendte De dem?«

»Ja, det gjorde jeg, — men du har aldrig kendt dem. For dig var de kun Skygger; de har aldrig eksisteret for dig. Og de er nu døde, begge to. Bed for dem.«

Rose gav sig til at græde. »Jeg vil vide Besked!« hulkede hun.

»Hvorfor, lille Rose?«

»Fordi alt det, jeg har troet paa, nu er blevet til Løgn. Jeg har altid troet, at jeg var Rose Moore, — og det er jeg jo slet ikke.«

Søster Monica pegede op paa det store Billede af Guds Moder, som hang over hendes Skrivebord.

»Der er den, som vi alle sammen kalder Moder. Sig mig — er hun det i ringere Grad, for-

di hun kun er det aandeligt set?«

Rose svarede ikke.

»Se, de Mennesker, som har taget dig til sig og opdraget dig, ligner Guds Moder. I alt, hvad der betyder noget, er de dine rigtige Forældre. De tog imod dig med den inderligste Kærlighed, da du var to Aar, og gav dig alt, hvad Forældre giver et elsket Barn. Har de nogen Sinde svigtet dig blot i ringeste Maade, Rose?«

»Nej — —«

»Vil du stadig have Besked?«

Rose saa ned paa sine Hænder, som knugede nervøst om hendes Handsker og Taske. Hun rystede af Kulde i den varme Stue og trak Pelsen tættere omkring sig. Pelsen — den var saa blød og varm — den havde hendes Far og Mor købt for at glæde hende. Hvem saa end hendes rigtige Forældre var, saa havde de aabenbart ikke brudt sig om hende. Men Moores havde fundet hende og gjort hende til deres eget Barn.

Hun rejste sig og gjorde en Bevægelse med Hovedet, som var karakteristisk for Fru Moore. —

»Nej, — jeg bryder mig ikke om at høre mere. Mange Tak, Søster Monica. De har givet mig Far og Mor tilbage. Jeg er saa glad for, at jeg skal hjem til dem nu. Rigtig, rigtig glædelig Jul, kære Søster!«

»Mange Tak, lille Rose, — og i lige Maade.« Søster Monica kom med Besvær op af Stolen. »Prøv nu paa at glemme alt dette, og lad være med at være vred paa Sussie. Skynd dig nu hjem, — og Gud velsigne dig.«

Hjem — hjem til de kærlige Forældre og de to kønne, glade Brødre!

Da Rose aabnede Yderdøren, hørte Dick og Robert det og kom styrtende ud. Deres Begejstring over at se den lille Søster gav sig støjende og voldsomme Udslag, og saa gik de alle tre leende — skønt Rose havde Taarer i Øjnene — ind til Forældrene. Rose lagde Armen om Moderens Hals og kyssede hende; saa saa hun sig om i den hyggelige Stue og sagde: »Glædelig Jul, alle sammen.«

URBI ET ORBI

Tyskland

En Broder til afdøde Pater Fr. Muckermann S. J., Richard Muckermann, har i den senere Tid modtaget en Række Forespørgsler vedrørende det ansete tyske Tidsskrift »Der Gral«, der som bekendt tilhører Pater Fr. Muckermann, og publicerer i den Forbindelse en Meddelelse om, at det er Hensigten at søge Tidsskriftet — som var Pater Muckermanns personlige Eje — udsendt igen saa snart Forholdene gør det muligt. — Den ældste Kirke i Szczeczyn (Stettin) — Peter og Pauls Kirken, den skriver sig fra 11. Aarhundrede, er af Myndighederne blevet overdraget den ny fra Rom adskilte »polske Nationalkirke«.

Vatikanstaten

I Begyndelsen af December overrakte den ny østrigske Gesandt ved Vatikanet, Dr. Kohlruss, sine Akkreditiver og den hellige Fader besvarede Gesandens Udtryk for Ønsket om Genoprettelse af det gode Forhold mellem Østrig og Vatikanet med en Tale om Østrigs Betydning for Europa. Den hellige Fader udtalte, at selv om Forholdene i Østrig i Øjeblikket maaske tegnede sig mørkere end nogensinde før, saa berettigede Østrigs glørlige Fortid til tillidsfuld Tiltro til Fremtiden. »Østrig ligger idag — udtalte den hellige Fader — paa den Linie, hvor Occidentens og Orientens mægtige Rivalitet mødes, hvor gamle og ny Ideologier træffer sammen. Derfor formes Østrigs Skæbne idag ogsaa mellem Modsætninger, der kræver Ofre, Energi, Sjælsstyrke, Patriotisme og Tro af Landets Sønner. Netop fordi vi ved, hvor haard og vanskelig Østrigs Vej mod den sande Lykke er midt i et langt fra fredeligt Europa, nærer vi det varmeste Ønske om, at de stærke aandelige Kræfter, der stadig flyder af en stærk og rodfæstet Tro, aldrig maa holde op at strømmes. — Det ventes at den hellige Fader Juleaften vil henvende sig til Katolikker over hele Jorden i en Tale over Vatikanets Radio. Det nøjere Tidspunkt samt Bølgelængde foreligger imidlertid endnu ikke, da dette Nummer af Ugebladet gaar i Trykken.

Afrika

I Anledning af 30-Aarsdagen for »Ørken-Erobreren« Pater de Foucauld's Død har den franske Krigsminister Michelet aflagt Besøg ved hans Grav i El-Golea.

DEN HELLEGE STOL OG POLEN

En Redegørelse fra Vatikanet

Præsidenten for det polske Ministerråd, Bierut, har for nylig i et Interview, der senere blev udsendt over den polske Radio, fremsat den Paastand, at den hellige Stol i Aariene under det tyske Herredomme i Polen var uenlig indstillet overfor Tyskland og endnu idag forsvarede de forfulgte Tyskere. Endvidere erklærede han, at den polske Gæjstlighed Stilling udgjorde den største Vanskelighed for en Regulering af det stadig omstridte Forhold mellem Stat og Kirke i Polen.

Denne Erklæring har selvsagt vakt den allerstørste Forbauseelse i Vatikanet, idet den overhovedet ikke stemmer overens med de historiske Fakta. Del var tværtimod saaledes, at Vatikanet var den eneste Magt i Verden, der vovede at hævde sin Røst til Fordel for Polen paa det Tidspunkt, da Hitler-Regimet stod paa Magtens Tind-

de. Under Ribbentrops Ophold i Rom i Marts 1940, havde den tyske Udenrigsminister været i Audiens i Vatikanet, og Pius XII havde ved denne Lejlighed formuleret det udtrykkelige Krav, at Tyskland skulde anerkende det polske Folks Rettigheder. I Label af 1941 rettede Vatikanet — efter hidtil offentliggjorte Aktstykker — ikke mindre end tre Protestnoter til Wilhelmstrasse. Endvidere afviste den hellige Stol i 1941 pure det tyske Krav om at blive raadspurgt ved Udnævnelsen af Biskopper og apostoliske Administratores i alle de af Tyskland underlervnede Omraader, deriblandt ogsaa Generalguvernementet Polen; det blev endvidere ved samme Lejlighed officielt meddelt den tyske Regering, at der ikke vilde blive foretaget nogen som helst Ændring i den kirkelige Organisation i et Land, der blot var militært besat, men at Forandringer først vilde blive truffet, naar en Fredskonference havde truffet en definitiv Regulering og anerkendt eventuelle nye Overhøjhedsforandringer.

Ved samme Lejlighed fastslog den hellige Stol

endvidere overfor den tyske Regering, at der i det tyske Rige besatte eller anerkendte Graader foretog Ting, der var aldeles uenselige med Folkeretten og Haager-Konventionen, og — hvad den skrapeste Mand vilde sige — var i den skrapeste Modstrid med den guddommelige og naturlige Ret. Den paaagældende Note nævnte endmere utvetydigt den Situation, som Polakene i de besatte Omraader var bragt til i ganske uforskjult.

Hilsløst som Svar herpaa Vatikanet forstaa, at den ikke ønskede at modtage Forsættelige eller Bemærkninger, der ikke vedrørgte gamle Dele af Riget Til Trods herfor, og at Vatikanet ikke deslo mindre i Oktober 1944 et nyt energisk diplomatisk Skridt beret til Fordel for det forfulgte Polen ogsaa Undertrykkelse i Warthe og Generalguvernementet blev fremført, af Kardinalstatssekretær Magliane føjede til de mest eftertrykkelige Opfordringer til at gøre Ende paa disse Forhold, der var direkte Modstrid med Ret og Retfærdighed. Endvidere har den hellige Stol gennem Gange overfor Tyskland taget til Orde i Anst for de polske Arbejdere, som Tysken slæbe til Tyskland.

Disse Kendsgerninger, som allerede er fastslaaet i to netop udsendte Dokumentationskataloger, er den polske Offentlighed bekendt, og det er derfor ganske ufor-

teligt, hvorfor de nævnte Paastande atter og atter dukker op paany. I Forbindelse hermed understreger Vatikanet endvidere, at der ikke er foretaget noget som helst Skridt, endstige nogen Intervention til Fordel for de Dømt i Nürnberg-Procesen, ej heller for Frank. Det kan vel heller ikke længes Kirken til Last, at den uddvider sin caritative Virksomhed til ogsaa at omfatte de tyske Øst-Fluglinge, og hvad angaar Anklagen mod den polske Klerus, saa er det vel tilstrækkeligt at erindre om — hvad der er offentlig bekendt — at denne kun forlænges paa Grund af sin Traskab mod Kirken.

Nyt Lys over Kristi Lidelses Vej

Under de arkæologiske Udgravninger i Jerusalem, som er blevet genoplagt efter at have ligget stille i seks Aar, har man for nylig gjort en Række meget interessante Opdagelser, der eragnet til at kaste nyt Lys over Kristi Lidelses Vej.

I Nærheden af Jaffaportens er man tidligere under Davids Borg slødt paa Resterne af den gamle Mur, der længe har været anset for det gammeltestamentlige Jerusalem's første Mur. Nu mener Arkæologerne imidlertid, at det drejer sig om en senere Lidelsesvej af Murten og om denne Tur holder Slik faar man et helt andet Billede af den gamle Bys Udstrækning Muren anlægtes af have staet i Forbindelse med Herodes' søve Palads, af hvilket der ikke længere findes noget Spor, og det er muligt at Kristus forbarthes af Pontius Pilatus i dette søve Palads og ikke paa det Sled, som hidtil formodedes. I saa Fald maa Kristus have vandret sin Korsvej til Galgala sydfra og ikke fra Øst — som hidtil antaget — og Via Dolorosa faar dermed en helt anden Strækning.

Å Via Dolorosa — med Ecce Homo Buss.

Katolsk Fremgang i Frankrig

Politik: Kommunisterne og de, der steller dem paa den ene Side og Folkerepublikanerne (det katolske MRP) samt højres og venstres Anti-Kommuniste paa den anden Side. Paa det religiøse Omraade synes der ligeledes at være en vis opgangs-ende Tendens, hvilket bl. a. kan ses af den Kendsgerning, at Lourdes (efter de hidtil offentliggjorte Optagelser) i Aar har været besøgt af over 1½ Million franske Pilgrimme. Paa 15% Million franske Pilgrimme. Henri Giraud under en Pilgrimsfærd i Lourdes.

Detyske Ordenssamfund gør deres Tab op

der Nazivældet, og paa Grund af Tysklands Inddeling i Zoner efter Kapitulationen har det endnu ikke været muligt at faa arrangeret et Møde Foresatte fra de forskellige Ordenssamfund i Nordvest-Tyskland har imidlertid for nylig været samlet i Köln og sydtyske Superiorer til et Møde i München, saaledes at der i alt var repræsenteret Aahbeder og Provincialer fra 22 gejstlige Ordener.

Et Resultat af disse Møder blev bl. a. en Oversigt over de Lidelser og materielle Beskadigelser, som National-socialismen har tilføjet de tyske Ordenssamfund. Alene de nordvesttyske Ordenssamfund har stillet et Kontingent paa 225 Medlemmer til de national-socialistiske Koncentrationslejre, og af disse omkom 32. I Nord- og Vesttyskland søvtoget Nazisterne 29 Ordenshuse, 27 blev beslaglagt uden Erstatning og 48 tvangsudlejet. Af disse beslaglagte eller »udlejede« Huse er 39 nu blevet givet tilbage til de retmæssige Ejere. Tabet af Menneskeliv indenfor Ordenssamfundene er ligeledes store. Ialt har 3569 Ordensfolk gjort Krigstjeneste, og af disse er 570 faldet. Under Krigshandlinger indenfor Tysklands Grænser dræbtes 52, mens 411 Ordensfolk endnu meldes savnet.

Jesuiternes Oransjehus, Akropolis i Bad Godsberg er blevet beskadiget af Bombardementerne. Her ses det netop røstede her. Skoling var i Drift.

46 Ordenshuse blev fuldstændig ødelagt under Krigshandlingerne, og 53 saa svært beskadiget, at det endnu ikke har været muligt at reparere dem. Indbyrdes foreligger der samlede Oplysninger fra 14 Ordenssamfund, hvoraf de Skader, som National-socialismen har paaført, er følgende: Regnskabet gøres op paa 24 Millioner, 473 000 Gulden. 8 Ordensprovinser var i Stand til at fastslaa deres

Paa Ahtand ser Kölner-Dom iaktisk ubeskadiget ud.

Allerede før Nazi-Tiden eksisterede der i Tyskland en Sammenlutning af Overordnede indenfor de forskellige tyske Ordenssamfund med det Formaal at drøfte fælles Interesser og udvirke en fælles Opførelse i udadtil, især overfor det Offentlige. Denne saakaldte Superiorer-Vereinigung havde store Vanskeligheder at kæmpe med un-

Om Niels Stensens Helgenkaaring

(Fortsat fra Side 805)

paa den Pengebesparelse, som disse Skrifter Udgivelse i givet Fald betyder. Det er jo en kendt Sag, at en Kanonisation ikke er billig, netop paa Grund af det Undersøgelingsapparat, der sættes i Gang. I Øjeblikket maatte man regne med Millionbeløb i italienske Lire, som altsaa ned sættes betydeligt, naar man uden videre kan forelægge alle Stensenskrifter i moderne Nyudgaver.

Et meget vigtigt Problem i den historiske Sektions Øjne er saa Hellighedens Ry, d. v. s., om der udover Beviset for Livets Hellighed og Dydernes heroiske Grad kan føres Bevis for en aldrig afbrudt Tro til og Tradition om denne Helligheds Bestaaen. Min Kollega spurgte mig skeptisk, om det ikke vilde være ret vanskeligt at skaffe tilstrækkelig saadanne Vidnesbyrd. Men jeg er netop i den Henseende ret optimistisk. Jeg har engang i et af Ugebladets Stensensjubilæumsnumre samlet Udtalelser fra forskellige Tider og Folk, som alle tilkendegiver den dybeste Ærbødhed for hans konsekvente og heroiske Kristi Efterfølgelse. Den paa Grund af Pladsforholdene ret begrænsede Liste kunde dog allerede henvise til Stensens Ærkebiskop i Florens, til Stensens Ligsten, til Vidnesbyrd fra hans nærmeste Omgangsfæller, fra Bossuet, fra Biograferne gennem Aarhundrederne. Disse Vidner bruger om ham Ord som: »En i Sandhed apostolisk Mand«, »en Mand opfyldt af Gud«, de fremhæver det Hellighedens Ry, han stod i hos baade Katolikker og Protestanter, den »Hellighedens Glans«, der ligefrem spejlede sig i hans Øjne etc. Det er ikke mindst opløftende, hvad Ikke-Katolikker, Protestanter, ja ikke-troende Mennesker siger: »Renere Sjæl vandrede ikke paa Jorden«, »fra sin Omvendelse og lige til sin Død levede Steno sit Liv som en Helgen«, »det er selve den apostoliske Alders enfoldige Storhed« etc. Siden har adskillige Aars System med Sten-

sens Liv ført mig til stadig flere af den Slags Udtalelser, saa det vilde være en let Sag at samle dem alle i et særligt Skrift. En saadan Oversigt over Hellighedens Ry, vilde næppe blive et saa digert Bind, som Jesuiternes Postulator kunde lægge frem ved Kardinal Bellarmins Kanonisation, men Kvaliteten og Værdien af disse Skudsmaal skal nok kunne hævde sig.

Og hvad med Miraklerne? Det Spørgsmaal vil for mange være det første og sidste, og det skal ikke nægtes, at det har sin store Betydning. Det gode er dog, at Mirakler, udvirkede paa Helgenens Forbøn, ikke synes at være det altoverskyggende Problem for den historiske Sektion. Man sporer en mildere Opfattelse, naar man hører, at Rom i Albertus Magnus' Tilfælde gav delvis Dispens for det af Kirkeretten krævede Antal. Alligevel tør man næppe regne med, at Kirken her helt vil stryge Kravet om saadanne Miraklers Godtgørelse, og dem har vi saa langtfra. Selv om man af og til læser Bønhenninger, kendes dog ingen autentiske, fuldt beviste Undere. For en Italiener er dette ikke saa stor en Hindring. Vor Ordenspostulator mente, at blot Folk lærte Stensen at kende ved en god Biografi vilde det sikkert ikke skorte paa Paakaldelser og Bønhenninger. — Man saa jo ogsaa efter de ovennævnte Stensensbilleders Udsendelse, at den Tillid, der før ogsaa var skjult tilstede, nu blev stærkere og kom mere frem. Da vi i Juli i Aar aabnede Stensens Grav under San Lorenzos Midterskib i Florens, haabede Prior Roselli i sit stille Sind, at Liget maaske endnu var saa velbevaret, at det kunde vække Opmærksomhed. Vi ved jo f. Eks. fra den hellige Cæcilies' Grav, at de jordiske Levninger endnu et Aartusind efter Døden var ret velkonserverede. Men Stensens Legeme var smuldret hen og hans Knogler i stærk Opløsning, da Kisten efter 250 Aars Hvile blev aabnet!

Om Himlen nogensinde vil vi-

se os det ønskede Tegn, kan vi selvfølgelig ikke vide. Men vi maa haabe, hede og endelig ikke glemme, at ved en Helgenkaaring som ved saa mange andre Problemer ogsaa i det overnaturlige Liv vil meget afhænge af vor Disposition og Forberedelse. — Propaganda er et Ord, som i vor Tid har dækket og dækker over afskyelige Ting; men naar den er med til at bringe det hellige frem i Lyset, bliver Propagandaen en Profet. Der kan jo ikke være Tvivl om, at der trænges til større Kendskab til Steno, og at den igen vil vække Kærlighed til ham og Tillid til hans Forbøn. En energisk Propaganda kan her sandelig reklamere med ægte Guld. Vi kan sikkert ved Bøger og Brochurer, ved Billeder og i Taler, ved at yde, organisere eller betale et Arbejde, føre Stensens Helgenkaaring et godt Stykke nærmere Maalet.

Endvidere er det meget vigtigt, at der findes et Sted, hvor eventuelle Bønhenninger bliver meddelt og noteret, saa de, der har modtaget Hjælp, kan takke, og deres Eksempel og Held kan opildne andre.

Og det vilde jo ikke være det ringeste Bidrag til Verdens Genrejsning, midt i en materialistisk Tid, som er saa uendelig ligegyldig overfor Moral og Religion, modigt at plante Hellighedens Realitet og saaledes at være med til at gennemføre Løsenet fra Julens Præfation: »At vi, idet vi synligt erkender Gud (i hans ypperste Skabninger: Helgenerne) ved ham bliver draget til at elske det usynlige«.

G. Scherz. C.S.S.R.

Billedet paa Forsiden

er en Gengivelse af Giotto's herlige Fresko i Overkirken i Assisi: Den hellige Franciskus og den første Julekrybbe i Greccio.

Katolsk Ugeblad

ønsker alle sine Læsere en rigtig glædelig Jul

Horsenspræster hædrer Jens Busk og Hustru

Den 8. December indviedes ved Præsteboligen i Horsens to Portrætrelieffer af Ægteparret Jens Busk og en Mindeplade. Vi skildrer Begivenheden med »Horsens Folkeblad«s Ord:

Det er katolske Præster, som bor eller har boet i Præsteboligen, som har taget Initiativet og bekostet Mindepladens og Relieffernes Fremstilling og Opsætning som et Udtryk for den Taknemlighed, man nærrede overfor Jens Busk og Hustru for den store Gave, de her skænkede Menigheden.

Højtideligheden havde samlet en lille Skare, hvoriblandt Jens Busk' Slægt var stærkt repræsenteret.

Man samlede foran Præsteboligen, hvor man til Indledning sang nogle Vers, forfattet af Monsignore Olrik, og hvori Jens Busk' Minde hædres. I Sangen hed det bl. a.:

*Han saa i Bondenavn en Ære
og holdt i Hævd sit jyske Sprog,
og sand og tro han vilde være
og dertil fri som Dannebrog.*

*Han var en Bondemand fra Aaes,
men aldrig bundet som i Baas.*

Pastor Olrik gav derefter en Karakteristik af Jens Busk' særprægede Personlighed og fremhævede, at han helt igennem forblev sig selv. Han bevarede sit jyske Sprog, har sin sorte Krave paa Tinge og var altid ærlig og oprigtig. Hans Higen efter at finde ind til Gud bevirkede, at han blev Genstand for megen Kritik, og i en Revyvisesang man endog en Gang: »Jens Busk er her og der, Jens Busk er ogsaa i Frelsens Hær«.

Den 30. December 1899 blev Jens Busk og Hustru optaget i den katolske Menighed i Horsens, og senere flyttede de fra Gaarden i Aaes her til Byen. Jens Busk' Helbred vaklede imidlertid, og den 28. August 1908 døde han. Saa skete der det mærkelige, at hans Hustru en Nat i Drømme saa sin Mand, der opfordrede hende til at bygge en Villa i Præstegaardens Have, hvor hun selv skulde bo indtil sin Død og iøvrigt være Bolig for de katolske Præster i Horsens.

Fru Busk raadførte sig med den

gamle Fru Wolff i Grønnegade, og kort efter meddelte hun, at hun vilde bygge Præsteboligen. I Maj 1909 blev Valnøddetræet i Haven fældet, og i Oktober flyttede Fru Busk ind i Lejligheden paa 1. Sal og Pastor Kerff i Lejligheden i Stuen.

Det er iøvrigt ikke det eneste, Fru Busk har gjort for Kirken. Hun skænkede ogsaa Varmeinstallationen til Kirken, og Jens Busk havde iøvrigt, inden han afstod sin Gaard, lagt en Tiende paa den til Fordel for den katolske Kirke i Horsens, og den betales den Dag i Dag.

Pastor Olrik nævnte derefter, hvorledes Jens Busk som Rigsdagsmand ligeledes havde været den katolske Menighed en god Mand, bl. a. i Skolespørgsmaalet. Det gamle Højre behandlede de katolske Skoler uretfærdigt, idet de ikke vilde give dem Tilskud paa Linie med andre Skoler af samme Art, men da en Venstre-Minister en Gang var i Knibe og bad Jens Busk om Hjælp, gav han sit Tilsgagn derom paa Betingelse af, at Uretten mod de katolske Skoler blev gjort god, og Venstreministeren holdt Ord. Paa mange Maader var Jens Busk og Hustru gode Støtter for den katolske Menighed, og den Tanke at sætte de to Mennesker et Minde her paa Præsteboligen har i en Aarrække været drøftet blandt de katolske Præster, der har haft deres Gerning her igennem flere Aar, men først nu realiseres den.

Derefter oplæste Pastor Olrik et Brev fra Pastor *Geertz-Hansen*, der i en Aarrække gjorde Tjeneste i Horsens, og han udtrykte heri sin Glæde over, at Jens Busk og Hustrus Minde hædres og oplyste samtidig, at han i Dagens Anledning vilde celebrere en hellig Mes-

se for det afdøde Ægtepar. Ogsaa fra den nuværende Kapellan, Pastor *Grobetz*, som for Tiden er syg, var der en Hilsen.

Efter at Forsamlingen havde sunget en Sang tilegnet Fru Kirsten Marie Busk, blev de to Portrætrelieffer afsløret paa Præsteboligens Sydgavl, og man samlede herefter ved Mindepladen, der er indmuret i Husets vestlige Mur og bærer følgende Indskrift:

*Jens og Kirsten Marie Busk
in Memoriam*

*De fulgte hinanden i Livets Virke,
de fulgte ind i Guds hellige Kirke;
men Døden tog ham og efterlod hende,
hun sad tilbage som aldrende Kvinde.
Da saa hun sin Mand i et Syn i Drømme en Solbro lig
over Dødens Strømme:
»Byg Hus, hvor Herrens Præster kan bo;
der selv du finde ved Kirken Rol Byg
Hus paa den solbeskinnede Lide!
Bliv der, til det lyder: Nu er det paa Tide«.
Da bygged' hun dem et Hus til Tarv,
der valgte Herren til Kalk og Arv.
Saa vokse der Liljer i Rosenbed af helliget
jordisk Kærlighed! Vorherre jer bygge
et Hus til Boel, hvor han er den evigt skinnede Sol!*

*Taknemlige Præster satte dette
Minde 1946.*

Efter denne Afsløring tog Havebrugsejer *Sv. Busk*, Aarslev, Ordet og takkede de katolske Præster for den smukke Maade, hvorpaa de havde hædret Forældrenes Minde. Børnene havde ganske vist ikke kunnet følge deres Forældre over i den katolske Kirke, men det havde været dem en Glæde at se, hvorledes deres Forældre havde været glade og lykkelige.

Pastor Olrik rettede derefter en Tak til forskellig Side, bl. a. til fhv. Overbanemester Busk, der havde tegnet den velindrettede Præstebolig, Billedhugger *Andr. Andersen*, Aarhus, der havde leveret Portrætreliefferne, og Stenhuggerfirmaet *Laursen & Søn* samt Murermester *I. P. Hansen*, der alle hver paa sit Felt havde medvirket ved Tankens Realisation.

Katolske Begravelser

Kluhs Eftf.

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Køb
PAULUS-
KREDSENS
Bøger

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(24)

Han knælede ned og trak Kaptajnens Legeme hen over sin Ryg; saa rejste han sig, alt mens han holdt fast om den andens Haandled. Han kom uden om den ødelagte Maskinkanon og alle Ligene. Han ønskede, at de Granater vilde holde op med at falde; i Øjeblikket faldt de mellem ham og Landevejen, som han stiledede imod. Det betød ikke noget for ham selv, for han var kommet til et Punkt, hvor intet mere kunde røre ham; men han havde sat sig for at redde Kaptajnens Liv, om det var muligt. Han stavrede videre — — Nu maatte han være kommet halvvejs. De eksploderede lige i Nærheden nu. Ustandselig blev han overdækket med Jord. Han bed Tænderne sammen. Hans Hoved begyndte at blive saa mærkeligt. Alting syntes at trænge sig imod ham. Der var Lyspletter for hans Øjne. »Bliv dog ved, Menneske! Vær ikke dum! Det skal jo gøres!« Med en voldsom Kraftanstrengelse lykkedes det ham at vakle videre. Saa begyndte han blive svimmel. Kaptajnen var saa tung — — — Jorden kom nærmere og nærmere — — —

Krøblingen havde nemlig, efter at Majoren var gaaet, sagt, at han var daarlig tilpas, og Præsten havde derfor bragt ham til Sengs. Han havde sat sig ved Siden af ham, og i mere end en Time havde han set, hvor den Syge led under et voldsomt Smerteanfald. Pater Anselm havde imens mange Gange set den unge Mands Øjne hvile paa Krucifikset ved Sengen; men ikke en Lyd undslap hans Læber. Da Anfaldet var ovre, laa den Syge ganske stille en Stund. Han sagde saa: »Hvis De nu var i min Situation, hvis De nu vidste, at De aldrig nogen Sinde vilde kunne blive rask, men skulde ligge hjælpeløs i en Seng og lide under Deres Sygdom, sig mig saa, hvordan vilde De tage det?« Præsten saa paa det unge, blege Ansigt dér paa Pudsen, og derefter gled hans Blik til den purpurrøde nedadgaende Sol, som sendte sine sidste Straaler ind gennem Klosterhaven. Saa svarede han: »Hvordan jeg vilde tage det? Jeg vilde tage det som en stor Ære — at jeg var udkaaret til at vandre ad Lidelsens kongelige Vej — og som et Privilegium at faa Lov til at tage Del i Kristi Lidelser.«

Krøblingen havde blot svaret: »Tak!«

Og nu sov han af Udmattelse.

Pater Anselm lagde Breviaret paa Bordet. Han stødte Hovedet i Hænderne og kiggede ud paa den

klare Himmel, hvor Aftenstjernen straalède og funkede. Han tænkte paa Eftermiddagens Begivenheder. Men han følte ingen Anger, naar han mindedes sine Ord til Atheisten. Maaske havde de haft nogen Virkning, maaske ikke. I sidste Fald havde han kun eet Vaaben at bruge for muligvis at faa ham til at vende om. Atheisten havde jo ikke genkendt ham, og i alle Tilfælde anede han ikke, hvem der havde reddet hans Liv. Men denne Mangel paa Viden kunde maaske bruges som moralsk Vaaben — —

Præsten saa ud paa det fredelige Aftenlandskab, og hans Tanker gled uvilkaarligt til hin Nat ved Fronten — en Nat fuld af Rædsel, den Nat, hvor han reddede den Mands Liv.

Det hele traadte frem for hans Blik:

Da han kom til sig selv igen, forstod han, at han og Kaptajnen var faldet ned i et Granathul. Med stort

BØGER

Historisk Roman fra Vikingetiden

Karen Plovgaard: *Det nye Rige* (Det danske Forlag).

I en Ramme af norrøn Natur, med skinnende Jøkler og knejsende Fjeldtinder, med Ishavssprøjt om Vikingskibenes Stævne, har Karen Plovgaard placeret Personerne i sin ny Roman, *Det nye Rige*; et kraftigt Træk har hun maet Sagatidens Skikkelser frem i en Handling, der er mættet med Sagens Spænding, Dramatik og Farve. Handlingens Baggrund er Island og Grønland omkring Vikingetidens Afslutning, paa et Tidspunkt, da Nordbohovdingerne dristigt for viden om med deres smaa Skibe, da de mødte den hvide, blide Krist og dermed selv banede hans Vej til det høje Nord. Glimrende er Tegningen af Erik den Røde, Inkarnationen af Hedenskabet og den gamle Tros Ideal, men ikke mindre klart staar Romanens kvindelige Hovedperson, den fine, ædle Gudrid, trukket op, Barnet af den ny Tid, hvis sælsomme Skæbne er Bogens Handling. »Det nye Rige« er ganske vist Erik Rauda's, men Kirkens Grundlæggelse er andres Værk — og om disse andre er det, at Romanen fortæller, fængslende og farvemættet.

B.

Besvær kom han op i siddende Stilling, men han følte sig svimmel og elendig. Han var slaaet ud. Saarene i hans Pande og Arm var brudt op igen og blødte slemt. Han forsøgte at komme op at staa, men sank om paa Jorden grebet af Udmattelse og Svimmelhed. Kaptejnen talte uafbrudt i Vildelse. Han blev liggende stille ned et Par Minutter for at komme lidt til Hægterne igen. Omsider lykkedes det ham at komme op paa Hænder og Knæ og kravle paa Granathullets Kant, saa han kunde sondere Terrænet.

Maanen var netop staaet op og belyste det forfærdelige Øde rundt omkring, Jordhullerne, de uhyggelige sønderskudte Træer. Et eller andet hvidt lyste frem i Nærheden. Var det mon? — Ja, det var — det var Landevejen! Han havde altsaa næsten naaet den. Hans smertende Øjne spejdede hen ad den. Den var helt folketom nu — — nej, derhenne kom sandelig nogle Soldater løbende. Han raabte til dem —

(Fortsættes)

BOGNYT

Bog af danske katolske Modstandsfolk

I disse Dage udsender vort Forlag en Bog, som er skrevet af to danske Katolikker, der stod i Modstandsbevægelsen under Besættelsen. Forfatterne ønsker at være anonyme. Bogen, hvis Titel er »Jesu Korsvej«, er første Bind i en Bogserie »Den mystiske Kristus«, som paatænkes udgivet i de kommende Aar. Bogen er inspireret i Lidelser og under Fængselsophold og giver sin Læser en ny Forstaelse af Korsvejen. Det er nye revolutionerende Tanker, og de giver et Perspektiv, Kristendommen Historie, som mange savner for at kunne forstaa vor Tid og finde dens Mening. — 64 S., Kr. 3,25.

En Dame i Sporvognen

Forleden hørte en af vore Kunder en Dame i Sporvognen sige til en anden: »Vi gaar altid først ind til den katolske Boghandel i Bredgade, de har saadan nogle yndige Julekort«.

Mange Ikke-Katolikker køber altsaa deres Julekort i Sankt Ansgars Boghandel; er De sikker paa, at De ikke ogsaa skulde gøre Deres Juleindkøb her og paa den Maade støtte fremtidige katolske Bogudgivelser?

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

FILM

DSB-Kino bragte 9.-12. smukke Billeder af fransk og belgisk Allehelgensdag og Henning-Jensens glimrende Papirfilm. — Saga kom samme Dag med »Mit Hjerte er dit« (Forever yours), hvor en noget hektisk Swingpige faar Børnelammelse og reddes af sin Læge. Det alvorlige Emne var lovlige tamt behandlet og mildest talt svagt spillet. Gale Storm viste i Filmen en Masse Talenter uden synderligt Talent, og som Lægen figurerede den tidl. Cowboyhelt Mack Brown. Gl. Aubrey Smiths ærlige, knudrede Ansigt trøstede os lidt, mens Conrad Nagel som Gales Fader var ufrivilligt urkomisk i alle sine falske Udtræk. Daarlig Film. — Rialtos Mandagsfilm »Fribytterkaptajnen« (Captain Caution) vil maaske glæde et Vesterbropublikum ad Aare, for der er to-tre ganske spændende Slagsmaal i den, og Søroveremnet er jo heller ikke kedeligt. Men der er ikke ordentligt Hold paa Handlingen, og derfor svigter Interessen ogsaa i det lange Løb. Opstoppennæsedede Louise Platt er for ensartet i sit Spil til at illudere ud over Starten som hævnensygt Kaptajnsdatter, og supermandige Victor Mature (der i smertelig Grad minder om en æggesyg Høne) er simpelthen utaalelig. Bedst var den i Programmet ikke angivne lille Trommeslager. Men hvad giver De mig for en Søroverfilm, hvor man overhovedet ikke naar til det mindste Søroveri?

Det maa indrømmes, at denne Uges Hovedfilm kom fra Rusland. Først bragte Casino og Park (sta-

dig Mandag) »Regnbuen« (Raduga) om en russisk Landsbys maanedlange tyske Besættelse. Glimrende Typer, fabelagtig god Belysning (forfra!) og et Spil, der igen fortæller om Russerens selvfølgelig Sans for Film og Kunst. Der er Ansigter og Scener heri, man aldrig vil glemme, men der er ogsaa Scener, man helst vilde glemme, Scener der er saa onde og umenneskelige i deres veristiske Sadisme, Scener der med Pine brænder sig ind i ens Sind. Om Tyskere og russiske Børn. Pladsen tillader ikke en Udvikling af, hvad det er, der generer, men man kan antyde, at det kunstneriske Element trænges gradvis tilbage, naar det dokumentariske Element bliver for voldsomt i en Spillefilm. Det ubehagelige er hverken »rigtigt« eller »lavet«, og denne Viden skaber Tilskuerens Ubehag. — Ædlest i denne Uge var de to andre russiske Film paa Colosseum, 13.-12., den farveherlige »Sports Parade 1945«, der strutter af legemlig Sundhed og af betagende Skønhedssans (Blomsten der aabner sig dannet af Gymnaster, der bevæger Armene og bøjer sig i store Kæder), og de enestaende Eventyrfilm »Stenblomsten« (Kamenyi Tsvetok), ogsaa i Farver er Historien om den fattige og higen- de Stenskærer, der hos Bjergdronningen lærer Stenens Sjæl at kende, men som alligevel ikke er bundet hos hende, da han aldrig svigtede sin elskede Katja. Tyven fra Bagdad paa Russisk! Igen det med de ægte Typer, det musikalske Indslag, den straalende Fortællemaade. En saadan Film vidner om den aldrig knægtede, ædle russiske Folkesjæl.

Bjørn Rasmussen.

80 Aar

En god Katolik fyldte d. 10. December 80 Aar. Det er Fru Th. Fritsche, der i mange Aar fra 1903 virkede som Adjunkt ved Aalborg Kathedralskole og nu nyder sit Otium i Charlottenlund. Fru Fritsche var en meget dygtig Pædagog og forstod at skabe Respekt om sin katolske Tro blandt Kolleger og Elever. I Aalborg Menighed var Fruen meget virksom, og videre Kredse kender hendes udmærkede Bog om St. Kamillus af Lellis, samt hendes talrige Artikler i Ugebladets gamle Aargange. Signatures Th. F. var meget skattet. Paa Fødselsdagen modtog Fru Fritsche velfortjent den pavelige Orden *Pro ecclesia et pontifice*. Ugebladet ønsker vor gamle Medarbejder hjertelig til Lykke!

Østrig kalder

Siden sidste Indberetning, da der var indkommet Kr. 1087,50, har jeg modtaget: A. T. 10 Kr., A. K. J. 10 Kr., E. M. 5 Kr., Jens P. og Maria 25 Kr., S. N. 10 Kr., O. B. (4. Bidrag) 31 Kr., Anonymus 10 Kr. Frimærker 2 Kr., R. B. 15 Kr., E. S. 10 Kr., E. R. 50 Kr., M. 5 Kr., ialt 183 Kr., med det tidl. indk. Kr. 1270,50.

Stadig maa man glædes over at se, at danske Hjerter føler med de nødlidende. Jeg takker hjerteligt og ved, at Gud gengælder enhver af Bidragyderne — det har vi jo Vor Herres eget Ord for.

Næste Pakkeafsendelse er bevilget og afsendes forhaabentlig i Januar. Indsamlingen fortsætter!

Verner Stabeht,

St. Jørgensallé 8, 2., Kbhvn. V.
Postkonto 81501.

Støt »Katolsk Ugeblad«s Annoncører

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

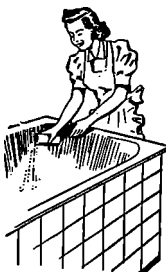
— for effektiv Rengøring

EVERCLEAN

Rensepulver

gør Badekarret og Haandvasken skinnende blanke og skaaner Glasur og Emaille

BRØDRENE DAHL A/S
København V. Telefon C. 6585

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

God Vask
— Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Dec.
22. S. 4. SØNDAG I ADVENT (violet) (27—4); 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven ([122]); Præf. (521).
23. M. *Feria* (37—4); uden Alleluja-Vers og Credo; 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: For Kirken eller For Paven; alm. Præf. (525).
24. Ti. JESU FØDSELS VIGILIE (violet) (30—5).
25. O. JESU FØDSELS FEST (hvid) (34—6).
26. T. ST. STEFAN, den første Martyr (45—9); Oktavens Præf. (514).
27. F. ST. JOHANNES, Apostel og Evangelist (49—10); Præf. (514).
28. L. DE H. USKYLDIGE BØRN (violet) (52—11); Præf. (514).
29. S. Søndag i Jesu Fødsels Oktav (hvid)

Herre vi beder dig, giv os atter trygt at drage Aande i Mindet om din enbaarne Søns Fødsel, der ved sit himmelske Mysterium giver os at spise og drikke.

Jesu Fødsels Vigilie, Slutningsbøn

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

70 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palz 4777,
Post-Giro Nr. 57042

annonceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Biskoppen ønsker at tale med Københavns katolske Ungdom

Der er meget, der skal huskes inden Jul, men husker du det ene fornødne? Det at berede dit Hjerter til at møde Jesusbarnet! For mange Hundrede Aar siden blev Solhvervsfesten udkonkurreret af Fæsten for Retfærdighedens Sol, men er Nyhedenskabets Solhverv ikke ved atter at overstråle Troens Lys i dit Hjerter? Det frygter i alt Fald din Biskop. Derfor vil han tale med dig og med alle dine katolske Kammerater i København, og det sker Søndag d. 5. Januar, den første Søndag i det nye Aar, Kl. 19,30 i St. Knuds Skoles Sal. Bagefter holdes en festlig Ungdomsandagt i Jesu Hjerter Kirke. Naar vi diskret beder de ældre om ikke den Aften at tage Pladsen fra de unge, skulde vi nødig opleve det beskæmmende, at Kirken alligevel var for stor til de unge alene. Sørg for, at den bliver for lille. Ellers er vort Ønske om en »Glædelig Jul« og dit Svar »Tak i lige Maade« kun Mundsvejr. Men du husker nok at tage din Salmesbog med, og har du ingen, saa skal den være anskaffet til den Dag.

Julekoncerten i Roskilde

Den traditionelle Julekoncert satte i Aar Rekord med Antal solgte Billetter, saa der blev en smuk Sum, ca. 600 Kr., til fattige Børns Jul. Efter den vellykkede Koncert, som fik en udmærket Presse i Roskildebladene, var Solister og Kor St. Maria Hospitals Gæster til en lille Fest.

Journalistelever

søger billigt Værelse nu eller senere.

A. Dahl, »Dybbøl-Posten«.

Radio er en Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Aalborg

M. Thomsen Støtt

Entrepreneur og Murermester

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Bortlodning

til Fordel for Skt. Hans Kapel, Køge. — Maleriet blev vundet paa Lodseddel Nr. 1409 og skal være afhentet senest den 15. Januar 1947.

Desuden bedes ogsaa Ejerne af Lodsedlerne Nr. 902 og 642 melde sig.

Enepige

Ung eller ældre Pige søges til moderne Villal hjem i Lyngby. For den rette er Stillingen fuldstændig selvstændig. Løn 175 Kr.

Fru Petersen, Lyngby Hovedgade 62. Tlf. Lyngby 2092.

Barneplejerske

til to Børn, 6 og 9 Aar. Løn 125 Kr.

Fru Petersen, Lyngby Hovedgade 62. Tlf. Lyngby 2092.

Abonnenter — se her!

Fra og med Januar sættes Abonnementsprisen paa Ugebladet op til 14 Kr. pr. Aar, 3,50 Kr. pr. Kvartal.

INDBYDELSE

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet „Athene“

Svanemosegaardsvvej 4 · C. 11.313

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-38

Tlf. 778 - 728

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johns Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

Københavnske Kirker

St. Ansgars Kirke. 24. Dec. Skriftemaal hele Dagen. Kirken lukket Kl. 19 til 23,30. 25. Dec. Kl. 24 Pontifikalmesse. Kl. 7, 8 og 9 stille Messe, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 17 Andagt. 26. Dec. Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse. 28. Dec. Kl. 14—16, Østerbrogade 7 D, Juletræsfest for Sognets Børn (Bill. à 75 Øre).

Jesu Hjerter Kirke. 24. Dec. Kirken lukket Kl. 21 til 23,30. 25. Dec. Kl. 24 Levitmesse (Adgangskort nødvendigt), derefter to stille Messer. Kl. 7 begynder tre stille Messer, Kl. 8,30 begynder to stille Messer, Kl. 10 Levitmesse, ingen Messe Kl. 11,30. Kl. 17 Festandagt. 26. Dec. som Søndag, dog ingen Messe Kl. 11,30, ingen Andagt.

Sakramentskirken. 25. Dec. Kl. 24 Midnatsmesse, derefter to stille Messer, Kl. 10 Højmesse, derefter to stille Messer. Kl. 17 Andagt med

Complet. 26. Dec. Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, ingen Andagt.

St. Andreas Kirke. 25. Dec. Kl. 24 Midnatsmesse (Adgangskort). Kl. 8, 9 og 9,30 Messe, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 11,15 Messe, Kl. 17 Andagt. 26. Dec. Gudstjeneste Kl. 8 og 10.

St. Mariæ Kirke. 25. Dec. Kl. 24 Midnatsmesse, Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Levitmesse med Præd. af Pater Roos S. J. 26. Dec. Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse. 28. Dec. Kl. 13 Børnenes Julefest.

St. Antoni Kirke. 25. Dec. Kl. 24 Midnatsmesse, Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, 26. Dec. Kl. 9 Højmesse. 28. Dec. Kl. 14 Krybbeandagt og Børnenes Julefest.

St. Therese Kirke. 25. Dec. Kl. 24 Midnatsmesse, Kl. 9 anden Julemesse, Kl. 11 tredje Julemesse, Kl. 16,30 Sakramental Velsignelse. 26. Dec. Kl. 8 stille Messe.

St. Knud Lavards Kirke. 25. Dec. Kl. 24 Midnatsmesse, Kl. 8,30 Sangmesse, Kl. 10 Højmesse, Kl. 16 An-

dagt. 26. Dec. Kl. 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse. 28. Dec. Kl. 13 Krybbeandagt for Børn, derefter Juletræsfest paa Hotel Rustenborg.

St. Annæ Kirke. 25. Dec. Kl. 24 Midnatsmesse (Adgangskort), derefter en stille Messe. Kl. 6 Sangmesse (paa St. Elisabeths Hospital), Kl. 6,30 Sangmesse (paa St. Annæ Hjem, Skipper Clementsallé 13), Kl. 8,30 Sangmesse, Kl. 10 Højmesse, Kl. 11,30 Gudstjeneste for polske Katolikker, Kl. 18 Andagt. 26. Dec. Kl. 8,30 Sangmesse, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 Andagt.

Immaculatakirken. 25. Dec. Kl. 9 og 9,30 stille Messe. Kl. 10 Højmesse. Kl. 18 Andagt. 26. Dec. Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Sangmesse og sakramental Velsignelse.

St. Augustins Kirke. 24. Dec. Kl. 15 Julens første Vesper, Kl. 22,15 Matutin, Kl. 24 Midnatsmesse. 25. Dec. Kl. 7,45 stille Messe, Kl. 9 Højmesse, Kl. 14,30 Vesper. 26. Dec. Kl. 8 Højmesse, Kl. 14,30 Vesper.

<p>Aakirkeby</p>	<p>Andr. Ipsen Slagterforretning Telefon 132 Lev. t. de kat. Institutioner</p>	<p>Aakirkeby Boghandel Henry Andersen Telefon 5 . Postgiro 7862 Leverandør til de kat. Institutioner</p>
<p>Svend Lind Blikkenslagerforretning Damgade 10 . Telefon 99 Lev. t. de kat. Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning, Møbel- og Lignestemagasin Smedegade 27 . Telefon 100</p>	<p>Villiam Jensen Muremester Aakirkeby . Telefon 129 Udlærer Arb. for de kat. Institutioner</p>
<p>Aarhus</p>	<p>Telegramhallen Bruunsgade 55 . Tlf. 2424—4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus</p>
<p>Chr. Nielsen Bageri og Konditori Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Instalator . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. I Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Erik's Fiskehal Altid friske Varer Ryesgade 16 . Tlf. 8680 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Adelørn . Telefon 7238 Glas, Porcelæn, Køkkenudstyr Hj. af Norsgade og Nørreallé Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347</p>
<p>Smørrebrød „BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162</p>	<p>KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 . 4089</p>	
<p>A. B. C.</p>	<p>Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p> <p>MEJERIET Vesterbo Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	

<p align="center">Horsens</p>	<p align="center">„Melkælderer“ Smedegade 91 . Horsens . Telefon 28 93 Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p align="center">H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Fiskebørsen E. Sørensen . Borbergade 8 . Tlf. 27 79 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 13 79 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p align="center"><i>Wittrup</i> HORSSENS TEXTILLAGER</p>
<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital</p>	<p>MALERIER · BILLEDER · SPEJLE saa . . Franz Høy</p>	<p>Holmboe . Horsens FARVER og LAKKER</p>
<p align="center">Vejle</p>		
<p>Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>J. ANCKER & SØN Muremestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Høgner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>M. Nielsen . Bagermester Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring</p>
<p>Theophil Petersen Linoleum, Tapet- og Farvehandel Vejle Telefon 130 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 21, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Jørgen Petersen & Co. Tømremester . (Indeh. N. C. Jørgensen) Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>A-S Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>		

Katolsk Ugeblad

29. December 1946
94. Aargang
Nr. 52

Genopbygningen i Spanien

Vatikanet og Dr. Tiso
Staten og vore Skoler
Frans og Margrete
Ugebladet
bliver dyrere

I KINESISK STIL

Overalt i Missionerne lægger Kirken Vægt paa den højere Uddannelse. Billedet her viser Steyler-Missionærernes Universitet i Peiping, det er rejst i kinesisk Stil, og danner Centrum for de kinesiske Katolikkers akademiske Uddannelse.

Fortsat Hjælp til Udlandet?

Naar Danske ser tilbage over Aaret, der svandt, er der nok af Ting for Samvittighederne at beskæftige sig med og for gode Viljer at foresætte sig at forbedre. Men vi har Lov til ogsaa at minde 1946 for dansk Hjælp-somhed overfor dem, der har det saa meget sværere. Selv om vi stadig synes, at vi mangler meget, før vi kan være tilfredse med

vore materielle Kaar, selv om vi bærer de mange tyske Flygtninges tunge Byrde for Økonomi og Arbejdskraft, og selv om vor Stilling som et lille Land gør os svage i en Verden, hvor Handelsvilkaarene er haarde, saa vi faar smaa Priser for vore Varer, selv om endnu mange andre Ting kunde gøre os selviske i en selvisk Verden, har vi dog haft no-

get tilovers til andre.

Det nye Aar ser ud til at blive endnu vanskeligere for os. Rationerne vil gaa den forkerte Vej, fordi vi maa øge vor Eksport. Naturligvis udnyttes den Slags i Partipolitikken, men stort set opfører vi os værdigt og forstaar, at det er der ikke noget at gøre ved. Vi vil ikke gøre Vrøvl over at maatte savne lidt længere og lidt mere endnu. Derimod ser det ud til, at vi vil gøre Vrøvl, hvis Myndighederne gør Alvor af, at vi for Eksportens Skyld maa standse eller stærkt begrænse vor Hjælp til Udlandet. Og det er rigtigt, naar vi bærer os saadan ad. Lad alle forstaa, at Danmark skal blive meget, meget fattigere, før vi naar til, at vi kun tænker paa os selv.

Lad dem, der udregner vor Produktion og vor nødvendige Eksport blot komme til det Facit, at vi ikke kan forære noget bort uden selv at mærke det føleligt. Kan de godt gøre det for os med tørre Tal, bliver der ikke politisk Omvæltning herhjemme, hvis Rationerne nedsættes ekstra med nogle Procent med det eneste Formaal at kunne yde en Hjælp til Mennesker, der har langt mindre. Og det vil ikke engang være nødvendigt med Tvang. Sig til os, at vi frivilligt maa aflevere af vore Mærker for at Hjælpen kan fortsættes. Saa *bliver* den fortsat. Den, der ikke tror det, har endnu tilgode at lære dansk Mentalitet at kende.

Munkemel

<p>Chr. Hansens Kød-Udsalg Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466 Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158 <i>Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital</i></p>	<p><i>Bageri & Conditori</i> Johan Aschengreen Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353 Filial Amagerbro 125. Telefon Amager 4019</p>	<p>Povl Løgager <i>Isenkram, Køkkenudstyr og Værktøj</i> Amagerbrog. 151, Am. 1252 Lev. til Sct. Elizabeths Hospital</p>	
<p>G. Garth-Grüner Landsretssagfører Tlf. 12.166 og 12.161 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.</p>		<p>V. Mikkelsen <i>All i Ure . Brillor repareres</i> Guldsmederep. udf. Rimelige Priser Griffenfeldsgade 54 . Nora 3465 y</p>	
<p>Beskyt Deres Værdipapirer</p> <p>Henlæg dem i</p> <p>Opbevaringsdepot</p> <p>De fritages for Eftersyn af Udtrækning og Klipning af Kuponer m. v. De hævdede Kuponbeløb Indsættes paa Deres Konto eller udbetales Dem.</p> <p>Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr. Paalydende (Minimum 2 Kr.)</p> <p>DEN DANSKE LANDMANDSBANK</p> <p>Alle Oplysninger meddeles af vore Filialer eller vort Hovedsæde Telefon Central 6500 - Lokal 65</p>	<p>KSK Aktieselskabet Københavns Brændsels Kompagni Nørregade 15 C. 9270</p>	<p>M. P. Sørensen Kranse- og Blomsterhdl. Griffenfeldtsgade 35 . Nora 1508 anbef. sig med 1. Kl.s friske Blomster hver Dag . Kistedekorationer udføres fikst og billigt Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	
	<p>Otto Albrechtsen Ryvang 1160 y Lyngbyvej 2 (v. St. Vibenshus Runddel) Cykler, Cykledele. Elekt. Artikler. 1. Kl.s Reparationsværksted. Lev. til Benediktinerklostret</p>	<p><i>Malerfirmaet</i> Gustav Lehnert Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y Alt Maler- og Tapetsererarbejde udføres Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard</p>	
	<p><i>Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i</i> Bageriet ved Klosteret Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 4414 Leverandør til Benediktinerklostret</p>	<p>Peter Hansen Tømrer- og Snektermester Adolfsvej 6 . Gent. 424 Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard</p>	
	<p>Axel Steckhahn Kolonialvarer og Delikatesser Gl. Kongevej 155 . Tlf. 8016 Lev. til katolske Institutioner</p>	<p>Skotøjsreparation 1. Kl.s Arbejde garanteres Ved Klosteret 12, Ry 4398 Lev. til Benediktinerklostret</p>	
	<p>Jagtvejens Kødudsalg Kød Flæsk Paalæg Johs. Neiiendam Jagtvej 183 . Ryvang 5631 Leverandør til Benediktiner Klosteret</p>	<p>M. A. Madsen Murermester Engelstedsgade 13 . Telf, Ryvang 466 udfører Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	
<p>HUSEJERNES ABONNEMENT A-S Blikkenslageri, Sanitet - Gas og Vand Niels Ebbesensvej 19 Telefoner: C. 937—8453</p>			

Frans og Margrete

Frans er en af mine Naboer. Han er høj, meget høj, hans Arme er altfor lange og Benene ligesaa. Han er Kludehandler, og han bor hos Margrethe, som ogsaa handler med Klude. Hun er meget ældre end han, men hver Aften ruller han samvittighedsfuldt en Madras ud paa Gulvet til hende.

Frans og jeg er blevet meget gode Venner. Han har fortalt mig, at han nu (det er under den tyske Besættelse af Frankrig) i lang Tid hverken har haft Rationeringsmærker eller Identitetskort. »Det er ikke saa slemt, som man skulde tro, undtagen lige Sukker og Kaffe.« Jeg lover, at jeg skal prøve at hjælpe ham.

Han har Hund og Kanariefugl

Paa Politistationen forklarer man, at det vil nok tage en tre Maaneder. Saa gaar jeg til Folkeregister og Ernæringskontor, fra det ene Kontor til det andet. Ved det ottende stiller jeg mig i Kø. Damen, der ekspederer, er sur og gnaven, og alle Ansøgerne maa gaa igen, fordi de mangler et eller andet Papir eller Stempel. Der er vist ikke stort Haab!

Men vi er i Marseille, i Syden, hvor Uvejr aldrig varer længe. Turen kommer til mig, og jeg forklarer Frøken Viviane Sagen (hendes Navn staar paa den lille hjerteformede Broche, hun bærer), og hun spørger: »Jamen, hvordan bærer han sig da ad med at leve?«

— Han ikke alene lever, men han har ogsaa en Hund og en Kanariefugl!

Det kunde hun ikke staa for, og jeg gaar et Øjeblik efter med en Bunke Papirer og Mærker.

Ingen døde Kaninunger denne Gang

Jeg skynder mig hen til Frans, og vi falder hinanden om Halsen. »Naada, Pater, det kan vi ikke lade gaa stille af! Margrethe, skyl et Glas, men lad være

at tørre det (Klude er der nok af, men de er ikke altfor rene, er han godt klar over).

Vi klinker paa Udsigten til, hvad der kan faas for Mærkerne. Men Frans har Sans for Fællesskab, og jeg maa absolut blive og spise. »De skal ikke genere Dem, Pater, for alt hvad vi har i Suppen i Dag, har jeg fundet i Skarnbøtterne. Lad bare, som De er hjemme!«

Det kniber med den første Skefuld, med den næste gaar det allerede bedre. Suppen er saamænd meget hæderlig, naar der kommer godt med Krydder og Peber i. Skinkestumperne, der svømmer rundt i den, er lidt harske. Frans er ked af, at han ikke har kunnet finde nogen døde Kaninunger denne Gang.

Det var vor første nærmere Kontakt.

Frans vil til Førstekommunion

En Aften om Foraaret kommer Frans og siger: »Hør, Pater, jeg vilde gerne til Førstekommunion« (Han er 32). Og fire Maaneder igennem stiller han hver Aften, naar der er blevet Ro i min Stue efter alle de besøgende. Saa læser vi Evangelierne igennem, hvert eneste Ord, heller ikke Johannes springer vi over. Han har en storartet Forstaaelse af det. Han og Margrete gør sig den største Umage. Den største Vanskelighed — men er det egentlig en Vanskelighed, naar man ser helt til Bunds i Tingene? — er Flasken.

Margrete lader være at drikke sig fuld

Margrete kommer en Mandag og siger: »Pater, jeg vilde gerne kommunikere paa Søndag, og derfor vilde jeg skrifte, men ikke før paa Lørdag. Det er nok bedst at vente til Dagen før Søndag.«

Vi snakker om det. »Det er nu alligevel kedeligt med det Drikkeri,« siger jeg. »Ved De hvad, Pater, jeg lover Dem, at jeg nok

skal lade være at drikke mig fuld hele denne Uge.«

Dette er Heroisme. Hun holder Løftet saa nogenlunde, og hver Gang vi mødes, siger hun: »Kan De se, jeg holder Ord!«

Om Søndagen gaar Margrete til Kommunion. Det var sket et Par Gange før paa Hospital eller i Fængsel, men altid under Indflydelse af en eller anden Nonne. Men denne Søndag er hun straalende glad, for hun er klar over, at denne Gang var det en helt fri Handling. »Denne Gang var det, fordi jeg virkelig gerne vilde, og det er første Gang.«

Frans laver Skandale

Imidlertid forbereder Frans sig. Vi læser stadig Evangeliet, vi beder sammen, i Dialogform, hver med sine Ønsker.

Den 15. August skal det være. Alle Naboer og Venner i Gaarden ved det. Frans vokser for hver Dag i sit Kristenliv. Han er ivrig i Apostolatet og for Fællesskabet. Men saa sker Katastrofen.

Det er i Dagene før de Allieredes Landgang i Provence. Levnedsmidlerne i Marseille svinder ind, og Myndighederne kan ikke finde anden Udvej end at uddele Vinrationer. Man kan tænke sig Virkningen. Først drikker Frans sin Ration, og saa fortsætter han med en Liter købt paa den sorte Børs. Den 9. August laver han Skandale i Gaarden: Slagsmaal, Skænderi og Smiden omkring med Møblerne midt om Natten. Næste Aften mødes vi.

— Pater, det var virkelig ikke ...

Vi spekulerer paa, hvad der er at gøre. »Hør, Frans, paa den Maade kan man altsaa ikke grunde et kristent Fællesskab. Naturligvis tilgiver Gud dig straks, naar du beder ham om det. Men hvad vil de sige hjemme i Gaarden, de ser jo op til dig som en Kristen?«

Han hænger med Hovedet: »Tja ... de vil vel sige: saadan er de Kristne altsaa!«

»Det er umuligt, at du kan gaa til Kommunion om fem Dage.«

Frans græder, som hans Hjer-

te skulde briste. Vi bestemmer saa, at det skal være den 8. September, paa Marias Fødselsdag.

Allieret Landgang

De allierede Tropper nærmer sig. Almindelig Plyndring af alle de store Forretninger og Lagre. Alle er med dertil.

Tyskerne skyder paa Mængden. Og Frans er for høj: han rager et Hovede op over alle de andre. Han bliver ramt og ført til et Hospital. Ingen kender ham, og der dør han, faa Dage før han skulde have været til sin første Kommunion.

Nu har han sikkert fejret den i Himlen.

*

Det er den franske Missionspræst, Pater M. Loew, som fortæller denne Historie blandt mange andre i Bogen »Mission blandt Proletarer« (»En Mission prolétarienne«, Ed. Economic et Humanisme), og den er trykt af i »Témoignage Chrétien«, hvorfra vi har hentet den. En fransk Ingeniør, Monsieur Lapied, som for Tiden er paa Besøg i Danmark, har fortalt om, hvordan Pater Loew, som han kender personlig, drog til Marseille, lagde sin Præstekjole fra sig og tog fat ved Siden af de andre Havnearbejdere med at slæbe tunge Kasser og Sække. Flere Aar igennem levede han deres Liv og lærte hver eneste at kende, vidste hvor de kom fra, hvordan de boede og hvad de trængte til eller var glade for. Da Befrielsen kom, lykkedes det ham ved sin Indgriben at opnaa en betydelig Bedring i deres Levekaar. Flere andre er gaaet samme Vej. Monsieur Lapied fortæller bl. a. om en Marineofficer, der blev Munk og drog ud til Fiskerne i Bretagne, foretog en grundig Undersøgelse af hvordan de drev Fiskeriet og fik Fisken afsat, og paa dette Grundlag kunde han ved sin Indflydelse gennem Blade o. l. opnaa, at Fiskerne fik tryggere og mere menneskeværdige Levevilkaar. Altsammen er det Forsøg paa at genrejse den Respekt for Mennesket, som er gaaet tabt i det moderne Samfund, hvor Mennesket købes og

sælges og bruges som en blot og bar Vare. Det er de Kristnes Pligt at være med, hvor de kan, til at afskaffe dette uværdige

Forhold. Glemmer de det, nyter det ikke, de kommer og taler om Kristendom.

-xx.

Legenden om Gærdesmutterens Juleaften

Frit efter Hedvig Dramfeld

Gærdesmutteren er en lille fiks og livlig Fugl, lidt mindre end en Graaspurv. Den er ikke særlig farveprægtig, men den har en dejlig Sangstemme. Og saa har den det store Fortrin fremfor andre Sangfugle, at den er Helaarsmusikant. Selv i den koldeste Vinter, naar alle andre Sangfugle tier og selv Graaspurvene er i trist Humør, hopper Gærdesmutteren glad fra Gren til Gren og gør Smaakniks til højre og venstre, som om den vilde sige: »Guds Fred, mine Herrer! Guds Fred, mine Damer! Hvor er det dog et dejligt Vejr i Dag — rigtignok en Smule køligt, men alligevel ganske behageligt! Ganske behageligt!« De andre Sangfugle spidser Øre og prøver at faa et Par Toner frem, men det lykkes som oftest ikke — de er nu engang kun Sommermusikanter, mens Gærdesmutteren synger næsten endnu skønnere om Vinteren end om Sommeren. Men kloge Hoveder vil mene, at saadan har det ikke altid været. Nej, der var en Tid, da de fornemmere Fugle, baade store og smaa, kiggede ringeagtende og nedladende paa Gærdesmutteren, som de ikke fandt værdig til deres Selskab. Dengang havde den lille Fugl nemlig endnu ikke lært at synge.

»Ak, hvad!« sagde Solsorten, »det er jo ikke, fordi jeg hefter mig saa meget ved Farvepragt, jeg bærer min enkle sorte Kjole Aar ud og Aar ind, men jeg har da i det mindste Stemme — noget maa man da have, hvis man vil regnes til det gode Selskab!«

»Lige paa en Prik ogsaa min Mening, kære Ven,« kvadrede Stillidsen, »noget maa man have — med min Stemme kan jeg ganske vist ikke prale, men jeg bærer da den skønneste Dragt i

mange Miles Omkreds. Men Gærdesmutteren har ingenting, ingen Stemme, ingen Skønhed — slet ingenting! Nej, den kan Vorherre virkelig vanskelig have nogen Fornøjelse af!«

Det er klart, at de smaa Gærdesmutter ikke just blev opmuntret af at høre saadanne Domme. Men de vidste jo, at det var sandt, og de pipede nok saa forskræmte deres Morgen- og Aftenbøn saa godt de nu kunde. — Men saa skete der pludselig noget ganske enestaaende. Hr. og Fru Gærdesmutter havde bygget Rede i en Hulning under Straataget over en lille tarvelig Stald. Og en Vinternat, bedst som de sad og sov, blev de vækket af en sælsom Støj og af et mærkeligt Lys. Skønt det var midt i den mørke Nat, saa de, da de halvsovende aabnede Øjnene, Rummet fyldt med et herligt Skær. Og midt i Glansen stod et vidunderligt Væsen i langt og bølgende hvidt Klædebon. Væsenet bar paa Hovedet en Krone, der var prægtigere end selve Kong Herodes' Krone — ja, det var nemlig dengang, da Herodes sad paa Tronen i Gærdesmutterens Fædreland. Begge Gærdesmutterne sitrede baade af Glæde og Skræk. For det vidunderlige Væsen maatte bestemt være en Engel, der var kommen ned fra Himlen. Englen bevægede sig lidt omkring i Rummet, dog ikke som almindelige Mennesker, men halvvejs svævende med sagte Vingeslag. Og dengang saavel som nu var det da ellers kun Insekter og Fugle, der kunde flyve ved egen Kraft. Men du gode Gud! Hvad havde en Engel dog at gøre i den fattige Stald?! — Fru Gærdesmutter, som først blev rigtig lysvaagen, stødte til

Gemalen med en Vingspids og hviskede: »Vaagn op, lille Mand! Det er ikke længere Tid at sove — vidunderlige Ting er ved at ske!« Hr. Gærdesmutte brummede en lille Smule, han var nemlig noget magelig. Men da han endelig havde faaet Søvnens gnedet helt af Øjnene, var han lige ved at skribe højt af Skræk og Overraskelse. For saadan noget som nu var aldrig haendet før, saa længe der havde eksisteret Gærdesmutter.

Engelen havde kastet sig i Støvet, og med udbredte Arme bad han:

»O, Kærlighed! o, *Kærlighed!* Her er altsaa det naadefulde Sted, hvor Himlens og Jordens Konge skal fødes — endnu kun enkelte Dage, og Verdens største Under vil fuldbyrdes her. Gud selv betræder Verden som et lille fattigt Menneskebarn. Og i denne Stald vil han fødes. De er allerede undervejs, den hellige Plejefader og den kære Moder, den naadefulde Jomfru af Nazareth. Og her er Stedet, som min Herre og Konge vil hellige ved sin Nærværelse. O, store Gud! O, kære Kristusbarn! O, fattige Stald, hvori Gudsbarnet skal fødes!«

Saadan bad Englen. Og ikke længe efter kom andre himmelske Væsener svævende ind, kastede sig i Støvet og kyssede inderligt den hellige Plet Jord, der først skulde bære Gudsbarnet. Og de sang i Kor med de herlige Stemmer:

»O, store Gud! O, kære Kristusbarn! O, fattige Stald, hvori Gudsbarnet skal fødes!«

Det klang hundrede Gange skønnere, end naar Nattergal og Solsort og andre Fuglevirtuoser giver Koncert i Skoven. Begge Gærdesmutterne sad endnu med Næbbene vidt aabne af maabende Forbavselse, længe efter at Englene atter var svævet ud af Stalden.

»Lille Mand,« sagde Fru Gærdesmutte, »hvilken vidunderlig Oplevelse — jeg kan slet ikke fatte det. Hele Himlens og Alverdens Gud vil blive et lille Menneskebarn og det i denne Stald, i vor Stald! O, Gud! Jeg kunde skamme mig helt ihjel,

for hvor ser her ud! Spindelvæv i alle Kroge og lang- og kortbenede væmmelige Edderkopper overalt. Støv og Snavs, hvorhen man ser, Maddiker og Tusindben og ruhaarede Biller paa Gulvet og der i Krybben — se, lille Far! en skækkelig Larve saa lang som mit Ben og meget, meget tykkere. Uh! lille Mand — tænk, om saadan en krøb henover det stakkels lille Barns smaa Hænder, hvor vilde det forskrækkes over det hæslelige Dyr og maaske endda give sig til at skribe! Jeg kunde aldrig driste mig til at vise mig for Menneskene, om saadan noget skulde hælde her i vor Stald!«

»Tja-a,« mente Far Gærdesmutte, da han havde faaet Mælet igen, »men hvordan vil du egentlig forhindre det?«

Fru Gærdesmutteres Gemal var nu ikke nogen særlig Gaa-paa-Mand.

»Aa, spørg dog ikke saa enfoldigt,« vrissede Fruen, »naturligvis vil det koste et godt Stykke Arbejde, men desto flittigere maa vi kile paa, naar det netop er i vor Stald, at Gudsbarnet vil komme til Verden.«

Saadan ivrede den lille Frue, mens hun noget febrilsk trippede saa paa det ene Ben og saa paa det andet af bare Ivrigheid efter at faa begyndt. Men Herren var ikke særlig indforstaaet med større Arbejder. Han smaa-brummede:

»Naa, vi to Smaafugle skulde altsaa gøre Stalden ren, mener du — men det maa da være Menneskenes Sag at gøre det Stykke Arbejde, det er jo til Menneskene, Gudsbarnet vil komme.«

»Det kommer ogsaa til os,« ivrede Lillefruen, »for det har skabt os allesammen og sørger for os hver eneste Dag. Aa, Mand dog, at du vil gøre saa lidt for det himmelske Barn! Menneskene ved maaske slet ikke, at det kommer, men vi ved det, og Skam faa vi, hvis vi ikke vil berede Boligen til det!«

Nu kunde Gærdesmutte-Fatter ikke finde paa flere Indvendinger. Og endnu samme Nat, saasnart der var en Anelse Skær af Morgen, begyndte Fuglene paa Værket.

Fatter fløj og flagrede omkring og rystede med Vingspidserne Støvet af Væggene, rev Spindelvævene ned og jagede Edderkopperne af Sted. Huh! hvor de kunde flytte Benene! I de skjulteste Kroge og de dybeste Revner forsøgte de at krybe i Skjul! Det samme gjaldt de væmmelige Tusindben og de ruhaarede Biller. Men der hjalp ingen Kæremor. Far Gærdesmutte opsporede hver eneste en og jog hele Slænget paa Flugt. Sød-ladenhed var ikke paa sin Plads, hvis Stalden skulde blive ren og takkelig til Gudsbarnets Fødsel. Imens rensede Fru Gærdesmutte Krybben og hentede duftende Hø og firske Blade til den. Og hun forklarede sin undrende Gemal:

»Da vi ikke har nogen Vugge, er det sandsynligt, at den hellige Moder vil lægge sit Barn til Hvile her i Krybben.«

»Gudsbarnet i en Krybbe!« udbrød Gemalen noget vantro.

»Ja, vent og se — du skal se, jeg faar Ret,« svarede Fruen.

Efter flere Dages Arbejde var Stalden saa ren og prober, som — naaja, som en Stald overhovedet kan blive. Noget Palads kan den naturligvis ikke blive til.

Og endelig efter den sidste Dags Arbejde satte Fuglene sig glade, men trætte til Nattehvil i deres lille Rede. Og snart sov de blideligt ind uden at bemærke, at Nattens Mylder af Stjerner den Nat blinkede og funkledes som aldrig før. Men omkring Midnatstide vækkedes de igen paa forunderlig Maade. Først hørte de som i Halvsøvn en Syngen og Klingen, som de aldrig før havde fornemmet. Det var, som om selve Luften var blevet til Musik og Sang, det kom ingen Steder fra og alle Steder fra paa samme Tid. Og med de jævne, blideste Overgange tog det underfulde Tonevæld til i Styrke, men paa saa ubegribelig en Maade, at det uden at virke voldsomt opfyldte hele Rummet baade inde og ude. Langsomt og velgørende dejligt vaagnede Fuglene til fuld Bevidsthed og fyldtes med endnu større Undren end hin vidunderlige Nat for flere Dage siden. For det var ikke blot Vellyd og Velklang for

Øret, men ogsaa Skønhed over al Skønhed for Øjet.

Der i Krybben laa den sødeste Barnlille, man blot kunde tænke sig. Og ved Krybben knælede en underskøn Jomfru med Smil om Læben og en Mand med Alvor i Blikket, men begge med Glæden og Lykken straalende ud af Øjnene. — Fru Gærdesmutte havde faaet Ret — Guds barnet laa i Krybben paa det duftende Hø. Det samme rosenrøde Skær som hin første Nat oplyste baade det lille Staldrum og Rummet udenfor. Og baade indenfor og udenfor ved Dør- og Vinduesaabninger svævede Smaaengle, der alle henrykte skuede paa de tre ved Krybben. Sangen varede ved, og nu baade saa og hørte Gærdesmutterne, at den kom fra tusinde Englemunde.

Fuglene følte sig saa smaa, saa smaa, de følte det, som om de maatte dø af Fryd og Henrykkelse. Det var altfor ufatteligt skønt til at være rigtig jordisk Liv.

Gærdesmutterne begreb slet ikke, hvad der gik for sig. Paa samme Tid glade og ængstelige sad de paa Redekanten uden at turde røre sig. Men et Blik paa Barnets milde Ansigt gav dem Mod og Frejdighed, og de flagrede ned og omkredsede Krybben, satte sig endda et Øjeblik lidt paa Krybbens Kant. Og saa skete det vidunderligste i alle Tidens Gærdesmutters Liv: Barnet saa paa Fuglene med baade Smil og Taknemmelighed i Blikket, og i samme Øjeblik var det, som om noget løsnedes i Fuglenes smaa Struber. Gærdesmutterne, som aldrig før havde kunnet frembringe anden Lyd end noget som Spurvepip, kunde pludselig synge — *de sang med saa jublende et Tonevæld*, at det slet ikke bragte Disharmoni i Englenes Sang, men tværtimod forenede sig med den i den skønneste Harmoni.

Det var Gærdesmutterns første Juleaften. Til Tak for Fuglenes beredvillige Arbejde for Julebarnet havde de faaet Sangens Gave og det i saa overordentlig en Grad, at de den Dag i Dag kan fløjte og synge selv i den kolde-

ste Vintertid, naar alle andre Fuglestemmer tier.

Saadan fortæller Legenden, og skulde den, som gamle Tidens Digtning ofte gjorde det, slutte med en Moral, kan den f. Eks. lide:

*Hvis Menneskenes Hjerter,
beredt ved Bod og Bøn,
vil yde ham en Bolig
og lade ind Guds Søn,
vil ogsaa dem han give
en allerrigest Løn.*

J. K. M.

»Hver en Gerning bringer Gud for Retten«

Vi saa, at Dødens Øjeblik gør Ende paa den Tid, da vi Mennesker kan omvende os fra Synd til Gud og samle Fortjenester for det evige Liv. Saaledes som Træet falder, bliver det liggende i al Fremtid. Gengældelsen har jo taget sin Begyndelse. Forholder det sig saaledes, saa er det dermed uden videre givet, at en Bedømmelse af Menneskets Værdighed henholdsvis Uværdighed maa finde Sted, og at det bliver bestemt, hvor meget af Straf eller Løn der skal tildeles den enkelte. Først naar dette er sket, kan Gengældelsen fuldbyrdes. Med andre Ord vil dette nu sige: *straks efter Døden er den saakaldte særskilte Dom en Nødvendighed.*

Hvad mener vi nu med dette Ord, hvis vi skal præcisere Enkelthederne? Naar vi taler om Dom eller Rettergang, saa tænker vi paa en *Undersøgelse* af en Retssag i Overensstemmelse med ganske bestemte Retsregler. Vi tænker paa en *Domsafsigelse*, der afgør den foreliggende Sag og efter Fortjeneste fastsætter Straf eller Frikendelse. Naar det nu er Ord, der skal dømme, saa er en egentlig *Undersøgelse* ganske overflødig. Han er jo den Alvidende, der ikke trænger til Oplysninger udefra gennem Vidner. Guds Dom omfatter derfor kun to Momenter: Fastsættelse og Udmaaling af en retfærdig Gengældelse, der svarer til Menneskets moralske Tilstand og enten bestaar i Straf for Skyld og Brøde eller i Løn for Fortjenester. Det andet Moment er Fuldbyrdelsen af den trufne Af-

gørelse. Disse to Momenter forholder sig til hinanden paa den Maade, at det andet nødvendigvis forudsætter det første, medens det første ganske vist kræver det andet som et naturligt Supplement, men ikke saaledes at dette straks behøver at indtræde. Man kunde godt tænke sig, at Belønningen eller Afstraffelsen bliver opsat et Stykke Tid.

Spørger man nu, hvor tit Gud dømmer Menneskene, saa viser de historiske Fakta, som vi har Kendskab til, at han mangfoldige Gange har holdt Dom over baade enkelte Personer og hele Folkegrupper, medens de levede paa Jorden. Vi kan nøjes med at minde om nogle faa Eksempler. I vor Slægts første Dage faldt Herrens Dom over *vore Stamforældre*. Hvad der er sket paa *Golgata Bjerget* for over 1900 Aar siden, var ogsaa en guddommelig Dom. Den angik hele vor syndige Slægt. Men begge Tilfælde var ikke blot en Aabenbaring af Guds straffende Retfærdighed, men ogsaa et overvældende Bevis paa Guds Naade og Barmhjertighed. Desuden har vor højeste Herre i *Historiens Løb* Gang paa Gang draget saavel enkelte Mennesker som hele Nationer til Ansvar for deres Gerninger. Det skete derved, at han ved sit Forsyn tildelte dem enten timelig Lykke eller Ulykke. Ganske særlig lægger man Mærke til, hvorledes Herren i den nye Pagt gav Menneskene Del i de Naadeskatte, som han har gemt til dem i sin Kirke, og hvorledes han tog Frelsens aandelige Gaver fra

dem igen. Det er meget interessant at iagttage, hvor mange Nationer ned gennem Aarhundrederne fik Lov til at komme ind i Kristi Kirke, og samtidigt at konstatere, hvilke af dem det var, der gled ud igen og mistede den Sandhed og Naade og Vejledning, som vor Frelser giver i sin Kirke. Det er altsammen et Udslag af Guds dømmende Virksomhed. Ved Tidernes Ende sætter saa den Almægtige Kronen paa dette, idet han stævner alle levende og døde for sin Domstol og bereder sin Retfærdighed, Barmhertighed og Troskab en evig Triumf.

Men hvad vi vil drøfte nu, er den Dom, som han afsiger over hver enkelt af os i det Øjeblik, Sjælen forlader sit Legeme. Vi er vante til at kalde den »den særskilte Dom«. Det ejendommelige ved den er, at det Nye Testamentes Bøger ikke udtaler

sig om dens Form og nærmere Omstændigheder med den samme Udførlighed og Klarhed, som vi kender fra de Steder, hvor de skildrer Verdensdommen paa den yderste Dag. Derfor er det vanskeligere at gøre Rede for, hvad der sker i Dødens Øjeblik, end det er at give et Begreb om Herrens store Dag. Men selve den *Kendsgerning*, at Gud ved vor Bortgang fra denne Jord bringer hver Gerning for Retten og dømmer alt, hvad der er skjult, være sig godt eller ondt (Prædik. 12, 14), fremgaar med al ønskelig Sikkerhed af vore hellige Bøger. De giver baade direkte og indirekte Beviser for den særskilte Dom, som hver især af os maa regne med.

Lad os da næste Gang samle, hvad vi kan finde om dette vort første Møde med vor Dommer efter det jordiske Livs Troskabsprøve. F. K.

Staten og vore Skoler

En Uge før Jul afsluttedes nogle Forhandlinger med Undervisningsministeriet om Statens Tilskud til de katolske Friskoler, der omfattes af den nye Friskolelov af 12. Juli i Aar. Ifølge denne Lov gives Størstedelen af Statstilskudet i Form af et Løn-tilskud (Halvdelen af de udbetalte Lærerlønnings). Der var i denne Forbindelse en Vanskelighed, da man fra Ministeriets Side ikke mente at kunne gaa med til at beregne en Løn til undervisende Ordenssøstre, i hvert Fald ikke ved Ordenernes egne Skoler, fordi Søstrenes Løn gik tilbage til Skolens Kasse. Resultatet af Forhandlingerne er blevet, at der ydes Skolerne et Tilskud ogsaa for Søstre, idet der beregnes et Landsgennemsnit af det Tilskud, som ydes de øvrige Lærere ved samtlige Friskoler, og dette Gennemsnit pr. Undervisningstime ydes saa vore Skoler for de undervisende Søstre. Vi bliver derved stillet paa lige Fod i tilskudsmæssig Henseende med alle andre Friskoler, og det

sker paa en saadan Maade, at der ikke kan opstaa nogen Vanskeligheder i Anledning af den særlige Form, hvorunder Ordensmedlemmer ønsker deres fælles Midler administreret.

Der er al Grund til at være Ministeriet taknemlig for den opnaaede Ordning. Nu haaber vi blot, at den nær forestaaende Lovgivning angaaende Eksamensskolerne maa føre til, at ogsaa de to katolske Skoler, som kommer ind under denne Lov, maa opnaa den Ligestilling med andre private Eksamensskoler, som hidtil har været savnet. Det naaede Resultat for vore øvrige Skoler lover det bedste.

Biskoppen og Ungdommen

Dagen — Søndag d. 5. Januar — er nu reserveret af alle ivrige unge katolske Katolikker. Nu bruges den resterende Tid til at agitere paa fuld Kraft blandt de mindre ivrige, saa Biskoppen faar alle i Tale. Det fuldstændige Program følger i næste Uge.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Det anses for sandsynligt, at der i nærmeste Fremtid vil indtræde en vis Forandring i Amerikas diplomatiske Repræsentation ved Pavestolen. Den hidtidige ekstraordinære nordamerikanske Gesandt hos den hellige Fader, Myron Taylor, der i sin Tid sendtes til Vatikanet som Præsident Roosevelts »personlige Udsending«, har i den sidste Tid aflagt flere Besøg hos den hellige Fader, og ventes inden Jul at ville rejse tilbage til de forenede Stater. — Der er for nylig i Madrid undertegnet en Overenskomst mellem den hellige Stol og Spanien angaaende Præsteseminarier og katolske Universiteter. I Overenskomsten fastlægges de enkelte Bispedømmers Ret til i Overensstemmelse med de kanoniske Rettigheder frit at oprette Seminarier, og Staten vil i hvert Bispedømme udrede Subvention for et større og et mindre Seminarium. Den spanske Stat anerkender og understøtter ligeledes de katolske Universiteter, der oprettes i Spanien paa Grundlag af den apostoliske Konstitution »Deus scientiarum Dominus« af 1931 og hvis Statutter er anerkendt af den hellige Stol. Lønningerne til Professorerne ved disse kirkelige Lærestalter fastsættes i Lighed med Statens og den spanske Stats Udgifter ved denne Ordning anslaaes til ca. 13 Millioner Pesetas om Aaret.

England

I sit Adventshyrdebrev beskæftigede Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin, sig med de moderne Familieproblemer, og udtalte bl. a.: »Det er højst ønskeligt for alle Parter, at hver Familie med Tiden kan faa sit eget Hus.« — Lederen af det britiske Bomberkommandos Musikkorps, Dr. phil. Mr. George Markham, er udnævnt til Domkapelmester ved Katedralen i Westminster.

Ungarn

Den ungarske Indenrigsminister har forbudt de Publikationsorganer, der udgives af Landets katolske Organisationer: Pax Romana, de katolske Gymnasiaster, Sct. Emeran-Cirklen og de katolske Haandværkere og Arbejderungdommen.

Østrig

Byen Steyr, der er Skuepladsen for flere Romaner af den berømte katolske Forfatterinde Enrica v. Handel-Mazzetti, har for nylig udnævnt Forfatterinden til Æresborger.

Jesu Hjerter Universitet i Milano, genopført efter Krigen Ødelægges.

JESU HJERTE UNIVERSITET I MILANO 25 AAR

I Begyndelsen af December fyldte det katolske Jesu-Hjerter-Universitet i Milano 25 Aar. I denne Anledning rettede den hellige Fader en Haandskrivelse til Rector magnificus, Pater Gemelli, hvori han byldede Universitetet som Forkæmper for den katolske Universitetsidé i Italien og udtrykkeligt henviste til de store Opgaver, der paahvilede en katolsk Højskole med Henblik paa Genopbygningen i Fremtiden. Ikke blot Byer, Landskaber og Landsbyer er blevet ødelagt af Krigsfurien og ikke alene utallige materielle Værdier er gaaet til Grunde i de seneste Aar, men idag forvirrer Fejltagelsen saa mange. Had og Rivalitet trænger saa mange Mennesker bort fra Sandhedens og Kærlighedens Vej og fører dem til en Situation, der modsiges deres egne Interesser og kun har Ruin til Følge. Ogsaa de videnskabelige og litterære Studier, der skulde lede Menneskebeden

til Sandhed og Lykke og Samfundet til Velsend, er i de senere Aar næsten udelukkende blevet til et Værktøj i Ødelæggelsens Haand, blevet Aarsag til Ruin og Ulykke. Ene og alene-gaar Studierne drives eller den kristne Videnskabs Grundsætninger, kun naar de baseret paa Kærlighedens Aand og ikke paa Had, kun da bliver de det menneskelige Samfund til en Kilde til sandt Lyk og ikke til Fejltagelse og Nid, til en Kilde til broderlig Kærlighed og Vel og ikke til Død og Undergang.

Den hellige Fader havde sendt Præfekten for Studiekongregationen, Kardinal Pizzardo som Legat til Jubilæet. Endvidere deltog den italienske Understatsminister, Professor Gonella, og et gammelt Elev fra Universitetet.

Santa Maria della Grazie i Milano

udefra, af de forenede Nationer, og fortsatte, at ved spanske Folks omdisputerede Frihed garanteret alle Grundstætninger, der indeholdes i den katolske Kirkes Lære samt tilføjede, at de Nationer, der i Øjeblikket søgte at finde en Udvej for deres Vanskeligheder, først under Krigen — eller rettere efter Krigen — er gaaet ind paa en Kurs, der tager samme Retning som Spanien har fulgt i det sidste Tiarer — iøvrigt var det for de samme forenede Nationer vel sagtens Problemer nok at løse, uden Spanien. General Franco erklærede her bl. a. de baltiske Staters Skæbne, der synes at være gledet UNO ud af Brønden.

Bedømmelsen af Spanske og spanske Forhold vil til alle Tider bero paa, hvilke Øjne,

let. Rector magnificus, Pater Gemelli, redegjorde for det forløbne kvarte Aarhundredes Arbejde og nævnte som en særlig glædelig Kendsgerning, at Højskolen, som i August 1943 var blevet svært beskadiget under Luftangreb, nu atter var i Stand til at yde sin fulde Indsats efter at samtlige Skader var repareret.

En af de krigsbeskadigede Kirker, der først er blevet gjenopført for Gudstjeneste i Milano, er Kirken Santa Maria della Grazie, hvor Leonardo da Vinci's berømte Nadverbillende findes i det tilstødende Kloster. Det bekendte Bygningsværk blev meget svært beskadiget i August 1943, men takket være Hjælp fra Staten og fra privat Kilde er det lykkedes at genopføre Kirken

Vatikanet om Tilfældet Dr. Tiso

I Anledning af Processen i Pressburg mod den tidligere slovakiske Statspræsident, Dr. Josef Tiso, erklærede det i Vatikanet, at Pavestolen ganske vist i 1939 — i Lighed med talrige andre neutrale Magter — har anerkendt den slovakiske Stat, men at der dermed aldeles ikke var forbundet nogen Stillingtagen overfor den gejstlige Statsleder, Dr. Tiso. Processen giver imidlertid autoritative Kredse i Vatikanet Anledning til endnu engang at fremkomme med en Kommentar angaaende Gejstliges Deltagelse i Politik. Overfor Paastanden om, at Pavestolen udvrig har lægt Forholdet med Hensyn til den af Dr. Tiso førte Politik, erklærede det, at paagældende ikke blot aldrig har fundet nogen Billigelse for sin Politikk, men at den tidligere Præsident endog lejlighedsvis er blevet kritiseret fra Vatikanet. Da den med Kristendommen saa usenselige Raedegjort indførtes i Slovakiet, foretogte Vatikanet den respektive kirkelege Øvrighed sine Forhold med Hensyn til Dr. Tiso. Det er dog imidlertid fejlagtigt, naar det hævdes, at Vatikanet vilde tage Tilfældet Tiso som Anledning til at udfærdige et alment Forbud mod at Gejstlige beskæftige sig med Politik. Imidlertid gaar Tendensen dog i Retning af, at Gejstlige ikke bør deltage i Partipolitik. Den katolske Kirkes Aand og Mission er indstillet paa Helheden, medens Partipolitik ifølge sin Natur er partisk. Præster bør derfor ikke indtage en Holdning, der under visse Forhold er uforenelig med deres gejstlige Opgave. I Overensstemmelse med disse Grundstætninger indeholder disse forskellige Konkordater derfor ogsaa et udtrykkeligt Forbud mod at Præster driver partipolitisk Virksomhed. Men ej heller dette vil sige, at Gejstlige ikke skal bekymre sig om det offentlige Liv og slaa ligegyldige overfor borgerlige Anliggender. Endnu mindre maa man heraf slutte, at Kirken betragter Politik som et moralske gode, der er uafhængigt af moralske Love. Kirken griber ikke gennem sine Præster ind i politiske Kampe til Fordele eller til Næde, idet det del for dette er helt og aldeles uden for dens Opgave at behandle i deres Børns interesse Kirken sig for sine moralske Liv og Pædagogik, og den repræsenterer den moralske Bud og Lære og dennes moralske Bud og gælder i Politik og derfor maa virkeliges Dag for Dag.

(Stifter Side 829)

Genopbygningsarbejdet i Spanien

Franco svarer paa Angreb

Til Trods for at der arbejdes ihærdigt, vil det tage Menneskealder at genoprette de Skader, der paaførtes Spanien under Borgerkrigen — den Krig, der ikke blot dræbte Landets egne Sønner og hærgede indenfor Landets Grænser, men som lagde en væsentlig Del af Spaniens Kirker i Grus. Paa den iberiske Halvo kunde man efter Borgerkrigens Slutning tælle 2743 totalt ødelagte Kirkebygninger samt et Utal af mere eller mindre beskadigede. Og samme Skæbne overgik Flertallet af Kirkens Seminarier, Hjem og Asylr. Borgerkrigen havde til Hensigt at rydde grundigt op i Kirkerne og andre religiøse Bygninger, og det er lykkedes i den Grad, at man ikke kan tale om en Genopbygning, men langt snarere om en Nyopførelse af det, der gik til under Kampene.

I den sidste Menneskealder har Verdenspolitikens Søgelys atter og atter hvilet paa Spanien, og ikke mindst i den sidste Snes Aar har Forholdene i Spanien dragt en Gang været Emne for stor-politiske Drøftelser. Konferencen i New York har atter lægt Spørgsmaalet om Spaniens Stilling netop nu op, og givet Anledning til visse politiske Træk, der tager Stigle paa at fremkalde en Ændring i Spaniens indre Politik.

Den spanske Statschef, General Franco, har

► General Franco delager i en Procession i Saragossa

derfor for nylig i en Tale til Eleverne paa Militærakademiet i Saragossa taget til Genmæle i Anledning af de mange Angreb, der i de sidste Maanedere er blevet rettet mod Spanien, og erklærede ved denne Lejlighed, at Spanien stadig vil svære paa Vagt mod alle Angreb udefra. Franco ridsede kort de forløbne Snes Aars Historie op og udtalte: »Først blev Spanien angrebet indefra og nu

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(25)

Saa lød den kendte Fløjten af en Granat, og han saa dem krybe langs Jorden for ikke at blive ramt. Saa fulgte endnu to, og Soldaterne løb alt, hvad de kunde for at slippe ud af Ildregnen. De havde ikke hørt ham — —

Helt hjælpeløs stirrede han efter dem, saa længe han kunde se dem. Hans Blik undersøgte Vejen, men der kom ikke flere Soldater. Han saa ned paa Kaptajnen. »Kunde jeg mon ikke lade ham ligge?« tænkte han. »Uden ham paa Slæb kunde jeg klare mig tilbage, men nu — nu maa vi begge dø — — Aah nej, jeg Slyngel! Jeg maa jo have ham bragt herfra, eller jeg maa blive herude sammen med ham.«

Men han var selv alt for svag til at kunne bære den Syge videre. Han kunde kun taalmodigt holde Øje med Vejen. Muligvis kom der dog en eller anden, som kunde hjælpe — — Han følte den knugende Ensomhed. Vejen var som uddød. Og Landskabet var saa trøstesløst. Pludselig standsede hans Blik ved noget.

Mærkeligt, at han ikke havde faaet Øje paa det før nu. Lige ved Granathullets Kant stod et stort Krucifiks — Kristusskikkelsen syntes levende i Maaneskinnet. Med stor Anstrengelse fik han rejst sig op og hilste den Korsfæstede. Det undrede ham, at Krucifikset end ikke var strejft af nogen Art af Skyts — forøvrigt havde han iagttaget det samme med andre Vejkors. Det forekom ham, at Kristi Blik syntes at hvile paa den saarede Kaptajn nede i Hullet — paa den Mand, som hadede Ham. Doktoren stod som tryllebundet. For det slog ham, at der var en anden, som havde lidt uendelig meget mere end han selv havde gjort det, for den Mand dernede. Han vaklede hen og lagde sin blodige Pande mod den Korsfæstedes Fødder. —

»Hallo De derhenne, vil De absolut skydes til Plukfisk?«

Han fo'r sammen og saa, at en Vogn var standset ved Vejkanten. Han raabte tilbage om Hjælp. En Mand sprang af Vognen og løb hen til ham.

»Jeg kunde se Dem fra Vejen. Hvad er der i Vejen med Dem...« Stemmen forekom ham bekendt; og han genkendte hurtigt den anden som en Officer fra hans egen Afdeling.

»Ih, er det — ja, men er det Dem Dok? Hvad i Alverden laver De her?«

Han pegede ned mod Granathullet.

»Hjælp mig med at faa ham dér bragt med tilbage.«

Officeren forstod øjeblikkelig Situationen og raabte til Kusken om at komme til Hjælp.

»Gaa lige hen og snak lidt med Hestene, Dok — — Aah, De er helt til Rotterne, ser jeg. Tag lige en Smøg her.«

Fem Minutter senere for Vognen hen ad Vejen. Kaptajnen holdt de imellem sig. En halv Time efter var de paa Sanitetsstationen. Kaptajnen blev baaret ind til Undersøgelse.

Da Officeren bød Farvel, havde Lægen sagt:

»Tak for Hjælpen. Vil De gøre mig endnu en Tjeneste?«

»Hvad skulde det være?«

»Lov mig at glemme, at De fandt mig sammen med ham!«

Den anden havde begrebet et og andet undervejs. Der var en umaaelig Beundring i hans Blik, da han svarede:

»Ja, hvis De ønsker det — men Dok, De er vel nok, De er vel nok pragtfuld«. Og saa var han borte.

Og saa var han gaaet ind for at faa sine egne Saar ordnede. Den anden Læge genkendte ham, men stillede ingen Spørgsmaal. Kaptajnen fik han at vide, skulde bringes paa Lazarettet omgaaende; hans Tilfælde var alvorligt.

Hans egne Saar var kun Kødsaar; han kunde selv gaa til Hospitalet den følgende Dag.

Da han kom dertil, erfarede han, at Kaptajnen ikke var blevet bragt til dette Sted. Han var helt glad derover.

Fire Uger senere var han helt restitueret og tilbage ved Batteriet igen. Til hans Forbavselse vidste Majoren Besked med det hele; thi Oppasseren havde set ham ride tilbage til Iddlinien. Han havde meddelt Majoren sin Viden. Og sidstnævnte havde tillige hørt om Doktorens og Kaptajnens Ankest til Sanitetsstationen.

»Hør Dok, De gik altsaa tilbage og redde ham, hvad? De rødmer jo som en Skoledreng!«

Han havde indrømmet, at han havde bragt ham tilbage, men udover det havde han intet villet sige. Og han havde faaet Majoren til højtideligt at love intet at sige derom mere.

Senere havde han hørt, at Kaptajnen var kommet sig, men at han var hjemsendt fra Tjenesten. De havde aldrig set hinanden igen før Ulykkesnatten, og den anden havde ikke genkendt ham.

Klosterets Ur slog 12. P. Anselm

for sammen. Han havde været helt fordybet i sine egne Tanker. Han rejste sig og gik til Krøblingens Værelse; heldigvis sov han fast.

Paa Hotellet stirrede et andet Menneske ud i Natetn. Det var Atheisten. Han tænkte paa Munken. Hans Øjne lyste af Had.

(Fortsættes)

BREVE fra LÆSERNE

Penge — rent ud sagt

Angaaende Artiklen med ovenstaaende Overskrift i Bladet Nr. 49: Vi kan vel alle enes med Artiklens Forfatter i Ønsket om forsvarende gode økonomiske Forhold for vor Biskop og vore Præster og for Kirken som Helhed. Og med al god Vilje og Evne maa vi kunne skaffe Ønsket opfyldt. Men den i Artiklen indeholdte Betragtning forekommer mig *meget* forkert.

Det er vanskeligt at kommentere den irsk-amerikanske Katoliks Udtalelse, naar man ikke kender Omstændighederne og Sammenhængen ved dens Fremsættelse. Men skal vi tale i *Alvor*, tror jeg, at baade Irsk-Amerikaneren og de fleste andre Katolikker vil mene, at en Præsts Væren god eller mindre god bedre maales *efter hans Resultater med at gøre sine Sognebørn til gode Katolikker end efter hans Evne til at skaffe Penge*. De to Ting har nok noget med hinanden at gøre, men de staar ikke i ligefremt Forhold til hinanden. — Jeg synes heller ikke, man med nogen Grund kan sige: »naar vi en sjælden Gang bliver anmodet om at yde et Bidrag«. Irsk-Amerikaneren talte jo ikke især om at give Penge til Præstens personlige Behov, men om »Penge til det eller det gode Formaal«. Og her kan hverken vore Præster eller vi kaldes uvirkelige. Formentlig gælder stadig den af Biskop Brems udstedte rimelige Forordning, at ingen kirkelig Indsamling maa ske uden Vikariatets Billigelse, og i saa Fald maa Gejstligheden under en eller anden Form staa bag enhver Indsamling. Og jeg har nu lige, foranlediget af ovennævnte Artikkel, optalt, at i Ugebladets Numre 1—49 for 1946 har vi faaet 61 (enogtresindstyve!) Opfordringer til at give Penge eller Penges Værdi til et eller andet godt Formaal. Naar hertil kommer Publikationerne af de *faste særlige* Kollektorer enkelte Gange om Aaret, de særligt anbefalede lokale Kollektorer og endelig de mange ikke i Ugebladet nævnte lokale Indsamlinger til et eller andet, saa tror jeg ikke, at vore Præster overfor amerikanske Kolleger behøver at skamme sig over for ringe Virksomhed paa det Punkt. Og vi Lægfolk behøver ikke at klage over for faa Opfor-

dringer. Nej, jeg tror, det er paa helt andre Maader, vi maaske kunde lære noget af vore amerikanske Trostfæller. (Angaaende hvilket jeg har udtrykt mig andetsteds.) Og helt uden Betydning for os faa danske Katolikker er jo da ikke heller de mange *ukonfessionelle* By- og Landsindsamlinger, vi har hvert Aar trods den Sociallov, som nogle kalder god og andre daarlig. (Vi vilde være utilladeligt snæverhjertede, hvis ikke-katolske Indsamlinger lod os uanfægtede.)

Det behøver jo iøvrigt ikke at være en Hemmelighed, med hvor lidt eller meget vore Præster personligt maa klare Dagen og Vejen — der er sikkert ikke mange, der tror, det er for meget. Og er det for lidt, da bør Vejen til Bedring formentlig ikke gaa over allernaadigst givne Almisser fra de af Præsten eventuelt udskældte Sognebørn!!! Det maa kunne ordnes paa en mere værdig Maade. Og her tror jeg, at et frodigere ganske aabent Samarbejde mellem Vikariatet og Sognene (flittigt besøgte Menighedsmøder) kunde være til Nytte. Maaske netop efter amerikanske Eksempler.

J. K. Mogensen.

Tak for Deres Artikel, som ogsaa bragte Skamrødmens frem paa mine Kinder! Ja, hvor er vi sløje — og tankeløse! Dette Forhold maa rettes — og det fra 1. Jan. 1947. Vi er jo ved at blive mere aandelige — i Kravet til vore Præster — end Vor Herre selv! Skal vi ikke — *hver Maaned* — eller *hver Uge* — naar Lønningsposen lukkes op, lægge blot lidt til Side i en lille Æske med Paaskriften — »til vor Moder Kirken«! Et gammel Ord hedder: »En Mor kan sørge for 7 Børn; men 7 Børn kan ikke sørge for en Mor«. Dette gælder ogsaa vor aandelige Mor. Hun sørger for os — gennem sine Præster — fra Vuggen til Graven — ja ud over Graven — og vi er vrangvillige, naar der bedes om Penge — »nu igen« er ofte vort eneste Svar. Det var forresten pudsigt, at De nævnte irsk Katolicisme! Netop i Dag har mine Tanker beskæftiget sig med: Præstemanglen her og Rigeligheden paa Præstekald i Irland, og jeg ønskede saa inderligt, at vi kunde faa lidt af den irske Overflod. — Er da al Idealisme og Offersind død hos os?

Venlig Hilsen fra

een af de andre, som blev ramt.

Unge katolske Kvinders Venner

Den danske Afdeling af »La protection de la jeune fille« og en Underafdeling af »Danmarks katolske Kvindeforbund«, raader alle unge Kvinder, der fra Provins eller Land tager til København enten midlertidigt eller for at tage fast Ophold herinde, eller som skal til Udlandet, til i Forvejen at skrive til os. Vi vil paa alle Maader søge at hjælpe dem, baade med Stilling, Led-sagelse til deres Bestemmelsessted, under Gennemrejse med Natlogi i vore Hjem, og til at faa gode Kammerater, i hvis Hjem de kan komme, samt iøvrigt med de Vanskeligheder de muligvis kan komme i for at kunne overholde deres kirkelige Forpligtelser.

Ogsaa de unge, der kommer her til fra Udlandet, er vi rede til at hjælpe efter bedste Evne.

Man skal henvende sig skriftligt eller personligt til

Fru Vita Leerbeck,

Rosendalsgade 11, 3.,

København Ø.

Telf. Øbro 1632 u.

Roskilde

A-S F. Christiansen
Maskinfabrik

Sct. Olsgade 15. Telefon 87
Lev. til kat. Præstegaard & Hospital

Dom-Apotheket . Roskilde
J. Augsborg

Forbindsstoffer
Sygeplejeartikler

H. Weber

Tømremester

Maskinsnedkeri

Hans Hansen og Søn

Biler og Rustautomobil, Alg. 19¹, Tlf. 247

al Kørsel med Biler og Rustbil
besørges

C. J. Schledermann & Sønner

Jernbeton

Entrepenører . Muremestre

Allehelgensgade 18, Tlf. 122
Muremester ved Sct. Maria Hosp.

H. V. Nordsteen

Blikkenslagermester

Algade 34 . Telefon 923
Leverandør til katolsk Menighed

Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365

anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori
Alt i Isanretninger og Desserter

Husk — det er i
Olsgade 20 - Telefon 381

man køber de bedste og billigste Ligkister
alt henhørende under Begravelser
besørges. **Emil Praefke**

Roskilde Mejeri

Borgerdiget . Telefon 349

Ejegod Jørgensen Slagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olsg. 13, Tlf. 1:7. Leverandør

Radio - Cykler

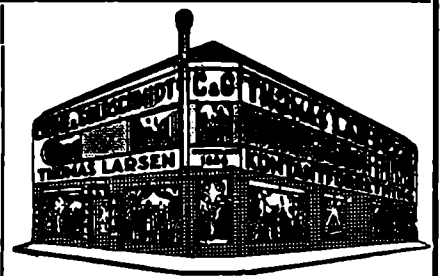
De kan faa en Konto hos

Freddy Hansen
Skomagergade 8 . Tlf. 1178

Kaffe - The - Konserves

HERM. JOHANSEN

Sct. Olsgaard . Tlf. 591 (to Numre)

Bedste Indkøbssted i Roskilde

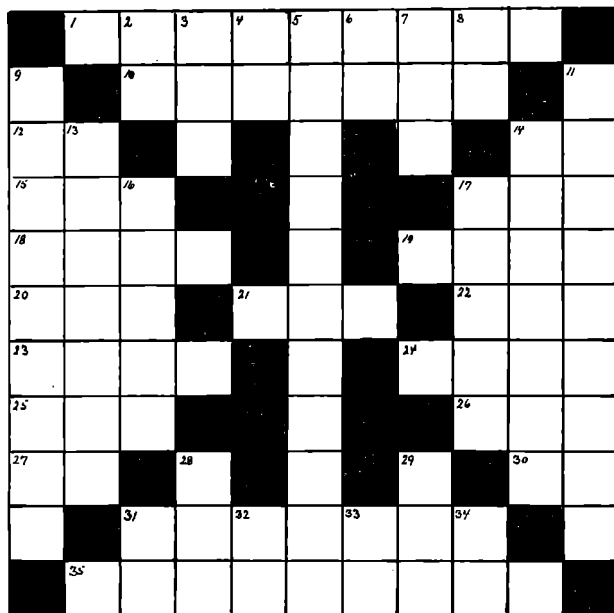
Paa Kryds og tværs . Opgave Nr. 7

Vandret:

1. Udmattelse.
10. Udvalgt Folk.
12. Spis. 14. Fjols.
15. Unge. 17. I Kirken. 18. Diamant. 19. Have.
20. Jag Høns! 21. Distrikt. 22. Vinterarbejde. 23. Pigenavn. 24. Dans.
25. Til Gymnastik. 26. Opdagede. 27. Hvem som helst. 30. Paa Regning. 31. Hærfører. 35. Atter sat paa Plads.

Lodret:

2. Stedord. 3. Træ. 4. Forkortelse. 5. Krydderiet. 6. Ens Selvlyde. 7. »Eller«. 8. Forkortelse. 9. Hullerne. 11. Foraarstegn. 13. Gryden. 14. Strække til. 16. Nation. 17. Pigenavn i Ejefald. 28. Kammerat. 29. Slid. 31. Forstavelse. 32. Tal. 33. Titel. 34. Tone.

BOGNYT

En ny Opfattelse af Korsvejen

Bogen »Jesu Korsvej« er et ægte Tidens Udtryk af kristen Realisme. De to anonyme Forfattere, der har Lov til at skrive, hvad de skriver, bryder med al falsk sentimental Andagt, der i magelige Tider har aflejret sig i denne Kultus; de peger mod den egentlige Idé i Kristi Lidelse: Forløsningskampen, og synger en Hymne til den blodbestænkede Helt fra *via Dolorosa*, der har banet den Vej, der for hvert enkelt Menneskes vedkommende fører til Frelsen. I Bogen faar vi hele Kristendommens Perspektiv — lige fra Jødefolkets Lovgivning paa det rygende Sinai Bjerg og til Konsekvensen af Lovens Misligholdelse: Golgatha. Bogen er illustreret af *Ebba Holm*. 64 S., Kr. 3,25.

Den katolske Kirke i Skandinavien

I Decemernummeret »The Sword« gives der denne Gang en Oversigt over den katolske Kirkes Stilling i Skandinavien under Besættelsen.

Povl Helgesen

Vi meddeler, at vor Boghandel har købt et ubetydeligt Restoplæg af Karen Plovgaards Reformationsroman »Povl Helgesen«, som har været meldt udsolgt i mange Aar. Prisen er endnu Kr. 6,00.

Biskoppen kalder Københavns unge

Søndag 5. Januar Kl. 19,30 i St. Knuds Skoles Festsal

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Ugebladet bliver dyrere

Fra Nytaar koster Ugebladet 14 Kr. pr. Aar, 3,50 Kr. pr. Kvartal. Ingen beklager dette mere end Bladet selv. Hele den lange Krig igennem, hvor Annonceindtægten svigtede mere og mere, og hvor Priserne paa Papir og Bogtrykarbejde var i stadig Stigning, lykkedes det os og Abonnenterne i skøn Forening at holde Prisen paa Bladet fast. Vi gjorde det ved Sparsommelighed, Abonnenterne ved Trofasthed. Faktisk er Ugebladets Abonnental i stot og stadig Stigning — nu dobbelt saa stort som for 10 Aar siden. Men de seneste Prisstigninger paa Papir, Arbejdsloen og Porto er for store. Nu maa vi gøre, hvad alle andre Blade forlængst har gjort. Da vi ogsaa gerne skal kunne forøge vort udenrigske Stof og vor Billedreportage, og det koster Penge, skal Læserne nok mærke, at de faar noget for Pengene. Lad os hjælpes ad med Skridt for Skridt at gøre vort Blad bedre og righoldigere. Køb Bladet, læs det, tal pænt om det til andre, giv os gode Raad og hjælp selv med at sætte Idéerne i Værk. Det er vort Nytaarsønske.

Franco svarer —

(fortsat fra Midtersiden)

af Barcelona, Mons. Gregorio Modrego, der i Øjeblikket opholder sig i de forenede Stater, udtaler den nævnte spanske Biskop sig om et af de gængse Spørgsmaal og betegner Beretningerne om paastaede Forfølgelser af ikke katolske Elementer i Spanien som »aldeles falske«.

Spanien — udtaler Biskop Modrego, der beklæder Hvervet som spansk Armé-Biskop — er praktisk talt et helt katolsk Land, hvilket bl. a. ses af det Forhold, at af 200.000 indkaldte Rekrutter var kun 22 ikke Katolikker. Biskoppen erindrede endvidere om, at der ikke — saaledes som Tilfældet havde været saa mange andre Steder i Europa — havde fundet Jødeforfølgelser Sted i Spanien og at saavel Araberne som de andre ikke-katolske Elementer i den spanske Hær havde deres egne Feltgejstlige. Naar Spanien var et saa overvejende katolsk Land — udtalte Biskoppen — var der dog ikke noget unaturligt i, at Nationen — Staten — indtog et venskabeligt Forhold til Kirken. Dette forhindrer dog ikke

den Omstændighed, at flere Biskopper ikke sympatiserede med det nuværende Regime. Der herskede imidlertid — understregede Biskop Modrego — afgjort Tolerance overfor anderledestroende, der har Lov til at have deres egen Kultus, omend det ikke er dem tilladt at propagandere, idet noget saadant vilde blive »anset for en Slags Udfordringer til en saa overvejende katolsk Nation som Spanien«.

Juleindsamlingen

i Sct. Ansgars, Sct. Antoni, Sct. Knud Lavards og Sakraments Sogne indbragte 4148 Kr. 75 Øre, som blev uddelt til 133 Familier, enligstillede og skjult Nød.

Alle, som har bidraget til at sprede Glæde i de mange Hjem, takkes hjerteligst.

Komitéen.

Eukaristisk Forening

for Damer i St. Ansgars Sogn. Damerne mindes om deres Tilbedelsestid første Fredag d. 3. Januar.

<p>Esbjerg</p>	<p>Ove Rasmussen & Søn Murermestre <i>Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner</i></p>	<p>Sv. Villemoes <i>gamle Forretning med de gode Varer</i></p>
<p>»Blomster-Boden« <i>v. Sigrild Raun Alltid friske Blomster og Grøntsager Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner</i></p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</i></p>	<p>Jørgen Jepsen & Møller Gram <i>v. Møller Gram 1ste Kl.s Herreskrædderi Kongensgade 20, Telefon 536</i></p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</i></p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s <i>Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</i></p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>
<p>Jespersens Boghandel <i>Stort Udvalg i Krucifiks og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920</i></p>	<p>Engers Hansen <i>Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62</i></p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</i></p>
<p>Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josefs Hospital</i></p>	<p>Bagermester N. Rise <i>Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	<p>N. A. Frederiksen <i>Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital</i></p>
<p>Aug. Christensen <i>Malermester Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446</i></p>	<p>Florian <i>sørensen</i></p>	<p>J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josefs Hospital</i></p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Dec.-Jan.:

29. S. *Søndag i Jesu Fødsels Ok-
tav* (59—12); 2. Bøn: St. Thomas af Canterbury (57), 3. Bøn: Oktaven (42); Præf. (514).

30. M. *6. Dag i Oktaven* (63); 2. Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven ([122]); Præf. (514).

31. Ti. *St. Silvester* (63); 2. Bøn: Oktaven (42); Præf. (514).

1. O.*) **HERRENS OMSKÆRELSE** (hvid) (64—13); Præf. (514).

2. T. *Oktav af St. Stefan* (69); (rød) 2. og 3. Bøn som Mandag; Præf. (514).

3. F. *Oktav af St. Johannes* (49 (hvid) —10); 2. og 3. Bøn som Mandag; Apostlenes Præf. (524).

4. L. *Oktav af de uskyldige Børn* (52—11); med Gloria og Alleluja-Vers (i St. f. Tractus); 2. og 3. Bøn som Mandag; Præf. (514).

5. S. *Vigilie.* (hvid) **JESU H. NAVNS FEST.**

*) Onsdag den 1. Januar afholdes i København og Ordrup **Kollekt af Peterspenge.**

Medens den dybeste Stilhed hvilede over alt, og Natten var midt paa sin Bane, steg dit almægtige Ord, Herre, ned fra sit Kongesæde i Himlene. (Visdommens Bog 18, 14-15).

Søndag i Jesu Fødsels Oktav, Indgangsvers.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 2,75 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 14 Kr. om Aaret, øvrige Udland 18

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BOGHYLDEN

BREVIARIUM ROMANUM

Udsendelsen af denne fuldstændig nye engelske Udgave af Breviarium Romanum er en betydningsfuld Begivenhed i de liturgiske Publikationers Historie. Ikke blot tilfredsstillende denne Udgave den stærkt stigende Efterspørgsel, men den er *det første 4-Binds Breviar, som er fremstillet i England siden Reformationen.*

Det romerske Breviar er næst efter Messebogen den katolske Kirkes vigtigste liturgiske Bog, idet den indeholder Præsters og Ordensfolks daglige Bønner og Bibel-

tekster. Den er ogsaa af stor Interesse for liturgisk interesserede Lægfolk.

Teksten er redigeret af to Udgi-vere, udpeget af Ærkebiskopperne og Biskopperne i England og Wales. Den indeholder alle de sidste Tilføjelser saaledes The new Common of Supreme Pontiffs og The new Office for the Immaculate Heart of Mary.

Udstyret er smukt.
Ruthland leather: 217,35 Kr.
Morocco: 265,65 Kr.

Bestillinger modtages hos:

ARNOLD BUSCK

International Boghandel
Kjøbmagergade 49 . København K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

St. Elisabethforeningens Kollekt

Søndag den 24. November 1946 indbragte følgende:

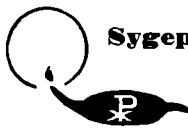
Sct. Ansgars Kirke	254,55
Sct. Andreas Kirke	121,61
Sct. Annæ Kirke	64,62
Sct. Antoni Kirke	18,00
Sct. Augustin Kirke	33,27
Immaculata Kirke	58,00
Jesu Hjerter Kirke	231,07
Sct. Josefs Kirke	41,00
Sct. Knud Lavards Kirke	81,62
Sct. Mariæ Kirke	37,22
Sakraments Kirke	107,00
Sct. Therese Kirke	96,99

Kr. 1144,95

Alle Elisabethforeningens trofaste Venner, der har bidraget til Kollektens udmærkede Resultat, bedes modtage vor hjerteligste Tak.

Paa Styrelsens Vegne:

Harriet Zimmermann,
Kasserer.

Sygeplejerske- Forbundet

Nytaarsmøde paa Sankt Josephs Hospital Onsdag den 8. Januar 1947 Kl. 20. Foredrag af Pastor C. Benzon.

Katolsk Skole, Randers

Bortlodning

Notarius publicus har den 16. December udtrykket følgende Numre: 845, 7498, 6300, 9204, 3961, 4219, 3921, 6747, 199, 5928, 7252, 4908, 2430, 5799, 6432, 3196, 2417, 9441, 8223, 5079, 8248, 1894, 5182, 160, 7141, 6410 og 6671.

Numrene følger Gevinsterne Rækkefølge. — Gevinsterne kan afhentes senest 15. Januar 1947. Efter denne Dato tilfalder uafhentede Gevinster Skolens Byggefond. — Hjertelig Tak til alle, som har støttet os.

Niels Th. Hansen,
Sognepræst.

Husbestyrerinde

søges i katolsk Præstegaard. Bladet giver Oplysning. Billet mrk. 33 modtager Ugebladets Redaktion, Nørrebrogade 27 C, Kbhvn. N.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig

Den letteste Maade at faa en

katolsk Bogsamling

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Københavnske Kirker

St. Ansgars Kirke. 31. Dec. Kl. 17 Festandagt med Te Deum. 1. Jan. Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 11,45 Messe for Hertug Knuds Divisions Spejdere og Ulveunger. Fred. 3. Jan. Kl. 14 udstilles det Højhellige til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19,30.

St. Annæ Kirke. Sønd. 29. Dec. Kl. 8,30 Sangmesse, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 Andagt. 31. Dec. Kl. 17 Takkegudstjeneste med Te Deum.

1. Jan. Kl. 8,30 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 Andagt.

Jesu Hjerter Kirke. 31. Dec. Kl. 17 Takkegudstjeneste med Te Deum. 1. Jan. som Søndag. Fred. 3. Jan. Kl. 6 Sonekommunion.

Sakramentskirken. 31. Dec. Kl. 17 Nytaarsgudstjeneste. 1. Jan. som Søndag.

St. Mariæ Kirke. 31. Dec. Kl. 17 Andagt. 1. Jan. som Søndag. Fred. 3. Jan. Kl. 13,30—19,30 Tilbedelse, Eukaristisk Forening. Kl. 19,30 Andagt.

St. Andreas Kirke. 31. Dec. Kl.

19,30 Nytaarsaftenandagt med Te Deum. 1. Jan. som Søndag.

St. Antoni Kirke. 31. Dec. Kl. 19,30 Takkegudstjeneste. 1. Jan. som Søndag.

St. Therese Kirke. 31. Dec. Kl. 23,45 Andagt, Adgang for alle. 1. Jan. som Søndag.

St. Knud Lavards Kirke. 31. Dec. Kl. 19,30 Takkegudstjeneste med Te Deum. 1. Jan. som Søndag.

Immaculatakirken. Sønd. 29. Dec. Kl. 7 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 Andagt. 31. Dec. Kl. 18 Takkegudstjeneste. 1. Jan. som Søndag.

<p>HELSINGØR</p> <p>Kaas & Sørensen</p> <p>Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR</p> <p>Telefoner: 39 - 1139 - 575</p> <p>Kul, Koks, Brænde og Briketter</p>		 <p>Spis Rutana . lev sundt</p>
<p>Kolding</p>		<p>Berring & Larsen A-S</p> <p>Kul-Import . Kolding</p> <p>Tlf. 18 50 (3 Lin.) . Leverandør</p>
<p>Arne B. Thygesen</p> <p>Læssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</p> <p>Kolonial . Delikatesser . Vin og Konserver</p> <p>Leverandør til Sct. Hedings Hospital</p>	<p>H. Overbeck</p> <p>Aut. Installatør</p> <p>Jernbanegade . Telefon 952</p> <p>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>M. Lauridsen</p> <p>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</p> <p>Rendebanen 8, Telefon 1287</p> <p>Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>V. FALTHER</p> <p>Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer</p> <p>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen</p> <p>Murermestre</p> <p>»Solvang«. Sønder Vang, Dreyersvej 7</p> <p>Telefon 1923, 1924</p>	<p>Slagteriudsalget</p> <p>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</p> <p>1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekad</p> <p>Konserver</p> <p>Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>Kolding Andelsmejeri Telefon 153</p> <p>leverer altid fineste Mejeriprodukter</p> <p>Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ.</p> <p>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>J. Bondesens Eftf.</p> <p>C. V. Hennebjerre</p> <p>Tømrermester og Entreprenør</p> <p>Kolding - Tlf. 898 (2 Lin.)</p>	<p>H. Nielsen & Søn</p> <p>Malermestre . Telefon 439</p> <p>Udført Arbejdet ved den ny Klinik</p>
<p>G. Rasmussen</p> <p>Bageri og Konditori</p> <p>Tøndervej 24</p> <p>Tlf. 259</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Bogladen med de mange Bøger ...</p> <p>Barkholts Boghandel</p>	<p>Tømrermestre</p> <p>V. Klørboesvej 1</p> <p>Telf. 201</p> <p>Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</p> <p>Brødrene Andersen</p>
<p>Gør Deres Indkøb af Frugt, Grønt og Blomster hos</p> <p>E. Hansen Teglgårdsvej 2 . Telefon 1705</p> <p>Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør</p> <p>Søndergade 26 . Kolding</p> <p>Leverandør til den katolske Kirke</p>	<p>Chr. Wilger Vestergade 2 . Tlf. 334</p> <p>Glarmester</p> <p>Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>
<p>Henry Larsen</p> <p>Piledamsvej 3 . Kolding . Telefon 1990</p> <p>Lager af Ligtister og alt vedrørende Begravelser ordnes</p>	<p>Sv. Paulsen Bageri og Konditori</p> <p>Kongebrogade 39 . Tlf. 2028</p> <p>Leverandør t. Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>H. Madsens Eft. v/ A. Persson</p> <p>Tøndervej 22 . Tlf. 823</p> <p>Blomster og Kranse, Foreningskranse og Kistepyntning . Altid friske Blomster i stort Udvalg</p>

Nakskov

<p style="text-align: center;">Aug. Rasmussen Blikkenslager Taarsvej <i>Leverandør til Kirken og Børnehjemmet</i></p>	<p style="text-align: center;">Kaj G. Nielsen <i>All i Kolonial, Vin, Konserver</i> Tillegade 30 . Tlf. 622 - 1152 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p style="text-align: center;"><i>Spis</i> Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621</p>	<p style="text-align: center;">Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Tlf. 921</i> Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene</p>	<p style="text-align: center;">L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen . Muremester</i> Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke</p>
<p style="text-align: center;">Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i></p>	<p>Reserveret H. J.</p>	<p style="text-align: center;">Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>

Maribo

<p style="text-align: center;">R. B. <i>Maribo</i></p>	<p style="text-align: center;">Esther Rothe Nielsen <i>Østergades Broderiforretning</i> Telefon 106 Leverandør til den katolske Skole</p>	<p style="text-align: center;">Andelselskabet Maribo Svineslagteri's Udsalg <i>Tlf. 113 . Tlf. 65</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>
--	---	--

Nykøbing F.

<p style="text-align: center;">Stjernens Depot v/ Bornemann <i>Nickelmannsgade 23 . Tlf. 640</i> Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>		
<p style="text-align: center;">Mejeriet »Perfekt« <i>Stassaniseret Sødsmælk</i> Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p style="text-align: center;">H. Askholm Skomager <i>Østergade 5 . Skolegade 28</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">Carl Kragh Fredensgade 14 . Tlf. 658 <i>All i Kolonial, Vin, Konserver m. m.</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p style="text-align: center;">I. A. Rohdan <i>Uhr- og Brille-Specialist</i> Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">Chr. Berner Malermester Gedservedvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni <i>Kul . Kokes . Cinders</i> Nykøbing F . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p style="text-align: center;">Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster Telefon 38 og 769</p>	<p style="text-align: center;">J. N. Jensen Muremester Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i></p>	<p style="text-align: center;">Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed</p>
<p style="text-align: center;">Axel Pryds Fisk og Vildt Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;">Johannes Kring <i>All i Kolonial, Vin og Delikatesser</i> Skolegade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p style="text-align: center;">Chr. Lauritsen <i>Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Oasmester, Specialitet: Centralvarme</i> Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852
Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og
Gas . Autogevæjsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

P. Hansen Kæp Snedkermester
Softegade 9 . Tlf. 1099 y

Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner